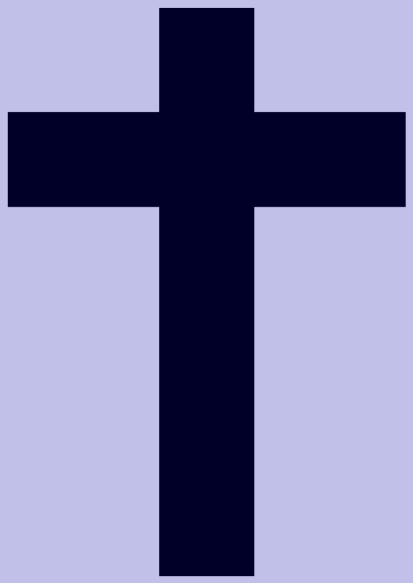
Bible Revizyon 2008

The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of 2008

Bible Revizyon 2008
The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of 2008

Public Domain

Language: Türkçe (Turkish)

In the Public Domain due to copyright abandonment for security reasons.

2020-09-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020
f28fe8d2-2561-5b64-81f0-8e038d6d85b0

Contents

YARATILIŞ 1
MISIR'DAN ÇIKIŞ 60
LEVİLİLER 107
ÇÖLDE SAYIM 139
YASA'NIN TEKRARI 187
YEŞU 230
HÂKİMLER 257
RUT 285
1.SAMUEL 290
2.SAMUEL 328
1.KRALLAR 361
2.KRALLAR 398
1.TARİHLER 435
2.TARİHLER 473
EZRA 513
NEHEMYA 526
ESTER 543
EYÜP 552
MEZMURLAR 603
SÜLEYMAN'IN ÖZDEYİŞLERİ 742
VAİZ 784
EZGİLER EZGİSİ 797
YEŞAYA 807
YEREMYA 901
AĞITLAR 988
HEZEKİEL 997
DANİEL 1058
HOŞEA 1076
YOEL 1092
AMOS 1098
OVADYA 1111
YUNUS 1113
MİKA 1116
NAHUM 1125
HABAKKUK 1129
SEFANYA 1134
HAGAY 1139
ZEKERİYA 1141
MALAKİ 1153
MATTA 1157
MARKOS 1204
LUKA 1234
YUHANNA 1282
ELÇİLERİN İŞLERİ 1316
ROMALILAR 1360
1.KORİNTLİLER 1379
2.KORİNTLİLER 1396
GALATYALILAR 1408

EFESLİLER 1415
FİLİPİLİLER 1422
KOLOSELİLER 1427
1. SELANİKLİLER 1432
2.SELANİKLİLER 1436
1.TİMOTEOS 1439
2.TİMOTEOS 1444
TİTUS 1448
FİLİMON 1451
İBRANİLER 1453
YAKUP 1468
1.PETRUS 1473
2.PETRUS 1479
1.YUHANNA 1483
2.YUHANNA 1488
3.YUHANNA 1489
YAHUDA 1490
VAHİY 1492

YARATILIŞ

GİRİŞ

Yaratılış Kitabı bize evrenin ve insanın yaratılışını, günahın ve dünyada çekilen acıların başlangıcını, Tanrı'nın insanlığa yaklaşım biçimini anlatmaktadır. Yaratılış Kitabı'nı iki ana bölüme ayırabiliriz:

1. 1-11 bölümleri, dünyanın yaratılışı ve ilk insanların öyküsüdür. Adem'le Havva'nın, Kayin'le Habil'in, Nuh'un, Tufan'ın, Babil Kulesi'nin öyküsünü içerir.
2. 12-50 bölümleri, İsrailliler'in ilk atalarının öyküsüdür. Önce imanı ve Tanrı'ya itaatiyle bilinen İbrahim'den söz eder. Bunu İbrahim'in oğlu İshak'ın, torunu Yakup'un ve Yakup'un on iki oğlunun öyküsü izler. Bunlardan Yusuf'un öyküsüyle, Yakup ve oğullarını Mısır'da yaşamaya sürükleyen olayların öyküsü özel bir yer tutar.

Kitap insanın öyküsünü anlatmakla birlikte konunun odağında Tanrı vardır. Her şeyi yaratan, günahlıyı yargılayıp cezalandıran, halkına yardım ve öncülük eden hep O'dur. Kitap Tanrı'ya iman eden kişilerin öyküsünü kayda geçirmek ve sonraki kuşakların aynı imanı sürdürmelerini sağlamak için yazıldı.

Geleneksel kanıya göre Yaratılış, Mısır'dan Çıkış, Levililer, Çölde Sayım ve Yasa'nın Tekrarı kitaplarının yazarı Musa'dır. Bu beş kitap İbranice "Tora" diye bilinir. Türkçe Tevrat sözcüğü de Tora'dan geliyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:25 Evrenin ve insanın yaratılışı
3:1-24 Günahın ve acı çekmenin başlangıcı
4:1-5:32 Adem'den Nuh'a
6:1-10:32 Nuh ve Tufan
11:1-9 Babil Kulesi
11:10-32 Sam'dan İbrahim'e
12:1-35:29 İlk atalar: İbrahim, İshak, Yakup
36:1-43 Esav'ın soyu
37:1-45:28 Yusuf'la kardeşleri
46:1-50:26 İsrailliler Mısır'da

Dünyanın Yaratılışı

1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. 2 Yer boştu, yeryüzü şekilleri
yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket
ediyordu.
3 Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. 4 Tanrı ışığın iyi olduğunu
gördü ve onu karanlıktan ayırdı. 5 Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi.
Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.
6 Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye
buyurdu. 7 Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları
üstündeki sulardan ayırdı. 8 Kubbeye "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah
oldu ve ikinci gün oluştu.
9 Tanrı, "Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün"
diye buyurdu ve öyle oldu. 10 Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz"
adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
11 Tanrı, "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu
meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin" diye buyurdu ve öyle oldu.

1:1 Yu.1:1-3; İbr.11:3 **1:3** 1Ko.4:6 **1:6** 2Pe.3:5

12 Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde
bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 13 Akşam
oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.
14-15 Tanrı şöyle buyurdu: "Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak,
yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları
göstersin." Ve öyle oldu. 16 Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen
olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. 17-18 Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze
ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye
yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 19 Akşam oldu, sabah oldu ve
dördüncü gün oluştu.
20 Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte
kuşlar uçuşsun" diye buyurdu. 21 Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda
kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu
gördü. 22 Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar
çoğalsın" diyerek onları kutsadı. 23 Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün
oluştu.
24 Tanrı, "Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan,
sürüngen* türetsin" diye buyurdu. Ve öyle oldu. 25 Tanrı çeşit çeşit yabanıl
hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.
26 Tanrı, "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım"
dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere,
yeryüzünün tümüne egemen olsun."
27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı.
Onları erkek ve dişi olarak yarattı. 28 Onları kutsayarak, "Verimli olun,
çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara,
gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. 29 İşte
yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve
ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. 30 Yabanıl hayvanlara,
gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek
olarak yeşil otları veriyorum." Ve öyle oldu. 31 Tanrı yarattıklarına baktı ve
her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

2

1 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. 2 Yedinci güne gelindiğinde
Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. 3 Yedinci
günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı,
yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Adem ile Havva

4 Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında,
5 yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz
yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. 6 Yerden
yükselen buhar* bütün toprakları suluyordu. 7 RAB Tanrı Adem'i topraktan
yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.
8 RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu.
9 Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında
yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.

---

* **1:24** "Sürüngen": İbranice sözcük fare, böcek gibi öteki kara hayvanlarını da kapsıyor. **1:26** 1Ko.11:7
1:27 Yar.5:2; Mat.19:4-5; Mar.10:6 **1:27** Yar.5:1-2 **2:2** İbr.4:4,10 **2:2** Çık.20:11 * **2:6** "Yerden
yükselen buhar" ya da "Yerden çıkan su kaynakları". **2:7** 1Ko.15:45 **2:9** Yar.3:22; Va.2:7; 22:2,14

10 Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu.
11 İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar.
12 Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. 13 İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş
sınırları boyunca akar. 14 Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan
akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır.
15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu.
16 Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu,
17 "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün
kesinlikle ölürsün."
18 Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı
yaratacağım." 19 RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü
topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e
getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. 20 Adem bütün
evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için
uygun bir yardımcı bulunmadı.
21 RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun
kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. 22 Adem'den aldığı
kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi.
23 Adem,
"İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik,
Etimden alınmış ettir" dedi,
"Ona 'Kadın†' denilecek,
Çünkü o adamdan alındı."
24 Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek
beden olacak. 25 Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyor-
lardı.

3

İnsanın Günahı

1 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan
kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin'
dedi mi?" diye sordu.
2 Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı,
3 "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokun-
mayın; yoksa ölürsünüz' dedi."
4 Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, 5 "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın
meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi
olacaksınız."
6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak
için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o
da yedi. 7 İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir
yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.
8 Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duy-
dular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. 9 RAB Tanrı Adem'e,
"Neredesin?" diye seslendi.
10 Adem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden
gizlendim" dedi.
11 RAB Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana
meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?"

---

† **2:23** İbranice kadın (İşşa) sözcüğü adam (İş) sözcüğünden türemiştir. **2:24** Mat.19:4-5; Mar.10:7-8; 1Ko.6:16; Ef.5:31 **3:1** Va.12:9; 20:2 **3:6** Rom.5:12

12 Adem, “Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de
yedim” diye yanıtladı.
13 RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu.
Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi.
14 Bunun üzerine RAB Tanrı yılana,
“Bu yaptığından ötürü
Bütün evcil ve yabanıl hayvanların
En lanetlisi sen olacaksın” dedi,
“Karnının üzerinde sürünecek,
Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.
15 Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu
Birbirinize düşman edeceğim.
Onun soyu senin başını ezecek,
Sen onun topuğuna saldıracaksın.”
16 RAB Tanrı kadına,
“Çocuk doğururken sana
Çok acı çektireceğim” dedi,
“Ağrı çekerek doğum yapacaksın.
Kocana istek duyacaksın,
Seni o yönetecek.”
17 RAB Tanrı Adem'e,
“Karının sözünü dinlediğin ve sana,
Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için
Toprak senin yüzünden lanetlendi” dedi,
“Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.
18 Toprak sana diken ve çalı verecek,
Yaban otu yiyeceksin.
19 Toprağa dönünceye dek
Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın.
Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın
Ve yine toprağa döneceksin.”
20 Adem karısına Havva* adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiydi.
21 RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.
22 Sonra, “Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu” dedi,
“Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin
verilmemeli.” 23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere
Adem'i Aden bahçesinden çıkardı. 24 Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu
denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen
alevli bir kılıç yerleştirdi.

4

Kayin ile Habil

1 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu.
“RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim” dedi. 2 Daha sonra Kayin'in
kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi. 3 Günler geçti. Bir
gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. 4 Habil de sürüsünde
ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve
sunusunu kabul etti. 5 Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkelendi,
suratını astı.

3:13 Rom.7:11; 2Ko.11:3; 1Ti.2:14 **3:15** Va.12:17 **3:17** İbr.6:8 * **3:20** Havva ve insan sözcükleri İbranice'de “Yaşam” anlamına gelen aynı sözcükten türemiştir. **3:22** Yar.2:9; Va.2:7; 22:2,14 **4:4** İbr.11:4

6 RAB Kayin'e, "Niçin öfkelendin?" diye sordu, "Niçin surat astın? 7 Doğru
olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah
kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın."
8 Kayin kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim*" dedi. Tarlada birlik-
teyken kardeşine saldırıp onu öldürdü.
9 RAB Kayin'e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu.
Kayin, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi.
10 RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.
11 Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti
altındasın. 12 İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek.
Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın."
13 Kayin, "Cezam kaldıramayacağım kadar ağır" diye karşılık verdi,
14 "Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak,
yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni."
15 Bunun üzerine RAB, "Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak"
dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayin'in üzerine bir nişan koydu. 16 Kayin
RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod† topraklarına
yerleşti.

Kayin'in Soyu

17 Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayin o
sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi. 18 Hanok'tan
İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek
oldu. 19 Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Silla'ydı.
20 Âda Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı. 21 Kardeşinin adı
Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı. 22 Silla Tuval-Kayin'i doğurdu.
Tuval-Kayin tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı. Tuval-Kayin'in
kızkardeşi Naama'ydı.
23 Lemek karılarına şöyle dedi:

"Ey Âda ve Silla, beni dinleyin,
Ey Lemek'in karıları, sözlerime kulak verin.
Beni yaraladığı için
Bir adam öldürdüm,
Beni hırpaladığı için
Bir genci öldürdüm.
24 Kayin'in yedi kez öcü alınacaksa,
Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı."

25 Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı Kayin'in
öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit‡
adını verdi. 26 Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu.
O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırmaya başladı.

5

Adem'den Nuh'a (1Ta.1:1-4)

1 Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer
kıldı. 2 Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün

---

4:8 Mat.23:35; Luk.11:51; 1Yu.3:12 * **4:8** "Haydi tarlaya gidelim" sözleri Septuaginta, Samiriye Tevratı, Süryanice ve Vulgata'dan alındı. **4:10** İbr.12:22-24 † **4:16** "Nod": "Aylak" anlamına gelir. ‡ **4:25** "Şit": "Bağışlamak" anlamına gelir. **5:1** Yar.1:27-28 **5:2** Yar.1:27; Mat.19:4-5; Mar.10:6

onlara "İnsan" adını verdi. 3 Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine
benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. 4 Şit'in doğumundan sonra Adem 800
yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 5 Adem toplam 930 yıl yaşadıktan
sonra öldü.
6 Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu. 7 Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl
daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 8 Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra
öldü.
9 Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. 10 Kenan'ın doğumundan sonra
Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 11 Enoş toplam 905 yıl
yaşadıktan sonra öldü.
12 Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu. 13 Mahalalel'in doğumundan
sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 14 Kenan toplam
910 yıl yaşadıktan sonra öldü.
15 Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu. 16 Yeret'in doğumundan sonra
Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 17 Mahalalel toplam
895 yıl yaşadıktan sonra öldü.
18 Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. 19 Hanok'un doğumundan sonra
Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 20 Yeret toplam 962 yıl
yaşadıktan sonra öldü.
21 Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu. 22 Metuşelah'ın doğumundan
sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu.
23 Hanok toplam 365 yıl yaşadı. 24 Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan
kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.
25 Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. 26 Lemek'in doğumundan
sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 27 Metuşelah
toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.
28 Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu. 29 "RAB'bin lanetlediği bu toprak
yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi ra-
hatlatacak" diyerek çocuğa Nuh* adını verdi. 30 Nuh'un doğumundan sonra
Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 31 Lemek toplam 777
yıl yaşadıktan sonra öldü.
32 Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

6

Tufan

1 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. 2 İlahi varlıklar*
insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler. 3 RAB, "Ruhum
insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü
yüz yirmi yıl olacak." 4 İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi
oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller† vardı. Bunlar eski çağ
kahramanları, ünlü kişilerdi.
5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte.
6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. 7 "Yarattığım insanları, hay-
vanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları
yarattığıma pişman oldum." 8 Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.

5:21 İbr.11:5; Yah.14-15 * **5:29** "Nuh": "Rahatlık" anlamına gelir. * **6:2** "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları". Bunların melek ya da Şit soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor. † **6:4** "Nefiller": İbranice sözcük "Düşmüş kişiler" anlamına gelir. Septuaginta bunu "Devler" diye çevirir. Aynı sözcük Say.13:32-33 ayetlerinde de geçer. **6:5** Mat.24:37; Luk.17:26; 1Pe.3:20

9 Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında
kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü. 10 Üç oğlu vardı: Sam, Ham,
Yafet. 11 Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. 12 Tanrı
yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar
yoldan çıkmıştı.
13 Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden
yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.
14 Kendine gofer‡ ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar
yap. 15 Gemiyi şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz§, genişliği elli*, yüksekliği
otuz arşın† olacak. 16 Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını‡ bulsun.
Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap. 17 Yeryüzüne
tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim.
Yeryüzündeki her canlı ölecek. 18 Ama seninle bir antlaşma yapacağım.
Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin. 19 Sağ kalabilmeleri için her
canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al. 20 Çeşit
çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çifter çifter sana gelecekler.
21 Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek
üzere depola."
22 Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

7

1 RAB Nuh'a, "Bütün ailenle birlikte gemiye bin" dedi, "Çünkü bu kuşak
içinde yalnız seni doğru buldum. 2-3 Yeryüzünde soyları tükenmesin diye,
yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift,
kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. 4 Çünkü yedi
gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım
her canlıyı yeryüzünden silip atacağım." 5 Nuh RAB'bin bütün buyruklarını
yerine getirdi.
6 Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı. 7 Nuh, oğulları,
karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler.
8-9 Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan,
kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye
bindiler. 10 Yedi gün sonra tufan koptu.
11 Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin
bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı. 12 Yeryüzüne kırk gün kırk
gece yağmur yağdı.
13 Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün
gemiye bindiler. 14 Onlarla birlikte her tür hayvan –evcil hayvanların,
sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü– gemiye bindi. 15 Soluk alan
her tür canlı çifter çifter Nuh'un yanına gelip gemiye bindi. 16 Gemiye giren
hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un
ardından kapıyı kapadı.
17 Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.
18 Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.
19 Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.
20 Yükselen sular dağları on beş arşın* aştı. 21-22 Yeryüzünde yaşayan bütün

---

6:9 2Pe.2:5 ‡ **6:14** "Gofer": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Selvi ağacı olduğu sanılıyor. § **6:15** "Üç yüz arşın": Yaklaşık 135 m. * **6:15** "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. † **6:15** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. ‡ **6:16** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. **6:22** İbr.11:7 **7:7** Mat.24:38-39; Luk.17:27 **7:11** 2Pe.3:6 * **7:20** "On beş arşın": Yaklaşık 6.8 m.

canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. 23 RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı. 24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

8

Tufanın Sonu

1 Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı. 2 Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi. 3 Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı. 4 Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu. 5 Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü.

6 Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı. 7 Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu. 8 Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi. 9 Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı. 10 Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. 11 Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı. 12 Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.

13 Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırınca toprağın kurumuş olduğunu gördü. 14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu.

15-16 Tanrı Nuh'a, "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi, 17 "Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar."

18 Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı. 19 Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.

20 Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu. 21 Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.

22 "Dünya durdukça
Ekin ekmek, biçmek,
Sıcak, soğuk,
Yaz, kış,
Gece, gündüz hep var olacaktır."

9

Tanrı Nuh'la Antlaşma Yapıyor

1 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi, 2 "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin

9:1 Yar.1:28

yönetiminize verilmiştir. 3 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi,
hepsini size veriyorum.
4 "Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. 5 Sizin de
kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını
soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı araya-
cağım.
6 "Kim insan kanı dökerse,
Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir.
Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.
7 Verimli olun, çoğalın.
Yeryüzünde üreyin, artın."
8 Tanrı Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi: 9-10 "Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla,
sizinle birlikteki bütün canlılarla –kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemi-
den çıkan bütün hayvanlarla– antlaşmamı sürdürmek istiyorum. 11 Sizinle
antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak.
Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak."
12 Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar
boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: 13 Yayımı bulut-
lara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi ola-
cak. 14 Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında
ne zaman görünse, 15 sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı
anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. 16 Ne
zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla
yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım."
17 Tanrı Nuh'a, "Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında
sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur" dedi.

Nuh'un Oğulları

18 Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın
babasıydı. 19 Nuh'un üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar
onlardan üredi.
20 Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti. 21 Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde
çırılçıplak uzandı. 22 Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu
görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı. 23 Sam'la Yafet bir giysi alıp omu-
zlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak
görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. 24 Nuh ayılınca küçük oğlunun ne
yaptığını anlayarak, 25 şöyle dedi:
"Kenan'a lanet olsun,
Köleler kölesi olsun kardeşlerine.
26 Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı RAB'be,
Kenan Sam'a kul olsun.
27 Tanrı Yafet'e* bolluk versin,
Sam'ın çadırlarında yaşasın,
Kenan Yafet'e kul olsun."
28 Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı. 29 Toplam dokuz yüz elli
yıl yaşadıktan sonra öldü.

10

Nuh Oğullarının Soyu
(1Ta.1:5-23)

9:4 Lev.7:26-27; 17:10-14; 19:26; Yas.12:16,23-25; 15:23 **9:6** Çık.20:13 **9:6** Yar.1:26 **9:7** Yar.1:28

* **9:27** "Yafet": "Bolluk, genişlik" anlamına gelir.

1 Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'in öyküsü şudur:
Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu.
2 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
3 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma. 4 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş,
Kittim, Rodanim. 5 Kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır. Ülkelerinde
çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler.
6 Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. 7 Kûş'un oğulları: Seva, Havila,
Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan. 8 Kûş'un Nemrut
adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı. 9 RAB'bin önünde yiğit
bir avcıydı. "RAB'bin önünde Nemrut gibi yiğit avcı" sözü buradan gelir.
10 İlkin Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı.
11-12 Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninova'yla
önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu.
13-14 Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın, Pa-
truslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.
15-18 Kenan ilk oğlu olan Sidon'un* babası ve Hititler'in*, Yevuslular'ın,
Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Se-
marlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı. 19 Kenan
sınırı Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru
Laşa'ya kadar uzanıyordu. 20 Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere
bölünen Hamoğulları bunlardı.
21 Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu. Sam bütün Ever soyunun
atasıydı.
22 Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram. 23 Aram'ın oğulları:
Ûs, Hul, Geter, Maş. 24 Arpakşat Şelah'ın babasıydı†. Şelah'tan Ever oldu.
25 Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti‡; çünkü yeryüzündeki insanlar
onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı. 26-29 Yoktan
Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın,
Oval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların
hepsi Yoktan'ın soyundandı.
30 Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşarlardı. 31 Ülkelerinde
ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı.
32 Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün
bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

11

Babil Kulesi

1 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kul-
lanırlardı. 2 Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.
3 Birbirlerine, "Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş yerine tuğla,
harç yerine zift kullandılar. 4 Sonra, "Kendimize bir kent kuralım" dediler,
"Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız."
5 RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. 6 "Tek
bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre,
düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar" dedi, 7 "Gelin,
aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar." 8 Böylece RAB
onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. 9 Bu nedenle kente

* **10:15-18** "Sidon": Saydalılar'ın atası. † **10:24** Masoretik metin "Arpakşat Şelah'ın babasıydı", Septuaginta "Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı." ‡ **10:25** "Pelek": "Bölünme" anlamına gelir.

Babil* adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Sam'dan Avram'a
(1Ta.1:24-27)

10 Sam'ın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu
Arpakşat doğdu. 11 Arpakşat'ın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı.
Başka oğulları, kızları oldu.
12 Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. 13 Şelah'ın doğumundan sonra
Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu†.
14 Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu. 15 Ever'in doğumundan sonra Şelah
403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
16 Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu. 17 Pelek'in doğumundan sonra Ever
430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
18 Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu. 19 Reu'nun doğumundan sonra Pelek
209 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
20 Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu. 21 Seruk'un doğumundan sonra Reu
207 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
22 Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu. 23 Nahor'un doğumundan sonra
Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
24 Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu. 25 Terah'ın doğumundan sonra
Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
26 Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu.
27 Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve Haran'ın babasıydı.
Haran'ın Lut adlı bir oğlu oldu. 28 Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu
ülkede, Kildaniler'in* Ur Kenti'nde öldü. 29 Avram'la Nahor evlendiler.
Avram'ın karısının adı Saray, Nahor'unkinin adı Milka'ydı. Milka Yiska'nın
babası Haran'ın kızıydı. 30 Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu.
31 Terah, oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu olan torunu Lut'u ve Avram'ın karısı
olan gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildaniler'in Ur
Kenti'nden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya yerleştiler. 32 Terah iki yüz beş yıl
yaşadıktan sonra Harran'da öldü.

12

Avram'a Çağrı

1 RAB Avram'a, "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim
ülkeye git" dedi,
2 "Seni büyük bir ulus yapacağım,
Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım,
Bereket kaynağı olacaksın.
3 Seni kutsayanları kutsayacak,
Seni lanetleyeni lanetleyeceğim.
Yeryüzündeki bütün halklar
Senin aracılığınla kutsanacak."
4 Avram RAB'bin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti.
Avram Harran'dan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı. 5 Karısı Saray'ı,

* **11:9** "Babil": İbranice "Kargaşa" sözcüğünü çağrıştırır. † **11:13** Septuaginta "Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. Kenan'ın doğumundan sonra Arpakşat 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. Kenan 130 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. Şelah'ın doğumundan sonra Kenan 330 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu" (bkz. Luk.3:35-36). **12:1** Elç.7:2-3; İbr.11:8 **12:3** Yar.22:18; 26:4; 28:14; Elç.3:25; Gal.3:8

yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar.

6 Avram ülke boyunca Şekem'deki More meşesine kadar ilerledi. O günlerde
orada Kenanlılar yaşıyordu. 7 RAB Avram'a görünerek, "Bu toprakları senin
soyuna vereceğim" dedi. Avram kendisine görünen RAB'be orada bir sunak
yaptı. 8 Oradan Beytel'in doğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti. Çadırını
batıdaki Beytel'le doğudaki Ay Kenti'nin arasına kurdu. Orada RAB'be bir
sunak yapıp RAB'bi adıyla çağırdı. 9 Sonra kona göçe Negev'e doğru ilerledi.

Avram Mısır'da

10 Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram geçici bir süre için Mısır'a gitti.
11 Mısır'a yaklaştıklarında karısı Saray'a, "Güzel bir kadın olduğunu biliyorum"
dedi, 12 "Olur ki Mısırlılar seni görüp, 'Bu onun karısı' diyerek beni öldürür,
seni sağ bırakırlar. 13 Lütfen, 'Onun kızkardeşiyim' de ki, senin hatırın için bana
iyi davransınlar, canıma dokunmasınlar."

14 Avram Mısır'a girince, Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu farkettiler.
15 Kadını gören firavunun adamları, güzelliğini firavuna övdüler. Kadın saraya
alındı. 16 Onun hatırı için firavun Avram'a iyi davrandı. Avram davar, sığır,
erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve sahibi oldu.

17 RAB Avram'ın karısı Saray yüzünden firavunla ev halkının başına ko-
rkunç felaketler getirdi. 18 Firavun Avram'ı çağırtarak, "Nedir bana bu
yaptığın?" dedi, "Neden Saray'ın karın olduğunu söylemedin? 19 Niçin 'Saray
kızkardeşimdir' diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını, git!"
20 Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını
sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

13

Avram'la Lut'un Ayrılması

1 Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısır'dan ayrılıp Negev'e
doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi. 2 Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları,
gümüşleri vardı. 3 Negev'den başlayıp bir yerden öbürüne göçerek Beytel'e
kadar gitti. Beytel'le Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere
vardı. 4 Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada RAB'bi
adıyla çağırdı.

5 Avram'la birlikte göçen Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı.
6 Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana
yaşayamadılar. 7 Avram'ın çobanlarıyla Lut'un çobanları arasında kavga çıktı. –
O günlerde Kenanlılar'la Perizliler de orada yaşıyorlardı.–

8 Avram Lut'a, "Biz akrabayız" dedi, "Bu yüzden aramızda da çobanlarımız
arasında da kavga çıkmasın. 9 Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen
sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim."

10 Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB'bin bahçesi gibi, Soar'a
doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB
Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi. 11 Lut kendine
Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar.
12 Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti,
Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu. 13 Sodom halkı çok kötüydü. RAB'be karşı
büyük günah işliyordu.

12:7 Elç.7:5; Gal.3:16 **12:13** Yar.20:2; 26:7 **13:10** Yar.2:10

14 Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, "Bulunduğun yerden
kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak" dedi, 15 "Gördüğün bütün top-
rakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. 16 Soyunu toprağın tozu kadar
çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu
da sayabilecek. 17 Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş."
18 Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti.
Orada RAB'be bir sunak yaptı.

14

Avram Lut'u Kurtarıyor

1 Bu arada Şinar* Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok, Elam Kralı Kedor-
laomer ve Goyim Kralı Tidal 2 Sodom Kralı Bera'ya, Gomora Kralı Birşa'ya,
Adma Kralı Şinav'a, Sevoyim Kralı Şemever'e ve Bala –Soar– Kralı'na karşı
savaş açtı. 3 Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde güçlerini
birleştirmişti. 4 Bu krallar on iki yıl Kedorlaomer'in egemenliği altında
yaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı. 5-6 On dördüncü yıl Kedor-
laomer'le onu destekleyen öbür krallar gelip Aşterot-Karnayim'de Refalılar'ı,
Ham'da Zuzlular'ı, Şave-Kiryatayim'de Emliler'i, çöl kenarındaki El-Paran'a
kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı bozguna uğrattılar. 7 Oradan
geri dönüp Eyn-Mişpat'a –Kadeş'e– gittiler. Amalekliler'in bütün topraklarını
alarak Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı bozguna uğrattılar.
8-9 Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala –Soar– kralları
yola çıktı. Bu beş kral dört krala –Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı
Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok'a– karşı Siddim Vadisi'nde
savaş düzenine girdiler. 10 Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom
ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ
kalanlarsa dağlara kaçtı. 11 Dört kral Sodom ve Gomora'nın bütün malını ve
yiyeceğini alıp gitti. 12 Avram'ın yeğeni Lut'la mallarını da götürdüler. Çünkü o
da Sodom'da yaşıyordu.
13 Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. Avram
Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu. Bun-
ların hepsi Avram'dan yanaydılar. 14 Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını
duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört
kralı Dan'a kadar kovaladı. 15 Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları
bozguna uğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı. 16 Yağmalanan
bütün malı, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi.

Melkisedek Avram'ı Kutsuyor

17 Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp
dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti.
18 Yüce Tanrı'nın kâhini olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi.
19 Avram'ı kutsayarak şöyle dedi:
"Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avram'ı kutsasın,
20 Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrı'ya övgüler olsun."
Bunun üzerine Avram her şeyin ondalığını Melkisedek'e verdi.
21 Sodom Kralı Avram'a, "Adamlarımı bana ver, mallar sana kalsın" dedi.
22-23 Avram Sodom Kralı'na, "Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RAB'bin önünde
sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim"
diye karşılık verdi, "Öyle ki, 'Avram'ı zengin ettim' demeyesin. 24 Yalnız,

---

13:15 Elç.7:5 * **14:1** "Şinar", yani "Babil". **14:17** İbr.7:1-10

adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar."

15

Rab'bin Avram'la Yaptığı Antlaşma

1 Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, "Korkma, Avram" diye seslendi,
"Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak."
2 Avram, "Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?" dedi, "Çocuk sahibi
olamadım. Evim Şamlı Eliezer'e kalacak. 3 Bana çocuk vermediğin için
evimdeki bir uşak mirasçım olacak."
4 RAB yine seslendi: "O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak." 5
Sonra Avram'ı dışarı çıkararak, "Göklere bak" dedi, "Yıldızları sayabilir misin?
İşte, soyun o kadar çok olacak."
6 Avram RAB'be iman etti, RAB bunu ona doğruluk saydı.
7 Tanrı Avram'a, "Bu toprakları sana miras olarak vermek için Kil-
daniler'in* Ur Kenti'nden seni çıkaran RAB benim" dedi.
8 Avram, "Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasıl bileceğim?"
diye sordu.
9 RAB, "Bana bir düve, bir keçi, bir de koç getir" dedi, "Hepsi üçer yaşında
olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir."
10 Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirine karşı dizdi.
Yalnız kuşları kesmedi. 11 Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu.
12 Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşet verici zifiri
bir karanlık çöktü. 13 RAB Avram'a şöyle dedi: "Şunu iyi bil ki, senin soyun
yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek.
14 Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan
büyük mal varlığıyla çıkacak. 15 Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın.
İleri yaşta ölüp gömüleceksin. 16 Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek.
Çünkü Amorlular'ın yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı."
17 Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale
göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti. 18-21 O gün RAB
Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: "Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat
Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları –Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz,
Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını– senin soyuna vereceğim."

16

Hacer ile İsmail

1 Karısı Saray Avram'a çocuk verememişti. Saray'ın Hacer adında Mısırlı
bir cariyesi vardı. 2 Saray Avram'a, "RAB çocuk sahibi olmamı engelledi"
dedi, "Lütfen, cariyemle yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim."
Avram Saray'ın sözünü dinledi. 3 Saray Mısırlı cariyesi Hacer'i kocası Avram'a
karı olarak verdi. Bu olay Avram Kenan'da on yıl yaşadıktan sonra oldu.
4 Avram Hacer'le yattı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu anlayınca,
hanımını küçük görmeye başladı.
5 Saray Avram'a, "Bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!" dedi,
"Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük görmeye
başladı. Seninle benim aramda RAB karar versin."

15:5 Rom.4:18; İbr.11:12 **15:6** Rom.4:3,9,22; Gal.3:6; Yak.2:23 **15:13** Çık.1:1-14; Elç.7:6 **15:14** Çık.12:40-41; Elç.7:7 **15:18-21** Elç.7:5

6 Avram, “Cariyen senin elinde” dedi, “Neyi uygun görürsen yap.” Böylece
Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı.
7 RAB'bin meleği Hacer'i çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında
buldu. 8 Ona, “Saray'ın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?”
diye sordu.
Hacer, “Hanımım Saray'dan kaçıyorum” diye yanıtladı.
9 RAB'bin meleği, “Hanımına dön ve ona boyun eğ” dedi, 10 “Senin soyunu
öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak.

11 “İşte hamilesin, bir oğlun olacak,
Adını İsmail* koyacaksın.
Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını işitti.
12 Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak,
O herkese, herkes de ona karşı çıkacak.
Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak†.”

13 Hacer, “Beni gören Tanrı'yı gerçekten gördüm mü?” diyerek kendisiyle
konuşan RAB'be “El-Roi‡” adını verdi. 14 Bu yüzden Kadeş'le Beret arasındaki
o kuyuya Beer-Lahay-Roi§ adı verildi.
15 Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail
koydu. 16 Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı.

17

Sünnet: Antlaşma Simgesi

1 Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, “Ben Her Şeye Gücü
Yeten Tanrı'yım” dedi, “Benim yolumda yürü, kusursuz ol. 2 Seninle yaptığım
antlaşmayı sürdürecek, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.”
3 Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı, 4 “Seninle yaptığım antlaşma şudur”
dedi, “Birçok ulusun babası olacaksın. 5 Artık adın Avram* değil, İbrahim†
olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım. 6 Seni çok verimli
kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak. 7 Antlaşmamı seninle
ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra
da soyunun Tanrısı olacağım. 8 Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün
Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim.
Onların Tanrısı olacağım.”
9 Tanrı İbrahim'e, “Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı
kalmalısınız” dedi, 10 “Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu
şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek. 11 Sünnet olmalısınız.
Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak. 12 Evinizde doğmuş ya da
soyunuzdan olmayan bir yabancıdan satın alınmış köleler dahil sekiz günlük
her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.
13 Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek.
Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak.

---

* **16:11** “İsmail”: “Tanrı işitir” anlamına gelir. † **16:12** “Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak” ya da “Bütün kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşecek”. ‡ **16:13** “El-Roi”: “Beni gören Tanrı” anlamına gelir. § **16:14** “Beer-Lahay-Roi”: “Tanrı'yı görüp sağ kalanın kuyusu” anlamına gelir. **16:15** Gal.4:22 **17:5** Rom.4:16-17 * **17:5** “Avram”: “Yüce Baba” anlamına gelir. † **17:5** “İbrahim”: İbranice Avraham, “Çokların babası” anlamına gelebilir. **17:7** Luk.1:54-55 **17:8** Elç.7:5 **17:10** Elç.7:8; Rom.4:11

14 Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı
bozmuş demektir."
15 Tanrı, "Karın Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin" dedi,
"Bundan böyle onun adı Sara‡ olacak. 16 Onu kutsayacak, ondan sana bir
oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları
onun soyundan çıkacak."
17 İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, "Yüz yaşında bir adam
çocuk sahibi olabilir mi?" dedi, "Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?"
18 Sonra Tanrı'ya, "Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!" dedi.
19 Tanrı, "Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak§
koyacaksın" dedi, "Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.
20 İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu
alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus
yapacağım. 21 Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağı
oğlun İshak'la sürdüreceğim." 22 Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan
ayrılıp yukarıya çekildi.
23 İbrahim evindeki bütün erkekleri –oğlu İsmail'i, evinde doğanların, satın
aldığı uşakların hepsini– Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet
ettirdi. 24 İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı. 25 Oğlu İsmail
on üç yaşında sünnet oldu. 26 İbrahim, oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi.
27 İbrahim'in evindeki bütün erkekler –evinde doğanlar ve yabancılardan satın
alınanlar– onunla birlikte sünnet oldu.

18

Üç Konuk

1 İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otu-
rurken, RAB kendisine göründü. 2 İbrahim karşısında üç adamın durduğunu
gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak, 3 "Ey efendim,
eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma" dedi, 4 "Biraz
su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin. 5 Madem
kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz
dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz."
Adamlar, "Peki, dediğin gibi olsun" dediler.
6 İbrahim hemen çadıra, Sara'nın yanına gitti. Ona, "Hemen üç sea* ince
un al, yoğurup pide yap" dedi. 7 Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir
buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı. 8 İbrahim hazırlanan
buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar
yerken o da yanlarında, ağacın altında durdu.
9 Konuklar, "Karın Sara nerede?" diye sordular.
İbrahim, "Çadırda" diye yanıtladı.
10 O, "Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim" dedi, "O zaman
karın Sara'nın bir oğlu olacak."
Sara onun arkasında, çadırın girişinde durmuş, dinliyordu. 11 İbrahim'le Sara
kocamışlardı, yaşları hayli ileriydi. Sara âdetten kesilmişti. 12 İçin için gülerek,
"Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?" diye düşündü, "Üstelik efendim
de yaşlı."

---

‡ **17:15** "Sara": "Prenses" anlamına gelir. § **17:19** "İshak": "Güler" anlamına gelir. **18:2** İbr.13:2
* **18:6** "Üç sea": Yaklaşık 13 kg. **18:10** Rom.9:9 **18:12** 1Pe.3:6

13 RAB İbrahim'e sordu: “Sara niçin, ‘Bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi
mi olacağım?’ diyerek güldü? 14 RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen
vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Sara'nın bir oğlu olacak.”
15 Sara korktu, “Gülmedim” diyerek yalan söyledi.
RAB, “Hayır, güldün” dedi.

İbrahim Sodom için Yalvarıyor

16 Adamlar oradan ayrılırken Sodom'a doğru baktılar. İbrahim onları yolcu
etmek için yanlarında yürüyordu. 17 RAB, “Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gi-
zleyeceğim?” dedi, 18 “Kuşkusuz İbrahim'den büyük ve güçlü bir ulus türeyecek,
yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak. 19 Doğru ve adil
olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i
seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim.”
20 Sonra İbrahim'e, “Sodom ve Gomora büyük suçlama altında” dedi,
“Günahları çok ağır. 21 Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru
mu, değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.”
22 Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gittiler. Ama İbrahim RAB'bin
huzurunda kaldı†. 23 RAB'be yaklaşarak, “Haksızla birlikte haklıyı da mı yok
edeceksin?” diye sordu, 24 “Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten
yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak
mısın? 25 Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın
yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil
olmalı.”
26 RAB, “Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün
kenti bağışlayacağım” diye karşılık verdi.
27 İbrahim, “Ben toz ve külüm, bir hiçim” dedi, “Ama seninle konuşma
yürekliliğini göstereceğim. 28 Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün
kenti yok mu edeceksin?”
RAB, “Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim”
dedi.
29 İbrahim yine sordu: “Ya kırk kişi bulursan?”
RAB, “O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım” diye yanıtladı.
30 İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?” dedi.
RAB, “Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım” diye yanıtladı.
31 İbrahim, “Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla” dedi, “Eğer yirmi
kişi bulursan?”
RAB, “Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı.
32 İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım” dedi, “Eğer
on kişi bulursan?”
RAB, “On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı.
33 RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına
döndü.

19

Sodom ve Gomora'nın Yıkılışı

1 İki melek akşamleyin Sodom'a vardılar. Lut kentin kapısında oturuy-
ordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak,

---

18:14 Luk.1:37 † **18:22** “İbrahim RAB'bin huzurunda kaldı”: Bazı eski İbrani din bilginlerine göre “RAB İbrahim'in önünde kaldı.”

2 “Efendilerim” dedi, “Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın,
geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz.”
Melekler, “Olmaz” dediler, “Geceyi kent meydanında geçireceğiz.”
3 Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara
yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler.
4 Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom'un her mahallesinden genç
yaşlı bütün erkekler– evi sardı. 5 Lut'a seslenerek, “Bu gece sana gelen
adamlar nerede?” diye sordular, “Getir onları da yatalım.”
6 Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı. 7 “Kardeşler, lütfen bu kötülüğü
yapmayın” dedi, 8 “Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim,
ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar
konuğumdur, çatımın altına geldiler.”
9 Adamlar, “Çekil önümüzden!” diye karşılık verdiler, “Adam buraya
dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini yaparız.” Lut'u ite
kaka kapıyı kırmaya davrandılar. 10 Ama içerdeki adamlar uzanıp Lut'u evin
içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar. 11 Kapıya dayanan adamları, büyük
küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu.
12 İçerdeki iki adam Lut'a, “Senin burada başka kimin var?” diye sordular,
“Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar.
13 Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama
duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi.”
14 Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, “Hemen buradan
uzaklaşın!” dedi, “Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere.” Ne var ki damat
adayları onun şaka yaptığını sandılar.
15 Tan ağarırken melekler Lut'a, “Karınla iki kızını al, hemen buradan
uzaklaş” diye üstelediler, “Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından
olursun.” 16 Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut'la karısının
ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. 17 Kent dışına çıkınca,
adamlardan biri Lut'a, “Kaç, canını kurtar, arkana bakma” dedi, “Bu ovanın
hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin.”
18 Lut, “Aman, efendim!” diye karşılık verdi, 19 “Ben kulunuzdan hoşnut
kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam.
Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm. 20 İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent
var, küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten
küçücük bir kent.”
21 Adamlardan biri, “Peki, dileğini kabul ediyorum” dedi, “O kenti
yıkmayacağım. 22 Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey
yapamam.” Bu yüzden o kente Soar* adı verildi.
23 Lut Soar'a vardığında güneş doğmuştu. 24 RAB Sodom ve Gomora'nın
üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı. 25 Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki
insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti. 26 Ancak Lut'un peşisıra gelen
karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.
27 İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün RAB'bin huzurunda durduğu
yere gitti. 28 Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir
ocak gibi duman yükseliyordu.
29 Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahim'i anımsamış ve Lut'un
yaşadığı kentleri yok ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı.

Lut ile Kızları

19:16 2Pe.2:7 * **19:22** “Soar”: “Küçük” anlamına gelir. **19:24** Mat.10:15; 11:23-24; Luk.10:12; 17:29; 2Pe.2:6; Yah.7 **19:26** Luk.17:32

30 Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten
ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. 31 Büyük
kızı küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde
burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. 32 Gel, babamıza şarap içirelim,
soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım." 33 O gece babalarına şarap içirdiler.
Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığının farkında değildi.
34 Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım" dedi, "Bu gece
de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat." 35 O
gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp
kalktığının farkında değildi.
36 Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. 37 Büyük kız
bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav† adını verdi. Moav bugünkü Moavlılar'ın
atasıdır. 38 Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi‡ koydu. O da
bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

20

İbrahim ile Avimelek

1 İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Şur kentlerinin arasına
yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı. 2 Karısı Sara için, "Bu kadın
kızkardeşimdir" dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip
Sara'yı getirtti. 3 Ama Tanrı gece düşünde Avimelek'e görünerek, "Bu kadını
aldığın için öleceksin" dedi, "Çünkü o evli bir kadın."
4 Avimelek henüz Sara'ya dokunmamıştı. "Ya Rab" dedi, "Suçsuz bir ulusu
mu yok edeceksin? 5 İbrahim'in kendisi bana, 'Bu kadın kızkardeşimdir' demedi
mi? Kadın da İbrahim için, 'O kardeşimdir' dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz
ellerimle yaptım bunu."
6 Tanrı, düşünde ona, "Bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum" diye
yanıtladı, "Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum,
kadına dokunmana izin vermedim. 7 Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o
bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmezsin. Ama kadını geri vermezsen,
sen de sana ait olan herkes de ölecek, bilesin."
8 Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarak olup biteni
anlattı. Adamlar dehşete düştü. 9 Avimelek İbrahim'i çağırtarak, "Ne yaptın
bize?" dedi, "Sana ne haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha
sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil." 10 Sonra, "Amacın neydi, niçin
yaptın bunu?" diye sordu.
11 İbrahim, "Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok" diye yanıtladı, "Karım
yüzünden beni öldürebilirler diye düşündüm. 12 Üstelik, Sara gerçekten
kızkardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim. 13 Tanrı
beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, 'Bana sevgini şöyle
göstereceksin: Gideceğimiz her yerde kardeşin olduğumu söyle' dedim."
14 Avimelek İbrahim'e karısı Sara'yı geri verdi. Bunun yanısıra ona davar,
sığır, köleler, cariyeler de verdi. 15 İbrahim'e, "İşte ülkem önünde, nereye
istersen oraya yerleş" dedi. 16 Sara'ya da, "Kardeşine bin parça gümüş
veriyorum" dedi, "Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir
kanıttır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin."

---

† **19:37** "Moav": "Babadan" anlamına gelir. ‡ **19:38** "Ben-Ammi": "Halkımın oğlu" anlamına gelir.
20:2 Yar.12:13; 26:7

17 İbrahim Tanrı'ya dua etti ve Tanrı Avimelek'le karısına, cariyelerine şifa
verdi. Çocuk sahibi oldular. 18 Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB
Avimelek'in evindeki kadınların hamile kalmasını engellemişti.

21

İshak'ın Doğumu

1 RAB verdiği söz uyarınca Sara'ya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi. 2 Sara
hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde, tam Tanrı'nın belirttiği zamanda
ona bir erkek çocuk doğurdu. 3 İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak* adını
verdi. 4 Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken
sünnet etti. 5 İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı.
6 Sara, "Tanrı yüzümü güldürdü" dedi, "Bunu duyan herkes benimle bir-
likte gülecek. 7 Kim İbrahim'e Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir
oğul doğurdum."

Hacer'le İsmail Uzaklaştırılıyor

8 Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi. 9 Ne var
ki Sara, Mısırlı Hacer'in İbrahim'den olma oğlu İsmail'in alay ettiğini görünce,
10 İbrahim'e, "Bu cariyeyle oğlunu kov" dedi, "Bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'ın
mirasına ortak olmasın." 11 Bu İbrahim'i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu.
12 Ancak Tanrı İbrahim'e, "Oğlunla cariyen için üzülme" dedi, "Sara ne derse,
onu yap. Çünkü senin soyun İshak'la sürecektir. 13 Cariyenin oğlundan da bir
ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun."
14 İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp
Hacer'in omuzuna attı, çocuğunu da verip onu gönderdi. Hacer Beer-Şeva
Çölü'ne gitti, orada bir süre dolaştı. 15 Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir
çalının altına bıraktı. 16 Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, "Oğlumun ölümünü
görmeyeyim" diyerek onun karşısına oturup hıçkıra hıçkıra ağladı.
17 Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrı'nın meleği göklerden Hacer'e, "Nen
var, Hacer?" diye seslendi, "Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini duydu.
18 Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım." 19 Sonra Tanrı
Hacer'in gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu,
oğluna içirdi.
20 Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu. 21 Paran
Çölü'nde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı.

İbrahim'le Avimelek Arasındaki Antlaşma

22 O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol İbrahim'e, "Yaptığın her
şeyde Tanrı seninle" dediler, 23 "Onun için, Tanrı'nın önünde bana, oğluma ve
soyuma haksız davranmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu
ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran."
24 İbrahim, "Ant içerim" dedi.
25 İbrahim Avimelek'e bir kuyuyu zorla ele geçiren adamlarından yakındı.
26 Avimelek, "Bunu kimin yaptığını bilmiyorum" diye yanıtladı, "Sen de bana
söylemedin, ilk kez duyuyorum."

21:2 İbr.11:11 * **21:3** "İshak": "Güler" anlamına gelir. **21:4** Yar.17:12; Elç.7:8 **21:9** Gal.4:29-30
21:12 Rom.9:7; İbr.11:18 **21:22** Yar.26:26

27 Daha sonra İbrahim Avimelek'e davar ve sığır verdi. Böylece ikisi bir
antlaşma yaptılar. 28 İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı. 29 Avimelek,
"Bunun anlamı ne, niçin bu yedi dişi kuzuyu ayırdın?" diye sordu.
30 İbrahim, "Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın" diye yanıtladı,
"Kuyuyu benim açtığımın kanıtı olsun." 31 Bu yüzden oraya Beer-Şeva† adı
verildi. Çünkü ikisi orada ant içmişlerdi.
32 Beer-Şeva'da yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek, ordusunun komu-
tanı Fikol'la birlikte Filist yöresine geri döndü. 33 İbrahim Beer-Şeva'da bir ılgın
ağacı dikti; orada RAB'bi, ölümsüz Tanrı'yı adıyla çağırdı. 34 Filist yöresinde
konuk olarak uzun süre yaşadı.

22

İbrahim'in Denenmesi

1 Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim,
"Buradayım!" dedi.
2 Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada
sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun."
3 İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından
ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrı'nın
kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. 4 Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan
gördü. 5 Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için
oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz."
6-7 Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı
kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi.
İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı.
İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye
sordu.
8 İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi.
İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.
9 Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine
odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. 10 Onu
boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. 11 Ama RAB'bin meleği göklerden, "İbrahim,
İbrahim!" diye seslendi.
İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi.
12 Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan
korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin."
13 İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü.
Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. 14 Oraya
"Yahve yire*" adını verdi. "RAB'bin dağında sağlanacaktır" sözü bu yüzden
bugün de söyleniyor.
15 RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi: 16 "RAB diyor ki,
kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin
için 17 seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu
kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. 18
Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü
dinledin."

---

† **21:31** "Beer-Şeva": "Ant Kuyusu" anlamına gelir. **22:1** İbr.11:17-19 **22:9** Yak.2:21 * **22:14** "Yahve yire": "RAB sağlar" anlamına gelir. **22:16** İbr.6:13-14 **22:17** İbr.11:12 **22:18** Elç.3:25

19 Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şeva'ya
gittiler. İbrahim Beer-Şeva'da kaldı.

Nahor'un Oğulları

20 Bir süre sonra İbrahim'e, "Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar doğurdu" diye
haber verdiler, 21 "İlk oğlu Ûs, kardeşi Bûz, Kemuel –Aram'ın babası– 22 Keset,
Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel." 23 Betuel Rebeka'nın babası oldu. Bu sekiz
çocuğu İbrahim'in kardeşi Nahor'a Milka doğurdu. 24 Reuma adındaki cariyesi
de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

23

Sara'nın Ölümü

1 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. 2 Kenan ülkesinde, bugün
Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü. İbrahim yas tutmak, ağlamak için Sara'nın
ölüsünün başına gitti.
3 Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititler'e*, 4 "Ben aranızda
konuk ve yabancıyım" dedi, "Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın.
Ölümü kaldırıp gömeyim."
5-6 Hititler, "Efendim, bizi dinle" diye yanıtladılar, "Sen aramızda önemli
bir beysin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmen için kimse
senden mezarını esirgemez."
7 İbrahim, ülke halkı olan Hititler'in önünde eğilerek, 8 "Eğer ölümü gömmemi
istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efron'a ricada bulunun" dedi, 9 "Tarlasının
dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksik-
siz ödeyip orayı mezarlık yapacağım."
10 Hititli Efron halkının arasında oturuyordu. Kent kapısında toplanan
herkesin duyacağı biçimde, 11 "Hayır, efendim!" diye karşılık verdi, "Beni
dinle, mağarayla birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurunda onu
sana veriyorum. Ölünü göm."
12 İbrahim ülke halkının önünde eğildi. 13 Herkesin duyacağı biçimde Efron'a,
"Lütfen beni dinle" dedi, "Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki,
ölümü oraya gömeyim."
14-15 Efron, "Efendim, beni dinle" diye karşılık verdi, "Aramızda dört yüz
şekel* gümüşün sözü mü olur? Ölünü göm."
16 İbrahim Efron'un önerisini kabul etti. Efron'un Hititler'in önünde sözünü
ettiği dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlık ölçülerine göre tarttı.
17-18 Böylece Efron'un Mamre yakınında Makpela'daki tarlası, çevresindeki
bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hiti-
tler'in huzurunda İbrahim'in mülkü kabul edildi.
19 İbrahim karısı Sara'yı Kenan ülkesinde Mamre'ye –Hevron'a– yakın
Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdü. 20 Hititler tarlayı içindeki mağarayla
birlikte İbrahim'in mezarlık yeri olarak onayladılar.

24

İshak ile Rebeka

1 İbrahim kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB onu her yönden kutsamıştı.
2 İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına, "Elini uyluğumun

23:4 İbr.11:9,13 **23:4** Elç.7:16 * **23:14-15** "Dört yüz şekel": Yaklaşık 4.6 kg.

altına koy*" dedi, 3 "Yerin göğün Tanrısı RAB'bin adıyla ant içmeni istiyorum.
Aralarında yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. 4 Oğlum İshak'a
kız almak için benim ülkeme, akrabalarımın yanına gideceksin."
5 Uşak, "Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?" diye sordu, "O zaman
oğlunu geldiğin ülkeye götüreyim mi?"
6 İbrahim, "Sakın oğlumu oraya götürme!" dedi, 7 "Beni baba ocağından,
doğduğum ülkeden getiren, 'Bu toprakları senin soyuna vereceğim' diyerek
ant içen Göklerin Tanrısı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece
oradan oğluma bir kız alabileceksin. 8 Eğer kız seninle gelmek istemezse,
içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme." 9 Bunun üzerine uşak
elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koyarak bu konuda ant içti.
10 Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı;
Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti. 11 Develerini kentin
dışındaki kuyunun yanına çöktürdü. Akşamüzeriydi, kadınların su almak için
dışarı çıkacakları zamandı.
12 Uşak, "Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım bugün beni başarılı
kıl" diye dua etti, "Efendim İbrahim'e iyilik et. 13 İşte, pınarın başında bek-
liyorum. Kentin kızları su almaya geliyorlar. 14 Birine, 'Lütfen testini indir,
biraz su içeyim' diyeceğim. O da, 'Sen iç, ben de develerine içireyim' derse,
bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızdır. Böylece efendime iyilik ettiğini
anlayacağım."
15 O duasını bitirmeden, İbrahim'in kardeşi Nahor'la karısı Milka'nın oğlu
Betuel'in kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. 16 Çok güzel bir genç
kızdı. Ona erkek eli değmemişti. Pınara gitti, testisini doldurup geri döndü.
17 Uşak onu karşılamaya koştu, "Lütfen testinden biraz su ver, içeyim" dedi.
18 Rebeka, "İç, efendim" diyerek hemen testisini indirdi, içmesi için ona
uzattı.
19 Ona su verdikten sonra, "Develerin için de su çekeyim" dedi, "Kanıncaya
kadar içsinler." 20 Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmek
için kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti. 21 Adam RAB'bin
yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizce genç kızı süzüyordu.
22 Develer su içtikten sonra, adam bir beka† ağırlığında altın bir burun
halkasıyla on şekel‡ ağırlığında iki altın bilezik çıkardı. 23 "Lütfen söyle, kimin
kızısın sen?" diye sordu, "Babanın evinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var
mı?"
24 Kız, "Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım" diye karşılık verdi,
25 "Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var."
26 Adam eğilip RAB'be tapındı. 27 "Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler
olsun" dedi, "Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin
akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi."
28 Kız annesinin evine koşup olanları anlattı. 29 Rebeka'nın Lavan adında
bir kardeşi vardı. Lavan pınarın başındaki adama doğru koştu. 30 Kızkardeşinin
burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın ken-
disine söylediklerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın
başında, develerinin yanında duruyordu. 31 Lavan, "Eve buyur, ey RAB'bin
kutsadığı adam" dedi, "Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin
için yer hazırladım."

---

* **24:2** Bu davranış bir andın kesinlikle yerine getirileceğini gösterirdi. † **24:22** "Bir beka": Yaklaşık 6 gr. ‡ **24:22** "On şekel": Yaklaşık 115 gr.

32 Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kolanlarını çözdü, onlara
saman ve yem verdi. Adamla yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su
getirdi. 33 Önüne yemek konulunca, adam, “Niçin geldiğimi anlatmadan
yemek yemeyeceğim” dedi.
Lavan, “Öyleyse anlat” diye karşılık verdi.
34 Adam, “Ben İbrahim'in uşağıyım” dedi, 35 “RAB efendimi alabildiğine
kutsadı. Onu zengin etti. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler,
develer, eşekler verdi. 36 Karısı Sara ileri yaşta efendime bir oğul doğurdu.
Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi. 37-38 ‘Ülkelerinde yaşadığım Ke-
nanlılar'dan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın ailesine,
akrabalarımın yanına gideceksin’ diyerek bana ant içirdi.
39 “Efendime, ‘Ya kız benimle gelmezse?’ diye sordum.
40 “Efendim, ‘Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninle gönderecek, yolunu
açacak’ dedi, ‘Akrabalarımdan, babamın ailesinden oğluma bir kız getire-
ceksin. 41 İçtiğin anttan ancak akrabalarımın yanına vardığında sana kızı
vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsin.’
42 “Bugün pınarın başına geldiğimde şöyle dua ettim: ‘Ya RAB, efendim
İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım yolumu aç. 43 İşte pınarın başında bekliyorum.
Su almaya gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim,
diyeceğim. 44 O da, sen iç, develerin için de su çekeyim derse, anlayacağım ki
efendimin oğlu için RAB'bin seçtiği kız odur.’
45 “Ben içimden dua ederken, Rebeka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı.
Pınar başına gidip su aldı. Ona, ‘Lütfen, biraz su ver, içeyim’ dedim.
46 “Rebeka hemen testisini omuzundan indirdi, ‘İç efendim’ dedi, ‘Ben de
develerine içireyim.’ Ben içtim. Develere de su verdi.
47 “Ona, ‘Kimin kızısın sen?’ diye sordum.
“ ‘Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım’ dedi.
“Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezik taktım. 48 Eğilip RAB'be
tapındım. Efendimin oğluna kardeşinin torununu almak için bana doğru
yolu gösteren efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler sundum. 49 Şimdi
efendime sevgi ve sadakat mı göstereceksiniz, yoksa olmaz mı diyeceksiniz,
bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağıma karar vereyim.”
50 Lavan'la Betuel, “Bu RAB'bin işi” diye karşılık verdiler, “Biz sana ne iyi,
ne kötü diyebiliriz. 51 İşte Rebeka burada. Al götür. RAB'bin buyurduğu gibi
efendinin oğluna karı olsun.”
52 İbrahim'in uşağı bu sözleri duyunca, yere kapanarak RAB'be tapındı.
53 Rebeka'ya altın, gümüş takımlar, giysiler, kardeşiyle annesine de değerli
eşyalar çıkarıp verdi. 54 Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Geceyi orada
geçirdiler.
Sabah kalkınca İbrahim'in uşağı, “Beni yolcu edin, efendime döneyim” dedi.
55 Rebeka'nın kardeşiyle annesi, “Bırak kız on gün kadar bizimle kalsın,
sonra gidersin” diye karşılık verdiler.
56 Adam, “Madem RAB yolumu açtı, beni geciktirmeyin” dedi, “İzin verin,
efendime döneyim.”
57 “Kızı çağırıp ona soralım” dediler. 58 Rebeka'yı çağırıp, “Bu adamla gitmek
istiyor musun?” diye sordular.
Rebeka, “İstiyorum” dedi.
59 Böylece Rebeka'yla dadısını, İbrahim'in uşağıyla adamlarını uğurlamaya
çıktılar. 60 Rebeka'yı şöyle kutsadılar:

“Ey kızkardeşimiz,
Binlerce, on binlerce kişiye analık et,
Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinsin.”

61 Rebeka'yla genç hizmetçileri hazırlanıp develere binerek İbrahim'in
uşağını izlediler. Uşak Rebeka'yı alıp oradan ayrıldı.
62 İshak Beer-Lahay-Roi'den gelmişti. Çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu.
63 Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırdığında develerin yaklaştığını gördü. 64 Rebeka İshak'ı görünce deveden indi, 65 İbrahim'in uşağına,
“Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?” diye sordu.
Uşak, “Efendim” diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünü örttü.
66 Uşak bütün yaptıklarını İshak'a anlattı. 67 İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın
yaşamış olduğu çadıra götürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı
oldu. İshak onu sevdi. Annesinin ölümünden sonra onunla avunç buldu.

25

İbrahim'in Ölümü (1Ta.1:32-33)

1 İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Ketura'ydı. 2 Ondan Zimran,
Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu. 3 Yokşan'dan da
Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu.
4 Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi
Ketura'nın soyundandı.
5 İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı. 6 Cariyelerinin oğullarına
da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştırıp
doğuya gönderdi.
7 İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. 8 Kocamış, yaşama
doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu.
9 Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye
yakın Makpela Mağarası'na gömdüler. 10 İbrahim o tarlayı Hititler'den satın
almıştı. Böylece İbrahim'le karısı Sara oraya gömüldüler. 11 Tanrı İbrahim'in
ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı. İshak Beer-Lahay-Roi'de yaşıyordu.

İsmailoğulları (1Ta.1:29-31)

12 Sara'nın cariyesi Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğu İsmail'in öyküsü:
13 Doğum sırasına göre İsmail'in oğullarının adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot.
Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam, 14 Mişma, Duma, Massa, 15 Hadat, Tema,
Yetur, Nafiş, Kedema gelir. 16 İsmail'in oğulları olan bu on iki bey oymakların
atalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler. 17 İsmail yüz otuz yedi
yıl yaşadıktan sonra son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. 18 İsmailoğulları
Aşur'a doğru giderken Mısır sınırı yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye
yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi.

Yakup'la Esav

19 İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü: 20 İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-
Aramlı Betuel'in kızı Rebeka'yla evlendiğinde kırk yaşındaydı. 21 İshak karısı
için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı,

25:10 Yar.23:3-16

Rebeka hamile kaldı. 22 Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, “Nedir bu başıma
gelen?” diyerek RAB'be danışmaya gitti. 23 RAB onu şöyle yanıtladı:

“Rahminde iki ulus var,
Senden iki ayrı halk doğacak,
Biri öbüründen güçlü olacak,
Büyüğü küçüğüne hizmet edecek.”

24 Doğum vakti gelince, Rebeka'nın ikiz oğulları oldu. 25 İlk doğan oğlu
kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını Esav* koydular.
26 Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak
ona Yakup† adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.
27 Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu. Yakup'sa hep
çadırda oturan sakin bir adamdı. 28 İshak Esav'ı daha çok severdi, çünkü onun
getirdiği av etlerini yerdi. Rebeka ise Yakup'u severdi.
29 Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi. 30 Yakup'a,
“Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim” dedi. Bu nedenle
ona Edom‡ adı da verildi.
31 Yakup, “Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver” diye karşılık verdi.
32 Esav, “Baksana, açlıktan ölmek üzereyim” dedi, “İlk oğulluk hakkının bana
ne yararı var?”
33 Yakup, “Önce ant iç” dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı.
34 Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra
kalkıp gitti.
Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu.

26

İshak ile Avimelek

1 İbrahim'in yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir kıtlık daha oldu.
İshak Gerar'a, Filist Kralı Avimelek'in yanına gitti. 2 RAB İshak'a görünerek,
“Mısır'a gitme” dedi, “Sana söyleyeceğim ülkeye yerleş. 3 Orada bir süre kal.
Ben seninle olacak, seni kutsayacağım: Bütün bu toprakları sana ve soyuna
vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdiğim sözü yerine getireceğim.
4 Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara
vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak.
5 Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarıma,
yasalarıma bağlı kaldı.”
6 Böylece İshak Gerar'da kaldı. 7 Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca,
“Kızkardeşimdir” diyordu. Çünkü “Karımdır” demekten korkuyordu. Rebeka
yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi.
8 İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek, pencereden
dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebeka'yı okşadığını gördü. 9 İshak'ı çağırtarak,
“Bu kadın gerçekte senin karın!” dedi, “Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?”
İshak, “Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm” dedi.

25:23 Rom.9:11-12 * **25:25** “Esav”: “Tüylü” anlamına gelir. † **25:26** “Yakup”: “Topuk tutar” ya da “Hileci” anlamına gelir. ‡ **25:30** “Edom”: “Kızıl” anlamına gelir. **25:33** İbr.12:16 **26:3** Yar.22:16-18; Elç.3:25 **26:7** Yar.12:13; 20:2

10 Avimelek, “Nedir bize bu yaptığın?” dedi, “Az kaldı halkımdan biri karınla
yatacaktı. Bize suç işletecektin.” 11 Sonra bütün halka, “Kim bu adama ya da
karısına dokunursa, kesinlikle öldürülecek” diye buyruk verdi.
12 İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu
kutsamıştı. 13 İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin
oldu. 14 Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu. Filistliler onu
kıskanmaya başladılar. 15 Babası İbrahim yaşarken kölelerinin kazmış olduğu
bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar.
16 Avimelek İshak'a, “Ülkemizden git” dedi, “Çünkü gücün bizim gücümüzü
aştı.” 17 İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi'nde çadır kurup oraya yerleşti.
18 Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü
Filistliler İbrahim'in ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı
adları, babasının vermiş olduğu adları verdi.
19 İshak'ın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular. 20 Gerar'ın
çobanları, “Su bizim” diyerek İshak'ın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak
kendisiyle çekiştikleri için kuyuya Esek* adını verdi.
21 İshak'ın köleleri başka bir kuyu kazdılar. Bu kuyu yüzünden de kavga
çıkınca İshak kuyuya Sitna† adını verdi. 22 Oradan ayrılıp başka bir yerde kuyu
kazdırdı. Bu kuyu yüzünden kavga çıkmadı. Bu nedenle İshak ona Rehovot‡
adını verdi. “RAB en sonunda bize rahatlık verdi” dedi, “Bu ülkede verimli
olacağız.”
23 İshak oradan Beer-Şeva'ya gitti. 24 O gece RAB kendisine görünerek,
“Ben baban İbrahim'in Tanrısı'yım, korkma” dedi, “Seninle birlikteyim. Seni
kutsayacak, kulum İbrahim'in hatırı için soyunu çoğaltacağım.” 25 İshak orada
bir sunak yaparak RAB'bi adıyla çağırdı. Çadırını oraya kurdu. Köleleri de
orada bir kuyu kazdı.
26 Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile birlikte,
Gerar'dan İshak'ın yanına gitti. 27 İshak onlara, “Niçin yanıma geldiniz?” dedi,
“Benden nefret ediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovdunuz.”
28-29 “Açıkça gördük ki, RAB seninle” diye yanıtladılar, “Onun için, aramızda
ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadıksa, hep iyi davranarak seni esenlik
içinde gönderdikse, sen de bize kötülük etme. Bu konuda seninle anlaşalım. Sen
şimdi RAB'bin kutsadığı bir adamsın.”
30 İshak onlara bir şölen verdi, yiyip içtiler. 31 Sabah erkenden kalkıp
karşılıklı ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti. Esenlik içinde oradan
ayrıldılar.
32 Aynı gün İshak'ın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi
verdiler, “Su bulduk” dediler. 33 İshak kuyuya Şiva§ adını verdi. Bu yüzden
kent bugüne kadar Beer-Şeva* diye anılır.
34 Esav kırk yaşında Hititli Beeri'nin kızı Yudit ve Hititli Elon'un kızı Base-
mat'la evlendi. 35 Bu kadınlar İshak'la Rebeka'nın başına dert oldular.

27

İshak Yakup'u Kutsuyor

---

* **26:20** “Esek”: “Çekişme” anlamına gelir. † **26:21** “Sitna”: “Düşmanlık” anlamına gelir. ‡ **26:22** “Rehovot”: “Rahatlık, genişlik” anlamına gelir. **26:26** Yar.21:22 § **26:33** “Şiva”: “Ant” anlamına gelir. * **26:33** “Beer-Şeva”: “Ant Kuyusu” anlamına gelir.

1 İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esav'ı çağırıp, “Oğlum!”
dedi.
Esav, “Efendim!” diye yanıtladı.
2 İshak, “Artık yaşlandım” dedi, “Ne zaman öleceğimi bilmiyorum.
3 Silahlarını –ok kılıfını, yayını– al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla.
4 Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmeden önce seni
kutsayayım.”
5 İshak, oğlu Esav'la konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esav avlanmak
için kıra çıkınca, 6 Rebeka oğlu Yakup'a şöyle dedi: “Dinle, babanın ağabeyin
Esav'a söylediklerini duydum. 7 Baban ona, ‘Bana bir hayvan avla getir’ dedi,
‘Lezzetli bir yemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RAB'bin huzurunda
kutsayayım.’ 8 Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle: 9 Git süründen bana
iki seçme oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapayım.
10 Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmeden önce seni
kutsasın.”
11 Yakup, “Ama kardeşim Esav'ın bedeni kıllı, benimkiyse kılsız” diye
yanıtladı, 12 “Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı
anlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum.”
13 Annesi, “Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum” dedi, “Sen beni dinle, git
oğlakları getir.”
14 Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiği lezzetli
bir yemek yaptı. 15 Büyük oğlu Esav'ın en güzel giysileri o anda evdeydi.
Rebeka onları küçük oğlu Yakup'a giydirdi. 16 Ellerinin üstünü, ensesinin
kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı. 17 Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakup'un
eline verdi.
18 Yakup babasının yanına varıp, “Baba!” diye seslendi.
Babası, “Evet, kimsin sen?” dedi.
19 Yakup, “Ben ilk oğlun Esav'ım” diye karşılık verdi, “Söylediğini yaptım.
Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin.”
20 İshak, “Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?” dedi.
Yakup, “Tanrın RAB bana yardım etti” diye yanıtladı.
21 İshak, “Yaklaş, oğlum” dedi, “Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav mısın,
değil misin anlayayım.”
22 Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, “Ses Yakup'un sesi, ama
eller Esav'ın elleri” dedi. 23 Onu tanıyamadı. Çünkü Yakup'un elleri ağabeyi
Esav'ın elleri gibi kıllıydı. İshak onu kutsamak üzereyken, 24 bir daha sordu:
“Sen gerçekten oğlum Esav mısın?”
Yakup, “Evet!” diye yanıtladı.
25 İshak, “Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım” dedi. Yakup önce
yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti. 26 “Yaklaş da beni öp, oğlum” dedi.
27 Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini
kutsayarak şöyle dedi:

“İşte oğlumun kokusu
Sanki RAB'bin kutsadığı kırların kokusu.
28 Tanrı sana göklerin çiyinden
Ve yerin verimli topraklarından
Bol buğday ve yeni şarap versin.
29 Halklar sana kulluk etsin,
Uluslar boyun eğsin.

27:27 İbr.11:20 **27:29** Yar.12:3

Kardeşlerine egemen ol,
Kardeşlerin sana boyun eğsin.
Sana lanet edenlere lanet olsun,
Seni kutsayanlar kutsansın."

Esav Kutsanma Hakkını Yitiriyor

30 İshak Yakup'u kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen
sonra kardeşi Esav avdan döndü. 31 Esav da lezzetli bir yemek yaparak
babasına götürdü. Ona, "Baba, kalk, getirdiğim av etini ye" dedi, "Öyle ki, beni
kutsayabilesin."
32 Babası, "Sen kimsin?" diye sordu.
Esav, "Ben ilk oğlun Esav'ım" diye karşılık verdi.
33 İshak'ı bir titreme sardı. Tir tir titreyerek, "Öyleyse daha önce avlanıp
bana yemek getiren kimdi?" diye sordu, "Sen gelmeden önce yemeğimi yiyip
onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu."
34 Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı acı haykırdı. "Beni de kutsa,
baba, beni de!" dedi.
35 İshak, "Kardeşin gelip beni kandırdı" diye karşılık verdi, "Senin yerine o
kutsandı."
36 Esav, "Ona boşuna mı Yakup diyorlar?" dedi, "İki kezdir beni aldatıyor.
Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de benim yerime o kutsandı." Sonra,
"Kutsamak için bana bir hak ayırmadın mı?" diye sordu.
37 İshak, "Onu sana egemen kıldım" diye yanıtladı, "Bütün kardeşlerini onun
hizmetine verdim. Onu buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne
yapabilirim ki, oğlum?"
38 Esav, "Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?" dedi, "Beni de
kutsa, baba, beni de!" Sonra hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.
39 Babası şöyle yanıtladı:
"Göklerin çiyinden,
Zengin topraklardan
Uzak yaşayacaksın.
40 Kılıcınla yaşayacak,
Kardeşine hizmet edeceksin.
Ama özgür olmak isteyince,
Onun boyunduruğunu kırıp atacaksın."

Yakup Lavan'ın Yanına Kaçıyor

41 Babası Yakup'u kutsadığı için Esav kardeşi Yakup'a kin bağladı. "Nasıl
olsa babamın ölümü yaklaştı" diye düşünüyordu, "O zaman kardeşim Yakup'u
öldürürüm."
42 Büyük oğlu Esav'ın ne düşündüğü Rebeka'ya bildirilince Rebeka küçük
oğlu Yakup'u çağırttı. "Bak, ağabeyin Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini
avutuyor" dedi, 43 "Beni dinle, oğlum. Hemen Harran'a, kardeşim Lavan'ın
yanına kaç. 44-45 Ağabeyinin öfkesi dinip sana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığını
unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirtirim. Niçin bir günde
ikinizden de yoksun kalayım?"
46 Sonra İshak'a, "Bu Hititli kadınlar yüzünden canımdan bezdim" dedi, "Eğer
Yakup da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?"

27:36 Yar.25:29-34 **27:38** İbr.12:17 **27:39** İbr.11:20 **27:40** Yar.36:8; 2Kr.8:20

28

1 İshak Yakup'u çağırdı, onu kutsayarak, “Kenanlı kızlarla evlenme” diye
buyurdu, 2 “Hemen Paddan-Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git.
Orada dayın Lavan'ın kızlarından biriyle evlen. 3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı
seni kutsasın, verimli kılsın, soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin. 4
İbrahim'i kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrı'nın İbrahim'e
verdiği topraklara –üzerinde yabancı olarak yaşadığın bu topraklara– sahip
olasın.” 5 İshak Yakup'u böyle uğurladı. Yakup Paddan-Aram'a, kendisinin ve
Esav'ın annesi Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavan'ın yanına gitmek
üzere yola çıktı.

6-7 Esav İshak'ın Yakup'u kutsadığını, evlenmek üzere Paddan-Aram'a
gönderdiğini öğrendi. Ayrıca Yakup'u kutsarken, babasının, “Kenanlı kızlarla
evlenme” diye buyurduğunu, Yakup'un da annesiyle babasını dinleyip
Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi. 8 Böylece babasının Kenanlı kızlardan
hoşlanmadığını anladı. 9 İsmail'in yanına gitti. İbrahim oğlu İsmail'in kızı,
Nevayot'un kızkardeşi Mahalat'la evlenerek onu karılarının üzerine getirdi.

Yakup'un Düşü

10 Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı. 11 Bir yere varıp
orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının
altına koyarak yattı. 12 Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının
göklere eriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı.
13 RAB yanıbaşında durup, “Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı RAB benim”
dedi, “Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. 14 Yeryüzünün
tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye
doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla
kutsanacak. 15 Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak
ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar
senden ayrılmayacağım.”

16 Yakup uyanınca, “RAB burada, ama ben farkına varamadım” diye
düşündü. 17 Korktu ve, “Ne korkunç bir yer!” dedi, “Bu, Tanrı'nın evinden
başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı.”

18 Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti,
üzerine zeytinyağı döktü. 19 Oraya Beytel* adını verdi. Kentin önceki adı
Luz'du.

20 Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: “Tanrı benimle olur, gittiğim yolda
beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa, 21 babamın evine esenlik içinde
dönersem, RAB benim Tanrım olacak. 22 Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın
evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim.”

29

Yakup Paddan-Aram'a Varıyor

1 Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı. 2 Kırda bir
kuyu gördü. Kuyunun yanıbaşında üç davar sürüsü yatıyordu. Sürülere o kuyu-
dan su verilirdi. Kuyunun ağzında büyük bir taş vardı. 3 Bütün sürüler oraya
toplanınca, çobanlar kuyunun ağzındaki taşı yuvarlar, davarlarını suvardıktan
sonra taşı yine yerine, kuyunun ağzına koyarlardı.

4 Yakup çobanlara, “Kardeşler, nerelisiniz?” diye sordu.
Çobanlar, “Harranlı'yız” diye yanıtladılar.

28:4 Yar.17:4-8 **28:12** Yu.1:51 **28:13** Yar.13:14-15 **28:14** Yar.12:3; 22:18; 26:4 * **28:19** “Beytel”: “Tanrı'nın Evi” anlamına gelir.

5 Yakup, “Nahor'un torunu Lavan'ı tanıyor musunuz?” diye sordu.
“Tanıyoruz” dediler.
6 Yakup, “İyi midir?” diye sordu.
“İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor.”
7 Yakup, “Akşama daha çok var” dedi, “Sürülerin toplanma vakti değil. Davarlarınızı suvarın, götürüp otlatın.”
8 Çobanlar, “Bütün sürüler toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan olmaz” dediler, “Ancak o zaman davarları suvarabiliriz.”
9 Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarını getirdi. Rahel çobanlık yapıyordu. 10 Yakup dayısı Lavan'ın kızı Rahel'i ve davarları görünce, gidip kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı, dayısının davarlarını suvardı. 11 Rahel'i öperek hıçkıra hıçkıra ağladı. 12 Rahel'e baba tarafından akraba olduklarını, Rebeka'nın oğlu olduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi.
13 Lavan, yeğeni Yakup'un geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavan'a anlattı. 14 Lavan, “Sen benim etim, kemiğimsin” dedi.

Yakup Lea ve Rahel'le Evleniyor

Yakup Lavan'ın yanında bir ay kaldıktan sonra, 15 Lavan, “Akrabamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?” dedi, “Söyle, ne kadar ücret istiyorsun?”
16 Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di. 17 Lea'nın gözleri alımlıydı*, Rahel ise boyu bosu yerinde, güzel bir kızdı. 18 Yakup Rahel'e aşıktı. Lavan'a, “Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim” dedi.
19 Lavan, “Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir” dedi, “Yanımda kal.” 20 Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel'i sevdiği için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi.
21 Lavan'a, “Zaman doldu, kızını ver, evleneyim” dedi.
22 Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi. 23 Gece kızı Lea'yı Yakup'a götürdü. Yakup onunla yattı. 24 Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi.
25 Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, “Nedir bana bu yaptığın?” dedi, “Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?”
26 Lavan, “Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendirilmez” dedi, 27 “Bu bir haftayı tamamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın.”
28 Yakup kabul etti. Lea'yla bir hafta geçirdi. Sonra Lavan kızı Rahel'i de ona verdi. 29 Cariyesi Bilha'yı Rahel'in hizmetine verdi. 30 Yakup Rahel'le de yattı. Onu Lea'dan çok sevdi. Lavan'a yedi yıl daha hizmet etti.

Yakup'un Çocukları

31 RAB Lea'nın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasını sağladı. Oysa Rahel kısırdı. 32 Lea hamile kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben† koydu. “Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü” dedi, “Kuşkusuz artık kocam beni sever.”
33 Yine hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. “RAB sevilmediğimi duyduğu için bana bu çocuğu verdi” diyerek adını Şimon‡ koydu.

---

* **29:17** “Alımlıydı” ya da “Zayıftı”. † **29:32** “Ruben”: “Bak, erkek çocuk!” anlamına gelir. ‡ **29:33** “Şimon”: “Duyar” anlamına gelir.

34 Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu. “Artık kocam bana
bağlanacak” dedi, “Çünkü ona üç erkek çocuk doğurdum.” Onun için çocuğa
Levi§ adı verildi.
35 Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. “Bu kez
RAB'be övgüler sunacağım” dedi. Onun için çocuğa Yahuda* adını verdi. Bir
süre doğum yapmadı.

30

1 Rahel Yakup'a çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmaya başladı. Yakup'a,
“Bana çocuk ver, yoksa öleceğim” dedi.
2 Yakup Rahel'e öfkelendi. “Çocuk sahibi olmanı Tanrı engelliyor. Ben Tanrı
değilim ki!” diye karşılık verdi.
3 Rahel, “İşte cariyem Bilha” dedi, “Onunla yat, benim için çocuk doğursun,
ben de aile kurayım.”
4 Rahel cariyesi Bilha'yı eş olarak kocasına verdi. Yakup onunla yattı.
5 Bilha hamile kalıp Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu. 6 Rahel, “Tanrı beni
haklı çıkardı” dedi, “Yakarışımı duyup bana bir oğul verdi.” Bu yüzden çocuğa
Dan* adını verdi.
7 Rahel'in cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakup'a ikinci bir oğul
doğurdu. 8 Rahel, “Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim”
diyerek çocuğa Naftali† adını verdi.
9 Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpa'yı Yakup'a eş olarak
verdi. 10 Zilpa Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu. 11 Lea, “Uğurum!” diyerek
çocuğa Gad‡ adını verdi.
12 Lea'nın cariyesi Zilpa Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. 13 Lea, “Mut-
luyum!” dedi, “Kadınlar bana ‘Mutlu’ diyecek.” Ve çocuğa Aşer§ adını verdi.
14 Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu* bulup annesi Lea'ya
getirdi. Rahel Lea'ya, “Lütfen oğlunun getirdiği adamotundan bana da ver”
dedi.
15 Lea, “Kocamı aldığın yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunu mu istiyor-
sun?” diye karşılık verdi.
Rahel, “Öyle olsun” dedi, “Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece
seninle yatsın.”
16 Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamaya gitti. Yakup'a,
“Benimle yatacaksın” dedi, “Oğlumun adamotuna karşılık bu gece benimsin.”
Yakup o gece onunla yattı.
17 Tanrı Lea'nın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakup'a beşinci oğlunu
doğurdu. 18 “Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi” diyerek
çocuğa İssakar† adını verdi.
19 Lea yine hamile kaldı ve Yakup'a altıncı oğlunu doğurdu. 20 “Tanrı bana iyi
bir armağan verdi” dedi, “Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek
çocuk doğurdum.” Ve çocuğa Zevulun‡ adını verdi.
21 Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu.

---

§ **29:34** “Levi”: “Bağlılık” anlamına gelir. * **29:35** “Yahuda”: “Övgü” anlamına gelir. * **30:6** “Dan”: “Haklı” anlamına gelir. † **30:8** “Naftali”: “Benim savaşım” anlamına gelir. ‡ **30:11** “Gad”: “Uğur” anlamına gelir. § **30:13** “Aşer”: “Mutlu” anlamına gelir. * **30:14** “Adamotu”: İnsanın iki bacağını andıran çatal biçiminde köke sahip, yenildiğinde cinsel gücü artırdığına inanılan bir bitki. † **30:18** “İssakar”: “Ödül” anlamına gelir. ‡ **30:20** “Zevulun”: “Değer” anlamına gelir.

22 Tanrı Rahel'i anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibi olmasını sağladı.
23-24 Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Tanrı utancımı kaldırdı.
RAB bana bir oğul daha versin!” diyerek çocuğa Yusuf§ adını verdi.

Yakup'un Sürüleri Artıyor

25 Rahel Yusuf'u doğurduktan sonra Yakup Lavan'a, “Beni gönder, evime,
topraklarıma gideyim” dedi, 26 “Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver
de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.”
27 Lavan, “Eğer benden hoşnutsan, burada kal” dedi, “Çünkü fala bakarak
anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı. 28 Alacağın neyse söyle,
ödeyeyim.”
29 Yakup, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun”
diye karşılık verdi, 30 “Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni
kutsadı, malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?”
31 Lavan, “Sana ne vereyim?” diye sordu.
Yakup, “Bana bir şey verme” diye yanıtladı, “Eğer şu önerimi kabul ed-
ersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım: 32 Bugün bütün sürülerini
yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı
keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun. 33 İleride bana verdiklerini denetlemeye
geldiğinde, dürüst olup olmadığımı kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli
olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir.”
34 Lavan, “Kabul, söylediğin gibi olsun” dedi. 35 Ama o gün çizgili ve
benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün
kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti. 36 Sonra Yakup'tan üç günlük yol
kadar uzaklaştı. Yakup Lavan'ın kalan sürüsünü gütmeye devam etti.
37 Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kesti. Dal-
ları soyarak beyaz çentikler açtı. 38 Soyduğu çubukları koyunların önüne,
su içtikleri yalaklara koydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı.
39 Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuruyorlardı.
40 Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavan'ın çizgili, kara hayvanlarına
döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavan'ınkilerle karıştırmıyordu.
41 Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubukları onların gözü önüne,
yalaklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler. 42 Sürünün zayıf
hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan,
güçlüleri Yakup aldı. 43 Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek
ve kadın köle, deve, eşek sahibi oldu.

31

Yakup Lavan'dan Kaçıyor

1 Lavan'ın oğulları, “Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı” dediler,
“Bütün varlığını babamıza ait şeylerden kazandı.” Yakup bu sözleri duyunca,
2 Lavan'ın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı.
3 RAB Yakup'a, “Atalarının topraklarına, akrabalarının yanına dön” dedi,
“Seninle olacağım.”
4 Bunun üzerine Yakup Rahel'le Lea'yı sürüsünün bulunduğu kırlara çağırttı.
5 Onlara, “Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor” dedi, “Ama
babamın Tanrısı benimle birlikte. 6 Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi
bilirsiniz. 7 Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez
değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi. 8 Babanız, ‘Ücret

§ **30:23-24** “Yusuf”: “Daha çok versin” anlamına gelir.

olarak noktalı hayvanları al' deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. 'Ücret olarak çizgili olanları al' deyince de bütün sürü çizgili doğurdu. 9 Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi.

10 "Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kırçıldı. 11 Düşümde Tanrı'nın meleği bana, 'Yakup!' diye seslendi. 'Buyur' dedim. 12 Bana, 'Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl' dedi, 'Çünkü Lavan'ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. 13 Ben Beytel'in Tanrısı'yım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.' "

14 Rahel'le Lea, "Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız var mı?" dediler, 15 "Onun gözünde artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi sattı. Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi. 16 Tanrı'nın babamızdan aldığı varlığın tümü bize ve çocuklarımıza aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap."

17 Böylece Yakup çocuklarını, karılarını develere bindirdi. 18 Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aram'da kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan ülkesine, babası İshak'ın yanına gitmek üzere yola çıktı.

19 Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı. 20 Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. 21 Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağı'nı geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti.

Lavan Yakup'un Peşine Düşüyor

22 Üçüncü gün Yakup'un kaçtığını Lavan'a bildirdiler. 23 Lavan yakınlarını yanına alıp Yakup'un peşine düştü. Yedi gün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti. 24 O gece Tanrı Aramlı Lavan'ın düşüne girerek ona, "Dikkatli ol!" dedi, "Yakup'a ne iyi, ne kötü bir şey söyle."

25 Lavan Yakup'a yetişti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgesine kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdu. 26 Yakup'a, "Nedir bu yaptığın?" dedi, "Beni aldattın. Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün. 27 Neden gizlice kaçtın? Neden beni aldattın? Niçin bana söylemedin? Seni sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim. 28 Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin. Aptallık ettin. 29 Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısı dün gece bana, 'Dikkatli ol!' dedi, 'Yakup'a ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.' 30 Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Ama ilahlarımı niçin çaldın?"

31 Yakup, "Korktum" diye karşılık verdi, "Kızlarını zorla elimden alırsın diye düşündüm. 32 İlahlarını kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarımızın önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al." Yakup ilahları Rahel'in çaldığını bilmiyordu.

33 Lavan Yakup'un, Lea'nın ve iki cariyenin çadırına baktıysa da ilahları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi. 34 Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerine oturmuştu. Lavan çadırını didik didik aradıysa da putları bulamadı.

35 Rahel babasına, "Efendim, huzurunda kalkamadığım için kızma, âdet görüyorum da" dedi. Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı.

36 Yakup kendini tutamadı. Lavan'a çıkışarak, "Suçum ne?" diye sordu, "Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldın? 37 Bütün eşyalarımı aradın, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarımızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar versinler. 38 Yirmi yıl yanında kaldım. Koyunların, keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç

31:13 Yar.28:18-22

yemedim. 39 Yabanıl hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını
ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını benden istedin.
40 Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedi bitirdi beni. Gözüme
uyku girmedi. 41 Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün
için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdin. 42 Babamın ve
İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın taptığı* Tanrı benden yana olmasaydı, beni eli boş
gönderecektin. Tanrı çektiğim zorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni
uyardı."
43 Lavan, "Kadınlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim
sürülerim" diye karşılık verdi, "Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarıma ya
da doğurdukları çocuklara bugün ne yapabilirim ki? 44 Gel anlaşalım. Aramıza
tanık koyalım."
45 Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti. 46 Yakınlarına, "Taş toplayın" dedi.
Adamlar topladıkları taşları bir yere yığdılar. Orada, yığının yanında yemek
yediler. 47 Lavan taş yığınına Yegar-Sahaduta†, Yakup ise Galet adını verdi.
48 Lavan, "Bu yığın bugün aramızda tanık olsun" dedi. Bu yüzden yığına
Galet adı verildi. 49 Mispa‡ diye de anılır. Çünkü Lavan, "Birbirimizden
uzak olduğumuz zaman RAB aramızda gözcülük etsin" dedi, 50 "Eğer kızlarıma
kötü davranır, başka kadınlarla evlenirsen, yanımızda kimse olmasa bile Tanrı
tanık olacaktır."
51 Sonra, "İşte taş yığını, işte aramıza diktiğim anıt" dedi, 52 "Bu yığın ve anıt
birer tanık olsun. Bu yığının ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de
bu yığını ve anıtı geçip bana kötülük etmeyeceksin. 53 İbrahim'in, Nahor'un ve
babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun."
Yakup babası İshak'ın taptığı Tanrı'nın adıyla ant içti. 54 Sonra dağda kurban
kesip yakınlarını yemeğe çağırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda geçirdiler. 55 Lavan
sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüp kutsadıktan sonra evine
gitti.

32

1 Yakup yoluna devam ederken, Tanrı'nın melekleriyle karşılaştı. 2 Onları
görünce, "Tanrı'nın ordugahı bu" diyerek oraya Mahanayim* adını verdi.

Yakup Esav'la Karşılaşmaya Hazırlanıyor

3 Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esav'a önceden
haberciler gönderdi. 4 Onlara şu buyruğu verdi: "Efendim Esav'a şöyle deyin:
Kulun Yakup diyor ki, 'Şimdiye kadar Lavan'ın yanında konuk olarak kaldım.
5 Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek ve kadın kölelere sahip oldum. Efendimi
hoşnut etmek için önceden haber gönderiyorum.' "
6 Haberciler geri dönüp Yakup'a, "Ağabeyin Esav'ın yanına gittik" dediler,
"Dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor." 7 Yakup çok korktu, sıkıldı.
Yanındaki adamları, davarları, sığırları, develeri iki gruba ayırdı. 8 "Esav gelir,
bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grup kurtulur" diye düşündü.
9 Sonra şöyle dua etti: "Ey atam İbrahim'in, babam İshak'ın Tanrısı RAB!
Bana, 'Ülkene, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kılacağım' diye söz
verdin. 10 Bana gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim. Şeria Irmağı'nı
geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm.

---

* **31:42** "Taptığı": İbranice "Korktuğu". Aynı ifade 31:53'te de geçer. † **31:47** Aramice "Yegar-Sahaduta" ve İbranice "Galet" "Tanıklık yığını" anlamına gelir. ‡ **31:49** "Mispa": "Gözcü kulesi" anlamına gelir. * **32:2** "Mahanayim": "İki ordugah" anlamına gelir.

11 Yalvarırım, beni ağabeyim Esav'dan koru. Gelip bana, çocuklarla annelerine
saldırmasından korkuyorum. 12 'Seni kesinlikle başarılı kılacağım, soyunu
denizin kumu gibi sayılamayacak kadar çoğaltacağım' diye söz vermiştin bana."
13-15 Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiği hayvanlardan ağabeyi
Esav'a armağan olarak iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç,
yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek
eşek ayırdı. 16 Bunları ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek, "Önümden
gidin, sürüler arasında boşluk bırakın" dedi. 17 Birinci köleye buyruk verdi:
"Ağabeyim Esav'la karşılaştığında, 'Sahibin kim, nereye gidiyorsun? Önündeki
bu hayvanlar kimin?' diye sorarsa, 18 'Kulun Yakup'un' diyeceksin, 'Efendisi Esav'a armağan olarak gönderiyor. Kendisi de arkamızdan geliyor.' "
19 İkinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkese aynı buyruğu
verdi: "Esav'la karşılaştığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz. 20 'Kulun Yakup
arkamızdan geliyor' diyeceksiniz."
"Önden göndereceğim armağanla onu yatıştırır, sonra kendisini görürüm.
Belki beni bağışlar" diye düşünüyordu. 21 Böylece armağanı önden gönderip
geceyi konakladığı yerde geçirdi.

Yakup Güreş Tutuyor

22 Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına
alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti. 23 Onları geçirdikten sonra
sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. 24 Böylece Yakup arkada yalnız kaldı.
Bir adam gün ağarıncaya kadar onunla güreşti. 25 Yakup'u yenemeyeceğini
anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un
uyluk kemiği çıktı. 26 Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi.
Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı.
27 Adam, "Adın ne?" diye sordu.
"Yakup."
28 Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail† denecek" dedi, "Çünkü Tanrı'yla,
insanlarla güreşip yendin."
29 Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu.
Ama adam, "Neden adımı soruyorsun?" dedi. Sonra Yakup'u kutsadı.
30 Yakup, "Tanrı'yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı" diyerek oraya
Peniel‡ adını verdi.
31 Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu.
32 Bu nedenle İsrailliler bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler.
Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

33

Yakup Esav'la Karşılaşıyor

1 Yakup baktı, Esav dört yüz adamıyla birlikte geliyor. Çocukları Lea'yla
Rahel'e ve iki cariyeye teslim etti. 2 Cariyelerle çocuklarını öne, Lea'yla
çocuklarını arkaya, Rahel'le Yusuf'u da en arkaya dizdi. 3 Kendisi hepsinin
önüne geçti. Ağabeyine yaklaşırken yedi kez yere kapandı.
4 Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü. İkisi
de ağlamaya başladı. 5 Esav kadınlarla çocuklara baktı. "Kim bu yanındakiler?"
diye sordu.
Yakup, "Tanrı'nın kuluna lütfettiği çocuklar" dedi.

32:12 Yar.22:17 **32:28** Yar.35:10 **32:28** Hoş.12:4 † **32:28** "İsrail": "Tanrı'yla güreşir" anlamına gelir. ‡ **32:30** "Peniel": "Tanrı'nın yüzü" anlamına gelir.

6 Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşıp eğildiler. 7 Ardından Lea
çocuklarıyla birlikte yaklaşıp eğildi. En son da Yusuf'la Rahel yaklaşıp eğildi.
8 Esav, "Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?" diye sordu.
Yakup, "Efendimi hoşnut etmek için" diye yanıtladı.
9 Esav, "Benim yeterince malım var, kardeşim" dedi, "Senin malın sana
kalsın."
10 Yakup, "Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et" diye
karşılık verdi, "Senin yüzünü görmek Tanrı'nın yüzünü görmek gibi. Çünkü
beni kabul ettin. 11 Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilik
yaptı ki, her şeyim var." Armağanı kabul ettirinceye kadar diretti.
12 Esav, "Haydi yolumuza devam edelim" dedi, "Ben önünsıra gideceğim."
13 Yakup, "Efendim, bilirsin, çocuklar narindir" dedi, "Yanımdaki koyun-
ların, sığırların yavruları var. Hayvanları bir gün daha yürümeye zorlarsak
hepsi ölür. 14 Efendim, lütfen sen kulunun önünden git. Ben hayvanlarla
çocuklara ayak uydurarak yavaş yavaş geleceğim. Seir'de efendime yetişirim."
15 Esav, "Yanımdaki adamlardan birkaçını yanına vereyim" dedi.
Yakup, "Niçin?" diye sordu, "Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum."
16 Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola koyuldu. 17 Yakup'sa Sukkot'a* gitti.
Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot
adını verdi.
18 Yakup güvenlik içinde Paddan-Aram'dan Kenan ülkesine, Şekem Kenti'ne
vardı. Kentin yakınında konakladı. 19 Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası
Hamor'un oğullarından yüz parça gümüşe† aldı. 20 Orada bir sunak kurarak
El-Elohe-İsrail‡ adını verdi.

34

Dina ve Şekemliler

1 Lea'yla Yakup'un kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarete gitti. 2 O
bölgenin beyi Hivli Hamor'un oğlu Şekem Dina'yı görünce tutup ırzına geçti.
3 Yakup'un kızına gönlünü kaptırdı. Dina'yı sevdi ve ona nazik davrandı.
4 Babası Hamor'a, "Bu kızı bana eş olarak al" dedi.
5 Yakup kızı Dina'nın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırda hayvanların
başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı.
6 Bu arada Şekem'in babası Hamor konuşmak için Yakup'un yanına gitti.
7 Yakup'un oğulları olayı duyar duymaz kırdan döndüler. Üzüntülü ve çok
öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakup'un kızıyla yatarak İsrail'in onurunu kırmıştı.
Böyle bir şey olmamalıydı.
8 Hamor onlara, "Oğlum Şekem'in gönlü kızınızda" dedi, "Lütfen onu oğluma
eş olarak verin. 9 Bizimle akraba olun. Birbirimize kız verip kız alalım.
10 Bizimle birlikte yaşayın. Ülke önünüzde, nereye isterseniz yerleşin, ticaret
yapın, mülk edinin."
11 Şekem de Dina'nın babasıyla kardeşlerine, "Bana bu iyiliği yapın, ne
isterseniz veririm" dedi, 12 "Ne kadar başlık ve armağan isterseniz isteyin,
dilediğiniz her şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin."
13 Kızkardeşleri Dina'nın ırzına geçildiği için, Yakup'un oğulları Şekem'le babası
Hamor'a aldatıcı bir yanıt verdiler. 14 "Olmaz, kızkardeşimizi sünnetsiz bir
adama veremeyiz" dediler, "Bizim için utanç olur. 15 Ancak şu koşulla kabul

---

* **33:17** "Sukkot": "Barınaklar" anlamına gelir. **33:19** Yşu.24:32; Yu.4:5; Elç.7:16 † **33:19** "Yüz parça gümüş": İbranice "Yüz kesita". Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi. ‡ **33:20** "El-Elohe-İsrail": "Tanrı İsrail'in Tanrısı" anlamına gelir.

ederiz: Bütün erkekleriniz bizim gibi sünnet olursa, 16 birbirimize kız verip
kız alabiliriz. Sizinle birlikte yaşar, bir halk oluruz. 17 Eğer kabul etmez,
sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz."
18 Bu öneri Hamor'la oğlu Şekem'e iyi göründü. 19 Ailesinde en saygın kişi
olan genç Şekem öneriyi yerine getirmekte gecikmedi. Çünkü Yakup'un kızına
aşıktı.
20 Hamor'la oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek için kentin kapısına
gittiler. 21 "Bu adamlar bize dostluk gösteriyor" dediler, "Ülkemizde yaşasınlar,
ticaret yapsınlar. Topraklarımız geniş, onlara da yeter, bize de. Birbirimize
kız verip kız alabiliriz. 22 Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte
yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını
istiyorlar. 23 Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur,
değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar." 24 Kent
kapısından geçen herkes Hamor'la oğlu Şekem'in söylediklerini kabul etti ve
kentteki bütün erkekler sünnet oldu.
25 Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakup'un oğullarından
ikisi –Dina'nın kardeşleri Şimon'la Levi– kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan
kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler. 26 Hamor'la oğlu Şekem'i de
öldürdüler. Dina'yı Şekem'in evinden alıp gittiler. 27 Sonra Yakup'un bütün
oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi.
28 Kentteki ve kırdaki davarları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler. 29 Bütün
mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.
30 Yakup, Şimon'la Levi'ye, "Bu ülkede yaşayan Kenanlılar'la Perizliler'i bana
düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz" dedi, "Sayıca azız. Eğer birleşir, bana
saldırırlarsa, ailemle birlikte yok olurum."
31 Şimon'la Levi, "Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranmalıydı?" diye
karşılık verdiler.

35

Yakup Beytel'e Dönüyor

1 Tanrı Yakup'a, "Git, Beytel'e yerleş" dedi, "Ağabeyin Esav'dan kaçarken
sana görünen Tanrı'ya orada bir sunak yap."
2 Yakup ailesine ve yanındakilere, "Yabancı ilahlarınızı atın" dedi, "Ken-
dinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin. 3 Beytel'e gidelim. Sıkıntı çektiğim
günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde benimle birlikte olan Tanrı'ya
orada bir sunak yapacağım." 4 Böylece herkes yabancı ilahlarını, kulak-
larındaki küpeleri Yakup'a verdi. Yakup bunları Şekem yakınlarında bir yabanıl
fıstık ağacının altına gömdü. 5 Sonra göçtüler. Çevre kentlerde yaşayan halk
peşlerine düşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu sarmıştı.
6 Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz –Beytel– Kenti'ne geldi.
7 Bir sunak yaparak oraya El-Beytel* adını verdi. Çünkü ağabeyinden kaçarken
Tanrı orada kendisine görünmüştü.
8 Rebeka'nın dadısı Debora ölünce Beytel'in güneyindeki meşe ağacının altına
gömüldü. Bu yüzden ağaca Allon-Bakut† adı verildi.
9 Yakup Paddan-Aram'dan dönünce, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı.
10 "Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak"
diyerek onun adını İsrail‡ koydu. 11 "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım" dedi,

---

35:1 Yar.28:11-17 * **35:7** "El-Beytel": "Beytel'in Tanrısı" anlamına gelir. † **35:8** "Allon-Bakut": "Ağlama meşesi" anlamına gelir. **35:10** Yar.32:28 ‡ **35:10** "İsrail": "Tanrı'yla güreşir" anlamına gelir. **35:11** Yar.17:4-8

“Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların
atası olacaksın. 12 İbrahim'e, İshak'a verdiğim toprakları sana verecek, senden
sonra da soyuna bağışlayacağım.” 13 Sonra Tanrı Yakup'tan ayrılarak onunla
konuştuğu yerden yukarı çekildi. 14 Yakup Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu
yere taş bir anıt dikti. Üzerine dökmelik sunu ve zeytinyağı döktü. 15 Oraya,
Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere Beytel§ adını verdi.

Rahel'le İshak'ın Ölümü

16 Sonra Beytel'den göçtüler. Efrat'a varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum
yaparken çok sancı çekti. 17 O sancı çekerken, ebesi, “Korkma!” dedi, “Bir oğlun
daha oluyor.” 18 Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını Ben-
Oni* koydu. Babası ise çocuğa Benyamin† adını verdi.
19 Rahel öldü ve Efrat –Beytlehem– yolunda gömüldü. 20 Yakup Rahel'in
mezarına bir taş dikti. Bu mezar taşı bugüne kadar kaldı.
21 İsrail yine göçtü ve Eder Kulesi'nin ötesinde konakladı. 22 İsrail o bölgede
yaşarken Ruben babasının cariyesi Bilha'yla yattı. İsrail bunu duyunca çok
kızdı‡.
23 Yakup'un on iki oğlu vardı.

Lea'nın oğulları: Ruben –Yakup'un ilk oğlu– Şimon, Levi, Yahuda, İssakar,
Zevulun.
24 Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin.
25 Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali.
26 Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aram'da
doğan oğulları bunlardır.
27 Yakup, İshak'la İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu, bugün
Hevron denen Kiryat-Arba yakınlarındaki Mamre'ye, babası İshak'ın yanına
gitti. 28 İshak yüz seksen yıl yaşadı. 29 Kocamış, yaşama doymuş olarak son
soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

36

Esav'ın Soyu
(1Ta.1:35-37)

1 Esav'ın, yani Edom'un öyküsü: 2 Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli
Elon'un kızı Âda; Hivli Sivon'un torunu, Âna'nın kızı Oholivama; 3 Nevayot'un
kızkardeşi, İsmail'in kızı Basemat. 4 Âda Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i,
5 Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan ülkesinde doğan
oğulları bunlardı.
6 Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvan-
larının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi
Yakup'tan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti. 7 Birlikte yaşayamayacak kadar çok mal-
ları vardı. Yabancı olarak yaşadıkları bu topraklar davarlarına yetmiyordu.
8 Esav –Edom– Seir dağlık bölgesine yerleşti.
9 Seir dağlık bölgesine yerleşen Edomlular'ın atası Esav'ın soyu:
10 Esav'ın oğullarının adları şunlardır:

Esav'ın karılarından Âda'nın oğlu Elifaz, Basemat'ın oğlu Reuel.
11 Elifaz'ın oğulları:

35:14 Yar.28:18-19 § **35:15** “Beytel”: “Tanrı'nın evi” anlamına gelir. * **35:18** “Ben-Oni”: “Kederimin oğlu” anlamına gelir. † **35:18** “Benyamin”: “Sağ elimin oğlu” ya da “Güneyli oğul” anlamına gelir. ‡ **35:22** Septuaginta “Bunu duyunca çok kızdı”, Masoretik metin “Bunu duydu”.
35:27 Yar.13:18 **36:2** Yar.26:34 **36:3** Yar.28:9

Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz.
12 Timna Esav'ın oğlu Elifaz'ın cariyesiydi. Elifaz'a Amalek'i doğurdu.
Bunlar Esav'ın karısı Âda'nın torunlarıdır.
13 Reuel'in oğulları:
Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.
Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıdır.
14 Sivon'un torunu ve Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın Esav'a
doğurduğu oğullar şunlardır:
Yeuş, Yalam, Korah.
15 Esavoğulları'nın boy beyleri şunlardır:
Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları:
Teman, Omar, Sefo, Kenaz, 16 Korah, Gatam, Amalek. Bunlar Edom
ülkesinde Elifaz'ın soyundan beylerdi ve Âda'nın torunlarıydı.
17 Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır:
Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Edom ülkesinde Reuel'in soyundan
gelen beylerdi ve Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıydı.
18 Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır:
Yeuş, Yalam, Korah. Bunlar Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın
soyundan gelen beylerdi.
19 Bunların hepsi Esav'ın –Edom'un– oğullarıdır. Yukardakiler de onların
beyleridir.

Seir'in Soyu (1Ta.1:38-42)

20 Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Âna,
21 Dişon, Eser, Dişan. Seir'in Edom'da beylik eden Horlu oğulları bunlardı.
22 Lotan'ın oğulları:
Hori, Hemam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi.
23 Şoval'ın oğulları:
Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.
24 Sivon'un oğulları:
Aya ve Âna. Babası Sivon'un eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları
bulan Âna'dır bu.
25 Âna'nın çocukları şunlardı:
Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama.
26 Dişon'un oğulları şunlardı:
Hemdan, Eşban, Yitran, Keran.
27 Eser'in oğulları şunlardı:
Bilhan, Zaavan, Akan.
28 Dişan'ın oğulları şunlardı:
Ûs, Aran.
29 Horlu boy beyleri şunlardı:
Lotan, Şoval, Sivon, Âna, 30 Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu boy
beyleri bunlardı.

Edom Kralları (1Ta.1:43-54)

31 İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti:
32 Beor oğlu Bala Edom Kralı oldu. Kentinin adı Dinhava'ydı.
33 Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.
34 Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.

35 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu
Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti.
36 Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.
37 Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.
38 Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. 39 Akbor oğlu Baal-
Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pau'ydu. Karısı, Me-Zahav
kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.
40 Boylarına ve bölgelerine göre Esav'ın soyundan gelen beylerin adları
şunlardı: Timna, Alva, Yetet, 41 Oholivama, Ela, Pinon, 42 Kenaz, Teman,
Mivsar, 43 Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlere adlarını
veren Edom beyleri bunlardı.
Edomlular'ın atası Esav'dı.

37

Yusuf'un Düşleri

1 Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı.
2 Yakup soyunun öyküsü:
Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan olan
üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri
babasına ulaştırırdı.
3 İsrail Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun
yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı. 4 Yusuf'un
kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret
ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular.
5 Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret
ettiler. 6 Yusuf, "Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!" dedi, 7 "Tarlada demet
bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine
toplanıp önünde eğildiler."
8 Kardeşleri, "Başımıza kral mı olacaksın? Bizi sen mi yöneteceksin?" dediler.
Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.
9 Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha
gördüm" dedi, "Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler."
10 Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: "Ne
biçim düş bu?" dedi, "Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz
yani?" 11 Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.

Kardeşleri Yusuf'u Satıyor

12 Bir gün Yusuf'un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e
gittiler. 13 İsrail Yusuf'a, "Kardeşlerin Şekem'de sürü güdüyorlar" dedi, "Gel seni
de onların yanına göndereyim."
Yusuf, "Hazırım" diye yanıtladı.
14 Babası, "Git kardeşlerine ve sürüye bak" dedi, "Her şey yolunda mı, değil
mi, bana haber getir." Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi.
Yusuf Şekem'e vardı. 15 Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, "Ne arıyorsun?"
diye sordu.
16 Yusuf, "Kardeşlerimi arıyorum" diye yanıtladı, "Buralarda sürü güdüyorlar.
Nerede olduklarını biliyor musun?"
17 Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, " 'Dotan'a gidelim' dediklerini duy-
dum."
Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotan'da onları buldu.

37:11 Elç.7:9-10

18 Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu
öldürmek için düzen kurdular. 19 Birbirlerine, “İşte düş hastası geliyor”
dediler, 20 “Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan
yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!”
21 Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: “Canına kıymayın”
dedi, 22 “Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine
dokunmayın.” Amacı Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmekti.
23 Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi çekip
çıkardılar 24 ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar.
25 Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının
geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır'a gidiyor-
lardı. 26 Yahuda, kardeşlerine, “Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne
kazanırız?” dedi, 27 “Gelin onu İsmaililer'e satalım. Böylece canına dokun-
mamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz.” Kardeşleri kabul
etti.
28 Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip
çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililer'e sattılar. İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler.
29 Kuyuya geri dönen Ruben Yusuf'u orada göremeyince üzüntüden giysi-
lerini yırttı. 30 Kardeşlerinin yanına gidip, “Çocuk orada yok” dedi, “Ne
yapacağım şimdi ben?”
31 Bunun üzerine bir teke keserek Yusuf'un renkli uzun giysisini kanına
buladılar. 32 Giysiyi babalarına götürerek, “Bunu bulduk” dediler, “Bak,
bakalım, oğlunun mu, değil mi?”
33 Yakup giysiyi tanıdı, “Evet, bu oğlumun giysisi” dedi, “Onu yabanıl bir
hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek.”
34 Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre
yas tuttu. 35 Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılarsa da o avunmak
istemedi. “Oğlumun yanına, ölüler diyarına yas tutarak gideceğim” diyerek
oğlu için ağlamaya devam etti.
36 Bu arada Midyanlılar da Yusuf'u Mısır'da firavunun bir görevlisine,
muhafız birliği komutanı Potifar'a sattılar.

38

Yahuda'yla Tamar

1 O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hira adında bir
adamın yanına gitti. 2 Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adı
Şua'ydı. Yahuda kızla evlendi. 3 Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu.
Yahuda ona Er adını verdi. 4 Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha
doğurdu, adını Onan koydu. 5 Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu.
Şela doğduğu zaman Yahuda Keziv'deydi.
6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar'dı. 7 Yahuda'nın
ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.
8 Yahuda Onan'a, “Kardeşinin karısıyla evlen” dedi, “Kayınbiraderlik görevini
yap. Kardeşinin soyunu sürdür.” 9 Ama Onan doğacak çocukların kendisine
ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa,
kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu. 10 Bu yaptığı
RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü.

37:28 Elç.7:9-10 **38:8** Yas.25:5-7

11 Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamar'a, “Babanın evine dön” dedi, “Oğlum
Şela büyüyünceye kadar orada dul olarak yaşa.” Yahuda, “Şela da kardeşleri
gibi ölebilir” diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü.
12 Uzun süre sonra Şua'nın kızı olan Yahuda'nın karısı öldü. Yahuda yası
bittikten sonra arkadaşı Adullamlı Hira'yla birlikte Timna'ya, sürüsünü
kırkanların yanına gitti.
13 Tamar'a, “Kayınbaban sürüsünü kırkmak için Timna'ya gidiyor” diye
haber verdiler. 14 Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örttü,
sarınıp Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısı'nda oturdu. Çünkü Şela büyüdüğü
halde onunla evlenmesine izin verilmediğini görmüştü.
15 Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü. 16 Yolun
kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunu bilmeden, “Hadi gel,
seninle yatmak istiyorum” dedi.
Tamar, “Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?” diye sordu.
17 Yahuda, “Sürümden sana bir oğlak göndereyim” dedi.
Tamar, “Oğlağı gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir
misin?” dedi.
18 Yahuda, “Ne vereyim?” diye sordu.
Tamar, “Mührünü, kaytanını ve elindeki değneği” diye yanıtladı. Yahuda
bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı. 19 Gidip peçesini çıkardı, yine
dul giysilerini giydi.
20 Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı
arkadaşıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulamadı.
21 O çevrede yaşayanlara, “Enayim'de, yol kenarında bir fahişe vardı, nerede
o?” diye sordu.
“Burada öyle bir kadın yok” diye karşılık verdiler.
22 Bunun üzerine Yahuda'nın yanına dönerek, “Kadını bulamadım” dedi, “O
çevrede yaşayanlar da ‘Burada fahişe yok’ dediler.”
23 Yahuda, “Varsın eşyalar onun olsun” dedi, “Kimseyi kendimize
güldürmeyelim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın.”
24 Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, “Gelinin Tamar zina etmiş, şu anda
hamile” diye haber verdiler.
Yahuda, “Onu dışarıya çıkarıp yakın” dedi.
25 Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbabasına, “Ben bu eşyaların sahibinden
hamile kaldım” diye haber gönderdi, “Lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan,
değnek kime ait?”
26 Yahuda eşyaları tanıdı. “O benden daha doğru bir kişi” dedi, “Çünkü onu
oğlum Şela'ya almadım.” Bir daha onunla yatmadı.
27 Doğum vakti gelince Tamar'ın rahminde ikiz olduğu anlaşıldı. 28 Doğum
yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini yakalayıp
bileğine kırmızı bir iplik bağladı, “Bu önce doğdu” dedi. 29 Ne var ki, çocuk elini
içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe, “Kendine böyle mi gedik açtın?” dedi.
Bu yüzden çocuğa Peres* adı kondu. 30 Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi
doğdu. Ona da Zerah† adı verildi.

39

Yusuf'la Potifar'ın Karısı

* **38:29** “Peres”: “Gedik açmak” anlamına gelir. † **38:30** “Zerah”: “Kırmızı” anlamına gelir.

1 İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği
komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililer'den satın almıştı. 2 RAB Yusuf'la bir-
likteydi ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı efendisinin evinde kalıyordu.
3 Efendisi RAB'bin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte onu başarılı
kıldığını gördü. 4 Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve
sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi. 5 Yusuf'u evinin ve sahip
olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde
Potifar'ın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı.
6 Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek
dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi.

Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı. 7 Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz
koyarak, "Benimle yat" dedi. 8 Ama Yusuf reddetti. "Ben burada olduğum için
efendim evdeki hiçbir şeyle ilgilenme gereğini duymuyor" dedi, "Sahip olduğu
her şeyin yönetimini bana verdi. 9 Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim.
Senin dışında hiçbir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın. Nasıl böyle
bir kötülük yapar, Tanrı'ya karşı günah işlerim?" 10 Potifar'ın karısı her gün
kendisiyle yatması ya da birlikte olması için direttiyse de, Yusuf onun isteğini
kabul etmedi.

11 Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından
hiç kimse yoktu. 12 Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, "Benimle yat"
dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı.

13 Kadın Yusuf'un giysisini bırakıp kaçtığını görünce, 14 uşaklarını çağırdı.
"Bakın şuna!" dedi, "Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi,
benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım. 15 Bağırdığımı duyunca giysisini
yanımda bırakıp dışarı kaçtı."

16 Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıkoydu. 17 Ona
da aynı şeyleri anlattı: "Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma gelip beni
aşağılamak istedi. 18 Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı."

19 Karısının, "Kölen bana böyle yaptı" diyerek anlattıklarını duyunca,
Yusuf'un efendisinin öfkesi tepesine çıktı. 20 Yusuf'u yakalayıp zindana,
kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı.

Ama Yusuf zindandayken 21 RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zin-
dancıbaşı Yusuf'tan hoşnut kaldı. 22 Bütün tutsakların yönetimini ona verdi.
Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu. 23 Zindancıbaşı Yusuf'un
sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü RAB Yusuf'la birlikteydi ve
yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.

40

Yusuf Tutsakların Düşünü Yorumluyor

1 Bir süre sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı efendilerini gücendirdiler.
2 Firavun bu iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına öfkelendi. 3 Onları muhafız
birliği komutanının evinde, Yusuf'un tutsak olduğu zindanda göz altına aldı.
4 Muhafız birliği komutanı Yusuf'u onların hizmetine atadı. Bir süre zin-
danda kaldılar.

5 Firavunun sakisiyle fırıncısı tutsak oldukları zindanda aynı gece birer düş
gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu. 6 Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde,
onları tedirgin gördü. 7 Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda
kalan firavunun görevlilerine, "Niçin suratınız asık bugün?" diye sordu.

8 "Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok" dediler.

39:2 Elç.7:9-10

Yusuf, “Yorum Tanrı'ya özgü değil mi?” dedi, “Lütfen düşünüzü bana anlatın.”
9 Baş saki düşünü Yusuf'a anlattı: “Düşümde önümde bir asma gördüm. 10 Üç
çubuğu vardı. Tomurcuklar açar açmaz çiçeklendi, salkım salkım üzüm verdi.
11 Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavunun kâsesine sıktım. Sonra
kâseyi ona verdim.”
12 Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç çubuk üç gün demektir. 13 Üç
gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine döneceksin.
Geçmişte olduğu gibi yine ona sakilik yapacaksın. 14 Ama her şey yolunda
giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap, firavuna benden söz et. Çıkar beni
bu zindandan. 15 Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da
zindana atılacak bir şey yapmadım.”
16 Fırıncıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf'a, “Ben de bir düş gördüm” dedi,
“Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı. 17 En üstteki sepette firavun
için pişirilmiş çeşitli pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten pastaları
yiyorlardı.”
18 Yusuf, “Bu şu anlama gelir” dedi, “Üç sepet üç gün demektir. 19 Üç gün
içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak. Kuşlar etini yiyecekler.”
20 Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine bir şölen
verdi. Görevlilerinin önünde baş sakisiyle fırıncıbaşını zindandan çıkardı.
21-22 Yusuf'un yaptığı yoruma uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı.
Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırıncıbaşını astırdı.
23 Gelgelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.

41

Yusuf Firavunun Düşünü Yorumluyor

1 Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağı'nın kıyısında duruyordu. 2 Irmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. 3 Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular. 4 Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı.
5 Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti. 6 Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. 7 Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı.
8 Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbiri firavunun düşlerini yorumlayamadı.
9 Bu arada baş saki firavuna, “Bugün suçumu itiraf etmeliyim” dedi,
10 “Kullarına –bana ve fırıncıbaşına– öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın. 11 Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu. 12 Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir bir yorumladı. 13 Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırıncıbaşıysa asıldı.”
14 Firavun Yusuf'u çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı.
15 Firavun Yusuf'a, “Bir düş gördüm” dedi, “Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşü yorumlayabildiğini işittim.”

16 Yusuf, “Ben yorumlayamam” dedi, “Firavuna en uygun yorumu Tanrı
yapacaktır.”
17 Firavun Yusuf'a anlatmaya başladı: “Düşümde bir ırmak kıyısında duruy-
ordum. 18 Irmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya
başladılar. 19 Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısır'da onlar
kadar çirkin inek görmedim. 20 Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz
ineği yedi. 21 Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi
görünüyorlardı. Sonra uyandım.
22 “Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm.
23 Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başak daha bitti. 24 Cılız
başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyücülere bunu anlattım. Ama hiçbiri
yorumlayamadı.”
25 Yusuf, “Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor” dedi, “Tanrı ne ya-
pacağını sana bildirmiş. 26 Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak
da yedi yıldır. Aynı anlama geliyor. 27 Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve
doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına
gelir.
28 “Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş. 29 Mısır'da yedi
yıl bolluk olacak. 30 Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları
hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak. 31 Ardından gelen
kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak. 32 Bu konuda iki kez
düş görmenin anlamı, Tanrı'nın kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda
uygulayacağını gösteriyor.
33 “Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısır'ın başına ge-
tirmesi gerekir. 34 Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk
yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı. 35 Gelecek verimli yılların
bütün yiyeceğini toplasınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp
korusunlar. 36 Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısır'da ihtiyat
olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak.”

Yusuf Mısır'ın Yöneticisi Oluyor

37 Bu öneri firavunla görevlilerine iyi göründü. 38 Firavun görevlilerine, “Bu
adam gibi Tanrı Ruhu'na sahip birini bulabilir miyiz?” diye sordu.
39 Sonra Yusuf'a, “Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha
akıllısı, bilgilisi yoktur” dedi, 40 “Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün
halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak.
41 Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum.” 42 Sonra mührünü parmağından çıkarıp
Yusuf'un parmağına taktı. Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın
zincir taktı. 43 Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde,
“Yol açın!” diye bağırdılar. Böylece firavun ona bütün Mısır'ın yönetimini verdi.
44 Firavun Yusuf'a, “Firavun benim” dedi, “Ama Mısır'da senden izinsiz
kimse elini ayağını oynatmayacak.” 45 Yusuf'un adını Safenat-Paneah koydu.
On Kenti'nin* kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf
ülkeyi boydan boya dolaştı.
46 Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı. Firavunun huzu-
rundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır'ı dolaştı. 47 Yedi bolluk yılı boyunca
toprak çok ürün verdi. 48 Yusuf Mısır'da yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri
toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki tarlalarda yetişen
ürünleri koydu. 49 Denizin kumu kadar çok buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten
vazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çoktu.

41:40 Elç.7:9-10 * **41:45** “On Kenti”: Heliopolis diye de bilinir.

50 Kıtlık yılları başlamadan, On Kenti'nin kâhini Potifera'nın kızı Asenat
Yusuf'a iki erkek çocuk doğurdu. 51 Yusuf ilk oğlunun adını Manaşşe† koydu.
"Tanrı bana bütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu" dedi. 52 "Tanrı
sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı" diyerek ikinci oğlunun adını Efrayim‡
koydu.
53 Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi. 54 Yusuf'un söylemiş olduğu gibi yedi
kıtlık yılı başgösterdi. Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısır'ın her yanında
yiyecek bulunuyordu. 55 Mısırlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar.
Firavun, "Yusuf'a gidin" dedi, "O size ne derse öyle yapın." 56 Kıtlık bütün
ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılar'a buğday satmaya başladı. Çünkü
kıtlık Mısır'ı boydan boya kavuruyordu. 57 Bütün ülkelerden insanlar da
buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı
sarmıştı ve şiddetliydi.

42

Yusuf'un Kardeşleri Mısır'a Gidiyor

1 Yakup Mısır'da buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, "Neden birbirinize
bakıp duruyorsunuz?" dedi, 2 "Mısır'da buğday olduğunu duydum. Gidin,
satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz."
3 Böylece Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler. 4 Ancak
Yakup Yusuf'un kardeşi Benyamin'i onlarla birlikte göndermedi, çünkü
oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu. 5 Buğday satın almaya
gelenler arasında İsrail'in oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık
hüküm sürüyordu.
6 Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip
onun önünde yere kapandılar. 7 Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara
yabancı gibi davranarak sert konuştu: "Nereden geliyorsunuz?"
"Kenan ülkesinden" diye yanıtladılar, "Yiyecek satın almaya geldik."
8 Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar. 9 Yusuf onlarla
ilgili düşlerini anımsayarak, "Siz casussunuz" dedi, "Ülkenin zayıf noktalarını
öğrenmeye geldiniz."
10 "Aman, efendim" diye karşılık verdiler, "Biz kulların yalnızca yiyecek
satın almaya geldik. 11 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüst
insanlarız, casus değiliz."
12 Yusuf, "Hayır!" dedi, "Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz."
13 Kardeşleri, "Biz kulların on iki kardeşiz" dediler, "Hepimiz Kenan
ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında
kaldı, biri de kayboldu."
14 Yusuf, "Söylediğim gibi" dedi, "Casussunuz siz. 15 Sizi sınayacağım.
Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedikçe, buradan
ayrılamazsınız. 16 Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalan-
larınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınayacağız.
Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz." 17 Üç gün onları göz
altında tuttu.
18 Üçüncü gün, "Bir koşulla canınızı bağışlarım" dedi, "Ben Tanrı'dan ko-
rkarım. 19 Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutul-
duğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün. 20 Sonra

† **41:51** "Manaşşe": "Unutturan" anlamına gelir. ‡ **41:52** "Efrayim": "İki kat verimli" anlamına gelir.
41:54 Elç.7:11 **41:55** Yu.2:5 **42:2** Elç.7:12 **42:9** Yar.37:5-10

küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz."

Kabul ettiler. 21 Birbirlerine, "Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz" dediler, "Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi."

22 Ruben, "Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı?" dedi, "Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor." 23 Yusuf'un konuştuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı.

24 Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlarla konuştu. Aralarından Şimon'u alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı. 25 Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra 26 buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.

27 Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu. 28 Kardeşlerine, "Paramı geri vermişler" diye seslendi, "İşte torbamda!" Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine, "Tanrı'nın bize bu yaptığı nedir?" dediler.

29 Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar: 30 "Mısır'ın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuz gibi davrandı. 31 Ona, 'Biz dürüst insanlarız' dedik, 'Casus değiliz. 32 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.'

33 "Ülkenin yöneticisi, 'Dürüst olduğunuzu şöyle anlayabilirim' dedi, 'Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün. 34 Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.' "

35 Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı. 36 Yakup, "Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz" dedi, "Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamin'i götürmek istiyorsunuz. Sıkıntıyı çeken hep benim."

37 Ruben babasına, "Benyamin'i geri getirmezsem, iki oğlumu öldür" dedi, "Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim."

38 Ama Yakup, "Oğlumu sizinle göndermeyeceğim" dedi, "Çünkü kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz."

43

Mısır'a İkinci Yolculuk

1 Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti. 2 Mısır'dan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, "Yine gidin, bize biraz yiyecek alın" dedi.

3 Yahuda, "Adam bizi sıkı sıkı uyardı" diye karşılık verdi, " 'Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz' dedi. 4 Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırız. 5 Göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, 'Kardeşinizi birlikte getirmezseniz, yüzümü göremezsiniz' dedi."

6 İsrail, "Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyerek bana bu kötülüğü yaptınız?" dedi.

42:22 Yar.37:21-22

7 Şöyle yanıtladılar: “Adam, ‘Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var
mı?’ diye sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgili öyle sorular sordu ki, yanıt
vermek zorunda kaldık. Kardeşinizi getirin diyeceğini nereden bilebilirdik?”
8 Yahuda, babası İsrail'e, “Çocuğu benimle gönder, gidelim” dedi, “Sen de biz
de yavrularımız da ölmez, yaşarız. 9 Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu
say. Eğer onu geri getirmez, önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı suçlu
sayılayım. 10 Çünkü gecikmeseydik, şimdiye dek iki kez gidip gelmiş olurduk.”
11 Bunun üzerine İsrail, “Öyleyse gidin” dedi, “Yalnız, torbalarınıza bu ülkenin
en iyi ürünlerinden biraz pelesenk, biraz bal, kitre, laden, fıstık, badem koyun,
Mısır'ın yöneticisine armağan olarak götürün. 12 Yanınıza iki kat para alın.
Torbalarınızın ağzına konan parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur.
13 Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına dönün. 14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı,
adamın yüreğine size karşı merhamet koysun da, adam öbür kardeşinizle
Benyamin'i size geri versin. Bana gelince, çocuklarımdan yoksun kalacaksam
kalayım.”
15 Böylece kardeşler yanlarına armağanlar, iki kat para ve Benyamin'i alarak
hemen Mısır'a gidip Yusuf'un huzuruna çıktılar. 16 Yusuf Benyamin'i yan-
larında görünce, kâhyasına, “Bu adamları eve götür” dedi, “Bir hayvan kesip
hazırla. Çünkü öğlen benimle birlikte yemek yiyecekler.”
17 Kâhya Yusuf'un buyurduğu gibi onları Yusuf'un evine götürdü. 18 Ne
var ki kardeşleri Yusuf'un evine götürüldükleri için korktular. “İlk gelişimizde
torbalarımıza konan para yüzünden götürülüyoruz galiba!” dediler, “Bize
saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor.”
19 Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular: 20 “Aman,
efendim!” dediler, “Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştik.
21 Konakladığımız yerde torbalarımızı açınca, bir de baktık ki, paramız eksik-
siz olarak torbalarımızın ağzına konmuş. Onu size geri getirdik. 22 Ayrıca
yeniden yiyecek almak için yanımıza başka para da aldık. Paraları tor-
balarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.”
23 Kâhya, “Merak etmeyin” dedi, “Korkmanıza gerek yok. Parayı Tanrınız,
babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızı aldım.” Sonra
Şimon'u onlara getirdi.
24 Kâhya onları Yusuf'un evine götürüp ayaklarını yıkamaları için su getirdi,
eşeklerine yem verdi. 25 Kardeşler öğlene, Yusuf'un geleceği saate kadar
armağanlarını hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı.
26 Yusuf eve gelince, getirdikleri armağanları kendisine sunup önünde yere
kapandılar. 27 Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, “Bana sözünü ettiğiniz yaşlı
babanız iyi mi?” dedi, “Hâlâ yaşıyor mu?”
28 Kardeşleri, “Babamız kulun iyi” diye yanıtladılar, “Hâlâ yaşıyor.” Sonra
saygıyla eğilip yere kapandılar.
29 Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşi Benyamin'i
gördü. “Bana sözünü ettiğiniz küçük kardeşiniz bu mu?” dedi, “Tanrı sana
lütfetsin, oğlum.” 30 Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce
yüreği sızlamıştı. Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı.
31 Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisini toparlayarak, “Yemeği
getirin” dedi.
32 Yusuf'a ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusuf'la yemek yiyen Mısırlılar'a ayrı
hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler'le birlikte yemek yemez, bunu iğrenç
sayarlardı. 33 Kardeşleri Yusuf'un önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına
göre oturdular. Şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. 34 Yusuf'un masasından

onlara yemek dağıtıldı. Benyamin'in payı ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.

44

Kaybolan Kâse

1 Yusuf kâhyasına, "Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur" diye buyurdu, "Her birinin parasını torbasının ağzına koy. 2 En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayının parasını koy." Kâhya Yusuf'un buyruğunu yerine getirdi.

3 Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi. 4 Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, "Hemen o adamların peşine düş" dedi, "Onlara yetişince, 'Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız?' de, 5 'Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâse değil mi bu? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.' " 6 Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi.

7 Adamlar, "Efendim, neden böyle konuşuyorsun?" dediler, "Bizden uzak olsun, biz kulların böyle şey yapmayız. 8 Torbalarımızın ağzında bulduğumuz paraları Kenan ülkesinden sana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız? 9 Kullarından birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun."

10 Kâhya, "Peki, dediğiniz gibi olsun" dedi, "Kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak." 11 Hemen torbalarını indirip açtılar. 12 Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. Kâse Benyamin'in torbasında çıktı. 13 Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonra torbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler.

14 Yahuda'yla kardeşleri Yusuf'un evine geldiğinde, Yusuf daha evdeydi. Önünde yere kapandılar. 15 Yusuf, "Nedir bu yaptığınız?" dedi, "Benim gibi birinin fala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?"

16 Yahuda, "Ne diyelim, efendim?" diye karşılık verdi, "Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem de kendisinde kâse bulunan kardeşimiz."

17 Yusuf, "Benden uzak olsun!" dedi, "Yalnız kendisinde kâse bulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün."

Yahuda Benyamin için Yalvarıyor

18 Yahuda yaklaşıp, "Efendim, lütfen izin ver konuşayım" dedi, "Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin. 19 Efendim, biz kullarına sormuştun: 'Babanız ya da başka kardeşiniz var mı?' diye. 20 Biz de, 'Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz var' demiştik, 'O çocuğun kardeşi öldü, kendisi annesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.'

21 "Sen de biz kullarına, 'O çocuğu bana getirin, gözümle göreyim' demiştin. 22 Biz de, 'Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılırsa babası ölür' diye karşılık vermiştik. 23 Sen de biz kullarına, 'Eğer küçük kardeşiniz sizinle gelmezse, yüzümü bir daha göremezsiniz' demiştin.

24 "Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini ona anlattık. 25 Babamız, 'Yine gidin, bize biraz yiyecek alın' dedi. 26 Ama biz, 'Gidemeyiz' dedik, 'Ancak küçük kardeşimiz bizimle gelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.'

27 "Babam, biz kullarına, 'Biliyorsunuz, karım bana iki erkek çocuk doğurdu' dedi, 28 'Biri yanımdan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, bir daha göremedim onu. 29 Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.'

30-31 “Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocuk yanımızda
olmazsa, babam onu görmeyince ölür. Çünkü onu yaşama bağlayan bu çocuktur.
Biz kulların da acı içinde babamızın ak saçlı başını ölüler diyarına indiririz.
32 Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, ‘Onu sana geri getirmezsem,
ömrümce kendimi sana karşı suçlu sayarım’ dedim.
33 “Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocuk kardeşleriyle
birlikte geri dönsün. 34 O yanımda olmadan babamın yanına nasıl dönerim?
Babamın başına gelecek kötülüğe dayanamam.”

45

Yusuf Kardeşlerine Kim Olduğunu Açıklıyor

1 Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, “Herkesi çıkarın buradan!”
diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığında yanında kimse olmasın istiyordu. 2 O kadar yüksek sesle ağladı ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber
firavunun ev halkına da ulaştı.
3 Yusuf kardeşlerine, “Ben Yusuf'um!” dedi, “Babam yaşıyor mu?”
Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.
4 Yusuf, “Lütfen bana yaklaşın” dedi. Onlar yaklaşınca Yusuf şöyle devam
etti: “Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim. 5 Beni buraya sattığınız için
üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önden
gönderdi. 6 Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecek. Kimse çift
süremeyecek, ekin biçemeyecek. 7 Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve
harika biçimde canınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi. 8 Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı'dır. Beni firavunun başdanışmanı, sarayının
efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı. 9 Hemen babamın yanına
gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyor deyin: ‘Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici
yaptı. Durma, yanıma gel. 10 Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların,
davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte yakınımda olursun.
11 Orada sana bakarım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de ailen
ve sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz.’
12 “Hepiniz gözlerinizle görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun
konuşanın gerçekten ben olduğumu. 13 Mısır'da ne denli güçlü olduğumu ve
bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.”
14 Sonra kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağladı. Benyamin de
ağlayarak ona sarıldı. 15 Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra
kardeşleri onunla konuşmaya başladı.
16 Yusuf'un kardeşlerinin geldiği haberi firavunun sarayına ulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu. 17 Firavun Yusuf'a şöyle dedi: “Kardeşlerine
de ki, ‘Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin. 18 Babanızı ve ailelerinizi
buraya getirin. Size Mısır'ın en iyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymağını yiyeceksiniz.’ 19 Onlara ayrıca şöyle demeni de buyuruyorum:
‘Çocuklarınızla karılarınız için Mısır'dan arabalar alın, babanızla birlikte buraya
gelin. 20 Gözünüz arkada kalmasın, çünkü Mısır'da en iyi ne varsa sizin
olacak.’ ”
21 İsrail'in oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara
araba ve yol için azık verdi. 22 Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamin'e ise
üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi. 23 Böylece babasına Mısır'da
en iyi ne varsa hepsiyle yüklü on eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık
yüklü on dişi eşek gönderdi. 24 Kardeşlerini yolcu ederken onlara, “Yolda kavga
etmeyin” dedi.

45:1 Elç.7:13 **45:9** Elç.7:14

25 Yusuf'un kardeşleri Mısır'dan ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakup'un
yanına döndüler. 26 Ona, "Yusuf yaşıyor!" dediler, "Üstelik Mısır'ın yöneticisi ol-
muş." Babaları donup kaldı, onlara inanmadı. 27 Yusuf'un kendilerine bütün
söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği
arabaları görünce, Yakup'un keyfi yerine geldi. 28 "Tamam!" dedi, "Oğlum
Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim."

46

Yakup Mısır'a Gidiyor

1 İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şeva'ya varınca, orada
babası İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar kesti. 2 O gece Tanrı bir görümde İsrail'e,
"Yakup, Yakup!" diye seslendi.
Yakup, "Buradayım" diye yanıtladı.
3 Tanrı, "Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı" dedi, "Mısır'a gitmekten çekinme.
Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım. 4 Seninle birlikte Mısır'a gelecek,
soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapayacak."
5 Yakup Beer-Şeva'dan ayrıldı. Oğulları Yakup'u –İsrail'i– götürmek üzere
firavunun gönderdiği arabalara onu, kendi çocuklarıyla karılarını bindirdiler.
6-7 Yakup, bütün ailesini –oğullarını, kızlarını, torunlarını– hayvanlarını ve
Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısır'a gitti.
8 İsrail'in Mısır'a giden oğullarının –Yakup'la oğullarının– adları şunlardır:
Yakup'un ilk oğlu Ruben.
9 Ruben'in oğulları:
Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.
10 Şimon'un oğulları:
Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul.
11 Levi'nin oğulları:
Gerşon, Kehat, Merari.
12 Yahuda'nın oğulları:
Er, Onan, Şela, Peres, Zerah.
Ancak Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüştü.
Peres'in oğulları:
Hesron, Hamul.
13 İssakar'ın oğulları:
Tola, Puvva, Yov, Şimron.
14 Zevulun'un oğulları:
Seret, Elon, Yahleel.
15 Bunlar Lea'nın Yakup'a doğurduğu oğullardır. Lea onları ve kızı Dina'yı
Paddan-Aram'da doğurmuştu. Yakup'un bu oğullarıyla kızları toplam otuz üç
kişiydi.
16 Gad'ın oğulları:
Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Arodi, Areli.
17 Aşer'in çocukları:
Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.
Beria'nın oğulları:
Hever, Malkiel.
18 Bunlar Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır.
Toplam on altı kişiydiler.
19 Yakup'un karısı Rahel'in oğulları:

46:6-7 Elç.7:15

Yusuf, Benyamin. 20 Yusuf'un Mısır'da On Kenti* kâhini Potifera'nın kızı
Asenat'tan Manaşşe ve Efrayim adında iki oğlu oldu.
21 Benyamin'in oğulları:
Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard.
22 Bunlar Rahel'in Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam on dört kişiydiler.
23 Dan'ın oğlu:
Huşim.
24 Naftali'nin oğulları:
Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.
25 Bunlar Lavan'ın, kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın Yakup'a doğurduğu
çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler.

Yakupoğulları Goşen'e Yerleşiyor

26 Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte
Mısır'a gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakup'tan olmuştu.
27 Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçen Yakup ailesi toplam
yetmiş kişiydi.
28 Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahuda'yı önden Yusuf'a gönderdi.
Onlar Goşen'e varınca, 29 Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsrail'i karşılamak
üzere Goşen'e gitti. Babasını görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı.
30 İsrail Yusuf'a, "Yüzünü gördüm ya, artık ölsem de gam yemem" dedi,
"Yaşıyorsun!"
31 Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidip firavuna
haber vereyim, 'Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı
yanıma geldi' diyeyim. 32 Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzden
davarlarınızla sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım.
33 Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa, 34 'Atalarımız gibi biz
de çocukluktan beri hayvancılık yapıyoruz' dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen
bölgesine yerleştirsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan iğrenir."

47

1 Yusuf gidip firavuna, "Babamla kardeşlerim davarları, sığırları ve bütün
eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler" diye haber verdi, "Şu anda Goşen
bölgesindeler." 2 Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna
çıkardı.
3 Firavun Yusuf'un kardeşlerine, "Ne iş yapıyorsunuz?" diye sordu.
"Biz kulların atalarımız gibi çobanız" diye yanıtladılar, 4 "Bu ülkeye geçici bir
süre için geldik. Çünkü Kenan ülkesinde şiddetli kıtlık var. Davarlarımız için
otlak bulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim."
5 Firavun Yusuf'a, "Babanla kardeşlerin yanına geldiler" dedi, 6 "Mısır ülkesi
senin sayılır. Onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesine yerleşsinler.
Sence aralarında becerikli olanlar varsa, davarlarıma bakmakla görevlendir."
7 Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu
kutsadı. 8 Firavun, Yakup'a, "Kaç yaşındasın?" diye sordu.
9 Yakup, "Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu" diye yanıtladı, "Ama yıllar
çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi." 10 Sonra
firavunu kutsayıp huzurundan ayrıldı.
11 Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısır'a yerleştirdi; firavunun buyruğu
uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk verdi. 12 Ayrıca

46:20 Yar.41:50-52 * **46:20** "On Kenti": Heliopolis diye de bilinir. **46:27** Elç.7:14

babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına, sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı.

Kıtlık Şiddetleniyor

13 Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Mısır ve
Kenan ülkeleri kıtlıktan kırılıyordu. 14 Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve
Kenan'daki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü. 15 Mısır ve
Kenan'da para tükenince Mısırlılar Yusuf'a giderek, "Bize yiyecek ver" dediler,
"Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti."
16 Yusuf, "Paranız bittiyse, davarlarınızı getirin" dedi, "Onlara karşılık
size yiyecek vereyim." 17 Böylece davarlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf
atlara, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl
boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı.
18 O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusuf'a, "Efendim, gerçeği senden
saklayacak değiliz" dediler, "Paramız tükendi, davarlarımızı da sana verdik.
Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı. 19 Gözünün
önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün? Canımıza ve toprağımıza
karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize
tohum ver ki ölmeyelim, yaşayalım; toprak da çöle dönmesin."
20 Böylece Yusuf Mısır'daki bütün toprakları firavun için satın aldı.
Mısırlılar'ın hepsi tarlalarını sattılar, çünkü kıtlık onları buna zorluyordu.
Toprakların tümü firavunun oldu. 21 Yusuf Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna
kadar bütün halkı köleleştirdi*. 22 Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı.
Çünkü onlar firavundan aylık alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı.
Bu yüzden topraklarını satmadılar.
23 Yusuf halka, "Sizi de toprağınızı da firavun için satın aldım" dedi, "İşte
size tohum, toprağı ekin. 24 Ürün devşirdiğinizde, beşte birini firavuna
vereceksiniz. Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizle,
çocuklarınızla yiyeceksiniz."
25 "Canımızı kurtardın" diye karşılık verdiler, "Efendimizin gözünde lütuf
bulalım. Firavunun kölesi oluruz."
26 Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini Mısır'da toprak yasası
yaptı. Bu yasa bugün de yürürlüktedir. Yalnız kâhinlerin toprağı firavuna
verilmedi.
27 İsrail Mısır'da Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp
arttılar.
28 Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü. 29
Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusuf'u çağırıp, "Eğer benden hoşnut kaldınsa, lütfen
elini uyluğumun altına koy" dedi, "Bana sevgi ve sadakat göstereceğine söz ver.
Lütfen beni Mısır'da gömme. 30 Atalarıma kavuştuğum zaman beni Mısır'dan
çıkarıp onların yanına göm."
Yusuf, "Dediğin gibi yapacağım" diye karşılık verdi.
31 İsrail, "Ant iç" dedi. Yusuf ant içti. İsrail yatağının başı ucunda eğilip†
RAB'be tapındı.

48

Yakup Efrayim'le Manaşşe'yi Kutsuyor

---

* **47:21** Septuaginta, Samiriye Tevratı "Köleleştirdi", Masoretik metin "Kentlere göçtürdü". **47:29** Yar.49:29-32; 50:6 **47:31** İbr.11:21 † **47:31** "Yatağının başı ucunda eğilip" ya da "Değneğinin ucuna yaslanıp".

1 Bir süre sonra, “Baban hasta” diye Yusuf'a haber geldi. Yusuf iki oğlu
Manaşşe'yle Efrayim'i yanına alıp yola çıktı. 2 Yakup'a, “Oğlun Yusuf geliyor”
diye haber verdiler. İsrail kendini toparlayıp yatağında oturdu.
3 Yusuf'a, “Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde, Luz'da bana
görünerek beni kutsadı” dedi, 4 “Bana, ‘Seni verimli kılacak, çoğaltacağım’ dedi,
‘Soyundan birçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek mülk
olarak senin soyuna vereceğim.’
5 “Ben Mısır'a gelmeden önce burada doğan iki oğlun benim sayılır.
Efrayim'le Manaşşe benim için Ruben'le Şimon gibidir. 6 Onlardan sonra
doğacak çocuklar senin olsun. Efrayim'le Manaşşe'den onlara miras geçecek.
7 Ben Paddan'dan dönerken Rahel Kenan ülkesinde, Efrat'a varmadan yolda
yanımda öldü. Çok üzüldüm, onu orada Efrat'a –Beytlehem'e– giden yolun
kenarına gömdüm.”
8 İsrail, Yusuf'un oğullarını görünce, “Bunlar kim?” diye sordu.
9 Yusuf, “Oğullarım” diye yanıtladı, “Tanrı onları bana Mısır'da verdi.”
İsrail, “Lütfen onları yanıma getir, kutsayayım” dedi.
10 İsrail'in gözleri yaşlılıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını onun
yanına götürdü. Babası onları öpüp kucakladı.
11 Sonra Yusuf'a, “Senin yüzünü göreceğimi hiç sanmıyordum” dedi, “Ama
işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi.”
12 Yusuf oğullarını babasının kucağından alıp onun önünde yere kapandı.
13 Sonra Efrayim'i sağına alarak İsrail'in sol eline, Manaşşe'yi soluna alarak
İsrail'in sağ eline yaklaştırdı. 14 İsrail ellerini çapraz olarak uzattı, sağ elini
küçük olan Efrayim'in, sol elini Manaşşe'nin başına koydu. Oysa ilkin Man-
aşşe doğmuştu.
15 Sonra Yusuf'u kutsayarak şöyle dedi:
“Atalarım İbrahim'in, İshak'ın hizmet ettiği,
Bugüne dek yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı,
16 Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençleri kutsasın!
Adım ve atalarım İbrahim'le İshak'ın adları bu gençlerle yaşasın!
Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar.”
17 Yusuf, babasının sağ elini Efrayim'in başına koyduğunu görünce, bundan
hoşlanmadı. Babasının elini Efrayim'in başından kaldırıp Manaşşe'nin başına
koymak istedi. 18 “Baba, öyle değil” dedi, “İlkin Manaşşe doğdu. Sağ elini onun
başına koy.”
19 Ancak babası bunu istemedi. “Biliyorum oğlum, biliyorum” dedi, “Man-
aşşe de büyük bir halk olacak. Ama küçük kardeşi daha büyük bir halk olacak,
soyundan birçok ulus doğacak.” 20 O gün onları kutsayarak şöyle dedi:
“İsrailliler, ‘Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe gibi yapsın’
Diyerek sizin adınızla kutsayacaklar.”
Böylece Yakup Efrayim'i Manaşşe'nin önüne geçirdi.
21 İsrail Yusuf'a, “Ben ölmek üzereyim” dedi, “Tanrı sizinle olacak. Sizi
atalarınızın toprağına geri götürecek. 22 Sana kardeşlerinden bir pay fazla
veriyorum; onu Amorlular'dan kılıcımla, yayımla aldım.”

49

Yakup'un Son Sözleri

48:3 Yar.28:13-14 **48:7** Yar.35:16-19 **48:20** İbr.11:21

1 Yakup oğullarını çağırarak, “Yanıma toplanın” dedi, “Gelecekte size neler
olacağını anlatayım.

2 “Yakupoğulları, toplanın ve dinleyin,
Babanız İsrail'e kulak verin.

3 “Ruben, sen benim ilk oğlum, gücümsün,
Kudretimin ilk ürünüsün,
Saygı ve güç bakımından en üstünsün.
4 Ama su gibi oynaksın,
Üstün olmayacaksın artık.
Çünkü babanın yatağına girip
Onu kirlettin.
Döşeğimi rezil ettin.

5 “Şimon'la Levi kardeştir,
Kılıçları şiddet kusar.
6 Gizli tasarılarına ortak olmam,
Toplantılarına katılmam.
Çünkü öfkelenince adam öldürdüler,
Canları istedikçe sığırları sakatladılar.
7 Lanet olsun öfkelerine,
Çünkü şiddetlidir.
Lanet olsun gazaplarına,
Çünkü zalimcedir.
Onları Yakup'ta bölecek
Ve İsrail'de dağıtacağım.

8 “Yahuda, kardeşlerin seni övecek,
Düşmanlarının ensesinde olacak elin.
Kardeşlerin önünde eğilecek.
9 Yahuda bir aslan yavrusudur.
Oğlum benim! Avından dönüp yere çömelir,
Aslan gibi, dişi bir aslan gibi yatarsın.
Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir?
10 Sahibi* gelene kadar
Krallık asası Yahuda'nın elinden çıkmayacak,
Yönetim hep onun soyunda kalacak,
Uluslar onun sözünü dinleyecek.
11 Eşeğini bir asmaya,
Sıpasını seçme bir dala bağlayacak;
Giysilerini şarapta,
Kaftanını üzümün kızıl kanında yıkayacak.
12 Gözleri şaraptan kızıl,
Dişleri sütten beyaz olacak.

13 “Zevulun deniz kıyısında yaşayacak,
Liman olacak gemilere,
Sınırı Sayda'ya dek uzanacak.

14 “İssakar semerler arasında yatan güçlü eşek gibidir;

49:9 Say.24:9; Va.5:5 * **49:10** “Sahibi” ya da “Şilo” veya “Şilo'ya”.

15 Ne zaman dinlenecek iyi bir yer,
Hoşuna giden bir ülke görse,
Yüklenmek için sırtını eğer,
Angaryaya katlanır.

16 “Dan kendi halkını yönetecek,
Bir İsrail oymağı gibi.
17 Yol kenarında bir yılan,
Toprak yolda bir engerek olacak;
Atın topuklarını ısırıp
Atlıyı sırtüstü düşüren bir engerek.

18 “Ben senin kurtarışını bekliyorum, ya RAB.

19 “Gad akıncıların saldırısına uğrayacak,
Ama onların topuklarına saldıracak.

20 “Zengin yemekler olacak Aşer'de,
Krallara yaraşır lezzetli yiyecekler yetiştirecek Aşer.

21 “Naftali salıverilmiş geyiğe benzer,
Sevimli yavrular doğurur.

22 “Yusuf meyveli bir dal gibidir,
Kaynak kıyısında verimli bir dal gibi,
Filizleri duvarların üzerinden aşar.
23 Okçular acımadan saldırdı ona.
Düşmanca savurdular oklarını üzerine.
24 Ama onun yayı sağlam,
Kolları esnek çıktı;
Yakup'un güçlü Tanrısı,
İsrail'in Kayası, Çobanı olan Tanrı sayesinde.
25 Sana yardım eden babanın Tanrısı'dır,
Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dır seni kutsayan.
Yukarıdaki göklerin
Ve aşağıdaki denizlerin bereketiyle,
Memelerin, rahimlerin bereketiyle O'dur seni kutsayan.
26 Babanın kutsamaları ebedi dağların nimetlerinden,
Ebedi tepelerin bolluğundan daha yücedir;
Yusuf'un başı üzerinde,
Kardeşleri arasında önder olanın üstünde olacak.

27 “Benyamin aç kurda benzer;
Sabah avını yer,
Akşam ganimeti paylaşır.”

28 İsrail'in on iki oymağı bunlardır. Babaları onları kutsarken bunları söyledi. Her birini uygun biçimde kutsadı.

Yakup'un Ölümü

29-30 Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: “Ben ölmek, halkıma kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre

49:29-30 Yar.23:3-20

yakınlarında Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya, Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömün. İbrahim o mağarayı mezar yapmak üzere Hititli Efron'dan tarlasıyla birlikte satın almıştı. 31 İbrahim'le karısı Sara, İshak'la karısı Rebeka oraya gömüldüler. Lea'yı da ben oraya gömdüm. 32 Tarla ile içindeki mağara Hititler'den satın alındı."
33 Yakup oğullarına verdiği buyrukları bitirince, ayaklarını yatağın içine çekti, son soluğunu vererek halkına kavuştu.

50

Yakup'un Gömülüşü

1 Yusuf kendini babasının üzerine attı, ağlayarak onu öptü. 2 Babasının cesedini mumyalamaları için özel hekimlerine buyruk verdi. Hekimler İsrail'i mumyaladılar. 3 Bu iş kırk gün sürdü. Mumyalama için bu süre gerekliydi. Mısırlılar İsrail için yetmiş gün yas tuttu.
4 Yas günleri geçince, Yusuf firavunun ev halkına, "Eğer benden hoşnut kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun" dedi, 5 "Babam bana ant içirdi: 'Ölmek üzereyim. Beni Kenan ülkesinde kendim için kazdırdığım mezara gömeceksin' dedi. Şimdi lütfen firavuna bildirin, izin versin gideyim, babamı gömüp geleyim."
6 Firavun, "Git, babanı göm, andını yerine getir" dedi.
7 Böylece Yusuf babasını gömmeye gitti. Firavunun bütün görevlileri, sarayın ve Mısır'ın ileri gelenleri ona eşlik etti. 8 Yusuf'un bütün ailesi, kardeşleri, babasının ev halkı da onunla birlikteydi. Yalnız çocukları, davarlarla sığırları Goşen'de bıraktılar. 9 Arabalarla atlılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdular.
10 Şeria Irmağı'nın doğusunda Atat Harmanı'na varınca, yüksek sesle, acı acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu. 11 O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmanı'ndaki yası görünce, "Mısırlılar ne kadar hüzünlü yas tutuyor!" dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağı'nın doğusundaki bu yere Avel-Misrayim* adı verildi.
12 Yakup'un oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tam tamına yerine getirdiler. 13 Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzere tarlayla birlikte Hititli Efron'dan İbrahim satın almıştı. 14 Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve onunla birlikte babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısır'a döndüler.

Yusuf Kardeşlerine Güven Veriyor

15 Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, "Belki Yusuf bize kin besliyordur" dediler, "Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?" 16-17 Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: "Babamız ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.' Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kullarıyız." Yusuf bu haberi alınca ağladı.
18 Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, "Senin köleniz" dediler.
19 Yusuf, "Korkmayın" dedi, "Ben Tanrı mıyım? 20 Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak

---

49:31 Yar.25:9-10 **49:31** Yar.35:29 **49:33** Elç.7:15 **50:5** Yar.47:29-31 * **50:11** "Avel-Misrayim": "Mısırlılar'ın yası" ya da "Mısırlılar'ın çayırı" anlamına gelir. **50:13** Elç.7:16

için o kötülüğü iyiliğe çevirdi. 21 Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza
da bakacağım.” Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.

Yusuf'un Ölümü

22 Yusuf'la babasının ev halkı Mısır'a yerleştiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı.
23 Efrayim'in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşe'nin oğlu Makir'in çocukları
onun elinde doğdu.
24 Yusuf yakınlarına, “Ben ölmek üzereyim” dedi, “Ama Tanrı kesinlikle size
yardım edecek; sizi İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiği topraklara
götürecek.” 25 Sonra onlara ant içirerek, “Tanrı kesinlikle size yardım edecek”
dedi, “O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.”
26 Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.

50:25 Çık.13:19; Yşu.24:32; İbr.11:22

MISIR'DAN ÇIKIŞ

GİRİŞ

Mısır'dan Çıkış Kitabı, İsrail halkının yaklaşık 3 500 yıl önce köle oldukları Mısır'dan ayrılmalarını anlatır. Kitap dört ana bölüme ayrılabilir:

1. İsrailliler'in kölelikten kurtulması.
2. Sina Dağı'na yaptıkları yolculuk.
3. Tanrı'nın Sina Dağı'nda halkıyla yaptığı antlaşma.
   (Bu antlaşma yaşamlarına ışık tutacak ahlaksal, sosyal ve dinsel yasaları içermekteydi.)
4. Tapınma yerinin yapımı, döşenmesi, Tanrı'ya tapınma, kâhinlerle ilgili yasalar.

Kitap, her şeyden önce Tanrı'nın halkını kölelikten kurtarıp geleceğe umutla bakan bir ulus kılmak için neler yaptığını anlatır.

Kitabın odağındaki kişi, Tanrı'nın halkını Mısır'dan çıkarmaya öncülük etsin diye seçtiği Musa'dır. 20. bölümde geçen On Buyruk kitabın en iyi bilinen konularındandır.

Ana Hatlar:

1:1-15:21 İsrailliler'in Mısır'dan kurtulması
- a.1:1-22 Mısır'da kölelik
- b.2:1-4:31 Musa'nın doğumu ve gençlik yılları
- c.5:1-11:10 Musa'yla Harun'un firavuna meydan okuması
- ç.12:1-15:21 Fısıh kurbanı ve Mısır'dan çıkış

15:22-18:27 Kamış Denizi'nden Sina Dağı'na göç
19:1-24:18 Sina Dağı'nda yapılan antlaşma
25:1-40:38 Buluşma Çadırı'yla tapınma kuralları

İsrailliler Mısır'da Baskı Görüyor

1 Yakup'la birlikte aileleriyle Mısır'a giden İsrailoğulları'nın adları şunlardır:
2 Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, 3 İssakar, Zevulun, Benyamin, 4 Dan, Naftali,
Gad, Aşer. 5 Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten
Mısır'daydı.
6 Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü. 7 Ama soyları arttı;
üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taştı.
8 Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı.
9 Halkına, "Bakın, İsrailliler sayıca bizden daha çok" dedi, 10 "Gelin, onlara karşı
aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza
katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler."
11 Böylece Mısırlılar İsrailliler'in başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar
atadılar. İsrailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler
yaptılar. 12 Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsrailliler daha da çoğalarak bölgeye
yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak 13 İsrailliler'i amansızca çalıştırdılar.
14 Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir
ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.
15 Mısır Kralı, Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelere şöyle dedi: 16 "İbrani
kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse öldürün,
kızsa dokunmayın." 17 Ama ebeler Tanrı'dan korkan kimselerdi, Mısır

1:1 Yar.46:8-27 **1:7** Elç.7:17 **1:8** Elç.7:18 **1:10** Elç.7:19

Kralı'nın buyruğuna uymayarak erkek çocukları sağ bıraktılar. 18 Bunun üzerine
Mısır Kralı ebeleri çağırtıp, "Niçin yaptınız bunu?" diye sordu, "Neden erkek
çocukları sağ bıraktınız?"
19 Ebeler, "İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor" diye yanıtladılar,
"Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar."
20 Tanrı ebelere iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı. 21 Ebeler kendisinden
korktukları için Tanrı onları ev bark sahibi yaptı.
22 Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: "Doğan her İbrani
erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak."

2

Musa'nın Doğumu

1 Levili bir adam kendi oymağından bir kızla evlendi. 2 Kadın gebe kaldı ve
bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi.
3 Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp katran ve ziftle
sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı. 4 Çocuğun ablası
kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu.
5 O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak
kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu
getirmesi için hizmetçisini gönderdi. 6 Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona
acıyarak, "Bu bir İbrani çocuğu" dedi.
7 Çocuğun ablası firavunun kızına, "Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?"
diye sordu, "Senin için bebeği emzirsin."
8 Firavunun kızı, "Olur" diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı.
9 Firavunun kızı kadına, "Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse
veririm" dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi. 10 Çocuk büyüyünce, onu geri
getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. "Onu sudan çıkardım" diyerek
adını Musa* koydu.

Musa Midyan'a Kaçıyor

11 Musa büyüdükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır
işleri seyrederken bir Mısırlı'nın bir İbrani'yi dövdüğünü gördü. 12 Çevresine göz
gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlı'yı öldürüp kuma gizledi. 13 Ertesi
gün gittiğinde, iki İbrani'nin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, "Niçin kardeşini
dövüyorsun?" diye sordu.
14 Adam, "Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?" diye yanıtladı,
"Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?" O zaman Musa
korkarak, "Bu iş ortaya çıkmış!" diye düşündü. 15 Firavun olayı duyunca
Musa'yı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti.
Bir kuyunun başında otururken 16 Midyanlı bir kâhinin yedi kızı su çekmeye
geldi. Babalarının sürüsünü suvarmak için yalakları dolduruyorlardı. 17 Ama
bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Musa kızların yardımına koşup
hayvanlarını suvardı.
18 Sonra kızlar babaları Reuel'in yanına döndüler. Reuel, "Nasıl oldu da
bugün böyle tez geldiniz?" diye sordu.
19 Kızlar, "Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı" diye yanıtladılar,
"Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi."

1:22 Elç.7:19 **2:2** Elç.7:20-21; İbr.11:23 **2:10** Elç.7:20-21 * **2:10** "Musa": İbranice "Moşe", "Çıkarmak" anlamına gelen "Maşa" sözcüğünü çağrıştırır. **2:11** İbr.11:24 **2:11** Elç.7:23-28,35 **2:15** Elç.7:29; İbr.11:27

20 Babaları, “Nerede o?” diye sordu, “Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin
onu yemeğe çağırın.”
21 Musa Reuel'in yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızı Sippora'yı onunla
evlendirdi. 22 Sippora bir erkek çocuk doğurdu. Musa, “Garibim bu yabancı
ülkede” diyerek çocuğa Gerşom† adını verdi.
23 Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır Kralı öldü. İsrailliler hâlâ kölelik altında
inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti. 24 Tanrı
iniltilerini duydu; İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı anımsadı.
25 İsrailliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.

3

Tanrı Musa'yı Çağırıyor

1 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü
çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı. 2 RAB'bin meleği bir
çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama
tükenmiyor. 3 “Çok garip” diye düşündü, “Gidip bir bakayım, çalı neden
tükenmiyor!”
4 RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, “Musa, Musa!”
diye seslendi.
Musa, “Buyur!” diye yanıtladı.
5 Tanrı, “Fazla yaklaşma” dedi, “Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer
kutsal topraktır. 6 Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı
ve Yakup'un Tanrısı'yım.” Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya
korkuyordu.
7 RAB, “Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm” dedi, “Angary-
acılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum. 8 Bu yüzden
onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş
ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz,
Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim. 9 İsrailliler'in feryadı bana erişti.
Mısırlılar'ın onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum. 10 Şimdi gel, halkım
İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim.”
11 Musa, “Ben kimim ki firavuna gidip İsrailliler'i Mısır'dan çıkarayım?” diye
karşılık verdi.
12 Tanrı, “Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım” dedi, “Seni benim
gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda
bana tapınacaksınız.”
13 Musa şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'e gidip, ‘Beni size atalarınızın Tanrısı
gönderdi’ dersem, ‘Adı nedir?’ diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?”
14 Tanrı, “Ben Ben'im” dedi, “İsrailliler'e de ki, ‘Beni size Ben Ben'im diyen
gönderdi.’
15 “İsrailliler'e de ki, ‘Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı,
İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı Yahve* gönderdi.’ Sonsuza dek adım
bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım. 16 Git, İsrail ileri gelenlerini
topla, onlara şöyle de: ‘Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı Yahve

† **2:22** “Gerşom”: “Orada garip” anlamına gelir. **2:24** Yar.15:13-14 **3:1** Elç.7:30-34 **3:5** Yşu.5:15 **3:6** Çık.3:15; Mat.22:32; Mar.12:26; Luk.20:37; Elç.3:13; 7:32 **3:13** Çık.6:2-3 **3:14** Yu.8:24,28,58; Va.1:4,8 **3:15** Mat.22:32; Mar.12:26; Luk.20:37; Elç.3:13 * **3:15** Yahve sözcüğüyle 14. ayetteki Ehye (Ben'im) sözcüğü aynı fiilden (olmak fiilinden) türetilir. Yahve sözcüğü genellikle RAB diye çevrilir (bkz. Önsöz, Çık.6:2-8).

bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla yakından
ilgileniyorum. 17 Söz verdim, sizi Mısır'da çektiğiniz sıkıntıdan kurtaracağım;
Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye
götüreceğim.'
18 "İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralı'na
gidip, 'İbraniler'in Tanrısı Yahve bizimle görüştü' diyeceksiniz, 'Şimdi izin ver,
Tanrımız Yahve'ye kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.' 19 Ama
biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek.
20 Elimi uzatacak ve aralarında şaşılası işler yaparak Mısır'ı cezalandıracağım.
O zaman sizi salıverecek.
21 "Halkımın Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde
eli boş gitmeyeceksiniz. 22 Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan
altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla
süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı soyacaksınız."

4

Rab Musa'ya Belirtiler Gösteriyor

1 Musa, "Ya bana inanmazlarsa?" dedi, "Sözümü dinlemez, 'RAB sana
görünmedi' derlerse, ne olacak?"
2 RAB, "Elinde ne var?" diye sordu.
Musa, "Değnek" diye yanıtladı.
3 RAB, "Onu yere at" dedi. Musa değneğini yere atınca, değnek yılan oldu.
Musa yılandan kaçtı.
4 RAB, "Elini uzat, kuyruğundan tut" dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu
tutunca yılan yine değnek oldu. 5 RAB, "Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın,
Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana göründüğüne inansınlar" dedi.
6 Sonra, "Elini koynuna koy" dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı
zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu.
7 RAB, "Elini yine koynuna koy" dedi. Musa elini yine koynuna koydu.
Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü.
8 RAB, "Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemezlerse, ikinci belirtiye
inanabilirler" dedi, 9 "Bu iki belirtiye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse,
Nil'den biraz su alıp kuru toprağa dök. Irmaktan aldığın su toprakta kana
dönecek."
10 Musa RAB'be, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ben kulun ne geçmişte, ne de
benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü
dili ağır, tutuk biriyim."
11 RAB, "Kim ağız verdi insana?" dedi, "İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da
görmez yapan kim? Ben değil miyim? 12 Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı
olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim."
13 Musa, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ne olur, benim yerime başkasını gönder."
14 RAB Musa'ya öfkelendi ve, "Ağabeyin Levili Harun var ya!" dedi, "Bilirim,
o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek.
15 Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da
yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim. 16 O sana sözcülük edecek,
senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın. 17 Bu
değneği eline al, çünkü belirtileri onunla gerçekleştireceksin."

Musa Mısır'a Dönüyor

3:21 Çık.12:35-36

18 Musa kayınbabası Yitro'nun yanına döndü. Ona, "İzin ver, Mısır'daki
soydaşlarımın yanına döneyim" dedi, "Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?"
Yitro, "Esenlikle git" diye karşılık verdi.
19 RAB Midyan'da Musa'ya, "Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin
hepsi öldü" demişti. 20 Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi;
Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı.
21 RAB Musa'ya, "Mısır'a döndüğünde, sana verdiğim güçle bütün şaşılası
işleri firavunun önünde yapmaya bak" dedi, "Ama ben onu inatçı yapacağım.
Halkı salıvermeyecek. 22 Sonra firavuna de ki, 'RAB şöyle diyor: İsrail benim
ilk oğlumdur. 23 Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu
salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.' "
24 RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla* karşılaştı, onu öldürmek
istedi. 25 O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini
Musa'nın† ayaklarına dokundurdu. "Gerçekten sen bana kanlı güveysin" dedi.
26 Böylece RAB Musa'yı esirgedi. Sippora Musa'ya sünnetten ötürü "Kanlı
güveysin" demişti.
27 RAB Harun'a, "Çöle, Musa'yı karşılamaya git" dedi. Harun gitti, onu Tanrı
Dağı'nda karşılayıp öptü. 28 Musa duyurması için RAB'bin kendisine söylediği
bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Harun'a an-
lattı.
29 Musa'yla Harun varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar. 30 Harun
RAB'bin Musa'ya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın
önünde belirtileri gerçekleştirdi. 31 Halk inandı; RAB'bin kendileriyle il-
gilendiğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.

5

Musa'yla Harun Firavunun Huzurunda

1 Sonra Musa'yla Harun firavuna gidip şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı RAB
diyor ki, 'Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.' "
2 Firavun, "RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını
salıvereyim?" dedi. "RAB'bi tanımıyorum. İsrailliler'in gitmesine izin vermeye-
ceğim."
3 Musa'yla Harun, "İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü" diye yanıtladılar,
"İzin ver, Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa
bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir."
4 Mısır Firavunu, "Ey Musa ve Harun, niçin halkı işinden alıkoyuyorsunuz? Siz
de işinizin başına dönün" dedi, 5 "Bakın, halkınız Mısırlılar'dan daha kalabalık,
oysa siz onların işini engellemeye çalışıyorsunuz."
6 Firavun o gün angaryacılara ve halkın başındaki görevlilere buyruk verdi:
7 "Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, kendi
samanlarını kendileri toplasınlar. 8 Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını
isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden,
'Gidelim, Tanrımız'a kurban keselim' diye bağrışıyorlar. 9 İşlerini ağırlaştırın
ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar."
10 Angaryacılarla görevliler gidip İsrailliler'e şöyle dediler: "Firavun diyor ki,
'Artık size saman vermeyeceğim. 11 Gidin, nerede bulursanız oradan kendi-
nize saman alın. Ancak işiniz hiç hafifletilmeyecek.' " 12 Böylece halk saman
yerine anız toplamak üzere bütün Mısır'a dağıldı. 13 Angaryacılar, "Saman

4:23 Çık.12:29 * **4:24** "Musa'yla": İbranice "Onunla". † **4:25** "Musa'nın": İbranice "Onun".

verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin" diyerek onlara baskı yapıyordu. 14 Firavunun angaryacılarının atadığı İsrailli görevliler, "Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda kerpiç yaptırmadınız?" diyerek dövüldüler.

15 Bunun üzerine İsrailli görevliler firavunun yanına varıp yakındılar: "Neden kullarına böyle davranıyorsun? 16 Neden bize saman verilmediği halde, 'Kerpiç yapın!' deniyor? İşte kulların dövülüyor, oysa suçlu senin kendi halkındır."

17 Firavun, "Tembelsiniz siz, tembel!" diye karşılık verdi, "Bu yüzden 'Gidip RAB'be kurban keselim' diyorsunuz. 18 Haydi, işinizin başına dönün. Size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz."

19 Kendilerine, "Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını azaltmayacaksınız" dendiğinde İsrailli görevliler zor durumda olduklarını anladılar. 20 Firavunun yanından ayrılınca, kendilerini bekleyen Musa'yla Harun'a çıkıştılar. 21 "RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!" dediler, "Bizi firavunla görevlilerinin gözünde rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz."

Tanrı Kurtuluş Sözü Veriyor

22 Musa RAB'be döndü ve, "Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?" dedi, "Beni bunun için mi gönderdin? 23 Senin adına firavunla konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de kendi halkını kurtarmak için hiçbir şey yapmadın."

6

1 RAB Musa'ya, "Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin" dedi, "Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak."

2 Tanrı ayrıca Musa'ya, "Ben Yahve'yim*" dedi, 3 "İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım. 4 Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım. 5 Mısırlılar'ın köleleştirdiği İsrailliler'in iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım.

6 "Onun için İsrailliler'e de ki, 'Ben Yahve'yim. Sizi Mısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılacağım. 7 Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaran Tanrınız Yahve'nin ben olduğumu bileceksiniz. 8 Sizi İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben Yahve'yim.' "

9 Musa bunları İsrailliler'e anlattı, ama umutları kırıldığı ve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler.

10-11 RAB Musa'ya, "Git, Mısır Firavunu'na İsrailliler'i ülkesinden salıvermesini söyle" dedi.

12 Ama Musa, "İsrailliler beni dinlemedikten sonra, firavun nasıl dinler? diye karşılık verdi, "Zaten iyi konuşan biri değilim†."

6:2 Çık.3:13-15 * **6:2** Yahve genellikle RAB diye çevrilir (bkz. Çık.3:13-18). † **6:12** "Zaten iyi konuşan biri değilim": İbranice "Ben dudakları sünnetsiz bir adamım." Aynı ifade 6:30'da da geçer.

13 RAB Musa ve Harun'la İsrailliler ve Mısır Firavunu hakkında konuştu.
İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmalarını buyurdu.

Musa'yla Harun'un Soy Kütüğü

14 İsrailliler'in aile önderleri şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben'in oğulları:
Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Ruben'in boyları bunlardır. 15 Şimon'un oğulları:
Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimon'un
boyları bunlardır. 16 Kayıtlarına göre Levioğulları'nın adları şunlardır: Gerşon,
Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı. 17 Gerşon'un oğulları boylarına göre
şunlardır: Livni, Şimi. 18 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.
Kehat 133 yıl yaşadı. 19 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Kayıtlarına göre Levi
boyları bunlardır.
20 Amram halası Yokevet'le evlendi. Yokevet ona Harun'la Musa'yı doğurdu.
Amram 137 yıl yaşadı. 21 Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek, Zikri. 22 Uzziel'in
oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri. 23 Harun Nahşon'un kızkardeşi ve Amminadav'ın
kızı Elişeva'yla evlendi. Elişeva ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı doğurdu.
24 Korah'ın oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlılar'ın boyları bunlardır.
25 Harun'un oğlu Elazar Putiel'in kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona
Pinehas'ı doğurdu. Boylarına göre Levili aile önderleri bunlardır.
26 RAB'bin, "İsrailliler'i ordular halinde Mısır'dan çıkarın" dediği Harun
ve Musa bunlardır. 27 İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmak için Mısır Firavunu ile
konuşanlar da Musa'yla Harun'dur.

Rab Musa'yla Harun'a Buyruk Veriyor

28-29 RAB Mısır'da Musa'yla konuştuğunda, ona, "Ben RAB'bim" dedi, "Sana
söylediğim her şeyi Mısır Firavunu'na ilet."
30 Musa RAB'bin huzurunda, "Ben iyi konuşan biri değilim" diye karşılık
verdi, "Firavun beni nasıl dinler?"

7

1 RAB, "Bak, seni firavuna karşı Tanrı gibi yaptım" dedi, "Ağabeyin Harun
senin peygamberin olacak. 2 Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da
firavuna İsrailliler'i ülkesinden salıvermesini söylesin. 3 Ben firavunu inatçı ya-
pacağım ki, belirtilerimi ve şaşılası işlerimi Mısır'da artırabileyim. 4 Ama firavun
sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve onları ağır
biçimde cezalandırarak halkım İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım.
5 Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsrailliler'i aralarından çıkardığım zaman
Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak."
6 Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. 7 Firavunla
konuştuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı.

Harun'un Değneği Yılan Oluyor

8 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 9 "Firavun size, 'Bir mucize yapın'
dediğinde, söyle Harun'a, değneğini alıp firavunun önüne atsın. Değnek yılan
olacak."
10 Böylece Musa'yla Harun firavunun yanına gittiler ve RAB'bin buyurduğu
gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan
oluverdi. 11 Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı.
Mısırlı büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. 12 Her biri değneğini attı,
değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği onların değneklerini yuttu.

6:16 Say.3:17-20; 26:57-58; 1Ta.6:16-19 **7:3** Elç.7:36 **7:11** 2Ti.3:8

13 Yine de, RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Kan Belası

14 RAB Musa'ya, "Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor" dedi,
15 "Sabah git, firavun Nil'e inerken onu karşılamak için ırmak kıyısında bekle.
Yılana dönüşen değneği eline al 16 ve ona de ki, 'Halkımı salıver, çölde bana
tapsınlar, demem için İbraniler'in Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen
şu ana kadar kulak asmadın. 17 Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor
RAB. İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek.
18 Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın
suyunu içemeyecekler.' "
19 Sonra RAB Musa'ya şöyle buyurdu: "Harun'a de ki, 'Değneğini al ve elini
Mısır'ın suları üzerine –ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri
üzerine– uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısır'da tahta ve taş kaplardaki sular
bile kana dönecek.' "
20 Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla
görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün su-
lar kana dönüştü. 21 Irmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar
ırmağın suyunu içemez oldular. Mısır'ın her yerinde kan vardı.
22 Mısırlı büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. RAB'bin söylediği
gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi. 23 Olanlara aldırmadan
sarayına döndü. 24 Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya
koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı.
25 RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

8

Kurbağa Belası

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Firavunun yanına git ve ona de ki, 'RAB şöyle
diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. 2 Eğer halkımı salıvermeyi reddeder-
sen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım. 3 Irmak kurbağalarla dolup
taşacak. Kurbağalar çıkıp sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve
halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler. 4 Senin, halkının,
bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar.'
5 "Harun'a de ki, 'Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine
uzatıp kurbağaları çıkart; Mısır'ı kurbağalar kaplasın.' "
6 Böylece Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısır'ı
kapladı. 7 Ancak büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye
kurbağaları saldılar.
8 Firavun Musa'yla Harun'u çağırtıp, "RAB'be dua edin, benim ve halkımın
üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın" dedi, "O zaman halkınızı RAB'be kurban
kessinler diye salıvereceğim."
9 Musa, "Sen karar ver" diye karşılık verdi, "Bunu sana bırakıyorum. Kur-
bağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin,
görevlilerin ve halkın için ne zaman dua edeyim?"
10 Firavun, "Yarın" dedi.
Musa, "Peki, dediğin gibi olsun" diye karşılık verdi, "Böylece bileceksin ki,
Tanrımız RAB gibisi yoktur. 11 Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden,
halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar."
12 Musa'yla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RAB'bin firavunun
başına getirdiği kurbağa belası için RAB'be feryat etti. 13 RAB Musa'nın

7:17 Mez.78:44; Va.11:6; 16:4

isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler.
14 Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu. 15 Ancak
firavun ülkenin rahatladığını görünce, RAB'bin söylediği gibi inatçılık etti ve
Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Sivrisinek Belası

16 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Harun'a de ki, 'Değneğini uzatıp yere
vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün Mısır'ı kaplasın.' " 17 Öyle
yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca, insanlarla hayvanların
üzerine sivrisinekler üşüştü. Mısır'da yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü.
18 Büyücüler de kendi büyüleriyle tozu sivrisineğe dönüştürmek istedilerse de
başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sivrisinek kapladı.

19 Büyücüler firavuna, "Bu işte Tanrı'nın parmağı var" dediler. Ne var ki,
RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti, Musa'yla Harun'u dinlemedi.

At Sineği Belası

20 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalk, firavun ırmağa in-
erken onu karşıla ve şöyle de: 'RAB diyor ki, halkımı salıver, bana tapsınlar.
21 Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine at
sineği yağdıracağım. Mısırlılar'ın evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar at
sinekleriyle dolup taşacak.

22 " 'Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım.
Orada at sineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim.
23 Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti
gerçekleşecek.' "

24 RAB dediğini yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü
at sineği gönderdi. Mısır at sineği yüzünden baştan sona harap oldu.

25 Firavun Musa'yla Harun'u çağırtıp, "Gidin, bu ülkede Tanrınız'a kurban
kesin" dedi.

26 Musa, "Bu doğru olmaz" diye karşılık verdi, "Çünkü Mısırlılar Tanrımız
RAB'be kurban kesmeyi iğrenç sayıyorlar. İğrenç saydıkları bu şeyi gözlerinin
önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı? 27 Tanrımız RAB'be kurban kesmek için,
bize buyurduğu gibi üç gün çölde yol almalıyız."

28 Firavun, "Çölde Tanrınız RAB'be kurban kesmeniz için sizi salıveriyorum"
dedi, "Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin."

29 Musa, "Yarın at sineklerini firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden
uzaklaştırsın diye, yanından ayrılır ayrılmaz RAB'be dua edeceğim" dedi,
"Yalnız firavun RAB'be kurban kesmek için halkın gitmesini önleyerek bizi
yine aldatmamalı."

30 Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. 31 RAB Musa'nın isteğini
yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden at sineklerini
uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı. 32 Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti
ve halkı salıvermedi.

9

Hayvanların Ölümü

8:19 Luk.11:20

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Firavunun yanına git ve ona de ki, ‘İbraniler'in
Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar. 2 Salıvermeyi red-
deder, onları tutmakta diretirsen, 3 RAB'bin eli kırlardaki hayvanlarınızı –
atları, eşekleri, develeri, sığırları, davarları– büyük kırıma uğratarak sizi ceza-
landıracak. 4 RAB İsrailliler'le Mısırlılar'ın hayvanlarına farklı davranacak.
İsrailliler'in hayvanlarından hiçbiri ölmeyecek.’ ”
5 RAB zamanı da belirleyerek, “Yarın ülkede bunu yapacağım” dedi. 6 Ertesi
gün RAB dediğini yaptı: Mısırlılar'ın hayvanları büyük çapta öldü. Ama
İsrailliler'in hayvanlarından hiçbiri ölmedi. 7 Firavun adam gönderdi, İsrailliler'in
bir tek hayvanının bile ölmediğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı
salıvermedi.

Çıban Belası

8 RAB Musa'yla Harun'a, “Yanınıza iki avuç dolusu ocak kurumu alın”
dedi, “Musa kurumu firavunun önünde göğe doğru savursun. 9 Kurum bütün
Mısır'ın üzerinde ince bir toza dönüşecek; ülkenin her yanındaki insanların,
hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkacak.”
10 Böylece Musa'yla Harun ocak kurumu alıp firavunun önünde durdular.
Musa kurumu göğe doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar
çıktı. 11 Büyücüler çıbandan ötürü Musa'nın karşısında duramaz oldular. Çünkü
bütün Mısırlılar'da olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı. 12 RAB firavunu
inatçı yaptı, RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, firavun Musa'yla Harun'u din-
lemedi.

Dolu Belası

13 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalkıp firavunun huzu-
runa çık, de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana
tapsınlar. 14 Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkının üzerine bütün be-
lalarımı yağdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin.
15 Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım,
yeryüzünden silinmiş olurdun. 16 Gücümü sana göstermek, adımı bütün
dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum. 17 Hâlâ halkımı salıvermiyor, on-
lara üstünlük taslıyorsun. 18 Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır'a tarihinde
görülmemiş ağır bir dolu yağdıracağım. 19 Şimdi buyruk ver, hayvanların ve
kırda neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen,
kırda kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek.’ ”
20 Firavunun görevlileri arasında RAB'bin uyarısından korkanlar köleleriyle
hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler. 21 RAB'bin uyarısını önemsemeyenler
ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bıraktı.
22 RAB Musa'ya, “Elini göğe doğru uzat” dedi, “Mısır'ın her yerine, insan-
ların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsın.” 23 Musa
değneğini göğe doğru uzatınca RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım
düştü. RAB Mısır'a dolu yağdırdı. 24 Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek
çakıyordu. Mısır Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti. 25 Dolu Mısır'da in-
sandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları
kırdı. 26 Yalnız İsrailliler'in yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi.
27 Firavun Musa'yla Harun'u çağırtarak, “Bu kez günah işledim” dedi, “RAB
haklı, ben ve halkım haksızız. 28 RAB'be dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve
dolu. Sizi salıvereceğim, artık burada kalmayacaksınız.”

9:10 Va.16:2 **9:16** Rom.9:17 **9:24** Va.8:7; 16:21

29 Musa, "Kentten çıkınca, ellerimi RAB'be uzatacağım" dedi, "Gök
gürlemeleri duracak, artık dolu yağmayacak. Böylece dünyanın RAB'be ait
olduğunu bileceksin. 30 Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrı'dan hâlâ
korkmuyorsunuz."
31 Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, keten çiçek
açmıştı. 32 Ama buğday ve kızıl buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti.
33 Musa firavunun yanından ayrılıp kentten çıktı. Ellerini RAB'be uzattı.
Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi. 34 Firavun yağmurun, dolunun,
gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi. Hem kendisi, hem
görevlileri inat ettiler. 35 RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, firavun inat
ederek İsrailliler'i salıvermedi.

10

Çekirge Belası

1 RAB Musa'ya, "Firavunun yanına git" dedi, "Belirtilerimi aralarında
göstermek için firavunla görevlilerini inatçı yaptım. 2 Mısır'la nasıl alay ettiğimi,
aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki,
benim RAB olduğumu bilesiniz."
3 Musa'yla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: "İbraniler'in
Tanrısı RAB diyor ki, 'Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin?
Halkımı salıver, bana tapsınlar. 4 Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın
ülkene çekirgeler göndereceğim. 5 Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak
görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırda biten bütün ağaçlarınızı
yiyecekler. 6 Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlılar'ın evlerine çekirge
dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlerince böylesini görmediler.' " Sonra
Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı.
7 Görevlileri firavuna, "Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?"
dediler, "Bırak gitsinler, Tanrıları RAB'be tapsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ
anlamıyor musun?"
8 Böylece, Musa'yla Harun'u firavunun yanına geri getirdiler. Firavun,
"Gidin, Tanrınız RAB'be tapın" dedi, "Ama kimler gidecek?"
9 Musa, "Genç, yaşlı hep birlikte gideceğiz" dedi, "Oğullarımızı, kızlarımızı,
davarlarımızı, sığırlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RAB'be bayram yap-
malıyız."
10 Firavun, "Alın çoluk çocuğunuzu, gidin gidebilirseniz, RAB yardımcınız
olsun!" dedi, "Bakın, kötü niyetiniz ne kadar açık. 11 Olmaz. Yalnız
erkekler gidip RAB'be tapsın. Zaten istediğiniz de bu." Sonra Musa'yla Harun
firavunun yanından kovuldular.
12 RAB Musa'ya, "Elini Mısır'ın üzerine uzat" dedi, "Çekirge yağsın; ülkenin
bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler."
13 Musa değneğini Mısır'ın üzerine uzattı. Bütün o gün ve gece RAB ülkede
doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi. 14
Mısır'ın üzerinde uçuşan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular
ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek. 15 Toprağın
üzerini öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi. Bütün bitkileri, dolunun zarar
vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısır'ın hiçbir yerinde,
ne ağaçlarda, ne de kırdaki bitkilerde yeşillik kalmadı.
16 Firavun acele Musa'yla Harun'u çağırttı. "Tanrınız RAB'be ve size karşı
günah işledim" dedi, 17 "Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrınız
RAB'be dua edin; bu ölümcül belayı üzerimden uzaklaştırsın."

10:14 Yoe.2:2; Va.9:2-3

18 Musa firavunun yanından çıkıp RAB'be dua etti. 19 RAB rüzgarı çok şiddetli
batı rüzgarına döndürdü. Rüzgar çekirgeleri sürükleyip Kamış Denizi'ne* döktü.
Mısır'da tek çekirge kalmadı. 20 Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun
İsrailliler'i salıvermedi.

Karanlık Belası

21 RAB Musa'ya, "Elini göğe doğru uzat" dedi, "Mısır'ı hissedilebilir bir
karanlık kaplasın." 22 Musa elini göğe doğru uzattı, Mısır üç gün koyu
karanlığa gömüldü. 23 Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden
kımıldayamaz oldu. Yalnız İsrailliler'in yaşadığı yerler aydınlıktı.

24 Firavun Musa'yı çağırttı. "Gidin, RAB'be tapın" dedi, "Yalnız davar-
larınızla sığırlarınız alıkonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir."

25 Musa, "Ama Tanrımız RAB'be kurban kesmemiz için bize kurbanlık
ve yakmalık sunular da vermelisin" diye karşılık verdi, 26 "Hayvanlarımızı
da yanımıza almalıyız. Bir tırnak bile kalmamalı burada. Çünkü Tanrımız
RAB'be tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi
hayvanları RAB'be sunacağımızı bilemeyiz."

27 Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsrailliler'i salıvermeye
yanaşmadı. 28 Musa'ya, "Git başımdan" dedi, "Sakın bir daha karşıma çıkma.
Yüzümü gördüğün gün ölürsün."

29 Musa, "Dediğin gibi olsun" diye karşılık verdi, "Bir daha yüzünü
görmeyeceğim."

11

İlk Doğan Çocukların Ölümü

1 RAB Musa'ya, "Firavunun ve Mısır'ın başına bir bela daha getireceğim"
dedi, "O zaman gitmenize izin verecek, sizi buradan adeta kovacak. 2 Halkına
söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin." 3 RAB
İsrail halkının Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı. Musa da Mısır'da,
firavunun görevlilerinin ve halkın gözünde çok büyüdü.

4 Musa firavuna şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Gece yarısı Mısır'ı boydan
boya geçeceğim. 5 Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki
kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar
ölecek. 6 Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat
kopacak. 7 İsrailliler'e ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak.' O za-
man RAB'bin İsrailliler'le Mısırlılar'a nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız.
8 Bu görevlilerinin hepsi gelip önümde eğilecek, 'Sen ve seni izleyenler, gidin!'
diyecekler. Ondan sonra gideceğim." Musa firavunun yanından büyük bir
öfkeyle ayrıldı.

9 RAB Musa'ya, "Mısır'da şaşılası işlerim çoğalsın diye firavun sizi dinle-
meyecek" demişti. 10 Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılası
işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailliler'i ülkesinden
salıvermedi.

12

Fısıh Bayramı

1-2 RAB Mısır'da Musa'yla Harun'a, "Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı
olacak" dedi, 3 "Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes

10:21 Mez.105:28; Va.16:10 **12:1-2** Lev.23:5; Say.9:1-5; 28:16; Yas.16:1-2

ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu* alacak. 4 Eğer bir kuzu bir aileye çok
geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak
ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek. 5 Koyun ya da keçilerden
seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı. 6 Ayın on dördüne
kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları
boğazlayacak. 7 Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı
sövelerine sürecekler. 8 O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla
yenmelidir. 9 Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırsakları
ve işkembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz. 10 Sabaha kadar bitirmelisiniz.
Artakalan olursa, sabah ateşte yakacaksınız. 11 Eti şöyle yemelisiniz: Be-
liniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk
yemelisiniz. Bu RAB'bin Fısıh kurbanıdır.
12 "O gece Mısır'dan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün
ilk doğanlarını öldüreceğim. Mısır'ın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben
RAB'bim. 13 Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak.
Kanı görünce üzerinizden geçeceğim†. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan size
hiçbir zarar vermeyecek. 14 Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu
günü RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca
sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız."

Mayasız Ekmek Bayramı
(Lev.23:4-8; Say.28:16-25; Yas.16:1-8)

15 "Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizden mayayı
kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrail'den
atılacaktır. 16 Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. O
günler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak.
17 Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o
gün Mısır'dan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca
kutlayacaksınız. 18 Birinci ayın on dördüncü gününün akşamından yirmi
birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz. 19 Evlerinizde
yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şey yiyen yerli yabancı herkes İsrail
topluluğundan atılacaktır. 20 Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her
yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz."

İlk Fısıh Bayramı

21 Musa İsrail'in bütün ileri gelenlerini çağırtarak onlara şöyle dedi:
"Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davarlar seçip Fısıh kurbanı olarak
boğazlayın. 22 Bir demet mercankköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı
kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden
çıkmasın. 23 RAB Mısırlılar'ı öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst
sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi
öldürmesine izin vermeyecek.
24 "Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız.
25 RAB'bin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman bu töreye uyacaksınız.
26 Çocuklarınız size, 'Bu törenin anlamı nedir?' diye sorduklarında, 27 'Bu
RAB'bin Fısıh kurbanıdır' diyeceksiniz, 'Çünkü RAB Mısırlılar'ı öldürürken ev-
lerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.' " İsrailliler eğilip tapındılar. 28 Sonra
gidip RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar.

---

* **12:3** İbranice'den "Kuzu" olarak çevrilen sözcük "Oğlak" anlamına da gelir. † **12:13** "Geçmek": Bu geçiş olayı Fısıh Bayramı olarak kutlanmaktadır. Fısıh sözcüğü "Geçmek" anlamına gelir. **12:23** İbr.11:28

29 Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki
tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk
doğanlarını öldürdü. 30 O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı.
Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu.

Mısır'dan Çıkış

31 Aynı gece firavun Musa'yla Harun'u çağırttı ve, "Kalkın!" dedi, "Siz
ve İsrailliler halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RAB'be tapın.
32 Dediğiniz gibi davarlarınızı, sığırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!"
33 İsrailliler'in ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. "Yoksa hepimiz
öleceğiz!" diyorlardı. 34 Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı,
giysilere sarılı hamur teknelerini omuzlarında taşıdı.
35 İsrailliler Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın, gümüş eşya ve giysi
istemişlerdi. 36 RAB İsrailliler'in Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı.
Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular.
37 İsrailliler kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkekle yaya olarak
Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. 38 Daha pek çok kişi de onlarla birlikte
gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı. 39 Mısır'dan getirdikleri
hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısır'dan kovulmuşlar,
kendilerine azık hazırlayacak zaman bulamamışlardı.
40 İsrailliler Mısır'da dört yüz otuz yıl yaşadı. 41 Dört yüz otuz yılın sonuncu
günü RAB'bin halkı ordular halinde Mısır'ı terk etti. 42 O gece RAB İsrailliler'i
Mısır'dan çıkarmak için sürekli bekledi. İsrailliler de kuşaklar boyunca aynı gece
RAB'bi yüceltmek için uyanık olmalıdır.

Fısıh Kuralları

43 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: "Fısıh Bayramı'nın* kuralları şunlardır:
Hiçbir yabancı Fısıh etini yemeyecek. 44 Ama satın aldığınız köleler sünnet
edildikten sonra ondan yiyebilir. 45 Konuklar ve ücretli işçiler ondan
yemeyecek. 46 Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemik-
leri kırmayacaksınız. 47 Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramı'nı kutlayacak.
48 Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fısıh Bayramı'nı kutlamak isterse,
önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi
İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini
yemeyecektir. 49 Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı
kural geçerlidir." 50 İsrailliler RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu
eksiksiz yerine getirdiler. 51 O gün RAB İsrailliler'i ordular halinde Mısır'dan
çıkardı.

13

İlk Doğanların Adanması

1-2 RAB Musa'ya, "Bütün ilk doğanları bana adayın" dedi, "İsrailliler arasında
insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir."
3 Musa halka, "Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugünü
anımsayın" dedi, "Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey
yenmeyecek. 4 Bugün Aviv ayında buradan ayrılıyorsunuz. 5 RAB sizi Kenan,
Hitit, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, atalarınıza vereceğine ant içtiği süt
ve bal akan ülkeye götürdüğü zaman bu ay şu törelere uyacaksınız: 6 Yedi

12:29 Çık.4:22-23 **12:35** Çık.3:21-22 **12:40** Yar.15:13; Gal.3:17 **12:46** Say.9:12; Mez.34:20; Yu.19:36 **13:1-2** Say.3:13; Luk.2:23

gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RAB'be bayram yapacaksınız. 7 O
yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranızda ve ülkenizin
hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek. 8 O gün oğullarınıza, 'Mısır'dan
çıktığımızda RAB'bin bizim için yaptıklarından dolayı bunları yapıyoruz' diye
anlatacaksınız. 9 Bu elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak;
öyle ki, RAB'bin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi
Mısır'dan çıkardı. 10 Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız.
11 "RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi sizi Kenan topraklarına
getirecektir. Orayı size verdiği zaman, 12 ilk doğan erkek çocuklarınızın ve
hayvanlarınızın hepsini RAB'be adayacaksınız. Çünkü bunlar RAB'be aittir.
13 İlk doğan her sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemezseniz,
boynunu kırın. Bütün ilk doğan erkek çocuklarınızın bedelini ödemelisiniz.
14 "İlerde oğullarınız size, 'Bunun anlamı ne?' diye sorduklarında, 'RAB
bizi güçlü eliyle Mısır'dan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı' diye yanıtlarsınız,
15 'Firavun bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısır'da insanların ve hayvan-
ların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun için hayvanların ilk doğan
erkek yavrularını RAB'be kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocuklarımızın
bedelini ise bir hayvanla ödüyoruz.' 16 Bu uygulama elinizde bir belirti ve
alnınızda bir anma işareti olacak; RAB'bin bizi Mısır'dan güçlü eliyle çıkardığını
anımsatacak."

Kamış Denizi'ni Geçiş

17 Firavun İsrailliler'i salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı
onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini
değiştirip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü. 18 Halkı çöl yolundan Kamış
Denizi'ne* doğru dolaştırdı. İsrailliler Mısır'dan silahlı çıkmışlardı.
19 Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in
oğullarına, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan
götüreceksiniz" diye sıkı sıkı ant içirmişti.
20 Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarında, Etam'da konakladılar. 21 Gece gündüz il-
erlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin
bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu. 22 Gündüz bulut
sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.

14

1-2 RAB Musa'ya, "İsrailliler'e söyle, dönsünler" dedi, "Pi-Hahirot yakınlarında,
Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon'un karşısında deniz kıyısında
konaklasınlar. 3 Firavun şöyle düşünecek: 'İsrailliler ülkede şaşkın şaşkın
dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.' 4 Firavunu inatçı yapacağım. Onların
peşine düşecek. Böylece firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım.
Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim." İsrailliler söyleneni yaptılar.
5 Halkın kaçtığı Mısır Firavunu'na bildirilince, firavunla görevlileri on-
lara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: "Biz ne yaptık?" dediler, "İsrailliler'i
salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!" 6 Firavun savaş arabasını
hazırlattı, ordusunu yanına aldı. 7 Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra,
Mısır'ın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücüleriyle birlikte yanına aldı.
8 RAB Mısır Firavunu'nu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen
İsrailliler'in peşine düştü. 9 Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları,

13:12 Luk.2:23 **13:19** Yar.50:25; Yşu.24:32; İbr.11:22

atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahirot yakınlarında, Baal-Sefon'un karşısında konaklarken onlara yetiştiler.
10 Firavun yaklaşırken, İsrailliler Mısırlılar'ın arkalarından geldiğini görünce
dehşete kapılarak RAB'be feryat ettiler. 11 Musa'ya, "Mısır'da mezar mı yoktu
da bizi çöle ölmeye getirdin?" dediler, "Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın!
12 Mısır'dayken sana, 'Bırak bizi, Mısırlılar'a kulluk edelim' demedik mi? Çölde
ölmektense Mısırlılar'a kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu."
13 Musa, "Korkmayın!" dedi, "Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün
sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha hiç
görmeyeceksiniz. 14 RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter."
15 RAB Musa'ya, "Niçin bana feryat ediyorsun?" dedi, "İsrailliler'e söyle,
ilerlesinler. 16 Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak
ve İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler. 17 Ben Mısırlılar'ı
inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş
arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım. 18 Firavun, savaş ara-
baları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar bilecek ki,
ben RAB'bim."
19-20 İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirip
arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve
İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür
yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşamadı.
21 Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla
suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü, 22 İsrailliler kuru
toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara
duvar oluşturdu. 23 Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları,
savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu. 24 Sabah nöbetinde RAB
ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi.
25 Arabalarının tekerleklerini çıkardı*; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler.
Mısırlılar, "İsrailliler'den kaçalım!" dediler, "Çünkü RAB onlar için bizimle
savaşıyor."
26 RAB Musa'ya, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular Mısırlılar'ın, savaş
arabalarının, atlılarının üzerine dönsün." 27 Musa elini denizin üzerine uzattı.
Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB
onları denizin ortasında silkip attı. 28 Geri dönen sular savaş arabalarını,
atlıları, İsrailliler'in peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu.
Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı.
29 Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular
sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu. 30 RAB o gün İsrailliler'i
Mısırlılar'ın elinden kurtardı. İsrailliler deniz kıyısında Mısırlılar'ın ölülerini
gördüler. 31 RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den
korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

15

Kurtuluş Ezgisi

1 Musa'yla İsrailliler RAB'be şu ezgiyi söylediler:

"Ezgiler sunacağım RAB'be,

14:22 1Ko.10:1-2; İbr.11:29 * **14:25** "Çıkardı": İbranice fiil "Yoldan saptırdı" ya da "Çamura saplanmasını sağladı" anlamına da gelebilir. **15:1** Va.15:3-4

Çünkü yüceldikçe yüceldi;
Atları da, atlıları da denize döktü.
2 Rab gücüm ve ezgimdir,
O kurtardı beni.
O'dur Tanrım,
Övgüler sunacağım O'na.
O'dur babamın Tanrısı,
Yücelteceğim O'nu.
3 Savaş eridir RAB,
Adı RAB'dir.

4 “Denize attı firavunun ordusunu,
Savaş arabalarını.
Kamış Denizi'nde* boğuldu seçme subayları.
5 Derin sulara gömüldüler,
Taş gibi dibe indiler.

6 “Senin sağ elin, ya RAB,
Senin sağ elin korkunç güce sahiptir.
Altında düşmanlar kırılır.
7 Devrilir sana başkaldıranlar büyük görkemin karşısında,
Gönderir gazabını anız gibi tüketirsin onları.
8 Burnunun soluğu karşısında,
Sular yığıldı bir araya.
Kabaran sular duvarlara dönüştü,
Denizin göbeğindeki derin sular dondu.
9 Düşman böbürlendi:
‘Peşlerine düşüp yakalayacağım onları’ dedi,
‘Bölüşeceğim çapulu,
Dileğimce yağmalayacağım,
Kılıcımı çekip yok edeceğim onları.’
10 Üfledin soluğunu, denize gömüldüler,
Kurşun gibi engin sulara battılar.

11 “Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB?
Senin gibi kutsallıkta görkemli, heybetiyle övgüye değer,
Harikalar yaratan var mı?
12 Sağ elini uzattın,
Yer yuttu onları.
13 Öncülük edeceksin sevginle kurtardığın halka,
Kutsal konutunun yolunu göstereceksin gücünle onlara.
14 Uluslar duyup titreyecekler,
Filist halkını dehşet saracak.
15 Edom beyleri korkuya kapılacak,
Moav önderlerini titreme alacak,
Kenan'da yaşayanların tümü korkudan eriyecek.
16 Korku ve dehşet düşecek üzerlerine,
Senin halkın geçinceye dek, ya RAB,
Sahip olduğun bu halk geçinceye dek,
Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler.
17 Ya RAB, halkını içeri alacaksın.

15:2 Mez.118:14; Yşa.12:2

Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin yere,
Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya Rab!
18 RAB sonsuza dek egemen olacaktır."
19 Firavunun atları, savaş arabaları, atlıları denize dalınca, RAB suları
onların üzerine çevirdi. Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçtiler.
20 Harun'un kızkardeşi Peygamber Miryam tefini eline aldı, bütün kadınlar
teflerle, oynayarak onu izlediler. 21 Miryam onlara şu ezgiyi söyledi:
"Ezgiler sunun RAB'be,
Çünkü yüceldikçe yüceldi,
Atları, atlıları denize döktü."

Acı Su

22 Musa İsrailliler'i Kamış Denizi'nin* ötesine çıkardı. Şur Çölü'ne girdiler.
Çölde üç gün yol aldılarsa da su bulamadılar. 23 Mara'ya vardılar. Ama Mara'nın
suyunu içemediler, çünkü su acıydı. Bu yüzden oraya Mara* adı verildi. 24 Halk,
"Ne içeceğiz?" diye Musa'ya yakınmaya başladı.
25 Musa RAB'be yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya
atınca sular tatlı oldu.
Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sınadı. 26 "Ben,
Tanrınız RAB'bin sözünü dikkatle dinler, gözümde doğru olanı yapar,
buyruklarıma kulak verir, bütün kurallarıma uyarsanız, Mısırlılar'a verdiğim
hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim" dedi, "Çünkü size şifa veren RAB
benim."
27 Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki su kaynağı, yetmiş hurma ağacı vardı.
Su kıyısında konakladılar.

16

Man ve Bıldırcın

1 Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci
ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar. 2 Çölde
hepsi Musa'yla Harun'a yakınmaya başladı. 3 "Keşke RAB bizi Mısır'dayken
öldürseydi" dediler, "Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya
yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz."
4 RAB Musa'ya, "Size gökten ekmek yağdıracağım" dedi, "Halk her gün gidip
günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım: Benim yasama göre
yaşıyorlar mı, yaşamıyorlar mı, göreceğim. 5 Altıncı gün her gün topladıklarının
iki katını toplayıp hazırlayacaklar."
6 Musa'yla Harun İsrailliler'e, "Bu akşam sizi Mısır'dan RAB'bin çıkardığını
bileceksiniz" dediler, 7 "Sabah da RAB'bin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB
kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?" 8 Sonra
Musa, "Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekmek verilince,
RAB'bin görkemini göreceksiniz" dedi, "Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi
duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RAB'be söyleniyorsunuz."
9 Musa Harun'a, "Bütün İsrail topluluğuna söyle, RAB'bin huzuruna gelsin-
ler" dedi, "Çünkü RAB söylendiklerini duydu."
10 Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğru baktılar. RAB'bin
görkemi bulutta görünüyordu.
11 RAB Musa'ya şöyle dedi: 12 "İsrailliler'in yakınmalarını duydum. Onlara de
ki, 'Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O
zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim.' "

* **15:23** "Mara": "Acı" anlamına gelir. **15:27** Say.33:9 **16:4** Yu.6:31

13 Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy
kaplamıştı. 14 Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince
pulcuklar göründü. 15 Bunu görünce İsrailliler birbirlerine, "Bu da ne?" diye
sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı.
Musa, "RAB'bin size yemek için verdiği ekmektir bu" dedi, 16 "RAB'bin
buyruğu şudur: 'Herkes yiyeceği kadar toplasın. Çadırınızdaki her kişi için birer
omer* alın.' "
17 İsrailliler söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı. 18 Omerle
ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu. Herkes
yiyeceği kadar toplamıştı.
19 Musa onlara, "Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın" dedi.
20 Ama bazıları ona aldırmayıp sabaha bıraktılar. Bıraktıkları kurtlanıp
kokmaya başlayınca Musa onlara öfkelendi.
21 Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığı ısıtınca,
yerde kalanlar eriyordu. 22 Altıncı gün kişi başına iki omer†, yani iki kat
topladılar. Topluluğun önderleri gelip durumu Musa'ya bildirdiler. 23 Musa,
"RAB'bin buyruğu şudur" dedi, " 'Yarın dinlenme günü, RAB için kutsal Şabat
Günü'dür*. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakalanı bir ke-
nara koyun, sabaha kalsın.' "
24 Musa'nın buyurduğu gibi artakalanı sabaha bıraktılar. Ne koktu, ne
kurtlandı. 25 Musa, "Artakalanı bugün yiyin" dedi, "Çünkü bugün RAB için
Şabat Günü'dür. Bugün dışarda ekmek bulamayacaksınız. 26 Altı gün ekmek
toplayacaksınız, ama yedinci gün olan Şabat Günü ekmek bulunmayacak."
27 Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı, ama hiçbir şey
bulamadılar. 28 RAB Musa'ya, "Ne zamana dek buyruklarıma ve yasalarıma
uymayı reddedeceksiniz?" dedi, 29 "Size Şabat Günü'nü verdim. Bunun için
altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeyse
orada kalsın, dışarı çıkmasın." 30 Böylece halk yedinci gün dinlendi.
31 İsrailliler o ekmeğe man‡ adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsı,
tadı ballı yufka gibiydi. 32 Musa, "RAB'bin buyruğu şudur" dedi, " 'Mısır'dan
sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için,
bir omer saklansın.' "
33 Musa Harun'a, "Bir testi al, içine bir omer man doldur" dedi, "Gelecek
kuşaklar için saklanmak üzere onu RAB'bin huzuruna koy."
34 RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzere Antlaşma
Levhaları'nın önüne koydu.
35 İsrailliler yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man
yediler. 36 –Bir omer efanın§ onda biridir.–

17

Kayadan Çıkan Su

1 RAB'bin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir
yerden öbürüne göçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu.
2 Musa'ya, "Bize içecek su ver" diye çıkıştılar.
Musa, "Niçin bana çıkışıyorsunuz?" dedi, "Neden RAB'bi deniyorsunuz?"

16:15 1Ko.10:3 * **16:16** "Bir omer": Yaklaşık 2.2 litrelik bir ölçek. Aynı ifade 16:18,32,33,36'da da geçer. **16:18** 2Ko.8:13-15 † **16:22** "İki omer": Yaklaşık 4.4 litrelik bir ölçek. **16:23** Çık.20:8-11 **16:31** Say.11:7-8 ‡ **16:31** "Man": "Bu ne?" anlamına gelir. **16:33** İbr.9:4 **16:35** Yşu.5:12; 1Ko.10:3 § **16:36** "Bir efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. **17:1** Say.20:2-13; 1Ko.10:4

3 Ama halk susamıştı. "Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?" diye Musa'ya
söylendiler, "Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?"
4 Musa, "Bu halka ne yapayım?" diye RAB'be feryat etti, "Neredeyse beni
taşlayacaklar."
5 RAB Musa'ya, "Halkın önüne geç" dedi, "Birkaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e
vurduğun değneği de yanına alıp yürü. 6 Ben Horev Dağı'nda bir kayanın
üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su
fışkıracak." Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.
7 Oraya Massa* ve Meriva† adı verildi. Çünkü İsrailliler orada Musa'ya
çıkışmış ve, "Acaba RAB aramızda mı, değil mi?" diye RAB'bi denemişlerdi.

Amalekliler Bozguna Uğruyor

8 Amalekliler gelip Refidim'de İsrailliler'e savaş açtılar. 9 Musa Yeşu'ya,
"Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi, "Yarın ben elimde Tanrı'nın
değneğiyle tepenin üzerinde duracağım."
10 Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Bu arada Musa,
Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar. 11 Musa elini kaldırdıkça İsrailliler,
indirdikçe Amalekliler kazanıyordu. 12 Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu.
Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür
yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın
elleri yukarıda kaldı. 13 Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.
14 RAB Musa'ya, "Bunu anı olarak kayda geç" dedi, "Yeşu'ya da söyle,
Amalekliler'in adını yeryüzünden büsbütün sileceğim."
15 Musa bir sunak yaptı, adını "Yahve nissi‡" koydu. 16 "Eller Rab'bin
tahtına doğru kaldırıldı" dedi, "RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı
savaşacak!"

18

Yitro Musa'yı Ziyaret Ediyor

1 Musa'nın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrı'nın Musa ve halkı İsrail
için yaptığı her şeyi, RAB'bin İsrailliler'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu. 2-3
Musa'nın kendisine göndermiş olduğu karısı Sippora'yı ve iki oğlunu yanına
aldı. Musa, "Garibim bu yabancı diyarda" diyerek oğullarından birine
Gerşom* adını vermişti. 4 Sonra, "Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni
firavunun kılıcından esirgedi" diyerek öbürüne de Eliezer† adını koymuştu.
5 Yitro Musa'nın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağı'na, Musa'nın kon-
akladığı çöle geldi. 6 Musa'ya şu haberi gönderdi: "Ben, kayınbaban Yitro, karın
ve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz."
7 Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde eğilip onu öptü. Birbirinin
hatırını sorup çadıra girdiler. 8 Musa İsrailliler uğruna RAB'bin firavunla
Mısırlılar'a bütün yaptıklarını, yolda çektikleri sıkıntıları, RAB'bin kendilerini
nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı.
9 Yitro RAB'bin İsrailliler'e yaptığı iyiliklere, onları Mısırlılar'ın elinden kur-
tardığına sevindi. 10 "Sizi Mısırlılar'ın ve firavunun elinden kurtaran RAB'be
övgüler olsun" dedi, "Halkı Mısır'ın boyunduruğundan O kurtardı. 11 Artık
biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünkü onların gurur duyduğu

---

* **17:7** "Massa": "Deneme" anlamına gelir. † **17:7** "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir. **17:14** Yas.25:17-19; 1Sa.15:2-9 ‡ **17:15** "Yahve nissi": "Rab sancağımdır" anlamına gelir. **18:2-3** Çık.2:21-22 **18:2-3** Elç.7:29 * **18:2-3** "Gerşom": "Orada garip" anlamına gelir. † **18:4** "Eliezer": "Tanrım yardımcıdır" anlamına gelir.

şeylerin üstesinden geldi." 12 Sonra Tanrı'ya yakmalık sunu ve kurbanlar
getirdi. Harun'la bütün İsrail ileri gelenleri, Musa'nın kayınbabasıyla Tanrı'nın
huzurunda yemek yemeye geldiler.

Yitro'nun Öğüdü (Yas.1:9-18)

13 Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı.
Halk sabahtan akşama kadar çevresinde ayakta durdu.
14 Kayınbabası Musa'nın halk için yaptıklarını görünce, "Nedir bu, halka
yaptığın?" dedi, "Neden sen tek başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes
sabahtan akşama kadar çevrende bekliyor?"
15 Musa, "Çünkü halk Tanrı'nın istemini bilmek için bana geliyor" diye
yanıtladı, 16 "Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar
arasında karar veririm; Tanrı'nın kurallarını, yasalarını onlara bildiririm."
17 Kayınbabası, "Yaptığın iş iyi değil" dedi, 18 "Hem sen, hem de yanındaki
halk tükeneceksiniz. Bu işi tek başına kaldıramazsın. Sana ağır gelir. 19 Beni
dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrı'nın önünde halkı sen
temsil etmeli, sorunlarını Tanrı'ya sen iletmelisin. 20 Kuralları, yasaları halka
öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster. 21 Bunun yanısıra halkın
arasından Tanrı'dan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst
adamlar seç; onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder
ata. 22 Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getirsinler,
küçük davaları kendileri çözsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün
hafifler. 23 Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin. Herkes
esenlik içinde evine döner."
24 Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyi yerine getirdi.
25 İsrailliler arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, yüzer, ellişer, onar
kişilik toplulukların başına önder atadı. 26 Halka sürekli yargıçlık eden bu
kişiler zor davaları Musa'ya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler.
27 Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

19

İsrailliler Sina Dağı'nda

1 İsrailliler Mısır'dan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölü'ne vardılar.
2 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'ne girdiler. Orada, Sina Dağı'nın karşısında
konakladılar.
3 Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: "Yakup
soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: 4 Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl
kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz. 5 Şimdi
sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım
olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. 6 Siz benim için kâhinler*
krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsrailliler'e böyle söyleyeceksin."
7 Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı. 8 Bütün halk bir ağızdan, "RAB'bin söylediği her
şeyi yapacağız" diye yanıtladılar. Musa halkın yanıtını RAB'be iletti.

19:5 Yas.4:20; 7:6; 14:2; 26:18; Tit.2:14 **19:5** 1Pe.2:9; Va.1:4-6; 5:9-10 * **19:6** "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

9 RAB Musa'ya, "Sana koyu bir bulut içinde geleceğim" dedi, "Öyle ki,
seninle konuşurken halk işitsin ve her zaman sana güvensin." Musa halkın
söylediklerini RAB'be iletti.
10 RAB Musa'ya, "Git, bugün ve yarın halkı arındır" dedi, "Giysilerini
yıkasınlar. 11 Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü
önünde ben, RAB Sina Dağı'na ineceğim. 12 Dağın çevresine sınır çiz ve halka de
ki, 'Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa,
kesinlikle öldürülecektir. 13 Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli
değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek.'
Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler."
14 Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysilerini
yıkadı. 15 Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi, "Bu süre içinde cinsel
ilişkide bulunmayın."
16 Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu
bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta
herkes titremeye başladı. 17 Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugahtan
çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular. 18 Sina Dağı'nın her yanından
duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak
dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. 19 Boru sesi gitgide
yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtladı. 20 RAB Sina
Dağı'nın üzerine indi, Musa'yı dağın tepesine çağırdı. Musa tepeye çıktı. 21 RAB,
"Aşağı inip halkı uyar" dedi, "Sakın beni görmek için sınırı geçmesinler, yoksa
birçoğu ölür. 22 Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa onları
şiddetle cezalandırırım."
23 Musa, "Halk Sina Dağı'na çıkamaz" diye karşılık verdi, "Çünkü sen, 'Dağın
çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl' diyerek bizi uyardın."
24 RAB, "Aşağı inip Harun'u getir" dedi, "Ama kâhinlerle halk huzuruma
gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırım." 25 Bunun
üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.

20

On Buyruk
(Yas.5:6-21)

1 Tanrı şöyle konuştu:
2 "Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.
3 "Benden başka tanrın olmayacak.
4 "Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki
sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. 5 Put-
ların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB,
kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını
çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. 6 Ama beni seven,
buyruklarıma uyan binlerce kuşağa* sevgi gösteririm.
7 "Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını
boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.
8 "Şabat Günü'nü* kutsal sayarak anımsa. 9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini
yapacaksın. 10 Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak
adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların,

---

19:12 İbr.12:20 **19:16** Va.4:5 **19:16** Yas.4:11-12; İbr.12:18-19 **20:4** Çık.34:17; Lev.19:4; 26:1; Yas.4:15-18; 27:15 **20:5** Çık.34:6-7; Say.14:18; Yas.7:9-10 * **20:6** "Kuşağa" ya da "Kişiye". **20:7** Lev.19:12 **20:8** Çık.16:23-30; 31:12-14 **20:9** Çık.23:12; 31:15; 34:21; 35:2; Lev.23:3

aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. 11 Çünkü ben, RAB yeri
göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu
yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.
12 "Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği
ülkede ömrün uzun olsun.
13 "Adam öldürmeyeceksin.
14 "Zina etmeyeceksin.
15 "Çalmayacaksın.
16 "Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.
17 "Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine,
hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin."

İsrailliler Korkuyor (Yas.5:22-23)

18 Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki
dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak 19 Musa'ya,
"Bizimle sen konuş, dinleyelim" dediler, "Ama Tanrı konuşmasın, yoksa
ölürüz."
20 Musa, "Korkmayın!" diye karşılık verdi, "Tanrı sizi denemek için geldi;
Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye."
21 Musa Tanrı'nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta
durdu.

Sunaklara İlişkin Yasalar

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: "İsrailliler'e de ki, 'Göklerden sizinle konuştuğumu
gördünüz. 23 Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da
gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz. 24 Benim için toprak bir sunak yapacaksınız.
Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde
sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım. 25
Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar. 26 Sunağımın üzerine basamakla
çıkmayacaksınız. Çünkü çıplak yeriniz görünebilir.' "

21

Kölelere Nasıl Davranmalı (Yas.15:12-18)

1 "İsrailliler'e şu ilkeleri bildir:
2 "İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık
ödemeden özgür olacak. 3 Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli
geldiyse, karısı da özgür olacak. 4 Efendisi kendisine bir kadın verir ve
o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız
kendisi gidecek.
5 "Ama köle açıkça, 'Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür
olmak istemiyorum' derse, 6 efendisi onu yargıç huzuruna* çıkaracak. Kapıya
ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu
efendisine hizmet edecek.

20:11 Yar.2:1-3; Çık.31:17 **20:12** Yas.27:16; Mat.15:4; 19:19; Mar.7:10; 10:19; Luk.18:20; Ef.6:2 **20:12** Ef.6:3 **20:13** Yar.9:6; Lev.24:17; Mat.5:21; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11 **20:14** Lev.20:10; Mat.5:27; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11 **20:15** Lev.19:11; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9 **20:16** Çık.23:1; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20 **20:17** Rom.7:7; 13:9 **20:18** İbr.12:18-19 **20:22** İbr.12:25 **20:25** Yas.27:5-7; Yşu.8:31 **21:2** Yas.15:12 **21:2** Lev.25:39-46

* **21:6** "Yargıç huzuru" ya da "Tanrı huzuru". Tanrı huzuru tapınma yeri anlamına gelebilir.

7 "Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür
bırakılmayacak. 8 Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızın geri
alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz. 9 Eğer
cariyeyi oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır. 10 Eğer ikinci
bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından
yoksun bırakmamalıdır. 11 Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız
özgür olacaktır."

Şiddete Karşı Yasalar

12 "Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir. 13
Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri
bildireceğim. 14 Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp
onu öldürürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz.
15 "Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir.
16 "Kim adam kaçırırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesin-
likle öldürülecektir.
17 "Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir.
18 "Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukla vurur, vurulan
adam ölmeyip yatağa düşer, 19 sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse,
vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını
ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır.
20 "Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürürse, kesin-
likle cezalandırılacaktır. 21 Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölürse, köle
sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır.
22 "İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum ya-
par ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediği ve
yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır. 23-25 Ama başka
bir zarar varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele
karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya karşılık yara,
bereye karşılık bere ödenecektir.
26 "Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne
karşılık onu özgür bırakacaktır. 27 Eğer erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa,
dişine karşılık onu özgür bırakacaktır."

Mal Sahiplerinin Sorumluluğu

28 "Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse, kesin-
likle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılacaktır.
29 Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına
sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak,
hem de sahibi öldürülecektir. 30 Ancak, boğanın sahibinden para cezası
istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir. 31 Boğa ister erkek,
ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır. 32 Eğer boğa bir erkek
ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel† gümüş verilecek ve
boğa taşlanacaktır.
33 "Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura
bir boğa ya da bir eşek düşerse, 34 çukuru kazan hayvanın bedelini ödeyecektir.
Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır.
35 "Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğa ölürse, sağ
boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir. 36 Eğer boğanın

---

21:12 Lev.24:17 **21:13** Say.35:10-34; Yas.19:1-13; Yşu.20:1-9 **21:16** Yas.24:7 **21:17** Lev.20:9; Mat.15:4; Mar.7:10 **21:23-25** Lev.24:20; Yas.19:21; Mat.5:38 † **21:32** "Otuz şekel": Yaklaşık 345 gr.

saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır.”

22

Mala İlişkin Yasalar

1 “Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküze karşılık
beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir.
2 “Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu
sayılmaz. 3 Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten so-
rumlu sayılır.
“Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık
yaptığı için köle olarak satılacaktır. 4 Çaldığı mal –öküz, eşek ya da koyun– sağ
olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir.
5 “Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının
başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da
bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir.
6 “Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da
tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir.
7 “Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bun-
lar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir.
8 Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının an-
laşılması için ev sahibi yargıç* huzuruna çıkmalıdır. 9 Emanete ihanet edilen
konularda, öküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için ‘Bu benimdir’
diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu
bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.
10 “Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi
bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden
çalınırsa, 11 komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RAB'bin huzu-
runda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey
ödemeyecektir. 12 Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibine
ödenmelidir. 13 Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak
göstermelidir. Parçalanan hayvan için bir şey ödemeyecektir.
14 “Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakat-
lanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir. 15 Ama sahibi hayvanla birlikteyse,
ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kiralanmışsa, kayıp ödenen
kiraya sayılmalıdır.”

Sosyal Sorumluluklar

16 “Eğer biri nişanlı olmayan bir kızı aldatıp onunla yatarsa, başlık parasını
ödemeli ve onunla evlenmelidir. 17 Babası kızını ona vermeyi reddederse,
adam normal başlık parası neyse onu ödemelidir.
18 “Büyücü kadını yaşatmayacaksınız.
19 “Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir.
20 “RAB'den başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır.
21 “Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısır'da
yabancıydınız.
22 “Dul ve öksüzün hakkını yemeyeceksiniz. 23 Yerseniz, bana feryat
ettiklerinde onları kesinlikle işitirim. 24 Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçirtirim.
Kadınlarınız dul, çocuklarınız öksüz kalır.

---

* **22:8** “Yargıç” ya da “Tanrı”. **22:16** Yas.22:28-29 **22:18** Yas.18:10-11 **22:19** Lev.18:23; 20:15-16; Yas.27:21 **22:20** Yas.17:2-7 **22:21** Çık.23:9; Lev.19:33-34; Yas.24:17-18; 27:19

25 "Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para verirseniz, ona tefeci
gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz. 26 Komşunuzun
abasını rehin alırsanız, gün batmadan geri vereceksiniz. 27 Çünkü tek örtüsü
abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse
işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim.
28 "Tanrı'ya sövmeyeceksiniz. Halkınızın önderine lanet etmeyeceksiniz.
29 "Ürününüzü ve şıranızı sunmakta gecikmeyeceksiniz. İlk doğan
oğullarınızı bana vereceksiniz. 30 Öküzlerinize, davarlarınıza da aynı şeyi
yapacaksınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana
vereceksiniz.
31 "Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırda parçalanmış
hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız."

23

Adalet ve Doğruluk Yasaları

1 "Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan
çıkmayacaksınız.
2 "Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana
konuşarak adaleti saptırmayacaksınız. 3 Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız.
4 "Düşmanınızın yolunu şaşırmış öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız, onu
kendisine geri götüreceksiniz. 5 Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında
çökmüş görürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız.
6 "Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız. 7 Yalandan uzak
duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi
aklamam.
8 "Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız çıkarır.
9 "Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz.
Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız.
10 "Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız. 11 Ama yedinci
yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkınızın arasındaki yoksullar yiyecek
bulabilsin, onlardan artakalanı da yabanıl hayvanlar yesin. Bağınıza ve
zeytinliğinize de aynı şeyi yapın.
12 "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem öküzünüz,
eşeğiniz dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder.
13 "Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza
almayın."

Üç Bayram
(Çık.34:18-26; Yas.16:1-17)

14 "Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız. 15 Size buyurduğum gibi, Aviv
ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek
Bayramı'nı* kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan o ay çıktınız.
"Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.
16 "Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramı'nı*
kutlayacaksınız.

22:25 Lev.25:35-38; Yas.15:7-11; 23:19-20 **22:26** Yas.24:10-13 **22:28** Elç.23:5 **22:31** Lev.17:15 **23:1** Çık.20:16; Lev.19:11-12; Yas.5:20 **23:3** Lev.19:15 **23:4** Yas.22:1-4 **23:6** Lev.19:15; Yas.16:19 **23:9** Çık.22:21; Lev.19:33-34; Yas.24:17-18; 27:19 **23:10** Lev.25:1-7 **23:12** Çık.20:9-11; 31:15; 34:21; 35:2; Lev.23:3; Yas.5:13-14 **23:15** Çık.12:14-20; Lev.23:6-8; Say.28:17-25 **23:16** Lev.23:15-21; Say.28:26-31 **23:16** Lev.23:39-43

"Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramı'nı* kutlayacaksınız.
17 "Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar.
18 "Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz.
"Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı.
19 "Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz.
"Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız."

Tanrı Meleği Öncülük Ediyor

20 "Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum. 21 Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz. 22 Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım. 23 Meleğim önünüzden gidecek, sizi Amor, Hitit, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecek. Onları yok edeceğim. 24 Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız. 25 Tanrınız RAB'be tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim. 26 Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim.
27 "Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınız önünüzden kaçacak. 28 Hivliler'i, Kenanlılar'ı, Hititler'i önünüzden kovmaları için önünüzsıra eşekarısı* göndereceğim. 29 Ama onları bir yıl içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viran olur, yabanıl hayvanlar çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar. 30 Siz çoğalıncaya, toprağı yurt edininceye dek onları azar azar kovacağım.
31 "Sınırlarınızı Kamış Denizi'nden* Filist Denizi'ne†, çölden Fırat Irmağı'na kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları önünüzden kovacaksınız. 32 Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız. 33 Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşı günah işlemenize neden olurlar. İlahlarına taparsanız, size tuzak olur."

24

Antlaşma Onaylanıyor

1 RAB Musa'ya, "Sen, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi bana gelin" dedi, "Bana uzaktan tapın. 2 Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı. Halk seninle dağa çıkmamalı."
3 Musa gidip RAB'bin bütün buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, "RAB'bin her söylediğini yapacağız" diye karşılık verdi. 4 Musa RAB'bin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrail'in on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütun dikti. 5 Sonra İsrailli gençleri gönderdi. Onlar da RAB'be yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler. 6 Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür yarısını sunağın üzerine döktü. 7 Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, "RAB'bin her söylediğini yapacağız, O'nu dinleyeceğiz" dedi.

23:19 Yas.26:2 **23:19** Çık.34:26; Yas.14:21 * **23:28** "Eşekarısı": İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir. † **23:31** "Filist Denizi": Akdeniz.

8 Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine serpti ve, "Bütün bu sözler uyarınca,
RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur" dedi.
9 Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş
kişi dağa çıkarak 10 İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Tanrı'nın ayakları altında
laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu. 11 Tanrı İsrail
soylularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyip içtiler.
12 RAB Musa'ya, "Dağa, yanıma gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi
için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim."
13 Musa'yla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağı'na çıkarken,
14 İsrail ileri gelenlerine, "Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin" dedi,
"Harun'la Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvursun."
15 Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı. 16 RAB'bin görkemi Sina Dağı'nın
üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden
Musa'ya seslendi. 17 RAB'bin görkemi İsrailliler'e dağın doruğunda yakıcı bir
ateş gibi görünüyordu. 18 Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece
dağda kaldı.

25

Buluşma Çadırı için Armağanlar
(Çık.35:4-9)

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrailliler'e söyle, bana armağan getirsinler.
Gönülden veren herkesin armağanını alın. 3 Onlardan alacağınız armağanlar
şunlardır: Altın, gümüş, tunç; 4 lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı,
5 deri*, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı, 6 kandil için zeytinyağı, mesh
yağıyla güzel kokulu buhur için baharat, 7 başkâhinin efoduyla göğüslüğü için
oniks ve öbür kakma taşlar.
8 "Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar. 9 Konutu ve
eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın."

Antlaşma Sandığı
(Çık.37:1-9)

10 "Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk†, eni ve yüksekliği
birer buçuk arşın‡ olsun. 11 İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine
altın pervaz yap. 12 Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İkisi bir
yanda, ikisi öbür yanda olacak. 13 Akasya ağacından sırıklar yapıp altınla
kapla. 14 Sandığın taşınması için sırıkları yanlardaki halkalara geçir. 15 Sırıklar
sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak. 16 Antlaşmanın taş levhalarını
sana vereceğim. Onları sandığın içine koy.
17 "Saf altından bir Bağışlanma Kapağı§ yap. Boyu iki buçuk, eni bir
buçuk arşın olacak. 18 Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv
yap. 19 Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek
parça halinde yap. 20 Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek.
Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak. 21 Kapağı sandığın üzerine,
sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine koy. 22 Seninle orada, Levha

---

24:8 İbr.9:19-20 **24:8** Mat.26:28; Mar.14:24; Luk.22:20; 1Ko.11:25; İbr.9:20; 10:29 **24:18** Yas.9:9

* **25:5** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir. † **25:10** "İki buçuk arşın": Yaklaşık 1.1 m. ‡ **25:10** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. § **25:17** "Bağışlanma Kapağı" diye çevrilen İbranice "Kapporet" sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.

Sandığı'nın* üstündeki Keruvlar arasında, Bağışlanma Kapağı'nın üzerinde
görüşeceğim ve İsrailliler için sana buyruklar vereceğim."

Üzerinde Ekmek Sunulan Masa
(Çık.37:10-16)

23 "Akasya ağacından bir masa yap. Boyu iki†, eni bir‡, yüksekliği bir
buçuk arşın§ olacak. 24 Masayı saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
25 Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla
çevir. 26 Masa için dört altın halka yap, dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştir.
27 Masanın taşınması için sırıkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakın
olmalı. 28 Sırıkları akasya ağacından yap, altınla kapla. Masa onlarla taşınacak.
29 Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları
yap. 30 Ekmekleri sürekli olarak huzuruma, masanın üzerine koyacaksın."

Kandillik
(Çık.37:17-24)

31 "Saf altından bir kandillik yap. Ayağı, gövdesi dövme altın olsun. Çanak,
tomurcuk ve çiçek motifleri kendinden olsun. 32 Kandillik üç kolu bir yanda,
üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kollu olacak. 33 Her kolda badem çiçeğini
andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunacak. Altı kol da aynı olacak.
34 Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek
motifi olacak. 35 Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki
kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak. Toplam altı kol olacak.
36 Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak.
37 "Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde
yerleştirilsin. 38 Fitil maşaları, tablaları saf altından olacak. 39 Bütün takımları
dahil kandilliğe bir talant* saf altın harcanacak. 40 Her şeyi sana dağda
gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et."

26

Tanrı'nın Konutu
(Çık.36:8-38)

1 "Tanrı'nın Konutu'nu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı
iplikle özenle dokunmuş ince ketenden olsun, üzeri Keruvlar'la* ustaca
süslensin. 2 Her perdenin boyu yirmi sekiz*, eni dört arşın† olmalı. Bütün
perdeler aynı ölçüde olacak. 3 Perdeler beşer beşer birbirine eklenerek iki
takım perde yapılacak. 4 Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür
takımın kenarına da aynı şeyi yap. 5 Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci
takımın son perdesine ellişer ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı. 6 Elli
altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştir. Böylece konut tek parça
haline gelecek.
7 "Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yap.
8 Her perdenin boyu otuz‡, eni dört arşın olacak. On bir perde de aynı
ölçüde olmalı. 9 Beş perde birbirine, altı perde birbirine birleştirilecek.
Altıncı perdeyi çadırın önünde katla. 10 Her iki perde takımının kenarlarına
ellişer ilmek aç. 11 Elli tunç kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadır tek
parça haline gelsin. 12 Çadırın perdelerinden artan yarım perde konutun

---

* **25:22** "Levha Sandığı": Antlaşma Sandığı diye de bilinir. † **25:23** "İki arşın": Yaklaşık 90 cm.
‡ **25:23** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. § **25:23** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. **25:30** Lev.24:5-8
* **25:39** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg. **25:40** Elç.7:44; İbr.8:5 * **26:2** "Yirmi sekiz arşın": Yaklaşık
12.6 m. † **26:2** "Dört arşın": Yaklaşık 1.8 m. ‡ **26:8** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m.

arkasından sarkacak. 13 Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırın
yanlarından birer arşın§ sarkarak konutu örtecek. 14 Çadır için kırmızı boyalı
koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de deriden* başka bir örtü yap.
15 "Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yap. 16 Her çerçevenin
boyu on†, eni bir buçuk arşın‡ olacak. 17 Çerçevelerin birbirine uyan iki
paralel çıkıntısı olacak. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksın.
18 Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap. 19 Her çerçevenin altında iki çıkıntı
için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yap.
20-21 Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin
altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yap. 22 Konutun batıya bakacak
arka tarafı için altı çerçeve yap. 23 Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yap.
24 Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kalacak, üst tarafı ise birinci halkayla
birleştirilecek. İki köşeyi oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak. 25 Böylece
sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş
taban olacak.
26-27 "Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için
beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya
ağacından kirişler yap. 28 Çerçevelerin ortasındaki kiriş çadırın bir ucundan
öbür ucuna geçecek. 29 Çerçeveleri ve kirişleri altınla kapla, kirişlerin geçeceği
halkaları da altından yap.
30 "Konutu dağda sana gösterilen plana göre yap.
31 "Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde
yap; üzerini Keruvlar'la ustaca süsle. 32 Dört gümüş taban üstünde duran
akasya ağacından altın kaplı dört direk üzerine as. Çengelleri altın olacak. 33
Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığı'nı perdenin arkasına koy. Perde
Kutsal Yer'le* En Kutsal Yer'i* birbirinden ayıracak. 34 Bağışlanma Kapağı'nı
En Kutsal Yer'de bulunan Levha Sandığı'nın üzerine koy. 35 Masayı perdenin
öbür tarafına, konutun kuzeye bakan yanına yerleştir; kandilliği masanın
karşısına, konutun güney tarafına koy.
36 "Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş
ince ketenden nakışlı bir perde yap. 37 Perdeyi asmak için akasya ağacından
beş direk yap, altınla kapla. Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş
taban dök."

27

Yakmalık Sunu Sunağı
(Çık.38:1-7)

1 "Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşın*,
yüksekliği üç arşın† olacak. 2 Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak
hepsini tunçla kapla. 3 Sunak için yağ ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyük
çatallar, ateş kapları yap. Tümü tunç olacak. 4 Ağ biçiminde tunç bir ızgara da
yap, dört köşesine birer tunç halka tak. 5 Izgarayı sunağın kenarının altına koy.
Öyle ki, aşağı doğru sunağın yarısına yetişsin. 6 Sunak için akasya ağacından
sırıklar yap, tunçla kapla. 7 Sırıklar halkalara geçirilecek ve sunak taşınırken
iki yanında olacak. 8 Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tıpkı dağda sana
gösterildiği gibi olacak."

---

§ **26:13** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. * **26:14** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir. † **26:16** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. ‡ **26:16** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. **26:33** İbr.6:19; 9:3-5 * **27:1** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. † **27:1** "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m.

Konutun Avlusu
(Çık.38:9-20)

9 "Konuta bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın‡ boyunda,
özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın. 10 Perdeler için yirmi
direk yapılacak; direklerin tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş
olacak. 11 Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler
için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten
olacak.
12 "Avlunun batı tarafı için elli arşın§ boyunda perde, on direk, on taban
yapılacak. 13 Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşın olacak. 14 Girişin bir
tarafında on beş arşın* boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak. 15 Girişin
öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak.
16 "Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince
ketenden yirmi arşın† boyunda nakışlı bir perde olacak. Dört direği ve dört
tabanı bulunacak. 17 Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerle
donatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak. 18 Avlunun boyu yüz,
eni elli, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın‡ olacak. Perdeleri özenle
dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak. 19 Konutta her türlü
hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da
tunçtan olacak."

Rab'bin Huzurunda Yanan Işık
(Lev.24:1-3)

20 "İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma
zeytinyağı getirsinler. 21 Harun'la oğulları kandilleri benim huzurumda,
Buluşma Çadırı'nda§, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan
sabaha kadar yanar tutacaklar. İsrailliler için kuşaklar boyunca sürekli bir
kural olacak bu."

28

Kâhin Giysileri
(Çık.39:1-7)

1 "Bana kâhinlik etmeleri için İsrailliler arasından ağabeyin Harun'u, oğulları
Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı yanına al. 2 Ağabeyin Harun'a görkem ve
saygınlık kazandırmak için kutsal giysiler yap. 3 Bilgelik verdiğim becerikli
adamlara söyle, Harun'a giysi yapsınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için
kutsal kılınmış olsun. 4 Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan,
nakışlı mintan, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Harun'a ve
oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar. 5 Altın sırma, lacivert, mor, kırmızı
iplik, ince keten kullanacaklar."

Efod
(Çık.39:2-7)

6 "Efodu* altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince
ketenden ustaca yapacaklar. 7 Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer
omuzluğu olacak. 8 Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit ola-
cak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sırmayla, özenle
dokunmuş ince ketenden olacak. 9-10 İki oniks taşı alacak, İsrailoğulları'nın

---

‡ **27:9** "Yüz arşın": Yaklaşık 45 m. § **27:12** "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. * **27:14** "On beş arşın": Yaklaşık 6.8 m. † **27:16** "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. ‡ **27:18** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. § **27:21** "Buluşma Çadırı": İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10).

adlarını, doğuş sırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacaksın.
11-12 İsrailoğulları'nın adlarını bu iki taşın üzerine usta oymacıların mühür
oyduğu gibi oyacaksın. Taşları altın yuvalar içine koyduktan sonra İsrailliler'in
anılması için efodun omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını
RAB'bin önünde iki omuzunda taşıyacak. 13-14 Altın yuvalar ve saf altından iki
zincir yap. Zincirleri örme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir."

Göğüslük
(Çık.39:8-21)

15 "Usta işi bir karar göğüslüğü yap. Onu da efod gibi, altın sırmayla, lacivert,
mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap. 16 Dört köşe, eni ve
boyu birer karış* olacak; ikiye katlanacak. 17 Üzerine dört sıra taş yuvası kak.
Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; 18 ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;
19 üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist; 20 dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve
yeşim olacak. Taşlar altın yuvalara kakılacak. 21 On iki taş olacak. Üzerlerine
mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulacak. Bu taşlar İsrail'in on
iki oymağını simgeleyecek.

22 "Göğüslük için saf altından örme zincirler yap. 23 İki altın halka yap,
göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koy. 24 İki örme altın zinciri göğüslüğün
köşelerindeki halkalara tak. 25 Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden
geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla. 26 İki altın halka
daha yap; her birini göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak.
27 İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın,
ustaca dokunmuş şeridin yukarısına tak. 28 Göğüslüğün halkalarıyla efodun
halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göğüslük efodun
ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın.

29 "Harun Kutsal Yer'e* girerken, İsrailoğulları'nın adlarının yazılı olduğu
karar göğüslüğünü yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı
sürekli anımsayayım. 30 Urim'le Tummim'i* karar göğüslüğünün içine koy; öyle
ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece
Harun İsrailoğulları'nın karar vermek için kullandıkları Urim'le Tummim'i
RAB'bin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak."

Öbür Kâhin Giysileri
(Çık.39:22-31)

31 "Efodun* altına giyilen kaftanı salt lacivert iplikten yap. 32 Ortasında baş
geçecek kadar bir boşluk bırak. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi
dokuyarak çevir. 33 Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı iplikten
nar motifleriyle beze, aralarına altın çıngıraklar tak. 34 Eteğin ucu bir altın
çıngırak, bir nar, bir altın çıngırak, bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak.
35 Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yer'e*, huzuruma
girip çıkarken duyulan çıngırak sesi onun ölmediğini gösterecek.

36 "Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adanmıştır'
sözünü oy; 37 lacivert bir kordonla sarığın ön tarafına bağla. 38 Harun
onu alnında taşıyacak. İsrailliler kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse,
suçlarını Harun taşıyacak; onlar önümde kabul görsün diye levha sürekli
Harun'un alnında bulunacak.

39 "İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden bir sarık, bir de
nakışlı kuşak yap.

---

* **28:16** "Bir karış": Yaklaşık 22.5 cm.

40 “Harun'un oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem ve saygınlık
kazandıracak başlıklar yap. 41 Bu giysileri ağabeyin Harun'a ve oğullarına
giydir; sonra bana kâhinlik etmeleri için onları meshedip ata ve kutsal kıl.
42 “Edep yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyu belden uyluğa
kadar olacak. 43 Harun'la oğulları Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da Kutsal
Yer'de* hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip ölmemek için bu
donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak
bu.”

29

Kâhinliğe Atanma (Lev.8:1-36)

1 “Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harun'la oğullarını kutsal kılmak üzere
şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al. 2 İnce buğday unundan mayasız ek-
mek, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız
yufkalar yap. 3 Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana getir.
4 Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip yıka. 5 Giysileri
al; mintanı, efodun altına giyilen kaftanı, efodu ve göğüslüğü Harun'a giydir.
Efodun ustaca dokunmuş şeridini bağla. 6 Başına sarığı sar, üzerine de kutsal
tacı koy. 7 Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet. 8 Harun'un
oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir. 9 Bellerine kuşak bağla, başlarına
başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların işi olacak. Böylece Harun'la
oğullarını atamış olacaksın.
10 “Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getir, Harun'la oğulları ellerini boğanın
başına koysunlar. 11 Boğayı huzurumda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde
keseceksin. 12 Kanını parmağınla sunağın boynuzlarına sür, artan kanı
sunağın dibine dök. 13 Hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer
perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yakacaksın.
14 Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışında yak. Bu günah sunusudur.
15 “Bir koç getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar. 16 Koçu
sen kes. Kanını sunağın her yanına dök. 17 Koçu parçalara ayırıp bağırsaklarını,
işkembesini, ayaklarını yıka, başla öteki parçaların yanına koy. 18 Sonra koçun
tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RAB'be sunulan yakmalık sunu, RAB'bi
hoşnut eden koku, O'nun için yakılan sunudur.
19 “Öteki koçu getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar.
20 Koçu sen kes. Kanını Harun'la oğullarının sağ kulak memelerine, sağ el
ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan kanı sunağın her yanına dök.
21 Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını Harun'la oğullarının ve giysilerinin
üzerine serp. Böylece Harun'la oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak.
22 “Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer
perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu al. –Çünkü bu, biri
göreve atanırken kesilen koçtur.– 23 Huzurumdaki mayasız ekmek sepetinden
bir somun, yağlı pide ve yufka al, 24 hepsini Harun'la oğullarının eline ver.
Bunları benim huzurumda sallamalık sunu olarak salla, 25 sonra ellerinden
alıp sunakta yakmalık sunuyla birlikte beni hoşnut eden koku olarak yak. Bu,
RAB için yakılan sunudur.
26 “Harun'un atanması için sunulacak koçun döşünü huzurumda sallamalık
sunu olarak salla. O döş senin payın olacak. 27 Harun'la oğullarının atanması
için kesilen koçun sallanmış olan döşüyle bağış olarak sunulan budunu bana

29:18 Ef.5:2; Flp.4:18

ayır. 28 İsrailliler bunları sürekli Harun'la oğullarının payına ayıracak. Bu,
İsrailliler'in RAB'be sunduğu esenlik kurbanlarından biridir.
29 "Harun'un kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarına kalacak.
Meshedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler. 30 Harun'un yerine kâhin
olan oğlu, Kutsal Yer'de* hizmet etmek üzere Buluşma Çadırı'na girdiğinde
yedi gün bu giysileri giyecek.
31-32 "Harun'la oğulları göreve atanırken kesilen koçun etini kutsal bir yerde
haşlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümünde yiyecekler. 33 Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan
bu sunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular
kutsaldır. 34 Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmekten
sabaha artan olursa, yakacaksın. Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır.
35 "Harun'la oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap. Atanmaları
yedi gün sürecek. 36 Günah bağışlatmak için günah sunusu olarak her gün bir
boğa sunacaksın. Sunağı arındırmak için günah sunusu sun, kutsal kılmak için
de meshet. 37 Yedi gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylece sunak çok
kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal sayılacaktır."

Günlük Sunular (Say.28:1-8)

38 "Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında iki erkek kuzu
sunacaksınız. 39 Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun. 40 Kuzuyla
birlikte dörtte bir hin* sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa† ince un
ve dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap sunacaksınız. 41 Öbür kuzuyu
akşamüstü, beni hoşnut eden koku, yakılan sunu olarak, sabahki gibi tahıl
sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.
42 "Bu yakmalık sunu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde, RAB'bin huzu-
runda, kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musa'yla konuşmak için İsrail
halkıyla orada buluşacağım. 43 İsrailliler'le buluşurken çadır görkemimle kutsal
kılınacak.
44 "Buluşma Çadırı'nı ve sunağı kutsal kılacak, Harun'la oğullarını bana
kâhinlik etmeleri için görevlendireceğim. 45 İsrailliler arasında yaşayacak, onların
Tanrısı olacağım. 46 Anlayacaklar ki, aralarında yaşamak için onları Mısır'dan
çıkaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB benim."

30

Buhur Sunağı (Çık.37:25-28)

1 "Üzerinde buhur yakmak için akasya ağacından bir sunak yap. 2 Kare
biçiminde, boyu ve eni birer arşın*, yüksekliği iki arşın†, boynuzları kendinden
olacak. 3 Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapla. Çevresine altın
pervaz yap. 4 İki yandaki pervazın altına iki altın halka yap. Bunlar sunağın
taşınması için sırıkların geçmesine yarayacak. 5 Sırıkları akasya ağacından yap
ve altınla kapla. 6 Sunağı Levha Sandığı'nın karşısındaki perdenin, sandığın
üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nın önüne, seninle buluşacağım yere koy.
7 "Harun her sabah kandillerin bakımını yaparken sunağın üzerinde güzel
kokulu buhur yakacak. 8 Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yaka-
cak. Böylece huzurumda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak. 9 Sunağın

* **29:40** "Dörtte bir hin": Yaklaşık 0.9 lt. † **29:40** "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg. * **30:2** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. † **30:2** "İki arşın": Yaklaşık 90 cm.

üzerinde başka buhur, yakmalık sunu ya da tahıl sunusu sunmayacaksınız; üzerine dökmelik sunu dökmeyeceksiniz. 10 Harun yılda bir kez sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağışlatmak için sunulan sununun kanıyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır."

Bağışlanma Bedeli

11 RAB Musa'ya şöyle dedi: 12 "İsrailliler'in sayımını yaptığın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelmesin. 13 Sayılan herkes armağan olarak bana yarım kutsal yerin şekeli‡ verecektir. –Bir şekel yirmi geradır.– 14 Sayılan yirmi yaşındaki ve daha yukarı yaştaki herkes bana armağan verecektir. 15 Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdiğinizde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek. 16 İsrailliler'den bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanacaksın. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RAB'be İsrailliler'i hep anımsatacak."

Yıkanma Kazanı
(Çık.38:8)

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 18 "Yıkanmak için tunç bir kazan yap. Ayaklığı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur. 19 Harun'la oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar. 20-21 Buluşma Çadırı'na girmeden ya da RAB için yakılan sunuyu sunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmemek için ellerini, ayaklarını yıkamalılar. Harun'la soyunun bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu."

Mesh Yağı

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23 "Şu nadide baharatı al: 500 şekel§ sıvı mür, yarısı kadar, yani 250'şer şekel* güzel kokulu tarçın ve kamış, 24 500 kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin† de zeytinyağı. 25 Bunlardan ıtriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecek. 26-28 Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bu yağla meshet. 29 Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır.

30 "Bana kâhin olmaları için Harun'la oğullarını meshedip kutsal kıl. 31 İsrailliler'e de ki, 'Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak. 32 İnsan bedenine dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsaldır ve sizin için kutsal olacaktır. 33 Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerine döken herkes halkının arasından atılacaktır.' "

Buhur

34 Sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: "Güzel kokulu baharat –kara günnük, onika‡, kasnı ve saf günnük– al. Hepsi aynı ölçüde olsun. 35 Bir ıtriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak. 36 Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırı'nda seninle buluşacağım yere, Levha Sandığı'nın önüne koy. Sizin için çok kutsal olacaktır. 37 Aynı reçeteyle

---

30:13 Çık.38:25-26; Mat.17:24 ‡ **30:13** "Yarım kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 5 gr. **30:18** Çık.38:8 **30:22** Çık.37:29 § **30:23** "500 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 5 kg. * **30:23** "250 şekel": Yaklaşık 2.5 kg. † **30:24** "Bir hin": Yaklaşık 3.6 lt. ‡ **30:34** "Onika": Kamış Denizi'nde bulunan bir tür midye kabuğundan yapılan güzel kokulu bir baharat olduğu sanılıyor.

kendinize buhur yapmayacaksınız. Onu RAB için kutsal sayacaksınız. 38 Kim koklamak için aynısını yaparsa halkının arasından atılacaktır.”

31

Besalel ve Oholiav Ustalar
(Çık.35:30-35)

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçtim. 3 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu ruhumla doldurdum. 4 Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsin; 5 taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın. 6 Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı onunla çalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilsinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim. 7 Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı, çadırın bütün takımlarını, 8 masayla takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağını, 9 yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklığını, 10 dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un kutsal giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini– 11 mesh yağını, kutsal yer için güzel kokulu buhuru tam sana buyurduğum gibi yapsınlar.”

Şabat: Dinlenme Günü

12 RAB Musa'ya şöyle buyurdu: 13 “İsrailliler'e de ki, ‘Şabat* günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim.

14 “ ‘Şabat Günü'nü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı. 15 Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RAB'be adanmış Şabat'tır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir. 16 İsrailliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Günü'nü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler. 17 Bu, İsrailliler'le benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.’ ”

18 Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı ona verdi.

32

Altın Buzağı
(Yas.9:7-29)

1 Halk Musa'nın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce, Harun'un çevresine toplandı. Ona, “Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap” dediler, “Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!”

2 Harun, “Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin” dedi. 3 Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi. 4 Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, “Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!” dedi.

5 Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve, “Yarın RAB'bin onuruna bayram olacak” diye ilan etti. 6 Ertesi gün halk erkenden kalkıp yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.

31:15 Çık.20:8-11; 23:12; 34:21; 35:2; Lev.23:3; Yas.5:12-14 **31:17** Çık.20:11 **32:1** Elç.7:40 **32:4** Neh.9:18; Elç.7:41 **32:6** 1Ko.10:7

7 RAB Musa'ya, "Aşağı in" dedi, "Mısır'dan çıkardığın halkın baştan çıktı.
8 Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak
önünde tapındılar, kurban kestiler. 'Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran ilahınız
budur!' dediler."
9 RAB Musa'ya, "Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum" dedi, 10 "Şimdi
bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük
bir ulus yapacağım."
11 Musa Tanrısı RAB'be yalvardı: "Ya RAB, niçin kendi halkına karşı
öfken alevlensin? Onları Mısır'dan büyük kudretinle, güçlü elinle çıkardın.
12 Neden Mısırlılar, 'Tanrı kötü amaçla, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek
için onları Mısır'dan çıkardı' desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın
kötülükten. 13 Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine
ant içtin, 'Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu
ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak'
dedin." 14 Böylece RAB halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.
15 Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan
indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı. 16 Onları Tanrı yapmıştı,
üzerlerindeki oyma yazılar O'nun yazısıydı.
17 Yeşu, bağrışan halkın sesini duyunca, Musa'ya, "Ordugahtan savaş sesi
geliyor!" dedi.
18 Musa şöyle yanıtladı:
"Ne yenenlerin,
Ne de yenilenlerin sesidir bu;
Ezgiler duyuyorum ben."
19 Musa ordugaha yaklaşınca, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok
öfkelendi. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı. 20 Yaptıkları
buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serperek
İsrailliler'e içirdi.
21 Harun'a, "Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?"
dedi.
22 Harun, "Öfkelenme, efendim!" diye karşılık verdi, "Bilirsin, halk kötülüğe
eğilimlidir. 23 Bana, 'Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran
adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz' dediler. 24 Ben de, 'Kimde altın varsa
çıkarsın' dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!"
25 Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizgin-
lememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu. 26 Musa
ordugahın girişinde durdu, "RAB'den yana olanlar yanıma gelsin!" dedi.
Bütün Levililer çevresine toplandı.
27 Musa şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Herkes kılıcını kuşansın.
Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.' "
28 Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine
yakın adam öldürüldü. 29 Musa, "Bugün kendinizi RAB'be adamış oldunuz"
dedi, "Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB sizi
kutsadı."
30 Ertesi gün halka, "Korkunç bir günah işlediniz" dedi, "Şimdi RAB'bin
huzuruna çıkacağım. Belki günahınızı bağışlatabilirim."
31 Sonra RAB'be dönerek, "Çok yazık, bu halk korkunç bir günah işledi" dedi,
"Kendilerine altın put yaptılar. 32 Lütfen günahlarını bağışla, yoksa yazdığın
kitaptan adımı sil."

32:11 Say.14:13-19 **32:13** Yar.22:16-17 **32:13** Yar.17:8 **32:23** Elç.7:40 **32:32** Mez.69:28; Va.3:5

33 RAB, "Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim" diye karşılık
verdi, 34 "Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim sana öncülük
edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım."
35 RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

33

Horev'den Ayrılma Hazırlığı

1 RAB Musa'ya, "Buradan git" dedi, "Sen ve Mısır'dan çıkardığın halk
İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, 'Orayı senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim
topraklara gidin. 2-3 Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek,
Kenan, Amor, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım. Ben
sizinle gelmeyeceğim, çünkü inatçı insanlarsınız. Belki sizi yolda yok ed-
erim."
4 Halk bu kötü haberi duyunca yasa büründü. Kimse takı takmadı. 5 Çünkü
RAB Musa'ya şöyle demişti: "İsrailliler'e de ki, 'Siz inatçı insanlarsınız. Bir
an aranızda kalsam, sizi yok ederim. Şimdi üzerinizdeki takıları çıkarın, size
ne yapacağıma karar vereyim.' " 6 Böylece Horev Dağı'ndan sonra İsrailliler
takılarını çıkardı.

Musa ve Rab'bin Görkemi

7 Musa bir çadır alır, ordugahın dışına, biraz öteye kurardı. Ona 'Buluşma
Çadırı' derdi. Kim RAB'be danışmak istese, ordugahın dışındaki Buluşma
Çadırı'na giderdi. 8 Musa ne zaman çadıra gitse, bütün halk kalkar, herkes
çadırının girişinde durarak Musa içeri girinceye kadar arkasından bakardı.
9 Musa çadıra girince, bulut sütunu aşağı iner, RAB Musa'yla konuştuğu sürece
girişi kapardı. 10 Bulut sütununun çadırın girişinde durduğunu gören herkes
kalkar, kendi çadırının girişinde tapınırdı. 11 RAB Musa'yla iki arkadaş gibi
yüz yüze konuşurdu. Sonra Musa ordugaha dönerdi. Ama genç yardımcısı Nun
oğlu Yeşu çadırdan çıkmazdı.
12 Musa RAB'be şöyle dedi: "Bana, 'Bu halka öncülük et' diyorsun, ama
kimi benimle göndereceğini söylemedin. Bana, 'Seni adınla tanıyorum, senden
hoşnudum' demiştin. 13 Eğer benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana yollarını
göster ki, seni daha iyi tanıyıp hoşnut etmeye devam edeyim. Unutma, bu ulus
senin halkındır."
14 RAB, "Varlığım sana eşlik edecek" diye yanıtladı, "Seni rahata
kavuşturacağım."
15 Musa, "Eğer varlığın bize eşlik etmeyecekse, bizi buradan çıkarma" dedi,
16 "Yoksa benden ve halkından hoşnut kaldığın nereden bilinecek? Bize
eşlik etmenden, değil mi? Ancak o zaman benimle halkın yeryüzünün öteki
halklarından ayırt edilebiliriz."
17 RAB, "Söylediğin gibi yapacağım" dedi, "Çünkü senden hoşnut kaldım,
adınla tanıyorum seni."
18 Musa, "Lütfen görkemini bana göster" dedi.
19 RAB, "Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim" diye karşılık verdi, "Adımı,
RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet ede-
ceğim, acıdığıma acıyacağım. 20 Ancak, yüzümü görmene izin veremem.
Çünkü yüzümü gören yaşayamaz." 21 Sonra, "Yakınımda bir yer var" dedi,
"Orada, kayanın üzerinde dur. 22 Görkemim oradan geçerken seni kayanın
kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim. 23 Elimi kaldırdığımda,
sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek."

33:1 Yar.12:7; 26:3; 28:13 **33:19** Rom.9:15

34

Antlaşma Yenileniyor

1 RAB Musa'ya, "Öncekiler gibi iki taş levha kes" dedi, "Kırdığın levhaların
üzerindeki sözleri onlara yazacağım. 2 Sabaha kadar hazırlan, sabah olunca
Sina Dağı'na çık; dağın tepesinde, huzurumda dur. 3 Senden başka kimse dağa
çıkmasın, dağın hiçbir yerinde kimse görülmesin. Dağın eteğinde davar ya da
sığır da otlamasın."
4 Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RAB'bin buyurduğu gibi sabah
erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağı'na çıktı. 5 RAB bulutun
içinde oraya inip onunla birlikte durdu ve adını RAB olarak duyurdu. 6
Musa'nın önünden geçerek, "Ben RAB'bim" dedi, "RAB, acıyan, lütfeden, tez
öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. 7 Binlercesine sevgi gösterir,
suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Ba-
baların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü
kuşaklardan sorarım."
8 Musa hemen yere kapanıp tapındı. 9 "Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen
bizimle gel" dedi, "Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçlarımızı, günahlarımızı
bağışla. Bizi kendi mirasın olarak benimse."
10 RAB, "Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum" dedi, "Onların önünde
dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında
yaşadığın halk neler yapabileceğimi görecek. Senin için korkunç şeyler ya-
pacağım. 11 Bugün sana verdiğim buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit, Periz, Hiv
ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım. 12 Gideceğin ülkedeki insanlarla
antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur. 13 Onların
sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz.
14 Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben adı Kıskanç bir RAB'bim, kıskanç
bir Tanrı'yım. 15 Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayın. Yoksa onlar
başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider
yersiniz. 16 Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken
oğullarınızı da artlarından sürükler.
17 "Dökme putlar yapmayacaksınız.
18 "Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız
ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan
Aviv ayında çıktınız.
19 "Bütün ilk doğanlar benimdir; ister sığır, ister davar olsun, ilk doğan
erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir. 20 İlk doğan sıpanın bedelini bir
kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün
ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz.
"Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.
21 "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim, biçim vakti bile
olsa dinleneceksiniz.
22 "İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı, yıl sonunda da Ürün Devşirme
Bayramı yapacaksınız. 23 Bütün erkekleriniz yılda üç kez İsrail'in Tanrısı ben
Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar. 24 Öteki ulusları önünüzden kovacak,
sınırlarınızı genişleteceğim. Yılda üç kez Tanrınız RAB'bin önüne çıktığınız
zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek.

34:6 Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2 **34:6** Çık.20:5-6; Say.14:18; Yas.5:9-10; 7:9-10 **34:13** Yas.16:21 **34:17** Çık.20:4; Lev.19:4; Yas.5:8; 27:15 **34:18** Çık.12:14-20; Lev.23:6-8; Say.28:16-25 **34:19** Çık.13:2 **34:20** Çık.13:13 **34:21** Çık.20:9-10; 23:12; 31:15; 35:2; Lev.23:3; Yas.5:13-14 **34:22** Lev.23:15-21; Say.28:26-31 **34:22** Lev.23:39-43

25 "Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fısıh
kurbanı sabaha bırakılmayacak.
26 "Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getire-
ceksiniz.
"Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız."
27 RAB Musa'ya, "Bunları yaz" dedi, "Çünkü seninle ve İsrailliler'le bu sözlere
dayanarak antlaşma yaptım." 28 Musa orada kırk gün kırk gece RAB'le birlikte
kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş
levhaların üzerine yazdı.

Musa Sina Dağı'ndan İniyor

29 Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indi. RAB'le
konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi.
30 Harun'la İsrailliler Musa'nın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşmaya
korktular. 31 Musa onları yanına çağırdı. Harun'la İsrail topluluğunun bütün
önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu. 32 Sonra herkes ona
yaklaştı. Musa RAB'bin Sina Dağı'nda kendisine bildirdiği bütün buyrukları
onlara verdi.
33 Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı. 34 Ama ne zaman
konuşmak için RAB'bin huzuruna çıksa, ayrılıncaya kadar peçeyi kaldırırdı.
Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsrailliler'e bildirir, 35 İsrailliler de
onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye
kadar yine peçeyi takardı.

35

Şabat Kuralları
(Çık.31:12-18)

1 Musa bütün İsrail topluluğunu çağırarak, "RAB'bin yapmanızı buyurduğu
işler şunlardır" dedi, 2 "Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için
kutsal Şabat, RAB'be adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes
öldürülecektir. 3 Şabat Günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız."

Konuta Getirilen Armağanlar
(Çık.25:1-7; 39:32-41)

4 Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: "RAB'bin buyruğu
şudur: 5-7 Aranızda armağanlar toplayıp RAB'be sunacaksınız. İstekli olan
herkes RAB'be altın, gümüş, tunç; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi
kılı, deri*, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin. 8 Kandil
için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat; 9 başkâhinin
efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşları getirsin.
10 "Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RAB'bin buyurduğu her şeyi
yapsın. 11 Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini,
kirişlerini, direklerini, tabanlarını; 12 sandığı ve sırıklarını, Bağışlanma Ka-
pağı'nı, bölme perdesini, 13 masayla sırıklarını, bütün masa takımlarını, huzura
konan ekmekleri; 14 ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller
için zeytinyağını; 15 buhur sunağını ve sırıklarını, mesh yağını, güzel kokulu
buhuru; konutun giriş bölümündeki perdeyi; 16 yakmalık sunu sunağını
ve tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını;
17 avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki

34:25 Çık.12:10 **34:26** Yas.26:2 **34:26** Yas.24:21 **34:29** 2Ko.3:7-16 **35:2** Çık.20:8-11; 23:12; 31:15; 34:21; Lev.23:3; Yas.5:12-14 * **35:5-7** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

perdeyi, 18 konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini; 19 kutsal yerde hizmet
etmek için dokunmuş giysileri –Kâhin Harun'un giysileriyle oğullarının kâhin
giysilerini– yapsınlar."
20 İsrail topluluğu Musa'nın yanından ayrıldı. 21 Her istekli, hevesli kişi Bu-
luşma Çadırı'nın yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RAB'be armağan getirdi.
22 Kadın erkek herkes istekle geldi, RAB'be her çeşit altın takı, broş, küpe,
yüzük, kolye getirdi. RAB'be armağan ettikleri bütün takılar altındı. 23 Ayrıca
kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı
koç derisi varsa getirdi. 24 Gümüş ve tunç armağanlar sunan herkes onları
RAB'be adadı. Herhangi bir işte kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa
getirdi. 25 Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı
ipliği, ince keteni getirdiler. 26 İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler.
27 Önderler efod ve göğüslük için oniks, kakma taşlar, 28 kandil, mesh yağı ve
güzel kokulu buhur için baharat ve zeytinyağı getirdiler. 29 Kadın erkek bütün
istekli İsrailliler RAB'bin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için
RAB'be gönülden verilen sunu sundular.

Besalel ve Oholiav Ustalar
(Çık.31:2-6)

30 Musa İsrailliler'e, "Bakın!" dedi, "RAB Yahuda oymağından özellikle Hur
oğlu Uri oğlu Besalel'i seçti. 31 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek
için onu kendi Ruhu'yla doldurdu. 32 Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca
yapıtlar üretsin; 33 taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat
dalında çalışsın. 34 RAB ona ve Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'a
öğretme yeteneği de verdi. 35 Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen
her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmada,
dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.

36

1 "Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacak-
larına ilişkin RAB'bin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli
kişiler her işi tam RAB'bin buyurduğu gibi yapacaklar."
2 Musa Besalel'i, Oholiav'ı, RAB'bin kendilerine bilgelik verdiği becerikli
adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırdı. 3 Gelenler kutsal yerin
yapımında gereken işleri yapmak üzere İsrailliler'in getirmiş olduğu bütün ar-
mağanları Musa'dan aldılar. İsrailliler gönülden verdikleri sunuları her sabah
Musa'ya getirmeye devam ettiler. 4 Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta
olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musa'nın yanına gelerek, 5 "Halk RAB'bin
yapılmasını buyurduğu iş için gereğinden fazla getiriyor" dediler.
6 Bunun üzerine Musa buyruk verdi: "Ne erkek, ne kadın hiç kimse kutsal
yere armağan olarak artık bir şey vermesin." Buyruk ordugahta ilan edildi.
Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu. 7 Çünkü o ana
kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile.

Konutun Yapımı
(Çık.26:1-37)

8 Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Be-
salel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden
yaptı, üzerini Keruvlar'la* ustaca süsledi. 9 Her perdenin boyu yirmi sekiz*,

* **36:9** "Yirmi sekiz arşın": Yaklaşık 12.6 m.

eni dört arşındı†. Bütün perdeler aynı ölçüdeydi. 10 Perdeleri beşer beşer
birbirine ekleyerek iki takım perde yaptı. 11 Birinci takımın kenarına lacivert
ilmekler açtı. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yaptı. 12 Birinci takımın ilk
perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer ilmek açtı; ilmekler birbirine
karşıydı. 13 Elli altın kopça yaptı, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştirdi.
Böylece konut tek parça haline geldi.
14 Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yaptı.
15 Her perdenin boyu otuz‡, eni dört arşındı. On bir perde de aynı ölçüdeydi.
16 Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi birbirine birleştirdi. 17 Her iki perde
takımının kenarlarına ellişer ilmek açtı. 18 Çadırı birleştirip tek parça haline
getirmek için elli tunç kopça yaptı. 19 Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden
bir örtü, onun üstüne de deriden§ başka bir örtü yaptı.
20 Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yaptı. 21 Her çerçevenin boyu
on*, eni bir buçuk† arşındı. 22 Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı
vardı. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yaptı. 23 Konutun güneyi için
yirmi çerçeve yaptı. 24 Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak
üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı. 25-26 Konutun öbür yanı,
yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak
üzere kırk gümüş taban yaptı. 27 Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı
çerçeve yaptı. 28 Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yaptı. 29 Bu köşe
çerçevelerinin alt tarafı ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirildi. İki
köşeyi oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı. 30 Böylece sekiz çerçeve ve her
çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban yaptı.
31-32 Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için
beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya
ağacından kirişler yaptı. 33 Çerçevelerin ortasındaki kirişi konutun bir ucundan
öbür ucuna geçirdi. 34 Çerçevelerle kirişleri altınla kapladı, kirişlerin geçeceği
halkaları da altından yaptı.
35 Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde
yaptı, üzerini Keruvlar'la ustaca süsledi. 36 Perde için akasya ağacından dört
direk yaparak altınla kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş
taban döktü. 37 Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle
dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yaptı. 38 Perdeyi asmak için
çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altınla kapladı. Direklere
beş tunç taban yaptı.

37

Antlaşma Sandığı'nın Yapımı
(Çık.25:10-22)

1 Besalel Antlaşma Sandığı'nı* akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk*,
eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı†. 2 İçini de dışını da saf altınla kapladı.
Çevresine altın pervaz yaptı. 3 İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olmak
üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü.
4 Akasya ağacından sırıklar yapıp altınla kapladı. 5 Sandığın taşınması için
sırıkları yanlardaki halkalara geçirdi. 6 Bağışlanma Kapağı'nı saf altından
yaptı. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşındı. 7 Kapağın iki kenarına dövme

† **36:9** "Dört arşın": Yaklaşık 1.8 m. ‡ **36:15** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. § **36:19** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir. * **36:21** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. † **36:21** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. * **37:1** "İki buçuk arşın": Yaklaşık 1.1 m. † **37:1** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm.

altından birer Keruv yaptı. 8 Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki
kenara koyarak kapağı tek parça halinde yaptı. 9 Keruvlar yukarı doğru açık
kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı.

Üzerinde Ekmek Sunulan Masa'nın Yapımı
(Çık.25:23-30)

10 Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki‡, eni bir§, yüksekliği
bir buçuk arşındı*. 11 Masayı saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz
yaptı. 12 Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın
pervazla çevirdi. 13 Masa için dört altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört
köşeye yerleştirdi. 14 Masanın taşınması için sırıkların içinden geçeceği halkalar
kenarlığa yakındı. 15 Sırıkları akasya ağacından yaptı, altınla kapladı. 16 Masa
için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yaptı.

Kandilliğin Yapımı
(Çık.25:31-40)

17 Saf altından bir kandillik yaptı. Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak,
tomurcuk ve çiçek motifleri kendindendi. 18 Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki
yanda olmak üzere altı kolluydu. 19 Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak,
tomurcuk ve çiçek motifi vardı. Altı kol da aynıydı. 20 Kandilliğin gövdesinde
badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunuyordu.
21 Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında
kendinden birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu. 22 Tomurcukları, kolları
tek parça olan kandillik saf dövme altındı. 23 Kandillik için saf altından yedi
kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı. 24 Bütün takımları dahil kandilliğe bir
talant† saf altın harcandı.

Buhur Sunağının Yapımı
(Çık.30:1-5)

25 Akasya ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve
eni birer arşın, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendindendi. 26 Üstünü,
yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı. 27 İki
yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı. Bunlar sunağın taşınması için
sırıkların geçmesine yarıyordu. 28 Sırıkları akasya ağacından yaparak altınla
kapladı.
29 Itriyatçı ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.

38

Yakmalık Sunu Sunağının Yapımı
(Çık.27:1-8)

1 Besalel yakmalık sunu sunağını akasya ağacından kare biçiminde yaptı.
Eni ve boyu beşer arşın*, yüksekliği üç arşındı†. 2 Dört üst köşesine kendinden
boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapladı. 3 Sunağın bütün takımlarını –
kovaları, kürekleri, çanakları, büyük çatalları, ateş kaplarını– tunçtan yaptı.
4 Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağ biçiminde tunç bir
ızgara yaptı. 5 Tunç ızgaranın dört köşesine taşıma sırıklarını geçirmek için birer
halka döktü. 6 Sırıkları akasya ağacından yaparak tunçla kapladı. 7 Sunağın
taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi. Sunağı tahtadan, içi boş yaptı.

---

‡ **37:10** "İki arşın": Yaklaşık 90 cm. § **37:10** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. * **37:10** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. † **37:24** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg. **37:29** Çık.30:22-38 * **38:1** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. † **38:1** "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m.

Yıkanma Kazanının Yapımı
(Çık.30:18)

8 Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde hizmet eden kadınların aynalarından
tunç ayaklıklı tunç bir kazan yaptı.

Konut Avlusunun Yapımı
(Çık.27:9-19)

9 Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşın‡ boyunda
özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı. 10 Perdeler için tabanları tunç,
çengelleri ve çengel çemberleri gümüş yirmi direk yaptı. 11 Kuzey tarafı için yüz
arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapıldı.
Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.
12 Avlunun batı tarafı için elli arşın§ boyunda perde, on direk, on taban
yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü. 13 Doğuya bakan tarafta
avlunun eni elli arşındı. 14 Girişin bir tarafında on beş arşın* boyunda perde,
üç direk ve üç taban; 15 öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk
ve üç taban vardı. 16 Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş
ince ketendi. 17 Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüştü.
Başlıkları da gümüş kaplamaydı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle
donatılmıştı.
18 Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş
nakışlı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmi†, yüksekliği avlunun perdeleri
gibi beş arşındı‡. 19 Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardı. Direklerin
çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri gümüştü. 20 Konutun ve
konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tunçtandı.

Kullanılan Malzemeler

21 Antlaşma Levhaları'nın bulunduğu konut için kullanılan malzeme
miktarının tümü Musa'nın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamar'ın
yönetimindeki Levililer tarafından kaydedildi. 22 RAB'bin Musa'ya buyurduğu
bütün işleri Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı. 23 Dan
oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten işlemede
usta nakışçı Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti.
24 Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal
yerin şekeliyle 29 talant 730 şekeldi§. 25 Topluluğun sayımından elde edilen
gümüş, kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi*. 26 Sayımı yapılan yirmi
ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarım kutsal
yerin şekeli† düşüyordu. 27 Kutsal yer ve perde tabanlarının dökümü için 100
talant‡ gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant§ olmak üzere, 100 tabana
100 talant gümüş harcandı. 28 Direklerin çengelleri, başlıkların kaplanması
ve çemberleri için 1 775 şekel* harcandı. 29 Adanan tunç 70 talant 2 400
şekeldi†. 30-31 Bununla Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla
ızgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün
konut kazıklarıyla avlu çevresindeki kazıklar yapıldı.

---

‡ **38:9** "Yüz arşın": Yaklaşık 45 m. § **38:12** "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. * **38:14** "On beş arşın": Yaklaşık 6.8 m. † **38:18** "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. ‡ **38:18** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. § **38:24** "Kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekel": Yaklaşık 880 kg. **38:25** Çık.30:11-16 * **38:25** "Kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekel": Yaklaşık 3.2 ton. **38:26** Mat.17:24 † **38:26** "Bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 5 gr. ‡ **38:27** "100 talant": Yaklaşık 3 ton. § **38:27** "Bir talant": Yaklaşık 30 kg. * **38:28** "1 775 şekel": Yaklaşık 17.8 kg. † **38:29** "70 talant 2 400 şekel": Yaklaşık 2.1 ton.

39

Kâhin Giysilerinin Yapımı
(Çık.28:1-14)

1 Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş
giysiler yaptılar. Ayrıca RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun'a kutsal
giysiler yapıldı.

Efodun Yapımı
(Çık.28:6-14)

2 Efodu altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince
ketenden yaptılar. 3 Altını ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı
iplik ve ince keten arasına ustaca işlemek için tel tel kestiler. 4 Efodun iki
köşesine tutturulmuş omuzluklar yaparak birleştirdiler. 5 Efodun üzerindeki
ustaca dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor,
kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tıpkı RAB'bin Musa'ya
buyurduğu gibiydi.
6 Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğulları'nın adları mühür gibi
oyulmuş oniksi işleyip 7 İsrailliler'in anılması için efodun omuzluklarına taktılar.
Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Göğüslüğün Yapımı
(Çık.28:15-30)

8 Efod gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş
ince ketenden usta işi bir göğüslük yaptılar. 9 Dört köşe, eni ve boyu birer
karıştı*, ikiye katlanmıştı. 10 Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada
yakut, topaz, zümrüt; 11 ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı; 12 üçüncü
sırada gökyakut, agat, ametist; 13 dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı.
Taşlar altın yuvalara kakılmıştı. 14 On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar
gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını
simgeliyordu.
15 Göğüslük için saf altından örme zincirler yaptılar. 16 İkişer tane altın yuva
ve halka yaptılar. Göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koydular. 17 İki örme
altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara taktılar. 18 Zincirlerin öteki
iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların
üzerine bağladılar. 19 İki altın halka yaparak göğüslüğün alt iki köşesine, efoda
bitişik iç kenarına taktılar. 20 İki altın halka daha yaparak efodun önündeki
omuzluklara alttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına taktılar.
21 Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkalarını lacivert kordonla birbirine
bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında
kalsın ve efoddan ayrılmasın. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Öbür Kâhin Giysilerinin Yapımı
(Çık.28:31-43)

22 Efodun altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten
yaptılar. 23 Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bıraktılar. Yırtılmaması
için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler. 24 Kaftanın kenarını
lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle
bezediler. 25-26 Saf altından çıngıraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan
kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çıngırak bir nar, bir çıngırak

* **39:9** "Bir karış": Yaklaşık 22.5 cm.

bir nar olmak üzere çepeçevre koydular. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.
27-29 Harun'la oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar, süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı kuşak yaptılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi.
30 Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühür oyar gibi
'RAB'be adanmıştır' sözünü yazdılar. 31 Üstüne bağlanmak üzere sarığa lacivert
bir kordon taktılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi.

İşin Tamamlanması
(Çık.35:10-19)

32 Böylece konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işleri tamamlandı.
İsrailliler her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 33-41 Konutu,
çadırla bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden örtüyü, deri† örtüyü, bölme perdesini;
Levha Sandığı'yla sırıklarını, Bağışlanma Kapağı'nı; masayla takımlarını,
Tanrı'nın huzuruna konan ekmekleri; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek
kandillerle takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını,
güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç sunakla
ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan ayaklığını; avlunun
perdelerini, direklerini, direk tabanlarını, avlu girişinin perdesini, iplerini,
kazıklarını, konutta, yani Buluşma Çadırı'ndaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harun'un kutsal
giysilerini, oğullarının kâhin giysilerini Musa'ya gösterdiler. 42 Her şeyi tıpkı
RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 43 Musa baktı, bütün işlerin RAB'bin
buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.

40

Buluşma Çadırı'nın Düzenlenmesi ve Adanması

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Konutu, yani Buluşma Çadırı'nı birinci ayın ilk
günü kur. 3 Levha Sandığı'nı oraya getirip perdeyle gizle. 4 Masayı içeri getir,
gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliği getirip kandillerini yak. 5 Altın buhur
sunağını Levha Sandığı'nın önüne koy, konutun giriş bölümüne perdesini tak.
6 Yakmalık sunu sunağını konutun –Buluşma Çadırı'nın– giriş bölümüne koy.
7 Kazanı çadırla sunak arasına koyup içine su doldur. 8 Çadırın çevresini avluyla
kapat, avlunun girişine perdesini as.
9 "Sonra mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek kutsal
kıl. Böylece konutla takımları kutsal olacak. 10 Yakmalık sunu sunağıyla
takımlarını meshet, sunağı kutsal kıl. Sunak çok kutsal olacak. 11 Kazan ve
kazan ayaklığını meshederek kutsal kıl.
12 "Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip yıka.
13 Harun'a kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik etmesi için onu meshederek
kutsal kıl. 14 Oğullarını getirip mintanları giydir. 15 Bana kâhinlik etmeleri için
babaları gibi onları da meshet. Bu mesh onların kuşaklar boyu sürekli kâhin
olmalarını sağlayacak."
16 Musa her şeyi RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. 17 Böylece ikinci
yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu. 18 Musa konutu kurdu,
tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti.
19 Çadırı tıpkı RAB'bin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi,

† **39:33-41** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

çadır örtüsünü üzerine örttü. 20 Antlaşma Levhaları'nı sandığa koydu, sandık
sırıklarını taktı, Bağışlanma Kapağı'nı sandığın üzerine yerleştirdi. 21 RAB'bin
kendisine buyurduğu gibi Levha Sandığı'nı konuta getirdi, bölme perdesini
asarak sandığı gizledi.
22 Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzeyine, perdenin dışına koydu.
23 RAB'bin huzurunda, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerine ekmekleri
dizdi. 24 Kandilliği Buluşma Çadırı'na, masanın karşısına, konutun güneyine
koydu. 25 RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'bin huzurunda kandilleri
yaktı. 26 Altın sunağı Buluşma Çadırı'na, perdenin önüne koydu. 27 RAB'bin
kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı. 28 Konutun giriş
bölümünün perdesini taktı. 29 RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yakmalık
sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık
sunu ve tahıl sunusu sundu. 30 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına
koydu, yıkanmak için içine su doldurdu. 31 Musa, Harun ve Harun'un oğulları
ellerini, ayaklarını orada yıkadılar. 32 Ne zaman Buluşma Çadırı'na girip sunağa
yaklaşsalar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi orada yıkandılar. 33 Musa konutla
sunağı avluyla çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı.

Buluşma Çadırı Üstündeki Bulut (Say.9:15-23)

34 O zaman bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve RAB'bin görkemi konutu
doldurdu. 35 Musa Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut her yeri
kaplamış, RAB'bin görkemi konutu doldurmuştu. 36 İsrailliler ancak bu-
lut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi. 37 Bulut durdukça yerlerinden
ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi. 38 Böylece bütün yolculuklarında konu-
tun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsrailliler'e yol gösterdi.

40:34 1Kr.8:10-11; 2Ta.5:13-14; Yşa.6:4; Hez.43:4-5; Va.15:8 **40:36** Say.9:17

LEVİLİLER

GİRİŞ

Levililer Kitabı eski İsrail'deki tapınma düzeni ve bunu yöneten Levi oymağından gelen kâhinlerle ilgili kuralları içerir.

Kitap temel olarak Tanrı'nın kutsallığı ve İsrail halkının kutsal Tanrı'yla ilişkisini sürdürmek için nasıl yaşayıp tapınması gerektiği konusuna açıklık getirir. Kitabın en çok bilinen ayetlerinden biri, İsa'nın ikinci büyük buyruk olarak söylediği 19:18 ayetindeki "Komşunu kendin gibi seveceksin" sözleridir.

Ana Hatlar:

1:1-7:38 Sunu ve kurbanlarla ilgili yasalar
8:1-10:20 Harun'la oğullarının kâhin olarak atanması
11:1-15:33 Dinsel açıdan kirli ve temiz sayılmayla ilgili yasalar
16:1-34 Günahları Bağışlatma Günü
17:1-27:34 Kutsallık ve tapınmayla ilgili yasalar

Yakmalık Sunu

1 RAB Musa'yı çağırıp Buluşma Çadırı'ndan* ona şöyle seslendi: 2 "İsrail
halkıyla konuş, onlara de ki, 'İçinizden biri RAB'be sunu olarak bir hayvan
sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı.

3 " 'Eğer yakmalık sunu sığırsa, kusursuz ve erkek olmalı. RAB'bin sunuyu†
kabul etmesi için onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde sunmalı. 4 Elini
yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması
için kabul edilecektir. 5 Boğayı RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan
gelen kâhinler‡ boğanın kanını getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki
sunağın her yanına dökecekler. 6 Sonra kişi yakmalık sunuyu yüzüp parçalara
ayırmalı. 7 Kâhin Harun'un oğulları sunakta ateş yakıp üzerine odun dizecekler. 8 Hayvanın başını, iç yağını, parçalarını sunakta yanan odunların
üzerine yerleştirecekler. 9 Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını ve ayaklarını
yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut
eden koku olarak sunağın üzerinde yakacaktır.

10 " 'Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak
istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı. 11 Onu sunağın kuzeyinde,
RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her
yanına dökecekler. 12 Kişi başını, iç yağını kesip hayvanı parçalara ayırmalı.
Kâhin bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek. 13 Kişi hayvanın
işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin bunları sunak üzerinde
yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden
kokudur.

14 " 'Eğer kişi yakmalık sunu olarak RAB'be kuş sunmak istiyorsa, kumru ya
da güvercin sunmalı. 15 Kâhin sunuyu sunağa getirecek, başını ayırıp sunağın
üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan tarafından akıtılacak. 16 Kâhin
kuşun kursağını pisliğiyle birlikte çıkarıp sunağın doğusundaki küllüğe atacak.
17 Kanatlarını tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra

---

* **1:1** "Buluşma Çadırı": İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10). † **1:3** "Sunuyu" ya da "Kişiyi". ‡ **1:5** "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.' "

2

Tahıl Sunusu

1 " 'Biri RAB'be tahıl sunusu getirdiği zaman, sunusu ince undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günnük koyarak 2 sunuyu Harun soyundan gelen kâhinlere götürmeli. Kâhin avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günnüğü alıp sunağın üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. 3 Tahıl sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.

4 " 'Eğer fırında pişirilmiş tahıl sunusu sunuyorsan, zeytinyağıyla yoğrulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olmalı. 5 Eğer sunu sacda pişirilmiş tahıl sunusu ise, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız ince undan yapılmalı. 6 Onu sunarken parçalara ayırıp üzerine zeytinyağı dökeceksin. Bu tahıl sunusudur. 7 Eğer sunu tavada pişirilmiş tahıl sunusu ise, ince un ve zeytinyağıyla yoğrulmuş olmalı. 8 Böyle yapılmış tahıl sunusunu RAB'be sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa götürecek. 9 Anma payı olarak tahıl sunusundan bir parça alıp yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde yakacak. 10 Tahıl sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.

11 " 'RAB'be sunacağınız tahıl sunularının hiçbirine maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir zaman maya ya da bal yakılmamalı. 12 Bunları ilk ürünlerinizin sunusu olarak RAB'be sunabilirsiniz. Ancak RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde sunulmamaları gerekir. 13 Bütün tahıl sunularını tuzlayacaksınız. Tanrı'nın sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahıl sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunulara tuz katacaksınız.

14 " 'Eğer RAB'be ilk ürünlerin tahıl sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş buğday başakları sunacaksın. 15 Üzerine zeytinyağı ve günnük koyacaksın. Tahıl sunusudur bu. 16 Kâhin biraz dövülmüş buğday ve zeytinyağı alıp günnüğün tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu.' "

3

Esenlik Sunusu

1 " 'Eğer biri esenlik kurbanı olarak sığır sunmak istiyorsa, RAB'be erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı. 2 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler. 3 Kişi esenlik sunusunun bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını, 4 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayıracak. 5 Harun'un oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden kokudur.

6 " 'Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RAB'be davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı. 7 Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RAB'bin önünde sunmalı. 8 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler. 9 Kişi esenlik

kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve
işkembe yağlarını, 10 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere
uzanan perdeyi ayırmalı. 11 Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için
yakılan yiyecek sunusudur bu.
12 " 'Eğer sunusu keçi ise, onu RAB'bin önünde sunmalı. 13 Elini sununun
başına koyup onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesmeli. Harun'un oğulları kanı
sunağın her yanına dökecekler. 14-15 RAB için yakılan sunu olarak sunudan
şunları ayırıp sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri, böbrek üstü
yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi. 16 Kâhin bütün bunları
sunağın üzerinde yakacak. Yakılan yiyecek sunusudur bu. Kokusu RAB'bi
hoşnut eder. Yağın tümü RAB'be aittir. 17 Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz.
Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca bu kural hep geçerli olacak.' "

4

Günah Sunusu

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına söyle: 'Biri buyruklarımdan
birinde yasakladığım bir şeyi yapar, bilmeden günah işlerse; 3 meshedilmiş
kâhin günah işleyerek halkını da suçlu kılarsa, işlediği günahtan ötürü RAB'be
günah sunusu olarak kusursuz bir boğa sunmalı. 4 Boğayı Buluşma Çadırı'nın
giriş bölümüne, RAB'bin önüne getirip elini onun başına koymalı ve RAB'bin
huzurunda onu kesmeli. 5 Meshedilmiş kâhin boğa kanının birazını Buluşma
Çadırı'na götürecek. 6 Parmağını kana batırıp En Kutsal Yer'in* perdesi önünde,
RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. 7 Sonra çadırda, RAB'bin huzurunda,
buhur sunağının boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş
bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 8 Günah sunusu olarak
adanan boğanın bütün yağını alacak. Bağırsak ve işkembe yağlarını, 9 böbrekleri,
böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi, 10 esenlik
kurbanı olarak sunulan sığırda olduğu gibi ayıracak. Bunları yakmalık sunu
sunağı üzerinde yakacak. 11-12 Boğanın artakalan parçalarını; derisini, etinin
tümünü, başını, ayaklarını, işkembesini, bağırsaklarını, gübresini ordugahın
dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürecek; küllerin üzerinde odun
ateşiyle yakacak.
13 " 'Eğer bütün İsrail topluluğu bilmeden günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu
sayılır. 14 İşlediği günah açığa çıkınca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa
sunmalı, onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirmeli. 15 RAB'bin huzurunda
topluluğun ileri gelenleri ellerini boğanın başına koyacak ve boğa RAB'bin
huzurunda kesilecek. 16 Meshedilmiş kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırı'na
götürecek. 17 Parmağını kana batırıp RAB'bin huzurunda, perdenin önünde
yedi kez serpecek. 18 Sonra çadırda RAB'bin huzurunda bulunan sunağın
boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki
yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 19 Boğanın bütün yağını alıp sunağın
üzerinde yakacak. 20 Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığının aynısını
yapacak. Böylece kâhin halkın günahlarını bağışlatacak ve halk bağışlanacak.
21 İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahın dışına çıkarıp yakacak. Topluluğun
günah sunusudur bu.
22 " 'Önderlerden biri günah işler, bilmeden Tanrısı RAB'bin buyruklarından
birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır. 23 İşlediği günah kendisine

4:7 Say.15:27-28

açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli. 24 Elini tekenin başına
koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RAB'bin huzurunda onu
kesmeli. Bu bir günah sunusudur. 25 Kâhin günah sunusunun kanına par-
mağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan
kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 26 Tekenin bütün yağını
esenlik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin kişinin günahını
bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
27 “ ‘Eğer halktan biri RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yapar,
bilmeden günah işlerse, suçlu sayılır. 28 İşlediği günah kendisine açıklanırsa,
günahından ötürü sunu olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli. 29 Elini
günah sunusunun başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu
kesmeli. 30 Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının
boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökecek. 31 Kişi keçinin
bütün yağını, esenlik kurbanında olduğu gibi ayıracak. Kâhin RAB'bi hoşnut
eden koku olarak onu sunakta yakacak, kişinin günahını bağışlatacak ve kişi
bağışlanacak.
32 “ ‘Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kuzu dişi ve kusursuz
olmalı. 33 Elini günah sunusunun başına koyacak ve yakmalık sunuların
kesildiği yerde onu günah sunusu olarak kesecek. 34 Kâhin sununun kanına
parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan
kanı sunağın dibine dökecek. 35 Esenlik kurbanı kuzusunda olduğu gibi kişi
sununun bütün yağını ayırmalı. Kâhin RAB için yakılan sunuların üzerinde hep-
sini sunakta yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

5

1 “ ‘Lanetleneceğini bile bile gördüğüne ya da bildiğine tanıklık etmeyen kişi
günah işlemiş olur ve suçunun cezasını çekecektir.
2 “ ‘Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabanıl, evcil ya da küçük
bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu sayılır.
3 “ ‘Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan kaynaklanan
kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa, ne yaptığını anladığı an
suçlu sayılacaktır.
4 “ ‘Biri hangi konuda olursa olsun, kötülük ya da iyilik yapmak için,
düşünmeden ve ne yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu
sayılacaktır.
5 “ ‘Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli. 6 Günahının
bedeli olarak RAB'be bir suç sunusu getirmeli. Bu sunu küçükbaş hayvan-
lardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını
bağışlatacaktır.
7 “ ‘Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu, öbürü
yakmalık sunu olmak üzere RAB'be iki kumru ya da iki güvercin sunmalı.
8 Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak. Kuşun
boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı. 9 Sununun kanından birazını
sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akıtılmalı.
Bu günah sunusudur. 10 Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu
olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi
bağışlanacak.
11 “ ‘Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık
günah sunusu olarak onda bir efa* ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı

* **5:11** “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg.

dökmemeli, günnük de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur. 12 Onu kâhine vermeli. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur. 13 Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. Tahıl sunusunda olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır.' "

Suç Sunusu

14 RAB Musa'ya şöyle dedi: 15 "Eğer biri RAB'be adanmış nesnelere el uzatır, bilmeden günah işlerse, suç sunusu olarak RAB'be küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle† ölçülmeli. 16 Adanmış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermeli. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

17 "Eğer biri günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir. 18 Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmeden işlediği günahı bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. 19 Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir."

6

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Eğer biri günah işler, RAB'be ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse, 3 kayıp bir eşya bulup yalan söylerse, yalan yere ant içerse, yani insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse, 4 günah işlemiş olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıkla ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşyayı, 5 ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine geri vermeli. 6 RAB'be suç sunusu olarak kâhine belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. 7 Kâhin RAB'bin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak."

Kâhinlerin Sunu Sunma Kuralları

a) Yakmalık Sunu

8 RAB Musa'ya şöyle dedi: 9 "Harun'la oğullarına buyruk ver: 'Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek. 10 Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak. 11 Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürecek. 12 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacak, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üzerinde de esenlik sunularının yağını yakacak. 13 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek.' "

b) Tahıl Sunusu

14 " 'Tahıl sunusu yasası şudur: Harun'un oğulları onu sunağın önünde RAB'be sunacaklar. 15 Kâhin üzerindeki günnükle birlikte tahıl sunusunun ince unundan ve zeytinyağından bir avuç alıp anma payı ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunakta yakacak. 16 Artakalanı Harun'la oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın avlusunda mayasız ekmek olarak yemeliler. 17 Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhinlerin payı

† **5:15** "Bir kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 10 gr. **6:1** Say.5:5-8

olarak verdim. Suç sunusu, günah sunusu gibi bu da çok kutsaldır. 18 Harun
soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda
onların kuşaklar boyunca sonsuza dek payları olacak. Sunulara her dokunan
kutsal sayılacak.' "
19 RAB Musa'ya şöyle dedi: 20 "Harun kâhin olarak meshedildiği gün,
Harun'la oğulları tahıl sunusu olarak RAB'be yarısı sabah, yarısı akşam ol-
mak üzere, onda bir efa* ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak.
21 Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahıl sunusunu getirip RAB'bi
hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar. 22 Bunu Harun
soyundan gelen meshedilmiş kâhin RAB'be sunacak. Sürekli bir kural olacak
bu. Sununun tümü yakılacak. 23 Kâhinin sunduğu her tahıl sunusu tümüyle
yakılmalı, hiç yenmemeli."

c) Günah Sunusu

24 RAB Musa'ya şöyle dedi: 25 "Harun'la oğullarına de ki, 'Günah sunusu
yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde, RAB'bin
huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır. 26 Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir
yerde, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecek. 27 Sununun etine her
dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrarsa, giysi kutsal bir
yerde yıkanmalı. 28 İçinde etin haşlandığı çömlek kırılmalı. Ancak tunç bir
kapta haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı. 29 Kâhinler soyundan
gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır. 30 Ama kutsal yerde
günah bağışlatmak için kanı Buluşma Çadırı'na getirilen günah sunusunun eti
yenmeyecek, yakılacaktır.' "

7

ç) Suç Sunusu

1 " 'Çok kutsal olan suç sunusunun yasası şudur: 2 Suç sunusu yakmalık
sununun kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın her yanına dökülecek.
3-4 Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk yağı, bağırsak ve işkembe yağları,
böbrekleri, böbrek üstü yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrılacak.
5 Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu olarak yaka-
cak. Bu suç sunusudur. 6 Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu
yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek, çünkü çok kutsaldır.
7 " 'Suç ve günah sunuları için aynı yasa geçerlidir. Et, sunuyu sunarak
günahı bağışlatan kâhinindir. 8 Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan
kâhinindir. 9 Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahıl sunusu onu sunan
kâhinin olacak. 10 Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru tahıl sunuları da
Harunoğulları'na aittir. Aralarında eşit olarak bölüşülecektir.' "

Esenlik Sunusu

11 " 'RAB'be sunulacak esenlik kurbanının yasası şudur: 12 Eğer
adam sunusunu RAB'be şükretmek için sunuyorsa, sunusunun yanısıra
zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız
yufkalar ve iyice karıştırılmış ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler
de sunacak. 13 RAB'be şükretmek için, esenlik sunusunu mayalı ekmek
pideleriyle birlikte sunacak. 14 Her sunudan birini RAB'be bağış sunusu
olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun kanını sunağa döken kâhinin
olacak. 15 RAB'be şükretmek için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun
sunulduğu gün yenecek, sabaha bırakılmayacak.

---

* **6:20** "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg.

16 “ ‘Biri gönülden verilen bir sunu ya da dilediği adağı sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilecek. 17 Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak.
18 Esenlik kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek, geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir.
19 “ ‘Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir. 20 Ama biri kirli sayıldığı sürece RAB'be sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak. 21 Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RAB'be sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak.’ ”

Yağ ve Kan Yenmemeli

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23 “İsrail halkına de ki, ‘İster sığır, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz. 24 Kendiliğinden ölen ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın yağı başka şeyler için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli. 25 Kim yakılan ve RAB'be sunulan hayvanlardan birinin yağını yerse, halkımın arasından atılacak. 26 Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz. 27 Kan yiyen herkes halkımın arasından atılacak.’ ”

Kâhinlerin Payı

28 RAB Musa'ya şöyle dedi: 29 “İsrail halkına de ki, ‘RAB'be esenlik kurbanı sunmak isteyen biri, esenlik kurbanının bir parçasını RAB'be sunmalı. 30 RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağını döşüyle birlikte getirecek ve döş RAB'bin huzurunda sallamalık bir sunu olarak sallanacak.
31 Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harun'la oğullarının olacak.
32 Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz.
33 Harunoğulları arasında esenlik sunusunun kanını ve yağını kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak. 34 İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalık döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkının payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harun'la oğullarına verdim.’ ”
35 Harun'la oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan sunulardan paylarına bu düştü. 36 RAB onları meshettiği gün İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek kuşaklar boyunca onların payı olacaktı.
37 Yakmalık, tahıl, suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası budur. 38 RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.

8

Harun'la Oğullarının Kâhin Atanması
(Çık.29:1-37)

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2-3 “Harun'la oğullarını, kâhin giysilerini, mesh yağını, günah sunusu olarak sunulacak boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getir. Bütün topluluğu da oraya çağır.” 4 Musa RAB'bin buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırı'nın önünde toplandı.

7:26 Yar.9:4; Lev.17:10-14; 19:26; Yas.12:16,23-25; 15:23

5 Musa topluluğa, “Şimdi RAB'bin buyruğunu yerine getireceğim” dedi.
6 Harun'la oğullarını öne çıkarıp yıkadı. 7 Harun'a mintanı giydirdi, beline
kuşağı bağladı, üzerine kaftanı, onun üzerine de efodu giydirdi. Ustaca
dokunmuş şeridiyle efodu bağladı. 8 Üzerine göğüslüğü taktı, göğüslüğün içine
Urim ile Tummim'i* koydu. 9 Başına sarığı sardı, ön kısmına kutsal tacı, altın
levhayı koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.
10 Sonra mesh yağını aldı, Tanrı'nın Konutu'nu ve içindeki her şeyi meshederek kutsal kıldı. 11 Yağı yedi kez sunağın üzerine serpti; sunağı, sunağın bütün
aletlerini, kazanı ve ayaklıklarını kutsal kılmak için meshetti. 12 Harun'u
kutsal kılmak için başına yağ dökerek meshetti. 13 Harun'un oğullarını öne
çıkardı, onlara mintan giydirdi, bellerine kuşak bağladı, başlarına başlık koydu.
Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.
14 Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi. Harun'la oğulları
ellerini boğanın başına koydular. 15 Musa boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için
kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına çepeçevre sürdü. Artan kanı sunağın
dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı. 16 Musa hayvanın bağırsak
ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını
sunağın üzerinde yaktı. 17 Boğanın geri kalan kısmını da –derisini, etini,
gübresini– ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi
yaptı.
18 Sonra yakmalık sunu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları
ellerini koçun başına koydular. 19 Musa koçu kesti, kanını sunağın her
yanına döktü. 20 Koçu parçalara ayırıp parçaları, başını ve iç yağını yaktı.
21 Bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın
üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan
sunuydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.
22 Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la
oğulları ellerini koçun başına koydular. 23 Musa koçu kesti. Kanını Harun'un
sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdü.
24 Sonra Harun'un oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine,
sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdü. Artan kanı sunağın
her yanına döktü. 25 Hayvanın yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe
yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu
aldı. 26 Sonra RAB'bin huzurunda bulunan mayasız ekmek sepetinden
bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağlarının ve sağ budunun
üzerine koydu. 27 Hepsini Harun'la oğullarının eline verdi. Bunları RAB'bin
huzurunda sallamalık sunu olarak salladı. 28 Sonra ellerinden alıp sunakta
yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RAB'bi hoşnut
eden koku ve RAB için yakılan sunuydu. 29 Bundan sonra Musa döşü aldı
ve sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı. Atanma sunusu
olarak sunulan koçtan Musa'nın payına düşen buydu. Musa her şeyi RAB'bin
buyurduğu gibi yaptı.
30 Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harun'la oğullarının ve
giysilerinin üzerine serpti. Böylece Harun'u, oğullarını ve giysilerini kutsal
kılmış oldu.
31 Sonra Harun'la oğullarına, “Eti Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde
haşlayın” dedi, “ ‘Eti Harun'la oğulları yiyecek’ diye buyurmuştum. Atanma
sunularının bulunduğu sepetteki ekmekle birlikte onu orada yiyin. 32 Etten
ve ekmekten artanı yakın. 33 Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün
boyunca Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın. Çünkü atanmanız
yedi gün sürecek. 34 Bugün yapılan her şeyi günahlarınızı bağışlatmak için

RAB buyurdu. 35 Yedi gün boyunca gece gündüz Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümünde bekleyecek, RAB'bin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öyle ki,
ölmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi." 36 Böylece Harun'la oğulları RAB'bin
Musa aracılığıyla verdiği bütün buyrukları yerine getirdiler.

9

Kâhinler Görevlerine Başlıyor

1 Sekizinci gün Musa Harun'la oğullarını ve İsrail ileri gelenlerini çağırdı.
2 Harun'a, "Kendin için günah sunusu olarak kusursuz bir erkek buzağı,
yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al, RAB'be sun" dedi, 3 "Sonra
İsrail halkına de ki, 'Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak
da bir yaşında kusursuz bir buzağı ile bir kuzu alın. 4 RAB'bin huzu-
runda esenlik sunusu olarak kurban edilmek üzere bir sığır ve bir koçla
birlikte zeytinyağıyla yoğrulmuş tahıl sunusu getirin. Çünkü RAB bugün size
görünecektir.' "
5 Musa'nın buyurdukları Buluşma Çadırı'nın önüne getirildi. Herkes yak-
laşıp RAB'bin huzurunda toplandı. 6 Musa, "RAB şunları yapmanızı buyu-
ruyor, o zaman RAB'bin yüceliği size görünecektir" dedi. 7 Sonra Harun'a,
"Sunağa git, günah ve yakmalık sunularını sun" dedi, "Hem kendinin, hem
de halkın günahlarını bağışlat. RAB'bin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun,
günahlarını bağışlat."
8 Böylece Harun sunağa gidip kendisi için günah sunusu olarak sunulacak
buzağıyı kesti. 9 Oğulları buzağının kanını ona getirdiler. Harun parmağını
kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü.
10 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusunun yağını,
böbreklerini, karaciğerinin perdesini sunakta yaktı. 11 Etiyle derisini ise
ordugahın dışında yaktı.
12 Sonra yakmalık sunuyu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine
verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü. 13 Sununun bütün parçalarını
ve başını Harun'a verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı. 14 Sununun
işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun
üzerinde yaktı.
15 Bundan sonra Harun halkın sunusunu getirdi. Halkın günahları için
sunulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu.
16 Yakmalık sunuyu da kurallara uygun biçimde sundu. 17 Sonra tahıl
sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek
olarak sunağın üzerinde yaktı.
18 Halk için esenlik kurbanları olarak sunulacak sığırla koçu da kesti.
Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına
döktü. 19 Sığırla koçun yağlarını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını,
böbreklerini ve karaciğerlerinin perdesini 20 döşlerin üzerine koydular. Harun
yağları sunakta yaktı. 21 Musa'nın buyurduğu gibi döşleri ve sağ budu salla-
malık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı.
22 Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra ellerini
halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indi.
23 Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'na girdiler. Dışarı çıkınca halkı kutsadılar.
O zaman RAB'bin yüceliği halka göründü. 24 RAB bir ateş gönderdi. Ateş
sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları yakıp küle çevirdi. Bunu gören
halkın tümü sevinçle haykırarak yüzüstü yere kapandı.

9:7 İbr.7:27 **9:18** Lev.3:1-11 **9:22** Say.6:22-26

10

Nadav'la Avihu'nun Ölümü

1 Harun'un oğulları Nadav'la Avihu buhurdanlarını alıp içlerine ateş, ateşin
üstüne de buhur koydular. RAB'bin buyruklarına aykırı bir ateş sundular.
2 RAB bir ateş gönderdi. Ateş onları yakıp yok etti. RAB'bin huzurunda öldüler.
3 Musa Harun'a şöyle dedi: "RAB demişti ki,
'Bana hizmet edenler kutsallığıma saygı duyacak
Ve halkın tümü beni yüceltecek.' "
Harun hiçbir şey söylemedi.

4 Musa Harun'un amcası Uzziel'in oğullarını, Mişael'le Elsafan'ı çağırdı,
"Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın"
dedi. 5 Geldiler ve Musa'nın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki mintan-
larıyla ordugahın dışına çıkardılar.

6 Sonra Musa Harun'la oğulları Elazar'la İtamar'a, "Saçlarınızı dağıtmayın,
giysilerinizi yırtmayın" dedi, "Yoksa ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa
öfkelenir. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RAB'bin ateşle yok ettiği bu
insanlar için yas tutsun. 7 Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın,
yoksa ölürsünüz. Çünkü RAB'bin mesh yağıyla kutsandınız." Harun'la oğulları
Musa'nın dediğine uydular.

8 RAB Harun'a şöyle dedi: 9 "Sen ve oğulların Buluşma Çadırı'na şarap ya
da herhangi bir içki içip girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar boyunca bir
kural olsun bu. 10 Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi birbirinden ayırt et-
melisiniz. 11 RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail halkına bildirdiği bütün kuralları
onlara öğretmelisiniz."

12 Musa Harun'a ve sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a şöyle dedi: "RAB için
yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu alın, mayasız ekmek yapıp sunağın
yanında yiyin. Çünkü çok kutsaldır. 13 Onu kutsal bir yerde yemelisiniz.
Çünkü RAB için yakılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır bu. Bana
böyle buyruk verildi. 14-15 Sallamalık döşle bağış olarak sunulan budu ise
oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail
halkının sunduğu esenlik kurbanlarından senin ve çocuklarının payı olarak
ayrıldı. Bağış olarak sunulan butla sallamalık döşü, yakılacak sunu yağlarıyla
birlikte getirip RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sunacaklar. RAB'bin
buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocuklarının payı olacak."

16-17 Musa günah sunusu olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış
olduğunu öğrenince, Harun'un sağ kalan oğulları Elazar'la İtamar'a çok öfkelendi,
"Neden günah sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?" diye sordu, "O çok
kutsaldır. Topluluğun suçunu üstlenmesi ve günahlarını bağışlatmanız için RAB
onu size vermişti. 18 Tekenin kanı kutsal çadıra getirilmemiş. Buyurduğum
gibi tekeyi kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi."

19 Harun, "Halk bugün RAB'be günah sunusu ve yakmalık sunu sundu"
diye yanıtladı, "Benim başıma ise bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş
olsaydım, RAB bundan hoşnut olur muydu?" 20 Musa yanıtı uygun buldu.

11

Eti Yenen ve Yenmeyen Hayvanlar
(Yas.14:3-21)

10:10 Hez.22:26; 44:23 **10:12** Lev.6:14-18 **10:14-15** Lev.7:30-34 **10:16-17** Lev.6:24-26

1 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 "İsrail halkına deyin ki, 'Karada
yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: 3 Çatal ve yarık tırnaklı,
geviş getiren hayvanların tümü. 4 Ancak geviş getiren ve çatal tırnaklı olan
hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve geviş getirir, ama
çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. 5 Kaya tavşanı geviş getirir, ama
çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. 6 Tavşan geviş getirir, ama çatal
tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır. 7 Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama
geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. 8 Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine
dokunmayacaksınız, sizin için kirlidir.
9 " 'Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Denizde, akar-
sularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz. 10 Denizdeki
ve akarsulardaki bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar –suda toplu halde
yaşayanlar ve ötekiler– sizin için iğrenç sayılır. 11 Bunlar sizin için iğrenç
sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden tiksineceksiniz. 12 Suda yaşayan
bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç sayılacak.
13 " 'Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç sayacaksınız: Kar-
tal, kuzu kartalı, kara akbaba, 14 çaylak, doğan türleri, 15 bütün karga türleri,
16 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, 17 kukumav, karabatak, büyük baykuş,
18 peçeli baykuş, ishakkuşu, akbaba, 19 leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.
20 " 'Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtir. 21 Ama
dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak için kullanan bazılarının etini
yiyebilirsiniz. 22 Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge,
cırcırböceği, ağustosböceği. 23 Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin
için iğrenç sayılır.
24 " 'Sizi kirletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan
akşama kadar kirli sayılacaktır. 25 Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysi-
lerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. 26 Çatal tırnaklı ama tırnağı
yarık olmayan ve geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara
dokunan da kirlenmiş sayılır. 27 Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere
basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşama
kadar kirli sayılacaktır. 28 Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve
akşama kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir.
29-30 " 'Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelin-
cik, fare, bütün kertenkele türleri –geko, varan, duvar kertenkelesi, düz keler–
bukalemun. 31 Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bun-
ların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır. 32 Bunlardan birinin leşi
neyin üzerine düşerse onu da kirletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister
çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş
olacaktır. 33 Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabın içindekiler kirli
sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır. 34 Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her
içecek kirli sayılacaktır. 35 Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da
kirletir. Üzerine düştüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalıdır. Çünkü
onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır. 36 Ancak kaynak ya da su sarnıcı
temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır. 37 Eğer bu
hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz
sayılacaktır. 38 Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için
kirlidir.
39 " 'Eti yenen hayvanlardan biri ölürse, leşine dokunan akşama kadar kirli
sayılacaktır. 40 Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşama kadar
kirli sayılacaktır. Leşi taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli
sayılacaktır.

41 “ ‘Bütün küçük kara hayvanları iğrençtir. Yenmeyecektir. 42 İster karnı
üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların
hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar iğrençtir. 43 Bunların hiçbiriyle
kendinizi kirletmeyin, iğrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin. 44
Tanrınız RAB benim. Kendinizi bana adayın ve kutsal olun. Çünkü ben
kutsalım. Murdar küçük kara hayvanlarını yiyerek kendinizi kirletmeyin.
45 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü
ben kutsalım.
46-47 “ ‘Kirli olanı temizden, eti yeneni eti yenmeyenden ayırt edebilmeniz
için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara
hayvanlarıyla ilgili yasa budur.’ ”

12

Doğum Yapan Kadının Paklanması

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Bir kadın hamile kalıp erkek
çocuk doğurursa, âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır.
3 Çocuk sekizinci gün sünnet edilmeli. 4 Kadın kanamasından paklanmak
için otuz üç gün bekleyecek. Pak sayılması için geçmesi gereken bu günler
doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek. 5 Ancak,
kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kana-
masından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir.
6 “ ‘Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi
gereken günler dolunca, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir kuzu, günah
sunusu olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümünde kâhine verecektir. 7 Kâhin bunu RAB'bin huzurunda sunacak ve
kadını arıtacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya
da kız doğuran kadınla ilgili yasa budur.
8 “ ‘Eğer kadının kuzu alacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü günah
sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin
kadını arıtacak ve kadın temiz sayılacaktır.’ ”

13

Deri Hastalıkları Yasası

1 RAB Musa'ya ve Kâhin Harun'a şöyle dedi: 2 “Bedeninde deri hastalığına
dönüşebilecek şiş, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Harun'a, ya da
Harun'un kâhin oğullarından birine götürülecek. 3 Kâhin derideki yaraya
bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri
hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan ede-
cektir. 4 Derideki parlak leke beyazsa, derine inmemişse, üzerindeki kıllar
ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak. 5 Yedinci gün
yaraya bakacak; yara ilerlememiş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı yedi
gün daha kapalı bir yerde tutacak. 6 Yedinci gün hastaya bir daha bakacak;
yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz ilan edecek. Yara
yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır. 7 Ancak temiz
sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa,
yine kâhine görünmelidir. 8 Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa
onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir.
9 “Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek. 10 Kâhin ona bakacak.
Derideki şiş beyazlaşmış, üzerindeki kıllar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et

11:44 Lev.19:2; 1Pe.1:16 **12:3** Yar.17:12; Luk.1:59; 2:21 **12:8** Luk.2:24

görünüyorsa, 11 bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek,
ama kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirlenmiştir.
12 “Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa
hastanın bütün bedenini kaplamışsa, 13 kâhin hastaya bakacak ve bedenini
hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazlaşmış ve temizdir.
14 Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır. 15 Kâhin kızıl et görürse, kişiyi
kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır. 16 Eğer kızıl et iyileşir,
beyazlaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir. 17 Kâhin hastaya bakacak, yara
beyazlaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak.
18 “Derideki çıban iyileşmiş, 19 ama bir süre sonra çıbanın yerinde beyaz bir
şiş, ya da kırmızımsı-beyaz parlak bir leke oluşmuşsa, kâhine göstermeli. 20 Kâhin
hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki kıllar ağarmışsa, kişiyi
kirli ilan edecektir. Çıbanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu. 21 Ama
kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve
yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. 22 Eğer derideki yara
yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış
demektir. 23 Parlak leke geçmemiş ama yayılmamışsa, bu çıban kabuğudur.
Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir.
24 “Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızımsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir
leke haline gelmişse, 25 kâhin yaraya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki kıllar
ağarmış, leke derine inmişse, yanıkta deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi
kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır. 26 Ama parlak
lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı
yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır. 27 Yedinci gün kişiye yine bakacak,
eğer leke deriye yayılmışsa, onu kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına
yakalanmıştır. 28 Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve
solmuşsa, yanıktan doğan bir şişliktir. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü
yanık yarasının kabuğudur bu.
29 “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa, 30 kâhin
yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa,
hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyuzdur. Baş ya da çenede görülen
bir deri hastalığıdır. 31 Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara
derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde
tutacak. 32 Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa,
üzerinde sarı kıl yoksa, uyuz derine inmemişse, 33 hasta tıraş olacak, ama
uyuz olan yerlere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir
yerde tutacak. 34 Yedinci gün uyuza yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa,
derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak
ve temiz sayılacaktır. 35 Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuz derisine
yayılırsa, 36 kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuz yayılmışsa, yarada sarı kıl
olup olmamasına bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır. 37 Ama kâhine göre
uyuz ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi
temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.
38 “Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa, 39 kâhin
ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı
lekelerdir. Kişi temizdir.
40 “Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır. 41 Saçının
önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır. 42 Ama saçı dökülmüş ya
da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa,
adam deri hastalığına yakalanmış demektir. 43 Kâhin adama bakacak. Saçı
dökülmüş baş ya da alındaki şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi

kırmızımsı-beyazsa, 44 adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kirlidir. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir.
45 "Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağzını örtüp, 'Kirliyim! Kirliyim!' diye bağırmalı. 46 Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır."

Küfle İlgili Kurallar

47 "Yün ya da keten bir giyside, 48 yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada küf görülürse, 49 giyside, deride, deri eşyada, örgü ipinde, kumaşta görülen küf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir. 50 Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak. 51 Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki küf yayılmışsa, bu tehlikeli bir küftür. Kirli sayılacaktır. 52 Üzerinde küf bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü önü alınamaz bir küftür ve yakılmalıdır.
53 "Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan küfün yayılmadığını görürse, 54 buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak. 55 Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Küf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü küf kemirmiştir.
56 "Küflü eşya yıkandıktan sonra, küfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki küflü kısmı yırtacak. 57 Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine küf görülürse, küf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksın. 58 Yıkanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan küf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır."
59 Küfün bulaştığı yün ya da keten giysiyi, kumaşı veya deri eşyayı kirli ya da temiz ilan etmenin yasası budur.

14

Deri Hastalarının Paklanması

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek. 3 Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse, 4 pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak. 5 Kâhinin buyruğuyla kuşlardan biri toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesilecek. 6 Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak 7 ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kıra salacak. 8 Pak kılınacak kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı. 9 Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kılları tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak.
10 "Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa* ince un ve bir log† zeytinyağı getirecek. 11 Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RAB'bin huzurunda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekletecek. 12 Sonra kâhin erkek kuzulardan birini alıp bir log zeytinyağıyla

14:2 Mat.8:4; Mar.1:44; Luk.5:14; 17:14 * **14:10** "Onda üç efa": Yaklaşık 3.9 kg. † **14:10** "Bir log": Yaklaşık 0.3 lt.

birlikte RAB'be suç sunusu olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RAB'bin huzurunda sallayacak. 13 Erkek kuzuyu günah sunusunun ve yakmalık sununun kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır. 14 Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecek. 15 Sonra bir log zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek. 16 Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. 17 Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağdan sürecek. 18 Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RAB'bin huzurunda onu arıtacak. 19 Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sunuyu kesecek. 20 Yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunakta sunacak. Böylece kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır.

21 "Eğer kişi yoksulsa ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa‡ ince un ve bir log zeytinyağı alacak. 22 Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak. 23 Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip kâhine verecek. 24 Kâhin suç sunusu olan erkek kuzuyla bir log zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. 25 Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek. 26 Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökecek. 27 Sağ parmağını sol avucundaki yağa batırarak RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek. 28 Avucundaki yağdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdüğü yerlere sürecek. 29 RAB'bin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek. 30-31 Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinlerden birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak tahıl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi RAB'bin huzurunda arıtacak." 32 Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir.

Küften Kurtulma

33 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 34 "Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizdeki bir eve küf hastalığı gönderirsem, 35 ev sahibi gidip kâhine, 'Evimde küfe benzer bir hastalık gördüm' diye haber vermeli. 36 Kâhin küfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek. 37 Duvarlara yayılan küfe bakacak. Eğer küf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemişse, 38 kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak. 39 Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer küf duvarlara yayılmışsa, 40 küflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek. 41 Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek. 42 Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup evi yeniden sıvayacaklar.

43 "Taşları sökülüp sıvası kazınan evde yeni sıva yapıldıktan sonra küf yine ortaya çıkarsa, 44 kâhin gidip eve bakacak. Küf yayılmışsa, önü alınamaz demektir. Ev kirli sayılır. 45 Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı kent

‡ **14:21** "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg.

dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır. 46 Evin kapalı olduğu günlerde, eve
giren biri akşama kadar kirli sayılacak. 47 O evde yatan ya da yemek yiyen
biri giysilerini yıkamalı.
48 "Ev sıvandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, küf yayılmamışsa evi temiz
ilan edecek. Çünkü küf geçmiş demektir. 49 Evi paklamak için iki kuş, sedir
ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak. 50 Kuşlardan birini toprak bir
kapta, akarsuyun üzerinde kesecek. 51 Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı
ipliği, canlı kuşu alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve
serpecek. 52 Böylece kuşun kanı, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı, mercanköşkotu
ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak. 53 Sonra canlı kuşu kent dışına, kıra
salacak. Böylece evin kirliliğini bağışlatacak ve ev temiz sayılacaktır."
54-56 Her türlü deri hastalığı, uyuz, giysiye ya da eve bulaşan küf, şiş, kabuk
ya da parlak lekelerle ilgili yasa budur. 57 Bunların ne zaman kirli, ne zaman
temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası budur.

15

Bedensel Akıntının Yol Açtığı Kirlilik

1 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 "İsrail halkına deyin ki, 'Adamın
erkeklik organında akıntı varsa, akıntı kirlidir. 3 Akıntı ister devam etsin,
ister kesilsin adamı kirletir. Akıntının neden olduğu kirlilikler şunlardır:
4 Üzerinde yattığı her yatak ve oturduğu her şey kirli sayılacaktır. 5 Kim yatağına
dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
6 Adamın üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini yıkayacak, yıkanacak,
akşama kadar kirli sayılacaktır. 7 Kim akıntısı olan adamın bedenine
dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
8 Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini
yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. 9 Akıntısı olan adamın
bindiği her eyer kirli sayılacaktır. 10 Adamın üzerine oturduğu ya da yattığı
herhangi bir eşyaya dokunan, akşama kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları
taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
11 Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini
yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. 12 Akıntısı olan adamın
dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır.
13 " 'Eğer adamın akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek.
Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda yıkanacak ve temiz sayılacak. 14 Sekizinci
gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın
giriş bölümüne gelecek ve bunları kâhine verecek. 15 Kâhin birini günah
sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adamı
RAB'bin huzurunda arıtacak.
16 " 'Eğer bir adamdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve
akşama kadar kirli sayılacaktır. 17 Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri
eşya yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. 18 Bir adam kadınla cinsel
ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşama kadar kirli
sayılacaklardır.
19 " 'Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona
dokunan da akşama kadar kirli sayılacak. 20 Âdet gördüğü günlerde kadının
üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır. 21 Kim kadının
yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli
sayılacaktır. 22 Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o
da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. 23 Kadının

yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi bir eşyaya dokunan herkes akşama kadar kirli sayılacaktır. 24 Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır.

25 “ ‘Eğer bir kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa, ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa, kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır. 26 Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı her yatak ve üzerine oturduğu her şey kirli sayılacaktır. 27 Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli kalacaktır.

28 “ ‘Ama kanama durursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır. 29 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirecek ve bunları kâhine verecek. 30 Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece kadını kanamasından doğan kirlilikten RAB'bin huzurunda arıtacak.

31 “ ‘İsrail halkını kirliliğinden arındıracaksın. Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirletip kirlilik içinde ölmesinler.’ ”

32-33 Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan kadınla yatan erkekle ilgili yasa budur.

16

Günahları Bağışlatma Günü (Lev.23:26-32; Say.29:7-11)

1-2 RAB'bin huzuruna yaklaştıkları için ölen Harun'un iki oğlunun ölümünden sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: “Ağabeyin Harun'a de ki, perdenin arkasındaki En Kutsal Yer'e* ikide bir girmesin, Antlaşma Sandığı'nın* üzerindeki Bağışlanma Kapağı'na* yaklaşmasın. Yoksa ölür. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut içinde görünüyorum. 3 Harun En Kutsal Yer'e ancak günah sunusu olarak bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koç sunarak girebilir. 4 Kutsal keten mintan, keten don giyecek, keten kuşak bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce yıkanacak. 5 İsrail topluluğu günah sunusu olarak Harun'a iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek.

6 “Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. 7 Sonra iki tekeyi alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne götürecek. 8 İkisi üzerine kura çekecek. Biri RAB için, biri Azazel† için. 9 Harun kurada RAB'be düşen tekeyi getirip günah sunusu olarak sunacak. 10 Azazel'e düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak RAB'be sunacak. Onu çöle salıp Azazel'e gönderecek.

11 “Harun kendisi için günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi için kesecek. 12 RAB'bin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki korları buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek. 13 Orada, RAB'bin huzurunda buhuru korların üzerine koyacak; buhurun dumanı Levha Sandığı'nın‡ üzerindeki Bağışlanma

---

16:1-2 İbr.6:19 * **16:1-2** “Bağışlanma Kapağı” diye çevrilen İbranice “Kapporet” sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. **16:3** İbr.9:7 † **16:8** “Azazel”: “Günah keçisi olarak kıra salmak” anlamına gelebilir. ‡ **16:13** “Levha Sandığı”: Antlaşma Sandığı diye de bilinir.

Kapağı'nı kaplayacak. Öyle ki, Harun ölmesin. 14 Sonra boğanın kanını alıp
parmağıyla kapağın üzerine, doğuya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi kez
bunu yineleyecek.
15 "Bundan sonra, halk için günah sunusu olarak tekeyi kesecek. Kanını
perdenin arkasına götürecek. Boğanın kanıyla yaptığı gibi tekenin kanını da
Bağışlanma Kapağı'nın üzerine ve önüne serpecek. 16 Böylece En Kutsal Yer'i
İsrail halkının kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındıracak.
Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü kirli insanların arasında
bulunuyor. 17 Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını
bağışlatmak için En Kutsal Yer'e girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar Buluşma
Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacak. 18 Harun RAB'bin huzurunda bulunan
sunağa çıkıp sunağı arındıracak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynu-
zlarına çepeçevre sürecek. 19 Kanı parmağıyla yedi kez sunağa serpecek.
Böylece sunağı İsrail halkının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacak.
20 "Harun En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındırdıktan sonra,
canlı tekeyi sunacak. 21 İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkının bütün
suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak.
Sonra bu iş için atanan bir adamla tekeyi çöle gönderecek. 22 Teke İsrail halkının
bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak.
23 "Sonra Harun Buluşma Çadırı'na girecek. En Kutsal Yer'e girerken
giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak. 24 Kutsal bir yerde yıkanıp
kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık
sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak. 25 Günah
sunusunun yağını sunakta yakacak.
26 "Tekeyi Azazel'e gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan
sonra ordugaha girecek. 27 Günah sunusu olarak sunulan ve kanları
günahları bağışlatmak için En Kutsal Yer'e getirilen boğa ile teke ordugahın
dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak. 28 Bunları yakan kişi
giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.
29 "Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın onuncu
günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsrailliler'den, gerekse aranızda
yaşayan yabancılardan hiç kimse çalışmayacak. 30 Çünkü o gün, Kâhin Harun
sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RAB'bin huzurunda bütün
günahlarınızdan arınacaksınız. 31 O gün Şabat'tır*, sizin için dinlenme günüdür.
İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır. 32 Babasının meshedip
kendi yerine atadığı kâhin günahları bağışlatacak. Kutsal keten giysileri
giyecek. 33 En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındıracak; kâhinlerin ve
bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak.
34 "Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkının bütün günahlarını yılda bir
kez bağışlatmak için verildi."
Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

17

Kan Yemek Yasaktır

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına de
ki, 'RAB'bin buyruğu şudur: 3 İsrailliler'den kim ordugahın içinde ya da dışında
bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder 4 ve onu Buluşma Çadırı'nın giriş
bölümüne, RAB'bin Konutu'nun önüne, RAB'be sunmak üzere getirmezse, kan

16:15 İbr.9:12 **16:23** Hez.44:19 **16:27** İbr.13:11 **16:29** Lev.23:26-32; Say.29:7-11

dökmüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır. 5 Öyle ki, İsrailliler açık kırlarda
kestikleri kurbanları RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne,
kâhine getirsinler ve esenlik sunusu olarak RAB'be kurban etsinler. 6 Kâhin
sununun kanını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde RAB'bin sunağı üzerine
dökecek, yağını da RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakacak. 7 İsrail halkı
taptığı teke ilahlara* artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca
geçerli olacak.'
8 "Onlara de ki, 'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim
yakmalık sunu veya kurban sunar da, 9 onu RAB'be sunmak için Buluşma
Çadırı'nın giriş bölümüne getirmezse, halkın arasından atılacaktır.
10 " 'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse,
ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım. 11 Çünkü canlılara
yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahtan bağışlatmanız
için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır. 12 Bundan dolayı İsrail
halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan
yemeyecek, dedim.
13 " 'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim eti yenen
bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akıtıp toprakla örtecektir. 14 Çünkü
canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını
yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyen
halkın arasından atılacaktır.
15 " 'Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabanıl hayvanların
parçaladığı bir hayvanın leşini yiyen herkes giysilerini yıkayacak, kendisi
de yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. Ancak bundan sonra temiz
sayılacaktır. 16 Eğer giysilerini yıkamaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını
çekecektir.' "

18

Yasak İlişkiler

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Tanrınız RAB benim.
3 Mısır'da bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizleri
Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kural-
larına uymayacaksınız. 4 Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre
yaşayacaksınız. Tanrınız RAB benim. 5 Kurallarıma, ilkelerime sarılın. Çünkü
onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim.
6 " 'Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak.
RAB benim. 7 Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokun-
mayacaksın. O senin annendir. Onunla ilişki kurmayacaksın. 8 Babanın
karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Babanın namusudur o. 9 Annenden ya
da babandan olan, ister seninle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey
kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın. 10 Kızının ya da oğlunun
kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onların namusu senin namusun-
dur. 11 Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksın.
Çünkü o babandan olmadır, senin kızkardeşin sayılır. 12 Halanla cinsel ilişki
kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır. 13 Teyzenle cinsel ilişki
kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır. 14 Amcanın namusuna

* **17:7** "Teke ilahlar" ya da "Teke görünümlü cinler."

17:7 2Ta.11:15 **17:10** Yar.9:4; Lev.7:26-27; 19:26; Yas.12:16,23-25; 15:23 **17:11** İbr.9:22 **18:5** Neh.9:29; Hez.18:9; 20:11-13; Luk.10:28; Rom.10:5; Gal.3:12 **18:8** Lev.20:11; Yas.22:30; 27:20; 1Ko.5:1 **18:9** Lev.20:17; Yas.27:22 **18:12** Lev.20:19-20

dokunmayacaksın. Karısına yaklaşmayacaksın, çünkü o senin yengendir. 15 Gelininle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksın. 16 Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o kardeşinin namusudur. 17 Bir kadının hem kendisiyle, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır. 18 Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın.

19 " 'Âdet gördüğü için kirli sayılan bir kadınla cinsel ilişki kurmayacaksın. 20 Komşunun karısıyla cinsel ilişki kurarak kendini kirletmeyeceksin. 21 İlah Molek'e* ateşte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin. Tanrın'ın adına leke getirmeyeceksin. RAB benim. 22 Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir. 23 Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıklıktır bu.

24 " 'Bu davranışların hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovacağım uluslar böyle kirlendiler. 25 Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor. 26 İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarıma ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız. 27 Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirlettiler. 28 Eğer siz de ülkeyi kirletirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi sizi de kusar.

29 " 'Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından atılacaktır. 30 Buyruklarımı yerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine uyarak kendinizi kirletmeyin. Tanrınız RAB benim.' "

19

Adalet ve Kutsallık Yasaları

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail topluluğuna de ki, 'Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım.

3 " 'Herkes annesine babasına saygı göstersin. Şabat günlerimi tutun. Tanrınız RAB benim.

4 " 'Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrınız RAB benim.

5 " 'RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde* kesin. 6 Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak. 7 Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacaktır. 8 Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RAB'bin gözünde kutsal olanı bayağılaştırmıştır. Halkın arasından atılacaktır.

9 " 'Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız. 10 Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.

18:15 Lev.20:12 **18:16** Lev.20:21 **18:17** Lev.20:14; Yas.27:23 **18:19** Lev.20:18 **18:20** Lev.20:10 **18:21** Lev.20:1-5 **18:22** Lev.20:13 **18:23** Çık.22:19; Lev.20:15-16; Yas.27:21 **19:2** Lev.11:44-45; 1Pe.1:16 **19:3** Çık.20:12; Yas.5:16 **19:3** Çık.20:8; Yas.5:12 **19:4** Lev.26:1 **19:4** Çık.20:23; 34:17; Yas.7:25 * **19:5** "Kabul edilecek biçimde" ya da "Kabul edilmeniz için". **19:9** Lev.23:22; Yas.24:19-22

11 “ ‘Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan
söylemeyeceksiniz. 12 Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrınız'ın
adını aşağılamış olursunuz. RAB benim.
13 “ ‘Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağını
sabaha bırakmayacaksın. 14 Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koy-
mayacaksın. Tanrın'dan korkacaksın. RAB benim.
15 “ ‘Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek,
güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın. 16 Halkının
arasında onu bunu çekiştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar ver-
meyeceksin. RAB benim.
17 “ ‘Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin. Komşun günah işlerse
onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah işlemiş olursun. 18 Öç almayacaksın.
Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin.
RAB benim.
19 “ ‘Kurallarımı uygulayın. Farklı cinsten iki hayvanı çiftleştirme. Tarlana
iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş giysi giyme.
20 “ ‘Bir adam bir cariyeyle yatarsa, eğer kadın nişanlı, bedeli ödenmemiş
ya da azat edilmemişse, ikisi de cezalandırılacak ama öldürülmeyecek. Çünkü
kadın özgür değildir. 21 Adam RAB'be, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, suç
sunusu olarak bir koç getirecek. 22 Kâhin bu koçla adamın işlediği günahı
RAB'bin önünde bağışlatacak ve adam bağışlanacak.
23 “ ‘Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağacı dikerseniz, ilk üç yıl
meyvesini kirli ve yasak sayın, yemeyin. 24 Dördüncü yıl ağacın bütün meyvesi
şükran sunusu olarak RAB için kutsal sayılacak. 25 Beşinci yıl ağacın meyvesini
yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrınız RAB benim.
26 “ ‘Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak, falcılık yap-
mayacaksınız. 27 Başınızın yan tarafındaki saçları kesmeyecek, sakalınızın
kenarlarına dokunmayacaksınız. 28 Ölüler için bedeninizi yaralamayacak,
dövme yaptırmayacaksınız. RAB benim.
29 “ ‘Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa fahişelik yayılır ve ülke
ahlaksızlıkla dolup taşar. 30 Şabat günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı
göstereceksiniz. RAB benim.
31 “ ‘Cincilere, ruh çağıranlara yönelmeyin. Onlara danışmayın, kirlenirsiniz.
Tanrınız RAB benim.
32 “ ‘Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlılara saygı göstereceksin.
Tanrın'dan korkacaksın. RAB benim.
33 “ ‘Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın.
34 Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz.
Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim.
35 “ ‘Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yap-
mayın. 36 Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısır'dan sizi çıkaran
Tanrınız RAB benim. 37 Kurallarımın, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları
yerine getireceksiniz. RAB benim.’ ”

19:11 Çık.20:15; Yas.5:19 **19:11** Çık.20:16; Yas.5:20 **19:12** Çık.20:7; Yas.5:11; Mat.5:33 **19:13** Yas.24:14-15 **19:14** Yas.27:18 **19:15** Çık.23:6-8; Yas.16:19 **19:17** Mat.18:15 **19:18** Mat.5:43; 19:19; 22:39; Mar.12:31,33; Luk.10:27; Rom.13:9; Gal.5:14; Yak.2:8 **19:19** Yas.22:9-11 **19:26** Yar.9:4; Lev.7:26-27; 17:10-14; Yas.12:16,23-25; 15:23 **19:26** Yas.18:10 **19:27** Lev.21:5; Yas.14:1 **19:29** Yas.23:17 **19:30** Lev.26:2 **19:31** Yas.18:11; 1Sa.28:3; 2Kr.23:4; Yşa.8:19 **19:33** Çık.22:21; Yas.24:17-18; 27:19 **19:35** Yas.25:13-16; Özd.20:10; Hez.45:10

20

Günahın Bedeli

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'İsrailliler'den ya da aranızda
yaşayan yabancılardan kim çocuklarından birini ilah Molek'e* sunarsa, kesin-
likle öldürülecek. Ülke halkı onu taşlayacak. 3 Kim çocuğunu Molek'e sunarak
tapınağımı kirletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu
halkımın arasından atacağım. 4 Adam çocuğunu Molek'e sunar da, ülke halkı
bunu görmezden gelir, onu öldürmezse, 5 adama ve ailesine öfkeyle bakacağım.
Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Molek'e tapanların hepsini
halkımın arasından atacağım.
6 " 'Kim cincilere, ruh çağıranlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle
bakacak, halkımın arasından atacağım. 7 Kendinizi bana adayın, kutsal olun.
Tanrınız RAB benim. 8 Kurallarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. Sizi
kutsal kılan RAB benim.
9 " 'Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir.
Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir.
10 " 'Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse,
hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir. 11 Babasının
karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle
öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir. 12 Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de
kesinlikle öldürülecektir. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir. 13 Bir erkek
başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle
öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir. 14 Bir adam hem bir kızla, hem de kızın
annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın
diye üçü de yakılacaktır. 15 Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle
öldürülecek, hayvansa kesilecektir. 16 Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla
bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvanı da kesinlikle öldüreceksiniz. Ölümü
hak etmişlerdir.
17 " 'Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşiyle evlenir,
cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır.
Adam kızkardeşiyle ilişki kurduğu için suçunun cezasını çekecektir. 18 Âdet gören
bir kadınla yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akıntılı yerini açığa çıkarmış,
kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır.
19 " 'Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü yakın
akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz.
20 " 'Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna
leke sürmüş olur. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi ol-
madan öleceklerdir. 21 Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur.
Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır.
22 " 'Bütün kurallarıma, ilkelerime uyacak, onları yerine getireceksiniz.
Öyle ki, yaşamak üzere sizi götüreceğim ülke sizi dışarı kusmasın. 23 Önünüzden
kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu
kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim. 24 Oysa, Siz onların
topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak
vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim.

20:9 Çık.21:17; Mat.15:4; Mar.7:10 **20:10** Çık.20:14; Lev.18:20; Yas.5:18 **20:11** Lev.18:8; Yas.22:30; 27:20; 1Ko.5:1 **20:12** Lev.18:15 **20:13** Lev.18:22 **20:14** Lev.18:17; Yas.27:23 **20:15** Çık.22:19; Lev.18:23; Yas.27:21 **20:17** Lev.18:9; Yas.27:22 **20:18** Lev.18:19 **20:19** Lev.18:12-14 **20:21** Lev.18:16

25 “ ‘Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için
kirli ilan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi
kirletmeyeceksiniz. 26 Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kut-
salım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum.
27 “ ‘Cincilik yapan ve ruh çağıran ister erkek olsun, ister kadın olsun
kesinlikle öldürülecektir. Onları taşlayacaksınız. Ölümlerinden kendileri sorum-
ludur.’ ”

21

Kâhinlerle İlgili Kurallar

1-2 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Harun soyundan gelen kâhinlere de ki,
‘Kâhinlerden hiçbiri yakın akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi
dışında, halkından birinin ölüsüyle kendini kirletmesin. 3 Yanında kalan
evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir. 4 Halkı arasında bir büyük
olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli.
5 “ ‘Kâhinler yas tutarken başlarını tıraş etmeyecek, sakallarının uçlarını
kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar. 6 Tanrıları için kutsal olacaklar,
Tanrıları'nın adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrıları RAB'be yakılan
sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gerekir. 7 Kâhinler
fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü
kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır. 8 Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu
Tanrınız'a o sunuyor. Sizin için kutsaldır. Çünkü ben kutsalım, sizi kutsal
kılan RAB benim. 9 Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem
kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır.
10 “ ‘Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler
giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak.
11 Hiçbir ölüye yaklaşmayacak. Ölen annesi, babası bile olsa kendini kirlet-
meyecek. 12 Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrısı'nın Tapınağı'nı kir-
letmeyecek. Çünkü Tanrı'nın buyurduğu mesh yağıyla Tanrısı'na adanmıştır.
RAB benim. 13 Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır. 14 Dul, boşanmış,
kirletilmiş ya da fahişe bir kadınla evlenmeyecek. Yalnız kendi halkından
bakire bir kızla evlenebilir. 15 Böylece halkının arasında çocuklarına leke
sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim.’ ”
16 RAB Musa'ya şöyle dedi: 17 “Harun'a de ki, ‘Soyundan gelecek kuşaklar
boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrısı'na
yaklaşmasın. 18 Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı,
organlarından biri aşırı büyümüş, 19 kolu veya ayağı kırık, 20 kambur, cüce,
gözü özürlü, uyuz, yarası kabuk bağlamış ya da hadım. 21 Kâhin Harun'un
soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sunuyu sunmak
üzere sunağa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrısı'na yiyecek sunusu
sunmak üzere sunağa yaklaşamaz. 22 Böyle bir adam Tanrısı'na sunulan
kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir. 23 Ancak perdeye ve sunağa yak-
laşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağımı kirletmesin. Onları kutsal kılan
RAB benim.’ ”
24 Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

22

Sunuları Kimler Yiyecek

21:3 Hez.44:25 **21:5** Lev.19:27-28; Yas.14:1 **21:14** Hez.44:22

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Harun'a ve oğullarına de ki, 'İsrail halkının bana
sunduğu kutsal sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler.
RAB benim. 3 Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkının bana
sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım.
RAB benim.
4 " 'Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısı olan biri
temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değdiği için
kirli sayılan bir şeye dokunan, menisi akan, 5 insanı kirli kılacak küçük kara
hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana
dokunan, 6 akşama kadar kirli sayılacak, yıkanmadığı sürece kutsal sunulardan
yemeyecektir. 7 Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiye-
bilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir. 8 Ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvanlar
tarafından parçalanmış bir leşi yiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim.
9 " 'Kâhinler buyruklarıma uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker,
buyruklarımı çiğnedikleri için ölürler. Onları kutsal kılan RAB benim.
10 " 'Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sunuyu yemeyecek; kâhinin
konuğu ve işçisi bile. 11 Ama kâhinin parayla satın aldığı ya da evinde doğan
köle onun yemeğini yiyebilir. 12 Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen
kızı bağışlanan kutsal sunuları yemeyecek. 13 Ama dul kalmış ya da boşanmış,
çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmüş kâhin kızı
babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez.
14 " 'Bilmeden kutsal sunuyu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine
geri verecek. 15 Kâhinler İsrail halkının RAB'be sunduğu kutsal sunuları
bayağılaştırmayacaklar. 16 Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük
suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim.' "

Kabul Edilmeyecek Kurbanlar

17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 18 "Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına
de ki, 'İster İsrailli olsun, ister İsrail'de yaşayan bir yabancı olsun, biriniz
RAB'be dilek adağı ya da gönülden verilen sunu olarak yakmalık sunu sun-
mak istiyorsa, 19 sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek sığır,
koyun ya da keçi sunmalı. 20 Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul
edilmeyecektir. 21 Kim gönülden verilen bir sunuyu ya da dilek adağını yerine
getirmek için RAB'be esenlik kurbanı olarak sığır veya davar sunmak isterse,
kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksiği bulunmamalı.
22 Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayvanı RAB'be
sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RAB'be böyle bir
hayvan sunmayacaksınız. 23 Organlarından biri aşırı büyümüş ya da yeterince
gelişmemiş bir sığırı veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama
gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez. 24 Yumurtaları vurulmuş,
ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RAB'be sunmayacak, ülkenizde
buna yer vermeyeceksiniz. 25 Böyle bir hayvanı bir yabancıdan alıp yiyecek
sunusu olarak Tanrınız'a sunmayacaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur.
Kabul edilmeyecektir.' "
26 RAB Musa'ya şöyle dedi: 27 "Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman,
yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu
olarak RAB'be sunulabilir. Kabul edilecektir. 28 İster inek, ister davar olsun,
hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz.

22:20 Yas.17:1

29 “RAB'be şükran kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecek biçimde*
sunun. 30 Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim.
31 “Buyruklarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. RAB benim.
32 Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasında kutsal tanınacağım.
Sizi kutsal kılan RAB benim. 33 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB
benim.”

23

Bayramlar

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Kutsal toplantılar olarak
ilan edeceğiniz bayramlarım, RAB'bin bayramları şunlardır:’ ”

Şabat Günü

3 “ ‘Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat dinlenme ve kutsal
toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabat'ı
RAB'be ayıracaksınız.’ ”

Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı
(Çık.12:15-20; Say.28:16-25; Yas.16:1-8)

4 “ ‘Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin
bayramları şunlardır: 5 Birinci ayın on dördüncü günü akşamüstü RAB'bin
Fısıh Bayramı başlar. 6 On beşinci gün RAB'bin Mayasız Ekmek Bayramı'dır*.
Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. 7 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek,
gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. 8 Yedi gün RAB için yakılan sunu
sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi
yapmayacaksınız.’ ”

İlk Ürünler

9 RAB Musa'ya şöyle dedi: 10 “İsrail halkına de ki, ‘Size vereceğim ülkeye
girip ürününü biçtiğiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine
götüreceksiniz. 11 Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RAB'bin huzurunda
sallayacak. Demet Şabat'tan* sonraki gün sallanacak. 12 Demetin sallandığı
gün, yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu
sunacaksınız. 13 Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak yağla yoğrulmuş bir
efa ince unun onda ikisi* sunulacak. RAB için yakılan sunu ve O'nu hoşnut
eden koku olacak bu. Yakmalık sunuyla birlikte dökmelik sunu olarak bir hin
şarabın dörtte birini† sunacaksınız. 14 Tanrınız'a bu sunuyu getireceğiniz güne
kadar ekmek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her
yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.’ ”

Hasat Bayramı
(Say.28:26-31; Yas.16:9-12)

15 “ ‘Şabat'tan* sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüz günden
başlayarak tam yedi hafta sayın. 16 Yedinci Şabat'tan sonraki güne kadar
elli gün sayın: O gün RAB'be yeni tahıl sunusu sunacaksınız. 17 Yaşadığınız
yerden RAB'be sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk
ürünlerden, onda iki efa‡ ince undan yapılacak. Mayayla pişirilip RAB'be öyle
sunulacak. 18 Ekmekle birlikte yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında
kusursuz yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahıl sunusu ve

---

* **22:29** “Kabul edilecek biçimde” ya da “Kabul edilmeniz için”. **23:3** Çık.20:8-10; 23:12; 31:15; 34:21; 35:2; Yas.5:12-14 **23:5** Çık.12:1-13; Yas.16:1-2 * **23:13** “Efanın onda ikisi”: Yaklaşık 2.6 kg. † **23:13** “Hinin dörtte biri”: Yaklaşık 0.9 lt. **23:15** Çık.23:16; 34:22 ‡ **23:17** “Onda iki efa”: Yaklaşık 2.6 kg.

dökmelik sunuyla sunulan bu sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. 19 Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak bir yaşında iki kuzu sunacaksınız. 20 Kâhin iki kuzuyu ilk üründen yapılmış ekmekle birlikte sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. RAB için kutsal olan bu sunular kâhinindir. 21 O gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.

22 " 'Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.' "

Anma Günü
(Say.29:1-6)

23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın birinci günü dinlenme günüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır. 25 O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.' "

Günahların Bağışlanma Günü
(Lev.16:2-34; Say.29:7-11)

26 RAB Musa'ya şöyle dedi: 27 "Yedinci ayın onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız. 28 O gün hiç iş yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'bin huzurunda günahlarınızı bağışlatacağınız bağışlanma günüdür. 29 O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır. 30 O gün herhangi bir iş yapanı halkın arasından yok edeceğim. 31 Hiç iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli yasa olacak bu. 32 O gün sizin için Şabat, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşama kadar Şabat'ı kutlayacaksınız."

Çardak Bayramı
(Say.29:12-39; Yas.16:13-17)

33 RAB Musa'ya şöyle dedi: 34 "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın on beşinci günü Çardak Bayramı başlar. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. 35 İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. 36 Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

37 –" 'Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları bunlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sunuyu, yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu, kurbanı, dökmelik sunuları günün gereğine uygun biçimde sunacaksınız. 38 Bunlar RAB'bin kutlamanızı istediği Şabat günlerinin, RAB'be sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının ve gönülden verilen sunuların dışındadır.–

39 " 'Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızın ürünlerini devşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız. Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak. 40 İlk gün meyve ağaçlarının güzel meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadi kavaklarını toplayıp Tanrınız RAB'bin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız. 41 Bunu her yıl yedi gün RAB'bin bayramı olarak kutlayacaksınız. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa

23:22 Lev.19:9-10; Yas.24:19-22 **23:27** Lev.16:29-34; Say.29:7 **23:34** Say.29:12,35 **23:39** Çık.23:16; 34:22

olacak bu. Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız. 42 Yedi gün çardaklarda
kalacaksınız. Bütün yerli İsrailliler çardaklarda yaşayacak. 43 Öyle ki, gelecek
kuşaklar İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı
bilsinler. Tanrınız RAB benim.' "
44 Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.

24

Rab'bin Huzurunda Yanan Işık (Çık.27:20-21)

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli
yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler. 3 Harun kandilleri
benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin
dışında, akşamdan sabaha kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar
boyunca sürekli bir kural olacak bu. 4 RAB'bin huzurunda saf altın kandil-
likteki kandiller sürekli yanacaktır."

Rab'be Sunulan Ekmek

5 "İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın onda ikisi* ağırlığında
olacak. 6 Bunları RAB'bin huzurunda iki sıra halinde, altışar altışar saf altın
masanın üzerine dizeceksin. 7 İki sıra ekmeğin yanına anma payı olarak saf
günnük koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmeğin yerini
alacak. 8 Bu ekmek, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak,
her Şabat Günü aksatılmadan RAB'bin huzurunda dizilecek. 9 Ve Harun'la
oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır.
RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak."

Tanrı'ya Lanet Edenin Sonu

10 İsrailliler arasında annesi İsrailli babası Mısırlı bir adam vardı. Ordugahta
onunla bir İsrailli arasında kavga çıktı. 11 İsrailli kadının oğlu RAB'be sövdü,
lanet etti. Onu Musa'ya getirdiler. Annesi Dan oymağından Divri'nin kızı
Şelomit'ti. 12 Adamı göz altına alıp RAB'bin kararını beklediler.
13 RAB Musa'ya şöyle dedi: 14 "Onu ordugahın dışına çıkar. Ettiği laneti
duyan herkes elini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşlasın.
15 İsrail halkına de ki, 'Kim Tanrısı'na lanet ederse günahının cezasını çekecektir.
16 RAB'be söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşlayacak. İster
yerli ister yabancı olsun, RAB'be söven herkes öldürülecektir.
17 " 'Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir. 18 Başkasının hayvanını öldüren,
yerine bir hayvan vererek aldığı canın karşılığını canla ödeyecektir. 19 Kim
komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır. 20 Kırığa karşılık
kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptıysa kendisine de aynı şey
yapılacaktır. 21 Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren
öldürülecektir. 22 Yerli yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrınız
RAB benim.' "
23 Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden
adamı ordugahın dışına çıkardı ve taşlayarak öldürdü. Böylece İsrail halkı
RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.

25

Şabat Yılı

---

* **24:5** "Efanın onda ikisi": Yaklaşık 2.6 kg.

24:5 Çık.25:30 **24:9** Mat.12:4; Mar.2:26; Luk.6:4 **24:17** Çık.21:12 **24:20** Çık.21:23-25; Yas.19:21; Mat.5:38 **24:22** Say.15:16

1 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Size
vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için Şabat'ı* kutlamalı. 3 Altı yıl
tarlanı ekeceksin, bağını budayacaksın, ürününü toplayacaksın. 4 Ama yed-
inci yıl toprak dinlenecek. O yıl Şabat Yılı olacak, RAB'be adanacak. Tarlanı
ekmemeli, bağını budamamalısın. 5 Hasadının ardından süreni biçmeyecek, bu-
danmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı
olacak. 6 Şabat Yılı'nda ülke ne ürün verirse, sizin için, köleleriniz, cariyeleriniz,
yanınızda çalışan ücretliler ve aranızda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak.
7 Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınızı da yabanıl hayvanları da doyu-
racak.' "

Özgürlük Yılı

8 " 'Yedi yılda bir kutlanan Şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi
kez geçecek Şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır. 9 Sonra, yedinci ayın
onuncu günü, yani günahları bağışlatma günü, bütün ülkede yüksek sesle boru
çalınacak. 10 Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan
edeceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına,
ailesine dönecek. 11 Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek,
ürünün ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini topla-
mayacaksınız. 12 Çünkü o yıl özgürlük yılıdır. Sizin için kutsaldır. Yalnız
tarlalarda kendiliğinden yetişeni yiyebilirsiniz.

13 " 'Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek. 14 Bir komşuna tarla
satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız. 15 Eğer
sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin,
o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak. 16 Yılların sayısı çoksa fiyatı
artıracak, azsa indireceksin. Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor. 17 Birbirinize
haksızlık yapmayacak, Tanrınız'dan korkacaksınız. Tanrınız RAB benim.

18 " 'Kurallarıma uyacak, ilkelerimi özenle yerine getireceksiniz. Böylece
ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız. 19 Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak
ve orada güvenlik içinde oturacaksınız. 20 Toprağımızı ekmez, ürünümüzü
toplamazsak, yedinci yıl ne yiyeceğiz? diye sorarsanız, 21 altıncı yıl size
öyle bir bereket göndereceğim ki, toprak üç yıllık ürün verecek. 22 Sekizinci
yıl toprağınızı ekerken, dokuzuncu yıl ürün alıncaya kadar eski ürününüzü
yiyeceksiniz.

23 " 'Tarlanız temelli olarak satılamaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancısınız,
konuğumsunuz. 24 Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine
tarlasını geri alma hakkı tanımalısınız. 25 Kardeşlerinizden biri yoksullaşır,
toprağının bir parçasını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip
toprağı geri alabilir. 26 Toprağını satın alacak yakın bir akrabası yoksa,
sonradan durumu düzelir, yeterli para bulursa, 27 satış yaptıktan sonra geçen
yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağını sattığı adama ödeyip
toprağına dönecek. 28 Ancak toprağını geri alacak parayı bulamazsa, toprak
özgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıl toprağı elinden
çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak.

29 " 'Surlu bir kentte evini satan adamın evi sattıktan tam bir yıl sonrasına
kadar onu geri alma hakkı olacaktır. 30 Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa,
ev temelli olarak alıcıya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır.
Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacaktır. 31 Ama surlarla
çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibi işlem görecektir. İlk sahibinin evi geri
alma hakkı olacak, özgürlük yılında evi satın alan onu geri verecektir.

25:1 Çık.23:10-11

32 “ ‘Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıkları evleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler. 33 Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı
evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri verilecektir. Çünkü
Levililer'in kentlerindeki evler onların İsrail halkının arasındaki mülkleridir.
34 Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı
mülküdür.
35 “ ‘Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım et-
melisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak. 36 Ondan
faiz ve kâr alma. Tanrın'dan kork ki, kardeşin yanında yaşamını sürdürebilsin.
37 Ona faizle para vermeyeceksin. Ödünç verdiğin yiyecekten kâr almaya-
caksın. 38 Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizleri
Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB'bim.
39 “ ‘Aranızda yaşayan bir kardeşin yoksullaşır, kendini köle olarak sana
satarsa, onu bir köle gibi çalıştırmayacaksın. 40 Yanında çalışan bir işçi ya
da yabancı gibi davranacaksın ona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak.
41 Sonra çocuklarıyla birlikte yanından ayrılıp ailesinin yanına, atalarının
toprağına dönecek. 42 Çünkü İsrailliler benim Mısır'dan çıkardığım kullarımdır.
Köle olarak satılamazlar. 43 Ona efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın.
Tanrın'dan korkacaksın.
44 “ ‘Köleleriniz, cariyeleriniz çevrenizdeki uluslardan olmalı. Onlardan
uşak ve cariye satın alabilirsiniz. 45 Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların
çocuklarını, ister ülkenizde doğmuş olsun ister olmasın, satın alıp onlara sahip
olabilirsiniz. 46 Onları miras olarak çocuklarınıza bırakabilirsiniz. Yaşamları
boyunca size kölelik edecekler. Ancak bir İsrailli kardeşine efendilik etmeye-
cek, sert davranmayacaksın.
47 “ ‘Aranızda yaşayan bir yabancı ya da geçici olarak kalan biri zenginleşir,
buna karşılık bir İsrailli kardeşin yoksullaşıp kendini ona ya da ailesinin bir
bireyine köle olarak satarsa, 48-49 satıldıktan sonra geri alınma hakkı vardır.
Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakın akrabalarından,
ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterli para bulursa, kendisi
özgürlüğünü geri alabilir. 50 Efendisiyle hesap görmeli. Kendisini sattığı
yıldan özgürlük yılına kadar geçen yılları sayacaklar. Özgürlüğünün bedeli,
kalan yılların sayısına göre bir işçinin gündelik ücreti üzerinden hesap edile-
cektir. 51 Eğer geriye çok yıl kalıyorsa, buna göre özgürlüğünün bedeli olarak
satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek. 52 Eğer özgürlük yılına yalnız
birkaç yıl kalmışsa, ona göre hesap ederek özgürlüğünün bedelini ödemelidir.
53 Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin
önünde efendisinin ona sert davranmamasını sağlayacaksın.
54 “ ‘Bu yollardan özgürlüğüne kavuşamasa bile, özgürlük yılında çocuklarıyla
birlikte özgür olacaktır. 55 Çünkü İsrailliler benim kullarım, Mısır'dan çıkardığım
kendi kullarımdır. Tanrınız RAB benim.’ ”

26

Tanrı'ya Bağlılığın Ödülü

1 “ ‘Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz.
Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü
Tanrınız RAB benim. 2 Şabat günlerimi tutacak, tapınağıma saygı göstereceksiniz.
RAB benim.
3 “ ‘Kurallarıma göre yaşar, buyruklarımı dikkatle yerine getirirseniz,

25:35 Yas.15:7-8 **25:37** Çık.22:25; Yas.23:19-20 **25:39** Çık.21:2-6; Yas.15:12-18 **26:1** Lev.19:4
26:1 Çık.20:4; Yas.5:8; 16:21-22; 27:1 **26:3** Yas.11:13-15

4 yağmurları zamanında yağdıracağım. Toprak ürün, ağaçlar meyve verecek.
5 Bağbozumuna kadar harman dövecek, ekim zamanına kadar bağlarınızdan
üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizde güvenlik içinde yaşayacaksınız.
6 “ ‘Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız.
Tehlikeli hayvanları ülkenizden kovacağım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz.
7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önünüzde yere
serilecekler. 8 Beşiniz yüz kişinin, yüzünüz on bin kişinin hakkından gelecek.
Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecek. 9 Size iyilikle
bakacağım. Sizi verimli kılıp çoğaltacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı
sürdüreceğim. 10 Eski ürününüz yemekle tükenmeyecek. Yeni ürüne yer
bulmak için eskisini boşaltmak zorunda kalacaksınız. 11 Konutumu aranızda
kuracak, size sırt çevirmeyeceğim. 12 Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım.
Siz de benim halkım olacaksınız. 13 Ben sizi Mısır'da köle olmaktan kurtaran
Tanrınız RAB'bim. Boyunduruğunuzu kırdım. Sizi başı dik yaşattım.’ ”

Tanrı'dan Uzaklaşmanın Cezası

14 “ ‘Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, ceza-
landırılacaksınız. 15 Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buyruk-
larıma karşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız, 16 sizi şöyle cezalandıracağım:
Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sıtma gözlerinizin ferini söndürecek,
canınızı kemirecek. Boşa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünlerinizi düşmanlarınız
yiyecek. 17 Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratacak.
Sizden nefret edenler sizi yönetecek. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız.
18 “ ‘Bütün bunlara karşın beni dinlemezseniz, günahlarınıza karşılık
cezanızı yedi kat artıracağım. 19 İnatçı gururunuzu kıracağım. Gök demir, yer
bakır olacak. 20 Gücünüz tükenecek. Topraklarınız ürün, ağaçlarınız meyve
vermeyecek.
21 “ ‘Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezseniz,
günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım. 22 Üzerinize yabanıl
hayvanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok
edecekler. Sayınız azalacak, yollarınız ıssız kalacak.
23 “ ‘Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz, 24 ben
de size karşı çıkacağım, günahlarınıza karşılık sizi yedi kez cezalandıracağım.
25 Bozduğunuz antlaşmamın öcünü almak için başınıza savaş getireceğim.
Kentlerinize çekildiğinizde aranıza salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline
düşeceksiniz. 26 Ekmeğinizi kestiğim zaman, on kadın ekmeğinizi bir fırında
pişirecek. Ekmeğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymaya-
caksınız.
27 “ ‘Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çıkarsanız, 28 bu
kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık sizi yedi kat
cezalandıracağım. 29 Açlıktan çocuklarınızın etini yiyeceksiniz. 30 Tapınma
yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarınızı yok edeceğim. Cesetlerinizi devrilen
putların üzerine serecek, sizden nefret edeceğim. 31 Kentlerinizi viraneye
çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz koku-
ları duymayacağım. 32 Ülkenizi viran edeceğim, oraya yerleşen düşmanlarınız
bile şaşkına dönecek. 33 Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıçımla peşinize
düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek. 34 Siz
düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke ıssız kaldığı yıllar boyunca Şabatlar'ın*
sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip Şabatları'nın tadına varacak.

26:12 Hez.37:27; 2Ko.6:16; Va.21:3

35 Üzerinde yaşadığınız Şabat yıllarında görmediği rahatı ıssız kaldığı yıllarda görecek.
36 “ ‘Düşman ülkelerinde sağ kalanlarınızın yüreğine öyle bir korku düşüreceğim ki, rüzgarın sürüklediği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaştan kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler. 37 Kovalayan yokken savaştan kaçarcasına birbirlerinin üzerine yıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız. 38 Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkeler sizi yutacak. 39 Artakalanlarınız gerek kendi, gerekse atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler.
40 “ ‘Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldiklerini, ihanet ettiklerini itiraf eder 41 –bu yüzden onlara karşı çıkıp kendilerini düşman ülkelerine sürmüştüm– inadı bırakıp alçakgönüllü olur*, suçlarının bedelini öderlerse, 42 ben de Yakup'la, İshak'la, İbrahim'le yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdiğim ülkeyi anımsayacağım. 43 Ülke önce ıssız bırakılacak ve ıssız kaldığı sürece Şabatlar'ın tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımdan nefret ettiler. 44 Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim. Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim. 45 Tanrıları olmak için öteki ulusların önünde Mısır'dan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim.’ ”
46 RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.

27

Dilek Adaklarıyla İlgili Kurallar

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir kimse RAB'be birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir. 3 Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkekler için elli kutsal yerin şekeli* gümüş, 4 kadınlar için otuz şekel†. 5 Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi‡, kadınlar için on şekel§. 6 Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beş*, kızlar için üç şekel† gümüş. 7 Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler için on beş‡, kadınlar için on şekel. 8 Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar yoksulsa, adadığı kişiyi kâhine götürecek; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir.
9 “ ‘RAB'be sunulacak adak O'na sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan biriyse, kabul edilecektir. O'na böyle sunulan her hayvan kutsaldır. 10 Adakta bulunan kişi RAB'be sunacağı adağı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır. 11 Eğer adak RAB'be sunulamayacak kirli sayılan hayvanlardan biriyse, kâhine götürülecektir. 12 Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neyse

* **26:41** “İnadı bırakıp alçakgönüllü olur”: İbranice “Sünnetsiz* yüreklerini alçaltır”. **26:42** Yar.28:13-14 **26:42** Yar.26:3-4 **26:42** Yar.17:7-8 * **27:3** “Elli kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 500 gr. † **27:4** “Otuz şekel”: Yaklaşık 300 gr. ‡ **27:5** “Yirmi şekel”: Yaklaşık 200 gr. § **27:5** “On şekel”: Yaklaşık 100 gr. * **27:6** “Beş şekel”: Yaklaşık 50 gr. † **27:6** “Üç şekel”: Yaklaşık 30 gr. ‡ **27:7** “On beş şekel”: Yaklaşık 150 gr.

o geçerli olacak. 13 Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.
14 “ ‘Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RAB'be adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır. 15 Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır.
16 “ ‘Bir kimse ailesinden kalan tarlanın bir bölümünü RAB'be adamak isterse, tarlaya ekilecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homer arpa§ tohumu ekilebilecek tarlanın değeri elli şekel* gümüş olacaktır. 17 Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bu fiyat geçerli olacaktır. 18 Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar geçecek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın fiyatı daha düşük olacaktır. 19 Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlaya biçilen değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır. 20 Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz. 21 Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RAB'be koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhinlere ait olacaktır.
22 “ ‘Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarlayı RAB'be adarsa, 23 kâhin özgürlük yılına kadar geçecek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi biçilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RAB'be ait olacak, kutsal sayılacaktır. 24 Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir. 25 Değer biçilirken kutsal yerin şekeli† esas alınacaktır. Bir şekel yirmi geradır.
26 “ ‘İlk doğan hayvan RAB'be aittir. İster sığır, ister davar olsun, kimse onu RAB'be adayamaz. Çünkü o RAB'bindir. 27 Ama ilk doğan hayvan kirli sayılan hayvanlardan biriyse, kişi kâhinin biçeceği değerin beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvan biçilen değer üzerinden başka birine satılacaktır.
28 “ ‘İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RAB'be koşulsuz adanan hiç bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RAB'be koşulsuz adanan her şey RAB için çok kutsaldır. 29 RAB'be koşulsuz adanan insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir.
30 “ ‘İster toprağın ürünü, ister ağacın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondalığı RAB'be aittir. RAB için kutsaldır. 31 Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse, değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir. 32 Bütün sığırlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır. 33 Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır.’ ”
34 RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.

§ **27:16** “Bir homer arpa”: Yaklaşık 150 kg. * **27:16** “Elli şekel”: Yaklaşık 500 gr. † **27:25** “Bir kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 10 gr. **27:28** Say.18:14 **27:30** Say.18:21; Yas.14:22-29

ÇÖLDE SAYIM

GİRİŞ

Çölde Sayım Kitabı, İsrail halkının Sina Dağı'ndan göç edip Tanrı'nın vaat ettiği Kenan topraklarının doğu sınırına ulaşana dek başlarından geçen olayları anlatır. Kitap adını Musa'nın Sina Dağı'nda, göç etmeden önce yaptığı sayımdan almıştır. Musa bir kuşak sonra Moav'da, Şeria Irmağı'nın doğusunda İsrail halkı arasında bir kez daha sayım yaptı. Bu iki sayım arasında İsrailliler Kenan topraklarının güney sınırında olan Kadeş-Barnea'ya dek ilerlediler. Ne var ki, oradan vaat edilen ülkeye imansızlıklarından ötürü giremediler. Kırk yıl kadar dolaştıktan sonra, Şeria Irmağı'nın doğu bölgesine gittiler. Kenan topraklarına girmek için ırmağın karşı yakasına geçmeye hazırlandılar.

Çölde Sayım Kitabı sık sık cesaretsizliğe düşen, sıkıntılardan korkan ve yakınan halkın başından geçen olayları anlatır. Halk Tanrı'ya ve Tanrı'nın onlara önder atadığı Musa'ya karşı başkaldırıp durdu. Bu kitap halkın itaatsizliğine karşın, Tanrı'nın sadakatini ve sürekli kayırıcılığını vurguluyor; bazen sabırsız olmuşsa da Musa'nın Tanrısı'na ve halkına adanmışlığını açıkça dile getiriyor.

Kitap ayrıca hem Sina Dağı'nda, hem de Kenan sınırında Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği yasaları içerir.

Ana Hatlar:

1:1-9:14 İsrailliler Sina Dağı'ndan göç etmeye hazırlanıyor
- a. 1:1-4:49 Birinci sayım
- b. 5:1-8:26 Çeşitli yasalar, kurallar
- c. 9:1-14 İkinci Fısıh Bayramı

9:15-21:35 Sina Dağı'ndan Moav'a
22:1-32:42 Moav'da geçen olaylar
33:1-49 Mısır'dan Moav'a yolculuğun özeti
33:50-36:13 Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmeden verilen kurallar

İsrail'de Yapılan İlk Sayım

1 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın birinci günü RAB Sina
Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda* Musa'ya şöyle seslendi: 2-3 "Sen ve Harun İsrail
topluluğunun bütün boylarıyla ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir
bir sayıp adlarını yazın. İsrailliler'den savaşabilecek durumda yirmi ve daha
yukarı yaştaki bütün erkekleri sayıp bölüklere ayırın. 4 Size yardım etmek
için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu kişiler aile başı olmalı.
5 Size yardımcı olacak adamların adları şunlardır:

"Ruben oymağından: Şedeur oğlu Elisur, 6 Şimon oymağından: Surişadday
oğlu Şelumiel, 7 Yahuda oymağından: Amminadav oğlu Nahşon, 8 İssakar
oymağından: Suar oğlu Netanel, 9 Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav,
10 Yusufoğulları'ndan Efrayim oymağından: Ammihut oğlu Elişama, Manaşşe
oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel, 11 Benyamin oymağından: Gidoni oğlu
Avidan, 12 Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer, 13 Aşer oymağından:
Okran oğlu Pagiel, 14 Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf, 15 Naftali oymağından: Enan oğlu Ahira."

1:1 Say.26:1-51 * **1:1** "Buluşma Çadırı": İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10).

16 Bunlar İsrail topluluğundan atanmış adamlardı; atalarının soyundan
gelen oymak önderleri, İsrail'in boy başlarıydı. 17 Musa'yla Harun adları
bildirilen bu adamları getirttiler. 18-19 RAB'bin buyruğu uyarınca ikinci ayın
birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaştakileri boylarına,
ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar. Böylece Musa Sina Çölü'nde
halkın sayımını yaptı.
20 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi
ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre
adlarıyla birer birer kayda geçirildi. 21 Ruben oymağından sayılanlar 46 500
kişiydi.
22 Şimon'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı
yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer
belirlenip kayda geçirildi. 23 Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi.
24 Gad'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı
yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. 25 Gad
oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi.
26 Yahuda'nın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha
yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
27 Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi.
28 İssakar'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı
yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. 29 İssakar
oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi.
30 Zevulun'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha
yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
31 Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi.
32 Yusufoğulları'ndan, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda
yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla
kayda geçirildi. 33 Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi. 34 Manaşşe'nin
soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler
bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. 35 Manaşşe
oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi.
36 Benyamin'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha
yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
37 Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi.
38 Dan'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı
yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. 39 Dan
oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi.
40 Aşer'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı
yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi. 41 Aşer
oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi.
42 Naftali'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha
yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
43 Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi.
44 Musa, Harun ve İsrail'in on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı. Her
önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu. 45 İsrail'de savaşabilecek durumda
yirmi ve daha yukarı yaştakilerin tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar.
46 Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi.
47 Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılmadı. 48 Çünkü
RAB Musa'ya şöyle demişti: 49 “Ancak Levi oymağını sayma, öbür İsrailliler

arasında yaptığın sayıma onları katma. 50 Levililer'i Levha Sandığı'nın†
bulunduğu konuttan, eşyalardan ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu
ve bütün eşyalarını onlar taşısın; konutun bakımını onlar yapsın, çevresinde
ordugah kursun. 51 Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı
zaman da onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına
çarptırılacak. 52 İsrailliler çadırlarını bölükler halinde kuracaklar. Herkes kendi
ordugahında, kendi sancağının altında bulunacak. 53 Ancak İsrail topluluğunun
gazabına uğramaması için Levililer Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun
çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler."
54 İsrailliler bütün bunları tam tamına RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi
yaptılar.

2

Oymakların Konaklama Düzeni

1-2 RAB Musa'yla Harun'a, "İsrailliler sancaklarının altında, aile bayraklarıyla
Buluşma Çadırı'ndan biraz ötede çepeçevre konaklasın" dedi.
3 Doğuda, gündoğusunda konaklayan bölükler Yahuda ordugahının sancağına
bağlı olacak. Yahudaoğulları'nın önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak.
4 Bölüğünün sayısı 74 600 kişiydi.
5 İssakar oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. İssakaroğulları'nın önderi
Suar oğlu Netanel olacak. 6 Bölüğünün sayısı 54 400 kişiydi.
7 Sonra Zevulun oymağı konaklayacak. Zevulunoğulları'nın önderi Helon
oğlu Eliav olacak. 8 Bölüğünün sayısı 57 400 kişiydi.
9 Yahuda ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola
ilk çıkacak olanlar bunlardı.
10 Güneyde Ruben ordugahının sancağı dikilecek, Ruben'e bağlı bölükler
orada konaklayacak. Rubenoğulları'nın önderi Şedeur oğlu Elisur olacak.
11 Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi.
12 Şimon oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Şimonoğulları'nın önderi
Surişadday oğlu Şelumiel olacak. 13 Bölüğünün sayısı 59 300 kişiydi.
14 Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğulları'nın önderi Deuel oğlu
Elyasaf olacak. 15 Bölüğünün sayısı 45 650 kişiydi.
16 Ruben ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 151 450 kişiydi. İkinci
sırada yola çıkacak olanlar bunlardı.
17 Buluşma Çadırı ve Levililer'in ordugahı göç sırasında öbür ordugahların
ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende kendi sancağı altında göç
edecek.
18 Batıda Efrayim ordugahının sancağı dikilecek, Efrayim'e bağlı bölükler
orada konaklayacak. Efrayimoğulları'nın önderi Ammihut oğlu Elişama ola-
cak. 19 Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi.
20 Manaşşe oymağı onlara bitişik olacak. Manaşşeoğulları'nın önderi Pedah-
sur oğlu Gamliel olacak. 21 Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi.
22 Sonra Benyamin oymağı konaklayacak. Benyaminoğulları'nın önderi
Gidoni oğlu Avidan olacak. 23 Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi.
24 Efrayim ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 108 100 kişiydi.
Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak.
25 Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dan'a bağlı bölükler orada
konaklayacak. Danoğulları'nın önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.
26 Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi.

† **1:50** "Levha Sandığı": Antlaşma Sandığı diye de bilinir.

27 Aşer oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Aşeroğulları'nın önderi
Okran oğlu Pagiel olacak. 28 Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi.
29 Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğulları'nın önderi Enan oğlu
Ahira olacak. 30 Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi.
31 Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancak-
ları altında en son onlar yola çıkacak.
32 Ailelerine göre sayılan İsrailliler bunlardı. Ordugahlardaki bütün
bölüklerin toplamı 603 550 kişiydi. 33 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk
uyarınca Levililer öbür İsrailliler'le birlikte sayılmadı.
34 Böylece İsrailliler RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları
altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte
yola çıktı.

3

Levililer'in Görevleri

1 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya seslendiği sırada Harun'la Musa'nın çocukları
şunlardı. 2 Harun'un oğulları: İlk oğlu Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. 3 Harun'un
kâhin* atanıp meshedilen oğulları bunlardı. 4 Nadav'la Avihu Sina Çölü'nde
RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu.
Elazar'la İtamar babaları Harun'un yanında kâhinlik ettiler.
5 RAB Musa'ya şöyle dedi: 6 "Kâhin Harun'a yardım etmek üzere Levi oy-
mağını çağırıp görevlendir. 7 Buluşma Çadırı'nda Harun'la bütün topluluk adına
konutla ilgili hizmeti yürütsünler. 8 Buluşma Çadırı'ndaki bütün eşyalardan
sorumlu olacak, İsrailliler adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler.
9 Levililer'i Harun'la oğullarının hizmetine ver. İsrailliler arasında tümüyle
onun hizmetine ayrılanlar onlardır. 10 Kâhinlik görevini sürdürmek üzere
Harun'la oğullarını görevlendir. Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa
öldürülecektir."
11 RAB Musa'ya şöyle dedi: 12 "İşte İsrailli kadınların doğurduğu ilk erkek
çocukların yerine İsrailliler arasından Levililer'i seçtim. Onlar benim olacaktır.
13 Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir. Mısır'da ilk doğanların hepsini yok
ettiğim gün, İsrail'de insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime
ayırdım. Onlar benim olacak. Ben RAB'bim."
14 RAB Musa'ya Sina Çölü'nde şöyle dedi: 15 "Levioğulları'nı ailelerine ve
boylarına göre say. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın."
16 Böylece Musa RAB'bin buyruğu uyarınca onları saydı.
17 Levi'nin oğullarının adları şunlardı: Gerşon, Kehat, Merari. 18 Gerşon'un
boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi. 19 Kehat'ın boy başı olan oğulları:
Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. 20 Merari'nin boy başı olan oğulları: Mahli,
Muşi. Ailelerine göre Levi boyları bunlardı.
21 Livni ve Şimi boyları Gerşon soyundandı. Gerşon boyları bunlardı. 22 Bir
aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 7 500'dü. 23 Gerşon
boyları batıda konutun arkasında konaklayacaktı. 24 Gerşon'a bağlı ailelerin
önderi Lael oğlu Elyasaf'tı. 25 Buluşma Çadırı'nda Gerşonoğulları konuttan,
çadırın örtüsünden, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeden, 26 konutla sunağı

3:2 Say.26:60 * **3:3** "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır. **3:4** Lev.10:1-2; Say.26:61 **3:13** Çık.13:2

çevreleyen avlunun perdelerinden, avlunun girişindeki perdeyle iplerden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.
27 Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel boyları Kehat soyundandı. Kehat
boyları bunlardı. 28 Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı
8 600'dü. Bunlar kutsal yerden sorumluydular. 29 Kehat boyları konutun
güney yanında konaklayacaktı. 30 Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi Uzziel
oğlu Elisafan'dı. 31 Kehatlılar Antlaşma Sandığı'ndan*, masayla kandillikten,
sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından, perdeden ve bunların kullanımından
sorumlu olacaktı. 32 Levili önderlerin başı Kâhin Harun'un oğlu Elazar olacak,
kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti.
33 Mahli ve Muşi boyları Merari soyundandı. Merari boyları bun-
lardı. 34 Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 6 200'dü.
35 Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğlu Suriel'di. Merari
boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı. 36 Merarioğulları konutun
çerçevelerinden, kirişlerinden, direklerinden, tabanlarından, takımlarından ve
bunların kullanımından, 37 konutu çevreleyen avlunun direkleriyle taban-
larından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı.
38 Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündoğusu yönünde Buluşma
Çadırı'nın önünde konaklayacaklardı. İsrailliler adına kutsal yerin bakımından
sorumlu olacaklardı. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti.
39 RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun'un Levili boylardan
saydıkları bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 22 000'di.
40 Sonra RAB Musa'ya, "İsrailliler'in bir aylık ve daha yukarı yaştaki ilk doğan
bütün erkeklerini say, adlarını yaz" dedi, 41 "İsrailliler'in bütün ilk doğanlarının
yerine Levililer'i, yine İsrailliler'in ilk doğan hayvanlarının yerine Levililer'in
hayvanlarını bana ayır. Ben RAB'bim."
42 Böylece Musa, RAB'bin buyurduğu gibi, İsrailliler arasında ilk doğanların
tümünü saydı. 43 Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarı yaştaki
erkeklerin sayısı 22 273'tü.
44 RAB Musa'ya şöyle dedi: 45 "İsrailliler'in ilk doğanları yerine Levililer'i,
hayvanları yerine de Levililer'in hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak.
Ben RAB'bim. 46 İsrailliler'in ilk doğanlarından olup Levililer'in sayısını aşan
273 kişi için bedel alacaksın. 47 Adam başına beşer şekel† al. Kutsal yerin yirmi
geradan‡ oluşan şekelini ölçü tut. 48 Levililer'in sayısını aşanlardan bedel olarak
alınan parayı Harun'la oğullarına ver."
49 Böylece Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsrailliler'den bedel
parasını aldı. 50 İsrailliler'in ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli§ aldı.
51 RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, bedel parasını
Harun'la oğullarına verdi.

4

Kehatoğulları'nın Görevleri

1-2 RAB Musa'yla Harun'a, "Levi oymağında Kehatoğulları'na bağlı boy ve
aileler arasında sayım yapın" dedi, 3 "Buluşma Çadırı'nda hizmet etmeye* gelen
otuz ile elli yaş arasındaki adamların hepsini sayın.

† **3:47** "Beş kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 50 gr. gümüş. ‡ **3:47** "Yirmi gera": Yaklaşık 10 gr. gümüş.
§ **3:50** "1 365 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 13.7 kg. * **4:3** "Hizmet etmeye": İbranice "Savaşta görev almak" anlamına da gelebilir. Aynı ifade şu ayetlerde geçiyor: 4:23,30,34-35,38-39,42-43 ve 8:24,25.

4 “Kehatoğulları'nın Buluşma Çadırı'ndaki görevi şudur: En kutsal eşyaları
taşımak. 5 Ordugah taşınacağı zaman Harun'la oğulları gelip bölme perdesini
indirecekler ve Levha Sandığı'nı bununla örtecekler. 6 Sonra üzerine deri†
bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez serecek, sırıklarını yerine
koyacaklar.
7 “Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, sahanları,
tasları, dökmelik sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulun-
masını sağlayacaklar. 8 Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri bir örtüyle
örtecek, sırıklarını yerine koyacaklar.
9 “Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını ve
zeytinyağı için kullanılan kaplarını lacivert bir bezle örtecekler. 10 Kandillikle
takımlarını deri bir örtüye sarıp sedyenin üzerine koyacaklar.
11 “Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri bir örtü örtecek,
sırıklarını yerine koyacaklar. 12 Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları
lacivert bir beze sarıp deri bir örtüyle örtecek, sedyenin üzerine koyacaklar.
13 Sunaktan yağı, külü kaldıracak, sunağı mor bir bezle örtecekler. 14 Sonra
üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını, büyük çatalları,
kürekleri, çanakları yerleştirip deri bir örtüyle örtecek, sırıklarını yerine koya-
caklar.
15 “Ordugah başka yere taşınırken Harun'la oğulları kutsal yere ait bütün
eşyaları ve takımları örtmeyi bitirdikten sonra, Kehatoğulları onları taşımaya
gelecekler. Ölmemek için kutsal eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma
Çadırı'ndaki bu eşyaların taşınması Kehatoğulları'nın sorumluluğu altındadır.
16 “Kâhin Harun oğlu Elazar ışık için zeytinyağından, güzel kokulu buhur-
dan, günlük tahıl sunusundan ve mesh yağından –konuttan ve içindeki her
şeyden– kutsal yerle eşyalarından sorumlu olacaktır.”
17 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 18 “Kehat boylarının Levililer'in
arasından yok olmasına yol açmayın. 19 En kutsal eşyalara yaklaşınca ölmemeleri
için şöyle yapın: Harun'la oğulları kutsal yere girecek, her adamı göreceği işe
atayıp ne taşıyacağını bildirecek. 20 Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile
kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürler.”

Gerşonoğulları'nın Görevleri

21 RAB Musa'ya şöyle dedi: 22 “Gerşonoğulları'nı da boylarına, ailelerine göre
say. 23 Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün
erkekleri say.
24 “Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerşon boylarının sorumlu-
luğu şudur: 25-26 Konutun perdelerini, Buluşma Çadırı'nı ve örtüsünü, üzerindeki
deri‡ örtüyü, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeyi, konutla sunağı çevreleyen
avlunun perdelerini, girişindeki perdeyi, ipleri ve bu amaçla kullanılan bütün
eşyaları taşıyacaklar. Bu konuda gereken her şeyi Gerşonoğulları yapacak.
27 Yapacakları bütün hizmetler –yük taşıma ya da başka bir iş– Harun'la
oğullarının yönetimi altında yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gerşonoğulları'nı
sorumlu tutacaksınız. 28 Gerşon boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi
budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler.”

Merarioğulları'nın Görevleri

29 “Boylarına ve ailelerine göre Merarioğulları'nı say. 30 Buluşma Çadırı'ndaki
işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say. 31 Buluşma
Çadırı'nda hizmet ederken şunları yapacaklar: Konutun çerçevelerini,

† **4:6** “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir. ‡ **4:25-26** “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

kirişlerini, direklerini, tabanlarını, 32 çadırı çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını, kazıklarını, iplerini ve bunların kullanımıyla ilgili bütün eşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli işe ata. 33 Merari boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler."

Levililer'in Sayımı

34-35 Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine göre Kehatoğulları'nı, Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. 36 Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi. 37 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Kehat boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

38-39 Gerşonoğulları'ndan boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. 40 Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi. 41 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Gerşon boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

42-43 Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. 44 Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi. 45 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Merari boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

46-47 Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levililer'i, Buluşma Çadırı'nda hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar. 48 Sayılanlar 8 580 kişiydi. 49 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağı hizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

5

Topluluğu Temiz Tutmak

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, deri hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarsınlar. 3 Erkeği de kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığım ordugahlarını kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız." 4 İsrail halkı denileni yaparak RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi onları ordugahın dışına çıkardı.

5 RAB Musa'ya şöyle dedi: 6 "İsrail halkına de ki, 'Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği günahlardan birini işler, RAB'be ihanet ederse o kişi suçlu sayılır. 7 İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte birini üzerine ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek. 8 Eğer kişinin işlenen suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RAB'be ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamalık koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek. 9 İsrail halkının kâhine sunduğu kutsal armağanların bağış kısımları kâhinin olacak. 10 Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama kâhine verdikleri kâhinin olacaktır.' "

11 RAB Musa'ya şöyle dedi: 12 "İsrail halkına de ki, 'Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar, ona ihanet eder, 13 başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa, 14 koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın

5:5 Lev.6:1-7

suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, 15 adam karısını kâhine götürecek. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unu* alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan anımsatma sunusudur.
16 “ ‘Kâhin kadını öne çağırıp RAB'bin önünde durmasını sağlayacak. 17 Sonra, toprak bir kabın içine kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak. 18 Kadını RAB'bin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak. 19 Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemediysen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin. 20 Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarak günah işlediysen 21 –kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek– RAB sana eriyen kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve iğrenç duruma düşürsün. 22 Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin.
“ ‘O zaman kadın, Amin, amin, diyecek.
23 “ ‘Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak. 24 Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek. 25 Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RAB'bin huzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek. 26 Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek. 27 Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak. 28 Ama kendini kirletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek.
29 “ ‘Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirletirse, 30 ya da bir koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RAB'bin önünde durduracak, bu yasayı ona uygulayacak. 31 Kocası herhangi bir suçtan suçsuz sayılacak, kadınsa suçunun cezasını çekecek.’ ”

6

Rab'bin Adanmışı

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir erkek ya da kadın RAB'be adanmış kişi olarak RAB'be özel bir adak adamak, kendini RAB'be adamak isterse, 3 şaraptan ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan ya da başka içkilerden yapılmış sirke içmeyecek. Üzüm suyu da içmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek. 4 RAB'be adanmışlığı süresince çekirdekten kabuğuna dek asmanın ürününden hiçbir şey yemeyecek.
5 “ ‘RAB'be adanmışlığı süresince başına ustura değmeyecek. Kendini RAB'be adadığı günler tamamlanıncaya dek kutsal olacak, saçını uzatacak. 6 Kendini RAB'be adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak. 7 Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi ölse bile onlar için kendini kirletmeyecek. Çünkü kendini Tanrısı'na adama simgesi başı üzerindedir. 8 Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır.
9 “ ‘Eğer ansızın yanında biri ölür, adamış olduğu başını kirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tıraş edecek. 10 Sekizinci gün Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine iki kumru ya da iki güvercin sunacak. 11 Kâhin birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece

* **5:15** “Onda bir efa arpa unu”: Yaklaşık 1.5 kg. **6:3** Luk.1:15

ölünün yanında bulunmakla kirlenen adam arınacak. O gün başını yeniden
adayacak. 12 Adanmışlığı süresince kendini RAB'be yeniden adayacak.
Suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günler
sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlenmiş sayıldı.
13 " 'Adanmış kişi için yasa şudur: Kendini adamış olduğu günler tamam-
lanınca, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirilecek. 14 Orada RAB'be
sunularını sunacak: Yakmalık sunu için bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu,
günah sunusu olarak bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu için
kusursuz bir koç, 15 tahıl sunusu ve dökmelik sunularla birlikte bir sepet
mayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideler, üzerine yağ
sürülmüş mayasız yufkalar.
16 " 'Kâhin bunları günah sunusu ve yakmalık sunu olarak RAB'bin önünde
sunacak. 17 Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiyle birlikte
RAB'be sunacak. İlgili tahıl ve dökmelik sunuları da sunacak.
18 " 'Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde adadığı saçını
tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak.
19 " 'Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış
budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasız yufkayla birlikte adanmış
kişinin eline koyacak. 20 Sonra sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda
bunları sallayacak. Bunlar sallanan döş ve bağış olarak sunulan butla
birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılacaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap
içebilir.
21 " 'Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RAB'be sunacağı
sunu adağı uyarınca olacak. Elinden geldiğince daha fazlasını verebilir.
Adanmışlıkla ilgili yasa uyarınca adadığı adağı yerine getirmelidir.' "

Kâhinin Yapacağı Kutsama

22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23 "Harun'la oğullarına de ki, 'İsrail halkını şöyle
kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz ki,
24 RAB sizi kutsasın
Ve korusun;
25 RAB aydın yüzünü size göstersin
Ve size lütfetsin;
26 RAB yüzünü size çevirsin
Ve size esenlik versin.'
27 "Böylece kâhinler İsrail halkını adımı anarak kutsayacaklar. Ben de onları
kutsayacağım."

7

Önderlerin Rab'be Verdiği Armağanlar

1 Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti. Onu ve içindeki bütün eşyaları,
sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı. 2-3 Sonra İsrail ileri gelenleri,
sayılanlardan sorumlu olan aile ve oymak önderleri armağanlar sundular.
RAB'be armağan olarak üstü kapalı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her
iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne
getirdiler.
4-5 Sonra RAB Musa'ya, "Bunları Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerde kul-
lanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililer'e ver" dedi.
6 Musa arabaları, öküzleri alıp Levililer'e verdi. 7 Yapacakları işe göre
Gerşonoğulları'na iki arabayla dört öküz, 8 Merarioğulları'na da dört arabayla

6:13 Elç.21:23-24

sekiz öküz verdi. Bunlar Kâhin Harun oğlu İtamar'ın sorumluluğu altında
yapıldı. 9 Kehatoğulları'na ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevi kutsal
eşyaları omuzlarında taşımaktı.
10 Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarını sunağın önüne
getirdiler. 11 Çünkü RAB Musa'ya, "Sunağın adanması için her gün bir önder
kendi armağanını sunacak" demişti.
12 Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon armağanlarını
sundu. 13 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli* ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş şekel† ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl
sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 14 buhur dolu on şekel‡
ağırlığında altın bir tabak; 15 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında
bir erkek kuzu; 16 günah sunusu için bir teke; 17 esenlik kurbanı için iki sığır,
beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Amminadav oğlu Nahşon'un getirdiği
armağanlar bunlardı.
18 İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını sundu.
19 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir
tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 20 buhur dolu on şekel ağırlığında
altın bir tabak; 21 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek
kuzu; 22 günah sunusu için bir teke; 23 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş
teke, bir yaşında beş kuzu. Suar oğlu Netanel'in getirdiği armağanlar bunlardı.
24 Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliav armağanlarını sundu.
25 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir
tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 26 buhur dolu on şekel ağırlığında
altın bir tabak; 27 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek
kuzu; 28 günah sunusu için bir teke; 29 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş
teke, bir yaşında beş kuzu. Helon oğlu Eliav'ın getirdiği armağanlar bunlardı.
30 Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu Elisur armağanlarını
sundu. 31 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl
sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 32 buhur dolu on şekel
ağırlığında altın bir tabak; 33 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında
bir erkek kuzu; 34 günah sunusu için bir teke; 35 esenlik kurbanı için iki
sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Şedeur oğlu Elisur'un getirdiği
armağanlar bunlardı.
36 Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday oğlu Şelumiel armağanlarını
sundu. 37 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl
sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 38 buhur dolu on şekel
ağırlığında altın bir tabak; 39 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında
bir erkek kuzu; 40 günah sunusu için bir teke; 41 esenlik kurbanı için iki sığır,
beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Surişadday oğlu Şelumiel'in getirdiği
armağanlar bunlardı.
42 Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel oğlu Elyasaf armağanlarını sundu.
43 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir

* **7:13** "130 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer. † **7:13** "Yetmiş şekel": Yaklaşık 700 gr. Aynı ifade 19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer. ‡ **7:14** "On şekel": Yaklaşık 100 gr. Aynı ifade 20,26,32,38,44,50,56,62,68,74,80,86 ayetlerinde de geçer.

tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 44 buhur dolu on şekel ağırlığında
altın bir tabak; 45 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek
kuzu; 46 günah sunusu için bir teke; 47 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç,
beş teke, bir yaşında beş kuzu. Deuel oğlu Elyasaf'ın getirdiği armağanlar
bunlardı.
48 Yedinci gün Efrayim oymağı önderi Ammihut oğlu Elişama armağanlarını
sundu. 49 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl
sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 50 buhur dolu on şekel
ağırlığında altın bir tabak; 51 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında
bir erkek kuzu; 52 günah sunusu için bir teke; 53 esenlik kurbanı için iki sığır,
beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammihut oğlu Elişama'nın getirdiği
armağanlar bunlardı.
54 Sekizinci gün Manaşşe oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamliel ar-
mağanlarını sundu. 55 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli
ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de
tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 56 buhur dolu on
şekel ağırlığında altın bir tabak; 57 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir
yaşında bir erkek kuzu; 58 günah sunusu için bir teke; 59 esenlik kurbanı için
iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Pedahsur oğlu Gamliel'in
getirdiği armağanlar bunlardı.
60 Dokuzuncu gün Benyamin oymağı önderi Gidoni oğlu Avidan ar-
mağanlarını sundu. 61 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli
ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de
tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 62 buhur dolu on
şekel ağırlığında altın bir tabak; 63 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir
yaşında bir erkek kuzu; 64 günah sunusu için bir teke; 65 esenlik kurbanı için
iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Gidoni oğlu Avidan'ın getirdiği
armağanlar bunlardı.
66 Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezer armağanlarını
sundu. 67 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl
sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 68 buhur dolu on şekel
ağırlığında altın bir tabak; 69 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında
bir erkek kuzu; 70 günah sunusu için bir teke; 71 esenlik kurbanı için iki sığır,
beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezer'in getirdiği
armağanlar bunlardı.
72 On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagiel armağanlarını sundu.
73 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir
tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 74 buhur dolu on şekel ağırlığında
altın bir tabak; 75 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek
kuzu; 76 günah sunusu için bir teke; 77 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş
teke, bir yaşında beş kuzu. Okran oğlu Pagiel'in getirdiği armağanlar bunlardı.
78 On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahira armağanlarını sundu.
79 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir
tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak –ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu– 80 buhur dolu on şekel ağırlığında
altın bir tabak; 81 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek

kuzu; 82 günah sunusu için bir teke; 83 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş
teke, bir yaşında beş kuzu. Enan oğlu Ahira'nın getirdiği armağanlar bunlardı.
84 Sunak meshedildiğinde İsrail önderlerinin adanması için sunduğu ar-
mağanlar şunlardı: On iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak;
85 her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş şekeldi. Bütün
gümüş eşyaların toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi§. 86 Buhur dolu
on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin şekeliydi. Bütün altın
tabakların toplam ağırlığı 120 şekeldi*. 87 Yakmalık sunu için tahıl sunularıyla
birlikte sunulan hayvanların sayısı on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki
erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki teke sunuldu. 88 Esenlik kurbanı
için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört sığır, altmış koç, altmış teke, bir
yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için verilen
armağanlar bunlardı.
89 Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın
Bağışlanma Kapağı'nın† üstündeki iki Keruv arasından kendisine seslenen sesi
duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu.

8

Kandillikle İlgili Kurallar

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Harun'a de ki, yedi kandili kandilliğin önünü
aydınlatacak biçimde yerleştirsin."
3 Harun söyleneni yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, kandilleri
kandilliğin önüne yerleştirdi. 4 Kandillik, ayağından çiçek motiflerine dek
dövme altından, RAB'bin Musa'ya gösterdiği örneğe göre yapıldı.

Levililer'in Adanması

5 RAB Musa'ya şöyle dedi: 6 "Levililer'i İsrailliler'in arasından ayırıp dinsel
açıdan arındır. 7 Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Günahtan arındırma
suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kılları tıraş etmelerini, giysi-
lerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar. 8 Sonra bir boğa ile tahıl
sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu için sen de
başka bir boğa alacaksın. 9 Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne getir, bütün
İsrail topluluğunu da topla. 10 Levililer'i RAB'bin huzuruna getireceksin,
İsrailliler ellerini üzerlerine koyacaklar. 11 Harun, RAB'bin hizmetini yapa-
bilmeleri için, İsrailliler'in arasından adak olarak Levililer'i RAB'be adayacak.
12 "Levililer ellerini boğaların başına koyacaklar; günahlarını bağışlatmak
için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak RAB'be
sunacaksın. 13 Levililer Harun'la oğullarının önünde duracaklar. Onları adak
olarak RAB'be adayacaksın. 14 Levililer'i öbür İsrailliler'in arasından bu şekilde
ayıracaksın. Levililer benim olacak.
15 "Sen onları arındırıp adak olarak adadıktan sonra, Levililer Buluşma
Çadırı'ndaki hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar. 16 Çünkü İsrailliler
arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların, İsrailli kadınların
doğurdukları ilk erkek çocukların yerine onları kendime ayırdım. 17 İsrailliler
arasında ilk doğan insan ya da hayvan benimdir. Mısır'da ilk doğanları yok et-
tiğim gün, onları kendime ayırdım. 18 İsrail'de ilk doğan erkek çocukların yerine

§ **7:85** "2 400 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 24 kg. * **7:86** "120 şekel": Yaklaşık 1.2 kg. † **7:89** "Bağışlanma Kapağı" diye çevrilen İbranice "Kapporet" sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı yeri ifade ediyordu. **8:1** Çık.25:31-40; 37:17-24 **8:17** Çık.13:2

Levililer'i seçtim. 19 İsrailliler kutsal yere yaklaştıklarında belaya uğramamaları
için, onların adına Buluşma Çadırı'ndaki hizmeti yerine getirmek ve günahlarını
bağışlatmak üzere, onların arasından Levililer'i Harun'la oğullarına armağan
olarak verdim."
20 Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni yaptılar.
İsrailliler RAB'bin Musa'ya Levililer'le ilgili verdiği her buyruğu yerine getirdiler. 21 Levililer kendilerini günahtan arındırıp giysilerini yıkadılar. Sonra
Harun onları RAB'bin huzurunda adak olarak adadı; onları arındırmak için
günahlarını bağışlattı. 22 Bundan sonra Levililer Harun'la oğullarının sorumluluğu altında Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerini yapmaya geldiler. RAB'bin
Levililer'e ilişkin Musa'ya verdiği buyrukları yerine getirdiler.
23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 "Levililer'le ilgili kural şudur: Yirmi
beş ve daha yukarı yaşta olanlar Buluşma Çadırı'nda hizmet edecekler.
25 Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılıp bir daha çadırda
çalışmayacaklar. 26 Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını
böyle düzenleyeceksin."

9

Fısıh Kurbanıyla İlgili Kurallar

1 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında RAB Sina
Çölü'nde Musa'ya şöyle seslendi: 2 "İsrailliler Fısıh kurbanını belirlenen zamanda kessinler. 3 Bütün kurallar, ilkeler uyarınca kurbanı belirlenen
zamanda, bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz."
4 Böylece Musa İsrailliler'e Fısıh kurbanını kesmelerini söyledi. 5 Onlar da
Sina Çölü'nde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını
kestiler. Her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.
6 Ancak, ölüye dokundukları̇ndan kirli sayılan bazı kişiler o gün Fısıh kurbanını kesemediler. Aynı gün Musa'yla Harun'a gelip 7 Musa'ya, "Ölüye
dokunduğumuzdan kirli sayılırız" dediler, "Ama öbür İsrailliler'le birlikte belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamız neden engellensin?"
8 Musa, "RAB'bin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğini duyuncaya dek
bekleyin" dedi.
9 RAB Musa'ya şöyle dedi: 10 "İsrailliler'e de ki, 'Sizlerden ya da soyunuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılan ya da uzak bir yolculukta bulunan
biri RAB'bin Fısıh kurbanını kesebilir. 11 İkinci ayın on dördüncü gününün
akşamüstü Fısıh kurbanını kesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek. 12
Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerini kırmayacak. Fısıh
kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmelidir. 13 Ancak, temiz sayılan
ve yolculukta olmayan biri Fısıh kurbanını kesmeyi savsaklarsa, halkının
arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını çekecektir.
14 " 'Aranızda yaşayan bir yabancı RAB'bin Fısıh kurbanını kesmek isterse,
Fısıh'ın kuralları, ilkeleri uyarınca kesmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı
kuralı uygulamalısınız.' "

Konutun Üstündeki Bulut
(Çık.40:34-38)

9:1 Çık.12:1-13 **9:12** Çık.12:46; Mez.34:20; Yu.19:36

15 Konut, yani Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü
bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andırdı.
16 Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu. 17
İsrailliler ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede dururs
orada konaklarlardı. 18 RAB'bin buyruğu uyarınca göç eder, yine RAB'bin
buyruğu uyarınca konaklarlardı. Bulut konutun üzerinde durdukça yer-
lerinden ayrılmazlardı. 19 Bulut konutun üzerinde uzun süre durduğu zaman
RAB'bin buyruğuna uyar, yola çıkmazlardı. 20 Bazen bulut konutun üzerinde
birkaç gün kalırdı. Halk da RAB'bin verdiği buyruğa göre ya konakladığı
yerde kalır ya da göç ederdi. 21 Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek
kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. Gece olsun,
gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı.
22 Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile, İsrailliler
konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardı. Ama bulut kalkar kalkmaz
yola çıkarlardı. 23 RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı.
Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uydular.

10

Gümüş Borazanlar

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Dövme gümüşten iki borazan yapacaksın;
bunları topluluğu çağırmak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın. 3 İki
borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında, Buluşma Çadırı'nın
girişi önünde toplanacak. 4 Yalnız biri çalınırsa, önderler, İsrail'in oymak başları
senin yanında toplanacak. 5 Borazan kısa çalınınca, doğuda konaklayanlar
yola çıkacak. 6 İkinci kez kısa çalınınca da güneyde konaklayanlar yola çıkacak.
Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması için bir işarettir. 7 Topluluğu
toplamak için de borazan çaldırt, ama kısa olmasın.
8 "Borazanları kâhin olan Harunoğulları çalacak. Borazan çalınması sizler
ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak. 9 Sizi sıkıştıran düşmana
karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda, borazan çalın. O zaman Tanrınız RAB
sizi anımsayacak, sizi düşmanlarınızdan kurtaracak. 10 Sevinçli olduğunuz
günler –kutladığınız bayramlar ve Yeni Ay Törenleri'nde– yakmalık sunular ve
esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrınız'ın önünde
anımsanmış olacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim."

İsrailliler Sina'dan Ayrılıyor

11 İkinci yılın ikinci ayının yirminci günü bulut Levha Sandığı'nın bulunduğu
konutun üzerinden kalktı. 12 İsrailliler de Sina Çölü'nden göç etmeye başladılar.
Bulut Paran Çölü'nde durdu. 13 Bu, RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruk
uyarınca ilk göç edişleriydi.
14 Önce Yahuda sancağı bölükleriyle yola çıktı. Yahuda bölüğüne Ammina-
dav oğlu Nahşon komuta ediyordu. 15 İssakar oymağının bölüğüne Suar oğlu
Netanel, 16 Zevulun oymağının bölüğüne de Helon oğlu Eliav komuta ediy-
ordu. 17 Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşonoğulları'yla Merarioğulları
yola koyuldular.
18 Sonra Ruben sancağı bölükleriyle yola çıktı. Ruben bölüğüne Şedeur
oğlu Elisur komuta ediyordu. 19 Şimon oymağının bölüğüne Surişadday oğlu
Şelumiel, 20 Gad oymağının bölüğüne de Deuel oğlu Elyasaf komuta ediyordu.

9:17 Çık.40:36

21 Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koyuldular. Bunlar varmadan konut
kurulmuş olurdu.
22 Efrayim sancağı bölükleriyle yola çıktı. Efrayim bölüğüne Ammihut oğlu
Elişama komuta ediyordu. 23 Manaşşe oymağının bölüğüne Pedahsur oğlu
Gamliel, 24 Benyamin oymağının bölüğüne de Gidoni oğlu Avidan komuta
ediyordu.
25 En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolu olan bölükleriyle yola çıktı.
Dan bölüğüne Ammişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu. 26 Aşer oymağının
bölüğüne Okran oğlu Pagiel, 27 Naftali oymağının bölüğüne de Enan oğlu Ahira
komuta ediyordu. 28 Yola koyulduklarında İsrailli bölüklerin yürüyüş düzeni
böyleydi.
29 Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovav'a, "RAB'bin, 'Size vere-
ceğim' dediği yere gidiyoruz" dedi, "Bizimle gel, sana iyi davranırız. Çünkü
RAB İsrail'e iyilik edeceğine söz verdi."
30 Hovav, "Gelmem" diye yanıtladı, "Ülkeme, akrabalarımın yanına
döneceğim."
31 Musa, "Lütfen bizi bırakma" diye üsteledi, "Çünkü çölde konaklayacağımız
yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin. 32 Bizimle gelirsen, RAB'bin
yapacağı bütün iyilikleri seninle paylaşırız."
33 RAB'bin Dağı'ndan ayrılıp üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri
bulmaları için RAB'bin Antlaşma Sandığı üç gün boyunca önleri sıra gitti.
34 Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RAB'bin bulutu gündüzün onların
üzerinde duruyordu.
35 Sandık yola çıkınca Musa,
"Ya RAB, kalk!
Düşmanların dağılsın,
Senden nefret edenler önünden kaçsın!" diyordu.
36 Sandık konaklayınca da,
"Ya RAB, binlerce, on binlerce İsrailli'ye dön!" diyordu.

11

Halk Yakınıyor

1 Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınmaya başladı. RAB bunu duyunca
öfkelendi, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti.
2 Halk Musa'ya yalvardı. Musa RAB'be yakarınca ateş söndü. 3 Bu nedenle
oraya Tavera* adı verildi. Çünkü RAB'bin gönderdiği ateş onların arasında
yanmıştı.
4 Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya
başladılar. İsrailliler de yine ağlayarak, "Keşke yiyecek biraz et olsaydı!" dediler,
5 "Mısır'da parasız yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları, pırasaları,
soğanları, sarmısakları anımsıyoruz. 6 Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik.
Bu mandan başka hiçbir şey gördüğümüz yok."
7 Man kişniş tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi. 8 Halk çıkıp
onu toplar, değirmende öğütür ya da havanda döverdi. Çömlekte haşlayıp
pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklere benzerdi. 9 Gece
ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi.
10 Musa herkesin, her ailenin çadırının önünde ağladığını duydu. RAB buna
çok öfkelendi. Musa da üzüldü. 11 RAB'be, "Kuluna neden kötü davrandın?"

10:35 Mez.68:1 * **11:3** "Tavera": "Yangın" anlamına gelir. **11:4** 1Ko.10:6 **11:7** Çık.16:31
11:9 Çık.16:13-15

dedi, “Seni hoşnut etmeyen ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun?
12 Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum? Öyleyse
neden emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi, atalarına ant içerek söz verdiğin
ülkeye onları kucağımda taşımamı istiyorsun? 13 Bütün bu halka verecek
eti nereden bulayım? Bana, ‘Bize yiyecek et ver’ diye sızlanıp duruyorlar.
14 Bu halkı tek başıma taşıyamam, bunca yükü kaldıramam. 15 Bana böyle
davranacaksan –eğer gözünde lütuf bulduysam– lütfen beni hemen öldür de
kendi yıkımımı görmeyeyim.”

16 RAB Musa'ya, “Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri gelen-
lerinden yetmiş kişi topla” dedi, “Onları Buluşma Çadırı'na getir, yanında
dursunlar. 17 Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindeki Ruh'tan
alıp onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşımaman için sana yardım
edecekler.

18 “Halka de ki, ‘Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keşke yiyecek
biraz et olsaydı, Mısır'da durumumuz iyiydi diye ağladığınızı RAB duydu.
Şimdi yemeniz için size et verecek. 19 Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da
yirmi gün değil, 20 bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tiksinene
dek yiyeceksiniz. Çünkü aranızda olan RAB'bi reddettiniz. O'nun önünde,
Mısır'dan neden çıktık diyerek ağladınız.’ ”

21 Musa, “Aralarında bulunduğum halkın 600 000'i yetişkin erkektir” diye
karşılık verdi, “Oysa sen, ‘Bu halka bir ay boyunca yemesi için et vereceğim’
diyorsun. 22 Bütün davarlar, sığırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki
bütün balıklar tutulsa, onları doyurur mu?”

23 RAB, “Elim kısaldı mı?” diye yanıtladı, “Sana söylediklerimin yerine gelip
gelmeyeceğini şimdi göreceksin.”

24 Böylece Musa dışarı çıkıp RAB'bin kendisine söylediklerini halka bildirdi.
Halkın ileri gelenlerinden yetmiş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi.
25 Sonra RAB bulutun içinde inip Musa'yla konuştu. Musa'nın üzerindeki
Ruh'tan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruh'u alınca peygamberlik ettilerse de,
daha sonra hiç peygamberlik etmediler.

26 Eldat ve Medat adında iki kişi ordugahta kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi
arasındaydılar ama çadıra gitmemişlerdi. Ruh üzerlerine konunca ordugahta
peygamberlik ettiler. 27 Bir genç koşup Musa'ya, “Eldat'la Medat ordugahta
peygamberlik ediyor” diye haber verdi.

28 Gençliğinden beri Musa'nın yardımcısı olan Nun oğlu Yeşu, “Ey efendim
Musa, onlara engel ol!” dedi.

29 Ama Musa, “Sen benim adıma mı kıskanıyorsun?” diye yanıtladı, “Keşke
RAB'bin bütün halkı peygamber olsa da RAB üzerlerine Ruhu'nu gönderse!”
30 Sonra Musa'yla İsrail'in ileri gelenleri ordugaha döndüler.

Rab Bıldırcın Gönderiyor

31 RAB denizden bıldırcın getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bıldırcınları
ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşın†
yüksekliğe indirdi. 32 Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan
bıldırcın topladı. Kimse on homerden‡ az toplamadı. Bıldırcınları ordugahın
çevresine serdiler. 33 Et daha halkın dişleri arasındayken, çiğnemeye vakit
kalmadan RAB öfkelendi, onları büyük bir yıkımla cezalandırdı. 34 Bu nedenle
oraya Kivrot-Hattaava§ adı verildi. Başka yiyeceklere özlem duyanları oraya
gömdüler.

† **11:31** “İki arşın”: Yaklaşık 90 cm. ‡ **11:32** “On homer”: Yaklaşık 2 200 litrelik bir ölçek. § **11:34** “Kivrot-Hattaava”: “Özlem mezarları” anlamına gelir.

35 Halk Kivrot-Hattaava'dan Haserot'a göç edip orada kaldı.

12

Miryam'la Harun'un Yakınmaları

1 Musa Kûşlu bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryam'la Harun
onu yerdiler. 2 "RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?" dediler, "Bizim
aracılığımızla da konuşmadı mı?" RAB bu yakınmaları duydu.
3 Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydü.
4 RAB ansızın Musa, Harun ve Miryam'a, "Üçünüz Buluşma Çadırı'na gelin"
dedi. Üçü de gittiler. 5 RAB bulut sütununun içinde indi. Çadırın kapısında
durup Harun'la Miryam'ı çağırdı. İkisi ilerlerken 6 RAB onlara seslendi:
"Sözlerime kulak verin:
Eğer aranızda bir peygamber varsa,
Ben RAB görümde kendimi ona tanıtır,
Onunla düşte konuşurum.
7 Ama kulum Musa öyle değildir.
O bütün evimde sadıktır.
8 Onunla bilmecelerle değil,
Açıkça, yüzyüze konuşurum.
O RAB'bin suretini görüyor.
Öyleyse kulum Musa'yı yermekten korkmadınız mı?"
9 RAB onlara öfkelenip oradan gitti. 10 Bulut çadırın üzerinden ayrıldığında
Miryam deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun
Miryam'a baktı, deri hastalığına yakalandığını gördü. 11 Musa'ya, "Ey
efendim, lütfen akılsızca işlediğimiz günahtan ötürü bizi cezalandırma" dedi,
12 "Miryam etinin yarısı yenmiş olarak ana rahminden çıkan ölü bir bebeğe
benzemesin."
13 Musa RAB'be, "Ey Tanrı, lütfen Miryam'ı iyileştir!" diye yakardı.
14 RAB, "Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içinde kalmayacak
mıydı?" diye karşılık verdi, "Onu yedi gün ordugahtan uzaklaştırın, sonra
geri getirilsin." 15 Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o geri
getirilene dek halk yola çıkmadı.
16 Bundan sonra halk Haserot'tan ayrılıp Paran Çölü'nde konakladı.

13

Kenan Ülkesine Casuslar Gönderiliyor
(Yas.1:19-33)

1-2 RAB Musa'ya, "İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı
adamlar gönder" dedi, "Ataların her oymağından bir önder gönder."
3 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca Paran Çölü'nden adamları gönderdi.
Hepsi İsrail halkının önderlerindendi. 4 Adları şöyleydi:
Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua; 5 Şimon oymağından Hori oğlu Şafat;
6 Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev; 7 İssakar oymağından Yusuf oğlu
Yigal; 8 Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea; 9 Benyamin oymağından Rafu
oğlu Palti; 10 Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel; 11 Yusuf oymağından
–Manaşşe oymağından– Susi oğlu Gaddi; 12 Dan oymağından Gemalli oğlu
Ammiel; 13 Aşer oymağından Mikael oğlu Setur; 14 Naftali oymağından Vofsi
oğlu Nahbi; 15 Gad oymağından Maki oğlu Geuel.

12:7 İbr.3:2,5 **12:14** Say.5:2-3

16 Ülkeyi araştırmak üzere Musa'nın gönderdiği adamlar bunlardı. Musa Nun
oğlu Hoşea'ya* Yeşu adını verdi.
17 Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, "Negev'e, dağlık
bölgeye gidin" dedi, 18 "Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan halkın güçlü mü
zayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin. 19 Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü,
kentleri nasıl, surlu mu değil mi anlayın. 20 Toprak nasıl? Verimli mi, kıraç mı?
Çevre ağaçlık mı, değil mi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen meyvelerden
getirin." Mevsim üzümün olgunlaşmaya başladığı zamandı.
21 Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölü'nden Levo-Hamat'a doğru
Rehov'a dek araştırdılar. 22 Negev'den geçip Anakoğulları'ndan Ahiman, Şeşay
ve Talmay'ın yaşadığı Hevron'a vardılar. –Hevron Mısır'daki Soan Kenti'nden†
yedi yıl önce kurulmuştu.– 23 Eşkol Vadisi'ne varınca, üzerinde bir salkım
üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir sırıkta taşıdılar.
Yanlarına nar, incir de aldılar. 24 İsrailliler'in kestiği üzüm salkımından dolayı
oraya Eşkol‡ Vadisi adı verildi.
25 Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler. 26 Paran
Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa'yla Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına geldiler.
Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler.
27 Musa'ya, "Bizi gönderdiğin ülkeye gittik" dediler, "Gerçekten süt ve bal akıyor
orada! İşte ülkenin ürünleri! 28 Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler
de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük.
29 Amalekliler Negev'de; Hititler, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede;
Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor."
30 Kalev, Musa'nın önünde halkı susturup, "Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim.
Kesinlikle buna yetecek gücümüz var" dedi.
31 Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, "Bu halka saldıramayız, onlar
bizden daha güçlü" dediler. 32 Araştırdıkları ülke hakkında İsrailliler arasında
kötü haber yayarak, "Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip
bitiren bir ülkedir" dediler, "Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu.
33 Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında
kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük."

14

Halk Başkaldırıyor
(Yas.1:26-46)

1 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağrışıp ağladı. 2 Bütün İsrail halkı
Musa'yla Harun'a karşı söylenmeye başladı. Onlara, "Keşke Mısır'da ya da
bu çölde ölseydik!" dediler, 3 "RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan
geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek. Mısır'a dönmek
bizim için daha iyi değil mi?" 4 Sonra birbirlerine, "Kendimize bir önder seçip
Mısır'a dönelim" dediler.
5 Bunun üzerine Musa'yla Harun İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere
kapandılar. 6 Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev
giysilerini yırttılar. 7 Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: "İçinden
geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir. 8 Eğer RAB bizden hoşnut kalırsa,
süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecek ve orayı bize verecektir. 9 Ancak
RAB'be karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer

* **13:16** Hoşea "Kurtuluş", Yeşu "RAB kurtuluştur" anlamına gelir. † **13:22** "Soan Kenti": Tanis Kenti olduğu sanılıyor. ‡ **13:24** "Eşkol": "Salkım" anlamına gelir. **14:9** İbr.3:16

gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. Ama RAB bizimledir. Onlardan korkmayın!”
10 Topluluk onları taşa tutmayı düşünürken, ansızın RAB'bin görkemi Buluşma Çadırı'nda bütün İsrail halkına göründü. 11 RAB Musa'ya şöyle dedi:
“Ne zamana dek bu halk bana saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca
belirtiye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler? 12 Onları salgın
hastalıkla cezalandıracağım, mirastan yoksun bırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir ulus kılacağım.”
13 Musa, “Mısırlılar bunu duyacak” diye karşılık verdi, “Çünkü bu halkı
gücünle onların arasından sen çıkardın. 14 Kenan topraklarında yaşayan halka
bunu anlatacaklar. Ya RAB, bu halkın arasında olduğunu, onlarla yüz yüze
görüştüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütunu,
gece ateş sütunu içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlar. 15-16 Eğer bu halkı
bir insanmış gibi yok edersen, senin ününü duymuş olan bu uluslar, ‘RAB
ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkı götüremediği için onları çölde yok etti’
diyecekler.
17 “Şimdi gücünü göster, ya Rab. Demiştin ki, 18 ‘RAB tez öfkelenmez,
sevgisi engindir, suçu ve isyanı bağışlar. Ancak suçluyu cezasız bırakmaz;
babaların işlediği suçun hesabını üçüncü, dördüncü kuşak çocuklarından sorar.’
19 Mısır'dan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasıl bağışladıysan, büyük sevgin
uyarınca onların suçunu bağışla.”
20 RAB, “Dileğin üzerine onları bağışladım” diye yanıtladı, 21 “Ne var ki,
varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki, 22 yüceliğimi,
Mısır'da ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınayan, sözümü
dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri 23 atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi
görmeyecek. Beni küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek. 24 Ama kulum
Kalev'de başka bir ruh var, o bütün yüreğiyle ardımca yürüdü. Araştırmak için
gittiği ülkeye onu götüreceğim, onun soyu orayı miras alacak. 25 Amalekliler'le
Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geri dönün, Kamış Denizi yolundan çöle
gidin.”
26-27 RAB Musa'yla Harun'a da, “Bu kötü topluluk ne zamana dek bana
söylenecek?” dedi, “Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum.
28 Onlara RAB şöyle diyor de: ‘Varlığım adına ant içerim ki, söylediklerinizin
aynısını size yapacağım: 29 Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen,
yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek. 30 Sizi yerleştireceğime
ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu'dan başkası girmeyecek.
31 Ama tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye
götüreceğim; orayı tanıyacaklar. 32 Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.
33 Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kırk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin
sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler. 34 Ülkeyi araştırdığınız günler
kadar –kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl– suçunuzun cezasını çekeceksiniz.
Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!’ 35 Ben RAB söyledim; bana karşı toplanan
bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak,
burada ölecekler.”
36 Musa'nın ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülke
hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun RAB'be söylenmesine neden
oldular. 37 Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar RAB'bin önünde

14:13 Çık.32:11-14 **14:18** Çık.34:6; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2 **14:18** Çık.20:5-6; 34:6-7; Yas.5:9-10; 7:9-10 **14:21** İbr.3:18 **14:24** Yşu.14:9-12 **14:29** 1Ko.10:5; İbr.3:17 **14:33** Elç.7:36; 13:17-18

ölümcül hastalıktan öldüler. 38 Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun
oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı.
39 Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa büründü. 40 Sabah
erkenden kalkıp dağın tepesine çıktılar. "Günah işledik" dediler, "Ama RAB'bin
söz verdiği yere çıkmaya hazırız."
41 Bunun üzerine Musa, "Neden RAB'bin buyruğuna karşı geliyorsunuz?"
dedi, "Bunu başaramazsınız. 42 Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak.
Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız. 43 Amalekliler'le Kenanlılar
sizinle orada karşılaşacak ve sizi kılıçtan geçirecekler. Çünkü RAB'bin ardınca
gitmekten vazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak."
44 Öyleyken, kendilerine güvenerek dağlık bölgenin tepesine çıktılar. RAB'bin
Antlaşma Sandığı da Musa da ordugahta kaldı. 45 Dağlık bölgede yaşayan
Amalekliler'le Kenanlılar üzerlerine saldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları
kovalayıp bozguna uğrattılar.

15

Sunularla İlgili Kurallar

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Yerleşmek için size vere-
ceğim ülkeye girince, 3 RAB'bi hoşnut eden bir koku yapmak için yakmalık
sunu, özel adak kurbanı, gönülden verilen sunu ya da bayram sunusu gibi
yakılan sunu olarak RAB'be sığır ya da davar sunacaksınız. 4 Sunu sunan kişi
RAB'be tahıl sunusu olarak dörtte bir hin* zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir
efa† ince un sunacak. 5 Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik
sunu olarak dörtte bir hin şarap hazırla.
6 " 'Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin‡ zeytinyağıyla yoğrulmuş
onda iki efa§ ince un hazırla. 7 Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin şarap sun.
Bunları RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunacaksın. 8 RAB'be yakmalık sunu,
özel adak kurbanı ya da esenlik sunusu olarak bir boğa sunduğunda, 9 boğayla
birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin* zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa†
ince un sun. 10 Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin şarap sun. Yakılan bu
sunu RAB'bi hoşnut eden bir koku olacak. 11 Sığır, koç, davar –kuzu ya da
keçi– böyle hazırlanacak. 12 Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleri
yapacaksın.
13 " 'Her İsrail yerlisi RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu
sunarken bunları aynen yapmalıdır. 14 Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan
bir yabancı ya da yerli olmayan bir konuk, RAB'bi hoşnut eden koku
olarak yakılan bir sunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygula-
malıdır. 15 Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları
uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RAB'bin önünde
siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak. 16 Size de aranızda
yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak.' "
17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 18 "İsrail halkına de ki, 'Sizi götüreceğim ülkeye
girip 19 o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını bana sunacaksınız. 20 İlk
tahılınızdan sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunu harmanınızdan bir sunu
olarak sunacaksınız. 21 İlk tahılınızdan yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca
RAB'be sunacaksınız.' "

---

* **15:4** "Dörtte bir hin": Yaklaşık 0.9 lt. † **15:4** "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg. ‡ **15:6** "Üçte bir hin": Yaklaşık 1.2 lt. § **15:6** "Onda iki efa": Yaklaşık 2.6 kg. * **15:9** "Yarım hin": Yaklaşık 1.8 lt. † **15:9** "Onda üç efa": Yaklaşık 3.9 kg. **15:16** Lev.24:22

Günah için Sunu

22-23 “ ‘Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruklardan herhangi birini –RAB'bin buyruk verdiği günden başlayarak Musa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklara buyurduğu herhangi bir şeyi– yerine getirmediyseniz 24 ve bu günah bilmeden işlendiyse, bütün topluluk RAB'bi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelik sunuyla birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir teke sunacaktır. 25 Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını bağışlatacak, halk bağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular. 26 Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi.

27 “ ‘Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yaşında bir dişi keçi getirmeli. 28 Kâhin RAB'bin önünde, bilmeden günah işleyen kişinin günahını bağışlatacak. Bağışlatma yapılınca kişi bağışlanacak. 29 Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisi için de aranızda yaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız.

30 “ ‘Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RAB'be saygısızlık etmiştir. Bu kişi halkının arasından atılmalı. 31 RAB'bin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkının arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir.’ ”

Şabat Günü'nü Tutmayan Öldürülüyor

32 İsrailliler çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular. 33 Odun toplarken adamı bulanlar onu Musa'yla Harun'un ve bütün topluluğun önüne getirdiler. 34 Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular. 35 Derken RAB Musa'ya, “O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahın dışında onu taşa tutsun” dedi. 36 Böylece topluluk adamı ordugahın dışına çıkardı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, onu taşlayarak öldürdüler.

Püsküllerle İlgili Kural

37 RAB Musa'ya şöyle dedi: 38 “İsrail halkına de ki, ‘Kuşaklar boyunca giysinizin dört yanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız. 39 Öyle ki, püskülleri gördükçe RAB'bin buyruklarını anımsayasınız. Böylelikle RAB'bin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz. 40 Ta ki, bütün buyruklarımı anımsayıp tutasınız ve Tanrınız için kutsal olasınız. 41 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB benim. Tanrınız RAB benim.’ ”

16

Korah, Datan ve Aviram Başkaldırıyor

1-2 Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Eliavoğulları'ndan Datan, Aviram ve Pelet oğlu On topluluk seçilen, tanınmış iki yüz elli İsrailli önderle birlikte Musa'ya başkaldırdı. 3 Hep birlikte Musa'yla Harun'un yanına varıp, “Çok ileri gittiniz!” dediler, “Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RAB'bin topluluğundan üstün görüyorsunuz?”

4 Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı. 5 Sonra Korah'la yandaşlarına şöyle dedi: “Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu

15:27 Lev.4:27-31 **15:38** Yas.22:12 **16:1-2** Yah.11

açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağıracak. RAB seçeceği kişiyi huzuruna
çağıracak. 6 Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın. 7 Yarın
RAB'bin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstüne de buhur
koyun. RAB'bin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!"
8 Musa Korah'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ey Levililer, beni din-
leyin! 9-10 İsrail'in Tanrısı sizi kendi huzuruna çıkarmak için ayırdı. RAB'bin
Konutu'nun hizmetini yapmanız, topluluğun önünde durmanız, onlara
hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğunun arasından seçti. Sizi ve bütün
Levili kardeşlerinizi huzuruna çıkardı. Bu yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi
istiyorsunuz? 11 Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RAB'be
karşı gelmektir. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsunuz?"
12 Sonra Musa Eliavoğulları Datan'la Aviram'ı çağırttı. Ama onlar,
"Gelmeyeceğiz" dediler, 13 "Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden
çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun. 14 Bizi süt ve bal
akan ülkeye götürmediğin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin.
Bu adamları kör mü sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz."
15 Çok öfkelenen Musa RAB'be, "Onların sunularını önemseme. Onlardan bir
eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim" dedi.
16 Sonra Korah'a, "Yarın sen ve bütün yandaşların –sen de, onlar da–
RAB'bin önünde bulunmak için gelin" dedi, "Harun da gelsin. 17 Herkes
kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki yüz elli kişi birer buhur-
dan alıp RAB'bin önüne getirsin. Harun'la sen de buhurdanlarınızı ge-
tirin." 18 Böylece herkes buhurdanını alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur
koydu. Sonra Musa ve Harun'la birlikte Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde
durdular. 19 Korah bütün topluluğu Musa'yla Harun'un karşısında Bu-
luşma Çadırı'nın giriş bölümünde toplayınca, RAB'bin görkemi bütün topluluğa
göründü. 20-21 RAB, Musa'yla Harun'a, "Bu topluluğun arasından ayrılın da
onları bir anda yok edeyim" dedi.
22 Musa'yla Harun yüzüstü yere kapanarak, "Ey Tanrı, bütün insan ruh-
larının Tanrısı!" dediler, "Bir kişi günah işledi diye bütün topluluğa mı
öfkeleneceksin?"
23-24 RAB Musa'ya, "Topluluğa söyle, Korah'ın, Datan'ın, Aviram'ın
çadırlarından uzaklaşsınlar" dedi.
25 Musa Datan'la Aviram'a gitti. İsrail'in ileri gelenleri onu izledi.
26 Topluluğu uyararak, "Bu kötü adamların çadırlarından uzak durun!"
dedi, "Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların günahları yüzünden
canınızdan olursunuz." 27 Bunun üzerine topluluk Korah, Datan ve Avi-
ram'ın çadırlarından uzaklaştı. Datan'la Aviram çıkıp karıları, küçük büyük
çocuklarıyla birlikte çadırlarının önünde durdular.
28 Musa şöyle dedi: "Bütün bunları yapmam için RAB'bin beni gönderdiğini,
kendiliğimden bir şey yapmadığımı şuradan anlayacaksınız: 29 Eğer bu
adamlar herkes gibi doğal bir ölümle ölür, herkesin başına gelen bir olayla
karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir. 30 Ama RAB yepyeni bir
olay yaratırsa, yer yarılıp onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa, ölüler
diyarına diri diri inerlerse, bu adamların RAB'be saygısızlık ettiklerini anlay-
acaksınız."
31 Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Datan ve Aviram'ın altındaki
yer yarıldı. 32 Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korah'ın adamlarıyla mallarını
yuttu. 33 Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölüler diyarına indiler.
Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular. 34 Çığlıklarını
duyan çevredeki İsrailliler, "Yer bizi de yutmasın!" diyerek kaçıştılar.

35 RAB'bin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti.
36 RAB Musa'ya şöyle dedi: 37 "Kâhin Harun oğlu Elazar'a buhurdanları
ateşin içinden çıkarmasını, ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü
buhurdanlar kutsaldır. 38 İşledikleri günahtan ötürü öldürülen bu adamların
buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Buhurdanlar
RAB'be sunuldukları için kutsaldır. Bunlar İsrailliler için bir uyarı olsun."
39-40 Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiği tunç buhur-
danları RAB'bin Musa aracılığıyla kendisine söylediği gibi alıp döverek sunağı
kaplamak için levha haline getirdi. Bu, İsrailliler'e Harun'un soyundan gelen-
lerden başka hiç kimsenin RAB'bin önüne çıkıp buhur yakmaması gerektiğini
anımsatacaktı. Yoksa o kişi Korah'la yandaşları gibi yok olacaktı.
41 Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musa'yla Harun'a söylenmeye başladı.
"RAB'bin halkını siz öldürdünüz" diyorlardı.
42 Topluluk Musa'yla Harun'a karşı toplanıp Buluşma Çadırı'na doğru
yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RAB'bin görkemi göründü. 43 Musa'yla
Harun Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler. 44-45 RAB Musa'ya, "Bu topluluğun
arasından ayrılın da onları birden yok edeyim" dedi. Musa'yla Harun yüzüstü
yere kapandılar.
46 Sonra Musa Harun'a, "Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne
de buhur koy" dedi, "Günahlarını bağışlatmak için hemen topluluğa git. Çünkü
RAB öfkesini yağdırdı. Öldürücü hastalık başladı." 47 Harun Musa'nın dediğini
yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştu. Halkın arasında öldürücü
hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak topluluğun günahını bağışlattı.
48 O ölülerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi. 49 Korah
olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıktan ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi.
50 Öldürücü hastalık dindiğinden, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın
giriş bölümüne döndü.

17

Harun'un Değneği

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına her oymak önderi için bir tane ol-
mak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğinin
üzerine yaz. 3 Levi oymağının değneği üzerine Harun'un adını yazacaksın. Her
oymak önderi için bir değnek olacak. 4 Değnekleri Buluşma Çadırı'nda sizinle
buluştuğum Levha Sandığı'nın önüne koy. 5 Seçeceğim kişinin değneği filiz
verecek. İsrail halkının sizden sürekli yakınmasına son vereceğim."
6 Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir
tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harun'un değneği de aralarındaydı.
7 Musa değnekleri Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda RAB'bin önüne koydu.
8 Ertesi gün Musa Levha Sandığı'nın bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi
oymağını temsil eden Harun'un değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek
açmış, badem yetiştirmiş. 9 Musa bütün değnekleri RAB'bin önünden çıkarıp
İsrail halkına gösterdi. Halk değneklere baktı, her biri kendi değneğini aldı.
10 RAB Musa'ya, "Başkaldıranlara bir uyarı olsun diye Harun'un değneğini
saklanmak üzere Levha Sandığı'nın önüne koy" dedi, "Onların benden
yakınmalarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler." 11 Musa RAB'bin buyruğu
uyarınca davrandı.

16:41 1Ko.10:10 **17:8** İbr.9:4

12 İsrailliler Musa'ya, “Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok olacağız!” dediler,
13 “RAB'bin Konutu'na her yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız?”

18

Kâhinlerle Levililer'in Görevi

1 RAB Harun'a, “Sen, oğulların ve ailen kutsal yere ilişkin suçtan sorumlu
tutulacaksınız” dedi, “Kâhinlik görevinizle ilgili suçtan da sen ve oğulların
sorumlu tutulacaksınız. 2 Sen ve oğulların Levha Sandığı'nın bulunduğu
çadırın önünde hizmet ederken, atanız Levi'nin oymağından kardeşlerinizin
de size katılıp yardım etmelerini sağlayın. 3 Senin sorumluluğun altında
çadırda hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmeyesiniz diye kutsal yerin
eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar. 4 Seninle çalışacak ve Buluşma Çadırı'yla
ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar. Levililer dışında hiç kimse
bulunduğunuz yere yaklaşmayacak.
5 “Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerin ve sunağın
hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız. 6 Ben İsrailliler arasından Levili
kardeşlerinizi size bir armağan olarak seçtim. Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti
yapmaları için onlar bana adanmıştır. 7 Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki
kâhinlik görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini size armağan
olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim yaklaşırsa öldürülecektir.”

Kâhinlerle Levililer'in Payı

8 RAB Harun'la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Bana sunulan kutsal
sunuların bağış kısımlarını sana veriyorum. Bunları sonsuza dek pay olarak
sana ve oğullarına veriyorum. 9 Sunakta tümüyle yakılmayan, bana sunulan
en kutsal sunulardan şunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah sunuları. En
kutsal sunular senin ve oğullarının olacak. 10 Bunları en kutsal sunu olarak
yiyeceksin. Her erkek onlardan yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın.
11 “Ayrıca şunlar da senin olacak: İsrailliler'in sunduğu sallamalık sunuların
bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyo-
rum. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.
12 “RAB'be verdikleri ilk ürünleri –zeytinyağının, yeni şarabın, tahılın en
iyisini– sana veriyorum. 13 Ülkede yetişen ilk ürünlerden RAB'be getirdik-
lerinin tümü senin olacak. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları
yiyebilir.
14 “İsrail'de RAB'be koşulsuz adanan her şey senin olacak. 15 İnsan olsun
hayvan olsun RAB'be adanan her rahmin ilk ürünü senin olacak. Ancak ilk
doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel
alacaksın. 16 İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçeceğin değer uyarınca, yirmi
geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel* gümüş bedel alacaksın.
17 “Ancak sığırın, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın.
Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine dökeceksin, yağlarını
RAB'bi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın.
18 Sallamalık sununun göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin ola-
cak. 19 İsrailliler'in bana sundukları kutsal sunuların bağış kısımlarını sonsuza
dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Senin ve soyun için bu
RAB'bin önünde sonsuza dek sürecek bozulmaz bir antlaşmadır†.”

18:2 İbr.9:6 **18:14** Lev.27:28 * **18:16** “Beş kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 50 gr. † **18:19** “Bozulmaz bir antlaşmadır”: İbranice “Tuz antlaşmasıdır”.

20 RAB Harun'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Onların ülkesinde mirasın
olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsrailliler arasında payın ve
mirasın benim.
21 "Buluşma Çadırı'yla ilgili yaptıkları hizmete karşılık, İsrail'de toplanan
bütün ondalıkları pay olarak Levililer'e veriyorum. 22 Bundan böyle öbür
İsrailliler Buluşma Çadırı'na yaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini can-
larıyla öderler. 23 Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadıra karşı
işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir
kural olacak bu. İsrailliler arasında onların payı olmayacak. 24 Bunun yerine
İsrailliler'in RAB'be armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililer'e
veriyorum. Bu yüzden Levililer için, 'İsrailliler arasında onların mirası olmay-
acak' dedim."
25 RAB Musa'ya şöyle dedi: 26 "Levililer'e de ki, 'Pay olarak size verdiğim
ondalıkları İsrailliler'den alınca, aldığınız ondalığın ondalığını RAB'be ar-
mağan olarak sunacaksınız. 27 Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm
sıkma çukurundan bir armağan sayılacaktır. 28 Böylelikle siz de İsrailliler'den
aldığınız bütün ondalıklardan RAB'be armağan sunacaksınız. Bu ondalıklardan
RAB'bin armağanını Kâhin Harun'a vereceksiniz. 29 Aldığınız bütün ar-
mağanlardan RAB için bir armağan ayıracaksınız; hepsinin en iyisini, en kut-
salını ayıracaksınız.'
30 "Levililer'e şöyle de: 'En iyisini sunduğunuzda, geri kalanı harman ya
da asma ürünü olarak size sayılacaktır. 31 Siz ve aileniz her yerde ondan
yiyebilirsiniz. Buluşma Çadırı'nda yaptığınız hizmete karşılık size verilen
ücrettir bu. 32 En iyisini sunarsanız, bu konuda günah işlememiş olursunuz.
Ölmemek için İsrailliler'in sunduğu kutsal sunuları kirletmeyeceksiniz.' "

19

Kirli Sayılanın Arındırılması

1 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 "RAB'bin buyurduğu yasanın kuralı
şudur: İsrailliler'e size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek
getirmelerini söyleyin. 3 İnek Kâhin Elazar'a verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp
onun önünde kesilecek. 4 Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez
Buluşma Çadırı'nın önüne doğru serpecek. 5 Sonra Elazar'ın gözü önünde inek,
derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak. 6 Kâhin biraz sedir ağacı,
mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıp yanmakta olan ineğin üzerine atacak.
7 Sonra giysilerini yıkayacak, yıkanacak. Ancak o zaman ordugaha girebilir.
Ama akşama dek kirli sayılacaktır. 8 İneği yakan kişi de giysilerini yıkayacak,
yıkanacak. O da akşama dek kirli sayılacak.
9 "Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz
sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü
saklayacak; bu, günahtan arınmak içindir. 10 İneğin külünü toplayan adam
giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsrailliler, hem
de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır.
11 "Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır.
12 Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındıracak, böylece
paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış
sayılmayacak. 13 Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan

18:21 Lev.27:30-33; Yas.14:22-29; İbr.7:5 **19:9** İbr.9:13

kişi RAB'bin Konutu'nu kirletmiş olur. O kişi İsrail'den atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır.
14 "Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıra giren ve
çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır. 15 Kapağı iple bağlanmamış,
ağzı açık her kap kirli sayılacaktır.
16 "Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine
ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır.
17 "Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günah sunusunun külünden
koyun, üstüne duru su dökeceksiniz. 18 Temiz sayılan bir adam mer-
canköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada
bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş
kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek. 19 Temiz sayılan
adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci
gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam
temiz sayılacak. 20 Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun
arasından atılmalı. Çünkü RAB'bin Tapınağı'nı kirletmiştir. Temizlenme suyu
üzerine dökülmediği için kirli sayılır. 21 Onlar için bu kural kalıcı olacaktır.
Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna
dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak. 22 Kirli sayılan birinin dokunduğu
nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşama dek kirli sayılır."

20

Kayadan Çıkan Su

1 İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı.
Miryam orada öldü ve gömüldü.
2 Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musa'yla Harun'a karşı
toplandı. 3 Musa'ya, "Keşke kardeşlerimiz RAB'bin önünde öldüğünde biz de
ölseydik!" diye çıkıştılar, 4 "RAB'bin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz
de hayvanlarımız da ölelim diye mi? 5 Neden bizi bu korkunç yere getirmek
için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içecek
su da yok!"
6 Musa'yla Harun topluluktan ayrılıp Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne
gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RAB'bin görkemi onlara göründü. 7-8 RAB
Musa'ya, "Değneği al" dedi, "Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın
gözü önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da
içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız."
9 Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RAB'bin önünden aldı.
10 Musa'yla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, "Ey siz,
başkaldıranlar, beni dinleyin!" dedi, "Bu kayadan size su çıkaralım mı?"
11 Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su
fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti.
12 RAB Musa'yla Harun'a, "Madem İsrailliler'in önünde bana güvenmediniz ve
kutsallığımı küçümsediniz" dedi, "Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye
de götürmeyeceksiniz."
13 Bu sulara Meriva* suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RAB'be çıkışmış,
RAB de aralarında kutsallığını göstermişti.

Edom Kralı İsrailliler'e Geçiş İzni Vermiyor

20:2 Çık.17:1-7; 1Ko.10:4 * **20:13** "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir.

14 Musa Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklarla şu haberi gönderdi: "Kardeşin
İsrail şöyle diyor: 'Başımıza gelen güçlükleri biliyorsun. 15 Atalarımız Mısır'a
gitmişler. Orada uzun yıllar yaşadık. Mısırlılar atalarımıza da bize de kötü
davrandılar. 16 Ama biz RAB'be yakarınca, yakarışımızı işitti. Bir melek
gönderip bizi Mısır'dan çıkardı.
" 'Şimdi senin sınırına yakın bir kent olan Kadeş'teyiz. 17 İzin ver,
ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan da
su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola sapmadan Kral yolundan
yolumuza devam edeceğiz.' "
18 Ama Edom Kralı, "Ülkemden geçmeyeceksiniz!" diye yanıtladı, "Geçmeye
kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım."
19 İsrailliler, "Yol boyunca geçip gideceğiz" dediler, "Eğer biz ya da hayvan-
larımız suyundan içersek karşılığını öderiz. Yürüyüp geçmek için senden izin
istiyoruz, hepsi bu."
20 Edom Kralı yine, "Geçmeyeceksiniz!" yanıtını verdi. Edomlular İsrailliler'e
saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar. 21 Edom Kralı
ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsrailliler dönüp ondan uzaklaştılar.

Harun'un Ölümü

22 İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi. 23 RAB, Edom
sınırındaki Hor Dağı'nda Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 24 "Harun ölüp atalarına
kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva
sularında verdiğim buyruğa karşı geldiniz. 25 Harun'la oğlu Elazar'ı Hor
Dağı'na çıkar. 26 Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a
giydir. Harun orada ölüp atalarına kavuşacak."
27 Musa RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor
Dağı'na çıktılar. 28 Musa Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu
Elazar'a giydirdi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musa'yla Elazar
dağdan indiler. 29 Harun'un öldüğünü öğrenince bütün İsrail halkı onun için
otuz gün yas tuttu.

21

Arat Kenti Yok Ediliyor

1 Negev'de yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsrailliler'in Atarim yolundan
geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tutsak aldı. 2 Bunun üzerine
İsrailliler, "Eğer bu halkı tümüyle elimize teslim edersen, kentlerini büsbütün
yok edeceğiz" diyerek RAB'be adak adadılar. 3 RAB İsrailliler'in yalvarışını işitti
ve Kenanlılar'ı ellerine teslim etti. İsrailliler onları da kentlerini de büsbütün
yok ettiler. Oraya Horma* adı verildi.

Tunç Yılan

4 Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kamış Denizi yoluyla Hor Dağı'ndan
ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı. 5 Tanrı'dan ve Musa'dan yakınarak,
"Çölde ölelim diye mi bizi Mısır'dan çıkardınız?" dediler, "Burada ne ekmek var,
ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!"
6 Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca
İsrailliler'den birçok kişi öldü. 7 Halk Musa'ya gelip, "RAB'den ve senden

---

20:28 Çık.29:29 **20:28** Say.33:38; Yas.10:6 **21:1** Say.33:40 * **21:3** "Horma": "Büsbütün yok etmek" ya da "Koşulsuz adamak" anlamına gelir. **21:4** Yas.2:1 **21:5** 1Ko.10:9

yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın" dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı.
8 RAB Musa'ya, "Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes
ona bakınca yaşayacaktır" dedi. 9 Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin
üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılana bakınca yaşadı.

Moav'a Yolculuk

10 İsrail halkı yola koyulup Ovot'ta konakladı. 11 Sonra Ovot'tan ayrılıp
doğuda Moav'a bakan çölde, İye– Haavarim'de konakladı. 12 Oradan da ayrılıp
Zeret Vadisi'nde konakladı. 13 Oradan da ayrılıp Amorlular'ın sınırına dek
uzanan çölde, Arnon Vadisi'nin karşı yakasında konakladılar. Arnon Moav'la
Amorlular'ın ülkesi arasındaki Moav sınırıdır. 14 RAB'bin Savaşları Kitabı'nda
şöyle yazılıdır:

"... Sufa topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi, 15 Ar Kenti'ne
dayanan ve Moav sınırı boyunca uzanan vadilerin yamaçları ..."

16 Oradan RAB'bin Musa'ya, "Halkı bir araya topla, onlara su vereceğim"
dediği kuyuya, Beer'e† doğru yol aldılar.
17 O zaman İsrailliler şu ezgiyi söylediler:
"Suların fışkırsın, ey kuyu!
Ezgi okuyun ona.
18 O kuyu ki, onu önderlerle
Halkın soyluları
Asayla, değnekle kazdılar."

Bundan sonra çölden Mattana'ya, 19 Mattana'dan Nahaliel'e, Nahaliel'den
Bamot'a, 20 Bamot'tan Moav topraklarındaki vadiye, çöle bakan Pisga Dağı'nın
eteklerine gittiler.

Kral Sihon ve Og'un Yenilgisi (Yas.2:26-3:11)

21 İsrailliler Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklarla şu haberi gönderdi:
22 "İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir
kuyudan su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, Kral yolundan yolumuza
devam edeceğiz."

23 Ne var ki Sihon, ülkesinden İsrailliler'in geçmesine izin vermedi. İsrailliler'le
savaşmak üzere bütün halkını toplayıp çöle çıktı. Yahesa'ya varınca, İsrailliler'e
saldırdı. 24 İsrailliler onu kılıçtan geçirip Arnon'dan Yabbuk'a, Ammonlu-
lar'ın sınırına dek uzanan topraklarını aldılar. Az Kenti Ammon sınırını
oluşturuyordu. 25 İsrailliler Heşbon ve çevresindeki köylerle birlikte Amorlular'ın
bütün kentlerini ele geçirerek orada yaşamaya başladılar. 26 Heşbon Amor-
lular'ın Kralı Sihon'un kentiydi. Sihon eski Moav Kralı'na karşı savaşmış,
Arnon'a dek uzanan topraklarını elinden almıştı. 27 Bunun için ozanlar şöyle
diyor:
"Heşbon'a gelin,
Sihon'un kenti yeniden kurulsun
Ve sağlamlaştırılsın.
28 Heşbon'dan ateş,
Sihon'un kentinden alev çıktı;
Moav'ın Ar Kenti'ni,
Arnon tepelerinin efendilerini yakıp yok etti.
29 Vay sana, ey Moav!

21:9 2Kr.18:4; Yu.3:14 † **21:16** "Beer": "Kuyu" anlamına gelir. **21:28** Yer.48:45-46

İlah Kemoş'un halkı, yok oldun!
Kemoş senin oğullarının Amorlular'ın Kralı Sihon'a kaçmasını,
Kızlarının ona tutsak olmasını önleyemedi.
30 Onları bozguna uğrattık;
Heşbon Divon'a dek yıkıma uğradı.
Medeva'ya uzanan Nofah'a dek onları yıkıma uğrattık."

31 Böylece İsrail halkı Amorlular'ın ülkesinde yaşamaya başladı.
32 Musa Yazer'i araştırmak için adamlar gönderdi. Sonra İsrailliler Yazer
çevresindeki köyleri ele geçirerek orada yaşayan Ammonlular'ı kovdular.
33 Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerlediler. Başan Kralı Og'la ordusu
onlarla savaşmak için Edrei'de karşılarına çıktı.
34 RAB Musa'ya, "Ondan korkma!" dedi, "Çünkü onu da ordusuyla ülkesini
de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a
yaptığının aynısını ona da yapacaksın."
35 Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu
yok etti, ülkeyi ele geçirdi.

22

Moav Kralı Balak Balam'ı Çağırıyor

1 İsrailliler yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın
doğusunda, Eriha karşısında konakladılar.
2 Sippor oğlu Balak İsrailliler'in Amorlular'a neler yaptığını duydu. 3 İsrail
halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yılgıya düştü.
4 Midyan ileri gelenlerine, "Öküz kırda nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk
da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek" dediler.
O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. 5 Balak, Beor oğlu Balam'ı
çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki
Petor'da yaşıyordu. Balak şöyle dedi:
"Mısır'dan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşıma yerleşti. 6 Lütfen
gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki,
onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını,
lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum."
7 Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balam'a varınca
Balak'ın bildirisini ona ilettiler.
8 Balam onlara, "Geceyi burada geçirin" dedi, "RAB'bin bana söyleyecekleri
uyarınca size yanıt vereceğim."
Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balam'ın yanında geçirdiler.
9 Tanrı Balam'a gelip, "Evinde kalan bu adamlar kim?" diye sordu.
10 Balam Tanrı'yı şöyle yanıtladı: "Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu
bildiriyi gönderdi: 11 'Mısır'dan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için
onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.' "
12 Ama Tanrı Balam'a, "Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar
kutsanmış halktır" dedi.
13 Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine, "Ülkenize dönün. Çünkü RAB
sizinle gelmeme izin vermiyor" dedi.
14 Moav önderleri dönüp Balak'a, "Balam bizimle gelmedi" dediler.
15 Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka
önderler gönderdi. 16 Balam'a gidip şöyle dediler:

22:5 2Pe.2:15-16; Yah.11

“Sippor oğlu Balak diyor ki, ‘Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye
izin verme. 17 Çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım.
Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.’ ”
18 Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı verdi: “Balak sarayını altınla, gümüşle
doldurup bana verse bile, Tanrım RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük
hiçbir şey yapamam. 19 Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin bana başka
bir diyeceği var mı öğreneyim.”
20 O gece Tanrı Balam'a gelip, “Madem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş,
onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap” dedi.

Balam'ın Eşeği

21 Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriyle birlikte gitti.
22 Tanrı onun gidişine öfkelendi. RAB'bin meleği engel olmak için yoluna
dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı. 23 Eşek, yalın kılıç
yolda durmakta olan RAB'bin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi.
Balam yola döndürmek için eşeği dövdü.
24 RAB'bin meleği iki bağın arasında iki yanı duvarlı dar bir yolda durdu.
25 Eşek RAB'bin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balam'ın ayağını ezdi. Balam
eşeği yine dövdü.
26 RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu.
27 Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın altında yıkıldı. Balam öfkelendi,
değneğiyle eşeği dövdü. 28 Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balam'a,
“Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?” diye sordu.
29 Balam, “Benimle alay ediyorsun” diye yanıtladı, “Elimde kılıç olsaydı,
seni hemen öldürürdüm.”
30 Eşek, “Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?” dedi,
“Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?”
Balam, “Hayır” diye yanıtladı.
31 Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda
durmakta olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.
32 RAB'bin meleği, “Neden üç kez eşeğini dövdün?” diye sordu, “Ben seni
engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor. 33 Eşek beni
gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ
bırakırdım.”
34 Balam RAB'bin meleğine, “Günah işledim” dedi, “Beni engellemek için
yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim.”
35 RAB'bin meleği, “Adamlarla git” dedi, “Ama yalnız sana söyleyeceklerimi
söyleyeceksin.” Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti.
36 Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında,
sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti. 37 Balam'a, “Seni çağırmak
için adam gönderdiğimde neden gelmedin?” dedi, “Seni ödüllendirmeye gücüm
yetmez mi?”
38 Balam, “İşte şimdi geldim” diye yanıtladı, “Ama ne diyebilirim ki? Ancak
Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim.”
39 Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti. 40 Balak
sığırlar, davarlar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi.
41 Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir
kesimini görebildi.

23

Balam'ın İlk Bildirisi

1 Balam Balak'a, “Burada benim için yedi sunak kur ve yedi boğayla yedi
koç hazırla” dedi.
2 Balak onun dediğini yaptı. Balak'la Balam her sunağın üstünde birer
boğayla koç sundular.
3 Sonra Balam Balak'a, “Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık sununun
yanında bekle” dedi, “Olur ki, RAB karşıma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana
bildiririm.” Sonra çıplak bir tepeye çıktı.
4 Tanrı Balam'a göründü. Balam Tanrı'ya, “Yedi sunak kurdum, her sunağın
üstünde birer boğayla koç sundum” dedi.
5 RAB Balam'a ne söylemesi gerektiğini bildirerek, “Balak'a git, ona şu haberi
ilet” dedi.
6 Böylece Balam Balak'ın yanına döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte
yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. 7 Sonra şu bildiriyi iletti:

“Balak beni Aram'dan,
Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi.
‘Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku’ dedi,
‘Gel, İsrail'in yıkımını dile.’
8 Tanrı'nın lanetlemediğini
Ben nasıl lanetlerim?
RAB'bin yıkımını istemediği kişinin yıkımını
Ben nasıl isteyebilirim?
9 Kayaların doruğundan görüyorum onları,
Tepelerden bakıyorum onlara.
Tek başına yaşayan,
Uluslardan kendini soyutlayan
Bir halk görüyorum.
10 Kim Yakup soyunun tozunu
Ve İsrail'in dörtte birini sayabilir?
Doğru kişilerin ölümüyle öleyim,
Sonum onlarınki gibi olsun!”

11 Balak Balam'a, “Bana ne yaptın?” dedi, “Düşmanlarıma lanet okuyasın
diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadın!”
12 Balam, “Ben ancak RAB'bin söylememi istediği şeyleri söylemeliyim” diye
yanıtladı.

Balam'ın İkinci Bildirisi

13 Bunun üzerine Balak, “Ne olur, benimle gel” dedi, “Onları görebileceğin
başka bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin.
Oradan onlara benim için lanet oku.” 14 Böylece Balak Balam'ı Pisga
Dağı'ndaki Gözcüler Yaylası'na götürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın
üstünde birer boğayla koç sundu.
15 Balam Balak'a, “Az ötede RAB'be danışacağım, sen burada yakmalık
sununun yanında bekle” dedi.
16 RAB Balam'a göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek, “Balak'a git,
ona şu haberi ilet” dedi.
17 Böylece Balam Balak'ın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte
yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü.
Balak, “RAB ne dedi?” diye sordu.
18 Balam şu bildiriyi iletti:

“Ey Balak, uyan ve dinle;
Ey Sippor oğlu, bana kulak ver.
19 Tanrı insan değil ki,
Yalan söylesin;
İnsan soyundan değil ki,
Düşüncesini değiştirsin.
O söyler de yapmaz mı?
Söz verir de yerine getirmez mi?
20 Kutsamak için bana buyruk verildi;
O kutsadı, ben değiştiremem.
21 Yakup soyunda suç bulunmadı,
Ne de İsrail'de kötülük.
Tanrıları RAB aralarındadır,
Aralarındaki kral olarak
Adına sevinç çığlıkları atıyorlar.
22 Tanrı onları Mısır'dan çıkardı,
O'nun yaban öküzü gibi gücü var.
23 Yakup soyuna yapılan büyü tutmaz;
İsrail'e karşı falcılık etkili olmaz.
Şimdi Yakup ve İsrail için,
‘Tanrı neler yaptı!’ denecek.
24 İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor.
Avını yiyip bitirmedikçe,
Öldürülenlerin kanını içmedikçe rahat etmeyen aslan gibi kalkıyor.”

25 Bunun üzerine Balak, “Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!” dedi.
26 Balam, “RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydim sana?” diye yanıtladı.

Balam'ın Üçüncü Bildirisi

27 Sonra Balak Balam'a, “Ne olur, gel, seni başka bir yere götüreyim” dedi, “Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir.” 28 Böylece Balam'ı çöle bakan Peor Dağı'nın tepesine götürdü.
29 Balam, “Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç hazırla” dedi. 30 Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

24

1 Balam, RAB'bin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü çöle çevirdi. 2 Baktı, İsrail'in oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrı'nın Ruhu onun üzerine inince, 3 şu bildiriyi iletti:

“Beor oğlu Balam,
Gözü açılmış olan,
4 Tanrı'nın sözlerini duyan,
Her Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören,
Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini açtığı kişi bildiriyor:
5 ‘Ey Yakup soyu, çadırların,
Ey İsrail, konutların ne güzel!
6 Yayılıyorlar vadiler gibi,

Irmak kıyısında bahçeler gibi,
RAB'bin diktiği öd ağaçları gibi,
Su kıyısındaki sedir ağaçları gibi.
7 Kovalarından sular akacak,
Tohumları bol suyla sulanacak.
Kralları Agak'tan büyük olacak,
Krallığı yüceltilecek.
8 Tanrı onları Mısır'dan çıkardı,
O'nun yaban öküzü gibi gücü var.
Düşmanı olan ulusları yiyip bitirecek,
Kemiklerini parçalayacak,
Oklarıyla onları deşecekler.
9 Aslan gibi, dişi aslan gibi
Yere çömelir, yatarlar,
Kim onları uyandırmaya cesaret edebilir?
Seni kutsayan kutsansın,
Seni lanetleyen lanetlensin!' "

10 Balam'a öfkelenen Balak ellerini birbirine vurarak, "Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni çağırdım" dedi, "Oysa üç kez onları kutsadın. 11 Haydi, hemen evine dön! Seni ödüllendireceğimi söylemiştim. Ama RAB seni ödül almaktan yoksun bıraktı."
12-13 Balam şöyle karşılık verdi: "Bana gönderdiğin ulaklara, 'Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, RAB'bin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam. Ancak RAB ne derse onu söylerim' dememiş miydim? 14 İşte şimdi halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın gelecekte halkına neler yapacağını sana bildireyim."

Balam'ın Dördüncü Bildirisi

15 Sonra Balam şu bildiriyi iletti:

"Beor oğlu Balam,
Gözü açılmış olan,
16 Tanrı'nın sözlerini duyan,
Yüceler Yücesi'nin bilgisine kavuşan,
Her Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören,
Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini açtığı kişi bildiriyor:
17 'Onu görüyorum, ama şimdilik değil,
Ona bakıyorum, ama yakından değil.
Yakup soyundan bir yıldız çıkacak,
İsrail'den bir önder* yükselecek.
Moavlılar'ın alınlarını,
Şetoğulları'nın başlarını ezecek.
18 Düşmanı olan Edom ele geçirilecek,
Evet, Seir alınacak,
Ama İsrail güçlenecek.
19 Yakup soyundan gelen kişi önderlik edecek,
Kentte sağ kalanları yok edecek.' "

Balam'ın Son Bildirileri

20 Balam Amalekliler'i görünce şu bildiriyi iletti:
"Amalek halkı uluslar arasında birinciydi,

24:9 Yar.49:9; Va.5:5 **24:9** Yar.12:3 * **24:17** "Önder": İbranice "Asa".

Ama sonu yıkım olacak."
21 Kenliler'i görünce de şu bildiriyi iletti:
"Yaşadığınız yer güvenli,
Yuvanız kayalarda kurulmuş;
22 Ama, ey Kenliler, Asurlular sizi tutsak edince,
Yanıp yok olacaksınız."
23 Balam bildirisini iletmeyi sürdürdü:
"Ah, bunu yapan Tanrı'ysa,
Kim sağ kalabilir?
24 Kittim† kıyılarından gemiler gelecek,
Asur'la Ever'i dize getirecekler,
Kendileri de yıkıma uğrayacak."
25 Bundan sonra Balam kalkıp evine döndü, Balak da kendi yoluna gitti.

25

İsrailliler Peor'da Günaha Giriyor

1 İsrailliler Şittim'de yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarla zina etmeye
başladı. 2 Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken İsrailliler'i de çağırdılar.
İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların ilahlarına taptı. 3 Böylece Baal-Peor'a
bağlandılar. RAB bu yüzden onlara öfkelendi.
4 Musa'ya, "Bu halkın bütün önderlerini gündüz benim önümde öldür" dedi,
"Öyle ki, İsrail halkına öfkem yatışsın."
5 Bunun üzerine Musa İsrail yargıçlarına, "Her biriniz kendi adamlarınız
arasında Baal-Peor'a bağlanmış olanları öldürün" dedi.
6 O sırada İsrailli bir adam geldi, Musa'nın ve Buluşma Çadırı'nın girişinde
ağlayan İsrail topluluğunun gözü önünde kardeşine Midyanlı bir kadın getirdi.
7 Bunu gören Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas topluluktan ayrılıp eline
bir mızrak aldı. 8 İsrailli'nin ardına düşerek çadıra girdi ve mızrağı ikisine birden
sapladı. Mızrak hem İsrailli'nin, hem de Midyanlı kadının karnını delip geçti.
Böylece İsrail'i yok eden hastalık dindi. 9 Hastalıktan ölenlerin sayısı 24 000
kişiydi.
10 RAB Musa'ya şöyle dedi: 11 "Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas
İsrail halkına öfkemin dinmesine neden oldu. Çünkü o, aralarında benim
adıma büyük kıskançlık duydu. Bu yüzden onları kıskançlıktan büsbütün yok
etmedim. 12 Ona de ki, 'Onunla bir esenlik antlaşması yapacağım. 13 Kendisi
ve soyundan gelenler için kalıcı bir kâhinlik antlaşması olacak bu. Çünkü o
Tanrısı için kıskançlık duydu ve İsrail halkının günahlarını bağışlattı.' "
14 Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsrailli, Şimonoğulları'nın bir aile başıydı
ve adı Salu oğlu Zimri'ydi. 15 Öldürülen kadın ise Midyanlı bir aile başı olan
Sur'un kızı Kozbi'ydi.
16-17 RAB Musa'ya, "Midyanlılar'ı düşman say ve yok et" dedi, 18 "Çünkü
Peor olayında ve bunun sonucunda ölümcül hastalık çıktığı gün öldürülen
kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı Kozbi olayında kurdukları tuzaklarla sizi
aldatarak düşmanca davrandılar."

26

İkinci Sayım

† **24:24** "Kittim": Bugünkü Kıbrıs. **25:1** 1Ko.10:8

1-2 Ölümcül hastalık son bulunca RAB, Musa'yla Kâhin Harun oğlu Elazar'a,
"İsrail topluluğunun ailelerine göre sayımını yapın" dedi, "Savaşabilecek durumdaki yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayın."
3-4 Bunun üzerine Musa'yla Kâhin Elazar, Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında halka, "RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk
uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki erkekleri sayın" dediler.
Mısır'dan çıkan İsrailliler şunlardı:
5 İsrail'in ilk doğanı Ruben'in soyundan gelen Rubenoğulları:
Hanok soyundan Hanok boyu, Pallu soyundan Pallu boyu, 6 Hesron soyundan Hesron boyu, Karmi soyundan Karmi boyu.
7 Ruben boyları bunlardı, sayıları 43 730 kişiydi.
8 Pallu'nun oğlu Eliav, 9 Eliav'ın oğulları Nemuel, Datan ve Aviram'dı.
Bunlar topluluğun seçtiği, Musa'yla Harun'a, dolayısıyla RAB'be başkaldırarak
Korah'ın yandaşlarına katılan Datan'la Aviram'dı. 10 Yer yarılıp onları Korah'la
birlikte yutunca yok oldular. Ateş Korah'ın iki yüz elli yandaşını yakıp yok
etti. Böylece başkalarına bir uyarı oldular. 11 Korah'ın oğulları ise ölmedi.
12 Boylarına göre Şimonoğulları şunlardı:
Nemuel soyundan Nemuel boyu, Yamin soyundan Yamin boyu, Yakin
soyundan Yakin boyu, 13 Zerah soyundan Zerah boyu, Şaul soyundan Şaul
boyu.
14 Şimon boyları bunlardı, sayıları 22 200 kişiydi.
15 Boylarına göre Gadoğulları şunlardı:
Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi soyundan Hagi boyu, Şuni soyundan Şuni
boyu, 16 Ozni soyundan Ozni boyu, Eri soyundan Eri boyu, 17 Arot soyundan
Arot boyu, Areli soyundan Areli boyu.
18 Gad boyları bunlardı, sayıları 40 500 kişiydi.
19 Yahuda'nın iki oğlu Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüşlerdi.
20 Boylarına göre Yahudaoğulları şunlardı:
Şela soyundan Şela boyu, Peres soyundan Peres boyu, Zerah soyundan
Zerah boyu.
21 Peres soyundan gelenler şunlardı: Hesron soyundan Hesron boyu,
Hamul soyundan Hamul boyu.
22 Yahuda boyları bunlardı, sayıları 76 500 kişiydi.
23 Boylarına göre İssakaroğulları şunlardı:
Tola soyundan Tola boyu, Puvva soyundan Puvva boyu, 24 Yaşuv soyundan
Yaşuv boyu, Şimron soyundan Şimron boyu.
25 İssakar boyları bunlardı, sayıları 64 300 kişiydi.
26 Boylarına göre Zevulunoğulları şunlardı:
Seret soyundan Seret boyu, Elon soyundan Elon boyu, Yahleel soyundan
Yahleel boyu.
27 Zevulun boyları bunlardı, sayıları 60 500 kişiydi.
28 Boylarına göre Yusuf'un oğulları: Manaşşe ve Efrayim.
29 Manaşşe soyundan gelenler:
Makir soyundan Makir boyu –Makir Gilat'ın babasıydı– Gilat soyundan
Gilat boyu.
30 Gilat soyundan gelenler şunlardı:
İezer soyundan İezer boyu, Helek soyundan Helek boyu, 31 Asriel soyundan
Asriel boyu, Şekem soyundan Şekem boyu, 32 Şemida soyundan Şemida boyu,
Hefer soyundan Hefer boyu.

26:1-2 Say.1:1-46

33 Hefer oğlu Selofhat'ın oğulları olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve
Tirsa adında kızları vardı.
34 Manaşşe boyları bunlardı, sayıları 52 700 kişiydi.
35 Boylarına göre Efrayim soyundan gelenler şunlardı:
Şutelah soyundan Şutelah boyu, Beker soyundan Beker boyu, Tahan soyundan Tahan boyu.
36 Şutelah soyundan gelenler şunlardı:
Eran soyundan Eran boyu.
37 Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi.
Boylarına göre Yusuf'un soyundan gelenler bunlardı.
38 Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler:
Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, Ahiram soyundan
Ahiram boyu, 39 Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu.
40 Bala'nın oğulları Ard'la Naaman'dı.
Ard soyundan Ard boyu,
Naaman soyundan Naaman boyu.
41 Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı, sayıları 45 600
kişiydi.
42 Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı:
Şuham soyundan Şuham boyu.
Dan boyu buydu.
43 Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi.
44 Boylarına göre Aşer soyundan gelenler:
Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beria soyundan
Beria boyu.
45 Beria soyundan gelenler:
Hever soyundan Hever boyu,
Malkiel soyundan Malkiel boyu.
46 Aşer'in Serah adında bir kızı vardı.
47 Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi.
48 Boylarına göre Naftali soyundan gelenler:
Yahseel soyundan Yahseel boyu, Guni soyundan Guni boyu, 49 Yeser soyundan Yeser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu.
50 Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi.
51 Sayılan İsrailliler'in toplamı 601 730 erkekti.
52 RAB Musa'ya şöyle dedi: 53 "Adlarının sayısına göre ülke bunlara pay
olarak bölüştürülecek. 54 Sayıca çok olana büyük, sayıca az olana küçük pay
vereceksin. Her oymağa kişi sayısına göre pay verilecek. 55 Ancak ülke kura ile
dağıtılacak. Herkesin payı, ata oymağının adına göre olacak. 56 Küçük, büyük
her oymağın payı kurayla dağıtılacak."
57 Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı:
Gerşon soyundan Gerşon boyu, Kehat soyundan Kehat boyu, Merari soyundan Merari boyu.
58 Şunlar da Levili boylardı:
Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi boyu, Korah boyu.
Kehat Amram'ın babasıydı. 59 Amram'ın karısı Mısır'da doğan, Levi soyundan gelme Yokevet'ti. Amram'a Harun'u, Musa'yı ve kızkardeşleri Miryam'ı
doğurdu. 60 Harun Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ın babasıydı. 61 Nadav'la
Avihu RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler.

26:52 Say.34:13; Yşu.14:1-2 **26:60** Say.3:2 **26:61** Lev.10:1-2; Say.3:4

62 Levililer'den sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler 23
000 kişiydi. Bunlar öbür İsrailliler'le birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsrailliler
arasında onlara pay verilmemişti.
63 Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'yla Kâhin
Elazar'ın saydıkları İsrailliler bunlardı. 64 Ancak, bu sayılanların arasında
Musa'yla Kâhin Harun'un Sina Çölü'nde saymış olduğu İsrailliler'den kimse
yoktu. 65 Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsrailliler'in kesinlikle çölde
öleceğini söylemişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu'dan başka
kimse sağ kalmamıştı.

27

Selofhat'ın Kızları (Say.36:1-12)

1-2 Yusuf oğlu Manaşşe'nin boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat oğlu
Hefer oğlu Selofhat'ın Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirsa adındaki kızları, Bu-
luşma Çadırı'nın girişinde Musa'nın, Kâhin Elazar'ın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler: 3 "Babamız çölde öldü. RAB'be başkaldıran Ko-
rah'ın yandaşları arasında değildi. İşlemiş olduğu günahtan ötürü öldü. Oğulları
olmadı. 4 Erkek çocuğu olmadı diye babamızın adı kendi boyu arasından
neden yok olsun? Babamızın kardeşleri arasında bize de mülk verin."
5 Musa onların davasını RAB'be götürdü. 6 RAB Musa'ya şöyle dedi: 7
"Selofhat'ın kızları doğru söylüyor. Onlara amcalarıyla birlikte miras olarak
mülk verecek, babalarının mirasını onlara aktaracaksın.
8 "İsrailliler'e de ki, 'Bir adam erkek çocuğu olmadan ölürse, mirasını kızına
vereceksiniz. 9 Kızı yoksa mirasını kardeşlerine, 10 kardeşleri yoksa am-
calarına vereceksiniz. 11 Amcaları da yoksa, mirasını bağlı olduğu boyda
kendisine en yakın akrabasına vereceksiniz. Yakını mirası mülk edinsin.
Musa'ya verdiğim buyruk uyarınca, İsrailliler için kesin bir kural olacak bu.' "

Yeşu Musa'nın Yerine Geçecek (Yas.31:1-8)

12 Bundan sonra RAB Musa'ya, "Haavarim dağlık bölgesine çık, İsrailliler'e
vereceğim ülkeye bak" dedi, 13 "Ülkeyi gördükten sonra, ağabeyin Harun gibi
sen de ölüp atalarına kavuşacaksın. 14 Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde buyruğuma
karşı çıktınız. Topluluk sularda bana başkaldırdığında, onların önünde kutsal-
lığımı önemsemediniz." –Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş'te Meriva sularıdır.–
15-16 Musa, "Bütün insan ruhlarının Tanrısı RAB bu topluluğa bir önder
atasın" diye karşılık verdi, 17 "O kişi topluluğun önünde yürüsün ve topluluğu
yönetsin. Öyle ki, RAB'bin topluluğu çobansız koyunlar gibi kalmasın."
18 Bunun üzerine RAB, "Kendisinde RAB'bin Ruhu bulunan Nun oğlu
Yeşu'yu yanına al, üzerine elini koy" dedi, 19 "Onu Kâhin Elazar'la bütün
topluluğun önüne çıkar ve hepsinin önünde görevlendir. 20 Bütün İsrail topluluğu
sözünü dinlesin diye ona yetkinden ver. 21 Kâhin Elazar'ın önüne çıkacak;
kâhin, Yeşu için Urim aracılığıyla RAB'be danışacak. Bu yöntemle Elazar Yeşu'yu
ve bütün halkı yönlendirecek."
22 Musa RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu Kâhin Elazar'ın ve
bütün topluluğun önüne götürdü. 23 RAB'bin buyruğu uyarınca ellerini üzerine
koyarak onu görevlendirdi.

26:65 Say.14:26-35 **27:7** Say.36:2 **27:12** Yas.3:23-27; 32:48-52 **27:17** 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Zek.10:2; Mat.9:36; Mar.6:34 **27:18** Çık.24:13 **27:23** Yas.31:23

28

Günlük Sunular
(Çık.29:38-46)

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrailliler'e buyur ve de ki, 'Bana sunacağınız
sunuyu –yakılan sunu ve beni hoşnut eden koku olarak sunacağınız yiyeceği–
belirlenen zamanda sunmaya dikkat edeceksiniz.' 3 Onlara de ki, 'RAB'be
sunacağınız yakılan sunu şudur: Günlük yakmalık sunu olarak her gün bir
yaşında kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız. 4 Kuzunun birini sabah,
öbürünü akşamüstü sunun. 5 Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak dörtte
bir hin* sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa† ince un sunacaksınız.
6 Günlük yakmalık sunu, Sina Dağı'nda başlatılan, RAB'bi hoşnut eden koku
olarak yakılan sunudur. 7 Kuzuyla birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin
içki sunacaksınız. Dökmelik sunuyu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz. 8 Öbür
kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak, sabahki
gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.' "

Şabat Sunuları

9 " 'Şabat Günü bir yaşında kusursuz iki erkek kuzuyla birlikte tahıl sunusu
olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa‡ ince un ve onun dökmelik
sunusunu sunacaksınız. 10 Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında,
her Şabat Günü sunulan yakmalık sunu budur.' "

Yeni Ay Sunuları

11 " 'Her ayın ilk günü, RAB'be yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir
yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız. 12 Her boğayla birlikte tahıl
sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa§ ince un; koçla birlikte
tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un; 13 her
kuzuyla da tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un
sunacaksınız. Bu, yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunu
olacaktır. 14 Her boğayla dökmelik sunu olarak yarım hin*, koçla üçte bir hin†,
her kuzuyla dörtte bir hin‡ şarap sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ay'da
yapılacak yakmalık sunu budur. 15 Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu
dışında, RAB'be günah sunusu olarak bir teke sunulacak.' "

Fısıh Sunuları
(Çık.12:15-20; Lev.23:4-8; Yas.16:1-8)

16 " 'RAB'bin Fısıh kurbanı birinci ayın on dördüncü günü kesilmelidir.
17 On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.
18 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
19 RAB için yakılan sunu, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında
yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.
20-21 Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda
üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuyla onda bir efa ince un sunacaksınız;
22 günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız.
23 Her sabah sunacağınız günlük yakmalık sunuya ek olarak bunları da
sunacaksınız. 24 Böylece her gün RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan
yiyecek sunusunu yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuyla

---

* **28:5** "Dörtte bir hin": Yaklaşık 0.9 lt. † **28:5** "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 13,20-21,28-29 ayetlerinde de geçer. **28:9** Mat.12:5 ‡ **28:9** "Onda iki efa": Yaklaşık 2.6 kg. Aynı ifade 12,20-21,28-29 ayetlerinde de geçer. § **28:12** "Onda üç efa": Yaklaşık 3.9 kg. Aynı ifade 20-21,28-29 ayetlerinde de geçer. * **28:14** "Yarım hin": Yaklaşık 1.8 lt. † **28:14** "Üçte bir hin": Yaklaşık 1.2 lt. ‡ **28:14** "Dörtte bir hin": Yaklaşık 0.9 lt. **28:16** Çık.12:1-13; Yas.16:1-2

dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız. 25 Yedinci gün kutsal toplantı
düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.' "

Haftalar Bayramı'nda Sunulacak Sunular (Lev.23:15-22; Yas.16:9-12)

26 " 'İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramı'nda* RAB'be yeni tahıl
sunusu sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. 27 RAB'bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç
ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. 28-29 Her boğayla birlikte tahıl
sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa,
her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız; 30 günahlarınızı bağışlatmak
için de bir teke sunacaksınız. 31 Günlük yakmalık sunuyla tahıl sunusuna ek
olarak bunları dökmelik sunuyla birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.' "

29

Boru Çalma Günü (Lev.23:23-25)

1 " 'Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi
yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günü olacak. 2 RAB'bi
hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir
yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. 3-4 Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak
zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa*, koçla birlikte onda iki efa†, her kuzuyla
da onda bir efa‡ ince un sunacaksınız. 5 Günahlarınızı bağışlatmak için de günah
sunusu olarak bir teke sunacaksınız. 6 Kurala göre sunacağınız aylık ve günlük
yakmalık sunuyla dökmelik sunulara, tahıl sunularına ek olarak bunları
sunacaksınız. Bunlar RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.' "

Günahları Bağışlatma Günü Sunulacak Sunular (Lev.16:2-34; 23:26-32)

7 " 'Yedinci ayın onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. O gün
isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız. 8 RAB'bi hoşnut eden
koku, yakmalık sunu olarak bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu
sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı. 9 Boğayla birlikte tahıl
sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa,
10 her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. 11 Günah sunusu için
bir teke sunacaksınız. Günahlarınızı bağışlatmak için sunulan günah sunusu,
günlük yakmalık sunuyla dökmelik ve tahıl sunularına ek olarak bunları da
sunacaksınız.' "

Çardak Bayramı'nda Sunulacak Sunular (Lev.23:33-43; Yas.16:13-17)

12 " 'Yedinci ayın on beşinci günü kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik
işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız. 13 RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunu, yakmalık sunu
olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
Bu hayvanlar kusursuz olmalı. 14-15 Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak
zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her
kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız. 16 Günah sunusu için bir

---

* **29:3-4** "Onda üç efa": Yaklaşık 3.9 kg. Aynı ifade 9,14-15 ayetlerinde de geçer. † **29:3-4** "Onda iki efa": Yaklaşık 2.6 kg. Aynı ifade 9,14-15 ayetlerinde de geçer. ‡ **29:3-4** "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 10,14-15 ayetlerinde de geçer. **29:7** Lev.23:27 **29:12** Lev.23:34-35

teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
17 “ ‘İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu
sunacaksınız. 18 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını
ve dökmelik sunuları sunacaksınız. 19 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız.
Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek
olacak.
20 “ ‘Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşında on dört
erkek kuzu sunacaksınız. 21 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen
tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. 22 Günah sunusu için bir
teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve
dökmelik sunulara ek olacak.
23 “ ‘Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek
kuzu sunacaksınız. 24 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl
sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. 25 Günah sunusu için bir
teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve
dökmelik sunulara ek olacak.
26 “ ‘Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek
kuzu sunacaksınız. 27 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl
sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. 28 Günah sunusu için bir
teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve
dökmelik sunulara ek olacak.
29 “ ‘Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek
kuzu sunacaksınız. 30 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl
sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. 31 Günah sunusu için bir
teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve
dökmelik sunulara ek olacak.
32 “ ‘Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek
kuzu sunacaksınız. 33 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl
sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız. 34 Günah sunusu için bir
teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve
dökmelik sunulara ek olacak.
35 “ ‘Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmaya-
caksınız. 36 Yakmalık sunu, yakılan sunu, RAB'bi hoşnut eden koku olarak
kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.
37 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik
sunuları sunacaksınız. 38 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular
günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
39 “ ‘Adadığınız adaklar ve gönülden verdiğiniz sunuların yanısıra, bayra-
mlarınızda RAB'be yakmalık, tahıl, dökmelik ve esenlik sunularınız olarak
bunları sunun.’ ”
40 Musa RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi İsrailliler'e anlattı.

30

Adaklarla İlgili Kurallar

1 Musa İsrail'in oymak önderlerine şöyle dedi: “RAB şöyle buyurdu: 2 ‘Eğer bir
adam RAB'be adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa,
verdiği sözü bozmayacak, ağzından her çıkanı yerine getirecek.
3 “ ‘Genç bir kadın babasının evindeyken RAB'be adak adar ya da kendini
yükümlülük altına sokarsa, 4 babası da onun RAB'be adadığı adağı ve ken-
dini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı

29:35 Lev.23:36 **30:2** Yas.23:21-23; Mat.5:33

adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak. 5 Ama babası
bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına
soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası
ona engel olmuştur.
6 “ ‘Eğer kadın adak adadıktan ya da düşünmeden kendini yükümlülük
altına soktuktan sonra evlenirse, 7 kocası da bunu duyar ve aynı gün ona
karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli
sayılacak. 8 Ama kocası bunu duyduğu gün engel olur, kadının adadığı adağı
ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB
kadını bağışlayacaktır.
9 “ ‘Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına
soktuğu her şey geçerli sayılacak.
10 “ ‘Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini
yükümlülük altına sokarsa, 11 kocası da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel
olmazsa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini altına soktuğu her
yükümlülük geçerli sayılacak. 12 Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa,
kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli
sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak. 13 Kocası,
kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adağı ya da ant içerek
kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir.
14 Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını
ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı
çıkmamakla onaylamış sayılır. 15 Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel
olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.’ ”
16 Erkekle karısı, babayla evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki
konusunda RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır.

31

Midyanlılar'dan Öç Alınıyor

1-2 RAB Musa'ya, “Midyanlılar'dan İsrailliler'in öcünü al; sonra ölüp atalarına
kavuşacaksın” dedi.
3 Bunun üzerine Musa halka, “Midyanlılar'a karşı savaşmak ve onlardan
RAB'bin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın” dedi, 4 “Savaşa
İsrail'in her oymağından bin kişi gönderin.”
5 Böylece İsrail'in her oymağından biner kişi olmak üzere 12 000 kişi seçilip
savaşa hazırlandı. 6 Musa onları –her oymaktan biner kişiyi– ve Kâhin Elazar
oğlu Pinehas'ı savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları
ve çağrı borazanlarını aldı. 7 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca,
Midyanlılar'a savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler. 8 Öldürdükleri arasında beş
Midyan kralı –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva– da vardı. Beor oğlu Balam'ı
da kılıçla öldürdüler. 9 Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hay-
vanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar. 10 Midyanlılar'ın yaşadığı bütün
kentleri, obaları ateşe verdiler. 11 İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün
malları yanlarına aldılar. 12 Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağı'nın
yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musa'yla
Kâhin Elazar'a ve İsrail topluluğuna getirdiler.
13 Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için or-
dugahın dışına çıktılar. 14 Musa savaştan dönen ordu komutanlarına –
binbaşılara, yüzbaşılara– öfkelendi.

15 Onlara, “Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?” diye çıkıştı, 16 “Bu kadınlar
Balam'ın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsrailliler'in RAB'be ihanet etme-
sine neden oldular. Bu yüzden RAB'bin topluluğu arasında ölümcül hastalık
başgösterdi. 17 Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün.
18 Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın.
19 “Aranızda birini öldüren ya da öldürülen birine dokunan herkes yedi gün
ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci gün kendinizi de tutsaklarınızı
da günahtan arındıracaksınız. 20 Her giysiyi, deriden, keçi kılından, tahtadan
yapılmış her nesneyi arındıracaksınız.”
21 Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere, “RAB'bin Musa'ya
buyurduğu yasanın kuralı şudur” dedi, 22-23 “Altını, gümüşü, tuncu, demiri,
kalayı, kurşunu –ateşe dayanıklı her nesneyi– ateşten geçireceksiniz; ancak
bundan sonra temiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındıracaksınız.
Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz. 24 Yedinci gün giysi-
lerinizi yıkayın. Böylece temiz sayılacaksınız. Sonra ordugaha girebilirsiniz.”

Yağmalanan Malın Paylaştırılması

25 RAB Musa'ya şöyle dedi: 26 “Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları
ele geçirilen insanlarla hayvanları sayacaksınız. 27 Ele geçirilenleri savaşa
katılan askerlerle topluluğun geri kalanı arasında paylaştıracaksınız. 28 Savaşa
katılan askerlere düşen paydan –insan, sığır, eşek, davardan– vergi olarak
RAB'be beş yüzde bir pay ayıracaksın. 29 Bu vergiyi askerlere düşen yarı
paydan alacak, RAB'be armağan olarak Kâhin Elazar'a vereceksin. 30 Öbür
İsrailliler'e düşen yarıdan, gerek insanlardan, gerek hayvanlardan –sığır, eşek,
davardan– ellide birini alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden sorumlu olan
Levililer'e vereceksin.” 31 Musa'yla Kâhin Elazar RAB'bin Musa'ya buyur-
duğu gibi yaptılar.
32 Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlar şunlardı:
675 000 davar, 33 72 000 sığır, 34 61 000 eşek, 35 erkekle yatmamış 32 000 kız.
36 Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar,
37 bunlardan RAB'be vergi olarak 675 davar verildi; 38 36 000 sığır, bunlardan
RAB'be vergi olarak 72 sığır verildi; 39 30 500 eşek, bunlardan RAB'be vergi
olarak 61 eşek verildi; 40 16 000 kişi, bunlardan RAB'be vergi olarak 32 kişi
verildi.
41 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'be ayrılan vergiyi Kâhin
Elazar'a verdi.
42 Musa'nın savaşa katılan askerlerden alıp İsrailliler'e ayırdığı yarı pay
şuydu: 43 Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar, 44 36 000 sığır, 45 30 500 eşek,
46 16 000 kişi.
47 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, İsrailliler'e düşen yarı paydan
her elli kişiden ve hayvandan birini alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden
sorumlu olan Levililer'e verdi.
48 Ordu komutanları –binbaşılar ve yüzbaşılar– Musa'ya gidip,
49 “Efendimiz, yönetimimiz altındaki askerleri saydık, eksik yok” dediler,
50 “İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları –pazıbentleri, bilezikleri, yüzükleri,
küpeleri, kolyeleri– getirdik. Günahlarımızı bağışlatmak için bunları RAB'be
sunuyoruz.”
51 Musa'yla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayı onlardan
aldılar. 52 Binbaşı ve yüzbaşılardan alıp RAB'be armağan olarak sundukları

31:16 Say.25:1-9

altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi*. 53 Savaşa katılan her asker kendine
yağmalanmış maldan almıştı.
54 Musa'yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılardan aldıkları altını İsrailliler için
RAB'bin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı'na getirdiler.

32

Şeria Irmağı'nın Doğusuna Yerleşen Oymaklar (Yas.3:12-22)

1 Çok sayıda hayvanı olan Rubenliler'le Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının
hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler. 2-4 Musa'yla Kâhin Elazar'a ve
topluluğun önderlerine giderek, "RAB'bin yardımıyla İsrail halkının ele geçirdiği
Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini
içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer" dediler, "Kullarınızın da hayvanları
var. 5 Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verin ki, Şeria
Irmağı'nın karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım."
6 Musa, "İsrailli kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı kalacaksınız?"
diye karşılık verdi, 7 "RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye giden İsrailliler'in
neden cesaretini kırıyorsunuz? 8 Ülkeyi araştırsınlar diye Kadeş-Barnea'dan
gönderdiğim babalarınız da aynı şeyi yaptılar. 9 Eşkol Vadisi'ne kadar gidip
ülkeyi gördükten sonra, RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri
için İsrailliler'in gözünü korkuttular. 10 O gün RAB öfkelenerek şöyle ant
içti: 11 'Madem bütün yürekleriyle ardımca yürümediler, Mısır'dan çıkanlardan
yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbiri İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek
söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. 12 Kenaz soyundan Yefunne oğlu Kalev'le
Nun oğlu Yeşu'dan başkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle
ardımca yürüdüler.' 13 İsrailliler'e öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşak
büsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı.
14 "İşte, ey günahkârlar soyu, babalarınızın yerine siz geçtiniz ve RAB'bin
İsrail'e daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz. 15 Eğer O'nun ardınca
yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkı yine çölde bırakacak; siz de bu halkın
yok olmasına neden olacaksınız."
16 Gadlılar'la Rubenliler Musa'ya yaklaşıp, "Burada hayvanlarımız için
ağıllar yapmamıza, çocuklarımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver"
dediler, 17 "Kendimiz de hemen silahlanıp İsrailliler'i kendilerinin olacak
ülkeye götürünceye dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkı yüzünden
çocuklarımız surlu kentlerde yaşayacak. 18 Her İsrailli mülküne kavuşmadan
evlerimize dönmeyeceğiz. 19 Şeria Irmağı'nın karşı yakasında onlarla birlikte
mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağı'nın doğu yakasına düştü."
20 Musa şöyle yanıtladı: "Bu söylediklerinizi yapar, RAB'bin önünde savaşa
gitmek üzere silahlanıp 21 RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz O'nun
önünde Şeria Irmağı'nın karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz, 22 ülke ele
geçirildiğinde dönebilir, RAB'be ve İsrail'e karşı yükümlülüğünüzden özgür olur-
sunuz. RAB'bin önünde bu topraklar sizin olacaktır.
23 "Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RAB'be karşı günah işlemiş olursunuz;
günahınızın cezasını çekeceğinizi bilmelisiniz. 24 Çocuklarınız için yeniden
kentler kurun, davarlarınız için ağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz sözü yerine
getirin."

---

* **31:52** "16 750 şekel": Yaklaşık 190 kg. **32:8** Say.13:17-33 **32:10** Say.14:26-35

25 Gadlılar'la Rubenliler, “Efendimiz, bize buyurduğun gibi yapacağız” diye
yanıtladılar, 26 “Çoluk çocuğumuz, sığırlarımızla öbür hayvanlarımız burada,
Gilat kentlerinde kalacak. 27 Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes
RAB'bin önünde savaşmak üzere karşı yakaya geçecek.”
28 Musa Gadlılar'la Rubenliler hakkında Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya
ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi. 29 Şöyle dedi: “Gadlılar'la
Rubenliler'den silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde sizinle birlikte Şeria
Irmağı'nın karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini
miras olarak onlara vereceksiniz. 30 Ama silahlanmış olarak sizinle ırmağın
karşı yakasına geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle miras alacaklar.”
31 Gadlılar'la Rubenliler, “RAB'bin bize buyurduğunu yapacağız” dediler,
32 “Silahlanmış olarak RAB'bin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama ala-
cağımız mülk Şeria Irmağı'nın doğu yakasında olacak.”
33 Böylece Musa Gadlılar'la Rubenliler'e ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının
yarısına Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesiyle Başan Kralı Og'un ülkesini ve
çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi.
34-36 Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer, Yogboha,
Beytnimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular, davarları için ağıllar
yaptılar. 37-38 Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon –bu son
iki ad değiştirildi– ve Sivma kentlerini yeniden kurdular. Kurdukları kentlere
yeni adlar verdiler.
39 Manaşşe oğlu Makir'in soyundan gelenler gidip Gilat'ı ele geçirerek, orada
yaşayan Amorlular'ı kovdular. 40 Böylece Musa Gilat'ı Manaşşe oğlu Makir'in
soyundan gelenlere verdi; onlar da oraya yerleştiler. 41 Manaşşe soyundan
Yair gidip Amorlular'ın yerleşim birimlerini ele geçirdi ve bunlara Havvot-
Yair* adını verdi. 42 Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek oraya
kendi adını verdi.

33

Mısır'dan Moav'a Yolculuk

1 Musa'yla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısır'dan çıkan İsrailliler
sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar. 2 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca
sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır:
3 İsrailliler Fısıh kurbanının ertesi günü –birinci ayın on beşinci günü–
Mısırlılar'ın gözü önünde zafer havası içinde Ramses'ten yola çıktılar. 4 O sırada
Mısırlılar RAB'bin yok ettiği ilk doğan çocuklarını gömüyorlardı; RAB onların
ilahlarını yargılamıştı.
5 İsrailliler Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar.
6 Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarındaki Etam'da konakladılar.
7 Etam'dan ayrılıp Baal-Sefon'un doğusundaki Pi-Hahirot'a döndüler, Migdol
yakınlarında konakladılar.
8 Pi-Hahirot'tan ayrılıp denizden çöle geçtiler. Etam Çölü'nde üç gün
yürüdükten sonra Mara'da konakladılar.
9 Mara'dan ayrılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı olan Elim'e
giderek orada konakladılar.
10 Elim'den ayrılıp Kamış Denizi kıyısında konakladılar.
11 Kamış Denizi'nden ayrılıp Sin Çölü'nde konakladılar.
12 Sin Çölü'nden ayrılıp Dofka'da konakladılar.
13 Dofka'dan ayrılıp Aluş'ta konakladılar.

32:28 Yşu.1:12-15 * **32:41** “Havvot-Yair”: “Yair'in yerleşim birimleri” anlamına gelir. **33:9** Çık.15:27

14 Aluş'tan ayrılıp Refidim'de konakladılar. Orada halk için içecek su yoktu.
15 Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'nde konakladılar.
16 Sina Çölü'nden ayrılıp Kivrot-Hattaava'da konakladılar.
17 Kivrot-Hattaava'dan ayrılıp Haserot'ta konakladılar.
18 Haserot'tan ayrılıp Ritma'da konakladılar.
19 Ritma'dan ayrılıp Rimmon-Peres'te konakladılar.
20 Rimmon-Peres'ten ayrılıp Livna'da konakladılar.
21 Livna'dan ayrılıp Rissa'da konakladılar.
22 Rissa'dan ayrılıp Kehelata'da konakladılar.
23 Kehelata'dan ayrılıp Şefer Dağı'nda konakladılar.
24 Şefer Dağı'ndan ayrılıp Harada'da konakladılar.
25 Harada'dan ayrılıp Makhelot'ta konakladılar.
26 Makhelot'tan ayrılıp Tahat'ta konakladılar.
27 Tahat'tan ayrılıp Terah'ta konakladılar.
28 Terah'tan ayrılıp Mitka'da konakladılar.
29 Mitka'dan ayrılıp Haşmona'da konakladılar.
30 Haşmona'dan ayrılıp Moserot'ta konakladılar.
31 Moserot'tan ayrılıp Bene-Yaakan'da konakladılar.
32 Bene-Yaakan'dan ayrılıp Hor-Hagidgat'ta konakladılar.
33 Hor-Hagidgat'tan ayrılıp Yotvata'da konakladılar.
34 Yotvata'dan ayrılıp Avrona'da konakladılar.
35 Avrona'dan ayrılıp Esyon-Gever'de konakladılar.
36 Esyon-Gever'den ayrılıp Zin Çölü'nde –Kadeş'te– konakladılar.
37 Kadeş'ten ayrılıp Edom sınırındaki Hor Dağı'nda konakladılar.
38 Kâhin Harun RAB'bin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı. İsrailliler'in
Mısır'dan çıkışlarının kırkıncı yılı, beşinci ayın birinci günü orada öldü. 39 Hor
Dağı'nda öldüğünde Harun 123 yaşındaydı.
40 Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat Kralı İsrailliler'in
geldiğini duydu.
41 İsrailliler Hor Dağı'ndan ayrılıp Salmona'da konakladılar.
42 Salmona'dan ayrılıp Punon'da konakladılar.
43 Punon'dan ayrılıp Ovot'ta konakladılar.
44 Ovot'tan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarim'de konakladılar.
45 İyim'den* ayrılıp Divon-Gad'da konakladılar.
46 Divon-Gad'dan ayrılıp Almon-Divlatayma'da konakladılar.
47 Almon-Divlatayma'dan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağlık
bölgesinde konakladılar.
48 Haavarim dağlık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha
karşısındaki Moav ovalarında konakladılar. 49 Şeria Irmağı boyunca
Beythayeşimot'tan Avel-Haşşittim'e kadar Moav ovalarında konakladılar.
50 Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB
Musa'ya şöyle dedi: 51 "İsrailliler'e de ki, 'Şeria Irmağı'ndan Kenan ülkesine
geçince, 52 ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökme putlarını
yok edecek, tapınma yerlerini yıkacaksınız. 53 Ülkeyi yurt edinecek, oraya
yerleşeceksiniz; çünkü mülk edinesiniz diye orayı size verdim. 54 Ülkeyi
boylarınız arasında kurayla paylaşacaksınız. Büyük boya büyük pay, küçük
boya küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun olacak.
Dağıtımı atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız.

33:38 Say.20:22-28; Yas.10:6 **33:40** Say.21:1 * **33:45** "İyim", yani "İye-Haavarim". **33:54** Say.26:54-56

55 “ ‘Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bıraktığınız halk gözlerinizde
kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız ülkede size sıkıntı verecekler.
56 Ben de onlara yapmayı tasarladığımı size yapacağım.’ ”

34

Kenan Ülkesinin Sınırları

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrailliler'e de ki, ‘Mülk olarak size düşecek
Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak:
3 “ ‘Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda,
güney sınırınız Lut Gölü'nün ucundan başlayacak, 4 Akrep Geçidi'nin güneyinden
Zin'e geçip Kadeş-Barnea'nın güneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addar'a
ve Asmon'a, 5 oradan da Mısır Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak.
6 “ ‘Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak.
7 “ ‘Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. 8 Hor Dağı'ndan
Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, 9 Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son
bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak.
10 “ ‘Doğu sınırınız Hasar-Enan'dan Şefam'a dek uzanacak. 11 Sınırınız
Şefam'dan Ayin'in doğusundaki Rivla'ya dek inecek. Oradan Kinneret
Gölü'nün* doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak. 12 Oradan Şeria Irmağı
boyunca uzanacak ve Lut Gölü'nde son bulacak.
“ ‘Her yandan ülkenizin sınırları bu olacaktır.’ ”

13 Musa İsrailliler'e, “Miras olarak kurayla paylaştıracağınız ülke budur”
dedi, “RAB'bin buyruğu uyarınca ülke dokuz oymakla bir yarım oymak
arasında paylaştırılacak. 14 Çünkü Ruben oymağına bağlı ailelerle Gad oy-
mağına bağlı aileler ve Manaşşe oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar. 15 Bu
iki oymakla yarım oymak mülklerini Eriha'nın karşısındaki Şeria Irmağı'nın
doğusunda aldılar.”
16 RAB Musa'ya şöyle dedi: 17 “Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaştıracak
adamlar şunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu. 18 Ülkeyi mülk olarak
paylaştırmaları için her oymaktan birer önder görevlendirin. 19 Şu adamları
görevlendireceksiniz:
“Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev, 20 Şimon oymağından Ammihut
oğlu Şemuel, 21 Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidat, 22 Dan oymağından
Yogli oğlu önder Bukki, 23 Yusufoğulları'ndan: Manaşşe oymağından Efot oğlu
önder Hanniel, 24 Efrayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel, 25 Zevulun oy-
mağından Parnak oğlu önder Elisafan, 26 İssakar oymağından Azzan oğlu önder
Paltiel, 27 Aşer oymağından Şelomi oğlu önder Ahihut, 28 Naftali oymağından
Ammihut oğlu önder Pedahel.”
29 Kenan ülkesinde İsrailliler'e mülkü paylaştırmaları için RAB'bin
görevlendirdiği adamlar bunlardı.

35

Levililer'e Ayrılan Kentler

1 RAB Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musa'ya
şöyle dedi: 2 “İsrailliler'e buyruk ver, alacakları mülkten oturmaları için
Levililer'e kentler versinler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz.
3 Böylece yaşamak için Levililer'in kentleri olacak; sığırları, sürüleri, öbür
hayvanları için otlakları da olacak.

34:3 Yşu.15:2-4 * **34:11** “Kinneret Gölü”, yani “Celile Gölü”. **34:13** Say.26:52-56 **34:13** Yşu.14:1-5
35:1 Yşu.21:1-42

4 “Levililer'e vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin
arşın* uzaklıkta olacak. 5 Kent ortada olmak üzere, kent dışından doğuda iki
bin arşın†, güneyde iki bin arşın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın
ölçeceksiniz. Bu bölge kentler için otlak olacak.”

Sığınak Kentler
(Yas.4:41-43; 19:1-13; Yşu.20:1-9)

6 “Levililer'e vereceğiniz kentlerden altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam
öldüren biri oraya kaçabilsin. Ayrıca Levililer'e kırk iki kent daha vere-
ceksiniz. 7 Levililer'e otlaklarıyla birlikte toplam kırk sekiz kent vereceksiniz.
8 İsrailliler'in mülkünden Levililer'e vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay
oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent
verecek.”
9 RAB Musa'yla konuşmasını şöyle sürdürdü: 10 “İsrailliler'e de ki, ‘Şeria
Irmağı'ndan geçip Kenan ülkesine girince, 11 sığınak kentler olarak bazı kentler
seçin. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin; 12 öç alacak
kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun
önünde yargılanmadan öldürülmesin. 13 Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak
kentler olacak. 14 Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağı'nın doğusundan, üçünü
de Kenan ülkesinden seçeceksiniz. 15 Bu altı kent İsrailliler ve aralarında yaşayan
yabancılarla yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki,
istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin.
16 “ ‘Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürse, adam
katildir ve kesinlikle öldürülecektir. 17 Birinin elinde adam öldürebilecek bir
taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir
ve kesinlikle öldürülecektir. 18 Ya da elinde adam öldürebilecek tahtadan
bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve
kesinlikle öldürülecektir. 19 Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürecektir; onunla
karşılaşınca onu öldürecektir. 20 Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü
onu iter ya da bile bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürse, 21 ya da
beslediği kinden ötürü onu yumruklar, o kişi de ölürse, vuran kişi kesinlikle
öldürülecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu
öldürecektir.
22 “ ‘Eğer biri bir başkasına kin beslemediği halde ansızın onu iter ya da is-
temeyerek ona bir nesne fırlatırsa, 23 ya da onu görmeden üzerine öldürebilecek
bir taş düşürürse, o kişi de ölürse, öldüren ölene kin beslemediğinden ve ona
zarar vermek istemediğinden, 24 topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak
kişi arasında şu kurallar uyarınca karar verecek: 25 Topluluk adam öldüreni
kan öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak kente geri
göndermeli. Kişi kutsal yağla meshedilmiş başkâhinin ölümüne dek orada
kalmalıdır.
26 “ ‘Ama adam öldüren kaçmış olduğu sığınak kentin sınırını geçer, 27 kan
öcü alacak kişi de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak kişi
öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır. 28 Çünkü adam öldüren, başkâhinin
ölümüne dek sığınak kentte kalmalı. Ancak onun ölümünden sonra kendi
toprağına dönebilir.
29 “ ‘Bunlar kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural
olacaktır.
30 “ ‘Adam öldüren, tanıkların tanıklığıyla öldürülecek, bir tek kişinin
tanıklığıyla öldürülmeyecektir.

---

* **35:4** “Bin arşın”: Yaklaşık 450 m. † **35:5** “İki bin arşın”: Yaklaşık 900 m. **35:30** Yas.17:6; 19:15

31 “ ‘Ölümü hak etmiş katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle
öldürülecektir.
32 “ ‘Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden önce toprağına
dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.
33 “ ‘İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir.
İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanıyla bağışlanır.
34 “ ‘İçinde oturduğunuz, benim de içinde yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsrailliler'in arasında yaşayan RAB'bim.’ ”

36

Selofhat'ın Kızlarının Mirası (Say.27:1-11)

1 Yusufoğulları boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın boyunun aile
başları gelip Musa'ya ve İsrail'in aile başı olan önderlerine şöyle dediler: 2 “RAB
ülkeyi mülk olarak kurayla İsrailliler arasında paylaştırması için efendimiz
Musa'ya buyruk verdi. Kardeşimiz Selofhat'ın mirasının kızlarına verilmesi
için de buyruk verildi. 3 Eğer Selofhat'ın kızları başka bir İsrail oymağına bağlı
erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının
bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay
eksilecek. 4 İsrailliler'in özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirası kocalarının
bağlı olduğu oymağa eklenecek. Böylece onların mirası atalarımızın oymağına
düşen mirastan alınacak.”
5 Musa, RAB'bin buyruğu uyarınca, İsrailliler'e şöyle buyurdu: “Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur. 6 RAB Selofhat'ın kızları için şöyle diyor:
Selofhat'ın kızları babalarının bağlı olduğu oymak ve boydan herhangi bir
erkekle evlenmekte özgürdürler. 7 İsrail'de miras bir oymaktan öbür oymağa
geçmeyecek. Her İsrailli atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak. 8 Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasının bağlı olduğu
oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, her İsrailli atalarının mirasını
sahiplenebilsin. 9 Miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrail
oymağı aldığı mirasa bağlı kalacak.”
10-11 Selofhat'ın kızları Mahla, Tirsa, Hogla, Milka, Noa, RAB'bin Musa'ya
verdiği buyruk uyarınca davranarak amcalarının oğullarıyla evlendiler.
12 Böylece Yusuf oğlu Manaşşe boylarından erkeklerle evlendiler, dolayısıyla
mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı.
13 RAB'bin Musa aracılığıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav
ovalarında İsrailliler'e verdiği buyruklar ve ilkeler bunlardı.

36:2 Say.27:7

YASA'NIN TEKRARI

GİRİŞ

İsrail halkı Kenan topraklarına girmeden önce Moav'da konakladı. Bu kitap Musa'nın halka birkaç kez seslenişini içerir.

Eski çeviride Tesniye diye bilinen Yasa'nın Tekrarı Kitabı'nda yazılan önemli konular şunlardır:

1. Musa son kırk yılın önemli olaylarını anımsatıyor. Çölde dolandıkları sürece Tanrı'nın İsrail halkını nasıl kayırdığını anımsamalarını, Tanrı'ya itaatli ve sadık olmalarını diliyor.
2. Musa On Buyruk'u tekrarlıyor. İlk buyruğun önemini vurguluyor. Yalnız ve yalnız Tanrı'ya adanmaları için halka sesleniyor. Vaat edilen Kenan topraklarında İsrail halkına yön verecek çeşitli kural, ilke ve buyrukları yeniden açıklıyor. Bu yüzden kitaba "Yasa'nın Tekrarı" adı verildi.
3. Musa halka Tanrı'nın onlarla yaptığı antlaşmanın anlamını anımsatıyor, bu antlaşmaya bağlı kalmalarını istiyor.
4. Yeşu Musa'dan sonra halkın önderliğine atanıyor. Tanrı'nın sadakatini hatırlatan bir ezgi okuyup İsrail oymaklarını kutsadıktan sonra Musa Moav'da, Şeria Irmağı'nın doğu kesiminde ölüyor.

Bu kitabın en önemli konusu şudur: Tanrı sevdiği ve seçtiği halkını kurtardı ve kutsadı. Halk bunu unutmamalı, Tanrı'nın bereketlerine kavuşmak için O'nu sevmeli ve itaat etmelidir.

Bu kitabın teması 6:4-5 ayetlerinde özetlenir. İsa'nın en büyük buyruk diye nitelediği bu ayetler şöyle der:

"Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir. Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz."

Ana Hatlar:

1:1-4:49 Musa'nın halka seslenişi
5:1-26:19 Musa yasaları, buyrukları tekrarlıyor
27:1-28:68 Bereket ve lanet
29:1-30:20 Antlaşma yeniden yapılıyor
31:1-33:29 Musa'nın son sözleri
34:1-12 Musa'nın ölümü

İsrailliler'in Horev Dağı'ndan Ayrılışı

1 Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki çölde, Suf'un karşısında Arava'da, Paran
ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında Musa İsrailliler'e şunları anlattı.
2 Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barnea'ya gitmek on bir gün sürer.
3 Mısır'dan çıktıktan sonra kırkıncı yılın on birinci ayının birinci günü, Musa
RAB'bin, kendisi aracılığıyla İsrailliler'e neler buyurduğunu anlattı. 4 Bu olay
Musa Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'u, Aştarot'ta ve Edrei'de
yaşayan Başan Kralı Og'u bozguna uğrattıktan sonra oldu. 5 Musa Şeria
Irmağı'nın doğu yakasındaki Moav topraklarında bu yasayı şöyle açıklamaya
başladı:
6 "Tanrımız RAB Horev'de bize, 'Bu dağda yeteri kadar kaldınız' dedi,
7 'Haydi kalkın, Arava'da, dağlık bölgede, Şefela'da, Negev'de ve Akdeniz
kıyısında yaşayan bütün komşu halklara, Amorlular'ın dağlık bölgesine, büyük
Fırat Irmağı'na kadar uzanan Kenanlılar ülkesine ve Lübnan'a gidin. 8 Bu

1:4 Say.21:21-35

toprakları size verdim. Gidin, atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve soylarına ant içerek söz verdiğim toprakları mülk edinin.' "

Musa Önderler Atıyor (Çık.18:13-27)

9 "O sırada size, 'Tek başıma yükünüzü taşıyamam' dedim, 10 'Tanrınız RAB sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız. 11 Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği gibi kutsasın! 12 Sorunlarınıza, yükünüze, davalarınıza ben tek başıma nasıl katlanabilirim? 13 Kendinize her oymaktan bilge, anlayışlı, deneyimli adamlar seçin. Onları size önder atayacağım.'

14 "Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız. 15 Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ileri gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız için de yöneticiler görevlendirdim. 16 Ayrıca yargıçlarınıza, 'Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin' dedim, 'Bir adamla İsrailli kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin. 17 Yargılarken kimseyi kayırmayın; küçüğe de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrı'ya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.' 18 O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum."

Halk Casuslar Gönderiyor (Say.13:1-23)

19 "Sonra Tanrımız RAB'bin bize buyurduğu gibi Horev'den ayrıldık, Amorlular'ın dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşıp Kadeş-Barnea'ya vardık. 20 Size, 'Tanrımız RAB'bin bize vereceği Amorlular'ın dağlık bölgesine vardınız' dedim, 21 'İşte, Tanrınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size söylediği gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.'

22 "O zaman hepiniz bana gelip, 'Ülkeyi araştırmak için önümüzden adamlar gönderelim' dediniz, 'Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.'

23 "Bu düşünceyi benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim. 24 Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisi'ne varıp ülkeyi araştırdılar. 25 Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, 'Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülke verimlidir' diye haber verdiler.

26 "Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. 27 Çadırlarınızda söylenerek, 'RAB bizden nefret ediyor' dediniz, 'Bizi Amorlular'ın eline verip yok etmek için Mısır'dan çıkardı. 28 Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkının bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyükmüş, göğe dek yükselen surlarla çevriliymiş. Orada Anaklılar'ı da görmüşler.'

29 "Oysa ben size, 'Onlardan korkmayın, yılmayın' dedim, 30-31 'Önünüzden giden Tanrınız RAB sizin için savaşacak. Gözünüzün önünde Mısır'da ve çölde sizler için yaptıklarının aynısını yapacak. Tanrınız RAB'bin buraya varıncaya dek, çocuğunu taşıyan bir adam gibi sizi nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.' 32 Bütün bunlara karşın Tanrınız RAB'be güvenmediniz. 33 O RAB ki, çadırlarınızı kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için geceleyin ateşte, gündüzün bulutta önünüzsıra gitti."

1:26 Yas.9:23; İbr.3:16 **1:30-31** Elç.13:18 **1:32** İbr.3:19

Rab İsrail'i Cezalandırıyor (Say.14:20-38)

34 "RAB yakınmalarınızı duyunca öfkelendi ve şöyle ant içti: 35-36 'Ataların
ıza ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek, ayak bastığı toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o bütün yüreğiyle RAB'bin yolunda yürüdü.'
37 "Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenerek, 'Sen de o ülkeye girmeyeceksin' dedi, 38 'Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklendir. İsrailliler'in ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak. 39 Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyiyle kötüyü ayırt edemeyen çocuklarınız oraya girecekler. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler. 40 Ama siz geri dönün, Kamış Denizi yolundan çöle gidin.' "

İsrail Horma'da Yenilgiye Uğruyor (Say.14:39-44)

41 "Bunun üzerine bana, 'RAB'be karşı günah işledik' dediniz, 'Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca gidip savaşacağız.' Sonra dağlık bölgede savaşmanın kolay olacağını düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız.
42 "Ama RAB bana şöyle dedi: 'Söyle onlara, savaşa gitmesinler. Çünkü sizinle olmayacağım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.'
43 "Sizi uyardım, ama dinlemediniz. RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz. Kendinize güvenerek dağlık bölgeye çıktınız. 44 Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar. Arılar gibi sizi kovaladılar. Seir'den Horma Kenti'ne dek sizi bozguna uğrattılar. 45 Geri döndünüz ve RAB'bin önünde ağladınız. Ama RAB ne ağlayışınızı duydu, ne de size kulak astı. 46 Uzun süre Kadeş'te kaldınız."

2

İsrailliler'in Çölde Geçirdiği Yıllar

1 "Sonunda geri dönüp RAB'bin bana buyurduğu gibi Kamış Denizi yolundan çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde dolanıp durduk.
2-3 "RAB bana, 'Bu dağlık bölgenin çevresinde yeterince dolaştınız' dedi, 'Şimdi kuzeye gidin.' 4 Sonra halka şu buyrukları vermemi söyledi: 'Seir'de yaşayan kardeşlerinizin, Esavoğulları'nın ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar. Çok dikkatli davranın. 5 Onları savaşa kışkırtmayın. Size onların ülkesinden hiçbir toprak parçası, ayağınızı basacak bir yer bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak Esav'a verdim. 6 Yiyeceklerinizi, içeceklerinizi onlardan para karşılığında alacaksınız.'
7 "Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu geniş çölde dolanıp durduğunuz sürece sizi korudu. Tanrınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca sizlerleydi ve hiçbir eksiğiniz olmadı.
8 "Böylece Seir'de yaşayan kardeşlerimizin, Esavoğulları'nın yanından geçtik. Eylat ve Esyon-Gever'den Arava'ya giden yoldan saparak yolculuğumuzu Moav Çölü yolundan sürdürdük.
9 "RAB bana, 'Moavlılar'a düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma' dedi, 'Onların ülkesinden hiçbir toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar Kenti'ni Lut soyuna verdim.' "
10 –Daha önce orada Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Emliler yaşıyordu. 11 Emliler Anaklılar gibi Refalılar'dan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara Emliler adını takmıştı. 12 Daha önce Seir'de Horlular yaşardı.

1:34 İbr.3:18 **1:42** Say.14:42,45 **2:1** Say.21:4 **2:4** Yar.36:8 **2:9** Yar.19:37

Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsrailliler'in RAB'bin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları da Horlular'ı yok edip yerlerine yerleştiler.–

13 "RAB, 'Haydi kalkın, Zeret Vadisi'nden geçin' dedi. Biz de Zeret Vadisi'nden geçtik. 14 Kadeş-Barnea'dan yola çıkıp Zeret Vadisi'nden geçinceye dek otuz sekiz yıl yol aldık. RAB'bin içtiği ant uyarınca, İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok olmuştu. 15 RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek onları cezalandırmıştı.

16 "Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten sonra, 17 RAB bana şöyle dedi: 18 'Bugün Moav topraklarından ve Ar Kenti'nden geçeceksin. 19 Ammonlular'a yaklaştığında onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma. Çünkü mülk edinmen için Ammonlular'ın ülkesinden sana hiçbir toprak parçası vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim.' "

20 –Bu bölge Refalılar ülkesi diye bilinir. Refalılar önceden orada yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı. 21 Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama RAB onları Ammonlular'ın önünde yok etti. Ammonlular Zamzumlular'ın topraklarını alıp yerlerine yerleştiler. 22 RAB Seir'de yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horlular'ı onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horlular'ın topraklarını almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar. 23 Gazze'ye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalılar'ı da Kaftor'dan* gelen Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştiler.–

24 " 'Haydi kalkın! Arnon Vadisi'nden geçin! İşte Heşbon Kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın ve ülkesini mülk edinmeye başlayın. 25 Bugünden başlayarak göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetinizi salacağım. Haberinizi duyunca korkuyla titreyecekler.' "

İsrailliler Heşbon Kralı Sihon'u Bozguna Uğratıyor (Say.21:21-30)

26 "Bundan sonra Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a barış önerileriyle ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi: 27 'İzin ver, ülkenden geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa sola sapmadan geçeceğiz. 28-29 Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin. Yeter ki ülkenden geçelim. Seir'de yaşayan Esavoğulları ile Ar Kenti'nde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülkeye gitmemize sen de izin ver.' 30 Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkesinden geçmemize izin vermek istemedi. Tanrınız RAB, şimdi olduğu gibi, Sihon'u elinize teslim etmek için yüreğini duygusuzlaştırıp onu inatçı yaptı.

31 "RAB bana, 'İşte Sihon'u ve ülkesini senin eline teslim etmeye başladım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla' dedi. 32 Sihon bizimle savaşmak için Yahesa'da bütün halkıyla karşımıza çıktı. 33 Tanrımız RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını yok ettik. 34 Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık. 35 Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk. 36 Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den ve vadideki kentten Gilat'a dek, ele geçirmediğimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrımız RAB hepsini elimize teslim etti. 37 Ama Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine –Yabbuk Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere– yaklaşmadınız."

2:14 Say.14:28-35 **2:19** Yar.19:38 * **2:23** "Kaftor": Bugünkü Girit.

3

İsrailliler Başan Kralı Og'u Bozguna Uğratıyor (Say.21:31-35)

1 "Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerledik. Başan Kralı Og'la ordusu
bizimle savaşmak için Edrei'de karşımıza çıktı. 2 RAB bana, 'Ondan korkma!'
dedi, 'Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlu-
lar'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın.'
3 "Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Og'u ve halkını da elimize teslim etti.
Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik. 4 Bütün kentlerini ele geçirdik.
Ele geçirmediğimiz tek kent kalmadı. Hepsi altmış kentti: Başan'da Og'un
ülkesi olan bütün Argov bölgesi. 5 Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla,
sürgülerle sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy
de vardı. 6 Heşbon Kralı Sihon'a yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Her
kenti, kadın, erkek ve çocuklarla birlikte, tümüyle yok ettik. 7 Hayvanlara ve
kentlerdeki mallara ise el koyduk.
8 "Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın doğu
yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık. 9 –Saydalılar
Hermon'a Siryon, Amorlular'sa Senir derler.– 10 Ovadaki bütün kentleri,
bütün Gilat'ı, Og'un ülkesine ait kentler olan Salka ve Edrei'ye uzanan bütün
Başan'ı ele geçirdik." 11 –Refalılar'dan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Og'un
Ammonlular'ın Rabba Kenti'ndeki yatağı demirdendi. O gün kullanılan arşın
ölçüsüne göre uzunluğu dokuz*, eni dört arşındı†.–

Şeria Irmağı'nın Doğusuna Yerleşen Oymaklar (Say.32:1-42)

12 "O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakınındaki Aroer
Kenti'nin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben
ve Gad oymaklarına verdim. 13 Gilat'ın geri kalan bölümünü ve Og'un ülkesi
Başan'ı Manaşşe oymağının yarısına verdim. Başan'daki Argov bölgesi Refalılar
ülkesi diye bilinirdi. 14 Manaşşe soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına
dek uzanan bütün Argov bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını
verdi. Orası bugün de Havvot-Yair‡ diye anılıyor. 15 Makir'e Gilat'ı verdim.
16 Gilat'la Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad oymaklarına
verdim. Vadinin ortası onların sınırıydı; Ammonlular'la sınırları ise Yabbuk
Irmağı'ydı. 17 Arava'da da sınır Şeria Irmağı'ydı; Kinneret'ten Arava –Lut–
Gölü'ne, doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu.
18 "O zaman size şöyle buyruk verdim: 'Tanrınız RAB mülk edinmek için
bu ülkeyi size verdi. Bütün savaşçılarınız silahlı olarak İsrailli kardeşlerinizin
önüsıra gitsin. 19-20 Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata
erdirene ve onlar Tanrınız RAB'bin Şeria Irmağı'nın karşı yakasında kendi-
lerine vereceği toprakları ele geçirene kadar, kadınlarınız, çocuklarınız ve
hayvanlarınız –biliyorum, birçok hayvanınız var– size verdiğim kentlerde
kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir.' "

Rab Musa'nın Kenan Ülkesine Girmesini Yasaklıyor

21 "O zaman Yeşu'ya, 'Tanrın RAB'bin bu iki krala neler yaptığını gözlerinle
gördün' dedim, 'RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak. 22 Onlardan
korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak.'
23 "Sonra RAB'be yalvardım: 24 'Ey Egemen RAB, büyüklüğünü ve güçlü

3:1 Say.21:33-34 * **3:11** "Dokuz arşın": Yaklaşık 4 m. † **3:11** "Dört arşın": Yaklaşık 1.8 m. ‡ **3:14** "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir. **3:17** Yşu.1:12-15 **3:23** Say.27:12-14; Yas.32:48-52

elini bana göstermeye başladın. Gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri
yapabilecek başka bir tanrı yok! 25 İzin ver de Şeria Irmağı'ndan geçip karşı
yakadaki o verimli ülkeyi, o güzel dağlık bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.'
26 "Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi, yalvarışıma kulak asmadı.
Bana, 'Yeter artık!' dedi, 'Bir daha bu konudan söz etme bana. 27 Pisga Dağı'na
çık. Batıya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör. Çünkü Şeria Irmağı'ndan
geçmeyeceksin. 28 Yeşu'ya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu
halk Şeria Irmağı'ndan onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları halka o
miras olarak verecek.' 29 Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık."

4

İsrailliler'den Söz Dinlemeleri İsteniyor

1 "Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin. Yaşamak,
ülkeye girmek ve ataların ızın Tanrısı RAB'bin size vereceği toprakları mülk
edinmek için bunlara uyun. 2 Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin,
hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına
uyun.
3 "RAB'bin Baal-Peor'da neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz.
Tanrınız RAB, Baal-Peor'a tapan herkesi aranızdan yok etti. 4 RAB'be bağlı
kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız.
5 "İşte, Tanrım RAB'bin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim.
Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. 6 Onlara
sımsıkı bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar
gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, 'Bu büyük ulus gerçekten bilge ve
anlayışlı bir halk!' diyecek. 7 Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur.
Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? 8 Bugün
size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var
mı?
9 "Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan
çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza
anlatın. 10 Horev'de Tanrınız RAB'bin önünde durduğunuz günü anımsayın.
RAB bana şöyle dedi: 'Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları
boyunca benden korkmayı öğrensinler, çocuklarına da öğretsinler.'
11 "Yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselen alevle
tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu bir karanlık vardı. 12 RAB size ateşin içinden
seslendi. Siz konuşulanı duydunuz, ama konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses
duydunuz. 13 RAB uymanızı buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruk'u size
açıkladı. Onları iki taş levha üstüne yazdı. 14 Mülk edinmek için gideceğiniz
ülkede uymanız gereken kuralları, ilkeleri size öğretmemi buyurdu."

Putatapanlara Karşı Uyarı

15 "RAB Horev'de ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz.
Bu nedenle kendinize çok dikkat edin. 16-18 Öyle ki, kendiniz için erkek ya
da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı
ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel biçiminde put yaparak
yoldan sapmayasınız. 19 Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları –gök
cisimlerini– görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın. Tanrınız RAB
bunları göğün altındaki halklara pay olarak vermiştir. 20 Size gelince, RAB,

4:2 Va.22:18-19 **4:3** Say.25:1-9 **4:11** Çık.19:16-18; İbr.12:18-19 **4:13** Çık.31:18 **4:14** Çık.21:1
4:16-18 Çık.20:4; Lev.26:1; Yas.5:8; 27:15 **4:16-18** Rom.1:23 **4:20** Çık.19:5; Yas.7:6; 14:2; 26:18;
Tit.2:14; 1Pe.2:9

bugün olduğu gibi kendi halkı olmanız için, sizi alıp demir eritme ocağından, Mısır'dan çıkardı.
21 "RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi. Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmemem ve Tanrınız RAB'bin size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti. 22 Ben bu toprakta öleceğim. Şeria Irmağı'ndan geçmeyeceğim. Ama siz karşıya geçecek ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz. 23 Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize Tanrınız RAB'bin yasakladığı herhangi bir şeyin suretinde put yapmamaya dikkat edin. 24 Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrı'dır.
25 "Ülkede uzun zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra yoldan sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrınız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak onu öfkelendirirseniz, 26 bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre yaşamayacak, büsbütün yok olacaksınız. 27 RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak. RAB'bin sizi süreceği ulusların arasında sayıca az olacaksınız. 28 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan eliyle yapılmış, ağaçtan, taştan tanrılara tapacaksınız. 29 Ama Tanrınız RAB'bi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınızla ararsanız, O'nu bulacaksınız. 30 Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bu olaylar başınıza geldiğinde, sonunda Tanrınız RAB'be dönecek, O'nun sözüne kulak vereceksiniz. 31 Çünkü Tanrınız RAB acıyan bir Tanrı'dır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz.
32 "Siz doğmadan önceki geçmiş günleri, Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden bu yana geçen zamanı soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu? 33 Ateşin içinden seslenen Tanrı'nın sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı? 34 Hiçbir tanrı Tanrınız RAB'bin Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtilerle, şaşılası işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürkütücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almaya kalkıştı mı?
35 "Bu olaylar RAB'bin Tanrı olduğunu ve O'ndan başkası olmadığını bilesiniz diye size gösterildi. 36 O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden size sözlerini duyurdu. 37 Atalarınızı sevdiği ve onların soyunu seçtiği için sizi büyük gücüyle Mısır'dan kendisi çıkardı. 38 Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların ülkelerine girmenizi sağlamak, bugün olduğu gibi mülk edinmeniz için ülkelerini size vermekti.
39 "Bunun için, bugün RAB'bin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın. 40 Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrınız RAB'bin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamanız için bugün size bildirdiğim RAB'bin kurallarına, buyruklarına uyun."

Sığınak Kentler
(Say.35:6-28; Yas.19:1-13; Yşu.20:1-9)

41 Bundan sonra Musa Şeria Irmağı'nın doğusunda üç kent ayırdı. 42 Öyle ki, önceden kin beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarabilsin. 43 Bu kentler şunlardı: Rubenliler için

4:21 Say.20:12 **4:24** Yas.9:3; İbr.12:29 **4:27** Yas.28:36 **4:29** Yer.29:13 **4:35** Mar.12:32 **4:41** Yşu.20:8-9

ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gilat'taki Ramot, Manaşşeliler için Başan'daki Golan.

Yasaya Giriş

44 Musa'nın İsrailliler'e anlattığı yasa budur. 45 Mısır'dan çıktıktan sonra
Musa'nın İsrailliler'e bildirdiği yasalar, kurallar, ilkeler bunlardır. 46 Musa
bunları Şeria Irmağı'nın doğu yakasında, Beytpeor karşısındaki vadide
bildirdi. Burası daha önce Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon'a
ait topraklardı. Musa ile İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında Sihon'u bozguna
uğratmışlardı. 47 Onun ve Başan Kralı Og'un ülkesini, yani Şeria Irmağı'nın
doğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmişlerdi. 48 Bu toprak-
lar, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer Kenti'nden Sion, yani Hermon Dağı'na
kadar uzanıyor, 49 Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria
Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

5

On Buyruk
(Çık.20:1-17)

1 Musa bütün İsrailliler'i bir araya toplayarak şöyle dedi: "Ey İsrail, bugün
size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara
uymaya dikkat edin! 2 Tanrımız RAB Horev Dağı'nda bizimle bir antlaşma
yaptı. 3 RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada sağ kalan
hepimizle yaptı. 4 RAB dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuştu. 5 O
zaman RAB'bin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum.
Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB şöyle seslendi:
6 " 'Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.
7 " 'Benden başka tanrın olmayacak.
8 " 'Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki
sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. 9 Put-
ların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB,
kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını
çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. 10 Ama beni seven,
buyruklarıma uyan binlerce kuşağa* sevgi gösteririm.
11 " 'Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını
boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.
12 " 'Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca Şabat Günü'nü* tut ve kutsal say. 13
Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. 14 Ama yedinci gün bana, Tanrın
RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın
kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil,
hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de
dinlensinler. 15 Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve
kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü
tutmanı buyurdu.
16 " 'Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki,
ömrün uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin.
17 " 'Adam öldürmeyeceksin.

5:8 Yas.4:15-18; 27:15 **5:9** Çık.34:6-7; Say.14:18; Yas.7:9-10 * **5:10** "Kuşağa" ya da "Kişiye". **5:11** Lev.19:12 **5:12** Çık.16:23-30; 31:12-14 **5:13** Çık.23:12; 31:15; 34:21; 35:2; Lev.23:3 **5:16** Yas.27:16; Mat.15:4; 19:19; Mar.7:10; 10:19; Luk.18:20; Ef.6:2 **5:16** Ef.6:3 **5:17** Yar.9:6; Lev.24:17; Mat.5:21; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11

18 “ ‘Zina etmeyeceksin.
19 “ ‘Çalmayacaksın.
20 “ ‘Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.
21 “ ‘Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.’
22 “RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi. Başka bir şey eklemedi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi.
23 “Dağ alev alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınız ve ileri gelenlerinizle bana yaklaştınız. 24 ‘Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi’ dediniz, ‘Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük. 25 Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RAB'bin sesini bir daha duyarsak öleceğiz. 26 Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrı'nın sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı? 27 Sen git, Tanrımız RAB'bin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RAB'bin bütün söylediklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyacağız.’
28 “RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyunca, şöyle dedi: ‘Bu halkın sana neler söylediğini duydum. Bütün söyledikleri doğrudur. 29 Keşke benden korksalardı ve bütün buyruklarıma uymak için her zaman yürekten istekli olsalardı! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi.
30 “ ‘Git, çadırlarına dönmelerini söyle. 31 Ama sen burada yanımda dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları halka sen öğreteceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine vereceğim ülkede hepsine uysunlar.’
32 “Tanrınız RAB'bin size buyurduklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola sapmayın. 33 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün. Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun ömürlü olasınız.”

6

En Büyük Buyruk

1 “Tanrınız RAB'bin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyun.
2 Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak Tanrınız RAB'den korkun ki, ömrünüz uzun olsun. 3 Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, ataların ızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede bol bol çoğalasınız.
4 “Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir*. 5 Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz. 6 Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun. 7 Onları çocuklarınıza belletin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin. 8 Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.
9 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.”

5:18 Lev.20:10; Mat.5:27; 19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9; Yak.2:11 **5:19** Lev.19:11; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20; Rom.13:9 **5:20** Çık.23:1; Mat.19:18; Mar.10:19; Luk.18:20 **5:21** Rom.7:7; 13:9 **5:22** İbr.12:18-19 **6:4** Mar.12:29 * **6:4** “Tanrımız RAB tek RAB'dir” ya da “RAB Tanrımız'dır, yalnız ve yalnız RAB” veya “RAB Tanrımız'dır, RAB tektir”. **6:5** Mat.22:37; Mar.12:30; Luk.10:27 **6:6** Yas.11:18-20

Söz Dinlemezliğe Karşı Uyarı

10-11 "Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant
uyarınca, sizi vereceği ülkeye –inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye– götürecek. Orada yiyip doyacaksınız. 12 O zaman dikkat edin! Sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran
RAB'bi unutmayın.
13 "Tanrınız RAB'den korkacaksınız; O'na kulluk edecek ve O'nun adıyla ant
içeceksiniz. 14 Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca
gitmeyeceksiniz. 15 Çünkü aranızda olan Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrı'dır. Öfkelenirse sizi yeryüzünden yok eder. 16 Massa'da olduğu gibi, Tanrınız
RAB'bi denemeyeceksiniz. 17 Tanrınız RAB'bin buyruklarına, size verdiği
yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz. 18 RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RAB'bin atalarınıza
ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz. 19 RAB de sözü uyarınca
bütün düşmanlarınızı önünüzden kovacak.
20 "Gelecekte çocuklarınız size, 'Tanrımız RAB'bin size verdiği yasaların,
kuralların, ilkelerin anlamı nedir?' diye sorunca, 21 onlara şöyle diyeceksiniz: 'Mısır'da firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı.
22 Gözlerimizin önünde Mısır'a, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve
korkunç işler yaptı. 23 Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götürmek ve
orayı bize vermek için bizi Mısır'dan çıkardı. 24 Sürekli üzerimize iyilik gelmesi
ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrımız RAB bütün bu kurallara
uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu. 25 Tanrımız RAB'bin önünde,
verdiği bu buyruklara uymaya dikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır.' "

7

Tanrı'nın Öz Halkı
(Çık.34:11-16)

1 "Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde,
önünüzden birçok ulusu –Hititler'i*, Girgaşlılar'ı, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı,
Perizliler'i, Hivliler'i, Yevuslular'ı, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi
ulusu– kovacak. 2 Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları
bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız. 3 Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı
oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız.
4 Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman RAB size öfkelenecek ve sizi çabucak
yok edecek. 5 Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını
parçalayacak, Aşera putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız.
6 "Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı
olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti. 7 RAB'bin
sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız. 8 RAB size sevgisini
göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü
eliyle sizi Mısır'dan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı. 9 Tanrınız RAB'bin Tanrı olduğunu bilin. O güvenilir

6:10-11 Yar.12:7; 26:3; 28:13 **6:13** Mat.4:10; Luk.4:8 **6:16** Mat.4:7; Luk.4:12 **6:16** Çık.17:1-7
7:1 Elç.13:19-20 **7:5** Yas.12:3 **7:6** Çık.19:5; Yas.4:20; 14:2; 26:18; Tit.2:14; 1Pe.2:9 **7:9** Çık.20:5-6; 34:6-7; Say.14:18; Yas.5:9-10

Tanrı'dır. Kendisini sevenlerin, buyruklarına uyanların bininci kuşağına kadar antlaşmasına bağlı kalır. 10 Kendisinden nefret edenlere ise üzerlerine yıkım göndererek karşılık verir. RAB kendisinden nefret edene karşılık vermekte gecikmeyecek. 11 Onun için, bugün size bildirdiğim buyruklara, kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin."

Buyruklara Uyanlara Verilecek Ödül (Yas.28:1-14)

12 "Bu ilkeleri dinler, onlara özenle uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza ant içerek verdiği söz uyarınca sizinle yaptığı antlaşmaya bağlı kalacak. 13 Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü –tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını– sığırlarınızın buzağılarını, sürülerinizin kuzularını bereketli kılacak. 14 Öbür halklardan daha çok kutsanmış olacaksınız. Erkekleriniz, kadınlarınız, hayvanlarınız arasında döl vermeyen olmayacak. 15 RAB her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısır'da gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek. 16 Tanrınız RAB'bin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.

17 " 'Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz?' diye düşünebilirsiniz. 18 Onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RAB'bin firavuna ve bütün Mısır'a yaptıklarını her zaman anımsayın. 19 Tanrınız RAB'bin sizi Mısır'dan çıkarmak için yaptığı büyük denemeleri, belirtileri, şaşılası işleri, güçlü ve kudretli elini gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB şimdi korktuğunuz bütün bu halklara aynısını yapacaktır. 20 Sizden gizlenerek sağ kalmış olanların üzerine, hepsi yok olana dek eşekarısı* gönderecek. 21 Onlardan yılmayacaksınız. Aranızda olan Tanrınız RAB ulu ve heybetli bir Tanrı'dır. 22 Bu ulusları önünüzden azar azar kovacak. Onları birden ortadan kaldıramazsınız. Yoksa çevrenizde yabanıl hayvanlar çoğalır. 23 Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yok oluncaya dek onları şaşkına çevirecek. 24 Kralların elinize teslim edecek; adlarını göğün altından sileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak. 25 İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuzağa düşmeyesiniz. Bu putlar Tanrınız RAB'bin gözünde iğrençtir. 26 Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur."

8

Rab'bi Unutmayın

1 "Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz. 2 Tanrınız RAB'bin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı. 3 Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size

---

7:12 Yas.11:13-17 * **7:20** "Eşekarısı": İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir. **8:3** Mat.4:4; Luk.4:4

öğretmek için yaptı bunu. 4 Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şişti.
5 Tanrınız RAB'bin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl eğittiğini anlayın.
6 "Onun için, Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyun. Yollarında yürüyün,
O'ndan korkun. 7 Tanrınız RAB sizi verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir
ülke ki, ırmakları, pınarları, derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır;
8 buğdayı, arpası, üzümü, inciri, narı, zeytinyağı, balı vardır. 9 Sıkıntısız ekmek
yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız bir ülkedir. Öyle bir
ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından bakır çıkarabilirsiniz.
10 "Yiyip doyunca, size verdiği verimli ülke için Tanrınız RAB'be övgüler
sunun. 11 Tanrınız RAB'bi unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim
buyruklarını, ilkelerini, kurallarını savsaklamayın. 12 Yiyip doyduğunuzda,
güzel evler yapıp yerleştiğinizde, 13 sığırlarınız, davarlarınız çoğaldığında,
altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında, 14 böbürlenmemeye ve sizi
Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran Tanrınız RAB'bi unutmamaya dikkat
edin. 15 RAB o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu o
kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su çıkardı. 16 Atalarınızın
bilmediği man ile sizi çölde doyurdu. Sizi sıkıntıya soktu, sınadı. Öyle ki,
sonunda üzerinize iyilik gelsin. 17 'Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz,
güçlü elimizdir' diye düşünebilirsiniz. 18 Ancak bu serveti toplama yeteneğini
size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarınıza ant içerek yaptığı
antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu yapıyor.
19 "Tanrınız RAB'bi unutur, başka ilahların ardınca giderseniz, onlara tapar,
önlerinde yere kapanırsanız, bugün size açıkça belirtirim ki, tamamen yok
olacaksınız. 20 Tanrınız RAB önünüzden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak
vermediğiniz için sizi de yok edecek.

9

1 "Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağı'ndan geçeceksiniz. Onların
kentleri büyük, surları göğe dek yükseliyor. 2 Bu güçlü, uzun boylu halk
Anaklılar'dır. Onları biliyorsunuz. 'Kim Anaklılar'a karşı durabilir?' deyişini
duydunuz. 3 Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrınız RAB önünüzden
gidecek. Onları ortadan kaldıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları
kovacaksınız, RAB'bin verdiği söz uyarınca bir çırpıda yok edeceksiniz."

Halkın Söz Dinlemezliği

4 "Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden kovunca, 'RAB doğruluğumuzdan
ötürü bu ülkeyi mülk edinelim diye bizi buraya getirdi' diye düşünmeyin.
Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden önünüzden kovuyor.
5 Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizin nedeni doğruluğunuz,
erdeminiz değildir. Tanrınız RAB bu ulusları kötülükleri yüzünden ve ata-
larınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için
önünüzden kovacak. 6 Şunu anlayın ki, Tanrınız RAB'bin bu verimli toprakları
mülk edinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuz değildir. Çünkü siz
dikbaşlı bir halksınız.
7 "Tanrınız RAB'bi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın, hiç unutmayın.
Mısır'dan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RAB'be sürekli karşı geldiniz.
8 Horev Dağı'nda RAB'bi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecek kadar öfkelendi.
9 Daha önce taş levhaları –RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını–

8:11 Hoş.13:5-6 **9:3** Yas.4:24; İbr.12:29 **9:9** Çık.24:18

almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne
içtim. 10 RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu
levhalar, dağda toplandığınız gün RAB'bin ateşin içinden size bildirdiği bütün
buyrukları içermekteydi. 11 Kırk gün, kırk gece sonra RAB bana iki taş levhayı,
antlaşma levhalarını verdi.
12 " 'Haydi, buradan hemen in' dedi, 'Çünkü Mısır'dan çıkardığın halkın
yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme
bir put yaptılar.' 13 Sonra RAB bana, 'Bu halkı gördüm' dedi, 'İşte dikbaşlı bir
halk! 14 Bırak da onları yok edeyim; adlarını da göğün altından sileyim. Seni
onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayım.'
15 "Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu. Antlaşmanın iki
levhası iki elimdeydi. 16 Tanrınız RAB'be karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinize buzağıya benzer bir dökme put yapmıştınız. RAB'bin size buyurduğu
yoldan hemen sapmıştınız. 17 Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün
önünde parçaladım. 18 Bir kez daha RAB'bin huzurunda bir şey yemeden,
içmeden kırk gün kırk gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştiniz;
RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu öfkelendirmiştiniz. 19 RAB'bin kızgın
öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yok edecek kadar alevlenmişti. Ama RAB
yakarışımı yine duydu. 20 RAB Harun'a da onu yok edecek kadar öfkelenmişti.
O sırada Harun için de yakardım. 21 Yaptığınız günahlı nesneyi, o buzağıya
benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıp ince toz haline getirinceye dek
ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım.
22 "Tavera'da, Massa'da, Kivrot-Hattaava'da* da RAB'bi öfkelendirdiniz.
23 RAB sizi Kadeş-Barnea'dan gönderirken, 'Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk
edinin' diye buyurmuştu. Sizse Tanrınız RAB'bin buyruğuna karşı geldiniz.
O'na güvenmediniz, sözüne kulak vermediniz. 24 Sizi tanıdığım günden bu yana
RAB'be sürekli karşı geldiniz.
25 "RAB sizi yok edeceğini söylediği için, kırk gün kırk gece O'nun önünde
yere kapanıp kaldım. 26 RAB'be şöyle yakardım: 'Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısır'dan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok
etme. 27 Kulların İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u anımsa. Bu halkın dikbaşlılığını,
kötülüğünü, günahını dikkate alma. 28 Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, 'RAB
söz verdiği ülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmek
amacıyla onları Mısır'dan çıkardı' diyecek. 29 Oysa onlar, büyük güçle ve
kudretli elinle Mısır'dan çıkardığın kendi halkın ve mirasındır.' "

10

Musa Buyrukları Yeniden Alıyor (Çık.34:1-10)

1 "O zaman RAB bana, 'Öncekiler gibi iki taş levha kes ve dağa, yanıma çık'
dedi, 'Ağaçtan bir sandık yap. 2 Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları
yeni levhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.'
3 "Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibi iki taş levha
kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım. 4 RAB dağda toplandığınız gün ateşin
içinden size bildirdiği On Buyruk'u, daha önce yaptığı gibi, bu levhalara yazdı
ve bana verdi. 5 Sonra dönüp dağdan indim. RAB'bin buyruğu uyarınca,
levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar."

9:19 İbr.12:21 **9:21** Çık.32:20 **9:22** Say.11:3 **9:22** Çık.17:7 **9:22** Say.11:34 * **9:22** "Kivrot-Hattaava": "Özlem mezarları" anlamına gelir. **9:23** Say.13:25-14:38 **9:23** Yas.1:21 **9:23** Say.13:31; Yas.1:26; İbr.3:16

6 –İsrailliler Yaakanoğulları'na ait kuyulardan ayrılıp Mosera'ya gittiler.
Harun orada öldü ve gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhin oldu. 7 İsrailliler
oradan Gudgoda'ya, sonra da akarsular bölgesi olan Yotvata'ya göç ettiler. 8
O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığı'nı* taşıması, kendisine hizmet etmek
üzere önünde durması ve O'nun adıyla kutsaması için Levililer oymağını
ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar. 9 Bu yüzden Levililer kardeşleri olan
öbür oymaklar gibi pay ve mülk almadılar. Tanrınız RAB'bin onlara verdiği
söz uyarınca onların mirası RAB'dir.–
10 "Daha önce yaptığım gibi dağda kırk gün, kırk gece kaldım. RAB yine
yakarışımı duydu ve sizi yok etmek istemedi. 11 Sonra, 'Kalk, git' dedi, 'Onları
atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.' "

Rab'den Korkun

12 "Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu
istiyor: Tanrınız RAB'den korkun, O'nun yollarında yürüyün, O'nu sevin;
bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk edin; 13 üzerinize iyilik gelsin
diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyun. 14 Gökler de,
göklerin gökleri de, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrınız RAB'bindir. 15 Öyleyken
RAB atalarınızı sevdi, onlara bağlandı. Bugün olduğu gibi, onların soyu
olan sizleri bütün halkların arasından seçti. 16 Yüreklerinizi RAB'be adayın*,
bundan böyle dikbaşlı olmayın. 17 Çünkü Tanrınız RAB, tanrıların Tanrısı,
rablerin Rabbi'dir. O kimseyi kayırmayan, rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli
Tanrı'dır. 18 Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever,
onlara yiyecek, giyecek sağlar. 19 Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü
Mısır'da siz de yabancıydınız. 20 Tanrınız RAB'den korkun, O'na kulluk edin.
O'na bağlı kalın ve O'nun adıyla ant için. 21 O övgünüzdür. Gözlerinizle
gördüğünüz o büyük, heybetli belirtileri sizin için gerçekleştiren Tanrınız'dır.
22 Mısır'a giden atalarınız yetmiş kişiydi. Şimdiyse Tanrınız RAB sizi göklerdeki
yıldızlar kadar çoğalttı."

11

Rab'bin Büyüklüğü

1 "Tanrınız RAB'bi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelerine, buyruklarına
her zaman uyun. 2 Unutmayın ki, Tanrınız RAB'bin tedibini görüp yaşayanlar
çocuklarınız değil, sizsiniz: Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini, 3 belirti-
lerini, Mısır'da firavuna ve bütün ülkesine yaptıklarını; 4 Mısır ordusuna,
atlarına, savaş arabalarına neler yaptığını; Mısırlılar sizi kovalarken onları
nasıl Kamış Denizi'nin* suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini
gördünüz. 5 Buraya varıncaya dek RAB'bin çölde sizin için neler yaptığını;
6 Rubenoğulları'ndan Eliav'ın oğulları Datan'la Aviram'a neler ettiğini; bütün
İsrail'in gözü önünde yerin nasıl yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve on-
lara ait her canlıyı nasıl yuttuğunu gören çocuklarınız değil, sizsiniz. 7 RAB'bin
yaptığı bu büyük işlerin tümünü gören sizsiniz.
8 "Bugün size bildirdiğim buyrukların tümüne uyun ki, güçlü olasınız, mülk
edinmek üzere Şeria Irmağı'ndan geçip ülkeyi ele geçiresiniz. 9 RAB'bin ant
içerek atalarınıza ve soylarına söz verdiği süt ve bal akan ülkede ömrünüz
uzun olsun. 10 Mülk edinmek için gideceğiniz ülke, çıkmış olduğunuz Mısır gibi

---

10:6 Say.20:28; 33:38 **10:8** Say.3:5-8 **10:9** Yas.18:2 **10:10** Çık.34:28 * **10:16** "Yüreklerinizi RAB'be adayın": İbranice "Yüreklerinizi sünnet edin". **10:17** 1Ti.6:15; Va.17:14; 19:16 **10:17** Elç.10:34-35; Rom.2:11; Gal.2:6; Ef.6:9 **10:22** Yar.46:27 **10:22** Yar.15:5; 22:17 **11:3** Çık.7:8-12:13 **11:4** Çık.14:28 **11:6** Say.16:31-32

değildir. Orada tohumunuzu eker, sebze bahçesi gibi zorlukla* sulardınız.
11 Mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkenin ise dağları, dereleri vardır. Toprağı
gökten yağan yağmurla sulanır. 12 Orası Tanrınız RAB'bin kayırdığı bir ülkedir.
Tanrınız RAB orayı bütün yıl sürekli gözetir.
13 "Tanrınız RAB'bi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk
etmek için bugün size bildirdiğim buyruklara iyice kulak verirseniz, 14 RAB
ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağdıracak. Öyle ki, tahılınızı, yeni
şarabınızı, zeytinyağınızı toplayasınız. 15 RAB tarlalarda hayvanlarınız için ot
sağlayacak, siz de yiyip doyacaksınız. 16 Sakının, ayartılıp yoldan çıkmayasınız;
başka ilahlara tapmayasınız, önlerinde eğilmeyesiniz. 17 Öyle ki, RAB size
öfkelenmesin; yağmur yağmasın, toprak ürün vermesin diye gökleri kapamasın;
size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmayasınız.
18 "Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak el-
lerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın. 19 Onları çocuklarınıza öğretin.
Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz
edin. 20 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın. 21 Öyle
ki, RAB'bin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de,
çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece
orada yaşayasınız.
22 "Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir,
Tanrınız RAB'bi sever, yollarında yürür, O'na bağlı kalırsanız, 23 RAB bu ulus-
ların tümünü önünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların
topraklarını mülk edineceksiniz. 24 Ayak basacağınız her yer sizin olacak.
Sınırlarınız çölden Lübnan'a, Fırat Irmağı'ndan Akdeniz'e kadar uzanacak.
25 Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca,
ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır.
26 "Bakın, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum: 27 Bugün size
bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyarsanız kutsanacaksınız.
28 Ama Tanrınız RAB'bin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka
ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete
uğrayacaksınız. 29 Tanrınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizi
götürdüğünde, Gerizim Dağı'nda kutsama yapacak, Eval Dağı'nda lanet
okuyacaksınız. 30 Bu iki dağ Şeria Irmağı'nın karşı yakasında, yolun batısında,
Arava'da oturan Kenanlılar ülkesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği
yanındadır. 31 Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için Şeria
Irmağı'ndan geçmek üzeresiniz. Orayı ele geçirip yerleştiğinizde, 32 bugün size
bildirdiğim bütün kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin."

12

Tek Tapınma Yeri

1 "Atalarınızın Tanrısı RAB'bin mülk edinmek için size verdiği ülkede
yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkeler şunlardır: 2 Topraklarını
alacağınız ulusların ilahlarına taptıkları yüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol
yapraklı her ağacın altındaki yerleri tümüyle yıkacaksınız. 3 Sunaklarını
yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını yakacak, öbür putlarını
parça parça edeceksiniz. İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz.

---

* **11:10** "Zorlukla": İbranice "Ayağınızla". **11:13** Lev.26:3-5; Yas.7:12-16; 28:1-14 **11:18** Yas.6:6-9 **11:24** Yşu.1:3-5 **11:29** Yas.27:11-14; Yşu.8:33-35 **12:3** Yas.7:5

4 “Siz Tanrınız RAB'be bu biçimde tapmamalısınız. 5 Tanrınız RAB'bin
adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız arasından seçeceği yere, konu-
tuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz. 6 Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı,
ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdiğiniz sunuları,
sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götüreceksiniz. 7 Orada, sizi
kutsayan Tanrınız RAB'bin huzurunda, siz de aileleriniz de yiyeceksiniz ve el
attığınız her işte sevinç bulacaksınız.
8 “Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı
yapıyor. 9 Çünkü Tanrınız RAB'bin size vereceği dinlenme yerine, mülke daha
ulaşmadınız. 10 Ama Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrınız RAB'bin mülk olarak size
vereceği ülkeye yerleşeceksiniz. RAB sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan
kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız. 11 Tanrınız
RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi
oraya götüreceksiniz: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı,
bağışlarınızı, RAB'be adadığınız bütün özel adaklarınızı. 12 Siz, oğullarınız,
kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrınız
RAB'bin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Levililer'in sizin gibi kendilerine
ait payları ve mülkleri yoktur. 13 Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde
sunmamaya dikkat edin. 14 Yakmalık sunularınızı RAB'bin oymaklarınızın
birinde seçeceği yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada ya-
pacaksınız.
15 “Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz
kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da
kirli kişi, bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. 16 Ancak
kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız. 17 Tahılınızın,
yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın, davarlarınızın ilk
doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdiğiniz sunuları, bağışlarınızı
yaşadığınız kentlerde yememelisiniz. 18 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve
kadın köleleriniz, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrınız RAB'bin
huzurunda, O'nun seçeceği yerde yiyeceksiniz. Tanrınız RAB'bin huzurunda
el attığınız her işte sevinç bulacaksınız. 19 Ülkede yaşadığınız sürece Levililer'i
yüzüstü bırakmamaya dikkat edin.
20 “Tanrınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırınızı genişlettiğinde, et
yemeye istek duyup, ‘Et yiyeceğiz’ derseniz, dilediğiniz kadar et yiye-
bilirsiniz. 21 Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer sizden
uzaksa, buyruğum uyarınca RAB'bin size verdiği sığırlardan, davarlardan
kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz. 22 Dinsel
açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.
23 Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır. Etle birlikte
canı yememelisiniz. 24 Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.
25 Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik
gelsin. Böylece RAB'bin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz.
26 “Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RAB'bin seçeceği yere gide-
ceksiniz. 27 Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrınız RAB'bin sunağında
sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrınız RAB'bin sunağına akacak. Ama eti
yiyebilirsiniz. 28 Size bildirdiğim bütün bu buyruklara iyice uyun ki, size ve
sizden sonra gelen çocuklarınıza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrınız RAB'bin
gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız.”

Başka İlahlara Tapmayın

12:16 Yar.9:4; Lev.7:26-27; 17:10-14; 19:26; Yas.15:23 **12:23** Lev.17:10-14

29 "Tanrınız RAB toprakların alacağınız ulusları önünüzden yok edecek.
Toprakların miras alıp orada yaşadığınızda 30 ve onları yok ettiğinizde, onların
tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, 'Bu uluslar ilahlarına nasıl
tapıyorlardı? Biz de aynısını yapalım' demeyin. 31 Tanrınız RAB'be bu
biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RAB'bin tiksindiği iğrenç şeyler
sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlarına kurban ediyorlar.
32 "Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey
eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

13

1 "Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya
da şaşılası bir olayı önceden bildirirse, 2 'Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip
tapınalım' derse, söz ettiği belirti, şaşılası olay gerçekleşse bile, 3 o peygamberi
ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız RAB kendisini bütün yüreğinizle,
bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır. 4 Tanrınız
RAB'bin ardınca yürüyün, O'ndan korkun. Buyruklarına uyun, O'nun sözüne
kulak verin. O'na kulluk edin, O'na bağlı kalın. 5 O peygamber ya da düş gören
öldürülecek. O, sizi Mısır'dan çıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrınız
RAB'be karşı gelmeye kışkırttı. Tanrınız RAB'bin yürümenizi buyurduğu
yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.
6-7 "Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakın dostun seni
gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının önceden bilmediğiniz, dünyanın
bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların
ilahları için, 'Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım' derse, 8 ona uymayacak, onu
dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumaya-
caksın. 9 Onu kesinlikle öldüreceksin. Onu önce sen, sonra bütün halk taşa
tutsun. 10 Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden sizi
çıkaran Tanrınız RAB'den sizi saptırmaya çalıştı. 11 Böylece bütün İsrail bunu
duyup korkacak. Bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.
12-13 "Tanrınız RAB'bin yaşamanız için size vereceği kentlerin birinde,
içinizden kötü kişiler çıktığını ve, 'Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım'
diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız, 14 araştıracak,
inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç
olayın aranızda yapıldığı kanıtlanırsa, 15 o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan
geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan
geçireceksiniz. 16 Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına
yığın. Kenti ve malları Tanrınız RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak yakın.
Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak. 17 Yok
edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RAB'bin kızgın öfkesi yatışacak
ve RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca size acıyacak, sevecenlik gösterecek, sizi
çoğaltacaktır. 18 Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece
bugün size bildirdiğim buyruklara uyup O'nun gözünde doğru olanı yapmış
olacaksınız."

14

Eti Yenen ve Yenmeyen Hayvanlar (Lev.11:1-47)

12:32 Yas.4:2; Va.22:18-19 **13:5** Yas.17:7; 1Ko.5:13

1 “Siz Tanrınız RAB'bin çocuklarısınız. Ölülere ağıt yakmak için bedenlerinizi
yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız. 2 Tanrınız
RAB için kutsal bir halksınız. RAB öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün
halkların arasından sizi seçti.
3 “İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz. 4 Şu hayvanların etini yiye-
bilirsiniz: Sığır, koyun, keçi, 5 geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gazal,
ahu, dağ koyunu. 6 Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren her hayvanın etini
yiyebilirsiniz. 7 Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini
yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı. Bunlar geviş
getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar. 8 Domuz çatal
tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini
yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız.
9 “Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Pullu ve yüzgeçli
canlıların etini yiyebilirsiniz. 10 Ama pulsuz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini
yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır.
11 “Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz. 12 Etini yemeyeceğiniz kuşlar
şunlardır: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba, 13 çaylak, doğan türleri, 14 bütün
karga türleri, 15 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri, 16 kukumav, büyük
baykuş, peçeli baykuş, 17 ishakkuşu, akbaba, karabatak, 18 leylek, balıkçıl
türleri, ibibik, yarasa. 19 Bütün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hiçbirini
yemeyeceksiniz. 20 Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiye-
bilirsiniz.
21 “Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hay-
vanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki
yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız.
“Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.”

Ondalıklara İlişkin Kural

22 “Her yıl tarlalarınızda yetişen ürünlerin ondalığını bir yana ayıracaksınız.
23 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın ve
davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği
yerde O'nun önünde yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman O'ndan ko-
rkmayı öğrenesiniz. 24 Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer
uzaksa, yol Tanrınız RAB'bin size verimli kıldığı ürünlerin ondalığını oraya
taşıyamayacak kadar uzunsa, 25 ondalığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp
Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin. 26 Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın:
Sığır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz
orada, Tanrınız RAB'bin önünde yiyecek ve sevineceksiniz.
27 “Kentlerinizde yaşayan Levililer'i yüzüstü bırakmayın. Onların sizin gibi
payları ve mülkleri yoktur. 28 Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün
ondalığını getirip kentlerinizde toplayın. 29 Öyle ki, sizin gibi payları ve
mülkleri olmayan Levililer, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul
kadınlar gelsinler, yiyip doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrınız RAB el attığınız
her işte sizi kutsayacaktır.”

15

Borçların Bağışlanacağı Yıl

1 “Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağışlayacaksınız. 2 Borçları
bağışlama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı, komşusunun borcunu

14:1 Lev.19:28; 21:5 **14:2** Çık.19:5-6; Yas.4:20; 7:6; 26:18; Tit.2:14; 1Pe.2:9 **14:21** Çık.23:19; 34:26
14:22 Lev.27:30-33; Say.18:21

bağışlayacak. Borcun ödenmesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RAB'bin borçları bağışlama yılı duyurulmuştur. 3 Yabancıdan borcunu alabilirsin. Ama İsrailli kardeşinin borcunu bağışlayacaksın.

4-5 "Aranızda yoksul kimse olmayacak. Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede Tanrınız RAB'bin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır. 6 Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek.

7 "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize elisıkı davranmayın. 8 Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacak kadar ona ödünç verin. 9 'Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır' diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız. Yoksul kardeşiniz sizden RAB'be yakınabilir, siz de günah işlemiş olursunuz. 10 Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. 11 Ülkede her zaman yoksullar olacak. Bunun için, ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eliaçık davranmanızı buyuruyorum."

Kölelere Yapılacak İşlem (Çık.21:2-6)

12 "Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın size satılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız. 13 Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin. 14 Ona davarlarınızdan, tahılınızdan, şarabınızdan bol bol verin. Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz. 15 Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum.

16 "Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa, 'Yanınızdan ayrılmak istemiyorum' derse, 17 bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın. 18 Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçiden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır."

İlk Doğan Hayvanlar

19 "Sığır ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanı Tanrınız RAB'be ayıracaksınız. Sığırınızın ilk doğan öküzüyle iş yapmayacak, sürünüzün ilk doğan koyununu kırkmayacaksınız. 20 Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RAB'bin önünde, O'nun seçeceği yerde onları yiyeceksiniz. 21 Bir hayvanın özürü varsa, topal ya da körse, herhangi bir ciddi sakatlığı varsa, onu Tanrınız RAB'be kurban etmeyin. 22 Bu durumdaki hayvanları kentlerinizde yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. 23 Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız."

15:7 Lev.25:35 **15:11** Mat.26:11; Mar.14:7; Yu.12:8 **15:12** Çık.21:2 **15:12** Lev.25:39-46 **15:19** Çık.13:12 **15:23** Yar.9:4; Lev.7:26-27; 17:10-14; 19:26; Yas.12:16,23-25

16

Fısıh Bayramı
(Çık.12:1-39; Lev.23:4-8; Say.28:16-25)

1 "Aviv ayını tutun ve Tanrınız RAB'bin Fısıh Bayramı'nı* kutlayın. Tanrınız
RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısır'dan çıkardı. 2 Tanrınız RAB'bin adını
yerleştirmek için seçeceği yerde davarlardan, sığırlardan Fısıh kurbanlarını
keseceksiniz. 3 Kurban etiyle birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi
gün mayasız ekmek –sıkıntıda yenilen ekmek– yiyeceksiniz. Siz Mısır'dan ace-
leyle çıktınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısır'dan çıktığınız günü anımsayasınız.
4 Yedi gün ülkenizin hiçbir yerinde maya bulunmasın. Akşam kurban ede-
ceğiniz hayvanların etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız.
5 "Fısıh kurbanlarını Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerden birinde
kesmeyeceksiniz; 6 ancak Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği
yerde keseceksiniz. Kurbanı orada akşam gün batınca, Mısır'dan çıktığınız
saatlerde keseceksiniz. 7 Eti Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde pişirip yiye-
ceksiniz. Sabah dönüp çadırlarınıza gideceksiniz. 8 Altı gün mayasız ekmek
yiyeceksiniz. Yedinci gün Tanrınız RAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş
yapmayacaksınız."

Haftalar Bayramı
(Lev.23:15-21; Say.28:26-31)

9 "Ekin biçme zamanından başlayarak yedi hafta sayacaksınız. 10 Sonra
Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda vereceğiniz gönülden sunularla O'nun
için Haftalar Bayramı'nı* kutlayacaksınız. 11 Tanrınız RAB'bin adını yer-
leştirmek için seçeceği yerde, O'nun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek
ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar,
öksüzler, dullar hep birlikte sevineceksiniz. 12 Mısır'da köle olduğunuzu
anımsayın ve bu kurallara uymaya dikkat edin."

Çardak Bayramı
(Lev.23:33-43; Say.29:12-39)

13 "Tahılınızı ve asmanızın ürününü topladıktan sonra yedi gün Çardak
Bayramı'nı* kutlayacaksınız. 14 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın
köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dullar bu
bayramda hep birlikte sevineceksiniz. 15 Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde
O'nun için yedi gün bayramı kutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün
tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak.
16 "Bütün erkekleriniz yılda üç kez –Mayasız Ekmek Bayramı'nda*, Haftalar
Bayramı'nda* ve Çardak Bayramı'nda– Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak
üzere O'nun seçeceği yere gitmeli. Kimse RAB'bin önüne eli boş gitmemeli.
17 Her biriniz Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda armağanlar götürmeli."

Yöneticiler Atamak

18 "Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerde her oymağınız için yargıçlar,
yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılayacaklar. 19
Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet al-
mayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklıyı haksız
çıkarır. 20 Yaşamak ve Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi miras almak için
doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin.
21 "Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan bir Aşera putu
dikmeyeceksiniz. 22 Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikili taş dikmeyeceksiniz.

16:19 Çık.23:6-8; Lev.19:15 **16:21** Çık.34:13 **16:22** Lev.26:1

17

1 “Tanrınız RAB'be herhangi bir özürü, kusuru olan sığır ya da koyun
kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tiksinir.
2 “Tanrınız RAB'bin size vereceği kentlerin birinde aranızdan O'nun ant-
laşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek ya da kadın çıkar 3
ve buyruklarıma aykırı olarak gidip başka ilahlara tapar, onların, güneşin,
ayın ya da gök cisimlerinin önünde eğilirse 4 ve bu olay size bildirilirse,
duyduklarınızı iyice araştırın. Duyduklarınız doğruysa ve bu iğrenç olayın
İsrail'de yapıldığı kanıtlanırsa, 5 bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını ken-
tinizin kapısına çıkarın ve taşa tutarak öldürün. 6 Ölmesi gereken, iki ya da
üç kişinin tanıklığıyla öldürülecek; bir kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecek. 7 O
kişiyi önce tanıklar, sonra bütün halk taşa tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan
kaldırmalısınız.
8 “Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırı konusunda yargılamada
sizi aşan sorunlarla karşılaşırsanız, Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin.
9 Sorunlarınızı Levili kâhinlere ve o dönemde görevli yargıca götürüp
soruşturun. Yargı kararını onlar size bildirecekler. 10 RAB'bin seçeceği yerden
size bildirilen karara uymalı, size verilen öğüdü tutmaya dikkat etmelisiniz.
11 Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın. Size bildirilenin
dışına çıkmayın. 12 Orada, Tanrınız RAB'bin önünde görev yapan kâhini ya
da yargıcı kim dinlemeyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrail'den kötülüğü
atmalısınız. 13 Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha saygısızlık etmeye
kalkışmayacaktır.”

Krala İlişkin Kurallar

14 “Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yer-
leştiğinizde ve, ‘Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral
atayalım’ dediğinizde, 15 atayacağınız kral Tanrınız RAB'bin seçtiği kişi ol-
malıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden biri olmalı. Soydaşlarınızdan
olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz. 16 Kral çok sayıda at
edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısır'a göndermemeli. Çünkü
RAB size, ‘Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz’ dedi. 17 Atayacağınız kral
yüreğinin RAB'den sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın,
gümüş biriktirmemeli.
18 “Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal
Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak. 19 Bu yasa örneğini yanında
bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı
RAB'den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensin;
20 kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmasın; kendinin ve
soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün.”

18

Levililer'in ve Kâhinlerin Payı

1 “Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsrailliler gibi payı ve mülkü
olmayacak. RAB için yakılan sunularla, RAB'be düşen payla geçinecekler. 2
Kardeşleri arasında mülkleri olmayacak. RAB'bin onlara verdiği söz uyarınca,
RAB'bin kendisi onların mirası olacak.

17:3 Çık.22:20 **17:6** Say.35:30; Yas.19:15; Mat.18:16; 2Ko.13:1; 1Ti.5:19; İbr.10:28 **17:7** Yas.13:5; 1Ko.5:13 **17:14** 1Sa.8:5 **17:16** 1Kr.10:28; 2Ta.1:16; 9:28 **17:17** 1Kr.11:1-8 **17:17** 1Kr.10:14-22,27; 2Ta.1:15; 9:27 **18:2** Say.18:20; Yas.10:9

3 "Halktan sığır ya da koyun kurban edenlerin kâhinlere vereceği pay şu
olacak: Kol, çene, işkembe. 4 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ilk
ürününü ve koyunlarınızdan kırktığınız ilk yünü kâhine vereceksiniz. 5 Çünkü
Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıyla hizmet etsinler diye bütün
oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti.
6 "Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentinden RAB'bin seçeceği
yere kendi isteğiyle gelirse, 7 orada Tanrısı RAB'bin önünde duran Levili
kardeşleri gibi RAB'bin adıyla hizmet edebilir. 8 Aile mülkünün satışından
eline geçen para dışında, eşit pay olarak bölüşecekler."

Ulusların İğrenç Töreleri

9 "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların
iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın. 10-11 Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte
kurban eden, falcı*, büyücü, muskacı, medyum, ruh çağıran ya da ölülerin
ruhlarına danışan kimse olmasın. 12 Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksinir.
Tanrınız RAB, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır. 13
Tanrınız RAB'bin önünde yetkin olun."

Peygamber Hakkında

14 "Ülkelerini alacağınız uluslar büyücülerin, falcıların öğüdüne kulak veri-
ler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor. 15 Tanrınız RAB size aranızdan,
kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.
16 Horev'de toplandığınız gün Tanrınız RAB'den şunu dilemiştiniz: 'Bir daha ne
Tanrımız RAB'bin sesini duyalım, ne de o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.'
17 RAB bana, 'Söyledikleri doğrudur' dedi. 18 'Onlara kardeşleri arasından
senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz.
Kendisine buyurduklarımın tümünü onlara bildirecek. 19 Adıma konuşan
peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım. 20 Ancak,
kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan ya da
başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.'
21 " 'Bir sözün RAB'den olup olmadığını nasıl bilebiliriz?' diye
düşünebilirsiniz. 22 Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu
söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber
saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayın."

19

Sığınak Kentler
(Say.35:6-34; Yas.4:41-43; Yşu.20:1-9)

1 "Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz bu ülkeleri
mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştiğinizde, 2 Tanrınız RAB'bin mülk
edinmek için size vereceği ülkenin ortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız.
3 Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vere-
ceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine
kaçabilsin.
4 "Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyle ilgili ku-
ral şudur: Biri, önceden kin beslemediği komşusunu istemeyerek öldürürse,
5 örneğin odun kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacı kesmek için
baltayı vurduğunda balta demiri saptan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu

---

18:10-11 Çık.22:18; Lev.19:26,31 * **18:10-11** Falcı sözcüğü İbranice'deki 3 ayrı terimin karşılığı olarak kullanılıyor. Bu 3 terim falcılığın değişik türlerini içerir. **18:13** Mat.5:48 **18:15** Yu.1:21; 7:40; Elç.3:22; 7:37 **18:19** Elç.3:23

ölürse, ölüme neden olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın.
6 Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşine düşebilir, yol
uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden
bir kini olmadığından, ölümü hak etmemiştir. 7 Kendinize üç kent ayırın
dememin nedeni budur.
8-9 "Tanrınız RAB'bi sevmek, her zaman O'nun yollarında yürümek için
bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Tanrınız RAB ata-
larınıza içtiği ant uyarınca sınırınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi
size verirse, kendinize üç kent daha ayırın. 10 Öyle ki, Tanrınız RAB'bin mülk
olarak size vereceği ülkede suçsuz kanı dökülmesin ve siz de kan dökmekten
suçlu olmayasınız.
11 "Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onu öldürür, sonra
da bu kentlerden birine kaçarsa, 12 kentinin ileri gelenleri peşinden adam
gönderip onu kaçtığı kentten geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü
almak isteyen kişiye teslim edecekler. 13 Ona acımayacaksınız. İsrail'i suçsuz
kanı dökme günahından arındırmalısınız ki, üzerinize iyilik gelsin.
14 "Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede payınıza düşen
mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyeceksiniz."

Tanıklar Hakkında

15 "Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için
bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa
kavuşturulacaktır.
16 "Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa, 17 aralarında sorun
olan iki kişi RAB'bin önünde kâhinlerin ve o dönemde görevli yargıçların önüne
çıkarılmalı. 18 Yargıçlar sorunu iyice araştıracaklar. Eğer tanığın kardeşine
karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa, 19 kardeşine yapmayı tasarladığını
kendisine yapacaksınız. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız. 20 Geri
kalanlar olup bitenleri duyup korkacaklar; bir daha aranızda buna benzer
kötü bir şey yapmayacaklar. 21 Acımayacaksınız: Cana can, göze göz, dişe diş,
ele el, ayağa ayak."

20

Savaşa Gidince

1 "Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaş arabaları ve sizden
daha kalabalık bir ordu görürseniz onlardan korkmayın. Sizi Mısır'dan
çıkaran Tanrınız RAB sizinledir. 2 Savaşa başlamadan önce kâhin gelip asker-
lere seslenecek. 3 Onlara şöyle diyecek: 'Ey İsrailliler, dinleyin! Bugün
düşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın.
Onlardan yılmayın, ürkmeyin. 4 Çünkü sizi zafere kavuşturmak üzere sizinle
birlikte düşmanlarınıza karşı savaşmaya gelen Tanrınız RAB'dir.'
5 "Görevliler askerlere şöyle diyecekler: 'Yeni ev yapıp da içinde oturmayan
biri var mı? Evine geri dönsün. Yoksa savaşta ölebilir, evine bir başkası yerleşir.
6 Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Olur ya, savaşta
ölür, üzümü bir başkası toplar. 7 Bir kızla nişanlanıp da evlenmeyen var mı?
Evine dönsün. Belki savaşta ölür, kızı başka biri alır.'
8 "Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürecekler: 'Aranızda korkan, cesaretini
yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle ki, kardeşlerinin yürekleri onunki gibi

19:14 Yas.27:17 **19:15** Say.35:30; Yas.17:6; Mat.18:16; 2Ko.13:1; 1Ti.5:19; İbr.10:28 **19:21** Çık.21:23-25; Lev.24:20; Mat.5:38

ürpermesin.’ 9 Görevliler askerlere seslenmeyi bitirince, orduya komutanlar
atayacaklar.
10 “Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. 11 Barış önerinizi
benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için an-
garyasına çalışacak, size hizmet edecekler. 12 Ama barış önerinizi geri çevirir,
sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın. 13 Tanrınız RAB kenti elinize teslim
edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin. 14 Kadınları, çocukları,
hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size
verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. 15 Yakınınızdaki uluslara ait olmayan
sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız.
16 “Ancak Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği bu halkların kent-
lerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız. 17 Tanrınız RAB'bin size
buyurduğu gibi, onları –Hitit*, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını–
tümüyle yok edeceksiniz. 18 Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklere
uymayı size öğretemesinler, siz de Tanrınız RAB'be karşı günah işlemeyesiniz.
19 “Bir kentle savaşırken, kenti ele geçirmek için kuşatma uzun sürerse,
ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz,
ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kırdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma
altına alasınız. 20 Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok ede-
bilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma işinde
kullanabilirsiniz.”

21

Kimin Öldürdüğü Bilinmeyen Ölüler

1 “Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkede, kırda yere
düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz, 2 ileri gelenleriniz ve
yargıçlarınız gidip ölünün çevredeki kentlere olan uzaklığını ölçsünler. 3 Ölüye
en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmamış bir düve
alacaklar. 4 Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir
dere olan bir vadiye getirecekler. Orada, derede düvenin boynunu kıracaklar.
5 Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrınız RAB, onları kendisine
hizmet etsinler, O'nun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırı davalarına
da onlar bakacak. 6 Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, derede boynu kırılan
düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar. 7 Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar:
‘Bu kanı ellerimiz dökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz de görmedi. 8 Ya
RAB, kurtardığın halkın İsrailliler'i bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından
sorumlu tutma.’ Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar. 9 RAB'bin
gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuz kanı dökme günahından arınacaksınız.”

Tutsak Bir Kadınla Evlenmek

10 “Düşmanlarınızla savaşmaya çıktığınızda ve Tanrınız RAB onları elinize
teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve 11 aralarında sevdiğiniz güzel bir kadın
görürseniz, onu kendinize eş olarak alabilirsiniz. 12 Onu evinize götürün.
Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin. 13 Üzerinden tutsaklık giysilerini çıkarsın.
Evinizde otursun. Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi
onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak. 14 Kadından
hoşnut kalmazsa, onu özgür bıraksın. Kadınla yattığı için onu parayla sat-
masın, ona köle gibi davranmasın.”

İlk Oğulluk Hakkı

15 “Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor, öbüründen hoşlanmıyorsa;
iki kadın da kendisine oğullar doğurmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının

oğluysa; 16 adam malını miras olarak oğullarına bölüştürdüğü gün sevdiği
kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez. 17 Hoşlanmadığı
kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıyacak ve ona bütün malından iki pay
verecektir. Çünkü bu oğul babasının gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı
onun olacak."

Söz Dinlemez Oğul

18 "Eğer bir adamın dikbaşlı, başkaldıran, annesinin ve babasının sözünü
dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa, 19 annesiyle babası
onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler.
20 Onlara şöyle diyecekler: 'Oğlumuz dikbaşlı, başkaldıran bir çocuktur.
Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir.' 21 Bunun üzerine kentin
bütün erkekleri onu taşlayarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan
kaldıracaksınız. Bütün İsrailliler bunu duyup korkacaklar."

Çeşitli Yasalar

22 "Eğer bir adam bir günahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve
ölüsü ağaca asılırsa, 23 ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle
gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB'bin
mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.

22

1 "Kardeşinin yolunu yitirmiş sığırını ya da koyununu görünce, onları
görmezlikten gelme. Sığırı ya da koyunu kesinlikle kardeşine geri götüreceksin.
2 Kardeşin sana uzaksa ya da hayvanın kime ait olduğunu bilmiyorsan evine
götür. Kardeşin sığırını ya da koyununu aramaya çıkıncaya dek hayvan evinde
kalsın. Sonra ona geri verirsin. 3 Kardeşinin eşeğini, giysisini ya da yi-
tirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten
gelmeyeceksin.
4 "Kardeşinin eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten
gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin.
5 "Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi giymesin. Tanrınız RAB
bu gibi şeyleri yapanlardan tiksinir.
6 "Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvası görürseniz, ana
kuş yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturuyorsa, anayı yavrularıyla
birlikte almayacaksınız. 7 Yavruları kendiniz için alabilirsiniz, ama anayı
kesinlikle özgür bırakacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun
olsun.
8 "Yeni bir ev yaparken, dama korkuluk yapacaksın. Öyle ki, biri damdan
düşüp ölürse ailen sorumlu sayılmasın.
9 "Bağına iki çeşit tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumun da bağın
da ürününü kullanamazsın.
10 "Çift sürmek için eşeği öküzle birlikte koşmayacaksın.
11 "Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan giysi giymeyeceksin.
12 "Giysinin dört yerine püskül dikeceksin."

Cinsel Paklıkla İlgili Kurallar

13 "Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondan hoşlanmazsa, 14 ona
suç yükler, adını kötüler, 'Bu kadınla evlendim ama onunla yatınca er-
den olmadığını gördüm' derse, 15 kadının annesiyle babası kızlarının erden

21:22 Gal.3:13-14 **22:1** Çık.23:4-5 **22:9** Lev.19:19 **22:12** Say.15:37-41

olduğuna ilişkin kanıtı alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler. 16-17 Kadının babası ileri gelenlere, 'Kızımı bu adamla evlendirdim ama o kızımdan hoşlanmıyor' diyecek, 'Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunun kanıtı!' Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler. 18 Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar. 19 Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsrailli bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

20 "Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin bir kanıt bulunamazsa, 21 kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşlayarak kızı öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrail'de iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

22 "Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail'den kötülüğü atacaksınız.

23 "Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa, 24 ikisini de kentin kapısına götürecek, taşlayarak öldüreceksiniz. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

25 "Eğer bir adam kırda nişanlı bir kızla karşılaşır, onu yakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülecek. 26 Kıza hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hak edecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırıp onu öldüren adamın davasına benzer. 27 Adam kızı kırda gördüğünde nişanlı kız bağırmışsa da onu kurtaran olmamıştır.

28 "Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır, tutup onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa, 29 kızla yatan adam kızın babasına elli gümüş verecek. Kıza tecavüz ettiği için onu karı olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

30 "Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilik yatağına leke sürmeyecektir."

23

Topluluğun Dışında Bırakılanlar

1 "Erkeklik bezi ezilmiş ya da erkeklik organı kesilmiş kişi RAB'bin topluluğuna girmeyecek.

2 "Yasa dışı doğan biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek RAB'bin topluluğuna girmeyecektir.

3 "Ammonlu ya da Moavlı biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek asla RAB'bin topluluğuna girmeyecek. 4 Mısır'dan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar. Aram-Naharayim'deki Petor Kenti'nden Beor oğlu Balam'ı size lanet okuması için ücretle tuttular. 5 Ne var ki Tanrınız RAB Balam'ı dinlemek istemedi. Sizin için laneti kutsamaya çevirdi. Çünkü Tanrınız RAB sizi seviyor. 6 Kuşaklar boyunca onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın.

7 "Edomlular'dan iğrenmeyeceksiniz. Onlar kardeşinizdir. Mısırlılar'dan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü onların ülkesinde yabancı olarak yaşadınız. 8 Onlardan doğan üçüncü kuşak çocuklar RAB'bin topluluğuna girebilir."

22:28 Çık.22:16-17 **22:30** Lev.18:8; 20:11; Yas.27:20; 1Ko.5:1 **23:3** Neh.13:1-2 **23:4** Say.22:1-6 **23:5** Say.23:7-24:9 **23:6** Ezr.9:12

Ordugahı Temiz Tutmak

9 “Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, her kötülükten
sakınacaksınız. 10 Aranızda gece menisi boşaldığı için dinsel açıdan kirli biri
varsa, ordugahın dışına çıkıp orada kalsın. 11 Akşama doğru yıkansın, gün
batımında ordugaha dönsün.
12 “İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında bir yeriniz olmalı.
13 Donatımınız arasında yeri kazmak için bir gereç bulunsun. İhtiyacınızı
gidereceğiniz zaman bir çukur kazın, sonra da dışkınızı örtün. 14 Tanrınız
RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı elinize teslim etmek için ordugahın
ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakışıksız bir şey
görüp sizden ayrılmasın.”

Çeşitli Kurallar

15 “Efendisinden kaçıp size sığınan köleyi efendisine teslim etmeyeceksiniz.
16 Bırakın kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızda yaşasın. Ona
baskı yapmayacaksınız.
17 “Putperest törenlerinde fuhuş yapan İsrailli bir kadın ya da erkek olmasın.
18 Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin* kazancını adak olarak Tanrınız RAB'bin
Tapınağı'na götürmeyeceksiniz. İkisi de Tanrınız RAB'bin gözünde iğrençtir.
19 “Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç
verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız. 20 Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama
kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz
ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın.
21 “Tanrınız RAB'be bir dilek adağı adadığınızda yerine getirmeyi savsakla-
mayın. Tanrınız RAB sizden kesinlikle bunu isteyecektir. Yerine getirmezs-
eniz size günah sayılacaktır. 22 Ama adak adamaktan çekinirsen günah sayılmaz.
23 Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü Tanrınız RAB'be adağı
gönülden adadınız.
24 “Komşunuzun bağına girdiğinizde doyuncaya dek üzüm yiyebilirsiniz,
ama torbanıza koymayacaksınız. 25 Komşunuzun ekin tarlasına girdiğinizde
elinizle başak koparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

24

1 “Eğer bir adam evlendiği kadında yakışıksız bir şey bulur, bundan ötürü
ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa,
2 kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse, 3 ikinci ko-
cası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp verir, onu evinden kovarsa ya
da ikinci adam ölürse, 4 kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden evlenemez.
Çünkü kadın kirlenmiştir. Bu RAB'bin gözünde iğrençtir. Tanrınız RAB'bin
mülk olarak size vereceği ülkeyi günaha sürüklemeyin.
5 “Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi bir görev verilmeye-
cek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek.
6 “Rehin olarak ne değirmeni, ne de üst taşını alın. Bunu yapmakla adamın
yaşamını rehin almış olursunuz.
7 “İsrailli kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranan ya da onu satan
adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

23:17 Lev.19:29 * **23:18** “Erkeğin”: İbranice “Köpeğin”. **23:19** Çık.22:25; Lev.25:36-37; Yas.15:7-11
23:21 Say.30:1-16; Mat.5:33 **23:25** Mat.12:1; Mar.2:23; Luk.6:1 **24:1** Mat.5:31; 19:7; Mar.10:4
24:7 Çık.21:16

8 “Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün öğrettiklerini
yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun. 9 Siz
Mısır'dan çıktıktan sonra Tanrınız RAB'bin yolda Miryam'a neler yaptığını
anımsayın.
10 “Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehini almak için
onun evine girmeyeceksin. 11 Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi
rehini kendisi sana getirsin. 12 Eğer yoksul biriyse, onun rehini elinde olduğu
sürece yatağa girmeyeceksin. 13 Ondan aldığın giysiyi gün batımında ona
kesinlikle geri vereceksin ki, onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu
yaptığın, Tanrın RAB'bin önünde sana doğruluk sayılacak.
14 “Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızı ya da kent-
lerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sömürmeyeceksiniz. 15 Ücretini her gün,
güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksul olduğu için güvencesi odur. Yoksa sana
karşı RAB'be haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın.
16 “Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar
babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek.
17 “Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının giysisini
rehin almayacaksınız. 18 Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi
oradan kurtardığını anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyo-
rum.
19 “Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa, almak
için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki,
Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsasın. 20 Zeytin ağaçlarınızı dövüp
ürününü topladığınızda, dallarda kalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz.
Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız. 21 Bağbozumunda ar-
takalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Yabancıya, öksüze, dul
kadına bırakacaksınız. 22 Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyle
davranmanızı buyuruyorum.

25

1 “Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye gittiğinde,
yargıçlar davaya bakacak; suçsuzu aklayacak, suçluyu cezaya çarptıracaklar.
2 Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiyse, yargıç onu yere yatırtacak ve önünde
suçu oranında sayıyla kamçılatacak. 3 Suçluya kırk kırbaçtan fazla vurulmamalı.
Kırbaç sayısı kırkı aşarsa, kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir.
4 “Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın.
5 “Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse, ölenin dulu aile
dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu
kendine karı olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak. 6 Kadının
doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürsün. Öyle ki, ölenin adı İsrail'den
silinmesin. 7 Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa,
dul kadın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek:
‘Kayınbiraderim İsrail'de kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana
kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.’ 8 Kentin ileri gelenleri adamı
çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam, ‘Onunla evlenmek istemiyorum’
diye üstelerse, 9 kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına

24:8 Lev.13:1-14:54 **24:9** Say.12:10 **24:10** Çık.22:26-27 **24:14** Lev.19:13; Yak.5:4 **24:16** 2Kr.14:6; 2Ta.25:4; Hez.18:20 **24:17** Çık.23:9; Lev.19:33-34; Yas.27:19 **24:19** Lev.19:9-10; 23:22 **25:3** 2Ko.11:24 **25:4** 1Ko.9:9-10; 1Ti.5:18 **25:5** Mat.22:23-24; Mar.12:18-19; Luk.20:27-28 **25:7** Rut4:7-8

gidecek, onun ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve, 'Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılır' diyecek. 10 Adamın soyu İsrail'de 'Çarığı çıkarılanın soyu' diye bilinecek.

11 "Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa, 12 kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız.

13 "Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartı olmayacak. 14 Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü* olmayacak. 15 Tartınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki, Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun. 16 Tanrınız RAB bunları yapandan da, haksızlık edenden de tiksinir.

17 "Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Amalekliler'in yolda size neler yaptığını anımsayın. 18 Siz yorgun ve bitkinken yolda size saldırdılar; geride kalan bütün güçsüzleri öldürdüler. Tanrı'dan korkmadılar. 19 Tanrınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceği ülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahata kavuşturunca, Amalekliler'in anısını gökler altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!"

26

İlk Ürün ve Ondalık

1 "Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde, 2 Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin topraklarından topladığınız bütün ürünlerin ilk yetişenlerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksiniz. 3 O dönemde görevli kâhine gidip, 'RAB'bin bize ant içerek atalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğimi Tanrın RAB'be bugün bildiriyorum' diyeceksiniz. 4 Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrınız RAB'bin sunağının önüne koyacak. 5 Sonra Tanrınız RAB'bin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: 'Atam göçebe bir Aramlı'ydı. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidip orada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü, kalabalık bir ulus oldu. 6 Mısırlılar bize kötü davranarak baskı yaptılar. Bizi ağır işlere zorladılar. 7 Atalarımızın Tanrısı RAB'be yakardık. RAB yakarışımızı duydu; çektiğimiz sıkıntıyı, emeği, bize yapılan baskıyı gördü. 8 Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücü olaylarla, belirtilerle, şaşılası işlerle bizi Mısır'dan çıkardı. 9 Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi bize verdi. 10 Şimdi, ya RAB, bize verdiğin toprağın ürününün ilk yetişenini getiriyorum.' Sonra sepeti Tanrınız RAB'bin önüne koyup O'nun önünde yere kapanacaksınız. 11 Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar Tanrınız RAB'bin size ve ailenize verdiği bütün iyi şeyler için sevineceksiniz.

12 "Üçüncü yıl, ondalığı verme yılı, bütün ürününüzün ondalığını bir yana ayırın. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondalığı Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyip doysunlar. 13 Sonra Tanrınız RAB'be, 'Bana buyurduğun gibi, RAB'be ayırdıklarımı evden çıkarıp Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara verdim' diyeceksiniz, 'Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım. 14 Ne yas tutarken ayırdıklarımdan yedim, ne dinsel açıdan kirliyken onlara dokundum, ne de ölülere sundum. Tanrım RAB'bin sözüne kulak verdim. Bana bütün buyurduklarını yaptım. 15 Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Halkın

---

25:13 Lev.19:35-36 * **25:14** "Ölçü": İbranice "Efa", yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. **25:17** Çık.17:8-14; 1Sa.15:2-9 **26:2** Çık.23:19 **26:12** Yas.14:28-29

İsrail'i ve atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiğin ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa.' "

Tanrı'nın Öz Halkı

16 "Bugün Tanrınız RAB bu kurallara, ilkelere uymanızı buyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin. 17 Bugün RAB'bin Tanrınız olduğunu, O'nun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelerine uyacağınızı, O'nun sözünü dinleyeceğinizi açıkladınız. 18 Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzu açıkladı. Bütün buyruklarına uyacaksınız. 19 Tanrınız RAB sizi övgüde, ünde, onurda yarattığı bütün uluslardan üstün kılacağını, verdiği söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağınızı açıkladı."

27

Eval Dağı'ndaki Sunak

1 Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: "Bugün size ilettiğim bütün buyruklara uyun. 2 Şeria Irmağı'ndan Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye geçince, büyük taşlar dikip kireçleyeceksiniz. 3 Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca O'nun size vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız. 4 Şeria Irmağı'ndan geçince, bugün size buyurduğum gibi, bu taşları Eval Dağı'na dikip kireçleyeceksiniz. 5 Orada Tanrınız RAB'be taşlardan bir sunak yapacaksınız. Bu taşlara demir alet uygulamayacaksınız. 6 Tanrınız RAB'bin sunağını yontulmamış taşlardan yapacak, üzerinde Tanrınız RAB'be yakmalık sunular sunacaksınız. 7 Esenlik sunularını orada kesip yiyecek ve Tanrınız RAB'bin önünde sevineceksiniz. 8 Taşlara bu yasanın bütün sözlerini okunaklı bir biçimde yazacaksınız."

9 Sonra Musa ile Levili kâhinler bütün İsrailliler'e, "Ey İsrail, sus ve kulak ver!" diye seslendiler, "Bugün Tanrınız RAB'bin halkı oldunuz. 10 Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğim buyruklarına, kurallarına uyun."

Eval Dağı'ndan Lanetler

11 O gün Musa halka şöyle dedi: 12 "Şeria Irmağı'ndan geçince, halkı kutsamak için Gerizim Dağı'nda duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf, Benyamin. 13 Lanetlemek için Eval Dağı'nda şu oymaklar duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali. 14 Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şöyle diyecekler:

15 " 'RAB'bin tiksindiği el işi oyma ya da dökme put yapana ve onu gizlice dikene lanet olsun!'

"Bütün halk, 'Amin!' diye karşılık verecek.

16 " 'Annesine, babasına saygısızca davranana lanet olsun!'

"Bütün halk, 'Amin!' diyecek.

17 " 'Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!'

"Bütün halk, 'Amin!' diyecek.

18 " 'Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!'

"Bütün halk, 'Amin!' diyecek.

19 " 'Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!'

"Bütün halk, 'Amin!' diyecek.

26:18 Çık.19:5; Yas.4:20; 7:6; 14:2; Tit.2:14; 1Pe.2:9 **27:2** Yşu.8:30-32 **27:5** Çık.20:25 **27:12** Yas.11:29; Yşu.8:33-35 **27:15** Çık.20:4; 34:17; Lev.19:4; 26:1; Yas.4:15-18; 5:8 **27:16** Çık.20:12; Yas.5:16 **27:17** Yas.19:14 **27:18** Lev.19:14 **27:19** Çık.22:21; 23:9; Lev.19:33-34; Yas.24:17-18

20 “ ‘Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasının evlilik
yatağına leke sürmüştür.’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.
21 “ ‘Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.
22 “ ‘Annesinden ya da babasından olan kızkardeşiyle yatana lanet olsun!’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.
23 “ ‘Kaynanasıyla yatana lanet olsun!’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.
24 “ ‘Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun!’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.
25 “ ‘Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.
26 “ ‘Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!’
“Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.”

28

Bereketler

1 “Eğer Tanrınız RAB'bin sözünü iyice dinler ve bugün size ilettiğim bütün
buyruklarına uyarsanız, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan
üstün kılacaktır. 2 Tanrınız RAB'bin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinize
gelecek ve sizinle olacak:
3 “Kentte de tarlada da kutsanacaksınız.
4 “Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın
dölü –sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları– bereketli olacak.
5 “Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak.
6 “İçeri girdiğinizde de dışarı çıktığınızda da kutsanacaksınız.
7 “RAB size saldıran düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Onlar size
bir yoldan saldıracak, ama önünüzden yedi yoldan kaçacaklar.
8 “RAB'bin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınız her işte RAB
sizi kutsayacak. Tanrınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak.
9 “Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyar, O'nun yollarında yürürseniz, RAB
size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır.
10 Yeryüzündeki bütün uluslar RAB'be ait olduğunuzu görecek, sizden korka-
caklar. 11 RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bolluk içinde
yaşamanızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak; hayvanlarınızın
yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak. 12 RAB ülkenize yağmuru za-
manında yağdırmak ve bütün emeğinizi verimli kılmak için göklerdeki zengin
hazinesini açacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız.
13 RAB sizi kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrınız
RAB'bin buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, altta değil, her zaman
üstte olacaksınız. 14 Bugün size ilettiğim buyrukların dışına çıkmayacak, başka
ilahların ardınca gitmeyecek, onlara tapmayacaksınız.”

Lanetler

15 “Ama Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemez, bugün size ilettiğim buyruk-
ların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size
ulaşacak:
16 “Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız.
17 “Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak.

27:20 Lev.18:8; 20:11; Yas.22:30; 1Ko.5:1 **27:21** Çık.22:19; Lev.18:23; 20:15 **27:22** Lev.18:9; 20:17
27:23 Lev.18:17; 20:14 **27:26** Gal.3:10 **28:1** Yas.11:13-17

18 “Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızın buzağıları,
sürülerinizin kuzuları lanetli olacak.
19 “İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktığınızda da lanetli ola-
caksınız.
20 “RAB'be sırt çevirmekle yaptığınız kötülükler yüzünden el attığınız her
işte O sizi lanete uğratacak, şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize
yıkım gelecek ve çabucak yok olacaksınız. 21 RAB, mülk edinmek için
gideceğiniz ülkede sizi yok edinceye dek salgın hastalıkla cezalandıracak.
22 Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla, kuraklıkla, samyeliyle, küfle
cezalandıracak. Siz yok oluncaya dek bunlar sizi kovalayacak. 23 Başınızın
üstündeki gök tunç, ayağınızın altındaki yer demir olacak. 24 RAB siz yok
oluncaya dek gökten yağmur yerine ülkenize toz ve kum yağdıracak.
25 “RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratacak. Onlara bir yoldan
saldıracak, ama önlerinden yedi yoldan kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün
uluslar için dehşet verici bir örnek olacaksınız. 26 Ölüleriniz bütün kuşlara,
yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçıran kimse olmayacak.
27 RAB sizi iyileşemeyeceğiniz Mısır çıbanıyla, urlarla, kaşıntıyla, uyuzla vura-
cak. 28 RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla cezalandıracak. 29 Öğle vakti
körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibi yürüyeceksiniz. Yaptığınız her
şeyde başarısız olacak, sürekli sıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran
olmayacak.
30 “Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunla yatacak. Ev ya-
pacak ama içinde oturmayacaksınız. Bağ dikecek ama üzümünü toplamay-
acaksınız. 31 Öküzünüz gözünüzün önünde kesilecek ama etini yemeye-
ceksiniz. Eşeğiniz zorla sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınız
düşmanlarınıza verilecek. Sizi kurtaran olmayacak. 32 Oğullarınız, kızlarınız
gözlerinizin önünde başka bir ulusa verilecek. Her gün onları gözlemekten
gözlerinizin gücü tükenecek. Elinizden bir şey gelmeyecek. 33 Tanımadığınız bir
halk toprağınızın ürününü ve bütün emeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak,
ezileceksiniz. 34 Gözlerinizle gördükleriniz sizi çıldırtacak. 35 RAB dizlerinizi,
bacaklarınızı tepeden tırnağa iyileşmeyen ağrılı çıbanlarla vuracak.
36 “RAB sizi ve başınıza atayacağınız kralı sizin de atalarınızın da bilmediği
bir ulusa sürecek. Orada ağaçtan, taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.
37 RAB'bin sizi süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek;
sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler.
38 “Çok tohum ekecek, ama az toplayacaksınız. Çünkü ürününüzü çekirge
yiyecek. 39 Bağlar dikecek, bakımını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzüm
toplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek. 40 Ülkenizin her yerinde zeytinlik-
leriniz olacak, ama zeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçlarınız ürününü
yere dökecek. 41 Oğullarınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar,
sürgüne gönderilecekler. 42 Bütün ağaçlarınızı, toprağınızın ürününü çekirgeler
yiyecek.
43 “Aranızdaki yabancılar yükseldikçe yükselecek, sizse alçaldıkça
alçalacaksınız. 44 O sana ödünç verecek, ama sen ona ödünç vermeyeceksin. O
baş, sen kuyruk olacaksın.
45 “Bütün bu lanetler başınıza yağacak. Yok oluncaya dek sizi kovalayacak
ve size erişecek. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemediniz, size verdiği
buyrukları, kuralları yerine getirmediniz. 46 Bu lanetler siz ve soyunuz
için sonsuza dek bir belirti, şaşılası bir olay olarak kalacak. 47 Madem
bolluk zamanında Tanrınız RAB'be sevinçle, hoşnutlukla kulluk etmediniz,

28:26 Yer.7:33

48 RAB'bin üzerinize göndereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz,
çıplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye
dek boynunuza demir boyunduruk vuracak.
49-50 "RAB uzaktan, dünyanın öbür ucundan bir ulusu –dilini bilmediğiniz
bir ulusu, yaşlılara saygı, küçüklere sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu–
birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek. 51 Siz yok oluncaya dek
hayvanlarınızın yavrularını, toprağınızın ürününü yiyip bitirecekler. Size ne
tahıl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne sığırlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin
kuzularını bırakacaklar; ta ki, siz ortadan kalkıncaya dek. 52 Güvendiğiniz
yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncaya dek ülkenizdeki bütün kentlerde
sizi kuşatacaklar. Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkedeki bütün kentleri
kuşatacaklar.
53 "Kuşatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin
meyvesini, Tanrınız RAB'bin size verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz.
54 Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeşine, sevdiği karısına,
sağ kalan çocuklarına acımayacak; 55 yediği çocuklarının etini onların hiçbiriyle
paylaşmayacak. Çünkü düşmanın kuşatma sırasında sizi sıkıştırması yüzünden
kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak. 56-57 Aranızda en yumuşak, en
duyarlı kadın –yumuşaklığından ve duyarlılığından ayağının tabanını yere
basmak istemeyen kadın– bile sevdiği kocasından, öz oğlundan, kızından,
plasentayı ve doğuracağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında
düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntıdan, yokluktan onları gizlice
yiyecek.
58 "Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, Tanrınız RAB'bin yüce
ve heybetli adından korkmazsanız, 59 RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla,
büyük ve sürekli belalarla, ağır, iyileşmez hastalıklarla vuracak. 60 Sizi ürküten
Mısır'ın bütün hastalıklarını yeniden başınıza getirecek; size yapışacaklar.
61 Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabı'nda yazılmamış her türlü hastalığı
ve belayı da başınıza getirecek. 62 Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayıca
az bırakılacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözüne kulak vermediniz. 63 Size
iyilik yapmak, sizi çoğaltmak RAB'bi nasıl sevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok
etmek de öyle sevindirecektir. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkeden sökülüp
atılacaksınız.
64 "RAB sizi dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bütün halklar arasına
dağıtacak. Orada sizin de ataların ızın da tanımadığı, ağaçtan ve taştan yapılmış
başka ilahlara tapacaksınız. 65 Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de
dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek. 66 Sürekli can kaygısı içinde
yaşayacaksınız. Gece gündüz dehşet içinde olacaksınız. Yaşamınızın güvenliği
olmayacak. 67 Yüreğinizi kaplayan dehşet ve gözlerinizin gördüğü olaylar
yüzünden, sabah, 'Keşke akşam olsa!', akşam, 'Keşke sabah olsa!' diyeceksiniz.
68 Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan RAB sizi gemilerle Mısır'a geri
gönderecek. Orada erkek ve kadın köle olarak kendinizi düşmanlarınıza satmaya kalkışacaksınız; ama satın alan olmayacak."

29

Antlaşmanın Yinelenmesi

1 RAB'bin İsrailliler'le Horev Dağı'nda yaptığı antlaşmaya ek olarak, Moav'da
Musa'ya onlarla yapmayı buyurduğu antlaşmanın sözleri bunlardır.

28:56-57 2Kr.6:28-29; Ağı.4:10

2 Musa bütün İsrailliler'i bir araya toplayarak şöyle dedi: "RAB'bin Mısır'da
gözlerinizin önünde firavuna, görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz.
3 Büyük denemeleri, belirtileri, o büyük ve şaşılası işleri gözlerinizle gördünüz.
4 Ne var ki, RAB bugüne dek size kavrayan yürek, gören göz, duyan kulak
vermedi. 5 RAB, 'Sizi kırk yıl çölde dolaştırdım; ne üzerinizdeki giysi eskidi, ne
ayağınızdaki çarık. 6 Ekmek yemediniz, şarap ya da başka içki içmediniz. Bütün
bunları Tanrınız RAB'bin ben olduğumu anlayasınız diye yaptım' diyor.
7 "Buraya ulaştığınızda, Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og bizimle savaşa
tutuştular. Ama onları bozguna uğrattık. 8 Ülkelerini ele geçirerek mülk olarak
Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına verdik. 9 El attığınız her
işte başarılı olmak için bu antlaşmanın sözlerini yerine getirmeye dikkat edin.
10-11 "Bugün hepiniz –önderleriniz, oymak başlarınız, ileri gelenleriniz,
görevlileriniz, bütün öbür İsrailli erkekler, çocuklarınız, karılarınız, aranızda
yaşayan ve odununuzu kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar– Tanrınız RAB'bin
önünde duruyorsunuz. 12 Bugün Tanrınız RAB'bin ant içerek sizinle yaptığı
bu antlaşmayı geçerli kılmak için burada duruyorsunuz. 13 Öyle ki, bugün
sizi kendi halkı olarak belirlesin ve size söylediği gibi, atalarınız İbrahim'e,
İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca Tanrınız olsun. 14-15 Antla yapılan bu
antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrımız RAB'bin
önünde duranlarla değil, yanımızda olmayanlarla da yapıyorum.
16 "Mısır'da nasıl yaşadığımızı, öteki ulusların ortasından geçerek buraya nasıl
geldiğimizi kendiniz de biliyorsunuz. 17 Onların arasında iğrenç suretleri,
ağaçtan, taştan, altından, gümüşten yapılmış putları gördünüz. 18 Dikkat edin,
bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmak için Tanrımız RAB'den sapan
erkek ya da kadın, boy ya da oymak olmasın; aranızda acılık, zehir veren kök
olmasın.
19 "Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasın ve, 'Kendi
isteklerim uyarınca yaşasam da güvenlikte olurum' diye düşünmesin. Bu
herkese* yıkım getirir. 20 RAB böyle birini bağışlamak istemez. RAB'bin
öfkesi ve kıskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün
lanetler başına yağacak ve RAB onun adını göğün altından silecektir. 21 Bu
Yasa Kitabı'nda yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu
felakete uğraması için İsrail'in bütün oymakları arasından ayıracaktır.
22 "Sizden sonraki kuşak, çocuklarınız ve uzak ülkeden gelen yabancılar
ülkenizin uğradığı belaları, RAB'bin ülkeye gönderdiği hastalıkları görecekler.
23 Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürtle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz
sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RAB'bin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiği Sodom,
Gomora, Adma ve Sevoyim gibi yıkıma uğrayacak. 24 Bütün uluslar, 'RAB bu
ülkeye neden bunu yaptı?' diye soracaklar, 'Bu büyük öfke neden alevlendi?'
25 "Yanıt şöyle olacak: 'Atalarının Tanrısı RAB kendilerini Mısır'dan
çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bıraktılar. 26 Tanımadıkları, RAB'bin
kendilerine pay olarak vermediği başka ilahlara yöneldiler; onlara tapıp
önlerinde eğildiler. 27 İşte bu yüzden RAB'bin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi; bu
kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağdırdı. 28 RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli
öfkeyle onları ülkelerinden söküp attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü.'
29 "Gizlilik Tanrımız RAB'be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine
uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir."

29:7 Say.21:21-35 **29:8** Say.32:33 **29:18** İbr.12:15 * **29:19** "Herkes": İbranice "Hem yaş, hem kuru". **29:23** Yar.19:24-25 **29:24** Yer.22:8-9

30

İyileşmenin ve Kutsanmanın Koşulları

1 "Bütün bu olaylar –önünüze serdiğim kutsama ve lanetler– başınıza
geldiğinde, Tanrınız RAB'bin sizi dağıttığı uluslar arasında bunları
anımsayacaksınız. 2 Bugün size ilettiğim buyruklar uyarınca siz ve çocuklarınız
Tanrınız RAB'be döner, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na uyarsanız,
3 Tanrınız RAB size acıyacak, sizi sürgünden geri getirecek. Sizi dağıttığı
ulusların arasından yeniden toplayacak. 4 Dünyanın öbür ucuna sürülmüş
olsanız bile, Tanrınız RAB sizleri toplayıp geri getirecek. 5 Sizi atalarınızın
mülk edindiği ülkeye ulaştıracak. Orayı miras alacaksınız. Tanrınız RAB
üzerinize iyilik getirecek ve sizi atalarınızdan daha çok çoğaltacak. 6 Sizin ve
çocuklarınızın yüreğini değiştirecek*. Öyle ki, O'nu bütün yüreğinizle, bütün
canınızla sevesiniz ve yaşayasınız. 7 Tanrınız RAB bütün bu laneteri sizden
nefret edenlerin, size baskı yapan düşmanlarınızın üzerine yağdıracak. 8 Siz
yine RAB'bin sözüne kulak verecek, bugün size ilettiğim buyrukların hepsine
uyacaksınız. 9 Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi başarılı kılacak; çok sayıda
çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü bol olacak.
RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de öyle hoşnut kalacak ve
sizi başarılı kılacak. 10 Yeter ki, Tanrınız RAB'bin sözünü dinleyin, bu Yasa
Kitabı'nda yazılı buyruklarına, kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün
canınızla O'na dönün.
11 "Bugün size ilettiğim bu buyruk ne tutamayacağınız kadar zor, ne de
ulaşamayacağınız kadar uzaktır. 12 O göklerde değil ki, 'Kim bizim için göğe
çıkacak? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?' diyesiniz. 13 Denizin
ötesinde değil ki, 'Kim bizim için denizin ötesine gidecek? Kim yerine ge-
tirmemiz için onu alıp yayacak?' diyesiniz. 14 Tanrı sözü size çok yakındır;
uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir.
15 "İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koyuyorum. 16 Bugün
size Tanrınız RAB'bi sevmeyi, yollarında yürümeyi, buyruklarına, kurallarına,
ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve mülk
edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrınız RAB tarafından kutsanasınız.
17 "Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başka ilahlara eğilip
taparsanız, 18 bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şeria Ir-
mağı'ndan geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız.
19 "Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü
size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayasınız.
20 Tanrınız RAB'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. RAB yaşamınızdır;
kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a söz verdiği
ülkede uzun yaşamanızı sağlayacaktır."

31

Yeşu Musa'nın Yerine Geçecek (Say.27:15-23)

1 Musa İsrailliler'e şöyle dedi: 2 "Yüz yirmi yaşındayım. Bundan böyle
size önderlik edemem. Üstelik RAB bana, 'Şeria Irmağı'nın karşı yakasına
geçmeyeceksin' dedi. 3 Tanrınız RAB önünüzden geçecek. Bu ulusları önünüzden
yok edecek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RAB'bin sözü uyarınca Yeşu size

---

30:4 Neh.1:9 * **30:6** "Yüreğini değiştirecek": İbranice "Yüreğini sünnet edecek". **30:12** Rom.10:6-8
30:20 Yar.12:7; 26:3; 28:13 **31:2** Say.20:12

önderlik edecek. 4 RAB Amorlular'ın kralları Sihon'u ve Og'u yok edip
ülkelerine yaptığının aynısını bu uluslara da yapacak. 5 RAB onları size teslim
edecek. Onlara size verdiğim buyruklar uyarınca davranmalısınız. 6 Güçlü
ve yürekli olun! Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden
Tanrınız RAB'dir. O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır."
7 Sonra Musa Yeşu'yu çağırıp bütün İsrailliler'in gözü önünde ona şöyle dedi:
"Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RAB'bin, atalarına ant içerek söz verdiği ülkeye
bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras olarak onlara sen vereceksin.
8 RAB'bin kendisi sana öncülük edecek, seninle birlikte olacak. Seni terk
etmeyecek, seni yüzüstü bırakmayacak. Korkma, yılma."

Yasanın Okunması

9 Musa bu yasayı yazıp RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıyan Levili kâhinlere
ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi. 10 Sonra onlara şöyle buyurdu:
"Her yedi yılın sonunda, borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramı'nda*,
11 bütün İsrailliler Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzere seçeceği yere
geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız. 12 Halkı –erkekleri, kadınları,
çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları– toplayın. Öyle ki, herkes duyup
öğrensin, Tanrınız RAB'den korksun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya
dikkat etsin. 13 Yasayı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek için
Şeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrınız RAB'den
korkmayı öğrensinler."

Rab'bin Musa'ya Son Buyruğu

14 RAB Musa'ya, "Ölümüne az kaldı" dedi, "Yeşu'yu çağır. Ona buyruk-
larımı bildirmem için Buluşma Çadırı'nda hazır olun." Böylece Musa ile Yeşu
gidip Buluşma Çadırı'nda beklediler. 15 Sonra RAB çadırda bulut sütununun
içinde göründü; bulut çadırın kapısı üzerinde durdu. 16 RAB Musa'ya şöyle
seslendi: "Yakında ölüp atalarına kavuşacaksın. Bu halk da gideceği ülkenin
ilahlarına bağlanıp bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım
antlaşmayı bozacaklar. 17 O gün onlara öfkeleneceğim, onları terk edeceğim.
Yüzümü onlardan çevireceğim. Başkalarına yem olacaklar, başlarına sayısız
kötülükler, sıkıntılar gelecek. O gün, 'Tanrımız bizimle olmadığı için bu
kötülükler başımıza geldi' diyecekler. 18 Başka ilahlara yönelmekle yaptıkları
kötülük yüzünden o gün kesinlikle onlardan yüzümü çevireceğim.
19 "Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsrailliler'e öğretin; onu okusunlar.
Öyle ki, bu ezgi İsrailliler'e karşı benim tanığım olsun. 20 Onları atalarına
ant içerek söz verdiğim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde yiyip doyacaklar;
semirince başka ilahlara yönelip onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı
bozacaklar. 21 Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onlara
karşı tanıklık edecek. Çünkü çocukları bu ezgiyi unutmayacak. Ant içerek söz
verdiğim ülkeye onları getirmeden önce neler tasarladıklarını biliyorum." 22 O
gün Musa bu ezgiyi yazıp İsrailliler'e öğretti.
23 RAB Nun oğlu Yeşu'ya şu buyruğu verdi: "Güçlü ve yürekli ol! Çünkü
İsrailliler'i, ant içerek söz verdiğim ülkeye sen götüreceksin ve ben seninle
birlikte olacağım."
24 Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayı bitirince,
25 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıyan Levililer'e şu buyruğu verdi: 26 "Bu
Yasa Kitabı'nı alın, Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın yanına koyun.

31:4 Say.21:21-35 **31:6** Yşu.1:5; İbr.13:5 **31:10** Yas.15:1 **31:10** Yas.16:13-15 **31:23** Say.27:23
31:23 Yşu.1:6

Orada size karşı bir tanık olarak kalsın. 27 Çünkü sizin başkaldıran, dikbaşlı
kişiler olduğunuzu biliyorum. Bugün ben sağken, aranızdayken bile RAB'be
karşı geliyorsunuz; ölümümden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız.
28 Oymaklarınızın bütün ileri gelenlerini, görevlilerinizi bana getirin. Bu sözleri
onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık tutacağım. 29 Ölümümden
sonra büsbütün yozlaşacağınızı, size buyurduğum yoldan sapacağınızı
biliyorum. Son günlerde kötülüklerle karşılaşacaksınız. Çünkü RAB'bin gözünde
kötü olanı yapacak ve yaptıklarınızla O'nu öfkelendireceksiniz."

Musa'nın Ezgisi

30 Musa şu ezginin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrail topluluğuna okudu:

32

1 "Ey gökler, kulak verin, sesleneyim;
Ey dünya, ağzımdan çıkan sözleri işit!
2 Öğretişim yağmur gibi damlasın;
Sözlerim çiy gibi düşsün,
Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi,
Bitkilere yağan sağanak gibi.
3 RAB'bin adını duyuracağım.
Ululuğu için Tanrımız'ı övün!
4 O Kaya'dır, işleri kusursuzdur,
Bütün yolları doğrudur.
O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır.
Doğru ve adildir.
5 Bu eğri ve sapık kuşak,
O'na bağlı kalmadı.
O'nun çocukları değiller.
Bu onların utancıdır.
6 RAB'be böyle mi karşılık verilir,
Ey akılsız ve bilgelikten yoksun halk?
Sizi yaratan, size biçim veren,
Babanız, Yaratıcınız O değil mi?

7 "Eski günleri anımsayın;
Çoktan geçmiş çağları düşünün.
Babanıza sorun, size anlatsın,
Yaşlılarınız size açıklasın.
8 Yüceler Yücesi uluslara paylarına düşeni verip
İnsanları böldüğünde,
Ulusların sınırlarını
İsrailoğulları'nın* sayısına göre belirledi.
9 Çünkü RAB'bin payı kendi halkıdır
Ve Yakup soyu O'nun payına düşen mirastır.

10 "Onu kurak bir ülkede,
Issız, uluyan bir çölde buldu,
Onu kuşattı, kayırdı,
Gözbebeği gibi korudu.
11 Yuvasında yavrularını uçmaya kışkırtan,

32:8 Elç.17:26 * **32:8** Masoretik metin "İsrailoğulları", Septuaginta "Tanrı'nın melekleri", Kumran "Tanrı'nın oğulları".

Onların üzerinde kanat çırpan bir kartal gibi,
Kanatlarını gerip onları aldı
Ve kanatları üzerinde taşıdı.
12 Ona yalnız RAB yol gösterdi,
Yanında yabancı ilah yoktu.

13 "Onu yeryüzünün yüksekliklerinde gezdirdi,
Tarlada yetişen ürünlerle doyurdu.
Onu kayadan akan balla,
Çakmaktaşından çıkardığı yağla besledi.
14 İneklerin yağıyla,
Koyunların sütüyle,
Besili kuzularla,
Başan cinsi en iyi koçlarla, tekelerle,
En iyi buğdayla onu besledi.
Halk üzümün kırmızı kanını içti.

15 "Yeşurun† semirdi ve sahibini tepti;
Doyunca yağ bağlayıp ağırlaştı,
Kendisini yaratan Tanrı'ya sırt çevirdi,
Kurtarıcısını, Kaya'yı küçümsedi.
16 Yabancı ilahlarla Tanrı'yı kıskandırıp
İğrençlikleriyle O'nu öfkelendirdiler.
17 Tanrı olmayan cinlere,
Tanımadıkları ilahlara,
Ataların ızın korkmadıkları,
Son zamanlarda ortaya çıkan
Yeni ilahlara kurban kestiler.
18 Seni oluşturan Kaya'yı savsakladın,
Seni yaratan Tanrı'yı unuttun.

19 "RAB bunu görünce onları reddetti;
Çünkü oğulları, kızları O'nu öfkelendirmişlerdi.
20 'Yüzümü onlardan çevirecek
Ve sonlarının ne olacağını göreceğim' dedi,
'Çünkü onlar sapık bir kuşak
Ve güvenilmez çocuklardır.
21 Tanrı olmayan ilahlarla
Beni kıskandırdılar;
Değersiz putlarıyla beni öfkelendirdiler.
Ben de halk olmayan bir halkla
Onları kıskandıracağım.
Anlayışsız bir ulusla
Onları öfkelendireceğim.
22 Çünkü size karşı öfkem ateş gibi tutuşup
Ölüler diyarının derinliklerine dek yanacak.
Yeryüzünü ve ürününü yutup yok edecek
Ve dağların temellerini tutuşturacak.

23 " 'Üzerlerine kötülükler yığacağım,

† **32:15** "Dürüst" anlamına gelen "Yeşurun" İsrail halkına verilen bir addır. **32:17** 1Ko.10:20 **32:21** 1Ko.10:22 **32:21** Rom.10:19

Oklarımı onlara karşı kullanacağım.
24 Kavurucu kıtlık, tüketici hastalık,
Öldürücü salgın vuracak onları.
Gönderdiğim canavarlar dişleriyle onlara saldıracak,
Toprakta sürünen zehirli yılanlar onları ısıracak.
25 Sokakta kılıç onları çocuksuz bırakacak;
Evlerinde dehşet egemen olacak.
Delikanlısı, genç kızı,
Emzikteki çocuğu, aksaçlısı ölecek.
26 Onları darmadağın etmeyi,
İnsanlar arasından anılarını silmeyi düşündüm.
27 Ama düşmanın alay etmesinden çekindim.
Öyle ki, düşman yanlış anlayıp da,
Bütün bunları yapan RAB değil,
Başarı kazanan biziz, demesin.'

28 "Onlar anlayışsız bir ulustur,
Onlarda sezgi yoktur.
29 Keşke bilge kişiler olsalardı, anlasalardı,
Sonlarının ne olacağını düşünselerdi!
30 Onların Kayası kendilerini satmamış
Ve RAB onları ele vermemiş olsaydı,
Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar,
İki kişi on bin kişiyi kaçırtırdı?
31 Çünkü bizim Kayamız‡ onların kayasına benzemez,
Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.
32 Onların asması Sodom asmasından,
Gomora bağlarındandır.
Üzümleri zehirle dolu,
Salkımları acıdır.
33 Şarapları yılan zehiri,
Kobraların öldürücü zehiridir.

34 " 'Bu kötülükleri yazmadım mı?
Hazinelerimde mühürlemedim mi?
35 Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim,
Zamanı gelince ayakları kayacak,
Onların yıkım günü yakındır,
Ceza günü hızla yaklaşıyor.'

36 "RAB kendi halkının hakkını koruyacak,
Onların gücünün tükendiğini,
Ülkede genç yaşlı kimsenin kalmadığını görünce,
Kullarına acıyacaktır.
37 'Hani sığındığınız kaya,
Hani ilahlarınız nerede?' diyecek,
38 'Kurbanlarınızın yağını yiyen,
Dökmelik sununuzu içen
İlahlarınız hani nerede?
Kalksınlar da size yardım etsinler!

‡ **32:31** "Kayamız": "Tanrımız". **32:35** Rom.12:19; İbr.10:30 **32:36** Mez.135:14

Size barınak olsunlar!

39 “ ‘Artık anlayın ki, ben, evet ben O'yum,
Benden başka tanrı yoktur!
Öldüren de, yaşatan da,
Yaralayan da, iyileştiren de benim.
Kimse elimden kurtaramaz.
40 Elimi göğe kaldırır
Ve sonsuzluk boyunca varlığım hakkı için derim ki,
41 Parlayan kılıcımı bileyip
Yargılamak için elime alınca,
Düşmanlarımdan öç alacağım,
Benden nefret edenlere karşılığını vereceğim.
42 Oklarımı kanla sarhoş edeceğim,
Kılıcım vurulanların, tutsakların kanıyla,
Düşman önderlerinin başlarıyla
Ve etle beslenecek.’

43 “Ey uluslar, O'nun halkını kutlayın,
Çünkü O kullarının kanının öcünü alacak,
Düşmanlarından öç alacak,
Ülkesinin ve halkının günahını bağışlayacak.”
44 Musa, Nun oğlu Hoşea§ ile birlikte gelip bu ezginin sözlerini halka okudu.
45-46 Musa sözlerini bitirince, İsrailliler'e şöyle dedi: “Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı sözlerin tümünü benimseyin. Bu yasanın bütün sözlerine dikkat etmeleri ve yerine getirmeleri için çocuklarınıza buyruk verin. 47 Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır. Şeria Irmağı'ndan geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz bu sözler sayesinde uzun olacaktır.”

Musa'ya Ölümü Önceden Bildiriliyor

48 RAB aynı gün Musa'ya şöyle seslendi: 49 “Haavarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağı'na çık. Mülk olarak İsrailliler'e vereceğim Kenan ülkesine bak. 50 Ağabeyin Harun Hor Dağı'nda ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın. 51 Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde, Meriva-Kadeş sularında, İsrailliler'in önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz. 52 Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.”

33

Musa İsrail Oymaklarını Kutsuyor

1 Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsrailliler'i kutsadı. 2 Şöyle dedi:
“RAB Sina Dağı'ndan geldi,
Halkına Seir'den doğdu
Ve Paran Dağı'ndan parladı.
On binlerce kutsalıyla birlikte geldi,
Sağ elinde halkı için alev alev yanan ateş vardı.
3 Ya RAB, halkları gerçekten seversin,
Bütün kutsallar elinin altındadır.
Ayaklarına kapanır,
Sözlerini dinlerler.

32:43 Rom.15:10-11 **32:43** Va.19:2 § **32:44** “Hoşea”: Yeşu'nun öbür adı. **32:48** Say.27:12-14; Yas.3:23-27

4 Yakup'un topluluğuna miras olarak,
Musa bize yasayı verdi.
5 İsrail'in oymaklarıyla
Halkın önderleri bir araya geldiğinde
RAB Yeşurun'un* kralı oldu†.

6 “Ruben yaşasın, ölmesin,
Halkının sayısı az olmasın.”

7 Musa Yahuda için de şunları söyledi:
“Ya RAB, Yahuda'nın yakarışını duy
Ve onu kendi halkına getir.
Kendisi için elleriyle savaştı.
Düşmanlarına karşı ona yardımcı ol.”

8 Levi için de şöyle dedi:
“Ya RAB, senin Tummim'in ve Urim'in*
Sadık kulun içindir.
Onu Massa'da denedin,
Meriva sularında onunla tartıştın.
9 O annesi ve babası için,
‘Onları saymıyorum’ dedi.
Kardeşlerini tanımadı,
Çocuklarını bilmedi.
Ama senin sözünü tuttu
Ve antlaşmana bağlı kaldı.
10 İlkelerini Yakup soyuna,
Yasanı İsrail'e öğretecekler.
Senin önünde buhur,
Sunağında tümüyle yakmalık sunular sunacaklar.
11 Ya RAB, onları el attıkları her işte kutsa,
Yaptıklarından hoşnut ol.
Ona karşı ayaklananların
Ve ondan nefret edenlerin belini kır,
Bir daha ayağa kalkmasınlar!”

12 Benyamin için de şöyle dedi:
“RAB'bin sevgilisi,
O'nun yanında güvenlikte yaşasın;
RAB bütün gün onu korur,
O da RAB'bin kucağında‡ oturur.”

13 Yusuf için de şöyle dedi:
“RAB onun ülkesini
Gökten yağan değerli çiyle
Ve yeraltındaki derin su kaynaklarıyla kutsasın.
14 Ülkesi güneş altında yetişen ürünlerin en iyisiyle,
Her ay yetişen en iyi meyvelerle,
15 Yaşlı dağların en seçkin armağanlarıyla,

* **33:5** “Dürüst” anlamına gelen “Yeşurun” İsrail halkına verilen bir addır. Aynı ifade 33:26'da da geçer.
† **33:5** “Kralı oldu” ya da “Kralıydı”. **33:8** Çık.28:30 **33:8** Çık.17:7; Say.20:13 ‡ **33:12** “Kucağında”: İbranice “Omuzlar arasında”.

Kalıcı tepelerin bolluğuyla,
16 Yerin en değerli ürünü ve doluluğuyla,
Çalıda oturanın lütfuyla bereketli olsun.
Yusuf'un başı üzerine,
Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket yağsın.
17 İlk doğan bir boğa kadar
Görkemlidir o;
Boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir.
Bu boynuzlarla ulusları,
Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları yaralayacak.
İşte böyledir Efrayim'in on binleri,
İşte bunlardır Manaşşe'nin binleri."

18 Zevulun için de şöyle dedi:
"Ey Zevulun, sevinç duy yola çıkışınla,
Ve sen, İssakar, çadırlarında sevin!
19 Ulusları dağa çağıracak,
Orada doğruluk kurbanları kesecekler.
Denizlerin bolluğuyla
Ve kumlarda saklı hazinelerle doyacaklar."

20 Gad için de şöyle dedi:
"Gad'ın sınırını genişleten kutsansın;
Gad orada kol ve baş parçalayan
Bir aslan gibi oturuyor.
21 Kendine ilk toprağı seçti;
Önderlik payı ona verilmiştir.
Halkın önderleri bir araya geldiğinde,
RAB'bin doğru isteğini
Ve İsrail'e ilişkin ilkelerini,
O yerine getirdi."

22 Dan için de şöyle dedi:
"Dan Başan'dan sıçrayan
Aslan yavrusudur."

23 Naftali için de şöyle dedi:
"Ey sen, RAB'bin lütfu ve
Kutsamasıyla dolu olan Naftali!
Sen batıyı ve güneyi mülk edineceksin."

24 Aşer için de şöyle dedi:
"Oğullar arasında en çok kutsanan Aşer olsun,
Kardeşlerinin beğenisini kazanan o olsun.
Ayağını zeytinyağına batırsın.
25 Kapı sürgülerin demir ve tunç olacak
Ve gücün yaşamın boyunca sürecektir."

26 "Ey Yeşurun, sana yardım için
Göklere ve bulutlara görkemle binen,
Tanrı'ya benzer biri yok.

33:16 Çık.3:2

27 Sığınağın çağlar boyu var olan Tanrı'dır,
Seni taşıyan O'nun yorulmaz kollarıdır.
Düşmanı önünden kovacak
Ve sana, 'Onu yok et!' diyecek.
28 Böylece İsrail güvenlik içinde yaşayacak;
Tahıl ve yeni şarap ülkesinde,
Yakup'un pınarı güvenlikte kalacak.
Gökler oraya çiy damlatacak.
29 Ne mutlu sana, ey İsrail!
Var mı senin gibisi?
Sen RAB'bin kurtardığı bir halksın.
RAB seni koruyan kalkan
Ve şanlı kılıcındır.
Düşmanların senin önünde küçülecek
Ve sen onları çiğneyeceksin."

34

Musa'nın Ölümü

1 Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağı'na giderek Eriha Kenti
karşısındaki Pisga Dağı'na çıktı. RAB ona bütün ülkeyi gösterdi: 2 Dan'a kadar
uzanan Gilat'ı, bütün Naftali'yi, Efrayim ve Manaşşe bölgelerini, Akdeniz'e
kadar uzanan bütün Yahuda bölgesini, 3 Negev'i, hurma kenti Eriha Vadisi'nin
Soar'a kadar uzanan ovasını. 4 Sonra Musa'ya şöyle dedi: "İbrahim'e, İshak'a,
Yakup'a, 'Senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sana
gösterdim, ama oraya gitmeyeceksin."
5 Böylece RAB'bin sözü uyarınca RAB'bin kulu Musa orada, Moav ülkesinde
öldü. 6 RAB onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki vadide gömdü. Bugün
de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor. 7 Musa öldüğünde yüz yirmi
yaşındaydı; ne gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti. 8 İsrailliler Moav
ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular.
Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi. 9 Nun oğlu Yeşu
bilgelik ruhuyla doluydu. Çünkü Musa ellerini üzerine koymuştu. İsrailliler
onu dinliyor ve RAB'bin Musa'ya verdiği buyruklar uyarınca davranıyorlardı.
10 O günden bu yana İsrail'de Musa gibi RAB'bin yüz yüze görüştüğü bir
peygamber çıkmadı. 11 RAB onu Mısır'da firavuna, görevlilerine ve bütün
ülkesine bir sürü belirtiler, şaşılası işler yapması için göndermişti. 12 Musa
İsrailliler'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücü işler yapmıştı.

34:4 Yar.12:7; 26:3; 28:13 **34:10** Çık.33:11

YEŞU

GİRİŞ

Bu kitap Musa'nın yerine geçen Yeşu'nun önderliğinde çoğu Kenan topraklarının İsrailliler tarafından ele geçirilişinin tarihidir. Kitapta sözü edilen önemli olaylar arasında Şeria Irmağı'nın geçilmesi, Eriha'nın düşüşü, Ay Kenti'nin ele geçirilmesi, Tanrı ile İsrail arasındaki antlaşmanın yenilenmesi sayılabilir.

Kitabın iyi bilinen ayetlerinden biri 24:15'tir. Yeşu bu ayette şöyle diyor: "Kime kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz."

Ana Hatlar:

1:1-12:24 Kenan topraklarının ele geçirilmesi
13:1-21:45 Toprakların bölüştürülmesi
a.13:1-33 Şeria Irmağı'nın doğusundaki topraklar
b.14:1-19:51 Şeria Irmağı'nın batısındaki topraklar
c.20:1-9 Sığınak kentler
ç.21:1-45 Levililer'e ayrılan kentler
22:1-34 Doğuda yerleşen oymakların kendi topraklarına dönmesi
23:1-16 Yeşu'nun veda konuşması
24:1-33 Antlaşmanın Şekem'de yenilenmesi

Rab'bin Yeşu'ya Buyruğu

1 RAB, kulu Musa'nın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşu'ya
şöyle seslendi: 2 "Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halkla birlikte Şeria
Irmağı'nı geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin. 3 Musa'ya söylediğim
gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum. 4 Sınırlarınız çölden Lübnan'a,
büyük Fırat Irmağı'ndan –bütün Hitit ülkesi dahil– batıdaki Akdeniz'e kadar
uzanacak. 5 Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa
ile birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni
yüzüstü bırakmayacağım.
6 "Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi
miras almaya sen götüreceksin. 7 Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın
sana buyurduğu Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin
her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma. 8 Yasa
Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için
gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.
9 Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrın RAB
gideceğin her yerde seninle birlikte olacak."

Yeşu'nun Halka Buyruğu

10 Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu: 11 "Ordugahın
ortasından geçip halka şu buyruğu verin: 'Kendinize kumanya hazırlayın.
Çünkü Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç
gün sonra Şeria Irmağı'nı geçeceksiniz.' "
12 Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarına ve Manaşşe oymağının yarısına da şöyle
dedi: 13 "RAB'bin kulu Musa'nın, 'Tanrınız RAB bu ülkeyi size verip sizi rahata
erdirecek' dediğini anımsayın. 14 Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız
Şeria Irmağı'nın doğusunda, Musa'nın size verdiği topraklarda kalsın. Ama

1:3 Yas.11:24-25 **1:5** Yas.31:6,8; İbr.13:5 **1:6** Yas.31:6,7,23 **1:12** Say.32:28-32; Yas.3:18-20; Yşu.22:1-6

sizler, bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarak kardeşlerinizden önce ırmağı geçip
onlara yardım edin. 15 RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata
erdirecek. Onlar Tanrınız RAB'bin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra
siz de mülk edindiğiniz topraklara, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın
doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin."
16 Önderler Yeşu'ya, "Bize ne buyurduysan yapacağız" diye karşılık verdiler,
"Bizi nereye gönderirsen gideceğiz. 17 Her durumda Musa'nın sözünü din-
lediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musa'yla birlikte
olmuş olan Tanrın RAB seninle de birlikte olsun. 18 Sözünü dinlemeyen,
buyruklarına karşı gelip başkaldıran ölümle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen
güçlü ve yürekli ol."

2

Rahav ve Casuslar

1 Nun oğlu Yeşu Şittim'den gizlice iki casus gönderdi. "Gidip ülkeyi, özellikle de
Eriha'yı araştırın" dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin
evine gidip geceyi orada geçirdiler.
2 Bu arada Eriha Kralı'na, "Ülkemizi araştırmak üzere bu gece İsrail halkından
buraya adamlar geldi" diye haber verildi. 3 Bunun üzerine Eriha Kralı, Ra-
hav'a, "Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar" diye haber gönderdi,
"Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler."
4 İki adamı saklamış olan Rahav, "Adamların bana geldikleri doğru" dedi,
"Ama ben nereli olduklarını bilmiyordum. 5 Karanlık basar basmaz, kentin
kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen
peşlerinden giderseniz yetişirsiniz." 6 Aslında kadın onları dama çıkarmış,
oraya sermiş olduğu keten saplarının altına gizlemişti. 7 Kralın adamlarıysa
casusları Şeria Irmağı'nın geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar
kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmişti.
8 Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı. 9 "RAB'bin bu
ülkeyi size verdiğini biliyorum" dedi, "Sizden ötürü dehşete kapıldık; ülkede
yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü. 10 Çünkü Mısır'dan
çıktığınızda RAB'bin Kamış Denizi'ni* önünüzde nasıl kuruttuğunu, Şeria Ir-
mağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala –Sihon ve Og'a– neler yaptığınızı, onları
nasıl yok ettiğinizi duyduk. 11 Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin
bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız
RAB hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrı'dır. 12-13 Size
iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilik edeceğinize lütfen RAB adına ant için.
Annemi, babamı, erkek ve kız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp
hepimizi sağ bırakacağınıza ilişkin bana güvenilir bir işaret verin."
14 Adamlar, "Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız, yerinize ölmeye
hazırız" dediler, "RAB bu ülkeyi bize verdiğinde sana iyilik edip sözümüzü
tutacağız."
15 Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları iple pencereden aşağı
indirdi. 16 Onlara, "Dağa çıkın, yoksa sizi kovalayanlarla karşılaşabilirsiniz"
dedi, "Onlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolunuza devam
edersiniz."
17 Adamlar Rahav'a, "Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız" dediler, 18 "Ama
ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğin pencereye bağla. Anneni,
babanı, kardeşlerinle babanın bütün ev halkını yanına, kendi evine topla.
19 Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanından sorumlu olacak; böyle biri

2:1 İbr.11:31; Yak.2:25 **2:10** Çık.14:21 **2:10** Say.21:21-35

için sorumluluk kabul etmeyiz. Ama seninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan biz sorumluyuz. 20 Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizi bağlamaz."
21 Kadın, "Dediğiniz gibi olsun" diye karşılık verdi. Onları yola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı.
22 Adamlar ayrılıp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlar dönünceye dek üç gün orada kaldılar. Kovalayanlar yol boyu onları aradılarsa da bulamadılar.
23 İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nun oğlu Yeşu'nun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar. 24 Yeşu'ya, "RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti" dediler, "Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü."

3

İsrailliler Şeria Irmağı'nı Geçiyor

1 Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şittim'den yola çıkıp Şeria Irmağı'na kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar.
2 Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler 3 halka, "Levili kâhinlerin Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* yüklendiklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin" diye buyurdular, 4 "Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığı'na yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın* kadar bir aralık kalsın."
5 Yeşu halka, "Kendinizi kutsayın" dedi, "Çünkü RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak."
6 Yeşu kâhinlere, "Antlaşma Sandığı'nı yüklenip halkın önüne geçin" dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar.
7 Bu arada RAB Yeşu'ya şöyle dedi: "Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni bütün İsrail halkının gözünde yüceltmeye başlayacağım. 8 Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere, 'Şeria Irmağı'nın kıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun' diye buyruk ver."
9 Yeşu İsrail halkına, "Yaklaşın, Tanrınız RAB'bin söylediklerini dinleyin" dedikten sonra ekledi: 10 "Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu, Kenan, Hitit, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzden süreceğini şundan anlayacaksınız: 11 Bütün yeryüzünün Egemeni'ne ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağı'nı geçecek. 12 Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymaklarından kendinize on iki adam seçin. 13 Bütün yeryüzünün Egemeni RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağı'nın sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecek."
14 Halk Şeria Irmağı'nı geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı. 15 Sandığı taşıyan kâhinler ırmağın kıyısına varıp suya ayak bastıklarında –Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarır, kıyılarını basar– 16 ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan Adam Kenti'nde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki, Arava –Lut– Gölü'ne akan sular tümüyle kesildi. Halk Eriha'nın karşısından ırmağı geçti. 17 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler, halkın tamamı ırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasında kıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

* **3:4** "İki bin arşın": Yaklaşık 900 m.

4

Irmaktan Alınan Taşlar

1 Halkın tümü Şeria Irmağı'nı geçtikten sonra RAB Yeşu'ya şöyle seslendi:
2 "Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan on iki adam seçin. 3 Onlara
şunu buyurun: 'Buradan, Şeria Irmağı'nın ortasından, kâhinlerin ayaklarını
sağlam biçimde bastıkları yerden birer taş alın. Bu taşları yanınızda götürüp
geceyi geçireceğiniz yere koyun.' "
4 Böylece Yeşu İsrail'in her oymağından birer kişi olmak üzere seçtiği on
iki adamı çağırdı. 5 Onlara, "Irmağın ortasına, Tanrınız RAB'bin Antlaşma
Sandığı'na* kadar gidin" diye buyurdu, "İsrail halkının oymak sayısına göre
her biriniz omuzuna birer taş alsın. 6 Bunlar sizin için bir anı olacak.
Çocuklarınız ilerde, 'Bu taşların sizin için anlamı ne?' diye sorduklarında,
7 onlara diyeceksiniz ki, 'Şeria Irmağı'nın suları RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın
önünde kesildi. Antlaşma Sandığı ırmaktan geçerken akan sular durdu. Bu
taşlar sonsuza dek İsrail halkı için bu olayın anısı olacak.' "
8 İsrailliler Yeşu'nun buyruğunu yerine getirdiler. RAB'bin Yeşu'ya söylediği
gibi, İsrail oymaklarının sayısına göre Şeria Irmağı'nın ortasından aldıkları on
iki taşı konaklayacakları yere götürüp bir araya yığdılar. 9 Yeşu ayrıca Şeria
Irmağı'nın ortasına, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin durduğu yere on iki
taş diktirdi. Bu taşlar bugün de oradadır.
10 Böylece RAB'bin Yeşu'ya, halka iletilmek üzere buyurduğu her şey yerine
getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasında durdular.
Her şey Musa'nın Yeşu'ya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak ırmağı geçti.
11 Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'yla birlikte
halkın önüne geçtiler. 12 Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının
yarısı, Musa'nın kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkının
önüne geçtiler. 13 Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere RAB'bin
önünde Eriha ovalarına girdi.
14 RAB o gün Yeşu'yu bütün İsrail halkının gözünde yüceltti. Musa'ya yaşamı
boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yeşu'ya da öyle saygı göstermeye başladılar.
15-16 RAB Yeşu'ya, "Levha Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin Şeria Irmağı'ndan
çıkmalarını buyur" dedi.
17 Yeşu da kâhinlere, "Şeria Irmağı'ndan çıkın" diye buyurdu.
18 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasından
ayrılıp karaya ayak basar basmaz ırmağın suları eskisi gibi akmaya ve kıyıları
basmaya başladı.
19 Halk Şeria Irmağı'nı birinci ayın onuncu günü geçip Gilgal'da, Eriha'nın
doğu sınırında konakladı. 20 Yeşu ırmaktan alınan on iki taşı Gilgal'a dikti.
21 Sonra İsrail halkına şöyle dedi: "Çocuklarınız bir gün size, 'Bu taşların
anlamı nedir?' diye soracak olurlarsa, 22 onlara, 'İsrail halkı Şeria Irmağı'nın
kurumuş yatağından geçti' diyeceksiniz. 23 'Tanrınız RAB Kamış Denizi'ni*
geçişimiz boyunca önümüzde nasıl kuruttuysa, Şeria Irmağı'nı da geçişiniz
boyunca önünüzde kuruttu. 24 Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin
ne denli güçlü olduğunu anlasın; siz de Tanrınız RAB'den her zaman kor-
kasınız!' "

5

1 RAB'bin Şeria Irmağı'nın sularını İsrailliler'in önünde, halkın geçişi
boyunca nasıl kuruttuğunu duyan batı yakasındaki Amorlu krallarla Akdeniz

kıyısındaki Kenanlı krallar, İsrailliler'den ötürü can derdine düştüler; korkudan dizlerinin bağı çözüldü.

Gilgal'daki Sünnet Olayı

2 Bu arada RAB, Yeşu'ya şöyle seslendi: "Kendine taştan bıçaklar yap ve
İsrailliler'i eskisi gibi sünnet et."
3 Böylece Yeşu taştan yaptığı bıçaklarla İsrailliler'i Givat-Haaralot'ta sünnet
etti. 4 Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında
savaşabilecek yaştaki bütün erkekler, Mısır'dan çıktıktan sonra çölden geçerken
ölmüşlerdi. 5 Mısır'dan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ama Mısır'dan
çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı. 6
İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında savaşacak yaşta olanların tümü ölünceye dek
çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RAB'bin sözünü dinlememişlerdi. RAB
bize verilmek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara
göstermeyeceğine ant içmişti. 7 RAB onların yerine çocuklarını yaşattı. Sünnetsiz
olan bu çocukları Yeşu sünnet etti. Çünkü yolda sünnet olmamışlardı. 8 Bütün
erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceye dek ordugahta kaldılar.
9 RAB Yeşu'ya, "Mısır'da uğradığınız utancı bugün üzerinizden kaldırdım" dedi.
Bugün de oraya Gilgal* denmesinin nedeni budur.
10 Gilgal'da, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı, ayın on dördüncü
gününün akşamı Fısıh Bayramı'nı* kutladı. 11 Bayramın ertesi günü, tam o
gün, ülkenin ürününden mayasız ekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler.
12 Ülkenin ürününden yemeleri üzerine ertesi gün man kesildi. Man kesilince
İsrailliler o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler.

Eriha'nın Düşüşü

13 Yeşu Eriha'nın yakınındaydı. Başını kaldırınca önünde, kılıcını çekmiş bir
adam gördü. Ona yaklaşarak, "Sen bizden misin, karşı taraftan mı?" diye
sordu.
14 Adam, "Hiçbiri" dedi, "Ben RAB'bin ordusunun komutanıyım. Şimdi
geldim."
O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. "Efendimin kuluna
buyruğu nedir?" diye sordu. 15 RAB'bin ordusunun komutanı, "Çarığını
çıkar" dedi, "Çünkü bastığın yer kutsaldır." Yeşu söyleneni yaptı.

6

1 Eriha Kenti'nin kapıları İsrailliler yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren
vardı, ne de çıkan. 2 RAB Yeşu'ya, "İşte Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçılarını
senin eline teslim ediyorum" dedi, 3 "Siz savaşçılar, kentin çevresini günde
bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız. 4 Koç boynuzundan yapılmış
birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin
çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar. 5 Kâhinlerin
koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek
sesle bağırsın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden
dosdoğru kente girecek."
6 Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, "RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* alın" dedi,
"Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsün."

5:6 Say.14:28-35 * **5:9** "Gilgal": İbranice "Galal" (kaldırmak, yuvarlamak) fiilinden türetilmiştir.
5:10 Çık.12:1-13 **5:12** Çık.16:35 **5:15** Çık.3:5

7 Sonra halka, “Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın” dedi, “Silahlı
öncüler RAB'bin Sandığı'nın önünden gitsin.”
8 Yeşu'nun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru
taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RAB'bin önünde ilerlemeye başladılar.
Onları RAB'bin Antlaşma Sandığı izliyordu. 9 Silahlı öncüler boru çalan
kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular
çalınıyordu. 10 Yeşu halka şu buyruğu verdi: “Savaş naraları atmayın, sesinizi
yükseltmeyin. ‘Bağırın’ diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmasın.
Buyruğumu duyunca bağırın.” 11 Halk RAB'bin Sandığı'yla birlikte kentin
çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha dönüp geceyi orada geçirdi.
12 Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RAB'bin Sandığı'nı
yüklendiler. 13 Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB'bin Sandığı'nın
önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların
önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nı izliyordu. Bu arada borular
sürekli çalınıyordu. 14 Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolanıp
ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler.
15 Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde
yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar.
16 Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, “Bağırın! RAB kenti
size verdi” dedi, 17 “Kent, içindeki her şeyle birlikte, RAB'be koşulsuz adan-
mıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahav'la evindek-
iler sağ bırakılacak. 18 Sakın RAB'be adanan herhangi bir şeye el sürmeyin.
Adadığınız şeyleri alırsanız İsrail'in ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz.
19 Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RAB'be ayrılmıştır. Bunlar RAB'bin
hazinesine girecek.”
20 Halk bağırmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten
halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu
yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler. 21 Kadın erkek, genç
yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı
varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.
22 Yeşu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adama, “O fahişenin evine gidin,
ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarını dışarı çıkarın” dedi. 23 Eve
giren genç casuslar Rahav'ı, annesini, babasını, erkek kardeşleriyle bütün
akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyi alıp İsrail ordugahının yakınına
getirdiler. 24 Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancak altını
ve gümüşü, tunç ve demir eşyayı RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine koydu-
lar. 25 Yeşu fahişe Rahav'a, babasının ev halkıyla yakınlarına dokunmadı.
Yeşu'nun Eriha'yı araştırmak için gönderdiği ulakları saklayan Rahav, bugün
de İsrailliler'in arasında yaşıyor.
26 Bundan sonra Yeşu şöyle ant içti: “Bu kenti, Eriha'yı yeniden kurmaya
kalkışan, RAB'bin lanetine uğrasın. Buna kalkışan kişi büyük oğlunu kay-
betme pahasına temel atacak, en küçük oğlunu kaybetme pahasına da kentin
kapılarını yerine takacak.”
27 RAB Yeşu'yla birlikteydi. Yeşu'nun ünü ülkenin her yanına yayıldı.

7

Akan'ın Günahı

6:20 İbr.11:30 **6:25** İbr.11:31 **6:26** 1Kr.16:34

1 Ne var ki, İsrailliler adanan eşyalar konusunda RAB'be ihanet ettiler.
Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış
eşyaların bazılarını alınca, RAB İsrailliler'e öfkelendi.
2 Yeşu, Eriha'dan Beytel'in doğusunda, Beytaven yakınındaki Ay Kenti'ne
adamlar göndererek, "Gidip ülkeyi araştırın" dedi. Adamlar da gidip Ay
Kenti'ni araştırdılar. 3 Sonra Yeşu'nun yanına dönerek ona, "Bütün halkın oraya
gidip yorulmasına gerek yok" dediler, "Sayısı az olan Ay halkını yenmeye iki
üç bin kişi yeter." 4 Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsrailli, Ay halkının
önünde kaçmaya başladı. 5 Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ
kalanları da kentin kapısından Şevarim'e dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları
öldürdü. Korkudan İsrailliler'in dizlerinin bağı çözüldü.
6 Bunun üzerine Yeşu giysilerini yırtarak İsrail'in ileri gelenleriyle birlikte
başından aşağı toprak döküp RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere ka-
pandı ve akşama dek bu durumda kaldı. 7 Ardından şöyle dedi: "Ey Egemen
RAB, bizi Amorlular'ın eline teslim edip yok etmek için mi Şeria Irmağı'ndan
geçirdin? Keşke halimize razı olup ırmağın ötesinde kalsaydık. 8 Ya Rab,
İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktan sonra ben ne diyebilirim!
9 Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyunca çevremizi kuşatacak,
adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, ya Rab, kendi yüce adın için ne
yapacaksın?"
10 RAB Yeşu'ya şöyle karşılık verdi: "Ayağa kalk! Neden böyle yüzüstü
yere kapanıyorsun? 11 İsrailliler günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine
getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların
bir kısmını çalıp kendi eşyaları arasına gizlediler ve yalan söylediler. 12 İşte bu
yüzden İsrailliler düşmana karşı tutunamıyor, arkalarını dönüp düşmanlarının
önünden kaçıyor. Çünkü lanete uğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları
yok etmezseniz, artık sizinle birlikte olmayacağım. 13 Kalk, halkı kutsa ve
onlara de ki, 'Kendinizi yarın için kutsayın. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle
diyor: Ey İsrail, adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçe
düşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.' 14 Sabah olunca oymak oymak
dizilip sırayla öne çıkacaksınız. RAB'bin belirleyeceği oymak, boy boy öne
çıkacak. RAB'bin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RAB'bin
belirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak. 15 Adanmış eşyaları
aldığı belirlenen kişi, kendisine ait her şeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü
RAB'bin Antlaşması'nı bozup İsrail'de iğrenç bir günah işledi."
16 Sabah erkenden kalkan Yeşu, İsrail halkını oymak oymak öne çıkardı.
Bunlardan Yahuda oymağı belirlendi. 17 Yahuda boylarını teker teker öne
çıkardığında, Zerah boyu belirlendi. Zerahlılar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi
ailesi belirlendi. 18 Zavdi ailesinin erkekleri teker teker öne çıkarıldığında
Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan belirlendi.
19 O zaman Yeşu Akan'a, "Oğlum" dedi, "İsrail'in Tanrısı RAB'bin hakkı için
doğruyu söyle*, ne yaptın, söyle bana, benden gizleme."
20 Akan, "Doğru" diye karşılık verdi, "İsrail'in Tanrısı RAB'be karşı günah
işledim. Yaptığım şu: 21 Ganimetin içinde Şinar† işi güzel bir kaftan, iki yüz şekel‡
gümüş, elli şekel§ ağırlığında bir külçe altın görünce dayanamayıp aldım. En
altta gümüş olmak üzere, tümünü çadırımın ortasında toprağa gömdüm."

---

* **7:19** "İsrail'in Tanrısı RAB'bin hakkı için doğruyu söyle": İbranice "İsrail'in Tanrısı RAB'bi yücelt ve O'nu öv". Bu deyim birine ant içirmek için kullanılırdı. † **7:21** "Şinar", yani "Babil". ‡ **7:21** "İki yüz şekel": Yaklaşık 2.3 kg. § **7:21** "Elli şekel": Yaklaşık 575 gr.

22 Yeşu'nun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koştular. Gömülmüş eşyaları
orada buldular. Gümüş en alttaydı. 23 Tümünü çadırdan çıkardılar, Yeşu'ya ve
İsrail halkına getirip RAB'bin önünde yere serdiler.
24 Yeşu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı,
Akan'ın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşeğini, çadırıyla bütün
eşyalarını alıp Akor* Vadisi'ne götürdüler. 25 Yeşu Akan'a, "Bizi neden bu
felakete sürükledin?" dedi, "RAB de bugün seni felakete sürükleyecek."
Ardından bütün İsrail halkı Akan'ı taşa tuttu; kendisine ait ne varsa taşlayıp
yaktı. 26 Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de
duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi. Oranın bugün de Akor Vadisi
diye anılmasının nedeni budur.

8

Ay Kenti'nin Yıkılması

1 RAB Yeşu'ya, "Korkma, yılma" dedi, "Bütün savaşçılarını yanına alıp Ay
Kenti'nin üzerine yürü. Ay Kralı'nı, halkını ve kenti bütün topraklarıyla
birlikte sana teslim ediyorum. 2 Eriha'ya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kenti'ne
ve kralına da aynısını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti
kendinize ayırın. Kentin gerisinde pusu kur."
3 Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'nin üzerine yürümeye
hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyı geceleyin yola çıkarırken 4 onlara
şöyle buyurdu: "Gidip kentin gerisinde pusuya yatın. Kentin çok uzağında
durmayın. Hepiniz her an hazır olun. 5 Ben yanımdaki halkla birlikte
kente yaklaşacağım. Bir önceki gibi, düşman kentten çıkıp üzerimize gelince,
önlerinde kaçar gibi yapıp 6 onları kentten uzaklaştırıncaya dek ardımızdan
sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçar gibi ya-
parken, 7 siz de pusu kurduğunuz yerden çıkıp kenti ele geçirirsiniz. Tanrımız
RAB orayı elinize teslim edecek. 8 Kenti ele geçirince ateşe verin. RAB'bin
buyruğuna göre hareket edin. İşte buyruğum budur."
9 Ardından Yeşu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ile Ay Kenti arasında,
Ay Kenti'nin batısında pusuya yattılar. Yeşu ise geceyi halkla birlikte geçirdi.
10 Yeşu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrail'in
ileri gelenleri önde olmak üzere Ay Kenti'ne doğru yola çıktılar. 11 Yeşu,
yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerine yürüdü. Yaklaşıp kentin kuzeyinde
ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadi vardı. 12 Yeşu beş bin kişi
kadar bir güçle Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batısında pusu kurdurdu.
13 Ardından hem kuzeyde ordugah kuranlar, hem batıda pusuya yatanlar
savaş düzenine girdiler. Yeşu o gece vadide ilerledi.
14 Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkenden kalktı. Zaman
yitirmeden, İsrailliler'e karşı savaşmak üzere Arava bölgesinin karşısında belir-
lenen yere çıktı. Ne var ki, kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan
habersizdi. 15 Yeşu ile yanındaki İsrailliler, kent halkı önünde bozguna uğramış
gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar. 16 Kentteki bütün halk İsrailliler'i kovala-
maya çağrıldı. Ama Yeşu'yu kovalarken kentten uzaklaştılar. 17 Ay Kenti'yle
Beytel'den İsrailliler'i kovalamaya çıkmayan tek kişi kalmamıştı. İsrailliler'i
kovalamaya çıkarlarken kent kapılarını açık bıraktılar.
18 RAB Yeşu'ya, "Elindeki palayı Ay Kenti'ne doğru uzat; orayı senin eline
teslim ediyorum" dedi.

* **7:24** "Akor": "Sıkıntı" anlamına gelir.

Yeşu elindeki palayı kente doğru uzattı. 19 Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler
yerlerinden fırlayıp kente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler.
20 Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanan kentten göklere yükselen du-
manı gördüler. Çöle doğru kaçan İsrailliler de geri dönüp onlara saldırınca artık
kaçacak hiçbir yerleri kalmadı. 21 Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini,
kentten dumanlar yükseldiğini gören Yeşu ile yanındaki İsrailliler, geri dönüp
Ay halkına saldırdılar. 22 Kenti ele geçirenler de çıkıp saldırıya katılınca, kent
halkı iki yönden gelen İsrailliler'in ortasında kaldı. İsrailliler tek canlı bırakmadan
hepsini öldürdüler. 23 Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralı'nı Yeşu'nun önüne
çıkardılar.
24 İsrailliler Ay Kenti'nden çıkıp kendilerini kırsal alanlarda ve çölde ko-
valayanların hepsini kılıçtan geçirdikten sonra kente dönüp geri kalanları
da kılıçtan geçirdiler. 25 O gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin
toplamı, kadın erkek, on iki bin kişiydi. 26 Yeşu kentte yaşayanların tümü
yok edilinceye dek pala tutan elini indirmedi. 27 İsrailliler, RAB'bin Yeşu'ya
verdiği buyruk uyarınca, kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yağmaladılar.
28 Ardından Yeşu Ay Kenti'ni ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneye çevirdi. Yıkıntıları
bugün de duruyor. 29 Ay Kralı'nı ağaca asıp akşama dek orada bırakan Yeşu,
güneş batarken cesedi ağaçtan indirerek kent kapısının dışına attırdı. Cesedin
üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor.

Kutsal Yasa Halka Okunuyor

30 Bundan sonra Yeşu Eval Dağı'nda İsrail'in Tanrısı RAB'be bir sunak
yaptı. 31 Sunak, RAB'bin kulu Musa'nın İsrail halkına verdiği buyruk
uyarınca, Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazıldığı gibi yontulmamış, demir alet
değmemiş taşlardan yapıldı. RAB'be orada yakmalık sunular sundular, esenlik
kurbanları kestiler. 32 Yeşu Musa'nın İsrail halkının önünde yazmış olduğu
Kutsal Yasa'nın kopyasını orada taş levhalara yazdı. 33 Bütün İsrailliler, ileri
gelenleriyle, görevlileriyle ve hâkimleriyle birlikte –yabancılar dahil– RAB'bin
Antlaşma Sandığı'nın* iki yanında, yüzleri, sandığı taşıyan Levili kâhinlere
dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı sırtını Gerizim Dağı'na, öbür yarısı
da Eval Dağı'na verdi. Çünkü RAB'bin kulu Musa kutsanmaları için bu
şekilde durmalarını daha önce buyurmuştu. 34 Ardından Yeşu yasanın tümünü,
kutsama ve lanetle ilgili bölümleri Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi okudu.
35 Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında bulunduğu kadınlı, çocuklu
bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın buyruklarından okumadığı tek bir söz
kalmadı.

9

Givonlular'ın Hilesi

1 Şeria Irmağı'nın ötesinde, dağlık bölgede, Şefela'da ve Lübnan'a kadar uzanan
Akdeniz kıyısındaki bütün krallar –Hitit*, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus
kralları– olup bitenleri duyunca, 2 Yeşu'ya ve İsrail halkına karşı hep birlikte
savaşmak için bir araya geldiler. 3 Givon halkı ise Yeşu'nun Eriha ve Ay
kentlerine yaptıklarını duyunca 4 hileye başvurdu. Kendilerine elçi süsü
vererek eşeklerinin sırtına yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve yamalı şarap
tulumları yüklediler. 5 Ayaklarında yıpranmış, yamalı çarıklar, sırtlarında da
eski püskü giysiler vardı. Azık torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş,
küflenmişti. 6 Adamlar Gilgal'daki ordugaha, Yeşu'nun yanına gittiler. Ona ve

8:30 Yas.27:2-8 **8:31** Çık.20:25 **8:33** Yas.11:29; 27:11-14

İsrail halkına, “Uzak bir ülkeden geldik” dediler, “Bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz.”

7 Ama İsrailliler Hivliler'e*, “Sizinle neden antlaşma yapalım?” diye karşılık
verdiler, “Belki de yakınımızda yaşıyorsunuz.”

8 Givonlular Yeşu'ya, “Biz senin kullarınız” dediler.

Yeşu, “Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?” diye sordu.

9 Onlar da, “Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik” dediler. “Çünkü Tanrın
RAB'bin ününü duyduk. Tanrın'la ilgili haberleri, Mısır'da yaptığı her şeyi, 10
Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta
egemenlik süren Başan Kralı Og'a neler yaptığını da duyduk. 11 Bunun üzerine
önderlerimiz ve ülkemizin bütün halkı bize şöyle dediler: ‘Onları karşılamak
için yanınıza yiyecek alıp yola çıkın ve onlara, biz sizin kullarınızız; bunun
için bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz deyin.’ 12 Size gelmek
için yola çıktığımız gün azık olarak evden aldığımız şu ekmekler sıcacıktı.
Bakın şimdi, kurumuş, küflenmişler. 13 Şarap doldurduğumuz şu tulumlar
yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz için giysilerimiz ve
çarıklarımız yıprandı.”

14 İsrailliler, RAB'be danışmadan Givonlular'ın sunduğu yiyecekleri aldılar.
15 Yeşu da onları sağ bırakacağına söz verip onlarla bir barış antlaşması
yaptı. Topluluğun önderleri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına ant içtiler. 16 Ne
var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonlular'ın yakında, komşu topraklarda
yaşadıklarını öğrendiler. 17 Bunun üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların
kentlerine vardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di.
18 Ancak İsrailliler bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri, İsrail'in
Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi.

Bu yüzden topluluk önderlere karşı söylenmeye başladı. 19 Önderler ise, “Biz
İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içtik; bu yüzden onlara el süremeyiz” diye
karşılık verdiler, 20 “Ant içtiğimiz için onları sağ bırakacağız; yoksa Tanrı'nın
gazabına uğrarız.” 21 Sonra halka, “Onları sağ bırakalım” dediler, “Ama
bütün topluluk için odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler.” Böylece önderler
vermiş oldukları sözü tuttular.

22 Ardından Yeşu Givonlular'ı çağırıp, “Yakınımızda yaşadığınız halde neden
çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldattınız?” dedi, 23 “Bunun için artık
lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız. Tanrım'ın Tapınağı için odun kesip su
çekeceksiniz.”

24 Givonlular, “Efendimiz, Tanrın RAB'bin kulu Musa'ya verdiği buyruğu
duyduk” diye karşılık verdiler, “Musa'ya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede
yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk,
can korkusuyla böyle davrandık. 25 Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve
doğru olanı yap.”

26 Bunun üzerine Yeşu onları İsrailliler'in elinden kurtardı, öldürülmelerine
izin vermedi. 27 O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB'bin seçeceği yerde
yapılacak RAB'bin sunağı için odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de
bu işi yapıyorlar.

10

Amorlular'ın Yenilgiye Uğratılması

9:7 Çık.23:32; 34:12; Yas.7:2 * **9:7** “Hivliler”: Givonlular Hiv halkındandı. **9:10** Say.21:21-35

1 Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Eriha'yı ele geçirip kralını ortadan
kaldırdığı gibi, Ay Kenti'ni de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü,
Givon halkının da İsrailliler'le bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte
yaşadığını duyunca, 2 büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı
kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kenti'nden de büyüktü ve yiğit bir halkı
vardı. 3 Bu yüzden Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut
Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devir'e şu haberi gönderdi:
4 "Gelin bana yardım edin, Givon'a saldıralım. Çünkü Givon halkı Yeşu ve İsrail
halkıyla bir barış antlaşması yaptı."
5 Böylece Amorlu beş kral –Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon
kralları– ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givon'un karşısında ordugah
kurdular; sonra saldırıya geçtiler.
6 Givonlular Gilgal'da ordugahta bulunan Yeşu'ya şu haberi gönderdiler: "Biz
kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü
dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti."
7 Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte Gil-
gal'dan yola çıktı. 8 Bu arada RAB Yeşu'ya, "Onlardan korkma" dedi, "Onları
eline teslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak." 9 Gilgal'dan çıkıp
bütün gece yol alan Yeşu, Amorlular'a ansızın saldırdı. 10 RAB Amorlular'ı
İsrailliler'in önünde şaşkına çevirdi. İsrailliler de onları Givon'da büyük bir
bozguna uğrattılar; Beythoron'a çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkeda'ya
dek kovalayıp öldürdüler. 11 RAB İsrailliler'den kaçan Amorlular'ın üzerine
Beythoron'dan Azeka'ya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan
dolunun altında can verenler, İsrailliler'in kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.
12 RAB'bin Amorlular'ı İsrailliler'in karşısında bozguna uğrattığı gün Yeşu
halkın önünde RAB'be şöyle seslendi:
"Dur, ey güneş, Givon üzerinde
Ve ay, sen de Ayalon Vadisi'nde."
13 Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde
kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca
göğün ortasında durdu, batmakta gecikti. 14 Ne bundan önce, ne de sonra
RAB'bin bir insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB
İsrail'den yana savaştı.
15 Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

Amorlu Kralların Öldürülmesi

16 Amorlu beş kral kaçıp Makkeda'daki bir mağarada gizlenmişlerdi.
17 Yeşu'ya, "Beş kral Makkeda'daki bir mağarada gizlenirken bulundu" diye
haber verildi. 18 Yeşu, "Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, orayı
korumak için adamlar görevlendirin" dedi, 19 "Ama siz durmayın, düşmanı
kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrınız RAB
onları elinize teslim etmiştir." 20 Yeşu ve İsrailliler düşmanı çok ağır bir
yenilgiye uğratıp tamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı.
21 Sonra bütün halk güvenlik içinde Makkeda'daki ordugaha, Yeşu'nun yanına
döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsrailliler'e karşı bir şey söyleyemedi.
22 Sonra Yeşu adamlarına, "Mağaranın ağzını açın, beş kralı çıkarıp bana
getirin" dedi. 23 Onlar da beş kralı –Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve
Eglon kralarını– mağaradan çıkarıp Yeşu'ya getirdiler. 24 Krallar getirilince,

10:13 2Sa.1:18

Yeşu bütün İsrail halkını topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, "Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun" dedi. Komutanlar yaklaşıp ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular. 25 Yeşu onlara, "Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun" dedi, "RAB savaşacağınız düşmanların hepsini bu duruma getirecek." 26 Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağaca astı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı kaldılar.
27 Yeşu'nun buyruğu üzerine gün batımında kralların cesetlerini ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağzını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor.
28 Yeşu aynı gün Makkeda'yı aldı, kralını ve halkını kılıçtan geçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Makkeda Kralı'na da Eriha Kralı'na yaptığının aynısını yaptı.

Güneydeki Kentlerin Ele Geçirilmesi

29 Yeşu İsrail halkıyla birlikte Makkeda'dan Livna'nın üzerine yürüyüp kente saldırdı. 30 RAB kenti ve kralını İsrailliler'in eline teslim etti. Yeşu kentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı. Kentin kralına da Eriha Kralı'na yaptığının aynısını yaptı.
31 Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte Livna'dan Lakiş üzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti. 32 RAB Lakiş'i İsrailliler'in eline teslim etti. Yeşu ertesi gün kenti aldı. Livna'da yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi. 33 Bu arada Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi. Yeşu onu ve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ bırakmaksızın hepsini öldürdü.
34 İsrail halkıyla birlikte Lakiş'ten Eglon üzerine yürüyen Yeşu, kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti. 35 Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakiş'te yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler.
36 Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglon'dan Hevron üzerine yürüyüp saldırıya geçti. 37 Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.
38 Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devir'e saldırdı. 39 Kralıyla birlikte Devir'i ve köylerini alıp bütün halkı kılıçtan geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevron'a, Livna'ya ve kralına ne yaptıysa, Devir'e ve kralına da aynısını yaptı.
40 Böylece Yeşu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçları dahil, bütün ülkeyi ele geçirip buralardaki kralların tümünü yenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü. 41 Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar uzanan bütün Goşen bölgesini egemenliği altına aldı. 42 Bütün bu kralları ve topraklarını tek bir savaşta ele geçirdi. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB İsrail'den yana savaşmıştı. 43 Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

11

Kuzeydeki Kentlerin Ele Geçirilmesi

1 Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovav'a, Şimron ve Akşaf kralına, 2 dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret Gölü'nün* güneyindeki

* **11:2** "Kinneret Gölü", yani "Celile Gölü".

Arava'da, Şefela'da ve batıda Dor Kenti sırtlarındaki krallara, 3 doğu ve batı
bölgelerindeki Kenan, Amor, Hitit, Periz halklarına ve dağlık bölgedeki Ye-
vuslular'la Hermon Dağı'nın eteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivliler'e
haber gönderdi. 4 Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar sayısız
askerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar. 5 Bütün bu
krallar İsrailliler'e karşı savaşmak üzere birleşerek Merom suları kıyısına gelip
hep birlikte ordugah kurdular.
6 Bu arada RAB Yeşu'ya, "Onlardan korkma" diye seslendi, "Onların hepsini
yarın bu saatlerde İsrail'in önünde yere sereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş
arabalarını ateşe ver." 7 Böylece Yeşu bütün ordusuyla birlikte Merom suları
kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüdü ve onlara saldırdı.
8 RAB onları İsrailliler'in eline teslim etti. Onları bozguna uğratan İsrailliler,
kaçanları Büyük Sayda'ya, Misrefot-Mayim'e ve doğuda Mispe Vadisi'ne kadar
kovalayıp öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar. 9 Yeşu, RAB'bin kendisine
buyurduğu gibi yaptı, atlarını sakatladı, savaş arabalarını ateşe verdi.
10 Yeşu bundan sonra geri dönüp Hasor'u ele geçirdi, Hasor Kralı'nı kılıçla
öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların başıydı. 11 İsrailliler
kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi
esirgemediler. Ardından Yeşu Hasor'u ateşe verdi. 12 Böylece bütün bu
kentlerle kralların ele geçirdi. RAB'bin kulu Musa'nın buyruğu uyarınca
hepsini kılıçtan geçirip yok etti. 13 Ancak, İsrailliler, Yeşu'nun ateşe verdiği
Hasor dışında, tepe üzerinde kurulu kentlerden hiçbirini ateşe vermediler.
14 Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, insanların
tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler.
15 RAB'bin kulu Musa RAB'den aldığı buyrukları Yeşu'ya aktarmıştı. Yeşu
bunlara uydu ve RAB'bin Musa'ya buyurduklarını eksiksiz yerine getirdi.
16-17 Böylece Yeşu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşen bölgesi, Şefela, Arava
ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'ndan
Hermon Dağı'nın altındaki Lübnan Vadisi'nde bulunan Baal-Gat'a varıncaya
dek bütün toprakları ele geçirdi. Buraların kralların yakalayıp öldürdü.
18 Yeşu bu krallarla uzun süre savaştı. 19 Givon'da yaşayan Hivliler dışında,
İsrailliler'le barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsrailliler öbür kentlerin
hepsini savaşarak aldılar. 20 Çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı
yapan RAB'bin kendisiydi. Böylece RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, İsrailliler
onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler.
21 Yeşu bundan sonra Anaklılar'ın üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden,
Hevron, Devir ve Anav'dan, Yahuda ve İsrail'in bütün dağlık bölgelerinden
söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti. 22 İsrailliler'in elindeki
topraklarda hiç Anaklı kalmadı. Yalnız Gazze, Gat ve Aşdot'ta sağ kalanlar
oldu. 23 RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail
oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke
barışa kavuştu.

12

Yenilgiye Uğratılan Krallar

1 İsrailliler'in bozguna uğrattığı, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Arava'nın bütün
doğusu ile Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar topraklarını ele geçirdiği
krallar şunlardır: 2-3 Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon: Krallığı

11:20 Yas.7:16 **12:1** Say.21:21-35; Yas.2:26-3:11

Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den –vadinin ortasından– başlıyor, Ammonlular'ın sınırı olan Yabbuk Irmağı'na dek uzanıyor, Gilat'ın yarısını içine alıyordu.
Arava bölgesinin doğusu da ona aitti. Burası Kinneret Gölü'nden Arava –Lut–
Gölü'ne uzanıyor, doğuda Beytyeşimot'a, güneyde de Pisga Dağı'nın yamaçlarına
varıyordu. 4 Sağ kalan Refalılar'dan, Aştarot ve Edrei'de oturan Başan Kralı
Og: 5 Kral Og, Hermon Dağı, Salka, Geşurlular'la Maakalılar'ın sınırına kadar
bütün Başan'ı ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırına kadar uzanan Gilat'ın yarısını
yönetiyordu.
6 RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrailliler'in yenilgiye uğrattığı krallar bunlardı.
RAB'bin kulu Musa bunların topraklarını Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısına mülk olarak verdi.
7-8 Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gat'tan, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'na
kadar Şeria Irmağı'nın batısında bulunan toprakların kralları –Yeşu ve
İsrailliler'in yenilgiye uğrattığı kralları– şunlardır: –Yeşu, Hitit, Amor, Kenan,
Periz, Hiv ve Yevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefela'yı, Arava bölgesini,
dağ yamaçlarını, çölü ve Negev'i İsrail oymakları arasında mülk olarak
bölüştürdü.–
9 Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kenti'nin Kralı, 10 Yeruşalim Kralı,
Hevron Kralı, 11 Yarmut Kralı, Lakiş Kralı, 12 Eglon Kralı, Gezer Kralı, 13 Devir
Kralı, Geder Kralı, 14 Horma Kralı, Arat Kralı, 15 Livna Kralı, Adullam Kralı,
16 Makkeda Kralı, Beytel Kralı, 17 Tappuah Kralı, Hefer Kralı, 18 Afek Kralı,
Şaron Kralı, 19 Madon Kralı, Hasor Kralı, 20 Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı,
21 Taanak Kralı, Megiddo Kralı, 22 Kedeş Kralı, Karmel'deki Yokneam Kralı,
23 Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgal'daki Goyim Kralı 24 ve Tirsa Kralı. Toplam
otuz bir kral.

13

Alınacak Yerler

1 Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. RAB ona, "Artık yaşlandın, yaşın hayli
ilerledi" dedi, "Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var.
2 "Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri; 3 –Mısır'ın
doğusundaki Şihor Irmağı'ndan, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge
Kenanlılar'a ait sayılırdı.– Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist
beyliği ve Avlılar'ın toprakları; 4 güneyde bütün Kenan toprakları; Afek'e, yani
Amor sınırına kadar, Saydalılar'a ait olan Meara; 5 Gevallılar'ın toprakları;
Hermon Dağı eteğindeki Baal-Gat'tan Levo-Hamat'a kadar doğu yönündeki
bütün Lübnan toprakları. 6 Lübnan'dan Misrefot-Mayim'e dek uzanan dağlık
bölgede yaşayanları, bütün Saydalılar'ı İsrailliler'in önünden söküp atacağım.
Sana buyurduğum gibi, buraları kura ile İsrailliler arasında mülk olarak
bölüştür.
7 "Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşşe oymağının yarısı
arasında mülk olarak bölüştür."

Şeria Irmağı'nın Doğusundaki Topraklar

8 Manaşşe oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları, RAB'bin
kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın doğusundaki toprakları kendilerine vermesiyle
mülkten paylarını almışlardı.
9 Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kentle Divon'a kadar uzanan Medeva Yaylası; 10 Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon'un Ammon sınırına kadar uzanan bütün

12:6 Say.32:33; Yas.3:12 **13:6** Say.33:54 **13:8** Say.32:33; Yas.3:12

kentleri; 11 Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağı'yla Salka'ya kadar
bütün Başan; 12 sağ kalan Refalılar'dan biri olup Aştarot ve Edrei'de egemenlik
sürmüş olan Kral Og'un Başan'da kalan topraklarının tümü. Musa'nın, kral-
larını yenilgiye uğratıp ele geçirdiği topraklar bunlardı. 13 İsrailliler Geşurlular'ı
ve Maakalılar'ı topraklarından sürmediler; bunlar bugün de İsrailliler arasında
yaşıyorlar.
14 Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RAB'den aldığı
buyruğa göre, Levililer'in payı İsrail'in Tanrısı RAB için yakılan sunulardı.

Rubenoğulları'na Verilen Topraklar

15 Musa'nın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklar şunlardır:
16 Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kente kadar
uzanan bölgeyle Medeva'nın çevresindeki yaylanın tümü; 17 Heşbon ve
buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon, Bamot-Baal, Beytbaal-Meon,
18 Yahsa, Kedemot, Mefaat, 19 Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede
kurulu Seret-Şahar, 20 Beytpeor, Pisga yamaçları, Beytyeşimot, 21 yayladaki
kentlerle Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon'un bütün
ülkesi. Musa Sihon'u ve Sihon'un egemenliği altındaki topraklarda
yaşayan Midyan beylerini –Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva'yı– yenilgiye
uğratmıştı. 22 Öldürülenler arasında İsrailliler'in kılıçtan geçirdiği Beor oğlu
falcı Balam da vardı. 23 Rubenoğulları'nın sınırı Şeria Irmağı'na dayanıyordu.
Rubenoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen
kentler bunlardı.

Gadoğulları'na Verilen Topraklar

24 Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi. 25 Verdiği toprak-
lar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilat kentleri, Rabba yakınındaki Aroer'e
kadar uzanan Ammonlular'a ait toprakların yarısı; 26 Heşbon'dan Ramat-
Mispe'ye ve Betonim'e, Mahanayim'den Devir sınırına kadarki bölge; 27 Şeria
Ovası'ndaki Beytharam, Beytnimra, Sukkot, Safon, Heşbon Kralı Sihon'un
topraklarından geri kalan bölüm, Kinneret Gölü'nün güney ucuna kadar
uzanan Şeria Irmağı'nın doğu yakası. 28 Gadoğulları'na, boy sayısına göre
köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.
29 Musa, Manaşşe oymağının yarısına boy sayısına göre topraktan miras
vermişti. 30 Bu topraklar Mahanayim'den başlıyor, Başan Kralı Og'un ülkesini
–bütün Başan'ı– ve Yair'in Başan'daki yerleşim birimlerinin tümünü, yani
toplam altmış kenti, 31 Gilat'ın yarısını, Başan Kralı Og'un egemenliğindeki
Aştarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşşe oğlu Makir'in
soyuna, boy sayısına göre Makiroğulları'nın yarısına ayrılmıştı.
32 Musa'nın, Eriha'nın doğusunda, Şeria Irmağı'nın ötesinde kalan Moav
ovalarındayken bölüştürdüğü topraklar bunlardır. 33 Ama Levi oymağına
topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi, onların mirası İsrail'in Tanrısı
RAB'bin kendisidir.

14

Şeria Irmağı'nın Batısındaki Toprakların Bölüşülmesi

1 İsrailliler'in Kenan'da mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin
Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras
olarak İsrailliler arasında bölüştürülmüştür. 2 RAB'bin Musa aracılığıyla
buyurduğu gibi, paylar dokuz oymakla bir oymağın yarısı arasında kura

13:14 Yas.18:1 **13:33** Say.18:20; Yas.18:2 **14:2** Say.26:52-56; 34:13

ile bölüştürüldü. 3 Çünkü Musa iki oymakla yarım oymağın payını Şeria
Irmağı'nın doğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililer'e mülkten pay
vermemişti. 4 Yusuf'un soyundan gelenler, Manaşşe ve Efrayim diye iki
oymak oluşturuyordu. Levililer'e de yerleşecekleri kentler ve bu kentlerin
çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otlaklar dışında topraktan
pay verilmedi. 5 İsrailliler, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa göre hareket edip
ülkeyi paylaştılar.

Hevron Kalev'e Veriliyor

6 Bu arada Yahudaoğulları Gilgal'da bulunan Yeşu'nun yanına geldiler.
Kenizli Yefunne oğlu Kalev Yeşu'ya şöyle dedi: "RAB'bin Kadeş-Barnea'da
Tanrı adamı Musa'ya senin ve benim hakkımda neler söylediğini biliyor-
sun. 7 RAB'bin kulu Musa ülkeyi araştırmak üzere beni Kadeş-Barnea'dan
gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Gördüklerimi ona açık yüreklilikle ilettim. 8 Ne
var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuya düşürdüler. Ama ben
tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittim. 9 Bu nedenle Musa o gün, 'Tümüyle
Tanrım RAB'bin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek
sana ve oğullarına mülk olacak' diye ant içti. 10 RAB sözünü tuttu, beni yaşattı.
İsrailliler çölden geçerken RAB'bin Musa'ya bu sözleri söylediği günden bu yana
kırk beş yıl geçti. Şimdi seksen beş yaşındayım. 11 Bugün de Musa'nın beni
gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. O günkü gibi hâlâ savaşa gidip gelecek
güçteyim. 12 RAB'bin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver.
Orada Anaklılar'ın yaşadığını ve surlarla çevrili büyük kentleri olduğunu o gün
sen de duymuştun. Belki RAB bana yardım eder de, O'nun dediği gibi, onları
oradan sürerim."
13 Yeşu Yefunne oğlu Kalev'i kutsadı ve Hevron'u ona mülk olarak verdi.
14 Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalev'in mülküdür. Çünkü o,
tümüyle İsrail'in Tanrısı RAB'bin yolundan gitti. 15 Hevron'un eski adı Kiryat-
Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın en güçlü adamının adıydı.
Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

15

Yahudaoğulları'na Verilen Topraklar

1 Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneyde Edom sınırına,
en güneyde de Zin Çölü'ne kadar uzanıyordu. 2 Güney sınırları, Lut Gölü'nün
güney ucundaki körfezden başlayıp 3 Akrep Geçidi'nin güneyine, oradan da
Zin Çölü'ne geçiyor, Kadeş-Barnea'nın güneyinden Hesron'a ve Addar'a çıkıyor,
oradan da Karka'ya kıvrılıyor, 4 Asmon'u aşıp Mısır Vadisi'ne uzanıyor ve
Akdeniz'de son buluyordu. Güney sınırları buydu. 5 Doğu sınırı, Lut Gölü
kıyısı boyunca Şeria Irmağı'nın ağzına kadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria
Irmağı'nın göl ağzındaki körfezden başlıyor, 6 Beythogla'ya ulaşıp Beytarava'nın
kuzeyinden geçiyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına varıyordu. 7 Sınır, Akor
Vadisi'nden Devir'e çıkıyor, vadinin güneyinde Adummim Yokuşu karşısındaki
Gilgal'a doğru kuzeye yöneliyor, buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak
Eyn-Rogel'e dayanıyordu. 8 Sonra Ben-Hinnom Vadisi'nden geçerek Yevus
Kenti'nin –Yeruşalim'in– güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisi'nin
kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisi'nin batısındaki dağın doruğuna
yükseliyor, 9 oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağı'ndaki
kentlere uzanarak Baala'ya –Kiryat-Yearim'e– dönüyordu. 10 Baala'dan batıya,

14:3 Say.32:33; 34:14-15; Yas.3:12-17 **14:6** Say.14:30 **14:7** Say.13:1-30 **14:9** Say.14:24 **15:4** Say.34:3-5

Seir Dağı'na yönelen sınır, Yearim –Kesalon– Dağı'nın kuzey sırtları boyunca
uzanarak Beytşemeş'e iniyor, Timna'ya varıyordu. 11 Sonra Ekron'un kuzey
sırtlarına uzanıyor, Şikeron'a doğru kıvrılarak Baala Dağı'na ulaştıktan sonra
Yavneel'e çıkıyor, Akdeniz'de son buluyordu.
12 Batı sınırı Akdeniz'in kıyılarıydı. Yahudaoğulları'ndan gelen boyların
çepeçevre sınırları buydu.
13 Yeşu, RAB'den aldığı buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindeki Kiryat-Arba'yı
–Hevron'u– Yefunne oğlu Kalev'e miras olarak verdi. Arba, Anaklılar'ın
atasıydı. 14 Kalev, Anak'ın üç torununu, onun soyundan gelen Şeşay, Ahiman
ve Talmay'ı oradan sürdü. 15 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti
halkının üzerine yürüdü. 16 Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele
geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi.
17 Kenti Kalev'in kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine
Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. 18 Kız Otniel'in yanına varınca, onu
babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, "Bir
isteğin mi var?" diye sordu. 19 Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem
Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kalev
yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.
20 Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu.
21 Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kent-
leri şunlardı:
Kavseel, Eder, Yagur, 22 Kina, Dimona, Adada, 23 Kedeş, Hasor, Yitnan,
24 Zif, Telem, Bealot, 25 Hasor-Hadatta, Keriyot-Hesron –Hasor– 26 Amam,
Şema, Molada, 27 Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpelet, 28 Hasar-Şual, Beer-Şeva,
Bizyotya, 29 Baala, İyim, Esem, 30 Eltolat, Kesil, Horma, 31 Ziklak, Madmanna,
Sansanna, 32 Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleriyle birlikte yirmi dokuz
kent.
33 Şefela'dakiler, Eştaol, Sora, Aşna, 34 Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam,
35 Yarmut, Adullam, Soko, Azeka, 36 Şaarayim, Aditayim, Gedera ve Gedero-
tayim; köyleriyle birlikte on dört kent.
37 Senan, Hadaşa, Migdal-Gad, 38 Dilan, Mispe, Yokteel, 39 Lakiş, Boskat,
Eglon, 40 Kabbon, Lahmas, Kitliş, 41 Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda;
köyleriyle birlikte on altı kent.
42 Livna, Eter, Aşan, 43 Yiftah, Aşna, Nesiv, 44 Keila, Akziv ve Mareşa;
köyleriyle birlikte dokuz kent.
45 Kasaba ve köyleriyle birlikte Ekron; 46 Ekron'un batısı, Aşdot'un
çevresindeki bütün köyler; 47 kasaba ve köyleriyle birlikte Aşdot; Mısır Vadisi'ne
ve Akdeniz'in kıyısına kadar kasaba ve köyleriyle birlikte Gazze.
48 Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko, 49 Danna, Kiryat-Sanna –Devir– 50 Anav,
Eştemo, Anim, 51 Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent.
52 Arav, Duma, Eşan, 53 Yanum, Beyttappuah, Afeka, 54 Humta, Kiryat-Arba
–Hevron– ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent.
55 Maon, Karmel, Zif, Yutta, 56 Yizreel, Yokdeam, Zanoah, 57 Kayin, Giva ve
Timna; köyleriyle birlikte on kent.
58 Halhul, Beytsur, Gedor, 59 Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleriyle birlikte
altı kent.
60 Kiryat-Baal –Kiryat-Yearim– ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent.
61 Çölde Beytarava, Middin, Sekaka, 62 Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi;
köyleriyle birlikte altı kent.

15:14 Hâk.1:10-15,20

63 Yahudaoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı oradan çıkartamadılar.
Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

16

Efrayimoğulları'na Verilen Topraklar

1 Kurada Yusufoğulları'na düşen toprakların sınırları, doğuda Eriha sularının
doğusundan, Eriha'daki Şeria Irmağı'ndan başlayarak çöle geçiyor, Eriha'dan
Beytel'in dağlık bölgesine çıkıyor, 2 Beytel'den Luz'a geçerek Arklılar'ın sınırına,
Atarot'a uzanıyordu. 3 Sınır batıda Yafletliler'in topraklarına, Aşağı Beythoron
bölgesine, oradan da Gezer'e iniyor ve Akdeniz'de son buluyordu.
4 Böylece Yusuf'un soyundan gelen Manaşşe ve Efrayim paylarını almış
oldular.
5 Boy sayısına göre Efrayimoğulları'na pay olarak verilen toprakların
sınırları, doğuda Atrot-Addar'dan yukarı Beythoron'a kadar uzanarak
6 Akdeniz'e varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetat'ta doğuya, Taanat-Şilo'ya
dönüyor, kentin doğusundan geçip Yanoah'a uzanıyor, 7 buradan Atarot ve
Naara'ya iniyor, Eriha'yı aşarak Şeria Irmağı'na ulaşıyordu. 8 Sınır Tappuah'tan
batıya, Kana Vadisi'ne uzanıp Akdeniz'de son buluyordu. Boy sayısına göre
Efrayimoğulları oymağının payı buydu. 9 Ayrıca Manaşşeoğulları'na düşen
payda da Efrayimoğulları'na ayrılan kentler ve bunlara bağlı köyler vardı.
10 Ne var ki, Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan
sürmediler. Kenanlılar bugüne kadar Efrayimoğulları arasında yaşayıp onlara
ücretsiz hizmet etmek zorunda kaldılar.

17

Manaşşeoğulları'na Düşen Topraklar

1 Yusuf'un büyük oğlu Manaşşe'nin oymağı için kura çekildi. –Gilat ve Başan,
Manaşşe'nin ilk oğlu Makir'e verilmişti. Çünkü Gilatlılar'ın atası olan Makir
büyük bir savaşçıydı.– 2 Manaşşe soyundan gelen öbürleri –Aviezer, Helek,
Asriel, Şekem, Hefer ve Şemidaoğulları– bu kuranın içindeydi. Bunlar boylarına
göre Yusuf oğlu Manaşşe'nin erkek çocuklarıydı.
3 Bunlardan Manaşşe oğlu, Makir oğlu, Gilat oğlu, Hefer oğlu Selofhat'ın
erkek çocuğu olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa adında kızları
vardı. 4 Bunlar, Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve önderlere gidip şöyle
dediler: "RAB, Musa'ya erkek akrabalarımızla birlikte bize de mirastan pay
verilmesini buyurdu." RAB'bin bu buyruğu üzerine Yeşu, amcalarıyla birlikte
onlara da mirastan pay verdi. 5 Böylece Manaşşe oymağına Şeria Irmağı'nın
doğusundaki Gilat ve Başan bölgelerinden başka on pay verildi. 6 Çünkü Manaşşe'nin kız torunları da erkek torunların yanısıra mirastan pay almışlardı.
Gilat bölgesi ise Manaşşe'nin öbür oğullarına verilmişti.
7 Manaşşe sınırı Aşer sınırından Şekem yakınındaki Mikmetat'a uzanıyor,
buradan güneye kıvrılarak Eyn-Tappuah halkının topraklarına varıyordu.
8 Tappuah Kenti'ni çevreleyen topraklar Manaşşe'nindi. Ama Manaşşe
sınırındaki Tappuah Kenti Efrayimoğulları'na aitti. 9 Sonra sınır Kana Vadisi'ne
iniyordu. Vadinin güneyinde Manaşşe kentleri arasında Efrayim'e ait kentler
de vardı. Manaşşe sınırları vadinin kuzeyi boyunca uzanarak Akdeniz'de
son buluyordu. 10 Güneydeki topraklar Efrayim'in, kuzeydeki topraklarsa
Manaşşe'nindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdeniz'le, kuzeyde Aşer'le ve doğuda
İssakar'la sınırlanmıştı.

15:63 Hâk.1:21; 2Sa.5:6; 1Ta.11:4 **16:10** Hâk.1:29 **17:4** Say.27:1-7

11 İssakar ve Aşer'e ait topraklardaki Beytşean ve köyleri, Yivleam'la köyleri,
Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn-Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla
köyleri, Megiddo halkıyla köyleri Manaşşe'ye aitti. 12 Ne var ki, Man-
aşşeoğulları bu kentleri tümüyle ele geçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda
yaşamaya kararlıydı. 13 İsrailliler güçlenince, Kenanlılar'ı sürecek yerde, onları
angaryasına çalıştırmaya başladılar.
14 Yusufoğulları Yeşu'ya gelip, "Mülk olarak bize neden tek kurayla tek pay
verdin?" dediler, "Çok kalabalığız. Çünkü RAB bizi bugüne dek alabildiğine
çoğalttı."
15 Yeşu, "O kadar kalabalıksanız ve Efrayim'in dağlık bölgesi size dar geliy-
orsa, Perizliler'in ve Refalılar'ın topraklarındaki ormanlara çıkıp kendinize
yer açın" diye karşılık verdi.
16 Yusufoğulları, "Dağlık bölge bize yetmiyor" dediler, "Ancak hem Beytşean
ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisi'nde oturanların, ovada yaşayan bütün
Kenanlılar'ın demirden savaş arabaları var."
17 Yeşu Yusufoğulları'na, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına şöyle dedi: "Kal-
abalıksınız ve çok güçlüsünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız. 18 Dağlık bölge de
sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar
sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama,
yine de onları sürersiniz."

18

Öbür Toprakların Bölüşülmesi

1 Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şilo'da bir araya geldi.
Orada Buluşma Çadırı'nı kurdular. 2 Ne var ki, mülkten henüz paylarını
almamış yedi İsrail oymağı vardı.
3 Yeşu İsrailliler'e, "Bu uyuşukluğu üzerinizden ne zaman atacaksınız, ata-
larınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği toprakları ele geçirmek için daha ne
kadar bekleyeceksiniz?" dedi. 4 "Her oymaktan üçer adam seçin. Onları,
ülkeyi incelemeye göndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belir-
leyip kayda geçirerek yanıma dönsünler. 5 Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar.
Yahuda güney bölgesinde, Yusufoğulları kuzey bölgesinde kalsın. 6 Yedi bölgeyi
belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu bana getirin. Burada, Tanrımız
RAB'bin önünde aranızda kura çekeceğim. 7 Levililer'e gelince, onların aranızda
payı yoktur; mirasları RAB için kâhinlik yapmaktır. Gad ve Ruben oymak-
larıyla Manaşşe oymağının yarısı ise RAB'bin kulu Musa'nın Şeria Irmağı'nın
doğusunda kendilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar."
8 Yeşu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olan adamlara,
"Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanıma dönün" diye buyurdu,
"Sonra burada, Şilo'da, RAB'bin önünde sizin için kura çekeceğim." 9 Adamlar
yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölge halinde kayda geçirdikten
sonra Şilo'da, ordugahta bulunan Yeşu'nun yanına döndüler. 10 Yeşu Şilo'da
RAB'bin önünde onlar için kura çekti ve toprakları İsrail oymakları arasında
bölüştürdü.

Benyaminoğulları'na Verilen Topraklar

11 Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağı için kura çekildi. Paylarına
düşen bölge Yahudaoğulları'yla Yusufoğulları'nın toprakları arasında kalıyordu.
12 Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağı'ndan başlıyor, Eriha'nın kuzey
sırtlarına doğru yükselerek batıda dağlık bölgeye uzanıyor, Beytaven kırlarında

17:12 Hâk.1:27-28

son buluyordu. 13 Sınır oradan Luz'a –Beytel'e– Luz'un güney sırtlarına geçiyor,
Aşağı Beythoron'un güneyindeki dağın üzerinde kurulu Atrot-Addar'a iniyor,
14 bölgenin batısında Beythoron'un güneyindeki dağdan güneye dönüyor ve
Yahudaoğulları'na ait Kiryat-Baal –Kiryat-Yearim– Kenti'nde son buluyordu.
Bu batı tarafıydı.

15 Güney tarafı Kiryat-Yearim'in batı varoşlarından başlıyor*, Neftoah su-
larının kaynağına uzanıyordu. 16 Sınır buradan Refaim Vadisi'nin kuzeyindeki
Ben-Hinnom Vadisi'ne bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisi'ni
geçip Yevus'un güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogel'e iniyordu. 17 Kuzeye
kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yokuşu'nun karşısındaki Gelilot'a çıkıyor,
Ruben oğlu Bohan'ın taşına iniyor, 18 sonra Arava Vadisi'nin kuzey sırtlarından
geçip Arava'ya sarkıyor, 19 buradan Beythogla'nın kuzey yamaçlarına geçiyor,
Lut Gölü'nün kuzey körfezinde, Şeria Irmağı'nın güney ağzında bitiyordu. Güney
sınırı buydu. 20 Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturuyordu. Boy sayısına göre
Benyaminoğulları'nın payına düşen mülkün sınırları çepeçevre buydu.

21 Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağının payına düşen kentler
şunlardı: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis, 22 Beytarava, Semarayim, Beytel,
23 Avvim, Para, Ofra, 24 Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki
kent. 25 Givon, Rama, Beerot, 26 Mispe, Kefira, Mosa, 27 Rekem, Yirpeel,
Tarala, 28 Sela, Haelef, Yevus –Yeruşalim– Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte
on dört kent. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payı buydu.

19

Şimonoğulları'na Verilen Topraklar

1 İkinci kura Şimon'a, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların
payı Yahudaoğulları'na düşen payın sınırları içinde kalıyordu. 2 Bu pay Beer-
Şeva ya da Şeva, Molada, 3 Hasar-Şual, Bala, Esem, 4 Eltolat, Betul, Horma,
5 Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susa, 6 Beytlevaot ve Şaruhen'i içeriyordu.
Köyleriyle birlikte toplam on üç kent. 7 Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle
birlikte dört kent.
8 Baalat-Beer, yani Negev'deki Rama'ya kadar uzanan bu kentlerin
çevresindeki bütün köyler de Şimonoğulları'na aitti. Boy sayısına göre
Şimonoğulları oymağının payı buydu. 9 Şimonoğulları'na verilen pay
Yahudaoğulları'nın payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğulları'nın payı
ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğulları'nın payı Yahuda oymağının
sınırları içinde kalıyordu.

Zevulunoğulları'na Verilen Topraklar

10 Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğulları'na düştü. Topraklarının
sınırı Sarit'e kadar uzanıyordu. 11 Sınır batıda Marala'ya doğru çıkıyor,
Dabbeşet'e erişip Yokneam karşısındaki vadiye uzanıyor, 12 Sarit'ten doğuya,
gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırına dönüyor, oradan Daverat'a dayanıyor ve
Yafia'ya çıkıyordu. 13 Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasin'e geçiyor,
Rimmon'a uzanıyor, Nea'ya kıvrılıyordu. 14 Kuzey sınırı buradan Hannaton'a
dönüyor ve Yiftahel Vadisi'nde son buluyordu. 15 Kattat, Nahalal, Şimron,
Yidala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kentti. 16 Boy sayısına göre
Zevulunoğulları'nın payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

İssakaroğulları'na Verilen Topraklar

* **18:15** "Batı varoşlarından başlıyor" ya da "Varoşlarından başlayıp batıya yöneliyor." **19:2** 1Ta.4:28-33

17 Dördüncü kura İssakar'a, boy sayısına göre İssakaroğulları'na düştü.
18 Yizreel, Kesullot, Şunem, 19 Hafarayim, Şion, Anaharat, 20 Rabbit, Kişyon,
Eves, 21 Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırların içinde
kalıyordu. 22 Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şeria
Irmağı'nda son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti. 23 Boy sayısına
göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Aşeroğulları'na Verilen Topraklar

24 Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü. 25 Sınırları
içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf, 26 Allammelek, Amat ve
Mişal'dı. Sınır batıda Karmel ve Şihor-Livnat'a erişiyordu. 27 Buradan doğuya,
Beytdagon'a dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak
kuzeyde Beytemek ve Neiel'e ulaşıyordu. Kavul'un kuzeyinden, 28 Evron,
Rehov, Hammon ve Kana'ya geçerek Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu.
29 Buradan Rama'ya dönüyor, sonra surlarla çevrili Sur Kenti'ne uzanıyor,
Hosa'ya dönerek Akziv yöresinde, Akdeniz'de son buluyordu. 30 Umma, Afek
ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent, 31 boy sayısına göre Aşeroğulları
oymağına verilen payın içinde kalıyordu.

Naftalioğulları'na Verilen Topraklar

32 Altıncı kura Naftali'ye, boy sayısına göre Naftalioğulları'na düştü.
33 Sınırları Helef ve Saanannim'deki büyük meşe ağacından başlayarak
Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkum'a uzanıyor, Şeria Irmağı'nda
son buluyordu. 34 Sınır buradan batıya yöneliyor, Aznot-Tavor'dan geçerek
Hukok'a erişiyordu. Güneyde Zevulun toprakları, batıda Aşer toprakları,
doğuda ise Şeria Irmağı* vardı.
35 Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret, 36 Adama,
Rama, Hasor, 37 Kedeş, Edrei, Eyn-Hasor, 38 Yiron, Migdal-El, Horem, Bey-
tanat, Beytşemeş; köyleriyle birlikte toplam on dokuz kent. 39 Boy sayısına göre
Naftalioğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Danoğulları'na Verilen Topraklar

40 Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü. 41 Mülklerinin
sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştaol, İr-Şemeş, 42 Şaalabbin, Ayalon,
Yitla, 43 Elon, Timna, Ekron, 44 Elteke, Gibbeton, Baalat, 45 Yehut, Bene-
Berak, Gat-Rimmon, 46 Me-Yarkon ve Yafa'nın karşısındaki topraklarla bir-
likte Rakkon. 47 Toprakların yitiren Danoğulları gidip Leşem'e saldırdılar.
Kenti alıp halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yer-
leştiler. Ataları Dan'ın anısına buraya Dan adını verdiler. 48 Boy sayısına göre
Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Yeşu'nun Payı

49 İsrailliler bölgelere göre toprakları bölüştürme işini bitirdikten sonra, kendi
topraklarından Nun oğlu Yeşu'ya pay verdiler. 50 RAB'bin buyruğu uyarınca,
ona istediği kenti, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Timnat-Serah'ı verdiler. Yeşu
kenti onarıp oraya yerleşti.
51 Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından
Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak
bölüştürülen topraklar bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.

* **19:34** Septuaginta "Şeria Irmağı", Masoretik metin "Yahuda, Şeria Irmağı". **19:47** Hâk.18:27-29

20

Sığınak Kentler
(Say.35:9-34; Yas.4:41-43; 19:1-14)

1-2 Bundan sonra RAB Yeşu'ya, "Musa aracılığıyla size buyurduğum gibi,
İsrailliler'e kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle" dedi. 3 "Öyle
ki, istemeyerek, kazayla birini öldüren oraya kaçsın. Sizin de öç alacak kişiden
kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun.
4 "Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent
ileri gelenlerine anlatsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendi-
leriyle birlikte oturacağı bir yer versinler. 5 Öç almak isteyen kişi adam
öldürenin peşine düşerse, kent ileri gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü
adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu, onu istemeyerek
öldürdü. 6 Bu kişi topluluğun önüne çıkıp yargılanıncaya ve o dönemde görevli
başkâhin ölünceye dek o kentte kalmalıdır. Ondan sonra kaçıp geldiği kente,
kendi evine dönebilir."
7 Böylece Naftali'nin dağlık bölgesinde bulunan Celile'deki Kedeş'i,
Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki
Kiryat-Arba'yı –Hevron'u– seçtiler. 8 Ayrıca Şeria Irmağı'nın kıyısındaki
Eriha'nın doğusunda, Ruben oymağının sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan
Beser Kenti'ni, Gad oymağının sınırları içinde Gilat'taki Ramot'u, Manaşşe
oymağı sınırları içinde de Başan'daki Golan'ı belirlediler. 9 Birini kazayla
öldürüp kaçan bir İsrailli'nin ya da İsrailliler arasında yaşayan bir yabancının,
topluluğun önünde yargılanmadan öç almak isteyenlerce öldürülmesini önlemek
için belirlenen kentler bunlardı.

21

Levililer'e Ayrılan Kentler
(1Ta.6:54-80)

1-2 Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şilo'da, Kâhin Elazar, Nun oğlu
Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başlarına giderek, "RAB, Musa aracılığıyla bize
oturmak için kentler, hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu"
dediler. 3 Bunun üzerine İsrailliler RAB'bin buyruğu uyarınca kendi paylarından
Levililer'e otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler:
4 İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililer'den olan Kâhin Harun'un
oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından on üç kent
verildi. 5 Geri kalan Kehatoğulları'na Efrayim, Dan ve Manaşşe oymağının
yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.
6 Gerşonoğulları'na kurayla İssakar, Aşer, Naftali oymaklarına ait boylardan
ve Başan'da Manaşşe oymağının yarısından alınan on üç kent verildi.
7 Merarioğulları'na boy sayılarına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymak-
larından alınan on iki kent verildi.
8 Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, İsrailliler otlaklarıyla
birlikte bu kentleri kurayla Levililer'e verdiler.
9 Yahuda, Şimon oymaklarından alınan ve aşağıda adları verilen kentler,
10 ilk kurayı çeken Levili Kehat boylarından Harunoğulları'na ayrıldı.
11 Yahuda'nın dağlık bölgesinde, Anaklılar'ın atası Arba'nın adıyla anılan
Kiryat-Arba'yla –Hevron'la– çevresindeki otlaklar onlara verildi. 12 Kentin
tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e mülk olarak verilmişti.

21:1-2 Say.35:1-8

13 Kâhin Harun'un oğullarına kazayla adam öldürenler için sığınak kent
seçilen Hevron, Livna, 14 Yattir, Eştemoa, 15 Holon, Devir, 16 Ayin, Yutta ve
Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları –iki oymaktan toplam dokuz kent–
verildi. 17 Benyamin oymağından da Givon, Geva, 18 Anatot, Almon ve
bunların otlakları, toplam dört kent verildi.
19 Böylece Harun'un soyundan gelen kâhinlere otlaklarıyla birlikte verilen
kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.
20 Kehatoğulları'ndan geri kalan Levili ailelere gelince, kurada onlara düşen
kentler Efrayim oymağından alınmıştı. 21 Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde
bulunan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer,
22 Kivsayim ve Beythoron olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kentti.
23-24 Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmon olmak üzere
otlaklarıyla birlikte dört kent; 25 Manaşşe oymağının yarısından da Taanak,
Gat-Rimmon ve otlakları olmak üzere iki kent alındı. 26 Böylece Keha-
toğulları'ndan geri kalan boylara otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam
sayısı onu buldu.
27 Levili boylardan Gerşonoğulları'na, Manaşşe oymağının yarısına ait
Başan'da kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Golan ve Beeştera,
otlaklarıyla birlikte iki kent; 28-29 İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat,
Yarmut ve Eyn-Gannim olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; 30-31 Aşer
oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehov olmak üzere otlaklarıyla
birlikte dört kent; 32 Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için
sığınak kent seçilen Celile'deki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak
üzere toplam üç kent. 33 Boy sayısına göre Gerşonoğulları'na otlaklarıyla birlikte
verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.
34 Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililer'e, Zevulun oymağından
alınan Yokneam, Karta, 35 Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte
toplam dört kent; 36-37 Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot
ve Mefaat olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent; 38-39 Gad oymağından
alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Gilat'taki Ramot,
Mahanayim, Heşbon ve Yazer olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört
kent verildi. 40 Boy sayısına göre Merarioğulları'na, yani Levili boyların geri
kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiydi.
41 İsrailliler'in toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikte Levililer'e verilen
kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu. 42 Bu kentlerin hepsinin çevresinde
otlakları vardı. Otlaksız kent yoktu.
43 Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsrailliler'e vermiş
oldu. İsrailliler de ülkeyi mülk edinip buraya yerleştiler. 44 RAB atalarına ant
içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiçbiri onların
önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti. 45 RAB'bin İsrail
halkına verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi yerine geldi.

22

Doğuda Yerleşen Oymakların Dönüşü

1 Bundan sonra Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının
yarısını topladı. 2 Onlara, “RAB'bin kulu Musa'nın size buyurduğu her şeyi
yaptınız” dedi, “Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz. 3 Bugüne
dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız; Tanrınız RAB'bin sizi
yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz. 4 Görüyorsunuz, Tanrınız RAB,

22:2 Say.32:20-32; Yşu.1:12-15

kardeşlerinize söylediği gibi, onları rahata kavuşturdu. Şimdi kalkın, RAB'bin
kulu Musa'nın, Şeria Irmağı'nın ötesinde size mülk olarak verdiği topraklar-
daki evlerinize dönün. 5 RAB'bin kulu Musa'nın size verdiği buyrukları
ve Kutsal Yasa'yı yerine getirmeye çok dikkat edin. Tanrınız RAB'bi sevin,
tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, buyruklarını yerine getirin, O'na bağlı
kalın, O'na candan ve yürekten hizmet edin." 6 Sonra onları kutsayıp yolcu
etti. Onlar da evlerine döndüler.
7 Musa Manaşşe oymağının yarısına Başan'da toprak vermişti. Yeşu da
oymağın öbür yarısına Şeria Irmağı'nın batısında, öbür kardeşleri arasında
toprak vermişti.
Bu oymakları kutsayıp evlerine gönderirken, 8 "Evlerinize büyük servetle,
çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç, demir ve çok miktarda giysiyle dönün"
dedi, "Düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti kardeşlerinizle paylaşın."
9 Böylece Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan toprak-
larındaki Şilo'dan, İsrailliler'in yanından ayrıldılar; RAB'bin buyruğu uyarınca,
Musa aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına –kendi mülkleri olan
topraklara– dönmek üzere yola çıktılar.
10 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şeria Irmağı'nın Ke-
nan topraklarında kalan kesimine varınca, ırmak kıyısında büyük ve gösterişli
bir sunak yaptılar. 11 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısının
Kenan sınırında, Şeria Irmağı kıyısında, İsrailliler'e ait topraklarda bir sunak
yaptıklarını 12 duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şilo'da
toplandı.
13 Ardından İsrailliler Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas'ı Gilat bölgesine,
Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gönderdiler. 14 İsrail'in
her oymağından birer temsilci olmak üzere on oymak önderini de onunla
birlikte gönderdiler. Bunların her biri bir İsrail boyunun başıydı. 15 Gilat
topraklarına, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gelen
temsilciler şunları bildirdiler: 16 "RAB'bin topluluğu, 'Bugün kendinize bir
sunak yaparak RAB'be başkaldırdınız, O'nu izlemekten vazgeçtiniz' diyor,
'İsrail'in Tanrısı'na karşı bu hainliği nasıl yaparsınız? 17 Peor'un günahı bize
yetmedi mi? RAB'bin topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek
kendimizi bu günahtan temizleyebilmiş değiliz. 18 Bugün RAB'bi izlemekten
vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RAB'be isyan ederseniz, O da yarın bütün
İsrail topluluğuna öfkelenir. 19 Eğer size ait olan topraklar murdarsa, RAB'bin
Tapınağı'nın bulunduğu RAB'be ait topraklara gelip aramızda mülk edinin.
Kendinize, Tanrımız RAB'bin sunağından başka bir sunak yaparak RAB'be
ve bize karşı isyan etmeyin. 20 Zerah oğlu Akan RAB'be adanan ganimete
ihanet ettiğinde, bütün İsrail topluluğu RAB'bin öfkesine uğramadı mı? Akan'ın
günahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!' "
21 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrail boy başlarına
şöyle karşılık verdiler: 22 "Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her
şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RAB'be isyan etmek ya da
O'na ihanet etmek için yaptıysak, ya RAB, bugün bizi esirgeme! 23 Eğer
sunağı, RAB'bi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular ve tahıl ya da esenlik
sunuları sunmak için yaptıysak, RAB bizden hesap sorsun. 24 Bunu yaparken
kaygımız şuydu: Oğullarınız ilerde bizim oğullarımıza, 'İsrail'in Tanrısı RAB ile
ne ilginiz var? 25 Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağı'nı sizinle bizim

22:16 Yas.12:6 **22:17** Say.25:1-9 **22:20** Yşu.7:1-26

aramızda sınır yaptı. Sizin RAB'de hiçbir payınız yoktur' diyebilir, oğullarımızı RAB'be tapmaktan alıkoyabilirler. 26 Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değil, 27 yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecek kuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RAB'bin Tapınağı'nda yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenlik sunularıyla RAB'be tapınacağız. Oğullarınız da ilerde bizim oğullarımıza, 'RAB'de hiçbir payınız yok' diyemeyecekler. 28 Şöyle düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımıza böyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de, 'Atalarımızın RAB için yaptığı sunağın örneğine bakın' deriz. 'Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliğin tanığıdır.' 29 RAB'be isyan etmek, bugün RAB'bi izlemekten vazgeçmek, yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban sunmak için Tanrımız RAB'bin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunak yapmak bizden uzak olsun."

30 Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk önderleri, yani İsrail'in boy başları, Rubenliler'le Gadlılar'ın ve Manaşşeliler'in söylediklerini duyunca hoşnut kaldılar. 31 Bunun üzerine Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşeliler'e, "Şimdi RAB'bin aramızda olduğunu biliyoruz" dedi, "Çünkü O'na ihanet etmediniz. Böylece İsrailliler'i O'nun elinden kurtardınız." 32 Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenliler'le Gadlılar'ın bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına, İsrailliler'in yanına dönüp olan biteni anlattılar. 33 Anlatılanlardan hoşnut kalan İsrailliler Tanrı'ya övgüler sundular. Rubenliler'le Gadlılar'ın yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler. 34 Rubenliler'le Gadlılar, "Bu sunak RAB'bin Tanrı olduğuna sizinle bizim aramızda tanıktır" diyerek sunağa "Tanık" adını verdiler.

23

Yeşu'nun Veda Konuşması

1 RAB İsrail'i çevresindeki bütün düşmanlarından kurtarıp esenliğe kavuşturdu. Aradan uzun zaman geçmişti. Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. 2 Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hâkimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, "Kocadım, yaşım hayli ilerledi" dedi, 3 "Tanrınız RAB'bin sizin yararınıza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrınız RAB'di. 4 İşte Şeria Irmağı'ndan gün batısındaki Akdeniz'e dek yok ettiğim bütün bu uluslarla birlikte, geri kalan ulusların topraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm. 5 Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden püskürtüp sürecektir. Tanrınız RAB'bin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz. 6 Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayın. 7 Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahlarının adını anmayın; kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın. 8 Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RAB'be sımsıkı bağlı kalın. 9 Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünüzden sürdü. Bugüne dek hiçbiri önünüzde tutunamadı. 10 Biriniz bin kişiyi kovalayacak. Çünkü Tanrınız RAB, size söylediği gibi, yerinize savaşacak. 11 Bunun için Tanrınız RAB'bi sevmeye çok dikkat edin. 12 Çünkü O'na sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlarla oturup kalkarsanız, 13 iyi bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık önünüzden sürmeyecek. Ve sizler

23:10 Yas.32:30 **23:10** Yas.3:22

Tanrınız RAB'bin size verdiği bu güzel topraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için tuzak, kapan, sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacaklar.

14 "İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim. Bütün varlığınızla ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi gerçekleşti, boş çıkan olmadı. 15 Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerin tümü nasıl gerçekleştiyse, Tanrınız RAB verdiği bu güzel topraklardan sizi yok edene dek sözünü ettiği bütün kötülükleri de öylece başınıza getirecektir. 16 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı bozarsanız, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin öfkesi size karşı alevlenecek; RAB'bin size verdiği bu güzel ülkeden çabucak yok olup gideceksiniz."

24

Şekem'de Yenilenen Antlaşma

1 Yeşu İsrail oymaklarının tümünü Şekem'de topladıktan sonra, İsrail'in ileri gelenlerini, boy başlarını, hâkimlerini, görevlilerini yanına çağırdı. Hepsi gelip Tanrı'nın önünde durdular. 2 Yeşu bütün halka, "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor" diye söze başladı, " 'İbrahim'in ve Nahor'un babası Terah ve öbür atalarınız eski çağlarda Fırat Irmağı'nın ötesinde yaşar, başka ilahlara kulluk ederlerdi. 3 Ama ben atanız İbrahim'i ırmağın öte yakasından alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshak'ı verdim. 4 İshak'a da Yakup ve Esav'ı verdim. Esav'a mülk edinmesi için Seir dağlık bölgesini bağışladım. Yakup'la oğulları ise Mısır'a gittiler. 5 Ardından Musa ile Harun'u Mısır'a gönderdim. Orada yaptıklarımla Mısırlılar'ı felakete uğrattım; sonra sizi Mısır'dan çıkardım. 6 Evet, atalarınızı Mısır'dan çıkardım; gelip denize dayandılar. Mısırlılar savaş arabalarıyla, atlılarıyla atalarınızı Kamış Denizi'ne* dek kovaladılar. 7 Atalarınız bana yakarınca, onlarla Mısırlılar'ın arasına karanlık çöktürdüm. Mısırlılar'ı deniz sularıyla örttüm. Mısır'da yaptıklarımı gözlerinizle gördünüz.

" 'Uzun zaman çölde yaşadınız. 8 Sonra sizi Şeria Irmağı'nın ötesinde yaşayan Amorlular'ın topraklarına götürdüm. Size karşı savaştıklarında onları elinize teslim ettim. Topraklarını yurt edindiniz. Onları önünüzden yok ettim. 9 Moav Kralı Sippor oğlu Balak, İsrail'e karşı savaşmaya hazırlandığında, haber gönderip Beor oğlu Balam'ı size lanet etmeye çağırdı. 10 Ama ben Balam'ı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrar tekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım. 11 Sonra Şeria Irmağı'nı geçip Eriha'ya geldiniz. Size karşı savaşan Erihalılar'ı, Amor, Periz, Kenan, Hitit, Girgaş, Hiv ve Yevus halklarını elinize teslim ettim. 12 Önden gönderdiğim eşekarısı* Amorlu iki kralı önünüzden kovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız yapmadı. 13 Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadığınız kentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan, zeytinliklerden yiyorsunuz.' "

14 Yeşu, "Bunun için RAB'den korkun, içtenlik ve bağlılıkla O'na kulluk edin" diye devam etti, "Atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettikleri ilahları atın, RAB'be kulluk edin. 15 İçinizden RAB'be kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde kulluk ettikleri ilahlara

---

24:2 Yar.11:27 **24:3** Yar.12:1-9 **24:3** Yar.21:1-3 **24:4** Yar.25:24-26 **24:4** Yar.36:8; Yas.2:5 **24:4** Yar.46:1-7 **24:5** Çık.3:1-12:42 **24:6** Çık.14:1-31 **24:8** Say.21:21-35 **24:9** Say.22:1-24:25 **24:11** Yşu.3:14-17 **24:11** Yşu.6:1-21 * **24:12** "Eşekarısı": İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir. **24:13** Yas.6:10-11

mı, yoksa toprakların da yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz."
16 Halk, "RAB'bi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun!"
diye karşılık verdi, 17 "Çünkü bizi ve atalarımızı Mısır'da kölelikten kurtarıp
oradan çıkaran, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratan, bütün yol-
culuğumuz ve uluslar arasından geçişimiz boyunca bizi koruyan Tanrımız
RAB'dir. 18 RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorlular'ı önümüzden
kovdu. Biz de O'na kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız O'dur."
19 Yeşu, "Ama sizler RAB'be kulluk edemeyeceksiniz" dedi, "Çünkü O kutsal
bir Tanrı'dır, kıskanç bir Tanrı'dır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak.
20 RAB'bi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik
etmişken, bu kez size karşı döner, sizi felakete uğratıp yok eder."
21 Halk, "Hayır! RAB'be kulluk edeceğiz" diye karşılık verdi.
22 O zaman Yeşu halka, "Kulluk etmek üzere RAB'bi seçtiğinize siz kendiniz
tanıksınız" dedi.
"Evet, biz tanığız" dediler.
23 Yeşu, "Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın. Yüreğinizi İsrail'in
Tanrısı RAB'be verin" dedi.
24 Halk, "Tanrımız RAB'be kulluk edip O'nun sözünü dinleyeceğiz" diye
karşılık verdi.
25 Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve
ilkeler belirledi. 26 Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi. Sonra büyük
bir taş alıp oraya, RAB'bin Tapınağı'nın yanındaki yabanıl fıstık ağacının altına
dikti. 27 Ardından bütün halka, "İşte taş bize tanık olsun" dedi, "Çünkü RAB'bin
bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınız'ı inkâr ederseniz bu taş size karşı
tanıklık edecek."

Yeşu'nun Ölümü (Hâk.2:6-9)

28 Bundan sonra Yeşu halkı mülk aldıkları topraklara gönderdi.
29 RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu bir süre sonra yüz on yaşında öldü. 30
Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülkünün
sınırları içinde kalan Timnat-Serah'a gömdüler. 31 Yeşu yaşadıkça ve Yeşu'dan
sonra yaşayan ve RAB'bin İsrail için yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler dur-
dukça İsrail halkı RAB'be kulluk etti.
32 İsrailliler Mısır'dan çıkarken Yusuf'un kemiklerini de yanlarında getir-
mişlerdi. Bunları Yakup'un Şekem'deki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı
Şekem'in babası Hamor'un torunlarından yüz parça gümüşe† satın almıştı.
Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu.
33 Harun'un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pine-
has'a verilen tepeye gömdüler.

24:30 Yşu.19:49-50 **24:32** Yar.50:24-25; Çık.13:19 **24:32** Yar.33:19; Yu.4:5; Elç.7:16 † **24:32** "Yüz parça gümüş": İbranice "Yüz kesita". Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

HÂKİMLER

GİRİŞ

Hâkimler Kitabı, İsrail halkının çoğu Kenan topraklarını ele geçirdiği tarihle İsrail krallığının kurulduğu tarih arasında kalan düzensiz dönemin olaylarından oluşur. Bu olaylar "Hâkimler" diye adlandırılan, halk önderlerinden oluşan kahramanların yaptıklarını yansıtır.

Kitabın önemli bir bildirisi vardır: İsrail halkının ayakta kalması Tanrı'ya itaatlerine bağlıdır; itaatsizlikleriyse hep felaket getirmiştir. Ama Tanrı tövbe edip kendisine yönelen halkı her zaman kurtarmaya hazırdır.

Ana Hatlar:
1:1-2:9 Yeşu'nun ölümüne dek geçen olaylar
2:10-16:31 İsrail'in hâkimleri
17:1-21:25 Değişik olaylar

Kenanlılar'la Savaş
(Yşu.15:15-19)

1 İsrailliler, Yeşu'nun ölümünden sonra RAB'be, "Bizim için Kenanlılar'la savaşmaya ilk kim gidecek?" diye sordular.
2 RAB, "Yahuda oymağı gidecek" dedi, "Kenan ülkesini onun eline teslim ediyorum."
3 Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğulları'na, "Kenanlılar'la savaşmak için payımıza düşen bölgeye bizimle birlikte gelin" dediler, "Sonra biz de payınıza düşen bölgeye sizinle geliriz." Böylece Şimonoğulları Yahudaoğulları'yla birlikte gitti.
4 Yahudaoğulları saldırıya geçti. RAB Kenanlılar'la Perizliler'i ellerine teslim etti. Bezek'te onlardan on bin kişiyi öldürdüler. 5 Adoni-Bezek'le* orada karşılaşıp savaşa tutuştular, Kenanlılar'la Perizliler'i yenilgiye uğrattılar.
6 Adoni-Bezek kaçtı, ama peşine düşüp onu yakaladılar; elleriyle ayaklarının başparmaklarını kestiler.
7 O zaman Adoni-Bezek şöyle dedi: "Elleriyle ayaklarının başparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kırıntıları toplayıp yerdi. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını veriyor."
Adoni-Bezek'i Yeruşalim'e götürdüler; orada öldü.
8 Yahudaoğulları Yeruşalim'e saldırıp kenti aldılar; halkı kılıçtan geçirerek kenti ateşe verdiler. 9 Sonra dağlık bölgede, Negev'de ve Şefela'da yaşayan Kenanlılar'la savaşmak üzere güneye yöneldiler. 10 Eski adı Kiryat-Arba olan Hevron'da yaşayan Kenanlılar'ın üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı yenilgiye uğrattılar. 11 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdüler.
12 Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi. 13 Kenti Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi. 14 Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu. 15 Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

* **1:5** "Adoni-Bezek": "Bezek Beyi" anlamına gelir. **1:10** Yşu.15:14-19

16 Musa'nın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğulları'yla birlikte Hurma Kenti'nden† ayrılıp Arat'ın güneyindeki Yahuda Çölü'nde yaşamaya gittiler.
17 Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğulları'yla birlikte gidip Sefat Kenti'nde oturan Kenanlılar'ı yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıktılar ve oraya Horma‡ adını verdiler. 18 Yahudaoğulları Gazze'yi, Aşkelon'u, Ekron'u ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler.
19 RAB Yahudaoğulları'yla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı. 20 Musa'nın sözü uyarınca Hevron'u Kalev'e verdiler. Kalev de Anak'ın üç torununu oradan sürdü.
21 Bununla birlikte Benyaminoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı kovmadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Benyaminoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.
22 Yusuf'un soyundan gelenler Beytel'in üzerine yürüdüler. RAB onlarla birlikteydi. 23-24 Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamak için gönderdikleri casuslar kentten çıkan bir adam gördüler. Ona, "Kentin girişini bize gösterirsen, sana iyi davranırız" dediler. 25 Kentin girişini gösteren adamla ailesini serbest bıraktılar, kent halkını ise kılıçtan geçirdiler. 26 Adam Hitit topraklarına göç ederek Luz adında bir kent kurdu; kent bugün de bu adla anılıyor.
27 Manaşşeoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo ve bunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar bu topraklarda kalmakta kararlıydı. 28 İsrailliler Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanla güçlenince onları angaryasına çalıştırdılar.
29 Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar Gezer'de İsrailliler'in arasında yaşadılar.
30 Zevulun da Kitron ve Nahalol halklarını kovmadı. İsrailliler arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar.
31 Aşeroğulları'na gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav, Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar. 32 Bu topraklardaki Kenanlılar'ı kovmayıp onlarla birlikte yaşadılar.
33 Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılar'la birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırdı.
34 Amorlular Danoğulları'nı ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular. 35 Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de kalmakta kararlıydılar. Yusuf'un torunları güçlenince onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.
36 Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

2

Rab'bin Meleği İsrailliler'i Azarlıyor

1 RAB'bin meleği Gilgal'dan Bokim'e gitti ve İsrailliler'e şöyle dedi: "Sizi Mısır'dan çıkarıp atalarınıza söz verdiğim toprağa getirdim. 'Sizinle yaptığım antlaşmayı hiçbir zaman bozmayacağım' dedim. 2 Dedim ki, 'Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın; sunaklarını yıkın.' Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız? 3 Onun için şimdi, 'Bu halkları önünüzden kovmayacağım; onlar böğrünüzde diken, ilahları da size tuzak olacak' diyorum."

† **1:16** "Hurma Kenti": Eriha. ‡ **1:17** "Horma": "Yıkılmış" anlamına gelir. **1:21** Yşu.15:63; 2Sa.5:6; 1Ta.11:4 **1:27** Yşu.17:11-13 **1:29** Yşu.16:10 **2:2** Çık.34:12-13; Yas.7:2-5

4 RAB'bin meleği sözlerini bitirince bütün İsrail halkı hıçkıra hıçkıra ağlamaya
başladı. 5 Bu yüzden oraya Bokim* adını verdiler ve orada RAB'be kurban
sundular.

Yeşu'nun Ölümü
(Yşu.24:28-31)

6 Bundan sonra Yeşu halkı gönderdi. İsrailliler paylarına düşen toprakları
miras edinmek için yola çıktılar. 7 Yeşu yaşadıkça ve RAB'bin İsrail için yaptığı
büyük işleri görmüş olup Yeşu'dan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halk
RAB'be kulluk etti. 8 RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü. 9
Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine, kendi mülkünün
sınırları içinde kalan Timnat-Heres'e gömdüler.

İsrailliler Rab'den Uzaklaşıyor

10 Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, RAB'bi
tanımayan ve O'nun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak
yetişti. 11 İsrailliler RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallar'a* taptılar.
12 Kendilerini Mısır'dan çıkaran atalarının Tanrısı RAB'bi terk ettiler.
Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak
RAB'bi öfkelendirdiler. 13 Çünkü RAB'bi terk edip Baal'a ve Aştoretler'e* taptılar.
14 Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi. Onları, her şeylerini alan yağmacıların
eline teslim etti; artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı.
15 RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.
16 Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hâkimler çıkardı. 17 Ama
hâkimlerini de dinlemediler. RAB'be vefasızlık ederek başka ilahlara taptılar.
RAB'bin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların
izlediği yoldan çabucak saptılar. 18 RAB onlar için ne zaman bir hâkim
çıkardıysa, onunla birlikte oldu; hâkim yaşadığı sürece onları düşmanlarının
elinden kurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara
acıyordu. 19 Ne var ki, hâkimleri ölür ölmez yine başka ilahlara bağlanıyor,
onlara kulluk edip tapıyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları
kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçmediler.
20 RAB bu yüzden İsrail'e öfkelenerek şöyle dedi: "Madem bu ulus atalarının
uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi, 21 ben de Yeşu
öldüğünde bu topraklarda bıraktığı ulusların hiçbirini artık önlerinden kovmayacağım. 22 Ataları gibi özenle RAB'bin yolundan gidip gitmeyeceklerini
görmek için onları bu uluslarla sınayacağım."
23 RAB o ulusları hemen kovmamış, Yeşu'nun eline teslim etmeyerek
ülkelerinde kalmalarına izin vermişti.

3

1-2 Kenan'daki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsrailliler'i sınamak ve
hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklara savaş eğitimi vermek için
RAB'bin dokunmadığı uluslar şunlardır: 3 Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar,
Saydalılar, Baal-Hermon Dağı'ndan Levo-Hamat'a kadar uzanan Lübnan
dağlarında yaşayan Hivliler. 4 RAB İsrailliler'i sınamak, Musa aracılığıyla atalarına verdiği buyrukları yerine getirip getirmeyeceklerini görmek için bu
ulusları ülkelerinde bıraktı.

---

* **2:5** "Bokim": "Ağlama yeri" anlamına gelir. **2:9** Yşu.19:49-50

5 Böylece İsrailliler Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında
yaşadılar. 6 Onlardan kız aldılar, kızlarını onların oğullarına verdiler ve onların
ilahlarına taptılar.

Otniel

7 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan İsrailliler Tanrıları RAB'bi unutup Baal-
lar'a* ve Aşera putlarına taptılar. 8 Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi ve onları
Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'in eline teslim etti. İsrailliler sekiz
yıl Kuşan-Rişatayim'in boyunduruğunda kaldılar. 9 Ama RAB'be yakarmaları
üzerine RAB onlara Otniel adında bir kurtarıcı çıkardı. Kalev'in küçük kardeşi
Kenaz'ın oğlu Otniel onları kurtardı. 10 RAB'bin Ruhu Otniel'in üzerine indi.
Otniel İsrailliler'i yönetti, onlar için savaştı. RAB Aram-Naharayim Kralı Kuşan-
Rişatayim'i onun eline teslim etti. Artık Otniel ondan daha güçlüydü. 11 Ülke
Kenaz oğlu Otniel'in ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı.

Ehut

12 Sonra İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde
kötü olanı yaptıkları için Moav Kralı Eglon'u onlara karşı güçlendirdi. 13 Kral
Eglon Ammonlular'la Amalekliler'i kendi tarafına çekerek İsrail'e saldırdı.
Onları bozguna uğratarak Hurma Kenti'ni ele geçirdi. 14 İsrailliler on sekiz yıl
Moav Kralı Eglon'un boyunduruğu altında kaldılar.

15 Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adında bir kurtarıcı
çıkardı. Benyaminli Gera'nın oğlu Ehut solaktı. İsrailliler Ehut'un eliyle Moav
Kralı Eglon'a haraç gönderdiler. 16 Ehut kendine bir arşın* uzunluğunda iki
ağızlı bir kama yaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı.
17 Varıp haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı.
18 Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımış olan adamlarını salıverdi.
19 Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan† geri döndü. "Ey kral, sana
gizli bir haberim var" dedi. Kral ona, "Sus" diyerek yanındaki adamların
hepsini dışarı çıkardı.

20 Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşarak, "Tanrı'dan
sana bir haber getirdim" deyince kral tahtından kalktı. 21 Ehut sol eliyle
sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı. 22 Kamanın ucu
kralın sırtından çıktı. Bıçağın ardından kabza da ete saplanmıştı. Ehut kamayı
çekmeyince kama kralın yağlı karnına gömüldü. 23 Ehut sofaya çıktı, üst kattaki
odanın kapısını ardından çekip kilitledi. 24 O çıktıktan sonra, geri gelen kralın
hizmetkârları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, "Su
döküyor olmalı" dediler. 25 Uzun süre beklediler se de kral odanın kapılarını
açmadı. Bunun üzerine bir anahtar bulup kapıyı açtılar. Efendilerinin ölüsü
yerde yatıyordu.

26 Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları geçerek Seira'ya yönelmişti.
27 Oraya varınca Efrayim'in dağlık bölgesine çıkıp boru çaldı. İsrailliler onunla
birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu. 28 Onlara, "Beni izleyin"
dedi, "RAB düşmanlarınızı, Moavlılar'ı elinize teslim etti."

Ehut'u izleyen İsrailliler, Moav'a giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi
geçirmediler. 29 Moav'ın güçlü yiğitlerinden on bin kadarını vurup öldürdüler;
hiç kurtulan olmadı. 30 Moav o gün İsrailliler'in boyunduruğuna girdi. Ülke
seksen yıl barış içinde yaşadı.

Şamgar

---

* **3:16** "Bir arşın": İbranice "Gomet", yaklaşık 37 cm. † **3:19** "Taş putlar" ya da "Taş ocakları".

31 Ehut'tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistliler'den altı yüz
kişiyi üvendireyle öldürerek İsrailliler'i kurtardı.

4

Debora

1 Ehut'un ölümünden sonra İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı
yaptılar. 2 RAB de İsrailliler'i Hasor'da egemenlik süren Kenanlı kral Yavin'in
eline teslim etti. Yavin'in Sisera adında bir ordu komutanı vardı; Haroşet-
Goyim'de yaşardı. 3 Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi
yıldır İsrailliler'i acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsrailliler RAB'be yakardılar.

4 O sırada İsrail'i Lappidot'un karısı Peygamber Debora yönetiyordu. 5 Debora
Efrayim'in dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma ağacının altında
oturur, kendisine gelen İsrailliler'in davalarına bakardı. 6 Debora bir gün
adam gönderip Avinoam oğlu Barak'ı Kedeş-Naftali'den çağırttı. Ona, "İsrail'in
Tanrısı RAB, yanına Naftali ve Zevulunoğulları'ndan on bin kişi alıp Tavor
Dağı'na gitmeni buyuruyor" dedi, 7 "RAB, 'Kral Yavin'in ordu komutanı
Sisera'yı, savaş arabalarını ve ordusunu Kişon Vadisi'ne, senin yanına çekip
eline teslim edeceğim' diyor."

8 Barak Debora'ya, "Eğer benimle gelirsen giderim" dedi, "Benimle
gelmezsen gitmem."

9 Debora, "Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yol tuttuğun için
onurlandırılmayacaksın" dedi, "Çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline teslim
etmiş olacak." Böylece Debora kalkıp Barak'la birlikte Kedeş'e gitti. 10 Barak
Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeş'te topladı. Ardında on bin kişi vardı.
Debora da onunla birlikte gitti.

11 Kenliler'den Hever, Musa'nın kayınbiraderi Hovav'ın torunlarından, yani
Kenliler'den ayrılmış, çadırını Kedeş yakınında Saanannim'deki meşe ağacının
yanına kurmuştu.

12 Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını duyan Sisera, 13 dokuz yüz
demir arabasını ve yanındaki halkı Haroşet-Goyim'den çıkarıp Kişon Vadisi'nde
topladı.

14 Debora Barak'a, "Haydi kalk! Çünkü RAB'bin Sisera'yı senin eline teslim
ettiği gün bugündür" dedi, "RAB senin önünden gidiyor." Bunun üzerine
Barak ardında on bin kişiyle Tavor Dağı'ndan indi. 15 RAB, Sisera'yı, savaş
arabalarını sürenleri ve ordusunu Barak'ın önünde şaşkına çevirerek bozguna
uğrattı. Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı. 16 Barak savaş
arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyim'e kadar kovaladı. Sisera'nın bütün
ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulamadı.

17 Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenliler'den Hever'in karısı Yael'in çadırına
sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin'le Kenliler'den Hever'in arası iyiydi.

18 Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, "Korkma, efendim, gel çadırıma sığın"
dedi. Çadırına sığınan Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü.

19 Sisera, "Susadım, lütfen biraz su ver de içeyim" dedi. Yael süt tulumunu
açıp ona içirdikten sonra üzerini yine örttü.

20 Sisera kadına, "Çadırın kapısında dur" dedi, "Biri gelir de çadırda kimse
var mı diye sorarsa, yok de." 21 Hever'in karısı Yael eline bir çadır kazığı ile
tokmak aldı. Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera'ya sessizce
yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncaya dek çaktı. Sisera hemen
öldü.

22 Yael Sisera'yı kovalayan Barak'ı karşılamaya çıktı. “Gel, aradığın adamı
sana göstereyim” dedi.
Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yı ölü buldu.
23 Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavin'i İsrailliler'in önünde bozguna
uğrattı. 24 Giderek güçlenen İsrailliler sonunda Kenanlı kral Yavin'i ortadan
kaldırdılar.

5

Debora'nın Ezgisi

1 Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler:
2 “İsrail'in önderleri başı çekince,
Halk gönüllü olarak savaşınca
RAB'be övgüler sunun.
3 Dinleyin, ey krallar!
Ey yönetenler, kulak verin!
RAB'be ezgiler söyleyip
İsrail'in Tanrısı RAB'bi ilahilerle öveceğim.
4 Seir'den çıktığında, ya RAB,
Edom kırlarından geçtiğinde,
Yer sarsıldı, göklerden yağmur boşandı,
Evet, bulutlar yağmur yağdırdı.
5 Sina Dağı'nda olan RAB'bin,
İsrail'in Tanrısı RAB'bin önünde
Dağlar sarsıldı.
6 Anat oğlu Şamgar zamanında,
Yael zamanında kervanların ardı kesildi.
Yolcular sapa yollardan gider oldu.
7 Bomboştu İsrail'in köyleri,
Ben İsrail'de ana olarak ortaya çıkıncaya dek,
Ben Debora ortaya çıkıncaya dek
İsrail'in köyleri bomboştu.
8 Yeni ilahlar seçtikleri zaman
Savaş kentin kapılarına dayandı.
İsrail'deki kırk bin askerin elinde
Ne kalkan ne de mızrak vardı.
9 Yüreğim İsrail'i yönetenlerle
Ve halkın arasındaki gönüllülerledir.
RAB'be övgüler sunun!
10 Ey semerleri pahalı boz eşeklere binenler,
Ey yoldan yaya gidenler, dinleyin!
11 Kuyu başındaki kalabalıklar
RAB'bin zaferlerini,
İsrail savaşçılarının zaferlerini anlatıyorlar.
Ardından RAB'bin halkı kent kapılarına
Akın etmeye başladı.
12 Uyan, uyan Debora, uyan uyan!
Söyle, ezgiler söyle!
Ey Avinoam oğlu Barak,
Kalk, götür tutsaklarını.
13 Geriye kalanlar soyluların yanına geldi,

5:4 Çık.19:18; Mez.68:7-8

RAB'bin halkı yiğitleriyle bana geldi.
14 Amalek kökünden olanlar Efrayim'den geldi,
Benyaminliler de seni izleyenlerin arasındaydı.
Yöneticiler Makir'den,
Başbuğ asasını taşıyanlar Zevulun'dan geldi.
15 Debora'yla birlikteydi İssakar'ın beyleri.
Evet, İssakaroğulları da Barak'ın ardından
Hızla ovaya indi.
Ama Ruben oymağının bölükleri
Büyük bir kararsızlık içindeydi.
16 Sürülerine kaval çalan çobanları
Dinlemek için neden ağıllarda kaldılar?
Evet, Ruben oymağının bölükleri
Büyük bir kararsızlık içindeydi.
17 Gilatlılar Şeria Irmağı'nın ötesinde kaldı,
Dan oymağıysa gemilerde oyalandı.
Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi,
Koylarda yan gelip oturdu.
18 Ama Zevulun ve Naftali halkları
Tehlikeye attılar canlarını savaş alanında.
19 Taanak'ta ve Megiddo sularının kıyısında
Krallar gelip savaştılar.
Kenan kralları da savaştı.
Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar.
20 Yıldızlar göklerden savaşa katıldı.
Göğü bir baştan öbür başa geçerken,
Sisera'ya karşı savaştı.
21 Kişon Irmağı, o eski ırmak,
Süpürüp götürdü onları.
Yürü, ey ruhum, üzerlerine güçle yürü!
22 O zaman atlar dörtnala koştu.
Güçlü atların toynakları
Yerde izler bıraktı.
23 RAB'bin meleği, 'Meroz Kenti'ni lanetleyin' dedi,
'Halkına lanetler yağdırın.
Çünkü RAB'bin yardımına,
Zorbalara karşı RAB'bin yardımına koşmadılar.'
24 Kenliler'den Hever'in karısı Yael
Kadınlar arasında alabildiğine kutsansın.
Çadırlarda yaşayan kadınlar arasında
Alabildiğine kutsansın.
25 Sisera su istedi, Yael ona süt verdi.
Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu.
26 Sol eline çadır kazığını,
Sağ eline işçi tokmağını aldı.
Vurdu, Sisera'nın başını ezdi.
Şakağına çaktı kazığı, deldi geçirdi.
27 Ayaklarının dibine çöktü,
Yere serildi Sisera.
Düşüp yığıldı Yael'in ayakları dibine,
Yığıldığı yerde cansız kaldı.
28 Sisera'nın annesi parmaklıkların ardından,

Pencereden bakıp feryat etti:
‘Oğlumun savaş arabası
Neden bu kadar gecikti,
Nal sesleri neden duyulmuyor?’
29 Bilge kadınlar onu yanıtladılar.
O da şöyle düşündü:
30 ‘Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalılar.
Her yiğide bir ya da iki kız,
Sisera'ya ganimet olarak rengarenk giysiler,
Evet, işlemeli, rengarenk giysiler.
Yağmacıların boyunları için
İki yanı işlemeli renkli giysiler,
Hepsi ganimet.’
31 Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun.
Seni sevenlerse,
Bütün gücüyle doğan güneş gibi olsunlar.”
Bundan sonra ülke kırk yıl barış içinde yaşadı.

6

Gidyon

1 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları yedi yıl
süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti. 2 Midyan boyunduruğu İsrailliler'e öyle
ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar. 3 Ekin
ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına
girip 4 ordugah kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun, sığır, eşek
gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı. 5 Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte
çekirge sürüsü gibi gelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp
yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi. 6 Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul
düşürdüler ki, İsrailliler RAB'be yakarmaya başladılar.

7 İsrailliler Midyanlılar'dan ötürü RAB'be yakarınca, 8 RAB onlara bir peygam-
ber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki,
‘Sizi Mısır'dan ben çıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim. 9 Mısırlılar'ın
elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları
önünüzden kovdum, topraklarını size verdim. 10 Size dedim ki, Ben Tanrınız
RAB'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama
sözümü dinlemediniz.’ ”
11 RAB'bin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabanıl fıstık
ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtar-
mak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu. 12 RAB'bin meleği ona görünerek,
“Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir” dedi.
13 Gidyon, “Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza
geldi?” diye karşılık verdi, “Atalarımız RAB'bin bizi Mısır'dan çıkardığını
söylemediler mi? Bize anlattıkları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB
bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti.”
14 RAB Gidyon'a dönüp, “Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden
kurtar” dedi, “Seni ben gönderiyorum.”
15 Gidyon, “Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?” diye karşılık
verdi, “Ait olduğum boy Manaşşe oymağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin
en genç adamıyım.”

16 RAB, “Ben seninle olacağım” dedi, “Midyanlılar'ı tek bir adamı yener gibi
bozguna uğratacaksın.”
17 Gidyon, “Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğuna dair bana
bir belirti göster” dedi, 18 “Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne
koyuncaya dek buradan ayrılma.”
RAB, “Sen dönünceye dek kalırım” diye yanıtladı.
19 Gidyon eve gidip bir oğlak kesti, bir efa* undan mayasız pide yaptı. Eti
sepete, et suyunu tencereye koydu; bunları getirip yabanıl fıstık ağacının
altında meleğe sundu.
20 Tanrı'nın meleği, “Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanın üzerine koy. Et
suyunu ise dök” dedi. Gidyon söyleneni yaptı. 21 RAB'bin meleği elindeki
değneğin ucuyla ete ve mayasız pidelere dokununca kayadan ateş fışkırdı.
Ateş eti ve mayasız pideleri yakıp kül etti. Sonra RAB'bin meleği gözden
kayboldu. 22 Gidyon, gördüğü kişinin RAB'bin meleği olduğunu anlayınca,
“Eyvah, Egemen RAB! Meleğinin yüzünü gördüm” dedi.
23 RAB ona, “Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin” dedi.
24 Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa “Yahve şalom†” adını
verdi. Sunak bugün de Aviezerliler'in Ofra Kenti'nde duruyor.
25 Aynı gece RAB, Gidyon'a, “Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci boğayı
al” dedi, “Sonra babanın Baal için yaptırdığı sunağı yık. Sunağın yanındaki
Aşera putunu kes. 26 Tanrın RAB için bu höyüğün üstünde uygun bir sunak
yap. İkinci boğayı al, keseceğin Aşera putunun odunlarıyla yakmalık sunu
olarak sun.” 27 Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RAB'bin kendisine
buyurduklarını yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve kent halkından
korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı.
28 Sabah erkenden kalkan kent halkı, Baal'a ait sunağın yıkıldığını,
yanındaki Aşera putunun kesildiğini, ikinci boğanın yeni yapılan sunak
üzerinde sunulduğunu gördü. 29 Birbirlerine, “Bu işi kim yaptı?” diye sordular.
Araştırıp soruşturduktan sonra, bu işi Yoaş oğlu Gidyon'un yaptığını anladılar.
30 Bunun üzerine Yoaş'a, “Oğlunu dışarı çıkar” dediler, “Ölmesi gerek. Çünkü
Baal'ın sunağını yıktı, yanındaki Aşera putunu kesti.”
31 Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalığa, “Baal'ı savunmak size mi düştü?” dedi,
“Siz mi onu kurtaracaksınız? Onu savunan şafak sökmeden ölecek. Baal
tanrıysa, bırakın kendini savunsun. Yıkılan sunak onun!”
32 O gün Yoaş, “Baal kendini savunsun, yıkılan sunak onun sunağıdır”
diyerek Gidyon'a Yerubbaal‡ adını verdi.
33 Bu arada Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar birleşerek Şeria
Irmağı'nı geçtiler, gidip Yizreel Vadisi'nde ordugah kurdular. 34 RAB'bin
Ruhu Gidyon'u yönlendirmeye başladı. Gidyon borusunu çalınca Aviezerliler
onun çevresinde toplandı. 35 Gidyon bütün Manaşşe'ye ulaklar göndererek
oranın halkını da topladı. Aşer, Zevulun ve Naftali'ye de ulaklar gönderdi.
Onlar da onu karşılamaya çıktılar.
36 Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: “Söz verdiğin gibi İsrail'i benim
aracılığımla kurtaracağın doğruysa, 37 çiy yalnızca harman yerine koyduğum
yün yapağının üzerine düşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin gibi
İsrail'i benim aracılığımla kurtaracağını bileceğim.”
38 Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyı alıp sıktı.
Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü.

* **6:19** “Bir efa”: Yaklaşık 13.2 kg. † **6:24** “Yahve şalom”: “RAB esenliktir” anlamına gelir. ‡ **6:32** “Yerubbaal”: “Baal kendini savunsun” anlamına gelir.

39 Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: “Bana kızma, bir istekte
daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver.
Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın, topraksa çiyle ıslansın.”
40 Tanrı o gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her
yanıysa çiyle kaplandı.

7

Gidyon Midyanlılar'ı Yeniyor

1 Yerubbaal –Gidyon– ile yanındaki halk erkenden kalkıp Harot Pınarı'nın
başında ordugah kurdular. Midyanlılar'ın ordugahıysa onların kuzeyinde,
More Tepesi'nin yanındaki vadideydi.
2 RAB Gidyon'a şöyle dedi: “Yanında fazla adam var; Midyan'ı onların eline
teslim etmem. Yoksa İsrailliler, ‘Kendi gücümüzle kurtulduk’ diyerek bana
karşı övünebilirler. 3 Şimdi halka şunu söyle: ‘Korkudan titreyen dönsün, Gilat
Dağı'ndan geri gitsin.’ ” Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi döndü, on bin
kişi orada kaldı.
4 RAB Gidyon'a, “Adamların sayısı hâlâ fazla” dedi, “Kalanları suyun başına
götür, onları orada senin için sınayayım. ‘Bu seninle gidecek’ dediğim adam
seninle gidecek; ‘Bu seninle gitmeyecek’ dediğim gitmeyecek.”
5 Gidyon halkı suyun başına götürdü. RAB Gidyon'a, “Köpek gibi diliyle su
içenleri bir yana, su içmek için dizleri üzerine çökenleri öbür yana ayır” dedi.
6 Ellerini ağızlarına götürerek dilleriyle su içenlerin sayısı üç yüzü buldu. Geri
kalanların hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler. 7 RAB Gidyon'a, “Sizi
diliyle su içen üç yüz kişinin eliyle kurtaracağım” dedi, “Midyanlılar'ı senin
eline teslim edeceğim. Öbürleri yerlerine dönsün.”
8 Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alıkoyarak geri kalan İsrailliler'i çadırlarına
gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar.
Midyanlılar'ın ordugahı Gidyon'un aşağısında, vadideydi.
9 RAB aynı gece Gidyon'a, “Kalk, ordugaha saldır” dedi, “Çünkü orayı senin
eline teslim ediyorum. 10 Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın
Pura'yı da yanına al. 11 Midyanlılar'ın söylediklerine kulak kabart. O zaman
ordugahlarına saldırmaya cesaret bulursun.”
Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahın yanına kadar sokuldu.
12 Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye
yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı. 13 Gidyon
ordugahın yanına vardığında, adamlardan biri arkadaşına gördüğü düşü
anlatıyordu. “Bir düş gördüm” diyordu, “Arpa unundan yapılmış bir somun
ekmek, Midyan ordugahına doğru yuvarlanarak çadıra kadar geldi, çadıra
çarpıp onu devirdi, altüst etti. Çadır yerle bir oldu.”
14 Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: “Bu, İsrailli Yoaş oğlu Gidyon'un
kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyan'ı ve bütün ordugahı onun eline
teslim edecek.”
15 Gidyon düşü ve yorumunu duyunca Tanrı'ya tapındı. İsrail ordugahına
döndü ve adamlarına, “Kalkın! RAB Midyan ordugahını elinize teslim etti”
dedi. 16 Sonra üç yüz adamını üç bölüğe ayırdı. Hepsine borular, boş testiler ve
testilerin içinde yakılmak üzere çıralar verdi. 17 Onlara, “Gözünüz bende olsun”
dedi, “Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığımda ne
yaparsam siz de aynısını yapın. 18 Ben ve yanımdakiler borularımızı çalınca,
siz de ordugahın çevresinde durup borularınızı çalın ve, ‘RAB için ve Gidyon
için!’ diye bağırın.”

7:3 Yas.20:8

19 Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce, nöbetçi değişiminden
hemen sonra ordugahın yanına vardılar; borularını çalmaya başlayıp el-
lerindeki testileri kırdılar. 20 Üç bölük de borularını çalıp testileri kırdı.
Çalacakları boruları sağ ellerinde, çıralarıysa sol ellerinde tutuyorlardı.
"Yaşasın RAB'bin ve Gidyon'un kılıcı!" diye bağırdılar. 21 Onlar ordugahın
çevresinde dururken, ordugahtakilerin hepsi koşuşmaya, bağırıp kaçışmaya
başladı.
22 Üç yüz boru birden çalınca RAB ordugahtakilerin hepsini kılıçla birbirler-
ine saldırttı. Midyan ordusu Serera'ya doğru, Beytşitta'ya, Tabbat yakınındaki
Avel-Mehola sınırına dek kaçtı. 23 Naftali, Aşer ve bütün Manaşşe'den çağrılan
İsrailliler Midyanlılar'ı kovalamaya başladılar.
24 Gidyon, Efrayim'in dağlık bölgesine gönderdiği ulaklar aracılığıyla, "İnip
Midyanlılar'a saldırın" dedi, "Önlerini kesmek için Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya
kadar uzanan bölümünü tutun." Efrayimoğulları Şeria Irmağı'nın Beytbara'ya
kadarki bölümünü ele geçirdiler. 25 Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev'i tutsak
aldılar. Orev'i Orev Kayası'nda, Zeev'i ise Zeev'in üzüm sıkma çukurunda
öldürerek Midyanlılar'ı kovalamaya devam ettiler. Orev'le Zeev'in kesik
başlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasından Gidyon'a getirdiler.

8

Zevah ile Salmunna

1 Efrayimoğulları Gidyon'a, "Midyanlılar'la savaşmaya gittiğinde bizi
çağırmadın; bize neden böyle davrandın?" diyerek onu sert bir dille
eleştirdiler.
2 Gidyon, "Sizin yaptığınızın yanında benim yaptığım ne ki?" diye
karşılık verdi, "Efrayim'in bağbozumundan artakalan üzümler, Aviezer'in
bütün bağbozumu ürününden daha iyi değil mi? 3 Tanrı Midyan önderlerini,
Orev'i ve Zeev'i elinize teslim etti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapa-
bildim ki?" Gidyon'un bu sözleri onların öfkesini yatıştırdı.
4 Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlılar'ı kovalamayı sürdüren üç yüz
adamıyla Şeria Irmağı'na ulaşıp karşıya geçti. 5 Sukkot'a vardıklarında kent
halkına, "Lütfen ardımdaki adamlara ekmek verin, bitkin haldeler" dedi, "Ben
Midyan kralları Zevah ve Salmunna'yı kovalıyorum."
6 Sukkot önderleri, "Zevah ile Salmunna'yı tutsak aldın mı ki, orduna ekmek
verelim?" dediler.
7 Gidyon, "Öyle olsun!" diye karşılık verdi, "RAB Zevah ile Salmunna'yı
elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım."
8 Gidyon oradan Penuel'e gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi.
Penuel halkı da Sukkot halkının verdiği yanıtın aynısını verdi. 9 Gidyon
onlara, "Esenlik içinde döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım" dedi.
10 Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık
on beş bin kişilik bir orduyla birlikte Karkor'daydılar. Eli kılıç tutan yüz
yirmi bin savaşçı ölmüştü. 11 Gidyon Novah ve Yogboha'nın doğusundan,
göçebelerin yolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız
yakalandılar. 12 Zevah ile Salmunna kaçtıysa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki
Midyan kralını, Zevah ile Salmunna'yı yakalayıp bütün ordularını bozguna
uğrattı.
13 Yoaş oğlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü. 14 Yolda
Sukkot'tan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti. Adam Sukkot önderleriyle
ileri gelenlerinin adlarını, toplam yetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyon'a
verdi.

15 Gidyon Sukkot'a gidip halka şöyle dedi: “ ‘Zevah ile Salmunna'yı tutsak
aldın mı ki bitkin adamlarına ekmek verelim’ diyerek beni aşağıladınız. İşte
Zevah ile Salmunna!” 16 Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını
çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı. 17 Ardından Penuel Kulesi'ni
yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi.
18 Sonra Zevah ile Salmunna'ya, “Tavor'da öldürdükleriniz nasıl
adamlardı?” diye sordu.
“Tıpkı senin gibiydiler, hepsi kral oğullarına benziyordu” yanıtını verdiler.
19 Gidyon, “Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı” dedi, “Yaşayan
RAB'bin adıyla ant içerim ki, onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim.”
20 Sonra büyük oğlu Yeter'e, “Haydi, öldür onları” dedi. Ne var ki, henüz genç
olan Yeter korktu, kılıcını çekmedi.
21 Bunun üzerine Zevah ile Salmunna Gidyon'a, “Sen öldür bizi” dediler,
“Erkeğin işini ancak erkek yapar.”
Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunna'yı öldürdü. Develerinin boyun-
larındaki hilal biçimi süsleri de aldı.
22 İsrailliler Gidyon'a, “Sen, oğlun ve torunun bize önderlik edin” dediler.
“Çünkü bizi Midyanlılar'ın elinden sen kurtardın.”
23 Ama Gidyon, “Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez” diye karşılık
verdi, “Size RAB önderlik edecek.” 24 Sonra, “Yalnız sizden bir dileğim var”
diye sözünü sürdürdü, “Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri bana verin.”
–İsmaililer altın küpeler takarlardı.–
25 İsrailliler, “Seve seve veririz” diyerek yere bir üstlük serdiler. Herkes ele
geçirdiği küpeleri üstlüğün üzerine attı. 26 Hilaller, kolyeler, Midyan kralların
giydiği mor giysiler ve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında,
Gidyon'un aldığı altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekel* tuttu. 27 Gidyon
bu altından bir efod yaparak onu kendi kenti olan Ofra'ya yerleştirdi. Bütün
İsrailliler bu put yüzünden RAB'be vefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile
ailesi için bir tuzak oldu.
28 İsrailliler'e yenilen Midyanlılar bir daha toparlanamadılar. Ülke Gidyon
zamanında kırk yıl barış içinde yaşadı.

Gidyon'un Ölümü

29 Yoaş oğlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü. 30 Çok sayıda
kadınla evlendi ve yetmiş oğlu oldu. 31 Ayrıca Şekem'de bir cariyesi vardı.
Bundan da bir oğlu oldu, adını Avimelek koydu. 32 Yoaş oğlu Gidyon iyice
yaşlanıp öldü. Aviezerliler'e ait Ofra Kenti'nde, babası Yoaş'ın mezarına
gömüldü.
33 Gidyon ölünce İsrailliler yine RAB'be vefasızlık ettiler. Baallar'a* taptılar.
Baal-Berit'i ilah edinerek 34 kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden
kurtaran Tanrıları RAB'bi unuttular. 35 İsrail'e büyük iyilikler yapan Yerub-
baal'ın –Gidyon'un– ev halkına vefasızlık ettiler.

9

Avimelek

1 Yerubbaal'ın oğlu Avimelek, dayılarının bulunduğu Şekem Kenti'ne giderek
onlara ve annesinin boyundan gelen herkese şöyle dedi: 2 “Şekem halkına
şunu duyurun: ‘Sizin için hangisi daha iyi? Gidyon'un yetmiş oğlu tarafından

* **8:26** “Bin yedi yüz şekel”: Yaklaşık 19.5 kg.

yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi?' Unutmayın ki ben sizinle aynı etten, aynı kandanım."
3 Dayıları Avimelek'in söylediklerini Şekem halkına ilettiler. Halkın yüreği Avimelek'ten yanaydı. "O bizim kardeşimizdir" dediler. 4 Ona Baal-Berit Tapınağı'ndan yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı. 5 Sonra Ofra'ya, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaal'ın küçük oğlu Yotam kaçıp gizlendiği için sağ kaldı.
6 Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekem'de dikili taş meşesinin olduğu yere gittiler; Avimelek'i orada kral ilan ettiler.
7 Olup biteni Yotam'a bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağı'nın tepesine çıkıp yüksek sesle halka şöyle dedi: "Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecek. 8 Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek istediler; zeytin ağacına gidip, 'Gel kralımız ol' dediler.
9 "Zeytin ağacı, 'İlahları ve insanları onurlandırmak için kullanılan yağımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?' diye yanıtladı.
10 "Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, 'Gel sen kralımız ol' dediler.
11 "İncir ağacı, 'Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?' diye yanıtladı.
12 "Sonra ağaçlar asmaya, 'Gel sen bizim kralımız ol' dediler. 13 Asma, 'İlahlarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?' dedi.
14 "Sonunda ağaçlar karaçalıya, 'Gel sen kralımız ol' dediler.
15 "Karaçalı, 'Eğer gerçekten beni kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme sığının' diye karşılık verdi, 'Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnan'ın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.'
16 "Şimdi siz Avimelek'i kral yapmakla içten ve dürüst davrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaal'la ailesine iyilik mi ettiniz? Ona hak ettiği gibi mi davrandınız? 17 Oysa babam sizi Midyanlılar'ın elinden kurtarmak için canını tehlikeye atarak sizin için savaştı. 18 Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğan Avimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekem'e kral yaptınız. 19 Eğer bugün Yerubbaal'la ailesine içten ve dürüst davrandığınıza inanıyorsanız, Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevinsin! 20 Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem ve Beytmillo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmillo halkı ateş olsun, Avimelek'i yakıp kül etsin."
21 Ardından Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçtı, gidip Beer'e yerleşti.
22 Avimelek İsrail'i üç yıl yönetti. 23 Sonra Tanrı Avimelek'le Şekem halkını birbirine düşürdü; halk Avimelek'e başkaldırdı. 24 Tanrı bunu Avimelek'i Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelek'ten ve onu bu kırıma isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanın öcünü almak için yaptı. 25 Şekem halkı dağ başlarında Avimelek'e pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimelek'e bildirildi.
26 Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e yerleşti. Şekem halkı ona güvendi. 27 Bağlara çıkıp üzümleri topladıktan, ezip şarap yaptıktan sonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler; orada yiyip içerken Avimelek'e lanetler yağdırdılar. 28 Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: "Avimelek kim ki, biz Şekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaal'ın oğlu değil mi o? Zevul da onun yardımcısı değil mi? Şekemliler'in babası Hamor'un soyundan

gelenlere hizmet edin. Neden Avimelek'e hizmet edelim? 29 Keşke bu halkı
ben yönetseydim! Avimelek'i uzaklaştırır ve, 'Ordunu güçlendir de öyle ortaya
çık!' derdim."
30 Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca öfkelendi.
31 Avimelek'e gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla şöyle dedi: "Ebet oğlu Gaal
ve kardeşleri Şekem'e geldiler. Kenti sana karşı ayaklandırıyorlar. 32 Gel,
adamlarınla birlikte gece kırda pusuya yat. 33 Sabah güneş doğar doğmaz kalk,
kenti bas. Gaal ile adamları sana saldırdığında onlara yapacağını yap."
34 Böylece Avimelek'le adamları gece kalkıp dört bölük halinde Şekem
yakınında pusuya yattılar.
35 Ebet oğlu Gaal çıkıp kentin giriş kapısında durunca, Avimelek'le
yanındakiler pusu yerinden fırladılar.
36 Gelenleri gören Gaal, Zevul'a, "Dağların tepesinden inip gelenlere bak!"
dedi.
Zevul, "Adam sandığın aslında dağların gölgesidir" diye karşılık verdi.
37 Ama Gaal ısrar etti: "Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir
kısmı da Falcılar Meşesi yolundan geliyor."
38 Bunun üzerine Zevul, " 'Avimelek kim ki, ona hizmet edelim' diye övünen
sen değil miydin?" dedi, "Küçümsediğin halk bu değil mi? Haydi şimdi git,
onlarla savaş!"
39 Şekem halkına öncülük eden Gaal, Avimelek'le savaşa tutuştu. 40 Ama
tutunamayıp kaçmaya başladı. Avimelek ardına düştü. Kentin giriş kapısına
dek çok sayıda ölü yerde yatıyordu.
41 Avimelek Aruma'da kaldı. Zevul ise Gaal'ı ve kardeşlerini Şekem'den
kovdu, kentte yaşamalarına izin vermedi.
42 Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemliler'in tarlalarına gittiklerini haber
aldı. 43 Adamlarını üç bölüğe ayırıp kırda pusuya yattı. Halkın kentten çıktığını
görünce saldırıp onları öldürdü. 44 Sonra yanındaki bölükle hızla ilerleyerek
kentin giriş kapısına dayandı. Öbür iki bölükse tarlalardakilere saldırıp onları
öldürdü. 45 Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti ele geçirdikten sonra
halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne tuz serpti.
46 Şekem Kulesi'ndeki halk olup biteni duyunca, El-Berit Tapınağı'nın kale-
sine sığındı. 47 Onların Şekem Kulesi'nde toplandığını haber alan Avimelek,
48 yanındaki halkla birlikte Salmon Dağı'na çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan
bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, "Ne yaptığımı gördünüz"
dedi, "Çabuk olun, siz de benim gibi yapın." 49 Böylece hepsi birer dal
kesip Avimelek'i izledi. Dalları kalenin dibinde yığıp ateşe verdiler. Şekem
Kulesi'ndeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü.
50 Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi.
51 Kentin ortasında sağlam bir kule vardı. Kadın erkek bütün kent halkı oraya
sığındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar. 52 Avimelek gelip kuleyi
kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında, 53 bir kadın değirmenin üst
taşını Avimelek'in üzerine atıp başını yardı.
54 Avimelek hemen silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, "Kılıcını çek, beni
öldür" dedi, "Hiç kimse, 'Avimelek'i bir kadın öldürdü' demesin." Uşak kılıcını
Avimelek'e saplayıp onu öldürdü. 55 Avimelek'in öldüğünü görünce İsrailliler
evlerine döndüler.
56 Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyük kötülük eden
Avimelek'i cezalandırdı. 57 Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden
ötürü cezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

10

Tola

1 Avimelek'in ölümünden sonra İsrail'i kurtarmak için İssakar oymağından
Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı. Tola Efrayim'in dağlık
bölgesindeki Şamir'de yaşardı. 2 İsrail'i yirmi üç yıl yönettikten sonra öldü,
Şamir'de gömüldü.

Yair

3 Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsrail'i yirmi iki yıl yönetti. 4 Otuz
oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi. Gilat yöresindeki bu
kentler bugün de Havvot-Yair* diye anılıyor. 5 Yair ölünce Kamon'da gömüldü.

Yiftah

6 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallar'a*, Aştoretler'e*,
Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler. RAB'bi terk
ettiler, O'na kulluk etmediler. 7 Bu yüzden İsrailliler'e öfkelenen RAB, onları
Filistliler'e ve Ammonlular'a tutsak etti. 8 Bunlar o yıldan başlayarak İsrailliler'i
baskı altında ezdiler; Şeria Irmağı'nın ötesinde, Gilat'taki Amorlular ülkesinde
yaşayan bütün İsrailliler'i on sekiz yıl baskı altında tuttular. 9 Ammonlular
Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmak için Şeria Irmağı'nın
ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi. 10 İsrailliler RAB'be, "Sana karşı
günah işledik" diye seslendiler, "Seni, Tanrımız'ı terk edip Baallar'a kulluk
ettik."
11 RAB, "Sizi Mısırlılar'dan, Amorlular'dan, Ammonlular'dan, Filistliler'den
kurtaran ben değil miyim?" diye karşılık verdi, 12 "Saydalılar, Amalekliler,
Maonlular size baskı yaptıklarında bana yakardınız, ben de sizi onların
elinden kurtardım. 13 Sizse beni terk ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Bu
yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım. 14 Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın;
sıkıntıya düştüğünüzde sizi onlar kurtarsın."
15 İsrailliler, "Günah işledik" dediler, "Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi
kurtar." 16 Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RAB'be tapındılar. RAB de
onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı.
17 Ammonlular toplanıp Gilat'ta ordugah kurunca İsrailliler de toplanarak
Mispa'da ordugah kurdular. 18 Gilat halkının önderleri birbirlerine, "Am-
monlular'a karşı ilk saldırıyı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak"
dediler.

11

1 Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğlu olan Yiftah'ın
babasının adı Gilat'tı. 2 Gilat'ın karısı da ona erkek çocuklar doğurmuştu. Bu
çocuklar büyüyünce Yiftah'ı kovmuşlardı. Ona, "Babamızın evinden miras
almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun" demişlerdi. 3 Yiftah
kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleşti. Çevresinde toplanan serserilere
önderlik etmeye başladı.
4 Bir süre sonra Ammonlular İsrailliler'e savaş açtı. 5 Savaş patlak verince
Gilat ileri gelenleri Yiftah'ı almak için Tov yöresine gittiler. 6 Ona, "Gel,
komutanımız ol, Ammonlular'la savaşalım" dediler.
7 Yiftah, "Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan siz değil
miydiniz?" diye yanıtladı, "Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?"

---

* **10:4** "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir. **10:10** 1Sa.12:10

8 Gilat ileri gelenleri, “Sana başvuruyoruz; çünkü bizimle gelip Ammonlular'la savaşmanı, bize, Gilat halkına önderlik etmeni istiyoruz” dediler.
9 Yiftah, “Ammonlular'la savaşmak için beni götürürseniz, RAB de onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?” diye sordu.
10 Gilat ileri gelenleri, “RAB aramızda tanık olsun, kesinlikle dediğin gibi yapacağız” dediler. 11 Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mispa'da, RAB'bin önünde yineledi.
12 Sonra Ammon Kralı'na ulaklar göndererek, “Aramızda ne var ki, ülkeme saldırmaya kalkıyorsun?” dedi.
13 Ammon Kralı, Yiftah'ın ulaklarına şu karşılığı verdi: “İsrailliler Mısır'dan çıktıktan sonra Arnon Vadisi'nden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarımı aldılar. Şimdi buraları bana savaşsız geri ver.”
14 Yiftah yine Ammon Kralı'na ulaklar göndererek 15 şöyle dedi: “Yiftah diyor ki, İsrailliler ne Moav ülkesini, ne de Ammon topraklarını aldı. 16 Mısır'dan çıktıkları zaman Kamış Denizi'ne* kadar çölde yürüyerek Kadeş'e ulaştılar. 17 Sonra Edom Kralı'na ulaklar göndererek, ‘Lütfen topraklarından geçmemize izin ver’ dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsrailliler Moav Kralı'na da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeş'te kaldılar.
18 “Çölü izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresinden geçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisi'nin öbür yakasında konakladılar. Moav sınırından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı.
19 “Sonra Heşbon'da egemenlik süren Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek, ‘Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver’ diye rica ettiler. 20 Ama Sihon İsrailliler'in topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesa'da ordugah kurdu ve İsrailliler'le savaşa tutuştu.
21 “İsrail'in Tanrısı RAB, Sihon'u ve bütün halkını İsrailliler'in eline teslim etti. İsrailliler Amorlular'ı yenip o yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler. 22 Arnon Vadisi'nden Yabbuk Irmağı'na, çölden Şeria Irmağı'na kadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler.
23 “İsrail'in Tanrısı RAB Amorlular'ı kendi halkı İsrail'in önünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun? 24 İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın? Biz de Tanrımız RAB'bin önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz. 25 Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan üstün müsün? O hiç İsrailliler'le çekişti mi, hiç onlarla savaşmaya kalkıştı mı? 26 İsrailliler üç yüz yıldır Heşbon'da, Aroer'de, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız? 27 Ben sana karşı suç işlemedim. Ama sen benimle savaşmaya kalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hâkim olan RAB, İsrailliler'le Ammonlular arasında bugün hakemlik yapsın.”
28 Ne var ki Ammon Kralı, Yiftah'ın kendisine ilettiği bu sözlere kulak asmadı.
29 RAB'bin Ruhu Yiftah'ın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manaşşe'den geçti, Gilat'taki Mispa'dan geçerek Ammonlular'a doğru ilerledi. 30 RAB'bin önünde ant içerek şöyle dedi: “Gerçekten Ammonlular'ı elime teslim edersen, 31 onları yenip sağ salim döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RAB'be adanacaktır. Onu yakmalık sunu olarak sunacağım.”

11:17 Say.20:14-21 **11:18** Say.21:4 **11:19** Say.21:21-24 **11:25** Say.22:1-6

32 Yiftah bundan sonra Ammonlular'la savaşmaya gitti. RAB onları Yiftah'ın
eline teslim etti. 33 Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroer'den
Minnit'e kadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlular'a çok büyük kayıplar
verdirdi. Böylece Ammonlular İsrailliler'in boyunduruğuna girdi.
34 Yiftah Mispa'ya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu
karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oydu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı. 35
Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, "Eyvahlar olsun, kızım!" dedi, "Beni
perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RAB'be verdiğim sözden dönemem."
36 Kız, "Baba, RAB'be ant içtin" dedi, "Madem RAB düşmanların olan Am-
monlular'dan senin öcünü aldı, ağzından ne çıktıysa bana öyle yap." 37 Sonra
ekledi: "Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbest bırak, gidip arkadaşlarımla
kırlarda gezineyim, kızlığıma ağlayayım."
38 Babası, "Gidebilirsin" diyerek onu iki ay serbest bıraktı. Kız
arkadaşlarıyla birlikte kırlara çıkıp erdenliğine ağladı. 39 İki ay sonra babasının
yanına döndü. Babası da içtiği andı yerine getirdi. Kıza erkek eli değmemişti.
Bundan sonra İsrail'de bir gelenek oluştu. 40 İsrail kızları her yıl kırlara çıkıp
Gilatlı Yiftah'ın kızı için dört gün yas tutar oldular.

12

Yiftah ile Efrayim

1 Efrayimli erkekler toplanıp Safon'a geçtiler. Yiftah'a, "Ammonlular'la
savaşmaya gittiğinde bizi neden çağırmadın?" dediler, "Seni de evini de
yakacağız."
2 Yiftah, "Halkımla ben Ammonlular'a karşı amansız bir savaşa tu-
tuşmuştuk" diye yanıtladı, "Sizi çağırdım, ama gelip beni onların elinden
kurtarmadınız. 3 Beni kurtarmak istemediğinizi görünce canımı dişime takıp
Ammonlular'a karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elime teslim etti.
Neden bugün benimle savaşmaya kalkışıyorsunuz?"
4 Bundan sonra Yiftah Gilat erkeklerini toplayarak Efrayimoğulları'yla
savaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğulları'na saldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları
onlara, "Ey Efrayim ve Manaşşe halkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz
Efrayim'den kaçan döneklersiniz!" demişlerdi. 5 Şeria Irmağı'nın Efrayim'e yol
veren geçitlerini tutan Gilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklara, "Efray-
imli misin?" diye sorarlardı. Adamlar, "Hayır" derlerse, 6 o zaman onlara,
" 'Şibbolet' deyin bakalım" derlerdi. Adamlar "Sibbolet" derdi. Çünkü
"Şibbolet" sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp
Şeria Irmağı'nın geçitlerinde öldürürlerdi. O gün Efrayimliler'den kırk iki bin
kişi öldürüldü.
7 Gilatlı Yiftah İsrail'i altı yıl yönetti. Ölünce Gilat kentlerinden birinde
gömüldü.

İvsan, Elon ve Avdon

8 Ondan sonra İsrail'in başına Beytlehemli İvsan geçti. 9 İvsan'ın otuz oğlu,
otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başka boylara verdi, oğullarına da başka boylar-
dan kızlar aldı. İsrail'i yedi yıl yönetti. 10 Ölünce Beytlehem'de gömüldü.
11 Ondan sonra İsrail'in başına Zevulun oymağından Elon geçti. Elon İsrail'i
on yıl yönetti. 12 Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalon'da gömüldü.
13 Onun ardından İsrail'in başına Piratonlu Hillel oğlu Avdon geçti.
14 Avdon'un kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşeği vardı.

11:35 Say.30:2

İsrail'i sekiz yıl yönetti. 15 Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce Amalekliler'e ait
dağlık bölgenin Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü.

13

Şimşon'un Doğumu

1 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl
süreyle Filistliler'in boyunduruğuna terk etti.
2 Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı. Karısı kısırdı
ve hiç çocuğu olmamıştı. 3 RAB'bin meleği kadına görünerek, "Kısır olduğun,
çocuk doğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın" dedi, 4 "Bundan
böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar bir şey yeme. 5 Çünkü
gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura değmeyecek. Çünkü o
daha rahmindeyken Tanrı'ya adanmış olacak. İsrail'i Filistliler'in elinden
kurtarmaya başlayacak olan odur."
6 Kadın kocasına gidip, "Yanıma bir Tanrı adamı geldi" dedi, "Tanrı'nın
meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım.
Bana adını da söylemedi. 7 Ama, 'Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın' dedi,
'Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana
rahmine düştüğü andan öleceği güne dek Tanrı'nın adanmışı olacak.' "
8 Manoah RAB'be şöyle yakardı: "Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adamının
yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini
dilerim."
9 Tanrı Manoah'ın yakarışını duydu. Kadın tarladayken Tanrı'nın meleği
yine ona göründü. Ne var ki, Manoah karısının yanında değildi. 10 Kadın haber
vermek için koşa koşa kocasına gitti. "İşte geçen gün yanıma gelen adam yine
bana göründü!" dedi.
11 Manoah kalkıp karısının ardısıra gitti. Adamın yanına varınca, "Karımla
konuşan adam sen misin?" diye sordu.
Adam, "Evet, benim" dedi.
12 Manoah, "Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili
yargı ne olacak?" diye sordu.
13 RAB'bin meleği, "Karın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın" diye
karşılık verdi, 14 "Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki
içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyruklarımın hepsini yerine getirsin."
15 Manoah, "Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz" dedi.
16 RAB'bin meleği, "Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeği yemem" dedi,
"Yakmalık bir sunu sunacaksan, RAB'be sunmalısın." Manoah onun RAB'bin
meleği olduğunu anlamamıştı.
17 RAB'bin meleğine, "Adın ne?" diye sordu, "Bilelim ki, söylediklerin yerine
geldiğinde seni onurlandıralım."
18 RAB'bin meleği, "Adımı niçin soruyorsun?" dedi, "Adım tanımlanamaz."
19 Manoah bir oğlakla tahıl sunusunu aldı, bir kayanın üzerinde RAB'be sundu.
O anda Manoah'la karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu: 20 RAB'bin
meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoah'la
karısı yüzüstü yere kapandılar. 21 RAB'bin meleği Manoah'la karısına bir daha
görünmeyince, Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anladı. 22 Karısına,
"Kesinlikle öleceğiz" dedi, "Çünkü Tanrı'yı gördük."
23 Karısı, "RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu
kabul etmezdi" diye karşılık verdi, "Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün
söylediklerini de işitmezdik."

24 Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocuk büyüyüp
gelişti. RAB de onu kutsadı. 25 RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-
Dan'da bulunan Şimşon'u yönlendirmeye başladı.

14

Şimşon'un Evlenmesi

1 Şimşon bir gün Timna'ya gitti. Orada Filistli bir kadın gördü. 2 Geri dönünce
annesiyle babasına, "Timna'da Filistli bir kadın gördüm" dedi, "Onu hemen
bana eş olarak alın."
3 Annesiyle babası, "Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse
yok mu ki, sünnetsiz Filistliler'den kız almaya kalkıyorsun?" diye karşılık
verdiler.
Ama Şimşon babasına, "Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum" dedi.
4 Şimşon'un annesiyle babası bunu isteyenin RAB olduğunu anlamadılar.
Çünkü RAB o sırada İsrailliler'e egemen olan Filistliler'e karşı fırsat kolluyordu.
5 Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timna'ya doğru yola koyuldu. Timna
bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Şimşon'un karşısına çıktı.
6 Şimşon üzerine inen RAB'bin Ruhu'yla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar
gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına bildirdi.
7 Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı. 8 Bir süre sonra kadınla
evlenmek üzere yine Timna'ya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan
saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü. 9 Kovandaki
balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan uzaklaştı. Annesiyle babasının
yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın
leşinden aldığını söylemedi.
10 Babası kadını görmeye gidince, Şimşon da damat geleneğine uyarak orada
bir şölen düzenledi. 11 Filistliler onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç
getirdiler. 12 Şimşon onlara, "Size bir bilmece sorayım" dedi, "Şölenin yedi
günü içinde kesin yanıtı bulup bana bildirirseniz, size otuz keten mintan, otuz
takım da üst giysi vereceğim. 13 Ama bilmeceyi çözemezseniz, o zaman da siz
bana otuz keten mintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz."
Ona, "Seni dinliyoruz" dediler, "Söyle bakalım bilmeceni."
14 Şimşon,

"Yiyenden yiyecek,
Güçlüden tatlı çıktı"

dedi. Üç gün geçtiyse de bilmeceyi çözemediler.
15 Dördüncü* gün gençler Şimşon'un karısına, "Kocanı kandır da bize
bilmecenin yanıtını versin" dediler, "Yoksa, seni de babanın evini de yakarız.
Bizi soymak için mi buraya çağırdınız?"
16 Şimşon'un karısı ağlayarak ona, "Benden nefret ediyorsun" dedi, "Beni
sevmiyorsun. Soydaşlarıma bir bilmece sordun, yanıtını bana söylemedin."
Şimşon karısına, "Bak" dedi, "Anneme babama bile söylemedim, sana mı
söyleyeceğim?"
17 Kadın şölen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının sürekli sıkıştırması
üzerine Şimşon yedinci gün bilmecenin yanıtını ona söyledi. Kadın da yanıtı
soydaşlarına iletti.
18 Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşon'a geldiler.

"Baldan tatlı,
Aslandan güçlü ne var?"

* **14:15** Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice "Dördüncü", Masoretik metin "Yedinci".

dediler.
Şimşon, “Düvemle çift sürmüş olmasaydınız, bilmecemi çözemezdiniz” diye karşılık verdi.
19 RAB'bin Ruhu üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelon'a gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeceyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü.
20 Şimşon'un karısı ise Şimşon'a eşlik eden sağdıca verildi.

15

Şimşon Öç Alıyor

1 Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. “Karımın odasına girmek istiyorum” dedi.
Ama kızın babası Şimşon'un girmesine izin vermedi. 2 “Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum” dedi, “Bu nedenle onu senin sağdıcına verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.”
3 Şimşon, “Bu kez Filistliler'e kötülük etsem de buna hakkım var” dedi. 4 Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çifter çifter kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı. 5 Çıraları tutuşturup çakalları Filistliler'in ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı.
6 Filistliler, “Bunu kim yaptı?” dediler, “Yapsa yapsa, Timnalı'nın damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıcına verdi.” Sonra gidip kadınla babasını yaktılar.
7 Şimşon onlara, “Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam” dedi. 8 Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü, sonra Etam Kayalığı'na çekilip bir mağaraya sığındı. 9 Filistliler de gidip Yahuda'da ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar.
10 Yahudalılar, “Neden bizimle savaşmaya geldiniz?” diye sorunca, Filistliler, “Şimşon'u yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız” diye karşılık verdiler. 11 Yahudalılar'dan üç bin kişi, Etam Kayalığı'ndaki mağaraya giderek Şimşon'a, “Filistliler'in bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?” dediler.
Şimşon, “Onlar bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım” diye karşılık verdi.
12 “Seni yakalayıp Filistliler'e teslim etmek için geldik” dediler.
Şimşon, “Beni öldürmeyeceğinize ant için” dedi.
13 Onlar da, “Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz” dediler, “Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.” Sonra onu iki yeni urganla bağlayıp mağaradan çıkardılar.
14 Şimşon Lehi'ye yaklaşınca, Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RAB'bin Ruhu büyük bir güçle Şimşon'un üzerine indi. Şimşon'un kollarını saran urganlar yanan keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü. 15 Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü. 16 Sonra şöyle dedi:
“Bir eşeğin çene kemiğiyle,
İki eşek yığını yaptım,
Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm.”
17 Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya Ramat-Lehi* adı verildi.
18 Şimşon ölesiye susamıştı. RAB'be şöyle yakardı: “Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin eline mi

* **15:17** “Ramat-Lehi”: “Çene kemiği Tepesi” anlamına gelir.

düşeceğim?” 19 Bunun üzerine Tanrı Lehi'deki çukuru yardı. Çukurdan su
fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktığı yere Eyn-Hakkore†
adını verdi. Pınar bugün de Lehi'de duruyor.
20 Şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsrailliler'e yirmi yıl önderlik yaptı.

16

Şimşon ile Delila

1 Şimşon bir gün Gazze'ye gitti. Orada gördüğü bir fahişenin evine girdi.
2 Gazzeliler'e, “Şimşon buraya geldi” diye haber verilince çevreyi kuşattılar.
Bütün gece kentin kapısında pusuya yattılar. “Gün ağarınca onu öldürürüz”
diyerek gece boyunca yerlerinden kımıldamadılar.
3 Şimşon gece yarısına dek yattı. Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki
kanadıyla iki direğini tutup sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsini
omuzlayıp Hevron'un karşısındaki tepeye çıkardı.
4 Bir süre sonra Şimşon Sorek Vadisi'nde yaşayan Delila adında bir kadına
aşık oldu. 5 Filist beyleri kadına gelip, “Şimşon'un üstün gücünün kaynağı
nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak” dediler, “Böylece belki onu bağlar, etkisiz
hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüzer parça gümüş* vereceğiz.”
6 Bunun üzerine Delila Şimşon'a, “Lütfen, söyle bana, bu üstün gücü nereden
alıyorsun?” diye sordu, “Seni bağlayıp yenmek olası mı?”
7 Şimşon, “Beni kurumamış yedi taze sırımla bağlarlarsa sıradan bir adam gibi
güçsüz olurum” dedi.
8 Bunun üzerine Filist beyleri Delila'ya kurumamış yedi taze sırım ge-
tirdiler. Delila bunlarla Şimşon'u bağladı. 9 Adamları bitişik odada pusuya yat-
mıştı. Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon sırımları ateş değdiğinde
dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Gücünün sırrını vermemişti.
10 Delila, “Beni kandırdın, bana yalan söyledin” dedi, “Lütfen söyle bana, seni
neyle bağlamalı?”
11 Şimşon, “Beni hiç kullanılmamış yeni urganla sımsıkı bağlarlarsa sıradan bir
adam gibi güçsüz olurum” dedi.
12 Böylece Delila yeni urgan alıp Şimşon'u bağladı. Sonra, “Şimşon, Filistliler
geldi!” dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlardı. Şimşon
urganları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyırdı.
13 Delila ona, “Şimdiye kadar beni hep kandırdın, bana yalan söyledin” dedi,
“Söyle bana, seni neyle bağlamalı?”
Şimşon, “Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte
dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.
14 Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki
kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu†. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!”
dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip
kurtardı.
15 Delila, “Bana güvenmiyorsan nasıl olur da, ‘Seni seviyorum’ diyor-
sun?” dedi, “Üç kezdir beni kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini
söylemiyorsun.” 16 Bu sözlerle Şimşon'u sıkıştırıp günlerce başını ağrıttı. So-
nunda Şimşon dayanamayıp 17 yüreğini kadına tümüyle açtı. “Başıma hiç

† **15:19** “Eyn-Hakkore”: “Yalvaranın pınarı” anlamına gelir. * **16:5** “Bin yüz parça gümüş”: Yaklaşık 12.7 kg. gümüş. † **16:14** Septuaginta “Şimşon ‘Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum’ dedi. Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu”, Masoretik metin “Şimşon kadına, ‘Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokursan’ dedi. Kadın dokuyup kazıkla burdu”.

ustura değmedi" dedi, "Çünkü ben ana rahmindeyken Tanrı'ya adanmışım. Tıraş olursam gücümü yitiririm. Sıradan bir adam gibi güçsüz olurum."

18 Delila Şimşon'un gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist
beylerini çağırttı. "Bir kez daha gelin" dedi, "Şimşon bana gerçeği
söyledi." Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler.
19 Delila Şimşon'u dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırtıp
başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı.
Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti.

20 Delila, "Şimşon, Filistliler geldi!" dedi. Şimşon uyandı ve, "Her zamanki
gibi kalkıp silkinirim" diye düşündü. RAB'bin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu.

21 Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Gazze'ye götürüp tunç zincirlerle bağladılar, cezaevinde değirmen taşına koştular. 22 Bu arada Şimşon'un
kesilen saçları uzamaya başladı.

Şimşon'un Ölümü

23 Filist beyleri ilahları Dagon'un onuruna çok sayıda kurban kesip
eğlenmek için toplandılar. "İlahımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti"
dediler. 24 Halk Şimşon'u görünce kendi ilahlarını övmeye başladı.

"İlahımız ülkemizi yakıp yıkan,
Birçoğumuzu öldüren
Düşmanımızı elimize teslim etti"
diyorlardı.

25 İyice coşunca, "Şimşon'u getirin, bizi eğlendirsin" dediler. Şimşon'u cezaevinden getirip oynatmaya başladılar, sonra sütunların arasında durdurdular.
26 Şimşon, elinden tutan gence, "Beni tapınağın damını taşıyan sütunların
yanına götür de onlara yaslanayım" dedi. 27 Tapınak erkeklerle, kadınlarla
doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar kadın erkek Şimşon'un
oynayışını damdan seyrediyordu.

28 Şimşon RAB'be yakarmaya başladı: "Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa.
Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistliler'den bir vuruşta iki gözümün
öcünü alayım." 29 Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında
durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı. 30 "Filistliler'le birlikte
öleyim" diyerek bütün gücüyle sütunlara yüklendi. Tapınak Filist beylerinin
ve bütün içindekilerin üzerine çöktü. Böylece Şimşon ölürken, yaşamı boyunca
öldürdüğünden daha çok insan öldürdü.

31 Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına
gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

17

Mika'nın Putları

1 Efrayim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı. 2 Mika annesine,
"Senden çalınan, lanetlediğini duyduğum bin yüz parça gümüş var ya, işte o
gümüşler bende, onları ben çaldım" dedi.

Annesi, "RAB seni kutsasın, oğlum!" dedi. 3 Mika bin yüz parça gümüşü
annesine geri verdi.

Annesi, "Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yaptırabilmesi için
gümüşün tamamını RAB'be adıyorum" dedi, "Gümüşü sana geri veriyorum."

4 Gümüşü Mika'dan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıp kuyumcuya
verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı. Putlar Mika'nın
evine götürüldü.
5 Mika'nın bir tapınma yeri vardı. Özel aile putları ve bir efod yaptırmış,
oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı. 6 O dönemde İsrail'de kral yoktu.
Herkes kendince doğru olanı yapıyordu.
7 Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nde, Yahudalı bir ailenin yanında geçici
olarak yaşayan genç bir Levili vardı. 8 Adam yerleşecek başka bir yer bulmak
üzere Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden ayrıldı. Efrayim'in dağlık bölgesinden
geçerken Mika'nın evine geldi.
9 Mika, "Nereden geliyorsun?" diye sorunca adam, "Yahuda'nın Beytlehem
Kenti'nden geliyorum, Levili'yim, yerleşecek yer arıyorum" dedi.
10 Mika, "Benimle kal" dedi, "Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni
doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm." Levili kabul
etti. 11 Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı. 12 Genç
Levili'yi kâhinliğe atayarak evine aldı. 13 Mika, "Şimdi biliyorum ki, RAB bana
iyi davranacak" dedi, "Çünkü bir Levili kâhinim var."

18

Danoğulları Layiş'e Yerleşiyor

1 O dönemde İsrail'de kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer
arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz
almamışlardı. 2 Böylece kendi boylarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beş
cesur savaşçıyı toprakları araştırıp bilgi toplamak üzere yola çıkardılar. On-
lara, "Gidin, toprakları araştırın" dediler.
Adamlar Efrayim'in dağlık bölgesinde bulunan Mika'nın evine gelip geceyi
orada geçirdiler. 3 Mika'nın evinin yanındayken genç Levili'nin sesini tanıdılar.
Eve yaklaşarak ona, "Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada
ne işin var?" diye sordular.
4 Levili Mika'nın kendisi için yaptıklarını anlattı. "Bana verdiği ücrete
karşılık ona kâhinlik ediyorum" dedi.
5 Adamlar, "Lütfen Tanrı'ya danış, bu yolculuğumuz başarılı olacak mı,
bilelim" dediler.
6 Kâhin, "Esenlikle gidin, Tanrı yolculuğunuzu onaylıyor" diye yanıtladı.
7 Böylece beş adam yola çıkıp Layiş'e vardılar. Kent halkının Saydalılar gibi
kaygıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara
egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılar'dan uzaktaydılar, başka
kimseyle de ilişkileri yoktu.
8 Sonra adamlar Sora ve Eştaol'a, soydaşlarının yanına döndüler. Soydaşları,
"Ne öğrendiniz?" diye sordular.
9 Adamlar, "Haydi, onlara saldıralım" dediler, "Ülkeyi gördük, toprağı çok
güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin. 10 Oraya
vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrı'nın
elinize teslim ettiği bu ülke çok geniş; öyle bir yer ki, hiçbir eksiği yok."
11 Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlarını kuşanıp Sora
ve Eştaol'dan yola çıktı. 12 Gidip Yahuda'nın Kiryat-Yearim Kenti yakınında
ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearim'in batısındaki bu yer bugün
de Mahane-Dan* diye anılıyor. 13 Buradan Efrayim'in dağlık bölgesine geçip
Mika'nın evine gittiler.

17:6 Hâk.21:25 * **18:12** "Mahane-Dan": "Dan ordugahı" anlamına gelir.

14 Layiş yöresini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, “Bu evlerden birinde bir efod, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor musunuz?” dediler, “Ne yapacağınıza siz karar verin.” 15 Bunun üzerine halk genç Levili'nin kaldığı Mika'nın evine yöneldi. Eve girip Levili'ye hal hatır sordular. 16 Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yığılmıştı. 17 Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiyse dış kapının önünde duruyordu.
18 Adamların Mika'nın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığını gören kâhin, “Ne yapıyorsunuz?” diye sordu.
19 Adamlar, “Sus, sesini çıkarma” dediler, “Bizimle gel. Bize danışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek mi iyi, yoksa İsrail'in bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?” 20 Kâhinin yüreği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oyma putu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı. 21 Topluluk çocuklarını, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıp yola çıktı.
22 Danoğulları Mika'nın evinden biraz uzaklaştıktan sonra, Mika'nın komşuları toplanıp onlara yetiştiler. 23 Bağırıp çağırmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mika'ya, “Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?” dediler.
24 Mika, “Kâhinimi, yaptırdığım putları alıp gittiniz” dedi, “Bana ne kaldı ki? Bir de, ‘Ne oldu?’ diye soruyorsunuz.”
25 “Kes sesini!” dediler, “Yoksa öfkeli adamlarımız saldırıp seni de, aileni de öldürür.” 26 Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisinden daha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti.
27 Danoğulları Mika'nın yaptırdığı putları ve kâhini yanlarına alarak Layiş üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler. 28 Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layiş Kenti'nin yardımına gelen olmadı. Çünkü kent Sayda'dan uzaktı, başka bir kentle de ilişkisi yoktu.
Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler. 29 Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layiş'ti. 30 Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu† Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler. 31 Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta taptılar.

19

Levili ile Cariyesi

1 İsrail'in kralsız olduğu o dönemde Efrayim'in dağlık bölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levili vardı. Adam Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden kendisine bir cariye almıştı. 2-3 Ama kadın onu başka erkeklerle aldattı. Sonra adamı bırakıp Yahuda'ya, babasının Beytlehem'deki evine döndü. Kadın dört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti. Gönlünü hoş edip onu geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı ve iki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbaba damadını görünce onu sevinçle karşıladı. 4 Yanında alıkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlarla birlikte yedi, içti ve orada geceledi.
5 Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babası gitmeye hazırlanan damadına, “Rahatına bak, bir lokma ekmek ye, sonra gidersiniz” dedi. 6 İkisi oturup birlikte yiyip içtiler. Kayınbaba, “Lütfen bu gece de kal,

† **18:30** Bazı Septuaginta elyazmaları, Vulgata ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Musa oğlu”, Masoretik metin “Manaşşe oğlu”.

keyfine bak" dedi. 7 Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası ısrarla
kalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi. 8 Beşinci gün gitmek üzere
erkenden kalktı. Kayınbaba, "Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra
gidersiniz" dedi. İkisi birlikte yemek yediler.
9 Damat, cariyesi ve uşağıyla birlikte gitmek için ayağa kalkınca, kayınbaba,
"Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi burada geçirin" dedi, "Gün batmak üzere.
Geceyi burada geçirin, keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine
gidersin." 10 Ama adam orada gecelemek istemedi. Cariyesini alıp palan
vurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevus'un –Yeruşalim'in– karşısında bir yere
geldiler.
11 Yevus'a yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşak efendisine, "Yevusluların bu kentine girip geceyi orada geçirelim" dedi.
12 Efendisi, "İsrailliler'e ait olmayan yabancı bir kente girmeyeceğiz" dedi,
"Giva'ya gideceğiz." 13 Sonra ekledi: "Haydi Giva'ya ya da Rama'ya ulaşmaya
çalışalım. Bunlardan birinde geceleriz." 14 Böylece yollarına devam ettiler.
Benyaminliler'in Giva Kenti'ne yaklaştıklarında güneş batmıştı. 15 Geceyi
geçirmek için Giva'ya giden yola saptılar. Varıp kentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı.
16 Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayim'in
dağlık bölgesindendi. Giva'da oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminli'ydi.
17 Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Levili'ye, "Nereden
geliyor, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu.
18 Levili, "Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyor, Efrayim'in dağlık
bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz" dedi, "Ben oralıyım. Beytlehem'e gitmiştim. Şimdi RAB'bin evine dönüyorum. Ama kimse bizi evine almadı.
19 Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariyem ve uşağım için ekmek ve
şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksiğimiz yok."
20 Yaşlı adam, "Gönlün rahat olsun" dedi, "Her ihtiyacını ben karşılayacağım.
Geceyi meydanda geçirmeyin." 21 Onları evine götürdü, eşeklerine yem verdi.
Konuklar ayaklarını yıkadıktan sonra yiyip içtiler.
22 Onlar dinlenirken kentin serserileri evi kuşattı. Kapıya var güçleriyle
vurarak yaşlı ev sahibine, "Evine gelen o adamı dışarı çıkar, onunla yatalım"
diye bağırdılar.
23 Ev sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. "Hayır, kardeşlerim, rica
ediyorum böyle bir kötülük yapmayın" dedi, "Madem adam evime gelip
konuğum oldu, böyle bir alçaklık yapmayın. 24 Bakın, daha erkek eli değmemiş
kızımla adamın cariyesi içerde. Onları dışarı çıkarayım, onlarla yatın, onlara
dilediğinizi yapın. Ama adama bu kötülüğü yapmayın."
25 Ne var ki, adamlar onu dinlemediler. Bunun üzerine Levili cariyesini
zorla dışarı çıkarıp onlara teslim etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadınla
yattılar, onun ırzına geçtiler. Şafak sökerken onu salıverdiler. 26 Kadın gün
ağarırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere yığıldı. Ortalık
aydınlanıncaya dek öylece kaldı.
27 Sabahleyin kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapıyı açtı. Elleri
eşiğin üzerinde, yerde boylu boyunca yatan cariyesini görünce, 28 kadına,
"Kalk, gidelim" dedi. Kadın yanıt vermedi. Bunun üzerine adam onu eşeğe
bindirip evine doğru yola çıktı.
29 Eve varınca eline bir bıçak aldı, cariyesinin cesedini on iki parçaya
bölüp İsrail'in on iki oymağına dağıttı. 30 Bunu her gören, "İsrailliler Mısır'dan
çıktığından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir" dedi, "Düşünün taşının,
ne yapmamız gerek, söyleyin."

20

Benyaminoğulları'na Karşı Savaş

1 Gilat başta olmak üzere Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, bütün İsrail halkı
yola çıkıp Mispa'da, RAB'bin önünde tek beden gibi toplandı. 2 Tanrı halkı
İsrail'in bütün oymak önderleri bu toplantıda hazır bulundular. Eli kılıç tutan
dört yüz bin yayaydılar. 3 –Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'in Mispa'da
toplandığını duydular.– İsrailliler, "Anlatın bize, bu korkunç olay nasıl oldu?"
diye sordular.
4 Öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: "Cariyemle birlikte geceyi
geçirmek üzere Benyamin bölgesinin Giva Kenti'ne girdik. 5 Giva'dan bazı
adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelip evi kuşattılar. Cariyemin
ırzına geçtiler, ölümüne neden oldular. 6 Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir
parçasını İsrail'in mülk aldığı bir bölgeye gönderdim. Çünkü bu alçakça rezalet
İsrail'de işlendi. 7 Ey İsrailliler! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız
nedir, söyleyin."
8 Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişçesine, "Bizden hiç kimse çadırına
gitmeyecek, evine dönmeyecek" dediler, 9 "Yapacağımız şu: Giva'ya kura
ile saldıracağız. 10 Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarından
nüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi
seçeceğiz. Bunlar Benyamin'in Giva Kenti'ne geldiklerinde kentlilerden
İsrail'de yaptıkları bu alçaklığın öcünü alsınlar."
11 Giva'ya karşı toplanmış olan İsrailliler tam bir birlik içindeydi.
12 İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek, "Aranızda
yapılan bu alçaklık nedir?" diye sordular, 13 "Giva'daki o serserileri bize
hemen teslim edin. Onları öldürüp İsrail'deki kötülüğün kökünü kazıyalım."
Ama Benyaminoğulları İsrailli kardeşlerini dinlemediler. 14 İsrailliler'le
savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Giva'ya geldiler. 15 Giva halkından
olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan
Benyaminoğulları'nın sayısı o gün yirmi altı bini buldu. 16 Solak olan yedi yüz
seçme adam da bunların arasındaydı. Hepsi de bir kılı sapanla vuracak kadar
iyi nişancıydı.
17 Benyaminoğulları'nın yanısıra İsrailliler de sayıldı. Eli kılıç tutan dört yüz
bin askerleri vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı.
18 Beytel'e çıkan İsrailliler Tanrı'ya, "Benyaminoğulları'na karşı önce
hangimiz savaşacak?" diye sordular.
RAB, "Önce Yahudaoğulları savaşacak" dedi.
19 İsrailliler sabah kalkıp Giva'nın karşısında ordugah kurdular.
20 Benyaminoğulları'yla savaşmak üzere ilerleyip Giva'da savaş düzenine
girdiler. 21 Giva'dan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsrailliler'den yirmi
iki bin kişiyi yere serdiler. 22 Ama İsrailliler birbirlerini yüreklendirerek
önceki gün savaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler. 23 Sonra
Beytel'de RAB'bin önünde akşama dek ağladılar. RAB'be, "Kardeşlerimiz olan
Benyaminoğulları'yla yine savaşmaya çıkalım mı?" diye sordular.
RAB, "Evet, onlarla savaşın" dedi.
24 Bunun üzerine İsrailliler ikinci gün yine Benyaminoğulları'na yaklaştılar.
25 Benyaminoğulları da aynı gün Giva'dan onların üzerine yürüyerek on sekiz
bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı.

26 Bütün İsrailliler, bütün halk çekilip Beytel'e döndü. Orada, RAB'bin önünde
durup ağladılar, o gün akşama dek oruç tuttular. RAB'be yakmalık sunular
ve esenlik sunuları sundular. 27-28 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı o sırada Bey-
tel'deydi. Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev
yapıyordu. İsrailliler RAB'be, "Kardeşimiz Benyaminoğulları'yla savaşmaya de-
vam edelim mi, yoksa vaz mı geçelim?" diye sordular.
RAB, "Savaşın" dedi, "Çünkü onları yarın elinize teslim edeceğim."
29 İsrailliler dört bir yandan Giva'nın çevresinde pusuya yattılar. 30 Üçüncü
gün Benyaminoğulları'na karşı harekete geçerek önceki gibi kentin karşısında
savaş düzenine girdiler. 31 Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uza-
klaştılar. Beytel'e ve Giva'ya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarpışmalarda
olduğu gibi İsrailliler'e kayıplar verdirmeye başladılar; otuz kadarını öldürdüler.
32-33 "Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz" dediler. İsrailliler
ise birbirlerine, "Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim"
diyerek bulundukları yerden çıkıp Baal-Tamar'da savaş düzenine girdiler.
Giva'nın batısında* pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı. 34 Böylece
bütün İsrail'den seçme on bin kişi Giva'ya cepheden saldırdı. Savaş iyice
kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi. 35 RAB
onları İsrail'in önünde bozguna uğrattı. İsrailliler o gün Benyaminoğulları'ndan
eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler.
36 Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsrailliler onların geçmesine
izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı.
37 Pusudakiler ansızın Giva'ya saldırdılar. Bütün kente dağılarak halkı
kılıçtan geçirdiler. 38 Pusuya yatanlarla öbür İsrailliler arasında bir işaret
kararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturacaklardı.
39 O zaman savaş alanındaki İsrailliler birden geri dönecekti.
Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'e kayıplar verdirmeye başlamış, otuz
kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsrailliler'i kesin bir
bozguna uğrattıklarını sandılar. 40 Ama dönüp kente baktıklarında orada
hortum gibi göğe yükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı
göğü kaplamıştı. 41 İsrailliler'in döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğe
kapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmişlerdi. 42 İsrailliler'in önüsıra
kırlara doğru yöneldilerse de savaştan kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkagelen
İsrailliler onları kuşatıp yok etti. 43 Geri kalan Benyaminoğulları'nı kovaladılar.
Giva'nın doğusunda konakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere
serdiler. 44 Benyaminoğulları'ndan on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi de yiğit
savaşçılardı. 45 Sağ kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığı'na doğru kaçmaya
başladı. İsrailliler yol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidom'a
kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler.
46 O gün Benyaminoğulları'ndan öldürülenlerin toplam sayısı yirmi beş bin
kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı. 47 Kırlara kaçıp
Rimmon Kayalığı'na sığınanların sayısı altı yüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar.
48 İsrailliler Benyamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki
bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

21

Benyaminoğulları'nın Evlendirilmesi

* **20:32-33** Bazı Septuaginta elyazmaları "Giva'nın batısında", Masoretik metin "Geva'nın açıklığında".

1 İsrailliler Mispa'da, “Bizden hiç kimse Benyaminoğulları'na kız vermeyecek” diye ant içmişlerdi.
2 Halk Beytel'e geldi. Akşama dek orada, Tanrı'nın önünde oturup hıçkıra
hıçkıra ağladılar. 3 “Ey İsrail'in Tanrısı RAB!” dediler, “Bugün İsrail'den bir
oymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?”
4 Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, orada yakmalık sunular ve
esenlik sunuları sundular.
5 İsrailliler, “RAB'bin önüne çıkmak üzere toplandığımızda İsrail oymaklarından
bize kimler katılmadı?” diye sordular. Çünkü Mispa'da, RAB'bin önünde
toplandıklarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürüleceğine dair ant
içmişlerdi.
6 İsrailliler Benyaminli kardeşleri için çok üzülüyorlardı. “İsrail bugün bir
oymağını yitirdi” dediler, 7 “Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için
ne yapsak? Çünkü kızlarımızdan hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimize
RAB'bin adına ant içtik.”
8 Sonra, “Mispa'ya, RAB'bin önüne İsrail oymaklarından kim çıkmadı?” diye
sordular. Böylece Yaveş-Gilat'tan toplantıya, ordugaha kimsenin gelmediği
ortaya çıktı. 9 Çünkü gelenler sayıldığında Yaveş-Gilat'tan kimsenin olmadığı
anlaşılmıştı.
10 Bunun üzerine topluluk Yaveş-Gilat halkının üzerine on iki bin yiğit savaşçı
gönderdi. “Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çoluk çocuk demeden kılıçtan
geçirin” dediler, 11 “Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli değmiş her kadını
öldüreceksiniz.” 12 Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli değmemiş dört yüz kız
bulup Kenan topraklarında bulunan Şilo'daki ordugaha getirdiler.
13 Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığı'ndaki Benyaminoğulları'na
aracılar göndererek barış yapmayı önerdi. 14 Bunun üzerine Benyaminoğulları
döndü. Topluluk Yaveş-Gilat halkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak
verdi. Ama kızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi.
15 İsrail halkı Benyaminoğulları'nın durumuna çok üzülüyordu. Çünkü RAB
İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu. 16 Topluluğun ileri gelenleri,
“Benyaminoğulları'nın kadınları öldürüldüğüne göre, kalan erkeklere eş bulmak için ne yapsak?” diyorlardı, 17 “İsrail'den bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalan Benyaminoğulları'nın mirasçıları olmalı. 18 Biz onlara
kızlarımızdan eş veremeyiz. Çünkü Benyaminoğulları'na kız veren her İsrailli
lanetlenecek diye ant içtik.” 19 Sonra, “Bakın, Şilo'da her yıl RAB adına bir
şölen düzenleniyor” diye eklediler. Şilo Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e
giden yolun doğusunda, Levona'nın güneyindedir.
20 Böylece Benyaminoğulları'na, “Gidip bağlarda gizlenin” diye öğüt verdiler,
21 “Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye kalkınca bağlardan
fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamin topraklarına
götürün. 22 Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakınmaya gelirse,
‘Benyaminoğulları'nı hatırımız için bağışlayın’ diyeceğiz, ‘Savaşarak aldığımız
kızlar hepsine yetmedi. Siz de kendi kızlarınızı isteyerek vermediğinize göre
suçlu sayılmazsınız.’ ”
23 Benyaminoğulları da böyle yaptılar. Kızlar dans ederken her erkek bir kız
kapıp götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler.
24 Ardından İsrailliler de oradan ayrılıp kendi topraklarına, oymaklarına,
ailelerine döndüler.
25 O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendince doğru olanı yapıyordu.

21:25 Hâk.17:6

RUT

GİRİŞ

Rut'un öyküsü, hâkimler zamanında hüküm süren şiddet döneminde geçer. Rut, Tanrı halkından sayılmayan Moavlılar'dandı. Kıtlık sonucu Moav'a yerleşen bir İsrailli'yle evlenir. Kocası ölünce Rut, görülmemiş bir sadakatle İsrailli kaynanası Naomi'ye, derin bir adanma duygusuyla da İsrail'in Tanrısı'na bağlanır. Sonunda kocasının akrabalarından biriyle evlenerek İsrail'in en büyük kralı Davut'un dedesinin annesi olur.

Hâkimler Kitabı'ndaki olaylar Tanrı'ya itaat etmeyen İsrailliler'in başına gelen felaketleri yansıtır. Rut'un öyküsü ise İsrail'in Tanrısı'na dönen bir yabancının aldığı bereketleri sergiler.

Ana Hatlar:
1:1-22 Naomi'nin Rut'la birlikte Beytlehem'e dönüşü
2:1-3:18 Rut'la Boaz'ın karşılaşması
4:1-22 Boaz'ın Rut'la evlenmesi

Kıtlık ve Göç

1 Hâkimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kıtlık başladı. Yahuda'nın
Beytlehem Kenti'nden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre
kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı. 2 Adamın adı Elimelek,
karısının adı Naomi, oğullarının adları da Mahlon ve Kilyon'du. Yahuda'nın
Beytlehem Kenti'nden, Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına
gidip orada yaşamaya başladılar.
3 Naomi, kocası Elimelek ölünce iki oğluyla yalnız kaldı. 4 İki oğul Moav
kızlarından kendilerine birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekinin
adı Rut'tu. Orada on yıl kadar yaşadıktan sonra, 5 Mahlon da, Kilyon da öldü.
Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız kaldı.

Beytlehem'e Dönüş

6 Naomi, Moav topraklarındayken RAB'bin kendi halkının yardımına yetişip
yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı. 7 Onlarla
birlikte bulunduğu yerden ayrıldı ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola
koyuldu.
8 Yolda onlara, "Analarınızın evine dönün" dedi. "Ölmüşlerimize ve bana
nasıl iyilik ettinizse, RAB de size iyilik etsin. 9 RAB her birinize evinde rahat
edeceğiniz birer koca versin!"
Sonra onları öptü. İki gelin hıçkıra hıçkıra ağlayarak, 10 "Hayır, seninle
birlikte senin halkına döneceğiz" dediler.
11 Naomi, "Geri dönün, kızlarım" dedi. "Niçin benimle gelesiniz? Size koca*
olacak oğullarım olabilir mi bundan sonra? 12 Dönün kızlarım, yolunuza gidin.
Ben kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Umudum var desem, bu gece ko-
caya varıp oğullar doğursam, 13 onlar büyüyene kadar bekler miydiniz, kocaya
varmaktan vazgeçer miydiniz? Hayır, kızlarım! Benim acım sizinkinden de
büyüktür. Çünkü RAB beni felakete uğrattı."
14 Gelinler yine hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Sonunda Orpa kaynanasını
öpüp vedalaştı, Rut'sa ona sarılıp yanında kaldı.

* **1:11** Kutsal Yasa'ya göre ölen bir adamın soyunun sürmesi için erkek kardeşi ya da en yakın akrabası dul eşiyle evlenirdi (bkz. Yas.25:5-6).

15 Naomi Rut'a, “Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahına dönüyor. Sen de
onun ardından git” dedi.
16 Rut şöyle karşılık verdi: “Seni bırakıp geri dönmemi isteme! Sen nereye
gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım.
Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak. 17 Sen nerede
ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümden başka bir
nedenle senden ayrılırsam, RAB bana daha kötüsünü yapsın.”
18 Naomi, Rut'un kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunu görünce
üstelemekten vazgeçti. 19 Böylece ikisi Beytlehem'e kadar yola devam ettiler.
Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırdı. Kadınlar birbirlerine, “Naomi bu mu?”
diye sordular.
20 Naomi onlara, “Beni, Naomi† değil, Mara diye çağırın” dedi. “Çünkü Her
Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi. 21 Giderken her şeyim vardı, ama
RAB beni eli boş döndürdü. Beni niçin Naomi diye çağırasınız ki? Görüyorsunuz,
RAB beni sıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başıma felaket getirdi.”
22 İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moav topraklarından böyle
döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanın biçilmeye başlandığı zamana rastlamıştı.

2

Rut'la Boaz'ın Karşılaşması

1 Naomi'nin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocası Elimelek'in boyundan
olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı.
2 Bir gün Moavlı Rut, Naomi'ye şöyle dedi: “İzin ver de tarlalara gideyim,
iyiliksever bir adamın ardında başak devşireyim.”
Naomi, “Git, kızım” diye karşılık verdi.
3 Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların ardında başak devşirmeye başladı.
Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelek'in boyundan Boaz'ın tarlasında buldu.
4 Bu arada Beytlehem'den gelen Boaz orakçılara, “RAB sizinle olsun” diye
seslendi.
Onlar da, “RAB seni kutsasın” karşılığını verdiler.
5 Boaz, orakçıların başında duran adamına, “Kim bu genç kadın?” diye
sordu.
6 Orakçıların başında duran adam şu karşılığı verdi: “Naomi ile birlikte
Moav topraklarından gelen Moavlı genç kadın budur. 7 Bana gelip, ‘İzin ver
de başak devşireyim, orakçıların ardından gidip demetlerin arasındaki artıkları
toplayayım’ dedi. Sabahtan şimdiye kadar tarlada çalışıp durdu, çardağın
altında pek az dinlendi.”
8 Bunun üzerine Boaz Rut'a, “Dinle, kızım” dedi, “Başak devşirmek için başka
tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada, benim hizmetçi kızlarla birlikte kal.
9 Gözün, orakçıların biçtiği tarlada olsun; kızların ardından git. Sana ilişmesinler
diye adamlarıma buyruk verdim. Susayınca var git, kuyudan çektikleri suyla
doldurdukları testilerden iç.”
10 Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaz'a, “Bir yabancı olduğum halde bana
neden yakınlık gösteriyor, bu iyiliği yapıyorsun?” dedi.
11 Boaz şöyle karşılık verdi: “Kocanın ölümünden sonra kaynanan için
yaptığın her şey bana bir bir anlatıldı. Anneni babanı, doğduğun ülkeyi
bıraktın; önceden hiç tanımadığın bir halkın arasına geldin. 12 RAB yaptıklarının
karşılığını versin. Kanatları altına sığınmak için kendisine geldiğin İsrail'in
Tanrısı RAB seni cömertçe ödüllendirsin.”

† **1:20** Naomi “Tatlı”, Mara “Acı” anlamına gelir. **2:2** Lev.19:9-10; Yas.24:19

13 Rut, “Bana çok iyi davrandın, efendim” dedi. “Kölelerinden biri olmadığım
halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın.”
14 Yemek vakti gelince Boaz Rut'a, “Buraya yaklaş, ekmek al, pekmeze
batırıp ye” dedi.
Rut varıp orakçıların yanına oturdu. Boaz ona kavrulmuş başak verdi.
Rut bir kısmını yedikten sonra doydu, birazını da artırdı. 15 Başak devşirmek
için kalkınca, Boaz adamlarına, “Demetler arasında da başak devşirsin, ona
dokunmayın” diye buyurdu. 16 “Hatta onun için demetlerden başak ayırıp
yere bırakın da devşirsin. Sakın onu azarlamayın.”
17 Böylece Rut akşama dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiği başakları
dövünce bir efa kadar arpası* oldu. 18 Bunu yüklenip kente döndü.
Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada doyduktan sonra artırdığı
başakları da çıkarıp verdi.
19 Naomi, “Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalıştın?” diye sordu.
“Sana bunca yakınlık göstermiş olan her kimse, kutsansın!”
Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, “Bugün tarlasında
çalıştığım adamın adı Boaz” dedi.
20 Naomi gelinine, “RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden de iyiliğini esirge-
meyen Boaz'ı kutsasın” dedi. Sonra ekledi: “O adam akrabalarımızdan, yakın
akrabalarımızdan† biridir.”
21 Moavlı Rut şöyle konuştu: “Üstelik bana, ‘Adamlarım bütün biçme işini
bitirinceye kadar onlarla birlikte kal’ dedi.”
22 Naomi, gelini Rut'a, “Kızım, onun kızlarıyla gitmen daha iyi. Başka bir
tarlada sana zarar gelebilir” dedi.
23 Böylece Rut arpa ile buğday biçimi sonuna kadar Boaz'ın hizmetçi
kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

3

Rut ile Boaz

1 Kaynanası Naomi bir gün Rut'a, “Kızım, iyiliğin için sana rahat edeceğin
bir yer aramam gerekmez mi?” dedi. 2 “Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun
Boaz akrabamız değil mi? Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde
arpa savuracak. 3 Yıkan, kokular sürün, giyinip harman yerine git. Ama
adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme. 4 Adam yatıp
uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki
örtüyü kaldır ve oracıkta yat*. Ne yapman gerektiğini o sana söyler.”
5 Rut ona, “Söylediğin her şeyi yapacağım” diye karşılık verdi. 6 Harman
yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı.
7 Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yığınının dibinde
uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü
kaldırıp yattı. 8 Gece yarısı adam ürktü; yattığı yerde dönünce ayaklarının
dibinde yatan kadını ayrımsadı.
9 Ona, “Kimsin sen?” diye sordu.
Kadın, “Ben kölen Rut'um” diye yanıtladı. “Kölenle evlen†. Çünkü sen yakın
akrabamızsın” dedi.
10 Boaz, “RAB seni kutsasın, kızım” dedi. “Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük.
Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin. 11 Ve şimdi,

* **2:17** “Bir efa arpa”: Yaklaşık 14.7 kg. **2:20** Lev.25:25 † **2:20** “Yakın akraba”: İbranice “Goel”. Kutsal Yasa'ya göre ailenin muhtaç kalan üyelerini korumakla yükümlü yakın akraba (Yar.38:8; Lev.25:25; Yas.25:5-10; Rut 3:9,12; 4:1,3,6,8,14). * **3:4** Eski İsrail geleneğine göre bu davranış evlenme teklifi anlamına gelirdi. † **3:9** “Kölenle evlen”: İbranice “Köleni eteğinle ört”.

korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor. 12 Yakın akrabanız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var. 13 Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RAB'be ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat."

14 Böylece Rut sabaha kadar Boaz'ın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, 'Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli' demişti.

15 Boaz Rut'a, "Sırtındaki şalı çıkar, aç" dedi. Rut şalı açınca Boaz içine altı ölçek arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü.

16 Rut geri dönünce kaynanası, "Nasıl geçti kızım?" diye sordu.

Rut, Boaz'ın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı. 17 Sonra ekledi: " 'Kaynanana eli boş dönme' diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi."

18 Naomi, "Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal" dedi. "Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek."

4

Boaz Rut'la Evleniyor

1 Bu arada Boaz kent kapısına* gidip oturdu. Sözünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, "Arkadaş, gel şuraya otur" diye seslendi. Adam da varıp Boaz'ın yanına oturdu.

2 Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, "Siz de gelin, oturun" dedi. Adamlar da oturdular. 3 Boaz, yakın akrabadan olan adama şöyle dedi: "Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelek'in tarlasını satıyor. 4 Ben de burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayım dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bu görevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim."

Adam, "Yakın akrabalık görevini ben yaparım" diye karşılık verdi.

5 Bunun üzerine Boaz, "Yalnız, tarlayı Naomi'den satın aldığın gün, ölen Mahlon'un adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rut'u da almalısın" dedi.

6 Adam, "Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlikeye atmış olurum" dedi. "Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam."

7 Eskiden İsrail'de akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çarığını çıkarıp ötekine verirdi. Alışverişi yasallaştırmanın yolu buydu.

8 Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, "Sen kendin satın al" diyerek çarığını çıkarıp Boaz'a verdi.

9 Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, "Elimelek'in, Kilyon ile Mahlon'un bütün mülkünü Naomi'den satın aldığıma bugün siz tanık oldunuz" dedi. 10 "Mahlon'un dul karısı Moavlı Rut'u da kendime eş olarak alıyorum. Öyle ki, ölen Mahlon'un adı bıraktığı mirasla birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz."

3:12 Rut2:20 * **4:1** O dönemde kent kapısı sorunların konuşulup çözümlendiği yerdi. **4:7** Yas.25:9 **4:10** Yas.25:5-6

11 Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, “Evet, biz tanığız”
dediler. “RAB senin evine gelen kadını, İsrail soyunun o iki ana direğine –
Rahel ve Lea'ya– benzer kılsın. Efrat boyunda varlıklı, Beytlehem'de ünlü
olasın. 12 RAB'bin bu genç kadından sana vereceği çocuklarla senin soyun,
Tamar'ın Yahuda'ya doğurduğu Peres'in soyu gibi olsun.”

Davut'un Soyu
(1Ta.2:10-12; Mat.1:3-6; Luk.3:31-33)

13 Böylece Boaz, Rut'u kendine eş olarak aldı ve onunla birleşti. RAB'bin
kutsamasıyla gebe kalan Rut bir oğul doğurdu.
14 O zaman kadınlar Naomi'ye, “Bugün seni yakın akrabasız bırakmamış olan
RAB'be övgüler olsun. Doğan çocuğun ünü İsrail'de yayılsın” dediler. 15 “O seni
yaşama döndürecek, yaşlılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve senin
için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu.”
16 Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona dadılık yaptı.
17 Komşu kadınlar, “Naomi'nin bir oğlu oldu” diyerek çocuğa ad koydular;
ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İşay'ın babası; İşay ise Davut'un babasıdır.
18 Peres'in soyu şöyledir: Peres Hesron'un babası, 19 Hesron Ram'ın
babası, Ram Amminadav'ın babası, 20 Amminadav Nahşon'un babası, Nahşon
Salmon'un† babası, 21 Salmon Boaz'ın babası, Boaz Ovet'in babası, 22 Ovet
İşay'ın babası, İşay da Davut'un babasıdır.

4:11 Yar.29:31 **4:12** Yar.38:27-30 † **4:20** Bazı Septuaginta elyazmaları “Salmon”, Masoretik metin “Salma”.

1.SAMUEL

GİRİŞ

Bu kitap adını, ilk bölümlerinde konu edilen Peygamber Samuel'den alır. İsrail'in "Hâkimler" döneminden krallığa geçiş olaylarını konu eder. İsrail yönetiminde meydana gelen bu değişiklik üç kişinin çevresinde yoğunlaşır: Hâkimlerin sonuncusu Samuel, İsrail'in ilk kralı Saul ve Davut.

Bu kitabın konusu Eski Antlaşma'nın öbür kitaplarındaki gibi, Tanrı'ya bağlılığın başarıyı, Tanrı'ya itaatsizliğin yıkımı getireceğinin vurgulanmasıdır. Bu konu Kâhin Eli'ye 2:30 ayetinde açıklanmıştır: "Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek."

Kitapta krallığın kuruluşuyla ilgili değişik tepkilerden söz edilir. Rab'bin kendisi İsrail'in kralı olarak bilinirdi. Halkın bir kral istemesi karşısında Rab yine de onlar için bir kral seçti. Ama gerçek şu ki, kral da halk da Tanrı'nın yönetimi altında yaşıyordu (2:7-10). Yoksul zengin, bütün halkın hakları Tanrı'nın Yasası uyarınca eşit bir şekilde korunuyordu.

1. ve 2. Samuel kitapları Septuaginta'da 1. ve 2. Krallar diye bilinir.

Ana Hatlar:

1:1-7:17 Hâkim olarak Samuel
8:1-10:27 Saul'un kral oluşu
11:1-15:35 Kral Saul'un ilk yılları
16:1-30:31 Davut ile Saul
31:1-13 Saul'la oğullarının ölümü

Samuel'in Doğumu

1 Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası'nda yaşayan, Efrayim
oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana
adında bir adam vardı. 2 Elkana'nın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı.
Peninna'nın çocukları olduğu halde, Hanna'nın çocuğu olmuyordu.
3 Elkana Her Şeye Egemen RAB'be tapınıp kurban sunmak üzere her yıl
kendi kentinden Şilo'ya giderdi. Eli'nin RAB'bin kâhinleri olan Hofni ve
Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı. 4 Elkana kurban sunduğu gün karısı
Peninna'ya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken, 5 Hanna'ya iki
pay verirdi. Çünkü RAB Hanna'nın rahmini kapamasına karşın, Elkana
onu severdi. 6 Ama RAB Hanna'nın rahmini kapadığından, kuması Peninna
Hanna'yı öfkelendirmek için ona sürekli sataşırdı. 7 Bu yıllarca böyle sürdü.
Hanna RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde kuması ona sataşırdı. Böylece Hanna
ağlar, yemek yemezdi. 8 Kocası Elkana, "Hanna, neden ağlıyorsun, neden
yemek yemiyorsun?" derdi, "Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on
oğuldan daha iyi değil miyim?"
9 Bir gün onlar Şilo'da yiyip içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RAB'bin
Tapınağı'nın kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu. 10 Hanna, gönlü
buruk, acı acı ağlayarak RAB'be yakardı 11 ve şu adağı adadı: "Ey Her Şeye
Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni anımsar, kulunu
unutmayıp bana bir erkek çocuk verirsen, yaşamı boyunca onu sana aday-
acağım. Onun başına hiç ustura değmeyecek*."
12 Hanna RAB'be yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarını gözetliyordu.
13 Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kımıldıyor, sesi duyulmuyordu.

1:11 Say.6:5 * **1:11** Eski Antlaşma'da saçın kesilmemesi, Tanrı'ya adanmış kişinin belirtisiydi (bkz. Say.6:5).

Bu yüzden Eli, Hanna'yı sarhoş sanarak, 14 "Sarhoşluğunu ne zamana dek
sürdüreceksin? Artık şarabı bırak" dedi.
15 Hanna, "Ah, öyle değil efendim!" diye yanıtladı, "Ben yüreği acılarla
dolu bir kadınım. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğimi
RAB'be döküyordum. 16 Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye dek
sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır."
17 Eli, "Öyleyse esenlikle git" dedi, "İsrail'in Tanrısı dileğini yerine getirsin."
18 Hanna, "Senin gözünde lütuf bulayım" deyip yoluna gitti. Sonra yemek
yedi. Artık üzgün değildi.
19 Ertesi sabah erkenden kalkıp RAB'be tapındılar. Ondan sonra Rama'daki
evlerine döndüler. Elkana karısı Hanna'yla birleşti ve RAB Hanna'yı anımsadı.
20 Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. "Onu
RAB'den diledim" diyerek adını Samuel† koydu.

Hanna Samuel'i Tanrı'ya Adıyor

21 Elkana RAB'be yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla bir-
likte Şilo'ya gitti. 22 Ama Hanna gitmedi. Kocasına, "Çocuk sütten kesildikten
sonra onu RAB'bin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca
orada kalacak" dedi.
23 Kocası Elkana, "Nasıl istersen öyle yap" diye karşılık verdi, "Çocuk sütten
kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin." Böylece Hanna oğlu
sütten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi.
24 Küçük çocuk sütten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa‡,
bir efa§ un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RAB'bin
Şilo'daki tapınağına götürdü. 25 Boğayı kestikten sonra çocuğu Eli'ye getirdiler.
26 Hanna, "Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında durup
RAB'be yakaran kadınım ben" dedi, 27 "Bu çocuk için yakarmıştım; RAB
dileğimi yerine getirdi. 28 Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca
RAB'be adanmış kalacaktır." Sonra orada RAB'be tapındılar.

2

Hanna'nın Duası

1 Hanna şöyle dua etti:
"Yüreğim RAB'de bulduğum sevinçle coşuyor;
Gücümü* yükselten RAB'dir.
Düşmanlarımın karşısında övünüyor,
Kurtarışınla seviniyorum!
2 Kutsallıkta RAB'bin benzeri yok,
Evet, senin gibisi yok, ya RAB!
Tanrımız gibi dayanak yok.
3 Artık büyük konuşmayın,
Ağzınızdan küstahça sözler çıkmasın.
Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrı'dır;
O'dur davranışları tartan.
4 Güçlülerin yayları kırılır;
Güçsüzlerse güçle donatılır.
5 Toklar yiyecek uğruna gündelikçi olur,
Açlar doyurulur.

---

† **1:20** "Samuel": "Tanrı duyar" anlamına gelir. ‡ **1:24** Septuaginta, Kumran, Süryanice "Üç yaşında bir boğa", Masoretik metin "Üç boğa". § **1:24** "Bir efa": Yaklaşık 13.2 kg. **2:1** Luk.1:46-55 * **2:1** "Gücümü": İbranice "Boynuzumu".

Kısır kadın yedi çocuk doğururken,
Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır.
6 RAB öldürür de diriltir de,
Ölüler diyarına indirir ve çıkarır.
7 O kimini yoksul, kimini varsıl kılar;
Kimini alçaltır, kimini yükseltir.
8 Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;
Soylularla oturtsun
Ve kendilerine onur tahtını miras olarak bağışlasın diye.
Çünkü yeryüzünün temelleri RAB'bindir,
O dünyayı onların üzerine kurmuştur.
9 RAB sadık kullarının adımlarını korur,
Ama kötüler karanlıkta susturulur.
Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan.
10 RAB'be karşı gelenler paramparça olacak,
RAB onlara karşı gökleri gürletecek,
Bütün dünyayı yargılayacak,
Kralını güçle donatacak,
Meshettiği kralın gücünü yükseltecek."
11 Sonra Elkana Rama'ya, evine döndü. Küçük Samuel ise Kâhin Eli'nin gözetiminde RAB'bin hizmetinde kaldı.

Eli'nin Oğullarının Yaptığı Kötülükler

12-13 Eli'nin oğulları değersiz kişilerdi. RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı. Biri sunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin hizmetkârı elinde üç dişli büyük bir çatalla gelir, 14 çatalı kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatalla çıkarılan her şey kâhin için ayırılırdı. Şilo'ya gelen İsrailliler'in hepsine böyle davranırlardı. 15 Üstelik kurbanın yağları yakılmadan önce, kâhinin hizmetkârı gelip kurban sunan adama, "Kâhine kızartmalık et ver. Senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak" derdi.

16 Kurban sunan, "Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonra dilediğin kadar al" diyecek olsa, hizmetkâr, "Hayır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alırım" diye karşılık verirdi. 17 Gençlerin RAB'be karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünkü RAB'be sunulan sunuları küçümsüyorlardı.

18 Bu arada genç Samuel, keten efod giymiş, RAB'bin önünde hizmet ediyordu. 19 Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya gider, diktiği cüppeyi oğluna getirirdi. 20 Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak, "Dilediği ve RAB'be adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadından başka çocuklar versin" derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi. 21 RAB'bin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kız daha doğurdu. Küçük Samuel ise RAB'bin hizmetinde büyüdü.

22 Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsrailliler'e bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırı'nın girişinde görevli kadınlarla düşüp kalktıklarını duymuştu. 23 Onlara, "Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dedi, "Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum. 24 Olmaz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil. 25 İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık eder. Ama RAB'be karşı günah işleyeni kim savunacak?" Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu.

2:8 Mez.113:7

26 Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RAB'bin de halkın da beğenisini
kazanmaktaydı.

Eli'nin Oğullarına Karşı Peygamberlik Sözü

27 O sıralarda bir Tanrı adamı Eli'ye gelip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Atan
ve soyu Mısır'da firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça
göstermedim mi? 28 Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod giymesi için
bütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik
İsrailliler'in yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim. 29 Öyleyse ne-
den konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım
İsrail'in sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek
neden oğullarını benden daha çok önemsiyorsun?'
30 "Bu nedenle İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Gerçekten, ailen ve
atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim.' Ama şimdi
RAB şöyle buyuruyor: 'Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben
de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek. 31 Soyundan
hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun
gücünü kıracağım günler yaklaşıyor. 32 İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın,
sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar
yaşamayacak. 33 Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi
esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak†. Ama soyun-
dan gelenlerin hepsi kılıçla‡ ölecekler. 34 İki oğlun Hofni ile Pinehas'ın başına
gelecek olay senin için bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek. 35 İsteklerimi
ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun
soyunu sürdüreceğim; o da meshettiğim kişinin önünde sürekli hizmet edecek.
36 Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somun ekmek için gelip
ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik
görevine ata! diye yalvaracak.' "

3

Tanrı'nın Samuel'e Seslenişi

1 Genç Samuel Eli'nin yönetimi altında RAB'be hizmet ediyordu. O günlerde
RAB'bin sözü seyrek geliyordu; görümler de azalmıştı.
2 Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlükle
görebiliyordu. 3 Samuel ise RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrı'nın Sandığı'nın bulun-
duğu yerde uyuyordu. Tanrı'nın kandili daha sönmemişti.
4 RAB Samuel'e seslendi. Samuel, "Buradayım" diye karşılık verdi.
5 Ardından Eli'ye koşup, "Beni çağırdın, işte buradayım" dedi.
Ama Eli, "Ben çağırmadım, dön yat" diye karşılık verdi. Samuel de dönüp
yattı.
6 RAB yine, "Samuel!" diye seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti ve, "İşte,
buradayım, beni çağırdın" dedi.
Eli, "Çağırmadım, oğlum" diye karşılık verdi, "Dön yat." 7 Samuel RAB'bi
daha tanımıyordu; RAB'bin sözü henüz ona açıklanmamıştı.
8 RAB yine üçüncü kez Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti. "İşte
buradayım, beni çağırdın" dedi.

2:26 Özd.3:4; Luk.2:52 **2:28** Çık.28:1-4 **2:28** Lev.7:35-36 † **2:33** Septuaginta, Kumran "Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak", Masoretik metin "Gözlerini körleştirmek ve sana sıkıntı vermek için sunağımdan bütün soyunu yok etmeyeceğim, yalnız birini esirgeyeceğim". ‡ **2:33** Septuaginta, Kumran "Kılıçla", Masoretik metin "Adamlar olarak".

O zaman Eli genç Samuel'e RAB'bin seslendiğini anladı. 9 Bunun üzerine
Samuel'e, “Git yat” dedi, “Sana yine seslenirse, ‘Konuş, ya RAB, kulun
dinliyor’ dersin.” Samuel gidip yerine yattı.
10 RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, “Samuel, Samuel!” diye seslendi.
Samuel, “Konuş, kulun dinliyor” diye yanıtladı.
11 RAB Samuel'e şöyle dedi: “Ben İsrail'de her duyanı şaşkına çevirecek bir
şey yapmak üzereyim. 12 O gün Eli'nin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan
sona dek yerine getireceğim. 13 Çünkü farkında olduğu günahtan ötürü ailesini
sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye bildirdim. Oğulları Tanrı'ya saygısızlık
ettiler*. Eli de onlara engel olmadı. 14 Bu nedenle, ‘Eli'nin ailesinin günahı
hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile bağışlanmayacaktır’ diyerek Eli'nin
ailesi hakkında ant içtim.”
15 Samuel sabaha kadar yattı, sonra RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açtı.
Gördüğü görümü Eli'ye söylemekten çekiniyordu. 16 Ama Eli ona, “Oğlum
Samuel!” diye seslendi.
Samuel, “İşte buradayım” diye yanıtladı.
17 Eli, “RAB sana neler söyledi?” diye sordu, “Lütfen benden gizleme. Sana
söylediklerinden birini bile benden gizlersen, Tanrı sana aynısını, hatta daha
kötüsünü yapsın!” 18 Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyi
anlattı. Eli de, “O RAB'dir, gözünde iyi olanı yapsın” dedi.
19 Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği sözlerin
hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi. 20 Samuel'in RAB'bin bir peygamberi
olarak onaylandığını Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail anladı. 21 RAB
Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

4

1 Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı*.

Antlaşma Sandığı Ele Geçiriliyor

İsrailliler Filistliler'le savaşmak üzere yola çıktılar. İsrailliler Even-Ezer'de,
Filistliler de Afek'te ordugah kurdu. 2 Filistliler İsrail'e karşı savaş düzenine
girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsrailliler'i bozguna uğrattı. Savaş
alanında dört bine yakın İsrailli'yi öldürdüler. 3 Askerler ordugaha dönünce,
İsrail'in ileri gelenleri, “Neden bugün RAB bizi Filistliler'in önünde bozguna
uğrattı?” diye sordular, “RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Şilo'dan buraya getire-
lim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.”
4 Halk Şilo'ya adamlar gönderdi. Keruvlar arasında taht kurmuş, Her Şeye
Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı oradan getirdiler. Eli'nin iki oğlu, Hofni
ile Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın yanındaydılar.
5 RAB'bin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsrailliler öyle yüksek
sesle bağırdılar ki, yer yerinden oynadı. 6 Filistliler bağrışmaları duyunca,
“İbraniler'in ordugahındaki bu yüksek bağrışmaların anlamı ne?” diye sordular.
RAB'bin Sandığı'nın ordugaha getirildiğini öğrenince, 7 korkarak, “Tanrılar
ordugaha gelmiş” dediler, “Vay başımıza! Daha önce buna benzer bir olay
olmamıştı. 8 Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir?
Çölde Mısırlılar'ı her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar. 9 Güçlü olun, ey

* **3:13** Septuaginta ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Tanrı'ya saygısızlık ettiler”, Masoretik metin “Başlarına lanet getirdiler”. * **4:1** Masoretik metin “Samuel'in sözü bütün İsrail'de yayıldı”, Septuaginta “O günlerde Filistliler İsrailliler'le savaşmak üzere toplandılar”. **4:4** Çık.25:22

Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!”

10 Böylece Filistliler savaşıp İsrailliler'i bozguna uğrattılar. İsrailliler'in hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öyle büyüktü ki, İsrailliler otuz bin yaya asker yitirdi, 11 Tanrı'nın Sandığı alındı, Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü.

Eli'nin Ölümü

12 Benyaminli bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şilo'ya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi. 13 Adam Şilo'ya vardığında, Tanrı'nın Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı.

14 Eli haykırışları duyunca, “Bu gürültünün anlamı ne?” diye sordu.

Adam olanları Eli'ye bildirmek için hemen onun yanına geldi. 15 O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, göremiyordu. 16 Adam Eli'ye, “Ben savaş alanından geliyorum” dedi, “Savaş alanından bugün kaçtım.”

Eli, “Ne oldu, oğlum?” diye sordu.

17 Haber getiren adam şöyle yanıtladı: “İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlun, Hofni'yle Pinehas öldü. Tanrı'nın Sandığı da ele geçirildi.”

18 Adam Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman olduğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti.

19 Eli'nin gelini –Pinehas'ın karısı– gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu. 20 Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, “Korkma, bir oğlun oldu” dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi. 21 Tanrı'nın Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, “Yücelik İsrail'den ayrıldı!” diyerek çocuğa İkavot† adını verdi. 22 “Yücelik İsrail'den ayrıldı!” dedi, “Çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi.”

5

Antlaşma Sandığı Aşdot'a ve Ekron'a Taşınıyor

1 Filistliler, Tanrı'nın Sandığı'nı ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezer'den Aşdot'a götürdüler. 2 Tanrı'nın Sandığı'nı Dagon Tapınağı'na taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler. 3 Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagon'u RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagon'u alıp yerine koydular. 4 Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagon'u yine RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagon'un başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı. 5 Dagon kâhinleri de, Aşdot'taki Dagon Tapınağı'na bütün gelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar.

6 RAB Aşdotlular'ı ve çevrelerindeki halkı ağır biçimde cezalandırdı; onları urlarla cezalandırıp sıkıntıya soktu*.

7 Aşdotlular olup bitenleri görünce, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagon'u da ağır bir biçimde cezalandırıyor” dediler. 8 Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırttılar ve, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı ne yapalım?” diye sordular.

† **4:21** “İkavot”: “Yücelik yok” anlamına gelir. * **5:6** Masoretik metin “Soktu”, Septuaginta “Soktu. ... Ülkelerinde fareler göründü. Kentin her yanına ölüm saçmaya başladı.”

Filist beyleri, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı Gat'a götürülsün” dediler. Böylece İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı Gat'a götürdüler.
9 Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük küçük herkesi urlarla cezalandırdı. 10 Bu yüzden Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler.
Tanrı'nın Sandığı kente girer girmez Ekronlular, “Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı bize getirdiler!” diye bağırdılar. 11 Bütün Filist beylerini toplayarak, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı buradan uzaklaştırın” dediler, “Sandık yerine geri gönderilsin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin.” Çünkü kentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrı'nın onlara verdiği ceza çok ağırdı. 12 Sağ kalanlarda urlar çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

6

Antlaşma Sandığı'nın İsrail'e Geri Verilişi

1 RAB'bin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra, 2 Filistliler kâhinlerle falcıları çağırtıp, “RAB'bin Sandığı'nı ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin” dediler.
3 Kâhinlerle falcılar, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı geri göndereceksiniz, boş göndermeyin” diye yanıtladılar, “O'na bir suç sunusu sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve O'nun sizi neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız.”
4 Filistliler, “Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?” diye sordular.
Kâhinlerle falcılar, “Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare olsun” diye yanıtladılar, “Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir. 5 Onun için, urların ve ülkeyi yıkan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrail'in Tanrısı'nı onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir. 6 Neden Mısırlılar'ın ve firavunun yaptığı gibi inat ediyorsunuz? Tanrı Mısırlılar'ı alaya aldıktan sonra, İsrail halkının Mısır'dan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı?
7 “Şimdi yeni bir arabayla boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp ahıra götürün. 8 RAB'bin Sandığı'nı alıp arabaya koyun; suç sunusu olarak O'na göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya koyup yanına yerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin. 9 Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeş'e giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı getiren O'dur. Yoksa bu yıkımın O'ndan gelmediğini, bize bir rastlantı olduğunu anlayacağız.”
10 Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar. 11 İçinde farelerle urların altın benzerlerinin bulunduğu kutuyu RAB'bin Sandığı'yla birlikte arabaya koydular. 12 İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa sola sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytşemeş sınırına dek izledi.
13 O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler. 14 Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununu yardılar, inekleri de RAB'be yakmalık sunu olarak sundular. 15 Levililer RAB'bin Sandığı'nı ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RAB'be yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler. 16 Filistliler'in beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekron'a döndüler.

17 Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RAB'be suç
sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler. 18 Altın farelerse, surlu
kentlerle çevre köyler dahil beş Filistli beye ait kentlerin sayısı kadardı.
Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasında RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* üzerine kon-
duğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor.
19 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın içine baktıkları için, RAB Beytşemeşliler'den
bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi* yok etti. Halk RAB'bin başlarına getirdiği
bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu. 20 Beytşemeşliler, "Bu kutsal Tanrı'nın,
RAB'bin önünde kim durabilir? Bizden sonra kime gidecek?" diyor-
lardı. 21 Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, "Filistliler
RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün" dediler.

7

1 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RAB'bin Sandığı'nı aldı. Onu
Avinadav'ın tepedeki evine götürdüler. RAB'bin Antlaşma Sandığı'na bakması
için Avinadav oğlu Elazar'ı görevlendirdiler.

Samuel İsrail'e Önderlik Ediyor

2 Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı. Bu arada
bütün İsrail halkı RAB'bin özlemini çekti.
3 Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle RAB'be dönmeye
istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aştoret'in* putlarını aranızdan kaldırın. Ken-
dinizi RAB'be adayıp yalnız O'na kulluk edin. RAB de sizi Filistliler'in elinden
kurtaracaktır." 4 Bunun üzerine İsrailliler Baal'ın* ve Aştoret'in putlarını atıp
yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar.
5 O zaman Samuel, "Bütün İsrail halkını Mispa'da toplayın, ben de sizin için
RAB'be yakaracağım" dedi. 6 Mispa'da toplanan İsrailliler kuyudan su çekip
RAB'bin önüne döktüler. O gün oruç tuttular ve, "RAB'be karşı günah işledik"
dediler. Samuel Mispa'da İsrail halkına önderlik etti.
7 Filistliler İsrail halkının Mispa'da toplandığını duydular. Filist beyleri
İsrailliler'e karşı savaşmaya çıktılar. İsrailliler bunu duyunca Filistliler'den
korktular. 8 Samuel'e, "Bizi Filistliler'in elinden kurtarması için Tanrımız
RAB'be yakarmayı bırakma" dediler. 9 Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu
alıp RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak sundu ve İsrailliler adına RAB'be
yakardı. RAB de ona karşılık verdi. 10 Samuel yakmalık sunuyu sunarken,
Filistliler, İsrailliler'e saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç
bir sesle gürleyerek Filistliler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsrailliler'in önünde boz-
guna uğradılar. 11 Mispa'dan çıkan İsrailliler Filistliler'i Beytkar'ın altına kadar
kovalayıp öldürdüler.
12 Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti. "RAB buraya kadar bize
yardım etmiştir" diyerek taşa Even-Ezer* adını verdi. 13 Yenilgiye uğrayan
Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece
RAB Filistliler'in saldırmasını engelledi. 14 Ekron'dan Gat'a kadar Filistliler'in
ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanısıra İsrail'in sınır toprakları
da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsrailliler'le Amorlular arasında ise barış
vardı.

---

* **6:19** Bazı İbranice elyazmaları "Yetmiş kişi", çoğu İbranice elyazmaları "Yetmiş kişi, elli bin kişi". **7:1** 2Sa.6:2-4; 1Ta.13:5-7 * **7:12** "Even-Ezer": "Yardım taşı" anlamına gelir.

15 Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı. 16 Her yıl gidip Beytel'i,
Gilgal'ı, Mispa'yı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi. 17 Sonra Rama'daki
evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

8

İsrail Halkı Bir Kral İstiyor

1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı. 2 Beer-Şeva'da görev yapan
ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa Aviya'ydı. 3 Ama oğulları onun
yolunda yürümediler. Tersine, haksız kazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan
tutarlardı.
4 Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya, Samuel'in yanına
vardılar. 5 Ona, "Bak, sen yaşlandın" dediler, "Oğulların da senin yolunda
yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata."
6 Ne var ki, "Bizi yönetecek bir kral ata" demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi.
Samuel RAB'be yakardı.
7 RAB, Samuel'e şu karşılığı verdi: "Halkın sana bütün söylediklerini dinle.
Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler. 8 Onları
Mısır'dan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da
yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler. 9 Şimdi onları dinle.
Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl
yöneteceğini söyle."
10 Samuel kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütün söylediklerini
bildirdi: 11 "Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı
alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş
arabalarının önünde koşacaklar. 12 Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik
birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekinini biçmek,
kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için
görevlendirecek. 13 Kızlarınızı ıtriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak.
14 Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına
verecek. 15 Tahıllarınızın, üzümlerinizin ondalığını alıp saray görevlileriyle
öbür hizmetkârlarına dağıtacak. 16 Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı*,
eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak. 17 Sürülerinizin de ondalığını alacak.
Sizler ise onun köleleri olacaksınız. 18 Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral
yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek."
19 Ne var ki, halk Samuel'in sözünü dinlemek istemedi. "Hayır, bizi
yönetecek bir kral olsun" dediler, 20 "Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız.
Kralımız bizi yönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecek."
21 Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RAB'be aktardı.
22 RAB Samuel'e, "Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata" diye
buyurdu.
Bunun üzerine Samuel İsrailliler'e, "Herkes kendi kentine dönsün" dedi.

9

Saul'un Kral Atanması

1 Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş
adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi. 2 Saul adında genç,
yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu.
Boyu herkesten bir baş daha uzundu.

8:5 Yas.17:14 * **8:16** Septuaginta "Boğalarınızı", Masoretik metin "Gençlerinizi".

3 Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a,
"Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara" dedi. 4 Saul Efrayim
dağlık bölgesinden geçip Şalişa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar.
Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgesinden
geçtilerse de, hayvanları bulamadılar.
5 Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, "Haydi dönelim! Yoksa
babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kaygılanmaya başlar" dedi.
6 Hizmetkâr, "Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır" diye karşılık
verdi, "Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki
gideceğimiz yolu o bize gösterir."
7 Saul, "Gidersek, adama ne götüreceğiz?" dedi, "Torbalarımızdaki ekmek
tükendi. Tanrı adamına götürecek bir armağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?"
8 Hizmetkâr, "Bak, bende çeyrek şekel* gümüş var" diye karşılık verdi,
"Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrı adamına vereceğim." 9 –
Eskiden İsrail'de biri Tanrı'ya bir şey sormak istediğinde, "Haydi, biliciye
gidelim" derdi. Çünkü bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi.–
10 Saul hizmetkârına, "İyi, haydi gidelim" dedi. Böylece Tanrı adamının
yaşadığı kente gittiler.
11 Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye giden kızlarla
karşılaştılar. Onlara, "Bilici burada mı?" diye sordular.
12 Kızlar, "Evet, ilerde" diye karşılık verdiler, "Şimdi çabuk davranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak.
13 Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez.
Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidin, onu hemen
bulursunuz." 14 Saul'la hizmetkârı kente gittiler. Kente girdiklerinde,
tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu.
15 Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuel'e şunu açıklamıştı: 16 "Yarın bu
saatlerde sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim. Onu halkım İsrail'in
önderi olarak meshedeceksin. Halkımı Filistliler'in elinden o kurtaracak.
Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırışları bana ulaştı." 17 Samuel Saul'u
görünce, RAB, "İşte sana sözünü ettiğim adam!" dedi, "Halkıma o önderlik
edecek."
18 Saul kent kapısında duran Samuel'e yaklaştı. "Bilicinin evi nerede, lütfen
söyler misin?" dedi.
19 Samuel, "Bilici benim" diye yanıtladı, "Önümden tapınma yerine çıkın.
Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her
şeyi sana bildirip seni geri göndereceğim. 20 Üç gün önce kaybolan eşeklerin için
kaygılanma. Onlar bulundu. İsrail'in özlemi kime yönelik? Sana ve babanın
ailesine değil mi?"
21 Saul şu karşılığı verdi: "Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin
oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı
bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?"
22 Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaşık otuz
çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi. 23 Sonra aşçıya, "Sana verdiğim ve bir
kenara ayırmanı söylediğim payı getir" dedi. 24 Aşçı budu getirip Saul'un önüne
koydu. Samuel, "İşte senin için ayrılan parça, buyur ye!" dedi, "Çünkü bunu
belirtilen gün çağırdığım halkla birlikte yemen için sakladım." O gün Saul
Samuel'le yemek yedi.

* **9:8** "Çeyrek şekel": Yaklaşık 3 gr.

25 Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saul'la
konuştu†. 26 Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul'u
çağırıp, “Hazırlan, seni göndereceğim” dedi. Saul kalktı. Samuel'le birlikte
dışarı çıktılar. 27 Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul'a, “Hizmetkâra
önümüzden gitmesini söyle” dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, “Ama sen
dur” diye ekledi, “Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim.”

10

1 Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul'un başına döktü. Onu öpüp
şöyle dedi: “RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti. 2 Bugün benden
ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında, Selsah'taki Rahel'in mezarı yanında iki
kişiyle karşılaşacaksın. Sana, ‘Aramaya çıktığın eşekler bulundu’ diyecekler,
‘Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için
kaygılanmaya başladı.’ 3 Oradan daha ilerleyip Tavor'daki meşe ağacına
varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulum
şarapla Tanrı'nın huzuruna, Beytel'e çıkan üç adamla karşılaşacaksın. 4 Seni
selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin. 5 Sonra
Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elohim'e varacaksın. Kente girince,
önlerinde çenk, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma
yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın. 6 RAB'bin Ruhu
senin üzerine güçlü bir biçimde inecek. Onlarla birlikte peygamberlikte
bulunacak ve başka bir kişiliğe bürüneceksin. 7 Bu belirtiler gerçekleştiğinde,
duruma göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninledir. 8 Şimdi benden önce
Gilgal'a git. Yakmalık sunuları sunmak ve esenlik kurbanlarını kesmek için
ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip ne yapacağını bildirene dek
yedi gün beklemen gerekecek.”
9 Saul, Samuel'in yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner dönmez, Tanrı
ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti. 10 Giva'ya
varınca, Saul'u bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrı'nın Ruhu güçlü
bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya
başladı. 11 Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte peygam-
berlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, “Ne oldu Kiş oğluna? Saul da mı
peygamber oldu?” diye sordular.
12 Orada oturanlardan biri, “Ya onların babası kim?” dedi. İşte, “Saul da mı
peygamber oldu?” sözü buradan gelir. 13 Saul peygamberlikte bulunduktan
sonra tapınma yerine çıktı.
14 Amcası, Saul ile hizmetkârına, “Nerede kaldınız?” diye sordu.
Saul, “Eşekleri arıyorduk” diye karşılık verdi, “Onları bulamayınca, Samuel'e
gittik.”
15 Amcası, “Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat” dedi.
16 Saul, “Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi” diye yanıtladı. Ama
Samuel'in krallıkla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı.
17-18 Sonra Samuel, İsrail halkını Mispa'da RAB için bir araya getirip
şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Ben İsrailliler'i Mısır'dan çıkardım.
Mısırlılar'ın ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.’
19 Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınız'a sırt
çevirdiniz ve, ‘Hayır, bize bir kral ata’ dediniz. Şimdi RAB'bin önünde oymak
oymak, boy boy dizilin.”

---

† **9:25** Masoretik metin “Samuel evinin damında Saul'la konuştu”, Septuaginta “Saul için damda bir döşek serildi, o da orada yattı.” **10:12** 1Sa.19:23-24

20 Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Benyamin
oymağı kurayla seçildi. 21 Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı.
Matri'nin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi.
Onu aradılarsa da bulamadılar. 22 Yine RAB'be, "O daha buraya gelmedi mi?"
diye sordular.
RAB de, "O burada, eşyaların arasında saklanıyor" dedi.
23 Bunun üzerine koşup Saul'u oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi.
Boyu hepsinden bir baş uzundu. 24 Samuel halka, "RAB'bin seçtiği adamı
görüyor musunuz?" dedi, "Bütün halkın arasında bir benzeri yok."
Bunun üzerine halk, "Yaşasın kral!" diye bağırdı.
25 Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitap haline getirip
RAB'bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi. 26 Saul da Giva'ya, kendi
evine döndü. Tanrı'nın isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler. 27 Ama bazı
kötü kişiler, "O bizi nasıl kurtarabilir?" diyerek Saul'u küçümsediler ve ona
armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

11

Saul Ammonlular'ı Bozguna Uğratıyor

1 Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün
Yaveşliler, Nahaş'a, "Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz" dediler.
2 Ama Ammonlu Nahaş, "Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım" diye
karşılık verdi, "Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ
gözünü oyup çıkaracağım."
3 Yaveş Kenti'nin ileri gelenleri ona, "İsrail'in her bölgesine ulaklar
göndermemiz için bize yedi günlük bir süre tanı" dediler, "Eğer bizi kurtaracak
kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz."
4 Ulaklar Saul'un yaşadığı Giva Kenti'ne gelip olanları halka bildirince,
herkes hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. 5 Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında,
tarladan dönüyordu. "Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?" diye sordu.
Yaveşliler'in söylediklerini ona anlattılar.
6 Saul bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhu güçlü bir biçimde onun üzerine
indi. Saul çok öfkelendi. 7 Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail'in
her bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: "Saul ile Samuel'in ardınca
gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şey yapılacaktır."
Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı. 8 Saul onları
Bezek'te topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalılar ise otuz bin kişiydi. 9 Oraya
gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler: "Yaveş-Gilat halkına, 'Yarın öğleye doğru
kurtarılacaksınız' deyin."
Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi. 10 Ammonlular'a, "Yarın
size teslim olacağız" dediler, "Bize ne dilerseniz yapın."
11 Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı. Adamlar sabah nöbetinde
Ammonlular'ın ordugahına girdi. Kırım günün en sıcak zamanına dek sürdü.
Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı.
12 Bundan sonra halk Samuel'e, " 'Saul mu bize krallık yapacak?' diyenler
kimdi? Getirin onları, öldürelim" dedi.
13 Ama Saul, "Bugün hiç kimse öldürülmeyecek" diye yanıtladı, "Çünkü RAB
bugün İsrail halkına kurtuluş verdi."
14 Samuel halka, "Haydi, Gilgal'a gidip orada krallığı yeniden onaylayalım"
dedi. 15 Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin önünde Saul'un kral

olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsrailliler de büyük bir sevinç yaşadılar.

12

Samuel'in Söylevi

1 Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Bana söylediğiniz her
şeye kulak verdim: Size bir kral atadım. 2 Şimdi size önderlik yapan bir
kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte.
Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım. 3 İşte karşınızda duruyorum.
Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşeğine el koydum? Kimi dolandırdım?
Kime baskı yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RAB'bin ve O'nun
meshettiğinin önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim."
4 Halk, "Bizi dolandırmadın" diye karşılık verdi, "Bize baskı da yapmadın.
Kimsenin elinden hiçbir şey almadın."
5 Samuel, "Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB, hem de
O'nun meshettiği kral tanıktır" dedi.
"Evet, tanıktır" dediler.
6 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Musa ile Harun'u görevlendiren,
atalarınızı Mısır'dan çıkaran RAB'dir. 7 Şimdi burada durun, RAB'bin önünde,
O'nun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar
göstereyim size.
8 "Yakup Mısır'a gittikten sonra, atalarınız RAB'be yakardı. O da atalarınızı
Mısır'dan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harun'u gönderdi. 9
Ama atalarınız Tanrıları RAB'bi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor
ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistliler'in ve Moav Kralı'nın eline teslim
etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar. 10 Atalarınız RAB'be, 'Günah işledik;
RAB'bi bırakıp Baal'ın* ve Aştoret'in* putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi
düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz' diye seslendiler. 11
RAB de Yerubbaal'ı*, Bedan'ı†, Yiftah'ı ve ben Samuel'i‡ gönderdi. Güvenlik
içinde yaşamanız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı.
12 "Ama siz Ammon Kralı Nahaş'ın üzerinize yürüdüğünü görünce, Tanrınız
RAB kralınız olduğu halde bana, 'Hayır, bize bir kral önderlik yapacak' dedi-
niz. 13 İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi. 14 Eğer
RAB'den korkar, O'na kulluk ederseniz, O'nun sözünü dinleyip buyruklarına
karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrınız RAB'bin
ardınca giderseniz, ne âlâ! 15 Ama RAB'bin sözünü dinlemez, buyruklarına
karşı gelirseniz, RAB kralınızı§ cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır.
16 "Şimdi olduğunuz yerde durun ve RAB'bin gözlerinizin önünde yapacağı
şu olağanüstü olayı görün. 17 Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü
gürletsin, yağmur yağdırsın diye RAB'be yalvaracağım. Böylece bir kral iste-
mekle yaptığınız kötülüğün RAB'bin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice
anlayacaksınız."
18 Samuel RAB'be yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur yağdırdı.
Halk RAB'den de Samuel'den de çok korktu. 19 Bunun üzerine Samuel'e, "Yok
olmayalım diye, biz kulların için Tanrın RAB'be yakar" dediler, "Çünkü bütün
günahlarımıza kendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik."

12:6 Çık.6:26 **12:8** Çık.2:23 **12:9** Hâk.4:2 **12:9** Hâk.13:1 **12:9** Hâk.3:12 **12:10** Hâk.10:10 **12:11** Hâk.7:1 **12:11** Hâk.11:29 **12:11** 1Sa.3:20 * **12:11** "Yerubbaal", yani "Gidyon". † **12:11** Masoretik metin "Bedan", Septuaginta, Süryanice "Barak". ‡ **12:11** Masoretik metin "Ben Samuel'i", Septuaginta "Şimşon'u". **12:12** 1Sa.8:19 § **12:15** Septuaginta "Kralınızı", Masoretik metin "Atalarınızı".

20 Samuel halka, “Korkmayın” dedi, “Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama
yine de RAB'bin ardınca gitmekten vazgeçmeyin; tersine, bütün yüreğinizle
RAB'be kulluk edin. 21 Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardınca
gitmeyin; çünkü onlar değersizdir. 22 RAB görkemli adının hatırına halkını
bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı. 23 Bana gelince,
sizin için RAB'be yalvarmaktan vazgeçip O'na karşı günah işlemek benden
uzak olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim. 24 Yalnız RAB'den
korkun, O'na bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin. O'nun sizler için ne
görkemli işler yaptığını bir düşünün! 25 Ama kötülük yapmayı sürdürürseniz,
hem siz yok olacaksınız, hem de kralınız.”

13

Samuel Saul'u Paylıyor

1 Saul* İsrail'de iki yıl krallık yaptıktan sonra 2 halktan üç bin kişi seçti.
Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytel'in dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini
de Benyamin oymağına ait Giva Kenti'nde Yonatan'ın yanına bıraktı. Halktan
geri kalanları evlerine gönderdi. 3 Yonatan Giva'daki Filist birliğini yendi. Fi-
listliler bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, “İbraniler bu haberi
duysun” dedi. 4 Böylece İsrailliler'in hepsi Saul'un Filist birliğini yendiğini
ve Filistliler'in İsrailliler'den iğrendiğini duydu. Bunun üzerine halk Gilgal'da
Saul'un çevresinde toplandı.

5 Filistliler İsrailliler'le savaşmak üzere toplandılar. Otuz bin† savaş arabası,
altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler.
Gidip Beytaven'in doğusundaki Mikmas'ta ordugah kurdular. 6 Durumlarının
tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığını gören İsrailliler, mağaralarda,
çalılıklarda, kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler. 7 Bazı İbraniler de
Şeria Irmağı'ndan Gad ve Gilat bölgesine geçti. Ama Saul daha Gilgal'daydı.
Bütün askerler onu titreyerek izliyordu.

8 Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama
Samuel Gilgal'a gelmeyince, halk Saul'un yanından dağılmaya başladı. 9 Saul,
“Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını bana getirin” dedi. Sonra yakmalık
sunuyu sundu. 10 Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez
Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.

11 Samuel, “Ne yaptın?” diye sordu.

Saul, “Halk yanımdan dağılıyordu” diye karşılık verdi, “Sen de belirlenen
gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmas'ta toplandılar. Bunları görünce,
12 ‘Şimdi Filistliler Gilgal'da üzerime yürüyecek; oysa ben RAB'bin yardımını
dilememiştim’ diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sunuyu sunma
gerekliliğini duydum.”

13 Samuel, “Akılsızca davrandın” dedi, “Tanrın RAB'bin sana verdiği
buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek
sürmesini sağlayacaktı. 14 Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne
uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı. Çünkü
sen RAB'bin buyruğunu tutmadın.”

---

* **13:1** “Saul”: Masoretik metinde “... yaşında kral olan Saul” cümlesindeki rakamın düştüğü sanılıyor.

† **13:5** Masoretik metin “Otuz bin”, Süryanice “Üç bin”. **13:8** 1Sa.10:8 **13:14** Elç.13:22

15 Bundan sonra Samuel Gilgal'dan ayrılarak Benyaminoğulları'nın Giva
Kenti'ne gitti‡. Saul yanında kalan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydi. 16 Saul,
oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminoğulları'nın bölgesindeki Giva'da
kalıyorlardı. Filistliler ise Mikmas'ta ordugah kurmuşlardı. 17 Akıncılar üç
koldan Filistliler'in ordugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki
Ofra'ya, 18 biri Beythoron'a, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisi'ne bakan sınıra
doğru ilerledi.
19 Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, "İbraniler kılıç,
mızrak yapmasın" demişlerdi. 20 Bu nedenle bütün İsrailliler saban demir-
lerini, kazma, balta ve oraklarını§ biletmek için Filistliler'e gitmek zorun-
daydılar. 21 Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisi*
kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi†.
22 İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç
kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu.

Filistliler'e Karşı Savaş

23 O sırada Filistliler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıkmıştı.

14

1 Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, karşı
taraftaki Filist ordugahına geçelim" dedi. Ama bunu babasına haber vermedi.
2 Saul, Giva Kenti yakınındaki Migron'da bir nar ağacının altında oturmaktaydı.
Yanında altı yüz kadar asker vardı. 3 Efod giymiş olan Ahiya da aralarındaydı.
Ahiya Şilo'da RAB'bin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavot'un erkek kardeşi
Ahituv'un oğluydu. Halk Yonatan'ın gittiğini farketmemişti. 4 Yonatan'ın Filist
ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri
kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi. 5 Kayalardan biri kuzeyde
Mikmas'a, öbürü güneyde Giva'ya bakardı.
6 Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, "Gel, şu sünnetsizlerin or-
dugahına gidelim" dedi, "Belki RAB bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek
çoklukta, gerekse azlıkta RAB'bin zafere ulaştırmasına engel yoktur."
7 Silahını taşıyan genç, "Ne düşünüyorsan öyle yap" diye yanıtladı, "Haydi
yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim."
8 Yonatan, "Bu adamlara gidelim, bizi görsünler" dedi, 9 "Eğer bize, 'Yanınıza
gelene dek bekleyin' derlerse, olduğumuz yerde kalırız, gitmeyiz. 10 Ama,
'Yanımıza gelin' derlerse, gideriz. Çünkü bu, RAB'bin Filistliler'i elimize
teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için."
11 Böylece ikisi de Filistliler'in askerlerine göründüler. Filistliler, "Bakın!
İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!" dediler. 12 Sonra
Yonatan'la silahını taşıyan gence, "Buraya, yanımıza gelin, size bir şey
söyleyeceğiz" diye seslendiler.
Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, "Ardımdan gel" dedi, "RAB onları
İsrailliler'in eline teslim etti."
13 Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını taşıyan
genç de onu izledi. Yonatan Filistliler'i yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan
genç de onu izliyor ve Filistliler'i öldürüyordu. 14 Yonatan'la silahını taşıyan

‡ **13:15** Masoretik metin "Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gitti", Septuaginta "Yoluna gitti. Halkın kalan kısmı ise orduya katılmak üzere Saul'u izledi. Gilgal'dan ayrılıp Benyaminoğulları'nın Giva Kenti'ne gittiler." § **13:20** Septuaginta "Oraklarını", Masoretik metin "Saban demirlerini". * **13:21** "Şekelin üçte ikisi": Yaklaşık 8 gr. † **13:21** "Şekelin üçte biri": Yaklaşık 4 gr.

genç bu ilk saldırıda iki dönümlük* bir alanda yirmi kadar asker öldürdüler.
15 Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm
sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki
Tanrı'dan gelen bir titremeydi bu.
16 Benyamin topraklarındaki Giva Kenti'nde Saul'un nöbetçileri büyük bir
kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler. 17 Bunun üzerine Saul yanındaki
adamlara, "Yoklama yapın da aramızdan kimin ayrıldığını görün" dedi. Yok-
lama yapılınca Yonatan'la silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar.
18 Saul Ahiya'ya, "Tanrı'nın Sandığı'nı† getir" dedi. O sırada Tanrı'nın Sandığı
İsrail halkındaydı.
19 Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugahındaki kargaşa da giderek
artmaktaydı. Bunun üzerine Saul kâhine, "Elini çek" dedi. 20 Saul'la yanındaki
askerlerin tümü toplanıp savaş alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa
vardı. Herkes birbirine kılıç çekiyordu. 21 Daha önce Filistliler'in yanında yer
alıp onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saul'la Yonatan'ın
yanındaki İsrail birliklerine katıldılar. 22 Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen
İsrailliler de Filistliler'in kaçtığını duyunca onları savaş alanında kovalamaya
başladılar. 23 Böylece RAB İsrail'i o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytaven'in
ötesine dek yayıldı.
24 O gün İsrailliler bitkindi. Çünkü Saul, "Ben düşmanlarımdan öç alıncaya
kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!" diye halka ant içirmişti.
Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.
25-26 Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerler ormana
girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki, içtikleri anttan korktuk-
ları için hiçbiri bala dokunmadı. 27 Yonatan babasının halka ant içirdiğini
duymamıştı. Elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı. Biraz bal
tadar tatmaz gözleri parladı. 28 Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatan'a,
"Baban askerlere, 'Bugün kim yemek yerse lanetli olsun' diye ant içirdi" dedi,
"Askerlerin bitkin düşmesi de bundan."
29 Yonatan, "Babam halka sıkıntı verdi" diye yanıtladı, "Bakın, bu bal-
dan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladı! 30 Bugün halk düşmanlarından
yağmaladığı yiyeceklerden özgürce yeseydi, çok daha iyi olurdu! O zaman
Filistliler'in yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?"
31 O gün İsrailliler, Filistliler'i Mikmas'tan Ayalon'a kadar yenilgiye uğrattılar.
Ama İsrail askerleri o kadar bitkindi ki, 32 yağmaladıkları mallara saldırdılar;
davarları, sığırları, buzağıları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip kanını
akıtmadan yediler. 33 Durumu Saul'a bildirerek, "Bak, askerlerin kanlı eti
yemekle RAB'be karşı günah işliyor!" dediler.
Bunun üzerine Saul, "Hainlik ettiniz!" dedi, "Hemen büyük bir taş yu-
varlayın bana." 34 Sonra ekledi: "Halkın arasına varıp herkesin öküzünü,
koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti
kanıyla birlikte yiyerek RAB'be karşı günah işlemeyin." O gece herkes öküzünü
getirip orada kesti. 35 O sırada Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilk
sunaktı bu.
36 Saul adamlarına, "Haydi, bu gece Filistliler'e saldıralım" dedi, "Tan
ağarıncaya dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ
bırakmayalım."
Adamlar, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdiler.

---

* **14:14** "İki dönüm": İbranice "Yarım semet". † **14:18** Masoretik metin "Tanrı'nın Sandığı", Septuaginta "Efod". **14:33** Yar.9:4; Lev.7:26-27; 17:10-14; 19:26; Yas.12:16,23-25; 15:23

Ama kâhin, “Burada Tanrı'ya danışalım” dedi.
37 Bunun üzerine Saul Tanrı'ya, “Filistliler'e saldırmaya gideyim mi? Onları
İsrailliler'in eline teslim edecek misin?” diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt
vermedi. 38 Bunun için Saul, “Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın da bugün
işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım” dedi, 39 “İsrail'i kurtaran
yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bu günaha yol açan oğlum Yonatan bile olsa
kesinlikle öldürülecektir.” Ama kimse bir şey söylemedi. 40 Bunun üzerine Saul
halka, “Siz bir yanda durun, oğlum Yonatan'la ben öbür yanda duracağız”
dedi.
Halk, “Sence uygun olan neyse onu yap” diye karşılık verdi.
41 Saul İsrail'in Tanrısı RAB'be, “Bana doğru yanıtı ver” dedi‡. Kura
Yonatan'la Saul'a düştü, halk aklandı. 42 Saul bu kez, “Benimle oğlum Yonatan
arasında kura çekin” dedi. Kura Yonatan'a düştü. 43 Bunun üzerine Saul
Yonatan'a, “Söyle bana, ne yaptın?” diye sordu.
Yonatan, “Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuyla biraz bal alıp tattım. Şimdi
ölmem mi gerek?” diye karşılık verdi.
44 Saul, “Yonatan, eğer seni öldürtmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha
kötüsünü yapsın!” dedi.
45 Ama halk Saul'a, “İsrail'i bu büyük zafere ulaştıran Yonatan'ı mı
öldürteceksin?” dedi, “Asla! Yaşayan RAB'bin adıyla deriz ki, saçının bir teline
bile zarar gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrı'nın yardımıyla
yapmıştır.” Böylece halk Yonatan'ı öldürülmekten kurtardı.
46 Bundan sonra Saul Filistliler'i kovalamaktan vazgeçti. Filistliler de
yerlerine döndüler.
47 Saul İsrail'e kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına –Moav,
Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistliler'e– karşı savaştı. Gittiği
her yerde zafer kazandı§. 48 Yiğitçe savaşarak Amalekliler'i yenilgiye uğrattı,
İsrailliler'i düşmanın yağmasından kurtardı.
49 Saul'un oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İki kızından büyüğünün
adı Merav, küçüğünün adı Mikal'dı. 50 Karısı, Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı.
Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avner'di. 51 Saul'un babası Kiş'le
Avner'in babası Ner, Aviel'in oğullarıydı.
52 Saul yaşamı boyunca Filistliler'le kıyasıya savaştı. Nerede yiğit, güçlü
birini görse kendi ordusuna kattı.

15

Saul'un Kral Olarak Reddedilmesi

1 Samuel Saul'a şöyle dedi: “RAB seni kendi halkı İsrail'in Kralı olarak
meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RAB'bin sözlerine kulak ver. 2 Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, ‘İsrailliler'e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler'i
cezalandıracağım. Çünkü Mısır'dan çıkan İsrailliler'e karşı koydular. 3 Şimdi git,
Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et*, hiçbir şeyi esirgeme.
Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.’ ”

---

‡ **14:41** Masoretik metin “Saul İsrail'in Tanrısı RAB'be, ‘Bana doğru yanıtı ver’ dedi.”, Septuaginta “Saul, ‘Ey İsrail'in Tanrısı RAB, bugün neden kuluna yanıt vermedin? Suç bende ya da oğlum Yonatan'daysa, ey İsrail Tanrısı RAB, Urim'i* ver. Yok eğer suç halkın İsrail'deyse Tummim'i ver’ dedi.”
§ **14:47** Septuaginta “Zafer kazandı”, Masoretik metin “Zarar verdi”. **15:1** 1Sa.10:1 **15:2** Çık.17:8-14; Yas.25:17-19 * **15:3** İbranice “Tümüyle yok etmek” fiili insanları, malları bir daha alınmamak üzere RAB'be adamak anlamını içerir. İbranice'de aynı ifade 8. ve 21. ayetlerde de geçer.

4 Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti'nde saydı. İki
yüz bin yaya askerin yanısıra Yahudalılar'dan da on bin kişi vardı. 5 Saul
Amalek Kenti'ne varıp vadide pusu kurdu. 6 Sonra Kenliler'e şu uyarıyı
gönderdi: "Haydi gidin, Amalekliler'i bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte
yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısır'dan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz." Bunun
üzerine Kenliler Amalekliler'den ayrıldılar.
7 Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki Şur'a dek Amalekliler'i yenilgiye
uğrattı. 8 Amalek Kralı Agak'ı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan
geçirdi. 9 Ne var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları, sığırları, besili
danaları, kuzuları –iyi olan ne varsa hepsini– esirgediler. Bunları tümüyle
yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.
10 RAB Samuel'e şöyle seslendi: 11 "Saul'u kral yaptığıma pişmanım. Beni
izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi." Samuel öfkelendi ve
bütün geceyi RAB'be yakarmakla geçirdi.
12 Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için erkenden kalktı. Saul'un
Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip
Gilgal'a döndüğünü öğrendi. 13 Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni
kutsasın! Ben RAB'bin buyruğunu yerine getirdim" dedi.
14 Samuel, "Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu
duyduğum sığır böğürmesi?" diye sordu.
15 Saul şöyle yanıtladı: "Halk bunları Amalekliler'den getirdi. Tanrın
RAB'be kurban sunmak üzere davarların, sığırların en iyilerini esirgediler.
Ama geri kalanları tümüyle yok ettik."
16 Samuel, "Dur da bu gece RAB'bin bana neler söylediğini sana bildireyim"
dedi.
Saul, "Söyle" diye karşılık verdi.
17 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kendini önemsiz saydığın halde, sen
İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RAB seni İsrail'e kral meshetti. 18 RAB
seni bir göreve gönderip, 'Git, o günahlı Amalekliler'i tümüyle yok et; hepsini
ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş' dedi. 19 Öyleyse neden RAB'bin sözüne
kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RAB'bin gözünde kötü
olanı yaptın?"
20 Saul, "Ama ben RAB'bin sözüne kulak verdim!" diye yanıtladı, "RAB'bin
beni gönderdiği yere gittim. Amalekliler'i tümüyle yok ettim, Amalek Kralı
Agak'ı da buraya getirdim. 21 Ne var ki askerler, Gilgal'da Tanrın RAB'be
kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en
iyi davarlarla sığırları aldılar."
22 Samuel şöyle karşılık verdi:
"RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar
Yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı?
İşte söz dinlemek kurbandan,
Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir.
23 Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahtır
Ve dikbaşlılık, putperestlik† kadar kötüdür.
Sen RAB'bin buyruğunu reddettiğin için,
RAB de senin kral olmanı reddetti."
24 Bunun üzerine Saul, "Günah işledim! Evet, RAB'bin buyruğunu da, senin
sözlerini de çiğnedim" dedi, "Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim.

† **15:23** "Putperestlik": İbranice "Özel aile putlarına danışmak".

25 Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RAB'be tapınayım."
26 Samuel, "Seninle dönmem" dedi, "Çünkü sen RAB'bin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!"
27 Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı. 28 Samuel, "Bugün RAB İsrail Krallığı'nı elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi" dedi, 29 "İsrail'in yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin."
30 Saul, "Günah işledim!" dedi, "Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsrailliler karşısında beni onurlandır. Tanrın RAB'be tapınmam için benimle dön." 31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı.
32 Samuel, "Amalek Kralı Agak'ı bana getirin" diye buyurdu.
Agak güvenle geldi. Çünkü, "Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti" diye düşünüyordu.
33 Ama Samuel,
"Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa
Senin annen de kadınlar arasında
Çocuksuz bırakılacak"
diyerek Agak'ı Gilgal'da RAB'bin önünde kılıçla parçaladı.
34 Samuel Rama'ya, Saul da Giva'daki‡ evine gitti. 35 Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

16

Davut Kral Olarak Meshediliyor

1 RAB Samuel'e, "Ben Saul'un İsrail Kralı olmasını reddettim diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?" dedi, "Yağ boynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşay'ın evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim."
2 Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!" dedi.
RAB şöyle yanıtladı: "Yanına bir düve al ve, 'RAB'be kurban sunmak için geldim' de. 3 İşay'ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin."
4 Samuel RAB'bin sözüne uyarak Beytlehem Kenti'ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, "Barış için mi geldin?" diye sordular.
5 Samuel, "Evet, barış için" diye yanıtladı, "RAB'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin." Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı.
6 İşay ile oğulları gelince Samuel Eliav'ı gördü ve, "Gerçekten RAB'bin önünde duran bu adam O'nun meshettiği kişidir" diye düşündü.
7 Ama RAB Samuel'e, "Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar." 8 İşay, oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi.
Ama Samuel, "RAB bunu da seçmedi" dedi. 9 Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, "RAB bunu da seçmedi" dedi. 10 Böylece İşay yedi

‡ **15:34** Septuaginta "Giva'daki", Masoretik metin "Saul Givası'ndaki".

oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "RAB bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi. 11 Sonra İşay'a, "Oğullarının hepsi bunlar mı?" diye sordu.

İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi, "Sürüyü güdüyor."

Samuel, "Birini gönder de onu getirsin" dedi, "O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız."

12 İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı.

RAB Samuel'e, "Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur" dedi. 13 Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RAB'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü.

Davut Saul'a Lir Çalıyor

14 Bu sıralarda RAB'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı. RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu.

15 Hizmetkârları Saul'a, "Bak, Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiriyor" dediler, 16 "Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlarsın."

17 Saul hizmetkârlarına, "İyi lir çalan birini bulup bana getirin" diye buyurdu.

18 Hizmetkârlardan biri, "Beytlehemli İşay'ın oğullarından birini gördüm" dedi, "İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır."

19 Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar göndererek, "Sürüyü güden oğlun Davut'u bana gönder" dedi. 20 İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davut'la birlikte Saul'a gönderdi. 21 Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi. 22 Saul İşay'a şu haberi gönderdi: "İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum."

23 O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.

17

Davut'un Golyat'ı Öldürmesi

1 Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammim'de ordugah kurdular. 2 Saul ile İsrailliler de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar. 3 Filistliler tepenin bir yanında, İsrailliler de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı.

4 Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı*. 5 Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi†. 6 Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı. 7 Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi‡. Golyat'ın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.

---

* **17:4** "Altı arşın bir karış": Yaklaşık 2.9 m. † **17:5** "Beş bin şekel": Yaklaşık 57.5 kg. ‡ **17:7** "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg.

8 Golyat durup İsrail ordusuna, “Neden savaş düzeni aldınız?” diye haykırdı,
“Ben Filistli'yim, sizse Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini
seçin. 9 Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben
üstün gelip onu yok edebilirsem, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk eder-
siniz.” 10 Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: “Bugün İsrail ordusuna
meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!” 11 Filistli'nin
bu sözlerini duyunca, Saul da İsrailliler de çok korkup dehşet içinde kaldılar.
12 Davut Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden Efratlı İşay adında bir adamın
oğluydu. İşay'ın sekiz oğlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşay'ın
yaşı oldukça ilerlemişti. 13 İşay'ın üç büyük oğlu Saul'la birlikte savaşa
katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav,
üçüncüsünün adıysa Şamma'ydı. 14 Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul
Saul'un yanındaydı. 15 Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul'un
yanından ayrılıp Beytlehem'e gider gelirdi.
16 Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu.
17 Bir gün İşay, oğlu Davut'a şöyle dedi: “Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir
efa buğdayla§ on somun ekmeği al, çabucak ordugaha, kardeşlerinin yanına git.
18 Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda
olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir. 19 Kardeşlerin Saul ve
öbür İsrailliler'le birlikte Ela Vadisi'nde Filistliler'e karşı savaşıyorlar.”
20 Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşay'ın
buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada asker-
ler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı. 21 İsrailliler'le Fi-
listliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı. 22 Davut getirdiklerini levazım
görevlisine bırakıp cepheye koştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı.
23 Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist
cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu
duydu. 24 İsrailliler Golyat'ı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar.
25 Birbirlerine, “İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı
görüyorsunuz ya!” diyorlardı, “Kral onu öldüren büyük bir armağanın yanısıra
kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak.”
26 Davut yanındakilere, “Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak
kişiye ne verilecek?” diye sordu, “Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da yaşayan
Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?”
27 Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyat'ı öldürecek kişiye neler
verileceğini anlattılar.
28 Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuştuğunu duyunca öfkelendi. “Ne
işin var burada?” dedi, “Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar
kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı
görmeye geldin.”
29 Davut, “Ne yaptım ki?” dedi, “Bir soru sordum, o kadar.” 30 Sonra başka
birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler.
31 Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a ilettiler. Saul onu çağırttı.
32 Davut Saul'a, “Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla
dövüşeceğim!” dedi.
33 Saul, “Sen bu Filistli'yle dövüşemezsin” dedi, “Çünkü daha gençsin, o ise
gençliğinden beri savaşçıdır.”

§ **17:17** “Bir efa buğday”: Yaklaşık 17.6 kg.

34 Ama Davut, “Kulun babasının sürüsünü güder” diye karşılık verdi, “Bir
aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, 35 peşinden gidip ona saldırır,
kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından
tuttuğum gibi vurur öldürürüm. 36 Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu
sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna mey-
dan okudu. 37 Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin
elinden de kurtaracaktır.”

Saul, “Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun” dedi. 38 Sonra kendi giysi-
lerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi. 39 Davut
giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık
değildi.

Saul'a, “Bunlarla yürüyemiyorum” dedi, “Çünkü alışık değilim.” Sonra
giysileri üzerinden çıkardı. 40 Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları
çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a
doğru ilerledi.

41 Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu. 42 Davut'u
tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi.
43 “Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?” diyerek kendi
ilahlarının adıyla Davut'u lanetledi. 44 “Bana gelsene! Bedenini gökteki
kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!” dedi.

45 Davut, “Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun” diye karşılık
verdi, “Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum. 46 Bugün RAB seni elime teslim ede-
cek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini
gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya
İsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak. 47 Bütün bu topluluk RAB'bin
kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O
sizi elimize teslim edecek.”

48 Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut da onunla
dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu. 49 Elini dağarcığına sokup
bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli
yüzükoyun yere düştü. 50 Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taşla yendi.
Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. 51 Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın
kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti.

Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar. 52 İsrailliler'le Yahu-
dalılar kalkıp Gat'ın* girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak on-
ları kovaladılar. Filistliler'in ölüleri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yolunda
yerlere serildi. 53 Filistliler'i kovaladıktan sonra geri dönen İsrailliler Filist
ordugahını yağmaladılar. 54 Davut Filistli Golyat'ın başını alıp Yeruşalim'e
götürdü, silahlarını da kendi çadırına koydu.

55 Saul, Davut'un Golyat'la dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı
Avner'e, “Ey Avner, kimin oğlu bu genç?” diye sormuştu.

Avner de, “Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum” diye yanıtlamıştı.

56 Kral Saul, “Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren” diye buyurmuştu.
57 Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saul'a
götürdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi. 58 Saul, “Kimin oğlusun,
delikanlı?” diye sordu.

Davut, “Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum” diye karşılık verdi.

* **17:52** Septuaginta “Gat”, Masoretik metin “Vadi”.

18

Yonatan Davut'la Bir Antlaşma Yapıyor

1 Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatan'ın yüreği
Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi. 2 O günden sonra Saul
Davut'u yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin vermedi. 3 Yonatan,
Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı.
4 Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davut'a
verdi.
5 Davut Saul'un kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu
yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un
görevlilerini bile hoşnut etti.

Saul Davut'u Kıskanıyor

6 Davut'un Filistli Golyat'ı öldürmesinden sonra, askerler geri dönerken,
İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli
ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar. 7 Bir yandan
oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı:
"Saul binlercesini öldürdü,
Davut'sa on binlercesini."
8 Bu sözlere gücenen Saul çok öfkelendi. "Davut'a on binlercesini, banaysa
ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı
ki?" diye düşündü. 9 Böylece o günden sonra Saul Davut'u kıskanmaya başladı.
10 Ertesi gün Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir
biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine
lir çalıyordu. Saul'un elinde bir mızrak vardı. 11 "Davut'u vurup duvara
çakacağım" diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan
kurtuldu.
12 Saul Davut'tan korkuyordu. Çünkü RAB Davut'laydı, oysa kendisinden
ayrılmıştı. 13 Bu yüzden Saul Davut'u yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik
birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu. 14 RAB onunla
birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı. 15 Davut'un büyük başarısını
gördükçe Saul'un korkusu daha da artıyordu. 16 Ne var ki, bütün İsrail ve
Yahuda halkı Davut'u seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu.
17 Saul Davut'a, "İşte büyük kızım Merav" dedi, "Onu sana eş olarak
vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RAB'bin savaşlarını sürdür."
Çünkü, "Davut'un ölümü benim elimden değil, Filistliler'in elinden olsun"
diye düşünüyordu.
18 Davut, "Ben kim oluyorum, İsrail'de ailem ve babamın oymağı ne ki,
krala damat olayım?" diye karşılık verdi. 19 Ne var ki, Saul'un kızı Merav'ın
Davut'a verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adriel'e eş
olarak verildi.
20 Bu arada Saul'un öbür kızı Mikal Davut'a gönül vermişti. Bunu duyan
Saul sevindi. 21 "Davut'a Mikal'ı veririm" diye düşündü, "Öyle ki, Mikal
Davut'u tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür." Davut'a, "Bugün damadım
olmak için yine fırsatın var" dedi.
22 Sonra görevlilerine, Davut'a gizlice şunları söylemelerini buyurdu: "Bak,
kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın
zamanı geldi."
23 Saul'un görevlileri bu sözleri Davut'a ilettiler. Davut, "Yoksul ve önemsiz
biriyken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?" diye karşılık verdi.

18:7 1Sa.21:11; 29:5

24 Görevliler Davut'un dediklerini Saul'a bildirdiler. 25 Saul şöyle buyurdu:
"Davut'a deyin ki, 'Kral düşmanlarından öç almak için başlık parası olarak yüz
Filistli'nin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.' " Davut'un Filistliler'in
eline düşüp öleceğini tasarlıyordu.
26 Görevliler Saul'un söylediklerini Davut'a ilettiler. Davut, kralın damadı
olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan 27 Davut'la adamları gidip iki yüz
Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistliler'in
sünnet derilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı
Mikal'ı eş olarak ona verdi. 28 Saul, RAB'bin Davut'la birlikte olduğunu ve kızı
Mikal'ın onu sevdiğini apaçık gördü. 29 Bu yüzden Davut'tan daha çok korktu
ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi.
30 Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha
başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

19

Saul Davut'u Öldürmeyi Tasarlıyor

1-2 Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'u öldürmeleri için
buyruk verdi. Ama Davut'u çok seven Yonatan ona, "Babam Saul seni
öldürmek için fırsat kolluyor" diye haber verdi, "Lütfen yarın sabah dikkatli
ol; gizlenebileceğin bir yere gidip saklan. 3 Ben de saklandığın tarlaya gidip
babamın yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey
öğrenirsem, sana bildiririm."
4 Yonatan babası Saul'a Davut'u överek şunları söyledi: "Kral kulu Davut'a
haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her şeyde sana
büyük yararı dokundu. 5 Yaşamını tehlikeye atarak Filistli'yi öldürdü. RAB de
bütün İsrail'i büyük bir zafere ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse
neden Davut'u yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?"
6 Saul Yonatan'ın söylediklerinden etkilenerek ant içti: "Yaşayan RAB'bin
adıyla derim ki, Davut öldürülmeyecektir." 7 Bunun üzerine Yonatan Davut'u
çağırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davut'u Saul'un yanına getirdi. Davut da
önceden olduğu gibi kralın hizmetine girdi.
8 Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistliler'e karşı savaştı. Onları öyle
büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden kaçtılar.
9 Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lir çalıyordu.
Derken RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh Saul'u yakaladı. 10 Saul mızrağıyla
Davut'u duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davut yana kaçınca Saul'un mızrağı
duvara saplandı. O gece Davut kaçıp kurtuldu.
11 Saul, Davut'u gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar
gönderdi. Ama karısı Mikal Davut'a, "Bu gece kaçıp kurtulamazsan, yarın
öldürüleceksin" dedi. 12 Sonra Davut'u pencereden aşağıya indirdi. Böylece
Davut kaçıp kurtuldu. 13 Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorganı
örttü, baş tarafına da keçi kılından bir yastık yerleştirdi. 14 Saul'un gönderdiği
ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde, Mikal, "Davut hasta" dedi.
15 Saul Davut'u görmeleri için ulakları yeniden göndererek, "Onu yatağıyla
buraya getirin de öldüreyim" diye buyurdu. 16 Ulaklar eve girince, yatakta
başında keçi kılından yastık olan putu gördüler. 17 Saul Mikal'a "Neden beni
böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını sağladın?" diye sordu.
Mikal, "Davut bana, 'Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm' dedi" diye
yanıtladı.

19:11 Mez.59:0

18 Kaçıp kurtulan Davut, Rama'da yaşayan Samuel'in yanına gitti. Saul'un
kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuel'le birlikte Nayot
Mahallesi'ne gidip orada kaldı. 19 Davut'un Rama'nın Nayot Mahallesi'nde
olduğu haberi Saul'a ulaştırıldı. 20 Bunun üzerine Saul Davut'u yakalamaları
için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuel'in önderliğinde bir peygamber
topluluğunun oynayıp coştuğunu* gördüler. İşte o zaman Tanrı'nın Ruhu
Saul'un ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar. 21 Saul
olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular.
Saul'un üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı. 22 Sonunda Saul
kendisi Rama'ya doğru yola çıktı. Seku'daki büyük sarnıca varınca, "Samuel'le
Davut neredeler?" diye sordu.

Biri, "Rama'nın Nayot Mahallesi'nde" dedi. 23 Saul Rama'daki Nayot'a
doğru ilerlerken, Tanrı'nın Ruhu onun üzerine de indi. Nayot'a varıncaya dek
yol boyunca oynayıp coştu. 24 Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp
coştu. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, "Saul da mı peygamber oldu?"
demesi bundandır.

20

Yonatan'la Davut'un Dostluğu

1 Davut Rama'nın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonra Yonatan'a gitti.
Ona, "Ne yaptım? Suçum ne?" diye sordu, "Babana karşı ne günah işledim ki,
beni öldürmek istiyor?"

2 Yonatan, "Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!" diye yanıtladı, "Babam
bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden
bunu benden gizlesin? Olmaz öyle şey!"

3 Ancak Davut ant içerek, "Senin beni sevdiğini baban çok iyi biliyor"
diye yanıtladı, " 'Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülür' diye
düşünmüştür. RAB'bin ve senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda
yalnız bir adım var."

4 Yonatan Davut'a, "Ne dilersen dile, senin için yaparım" diye karşılık verdi.

5 Davut Yonatan'a, "Bak, yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Kralla birlikte
yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada
gizleneyim. 6 Eğer baban yokluğumu sezerse ona, 'Davut aceleyle kendi kenti
Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi; orada bütün ailenin yıllık
kurban töreni var' dersin. 7 Baban, 'İyi' derse, kulun güvenlikte demektir. Ama
öfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir. 8 Sana gelince, bana
yardım et; çünkü RAB'bin önünde benimle antlaşma yaptın. Suçluysam, beni
sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?"

9 Yonatan, "Olmaz öyle şey!" diye yanıtladı, "Babamın sana kötülük yap-
maya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydim?"

10 Davut, "Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?" diye
sordu.

11 Yonatan, "Gel, tarlaya gidelim" dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler.

12 Yonatan Davut'la konuşmasını sürdürdü: "İsrail'in Tanrısı RAB tanık olsun!
Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım.
Babamın sana karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim. 13 Ama
babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik içinde git-
meni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB
önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte olsun! 14 Ama sen yaşamım

* **19:20** İbranice'den "Oynayıp coşmak" diye çevrilen ifade "Peygamberlik etmek" sözcüğünden türemiştir.
19:24 1Sa.10:11-12 **20:5** Say.28:11

boyunca RAB'bin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim. 15 RAB Davut'un bütün
düşmanlarını yeryüzünden yok edeceği zaman bile, sen soyuma iyiliklerini
sonsuza dek esirgeme."
16 Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, "RAB Davut'un
düşmanlarını cezalandırsın" dedi. 17 Davut'a beslediği sevgiden ötürü Yonatan
ona bir daha ant içirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu.
18 Yonatan Davut'a, "Yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Yerin boş kalacağından,
yokluğun anlaşılacak. 19 Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. Ezel
Taşı'nın yanında bekle. 20 Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım.
21 Sonra hizmetkârımı gönderip, 'Git okları bul' diye buyruk vereceğim. Eğer
özellikle ona, 'Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir' dersem,
gel. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok. 22 Ama
hizmetkâra, 'Bak, oklar ötende' dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırmıştır.
23 Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim
aramda tanık olsun."
24 Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip
yemeğe oturdu. 25 Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu.
Yonatan karşısında*, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davut'un yeriyse boş
kaldı. 26 Ama Saul o gün bir şey söylemedi. "Davut'un başına bir şey gelmiş
olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir" diye
düşündü. 27 Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davut'un yeri yine boştu. Bunun
üzerine Saul, oğlu Yonatan'a, "İşay'ın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe
gelmedi?" diye sordu.
28 Yonatan, "Davut Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi" diye
karşılık verdi, 29 " 'Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı
var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidip
kardeşlerimi göreyim' dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi."
30 Saul Yonatan'a öfkelenerek, "Seni sapık ve dikbaşlı kadının oğlu!" diye
bağırdı, "İşay'ın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de,
seni doğuran annen için de utanç verici. 31 Çünkü İşay'ın oğlu yeryüzünde
yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu
bana getir. O ölmeli!"
32 Yonatan babası Saul'a, "Neden ölmeli? Ne yaptı ki?" diye karşılık
verdi. 33 Ama Saul Yonatan'ı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece
Yonatan babasının Davut'u öldürmeye kararlı olduğunu anladı. 34 Büyük bir
öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının
Davut'u böyle aşağılamasına üzüldü.
35 Sabahleyin Yonatan Davut'la buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir
uşak almıştı. 36 Uşağa, "Haydi koş, atacağım okları bul" dedi. Uşak koşarken,
Yonatan onun ötesine bir ok attı. 37 Uşak Yonatan'ın attığı okun düştüğü yere
varınca, Yonatan, "Ok ötende!" diye seslendi, 38 "Çabuk ol! Koş, yerinde
durma!" Yonatan'ın uşağı oku alıp efendisine getirdi. 39 Olup bitenden haber-
sizdi. Olanları yalnız Yonatan'la Davut biliyordu. 40 Yonatan, silahlarını
yanındaki uşağa vererek, "Al bunları kente götür" dedi.
41 Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü
yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak
Davut daha çok ağladı.

20:15 2Sa.9:1 * **20:25** Septuaginta "Karşısında", Masoretik metin "Ayağa kalktı".

42 Yonatan, “Esenlikle yoluna git” dedi, “İkimiz RAB'bin adıyla ant içmiştik.
RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun.”
Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

21

Davut Saul'dan Kaçıyor

1 Davut Nov Kenti'ne, Kâhin Ahimelek'in yanına gitti. Ahimelek titreyerek
Davut'u karşılamaya çıktı. “Neden yalnızsın? Neden yanında kimse yok?” diye
sordu.
2 Davut şöyle yanıtladı: “Kral bana bir görev verdi. ‘Sana verdiğim görevden
ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın’ dedi. Adamlarıma gelince, belli
bir yere gitmelerini söyledim. 3 Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek
ya da başka ne varsa ver.”
4 Kâhin, “Taze ekmeğim yok” diye karşılık verdi, “Ama adamların kadından
uzak kaldılarsa kutsanmış ekmek* var.”
5 Davut, “Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldık”
dedi, “Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz
tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar.” 6 Bunun üzerine
kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konan ekmekten
başka ekmek yoktu. Bu ekmek RAB'bin huzurundan alındığı gün yerine sıcak
ekmek konurdu.
7 O gün Saul'un görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RAB'bin
önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere† orada bulunuyordu. 8 Davut
Ahimelek'e, “Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?” diye sordu, “Kralın işi acele
olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah.”
9 Kâhin, “Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı var” diye karşılık
verdi, “Efodun* arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok.
İstersen onu alabilirsin.”
Davut, “Onun gibisi yoktur, onu bana ver” dedi.
10 Saul'dan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akiş'e gitti. 11 Akiş'in görevlileri, “Bu
İsrail Kralı Davut değil mi?” dediler,
“Çalıp oynarken,
‘Saul binlercesini öldürdü,
Davut'sa on binlercesini’
diye hakkında ezgiler okudukları kişi bu değil mi?”
12-13 Bu sözler Davut'u derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akiş'ten çok
korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı.
Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.
14 Akiş görevlilerine, “Şu adama bakın!” dedi, “Delinin biri! Onu neden bana
getirdiniz? 15 Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye bu adamı
getirdiniz? Bu adamın sarayıma girmesi şart mı?”

22

1 Davut Gat'tan ayrılıp Adullam Mağarası'na kaçtı. Bunu duyan kardeşleri
ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler. 2 Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu
olan herkes Davut'un çevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu
adamlara önderlik yaptı.

21:1 Mat.12:3-4; Mar.2:25-26; Luk.6:3-4 * **21:4** “Kutsanmış ekmek”: Adak ekmeği ya da Tanrı'nın huzuruna konan ekmek diye de bilinir. **21:6** Lev.24:5-9 † **21:7** “Dinsel görevini yerine getirmek üzere”: İbranice “Alıkonulmuş”. **21:9** 1Sa.17:51 **21:11** 1Sa.18:7; 29:5 **21:12-13** Mez.56:0; Mez.34:0 **22:1** Mez.57:0; Mez.142:0

3 Davut oradan Moav'daki Mispa Kenti'ne gitti. Moav Kralı'ndan, “Tanrı'nın
bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda
kalmasına izin verir misin?” diye bir istekte bulundu. 4 Böylece Davut
annesiyle babasını Moav Kralı'nın yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı
sürece onlar da Moav Kralı'nın yanında kaldılar. 5 Ne var ki, Peygamber Gad
Davut'a, “Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine git” dedi. Bunun üzerine Davut
oradan ayrılıp Heret Ormanı'na gitti.

Saul Nov Kenti'nin Kâhinlerini Öldürüyor

6 Bu sırada Saul Davut'la yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul
elinde mızrağıyla Giva'da bir tepedeki* ılgın ağacının altında oturuyordu.
Askerleri de çevresinde duruyordu. 7 Saul onlara şöyle dedi: “Ey
Benyaminliler, şimdi dinleyin! İşay'ın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı
verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak? 8 Hepiniz bana karşı
düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşay'ın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber
veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana
pusu kurması için oğlumun kulum Davut'u kışkırttığını bana bildiren olmadı.”
9 Bunun üzerine Saul'un askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, “İşay
oğlu Davut'un Nov Kenti'ne, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in yanına geldiğini
gördüm” dedi, 10 “Ahimelek Davut için RAB'be danıştı. Ona hem yiyecek
sağladı, hem de Filistli Golyat'ın kılıcını verdi.”
11 Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'i ve babasının ailesinden Nov'da
yaşayan bütün kâhinleri çağırmak için ulaklar gönderdi. Hepsi kralın yanına
geldi. 12 Saul Ahimelek'e, “Ey Ahituv oğlu, beni dinle!” dedi.
Ahimelek, “Buyur, efendim” diye yanıtladı.
13 Saul, “Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?” dedi, “Çünkü
ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'ya danıştın. O da bana karşı
ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusu kurdu.”
14 Ahimelek, “Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri var
mı?” diye karşılık verdi, “Davut senin damadın, muhafız birliği komutanın
ve ailende saygın biridir. 15 Ben Davut için Tanrı'ya danışmaya o gün mü
başladım? Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın.
Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor.”
16 Ama Saul, “Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikle öleceksiniz”
dedi. 17 Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, “Gidin ve Davut'u
destekleyen RAB'bin kâhinlerini öldürün!” dedi, “Çünkü onun kaçtığını bildik-
leri halde bana haber vermediler.” Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp
RAB'bin kâhinlerini öldürmek istemediler.
18 Bunun üzerine kral, Doek'e, “Sen git, kâhinleri öldür” diye buyurdu.
Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efod giymiş seksen
beş kişi öldürdü. 19 Kadın erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un
halkını kılıçtan geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü.
20 Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in oğullarından Aviyatar adında biri
kurtulup Davut'a kaçtı. 21 Aviyatar Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürttüğünü
Davut'a söyledi. 22 Davut Aviyatar'a, “O gün orada bulunan Edomlu Doek'in
olup biteni Saul'a bildireceğini anlamıştım zaten” dedi, “Babanın bütün aile
bireylerinin ölümüne ben neden oldum. 23 Yanımda kal ve korkma! Seni
öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor. Yanımda güvenlikte olursun.”

* **22:6** Septuaginta “Tepedeki”, Masoretik metin “Rama'daki”. **22:9** Mez.52:0

23

Davut Keila Kenti'ni Kurtarıyor

1 Davut'a, "Filistliler Keila Kenti'ne saldırıp harmanları yağmalıyorlar" diye
haber verdiler.
2 Davut RAB'be, "Gidip şu Filistliler'e saldırayım mı?" diye danıştı.
RAB, "Git, Filistliler'e saldır ve Keila Kenti'ni kurtar" diye yanıtladı.
3 Ama adamları Davut'a, "Bak, biz burada Yahuda'dayken korkuyoruz"
dediler, "Keila'ya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün ko-
rkarız."
4 Bunun üzerine Davut RAB'be bir kez daha danıştı. RAB ona yine, "Kalk,
Keila'ya git! Çünkü Filistliler'i senin eline ben teslim edeceğim" dedi. 5 Böylece
Davut'la adamları Keila'ya gidip Filistliler'e karşı savaştılar. Davut onların
hayvanlarını ele geçirdi. Filistliler'i ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını
kurtardı.
6 Ahimelek'in oğlu Aviyatar kaçıp Keila'da bulunan Davut'a gittiğinde, efodu
da birlikte götürmüştü.

Saul Davut'u Kovalıyor

7 Saul, Davut'un Keila Kenti'ne gittiğini duyunca, "Tanrı Davut'u elime
teslim etti" dedi, "Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini
hapsetmiş oldu." 8 Böylece Saul, Keila'ya yürüyüp Davut'la adamlarını
kuşatmak amacıyla bütün halkı savaşa çağırdı.
9 Davut, Saul'un kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatar'a,
"Efodu* getir" dedi. 10 Sonra şöyle yakardı: "Ey İsrail'in Tanrısı RAB! Ben
kulun yüzünden Saul'un gelip Keila'yı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber
aldım. 11 Keila halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duymuş olduğu
gibi Saul gelecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı RAB, yalvarırım, kuluna bildir!"
RAB, "Saul gelecek" yanıtını verdi.
12 Davut RAB'be, "Keila halkı beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim
edecek mi?" diye sordu.
RAB, "Teslim edecek" dedi.
13 Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keila'dan ayrılıp
oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davut'un Keila'dan kaçtığını öğrenen
Saul oraya gitmekten vazgeçti.
14 Davut kırsal bölgedeki sığınaklarda ve Zif Çölü'nün dağlık kesiminde kaldı.
Saul her gün Davut'u aradığı halde, Tanrı onu Saul'un eline teslim etmedi.
15 Davut Zif Çölü'nde, Horeş'teyken, Saul'un kendisini öldürmek için yola
çıktığını öğrendi. 16 Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeş'e, Davut'un
yanına gitti ve onu Tanrı'nın adıyla yüreklendirdi. 17 "Korkma!" dedi, "Babam
Saul sana dokunmayacak. Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de senin yardımcın
olacağım. Babam Saul da bunu biliyor." 18 İkisi de RAB'bin önünde
aralarındaki antlaşmayı yenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise
Horeş'te kaldı.
19 Zifliler Giva'ya gidip Saul'a, "Davut aramızda" dediler, "Yeşimon'un
güneyinde, Hakila Tepesi'ndeki Horeş sığınaklarında gizleniyor. 20 Ey kral, ne
zaman gelmek istersen gel! Davut'u kralın eline teslim etmeyi ise bize bırak."
21 Saul, "RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız" dedi, 22 "Gidin ve bir daha
araştırın; Davut'un genellikle nerelerde gizlendiğini, orada onu kimin
gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onun çok kurnaz olduğunu söylüyorlar.
23 Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir haber getirin. O zaman

23:18 1Sa.18:3 **23:19** Mez.54:0

ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse, bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım."
24 Böylece Zifliler kalkıp Saul'dan önce Zif'e gittiler. O sırada Davut'la adamları Yeşimon'un güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler. 25 Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldiklerini öğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölü'ndeki kayalığa sığındı. Saul bunu duyunca Davut'un ardından Maon Çölü'ne gitti. 26 Saul dağın bir yanından, Davut'la adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Saul'dan kaçıp kurtulmaya çalışıyordu. Saul'la askerleri Davut'la adamlarını yakalamak üzere yaklaşırken, 27 bir ulak gelip Saul'a şöyle dedi: "Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldırıyor." 28 Bunun üzerine Saul Davut'u kovalamayı bırakıp Filistliler'le savaşmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlekot* adı verildi. 29 Davut oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesindeki sığınaklara gizlendi.

24

Davut Saul'un Canını Bağışlıyor

1 Saul Filistliler'i kovalamaktan dönünce, Davut'un Eyn-Gedi Çölü'nde olduğu haberini aldı. 2 Saul da Davut'la adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.
3 Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut'la adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı. 4 Adamları, Davut'a, "İşte RAB'bin sana, 'Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim' dediği gün bugündür" dediler.
Davut kalkıp Saul'un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti. 5 Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu. 6 Adamlarına, "Efendime, RAB'bin meshettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun" dedi, "Çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir." 7 Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saul'a saldırmalarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.
8 O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, "Efendim kral!" diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı. 9 " 'Davut sana kötülük yapmak istiyor' diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?" dedi, 10 "Bugün RAB'bin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözünle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir' dedim. 11 Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun. 12 RAB aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım. 13 Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir' deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır. 14 İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi? 15 RAB yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın."
16 Davut söylediklerini bitirince, Saul, "Davut oğlum, bu senin sesin mi?" diye sordu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. 17 Sonra, "Sen benden daha doğru bir adamsın" dedi, "Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilikle

* **23:28** "Sela-Hammahlekot": "Ayrılış Kayası" anlamına gelir. **24:3** Mez.57:0; Mez.142:0

karşılık verdin. 18 Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline
teslim ettiği halde beni öldürmedin. 19 Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik
içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle
ödüllendirsin. 20 Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail
Krallığı senin egemenliğin altında sürecek. 21 Benden sonra soyumu ortadan
kaldırmayacağına, babamın ailesinden adımı silmeyeceğine dair RAB'bin
önünde ant iç." 22 Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü.
Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

25

Davut, Naval ve Avigayil

1 Bu sırada Samuel öldü. Bütün İsrailliler toplanıp onun için yas tuttular. Onu
Rama'daki evine gömdüler.

Bundan sonra Davut Maon* Çölü'ne gitti. 2 Maon'da çok varlıklı bir adam
vardı; işi Karmel'deydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sırada Karmel'de
koyunlarını kırkmaktaydı. 3 Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayil'di.
Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Kalev soyundan gelen kocası kaba, kötü
huylu biriydi.

4 Davut kırdayken, Naval'ın koyunlarını kırktığını duydu. 5 On uşağı şu
buyrukla ona gönderdi: "Karmel'de Naval'ın yanına gidin. Benden ona selam
söyleyip 6 şöyle deyin: 'Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağlı olan
herkese esenlik olsun! 7 Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum.
Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmedik. Karmel'de kaldıkları
sürece hiçbir kayıpları olmadı. 8 Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun
için adamlarıma yakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen
kullarına ve oğlun Davut'a elinden geleni ver.' "

9 Davut'un adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'a ilettiler ve bekle-
meye başladılar. 10 Ne var ki, Naval Davut'un adamlarına şu karşılığı verdi:
"Bu Davut da kim? İşay'ın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle
efendilerini bırakıp kaçıyor. 11 Ekmeğimi, suyumu, kırkıcılarım için kestiğim
hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?"

12 Davut'un adamları geldikleri yoldan döndüler ve Naval'ın bütün
söylediklerini Davut'a bildirdiler. 13 Davut adamlarına, "Herkes kılıcını
kuşansın!" diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar.
Yaklaşık dört yüz adam Davut'la birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında
kaldı.

14 Naval'ın uşaklarından biri, Naval'ın karısı Avigayil'e, "Davut efendimiz
Naval'a esenlik dilemek için kırdan ulaklar gönderdi" dedi, "Ama Naval onları
tersledi. 15 Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırda
onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı. 16 Koyunlarımızı
güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular. 17 Şimdi ne
yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük
yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey
söyleyemiyor."

18 Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum
şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş buğday†, yüz salkım kuru
üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi. 19 Sonra uşaklarına,
"Önümden gidin, ben arkanızdan geliyorum" dedi. Kocası Naval'a hiçbir şey

* **25:1** Septuaginta "Maon", Masoretik metin "Paran". † **25:18** "Beş sea buğday": Yaklaşık 30 kg.

söylemedi. 20 Avigayil eşeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davut'la
adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı.
21 Davut, "Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum" demişti,
"Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına
kötülükle karşılık verdi. 22 Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ
bırakırsam, Tanrı bana‡ aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"
23 Avigayil Davut'u görünce hemen eşekten indi; Davut'un önünde eğilip
yüzüstü yere kapandı. 24 Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı:
"Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle
konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle. 25 Yalvarırım, efendim, o kötü adam
Naval'a aldırma. Çünkü kişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir;
kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davut'un gönderdiği ulakları
görmedim.
26 "Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç
almana engel oldu. Yaşayan RAB'bin adı ve senin yaşamın hakkı için yal-
varırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi
olsun. 27 Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına
verilsin. 28 Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu
sürdürecektir; çünkü efendim RAB'bin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece
sende hiçbir haksızlık bulunmasın. 29 Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla
ardına düşerse, yaşamını Tanrın RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını
sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır. 30 RAB, efendime söz verdiği bütün
iyilikleri yerine getirip onu İsrail'e önder atadığında, 31 kendi öcünü almak
uğruna boş yere kan dökmediğin için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB
efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa."
32 Davut, "Bugün seni karşıma çıkaran İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!"
diye karşılık verdi, 33 "Anlayışını kutlarım! Bugün kan dökmemi ve öcümü
elimle almamı engellediğin için seni kutlarım. 34 Doğrusu sana kötülük et-
memi önleyen İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, beni karşılamak
için hemen gelmemiş olsaydın, gün doğuncaya dek Naval'ın adamlarından
hiçbiri sağ kalmayacaktı."
35 Avigayil'in kendisine getirdiklerini kabul eden Davut, "Esenlikle evine
dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim" dedi.
36 Avigayil Naval'ın yanına döndü. Naval evinde krallara yaraşır bir şölen
düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi. Bu yüzden Avigayil sabaha
dek ona bir şey söylemedi. 37 Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup
bitenleri anlattı. İşte o an Naval'ın kalbi sıkıştı ve felç oldu. 38 Yaklaşık on gün
sonra da RAB Naval'ı cezalandırıp öldürdü.
39 Davut, Naval'ın öldüğünü duyunca, "Beni küçümseyen Naval'a karşı
davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RAB'be övgüler olsun!"
dedi, "RAB Naval'ın kötülüğünü onun başına döndürdü."
Sonra Davut Avigayil'e evlenme teklifinde bulunmak için ulaklar gönderdi.
40 Davut'un ulakları Karmel'e, Avigayil'in yanına varıp, "Davut sana evlenme
teklifinde bulunmak için bizi gönderdi" dediler.
41 Avigayil yüzüstü yere kapanarak, "Ben kölen sana hizmet etmeye ve
efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırım" diye yanıtladı. 42 Hemen
kalkıp eşeğe bindi. Yanına beş hizmetçisini alıp Davut'un ulaklarını izleyerek
yola koyuldu. Sonra Davut'un karısı oldu.

‡ **25:22** "Bana": Septuaginta "Davut'a", Masoretik metin "Davut'un düşmanlarına".

43 Davut Yizreelli Ahinoam'ı da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun
karısı oldular. 44 Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli
Layiş oğlu Palti'ye vermişti.

26

Davut Yine Saul'un Canını Bağışlıyor

1 Zifliler Giva'ya, Saul'un yanına gidip, "Davut Yeşimon'a bakan Hakila Te-
pesi'nde gizleniyor" dediler. 2 Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsrailli askerle
Zif Çölü'nde Davut'u aramaya çıktı. 3 Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde, yol
kenarında ordugah kurdu. Kırda bulunan Davut, Saul'un peşine düştüğünü
anlayınca, 4 gözcü gönderdi. Böylece Saul'un oraya geldiğini saptadı.
5 Bunun üzerine Davut, Saul'un ordugah kurduğu yere gitti ve Saul'la
ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avner'in nerede yattıklarını gördü. Saul
ordugahın ortasında, askerler de çevresinde yatıyorlardı.
6 O zaman Davut, Hititli Ahimelek ile Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay'a,
"Kim benimle ordugaha, Saul'un yanına gelecek?" diye sordu.
Avişay, "Ben seninle geleceğim" diye karşılık verdi.
7 Davut'la Avişay o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere
saplanmış, ordugahın ortasında uyuyordu. Avner'le askerler de çevresinde
uyuyorlardı.
8 Avişay Davut'a, "Bugün Tanrı düşmanını senin eline teslim etti" dedi,
"Şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere çakayım. İkinci kez
vurmama gerek kalmayacak."
9 Ne var ki Davut, "Onu öldürme!" dedi, "RAB'bin meshettiği kişiye kim
el uzatırsa, suçlu çıkar. 10 Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, RAB kendisi onu
öldürecektir; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak. 11 Ama
RAB'bin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi,
Saul'un başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim."
12 Böylece Davut Saul'un başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra
oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına var-
madı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir
uyku vermişti.
13 Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde
durdu. Aralarında epeyce mesafe vardı. 14 Davut askerlere ve Ner oğlu
Avner'e, "Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?" diye seslendi.
Avner, "Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?" diye karşılık verdi.
15 Davut, "Sen yiğit biri değil misin?" dedi, "İsrail'de senin gibisi var
mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri onu öldürmek için
ordugaha girdi. 16 Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki,
hepiniz ölümü hak ettiniz; çünkü efendinizi, RAB'bin meshettiği kişiyi koru-
madınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?"
17 Davut'un sesini tanıyan Saul, "Davut, oğlum, bu senin sesin mi?" diye
sordu.
Davut, "Evet, efendim kral, benim sesim" diye karşılık verdi, 18 "Efendim,
ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım? Ne suç işledim? 19 Lütfen,
efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğer seni bana karşı kışkırtan
RAB ise, bir sunu O'nu yatıştırır. Ama bunu yapan insanlarsa, RAB'bin
önünde lanetli olsunlar! Çünkü, 'Git, başka ilahlara kulluk et' diyerek, RAB'bin
mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar. 20 Ne olur, kanım

26:1 Mez.54:0

RAB'den uzak topraklara dökülmesin. İsrail Kralı, dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pireyi avlamaya çıkmış!"

21 Bunun üzerine Saul, "Günah işledim" diye karşılık verdi, "Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir daha kötülük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım."

22 Davut, "İşte kralın mızrağı!" dedi, "Adamlarından biri gelip alsın. 23 RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığına göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RAB'bin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim. 24 Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın."

25 Saul, "Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!" dedi, "Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!" Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

27

Davut Filistliler Arasında

1 Davut, "Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım" diye düşündü, "Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrail'in her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum."

2 Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler. 3 Aileleriyle birlikte Gat'ta Akiş'in yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoam'la Karmelli Naval'ın dul karısı Avigayil de Davut'un yanındaydı. 4 Saul Davut'un Gat'a kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti.

5 Davut Akiş'e, "Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde bana bir yer versinler de orada oturayım" dedi, "Çünkü ben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok." 6 Akiş o gün ona Ziklak Kenti'ni verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir. 7 Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı.

8 Bu süre içinde Davut'la adamları gidip Geşurlular'a, Girizliler'e ve Amalekliler'e baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şur'a, hatta Mısır'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı. 9 Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davarları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akiş'e dönerdi.

10 Akiş, "Bugün nerelere baskın düzenlediniz?" diye sorardı.

Davut da, "Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in ve Kenliler'in güney bölgesine saldırdık" derdi. 11 Davut, kendisiyle Gat'a kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, "Gat'a gidip, 'Davut şöyle yaptı, böyle yaptı' diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar" diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı.

12 Akiş Davut'a güven duymaya başladı. "Davut kendi halkı olan İsrailliler'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak" diye düşünüyordu.

28

1 O sırada Filistliler İsrail'le savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davut'a, "Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin" dedi.

2 Davut, "O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!" diye karşılık verdi.

Akiş, “İyi!” dedi, “Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi atayacağım.”

Saul Ruhlara Danışıyor

3 Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi
kenti Rama'da gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden
kovmuştu.
4 Filistliler toplanıp Şunem'e gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul
da bütün İsrailliler'i toplayıp Gilboa Dağı'nda ordugah kurdu. 5 Saul Filist
ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı. 6 RAB'be danıştıysa da, RAB
ona ne düşlerle, ne Urim, ne de peygamberler aracılığıyla yanıt verdi. 7 Bunun
üzerine Saul görevlilerine, “Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım”
diye buyruk verdi.
Görevliler, “Eyn-Dor'da bir cinci kadın var” dediler.
8 Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına
iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, “Lütfen benim için ruhlara
danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır” dedi.
9 Ama kadın ona şu karşılığı verdi: “Saul'un neler yaptığını, cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek
için tuzak kuruyorsun?”
10 Saul, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek” diye ant içti.
11 Bunun üzerine kadın, “Sana kimi çağırayım?” diye sordu.
Saul, “Bana Samuel'i çağır” dedi.
12 Kadın, Samuel'i görünce çığlık atarak, “Sen Saul'sun! Neden beni
kandırdın?” dedi.
13 Kral ona, “Korkma!” dedi, “Ne görüyorsun?”
Kadın, “Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum” diye karşılık verdi.
14 Saul, “Neye benziyor?” diye sordu.
Kadın, “Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor” dedi. O zaman Saul
onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı.
15 Samuel Saul'a, “Neden beni çağırtıp rahatsız ettin?” dedi.
Saul, “Büyük sıkıntı içindeyim” diye yanıtladı, “Filistliler bana karşı
savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla,
ne de düşlerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım.”
16 Samuel, “RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana
danışıyorsun?” dedi, 17 “RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı
senden alıp soydaşın Davut'a verdi. 18 Çünkü sen RAB'bin buyruğuna
uymadın, O'nun alevlenen öfkesini Amalekliler'e uygulamadın. RAB bugün
bunları bu yüzden başına getirdi. 19 RAB seni de, İsrail halkını da Filistliler'in
eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrail
ordusunu da Filistliler'in eline teslim edecek.”
20 Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuel'in sözlerinden ötürü büyük
korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek
yememişti. 21 Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu
görünce, “Bak, kölen sözünü dinledi” dedi, “Canımı tehlikeye atarak benden
istediğini yaptım. 22 Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de,
önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek
yemelisin.”

28:3 1Sa.25:1 **28:3** Lev.20:27; Yas.18:10-11 **28:17** 1Sa.15:28 **28:18** 1Sa.15:3-9

23 Ama Saul, “Yemem” diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıyla kadın
zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.
24 Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un alıp
yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi. 25 Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu.
Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.

29

Akiş Davut'u Ziklak'a Gönderiyor

1 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar. İsrailliler ise Yizreel'deki
pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı. 2 Filist beyleri yüzer ve
biner kişilik birliklerle ilerliyordu. Davut'la adamlarıysa Akiş'le birlikte
geriden geliyorlardı. 3 Filistli komutanlar, “Bu İbraniler'in burada ne işi
var?” diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: “Bu, İsrail Kralı Saul'un görevlisi
Davut'tur. Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor. Bana geldiğinden beri
kendisinde hiçbir kötülük bulamadım.”
4 Ama Filistli komutanlar Akiş'e öfkelendiler. “Adamı geri gönder, kendisine
verdiğin yere dönsün” dediler, “Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa
savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir?
Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi? 5 Çalıp
oynarken,
‘Saul binlercesini öldürdü,
Davut'sa on binlercesini’
diye hakkında ezgiler okudukları Davut değil mi bu?”
6 Bunun üzerine Akiş, Davut'u çağırıp, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, sen
dürüst bir kişisin” dedi, “Benimle birlikte savaşa katılmanı isterdim. Yanıma
geldiğin günden bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama Filist beyleri seni
uygun görmedi. 7 Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözünde ters
bir davranışta bulunma.”
8 Davut, “Ama ben ne yaptım?” diye sordu, “Yanına geldiğimden bu yana
bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına karşı savaşmayayım?”
9 Akiş, “Biliyorum, sen benim gözümde Tanrı'nın bir meleği gibi iyisin” diye
yanıtladı, “Ne var ki Filistli komutanlar, ‘Bizimle savaşa gelmesin’ diyorlar.
10 Seninle gelmiş olan efendin Saul'un kullarıyla birlikte sabah erkenden
kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin.”
11 Böylece Davut'la adamları Filist ülkesine dönmek üzere sabah erkenden
kalktılar. Filistliler ise Yizreel'e gittiler.

30

Davut Amalekliler'i Bozguna Uğratıyor

1 Davut'la adamları üçüncü gün Ziklak Kenti'ne vardılar. Bu arada
Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklak'a baskın yapmış, Ziklak Kenti'ni yakıp
yıkmışlardı. 2 Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç,
yaşlı herkesi tutsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına
gitmişlerdi.
3 Davut'la adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karılarının,
oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar. 4 Güçleri tükeninceye dek
hıçkıra hıçkıra ağladılar. 5 Davut'un iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli
Naval'ın dulu Avigayil de tutsak edilmişti.

29:5 1Sa.18:7; 21:11 **30:5** 1Sa.25:42-43

6 Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı çekiyor
ve, “Davut'u taşlayalım” diyordu. Ama Davut, Tanrısı RAB'de güç bularak,
7 Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar'a, “Bana efodu getir” dedi. Aviyatar efodu
getirdi. 8 Davut RAB'be danışarak, “Bu akıncıların ardına düşersem, onlara
yetişir miyim?” diye sordu.

RAB, “Artlarına düş, kesinlikle onlara yetişip tutsakları kurtaracaksın” diye
yanıtladı.

9-10 Bunun üzerine Davut yanındaki altı yüz kişiyle yola çıktı. Besor Vadisi'ne
geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut
dört yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü.

11 Kırda bir Mısırlı bulup Davut'a getirdiler. Yiyip içmesi için ona yiyecek,
içecek verdiler. 12 Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm de verdiler.
Adam yiyince canlandı. Üç gün üç gecedir yiyip içmemişti. 13 Davut ona,
“Kime bağlısın? Nerelisin?” diye sordu.

Genç adam, “Mısırlı'yım, bir Amalekli'nin kölesiyim” diye yanıtladı, “Üç
gün önce hastalanınca, efendim beni bıraktı. 14 Keretliler'in güney sınırlarına,
Yahuda topraklarına, Kalev'in güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kenti'ni
de ateşe vermiştik.”

15 Davut, “Beni bu akıncılara götürebilir misin?” diye sordu.

Mısırlı genç, “Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin eline teslim et-
meyeceğine dair Tanrı'nın önünde ant içersen, seni akıncıların olduğu yere
götürürüm” diye karşılık verdi.

16 Böylece Mısırlı Davut'u götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı.
Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyip içiyor,
eğlenip oynuyorlardı. 17 Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları
öldürdü. Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan
olmadı. 18 Davut Amalekliler'in ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki
karısını kurtardı. 19 Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası
Amalekliler'in aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı.
20 Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların
önünden sürerek, “Bunlar Davut'un yağmaladıkları” diyorlardı.

21 Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp
Besor Vadisi'nde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da
Davut'la yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik
diledi. 22 Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü,
“Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir
pay vermeyeceğiz” dediler, “Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin.”

23 Ama Davut, “Hayır, kardeşlerim!” dedi, “RAB'bin bize verdikleri
konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları
elimize teslim etti. 24 Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle
eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!” 25 O günden
sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi.

26 Davut Ziklak'a dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yağma
mallardan göndererek, “İşte RAB'bin düşmanlarından yağmalanan mallardan
size bir armağan” dedi. 27 Sonra Beytel, Negev'deki Ramot, Yattir, 28 Aroer, Sif-
mot, Eştemoa, 29 Rakal, Yerahmeelliler'in, Kenliler'in kentlerinde, 30 Horma,
Bor-Aşan, Atak, 31 Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık
uğradığı yerlerin tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.

30:6 1Sa.22:20-23

31

Saul'la Oğullarının Ölümü
(1Ta.10:1-12)

1 Filistliler İsrailliler'le savaşa tutuştu. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı.
Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. 2 Filistliler Saul'la oğullarının ardına
düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp
öldürdüler. 3 Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular
tarafından vuruldu ve ağır yaralandı.
4 Saul, silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu
sünnetsizler gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler."
Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi.
Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. 5 Saul'un öldüğünü
görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saul'la birlikte öldü.
6 Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler.
7 Vadinin öbür tarafında ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasında oturan İsrailliler,
İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini
terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.
8 Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç
oğlunun Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler. 9 Saul'un başını kesip silahlarını
aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurul-
ması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. 10 Saul'un silahlarını
Aştoret'in* tapınağına koyup cesedini Beytşean Kenti'nin suruna çaktılar.
11 Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu. 12 Bütün yiğitler
geceleyin yola koyularak Beytşean'a gittiler. Saul'la oğullarının cesetlerini
Beytşean surundan indirip Yaveş'e götürdüler, orada yaktılar. 13 Sonra kemik-
lerini toplayıp Yaveş'teki ılgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç
tuttular.

2.SAMUEL

GİRİŞ

1. Samuel'in devamı olan 2. Samuel Kitabı Kral Davut'un krallığının bir tarihçesidir. Davut önce Yahuda oymağının (1-4 bölümleri), sonra bütün İsrail'in kralı oldu (5-24 bölümleri).

2. Samuel Kitabı Davut'un krallığını pekiştirmek ve birliği sağlamak için içte ve dışta düşmanlarıyla nasıl bir mücadeleye giriştiğini canlı bir şekilde anlatır. Ayrıca Tanrı'nın Davut'la yaptığı antlaşmayı ve Davut'un yerine tahta kimin geçeceğini anlatır.

Davut imanlı, Tanrı'ya bağlı ve halkın saygısını kolayca kazanan biri olarak tanıtılıyor bu kitapta. Bazen de acımasız, bencil duygularına kapılıp günah işleyen biri olarak da tanıtılıyor. Ama Rab'bin Peygamberi Natan günahını ortaya çıkarınca, itiraf etti ve Tanrı'nın ona vereceği cezayı kabul etti.

Davut'un yaşamı ve başarıları İsrail halkını o denli çok etkiledi ki, kendisinden sonra halk sıkıntıya düştüğünde onun soyundan gelecek ve ona benzeyecek bir kral için özlem duydu.

Ana Hatlar:

1:1-4:12 Davut'un Yahuda krallığı

5:1-24:25 Davut'un bütün İsrail krallığı

a. 5:1-10:19 İlk yıllar
b. 11:1-12:25 Davut'la Bat-Şeva olayı
c. 12:26-20:26 Sıkıntılar ve zorluklar
ç. 21:1-24:25 Son yıllar

Davut Saul'un Ölüm Haberini Duyuyor

1 Saul'un ölümünden sonra Amalekliler'e karşı kazandığı zaferden dönen
Davut Ziklak'ta iki gün kaldı. 2 Üçüncü gün, Saul'un ordugahından giysileri
yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Adam Davut'a yaklaşınca
önünde yere kapandı. 3 Davut, "Nereden geliyorsun?" diye sordu.

Adam, "İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum" dedi.

4 Davut, "Ne oldu? Bana anlat" dedi.

Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını, birçoğunun düşüp öldüğünü,
Saul'la oğlu Yonatan'ın da ölüler arasında olduğunu anlattı.

5 Davut, kendisine haberi veren genç adama, "Saul'la oğlu Yonatan'ın
öldüğünü nereden biliyorsun?" diye sordu.

6 Genç adam şöyle yanıtladı: "Bir rastlantı sonucu Gilboa Dağı'ndaydım.
Saul mızrağına dayanmıştı. Atlılarla savaş arabaları ona doğru yaklaşıyordu.
7 Saul arkasına dönüp beni görünce seslendi. Ben de, 'Buyrun, buradayım'
dedim.

8 "Saul, 'Sen kimsin?' diye sordu.

" 'Ben bir Amalekli'yim' diye yanıtladım.

9 "Saul, 'Ne olur üstüme var ve beni öldür!' dedi, 'Çünkü çektiğim acılardan
kurtulmak istiyorum.' 10 Bu yüzden varıp onu öldürdüm. Çünkü yere
düştükten sonra yaşayamayacağını biliyordum. Başındaki taçla kolundaki
bileziği aldım ve onları buraya, efendime getirdim."

1:6 1Sa.31:1-6; 1Ta.10:1-6

11 Bunun üzerine Davut'la yanındakiler giysilerini yırttılar. 12 Kılıçtan geçirilen
Saul, oğlu Yonatan ve RAB'bin halkı olan İsrailliler için akşama dek yas tutup
ağladılar, oruç tuttular.
13 Davut, kendisine haber getiren genç adama, "Nerelisin?" diye sordu.
Adam, "Ben yabancıyım, bir Amalekli'nin oğluyum" dedi.
14 Davut, "RAB'bin meshettiği kişiye el kaldırıp onu yok etmekten kork-
madın mı?" diye sordu. 15 Sonra adamlarından birini çağırıp, "Git, öldür
onu!" diye buyurdu. Böylece adam Amalekli'yi vurup öldürdü. 16 Davut
Amalekli'ye, "Kanından sen kendin sorumlusun" demişti, "Çünkü 'RAB'bin
meshettiği kişiyi ben öldürdüm' demekle kendine karşı ağzınla tanıklıkta
bulundun."

Davut'un Saul ve Yonatan için Yaktığı Ağıt

17 Davut Saul'la oğlu Yonatan için ağıt yaktı. 18 Sonra Yaşar Kitabı'nda
yazılan Yay adındaki ağıtın Yahuda halkına öğretilmesini buyurdu:
19 "Ey İsrail, senin yüceliğin yüksek tepelerinde yok oldu!
Güçlüler nasıl da yere serildi!
20 Haberi ne Gat'a duyurun,
Ne de Aşkelon sokaklarında yayın.
Öyle ki, ne Filistliler'in kızları sevinsin,
Ne de sünnetsizlerin kızları coşsun.
21 Ey Gilboa dağları,
Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün.
Ürün veren tarlalarınız olmasın.
Çünkü güçlünün kalkanı,
Bir daha yağ sürülmeyecek olan Saul'un kalkanı
Orada bir yana atıldı!
22 Yonatan'ın yayı yere serilmişlerin kanından,
Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi.
Saul'un kılıcı hiç boşa savrulmadı.
23 Saul'la Yonatan tatlı ve sevimliydiler,
Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar.
Kartallardan daha çevik,
Aslanlardan daha güçlüydüler.
24 Ey İsrail kızları!
Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan,
Giysinizi altın süslerle bezeyen Saul için ağlayın!
25 Güçlüler nasıl da yere serildi savaşta!
Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor.
26 Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan.
Benim için çok değerliydin.
Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü.
27 Güçlüler nasıl da yere serildi!
Savaş silahları yok oldu!"

2

Davut'un Yahuda Kralı Oluşu

1 Bundan sonra Davut RAB'be, "Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?"
diye sordu.
RAB, "Git" dedi.

1:18 Yşu.10:13

Davut, “Nereye gideyim?” diye sorunca, RAB, “Hevron'a” diye karşılık
verdi. 2 Bunun üzerine Davut, iki eşiyle –Yizreelli Ahinoam ve Karmelli
Naval'ın dulu Avigayil'le– birlikte oraya gitti. 3 Aileleriyle birlikte adamlarını
da götürdü. Hevron'a bağlı kentlere yerleştiler. 4 Yahudalılar Hevron'a
giderek orada Davut'u Yahuda Kralı olarak meshettiler.

Saul'u gömenlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davut'a bildirildi. 5 Davut onlara
ulaklar göndererek şöyle dedi: “Efendiniz Saul'u gömmekle ona yaptığınız
iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın. 6 RAB şimdi size bağlılıkla, iyilikle davransın.
Bunu yaptığınız için ben de size aynı şekilde iyilik yapacağım. 7 Şimdi güçlü
ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı beni kralları olarak
meshetti.”

İsrail'le Yahuda Arasındaki Savaş

8 Saul'un ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'i yanına alıp Ma-
hanayim'e götürmüştü. 9 Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim,
Benyamin ve bütün İsrail'in kralı yaptı. 10 Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral
oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. Ancak Yahuda halkı Davut'u destekledi.
11 Davut Hevron'da Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı.

12 Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'in adamlarıyla birlikte Mahanayim'den
Givon'a gitti. 13 Seruya oğlu Yoav'la Davut'un adamları varıp Givon
Havuzu'nun yanında onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına,
öteki öbür yanına oturdu. 14 Avner Yoav'a, “Ne olur gençler kalkıp önümüzde
dövüşsünler” dedi.

Yoav, “Olur, kalkıp dövüşsünler” diye karşılık verdi.

15 Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşet'ten yana olanlardan
on iki kişiyle Davut'un adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı. 16 Her
biri karşıtının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı; birlikte yere
serildiler. Bu yüzden Givon'daki o yere Helkat-Hassurim* adı verildi.

17 O gün savaş çok çetin oldu. Davut'un adamları Avner'le İsrailliler'i yenil-
giye uğrattılar. 18 Seruya'nın üç oğlu –Yoav, Avişay ve Asahel– de oradaydılar.
Bir kır ceylanı kadar hızlı koşan Asahel 19 sağa sola sapmadan Avner'i koval-
adı.

20 Avner arkasına bakınca, “Asahel sen misin?” diye sordu.

Asahel, “Evet, benim” diye karşılık verdi.

21 Avner, “Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için
silahlarını al” dedi. Ama Asahel Avner'i kovalamaktan vazgeçmek istemedi.

22 Avner Asahel'i bir daha uyardı: “Beni kovalamaktan vazgeç! Neden seni
yere sereyim? Sonra kardeşin Yoav'ın yüzüne nasıl bakarım?”

23 Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arka ucuyla onu
karnından vurdu. Mızrak Asahel'in sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü.
Asahel'in düşüp öldüğü yere varanların tümü orada durup beklediler.

24 Ama Yoav'la Avişay Avner'i kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken
Givon kırsal bölgesine giden yolun üzerindeki Giah'a bakan Amma Te-
pesi'ne vardılar. 25 Benyaminliler Avner'in çevresinde toplanarak bir birlik
oluşturdular. Bir tepenin başında durup beklediler.

26 Avner Yoav'a, “Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?” diye seslendi,
“Bu olayın acıyla sona ereceğini anlamıyor musun? Kardeşlerini kovalamak-
tan vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?”

2:2 1Sa.25:42-43 **2:4** 1Sa.31:11-13 * **2:16** “Helkat-Hassurim”: “Kılıç alanı” anlamına gelir.

27 Yoav şöyle karşılık verdi: “Yaşayan Tanrı'nın adıyla derim ki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti.”
28 Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrail halkını ne kovaladılar, ne de onlarla savaştılar.
29 Avner'le adamları bütün gece Arava Vadisi'nde yürüdüler. Şeria Irmağı'nı geçerek Bitron yolundan† Mahanayim'e vardılar.
30 Yoav Avner'i kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahel'den başka, Davut'un adamlarından on dokuz kişi eksikti. 31 Oysa Davut'un adamları Avner'i destekleyen Benyaminliler'i bozguna uğratıp üç yüz altmış kişiyi öldürmüşlerdi. 32 Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlehem'de babasının mezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.

3

1 Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş uzun sürdü. Davut giderek güçlenirken, Saul'un soyu gitgide zayıf düşüyordu.

Davut'un Hevron'da Doğan Çocukları (1Ta.3:1-4)

2 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon, 3 ikincisi Karmelli Naval'ın dulu Avigayil'den Kilav, üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, 4 dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya, 5 altıncısı Davut'un eşi Egla'dan Yitream. Davut'un bu oğullarının hepsi Hevron'da doğdular.

Avner Davut'a Katılıyor

6 Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş sürerken, Avner Saul'un soyu arasında güçleniyordu.
7 Saul'un Aya kızı Rispa adında bir cariyesi vardı. Bir gün İş-Boşet Avner'e, “Neden babamın cariyesiyle yattın?” diye sordu.
8 İş-Boşet'in sorusuna çok öfkelenen Avner şu karşılığı verdi: “Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıyım? Bugün bile baban Saul'un ailesine, kardeşlerine, dostlarına bağlıyım. Seni Davut'un eline teslim etmedim. Ama bugün bu kadın yüzünden beni suçluyorsun. 9-10 RAB krallığı Saul'un soyundan alıp Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da Davut'un krallığını kuracağına ant içti. Ben de bunu Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!” 11 İş-Boşet Avner'den korktuğu için ona başka bir şey söyleyemedi.
12 Avner kendi adına Davut'a ulaklar gönderip şöyle dedi: “Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o zaman İsrail'in tümünün sana bağlanması için ben de senden yana olurum.”
13 Davut, “İyi” diye yanıtladı, “Seninle bir antlaşma yaparım. Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görmeye geldiğinde Saul'un kızı Mikal'ı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin.”
14 Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşet'e de ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: “Yüz Filistli'nin sünnet derisi karşılığında nişanlandığım karım Mikal'ı bana ver.” 15 Bunun üzerine İş-Boşet, kadının kocası Layiş oğlu Paltiel'den alınıp getirilmesi için adamlar gönderdi. 16 Kocası kadını ağlaya ağlaya Bahurim'e kadar izledi; sonra Avner ona, “Geri dön” deyince döndü.

† **2:29** “Bitron yolundan” ya da “Sabah boyunca yürüyerek”. **3:9-10** 1Sa.15:28 **3:14** 1Sa.18:27

17 Avner İsrail'in ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyle demişti: “Siz bir süredir Davut'un kralınız olmasını istiyorsunuz. 18 Şimdi bunu gerçekleştirin! Çünkü RAB, Davut hakkında, ‘Halkım İsrail'i kulum Davut aracılığıyla Filistliler'in ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım’ demişti.” 19 Avner Benyaminliler'le de görüştü, İsrail'in ve bütün Benyamin halkının uygun gördüğü her şeyi Davut'a bildirmek üzere Hevron'a gitti.

20 Avner yirmi kişiyle birlikte Hevron'a, Davut'un yanına vardı. Davut Avner'le yanındakilere bir şölen verdi.

21 Avner Davut'a, “Hemen gidip bütün İsrail halkını efendim kralın yanına toplayayım” dedi, “Öyle ki, seninle bir antlaşma yapsınlar. Sen de dilediğin her yeri yönetebilesin.” Bunun üzerine Davut Avner'i yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti.

Yoav Avner'i Öldürüyor

22 Tam o sırada Davut'un adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevron'da Davut'un yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti. 23 Yoav'la yanındaki bütün askerler Hevron'a vardığında, Ner oğlu Avner'in krala geldiğini, kralın onu gönderdiğini, onun da esenlikle gittiğini Yoav'a bildirdiler. 24 Yoav krala gidip, “Ne yaptın?” dedi, “Baksana Avner ayağına kadar gelmiş! Neden onu salıverdin? Çoktan gitmiş! 25 Ner oğlu Avner'i tanırsın; seni kandırmak, nereye gidip geldiğini, neler yaptığını öğrenmek için gelmiştir.”

26 Davut'un yanından çıkan Yoav, Avner'in arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avner'i Sira Sarnıcı'ndan geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi. 27 Avner Hevron'a dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmak bahanesiyle, onu kent kapısına çekti. Kardeşi Asahel'in kanını döktüğü için, Avner'i orada karnından vurup öldürdü. 28 Davut bu haberi işitince şöyle dedi: “RAB'bin önünde ben de, krallığım da Ner oğlu Avner'in kanından sonsuza dek suçsuzuz. 29 Bu suçun sorumlusu Yoav'la babasının bütün soyu olsun. Yoav'ın soyundan irinli, deri hastalığına yakalanmış, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülen, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!” 30 Böylece Yoav'la kardeşi Avişay, Givon'daki savaşta kardeşleri Asahel'i öldüren Avner'i öldürdüler.

31 Sonra Davut Yoav'la yanındakilere şu buyruğu verdi: “Giysilerinizi yırtıp çula sarının ve Avner'in ölüsü önünde yas tutun!” Kral Davut da cenazenin ardısıra yürüdü. 32 Avner'i Hevron'da gömdüler. Kral, Avner'in mezarı başında hıçkıra hıçkıra ağladı. Oradaki herkes de ağladı. 33 Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı:

“Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi?
34 Ellerin bağlı değildi, ayaklarına zincir vurulmamıştı.
Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!”

Herkes Avner için yine ağladı.

35 Halk Davut'un yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesi için üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: “Güneş batmadan ekmek ya da başka herhangi bir şey tatmayacağım. Yoksa Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!” 36 Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnut oldukları gibi, bundan da hoşnut oldular. 37 Ner oğlu Avner'in öldürülmesinde kralın parmağı olmadığını o gün bütün İsrail halkı anladı.

38 Kral adamlarına, “Bugün İsrail'de bir önderin, büyük bir adamın öldüğünü bilmiyor musunuz?” dedi, 39 “Meshedilmiş* bir kral olduğum halde bugün

güçsüzüm. Seruya'nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülük edene yaptığı
kötülüğe göre karşılık versin!”

4

İş-Boşet'in Öldürülmesi

1 Avner'in Hevron'da öldürüldüğünü duyan Saul oğlu İş-Boşet korkuya
kapıldı. Bütün İsrail halkı da dehşet içindeydi. 2 Saul oğlu İş-Boşet'in iki akıncı
önderi vardı; bunlar Benyamin oymağından Beerotlu Rimmon'un oğullarıydı.
Birinin adı Baana, öbürününki Rekav'dı. –Beerot Benyamin oymağından
sayılırdı. 3 Beerotlular Gittayim'e kaçmışlardı. Yabancı olan bu halk bugün
de orada gurbette yaşıyor.–
4 Saul oğlu Yonatan'ın Mefiboşet adında bir oğlu vardı; iki ayağı da
topaldı. Saul'la Yonatan'ın ölüm haberi Yizreel'den ulaştığında, Mefiboşet beş
yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçmıştı. Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken
çocuk düşüp sakatlanmıştı.
5 Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la Baana yola koyuldular. Öğle
sıcağında İş-Boşet'in evine vardıklarında İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi.
6-7 Buğday alacakmış gibi yaparak eve girdiler. O sırada İş-Boşet yatak odasında
yatağında uzanıyordu. Adamlar İş-Boşet'in karnını deşip öldürdüler. Başını
gövdesinden ayırıp yanlarına aldılar.
Rekav'la kardeşi Baana kaçıp bütün gece Arava yolundan ilerlediler. 8 İş-
Boşet'in başını Hevron'da Kral Davut'a getirip, “İşte seni öldürmek isteyen
düşmanın Saul'un oğlu İş-Boşet'in başı!” dediler, “RAB bugün Saul'dan ve onun
soyundan efendimiz kralın öcünü aldı.”
9-10 Ama Davut Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la kardeşi Baana'ya
şöyle karşılık verdi: “Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran yaşayan RAB adıyla
derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana Saul'un öldüğünü bildiren adamı
yakalayıp Ziklak'ta yaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim
ödül buydu! 11 Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü
çok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünü sizden
almayacak mıyım?” 12 Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüp
ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in
başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

5

Davut İsrail Kralı Oluyor
(1Ta.11:1-9)

1 İsrail'in bütün oymakları Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle dediler:
“Biz senin etin, kemiğiniz. 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta
eden sendin. RAB sana, ‘Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder ola-
caksın’ diye söz verdi.” 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un
yanına gelince, kral RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar
da Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler.
4 Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı. 5 Hevron'da yedi yıl
altı ay Yahuda'ya, Yeruşalim'de otuz üç yıl bütün İsrail'e ve Yahuda'ya krallık
yaptı.

4:4 2Sa.9:3 **4:9-10** 2Sa.1:1-16 **5:4** 1Kr.2:11; 1Ta.3:4; 29:27

6 Kral Davut'la adamları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'a saldırmak için
yola çıktılar. Yevuslular Davut'a, "Sen buraya giremezsin, körlerle topal-
lar bile seni geri püskürtebilir" dediler. "Davut buraya giremez" diye
düşünüyorlardı. 7 Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni ele geçirdi. Daha sonra bu
kaleye "Davut Kenti" adı verildi.
8 Davut o gün adamlarına şöyle demişti: "Yevuslular'ı kim yenilgiye
uğratırsa Davut'un nefret ettiği şu 'Topallarla körlere' su kanalından ulaşmalı!"
"Körlerle topallar saraya giremeyecek" denmesinin nedeni işte budur.
9 Bundan sonra Davut "Davut Kenti" adını verdiği kalede oturmaya başladı.
Çevredeki bölgeyi, Millo'dan* içeriye doğru uzanan bölümü inşa etti. 10 Davut
giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RAB onunlaydı.
11 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar, sedir kütükleri, marangozlar ve taşçılar
gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar. 12 Böylece Davut RAB'bin
kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatırı için krallığını yücelttiğini
anladı.
13 Davut Hevron'dan ayrıldıktan sonra Yeruşalim'de kendine daha birçok
cariye ve karı aldı. Davut'un erkek ve kız çocukları oldu. 14 Davut'un
Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan,
Süleyman, 15 Yivhar, Elişua, Nefek, Yafia, 16 Elişama, Elyada ve Elifelet.

Filistliler Yenilgiye Uğruyor (1Ta.14:8-17)

17 Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün
Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye sığındı.
18 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı. 19 Davut RAB'be danıştı:
"Filistliler'e saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?"
RAB Davut'a, "Saldır" dedi, "Onları kesinlikle eline teslim edeceğim."
20 Bunun üzerine Davut Baal-Perasim'e gidip orada Filistliler'i bozguna
uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, RAB düşmanlarımı önümden
yarıp geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim* adı verildi. 21 Davut'la
adamları, Filistliler'in orada bıraktığı putları alıp götürdüler.
22 Filistliler bir kez daha gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar. 23 Davut RAB'be
danıştı. RAB şöyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan
çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır. 24 Pelesenk ağaçlarının tepesinden
yürüyüş sesi duyar duymaz, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna
uğratmak için önünsıra gitmişim demektir." 25 Davut RAB'bin kendisine
buyurduğu gibi yaptı ve Filistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

6

Antlaşma Sandığı'nın Yeruşalim'e Getirilişi (1Ta.13:1-14; 15:25-16:3,43)

1 Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi. 2
Böylece Davut'la ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar arasında taht kuran Her
Şeye Egemen RAB'bin adıyla anılan Tanrı'nın Sandığı'nı getirmek için Baale-
Yahuda'ya gittiler. 3-4 Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın tepedeki evinden alıp
yeni bir arabaya koydular. Tanrı'nın Sandığı'nı taşıyan yeni arabayı Avina-
dav'ın oğulları Uzza'yla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu.

5:6 Yşu.15:63; Hâk.1:21 * **5:20** "Baal-Perasim": "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir. **6:2** Çık.25:22
6:3-4 1Sa.7:1-2

5 Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da RAB'bin önünde lir, çenk, tef, çıngırak
ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle* bu olayı kutluyorlardı.
6 Nakon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle
Uzza elini uzatıp Tanrı'nın Sandığı'nı tuttu. 7 RAB Tanrı saygısızca davranan
Uzza'ya öfkelenerek onu orada yere çaldı. Uzza Tanrı'nın Sandığı'nın yanında
öldü.
8 Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelendi. O günden bu yana
oraya Peres-Uzza† denilir.
9 Davut o gün RAB'den korkarak, "RAB'bin Sandığı nasıl olur da bana
gelir?" diye düşündü. 10 RAB'bin Sandığı'nı Davut Kenti'ne götürmek is-
temedi. Bunun yerine sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. 11 RAB'bin
Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'u ve bütün
ailesini kutsadı.
12 "Tanrı'nın Sandığı'ndan ötürü RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her
şeyi kutsadı" diye Kral Davut'a bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrı'nın
Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden Davut Kenti'ne sevinçle getirdi. 13 RAB'bin
Sandığı'nı taşıyanlar altı adım atınca, Davut bir boğayla besili bir dana kurban
etti.
14 Keten efod kuşanmış Davut, RAB'bin önünde var gücüyle oynuyordu.
15 Davut'la bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesi eşliğinde RAB'bin
Sandığı'nı getiriyorlardı. 16 RAB'bin Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un
kızı Mikal pencereden baktı. RAB'bin önünde oynayıp zıplayan Kral Davut'u
görünce, onu küçümsedi.
17 RAB'bin Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içindeki
yerine koydular. Davut RAB'be yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu.
18 Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Her Şeye Ege-
men RAB'bin adıyla halkı kutsadı. 19 Ardından kadın erkek herkese, bütün
İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı.
Sonra herkes evine döndü.
20 Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saul'un kızı Mikal onu
karşılamaya çıktı. Davut'a şöyle dedi: "İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün
kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kullarının cariyeleri önünde soyun-
dun."
21 Davut, "Baban ve bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsrail'e önder
atayan RAB'bin önünde oynadım!" diye karşılık verdi, "Evet, RAB'bin önünde
oynayacağım. 22 Üstelik kendimi bundan daha da küçük düşüreceğim, hiçe
sayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar."
23 Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

7

Tanrı'nın Davut'a Verdiği Söz (1Ta.17:1-15)

1 Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından
koruyarak rahata kavuşturdu.
2 O sırada kral, Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir
sarayda oturuyorum. Oysa Tanrı'nın Sandığı bir çadırda duruyor!" dedi.

---

* **6:5** Olası metin "Lir, çenk, tef, çıngırak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle" (bkz. Septuaginta, Kumran, 1Ta.13:8), Masoretik metin "Çam ağacından yapılmış her türlü çalgılar, lir, çenk, tef, çıngırak ve ziller çalarak". † **6:8** "Peres-Uzza": "Uzza'nın cezası" anlamına gelir. **6:11** 1Ta.26:4-5 **6:19** 1Ta.16:43

3 Natan, “Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir” diye karşılık
verdi.
4 O gece RAB Natan'a şöyle seslendi: 5 “Git, kulum Davut'a şöyle de: ‘RAB
diyor ki, oturmam için bana sen mi tapınak* yapacaksın? 6 İsrail halkını
Mısır'dan çıkardığım günden bu yana konutta oturmadım. Bir çadırda orada
burada konaklayarak dolaşıyordum. 7 İsrailliler'le birlikte dolaştığım yerlerin
herhangi birinde, halkım İsrail'i gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden
birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum
mu?’
8 “Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: ‘Her Şeye Egemen RAB diyor
ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten
aldım. 9 Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok
ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. 10-11 Halkım
İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi
yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım
İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı
yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım.
“ ‘RAB senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor: 12 Sen ölüp ata-
larına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını
pekiştireceğim. 13 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun
krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. 14 Ben ona baba olacağım, o
da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların
vuruşlarıyla yola getireceğim. 15 Ama senin önünden kaldırdığım Saul'dan
esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. 16 Soyun ve krallığın
sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.’ ”
17 Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı.

Davut'un Duası (1Ta.17:16-27)

18 Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: “Ey
Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? 19 Ey
Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında
da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenirsin? 20 Ben
sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB, kulunu tanıyorsun.
21 Sözünün hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve kuluna
bildirdin.
22 “Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok!
Bunu kendi kulaklarımızla duyduk. 23 Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok
dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için
de, ülken için de büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır'dan kendin
için kurtardığın halkın önünden ulusları ve tanrılarını kovdun. 24 Halkın İsrail'i
sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedin ve sen de, ya RAB, onların
Tanrısı oldun.
25 “Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü
sonsuza dek tut, sözünü yerine getir. 26 Öyle ki, insanlar, ‘Her Şeye Egemen
RAB İsrail'in Tanrısı'dır!’ diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler ve kulun
Davut'un soyu da önünde sürsün.
27 “Ey Her Şeye Egemen RAB, İsrail'in Tanrısı! ‘Senin için bir soy çıkaracağım’
diye kuluna açıkladın. Bundan dolayı kulun sana bu duayı etme yürekliliğini

* **7:5** Bu bölümdeki 5,6,7,10-11,13,16,19,25,26,27 ve 29 ayetlerinde geçen İbranice “Beyt” sözcüğü, “tapınak”, “konut” ve “soy” olarak çevrildi. **7:12** Mez.132:11; Elç.2:30 **7:14** 1Ta.17:13; 2Ko.6:18; İbr.1:5; Va.21:7

buldu. 28 Ey Egemen RAB, sen Tanrı'sın! Sözlerin gerçektir ve kuluna bu
iyilikleri söz verdin. 29 Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu
kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen RAB, sen böyle söz verdin ve
kulunun soyu kutsamanla sonsuza dek kutlu kılınacak."

8

Davut'un Başarıları
(1Ta.18:1-13)

1 Bir süre sonra Davut Filistliler'i yenip boyunduruğu altına aldı ve Meteg-
Amma'yı Filistliler'in yönetiminden çıkardı.
2 Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıp iple ölçtü. Ölçtüğü iki
sırayı öldürdü, bir bütün sırayı sağ bıraktı. Moavlılar Davut'un haraç ödeyen
köleleri oldular.
3 Davut Fırat'a kadar krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov
oğlu Hadadezer'i de yendi. 4 Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini
ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da
sakatladı.
5 Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlıları'ndan yirmi iki bin
kişiyi öldürdü. 6 Sonra Şam Aramlıları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi.
Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde
zafere ulaştırdı.
7 Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp
Yeruşalim'e götürdü. 8 Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Betah ve Berotay
kentlerinden bol miktarda tunç aldı.
9 Hama Kralı Toi, Davut'un Hadadezer'in bütün ordusunu bozguna
uğrattığını duydu. 10 Toi Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp
yendiği için onu kutlamak üzere oğlu Yoram'ı ona gönderdi. Çünkü Toi
Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Yoram Davut'a altın, gümüş, tunç armağanlar
getirdi. 11-12 Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslardan –Aram,
Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın ve
gümüşle birlikte RAB'be adadı. Bunun yanısıra Sova Kralı Rehov oğlu
Hadadezer'den yağmalanan altınla gümüşü de RAB'be adadı.
13 Davut Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu.
14 Edom'un her yanına askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü
Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

Davut'un Görevlileri
(1Ta.18:14-17)

15 Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.
16 Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.
17 Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Seraya yazmandı.
18 Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. Davut'un
oğulları ysa kâhindi.

9

Davut'un Mefiboşet'e Yaptığı İyilik

1 Davut, "Saul'un ailesinden daha sağ kalan, Yonatan'ın hatırı için iyilik
edebileceğim kimse var mı?" diye sordu.
2 Saul'un ailesinin Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu Davut'un yanına
çağırdılar. Kral, "Siva sen misin?" diye sordu.
Siva, "Evet, ben kulunum" diye yanıtladı.

8:13 Mez.60:0 **9:1** 1Sa.20:15-17

3 Kral, “Saul'un ailesinden sağ kalan kimse yok mu?” diye sordu,
“Tanrı'nın iyiliğini ona göstereyim.”
Siva, “Yonatan'ın iki ayağı sakat bir oğlu var” diye yanıtladı.
4 Kral, “Nerede o?” diye sordu.
Siva, “Ammiel oğlu Makir'in Lo-Devar'daki evinde” diye karşılık verdi.
5 Böylece Kral Davut, Lo-Devar'dan Ammiel oğlu Makir'in evinden onu yanına
getirtti.
6 Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davut'un yanına gelince, onun önünde
yere kapandı.
Davut, “Mefiboşet!” diye seslendi.
Mefiboşet, “Evet, ben kulunum” diye yanıtladı.
7 Davut ona, “Korkma!” dedi, “Çünkü baban Yonatan'ın hatırı için, sana
kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saul'un bütün toprağını sana geri vereceğim.
Ve sen her zaman soframda yemek yiyeceksin.”
8 Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: “Kulun ne ki, benim gibi ölmüş bir
köpekle ilgileniyorsun?”
9 Kral Davut, Saul'un hizmetkârı Siva'yı çağırtıp, “Önceden efendin Saul ile
ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşet'e verdim” dedi, 10 “Sen, oğulların ve
kölelerin onun için toprağı işleyip ürünü getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin
torununun yiyecek gereksinimi sağlansın. Efendinin torunu Mefiboşet her
zaman benim soframda yemek yiyecektir.” Siva'nın on beş oğlu ve yirmi
kölesi vardı.
11 Siva, “Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım” dedi. Mefiboşet
kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi. 12 Mefiboşet'in
Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva'ya bağlı herkes Mefiboşet'e hizmet
ediyordu. 13 İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemek yediğinden
Yeruşalim'de oturuyordu.

10

Davut Ammonlular'la Aramlılar'ı Yenilgiye Uğratıyor
(1Ta.19:1-19)

1 Bir süre sonra Ammon Kralı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu. 2 Davut,
“Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim”
diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a
görevliler gönderdi.
Davut'un görevlileri Ammonlular'ın ülkesine varınca, 3 Ammon önderleri,
efendileri Hanun'a şöyle dediler: “Davut sana bu adamları gönderdi diye
babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Davut, kenti araştırmak, casusluk
etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi.”
4 Bunun üzerine Hanun Davut'un görevlilerini yakalattı. Sakallarının yarısını
tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece
gönderdi.
5 Davut bunu duyunca, onları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü
görevliler çok utanıyorlardı. Kral, “Sakalınız uzayıncaya dek Eriha'da kalın,
sonra dönün” diye buyruk verdi.
6 Ammonlular, Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, haber gönderip
Beytrehov ve Sova'dan yirmi bin Aramlı yaya asker, Maaka Kralı'yla bin
adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar. 7 Davut bunu duyunca,
Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.

9:3 2Sa.4:4

8 Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Aramlı Sova'yla
Rehov, Tov halkı ve Maaka'nın adamları da kırda savaş düzenine girdiler.
9 Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in iyi askerlerinden
bazılarını seçerek Aramlılar'a karşı yerleştirdi. 10 Geri kalan birlikleri de
kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. 11 Yoav,
"Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımıma gelirsin" dedi, "Ama Ammonlular
senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. 12 Güçlü ol! Halkımızın ve
Tanrımız'ın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın."
13 Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar
onlardan kaçtı. 14 Onların kaçıştığını gören Ammonlular da Avişay'dan kaçarak
kente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlular'la savaşmaktan vazgeçerek
Yeruşalim'e gitti.
15 İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar bir araya
geldiler. 16 Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağı'nın karşı yakasındaki
Aramlılar'ı çağırttı. Aramlılar Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'ın komu-
tasında Helam'a gittiler.
17 Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'nı
geçerek Helam'a vardılar. Aramlılar Davut'a karşı düzen alarak onunla
savaştılar. 18 Ne var ki, Aramlılar İsrailliler'in önünden kaçtılar. Davut onlardan
yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezer'in
ordu komutanı Şovak'ı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü. 19 Hadadezer'in
buyruğundaki kralların hepsi bozguna uğradıklarını görünce, İsrailliler'le barış
yaparak onlara boyun eğdiler.
Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

11

Davut'la Bat-Şeva

1 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla
birlikte Yoav'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonlular'ı
yenilgiye uğratıp Rabba Kenti'ni kuşatırken, Davut Yeruşalim'de kalıyordu.
2 Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye
başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. 3 Davut onun kim
olduğunu öğrenmek için birini gönderdi.
Adam, "Kadın Eliam'ın kızı Hititli Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır" dedi. 4 Davut
kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut
aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü.
5 Gebe kalan kadın Davut'a, "Gebe kaldım" diye haber gönderdi.
6 Bunun üzerine Davut Hititli Uriya'yı kendisine göndermesi için Yoav'a
haber yolladı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi. 7 Uriya yanına varınca,
Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. 8 Sonra Uriya'ya,
"Evine git, rahatına bak" dedi.
Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi. 9 Ne var ki,
Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında
uyudu. 10 Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, "Yolculuktan
geldin. Neden evine gitmedin?" diye sordu.
11 Uriya, "Sandık da, İsrailliler'le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor" diye
karşılık verdi, "Komutanım Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor.
Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime
giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım."

11:1 1Ta.20:1

12 Bunun üzerine Davut, “Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim”
dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. 13 Davut Uriya'yı
çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin
adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.
14 Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi.
15 Mektupta şöyle yazdı: “Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir
ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.”
16 Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların bulunduğunu
bildiği yere yerleştirdi. 17 Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleriyle savaştı.
Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.
18 Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak
gönderdi. 19 Ulağı şöyle uyardı: “Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala
iletmeyi bitirdikten sonra, 20 kral öfkelenip sana şunu sorabilir: ‘Onlarla
savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını
bilmiyor muydunuz? 21 Yerubbeşet* oğlu Avimelek'i kim öldürdü? Teves'te
surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi?
Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?’ O zaman, ‘Kulun Hititli Uriya da
öldü’ dersin.”
22 Ulak yola koyuldu. Davut'un yanına varınca, Yoav'ın kendisine
söylediklerinin tümünü ona iletti. 23 “Adamlar bizden üstün çıktılar” dedi,
“Kentten çıkıp bizimle kırda savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri
püskürttük. 24 Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın
adamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.”
25 Davut ulağa şöyle dedi: “Yoav'a de ki, ‘Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin
öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!’
Bu sözlerle onu yüreklendir.”
26 Uriya'nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. 27 Yas
süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona
bir oğul doğurdu.
Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'bin hoşuna gitmedi.

12

Natan Davut'u Paylıyor

1 RAB Natan'ı Davut'a gönderdi. Natan Davut'un yanına gelince ona, “Bir
kentte biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardı” dedi, 2 “Zengin adamın
birçok koyunu, sığırı vardı. 3 Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük
bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla
birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda uyurdu.
Yoksulun kızı gibiydi. 4 Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam
gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini
almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.”
5 Zengin adama çok öfkelenen Davut Natan'a, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim
ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!” dedi, 6 “Bunu yaptığı ve acımadığı için
kuzuya karşılık dört katını ödemeli.”
7 Bunun üzerine Natan Davut'a, “O adam sensin!” dedi, “İsrail'in Tanrısı
RAB diyor ki, ‘Ben seni İsrail'e kral olarak meshettim ve Saul'un elinden
kurtardım. 8 Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim.
İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler
neler verirdim! 9 Öyleyse neden RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, O'nun

11:21 Hâk.9:53 * **11:21** “Yerubbeşet”: Yerubbaal ya da Gidyon. **12:1** Mez.51:0

sözünü küçümsedin? Hititli Uriya'yı kılıçla öldürdün, Ammonlular'ın kılıcıyla
canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın. 10 Bundan böyle, kılıç senin
soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli
Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.'
11 "RAB şöyle diyor: 'Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin
gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının
koynuna girecek. 12 Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail
halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!' "
13 Davut, "RAB'be karşı günah işledim" dedi.
Natan, "RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin" diye karşılık verdi, 14 "Ama
sen bunu yapmakla, RAB'bin düşmanlarının O'nu küçümsemesine neden
oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek." 15 Bundan sonra Natan
evine döndü.
RAB Uriya'nın karısının Davut'tan doğan çocuğunun hastalanmasına neden
oldu. 16 Davut çocuk için Tanrı'ya yalvarıp oruç tuttu; evine gidip gecelerini
yerde yatarak geçirdi.
17 Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırmaya geldiler. Ama Davut
kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi. 18 Yedinci gün çocuk öldü.
Davut'un görevlileri çocuğun öldüğünü Davut'a bildirmekten çekindiler. Çünkü,
"Çocuk daha yaşarken onunla konuştuk ama bizi dinlemedi" diyorlardı, "Şimdi
çocuğun öldüğünü ona nasıl söyleriz? Kendisine zarar verebilir!"
19 Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğun öldüğünü anladı. On-
lara, "Çocuk öldü mü?" diye sordu.
"Evet, öldü" dediler.
20 Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokular sürünüp
giysilerini değiştirdi. RAB'bin Tapınağı'na gidip tapındı. Sonra evine döndü
ve yemek istedi. Önüne konan yemeği yedi. 21 Hizmetkârları, "Neden böyle
davranıyorsun?" diye sordular, "Çocuk yaşarken oruç tuttun, ağladın; ama
ölünce kalkıp yemek yemeye başladın."
22 Davut şöyle yanıtladı: "Çocuk yaşarken oruç tutup ağladım. Çünkü, 'Kim
bilir, RAB bana lütfeder de çocuk yaşar' diye düşünüyordum. 23 Ama çocuk öldü.
Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun yanına
gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek."
24-25 Davut karısı Bat-Şeva'yı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir
oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven RAB Peygamber
Natan aracılığıyla haber gönderdi ve hatırı için çocuğun adını Yedidyah* koydu.
26 Bu sırada Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne karşı savaşı sürdüren Yoav,
saray semtini ele geçirdi. 27 Sonra Davut'a ulaklar göndererek, "Rabba Kenti'ne
karşı savaşıp su kaynaklarını ele geçirdim" dedi, 28 "Şimdi sen ordunun geri
kalanlarını topla, kenti kuşatıp ele geçir; öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve
kent adımla anılmasın." 29 Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kenti'ne
gitti, kente karşı savaşıp ele geçirdi. 30 Ammon Kralı'nın† başındaki tacı aldı.
Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant‡ altını bulan tacı Davut'un başına
koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü. 31 Orada
yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde,
tuğla yapımında çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı.
Sonra bütün ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü.

12:11 2Sa.16:22 * **12:24-25** "Yedidyah": "RAB tarafından sevilen" anlamına gelir. † **12:30** "Ammon Kralı'nın" ya da "Ammon'un ilahı Molek'in*". ‡ **12:30** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

13

Amnon'la Tamar

1 Davut'un oğlu Avşalom'un Tamar adında güzel bir kızkardeşi vardı.
Davut'un başka bir oğlu, Amnon Tamar'a gönül verdi. 2 Amnon üvey
kızkardeşi Tamar yüzünden yatağa düşecek kadar üzüntüye kapıldı. Çünkü
Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona bir şey yapmayı olanaksız görüyordu.
3 Amnon'un Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav adında çok akıllı bir
arkadaşı vardı. 4 Yonadav Amnon'a, "Ey kral oğlu, neden böyle her sabah
üzgün görünüyorsun?" diye sordu, "Bana anlatamaz mısın?"

Amnon, "Üvey kardeşim Avşalom'un kızkardeşi Tamar'a gönül verdim" diye
yanıtladı.

5 Yonadav, "Yatağa yat ve hastaymış gibi yap" dedi, "Baban seni görmeye
gelince ona şöyle dersin: 'Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin.
Yemeği önümde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeyim.' "

6 Böylece Amnon yatağa yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye
gelince, Amnon, "Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önümde iki gözleme hazırlasın
da elinden yiyeyim" dedi.

7 Davut, sarayda yaşayan Tamar'a, "Haydi kardeşin Amnon'un evine gidip
ona yiyecek hazırla" diye haber gönderdi. 8 Tamar yatmakta olan kardeşi Am-
non'un evine gitti. Hamur alıp yoğurdu, önünde gözleme yapıp pişirdi. 9 Tavayı
alıp gözlemeyi önüne koyduysa da Amnon yemek istemedi. "Yanımdan herkesi
çıkarın" diye buyruk verdi. Herkes çıktı. 10 Sonra Amnon Tamar'a, "Yemeği
yatak odama getir de, elinden yiyeyim" dedi. Tamar hazırladığı gözlemeleri
kardeşi Amnon'un yatak odasına götürdü. 11 Yesin diye yemeği ona yak-
laştırınca, Amnon Tamar'ı yakalayarak, "Gel, benimle yat, kızkardeşim" dedi.

12 Ama Tamar, "Hayır, kardeşim, beni zorlama!" dedi, "İsrail'de böyle şey
yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma! 13 Sonra ben utancımı nasıl üstümden
atarım? Sense İsrail'de alçak biri durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o
beni senden esirgemez." 14 Ne var ki, Amnon Tamar'ı dinlemek istemedi.
Daha güçlü olduğu için onunla zorla yattı.

15 Bundan sonra Amnon Tamar'dan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu
nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güçlüydü. Amnon Tamar'a, "Kalk,
git!" dedi.

16 Tamar, "Hayır" dedi, "Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür
kötülükten daha büyük bir kötülüktür." Ama Amnon onu dinlemek istemedi.
17 Hizmetindeki uşağı çağırıp, "Bu kadını yanımdan dışarı çıkar, ardından da
kapıyı sürgüle" dedi. 18 Uşak Tamar'ı dışarı çıkarıp ardından kapıyı sürgüledi.
Tamar uzun kollu bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi.
19 Tamar başına kül saçıp sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini başına koyup
ağlaya ağlaya gitti.

20 Kardeşi Avşalom ona, "Seninle birlikte olan kardeşin Amnon muydu?"
diye sordu, "Haydi, kızkardeşim, sesini çıkarma. O senin üvey kardeşindir. Bu
olayın üzerinde durma." Böylece Tamar, kardeşi Avşalom'un evinde yalnız ve
üzgün yaşadı.

21 Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkelendi. 22 Avşalom ise Amnon'a
iyi kötü hiçbir şey söylemedi. Kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği için Amnon'dan
nefret ediyordu.

Avşalom Amnon'u Öldürüyor

23 Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koyun
kırkıcılarının bulunduğu Efrayim Kenti yakınındaki Baal-Hasor'a çağırdı.

24 Avşalom krala gelip, “Koyunlarımı kırktırıyorum” dedi, “Lütfen kral ve
görevlileri de kuluna katılsın.”
25 Kral Davut, “Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyelim, sana yük oluruz” diye
yanıtladı. Avşalom üstelediyse de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı.
26 Bunun üzerine Avşalom, “Öyleyse izin ver de kardeşim Amnon bizimle
gelsin” dedi.
Kral, “Amnon neden seninle gelsin?” diye sordu. 27 Ancak Avşalom
üsteleyince, kral Amnon'u ve bütün öbür oğullarını onunla gönderdi.
28 Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: “Dinleyin! Amnon'un şaraptan
iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size ‘Amnon'u vurun’ dediğim an onu
öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!”
29 Hizmetkârlar Avşalom'un buyruğuna uyarak Amnon'u öldürdüler. Kralın
öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar.
30 Onlar yoldayken, Avşalom'un kralın bütün oğullarını öldürdüğü, hiçbirinin
sağ kalmadığı söylentisi Davut'a ulaştı. 31 Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere
kapandı. Bütün görevlileri de, giysileri yırtılmış, yanıbaşındaydılar.
32 Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav şöyle dedi: “Efendim kral bütün
oğullarının öldürüldüğünü sanmasın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey
kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı.
33 Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının öldüğü haberini dikkate alma;
çünkü yalnız Amnon öldü.”
34 Bu arada Avşalom kaçtı.
Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yolundan büyük bir kalabalığın geldiğini
gördü. 35 Yonadav krala, “İşte oğulların geliyor! Kulunun dediği gibi oldu”
dedi. 36 O konuşmasını bitirir bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hıçkıra
hıçkıra ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar.
37 Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmay'ın yanına kaçtı. Davut ise oğlu
Amnon için sürekli yas tutuyordu. 38 Geşur'a kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı.
39 Kral Davut Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. Çünkü Amnon'un
ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

14

Avşalom Yeruşalim'e Dönüyor

1-2 Kral Davut'un Avşalom'u özlediğini anlayan Seruya oğlu Yoav, birini
gönderip Tekoa'da yaşayan bilge bir kadını getirtti. Yoav kadına, “Lütfen yasa
bürün” dedi, “Yas giysilerini giy. Yağ sürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir
kadın gibi davran. 3 Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet.” Sonra kadına neler
söyleyeceğini bildirdi.
4 Tekoalı kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak, “Ey kral, yardım
et!” dedi.
5 Kral, “Neyin var?” diye sordu.
Kadın, “Ben zavallı dul bir kadınım” diye yanıtladı, “Kocam öldü. 6 Ben
kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak
kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü. 7 Şimdi bütün boy halkı cariyene
karşı çıkıp, ‘Kardeşini öldüreni bize teslim et’ diyor, ‘Öldürdüğü kardeşinin
canına karşılık onu öldürelim. Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırmış oluruz.’
İşte geri kalan közümü de söndürecekler; yeryüzünde kocamın adını sürdürecek
soy kalmayacak.”
8 Kral, “Evine dön, ben davanla ilgili buyruk vereceğim” dedi.

13:37 2Sa.3:3

9 Tekoalı kadın, “Efendim kral, bu olayın suçlusu ben ve babamın ev halkı
olsun” dedi, “Kral ve tahtı suçsuz olsun.”
10 Kral, “Kim sana bir şey derse, onu bana getir” dedi, “Bir daha canını
sıkmaz.”
11 Kadın, “Öyleyse kral Tanrısı RAB'bin adına ant içsin de kanın öcünü alacak
kişi yıkımı büyütmesin” diye karşılık verdi, “Yoksa oğlumu yok edecekler.”
Kral, “Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar
gelmeyecektir” dedi.
12 Kadın, “İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim” dedi.
Kral, “Söyle” dedi.
13 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: “Neden Tanrı'nın halkına karşı böyle
bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çıkarıyor. Çünkü
sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedi. 14 Hepimizin öleceği kesin, toprağa
dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne
gönderilen kişi kendisinden uzak kalmasın diye çözüm yolları düşünür.
15 “Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeye geldim.
‘Kralla konuşayım, belki kölesinin dileğini yerine getirir’ diye düşündüm,
16 ‘Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrı'nın halkından yoksun bırakmak
isteyenin elinden kurtarmayı kabul eder.’ 17 Efendim kralın sözü beni
rahatlatsın dedim. Çünkü efendim kral iyiyi, kötüyü ayırt etmekte Tanrı'nın
meleği gibidir. Tanrın RAB seninle olsun!”
18 Kral, “Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama” dedi.
Kadın, “Efendim kral, buyur” diye karşılık verdi.
19 Kral, “Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?” diye sordu.
Kadın şöyle yanıtladı: “Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendim kral, hiçbir
sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyruk veren ve kölene bütün
bunları söyleten kulun Yoav'dır. 20 Kulun Yoav duruma bir çözüm getirmek
için yaptı bunu. Efendim, Tanrı'nın bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten
her şeyi bilir.”
21 Bunun üzerine kral Yoav'a, “İstediğini yapacağım” dedi, “Git, genç
Avşalom'u geri getir.”
22 Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, “Ey efendim kral, bugün
benden hoşnut olduğunu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptın” dedi.
23 Yoav hemen Geşur'a gidip Avşalom'u Yeruşalim'e getirdi. 24 Ne var ki,
kral, “Avşalom evine gitsin, yanıma gelmesin” diye buyruk verdi. Bu yüzden
Avşalom evine gitti; kralı görmedi.
25 Bütün İsrail'de Avşalom kadar yakışıklılığı için övülen kimse yoktu; tepe-
den tırnağa kusursuz biriydi. 26 Avşalom saçını kestirdiği zaman tartardı. Saçı
ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre
iki yüz şekel* çekerdi. 27 Avşalom'un üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı
vardı.
28 Avşalom kralı görmeden Yeruşalim'de iki yıl yaşadı. 29 Sonra Yoav'ı krala
göndermek için ona haber saldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci
kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi. 30 Avşalom kullarına, “Bakın,
Yoav'ın arpa tarlası benimkine bitişiktir” dedi, “Gidin, tarlayı ateşe verin.”
Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler.
31 Yoav kalkıp Avşalom'un evine gitti. “Kulların neden tarlamı ateşe verdi?”
diye sordu.

* **14:26** “Krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel”: Yaklaşık 2.5 kg.

32 Avşalom şöyle yanıtladı: “Bak, sana, ‘Buraya gel, seni krala göndereyim’
diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: ‘Neden Geşur'dan
geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Artık kralı görmek
istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün.’ ”
33 Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom'un söylediklerini krala iletti. Kral
Avşalom'u çağırttı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüstü yere kapandı.
Kral da onu öptü.

15

Avşalom Davut'a Karşı Ayaklanıyor

1 Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde
koşacak elli kişi hazırladı. 2 Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yolun
kenarında dururdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkese seslenip,
“Nerelisin?” diye sorardı.
Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi.
3 Avşalom ona şöyle derdi: “Bak, ileri sürdüğün savlar doğru ve haklı. Ne
var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok.” 4 Sonra konuşmasını şöyle
sürdürürdü: “Keşke kral beni ülkeye yargıç atasa! Davası ya da sorunu olan
herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!” 5 Biri önünde yüzüstü
yere kapanmak üzere yaklaştı mı, Avşalom elini uzatıp adamı tutar, öperdi.
6 Davasına baktırmak için krala gelen İsrailliler'in hepsine böyle davrandı.
Böylelikle İsrailliler'in gönlünü çeldi.
7 Dört yıl* sonra Avşalom krala, “İzin ver de Hevron'a gidip RAB'be adağımı
yerine getireyim” dedi, 8 “Çünkü ben kulun Aram'ın Geşur Kenti'nde yaşarken,
‘RAB beni Yeruşalim'e geri getirirse, O'na Hevron'da† tapınacağım’ diye adak
adamıştım.”
9-10 Kral, “Esenlikle git” dedi. Ne var ki, Hevron'a giden Avşalom bütün
İsrail oymaklarına gizlice ulaklar göndererek şöyle dedi: “Boru sesini duyar
duymaz, ‘Avşalom Hevron'da kral oldu’ diyeceksiniz.” 11 Yeruşalim'den
çağrılan iki yüz kişi olup bitenden haberleri olmaksızın, iyi niyetle Avşalom'la
birlikte gittiler. 12 Avşalom kurbanları keserken, Davut'un danışmanı Gilolu
Ahitofel'i de Gilo Kenti'nden getirtti. Böylece ayaklanma güç kazandı. Çünkü
Avşalom'u izleyen halkın sayısı giderek çoğalıyordu.

Davut Yeruşalim'den Kaçıyor

13 Bir ulak gelip Davut'a, “İsrailliler Avşalom'a yürekten bağlandı” dedi.
14 Bunun üzerine Davut Yeruşalim'de kendisiyle birlikte olan bütün
görevlilerine şöyle dedi: “Haydi kaçalım! Yoksa Avşalom'dan kaçıp
kurtulamayacağız. Hemen gidelim! Yoksa Avşalom ardımızdan çabucak yetişip
bizi yıkıma uğratır. Kenti de kılıçtan geçirir.”
15 Kralın görevlileri, “Efendimiz kral ne karar verirse yapmaya hazırız” diye
yanıtladılar.
16 Böylece kral ardısıra gelen bütün ev halkıyla birlikte yola koyuldu. Ancak
saraya baksınlar diye on cariyesini orada bıraktı. 17 Kralla yanındakiler
kentin en son evinde durdular. 18 Bütün kulları, Keretliler'le Peletliler kralın
yanından geçtiler. Gat'tan ardısıra gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın
önünden geçti.

---

* **15:7** Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice “Dört yıl”, Masoretik metin “Kırk yıl”. † **15:8** Bazı Septuaginta elyazmaları “Hevron'da”. Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

19 Kral Gatlı İttay'a, “Neden sen de bizimle geliyorsun?” dedi, “Geri dön ve
yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş bir yabancısın. 20 Daha dün
geldin. Bugün nereye gideceğimi kendim bilmezken, seni de bizimle birlikte
mi dolaştırayım? Kardeşlerinle birlikte geri dön. Tanrı'nın sevgisi ve sadakati
üzerinde olsun!”
21 Ama İttay şöyle yanıtladı: “Efendim kral, yaşayan RAB'bin adıyla ve
yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölüm için olsun, sen neredeysen
kulun ben de orada olacağım.”
22 Davut İttay'a, “Yürü, geç!” dedi. Böylece Gatlı İttay yanındaki bütün
adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti. 23 Halk geçerken, bütün yöre halkı
hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Kral Kidron Vadisi'ni geçti. Halk da kırlara doğru
ilerledi.
24 Kâhin Sadok'la Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı* taşıyan Levililer de ora-
daydı. Tanrı'nın Sandığı'nı yere koydular. Bütün halk kentten çıkana dek
Aviyatar sunular sundu.
25 Sonra kral, Sadok'a, “Tanrı'nın Sandığı'nı kente geri götür” dedi, “RAB
benden hoşnut kalırsa, beni geri getirir, sandığı ve konduğu yeri bana gösterir.
26 Ama, ‘Senden hoşnut değilim’ derse, işte buradayım, bana uygun gördüğünü
yapsın.” 27 Kral Kâhin Sadok'la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Sen bilici değil
misin‡? Oğlun§ Ahimaas'ı ve Aviyatar oğlu Yonatan'ı yanına al; Aviyatar'la
birlikte esenlikle kente dönün. 28 Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek
ben kırda, ırmağın sığ yerinde bekleyeceğim.” 29 Böylece Sadok'la Aviyatar
Tanrı'nın Sandığı'nı Yeruşalim'e geri götürüp orada kaldılar.
30 Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağı'na çıkıyordu. Başı örtülüydü, yalınayak
yürüyordu. Yanındaki herkesin başı örtülüydü ve ağlayarak dağa çıkıyorlardı.
31 O sırada biri Davut'a, “Ahitofel Avşalom'dan yana olan suikastçıların
arasında” diye bildirdi.
Bunun üzerine Davut, “Ya RAB, Ahitofel'in öğüdünü boşa çıkar” diye dua etti.
32 Davut Tanrı'ya tapılan tepenin doruğuna varınca, Arklı Huşay giysisi
yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı. 33 Davut ona, “Benimle birlikte
gelirsen, bana yük olursun” dedi, 34 “Ama kente döner ve Avşalom'a, ‘Ey kral,
senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana
öyle kulluk edeceğim’ dersen, Ahitofel'in öğüdünü benim için boşa çıkarırsın.
35 Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın
sarayında duyduğun her şeyi onlara bildir. 36 Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar
oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana
iletebilirsiniz.”
37 Böylece Davut'un dostu Huşay Yeruşalim'e gitti. Tam o sırada Avşalom da
kente giriyordu.

16

Davut'la Siva

1 Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşet'in hizmetkârı Siva palan
vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz tane taze
meyve ve bir tulum şarap yüklü iki eşekle onu karşıladı. 2 Kral, Siva'ya,
“Bunları niçin getirdin?” diye sordu.
Siva, “Eşekler kral ailesinin binmesi, ekmekle taze meyve hizmetkârların
yemesi, şarapsa kırda yorgun düşenlerin içmesi için” diye yanıtladı.
3 Kral, “Efendin Saul'un torunu nerede?” diye sordu.

---

‡ **15:27** Masoretik metin “Sen bilici değil misin?”, Septuaginta “Bakın”. § **15:27** “Oğlun”: Masoretik metin “Oğlun ... iki oğlunu”. **16:1** 2Sa.9:9-10

Siva, “Yeruşalim'de kalıyor” diye yanıtladı, “Çünkü ‘İsrail halkı bugün atamın krallığını bana geri verecek’ diye düşünüyor.”
4 Kral, “Mefiboşet'in her şeyi senindir” dedi.
Siva, “Önünde eğilirim, efendim kral! Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın” dedi.

Davut'la Şimi

5 Kral Davut Bahurim'e vardığında, Saul ailesinin geldiği boydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı. 6 Bütün askerler ve koruyucular Kral Davut'un sağında, solunda olmasına karşın, Şimi Davut'la askerlerini taşlıyordu. 7 Şimi lanetler okuyarak, “Çekil git, ey eli kanlı, alçak adam!” diyordu, 8 “RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarının karşılığını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşalom'a verdi. Sen eli kanlı bir adam olduğun için bu yıkıma uğradın!”
9 Seruya oğlu Avişay krala, “Bu ölü köpek neden efendim krala lanet okusun?” dedi, “İzin ver de gidip başını uçurayım.”
10 Ama kral, “Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!” dedi, “RAB ona, ‘Davut'a lanet oku’ dediği için lanet okuyorsa, kim, ‘Bunu neden yapıyorsun’ diye sorabilir?”
11 Sonra Davut Avişay'la askerlerine, “Öz oğlum beni öldürmeye çalışırken, şu Benyaminli'nin yaptığına şaşmamalı” dedi, “Bırakın onu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur. 12 Belki RAB sıkıntımı görür de, bugün okunan lanetlerin karşılığını iyilikle verir.”
13 Davut'la adamları yollarına devam ettiler. Davut'un karşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanet okuyor, taş, toprak atıyordu. 14 Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halk orada dinlendiler.
15 Avşalom'la İsrail halkı Yeruşalim'e girmişlerdi. Ahitofel de Avşalom'la birlikteydi. 16 Davut'un dostu Arklı Huşay, Avşalom'un yanına varınca, “Yaşasın kral! Yaşasın kral!” diye bağırdı.
17 Avşalom Huşay'a, “Dostuna bağlılığın bu mu? Neden dostunla gitmedin?” diye sordu.
18 Huşay, “Hayır” diye yanıtladı, “Ben RAB'bin, bu halkın ve bütün İsrailliler'in seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım. 19 Üstelik Davut oğlu Avşalom'dan başka kime hizmet edeceğim? Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim.”
20 Avşalom Ahitofel'e, “Ne yapmalıyız, bize öğüt ver” dedi.
21 Ahitofel, “Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerle yat” diye karşılık verdi, “Böylece bütün İsrail babanın nefretini kazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerini daha da güçlenmiş bulacaklar.”
22 Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsrailliler'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.

Huşay Ahitofel'in Öğüdünü Bozuyor

23 O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü ileten bir adamınki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğüdünü öyle kabul ederlerdi.

17

1 Ahitofel Avşalom'a şöyle dedi: “İzin ver de on iki bin kişi seçeyim, bu gece kalkıp Davut'un peşine düşeyim. 2 Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırıp

16:22 2Sa.12:11-12

gözünü korkutayım. Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral
Davut'u öldürürüm. 3 Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın dönmesi,
öldürmek istediğin adamın ölümüne bağlıdır. Böylece halk da esenlikte olur."
4 Bu öğüt Avşalom'u ve İsrail ileri gelenlerini hoşnut etti.
5 Avşalom, "Arklı Huşay'ı da çağırın, neler söyleyeceğini duyalım" dedi.
6 Huşay gelince Avşalom, "Ahitofel bu öğüdü verdi" dedi, "Onun öğüdüne
uyalım mı? Yoksa, sen öğüt ver."
7 Huşay Avşalom'a, "Bu kez Ahitofel'in verdiği öğüt iyi değil" dedi, 8 "Baban
Davut'la adamlarının güçlü savaşçılar olduklarını biliyorsun. Kırda yavru-
larından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeliler. Baban deneyimli bir savaşçıdır,
geceyi askerlerle geçirmez. 9 Şu anda ya bir mağarada ya da başka bir yerde
gizlenmiştir. Davut askerlerine karşı ilk saldırıyı yapınca, bunu her duyan,
'Avşalom'u destekleyenler arasında kırım var' diyecek. 10 O zaman aslan
yürekli yiğitler bile korkuya kapılacak. Çünkü bütün İsrailliler babanın güçlü,
yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir.
11 "Onun için sana öğüdüm şu: Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, kıyıların kumu
kadar olan İsrailliler çevrene toplansın, sen de savaşa katıl. 12 O zaman
gizlendiği yerlerden birinde Davut'un üstüne yürürüz; yeryüzüne düşen çiy
gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de yaşatmayız. 13 Eğer bir
kente çekilirse, İsrailliler o kente halatlar getirir, tek bir taş kalmayıncaya dek
kenti vadiye indiririz."
14 Avşalom'la İsrailliler, "Arklı Huşay'ın öğüdü Ahitofel'in öğüdünden daha iyi"
dediler. Çünkü RAB, Avşalom'u yıkıma uğratmak için, Ahitofel'in iyi öğüdünü
boşa çıkarmayı tasarlamıştı.
15 Huşay Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şöyle dedi: "Ahitofel Avşalom'a ve
İsrail'in ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, bense şöyle öğüt verdim. 16 Şimdi siz
Davut'a hemen şu haberi gönderin: 'Geceyi kırdaki ırmağın sığ yerinde geçirme,
duraksamadan karşı yakaya geç; yoksa kral da yanındakilerin tümü de yok
olabilir.' "
17 Bu sırada Yonatan'la Ahimaas Eyn-Rogel'de kalıyorlardı. Bir hizmetçi
kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar da gidip duyduklarını
Kral Davut'a bildiriyorlardı. Çünkü kendileri kente girerken görünmeyi göze
alamıyorlardı. 18 Ama bir genç onları görüp Avşalom'a bildirdi. Bunun üzerine
Yonatan'la Ahimaas hemen oradan ayrılıp Bahurim'de bir adamın evine
gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatan'la Ahimaas kuyuya indiler.
19 Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi. Bir şey belli olmasın
diye örtünün üstüne başak yaydı. 20 Avşalom'un görevlileri eve, kadının yanına
varınca, "Ahimaas'la Yonatan nerede?" diye sordular.
Kadın, "Irmağın karşı yakasına geçtiler" diye yanıtladı. Avşalom'un görevlileri
onları aramaya gittiler; bulamayınca Yeruşalim'e döndüler.
21 Adamlar gittikten sonra, Ahimaas'la Yonatan kuyudan çıktılar ve olup
bitenleri bildirmek üzere Kral Davut'a gittiler. Ona, "Haydi, hemen ırmağı
geçin" dediler, "Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi." 22 Bunun üzerine
Davut'la yanındaki bütün halk Şeria Irmağı'nı çabucak geçti. Şafak söktüğünde
Şeria Irmağı'nı geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı.
23 Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palan vurdu; yola
koyulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koyduktan sonra kendini astı.
Ölüsünü babasının mezarına gömdüler.
24 Davut Mahanayim'e vardığı sırada Avşalom'la yanındaki İsrail askerleri
Şeria Irmağı'nı geçtiler. 25 Avşalom Yoav'ın yerine Amasa'yı ordu komutanı

atamıştı. Amasa Yitra adında bir İsmaili'nin* oğluydu. Annesi Nahaş'ın kızı
Avigayil'di; Yoav'ın annesi Seruya'nın kızkardeşiydi. 26 Avşalom'la İsrailliler
Gilat bölgesinde ordugah kurdular.
27-29 Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden Na-
haş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay
ona yataklar, taslar, toprak kaplar getirdiler. Ayrıca Davut'la yanındakilerin
yemesi için buğday, arpa, un, kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal,
tereyağı, inek peyniri ve koyun da getirdiler. "Halk kırda yorulmuştur, aç ve
susuzdur" diye düşünmüşlerdi.

18

Avşalom'un Ölümü

1 Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı. Onlara binbaşılar
ve yüzbaşılar atadı. 2 Sonra orduyu Seruya oğlu Yoav'ın, kardeşi Avişay'ın ve
Gatlı İttay'ın denetiminde üç kol halinde gönderdi. Kral askerlere, "Ben de
sizinle birlikte gideceğim" dedi.
3 Ancak askerler, "Bizimle gelmemelisin" diye karşılık verdiler, "Çünkü
kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız bizi umursamaz; yarımız ölse bile
umursamazlar. Sen bizim gibi on bin adama değersin. Sen kentten bize
yardım et, daha iyi."
4 Kral, "Gözünüzde iyi olanı yapacağım" dedi.
Adamları yüzer ve biner kişilik birlikler halinde kentten çıkarken kral
kapının yanında duruyordu. 5 Kral, Yoav'a, Avişay'a ve İttay'a, "Benim hatırım
için genç Avşalom'a sert davranmayın" diye buyurdu. Bütün askerler kralın
komutanlara Avşalom'a ilişkin buyruk verdiğini duydular.
6 Davut'un ordusu İsrailliler'le savaşmak üzere tarlalara çıktı. Savaş Efrayim
Ormanı'nda başladı. 7 İsrail ordusu Davut'un adamları önünde yenilgiye
uğradı. Büyük bir kırım oldu. O gün yirmi bin kişi öldü. 8 Savaş her yana
yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısı kılıçtan geçirilenlerin sayısından
daha çoktu.
9 Avşalom ansızın Davut'un adamlarıyla karşılaştı. Avşalom katıra binmişti.
Katır büyük bir yabanıl fıstık ağacının sık dalları altından geçerken, Avşalom'un
başı dallara takıldı. Katır yoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı.
10 Adamlardan biri bunu gördü. Yoav'a, "Avşalom'u bir yabanıl fıstık ağacına
asılı gördüm" diye bildirdi.
11 Yoav, haberi verene, "Onu gördün mü? Neden onu orada öldürmedin?
Sana on parça gümüşle bir kemer verirdim" dedi.
12 Ama adam, "Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğluna elimi
kaldırmam" diye yanıtladı, "Çünkü kralın sana, Avişay'a ve İttay'a, 'Benim
hatırım için genç Avşalom'u koruyun' diye buyruk verdiğini duyduk. 13 Oysa
Avşalom'u öldürseydim –hiçbir şey kraldan gizli kalmaz– o zaman sen de beni
savunmazdın."
14 Yoav, "Seninle böyle vakit kaybedemem" dedi. Üç kargı aldı, yabanıl
fıstık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalom'un yüreğine sapladı.
15 Bunun üzerine Yoav'ın silahlarını taşıyan on genç Avşalom'un çevresini sarıp
onu öldürdüler.
16 Yoav boru çaldırınca, askerler İsrailliler'i kovalamayı bırakıp geri döndüler.
Yoav onların savaşı sürdürmelerine engel oldu. 17 Yoav'ın askerleri Avşalom'u

* **17:25** Bazı Septuaginta elyazmaları ve 1Ta.2:17 "İsmaili", Masoretik metin "İsrailli".

alıp ormanda derin bir çukura attılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsrailliler evlerine kaçtılar.

18 Avşalom daha sağken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisi'ne dikmişti. Çünkü, "Adımı anımsatacak bir oğlum yok" diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir.

Davut Yas Tutuyor

19 Sadok oğlu Ahimaas Yoav'a, "İzin ver de koşup krala RAB'bin onu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim" dedi.

20 Yoav, "Olmaz, bugün haberi götüren sen olmayacaksın" dedi, "Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü." 21 Sonra bir Kûşlu'ya*, "Sen git, gördüklerini krala bildir" dedi. Kûşlu Yoav'ın önünde yere kapandı, sonra koşmaya başladı.

22 Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, "Ne olursa olsun, izin ver, ben de Kûşlu'nun ardısıra koşayım" dedi.

Yoav, "Oğlum, neden koşmak istiyorsun?" dedi, "Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!"

23 Ahimaas, "Ne olursa olsun koşacağım" diye karşılık verdi.

Yoav, "Koş öyleyse" dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundan koşarak Kûşlu'yu geçti.

24 Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu. Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye göz gezdirince, tek başına koşan birini gördü. 25 Krala seslenerek gördüğünü bildirdi.

Kral, "Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir" dedi. Adam gitgide yaklaşıyordu.

26 Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, "İşte tek başına koşan bir adam daha!" diye seslendi.

Kral, "O da iyi haber getiriyor" dedi.

27 Nöbetçi, "Sanırım birinci adamın koşuşu Sadok oğlu Ahimaas'ın koşuşuna benziyor" dedi.

Kral, "Ahimaas iyi adamdır" diye karşılık verdi, "İyi haberle gelir."

28 Ahimaas krala, "Her şey yolunda!" diye seslendi. Kralın önünde yüzüstü yere kapanarak, "Efendimiz krala el kaldıranları teslim eden Tanrın RAB'be övgüler olsun!" dedi.

29 Kral, "Genç Avşalom güvenlikte mi?" diye sordu.

Ahimaas şöyle yanıtladı: "Yoav kralın hizmetkârı Kûşlu'yla beni gönderdiği sırada büyük bir karışıklık gördüm, ama ne olduğunu anlamadım."

30 Kral, "Bir yana çekilip burada bekle" dedi. Ahimaas da çekilip beklemeye başladı.

31 Tam o sırada Kûşlu geldi. "Efendimiz krala müjde!" dedi, "Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı."

32 Kral Kûşlu'ya, "Genç Avşalom güvenlikte mi?" diye sordu.

Kûşlu, "Efendimiz kral!" diye yanıtladı, "Düşmanlarının ve kötü amaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun."

33 Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya çıkıp ağladı. Giderken, "Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!" diye inliyordu, "Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum! Ah oğlum Avşalom!"

19

Yoav Davut'u Paylıyor

1 Yoav'a, "Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor" diye bildirdiler.

2 O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu için acı çektiğini
duymuşlardı. 3 Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kente utanarak
girdiler. 4 Kral ise yüzünü örtmüş, yüksek sesle, "Ah oğlum Avşalom! Avşalom,
oğlum, oğlum!" diye bağırıyordu.
5 Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona şöyle dedi: "Bugün senin canını,
oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının
hepsini utandırdın. 6 Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden
nefret ediyorsun: Bugün komutanlarının ve adamlarının senin gözünde
değersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki, Avşalom sağ kalıp hepimiz
ölseydik senin için daha iyi olurdu!
7 "Haydi kalk, gidip adamlarını yüreklendir! RAB'bin adıyla ant içerim ki,
gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden
şimdiye dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak."
8 Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, "İşte
kral kentin kapısında oturuyor" diye haber salındı. Onlar da kralın yanına
geldiler.

Davut Yeruşalim'e Dönüyor

Bu arada İsrailliler evlerine kaçmışlardı. 9 İsrail oymaklarından olan herkes
birbiriyle tartışıyor ve, "Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı" diyordu,
"Bizi Filistliler'in elinden kurtaran da odur. Şimdiyse Avşalom yüzünden ülkeyi
bırakıp kaçtı. 10 Bizi yönetmesi için meshettiğimiz Avşalom'sa savaşta öldü.
Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda susup duruyorsunuz?"
11 Kral Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şu haberi gönderdi:
"Yahuda'nın ileri gelenlerine deyin ki, 'Bütün İsrail'de konuşulanlar kralın
konutuna dek ulaştığına göre, kralı sarayına geri getirmekte siz neden
sonuncu oluyorsunuz? 12 Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı
geri getirmekte neden en son siz davranıyorsunuz?'
13 "Amasa'ya da şöyle deyin: 'Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoav'ın yerine
ordunun sürekli komutanı atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha
kötüsünü yapsın!' "
14 Böylece Davut bütün Yahudalılar'ı derinden etkiledi. Yahudalılar krala,
"Bütün adamlarınla birlikte dön!" diye haber gönderdiler. 15 Kral dönüp Şeria
Irmağı'na vardı.
Yahudalılar kralı karşılamak ve Şeria Irmağı'ndan geçirmek için Gilgal'a
geldiler. 16 Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimi de Kral Davut'u
karşılamak için Yahudalılar'la birlikte çıkageldi. 17 Yanında Benyamin oy-
mağından bin kişi vardı. Saul evinin hizmetkârı Siva da on beş oğlu ve yirmi
kölesiyle birlikte hemen Şeria Irmağı'na, kralın yanına geldi. 18 Kralın ev
halkını karşıya geçirmek ve onun istediğini yapmak için ırmağın sığ yerinden
karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağı'nı geçmek üzereydi ki, Gera oğlu Şimi
kendini onun önüne attı. 19 Krala, "Efendim, beni suçlu sayma" dedi, "Ey
efendim kral, Yeruşalim'den çıktığın gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde
tutma. 20 Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralı karşılamak için
bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim."
21 Seruya oğlu Avişay, "Şimi öldürülmeli, çünkü RAB'bin meshettiği kişiye
lanet okudu" dedi.
22 Davut, "Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz değil!" dedi, "Bugün bana
düşman oldunuz. İsrail'de bugün bir tek kişi öldürülmeyecek! İsrail'in Kralı
olduğumu bilmiyor muyum?" 23 Sonra ant içerek Şimi'ye, "Ölmeyeceksin!" dedi.

19:16 2Sa.16:5-13

24 Saul'un torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralın gittiği günden
esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını da, giysilerini de yıkamamış,
bıyığını kesmemişti. 25 Kralı karşılamak için Yeruşalim'den geldiğinde, kral,
"Mefiboşet, neden benimle gelmedin?" diye sordu.
26 Mefiboşet şöyle yanıtladı: "Ey efendim kral! Kulun topal olduğundan,
kulum Siva'ya, 'Eşeğe palan vur da binip kralla birlikte gideyim' dedim.
Ama o beni kandırdı. 27 Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı.
Ama sen, ey efendim kral, Tanrı'nın bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı
yap. 28 Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken, kuluna
sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın. Artık senden daha
başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?"
29 Kral, "İşlerin hakkında daha fazla konuşmana gerek yok" dedi, "Sen ve
Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum."
30 Mefiboşet, "Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü, bütün toprak-
ları Siva alsın" diye karşılık verdi.
31 Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağı'nı geçişte krala eşlik edip onu uğurlamak
üzere Rogelim'den gelmişti. 32 Barzillay çok yaşlıydı, seksen yaşındaydı. Kral
Mahanayim'de kaldığı sürece, geçimini o sağlamıştı. Çünkü Barzillay çok
varlıklıydı. 33 Kral Barzillay'a, "Benimle karşıya geç, Yeruşalim'de ben senin
geçimini sağlayacağım" dedi.
34 Ama Barzillay, "Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikte Yeruşalim'e
gideyim?" diye karşılık verdi, 35 "Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötüyü
ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek
şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla
yük olayım? 36 Kulun Şeria Irmağı'nı kralla birlikte geçerek sana birazcık eşlik
edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsin? 37 İzin ver de döneyim, kentimde,
annemin babamın mezarı yanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o
seninle karşıya geçsin. Uygun gördüğünü ona yaparsın."
38 Kral, "Kimham benimle karşıya geçecek ve ona senin uygun gördüğünü
yapacağım" dedi, "Benden ne dilersen yapacağım." 39 Bundan sonra kralla
bütün halk Şeria Irmağı'nı geçti. Kral Barzillay'ı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay
evine döndü.
40 Kral Gilgal'a geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. Bütün Yahudalılar'la
İsrailliler'in yarısı krala eşlik ettiler. 41 Sonra İsrailliler krala varıp şöyle dediler:
"Neden kardeşlerimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve
bütün adamlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçirdiler?"
42 Bunun üzerine Yahudalılar İsrailliler'e, "Çünkü kral bizden biri!" dediler,
"Buna neden kızdınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize
bir şey aldık mı?"
43 İsrailliler, "Kralda on payımız var" diye yanıtladılar, "Davut'ta sizden
daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri
getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?"
Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsrailliler'inkinden daha sert oldu.

20

Şeva Başkaldırıyor

1 O sırada Benyamin oymağından Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam bir
rastlantı sonucu Gilgal'daydı. Şeva boru çalıp,

19:24 2Sa.9:1-13; 16:1-4 **19:31** 2Sa.17:27-29 **20:1** 1Kr.12:16; 2Ta.10:16

“İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz
Ne de payımız var” dedi,
“Ey İsrailliler, herkes kendi evine dönsün!”

2 Bunun üzerine bütün İsrailliler Davut'u bırakıp Bikri oğlu Şeva'nın ardından
gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıp Şeria Irmağı'ndan Yeruşalim'e dek
ona eşlik ettiler.
3 Kral Davut Yeruşalim'deki sarayına varınca, saraya bakmak için bıraktığı
on cariyeyi gözetim altına aldı, onların geçimini sağladı. Ancak yataklarına
girmedi. Onlar da ölünceye dek göz altında dul kadınlar gibi yaşadılar.
4 Davut Amasa'ya, “Üç gün içinde Yahudalılar'ı yanıma çağır. Sen de burada
ol” dedi. 5 Amasa Yahudalılar'ı çağırmaya gitti. Ama belirlenen zamanda
dönmedi.
6 Bunun üzerine Davut Avişay'a, “Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan
daha büyük kötülük yapacak” dedi, “Efendinin adamlarını al ve onu kovala.
Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaçar.” 7 Böylece Yoav'ın adamları,
Keretliler'le Peletliler ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için
Avişay'ın komutasında Yeruşalim'den çıktılar.
8 Givon'daki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi.
Yoav savaş giysisini giymişti. Giysinin üzerine bir kemer kuşanmış, kemere
kınında duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kınından çıktı.
9 Yoav Amasa'ya, “İyi misin, kardeşim?” diye sordu. Onu öpmek için sağ
eliyle Amasa'nın sakalından tuttu. 10 Amasa Yoav'ın elindeki kılıcı farketmedi.
Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasa'nın bağırsakları yere döküldü. İkinci
vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü.
Bundan sonra Yoav'la kardeşi Avişay, Bikri oğlu Şeva'yı kovalamayı
sürdürdüler. 11 Yoav'ın adamlarından biri, Amasa'nın ölüsü yanında du-
rup, “Yoav'ı tutan ve Davut'tan yana olan herkes Yoav'ın ardından gitsin”
dedi. 12 Amasa'nın ölüsü yolun ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoav'ın
adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasa'yı yoldan
sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı. 13 Ölü yoldan kaldırıldıktan
sonra herkes Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yoav'ın ardından gitti.
14 Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berliler'in bölgesinden geçip Avel-
Beytmaaka'ya geldi. Berliler de toplanıp onu izleyerek kente girdiler.
15 Yoav'la bütün adamları varıp Avel-Beytmaaka Kenti'nde Şeva'yı kuşattılar.
Topraktan kentin suruna bitişik bir yığın yaptılar ve suru devirmek için
yıkmaya başladılar.
16 O sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: “Dinleyin! Dinleyin!
Yoav'a buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım.” 17 Yoav kadına
yaklaştı.
Kadın, “Yoav sen misin?” diye sordu.
Yoav, “Benim” diye yanıtladı.
Kadın, “Kölenin sözlerini dinle” dedi.
Yoav, “Dinliyorum” dedi.
18 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: “Eskiden, ‘Avel Kenti'ne danışın’
derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi. 19 Biz İsrail'in esenliğini isteyen
güvenilir kişileriz. Sense İsrail'e ana gibi kucak açan kentlerden birini yıkmaya
çalışıyorsun. Neden RAB'bin halkını yok etmek istiyorsun?”

20:3 2Sa.16:22

20 Yoav, “Asla!” diye yanıtladı, “Ne yıkmak, ne de yok etmek istiyorum.
21 Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adındaki adam
Kral Davut'a başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekileyim.”
Kadın, “Onun başı surun üzerinden sana atılacak” dedi.
22 Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu Şeva'nın
başını kesip Yoav'a attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp
evlerine gittiler. Yoav da Yeruşalim'e, kralın yanına döndü.

Davut'un Görevlileri

23 Yoav İsrail ordusunun komutanıydı. Yehoyada oğlu Benaya ise
Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. 24 Adoram angaryasına çalışanlardan
sorumluydu. Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi. 25 Şeva yazman,
Sadok'la Aviyatar kâhindi. 26 Yairli İra ise Davut'un kâhiniydi.

21

Givonlular Öç Alıyor

1 Davut'un döneminde, üç yıl art arda kıtlık oldu. Davut RAB'be danıştı.
RAB şöyle yanıtladı: “Buna kan döken Saul ile ailesi neden oldu. Çünkü
Saul Givonlular'ı öldürdü.” 2 Kral Givonlular'ı çağırtıp onlarla konuştu.
–Givonlular İsrail soyundan değildi. Amorlular'dan sağ kalan bir halktı.
İsrailliler onları sağ bırakacaklarına ant içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda
halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok etmeye çalışmıştı.– 3 Davut
Givonlular'a, “Sizin için ne yapabilirim? RAB'bin halkını kutsamanız için bu
suçu nasıl bağışlatabilirim?” diye sordu.
4 Givonlular ona şöyle karşılık verdi: “Saul'la ailesinden ne altın ne de
gümüş isteriz; İsrail'de herhangi birini öldürmek de istemeyiz.”
Davut, “Ne isterseniz yaparım” dedi.
5-6 Şöyle karşılık verdiler: “Bizi yok etmeye çalışan ve İsrail ülkesinin
hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadan kaldırmayı tasarlayan adamın
oğullarından yedisi bize verilsin. RAB'bin seçilmişi Saul'un Giva Kenti'nde
RAB'bin önünde onları asalım.”
Kral, “Onları vereceğim” dedi.
7 Kral, Saul oğlu Yonatan'la RAB'bin önünde içtiği anttan ötürü, Yonatan oğlu
Mefiboşet'i esirgedi. 8 Onun yerine, Aya kızı Rispa'nın Saul'dan doğurduğu
Armoni ve Mefiboşet adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Merav'ın Meholalı Barzil-
lay oğlu Adriel'den doğurduğu beş oğlunu aldı. 9 Davut onları Givonlular'ın
eline teslim etti. Givonlular onları dağda, RAB'bin önünde astılar. Yedisi de
aynı anda öldüler. Biçme zamanının ilk günlerinde, arpa biçme zamanının
başlangıcında öldürüldüler.
10 Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanın üzerine serdi. Biçme
zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerine gökten yağmur yağana dek Rispa
orada kaldı; cesetleri gündüzün yırtıcı kuşlardan, geceleyin yabanıl hayvan-
lardan korudu.
11 Saul'un cariyesi Aya kızı Rispa'nın yaptıkları Davut'a bildirildi. 12
Davut gidip Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Yaveş-Gilatlılar'dan aldı.
Filistliler Gilboa Dağı'nda Saul'u öldürdükleri gün, onun ve oğlunun cesetlerini
Beytşean alanında asmışlardı. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan
almıştı. 13 Davut Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini oradan getirdi.
Asılmış yedi kişinin kemikleri de toplandı. 14 Saul'la oğlu Yonatan'ın kemik-
lerini Benyamin bölgesindeki Sela'da Saul'un babası Kiş'in mezarına gömdüler.

21:2 Yşu.9:3-15 **21:7** 1Sa.20:15-17; 2Sa.9:1-7 **21:12** 1Sa.31:8-13

Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı.

Filistliler'e Karşı Savaş (1Ta.20:4-8)

15 Filistliler'le İsrailliler arasında yeniden savaş çıktı. Davut'la adamları
gidip Filistliler'e karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü. 16-17 Ucu
üç yüz şekel* ağırlığında bir tunç mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan
Rafaoğulları'ndan Filistli Yişbi-Benov Davut'u öldürmeyi amaçlıyordu. Ama
Seruya oğlu Avişay Davut'un yardımına koştu; saldırıp onu öldürdü. Bundan
sonra Davut'un adamları ant içerek, Davut'a, "İsrail'in ışığını söndürmemek için
bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin" dediler.
18 Bir süre sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Bu savaş sırasında
Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü.
19 İsrailliler'le Filistliler arasında Gov'da bir savaş daha çıktı. Beytlehemli
Yareoregim'in oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ı öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı
dokumacı tezgahının sırığı gibiydi.
20 Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri,
ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da
Rafa soyundandı. 21 Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi
Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.
22 Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları
tarafından öldürüldüler.

22

Davut'un Zafer Ezgisi (Mez.18:1-50)

1 RAB, Davut'u bütün düşmanlarının ve Saul'un elinden kurtardığı gün
Davut RAB'be şu ezgiyi okudu. 2 Şöyle dedi:
"RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,
3 Tanrım, kayamdır, O'na sığınırım,
Kalkanım, güçlü kurtarıcım,
Korunağım, sığınacak yerimdir.
Kurtarıcım, zorbalıktan beni sen kurtarırsın!
4 Övgüye değer RAB'be seslenir,
Kurtulurum düşmanlarımdan.
5 Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı,
Yıkım selleri bastı,
6 Ölüler diyarının bağları sardı,
Ölüm tuzakları çıktı karşıma.
7 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,
Tanrım'a seslendim.
Tapınağından sesimi duydu,
Haykırışım kulaklarına ulaştı.
8 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,
Titreyip sarsıldı göklerin temelleri,
Çünkü RAB öfkelenmişti.
9 Burnundan duman yükseldi,
Ağzından kavurucu ateş
Ve korlar fışkırdı.

---

* **21:16-17** "Üç yüz şekel": Yaklaşık 3.5 kg.

10 Kara buluta basarak
Gökleri yarıp indi.
11 Bir Keruv'a* binip uçtu,
Rüzgarın kanatları üstünde belirdi.
12 Karanlığı örtündü,
Kara bulutları kendine çardak yaptı.
13 Varlığının parıltısından
Korlar savruluyordu.
14 RAB göklerden gürledi,
Duyurdu sesini Yüceler Yücesi.
15 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı,
Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.
16 RAB'bin azarlamasından,
Burnundan çıkan güçlü soluktan,
Denizin dibi göründü,
Yeryüzünün temelleri açığa çıktı.
17 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,
Çıkardı beni derin sulardan.
18 Beni zorlu düşmanımdan,
Benden nefret edenlerden kurtardı,
Çünkü onlar benden daha güçlüydü.
19 Felaket günümde karşıma dikildiler,
Ama RAB bana destek oldu.
20 Beni huzura kavuşturdu,
Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.
21 RAB doğruluğumun karşılığını verdi,
Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
22 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm,
Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
23 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,
Kurallarından ayrılmadım.
24 O'nun önünde kusursuzdum,
Suç işlemekten sakındım.
25 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma
Ve gözünde pak yaşayışıma göre ödüllendirdi.
26 Sadık kuluna sadakat gösterir,
Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
27 Pak olanla pak olur,
Eğriye eğri davranırsın.
28 Alçakgönüllüleri kurtarır,
Gururluları gözler, gururunu kırarsın.
29 Ya RAB, ışığım sensin!
Karanlığımı aydınlatırsın.
30 Desteğinle akıncılara saldırır,
Seninle surları aşarım, Tanrım.
31 Tanrı'nın yolu kusursuzdur,
RAB'bin sözü arıdır.
O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
32 Var mı RAB'den başka tanrı?
Tanrımız'dan başka kaya var mı?
33 Sığınağım Tanrı'dır,
Yolumu doğru kılan O'dur.

34 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,
Doruklarda tutar beni.
35 Bana savaşmayı öğretti,
Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
36 Bana zafer kalkanını bağışlarsın,
Alçakgönüllülüğün beni yüceltir.
37 Bastığım yerleri genişletirsin,
Burkulmaz bileklerim.
38 Düşmanlarımı kovalayıp yok ettim,
Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
39 Onları ezip yok ettim, kalkamaz oldular,
Ayaklarımın altına serildiler.
40 Savaş için beni güçle donattın,
Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
41 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,
Benden nefret edenleri yok ettim.
42 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
43 Yerin tozu gibi onları ezdim,
Sokak çamuru gibi ayağımın altında çiğnedim.
44 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,
Uluslara önder olarak beni korudun,
Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
45 Yabancılar bana boyun eğiyor,
Duyar duymaz sözümü dinliyorlar.
46 Yabancıların betleri benizleri attı,
Titreyerek* çıkıyorlar kalelerinden.
47 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Yüce olsun kurtarıcım, Kayam Tanrım!
48 O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.
49 Düşmanlarımdan kurtarır,
Başkaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır.
50 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,
Adını ilahilerle öveceğim.
51 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,
Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.”

23

Davut'un Son Sözleri

1 Davut'un son sözleri şunlardır:
“İşay oğlu Davut,
Tanrı'nın yükselttiği adam,
Yakup'un Tanrısı'nın meshettiği,
İsrail'in sevilen ezgi okuyucusu şöyle diyor:
2 RAB'bin Ruhu benim aracılığımla konuşuyor,
Sözü dilimin ucundadır.
3 İsrail'in Tanrısı konuştu,

22:34 İbr.3:19 * **22:46** Olası metin “Titreyerek” (bkz. Mez.18:45), Masoretik metin “Silah kuşanarak”.
22:50 Rom.15:8-9

İsrail'in kayası bana dedi ki,
‘İnsanları doğrulukla
Ve Tanrı korkusuyla yöneten kişi,
4 Bulutsuz bir sabah,
Şafakta görünen gün ışığı gibidir,
Parlaklığı yağmurdan sonra topraktan ot bitirir.’
5 Soyum da Tanrı'yla böyle değil mi?
O benimle sonsuza dek kalıcı,
Her yönüyle düzenli ve güvenilir bir antlaşma yaptı.
Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlamayacak mı?
6 Kötülere gelince,
Elle tutulamayan dikenler gibi
Tümü bir yana atılacak.
7 Dikenlere dokunan kişi,
Demir bir araçla
Ya da mızrağın sapıyla dokunur.
Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak.”

Davut'un Yiğit Askerleri (1Ta.11:10-41)

8 Davut'un yiğit askerlerinin adları şunlardır:
Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi Tahkemonlu Yoşeb-Başşevet bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürdü.
9 İkincisi, Ahohlu Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammim'de* savaşmak için toplanan Filistliler'e meydan okuyan Davut'un yanındaki üç yiğitten biriydi. İsrailliler o sırada geri çekilmişlerdi. 10 Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışıncaya dek Filistliler'i öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı. İsrailliler yalnız yere serilenleri yağmalamak üzere Elazar'a döndüler.
11 Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şamma'ydı. Filistliler Lahay'daki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında, İsrailli askerler onların önünden kaçmıştı. 12 Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler'i öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı.
13 Biçme zamanı Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'na gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. 14 Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiyse Beytlehem'deydi. 15 Davut özlemle, “Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!” dedi. 16 Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu. 17 “Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!” dedi, “Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?” Bu yüzden suyu içmek istemedi.
Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.
18 Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. 19 Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı.
20 Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü. 21 İri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elinde mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi

* **23:9** “Pas-Dammim'de”: Masoretik metin “Orada” (bkz. 1Ta.11:13).

mızrağıyla öldürdü. 22 Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu
sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi. 23 Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer
edindiyse de, Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına
atadı.
24 Otuzlar'ın arasında sayılan ötekiler şunlardır:
Yoav'ın kardeşi Asahel,
Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
25 İkisi de Harotlu olan Şamma ve Elika,
26 Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,
27 Anatotlu Aviezer, Huşalı Mevunnay,
28 Ahohlu Salmon, Netofalı Mahray,
29 Netofalı Baana oğlu Helev,
Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay,
30 Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday,
31 Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,
32 Şaalbonlu Elyahba, Yaşan'ın oğulları ve Yonatan,
33 Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,
34 Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet,
Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,
35 Karmelli Hesray, Aravlı Paaray,
36 Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani,
37 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Beerotlu Nahray,
38 Yattirli İra ve Garev,
39 Hititli Uriya.
Tümü otuz yedi kişiydi.

24

Davut Sayım Yapıyor
(1Ta.21:1-26)

1 RAB İsrail halkına yine öfkelendi. Davut'u onlara karşı kışkırtarak, "Git, İsrail
ve Yahuda halkını say" dedi. 2 Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a
şu buyruğu verdi: "Dan'dan Beer-Şeva'ya dek İsrail'in bütün oymaklarına gidip
halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim."
3 Ama Yoav, "RAB Tanrın halkını yüz kat daha çoğaltsın, efendim kralım
da bunu görsün!" diye karşılık verdi, "Ancak, efendim kralım neden bunu
istiyor?"
4 Gelgelelim kralın sözü Yoav'la birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı.
Böylece kralın yanından ayrılıp İsrail'de sayım yapmaya gittiler.
5-6 Şeria Irmağı'ndan geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin
güneyinde konakladılar. Oradan Gat'ı, Yazer'i, Gilat'ı, Tahtim-Hodşi toprak-
larını, Dan-Yaan'ı geçip Sayda'ya vardılar. 7 Sonra Sur Kalesi'ne, Hivliler'le
Kenanlılar'ın bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev
bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar. 8 Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa
dolaştıktan sonra Yeruşalim'e döndüler. 9 Yoav sayımın sonucunu krala
bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahuda'daysa beş yüz bin kişi
vardı.
10 Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu ve RAB'be, "Bunu
yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Ya RAB, lütfen kulunun suçunu bağışla.
Çünkü çok akılsızca davrandım."

11-12 Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davut'un bilicisi Peygamber
Gad'a şöyle dedi: "Gidip Davut'a de ki, 'RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek
koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.' "
13 Gad Davut'a gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: "Ülkende yedi yıl kıtlık
mı olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarının önünden üç ay kaçmak mı
istersin? Ya da ülkende üç gün salgın hastalık mı olsun? Beni gönderene ne
yanıt vereyim, şimdi iyice düşün."
14 Davut, "Sıkıntım büyük" diye yanıtladı, "İnsan eline düşmektense, RAB'bin
eline düşelim. Çünkü O'nun acıması büyüktür."
15 Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesine
salgın hastalık gönderdi. Dan'dan Beer-Şeva'ya dek halktan yetmiş bin kişi
öldü. 16 Melek Yeruşalim'i yok etmek için elini uzatınca, RAB göndereceği
yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, "Yeter artık! Elini çek" dedi.
RAB'bin meleği Yevuslu Aravna'nın harman yerinde duruyordu. 17 Davut,
halkı öldüren meleği görünce, RAB'be, "Günah işleyen benim, ben suç işledim"
dedi, "Bu koyunlar ne yaptı ki? Ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır."
18 O gün Gad Davut'a gitti. Ona, "Gidip Yevuslu Aravna'nın harman
yerinde RAB'be bir sunak kur" dedi. 19 Davut Gad'ın sözü uyarınca RAB'bin
buyurduğu gibi gitti. 20 Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğru
yaklaştıklarını gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı. 21 Sonra,
"Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?" diye sordu.
Davut, "RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satın almak
için" diye yanıtladı, "Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın."
22 Aravna, "Efendim kral uygun gördüğünü alıp RAB'be sunsun" dedi, "İşte
yakmalık sunu için öküzler ve odun için düvenlerle öküzlerin takımları! 23 Ey
kral, Aravna bütün bunları sana veriyor." Sonra ekledi: "RAB Tanrın senden
hoşnut olsun!"
24 Ne var ki kral, "Olmaz!" dedi, "Senden malını kesinlikle bir ücret
karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrım RAB'be karşılığını ödemeden yak-
malık sunular sunmam."
Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel* gümüş karşılığında satın
aldı. 25 Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik
sunularını sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarıyı yanıtladı ve salgın hastalık
İsrail'den kaldırıldı.

* **24:24** "Elli şekel": Yaklaşık 575 gr.

1.KRALLAR

GİRİŞ

İsrail'de Samuel kitaplarıyla başlayan krallığın tarihine 1.Krallar Kitabı'nda devam edilir. Kitabı üç bölüme ayırabiliriz:

1. Süleyman'ın İsrail Kralı olması, babası Davut'un ölümü.
2. Süleyman'ın krallığı ve yaptığı işler, özellikle Yeruşalim'de yaptırdığı tapınak.
3. Krallığın kuzey (İsrail) ve güney (Yahuda) krallığı olarak ikiye bölünmesi ve İ.Ö. 9. yüzyılın ortalarına kadar krallıkları yöneten kralların tarihi.

1.ve 2.Krallar kitaplarında her kral Tanrı'ya bağlı olup olmamasına göre değerlendiriliyor, ulusal başarı bu bağlılığa dayanıyor, putperestlikle sadakatsizlik felaketin öncüsü olarak görülüyor. Kuzey kralları zorluklar karşısında Tanrı'ya bağlı kalmayıp başarısız olurken, güney kralları yer yer daha başarılı olur.

Kitaplardaki önemli olaylardan biri Rab'bin yürekli peygamberlerinin halkı putlara tapmamaları ve Tanrı'ya itaatsizlik etmemeleri için uyarmalarıdır. Özellikle İlyas'ın, Baal'ın peygamberleriyle yaptığı savaşımın öyküsü büyük önem taşır (18. bölüm).

1. ve 2. Krallar kitapları Septuaginta'da 3. ve 4. Krallar diye bilinir.

Ana Hatlar:

1:1-2:12 Davut'un krallığının sonu
2:13-46 Süleyman'ın kral olması
3:1-11:43 Süleyman'ın krallığı
- a. 3:1-4:34 Krallığın ilk yılları
- b. 5:1-8:66 Tapınağın yapımı
- c. 9:1-11:43 Krallığın son yılları

12:1-22:53 Bölünen krallıklar
- a. 12:1-14:20 Kuzeydeki oymakların ayaklanması
- b. 14:21-16:34 Yahuda ve İsrail krallıkları
- c. 17:1-19:21 Peygamber İlyas
- ç. 20:1-22:40 İsrail Kralı Ahav
- d. 22:41-53 Yahuda Kralı Yehoşafat'la İsrail Kralı Ahazya

Kral Davut'un Son Yılları

1 Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşlanmıştı. Üstünü örtülerle örtmelerine karşın ısınamıyordu. 2 Görevlileri, "Efendimiz kral!" dediler, "Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni ısıtacak genç bir kız arayalım."

3 Görevliler bütün İsrail'i aradılar; sonunda Şunemli Avişak adında genç ve güzel bir kız bulup krala getirdiler. 4 Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet etti. Ama kral ona hiç dokunmadı.

Adoniya Kendini Kral İlan Ediyor

5 Hagit'in oğlu Adoniya kral olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş arabaları, atlılar ve önünde koşacak elli muhafız buldu. 6 Babası Davut hiçbir zaman, "Neden şöyle ya da böyle davranıyorsun?" diye ona karşı çıkmamıştı. Avşalom'dan sonra dünyaya gelen Adoniya çok yakışıklıydı.

7 Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin Aviyatar'la görüşüp onların desteğini sağladı. 8 Ama Kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve Davut'un muhafızları ona katılmadılar.

1:5 2Sa.3:4

9-10 Adoniya, Eyn-Rogel yakınlarında Sohelet Kayası denilen yerde davar,
sığır ve besili buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yani kralın oğullarını
ve krala hizmet eden bütün Yahudalılar'ı çağırdı. Ama Peygamber Natan'ı,
Benaya'yı, muhafızları ve kardeşi Süleyman'ı çağırmadı.

Süleyman'ın Kral İlan Edilmesi

11 Bunun üzerine Natan, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'ya, "Hagit oğlu Adoniya
efendimiz Davut'un haberi olmadan kendini kral ilan etmiş, duymadın mı?"
dedi, 12 "Şimdi izin ver de sana kendi canınla oğlun Süleyman'ın canını nasıl
kurtaracağına ilişkin öğüt vereyim. 13 Git Kral Davut'a söyle, 'Efendim kral,
benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma o oturacak diye bana
ant içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?' 14 Sen kralla konuşmanı
bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım."
15 Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde Şunemli Avişak
ona hizmet ediyordu. 16 Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral,
"Ne istiyorsun?" diye sordu.
17 Bat-Şeva şöyle karşılık verdi: "Efendim, 'Benden sonra oğlun Süleyman
kral olacak ve tahtıma oturacak' diye bana Tanrın RAB adıyla ant içtin.
18 Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti.
19 Sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban edip kralın bütün oğullarını,
Kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı, ama kulun Süleyman'ı
çağırmadı. 20 Efendim kral, bütün İsrail'in gözü sende. Senden sonra tahtına
kimin geçeceğini öğrenmek istiyorlar. 21 Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca,
ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız."
22 Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi. 23 Krala,
"Peygamber Natan geldi" dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüstü yere
kapandı.
24 Sonra, "Efendim kral, senden sonra Adoniya'nın kral olup tahtına
geçeceğini söyledin mi?" dedi, 25 "Adoniya bugün gidip sayısız sığır, davar
ve besili buzağı kurban etmiş; kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını
ve Kâhin Aviyatar'ı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve,
'Yaşasın Kral Adoniya!' diye bağırıyor. 26 Ama Adoniya beni, Kâhin Sadok'u,
Yehoyada oğlu Benaya'yı ve kulun Süleyman'ı çağırmadı. 27 Efendim ve kralım,
gerçekten bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına
kimin geçeceğini biz kullarına bildirmeden mi bunu yaptın?"
28 Kral Davut, "Bana Bat-Şeva'yı çağırın!" dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna
çıkıp önünde durdu.
29 Kral Bat-Şeva'ya, "Beni bütün sıkıntılardan kurtaran, yaşayan RAB'bin
adıyla ant içiyorum" dedi, 30 " 'Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve
tahtıma geçecek' diye İsrail'in Tanrısı RAB'bin adıyla içtiğim andı bugün yerine
getireceğim."
31 O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüstü yere kapandı ve,
"Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!" dedi.
32 Kral Davut, "Kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu Be-
naya'yı bana çağırın" dedi. Hepsi önüne gelince, 33 kral onlara şöyle dedi:
"Efendinizin görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleyman'ı benim katırıma
bindirip Gihon'a götürün. 34 Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu
İsrail Kralı olarak meshetsinler. Boru çalıp, 'Yaşasın Kral Süleyman!' diye
bağırın. 35 Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtıma oturacak ve yerime
kral olacak. Onu İsrail ve Yahuda'ya yönetici atadım."

1:11 2Sa.12:24

36 Yehoyada oğlu Benaya, “Amin” diye karşılık verdi, “Efendim kralın
Tanrısı RAB de bu kararı onaylasın. 37 RAB, efendim kralla birlikte olduğu
gibi Süleyman'la da birlikte olsun ve onun krallığını Davut'un krallığından
daha başarılı kılsın.”
38 Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretliler'le
Peletliler gidip Süleyman'ı Kral Davut'un katırına bindirdiler ve Gihon'a kadar
ona eşlik ettiler. 39 Kâhin Sadok, Kutsal Çadır'dan yağ dolu boynuz kabı
alıp Süleyman'ı meshetti. Boru çalınca bütün halk “Yaşasın Kral Süleyman!”
diye bağırdı. 40 Herkes kaval çalarak Süleyman'ın ardından yürüdü. Öyle
sevinçliydiler ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu.
41 Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın
gürültüsünü duydular. Boru sesini duyan Yoav, “Kentten gelen bu gürültü de
ne?” diye sordu. 42 Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu
Yonatan çıkageldi. Adoniya ona, “İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler
getirmiş olmalısın” dedi.
43 Yonatan, “Hayır, bu kez farklı” diye karşılık verdi, “Efendimiz Kral Davut,
Süleyman'ı kral atadı. 44 Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada
oğlu Benaya ve Keretliler'le Peletliler'in Süleyman'ı kendi katırına bindirip
götürmelerini istedi. 45 Gihon'a götürülen Süleyman orada Kâhin Sadok'la
Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle
döndüler ve sesleri kentte yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların
sesleridir. 46 Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile. 47 Ayrıca efendimiz
Kral Davut'u kutlamaya gelen görevlileri, ‘Tanrın, Süleyman'ın adını senin
adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kılsın’ diyorlar.
Kral yatağının üzerine kapanarak, 48 ‘Henüz gözlerim açıkken bugün tahtıma
oturacak birini veren İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun’ diyor.”
49 Bunun üzerine Adoniya'nın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar,
her biri kendi yoluna gitti. 50 Adoniya ise, Süleyman'dan korktuğu için, gidip
sunağın boynuzlarına sarıldı*. 51 Durumu Süleyman'a anlattılar. “Adoniya
senden korkuyor” dediler, “Sunağın boynuzlarına sarılmış ve ‘İlk önce Kral
Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin’ diyor.”
52 Süleyman, “Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez”
diye yanıtladı, “Ama içinde bir kötülük varsa öldürülür.” 53 Sonra Kral
Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler.
Adoniya gelip önünde yere kapanınca, ona, “Evine dön!” dedi.

2

Davut'un Süleyman'a Verdiği Görevler

1 Davut'un ölümü yaklaşınca, oğlu Süleyman'a şunları söyledi: 2 “Herkes gibi
ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol. 3 Tanrın RAB'bin
verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musa'nın yasasında
yazıldığı gibi Tanrı'nın kurallarına, buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy
ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın. 4 O zaman RAB bana
verdiği şu sözü yerine getirecektir: ‘Eğer soyun nasıl yaşadığına dikkat eder,
candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarımda yürürse, İsrail tahtından
senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir.’
5 “Seruya oğlu Yoav'ın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu
Avner'le Yeter oğlu Amasa'ya neler yaptığını biliyorsun. Sanki savaş varmış

* **1:50** Sunağın boynuzlarına sarılan öldürülmezdi (bkz. Çık.21:13-14). **2:5** 2Sa.3:27 **2:5** 2Sa.20:10

gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki
çarıklara kan bulaştırdı. 6 Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının
esenlik içinde ölüler diyarına gitmesine izin verme.
7 “Gilatlı Barzillay'ın oğullarına iyi davran, sofranda yemek yiyenlerin
arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalom'un önünden kaçtığım
zaman onlar bana yardım etmişlerdi.
8 “Mahanayim'e gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin
oymağından Bahurimli Gera'nın oğlu Şimi de yanında. Beni Şeria Irmağı
kıyısında karşılamaya geldiğinde, ‘Seni kılıçla öldürmeyeceğim’ diye RAB'bin
adıyla ona ant içmiştim. 9 Ama sen sakın onu cezasız bırakma. Ona ne
yapacağını bilecek kadar akıllısın. Onun ak saçlı başını ölüler diyarına kanlar
içinde gönder.”

Davut'un Ölümü (1Ta.29:26-28)

10 Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömüldü. 11
Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de
krallık yaptı. 12 Babası Davut'un tahtına geçen Süleyman'ın krallığı çok sağlam
temellere oturmuştu.

Adoniya'nın Ölümü

13 Hagit oğlu Adoniya, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'nın yanına gitti. Bat-Şeva
ona, “Dostça mı geldin?” diye sordu.
Adoniya, “Dostça” diye karşılık verdi. 14 Ve ekledi: “Sana söyleyeceklerim
var.”
Bat-Şeva, “Söyle!” dedi.
15 Adoniya, “Bildiğin gibi, daha önce krallık benim elimdeydi” dedi, “Bütün
İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık
kardeşimin eline geçti. Çünkü RAB'bin isteği buydu. 16 Ama benim senden
bir dileğim var. Lütfen geri çevirme.”
Bat-Şeva, “Söyle!” dedi.
17 Adoniya, “Kral Süleyman seni kırmaz” dedi, “Lütfen ona söyle, Şunemli
Avişak'ı bana eş olarak versin.”
18 Bat-Şeva, “Peki, senin için kralla konuşacağım” diye karşılık verdi.
19 Bat-Şeva, Adoniya'nın dileğini iletmek üzere Kral Süleyman'ın yanına gitti.
Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp önünde eğildikten sonra tahtına
oturdu. Annesi için de sağ tarafına bir taht koydurdu. 20 Tahtına oturan
annesi, “Senden küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme” dedi.
Kral, “Söyle anne, seni kırmam” diye karşılık verdi.
21 Bat-Şeva, “Şunemli Avişak ağabeyin Adoniya'ya eş olarak verilsin” dedi.
22 Kral Süleyman, “Neden Şunemli Avişak'ın Adoniya'ya verilmesini istiyor-
sun?” dedi, “Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa o benim büyüğüm.
Üstelik Kâhin Aviyatar'la Seruya oğlu Yoav da ondan yana.”
23 Bu olay üzerine Kral Süleyman RAB'bin adıyla ant içti: “Eğer Adoniya bu
dileğini hayatıyla ödemezse, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!
24 Beni güçlendirip babam Davut'un tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana
bir hanedan kuran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, Adoniya bugün
öldürülecek!” 25 Böylece Kral Süleyman Yehoyada oğlu Benaya'yı Adoniya'yı
öldürmekle görevlendirdi. Benaya da gidip Adoniya'yı öldürdü.

Aviyatar'ın Sürgüne Gönderilmesi, Yoav'ın Ölümü

2:7 2Sa.17:27-29 **2:8** 2Sa.16:5-13 **2:8** 2Sa.19:16-23 **2:11** 2Sa.5:4-5; 1Ta.3:4 **2:12** 1Ta.29:23

26 Kral, Kâhin Aviyatar'a, “Anatot'taki tarlana dön” dedi, “Aslında ölümü
hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davut'un
önünde Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıdın ve babamın çektiği
bütün sıkıntıları onunla paylaştın.” 27 Eli'nin ailesi hakkında RAB'bin Şilo'da
söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatar'ı RAB'bin kâhinliğinden
uzaklaştırdı.
28 Haber Yoav'a ulaştı. Yoav daha önce ayaklanan Avşalom'u desteklemediği
halde Adoniya'yı destekledi. Bu nedenle RAB'bin Çadırı'na kaçtı ve sunağın
boynuzlarına sarıldı. 29 Yoav'ın RAB'bin Çadırı'na kaçıp sunağın yanında
olduğu Kral Süleyman'a bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'ya, “Git,
onu vur!” diye buyruk verdi.
30 Benaya RAB'bin Çadırı'na gitti ve Yoav'a, “Kral dışarı çıkmanı buyuruyor!”
dedi.
Yoav, “Hayır, burada ölmek istiyorum” karşılığını verdi.
Benaya gidip Yoav'ın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi.
31 Kral, “Onun istediği gibi yap” dedi, “Onu orada öldür ve göm. Yoav'ın
boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden
kaldırmış olursun. 32 RAB döktüğü kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü
Yoav babam Davut'un bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan
iki kişiyi –İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avner'le Yahuda ordusunun
komutanı Yeter oğlu Amasa'yı– kılıçla öldürdü. 33 Böylece dökülen kanlarının
sorumluluğu sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB,
Davut'a, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir.”
34 Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoav'ı öldürdü. Onu ıssız bir bölgede bulunan
kendi evine gömdüler. 35 Kral, Yoav'ın yerine Yehoyada oğlu Benaya'yı ordu
komutanı yaptı. Aviyatar'ın yerine de Kâhin Sadok'u atadı.

Şimi'nin Ölümü

36 Sonra kral haber gönderip Şimi'yi çağırttı. Ona, “Yeruşalim'de kendine bir
ev yap ve orada otur” dedi, “Hiçbir yere gitme. 37 Oradan ayrılıp Kidron
Vadisi'nden öteye geçtiğin gün bil ki öleceksin. Sorumluluk sana ait.”
38 Şimi krala, “Efendim kral, peki” diye karşılık verdi, “Kulun olarak
söylediklerini aynen yapacağım.” Şimi Yeruşalim'de uzun süre yaşadı.
39 Aradan üç yıl geçmişti, Şimi'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in
yanına kaçtı. Kölelerin Gat'a kaçtığını Şimi'ye haber verdiler. 40 Bunun üzerine
Şimi kalkıp eşeğine palan vurdu ve kölelerini aramak üzere Gat'a Akiş'in yanına
gitti. Kölelerini bulup Gat'tan geri getirdi.
41 Şimi'nin Yeruşalim'den Gat'a gidip döndüğü Süleyman'a anlatılınca,
42 Süleyman Şimi'yi çağırttı. “Sana RAB'bin adıyla ant içirmedim mi?” dedi,
“ ‘Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün öleceğini bil!’ diye seni uyarmadım
mı? Sen de bana: ‘Peki, sözünü dinleyeceğim’ demedin mi? 43 Öyleyse neden
RAB'bin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?”
44 Kral, Şimi'ye karşı sözlerini şöyle sürdürdü: “Babam Davut'a yaptığın
bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni
cezalandıracak. 45 Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davut'un tahtı RAB'bin
önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır.”
46 Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü.
Böylece Süleyman'ın krallığı iyice pekişti.

2:26 2Sa.15:24 **2:26** 1Sa.22:20-23 **2:27** 1Sa.2:27-36

3

Süleyman Tanrı'dan Bilgelik İstiyor (2Ta.1:3-12)

1 Süleyman, Mısır Firavunu'nun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik
oldu. Eşini Davut Kenti'ne götürdü. Kendi sarayı, RAB'bin Tapınağı ve
Yeruşalim'in çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşadılar. 2 Halk,
hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RAB'be kurban sunuyordu. Çünkü o güne
dek RAB'bin adına yapılmış bir tapınak yoktu. 3 Süleyman babası Davut'un
kurallarına uyarak RAB'be olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma
yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu.
4 Tapınma yerlerinin en ünlüsü Givon'daydı. Kral Süleyman oraya giderek
sunakta bin yakmalık sunu sundu. 5 RAB Tanrı, Givon'da o gece rüyada
Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu.
6 Süleyman, "Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık
verdi, "O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü.
Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış
oldun.
7 "Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir
bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın. 8 İşte kulun
kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın
ortasındadır. 9 Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü
ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim
yönetebilir!"
10 Süleyman'ın bu isteği Rab'bi hoşnut etti. 11-12 Tanrı ona şöyle dedi:
"Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü is-
temedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yer-
ine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim
ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde
görülecektir. 13 Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür
kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın. 14 Eğer sen de
baban Davut gibi kurallarıma ve buyruklarıma uyup yollarımda yürürsen,
sana uzun ömür de vereceğim."
15 Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e
gitti, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın* önünde durup yakmalık sunular ve esen-
lik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi.

Süleyman Bilgece Yargılıyor

16 Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu. 17 Kadınlardan biri krala
şöyle dedi: "Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız
sırada ben bir çocuk doğurdum. 18 İki gün sonra da o doğurdu. Evde
yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu. 19 Bu kadın geceleyin çocuğunun
üzerine yattığı için çocuk ölmüş. 20 Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp
çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma
koymuş. 21 Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum.
Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk
olmadığını anladım."
22 Öbür kadın, "Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!" diye çıkıştı.
Birinci kadın, "Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!" diye diretti.
Kralın önünde böyle tartışıp durdular.
23 Kral, "Biri, 'Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin' diyor, öbürü, 'Hayır! Ölen
çocuk senin, yaşayan benim' diyor. 24 O halde bana bir kılıç getirin!" dedi. Kılıç

getirilince, 25 kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!” diye buyurdu.
26 Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, “Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!” dedi.
Öbür kadınsa, “Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!” dedi.
27 O zaman kral kararını verdi: “Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur.”
28 Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsrailliler hayranlık içinde kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

4

Süleyman'ın Görevlileri

1 Süleyman bütün İsrail'in kralıydı. 2 Görevlileri ise şunlardı:
Kâhin: Sadok oğlu Azarya. 3 Yazmanlar: Şişa'nın oğulları Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi: Ahilut oğlu Yehoşafat. 4 Ordu komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar. 5 Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan oğlu Kâhin Zavut. 6 Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların başı: Avda oğlu Adoniram.
7 Süleyman'ın İsrail'de on iki bölge valisi vardı. Bunlar kralın ve sarayın yiyecek içecek gereksinimini karşılardı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri karşılamakla yükümlüydü.
8 Bu valiler şunlardı: Efrayim'in dağlık bölgesinde Ben-Hur; 9 Makaz, Şaalvim, Beytşemeş ve Elon-Beythanan bölgelerinde Ben-Deker; 10 Arubbot, Soko ve bütün Hefer bölgesinde Ben-Heset; 11 Nafat-Dor bölgesinde Süleyman'ın kızı Tafat'la evli olan Ben-Avinadav; 12 Taanak, Megiddo, Yizreel'in altında Saretan'ın yanındaki bütün Beytşean ve Beytşean'dan Avel-Mehola ve Yokmoam'ın ötelerine kadar uzanan bölgede Ahilut oğlu Baana; 13 Ramot-Gilat, Gilat'ta Manaşşe oğlu Yair'in yerleşim birimleri ve Başan'daki Argov yöresinde surlar ve tunç sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında Ben-Gever; 14 Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav; 15 Naftali bölgesinde Süleyman'ın kızı Basemat'la evlenen Ahimaas; 16 Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana; 17 İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat; 18 Benyamin bölgesinde Ela oğlu Şimi; 19 Gilat bölgesinde, yani Amorlular'ın Kralı Sihon'la Başan Kralı Og'un eski topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin* tek valisi vardı.

Süleyman'ın Bir Günlük Gereksinimleri

20 Yahuda ve İsrail halkı kıyıların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyip içip sevinç içinde yaşıyordu. 21 Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler.
22 Süleyman'ın sarayının bir günlük yiyecek gereksinimi şunlardı: Otuz kor† ince, altmış kor‡ kepekli un; 23 onu ahırda, yirmisi çayırda yetiştirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar. 24 Tifsah'tan Gazze'ye kadar, Fırat Irmağı'nın batısındaki bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı. 25 Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar

* **4:19** Septuaginta “Yahuda bölgesi”, Masoretik metin “Ülke”. **4:21** Yar.15:18; 2Ta.9:26 † **4:22** “Otuz kor”: Yaklaşık 4 ton. ‡ **4:22** “Altmış kor”: Yaklaşık 8 ton.

Yahuda ve İsrail halkının her bireyi Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı.

26 Süleyman'ın savaş arabalarının atları için dört bin§ ahırı ve on iki bin atlısı vardı.
27 Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral Süleyman'a ve sofrasına oturan herkese yiyecek sağlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi. 28 Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının atlarıyla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi.

Süleyman'ın Eşsiz Bilgeliği

29 Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıyılardaki kum kadar anlayış verdi. 30 Süleyman'ın bilgeliği, bütün doğuluların ve Mısırlılar'ın bilgeliğinden daha üstündü. 31 O, Ezrahlı Etan, Mahol'un oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı. 32 Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı. 33 Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler ve balıklardan da söz edebiliyordu. 34 Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

5

Tapınağın Yapım Hazırlıkları
(2Ta.2:1-18)

1 Sur Kralı Hiram, Süleyman'ın babası Davut'un yerine kral olarak meshedildiğini duyunca, elçilerini Süleyman'a gönderdi. Çünkü Davut'la hep dostça geçinmişti. 2 Süleyman Hiram'a şu haberi gönderdi: 3 "Bildiğin gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davut'un düşmanlarını onun ayakları altına serdi. 4 Oysa şimdi Tanrım RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay. 5 RAB, babam Davut'a, 'Tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir tapınak yapacak' diye söz verdi. Ben de Tanrım RAB'bin adına bir tapınak yapmaya karar verdim.
6 "Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. Adamların için istediğin ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede usta adamlar olmadığını biliyorsun."
7 Hiram, Süleyman'dan bu haberi alınca çok sevindi ve, "Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davut'a bilge bir oğul veren RAB'be övgüler olsun!" dedi.
8 Sonra Hiram Süleyman'a şu haberi gönderdi: "Gönderdiğin haberi aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim. 9 Adamlarım tomrukları Lübnan'dan denize indirecekler, ben de onları sallar halinde bağlatıp belirteceğin yere kadar yüzdüreceğim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayımın yiyecek gereksinimini karşılamakla, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun."
10 Hiram Süleyman'a istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı. 11 Süleyman her yıl Hiram'a sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor buğday*,

4:26 1Kr.10:26; 2Ta.1:14; 9:25 § **4:26** Septuaginta "Dört bin", Masoretik metin "Kırk bin". **4:31** Mez.89:0 **4:32** Özd.1:1; 10:1; 25:1; Ezg.1:1 **5:5** 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12 * **5:11** "Yirmi bin kor buğday": Yaklaşık 3 500 ton.

yirmi kor† saf zeytinyağı verirdi. 12 RAB, verdiği söz uyarınca, Süleyman'a bilgelik verdi. Süleyman'la Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar.

13 Kral Süleyman angaryasına çalıştırmak üzere bütün İsrail'den otuz bin adam topladı. 14 Sırayla her ay on binini Lübnan'a gönderiyordu. Bir ay Lübnan'da, iki ay evlerinde kalıyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı. 15 Süleyman'ın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adamı vardı. 16 Ayrıca, işin yürümesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisi vardı. 17 İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar. 18 Süleyman'ın ve Hiram'ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.

6

Tapınağın Yapılışı
(2Ta.3:1-14)

1 İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında RAB'bin Tapınağı'nın yapımına başladı.

2 Kral Süleyman'ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış*, genişliği yirmi†, yüksekliği otuz arşındı‡. 3 Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden ileriye doğru on arşındı§. 4 Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı. 5 Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı. 6 Alt kat beş arşın*, orta kat altı arşın†, üst kat yedi arşın‡ genişliğindeydi. Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı.

7 Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı. 8 Aşağı§ yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıkılırdı. 9 Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağacından direklerle, kalın tahtalarla kapattı. 10 Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yüksekliği beş arşındı*. Bunlar sedir ağacından kirişlerle tapınağa eklendi.

11 RAB, Süleyman'a şöyle seslendi: 12 "Bu tapınağı yapmaktasın. Kurallarıma, ilkelerime ve bütün buyruklarıma uyup onlara bağlı kalırsan, baban Davut'a verdiğim sözü senin aracılığınla yerine getireceğim. 13 Halkım İsrail'in arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim."

14 Süleyman tapınağı yapıp bitirdi. 15 Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti. 16 En Kutsal Yer olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan bir duvarla öbür bölümlerden ayrıldı. Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı. 17 Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise

† **5:11** "Yirmi kor": Yaklaşık 4 400 lt. * **6:2** "Altmış arşın": Yaklaşık 27 m. † **6:2** "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. ‡ **6:2** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. § **6:3** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. * **6:6** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. † **6:6** "Altı arşın": Yaklaşık 2.7 m. ‡ **6:6** "Yedi arşın": Yaklaşık 3.2 m. § **6:8** Septuaginta "Aşağı", Masoretik metin "Orta". * **6:10** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. **6:16** Çık.26:33-34

kırk arşındı†. 18 Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek
motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı.
19 Tapınağın içinde RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* konacağı iç oda
hazırlandı. 20 Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmişer
arşındı. Süleyman odayı saf altınla kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti.
21 Tapınağın içini saf altınla kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asıp orayı
da altınla kaplattı. 22 Böylece iç odadaki sunak dahil, tapınağın içini tamamen
altınla kaplatmış oldu.
23 İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağacından iki Keruv yaptı.
24 Her kanadı beşer arşın olan Keruv'un açık kanatları bir uçtan öbür uca
toplam on arşındı. 25 Öbür Keruv'un kanat açıklığı da on arşındı. Her iki
Keruv'un da ölçüsü ve görünüşü aynıydı. 26 İkisinin de yüksekliği on arşındı.
27 Süleyman Keruvlar'ı tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlar'dan birinin
açık kanadı bir duvara, ötekinin kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları
da odanın ortasında birbirine değiyordu. 28 Süleyman Keruvlar'ı da altınla
kaplattı.
29 Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar,
hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti. 30 Tapınağın hem iç, hem de dış
odasının döşemelerini altınla kaplattı.
31 İç odanın girişine iğde ağacından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı.
Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi‡. 32 İğde ağacından
yapılan iki kapı kanadının üstüne kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek
motifleri oydurdu. Keruvlar ve hurma ağaçlarını altınla kaplattı. 33 Aynı
biçimde ana bölümün girişine de iğde ağacından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli
kapı tapınağın genişliğinin dörtte biriydi. 34 Ayrıca, çam ağacından, her biri iki
kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı. 35 Bunların da üstüne Keruvlar, hurma
ağaçları ve çiçek motifleri oydurdu. Oymaların üzerini düzgün biçimde altınla
kaplattı.
36 İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağacı kirişleriyle
yaptırdı.
37 RAB'bin Tapınağı'nın temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı. 38 On bir-
inci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlandığı biçimde bütün
ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman'ın yedi yılını almıştı.

7

Süleyman'ın Sarayı

1 Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı.
2 Uzunluğu yüz*, genişliği elli†, yüksekliği otuz arşın‡ olan Lübnan Ormanı
adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kirişler yerleştirilmiş dört sıra
halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı. 3 Sütunların üstündeki kırk beş
kirişin üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kirişten oluşuyordu.
4 Kafesli pencereler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.
5 Kapılar ve kapı söveleri dört köşeliydi. Pencereler ise üç sıra halinde birbirine
bakacak biçimde yapılmıştı.
6 Süleyman elli arşın uzunluğunda otuz arşın genişliğinde sütunlu bir eyvan
yaptırdı. Eyvanın önünde sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı.

---

† **6:17** "Kırk arşın": Yaklaşık 18 m. **6:22** Çık.30:1-3 **6:23** Çık.25:18-20 ‡ **6:31** "Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi" ya da "Kapı söveleri beş köşeliydi." Benzer ifade 33. ayette de geçmektedir. * **7:2** "Yüz arşın": Yaklaşık 45 m. † **7:2** "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m. ‡ **7:2** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m.

7 Taht Eyvanı'nı, yani kararların verileceği Yargı Eyvanı'nı da yaptırdı. Bu
eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı. 8 Eyvanın arkasında öbür
avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı
olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı.
9 Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli
taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş,
belirli ölçülere göre hazırlanmıştı. 10 Temeller sekiz§ ve on arşın* uzunluğunda
büyük, seçme taşlardan atılmıştı. 11 Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş
kaliteli taşlar ve sedir kirişler vardı. 12 Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir
sıra sedir kirişlerinden oluşan bir duvarla çevrilmişti. RAB'bin Tapınağı'nın iç
avlusuyla eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı.

Hiram'ın Görevi
(2Ta.3:17; 4:2-6; 10-5:1)

13 Kral Süleyman haber gönderip Sur'dan Hiram'ı getirtti. 14 Hiram'ın annesi
Naftali oymağından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç işçisiydi. Hiram
tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleyman'ın bütün
işlerini yaptı.
15 Hiram her birinin yüksekliği on sekiz† arşın ve çevresi on iki arşın‡ olan iki
tunç sütun döktü. 16 Sütunların üzerine koymak için beşer arşın§ yüksekliğinde
dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı. 17-18 Sütun başlıklarının her biri ağla
kaplanmıştı. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifiyle
bezenmişti. 19 Eyvanda bulunan dört arşın* yüksekliğindeki sütun başlıkları
da nilüfer biçimindeydi. 20 Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çıkıntının
yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı.
21 Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakin†, soldakine
Boaz‡ adını verdi. 22 Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların
işi tamamlanmış oldu.
23 Hiram dökme tunçtan on arşın§ çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz
arşın* yuvarlak bir havuz yaptı.
24 Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifiyle birlikte
dökülmüştü. Her arşında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre
kuşatıyordu.
25 Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki
boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü. 26 Havuzun
çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri
andırıyordu. İki bin bat† su alıyordu.
27 Hiram her biri dört arşın uzunluğunda, dört arşın genişliğinde ve üç
arşın‡ yüksekliğinde on adet tunç ayaklık yaptı. 28 Ayaklıklar aynalıklarla
döşenmiş, aynalıklar da çerçeve içine alınmıştı. 29 Aynalıklar aslan, boğa, Keruv
motifleriyle süslenmişti. Çerçeveler de böyleydi, yalnız aslanlarla boğaların
üstünde ve altında sarkık çelenk işlemeleri vardı. 30 Her bir ayaklığın dört tunç
tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı.
Her dökme destek çelenklerle süslenmişti. 31 Ayaklığın üst yüzeyinde kazan için
bir arşın§ yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli bir boşluk vardı. Boşluğun tabanı bir

---

7:8 1Kr.3:1 § **7:10** "Sekiz arşın": Yaklaşık 3.6 m. * **7:10** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. † **7:15** "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. ‡ **7:15** "On iki arşın": Yaklaşık 5.4 m. § **7:16** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. * **7:19** "Dört arşın": Yaklaşık 1.8 m. † **7:21** "Yakin": "Pekiştirir" anlamına gelir. ‡ **7:21** "Boaz": "Güç O'ndadır (Tanrı'dadır)" anlamına gelebilir. § **7:23** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. * **7:23** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. † **7:26** "İki bin bat": Yaklaşık 44 000 lt. ‡ **7:27** "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m. § **7:31** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm.

buçuk arşın* genişliğindeydi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıkların aynalıkları yuvarlak değil, kareydi.
32 Aynalıkların altındaki dört tekerleğin dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her
tekerleğin çapı bir buçuk arşındı. 33 Tekerlekler savaş arabalarının tekerlek-
leri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü.
34 Her ayaklığın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı.
35 Ayaklıkların üstünde yarım arşın† yüksekliğinde yuvarlak birer halka
vardı. Ayaklıkların başındaki dayanaklar ve yan aynalıklar da ayaklıklara
bitişikti. 36 Hiram dayanakların ve aynalıklarının genişliği oranında her
birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler
oydu. 37 Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi aynıydı.
38 Hiram ayrıca on ayaklığın üzerine oturan dörder arşın genişliğinde on tunç
kazan yaptı. Her kazan kırk bat‡ su alıyordu. 39 Ayaklıkların beşini tapınağın
güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine
yerleştirdi.
40 Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için
üstlenmiş olduğu RAB'bin Tapınağı'yla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu:
41 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,
42 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra
halinde süsleyen dört yüz nar motifi,
43 On kazan ve ayaklıkları,
44 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,
45 Kovalar, kürekler, çanaklar.
Hiram'ın Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün bu eşyalar
parlak tunçtandı.
46 Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki killi toprak-
larda döktürmüştü. 47 Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepsini tartmadı.
Kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.
48 Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı:
Sunak, ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masa,
49 İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler,
çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar,
50 Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar.
Tapınaktaki iç odanın, yani En Kutsal Yer'in* ve ana bölümün kapı
menteşeleri de altındandı.
51 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası
Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine
odalarına yerleştirdi.

8

Antlaşma Sandığı'nın Tapınağa Getirilmesi (2Ta.5:2-6:2)

1 Kral Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Davut Kenti olan Siyon'dan
getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını
Yeruşalim'e çağırdı. 2 Hepsi yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral
Süleyman'ın önünde toplandı. 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı
kâhinler Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar. 4 Sandığı, Buluşma Çadırı'nı

---

* **7:31** "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm. † **7:35** "Yarım arşın": Yaklaşık 22.5 cm. **7:38** Çık.30:17-21
‡ **7:38** "Kırk bat": Yaklaşık 880 lt. **7:48** Çık.30:1-3 **7:48** Çık.25:23-30 **7:49** Çık.25:31-40 **7:51** 2Sa.8:11; 1Ta.18:11 **8:1** 2Sa.6:12-16; 1Ta.15:25-29

ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdılar. 5 Kral
Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar
ve sığır kurban etti.
6 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e*
taşıyıp Keruvlar'ın* kanatlarının altına yerleştirdiler. 7 Keruvlar'ın kanatları
sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırıklarını da
örtüyordu. 8 Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yer'den*
görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. 9
Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki taş levhadan başka bir
şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsrailliler'le yaptığı antlaşmanın
taş levhalarıydı.
10 Kâhinler Kutsal Yer'den çıkınca, RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu.
11 Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB'bin
görkemi tapınağı doldurmuştu.

Süleyman'ın Halka Verdiği Söylev (2Ta.6:1-11)

12 O zaman Süleyman şöyle dedi:
"Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. 13 Senin için görkemli bir
tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım."
14 Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan
sonra şöyle dedi: 15 "Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be
övgüler olsun! RAB demişti ki, 16 'Halkım İsrail'i Mısır'dan çıkardığım günden
bu yana, içinde bulunacağım* bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına
ait kentlerden hiçbirini seçmedim. Ancak halkım İsrail'i yönetmesi için Davut'u
seçtim.'
17 "Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapmayı
yürekten istiyordu. 18 Ama RAB, babam Davut'a, 'Adıma bir tapınak yapmayı
yürekten istemen iyi bir şey' dedi, 19 'Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen
değil, öz oğlun yapacak.'
20 "RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam
Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına
tapınağı ben yaptırdım. 21 Ayrıca, RAB'bin atalarımızı Mısır'dan çıkardığında
onlarla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandık için tapınakta bir yer
hazırladım."

Süleyman'ın Duası (2Ta.6:12-42)

22 Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup
ellerini göklere açtı. 23 "Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer
başka tanrı yoktur" dedi, "Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yap-
tığın antlaşmaya bağlı kalırsın. 24 Ağzınla kulun babam Davut'a verdiğin sözü
bugün ellerinle yerine getirdin.
25 "Şimdi, ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiğin öbür
sözü de tutmanı istiyorum. Ona, 'Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların
ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların önümde senin gibi dikkatle
yürüsünler' demiştin. 26 Ey İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun babam Davut'a
verdiğin sözleri yerine getirmeni istiyorum.

8:9 Yas.10:5 **8:10** Çık.40:34-35 **8:16** 2Sa.7:4-11; 1Ta.17:3-10 * **8:16** "İçinde bulunacağım": İbranice "Adım orada bulunacak". Benzer ifadeler 8:29,44; 9:3; 11:36'da da geçer. **8:17** 2Sa.7:1-3; 1Ta.17:1-2 **8:19** 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12 **8:25** 1Kr.2:4

27 “Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile
sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki! 28 Ya RAB Tanrım, kulunun bugün
ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver. 29 Gözlerin gece
gündüz, ‘Orada bulunacağım!’ dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun
buraya yönelerek ettiği duayı işit. 30 Buraya yönelerek dua eden kulunun
ve halkın İsrail'in yalvarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver;
duyunca bağışla.
31 “Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu
tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, 32 göklerden kulak ver ve gereğini
yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.
33 “Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail
yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,
34 göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını bağışla. Onları atalarına
verdiğin ülkeye yine kavuştur.
35 “Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa,
sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından
dönerse, 36 göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail'in günahlarını bağışla.
Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene
yağmurlarını gönder.
37 “Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavur-
duğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir
felaket ya da hastalık ortalığı sardığında, 38 halkından bir kişi ya da bütün
halkın İsrail başına gelen felaketi ayrımsar, dua edip yakararak ellerini bu
tapınağa doğru açarsa, 39 göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla.
İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,
40 atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar.
41 “Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, 42 gücünü, kudretini
duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,
43 göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki,
dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun
ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu† öğrensin.
44 “Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana,
seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,
45 dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.
46 “Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi yoktur–
sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek
düşmanlarının eline teslim edersen, 47 onlar da tutsak oldukları ülkede
pişmanlık duyup günahlarından döner, ‘Günah işledik, yoldan sapıp kötülük
yaptık’ diyerek sana yakarırlarsa, 48 tutsak oldukları ülkede candan ve
yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelerine, seçtiğin kente ve adına
yaptırdığım tapınağına yönelip dua ederlerse, 49 göklerden, oturduğun yerden
dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. 50 Sana karşı günah işlemiş
olan halkını ve işledikleri bütün suçları bağışla. Düşmanlarının onlara acımasını
sağla. 51 Çünkü onlar demir eritme ocağından, Mısır'dan çıkardığın kendi
halkın, kendi mirasındır.
52 “Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrail'in
yalvarışlarını dinle. 53 Ey Egemen RAB, atalarımızı Mısır'dan çıkardığında

8:27 2Ta.2:6 **8:29** Yas.12:11 † **8:43** “Sana ait olduğunu”: İbranice “Senin adınla çağrıldığını.”

kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasından kendine miras olarak seçtin."

54 Süleyman, RAB'be duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RAB'bin sunağının önünden kalktı. 55 Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle şöyle kutsadı:

56 "Sözünü tutup halkı İsrail'e esenlik veren RAB'be övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbiri boşa çıkmadı. 57 Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmasın. 58 Bütün yollarını izlememiz, atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymamız için RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin. 59 Ya RAB Tanrımız, önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz anımsa. Kulunu ve halkın İsrail'i her durumda koru. 60 Sonunda dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RAB'dir ve O'ndan başka Tanrı yoktur. 61 Bugünkü gibi O'nun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi Tanrımız RAB'be adayın."

Tapınağın Adanması (2Ta.7:4-10)

62 Kral ve bütün İsrail halkı RAB'bin önünde kurban kestiler. 63 Süleyman, esenlik kurbanı olarak RAB'be yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün İsrail halkı, RAB'bin Tapınağı'nı adama işini tamamlamış oldu. 64 Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da kutsadı. Yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını orada sundu. Çünkü RAB'bin önündeki tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını alamayacak kadar küçüktü.

65 Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsrailliler'in oluşturduğu büyük toplulukla birlikte Tanrımız RAB'bin önünde art arda yedişer gün, toplam on dört gün bayram yaptı. 66 Kral sekizinci gün halkı evlerine gönderdi. Onlar da kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.

9

Rab Süleyman'a Yine Görünüyor (2Ta.7:11-22)

1 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve yapmayı istediği bütün işleri bitirince, 2 RAB daha önce Givon'da olduğu gibi ona yine görünerek 3 şöyle dedi: "Duanı ve yakarışını duydum. Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır. 4 Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi, bütün yüreğinle ve doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan, 5 baban Davut'a, 'İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir' diye verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim.

6 "Ama siz ya da çocuklarınız yollarımdan sapar, buyruklarıma ve kurallarıma uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, 7 size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında aşağılanıp alay konusu olacak. 8 Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler, hayret ve dehşet içinde, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı

8:56 Yas.12:10; Yşu.21:44-45 **9:2** 1Kr.3:5; 2Ta.1:7 **9:5** 1Kr.2:4

neden bu duruma getirdi?' diye soracaklar. 9 Ve, diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bütün bu kötülükleri başlarına getirdi.' "

Süleyman'ın Öbür Etkinlikleri
(2Ta.8:1-18)

10 Süleyman iki yapıyı –RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını– yirmi yılda bitirdi. 11 Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını sağlayan Sur Kralı Hiram'a Celile bölgesinde yirmi kent verdi. 12 Hiram gidip Süleyman'ın kendisine verdiği kentleri görünce onları beğenmedi. 13 Süleyman'a, "Bunlar mı bana verdiğin kentler, kardeşim!" dedi. Bu yüzden o bölge bugün de "Kavul*" diye bilinir. 14 Oysa Hiram, Kral Süleyman'a yüz yirmi talant† altın göndermişti.

15 Kral Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, kendi sarayını, Millo'yu* ve Yeruşalim'in surlarını yaptırmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacıları toplamıştı. 16 Mısır Firavunu gidip Gezer'i ele geçirmiş ve ateşe vermişti. Orada yaşayan Kenanlılar'ı öldürerek kenti Süleyman'la evlenen kızına armağan etmişti. 17 Süleyman Gezer'i, Aşağı Beythoron'u, 18 Baalat'ı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamar'la birlikte 19 bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.

20 İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince, 21 Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor. 22 Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar. 23 Süleyman'ın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz elli görevlisi vardı.

24 Firavunun kızı, Davut Kenti'nden Süleyman'ın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Millo'yu yaptırdı.

25 Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular ve esenlik sunuları sunardı. Ayrıca RAB'bin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu.

26 Kral Süleyman Edomlular'ın ülkesinde, Kamış Denizi kıyısında Eylat yakınlarındaki Esyon-Gever'de gemiler yaptırdı. 27 Hiram denizi bilen gemicilerini Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e gönderdi. 28 Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant‡ altın getirdiler.

10

Saba Kraliçesi Süleyman'ı Ziyaret Ediyor
(2Ta.9:1-12)

1 Saba Kraliçesi, RAB'bin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi. 2 Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu. 3 Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu

---

* **9:13** "Kavul": "Değersiz" anlamına gelir. † **9:14** "Yüz yirmi talant": Yaklaşık 4.1 ton. **9:25** Çık.23:17; 34:23; Yas.16:16 ‡ **9:28** "420 talant": Yaklaşık 14.5 ton. **10:1** Mat.12:42; Luk.11:31

olmadı. 4-5 Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.

6 Krala, "Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş" dedi, 7 "Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla. 8 Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. 9 Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! RAB İsrail'e sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı."

10 Saba Kraliçesi krala 120 talant* altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi.

11 Bu arada Hiram'ın gemileri Ofir'den altın ve büyük miktarda almug† kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. 12 Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın tırabzanlarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu almug kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar almug ağacı ne gelmiş, ne de görülmüştür.

13 Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gönülden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

Kral Süleyman'ın Zenginliği (2Ta.1:14-17; 9:13-28)

14 Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı‡ buluyordu. 15 Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistan'ın bütün kralları ile İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı.

16 Kral Süleyman her biri altı yüz şekel§ ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. 17 Ayrıca her biri üç mina* ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.

18 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. 19 Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu. 20 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. 21 Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. 22 Hiram'ın gemilerinin yanısıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla† yüklü olarak dönerlerdi.

23 Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi. 24 Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için bütün dünya onu görmek isterdi. 25 Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.

26 Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere,

---

* **10:10** "120 talant": Yaklaşık 4.1 ton. † **10:11** "Almug": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıç ağacı olduğu sanılıyor. ‡ **10:14** "666 talant": Yaklaşık 23 ton. § **10:16** "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg. * **10:17** "Üç mina": Yaklaşık 1.7 kg. † **10:22** "Türlü maymunlarla" ya da "Maymunlar ve tavuskuşlarıyla". **10:26** 1Kr.4:26

bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. 27 Krallığı döneminde
Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir
ağaçları kadar bollaştı. 28 Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den‡ getirilirdi.
Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı. 29 Mısır'dan bir savaş arabası altı
yüz§, bir at yüz elli şekel* gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram
krallarına satarlardı.

11

Süleyman Tanrı'dan Uzaklaşıyor

1 Kral Süleyman firavunun kızının yanısıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Say-
dalı ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi. 2 Bu kadınlar RAB'bin İsrail halkına,
"Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin aranıza girsinler; çünkü onlar
kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır" dediği
uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı. 3 Süleyman'ın
kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolun-
dan saptırdılar. 4 Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca
yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RAB'be
adayan babası Davut gibi yaşamadı. 5 Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e* ve
Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e* taptı. 6 Böylece RAB'bin gözünde kötü
olanı yaptı, RAB'bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB'bi
izlemedi. 7 Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlılar'ın iğrenç ilahı Kemoş'a
ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yaptırdı. 8 İlahlarına
buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı.

9-10 İsrail'in Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, "Başka ilahlara tapma!"
demesine karşın, Süleyman RAB'bin yolundan saptı ve O'nun buyruğuna
uymadı. Bu yüzden RAB Süleyman'a öfkelenerek, 11 "Seninle yaptığım ant-
laşmaya ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve
görevlilerinden birine vereceğim" dedi, 12 "Ancak baban Davut'un hatırı için,
bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım.
13 Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve
kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım."

Süleyman'ın Düşmanları

14 RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadat'ı Süleyman'a karşı
ayaklandırdı. 15 Daha önce, Davut Edomlular'la savaşırken, ölüleri gömmeye
giden ordu komutanı Yoav Edom'daki bütün erkekleri öldürmüştü. 16 Yoav
ile İsrailliler Edom'daki erkeklerin hepsini yok edinceye dek, altı ay orada
kalmışlardı. 17 Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlu-
lar'la birlikte Mısır'a kaçmıştı. 18 Sonra Midyan'dan ayrılıp Paran'a git-
mişler, oradan bazı Paranlılar'ı da yanlarına alıp Mısır'a, firavunun yanına
gelmişlerdi. Firavun Hadat'a barınak, yiyecek ve toprak sağlamıştı.
19 Hadat firavunun dostluğunu kazandı. Bunun üzerine firavun, kendi
karısı Kraliçe Tahpenes'in kızkardeşini Hadat'la evlendirdi. 20 Tahpenes'in
kızkardeşi Hadat'a Genuvat adlı bir oğul doğurdu. Tahpenes çocuğu sarayda
firavunun çocuklarıyla birlikte büyüttü*.
21 Hadat Davut'la ordu komutanı Yoav'ın ölüm haberini Mısır'da duydu.
Firavuna, "İzin ver, kendi ülkeme döneyim" dedi.

10:27 Yas.17:17 **10:28** Yas.17:16 ‡ **10:28** "Keve": Büyük bir olasılıkla "Kilikya", yani "Çukurova bölgesi". § **10:29** "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg. * **10:29** "Yüz elli şekel": Yaklaşık 1.7 kg. **11:1** Yas.17:17 **11:2** Çık.34:16; Yas.7:3-4 * **11:20** Septuaginta "Büyüttü", Masoretik metin "Sütten kesti".

22 Firavun, “Bir eksiğin mi var, neden ülkene dönmek istiyorsun?” diye
sordu.
Hadat, “Hayır, ama lütfen gitmeme izin ver” diye yanıtladı.
23 Tanrı, efendisi Sova Kralı Hadadezer'den kaçan bir düşmanı, Elyada
oğlu Rezon'u Süleyman'a karşı ayaklandırdı. 24 Davut Sovalılar'a saldırdığında,
Rezon çevresine haydutları toplayıp onlara önderlik etmişti. Birlikte Şam'a
gitmişler, orada kalıp yönetimi ele geçirmişlerdi. 25 Hadat'ın yaptığı kötülüğün
yanısıra, Rezon Süleyman yaşadığı sürece İsrail'in düşmanı oldu; Aram'da krallık
yaparak İsrail'den nefret etti.

Yarovam'ın Süleyman'a Karşı Ayaklanması

26 Efrayim oymağından Nevat oğlu Seredalı Yarovam Kral Süleyman'a karşı
ayaklandı. Yarovam Süleyman'ın görevlilerindendi. Annesi Serua adlı dul bir
kadındı.
27 Yarovam'ın krala karşı ayaklanmasının öyküsü şöyleydi: Süleyman
Millo'yu* yaptırıp babası Davut'un Kenti'ndeki surların gediğini kapatmıştı.
28 Yarovam çok yetenekli biriydi. Süleyman bu genç adamın ne denli çalışkan
olduğunu görünce, Yusuf soyunun bütün ağır işlerinin sorumluluğunu ona
verdi.
29 Bir gün Yarovam Yeruşalim'in dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber Ahiya
ile karşılaştı. Ahiya yeni giysisini giymişti. İkisi kent dışında yalnızdılar.
30 Ahiya üzerindeki giysiyi yırtıp on iki parçaya ayırdı 31 ve Yarovam'a,
“On parçayı kendine al” dedi, “Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Ben,
Süleyman'ın elinden krallığı alıp on oymağı sana vereceğim. 32 Ama kulum
Davut'un ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim
Kenti'nin hatırı için bir oymağı onda bırakacağım. 33 Çünkü Süleyman bana
sırt çevirip Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e*, Moavlılar'ın ilahı Kemoş'a ve Am-
monlular'ın ilahı Molek'e* taptı. Kurallarıma, ilkelerime uyup gözümde doğru
olanı yapan babası Davut gibi yollarımı izlemedi. 34 Ama buyruklarıma, ku-
rallarıma bağlı kalan, seçtiğim kulum Davut'un hatırı için Süleyman'ın elinden
bütün krallığı almayacağım. Yaşamı boyunca onu önder yapacağım. 35 Ancak
krallığı oğlunun elinden alıp on oymağı sana vereceğim. 36 Adımı yerleştirmek
için kendime seçtiğim Yeruşalim Kenti'nde kulum Davut için önümde sönmeyen
bir ışık olmak üzere Süleyman'ın oğluna bir oymak vereceğim. 37 Sana gelince,
seni İsrail Kralı yapacağım. İsrail'i dilediğin gibi yöneteceksin. 38 Kulum Davut
gibi isteklerimi yerine getirir, kurallarıma ve buyruklarıma uyar, gözümde
doğru olanı yapar, yollarımı izlersen, seninle birlikte olacağım. Davut'a
yaptığım gibi senin için de güçlü bir hanedan kurup İsrail'i sana vereceğim.
39 Süleyman'ın günahından ötürü Davut soyunun gururunu kıracağım, ancak
sonsuza dek değil.’ ”

Süleyman'ın Ölümü
(2Ta.9:29-31)

40 Süleyman Yarovam'ı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısır'a kaçıp Mısır
Kralı Şişak'a sığındı. Süleyman'ın ölümüne kadar orada kaldı.
41 Süleyman'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve bilgeliği
Süleyman'ın tarihinde yazılıdır. 42 Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i
Yeruşalim'den yönetti. 43 Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un
Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

11:36 1Kr.15:4; 2Kr.8:19; 2Ta.21:7; Mez.132:17

12

İsrailliler Rehavam'a Başkaldırıyor (2Ta.10:1-19)

1 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsrailliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı. 2 Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'da kalmaya karar verdi. 3 İsrail topluluğu Yarovam'ı çağırttı. Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler: 4 "Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz."

5 Rehavam, "Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından ayrıldı.

6 Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, "Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?" diye sordu.

7 İleri gelenler, "Bugün bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler.

8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı: 9 "Siz ne yapmamı öğütlersiniz? 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?"

10 Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen halka de ki, 'Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır. 11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.' "

12 Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin" sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. 13-14 İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: "Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim." 15 Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.

16 Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsrailliler,

"İşay oğlu, Davut'la ne ilgimiz,
Ne de payımız var!" diye bağırdılar,
"Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim!
Davut'un soyu başının çaresine baksın."

Böylece herkes evine döndü.

17 Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'e krallık yapmaya başladı.

18 İsrailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Adoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı. 19 İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

20 Yarovam'ın Mısır'dan döndüğünü duyunca, bütün İsrailliler haber gönderip kendisini toplantıya çağırdılar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut soyunu izlemedi.

Şemaya'nın Peygamberliği (2Ta.11:1-4)

12:16 2Sa.20:1

21 Süleyman oğlu Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrail oymaklarıyla savaşıp
onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin
oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı.
22 Bu arada Tanrı adamı Şemaya'ya Tanrı şöyle seslendi: 23 "Süleyman oğlu
Yahuda Kralı Rehavam'a, bütün Yahudalılar'a, Benyaminliler'e ve orada
yaşayan öteki insanlara şunu söyle: 24 'RAB diyor ki, İsrailli kardeşlerinize
saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben
düzenledim.' " RAB'bin bu sözlerini duyan halk O'nun buyruğuna uyup evine
döndü.

Beytel ve Dan'daki Altın Buzağılar

25 Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarıp orada
yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kenti'ni onardı.
26 Yarovam, "Şimdi krallık yine Davut soyunun eline geçebilir" diye düşündü,
27 "Eğer bu halk Yeruşalim'e gidip RAB'bin Tapınağı'nda kurbanlar sunarsa,
yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavam'a döner. Beni öldürüp yeniden
Rehavam'a bağlanırlar."
28 Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptırıp halkına,
"Tapınmak için artık Yeruşalim'e gitmenize gerek yok" dedi, "Ey İsrail halkı,
işte sizi Mısır'dan çıkaran ilahlarınız!" 29 Altın buzağılardan birini Beytel, ötekini
Dan Kenti'ne yerleştirdi. 30 Bu günahtı. Böylece halk buzağıya tapmak için
Dan'a kadar gitmeye başladı. 31 Yarovam ayrıca tapınma yerlerinde tapınaklar
yaptırdı. Levililer'in dışında her türlü insanlardan kâhinler atadı.
32 Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahuda'daki bayrama benzer
bir bayram başlattı. Dan'daki sunakta ve Beytel'de yaptırdığı altın buzağılara
kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yer-
leştirdi. 33 Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de
yaptırdığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için
bayram ilan etti.

13

Yahudalı Tanrı Adamı

1 Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adamı
RAB'bin buyruğu üzerine Yahuda'dan Beytel'e geldi. 2 RAB'bin buyruğu
uyarınca sunağa karşı şöyle seslendi: "Sunak, ey sunak! RAB diyor ki,
'Davut'un soyundan Yoşiya adında bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan,
tapınma yerlerinde görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde
insan kemikleri yakılacak.' " 3 Aynı gün Tanrı adamı bir belirti göstererek
konuşmasını şöyle sürdürdü: "RAB'bin bana açıkladığı belirti şudur: Bu sunak
parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak."
4 Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytel'de sunağa karşı söylediklerini
duyunca, elini ona doğru uzatarak, "Yakalayın onu!" diye buyruk verdi.
Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu ve düzelmedi. 5 Tanrı adamının
RAB'bin buyruğuyla gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki
küller çevreye savruldu.
6 O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, "Lütfen benim için dua et, Tanrın
RAB'be yalvar ki, elim eski halini alsın" dedi. Tanrı adamı RAB'be yalvarınca
kralın eli iyileşip eski halini aldı.
7 Kral, Tanrı adamına, "Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye" dedi, "Sana
bir armağan vereceğim."

12:28 Çık.32:4 **12:32** Lev.23:33-34 **13:2** 2Kr.23:15-16

8 Tanrı adamı, “Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem” diye
karşılık verdi, “Burada ne yer, ne de içerim. 9 Çünkü RAB bana, ‘Orada hiçbir
şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme’ diye buyruk verdi.” 10 Böylece Tanrı
adamı, Beytel'e gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti.

Beytelli Yaşlı Peygamber

11 O sıralarda Beytel'de yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o
gün Tanrı adamının Beytel'de yaptıklarını ve krala söylediklerini babalarına an-
lattılar. 12 Yaşlı baba, “Tanrı adamı hangi yoldan gitti?” diye sordu. Çocuklar
Yahuda'dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler.
13 Bunun üzerine yaşlı baba, “Eşeğimi hazırlayın” dedi. Çocuklar eşeğe palan
vurunca, binip 14 Tanrı adamının ardına düştü. Onun bir yabanıl fıstık
ağacının altında oturduğunu görünce, “Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen
misin?” diye sordu.

Adam, “Evet, benim” diye karşılık verdi.

15 Yaşlı peygamber, “Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye” dedi.

16 Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: “Yolumdan dönüp seninle gelemem.
Burada ne yer, ne de içerim. 17 Çünkü RAB bana, ‘Orada hiçbir şey yiyip içme
ve gittiğin yoldan dönme’ diye buyruk verdi.”

18 Bunun üzerine yaşlı peygamber, “Ben de senin gibi peygamberim” dedi,
“RAB'bin buyruğu üzerine bir melek bana, ‘Onu evine götür ve yiyip içmesini
sağla’ dedi.” Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı. 19 Böylece
Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyip içmeye başladı.

20 Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygam-
bere seslendi. 21 O da Yahuda'dan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: “RAB
diyor ki, ‘Madem RAB'bin sözünü dinlemedin, Tanrın RAB'bin sana verdiği
buyruğa uymayıp 22 yolundan döndün; sana yiyip içme dediği yerde yiyip
içtin, cesedin ataların mezarlığına gömülmeyecek.’ ”

23 Tanrı adamı yiyip içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşeği hazırladı.
24 Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta
öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu. 25 Yoldan
geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı
peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar.

26 Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca,
şöyle dedi: “RAB'bin sözünü dinlemeyen Tanrı adamı budur. Bu yüzden
RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp
öldürdü.” 27-28 Peygamber, çocuklarına, “Eşeği hazırlayın!” dedi. Çocukların
hazırladığı eşeğe binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi
başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşeğe de dokunmamıştı.
29 Yaşlı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp
gömmek için kendi kentine götürdü. 30 Cesedi kendi mezarına gömdü. “Ah
kardeşim!” diyerek ardından ağıt yaktılar.

31 Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına şöyle dedi:
“Ben ölünce beni bu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun
kemiklerinin yanına koyun. 32 Çünkü onun Beytel'deki sunağa ve Samiriye
kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RAB'bin
buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir.”

Yarovam'ın Büyük Günahı

33 Bu olaya karşın Yarovam gittiği kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü
insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadı ve buralara kâhin olmak isteyen

herkese görev verdi. 34 Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların
yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

14

Yarovam'ın Oğlunun Ölümü

1 O sıralarda İsrail Kralı Yarovam'ın oğlu Aviya hastalandı. 2 Yarovam,
karısına, "Kalk, Yarovam'ın karısı olduğunu anlamamaları için kılığını
değiştirip Şilo'ya git" dedi, "Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber
Ahiya orada oturuyor. 3 Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür.
Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir."
4 Yarovam'ın karısı denileni yaptı; kalkıp Şilo'ya, Ahiya'nın evine gitti.
Ahiya'nın gözleri yaşlılıktan görmez olmuştu. 5 RAB, Ahiya'ya şöyle dedi: "Şimdi
Yarovam'ın karısı gelecek. Hastalanan oğlunun durumunu senden soracak.
Onu söylediğin gibi yanıtlayacaksın. O geldiğinde kendini sana başka biriymiş
gibi gösterecek."
6 Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, "Gel,
Yarovam'ın karısı!" dedi, "Neden başka kılığa giriyorsun? Sana kötü
haberlerim var. 7 Git Yarovam'a de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB, Ben seni
halkın arasından seçip kendi halkıma, İsrailliler'e önder yaptım, diyor, 8 Krallığı
Davut'un soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarıma uyan, gözümde
yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğiyle yollarımı izleyen kulum Davut'a
benzemedin. 9 Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptın.
Beni reddettin; kendine başka ilahlar buldun, dökme putlar yaparak beni
öfkelendirdin.
10 " 'Bundan dolayı Yarovam'ın ailesini sıkıntılara sokup İsrail'de onun
soyundan gelen genç yaşlı* bütün erkekleri öldüreceğim. Yarovam'ın ailesini
gübre yakarcasına kökünden kurutacağım. 11 Yarovam'ın ailesinden kentte
ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.' RAB böyle konuştu.
12 "Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmaz çocuk ölecek.
13 Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu gömecek. Yarovam'ın ailesinden yalnız o
gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrail'in Tanrısı RAB'bi hoşnut eden
nitelikler yalnız onda bulundu.
14 "RAB İsrail'e bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovam'ın ailesine son
verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi. 15 RAB İsrail halkını cezalandıracak.
İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş
olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağı'nın ötelerine dağıtacak. Çünkü
Aşera putlarını dikerek RAB'bi öfkelendirdiler. 16 Yarovam'ın işlediği ve İsrail
halkını sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsrail'i terk edecek."
17 Yarovam'ın karısı oradan ayrılıp Tirsa'ya döndü. Evinin eşiğine varınca
çocuk öldü. 18 Bütün İsrail halkı, RAB'bin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla
söylediği söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı.

Yarovam'ın Ölümü

19 Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaştığı, ülkesini nasıl
yönettiği İsrail kralların tarihinde yazılıdır. 20 Yarovam yirmi iki yıl krallık
yaptı. Ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu.

Rehavam'ın Krallığı
(2Ta.11:5-12:15)

14:10 1Kr.15:29 * **14:10** "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun, özgür olsun".

21 Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı.
RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler
arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Am-
monlu Naama'ydı.
22 Yahudalılar RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla
Tanrı'yı atalarından daha çok öfkelendirdiler. 23 Ayrıca kendilerine her yüksek
tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar
ve Aşera putları yaptılar. 24 Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın
ve erkekler bile vardı. Yahudalılar RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu
ulusların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar.
25 Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı.
26 Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve
sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. 27 Kral Rehavam bunların yerine
tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet
etti. 28 Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşır,
sonra muhafız odasına götürürlerdi.
29 Rehavam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda
kralларının tarihinde yazılıdır. 30 Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş
vardı. 31 Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının
yanına gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu
Aviyam kral oldu.

15

Aviyam'ın Krallığı (2Ta.13:1-14:1)

1 Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviyam
Yahuda Kralı oldu. 2 Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Avşalom'un kızı
Maaka'ydı.
3 Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da
katıldı. Bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan atası Davut gibi değildi. 4
Buna karşın Tanrısı RAB, Davut'un hatırına Yeruşalim'i güçlendirmek için
kendisinden sonra oğlunu kral atayarak ona Yeruşalim'de bir ışık verdi. 5
Çünkü RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli Uriya olayı dışında,
yaşamı boyunca RAB'bin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı.
6 Rehavam'la Yarovam arasındaki savaş Aviyam'ın yaşamı boyunca sürüp
gitti. 7 Aviyam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda
kralларının tarihinde yazılıdır. Aviyam'la Yarovam arasındaki savaş sürüp
gitti. 8 Aviyam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu
Asa kral oldu.

Asa'nın Krallığı (2Ta.15:16-16:6)

9 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda Kralı
oldu. 10 Yeruşalim'de kırk bir yıl krallık yaptı. Büyükannesi Avşalom'un kızı
Maaka'ydı. 11 Atası Davut gibi RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Asa,
12 putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekleri ülkeden kovdu.
Atalarının yapmış olduğu bütün putları yok etti. 13 Kral Asa annesi Maaka'nın
kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa

14:23 2Kr.17:9-10 **14:24** Yas.23:17 **14:25** 2Ta.12:2-8 **14:26** 1Kr.10:16-17; 2Ta.9:15-16 **15:4** 1Kr.11:36; 2Kr.8:19; 2Ta.21:7; Mez.132:17 **15:5** 2Sa.11:1-27 **15:6** 2Ta.13:3-21 **15:12** 2Ta.15:8-15

bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisi'nde yaktı. 14 Ancak puta tapılan yerleri
kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. 15 Babasının ve
kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları RAB'bin Tapınağı'na getirdi.

16 Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.
17 İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Yahuda Kralı Asa'nın
topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye
başladı.

18 Bunun üzerine Asa, Şam'da oturan Hezyon oğlu Tavrimmon oğlu Aram
Kralı Ben-Hadat'a, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki bütün
altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi: 19 "Babamla
baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun.
Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail
Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin."

20 Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kent-
lerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Beytmaaka'yı ve bütün Naftali
bölgesiyle birlikte Kinrot'u ele geçirdi. 21 Baaşa bunu duyunca Rama'nın
yapımını durdurup Tirsa'ya çekildi. 22 Kral Asa istisnasız bütün Yahudalılar'ı
kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla
keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve
Mispa kentlerini onardı.

23-24 Asa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları
ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayak-
larından hastalanan Asa, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde
atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.

Nadav'ın Krallığı

25 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail
Kralı oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı. 26 O da RAB'bin gözünde kötü olanı
yaptı. Babasının yolunu izledi ve babasının İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

27 Nadav ve İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti'ni kuşatırken, İssakar
oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadav'a düzen kurup onu Gibbeton'da öldürdü.
28 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Nadav'ı öldüren Baaşa, onun
yerine kral oldu.

29 Baaşa kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün ailesini ortadan kaldırdı.
RAB'bin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam'ın bütün
ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı. 30 Bütün bunlar İsrail'in Tanrısı RAB'bi
öfkelendiren Yarovam'ın işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlar yüzünden oldu.

31 Nadav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail kral-
larının tarihinde yazılıdır. 32 Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki
savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.

Baaşa'nın Krallığı

33 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tirsa'da
bütün İsrail'in Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı. 34 Baaşa, RAB'bin
gözünde kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği
günahlara katıldı.

15:29 1Kr.14:10

16

1 RAB Hanani oğlu Yehu aracılığıyla İsrail Kralı Baaşa'ya şunları bildirdi:
2 "Sen önemsiz biriyken, ben seni halkım İsrail'e önder yaptım. Ama sen
Yarovam'ın yolunu izleyip halkım İsrail'i günaha sürükledin. Günahlarınız beni
öfkelendirdi. 3 Onun için Nevat oğlu Yarovam'a yaptığım gibi, senin ve ailenin
kökünü kurutacağım. 4 Baaşa'nın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda
ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek."

5 Baaşa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır. 6 Baaşa ölüp atalarına kavuşunca, Tirsa'da
gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu.

7 Baaşa'nın RAB'bin gözünde yaptığı her kötülükten ötürü RAB, Hanani oğlu
Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı yargısını bildirdi. Baaşa
yaptığı kötülüklerle RAB'bi öfkelendirmiş, Yarovam'ın ailesine benzemiş ve bu
aileyi ortadan kaldırmıştı.

Ela'nın Krallığı

8 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi altıncı yılında Baaşa oğlu Ela
Tirsa'da İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. 9 Savaş arabalarının yarısına
komuta eden Zimri adındaki bir görevlisi ona düzen kurdu. Ela o sırada Tirsa'da
sarayının sorumlusu Arsa'nın evinde içip sarhoş olmuştu. 10 Zimri içeri girip
Ela'yı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asa'nın krallığının
yirmi yedinci yılıydı.

11 Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşa'nın bütün ailesini yok etti.
Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı. 12-13 Baaşa'yla oğlu Ela,
değersiz putlara taptıkları için İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirmişlerdi. Onların
işlediği ve İsrail'i sürükledikleri günahlardan dolayı RAB'bin Peygamber Yehu
aracılığıyla Baaşa'ya karşı söylediği söz uyarınca, Zimri Baaşa'nın bütün ailesini
ortadan kaldırdı.

14 Ela'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail kral-
larının tarihinde yazılıdır.

Zimri'nin Krallığı

15 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tirsa'da yedi
gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti yakınlarında or-
dugah kurmuştu. 16 Ordugahta bulunan İsrailliler, Zimri'nin düzen kurup kralı
öldürdüğünü duyunca, ordu komutanı Omri'yi o gün orada İsrail Kralı yaptılar.
17 Omri ve yanındaki bütün İsrailliler Gibbeton'dan çıkıp Tirsa'yı kuşattılar.
18 Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve
orada öldü. 19 Çünkü o RAB'bin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovam'ın yolunu
izlemiş, onun işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlara katılmıştı.

20 Zimri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır.

Omri'nin Krallığı

21 İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginat'ın oğlu Tivni'yi kral yapmak
isterken, öbür yarısı Omri'yi destekliyordu. 22 Sonunda Omri'yi destekleyen-
ler Ginat oğlu Tivni'yi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri
kral oldu.

23 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu
ve altı yılı Tirsa'da olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı. 24 Omri, Şemer

adlı birinden Samiriye Tepesi'ni iki talant* gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepenin eski sahibi Şemer'in adından dolayı kente Samiriye adını verdi.
25 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün
krallardan daha çok kötülük yaptı. 26 Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yollarını
izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katılıp değersiz putlara taparak
İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.
27 Omri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır. 28 Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de
gömüldü ve yerine oğlu Ahav kral oldu.

Ahav'ın Krallığı

29 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav
İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de yirmi iki yıl krallık yaptı. 30 RAB'bin gözünde
kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha
çok kötülük yaptı. 31 Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izlemek yetmezmiş
gibi, bir de Sayda Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'le evlendi. Gidip Baal'a* hizmet
ederek ona taptı. 32 Baal için Samiriye'de yaptırdığı tapınağın içine bir
sunak kurdu. 33 Ayrıca bir Aşera putu yaptırdı. Ahav İsrail'in Tanrısı RAB'bi
kendisinden önceki bütün İsrail kralларından daha çok öfkelendirdi.
34 Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti.
RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı
kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme
pahasına da kentin kapılarını taktı.

17

İlyas ve Kuraklık

1 Gilat'ın Tişbe Kenti'nden olan İlyas, Ahav'a şöyle dedi: "Hizmet ettiğim
İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki
yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecek."
2 O zaman RAB, İlyas'a şöyle seslendi: 3 "Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria
Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'nde gizlen. 4 Dereden su içeceksin ve
buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin."
5 RAB'bin söylediklerini yapan İlyas, gidip Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit
Vadisi'ne yerleşti. 6 Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve
ekmekle besleniyordu. 7 Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra
dere kurudu.

İlyas ve Sarefatlı Dul Kadın

8 O zaman RAB, İlyas'a, 9 "Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat
Kenti'ne yerleş" dedi, "Orada sana yiyecek sağlaması için dul bir kadına
buyruk verdim." 10 Sarefat'a giden İlyas kentin kapısına varınca, orada dul
bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: "Bana içmek için biraz su verebilir
misin?" dedi. 11 Kadın su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: "Lütfen bir
parça da ekmek getir."
12 Kadın, "Senin Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok"
diye karşılık verdi, "Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ
var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için
bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz."

---

* **16:24** "İki talant": Yaklaşık 69 kg. **16:34** Yşu.6:26 **17:1** Yak.5:17 **17:9** Luk.4:25-26

13 İlyas kadına, “Korkma, git yiyeceğini hazırla” dedi, “Yalnız önce bana
küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin için yaparsın. 14 İsrail'in
Tanrısı RAB diyor ki, ‘Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ
eksilmeyecek.’ ”
15 Kadın gidip İlyas'ın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyip içtiler.
16 RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlekten yağ
eksilmedi.
17 Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir
hastalığa yakalandı, sonunda öldü. 18 Kadın İlyas'a, “Ey Tanrı adamı,
alıp veremediğimiz nedir?” dedi, “Günahlarımı Tanrı'ya anımsatıp oğlumun
ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?”
19 İlyas, “Oğlunu bana ver” diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı
yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı. 20 Sonra RAB'be şöyle yalvardı: “Ya
RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu
kötülüğü yaptın?” 21 İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RAB'be şöyle dua
etti: “Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver.”
22 RAB İlyas'ın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü.
23 İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, “İşte oğlun yaşıyor!”
dedi.
24 Bunun üzerine kadın, “Şimdi anladım ki, sen Tanrı adamısın ve söylediğin
söz gerçekten RAB'bin sözüdür” dedi.

18

İlyas ile Ovadya

1 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a, “Git, Ahav'ın
huzuruna çık” dedi, “Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.” 2 İlyas Ahav'ın
huzuruna çıkmaya gitti.
Samiriye'de kıtlık şiddetlenmişti. 3 Ahav sarayının sorumlusu Ovadya'yı
çağırdı. –Ovadya RAB'den çok korkardı. 4 İzebel RAB'bin peygamberlerini
öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp ellişer ellişer mağaralara
gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı.– 5 Ahav, Ovadya'ya,
“Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım” dedi, “Belki
atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk
etmemiş oluruz.” 6 Ahav'la Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında
bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti.
7 Ovadya giderken yolda İlyas'la karşılaştı. İlyas'ı tanıyınca yüzüstü yere
kapanarak, “Efendim İlyas sen misin?” diye sordu.
8 İlyas, “Evet, benim. Git efendine, ‘İlyas burada’ de” diye karşılık verdi.
9 Ovadya, “Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahav'a gönderiyorsun?”
dedi ve ekledi: 10 “Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, efendimin seni
aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde
olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi. 11 Oysa
sen şimdi, ‘Git, efendine İlyas burada de’ diyorsun. 12 Ben senin yanından
ayrıldığımda, RAB'bin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu
Ahav'a bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun gençliğimden
beri RAB'den korkan biriyim. 13 Efendim, İzebel RAB'bin peygamber-
lerini öldürdüğünde yaptıklarımı duymadın mı? RAB'bin peygamberlerinden

yüzünü ellişer ellişer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım. 14 Ama sen şimdi, 'Git, efendine İlyas burada de' diyorsun. O zaman beni öldürür!"

15 İlyas şöyle karşılık verdi: "Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla diyorum, bugün Ahav'ın huzuruna çıkacağım."

İlyas Karmel Dağı'nda

16 Ovadya gidip Ahav'ı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyas'ı karşılamaya gitti. 17 İlyas'ı görünce, "Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?" diye sordu.

18 İlyas, "İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz" diye karşılık verdi, "RAB'bin buyruklarını terk edip Baallar'ın* ardınca gittiniz. 19 Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera'nın* dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na gelip önümde toplansın."

20 Ahav bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'nda toplanmalarını sağladı. 21 İlyas halka doğru ilerleyip, "Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?" dedi, "Eğer RAB Tanrı'ysa, O'nu izleyin; yok eğer Baal Tanrı'ysa, onun ardınca gidin." Halk İlyas'a hiç karşılık vermedi.

22 İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: "RAB'bin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal'ın dört yüz elli peygamberi var. 23 Bize iki boğa getirin. Birini Baal'ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım. 24 Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben de RAB'bi adıyla çağırayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur."

Bütün halk, "Peki, öyle olsun" dedi.

25 İlyas, Baal'ın peygamberlerine, "Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın" dedi, "Ama ateş yakmayın."

26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal'ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, "Ey Baal, bize karşılık ver!" diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar.

27 Öğleyin İlyas onlarla alay etmeye başladı: "Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!" 28 Böylece yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar. 29 Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.

30 O zaman İlyas bütün halka, "Bana yaklaşın" dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RAB'bin yıkılan sunağını onarmaya başladı. 31 On iki taş aldı. Bu sayı RAB'bin Yakup'a, "Senin adın İsrail olacak" diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. 32 İlyas bu taşlarla RAB'bin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki sea* tohum alacak kadar bir hendek kazdı. 33 Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. "Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla odunların üzerine dökün" dedi.

18:31 Yar.32:28; 35:10 * **18:32** "İki sea": Yaklaşık 14.7 litrelik bir ölçek.

34 Sonra, “Bir daha yapın” dedi. Bir daha yaptılar.
“Bir kez daha yapın” dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar. 35 O zaman sunağın
çevresine akan su hendeği doldurdu.
36 Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti:
“Ey İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen
İsrail'in Tanrısı'sın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruk-
larınla yaptım. 37 Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı
olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.”
38 O anda gökten RAB'bin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odun-
ları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu.
39 Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. “RAB Tanrı'dır, RAB
Tanrı'dır!” dediler.
40 İlyas, “Baal'ın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın” diye on-
lara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kişon Vadisi'ne
götürüp orada öldürdü.

Kuraklığın Sonu

41 Sonra İlyas, Ahav'a, “Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi
var” dedi. 42 Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağı'nın
tepesine çıktı. Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu.
43 Sonra uşağına, “Haydi git, denize doğru bak!” dedi.
Uşağı gidip denize baktı ve, “Hiçbir şey görmedim” diye karşılık verdi.
İlyas, uşağına yedi kez, “Git, bak” dedi.
44 Yedinci kez gidip bakan uşak, “Denizden avuç kadar küçük bir bulut
çıkıyor” dedi.
İlyas şöyle dedi: “Git, Ahav'a, ‘Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri
dön’ de.”
45 Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur
başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel'e gitti. 46 Üzerine RAB'bin gücü
inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel'e kadar Ahav'ın önünde koştu.

19

İlyas'ın Kaçışı

1 Ahav, İlyas'ın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini
İzebel'e anlattı. 2 İzebel, İlyas'a, “Yarın bu saate kadar senin peygamberlere
yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü
yapsın” diye haber gönderdi.
3 İlyas can korkusuyla Yahuda'nın Beer-Şeva Kenti'ne kaçıp uşağını orada
bıraktı. 4 Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalısının altına
oturdu ve ölmek için dua etti: “Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarımdan
daha iyi değilim.”
5 Sonra retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona
dokunarak, “Kalk yemek ye” dedi. 6 İlyas çevresine bakınca yanıbaşında, kızgın
taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyip içtikten sonra yine uzandı.
7 RAB'bin meleği ikinci kez geldi, ona dokunarak, “Kalk yemeğini ye.
Gideceğin yol çok uzun” dedi. 8 İlyas kalktı, yiyip içti. Yediklerinden aldığı
güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horev'e kadar yürüdü. 9 Geceyi orada
bulunan bir mağarada geçirdi.

18:42 Yak.5:18

Rab İlyas'a Görünüyor

RAB, "Burada ne yapıyorsun, İlyas?" diye sordu.

10 İlyas, "RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk ettim" diye karşılık verdi, "Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar."

11 RAB, "Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim" dedi.

RAB'bin önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi. 12 Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu. 13 İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu.

O sırada bir ses, "Burada ne yapıyorsun, İlyas?" dedi.

14 İlyas, "RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk ettim" diye karşılık verdi, "Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar."

15-16 RAB, "Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git" dedi, "Oraya vardığında, Hazael'i Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafat'ın oğlu Elişa'yı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin. 17 Hazael'in kılıcından kurtulanı Yehu, Yehu'nun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek. 18 Ancak İsrail'de Baal'ın* önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım."

Elişa'ya Çağrı

19 İlyas oradan ayrılıp gitti, Şafat oğlu Elişa'yı buldu. Elişa, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on ikinci çifti sürüyordu. İlyas Elişa'nın yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı. 20 Elişa öküzleri bırakıp İlyas'ın ardından koştu ve, "İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim" dedi.

İlyas, "Geri dön, ben sana ne yaptım ki?" diye karşılık verdi.

21 Böylece Elişa gidip sürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıttı. Sonra, İlyas'ın ardından gidip ona hizmet etti.

20

Ben-Hadat Samiriye'ye Saldırıyor

1 Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriye'nin üzerine yürüyerek kenti kuşattı. 2 Ben-Hadat, kentte bulunan İsrail Kralı Ahav'a haberciler göndererek şöyle buyruk verdi: 3 "Ben-Hadat diyor ki, 'Altınını, gümüşünü, karılarını ve en gürbüz çocuklarını bana teslim et.' "

4 İsrail Kralı, "Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum" diye karşılık verdi, "Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin."

5 Haberciler yine gelip Ahav'a şöyle dediler: "Ben-Hadat diyor ki, 'Sana altınını, gümüşünü, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin diye haber göndermiştim. 6 Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde

19:10 Rom.11:3 **19:15-16** 2Kr.8:7-13 **19:15-16** 2Kr.9:16 **19:18** Rom.11:4 **19:20** Luk.9:61

arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler.' "

7 İsrail Kralı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak, "Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!" dedi, "Bana haber gönderip altınımı, gümüşümü, karılarımı, çocuklarımı istedi, reddetmedim."

8 Bütün ileri gelenler ve halk, "Onu dinleme, isteklerini de kabul etme" diye karşılık verdiler.

9 Böylece Ahav, Ben-Hadat'ın habercilerine, "Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin" dedi. Haberciler gidip Ben-Hadat'a durumu bildirdiler.

10 O zaman Ben-Hadat Ahav'a başka bir haber gönderdi: "O kadar çok adamla senin üstüne yürüyeceğim ki, Samiriye'yi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"

11 İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: "Kralınıza deyin ki, 'Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün.' "

12 Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: "Saldırıya hazırlanın." Böylece Samiriye'ye karşı saldırı hazırlıklarına giriştiler.

Ahav Ben-Hadat'ı Bozguna Uğratıyor

13 O sırada bir peygamber gelip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.' "

14 Ahav, "Kimin aracılığıyla olacak bu?" diye sordu.

Peygamber şu karşılığı verdi: "RAB diyor ki, 'İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başaracak.' "

Ahav, "Savaşa kim başlayacak?" diye sordu.

Peygamber, "Sen başlayacaksın" dedi.

15 Ahav ilçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saydı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişiydiler.

16 Öğleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı. 17 Önce genç askerler saldırıya geçti. Ben-Hadat'ın gönderdiği gözcüler, "Samiriyeliler geliyor" diye ona haber getirdiler.

18 Ben-Hadat, "İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın" dedi.

19 Genç askerler arkalarındaki İsrail ordusuyla birlikte kentten çıkıp saldırıya geçtiler. 20 Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsrailliler peşlerine düştü. Ama Aram Kralı Ben-Hadat, atına binerek atlılarla birlikte kaçıp kurtuldu. 21 İsrail Kralı atlarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlılar'ı ağır bir yenilgiye uğrattı.

22 Daha sonra peygamber gelip İsrail Kralı'na, "Git, gücünü pekiştir ve neler yapman gerektiğini iyi düşün" dedi, "Çünkü önümüzdeki ilkbaharda Aram Kralı sana yine saldıracak."

Aramlılar'ın İkinci Saldırısı

23 Bu arada görevlileri Aram Kralı'nın kendisine, "İsrail'in ilahı dağ ilahıdır" dediler, "Bu nedenle bizden güçlü çıktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz. 24 Şimdi bütün kralları görevlerinden al, onların yerine yeni

komutanlar ata. 25 Kaybettiğin kadar at ve savaş arabası toplayarak kendine
yeni bir ordu kur. İsrailliler'le ovada savaşalım. O zaman onları kesinlikle
yeneriz." Aram Kralı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi.
26 İlkbaharda Aramlılar'ı toplayıp İsrailliler'le savaşmak üzere Afek Kenti'ne gitti.
27 İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılar'la savaşmak üzere yola
çıkıp onların karşısına ordugah kurdu. Ülkeyi dolduran Aramlılar'ın karşısında
İsrailliler iki küçük oğlak sürüsü gibi kalıyordu.

28 Bir Tanrı adamı gidip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki,
'Aramlılar, RAB dağların Tanrısı'dır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü
ordunun tümünü senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaksın.' "

29 Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılar'la İsrailliler yedi gün bek-
lediler. Yedinci gün savaş başladı. İsrailliler bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya
asker öldürdü. 30 Sağ kalanlar Afek Kenti'ne kaçtılar. Orada da yirmi yedi
bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçıp bir iç odaya
saklandı.

31 Görevlileri Ben-Hadat'a şöyle dediler: "Duyduğumuza göre, İsrail kralları
iyi yürekli krallarmış. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımıza ip saralım ve
İsrail Kralı'nın huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar."

32 Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Kralı'nın huzuruna
çıkarak, "Kulun Ben-Hadat 'Canımı bağışla' diye yalvarıyor" dediler.

Ahav, "Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır" diye karşılık
verdi.

33 Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağzından aldılar ve,
"Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!" dediler.

Kral, "Gidin, onu getirin" diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu
kendi savaş arabasına aldı.

34 Ben-Hadat, "Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim"
dedi, "Babam nasıl Samiriye'de çarşılar kurduysa, sen de Şam'da çarşılar
kurabilirsin."

Bunun üzerine Ahav, "Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü
veriyorum" dedi. Böylece onunla bir antlaşma yaparak gitmesine izin verdi.

Bir Peygamberin Ahav'ı Suçlaması

35 Peygamberlerden biri, RAB'bin sözüne uyarak arkadaşına, "Lütfen, beni
vur!" dedi. Ama arkadaşı onu vurmak istemedi.

36 O zaman peygamber arkadaşına şöyle dedi: "Sen RAB'bin buyruğunu
dinlemediğin için, yanımdan ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek." Adam
oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü.

37 Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek, "Lütfen beni
vur!" dedi. Adam da onu vurup yaraladı. 38 Peygamber gitti, kılığını
değiştirmek için gözlerini bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye
başladı. 39 Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: "Ben kulun,
tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak getirip, 'Bu adamı iyi
koru' dedi, 'Kaçacak olursa, karşılığını ya canınla, ya da bir talant* gümüşle
ödersin.' 40 Ama ben oraya buraya bakarken, adam kayboldu."

İsrail Kralı, "Sen kendini yargılamış oldun" diye karşılık verdi, "Cezanı
çekeceksin."

---

* **20:39** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

41 Peygamber, hemen gözlerindeki sargıyı çıkardı. O zaman İsrail Kralı onun
bir peygamber olduğunu anladı. 42 Bunun üzerine peygamber krala şöyle
dedi: "RAB diyor ki, 'Ölüme mahkûm ettiğim adamı salıverdiğin için onun
yerine sen öleceksin. Onun halkının başına gelecekler senin halkının başına
gelecek.' " 43 Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

21

Navot'un Bağı

1-2 Yizreel'de Samiriye Kralı Ahav'ın sarayının yanında Yizreelli Navot'un
bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navot'a şunu önerdi: "Bağını bana ver.
Sarayıma yakın olduğu için orayı sebze bahçesi olarak kullanmak istiyorum.
Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini
gümüş olarak ödeyeyim."
3 Ama Navot, "Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni
esirgesin" diye karşılık verdi.
4 "Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem" diyen Yizreelli Navot'un
bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına
uzanıp hiçbir şey yemedi.
5 Karısı İzebel yanına gelip, "Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek
yemiyorsun?" diye sordu.
6 Ahav karısına şöyle karşılık verdi: "Yizreelli Navot'a, 'Sen bağını gümüş
karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim'
dedim. Ama o, 'Hayır, bağımı sana vermem' dedi."
7 İzebel, "Sen İsrail'e böyle mi krallık yapıyorsun?" dedi, "Kalk, yemeğini ye,
keyfini bozma. Yizreelli Navot'un bağını sana ben vereceğim."
8 İzebel Ahav'ın mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navot'un
yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi. 9 Mektuplarda şunları
yazdı:

"Oruç* ilan edip Navot'u halkın önüne oturtun. 10 Karşısına da, 'Navot
Tanrı'ya ve krala sövdü' diyen iki yalancı tanık koyun. Sonra onu dışarı
çıkarıp taşlayarak öldürün."

11 Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebel'in gönderdiği
mektuplarda yazdıklarını uyguladılar. 12 Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne
oturttular. 13 Sonra iki kötü adam gelip Navot'un karşısına oturdu ve halkın
önünde: "Navot, Tanrı'ya ve krala sövdü" diyerek yalan yere tanıklık etti.
Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşlayarak öldürdüler. 14 Sonra
İzebel'e, "Navot taşlanarak öldürüldü" diye haber gönderdiler.
15 İzebel, Navot'un taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahav'a, "Kalk,
Yizreelli Navot'un sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağını
sahiplen" dedi, "Çünkü o artık yaşamıyor, öldü." 16 Ahav, Yizreelli Navot'un
öldüğünü duyunca, onun bağını almaya gitti.
17 O zaman RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: 18 "Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı
Ahav'ı karşılamaya git. Şu anda Navot'un bağındadır. Orayı almaya gitti.
19 Ona de ki, RAB şöyle diyor: 'Hem adamı öldürdün, hem de bağını aldın,
değil mi? Navot'un kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada
yalayacak.' "
20 Ahav, İlyas'a, "Ey düşmanım, beni buldun, değil mi?" dedi.
İlyas şöyle karşılık verdi: "Evet, buldum. Çünkü sen RAB'bin gözünde kötü
olanı yaparak kendini sattın. 21 RAB diyor ki, 'Seni sıkıntılara sokacak ve yok

edeceğim. İsrail'de senin soyundan gelen genç yaşlı* bütün erkeklerin kökünü
kurutacağım. 22 Beni öfkelendirip İsrail'i günaha sürüklediğin için senin ailen de
Nevat oğlu Yarovam'ın ve Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerinin akıbetine uğrayacak.'
23 "RAB İzebel için de, 'İzebel'i Yizreel Kenti'nin surları dibinde köpekler
yiyecek' diyor. 24 'Ahav'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri
yırtıcı kuşlar yiyecek.' "
25 –Ahav kadar, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan hiç
kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kışkırtıyordu. 26 Ahav RAB'bin
İsrail halkının önünden kovduğu Amorlular'ın her yaptığına uyarak putların
ardınca yürüdü ve iğrenç işler yaptı.–
27 Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı, çula sarınıp oruç
tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak, alçakgönüllü bir yol tuttu.
28 RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: 29 "Ahav'ın önümde ne denli alçakgönüllü
davrandığını gördün mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca
ben de onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine sıkıntı
vereceğim."

22

Peygamber Mikaya Ahav'ı Uyarıyor (2Ta.18:2-27)

1 Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı. 2 Üçüncü yıl Yahuda
Kralı Yehoşafat, İsrail Kralı'nı görmeye gitti. 3 İsrail Kralı Ahav, görevlilerine,
"Ramot-Gilat'ın bize ait olduğunu bilmiyor musunuz?" dedi, "Biz onu Aram
Kralı'ndan geri almak için bir şey yapmadık."
4 Sonra Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısın?"
diye sordu.
Yehoşafat, "Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say" diye yanıtladı,
5 "Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi.
6 İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı
savaşayım mı, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu.
Peygamberler, "Savaş, çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek" diye
yanıtladılar.
7 Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok
mu?" diye sordu.
8 İsrail Kralı, "Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var" diye yanıtladı, "Onun
aracılığıyla RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü
benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler."
Yehoşafat, "Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!" dedi.
9 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen Yimla oğlu Mikaya'yı getir!" diye
buyurdu.
10 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye
Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün
peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. 11 Kenaana oğlu
Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: "RAB diyor ki,
'Aramlılar'ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.' "
12 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: "Ramot-Gilat'a saldır,
kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek."

---

* **21:21** "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun, özgür olsun". **21:23** 2Kr.9:36

13 Mikaya'yı çağırmaya giden görevli ona, “Bak! Peygamberler bir ağızdan
kral için olumlu şeyler söylüyorlar” dedi, “Rica ederim, senin sözün de on-
larınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.”
14 Mikaya, “Yaşayan RAB'bin hakkı için, RAB bana ne derse onu
söyleyeceğim” diye karşılık verdi.
15 Mikaya gelince kral, “Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi,
yoksa vaz mı geçelim?” diye sordu.
Mikaya, “Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim ede-
cek” diye yanıtladı.
16 Bunun üzerine kral, “RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey
söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?” diye sordu.
17 Mikaya şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar
gibi gördüm. RAB, ‘Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün’
dedi.”
18 İsrail Kralı Yehoşafat'a, “Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü
şeyler söyler dememiş miydim?” dedi.
19 Mikaya konuşmasını sürdürdü: “Öyleyse RAB'bin sözünü dinle! Gördüm ki,
RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu.
20 RAB sordu: ‘Ramot-Gilat'a saldırıp ölsün diye Ahav'ı kim kandıracak?’
“Kimi şöyle, kimi böyle derken, 21 bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve,
‘Ben onu kandıracağım’ dedi.
“RAB, ‘Nasıl?’ diye sordu.
22 “Ruh, ‘Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'ın bütün peygamberlerine yalan
söyleteceğim’ diye karşılık verdi.
“RAB, ‘Onu kandırmayı başaracaksın!’ dedi, ‘Git, dediğini yap.’
23 “İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağzına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü
sana kötülük etmeye karar verdi.”
24 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. “RAB'bin
Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?” dedi.
25 Mikaya, “Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin” diye
yanıtladı.
26 Bunun üzerine İsrail Kralı, “Mikaya'yı kentin yöneticisi Amon'a ve kralın
oğlu Yoaş'a götürün” dedi, 27 “Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı
cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini
söyleyin!”
28 Mikaya, “Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla
konuşmamış demektir” dedi ve, “Herkes bunu duysun!” diye ekledi.

Ahav'ın Ölümü (2Ta.18:28-34)

29 İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için
yola çıktılar. 30 İsrail Kralı, Yehoşafat'a, “Ben kılık değiştirip savaşa öyle gire-
ceğim, ama sen kral giysilerini giy” dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirip
savaşa girdi.
31 Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, “İsrail Kralı dışında,
büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!” diye buyruk vermişti. 32 Savaş
arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için
ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. 33 Komutanlar onun İsrail Kralı
olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

22:17 Say.27:17; Hez.34:5; Zek.10:2; Mat.9:36; Mar.6:34

34 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının
birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, “Dönüp beni savaş alanından çıkar,
yaralandım” dedi. 35 Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında Aramlılar'a
karşı akşama kadar dayandı ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kanlar
arabasının içinde kaldı. 36 Güneş batarken ordugahta, “Herkes kendi kentine,
ülkesine dönsün!” diye bağırdılar.
37 Kral ölmüştü. Onu Samiriye'ye getirip orada gömdüler. 38 Arabası
fahişelerin yıkandığı Samiriye Havuzu'nun kenarında temizlenirken RAB'bin
sözü uyarınca köpekler kanını yaladı.
39 Ahav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, yaptırdığı
fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
40 Ahav ölüp atalarına kavuşunca yerine oğlu Ahazya kral oldu.

Yehoşafat'ın Krallığı (2Ta.20:31-21:1)

41 İsrail Kralı Ahav'ın krallığının dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda
Kralı oldu. 42 Yehoşafat otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl
krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı. 43 Babası Asa'nın bütün yollarını
izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.
Ancak alışılagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ oralarda kurban
kesip buhur yakıyordu. 44 Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı.
45 Yehoşafat'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları
Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 46 Yehoşafat babası Asa'nın döneminden
kalan, putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkeklerin hepsini ülkeden
süpürüp attı. 47 Edom'da kral yoktu, yerine bir vekil bakıyordu.
48 Yehoşafat altın almak için Ofir'e gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı.
Ancak gemiler oraya gidemeden Esyon-Gever'de parçalandı. 49 O zaman
Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafat'a, “Benim adamlarım gemilerde seninkilerle
birlikte gitsinler” dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi.
50 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve atası Davut'un Kenti'nde atalarının
yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

Ahazya'nın Krallığı

51 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya
Samiriye'de İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı. 52 RAB'bin gözünde kötü olanı
yaptı. Babasının, annesinin ve İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın
yolunda yürüdü. 53 Baal'a* hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak
İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.

2.KRALLAR

GİRİŞ

2.Krallar Kitabı İsrail ve Yahuda krallıklarının tarihine 1.Krallar Kitabı'nda kaldığı yerden devam eder. Kitap iki bölüme ayrılabilir:

1. İki krallığın tarihi, İ.Ö. 9. yüzyıl ortalarından Samiriye'nin düşüşü ve İsrail (kuzey krallığı) halkının Asur'a sürgün edilmesine kadar (İ.Ö. 722).
2. Yahuda krallığının tarihi, İsrail krallığının yıkılışından Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yeruşalim'i ele geçirip yıkmasına, Yahuda halkını Babil'e sürmesine kadar (İ.Ö. 586). Kitap Babil yönetimindeki Yahuda Valisi Gedalya'nın öldürülmesiyle ve Yahuda Kralı Yehoyakin'in Babil'deki tutukevinden salıverilmesi haberiyle son buluyor.

Bu ulusal felaketler Yahuda ve İsrail kralların ve halklarının sadakatsizliği yüzünden yaşanmaktadır. Yeruşalim'in yıkılışıyla Yahudalılar'dan birçok kişinin sürgüne gitmesi İsrail tarihinde büyük dönüm noktalarından biridir.

2.Krallar Kitabı'nda en önemli iki peygamber İlyas'ın yerine geçen Elişa ve Yeşaya'dır.

Ana Hatlar:

1:1-17:41 Bölünen krallıklar
- a. 1:1-8:15 Peygamber Elişa
- b. 8:16-17:4 Yahuda ve İsrail kralları
- c. 17:5-41 Samiriye'nin düşüşü

18:1-25:30 Yahuda krallığı
- a. 18:1-21:26 Hizkiya'dan Yoşiya'ya
- b. 22:1-23:30 Yoşiya'nın krallığı
- c. 23:31-24:20 Yahuda'nın son kralları
- ç. 25:1-30 Yeruşalim'in düşüşü

Rab Kral Ahazya'yı Cezalandırıyor

1 İsrail Kralı Ahav'ın ölümünden sonra Moavlılar İsrail'e karşı ayaklandı.

2 İsrail Kralı Ahazya Samiriye'de yaşadığı sarayın üst katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine, "Gidin, Ekron ilahı Baalzevuv'a* danışın, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin" dedi.

3 Ama RAB'bin meleği, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: "Kalk, Samiriye Kralı'nın habercilerini karşıla ve onlara de ki, 'İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmaya gidiyorsunuz?' 4 Kralınıza deyin ki, 'RAB, Yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin! diyor.' " Böylece İlyas oradan ayrıldı. 5 Haberciler kralın yanına döndüler. Kral, "Neden geri döndünüz?" diye sordu.

6 Şöyle karşılık verdiler: "Yolda bir adamla karşılaştık. Bize dedi ki, 'Gidin, sizi gönderen krala RAB şöyle diyor deyin: İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!' "

7 Kral, "Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?" diye sordu.

8 "Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı" diye yanıtladılar.

Kral, "O Tişbeli İlyas'tır" dedi.

1:8 Mat.3:4; Mar.1:6

9 Sonra bir komutanla birlikte elli adamını İlyas'a gönderdi. Komutan
tepenin üstünde oturan İlyas'ın yanına çıkıp ona, "Ey Tanrı adamı, kral aşağı
inmeni istiyor" dedi.
10 İlyas, "Eğer ben Tanrı adamıysam, şimdi göklerden ateş yağacak ve seninle
birlikte elli adamını yok edecek!" diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş
yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.
11 Bunun üzerine kral, İlyas'a başka bir komutanla birlikte elli adam daha
gönderdi. Komutan İlyas'a, "Ey Tanrı adamı, kral hemen aşağı inmeni istiyor!"
dedi.
12 İlyas, "Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden ateş yağacak ve seninle
birlikte elli adamını yok edecek!" diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş
yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.
13 Kral üçüncü kez bir komutanla elli adam gönderdi. Üçüncü komutan çıkıp
İlyas'ın önünde diz çöktü ve ona şöyle yalvardı: "Ey Tanrı adamı, lütfen bana
ve adamlarıma acı, canımızı bağışla! 14 Göklerden yağan ateş daha önce gelen
iki komutanla ellişer adamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı."
15 RAB'bin meleği, İlyas'a, "Onunla birlikte aşağı in, korkma" dedi. İlyas
kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti 16 ve ona şöyle dedi: "RAB diyor
ki, 'İsrail'de danışacak Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmak için
haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle
öleceksin!' "
17 RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca Kral Ahazya öldü. Oğlu
olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Bu olay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu
Yehoram'ın krallığının ikinci yılında oldu.
18 Ahazya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları İsrail kralları
tarihinde yazılıdır.

2

İlyas'ın Göklere Alınışı

1 RAB İlyas'ı kasırgayla göklere çıkarmadan önce, İlyas ile Elişa Gilgal'dan ayrılıp
yola çıkmışlardı. 2 İlyas Elişa'ya, "Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni
Beytel'e gönderdi" dedi.
Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam"
diye karşılık verdi. Böylece Beytel'e birlikte gittiler.
3 Beytel'deki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RAB bugün
efendini senin başından alacak, biliyor musun?" diye ona sordular.
Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın!" diye karşılık verdi.
4 İlyas, "Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Eriha'ya gönderdi" dedi.
Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam"
diye karşılık verdi. Böylece birlikte Eriha'ya gittiler.
5 Eriha'daki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RAB efendini
bugün senin başından alacak, biliyor musun?" diye ona sordular.
Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın" diye karşılık verdi.
6 Sonra İlyas, "Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına
gönderdi" dedi.
Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam"
diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam etti. 7 Elli peygamber
de onları Şeria Irmağı'na kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağı'nın kıyısında

1:10 Luk.9:54

durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu. 8 İlyas
cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın
üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler. 9 Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas
Elişa'ya, "Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?" dedi.
Elişa, "İzin ver, senin ruhundan iki pay miras* alayım" diye karşılık verdi.
10 İlyas, "Zor bir şey istedin" dedi, "Eğer yanından alındığımı görürsen olur,
yoksa olmaz."
11 Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı araba göründü,
onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı. 12 Olanları gören Elişa
şöyle bağırdı: "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!" İlyas'ı bir daha göremedi.
Giysilerini yırtıp paramparça etti. 13 Sonra İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi
alıp geri döndü ve Şeria Irmağı'nın kıyısında durdu. 14 İlyas'ın üzerinden düşen
cüppeyi sulara vurarak, "İlyas'ın Tanrısı RAB nerede?" diye seslendi. Cüppeyi
sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti.
15 Erihalı peygamberler karşıdan Elişa'yı görünce, "İlyas'ın ruhu Elişa'nın
üzerinde!" dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar.
16 "Yanımızda elli güçlü adam var" dediler, "İzin ver, gidip efendini arayalım.
Belki RAB'bin Ruhu onu dağların ya da vadilerin birine atmıştır."
Elişa, "Hayır, onları göndermeyin" dedi.
17 Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, "Peki, gönderin"
dedi. Elli adam gidip üç gün İlyas'ı aradılarsa da bulamadılar. 18 Sonra
Eriha'ya, Elişa'nın yanına döndüler. Elişa onlara, "Ben size gitmeyin demedim
mi?" dedi.

Elişa Suları Paklıyor

19 Erihalılar Elişa'ya, "Efendimiz, gördüğün gibi bu kentin yeri iyi ama suyu
kötü, toprağı da verimsiz" dediler.
20 Elişa, "Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin" dedi. Kap getirilince,
21 Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu
suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak.' " 22 Elişa'nın
söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı.

Elişa'yı Alaya Alan Çocuklar

23 Elişa oradan ayrılıp Beytel'e giderken kentin çocukları yola döküldüler.
"Defol, defol, kel kafalı!" diyerek onunla alay ettiler.
24 Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RAB'bin adıyla onları lanetledi.
Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi ayı çocuklardan kırk ikisini parçaladı.
25 Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

3

Moavlılar'ın Ayaklanması

1 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on sekizinci yılında Ahav oğlu Yoram
Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı. 2 Yoram RAB'bin
gözünde kötü olanı yaptıysa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü
babasının yaptırdığı Baal'ı* simgeleyen dikili taşı kaldırıp attı. 3 Bununla
birlikte Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara o da katıldı ve bu
günahlardan ayrılmadı.

2:9 Yas.21:17 * **2:9** Kutsal Yasa'ya göre ilk doğan çocuk iki pay miras alırdı (bkz. Yas.21:17). **2:12** 2Kr.13:14

4 Moav Kralı Meşa koyun yetiştirirdi. İsrail Kralı'na her yıl yüz bin kuzu,
yüz bin de koç yünü sağlamak zorundaydı. 5 Ama Ahav'ın ölümünden sonra,
Moav Kralı İsrail Kralı'na karşı ayaklandı. 6 O zaman Kral Yoram Samiriye'den
ayrıldı ve bütün İsrailliler'i bir araya topladı. 7 Yahuda Kralı Yehoşafat'a da şu
haberi gönderdi: "Moav Kralı bana başkaldırdı, benimle birlikte Moavlılar'a
karşı savaşır mısın?"

Yehoşafat, "Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların
say" dedi. 8 Sonra, "Hangi yönden saldıralım?" diye sordu.

Yoram, "Edom kırlarından" diye karşılık verdi.

9 İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda
yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı.
10 İsrail Kralı, "Eyvah!" diye bağırdı, "RAB, Moavlılar'ın eline teslim etmek için
mi üçümüzü bir araya topladı?"

11 Yehoşafat, "Burada RAB'bin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla
RAB'be danışalım" dedi.

İsrail Kralı'nın adamlarından biri, "Şafat oğlu Elişa burada. İlyas'ın ellerine o
su dökerdi" diye yanıtladı.

12 Kral Yehoşafat, "O, RAB'bin ne düşündüğünü bilir" dedi. Bunun üzerine
Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişa'nın yanına gittiler.

13 Elişa İsrail Kralı'na, "Ne diye bana geldin?" dedi, "Git, annenle babanın
peygamberlerine danış."

İsrail Kralı, "Olmaz! Demek RAB üçümüzü Moavlılar'ın eline teslim etmek
için bir araya toplamış" diye karşılık verdi.

14 Elişa şöyle dedi: "Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan
RAB'bin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafat'a saygım olmasaydı, sana ne
bakardım, ne de ilgilenirdim. 15 Şimdi bana lir çalan bir adam getirin."

Getirilen adam lir çalarken, RAB'bin gücü Elişa'nın üzerine indi. 16 Elişa şöyle
dedi: "RAB diyor ki, 'Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın.
17 Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler,
sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyasıya içeceksiniz. 18 RAB için bunu yap-
mak kolaydır. O, Moavlılar'ı da sizin elinize teslim edecek. 19 Onların önemli
surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kese-
cek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş dolduracaksınız.' "

20 Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her
yeri doldurdu.

21 Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duydular.
Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırda beklemeye başladı.
22 Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızıllaştırdığı suyu kan
sanarak, 23 "Kan bu!" diye haykırdılar, "Krallar kendi aralarında savaşıp
birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!"

24 Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsrailliler saldırıp onları
püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsrailliler peşlerine düşüp onları
öldürdüler. 25 Kentlerini yıktılar. Her İsrailli verimli tarlalara taş attı. Bütün
tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarını kestiler.
Yalnız Kîr-Hereset'in taşları yerinde kaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıya
geçti.

26 Moav Kralı, savaşı kaybettiğini anlayınca, yanına yedi yüz kılıçlı adam
aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediyse de başaramadı. 27 Bunun
üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surların üzerine götürüp yakmalık

sunu olarak sundu. İsrailliler bu olaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılıp ülkelerine döndüler.

4

Elişa'nın Yoksul Bir Dula Yardımı

1 Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişa'ya şöyle yakardı: “Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RAB'be tapınırdı*. Şimdi bir alacaklısı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor.”

2 Elişa, “Senin için ne yapsam?” diye karşılık verdi, “Söyle bana, evinde neler var?”

Kadın, “Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok” dedi.

3 Elişa, “Bütün komşularına git, ne kadar boş kapları varsa iste” dedi, 4 “Sonra oğullarınla birlikte eve git. Kapıyı üzerinize kapayın ve bütün kapları yağla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyun.”

5 Kadın oradan ayrılıp oğullarıyla birlikte evine gitti, kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapları doldurmaya başladı. 6 Bütün kaplar dolunca oğullarından birine, “Bana bir kap daha getir” dedi.

Oğlu, “Başka kap kalmadı” diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu. 7 Kadın gidip durumu Tanrı adamı Elişa'ya bildirdi. Elişa, “Git, zeytinyağını sat, borcunu öde” dedi, “Kalan parayla da oğullarınla birlikte yaşamını sürdür.”

Elişa ile Şunemli Zengin Kadın

8 Elişa bir gün Şunem'e gitti. Orada zengin bir kadın vardı. Elişa'yı yemeğe alıkoydu. O günden sonra Elişa ne zaman Şunem'e gitse, yemek için oraya uğradı. 9 Kadın kocasına, “Bize sık sık gelen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım” dedi, 10 “Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak, masa, sandalye, bir de kandil koyalım. Bize geldiğinde orada kalsın.”

11 Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı. 12 Uşağı Gehazi'ye, “Şunemli kadını çağır” dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, 13 Elişa Gehazi'ye şöyle dedi: “Ona de ki, ‘Bizim için katlandığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşayım mı?’ ”

Kadın, “Ben halkımın arasında mutlu yaşıyorum” diye karşılık verdi.

14 Elişa, “Öyleyse ne yapabilirim?” diye sordu.

Gehazi, “Kadının oğlu yok, kocası da yaşlı” diye yanıtladı.

15 Bunun üzerine Elişa, “Kadını çağır” dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelip kapının eşiğinde durdu. 16 Elişa, kadına, “Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlun olacak” dedi.

Kadın, “Olamaz, efendim!” diye karşılık verdi, “Sen ki bir Tanrı adamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!”

17 Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişa'nın söylediği günlerde bir oğul doğurdu.

18 Çocuk büyüdü. Bir gün orakçıların başında bulunan babasının yanına gitti. 19 “Başım ağrıyor, başım!” diye bağırmaya başladı.

Babası uşağına, “Onu annesine götür” dedi. 20 Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öğlene kadar annesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü. 21 Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamının yatağına yatırdı, sonra kapıyı kapayıp dışarıya çıktı. 22 Kocasını çağırıp şöyle dedi: “Lütfen bir eşekle birlikte uşaklarından birini bana gönder. Tanrı adamının yanına gitmeliyim. Hemen dönerim.”

---

* **4:1** “RAB'be tapınırdı”: İbranice “RAB'den korkardı”.

23 Kocası, “Neden bugün gidiyorsun?” dedi, “Ne Yeni Ay, ne de Şabat bugün.”
Kadın, “Zarar yok” karşılığını verdi.
24 Eşeğe palan vurup uşağına, “Haydi yürü, ben sana söylemedikçe
yavaşlama” dedi.
25 Karmel Dağı'na varıp Tanrı adamının yanına çıktı.
Tanrı adamı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehazi'ye, “Bak, Şunemli kadın
geliyor!” dedi, 26 “Haydi koş, onu karşıla, ‘Nasılsın, kocanla oğlun nasıllar?’
diye sor.”
Kadın Gehazi'ye, “Herkes iyi” dedi.
27 Kadın dağa çıkıp Tanrı adamının yanına varınca, onun ayaklarına sarıldı.
Gehazi kadını uzaklaştırmak istediyse de Tanrı adamı, “Kadını rahat bırak!”
dedi, “Çünkü acı çekiyor. RAB bunun nedenini benden gizledi, açıklamadı.”
28 Kadın ona, “Efendim, ben senden çocuk istedim mi?” dedi, “Beni
umutlandırma demedim mi?”
29 Elişa Gehazi'ye, “Hemen kemerini kuşan, değneğimi al, koş” dedi, “Biriyle
karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsa karşılık verme. Git, değneğimi
çocuğun yüzüne tut.”
30 Çocuğun annesi, “Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki,
senden ayrılmayacağım” dedi. Sonra Gehazi'yle birlikte yola çıktı. 31 Gehazi
önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne bir ses vardı, ne de bir yanıt.
Bunun üzerine Gehazi geri dönüp Elişa'yı karşıladı ve ona, “Çocuk dirilmedi”
diye haber verdi.
32 Elişa eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu. 33 İçeri girdi, kapıyı
kapayıp RAB'be yalvarmaya başladı. 34 Sonra ağzı çocuğun ağzının, gözleriyle
elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun
üzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı. 35 Elişa kalkıp odanın içinde
sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez
aksırdı ve gözlerini açtı. 36 Elişa Gehazi'ye, “Şunemli kadını çağır” diye seslendi.
Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişa, “Al oğlunu” dedi. 37 Kadın Elişa'nın
ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti.

İki Mucize Daha

38 Elişa Gilgal'a döndü. Ülkede kıtlık vardı. Elişa bir peygamber topluluğuyla
otururken uşağına, “Büyük tencereyi ateşe koy, peygamberlere çorba pişir”
dedi. 39 Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabanıl bir bitki buldu. Bitkiden
bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getirip tencereye doğradı. Bunların
ne olduğunu kimse bilmiyordu. 40 Çorba yenmek üzere boşaltıldı. Ama
adamlar çorbayı tadar tatmaz, “Ey Tanrı adamı, zehirli bu!” diye bağırdılar
ve yiyemediler.
41 Elişa, “Biraz un getirin” dedi. Unu tencereye atıp, “Koy önlerine, yesinler”
dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı.
42 Baal-Şalişa'dan bir adam geldi. Tanrı adamına o yıl ilk biçilen arpadan
yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başağı getirdi. Elişa uşağına, “Bunları
halka dağıt, yesinler” dedi.
43 Uşak, “Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?” diye sordu.
Elişa, “Halka dağıt, yesinler” diye karşılık verdi, “Çünkü RAB diyor ki,
‘Yiyecekler, birazı da artacak.’ ” 44 Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın
önüne koydu. RAB'bin sözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.

5

Naaman Deri Hastalığından Nasıl Kurtuldu

1 Aram Kralı'nın ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın,
değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlılar'ı zafere
ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerdi, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı.

2 Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrail'den küçük bir kızı tutsak
almışlardı. Bu kız Naaman'ın karısının hizmetine verilmişti. 3 Bir gün
hanımına, "Keşke efendim Samiriye'deki peygamberin yanına gitse! Peygam-
ber onu deri hastalığından kurtarırdı" dedi.

4 Naaman gidip İsrailli kızın söylediklerini efendisi krala anlattı. 5 Aram Kralı
şöyle karşılık verdi: "Kalk git, seninle İsrail Kralı'na bir mektup göndereceğim."
Naaman yanına on talant* gümüş, altı bin şekel† altın ve on takım giysi alıp
gitti. 6 Mektubu İsrail Kralı'na verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: "Bu mektupla
birlikte sana kulum Naaman'ı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtar-
manı dilerim."

7 İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöyle haykırdı: "Ben
Tanrı mıyım, can alıp can vereyim? Nasıl bana bir adam gönderip onu deri
hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz, açıkça benimle kavga çıkarmaya
çalışıyor!"

8 İsrail Kralı'nın giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamı Elişa ona şu haberi
gönderdi: "Neden giysilerini yırttın? Adam bana gelsin, İsrail'de bir peygam-
ber olduğunu anlasın!"

9 Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidip Elişa'nın evinin
kapısı önünde durdu. 10 Elişa ona şu haberi gönderdi: "Git, Şeria Irmağı'nda yedi
kez yıkan. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın."

11 Gelgelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. "Sandım ki dışarı çıkıp yanıma
gelecek, Tanrısı RAB'bi adıyla çağırarak eliyle hastalıklı derime dokunup
beni iyileştirecek" dedi, 12 "Şam'ın Avana ve Farpar ırmakları İsrail'in bütün
ırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkanıp paklanamaz mıydım sanki?"
Sonra öfkeyle dönüp gitti.

13 Naaman'ın görevlileri yanına varıp, "Efendim, peygamber senden daha
zor bir şey istemiş olsaydı, yapmaz mıydın?" dediler, "Oysa o sana sadece,
'Yıkan, temizlen' diyor." 14 Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü
uyarınca gidip Şeria Irmağı'nda yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü,
bebek teni gibi tertemiz oldu.

15 Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü. Onun
önünde durup şöyle dedi: "Şimdi anladım ki, İsrail dışında dünyanın hiçbir
yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulunun armağanını kabul et."

16 Elişa, "Hizmetinde olduğum yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, hiçbir şey
alamam" diye karşılık verdi. Naaman direttiyse de, Elişa almak istemedi.

17 Bunun üzerine Naaman, "Madem armağan istemiyorsun, öyleyse bu-
radan iki katır yükü toprak almama izin ver" dedi, "Çünkü bu kulun artık
RAB'bin dışında başka ilahlara yakmalık sunu ve kurban sunmayacaktır.
18 Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak için Rimmon
Tapınağı'na girip kendisine eşlik etmemi isteyince, tapınakta onunla birlikte
yere kapandığımda RAB bu kulunu bağışlasın."

19 Elişa ona, "Esenlikle git" dedi.

5:1 Luk.4:27 * **5:5** "On talant": Yaklaşık 345 kg. † **5:5** "Altı bin şekel": Yaklaşık 69 kg.

Naaman oradan ayrılıp biraz uzaklaşınca, 20 Tanrı adamı Elişa'nın uşağı
Gehazi, “Efendim, Aramlı Naaman'a çok yumuşak davrandı; getirdiği ar-
mağanları kabul etmedi” dedi, “Yaşayan RAB'bin hakkı için, peşinden koşup
ondan bir şey alacağım.”
21 Böylece Gehazi Naaman'ın peşine düştü. Naaman ardından birinin
koştuğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, “Ne oldu?” diye sordu.
22 Gehazi, “Bir şey yok” dedi, “Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce
Efrayim'in dağlık bölgesinden iki genç peygamber geldi. Efendim onlara bir
talant‡ gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi.”
23 Naaman, “Lütfen iki talant§ al!” dedi ve ısrarla iki talant gümüşü
iki torbaya koyup bağladı. Ayrıca iki uşağına da birer takım giysi verdi.
Uşaklar Gehazi'nin önüsıra bunları taşıdılar. 24 Tepeye varınca Gehazi eşyaları
ellerinden alıp eve koydu, adamları da geri gönderdi. 25 Sonra gidip efendisi
Elişa'nın huzuruna çıktı. Elişa, “Neredeydin, Gehazi?” diye sordu.
Gehazi, “Kulun hiçbir yere gitmedi” diye karşılık verdi.
26 Bunun üzerine Elişa, “O adam arabasından inip seni karşılarken ruhum
seninle değil miydi?” diye sordu, “Şimdi gümüş ya da giysi, zeytinlik, bağ,
koyun, sığır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı? 27 Bu yüzden Naaman'ın
deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde kalacak.” Böylece
Gehazi Elişa'nın huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.

6

Balta Demirinin Su Yüzüne Çıkması

1 Bir gün peygamber topluluğu Elişa'ya, “Bak, yaşadığımız yer bize küçük
geliyor” dedi, 2 “Lütfen izin ver, Şeria Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesip
kendimize ev yapalım.”
Elişa, “Gidin” dedi.
3 Peygamberlerden biri, “Lütfen kullarınla birlikte sen de gel” dedi.
Elişa, “Olur, gelirim” diye karşılık verdi 4 ve onlarla birlikte gitti.
Şeria Irmağı kıyısına varınca ağaç kesmeye başladılar. 5 Biri ağaç keserken
balta demirini suya düşürdü. “Eyvah, efendim! Onu ödünç almıştım” diye
bağırdı.
6 Tanrı adamı, “Nereye düştü?” diye sordu. Adam ona demirin düştüğü
yeri gösterdi. Elişa bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çıktı.
7 Elişa, “Al onu!” dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı.

Aram Ordusu ve Elişa

8 Aram Kralı İsrail'le savaş halindeydi. Görevlilerine danıştıktan sonra,
“Ordugahımı kuracak bir yer seçtim” dedi.
9 Tanrı adamı Elişa, İsrail Kralı'na şu haberi gönderdi: “Sakın oradan
geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar.” 10 İsrail Kralı adam gönderip
oradaki durumu denetledi. Böylece Tanrı adamı İsrail Kralı'nı birkaç kez
uyardı. Kral da önlem aldı.
11 Bu durum Aram Kralı'nı çok öfkelendirdi. Görevlilerini çağırıp, “İçinizden
hanginizin İsrail Kralı'ndan yana olduğunu söylemeyecek misiniz?” dedi.
12 Görevlilerden biri, “Hiçbirimiz, efendimiz kral” diye karşılık verdi, “Yalnız
İsrail'de yaşayan Peygamber Elişa senin yatak odanda söylediklerini bile İsrail
Kralı'na bildiriyor.”

‡ **5:22** “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg. § **5:23** “İki talant”: Yaklaşık 69 kg.

13 Aram Kralı şöyle buyurdu: “Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam
gönderip onu yakalayacağım.” Elişa'nın Dotan'da olduğu bildirilince, 14 kral
oraya atlılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvet gönderdi. Geceleyin varıp
kenti kuşattılar.
15 Tanrı adamının uşağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkınca kentin askerler,
atlılar ve savaş arabalarınca kuşatıldığını gördü. Dönüp Elişa'ya, “Eyvah,
efendim, ne yapacağız?” diye sordu.
16 Elişa, “Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlarınkinden daha çok” diye
karşılık verdi.
17 Sonra şöyle dua etti: “Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!” RAB
uşağın gözlerini açtı. Uşak Elişa'nın çevresindeki dağların atlılarla, ateşten savaş
arabalarıyla dolu olduğunu gördü.
18 Aramlılar kendisine doğru ilerleyince Elişa RAB'be şöyle yalvardı: “Ya
RAB, lütfen bu halkı kör et.” RAB Elişa'nın yalvarışını duydu ve onları kör etti.
19 Bunun üzerine Elişa onlara, “Yanlış yoldasınız” dedi, “Aradığınız kent
bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götüreyim.” Sonra onları
Samiriye'ye götürdü.
20 Samiriye'ye girdiklerinde Elişa şöyle dua etti: “Ya RAB, bu adamların
gözlerini aç, görsünler.” RAB gözlerini açınca adamlar Samiriye'nin ortasında
olduklarını anladılar.
21 İsrail Kralı adamları görünce Elişa'ya, “Onları öldüreyim mi? Öldüreyim mi,
baba?” dedi.
22 Elişa, “Hayır, öldürme” diye karşılık verdi, “Kendi kılıç ve yayınla tutsak
aldığın insanları nasıl öldürürsün. Önlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyip
içtikten sonra izin ver, krallarına dönsünler.”
23 Bunun üzerine İsrail Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip
içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha İsrail
topraklarına ayak basmadılar.

Samiriye'de Kıtlık

24 Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu toplayıp İsrail'e
girdi ve Samiriye'yi kuşattı. 25 Samiriye'de büyük bir kıtlık oldu. Kuşatma
sonunda bir eşek kellesinin fiyatı seksen şekel* gümüşe, dörtte bir kav†
güvercin gübresinin‡ fiyatı ise beş şekel§ gümüşe çıktı.
26 İsrail Kralı surların üzerinde yürürken, bir kadın, “Efendim kral, bana
yardım et!” diye seslendi.
27 Kral, “RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?” diye
karşılık verdi, “Buğday mı, yoksa şarap mı istersin? 28 Derdin ne?”
Kadın şöyle yanıtladı: “Geçen gün şu kadın bana dedi ki, ‘Oğlunu ver, bugün
yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz.’ 29 Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi
gün ona, ‘Oğlunu ver de yiyelim’ dedim. Ama o, oğlunu gizledi.”
30 Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde
yürürken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğini gördü. 31 Kral, “Eğer
bugün Şafat oğlu Elişa'nın başı yerinde kalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha
kötüsünü yapsın!” dedi.
32 Elişa o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evinde oturuyordu. Kral
önden bir haberci gönderdi. Ama daha haberci gelmeden, Elişa ileri gelenlere,
“Görüyor musunuz caniyi?” dedi, “Kalkmış, başımı kestirmek için adam

---

* **6:25** “Seksen şekel”: Yaklaşık 920 gr. † **6:25** “Dörtte bir kav”: Yaklaşık 0.3 litrelik bir ölçek. ‡ **6:25** “Güvercin gübresi” ya da “Keçiboynuzu tohumu”. § **6:25** “Beş şekel”: Yaklaşık 57.5 gr. **6:29** Yas.28:57

gönderiyor! Haberci geldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü ardından efendisi kral da gelecek."
33 Elişa konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, "Bu felaket
RAB'dendir" dedi, "Neden hâlâ RAB'bi bekleyeyim?"

7

1 Elişa, "RAB'bin sözüne kulak verin!" dedi, "RAB diyor ki, 'Yarın bu
saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un* da, iki sea arpa† da birer şekele‡
satılacak.' "
2 Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamına, "RAB göklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!" dedi.
Elişa, "Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" diye karşılık verdi.

Kuşatmanın Kaldırılması

3 Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı.
Birbirlerine, "Ne diye ölene dek burada kalalım?" diyorlardı, 4 "Kente
girelim desek, orada kıtlık var, ölürüz; burada kalsak da öleceğiz. Bari gidip
Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarlarsa yaşarız, öldürürlerse de
öldürsünler."
5 Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha
yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler. 6 Çünkü Rab Aram ordugahında
savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan büyük bir ordunun çıkardığı seslerin
duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, "Bakın, İsrail Kralı bize
saldırmak için Hitit ve Mısır kralларını kiralamış!" demişlerdi. 7 Böylece, gün
batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak
için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı.
8 Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine
girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp
gizlediler.
9 Ardından birbirlerine, "Yaptığımız doğru değil" dediler, "Bugün müjde
günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya
çarptırılacağımız kesin. Haydi saraya gidip durumu bildirelim."
10 Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. "Aram ordugahına
gittik" dediler, "Hiç kimseyi göremedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca
bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler." 11 Kapı
nöbetçileri haberi duyurdu. Haber kralın sarayına ulaştırıldı.
12 Kral gece kalkıp görevlilerine, "Aramlılar'ın ne tasarladığını size
söyleyeyim" dedi, "Aç kaldığımızı biliyorlar. Onun için ordugahlarını bırakıp
kırda gizlenmişler. Kentin dışına çıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele
geçirmeyi düşünüyorlar."
13 Görevlilerden biri, "Kentte kalan beş atla birkaç adam gönderelim, o zaman
durumu anlarız" dedi, "Nasıl olsa gidecek olanlar da burada, kentte kalan
nice İsrailli gibi ölüme mahkûm!"
14 Adamlar yanlarına iki atlı araba aldılar. Kral, "Gidin, ne olduğunu
öğrenin" diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi. 15 Adamlar Şeria
Irmağı'na kadar Aram ordusunu izlediler. Yol boyunca sona kadar Aramlılar'ın
kaçarken attıkları giysi ve eşyalarla doluydu. Haberciler dönüp krala durumu

* **7:1** "Bir sea ince un": Yaklaşık 7.5 lt. † **7:1** "İki sea arpa": Yaklaşık 15 lt. ‡ **7:1** "Bir şekel": Yaklaşık 11.5 gr. gümüş.

bildirdiler. 16 Bunun üzerine halk kentten çıkıp Aram ordugahını yağmaladı.
RAB'bin dediği gibi, bir sea§ ince unun da, iki sea arpanın* da fiyatı bir şekele†
düştü.
17 Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısında bırakmıştı. Halk onu
kapının ağzında çiğneyerek öldürdü. Kral Elişa'nın evine gittiğinde, Tanrı adamı
ona olacakları önceden bildirmişti. 18 Her şey Tanrı adamının krala dediği gibi
oldu. "Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea ince un da, iki sea arpa
da birer şekele satılacak" demişti.
19 Komutan da Tanrı adamına şöyle karşılık vermişti: "RAB göklerin kapak-
larını açsa bile, olacak şey değil bu!" Elişa, "Sen her şeyi gözlerinle görecek,
ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" demişti. 20 Tam dediği gibi oldu.
Komutan kentin kapısında halk tarafından çiğnenerek öldü.

8

Şunemli Kadının Dönüşü

1 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu Şunemli kadına şöyle demişti: "Kalk, ailenle
birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye
yedi yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi." 2 Kadın Tanrı adamının
öğüdüne uyarak ailesiyle birlikte kalkıp Filist ülkesine gitti ve orada yedi yıl
kaldı.
3 Yedi yıl sonra Filist'ten döndü. Evini, tarlasını geri almak için kraldan
yardım istemeye gitti. 4 O sırada kral Tanrı adamının uşağı Gehazi'yle
konuşuyor, "Bana Elişa'nın yaptığı bütün mucizeleri anlat" diyordu. 5 İşte
Gehazi tam Elişa'nın ölüyü nasıl dirilttiğini krala anlatırken, oğlu diriltilen
kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi
krala, "Efendim kral, sözünü ettiğim kadın budur. Yanındaki oğlu da Elişa'nın
dirilttiği çocuktur" dedi. 6 Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun
üzerine kral bir görevli çağırtıp şu buyruğu verdi: "Bu kadına her şeyini, ülkeden
ayrıldığı günden bugüne kadar biriken bütün geliriyle birlikte tarlasını geri
verin."

Elişa ile Aram Kralı Ben-Hadat

7 Aram Kralı Ben-Hadat hastalandığı sırada Elişa Şam'a gitti. Tanrı adamının
Şam'a geldiği krala bildirildi. 8 Kral, Hazael'e, "Bir armağan al, Tanrı adamını
karşılamaya git" dedi, "Onun aracılığıyla RAB'be danış, bu hastalıktan kur-
tulup kurtulamayacağımı sor."
9 Hazael, Şam'ın en iyi mallarından oluşan kırk deve yükü armağanı yanına
alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti. Elişa'nın önünde durup şöyle dedi:
"Kulun Aram Kralı Ben-Hadat, hastalığından kurtulup kurtulamayacağını
sormam için beni gönderdi."
10 Elişa, "Git ona, 'Kesinlikle iyileşeceksin' de; ama RAB bana onun kesinlikle
öleceğini açıkladı" diye karşılık verdi. 11 Tanrı adamı, Hazael'i utandırıncaya
kadar dik dik yüzüne baktı. Ardından ağlamaya başladı.
12 Hazael, "Efendim, niçin ağlıyorsun?" diye sordu.
Elişa, "Senin İsrail halkına yapacağın kötülükleri biliyorum" diye yanıtladı,
"Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtan geçirecek, çocuklarını yere çalıp
öldürecek, gebe kadınlarının karınlarını deşeceksin."
13 Hazael, "Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün bu işleri nasıl yapa-
bilir?" dedi.

§ **7:16** "Bir sea": Yaklaşık 7.5 lt. * **7:16** "İki sea arpa": Yaklaşık 15 lt. † **7:16** "Bir şekel": Yaklaşık 11.5 gr. gümüş. **8:1** 2Kr.4:8-37 **8:13** 1Kr.19:15

Elişa, “RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi” diye yanıtladı.
14 Bunun üzerine Hazael Elişa'dan ayrılıp efendisi Ben-Hadat'ın yanına
döndü. Ben-Hadat ona, “Elişa sana ne söyledi?” diye sordu.
Hazael, “Kesinlikle iyileşeceğini söyledi” diye yanıtladı. 15 Gelgelelim ertesi
gün Hazael ıslattığı bir örtüyü kralın yüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral
öldü, yerine Hazael geçti.

Yehoram'ın Yahuda Krallığı (2Ta.21:1-20)

16 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının beşinci yılında, Yehoşafat'ın
Yahuda Kralı olduğu sırada, Yehoşafat'ın oğlu Yehoram Yahuda'yı yönetmeye
başladı. 17 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık
yaptı. 18 Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibi İsrail kralların
yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 19 Ama RAB kulu Davut'un
hatırı için Yahuda'yı yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen
bir ışık vereceğine söz vermişti.
20 Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak
kendi krallıklarını kurdular. 21 Yehoram bütün savaş arabalarıyla Sair'e
gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama
Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine
döndü. 22 O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomlular'ın Yahuda'ya karşı
başkaldırması bugün de sürüyor.
23 Yehoram'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda
krallarının tarihinde yazılıdır. 24 Yehoram ölüp atalarına kavuştu ve Davut
Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu.

Ahazya'nın Yahuda Krallığı (2Ta.22:1-6)

25 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on ikinci yılında Yehoram
oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu. 26 Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu
ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omri'nin torunu
Atalya'ydı. 27 Ahazya evlilik yoluyla Ahav'a akraba olduğu için Ahav ailesinin
yolunu izledi ve onlar gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 28 Ahazya, Aram
Kralı Hazael'le savaşmak üzere Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a
gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. 29 Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı
Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda
Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için
Yizreel'e gitti.

9

Yehu'nun İsrail Kralı Oluşu

1 Peygamber Elişa, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, “Ke-
merini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilat'a git” dedi, 2 “Oraya varınca
Nimşi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehu'yu ara. Onu kardeşlerinin arasından alıp başka
bir odaya götür. 3 Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: ‘Seni
İsrail Kralı olarak meshettim.’ Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!”
4 Böylece peygamberin uşağı Ramot-Gilat'a gitti. 5 Oraya vardığında ordu
komutanlarının bir arada oturduklarını gördü. “Komutanım, sana bir
haberim var” dedi.
Yehu, “Hangimize söylüyorsun?” diye sordu.

8:19 1Kr.11:36; 15:4; 2Ta.21:7; Mez.132:17 **8:20** Yar.27:40

Uşak, “Sana, efendim” diye yanıtladı.
6 Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehu'nun başına döküp ona şöyle dedi:
“İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Seni halkım İsrail'in kralı olarak meshettim.
7 Efendin Ahav'ın ailesini öldüreceksin. Bana hizmet eden peygamberlerin
ve bütün kullarımın dökülen kanının öcünü İzebel'den alacağım. 8 Ahav'ın
bütün soyu ortadan kalkacak. İsrail'de genç yaşlı* Ahav'ın soyundan gelen
bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. 9 Nevat oğlu Yarovam'la Ahiya oğlu
Baaşa'nın ailelerine ne yaptımsa, Ahav'ın ailesine de aynısını yapacağım.
10 Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecek ve onu gömen
olmayacak.’ ” Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı.
11 Yehu komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçlerinden biri, “Her şey
yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?” diye sordu.
Yehu, “Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz” diye karşılık verdi.
12 “Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!” dediler.
Yehu şöyle yanıtladı: “Bana RAB şöyle diyor dedi: ‘Seni İsrail Kralı olarak
meshettim.’ ”
13 Bunun üzerine hepsi hemen cüppelerini çıkarıp merdivenin başında duran
Yehu'nun ayaklarına serdi. Boru çalarak, “Yehu kraldır!” diye bağırdılar.

Yehu'nun Yoram'ı Öldürmesi

14 Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yoram'a karşı bir düzen kurdu. O sıralarda
Yoram ile İsrail halkı Aram Kralı Hazael'e karşı Ramot-Gilat'ı savunuy-
ordu. 15 Ancak Kral Yoram, Aram Kralı Hazael'le savaşırken Aramlılar
onu yaralamıştı. Yoram da yaraların iyileşmesi için Yizreel'e dönmüştü.
Yehu arkadaşlarına, “Eğer siz de benimle aynı görüşteyseniz, hiç kimsenin
kentten kaçmasına ve gidip durumu Yizreel'e bildirmesine izin vermeyin”
dedi. 16 Yehu savaş arabasına binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram orada hasta
yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmek için oraya gitmişti.
17 Yizreel'de kulede nöbet tutan gözcü, Yehu'nun ordusuyla yaklaştığını
görünce, “Bir kalabalık görüyorum!” diye bağırdı.
Yoram, “Bir atlı gönder, onu karşılasın, barış için gelip gelmediğini sorsun”
dedi.
18 Atlı Yehu'yu karşılamaya gitti ve ona, “Kralımız, ‘Barış için mi geldin?’ diye
soruyor” dedi.
Yehu, “Barıştan sana ne! Sen beni izle” diye karşılık verdi.
Gözcü durumu krala bildirdi: “Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi.”
19 Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp, “Kralımız, ‘Barış için mi
geldin?’ diye soruyor” dedi.
Yehu, “Barıştan sana ne! Sen beni izle” diye karşılık verdi.
20 Gözcü durumu krala bildirdi: “Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi.
Komutanları savaş arabasını Nimşi oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor.”
21 Kral Yoram, “Arabamı hazırlayın!” diye buyruk verdi. Arabası hazırlandı.
İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazya arabalarına binip Yehu'yu
karşılamaya gittiler. Yizreelli Navot'un topraklarında onunla karşılaştılar.
22 Yoram Yehu'yu görünce, “Barış için mi geldin?” diye sordu.
Yehu, “Annen İzebel'in yaptığı bunca putperestlik ve büyücülük sürüp
giderken barıştan söz edilir mi?” diye karşılık verdi.
23 Yoram, “Hainlik bu, Ahazya!” diye bağırdı ve arabasının dizginlerini
çevirip kaçtı.

9:6 1Kr.19:16 * **9:8** “Genç yaşlı” ya da “Köle olsun özgür olsun”. **9:10** 1Kr.21:23 **9:15** 2Ta.22:6

24 Yehu var gücüyle yayını çekip Yoram'ı sırtından vurdu. Ok Yoram'ın
kalbini delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı. 25 Yehu yardımcısı Bid-
kar'a, "Onun cesedini al, Yizreelli Navot'un toprağına at" dedi, "Anımsa, senle
ben birlikte Yoram'ın babası Ahav'ın ardından savaş arabasıyla giderken, RAB
Ahav'a, 26 'Dün Navot'la oğullarının kanını gördüm. Seni de bu topraklarda
cezalandıracağım' demişti. Şimdi RAB'bin sözü uyarınca, Yoram'ın cesedini al,
Navot'un toprağına at!"

Yahuda Kralı Ahazya'nın Öldürülmesi
(2Ta.22:7-9)

27 Yahuda Kralı Ahazya olanları görünce Beythaggan'a doğru kaçmaya
başladı. Yehu ardına takılıp, "Onu da öldürün!" diye bağırdı. Ahazya'yı
Yivleam yakınlarında, Gur yolunda, arabasının içinde vurdular. Yaralı olarak
Megiddo'ya kadar kaçıp orada öldü. 28 Adamları Ahazya'nın cesedini bir
savaş arabasına koyup Yeruşalim'e götürdüler. Onu Davut Kenti'nde atalarının
yanına, kendi mezarına gömdüler.
29 Ahazya Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on birinci yılında Yahuda Kralı
olmuştu.

İzebel'in Öldürülmesi

30 Sonra Yehu Yizreel'e gitti. İzebel bunu duyunca, gözlerine sürme çekti,
saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı. 31 Yehu kentin
kapısından içeri girince, İzebel, "Ey efendisini öldüren Zimri, barış için mi
geldin?" diye seslendi.
32 Yehu pencereye doğru bakıp, "Kim benden yana?" diye bağırdı. İki üç
görevli yukarıdan ona baktı. 33 Yehu, "Atın onu aşağı!" dedi. Görevliler İzebel'i
aşağıya attılar. Kanı surların ve bedenini çiğneyen atların üzerine sıçradı.
34 Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, "O lanet olası kadını alıp gömün, ne de
olsa bir kral kızıdır" dedi. 35 Ama İzebel'i gömmeye giden adamlar başından,
ayaklarından, ellerinden başka bir şey bulamadılar. 36 Geri dönüp durumu
Yehu'ya bildirdiler. Yehu onlara şöyle dedi: "Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla
konuşan RAB'bin sözü yerine geldi. RAB, 'Yizreel topraklarında İzebel'in
ölüsünü köpekler yiyecek' demişti. 37 'İzebel'in leşi Yizreel topraklarına gübre
olacak ve kimse, bu İzebel'dir, diyemeyecek.' "

10

Ahav'ın Ailesinin Öldürülmesi

1 Ahav'ın Samiriye'de yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp Samiriye'ye
gönderdi. Yizreel'in yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahav'ın çocuklarını ko-
ruyanlara yazdığı mektuplarda Yehu şöyle diyordu: 2 "Efendinizin oğulları
sizinle birliktedir. Savaş arabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir
kentte yaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmaz, 3 efendinizin oğullarından
en iyi ve en uygun olanı seçip babasının tahtına oturtun. Ve efendinizin
ailesini korumak için savaşın."
4 Ama onlar dehşete düştüler. "İki kral Yehu'yla başa çıkamadı, biz nasıl
çıkarız?" dediler.
5 Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahav'ın çocuklarını koruyan-
lar Yehu'ya şu haberi gönderdi: "Biz senin kullarınız, söyleyeceğin her şeyi
yapmaya hazırız. Kimseyi kral yapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi
olan neyse onu yap."

9:26 1Kr.21:19 **9:36** 1Kr.21:23

6 Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: “Eğer siz benden yana ve bana
bağlıysanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreel'e,
bana getirin.”
Kral Ahav'ın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ileri gelenlerinin
koruması altındaydı. 7 Yehu'nun mektubu kent ileri gelenlerine ulaşınca,
Ahav'ın yetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfelere koydular ve Yizreel'e, Yehu'ya
gönderdiler. 8 Ulak gelip Yehu'ya, “Kral oğullarının başlarını getirdiler” diye
haber verdi.
Yehu, “Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın, sabaha kadar
orada kalsınlar” dedi.
9 Ertesi sabah Yehu halkın önüne çıkıp şöyle dedi: “Efendime düzen kurup
onu öldüren benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü? 10 Bu
olay gösteriyor ki, RAB'bin Ahav'ın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşa
çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi.” 11 Sonra
Yizreel'de Ahav'ın öteki akrabalarının hepsini, bütün yüksek görevlilerini,
yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini öldürdü. Sağ kalan olmadı.

Kral Ahazya'nın Akrabalarının Öldürülmesi (2Ta.22:8)

12 Yehu Yizreel'den ayrılıp Samiriye'ye doğru yola çıktı. Yolda çobanların
Beyteket adını verdiği yerde, 13 Yahuda Kralı Ahazya'nın akrabalarıyla
karşılaştı. Onlara, “Siz kimsiniz?” diye sordu.
“Biz Ahazya'nın akrabalarıyız” diye karşılık verdiler, “Kralın ve ana kraliçe
İzebel'in çocuklarına saygılarımızı sunmaya gidiyoruz.”
14 Yehu adamlarına, “Bunları diri yakalayın!” diye buyruk verdi. Onları
diri yakalayıp Beyteket Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk
iki kişiydi. Sağ kalan olmadı.

Ahav'ın Öteki Akrabalarının Öldürülmesi

15 Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğlu Yehona-
dav'la karşılaştı. Ona selam vererek, “Ben sana karşı iyi duygular besliyo-
rum, sen de aynı duygulara sahip misin?” diye sordu.
Yehonadav, “Evet” diye yanıtladı.
Yehu, “Öyleyse elini ver” dedi. Yehonadav elini uzattı. Yehu onu arabasına
alarak, 16 “Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör” dedi. Sonra
onu arabasıyla Samiriye'ye götürdü. 17 Samiriye'ye varınca Yehu RAB'bin İlyas
aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Ahav'ın orada kalan akrabalarının hepsini
öldürdü.

Baal'a Tapanların Öldürülmesi

18 Yehu, bütün halkı toplayarak, “Ahav Baal'a* az kulluk etti, ben daha
çok edeceğim” dedi, 19 “Baal'ın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapan
herkesi çağırın. Hiçbiri gelmemezlik etmesin. Çünkü Baal'a büyük bir kurban
sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek.” Gerçekte Yehu Baal'a tapanları yok
etmek için bir düzen kurmaktaydı.
20 Yehu, “Baal'ın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun” dedi. Duyuru
yapıldı. 21 Yehu bütün İsrail'e haber saldı. Baal'a tapanların hepsi geldi,
gelmeyen kalmadı. Baal'ın tapınağı hıncahınç doldu. 22 Yehu, kutsal
giysiler görevlisine, “Baal'a tapanların hepsine giysi çıkar” diye buyruk verdi.
Görevli herkese giysi getirdi. 23 O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadav'la
birlikte Baal'ın tapınağına girdi. İçerdekilere, “Çevrenize iyi bakın” dedi,

10:11 Hoş.1:4

"Aranızda RAB'be tapanlardan kimse olmasın, sadece Baal'a tapanlar olsun."
24 Ardından Yehu'yla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu sunmak üzere içeri
girdiler. Yehu tapınağın çevresine seksen kişi yerleştirmiş ve onlara şu buyruğu
vermişti: "Elinize teslim ettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızla
ödersiniz!"
25 Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafızlarla komutan-
lara, "İçeriye girin, hepsini öldürün, hiçbiri kaçmasın!" diye buyruk verdi.
Muhafızlarla komutanlar hepsini kılıçtan geçirip ölülerini dışarı attılar. Sonra
Baal'ın tapınağının iç bölümüne girdiler. 26 Baal'ın tapınağındaki dikili taşları
çıkarıp yaktılar. 27 Baal'ın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırdılar. Halk
orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı.
28 Böylece Yehu İsrail'de Baal'a tapmaya son verdi. 29 Ne var ki, Nevat oğlu
Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan –Beytel ve Dan'daki altın buzağılara
tapmaktan– vazgeçmedi.
30 RAB Yehu'ya, "Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun" dedi,
"Ahav'ın ailesine istediğim her şeyi yaptın. Bunun için senin soyun dört kuşak
İsrail tahtında oturacak." 31 Gelgelelim Yehu İsrail'in Tanrısı RAB'bin yasasını
yürekten izlemedi, önemsemedi. Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan
ayrılmadı.

Yehu'nun Ölümü

32-33 RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başladı. Aram Kralı Haz-
ael Şeria Irmağı'nın doğusunda Gadlılar, Rubenliler ve Manaşşeliler'in yaşadığı
bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisi'ndeki Aroer'den Gilat ve Başan'a kadar
bütün İsrail topraklarını ele geçirdi.
34 Yehu'nun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları
İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
35 Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü. Yerine oğlu Yehoa-
haz kral oldu. 36 Yehu Samiriye'de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.

11

Atalya Yönetime El Koyuyor (2Ta.22:10-23:15)

1 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, kral soyunun
bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. 2 Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı,
Ahazya'nın üvey kızkardeşi Yehoşeva, Ahazya oğlu Yoaş'ı kralın öldürülmek
istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak
odasına gizledi. Çocuğu Atalya'dan gizleyerek kurtarmış oldu. 3 Atalya
ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RAB'bin Tapınağı'nda dadısıyla birlikte
gizlendi.

Atalya'ya Karşı Ayaklanma (2Ta.23:1-16)

4 Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip Karyalılar'ın* ve muhafızların
yüzbaşılarını çağırttı. Onları RAB'bin Tapınağı'nda toplayarak onlarla bir
antlaşma yaptı. Hepsine RAB'bin Tapınağı'nda ant içirdikten sonra kralın oğlu
Yoaş'ı kendilerine gösterdi. 5 Onlara şu buyrukları verdi: "Şabat Günü göreve
gidenlerin üçte biri kral sarayını koruyacak, 6 üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte
biri de muhafızların arkasındaki kapıda bulunacak. Sırayla tapınak nöbeti
tutacaksınız. 7 Şabat Günü görevleri biten öbür iki bölükteki askerlerin tümü

10:29 1Kr.12:28-30 * **11:4** "Karyalılar": O dönemde güneybatı Anadolu'dan gelen paralı askerler.

RAB'bin Tapınağı'nın çevresinde durup kralı koruyacak. 8 Herkes yalın kılıç
kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik
edin."
9 Yüzbaşılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat
Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını alıp Yehoyada'nın yanına
gittiler. 10 Kâhin RAB'bin Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızraklarla
kalkanları yüzbaşılara dağıttı. 11 Kralı korumak için sunağın ve tapınağın
çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafızlar yerleştirildi.
12 Yehoyada kralın oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıp başına taç koydu. Tanrı'nın
Yasası'nı da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshedip alkışlayarak,
"Yaşasın kral!" diye bağırdılar.
13 Atalya muhafızlarla halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RAB'bin
Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. 14 Baktı, kral geleneğe uygun olarak
sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış.
Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini yırtarak,
"Hainlik! Hainlik!" diye bağırdı.
15 Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, "O kadını aradan çıkarın. Ardından
kim giderse kılıçtan geçirin" diye buyruk verdi. Çünkü kadının RAB'bin
Tapınağı'nda öldürülmesini istemiyordu. 16 Atalya yakalandı ve sarayın At
Kapısı'na götürülüp öldürüldü.

Kâhin Yehoyada'nın Yaptığı Yenilikler (2Ta.23:16-21)

17 Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir
antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı. 18 Ülke
halkı gidip Baal'ın* tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal'ın
Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler.
Kâhin Yehoyada RAB'bin Tapınağı'na nöbetçiler yerleştirdi. 19 Sonra
yüzbaşıları, Karyalılar'ı, muhafızları ve halkı yanına aldı. Kralı RAB'bin
Tapınağı'ndan getirdiler. Muhafızlar Kapısı'ndan geçerek sarayına götürdüler,
kral tahtına oturttular. 20 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu.
Çünkü Atalya sarayda kılıçla öldürülmüştü.

12

Yoaş Tapınağı Onarıyor (2Ta.24:1-27)

1 İsrail Kralı Yehu'nun krallığının yedinci yılında Yoaş Yahuda Kralı oldu.
Yedi yaşında* kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-
Şevalı Sivya'ydı. 2 Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru
olanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu. 3 Ancak alışılagelen
tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip
buhur yakıyordu.
4 Yoaş kâhinlere şöyle dedi: "RAB'bin Tapınağı için yapılan bağışları: Nüfus
sayımından elde edilen geliri, kişi başına düşen vergiyi ve halkın gönüllü
olarak RAB'bin Tapınağı'na sunduğu paraları toplayın. 5 Her kâhin bun-
ları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağın neresinde yıkık bir yer varsa,
onarılsın."
6 Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağı hâlâ onar-
mamışlardı. 7 Bunun üzerine Kral Yoaş, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleri
çağırıp, "Neden RAB'bin Tapınağı'nı onarmıyorsunuz?" diye sordu, "Hazine

* **12:1** 11.bölümün son cümlesi 12.bölümün ilk ayetine eklenmiştir. **12:4** Çık.30:11-16; Lev.27:1-25

görevlilerinden artık para almayın. Aldığınız paraları da RAB'bin Tapınağı'nın onarımına devredin.” 8 Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağın onarım işlerine karışmamayı kabul ettiler.

9 Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıp sunağın yanına, RAB'bin Tapınağı'na girenlerin sağına yerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RAB'bin Tapınağı'na getirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı. 10 Sandıkta çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhin RAB'bin Tapınağı'na getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı. 11 Sayılan paralar RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verilirdi. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'nda çalışan marangozlara, yapıcılara, 12 duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş alımında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı. 13 RAB'bin Tapınağı'nda toplanan paralar, tapınak için gümüş tas, fitil maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmadı. 14 Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harcandı. 15 Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyle dürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı. 16 Suç ve günah sunusu olarak verilen paralarsa RAB'bin Tapınağı'na getirilmezdi; bunlar kâhinlere aitti.

17 O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kenti'ne saldırıp kenti ele geçirdi. Sonra Yeruşalim'e saldırmaya karar verdi. 18 Yahuda Kralı Yoaş, ataları olan öbür Yahuda kralларından Yehoşafat'ın, Yehoram'ın, Ahazya'nın ve kendisinin RAB'be adamış olduğu bütün kutsal armağanları, RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazael'e gönderdi. Bunun üzerine Hazael Yeruşalim'e saldırmaktan vazgeçti.

19 Yoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda kralларının tarihinde yazılıdır.

20 Kral Yoaş'ın görevlileri düzen kurup onu Silla'ya inen yolda, Beytmillo'da öldürdüler. 21 Yoaş'ı öldürenler, görevlilerinden Şimat oğlu Yozakar'la Şomer oğlu Yehozavat'tı. Yoaş Davut Kenti'nde ataларının yanına gömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

13

Yehoahaz'ın İsrail Krallığı

1 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı. 2 Yehoahaz RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı. 3 İşte bu yüzden RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazael'le oğlu Ben-Hadat'ın egemenliği altına soktu. 4 Bunun üzerine Yehoahaz RAB'be yakardı. RAB onun yakarışını kabul etti. Çünkü İsrail'in çektiği sıkıntıyı, Aram Kralı'nın onlara neler yaptığını görüyordu. 5 RAB İsrail'e bir kurtarıcı gönderdi. Böylece halk Aramlılar'ın egemenliğinden kurtuldu ve önceki gibi evlerinde yaşamaya başladı. 6 Ne var ki Yarovam ailesinin İsrail'i sürüklediği günahları izlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. Aşera putu da Samiriye'de dikili kaldı.

7 Yehoahaz'ın elli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti. 8 Yehoahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail kralларının tarihinde yazılıdır. 9 Yehoahaz ölüp ataларına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Yehoaş kral oldu.

12:16 Lev.7:7

Yehoaş'ın İsrail Krallığı

10 Yahuda Kralı Yoaş'ın krallığının otuz yedinci yılında Yehoahaz oğlu
Yehoaş Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on altı yıl krallık yaptı. 11 RAB'bin
gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği
günahlardan ayrılmadı; onun yolunu izledi. 12 Yehoaş'ın krallığı dönemindeki
öteki olaylar, bütün yaptıkları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği
başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 13 Yehoaş ölüp atalarına
kavuşunca, Samiriye'de İsrail kralларının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam*
geçti.

Elişa'nın Ölümü

14 Elişa ölümcül bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yehoaş gidip onu ziyaret
etti, "Baba, baba, İsrail'in arabası ve atlıları!" diyerek ağladı.
15 Elişa ona, "Bir yayla birkaç ok al" dedi. Kral yayla okları aldı. 16 Elişa,
"Yayı hazırla" dedi. Kral yayı hazırlayınca, Elişa ellerini kralın elleri üzerine
koydu. 17 "Doğuya bakan pencereyi aç" dedi. Kral pencereyi açtı. Elişa, "Oku
at!" dedi. Kral oku atınca, Elişa, "Bu ok Aramlılar'a karşı sizi zafere ulaştıracak
RAB'bin kurtarış okudur" dedi, "Afek'te onları kesin bozguna uğratacaksınız."
18 Sonra, "Öbür okları al" dedi. İsrail Kralı okları alınca, Elişa, "Onları
yere vur" dedi. Kral okları üç kez yere vurdu ve durdu. 19 Buna öfkelenen
Tanrı adamı Elişa, "Beş altı kez vurmalıydın, o zaman Aramlılar'a karşı kesin
bir zafer kazanırdın" dedi, "Ama şimdi Aramlılar'ı ancak üç kez bozguna
uğratacaksın."
20 Elişa öldü ve gömüldü.

Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi. 21 Bir
keresinde İsrailliler, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişa'nın
mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişa'nın kemiklerine dokununca dirilip ayağa
kalktı.

İsrail ile Aram Arasındaki Savaş

22 Aram Kralı Hazael Yehoahaz'ın krallığı boyunca İsrailliler'e baskı yaptı.
23 Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmadan ötürü, İsrailliler'e
iyilik etti. Onlara acıyıp yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları
şimdiye kadar huzurundan atmadı.
24 Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu. 25 Bunun
üzerine İsrail Kralı Yehoaş, babası Yehoahaz'ın krallığı döneminde Hazael oğlu
Ben-Hadat'ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu üç kez
bozguna uğratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

14

Amatsya'nın Yahuda Krallığı
(2Ta.25:1-24)

1 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu
Amatsya Yahuda Kralı oldu. 2 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve
Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı.
3 Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davut gibi değildi.
Her konuda babası Yoaş'ı örnek aldı. 4 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz
kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

---

* **13:13** II.Yarovam. **13:14** 2Kr.2:12

5 Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri or-
tadan kaldırdı. 6 Ancak Musa'nın Kitabı'ndaki yasaya uyarak katillerin
çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocuklarının yerine öldürülecek,
ne de çocuklar babalarının yerine. Herkes kendi günahı için öldürülecek" diye
buyurmuştu.
7 Amatsya Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Sela'yı
ele geçirdi ve oraya Yokteel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır.
8 Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a,
"Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi.
9 İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi
gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver'
diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner.
10 Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Bu zafer sana yeter.
Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını
da derde sokacaksın."
11 Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail Kralı Yehoaş
Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş
Kenti'nde karşılaştı. 12 İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar ev-
lerine kaçtı. 13 İsrail Kralı Yehoaş, Ahazya* oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Am-
atsya'yı Beytşemeş'te yakaladı. Sonra Yeruşalim'e girip Efrayim Kapısı'ndan
Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık† bölümünü yıktırdı.
14 RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulduğu altını, gümüşü
ve bütün eşyaları aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp
Samiriye'ye döndü.
15 Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve Yahuda Kralı
Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
16 Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrail krallarının yanına
gömüldü. Yerine oğlu Yarovam kral oldu.

Yahuda Kralı Amatsya'nın Ölümü (2Ta.25:25-28)

17 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın
ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. 18 Amatsya'nın krallığı dönemindeki
öteki olaylar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
19 Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e kaçtı.
Ardından adam göndererek onu öldürttüler. 20 Ölüsü at sırtında Yeruşalim'e
getirildi, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü.
21 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Azarya'yı‡ kral
yaptı. 22 Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Azarya Eylat
Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı.

II.Yarovam'ın İsrail Krallığı

23 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın krallığının on beşinci yılında Yehoaş
oğlu Yarovam Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve kırk bir yıl krallık yaptı.
24 Yarovam RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın§ İsrail'i
sürüklediği günahlardan ayrılmadı. 25 İsrail'in Tanrısı RAB'bin, kulu Gat-Heferli

---

14:6 Yas.24:16; 2Ta.25:4; Hez.18:20 * **14:13** "Ahazya": Yehoahaz diye de bilinir. † **14:13** "Dört yüz arşın": Yaklaşık 180 m. ‡ **14:21** "Azarya": Uzziya diye de bilinir. § **14:24** "Nevat oğlu Yarovam": I.Yarovam. **14:25** Yun.1:1

Amittay oğlu Yunus Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam Levo-Hamat'tan Arava Gölü'ne* kadar İsrail topraklarını yeniden ele geçirdi.
26 RAB İsrail'in çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı† herkes acı içinde kıvranıyordu. İsrail'e yardım edecek kimse yoktu. 27 RAB İsrail'in adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onun için, Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı.
28 Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, askeri başarıları, eskiden Yahuda'ya ait olan Şam ve Hama kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 29 Yarovam ölüp ataları olan İsrail kralларına kavuştu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu.

15

Azarya'nın Yahuda Krallığı (2Ta.26:1-23)

1 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirmi yedinci yılında Amatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu. 2 Azarya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı. 3 Babası Amatsya gibi, Azarya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 4 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.
5 RAB Kral Azarya'yı cezalandırdı. Kral ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.
6 Azarya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 7 Azarya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

Zekeriya'nın İsrail Krallığı

8 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz sekizinci yılında Yarovam oğlu Zekeriya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve altı ay krallık yaptı. 9 Ataları gibi, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı. 10 Yaveş oğlu Şallum Zekeriya'ya bir düzen kurdu; halkın önünde saldırıp onu öldürdü, yerine kendisi kral oldu.
11 Zekeriya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 12 Böylece RAB'bin Yehu'ya, "Senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak" diye verdiği söz yerine gelmiş oldu.

Şallum'un İsrail Krallığı

13 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de bir ay krallık yaptı. 14 Gadi oğlu Menahem Tirsa'dan Samiriye'ye gelip Yaveş oğlu Şallum'a saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.
15 Şallum'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğu düzen İsrail kralларının tarihinde yazılıdır.
16 O sırada Menahem, Tirsa Kenti'nden başlayarak, Tifsah Kenti'ne ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karınlarını bile yardı.

Menahem'in İsrail Krallığı

* **14:25** "Arava Gölü": Lut Gölü. † **14:26** "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun özgür olsun". **15:7** Yşa.6:1 **15:12** 2Kr.10:30

17 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılında Gadi oğlu
Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de on yıl krallık yaptı. 18 RAB'bin
gözünde kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i
sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
19 Asur Kralı Tiglat-Pileser* İsrail'e saldırdı. Menahem, Tiglat-Pileser'in
desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant† gümüş verdi.
20 İsrail'deki bütün zenginleri adam başı elli şekel‡ gümüş ödemekle yükümlü
kılarak Asur Kralı'na verilen gümüşü karşıladı. Böylece Asur Kralı İsrail toprak-
larından çekilip ülkesine döndü.
21 Menahem'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail
kralların tarihinde yazılıdır. 22 Menahem ölüp atalarına kavuşunca, yerine
oğlu Pekahya kral oldu.

Pekahya'nın İsrail Krallığı

23 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının ellinci yılında Menahem oğlu
Pekahya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı. 24 Pekahya
RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği
günahlardan ayrılmadı. 25 Komutanlarından biri olan Remalya'nın oğlu Pekah
kendisine düzen kurdu. Argov ve Arye'nin işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam
alarak Pekahya'yı Samiriye'deki sarayın kalesinde öldürdü, yerine kendisi
kral oldu.
26 Pekahya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail
kralların tarihinde yazılıdır.

Pekah'ın İsrail Krallığı

27 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının elli ikinci yılında Remalya oğlu Pekah
Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı. 28 RAB'bin gözünde kötü
olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
29 İsrail Kralı Pekah'ın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in İyon,
Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali
bölgelerini ele geçirerek halkı Asur'a sürdü. 30 Yahuda Kralı Azarya oğlu
Yotam'ın krallığının yirminci yılında Ela oğlu Hoşea, Remalya oğlu Pekah'a
düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu. 31 Pekah'ın kral-
lığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail kralların tarihinde
yazılıdır.

Yotam'ın Yahuda Krallığı (2Ta.27:1-9)

32 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının ikinci yılında Azarya oğlu
Yotam Yahuda Kralı oldu. 33 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de
on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı. 34 Babası Azarya gibi,
Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 35 Ancak alışılagelen tapınma
yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur
yakıyordu. Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı.
36 Yotam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda kral-
larının tarihinde yazılıdır. 37 RAB işte o günlerde Aram Kralı Resin'le İsrail
Kralı Remalya oğlu Pekah'ı Yahuda üzerine göndermeye başladı. 38 Yotam

---

* **15:19** "Tiglat-Pileser": Pûl diye de bilinir. (Tiglat-Pileser'in Babilce adı.) † **15:19** "Bin talant": Yaklaşık 34.5 ton. ‡ **15:20** "Elli şekel": Yaklaşık 575 gr.

ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

16

Ahaz'ın Yahuda Krallığı
(2Ta.28:1-27)

1 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının on yedinci yılında Yotam
oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu. 2 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de
on altı yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası
Davut gibi davranmadı. 3 İsrail kralларının yolunu izledi; hatta RAB'bin İsrail
halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğlunu
ateşte kurban etti. 4 Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın
altında kurban kesip buhur yaktı.

5 Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yeruşalim'e yürüdüler.
Kenti kuşattılarsa da Ahaz'ı yenemediler. 6 O sırada Aram Kralı Resin Eylat'ı
geri alıp Yahudalılar'ı oradan sürdü. Edomlular Eylat'a yerleşti. Bugün de
orada yaşıyorlar.

7 Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'e: "Senin kulun kölenim; gel, bana
saldıran Aram ve İsrail kralларının elinden beni kurtar" diye ulaklar gönderdi.
8 RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan altın ve gümüşü
armağan olarak Asur Kralı'na gönderdi. 9 Asur Kralı Ahaz'ın isteğini olumlu
karşıladı, saldırıp Şam'ı ele geçirdi. Kent halkını Kîr'e sürüp Resin'i öldürdü.

10 Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'i karşılamak için Şam'a gittiğinde,
oradaki sunağı gördü. Aynısını yaptırmak için sunağın bütün ayrıntılarını
gösteren bir planı ve maketi Kâhin Uriya'ya gönderdi. 11 Kâhin Uriya, Kral Ahaz
Şam'dan dönünceye kadar, onun göndermiş olduğu maketin tıpkısı bir sunak
yaptı. 12 Kral Şam'dan dönünce sunağı gördü, yaklaşıp üzerinde sunular sundu.
13 Yakmalık sunuları ve tahıl sunularını sundu, dökmelik sunuyu boşalttı,
esenlik sunusunun kanını sunağın üzerine döktü. 14 RAB'bin huzurundaki
tunç sunağı tapınağın önünden, yeni sunakla tapınağın arasındaki yerinden
getirtip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi.

15 Kral Ahaz Kâhin Uriya'ya şu buyrukları verdi: "Sabahın yakmalık
sunusuyla akşamın tahıl sunusunu, kralın yakmalık ve tahıl sunusunu, ayrıca
ülke halkının yakmalık, tahıl ve dökmelik sunularını bu büyük sunağın üzerinde
sun; yakmalık sunuların ve kurbanların kanını onun üzerine dök. Ama
tunç sunağı geleceği bilmek için kendim kullanacağım." 16 Kâhin Uriya Kral
Ahaz'ın bütün buyruklarını yerine getirdi.

17 Kral Ahaz tapınaktaki kazanların üzerine oturduğu ayaklıkların yan ay-
nalıklarını söküp kazanları kaldırdı. Havuzu tunç boğaların üzerinden indirip
taş bir döşeme üzerine yerleştirdi. 18 Asur Kralı'nı hoşnut etmek için RAB'bin
Tapınağı'na konan kral kürsüsünün setini* kaldırıp kralın tapınağa girmek için
kullandığı özel kapıyı kapattı.

19 Ahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda kralларının
tarihinde yazılıdır. 20 Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde ata-
larının yanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

16:3 Yas.12:31 **16:5** Yşa.7:1 **16:14** Çık.27:1-2; 2Ta.4:1 **16:17** 1Kr.7:23-39; 2Ta.4:2-6 * **16:18** Septuaginta "RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün seti", Masoretik metin "Şabat günleri RAB'bin Tapınağı'na gitmek için kullanılan üstü kapalı yol." **16:20** Yşa.14:28

17

İsrail'in Son Kralı Hoşea

1 Yahuda Kralı Ahaz'ın krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşea
Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı. 2 RAB'bin gözünde
kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail kralları kadar kötü değildi.
3 Asur Kralı Şalmaneser Hoşea'ya savaş açtı. Hoşea teslim olup haraç ödemeye
başladı. 4 Ancak Asur Kralı Hoşea'nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea
Mısır Firavunu So'nun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik
her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralı'na ödememişti. Bunun üzerine
Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı.

Samiriye'nin Düşmesi

5 Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriye'yi kuşattı. Kuşatma üç yıl
sürdü. 6 Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriye'yi ele
geçirdi. İsrail halkını Asur'a sürdü. Onları Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki
Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi.
7 Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavunu'nun boyunduruğundan kurtarıp
Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'be karşı günah işledikleri için İsrailliler'in başına
geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar, 8 RAB'bin İsrail halkının önünden
kovmuş olduğu ulusların törelerine ve İsrail kralларının koyduğu kurallara
göre yaşamışlardı. 9 Tanrıları RAB'bin onaylamadığı bu işleri gizlilik içinde
yapmışlar, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde tapınma yer-
leri kurmuşlardı. 10 Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın
altına dikili taşlar, Aşera putları diktiler. 11 RAB'bin onların önünden kov-
muş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar.
Yaptıkları kötülüklerle RAB'bi öfkelendirdiler. 12 RAB'bin, "Bunu yapmaya-
caksınız" demiş olmasına karşın putlara taptılar. 13 RAB İsrail ve Yahuda
halkını bütün peygamberler ve biliciler aracılığıyla uyarmış, onlara, "Bu
kötü yollarınızdan dönün" demişti, "Ataларınıza buyurduğum ve kullarım
peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasa'nın tümüne uyarak
buyruklarımı, kurallarımı yerine getirin."
14 Ama dinlemediler, Tanrıları RAB'be güvenmeyen ataları gibi inat ettiler.
15 Tanrı'nın kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığı antlaşmayı hiçe sa-
yarak değersiz putların ardınca gittiler, böylece kendi değerlerini de yitirdiler.
Çevrelerindeki uluslar gibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği
halde, ulusların törelerine göre yaşadılar.
16 Tanrıları RAB'bin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmak için kendiler-
ine iki dökme buzağı ve Aşera putu yaptırdılar. Gök cisimlerine taptılar. Baal'a*
kulluk ettiler. 17 Oğullarını, kızlarını ateşte kurban ettiler. Falcılık, büyücülük
yaptılar. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, kendilerini kötülüğe adayarak
O'nu öfkelendirdiler. 18 RAB İsrailliler'e çok kızdı, Yahuda oymağı dışında hepsini
huzurundan kovdu.
19 Yahudalılar bile Tanrıları RAB'bin buyruklarına uymadılar. İsrailliler'in
benimsediği törelere göre yaşadılar. 20 Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan
herkesi reddetti. Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsini
huzurundan kovdu.
21 RAB İsrail'i Davut soyunun elinden aldıktan sonra, İsrailliler Nevat oğlu
Yarovam'ı kral yaptılar. Yarovam İsrailliler'i RAB'bin yolundan saptırarak

17:10 1Kr.14:23 **17:16** 1Kr.12:28 **17:17** Yas.18:10

büyük günaha sürükledi. 22 İsrailliler Yarovam'ın işlediği bütün günahlara
katıldılar ve bunlardan ayrılmadılar. 23 Sonunda RAB kulları peygamberler
aracılığıyla uyarmış olduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsrailliler kendi
topraklarından Asur'a sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

Samiriye'ye Yerleşenler

24 Asur Kralı İsrailliler'in yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve Sefarvayim'den
insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriye'yi mülk
edinip oradaki kentlerde yaşamaya başladılar. 25 Oralara ilk yerleştiklerinde
RAB'be tapınmadılar. Bu yüzden RAB aslanlar göndererek bazılarını öldürttü.
26 Asur Kralı'na, "Sürdüğün ve Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar
Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar. O da üzerlerine aslanlar gönderiyor"
diye haber salındı, "Bu yüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının
yasasından haberleri yok."
27 Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: "Samiriye'den sürülen
kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın ve ülke ilahının yasasını
onlara öğretsin." 28 Samiriye'den sürülen kâhinlerden biri gelip Beytel'e
yerleşti ve RAB'be nasıl tapınacaklarını onlara öğretmeye başladı.
29 Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendi ilahlarını yaptı.
Samiriyeliler'in yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara bu ilahları
koydular. 30 Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkı
Aşima, 31 Avva halkı ise Nivhaz ve Tartak adındaki ilahlarını yaptılar. Se-
farvayim halkı ise oğullarını ilahları Adrammelek ve Anammelek'e yakarak
kurban ettiler. 32 Bir yandan RAB'be tapınıyor, öte yandan tapınma
yerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgele kâhinler
seçiyorlardı. 33 Böylece hem RAB'be tapınıyorlar, hem de aralarından geldikleri
ulusların törelerine göre kendi ilahlarına kulluk ediyorlardı.
34 Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RAB'be tapınıyorlar, ne
de RAB'bin İsrail adını verdiği Yakup'un oğulları için koymuş olduğu kural-
lara, ilkelere, yasalara, buyruklara uyuyorlar. 35 RAB Yakupoğulları'yla
antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: "Başka ilahlara tapmayacak,
önlerinde eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz. 36
Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleri Mısır'dan çıkaran RAB'be
tapınacaksınız. O'nun önünde eğilip O'na kurban keseceksiniz. 37 Sizler için
yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları, buyrukları her zaman yerine
getirmeye özen gösterecek ve başka ilahlara tapmayacaksınız. 38 Sizinle yap-
tığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlara tapmayacaksınız. 39 Yalnız
Tanrınız RAB'be tapacaksınız. O sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtara-
cak."
40 Ne var ki Samiriye'ye yerleşenler buna kulak asmadılar ve eski törelerine
göre yaşamaya devam ettiler. 41 Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem
de putlarına tapıyorlardı. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi
yaşıyorlar.

18

Hizkiya'nın Yahuda Krallığı
(2Ta.29:1-2; 31:1)

1 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının üçüncü yılında Ahaz oğlu Hizkiya
Yahuda Kralı oldu. 2 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi
dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. 3 Atası Davut gibi, o

17:34 Yar.32:28; 35:10 **17:35** Çık.20:5; Yas.5:9 **17:36** Yas.6:13

da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 4 Alışılagelen tapınma yerlerini kaldırdı,
dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı. Musa'nın yapmış olduğu Nehuştan*
adındaki tunç yılanı da parçaladı. Çünkü İsrailliler o güne kadar ona buhur
yakıyorlardı.

5 Hizkiya İsrail'in Tanrısı RAB'be güvendi. Kendisinden önceki ve sonraki
Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu. 6 RAB'be çok bağlıydı, O'nun yol-
undan ayrılmadı, RAB'bin Musa'ya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi.
7 RAB onunla birlikteydi. Yaptığı her işte başarılı oldu. Asur Kralı'na karşı
ayaklandı ve ona kulluk etmedi. 8 Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden
surlu kentlere kadar her yerde Filistliler'i bozguna uğrattı.

9 Hizkiya'nın krallığının dördüncü yılında –İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın kral-
lığının yedinci yılı– Asur Kralı Şalmaneser Samiriye'ye yürüyerek kenti kuşattı.
10 Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriye'yi ele geçirdiler. Hizkiya'nın kral-
lığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye
alındı. 11 Asur Kralı İsrailliler'i Asur'a sürerek Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki
Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi. 12 Çünkü Tanrıları RAB'bin sözünü
dinlememişler, O'nun antlaşmasını ve RAB'bin kulu Musa'nın buyruklarını
çiğnemişlerdi. Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi.

Sanherib'in Tehdidi
(2Ta.32:9-19; Yşa.36:1-22)

13 Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib,
Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi. 14 Yahuda Kralı
Hizkiya, Lakiş Kenti'ndeki Asur Kralı'na şu haberi gönderdi: "Suçluyum,
üzerimden kuvvetlerini çek, ne istersen ödeyeceğim." Asur Kralı Yahuda Kralı
Hizkiya'yı üç yüz talant† gümüş ve otuz talant‡ altın ödemekle yükümlü kıldı.
15 Hizkiya RAB'bin Tapınağı'nda ve kral sarayının hazinelerinde bulunan
bütün gümüşü ona verdi. 16 Daha önce yaptırmış olduğu RAB'bin Tapınağı'nın
kapılarıyla kapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur
Kralı'na verdi. 17 Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını
büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Yeruşalim'e
varan ordu Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında
durdu. 18 Haber gönderip Kral Hizkiya'yı çağırdılar. Saray sorumlusu Hilkiya
oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurlular'ı
karşılamaya çıktı.

19 Komutan onlara şöyle dedi: "Hizkiya'ya söyleyin. 'Büyük kral, Asur
Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun? 20 Savaş tasarıların
ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlar boş sözler. Kime güveniyorsun
da bana karşı ayaklanıyorsun? 21 İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a
güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler.
Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. 22 Yoksa bana, Tanrımız RAB'be
güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız
Yeruşalim'de, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini,
sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?'

23 "Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen
sana iki bin at veririm. 24 Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına

---

18:4 Say.21:9 * **18:4** "Nehuştan": İbranice'de hem "tunç" hem de "yılan" sözcüklerini çağrıştırır.
† **18:14** "Üç yüz talant": Yaklaşık 10.4 ton. ‡ **18:14** "Otuz talant": Yaklaşık 1 ton. **18:21** Hez.29:6-7

güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin! 25 Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırıp burayı yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık' dedi."
26 Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kullarınla Aramice konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor."
27 Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi."
28 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın, Asur Kralı'nın söylediklerini dinleyin! 29 Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtaramaz. 30 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. 31-32 Hizkiya'yı dinlemeyin.' Çünkü Asur Kralı diyor ki, 'Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiya'yı dinlemeyin. 33 Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi? 34 Hani nerede Hama'nın, Arpat'ın ilahları? Sefarvayim'in§, Hena ve İvva'nın ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? 35 Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?' "
36 Halk sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştu. 37 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

19

Hizkiya Yeşaya'ya Başvuruyor (Yşa.37:1-13)

1 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi. 2 Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. 3 Yeşaya'ya şöyle dediler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. 4 Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.' "
5-6 Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi: "Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.' "
8 Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti. 9 Kûş Kralı Tirhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya yine ulaklar göndererek şöyle dedi: 10 "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrın, Yeruşalim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın. 11 Asur kralların bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle

§ **18:34** "Sefarvayim": Asurlular'ın Samiriye'ye sürgün ettiği halk (bkz. 2Kr.17:24,31).

bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? 12 Atalarımın
yok ettiği ulusları –Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Reseflileri, Telassar'da yaşayan
Edenliler'i– ilahları kurtarabildi mi? 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları?
Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?' "

Hizkiya'nın Duası
(Yşa.37:14-20)

14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin
Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak 15 şöyle dua etti: "Ey
Keruvlar arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının
tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın. 16 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini
aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını
duy. 17 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu ve ülkelerini viraneye
çevirdiler. 18 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle
biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. 19 Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in
elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın."

Yeşaya'nın Sözleri Gerçekleşiyor
(2Ta.32:20-21; Yşa.37:21-38)

20-21 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi:
"İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana
yalvardığın için diyorum ki,

" 'Erden kız Siyon seni hor görüyor,
Alay ediyor seninle.
Yeruşalim kızı ardından alayla baş sallıyor.
22 Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin?
Kime sesini yükselttin?
İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın!
23 Ulakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın.
Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine,
Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin.
Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim,
Lübnan'ın en iç noktalarına,
Gür ormanlarına ulaştım.
24 Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, sular içtim,
Mısır'ın bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.

25 " 'Bütün bunları çoktan yaptığımı,
Çok önceden tasarladığımı duymadın mı?
Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni
Şimdi ben gerçekleştirdim.
26 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı.
Yılgınlık ve utanç içindeydiler;
Kır otuna, körpe filizlere,
Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.
27 Senin oturuşunu, kalkışını,
Ne zaman gidip geldiğini,
Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum.
28 Bana duyduğun öfkeden,
Kulağıma erişen küstahlığından ötürü
Halkamı burnuna, gemimi ağzına takacak,

19:15 Çık.25:22

Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.

29 “ ‘Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya:
Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz,
İkinci yıl ise ardından biteni.
Üçüncü yıl ekip biçin,
Bağlar dikip ürününü yiyin.
30 Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları
Yine aşağıya doğru kök salacak,
Yukarıya doğru meyve verecek.
31 Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den,
Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak.
Her Şeye Egemen RAB'bin gayretiyle olacak bu.’

32 “Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin şöyle diyor:
‘Bu kente girmeyecek, ok atmayacak.
Kente kalkanla yaklaşmayacak,
Karşısında rampa kurmayacak.
33 Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek’ diyor RAB,
34 ‘Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için
Bu kenti savunup kurtaracağım’ diyor.”
35 O gece RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar. 36 Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. 37 Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

20

Hizkiya'nın Hastalığı
(2Ta.32:24-26; Yşa.38:1-8; 21-22)

1 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.’ ”
2 Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı: 3 “Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.” Sonra acı acı ağlamaya başladı.
4 Yeşaya sarayın orta avlusundan çıkmadan önce RAB ona şöyle dedi: 5 “Geri dön ve halkımı yöneten Hizkiya'ya şunu söyle: ‘Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm, seni sağlığına kavuşturacağım. Üç gün içinde RAB'bin Tapınağı'na çıkacaksın. 6 Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için bu kenti savunacağım.’ ”
7 Sonra Yeşaya, “İncir pestili getirin” dedi. Getirip çıbanına koydular ve Hizkiya iyileşti.
8 Hizkiya Yeşaya'ya, “RAB'bin beni iyileştireceğine ve üç gün içinde RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?” diye sormuştu.
9 Yeşaya şöyle karşılık vermişti: “RAB'bin verdiği sözü tutacağına ilişkin belirti şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kısalsın mı?”
10 Hizkiya, “Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kısalsın” demişti.

11 Bunun üzerine Peygamber Yeşaya RAB'be yakardı ve RAB Ahaz'ın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı.

Hizkiya'nın Akılsızlığı
(2Ta.32:32-33; Yşa.39:1-8)

12 O sırada Hizkiya'nın hastalandığını duyan Baladan oğlu Babil Kralı
Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. 13 Hizkiya
elçileri kabul etti. Deposundaki bütün değerli eşyaları –altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere
gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
14 Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, "Bu adamlar sana ne dediler,
nereden gelmişler?" diye sordu.
Hizkiya, "Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler" diye karşılık verdi.
15 Yeşaya, "Sarayında ne gördüler?" diye sordu.
Hizkiya, "Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı" diye yanıtladı.
16 Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: "RAB'bin sözüne kulak ver. 17 RAB
diyor ki, 'Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. 18 Soyundan gelen
bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında hadım edilecek.' "
19 Hizkiya, "RAB'den ilettiğin bu söz iyi" dedi. Çünkü, "Nasıl olsa yaşadığım
sürece barış ve güvenlik olacak" diye düşünüyordu.
20 Hizkiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün başarıları, bir havuz
ve tünel yaparak suyu kente nasıl getirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 21 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

21

Manaşşe'nin Yahuda Krallığı
(2Ta.33:1-20)

1 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beş yıl krallık yaptı.
Annesinin adı Hefsivah'tı. 2 RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu
ulusların iğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 3 Babası
Hizkiya'nın yok ettiği puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. İsrail Kralı Ahav
gibi, Baal için sunaklar kurdu, Aşera putu yaptı. Gök cisimlerine taparak
onlara kulluk etti. 4 RAB'bin, "Yeruşalim'de bulunacağım" dediği RAB'bin
Tapınağı'nda sunaklar kurdu. 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı. 6 Oğlunu ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük
yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin gözünde çok kötülük
yaparak O'nu öfkelendirdi.
7 Manaşşe yaptırdığı Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa
RAB tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: "Bu tapınakta ve
İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak. 8 Buyruklarımı dikkatle yerine getirir ve kulum Musa'nın
kendilerine verdiği Kutsal Yasa'yı tam uygularlarsa, İsrail halkının ayağını
bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım." 9 Ama
halk kulak asmadı. Manaşşe onları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail
halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
10 RAB, kulları peygamberler aracılığıyla şöyle dedi: 11-12 "Yahuda Kralı
Manaşşe bu iğrenç işleri yaptığı, kendisinden önceki Amorlular'dan daha

---

20:17 2Kr.24:13; 2Ta.36:10 **20:18** 2Kr.24:10-16; Dan.1:1-7 **21:2** Yer.15:4 **21:4** 2Sa.7:13 **21:7** 1Kr.9:3-5; 2Ta.7:12-18

çok kötülük ettiği, putlar dikerek Yahudalılar'ı günaha sürüklediği için İsrail'in Tanrısı RAB, 'Yeruşalim'in ve Yahuda'nın başına öyle bir felaket getireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek' diyor, 13 'Samiriye'yi ve Ahav'ın soyunu nasıl cezalandırdımsa, Yeruşalim'i cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülü kullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstü kapatırsa, Yeruşalim'i de öyle silip süpüreceğim. 14 Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarının eline teslim edeceğim. Yeruşalim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek. 15 Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısır'dan çıktığı günden bugüne kadar beni öfkelendirdiler.' "

16 Manaşşe RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalılar'ı günaha sürüklemekle kalmadı, Yeruşalim'i bir uçtan öbür uca dolduracak kadar çok sayıda suçsuzun kanını döktü.

17 Manaşşe'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve işlediği günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 18 Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındaki bahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.

Amon'un Yahuda Krallığı (2Ta.33:21-25)

19 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. Annesi Yotvalı Harus'un kızı Meşullemet'ti. 20 Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 21 Babasının yürüdüğü yollarda yürüdü, aynı putlara taptı ve hizmet etti. 22 Atalarının Tanrısı RAB'bi terk etti, O'nun yolunda yürümedi.

23 Kral Amon'un görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. 24 Ülke halkı Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

25 Amon'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 26 Amon Uzza bahçesinde kendi mezarına gömüldü. Yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

22

Yoşiya'nın Yahuda Krallığı (2Ta.34:1-2; 8-28)

1 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı. Annesi Boskatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı. 2 Yoşiya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un bütün yollarını izledi.

3 Kral Yoşiya, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğlu Asalya oğlu Yazman Şafan'ı RAB'bin Tapınağı'na gönderirken ona şöyle dedi: 4 "Başkâhin Hilkiya'nın yanına çık. Kapı nöbetçilerinin halktan toplayıp RAB'bin Tapınağı'na getirdikleri paraları saysın. 5-6 RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere versin. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki çatlakları onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu parayla alsınlar. 7 Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçe çalışıyorlar."

8 Başkâhin Hilkiya Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu. 9 Sonra krala giderek, "Görevlilerin tapınaktaki paraları alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verdiler" diye durumu bildirdi. 10 Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diyerek kitabı krala okudu. 11 Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı. 12 Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a,

22:1 Yer.3:6

Mikaya oğlu Akbor'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle
buyurdu: 13 "Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, bütün
Yahuda halkı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi
büyüktür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmadılar, bizler için
yazılan bu sözlere uymadılar."
14 Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıp tapınaktaki giysi-
lerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya
danıştılar. Hulda Yeruşalim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu.
15 Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB, 'Sizi bana gönderen adama
şunları söyleyin' diyor: 16 'Yahuda Kralı'nın okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi,
buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim. 17 Beni terk
ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için
buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.'
18 "RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'İsrail'in
Tanrısı RAB duyduğun sözlere ilişkin diyor ki: 19 Madem yıkılıp lanetle
anılacak olan burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin
yumuşadı, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben
de yalvarışını işittim. 20 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına
gömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.' " Hilkiya ile
yanındakiler bu sözleri krala ilettiler.

23

Yoşiya Putperestliği Kaldırıyor (2Ta.34:3-7; 29-33)

1 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenlerini
yanına topladı. 2 Sonra Yahudalılar, Yeruşalim'de yaşayanlar, kâhinler, peygam-
berler, büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin
Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin
duyacağı biçimde okudu. 3 Sütunun yanında durarak RAB'bin yolunu izleye-
ceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulaya-
cağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin
RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı.
4 Kral Yoşiya Baal, Aşera ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün
eşyaları RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiya'ya, kâhin
yardımcılarına ve kapı nöbetçilerine buyruk verdi. Bunları Yeruşalim'in dışına
çıkarıp Kidron Vadisi'nde yaktı, küllerini Beytel'e götürdü. 5 Yahuda kralların
kentlerde ve Yeruşalim'in çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yaksınlar diye
atamış olduğu putperest kâhinleri, Baal'a, güneşe, aya, takımyıldızlara –bütün
gök cisimlerine– buhur yakanları ortadan kaldırdı. 6 Aşera putunu RAB'bin
Tapınağı'ndan çıkarıp Yeruşalim'in dışında Kidron Vadisi'nde yaktı, ezip toza
çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti. 7 Fuhuş yapan kadın ve
erkeklerin RAB'bin Tapınağı alanındaki odalarını yıktı. Kadınlar orada Aşera
için kumaş dokurlardı.
8 Yoşiya Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Geva'dan Beer-
Şeva'ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını
kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısı'nın girişinde, kentin ana kapısının solunda
kalan kapılardaki tapınma yerlerini de yıktı. 9 Tapınma yerlerinin kâhinleri,
Yeruşalim'deki RAB'bin sunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız
ekmek yerlerdi.

23:4 2Kr.21:3; 2Ta.33:3

10 Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek için ateşte kurban etmesin
diye, Ben-Hinnom Vadisi'ndeki Tofet'i* kirletti. 11 Yahuda krallarının güneşe
adamış olduğu atları RAB'bin Tapınağı'nın girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın
avlusunda, hadım Natan-Melek'in odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adan-
mış savaş arabalarını da ateşe verdi.
12 Ahaz'ın yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları
da, RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda Manaşşe'nin yaptırdığı sunakları da
yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisi'ne saçtı. 13 Yeruşalim'in
doğusunda, Yıkım Dağı'nın* güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın Saydalılar'ın
iğrenç putu Aştoret, Moavlılar'ın iğrenç putu Kemoş ve Ammonlular'ın iğrenç
putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti. 14 Dikili taşları,
Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu.
15 Bundan başka İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yaptırdığı
Beytel'deki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz
duman etti. Aşera putunu yaktı.
16 Yoşiya çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce, adamlarını
gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacakları önceden bildiren Tanrı
adamının açıkladığı RAB'bin sözü uyarınca, kemikleri sunağın üzerinde
yakarak sunağı kirletti.
17 Kral, "Orada görünen anıt nedir?" diye sordu.
Kent halkı, "Orası Yahuda'dan gelen ve senin Beytel'deki sunağa
yaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır" diye yanıtladı.
18 Kral, "Ona dokunmayın" dedi, "Kimse onun kemiklerini rahatsız
etmesin." Böylece Tanrı adamının kemiklerine de, Samiriye'den gelmiş olan
peygamberin kemiklerine de dokunmadılar.
19 Yoşiya Beytel'de yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde
yaptırdığı RAB'bi öfkelendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan
kaldırdı. 20 O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların
üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra
Yeruşalim'e döndü.

Yoşiya Fısıh Bayramını Kutluyor (2Ta.35:1-19)

21 Kral, "Tanrınız RAB için Fısıh Bayramı'nı* bu Antlaşma Kitabı'nda
yazılanlara uygun biçimde kutlayın" diye halka buyruk verdi. 22 İsrail'e önderlik
etmiş olan hâkimler döneminden bu yana, ne İsrail, ne de Yahuda kralları
döneminde, böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı. 23 RAB için düzenlenen
bu Fısıh Bayramı Kral Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında Yeruşalim'de
kutlandı.

Yoşiya'nın Getirdiği Öteki Yenilikler

24 Bundan başka Yoşiya, Kâhin Hilkiya'nın RAB'bin Tapınağı'nda bulduğu
kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincileri, ruhçuları,
aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yeruşalim'de görülen bütün
iğrençlikleri silip süpürdü. 25 Ne ondan önce, ne de sonra onun gibi candan ve
yürekten var gücüyle RAB'be yönelen ve Musa'nın yasasına uyan bir kral çıktı.

23:10 Lev.18:21 **23:10** Yer.7:31; 19:1-6; 32:35 **23:12** 2Kr.21:5; 2Ta.33:5 **23:13** 1Kr.11:7
* **23:13** "Yıkım Dağı": Zeytin Dağı olduğu sanılıyor. **23:15** 1Kr.12:33 **23:16** 1Kr.13:2 **23:17** 1Kr.13:30-32

26 Oysa Manaşşe işlediği suçlarla RAB'bi öyle öfkelendirmişti ki, RAB
Yahuda'ya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçmedi 27 ve "İsrail'i nasıl huzurum-
dan attımsa, Yahuda'yı da öyle atacağım" dedi, "Seçtiğim bu kenti, Yeruşalim'i
ve 'Orada bulunacağım' dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracağım."

Yoşiya'nın Ölümü
(2Ta.35:20-36:1)

28 Yoşiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda
kralların tarihinde yazılıdır.
29 Yoşiya'nın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko Asur Kralı'na yardım
etmek üzere Fırat'a doğru yola çıktı. Kral Yoşiya da Neko'nun üzerine yürüdü.
Megiddo'da karşılaştılar. Neko Yoşiya'yı öldürdü. 30 Görevlileri Yoşiya'nın
cesedini savaş arabasıyla Megiddo'dan Yeruşalim'e getirip mezarına gömdüler.
Yahuda halkı Yoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı meshederek babasının yerine kral
yaptı.

Yehoahaz'ın Yahuda Krallığı
(2Ta.36:2-4)

31 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı.
Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. 32 Yehoahaz ataları gibi RAB'bin
gözünde kötü olanı yaptı. 33 Yeruşalim'de krallık yapmasın diye, Firavun
Neko, Hama ülkesinde, Rivla'da Yehoahaz'ı zincire vurdu. Ülke halkını yüz
talant† gümüş ve bir talant‡ altın ödemekle yükümlü kıldı. 34 Firavun Neko
Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i babasının yerine kral yaptı ve adını değiştirip Yehoy-
akim koydu. Sonra Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü. Yehoahaz orada öldü.
35 Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Bu parayı bulmak
için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiye bağladı. Firavun Neko'ya
verilmek üzere Yahuda halkından herkesin gücü oranında altın ve gümüş
topladı.

Yehoyakim'in Yahuda Krallığı
(2Ta.36:5-8)

36 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık
yaptı. Annesi Rumalı Pedaya'nın kızı Zevuda'ydı. 37 Yehoyakim ataları gibi
RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

24

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnes-
sar Yahuda'ya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiyse de sonradan
fikrini değiştirerek Nebukadnessar'a başkaldırdı. 2 RAB, kulları peygamberler
aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yahuda'yı yok etmek üzere Kildani, Aramlı,
Moavlı ve Ammonlu akıncıları ona karşı gönderdi. 3-4 Bütün bunlar RAB'bin
buyruğuyla Yahudalılar'ın başına geldi. Manaşşe'nin işlediği bütün günahlar,
döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalılar'ı huzurundan atmak istedi.
Çünkü Manaşşe Yeruşalim'i suçsuzların kanıyla doldurmuştu ve RAB bunu
bağışlamak niyetinde değildi.
5 Yehoyakim'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda
kralların tarihinde yazılıdır. 6 Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine
oğlu Yehoyakin kral oldu.

23:29 Zek.12:11; Va.16:16 † **23:33** "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. ‡ **23:33** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg. **23:34** Yer.22:11-12 **23:36** Yer.22:18-19; 26:1-6; 35:1-19 **24:1** Yer.25:1-38; Dan.1:1-2

7 Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkamadı. Çünkü Babil Kralı Mısır Vadisi'nden Fırat'a kadar daha önce Mısır Firavunu'na ait olan bütün toprakları ele geçirmişti.

Yehoyakin'in Yahuda Krallığı
(2Ta.36:9-10)

8 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Elnatan'ın kızı Nehuşta'ydı. 9 O da babası gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

10 O sırada Babil Kralı Nebukadnessar'ın askerleri Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı. 11 Kuşatma sürerken Nebukadnessar geldi. 12 Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticileri ve hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessar'a teslim oldu. Babil Kralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakin'i tutsak etti. 13 RAB'bin sözü uyarınca, Nebukadnessar RAB'bin Tapınağı'nın ve kral sarayının bütün hazinelerini boşalttı, İsrail Kralı Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı. 14 Bütün Yeruşalim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı.

15-16 Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakin'i tutsak olarak Babil'e götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yeruşalim'den Babil'e sürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve bin zanaatçıyla demirciyi Babil'e sürgün etti. 17 Yehoyakin'in yerine amcası Mattanya'yı kral yaptı ve adını değiştirip Sidkiya koydu.

Sidkiya'nın Yahuda Krallığı
(2Ta.36:11-12; Yer.52:1-3a)

18 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. 19 Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 20 RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları huzurundan attı.

Yeruşalim'in Düşüşü
(2Ta.36:13-21; Yer.39:1-8; 52:3b-11)

Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

25

1 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. 2 Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı. 3 Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. 4 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. 5 Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı. 6 Kral Sidkiya yakalanıp Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı ve hakkında karar verildi. 7 Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisinin de gözlerini oydular, zincire vurup Babil'e götürdüler.

24:12 Yer.22:24-30; 24:1-10; 29:1-2 **24:15-16** Hez.17:12 **24:17** Yer.37:1; Hez.17:13 **24:18** Yer.27:1-22; 28:1-17 **24:20** Hez.17:15 **25:1** Yer.21:1-10; 34:1-5; Hez.24:2 **25:4** Hez.33:21 **25:7** Hez.12:13

Tapınağın Yıkılışı (Yer.52:12-23)

8 Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci
ayın yedinci günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Neb-
uzaradan Yeruşalim'e girdi. 9 RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki
bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. 10 Muhafız birliği komutanı
önderliğindeki Kildani ordusu Yeruşalim'i çevreleyen surları yıktı. 11 Komutan
Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve
geri kalan halkı sürgün etti. 12 Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı
yoksulları orada bıraktı.
13 Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu
parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler. 14 Tapınak törenlerinde kullanılan
kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.
15 Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları, çanakları alıp
götürdü.
16 RAB'bin Tapınağı için Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz
ve ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı. 17 Her sütun on sekiz arşın*
yüksekliğindeydi, üzerlerinde tunç birer başlık vardı. Başlığın yüksekliği üç
arşındı†, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da ağ
motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.

Yahuda Halkı Babil'e Sürülüyor (Yer.52:24-27)

18 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin
Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. 19 Kentte kalan
askerlerin komutanını, kralın beş danışmanını, ayrıca ülke halkını askere
yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış
kişiyi tutsak etti. 20 Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. 21 Babil
Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti.
Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.

Yahuda Valisi Gedalya (Yer.40:7-9; 41:1-3; 16-18)

22 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'da kalan halkın üzerine Şafan oğlu
Ahikam oğlu Gedalya'yı vali atadı. 23 Ordu komutanlarıyla adamları, Babil
Kralı'nın Gedalya'yı vali atadığını duyunca, Mispa'ya, Gedalya'nın yanına
geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu Yohanan, Netofalı Tan-
humet oğlu Seraya, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı. 24 Gedalya onlara
ve adamlarına ant içerek, "Kildani* yetkililerden korkmayın" dedi, "Ülkeye
yerleşip Babil Kralı'na hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur."
25 O yılın yedinci ayında kral soyundan Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail
on adamıyla birlikte Mispa'ya gidip Gedalya'yı öldürdü. Ayrıca, Gedalya'yı
destekleyen Yahudiler'i ve Kildaniler'i de kılıçtan geçirdi. 26 Bunun üzerine
büyük küçük bütün halk ordu komutanlarıyla birlikte Mısır'a kaçtı. Çünkü
Kildaniler'den korkuyorlardı.

Yehoyakin Serbest Bırakılıyor (Yer.52:31-34)

27 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak
Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi yedinci

---

25:13 1Kr.7:15-22; 2Ta.3:15-17 **25:13** 1Kr.7:23-26; 2Ta.4:2-5 **25:14** 1Kr.7:45; 2Ta.4:16 * **25:17** "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. † **25:17** "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m. **25:22** Yer.40:7-9 **25:25** Yer.41:1-3 **25:26** Yer.43:5-7

günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'i cezaevinden çıkardı. 28 Kendisiyle tatlı
tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer
verdi. 29 Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil
Kralı'nın sofrasında yer aldı. 30 Yaşamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği
sürekli karşılandı.

1.TARİHLER

GİRİŞ

Tarihler diye bilinen kitaplar Samuel ve Krallar kitaplarında geçen olayların başka bir görüş açısından tekrarıdır. Tarihler kitaplarında İsrail'in krallık tarihinin öyküsü gerisinde önemli bir amaç vardır:

İsrail ve Yahuda üzerine gelen felaketlere karşın Tanrı kendi halkına olan vaatlerini koruyor ve onları reddetmiyor.

1.Tarihler Kitabı'nın baş kısmı Adem'den Davut'a kadarki tarihi soyağacı biçiminde özetler (1-9 bölümleri). Kitabın ikinci kısmı (10-29 bölümleri) Davut'un krallığını, özellikle tapınağın Yeruşalim'de inşası için yaptığı hazırlıkları vurgular.

Ana Hatlar:

1:1-9:44 Soy listeleri
10:1-14 Saul'un ölümü
11:1-29:30 Davut'un krallığı
a. 11:1-22:1 Zorluklar ve başarılar
b. 22:2-29:30 Tapınağı kurma hazırlıkları

Adem'in Soyu
(Yar.10:2-31; 11:10-26)

1 Adem, Şit, Enoş, 2 Kenan, Mahalalel, Yeret, 3 Hanok, Metuşelah, Lemek,
4 Nuh.

Nuh'un oğulları*: Sam, Ham, Yafet.

5 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
6 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.
7 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.
8 Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.
9 Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka.

Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan.

10 Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.

11-12 Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.

13-16 Kenan ilk oğlu Sidon'un† babası ve Hititler'in*, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı.

17 Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Ûs, Hul, Geter, Meşek.
18 Arpakşat Şelah'ın babasıydı‡. Şelah'tan Ever oldu. 19 Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti§, çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı.

20-23 Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Eval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı.

24 Sam, Arpakşat, Şelah, 25 Ever, Pelek, Reu, 26 Seruk, Nahor, Terah, 27 Avram
–İbrahim–.

---

* **1:4** Septuaginta "Nuh'un oğulları". Bu sözler Masoretik metinde geçmemektedir. † **1:13-16** "Sidon": Saydalılar'ın atası. ‡ **1:18** Masoretik metin "Arpakşat Şelah'ın babasıydı", Septuaginta "Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı." § **1:19** "Pelek": "Bölünme" anlamına gelir.

İbrahim'in Soyu
(Yar.25:1-4; 12-16)

28 İbrahim'in oğulları: İshak, İsmail.
29 İsmailoğulları'nın soyu: İsmail'in ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel,
Mivsam, 30 Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema, 31 Yetur, Nafiş, Kedema gelir.
Bunlar İsmail'in oğullarıydı.
32 İbrahim'in cariyesi Ketura'nın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan,
Yişbak, Şuah.
Yokşan'ın oğulları: Şeva, Dedan.
33 Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi
Ketura'nın soyundandı.

Esav'ın Soyu
(Yar.36:10-18)

34 İshak İbrahim'in oğluydu.
İshak'ın oğulları: Esav, İsrail.
35 Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam, Korah.
36 Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timna'dan doğan
Amalek*.
37 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.

Seir'in Soyu
(Yar.36:20-28)

38 Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan.
39 Lotan'ın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi.
40 Şoval'ın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Şefi, Onam.
Sivon'un oğulları: Aya, Âna.
41 Âna'nın oğlu: Dişon.
Dişon'un oğulları: Hamran, Eşban, Yitran, Keran.
42 Eser'in oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan.
Dişan'ın oğulları şunlardı: Ûs, Aran.

Edom Kralları
(Yar.36:31-43)

43 İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti:
Beor oğlu Bala. Kentinin adı Dinhava'ydı. 44 Bala ölünce, yerine Bosralı
Zerah oğlu Yovav geçti. 45 Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral
oldu. 46 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu
Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti. 47 Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla
geçti. 48 Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti. 49 Şaul ölünce,
yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti. 50 Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat
geçti. Kentinin adı Pai'ydi. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.
51 Sonunda Hadat da öldü.
Edom beyleri şunlardı: Timna, Alva, Yetet, 52 Oholivama, Ela, Pinon,
53 Kenaz, Teman, Mivsar, 54 Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardı.

2

İsrailoğulları

1 İsrail'in oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun,
2 Dan, Yusuf, Benyamin, Naftali, Gad, Aşer.

---

* **1:36** Bazı Septuaginta elyazmaları "Timna'dan doğan Amalek", Masoretik metin "Timna ve Amalek" (bkz. Yar.36:12).

Yahudaoğulları
(Rut4:18-22; Mat.1:3-6; Luk.3:31-33)

3 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğulu Yahuda'ya Kenanlı Şua'nın
kızı doğurdu. Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden
RAB onu öldürdü. 4 Yahuda'nın gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu.
Yahuda'nın toplam beş oğlu vardı.
5 Peres'in oğulları: Hesron, Hamul.
6 Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiydi.
7 Karmi'nin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RAB'be ihanet
etmekle İsrail'i yıkıma sürükleyen Akan.
8 Etam'ın oğlu: Azarya.
9 Hesron'un oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev.
10 Amminadav Ram'ın oğluydu.
Yahudalılar'ın önderi Nahşon Amminadav'ın oğluydu.
11 Salma* Nahşon'un oğluydu.
Boaz Salma'nın,
12 Ovet Boaz'ın,
İşay Ovet'in oğluydu.
13 İşay'ın yedi oğlu oldu: Birincisi Eliav, ikincisi Avinadav, üçüncüsü Şima,
14 dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday, 15 altıncısı Osem, yedincisi Davut.
16 Kızkardeşleri Seruya ile Avigayil'di.
Seruya'nın üç oğlu vardı: Avişay, Yoav, Asahel. 17 İsmaili Yeter'le evlenen
Avigayil Amasa'yı doğurdu.
18 Hesron oğlu Kalev'in, karısı Azuva'dan ve Yeriot'tan oğulları oldu.
Karısından doğan oğullar şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon. 19 Azuva ölünce, Kalev
kendisine Hur'u doğuran Efrat'la evlendi.
20 Uri Hur'un oğluydu,
Besalel Uri'nin oğluydu.
21 Daha sonra Hesron, Gilat'ın babası Makir'in kızıyla yattı. Altmış
yaşındayken evlendiği bu kadın ona Seguv'u doğurdu. 22 Yair Seguv'un oğluydu;
Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı. 23 Ama Geşur'la Aram Havvot-Yair'i† ve
Kenat ile çevresindeki köyleri, toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda
yaşayan bütün halk Gilat'ın babası Makir'in soyundandı. 24 Hesron Kalev-
Efrata'da öldükten sonra, karısı Aviya Tekoa'nın kurucusu‡ olan Aşhur'u
doğurdu.
25 Hesron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren, Osem,
Ahiya. 26 Yerahmeel'in Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onam'ın
annesiydi.
27 Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları: Maas, Yamin, Eker.
28 Onam'ın oğulları: Şammay, Yada.
Şammay'ın oğulları: Nadav, Avişur. 29 Avişur'un Avihayil adında bir karısı
vardı; ona Ahban'ı ve Molit'i doğurdu.
30 Nadav'ın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocuksuz öldü.
31 Appayim'in oğlu: Yişi.
Yişi'nin oğlu: Şeşan.
Şeşan'ın oğlu: Ahlay.
32 Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocuksuz öldü.

2:7 Yşu.7:1 * **2:11** "Salma": Septuaginta "Salmon" (bkz. Rut 4:21). † **2:23** "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir. ‡ **2:24** "Kurucusu" ya da "Atası".

33 Yonatan'ın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeel'in soyundan geliyordu. 34 Şeşan'ın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şeşan'ın Yarha adında Mısırlı
bir uşağı vardı. 35 Şeşan kızını uşağı Yarha'yla evlendirdi. Kadın ona Attay'ı doğurdu.
36 Natan Attay'ın oğluydu.
Zavat Natan'ın,
37 Eflal Zavat'ın,
Ovet Eflal'ın,
38 Yehu Ovet'in,
Azarya Yehu'nun,
39 Heles Azarya'nın,
Elasa Heles'in,
40 Sismay Elasa'nın,
Şallum Sismay'ın,
41 Yekamya Şallum'un,
Elişama Yekamya'nın oğluydu.
42 Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları: İlk oğlu Zif'in kurucusu Meşa ve Hevron'un kurucusu Meraşa.
43 Hevron'un oğulları: Korah, Tappuah, Rekem, Şema.
44 Raham Şema'nın oğluydu.
Yorkoam Raham'ın,
Şammay Rekem'in,
45 Maon Şammay'ın oğluydu. Beytsur'un kurucusu Maon'du.
46 Kalev'in cariyesi Efa ona Haran'ı, Mosa'yı ve Gazez'i doğurdu. Gazez Haran'ın oğluydu.
47 Yahday'ın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf.
48 Kalev'in öbür cariyesi Maaka ona Şever'i ve Tirhana'yı doğurdu. 49 Maaka Madmanna'nın kurucusu Şaaf'ı, Makbena ve Giva'nın kurucusu Şeva'yı da doğurdu. Kalev'in Aksa adında bir de kızı oldu.
50 Kalev'in soyundan gelenler: Efrat'ın ilk oğlu Hur'un oğulları:
Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval,
51 Beytlehem'in kurucusu Salma,
Beytgader'in kurucusu Haref.
52 Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, Haroeliler'in ve Menuhot'ta yaşayan halkın yarısının atasıydı.
53 Kiryat-Yearim'in boyları: Yeterliler, Pûtlular, Şumatlılar, Mişralılar. Soralılar'la Eştaollular da bu boyların soyundan geldi.
54 Salma'nın soyundan gelenler: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot-Beytyoavlılar, Manahatlılar'ın yarısı ve Sorlular.
55 Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'ın soyundan gelen Kenliler'dir.

3

Davut'un Çocukları (2Sa.3:2-5; 5:14-16; 1Ta.14:4-7)

1 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon, ikincisi Karmelli Avigayil'den Daniel, 2 üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, 3 beşincisi Avital'dan Şefatya, altıncısı karısı Egla'dan Yitream. 4 Davut'un bu altı oğlu

3:4 2Sa.5:4-5; 1Kr.2:11; 1Ta.29:27

Hevron'da doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yeruşalim'de de otuz üç yıl
krallık yaptı.
5 Davut'un Yeruşalim'de doğan oğulları: Şima, Şovav, Natan, Süleyman. Bu
dördü Ammiel'in kızı Bat-Şeva'dan doğdular. 6 Öbür oğulları: Yivhar, Elişama,
Elifelet, 7 Nogah, Nefek, Yafia, 8 Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz
kişiydiler.
9 Bütün bunlar, Davut'un cariyelerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı. Tamar
onların kızkardeşidir.

Yahuda Kralların Soyu

10 Rehavam Süleyman'ın oğluydu.
Aviya Rehavam'ın,
Asa Aviya'nın,
Yehoşafat Asa'nın,
11 Yehoram Yehoşafat'ın,
Ahazya Yehoram'ın,
Yoaş Ahazya'nın,
12 Amatsya Yoaş'ın,
Azarya Amatsya'nın,
Yotam Azarya'nın,
13 Ahaz Yotam'ın,
Hizkiya Ahaz'ın,
Manaşşe Hizkiya'nın,
14 Amon Manaşşe'nin,
Yoşiya Amon'un oğluydu.
15 Yoşiya'nın oğulları:
İlk oğlu Yohanan,
İkincisi Yehoyakim,
Üçüncüsü Sidkiya,
Dördüncüsü Şallum.
16 Yehoyakim'in oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya.
17 Sürgün edilen Yehoyakin'in torunları: Şealtiel, 18 Malkiram, Pedaya,
Şenassar, Yekamya, Hoşama, Nedavya.
19 Pedaya'nın oğulları: Zerubbabil, Şimi.
Zerubbabil'in çocukları: Meşullam, Hananya ve kızkardeşleri Şelomit.
20 Zerubbabil'in beş oğlu daha vardı: Haşuva, Ohel, Berekya, Hasadya,
Yuşav-Heset.
21 Hananya'nın oğulları: Pelatya, Yeşaya.
Yeşaya Refaya'nın,
Refaya Arnan'ın,
Arnan Ovadya'nın,
Ovadya Şekanya'nın babasıydı.
22 Şekanya'nın oğlu: Şemaya.
Şemaya'nın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiydi.
23 Nearya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiydi.
24 Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanan, Delaya,
Anani. Toplam yedi kişiydi.

4

Yahuda'nın Soyu

3:5 2Sa.11:3

1 Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval. 2 Şoval oğlu Reaya
Yahat'ın babasıydı. Yahat Ahumay'ın ve Lahat'ın babasıydı. Soralı boylar
bunlardı.
3 Etam'ın oğulları*: Yizreel, Yişma, Yidbaş. Kızkardeşlerinin adı Hase-
lelponi'dir. 4 Penuel Gedor'un babasıydı. Ezer Huşa'nın babasıydı. Bunlar
Beytlehem'in kurucusu ve Efrat'ın ilk oğlu Hur'un torunlarıydı.
5 Tekoa'nın kurucusu Aşhur'un Helah ve Naara adında iki karısı vardı.
6 Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yi doğurdu. Bunlar
Naara'nın oğullarıydı.
7 Helah'ın oğulları: Seret, Yishar, Etnan 8 ve Anuv'la Hassoveva'nın babası
Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boylarının atasıydı.
9 Yabes† kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, "Onu acı çekerek
doğurdum" diyerek adını Yabes koymuştu. 10 Yabes, İsrail'in Tanrısı'na, "Ne
olur, beni kutsa, sınırlarımı genişlet!" diye yakardı, "Elin üzerimde olsun, beni
kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeyim." Tanrı onun yakarışını duydu.
11 Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası Mehir'in babasıydı. 12 Eşton Bey-
trafa'nın, Paseah'ın ve İr-Nahaş'ın kurucusu Tehinna'nın babasıydı. Bunlar
Rekalılar'dır.
13-14 Kenaz'ın oğulları: Otniel, Seraya.
Otniel'in oğulları: Hatat ve Meonotay. Meonotay Ofra'nın babasıydı. Ser-
aya Ge-Haraşim'in kurucusu Yoav'ın babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli
kişilerdi.
15 Yefunne oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela, Naam.
Ela'nın oğlu: Kenaz.
16 Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel.
17 Ezra'nın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meret'in karılarından biri
Miryam'ı, Şamma'yı ve Eştemoa'nın kurucusu Yişbah'ı doğurdu. 18 Bunlar
Meret'in evlendiği firavunun kızı Bitya'nın doğurduğu çocuklardır. Meret'in
Yahudalı karısı, Gedor'un kurucusu Yeret'i, Soko'nun kurucusu Hever'i,
Zanoah'ın kurucusu Yekutiel'i doğurdu.
19 Hodiya Naham'ın kızkardeşiyle evlendi. Ondan doğan oğulları Keila'da
yaşayan Garm ve Eştemoa'da yaşayan Maaka boylarının atasıydı.
20 Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon.
Yişi'nin torunları: Zohet ve Ben-Zohet.
21 Yahuda oğlu Sela'nın oğulları: Leka'nın kurucusu Er, Mareşa'nın kurucusu
Lada, Beytaşbea'da ince keten işinde çalışanların boyları, 22 Yokim, Kozevalılar,
Moavlı kadınlarla evlenen Yoaş'la Saraf ve Yaşuvi-Lehem. Bu kayıtlar eskidir.
23 Netayim ve Gedera'da oturur, çömlekçilik yapar ve kral için çalışırlardı.

Şimon Soyu
(Yşu.19:2-10)

24 Şimonoğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul. 25 Şallum Şaul'un oğluydu.
Mivsam Şallum'un, Mişma da Mivsam'ın oğluydu.
26 Mişma'nın torunları: Hammuel Mişma'nın oğluydu. Zakkur Hammuel'in,
Şimi de Zakkur'un oğluydu. 27 Şimi'nin on altı oğlu, altı kızı vardı. Ancak
kardeşlerinin çok sayıda çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca
Yahuda oymağı kadar artmadı. 28-31 Şimonoğulları Beer-Şeva, Molada, Hasar-
Şual, Bilha, Esem, Tolat, Betuel, Horma, Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susim,
Beytbiri ve Şaarayim kentlerinde yaşadılar. Davut dönemine dek kentleri

* **4:3** Septuaginta, Vulgata "Oğulları", Masoretik metin "Atası" ya da "Kurucusu". † **4:9** "Yabes":
İbranice "Acı" sözcüğünün kökünden gelmektedir.

bunlardı. 32 Ayrıca şu beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token,
Aşan. 33 Baalat'a‡ kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler
Şimonoğulları'na aitti. Ailelerinin soy kütüğünü de tuttular.
34 Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa, 35 Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu
Yoşivya oğlu Yehu, 36 Elyoenay, Yaakova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel,
Benaya 37 ve Şemaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Ziza.
38 Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri
sayıca çoğaldılar. 39 Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin
doğusuna kadar gittiler. 40 Orada çok zengin otlaklar buldular. Ülke geniş,
rahat ve huzur doluydu. Eskiden orada Ham'ın soyundan gelenler yaşardı.
41 Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Kralı Hizkiya döneminde geldiler.
Hamlılar'ın çadırlarına ve orada yaşayan Meunlular'a saldırıp tümünü
öldürdüler. Sonra ülkelerine yerleştiler. Bugün de oradalar. Çünkü orada
sürüleri için otlak vardı. 42 Yişi'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzziel
önderliğinde Şimon oymağından beş yüz kişi Seir dağlık bölgesine gidip
43 Amalekliler'den sağ kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

5

Ruben Soyu

1 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları. –Ruben ilk doğandır. Babasının yatağına
yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusuf'un oğullarına verildi.
Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazılmadı. 2 Yahuda
kardeşleri arasında en güçlü olandı, önderlik hep onun soyundan çıktı. Ama
ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti.–
3 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.
4-6 Yoel'in soyu:
Şemaya Yoel'in,
Gog Şemaya'nın,
Şimi Gog'un,
Mika Şimi'nin,
Reaya Mika'nın,
Baal Reaya'nın,
Beera Baal'ın oğluydu.
Asur Kralı Tiglat-Pileser'in sürgüne gönderdiği Beera Rubenliler'in önderiydi.
7 Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder Yeiel,
Zekeriya, 8 Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroer'de, Nevo ve
Baal-Meon'a kadar uzanan topraklarda yaşadılar. 9 Doğuda Fırat'tan çöle kadar
uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat bölgesinde sığırları çoğalmıştı.
10 Rubenliler Saul döneminde Hacerliler'e karşı savaş açtı. Onları yenilgiye
uğratıp Gilat'ın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler.

Gad Soyu

11 Gadlılar, Başan'da, Selka'ya kadar uzanan topraklarda Rubenliler'in
karşısında yaşadılar. 12 Önderleri Yoel'di; ikinci derecede önemli Şafam, Başan'da
ise Yanay ve Şafat'tı.
13 Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan,
Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi. 14 Bunlar Bûz oğlu Yahdo oğlu Yeşişay oğlu
Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah oğlu Huri oğlu Avihayil'in oğullarıydı.

---

‡ **4:33** Bazı Septuaginta elyazmaları "Baalat", Masoretik metin "Baal" (bkz. Yşu.19:8). **5:1** Yar.35:22; 49:3-4 **5:2** Yar.49:8-10 **5:4-6** 2Kr.15:29

15 Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi bu boyların başıydı. 16 Gadlılar Gilat'ta, Başan'da,
çevredeki köylerde ve Şaron'un bütün otlaklarında yaşadılar. 17 Bunların hepsi
Yahuda Kralı Yotam'ın ve İsrail Kralı Yarovam'ın döneminde soy kütüğüne
yazıldılar.
18 Rubenliler'in, Gadlılar'ın ve Manaşşe oymağının yarısının kalkan ve
kılıç kullanabilen, ok atabilen, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı.
19 Hacerliler'e, Yetur'a, Nafiş'e, Nodav'a karşı savaş açtılar. 20 Onlarla
savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerliler'i ve onlarla birlikte olan-
ları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrı'ya yalvarmışlar, O'na
güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı. 21 Hacerliler'in hay-
vanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz elli bin davar, iki bin eşek. Tutsak
olarak da yüz bin kişi aldılar. 22 Savaş Tanrı'nın isteğiyle olduğu için düşmandan
birçok kişiyi öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerliler'in topraklarında
yaşadılar.

Manaşşe Oymağının Yarısı

23 Manaşşe oymağının yarısı Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir, yani Hermon
Dağı'na kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı. 24 Boy başları
şunlardı:
Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya, Yahdiel. Bunlar yiğit savaşçılar,
ünlü kişiler ve boy başlarıydı. 25 Ne var ki ataların Tanrısı'na bağlı kalmadılar.
Tanrı'ya ihanet ederek önlerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler. 26
Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Kralı Pûl'u harekete
geçirdi. Asur Kralı Rubenliler'i, Gadlılar'ı, Manaşşe oymağının yarısını tutsak
edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de
oralarda yaşıyorlar.

6

Levi Soyu

1 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
2 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.
3 Amram'ın çocukları: Harun, Musa, Miryam.
Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar.
4 Pinehas Elazar'ın oğluydu.
Avişua Pinehas'ın,
5 Bukki Avişua'nın,
Uzzi Bukki'nin,
6 Zerahya Uzzi'nin,
Merayot Zerahya'nın,
7 Amarya Merayot'un,
Ahituv Amarya'nın,
8 Sadok Ahituv'un,
Ahimaas Sadok'un,
9 Azarya Ahimaas'ın,
Yohanan Azarya'nın,
10 Azarya Yohanan'ın oğluydu.
–Süleyman'ın Yeruşalim'de yaptığı tapınakta kâhinlik eden oydu.–
11 Amarya Azarya'nın,
Ahituv Amarya'nın,
12 Sadok Ahituv'un,

5:26 2Kr.15:19,29 **5:26** 2Kr.17:6

Şallum Sadok'un,
13 Hilkiya Şallum'un,
Azarya Hilkiya'nın,
14 Seraya Azarya'nın,
Yehosadak Seraya'nın oğluydu.
15 RAB Nebukadnessar aracılığıyla Yahuda ve Yeruşalim halkını sürdüğünde
Yehosadak da sürgüne gitmişti.
16 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
17 Gerşon'un oğulları: Livni, Şimi.
18 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.
19 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi.
Soylarına göre yazılan Levi oymağının boyları şunlardır:
20 Gerşon'un soyu:
Livni Gerşon'un,
Yahat Livni'nin,
Zimma Yahat'ın,
21 Yoah Zimma'nın,
İddo Yoah'ın,
Zerah İddo'nun,
Yeateray Zerah'ın oğluydu.
22 Kehat'ın soyu:
Amminadav Kehat'ın,
Korah Amminadav'ın,
Assir Korah'ın,
23 Elkana Assir'in,
Evyasaf Elkana'nın,
Assir Evyasaf'ın,
24 Tahat Assir'in,
Uriel Tahat'ın,
Uzziya Uriel'in,
Şaul Uzziya'nın oğluydu.
25 Elkana'nın öbür oğulları: Amasay, Ahimot.
26 Elkana Ahimot'un,
Sofay Elkana'nın,
Nahat Sofay'ın,
27 Eliav Nahat'ın,
Yeroham Eliav'ın,
Elkana Yeroham'ın,
Samuel* Elkana'nın oğluydu.
28 Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel†, ikincisi Aviya.
29 Merari'nin soyu:
Mahli Merari'nin,
Livni Mahli'nin,
Şimi Livni'nin,
Uzza Şimi'nin,
30 Şima Uzza'nın,
Hagiya Şima'nın,
Asaya Hagiya'nın oğluydu.

Tapınağın Ezgicileri

6:16 Çık.6:16-19 * **6:27** Bazı Septuaginta elyazmaları "Samuel". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir. † **6:28** Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice "Yoel". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

31 Antlaşma Sandığı RAB'bin Tapınağı'na taşındıktan sonra Davut'un orada
görevlendirdiği ezgiciler şunlardır. 32 Bunlar Süleyman Yeruşalim'de RAB'bin
Tapınağı'nı kurana dek Buluşma Çadırı'nda ezgi okuyarak hizmet eder, belir-
lenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine getirirlerdi.
33-38 Oğullarıyla birlikte görev yapan kişiler şunlardır:

Kehatoğulları'ndan: Ezgici Heman. Heman, İsrail oğlu Levi oğlu Kehat
oğlu Yishar oğlu Korah oğlu Evyasaf oğlu Assir oğlu Tahat oğlu Sefanya oğlu
Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu
Suf oğlu Toah oğlu Eliel oğlu Yeroham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu Yoel'in
oğluydu.
39-43 Heman'ın sağ yanında görev yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi oğlu
Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğlu Zimma oğlu Etan oğlu Adaya oğlu Zerah
oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu Baaseya oğlu Mikael oğlu Şima oğlu Berekya'nın
oğluydu.
44-47 Heman'ın solunda görev yapan kardeşleri Merarioğulları'ndan: Etan.
Etan, Levi oğlu Merari oğlu Muşi oğlu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi
oğlu Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu Kiyşi'nin
oğluydu.
48 Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrı'nın Tapınağı'nın bütün
görevlerini yerine getirmek üzere atandılar. 49 Ancak, Tanrı kulu Musa'nın
buyruğu uyarınca, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında sunu
sunanlar Harun'la oğullarıydı. En Kutsal Yer'de* yapılan hizmetlerden ve
İsrailliler'in bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu.

Harun'un Soyu

50 Harunoğulları şunlardır: Harun'un oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas,
onun oğlu Avişua, 51 onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,
52 onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv, 53 onun oğlu
Sadok, onun oğlu Ahimaas.

Levililer'in Yaşadığı Kentler
(Yşu.21:4-39)

54 İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğulları'nın sınırlarına göre yer-
leşim yerleri şunlardır: 55 Yahuda topraklarındaki Hevron'la çevresindeki ot-
laklar onlara verildi. 56 Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e
verildi.
57-59 Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilen, Devir, Aşan,
Yutta‡, Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğulları'na verildi.
60 Benyamin oymağından da Givon§, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlak-
ları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü.
61 Geri kalan Kehatoğulları'na Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan
alınan on kent kurayla verildi.
62 Gerşonoğulları'na boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başan'daki
Manaşşe oymağından alınan on üç kent verildi.
63 Merarioğulları'na boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından
alınan on iki kent kurayla verildi.
64 İsrailliler bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililer'e verdiler. 65 Yahuda,
Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler
kurayla verildi.

---

‡ **6:57-59** Süryanice "Yutta". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. Yşu.21:16). § **6:60** "Givon" Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. Yşu.21:17).

66 Kehat boyundan bazı ailelere Efrayim oymağından alınan kentler verildi.
67-69 Efrayim dağlık bölgesinde sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam,
Beythoron, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi.
70 İsrailliler Manaşşe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların
otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler.
71 Aşağıdaki kentler Gerşonoğulları'na verildi: Manaşşe oymağının yarısına
ait Başan'daki Golan, Aştarot ve bunların otlakları.
72-73 İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot, Anem ve bunların otlakları.
74-75 Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları.
76 Naftali oymağından Celile'deki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların
otlakları.
77 Merarioğulları'na –geri kalan Levililer'e– aşağıdaki kentler verildi:
Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları.
78-79 Ruben oymağından Eriha'nın ötesinde, Şeria Irmağı'nın doğusundaki
kırda bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları.
80-81 Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.

7

İssakar Soyu

1 İssakar'ın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron.
2 Tola'nın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, Yivsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçılardı. Davut döneminde sayıları 22 600'dü.
3 Uzzi'nin oğlu: Yizrahya.
Yizrahya'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşiya. Beşi de boy başıydı.
4 Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin
çok sayıda karısı ve çocuğu vardı. 5 Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı
akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di.

Benyamin Soyu

6 Benyamin'in üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael.
7 Bala'nın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy
başıydı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi.
8 Beker'in oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya,
Anatot, Alemet. Hepsi Beker'in oğullarıydı. 9 Bunların soy kütüğüne kayıtlı
aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü.
10 Yediael'in oğlu: Bilhan.
Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşiş, Ahişahar.
11 Yediael'in bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit
savaşçı vardı. 12 Şuppim ve Huppim İr'in, Huşim ise Aher'in* oğluydu.

Naftali Soyu

13 Naftali'nin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum. Bunlar Bilha'nın
soyundandı.

Manaşşe Soyu

14 Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyenin doğurduğu Asriel, Makir. Makir
Gilat'ın babasıydı. 15 Makir Huppim'le Şuppim'in kızkardeşi Maaka'yı karı
olarak aldı. Makir'in ikinci oğlunun adı Selofhat'tı. Selofhat'ın yalnız kızları
oldu.

---

* **7:12** "Başkası" anlamına gelen "Aher" büyük bir olasılıkla "Dan" yerine kullanılmıştır.

16 Makir'in karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereş'in de
Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu.
17 Ulam'ın oğlu: Bedan.
Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın oğulları bunlardır.
18 Gilat'ın kızkardeşi Hammoleket İşhot'u, Aviezer'i, Mahla'yı doğurdu.
19 Şemida'nın oğulları: Ahyan, Şekem, Likhi, Aniam.

Efrayim Soyu

20-21 Efrayim'in oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat.
Beret Şutelah'ın,
Tahat Beret'in,
Elada Tahat'ın,
Tahat Elada'nın,
Zavat Tahat'ın,
Şutelah da Zavat'ın oğluydu.
Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü onların sürülerini
çalmaya gitmişlerdi. 22 Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu
avutmaya geldiler. 23 Efrayim karısıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul
doğurdu. Evinde talihsizlik var diye babası oğlana Beria† adını verdi. 24 Kızı
Aşağı ve Yukarı Beythoron'u, Uzzen-Şeera'yı kuran Şeera'ydı.
25-27 Beria'nın Refah adında bir oğlu vardı.
Refah Beria'nın,
Reşef Refah'ın,
Telah Reşef'in,
Tahan Telah'ın,
Ladan Tahan'ın,
Ammihut Ladan'ın,
Elişama Ammihut'un,
Nun Elişama'nın,
Yeşu da Nun'un oğluydu.
28 Efrayimliler'in yerleştikleri topraklar Beytel'i ve çevresindeki köyleri,
doğuda Naaran'ı, batıda Gezer'i ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini kapsıyordu.
29 Manaşşe oymağının sınırında Beytşean, Taanak, Megiddo, Dor ve bunlara ait
köyler vardı. İsrail oğlu Yusuf'un soyu buralarda yaşadı.

Aşer Soyu

30 Aşer'in oğulları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.
31 Beriaoğulları: Hever ve Birzayit'in kurucusu Malkiel.
32 Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve kızkardeşleri Şua'nın babasıydı.
33 Yafletoğulları: Pasak, Bimhal, Aşvat. Yaflet'in oğulları bunlardı.
34 Şomeroğulları: Ahi, Rohga, Yehubba, Aram.
35 Kardeşi Helem'in oğulları: Sofah, Yimna, Şeleş, Amal.
36 Sofahoğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Yimra, 37 Beser, Hod, Şamma,
Şilşa, Yitran, Beera.
38 Yeteroğulları: Yefunne, Pispa, Ara.
39 Ulla'nın oğulları: Arah, Hanniel, Risya.
40 Bunların hepsi Aşer soyundandı. Boy başları, seçkin kişiler, yiğit savaşçılar
ve tanınmış önderlerdi. Soy kütüğüne kayıtlı savaşa hazır olanların sayısı yirmi
altı bindi.

† **7:23** "Beria": "Talihsizlik" anlamına gelir.

8

Benyamin Soyu

1 Benyamin'in ilk oğlu Bala,
İkinci oğlu Aşbel,
Üçüncü oğlu Ahrah, 2 Dördüncü oğlu Noha,
Beşinci oğlu Rafa'ydı.
3 Bala'nın oğulları: Addar, Gera, Avihut, 4 Avişua, Naaman, Ahoah, 5 Gera,
Şefufan, Huram.
6 Ehutoğulları Geva'da yaşayan ailelerin başlarıydı. Oradan Manahat'a
sürüldüler. Adları şunlardır: 7 Naaman, Ahiya ve onları sürgüne gönderen Gera.
Gera Uzza'yla Ahihut'un babasıydı.
8 Şaharayim, karıları Huşim'le Baara'yı boşadıktan sonra, Moav kırında çocuk
sahibi oldu. 9 Yeni karısı Hodeş'ten doğan oğulları şunlardır: Yovav, Sivya, Meşa,
Malkam, 10 Yeus, Sakeya, Mirma. Bunlar Şaharayim'in oğullarıydı. Hepsi de boy
başlarıydı. 11 Şaharayim'in karısı Huşim'den de Avituv ve Elpaal adında iki oğlu
vardı.
12-13 Elpaal'ın oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki
köyleri yeniden kuran Şemet, Beria, Şema. Beria'yla Şema Ayalon'da yaşayan
halkın boy başlarıydı. Bunlar Gat'ta yaşayan halkı sürdüler.
14 Ahyo, Şaşak, Yeremot, 15 Zevadya, Arat, Eder, 16 Mikael, Yişpa ve Yoha
Beria'nın oğullarıydı.
17 Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever, 18 Yişmeray, Yizliya ve Yovav Elpaal'ın
oğullarıydı.
19 Yakim, Zikri, Zavdi, 20 Elienay, Silletay, Eliel, 21 Adaya, Beraya ve Şimrat
Şimi'nin oğullarıydı.
22 Şaşak'ın oğulları: Yişpan, Ever, Eliel, 23 Avdon, Zikri, Hanan, 24 Hananya,
Elam, Antotiya, 25 Yifdeya, Penuel.
26 Yeroham'ın oğulları: Şamşeray, Şeharya, Atalya, 27 Yaareşya, Eliya, Zikri.
28 Bunların hepsi soy kütüğüne göre boy başları ve önderlerdi. Yeruşalim'de
yaşadılar.

Kral Saul'un Soyu
(1Ta.9:34-44)

29 Givon'un kurucusu Yeiel* Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı.
30 Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner†, Nadav,
31 Gedor, Ahyo, Zeker 32 ve Şima'nın babası Miklot. Bunlar Yeruşalim'deki
akrabalarının yanında yaşarlardı.
33 Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı.
Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'ın‡ babasıydı.
34 Yonatan Merib-Baal'ın§, Merib-Baal Mika'nın babasıydı.
35 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz.
36 Ahaz Yehoadda'nın babasıydı.
Yehoadda Alemet, Azmavet, Zimri'nin,
Zimri Mosa'nın,
37 Mosa Binea'nın,
Binea Rafa'nın,
Rafa Elasa'nın,
Elasa da Asel'in babasıydı.

---

* **8:29** Septuaginta "Yeiel". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. 9:35). † **8:30** "Ner": Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. 9:36). ‡ **8:33** "Eşbaal": 2Sa.2:8'de İş-Boşet diye de bilinir.
§ **8:34** "Merib-Baal": Mefiboşet diye de bilinir.

38 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya,
Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.
39 Asel'in kardeşi Esek'in oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, üçüncüsü
Elifelet.
40 Ulamoğulları ok atmakta usta, yiğit savaşçılardı. Ulam'ın birçok oğlu,
torunu vardı. Sayıları yüz elli kişiydi. Hepsi Benyamin soyundandı.

9

1 Bütün İsrailliler soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail krallarının
tarihinde yazılıdır.

Sürgünden Yeruşalim'e Dönenler (Neh.11:3-19)

Yahudalılar RAB'be ihanet ettikleri için Babil'e sürüldüler. 2 Kentlerindeki
mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsrailliler, kâhinler, Levililer ve tapınak
görevlileriydi.
3 Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yeruşalim'de yaşayanlar
şunlardır:
4 Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu
Utay.
5 Şelaoğulları'ndan: İlk oğlu Asaya ve oğulları.
6 Zerahoğulları'ndan: Yeuel.
Yahudalılar'ın toplamı 690 kişiydi.
7 Benyamin soyundan gelenler:
Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu, 8 Yeroham oğlu Yivneya,
Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel oğlu Şefatya oğlu Meşullam.
9 Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiydi. Bunların hepsi aile
başlarıydı.
10 Kâhinler:
Yedaya, Yehoyariv, Yakin, 11 Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam
oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Azarya, 12 Malkiya oğlu Paşhur oğlu
Yeroham oğlu Adaya, İmmer oğlu Meşillemit oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu
Adiel oğlu Maasay. 13 Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı.
Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmetlerden sorumlu yetenekli kişilerdi.
14 Levililer:
Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya,
15 Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya,
16 Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalılar'ın köylerinde
yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekya.
17 Tapınak kapı nöbetçileri:
Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri. Şallum başlarıydı. 18 Bugüne
kadar doğuya bakan Kral Kapısı'nda görevlidirler. Levili bölüklere bağlı kapı
nöbetçileri bunlardı. 19 Korah oğlu Evyasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesin-
den –Korahoğulları'ndan– olan çalışma arkadaşları Çadır'ın* giriş kapısının
nöbetçileriydi. Bunların ataları da RAB'bin ordugahının giriş kapısının
nöbetçileriydi. 20 Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı.
21 Buluşma Çadırı'nın kapısında Meşelemya oğlu Zekeriya nöbet tutardı.
22 Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212'ydi. Bunlar, köylerinde
bağlı oldukları soy kütüğüne yazılıdır. Davut'la Bilici Samuel tarafından bu

9:2 Ezr.2:70; Neh.7:73 * **9:19** "Çadır", yani "Tapınak". Aynı ifade 21,23 ayetlerinde de geçmektedir.

göreve atanmışlardı. 23 Oğullarıyla birlikte RAB'bin Tapınağı'nın, yani Çadır'ın
kapılarında nöbet tutarlardı. 24 Nöbetçiler dört yanda –doğuda, batıda, kuzeyde
ve güneyde– nöbet tutardı. 25 Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi
günlük bir süre için görevi onlarla paylaşırdı. 26 Dört kapının baş nöbetçileri
Levili'ydi. Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'ndaki odalardan ve hazinelerden so-
rumluydu. 27 Geceyi Tanrı'nın Tapınağı'nın çevresinde geçirirlerdi. Çünkü
tapınağı koruma ve her sabah kapılarını açma görevi onlarındı.
28 Bazıları da tapınak hizmetinde kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları
sayarak içeri alır, sayarak dışarıya çıkarırlardı. 29 Öbürleri eşyalardan, kut-
sal yere ait nesnelerden, ince undan, şaraptan, zeytinyağından, günnükten,
baharattan sorumluydu. 30 Ancak baharatı karıştırıp hazırlama görevi
kâhinlerindi. 31 Korahoğulları'ndan Şallum'un ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide
pişirme görevine atanmıştı. 32 Kardeşleri Kehatoğulları'ndan bazıları da her
Şabat Günü adak ekmeklerini hazırlamakla görevliydi.
33 Levililer'in boy başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşardı. Başka
iş yapmazlardı. Çünkü yaptıkları işten gece gündüz sorumluydular.
34 Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililer'in boy başları, önderleriydi ve
Yeruşalim'de yaşarlardı.

Kral Saul'un Soyu
(1Ta.8:28-38)

35 Givon'un kurucusu Yeiel, Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı.
36 Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,
37 Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot. 38 Miklot Şimam'ın babasıydı. Bunlar
Yeruşalim'de akrabalarının yanında yaşarlardı.
39 Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı.
Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'ın babasıydı.
40 Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal Mika'nın babasıydı.
41 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea, Ahaz†.
42 Ahaz Yada'nın babasıydı.
Yada Alemet, Azmavet ve Zimri'nin,
Zimri Mosa'nın,
43 Mosa Binea'nın,
Binea Refaya'nın,
Refaya Elasa'nın,
Elasa da Asel'in babasıydı.
44 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya,
Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

10

Saul'la Oğullarının Ölümü
(1Sa.31:1-13)

1 Filistliler İsrailliler'le savaşa tutuştu. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı.
Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. 2 Filistliler Saul'la oğullarının ardına
düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp
öldürdüler. 3 Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular
tarafından vuruldu ve yaralandı.
4 Saul silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu
sünnetsizler gelip benimle alay edecekler."

† **9:41** 8:35, bazı Septuaginta ve Vulgata elyazmaları, Süryanice "Ahaz". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı. 5 Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü. 6 Böylece Saul, üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler.

7 Vadide oturan İsrailliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.

8 Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la oğullarının Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler. 9 Saul'u soyduktan sonra başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberi putlarına ve halka duyurmaları için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler. 10 Saul'un silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağı'na çaktılar.

11 Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu. 12 Bütün yiğitler gidip Saul'la oğullarının cesetlerini Yaveş'e getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveş'teki yabanıl fıstık ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

13-14 Saul RAB'be ihanet ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmedi. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti.

11

Davut İsrail Kralı Oluyor (2Sa.5:1-10)

1 İsrailliler'in tümü Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz. 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrın RAB sana, 'Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın' diye söz verdi." 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, Davut RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RAB'bin Samuel aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler.

4 Kral Davut'la İsrailliler Yevus diye bilinen Yeruşalim'e saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular 5 Davut'a, "Sen buraya giremezsin" dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni, Davut Kenti'ni ele geçirdi.

6 Davut, "Yevuslular'a ilk saldıran kişi komutan ve önder olacak" demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu.

7 Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun için oraya "Davut Kenti" adı verildi. 8 Çevredeki bölgeyi, Millo'dan* çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı. 9 Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı.

Davut'un Yiğit Askerleri (2Sa.23:8-39)

10 RAB'bin İsrail'e verdiği söz uyarınca Davut'un yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davut'u kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler. 11 Bunların adları şöyledir:

Üçler'in* önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırıda hepsini öldürdü.

12 İkincisi, üç yiğitlerden biri olan Ahohlu Dodo oğlu Elazar. 13 Filistliler savaş için Pas-Dammim'de toplandıklarında Elazar Davut'un yanındaydı. Orada bir

10:13-14 1Sa.13:8-14; 15:1-24 **10:13-14** Lev.19:31; 20:6; 1Sa.28:7-8 **11:4** Yşu.15:63; Hâk.1:21

* **11:11** Bazı Septuaginta elyazmaları "Üçler", Masoretik metin "Otuzlar".

arpa tarlası vardı. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçmıştı. 14 Ama Elazar'la
Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler'i öldürmüşlerdi.
RAB onlara büyük bir zafer sağlamıştı.
15 Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, Adullam Mağarası'ndaki kayaya gittiler.
Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. 16 Bu sırada Davut
hisarda, başka bir Filist birliğiyse Beytlehem'deydi. 17 Davut özlemle, "Keşke
biri Beytlehem'de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!" dedi. 18 Bu
Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'de kapının yanındaki
kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere
dökerek RAB'be sundu. 19 "Ey Tanrım, bunu yapmak benden uzak olsun!"
dedi, "Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?" Canlarını
tehlikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi.
Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.
20 Yoav'ın kardeşi Avişay Üçler'in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi
öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi. 21 Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların
önderi oldu. Ama Üçler'den sayılmadı.
22 Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler
başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip
bir aslan öldürdü. 23 Beş arşın† boyunda iri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü.
Mısırlı'nın elinde dokumacı sırığı gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun
üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.
24 Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler
kadar ünlendi. 25 Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de,
Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.
26 Öteki yiğitler şunlardır:
Yoav'ın kardeşi Asahel,
Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
27 Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,
28 Tekoalı İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer,
29 Huşalı Sibbekay, Ahohlu İlay,
30 Netofalı Mahray ve Baana oğlu Helet,
31 Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya,
32 Gaaş vadilerinden Huray, Arvalı Aviel,
33 Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba,
34 Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan,
35 Hararlı Sakâr oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,
36 Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,
37 Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray,
38 Natan'ın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar,
39 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Nahray,
40 Yattirli İra ve Garev,
41 Hititli Uriya, Ahlay oğlu Zavat,
42 Rubenliler'in önderi Rubenli Şiza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi,
43 Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat,
44 Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ve Yeiel,
45 Şimri oğlu Yediael ve kardeşi Tisli Yoha,
46 Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı Yitma,
47 Eliel, Ovet, Mesovalı Yaasiel.

† **11:23** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m.

12

Davut'un Ziklak'taki Yardımcıları

1 Davut'un Kiş oğlu Saul'dan gizlendiği Ziklak'ta yanına gelenler şunlardır.
Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi. 2 Benyamin oymağından, Saul'un
ailesindendiler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem
sol ellerini kullanabilirlerdi. 3 Givalı Şemaa'nın oğulları Ahiezer'le Yoaş'ın
komutası altındaydılar. Adları şunlardı: Azmavet'in oğulları Yeziel'le Pelet,
Beraka, Anatotlu Yehu, 4 Otuzlar'dan bir yiğit ve Otuzlar'ın önderi olan
Givonlu Yişmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederalı Yozavat, 5 Eluzay,
Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya, 6 Elkana, Yişşiya, Azarel, Yoezer,
Yaşovam, Korahlılar, 7 Yoela, Zevadya, Gedorlu Yeroham'ın oğulları.
8 Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar
savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardı. Yüzleri aslan
yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çeviktiler.
9 Önderleri Ezer'di. İkincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav, 10 dördüncüsü Mişmanna,
beşincisi Yeremya, 11 altıncısı Attay, yedincisi Eliel, 12 sekizincisi Yohanan,
dokuzuncusu Elzavat, 13 onuncusu Yeremya, on birincisi de Makbannay'dı.
14 Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzleri yüz, güçlüleri bin kişinin
yerini tutardı. 15 Birinci ay, Şeria Irmağı her yana taşmışken, karşı yakaya
geçtiler. Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar.
16 Benyamin ve Yahudaoğulları'ndan bazı kişiler de Davut'un yanına, sak-
landığı yere gittiler. 17 Onları karşılamaya çıkan Davut şöyle dedi: "Eğer
bana yardım etmek için esenlikle geldiyseniz, buyrun bize katılın. Ama ben
haksızlık yapmamışken beni düşmanlarımın eline teslim etmeye geldiyseniz,
atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi yargılasın."
18 Tanrı'nın Ruhu Otuzlar'ın önderi Amasay'ın üzerine indi. Amasay şöyle
dedi:
"Ey Davut, seniniz biz!
Ey İşay oğlu, seninleyiz!
Esenlik olsun sana, esenlik!
Seni destekleyenlere de esenlik olsun!
Tanrın sana yardım edecektir."
Davut onları iyi karşıladı ve akıncıların başı yaptı.
19 Davut Filistliler'le birlikte Saul'a karşı savaşmaya gidince, Manaşşe oy-
mağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davut'la adamları Fi-
listliler'e yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine danışıp, "Davut
efendisi Saul'a dönerse başımızdan oluruz" diyerek onu geri göndermişlerdi.
20 Davut Ziklak'a gittiğinde yanına geçen Manaşşeliler şunlardır: Adna, Yozavat,
Yediael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşşe'de bin kişilik bir-
liklerin komutanlarıydı. 21 Düşman akıncılarına karşı Davut'a yardım ettiler.
Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı. 22 Her gün insanlar Davut'a
yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya
dek bu böyle sürdü.

Davut'un Hevron'daki Ordusu

23 RAB'bin sözü uyarınca Saul'un krallığını Davut'a vermek için Hevron'a,
Davut'un yanına gelen savaşçıların sayısı şudur:
24 Savaşa hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaoğulları'ndan 6 800 kişi.
25 Savaşa hazır, yiğit Şimonoğulları'ndan 7 100 kişi.
26 Levioğulları'ndan 4 600 kişi.
27 Harun ailesinin başı Yehoyada ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi.
28 Genç yiğit Sadok'la ailesinden 22 subay.

29 Saul'un soyu Benyaminliler'den 3 000 kişi. Benyaminliler'in çoğu o
zamana dek Saul'un ailesine bağlı kalmışlardı.
30 Efrayimoğulları'ndan yiğit savaşçı ve boylarında ün salmış 20 800 kişi.
31 Davut'u kral yapmak için Manaşşe oymağının yarısından özel olarak
seçilip gelenler 18 000 kişi.
32 İssakaroğulları'ndan 200 kişi. Bunlar İsrailliler'in ne zaman ne yapması
gerektiğini bilen kişilerdi. Boy başlarıydı ve bütün akrabalarını yönetirlerdi.
33 Zevulun'dan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her
tür silahı kullanmada ustaydılar. Davut'a candan ve yürekten yardım ettiler.
34 Naftali'den 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi.
35 Danlılar'dan savaşa hazır 28 600 kişi.
36 Aşer'den savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker.
37 Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahla donatılmış
Rubenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaşşe oymağının yarısından 120 000 kişi.
38 Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla
Davut'u bütün İsrail'in kralı yapmak için Hevron'a geldiler. Geri kalan
İsrailliler de Davut'u kral yapma konusunda aynı düşüncedeydiler. 39 Adamlar
Davut'un yanında üç gün kaldılar. Orada yiyip içtiler. Gereksinimlerini
yakınları sağlamıştı. 40 İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar yayılmış olan
yakınları da yiyecek yüklü eşeklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol
miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda
sığır ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

13

Antlaşma Sandığı'nın Kiryat-Yearim'den Taşınması (2Sa.6:1-11)

1 Davut binbaşılara, yüzbaşılara ve subaylarına danıştı. 2 Sonra bütün İsrail
topluluğuna şöyle seslendi: "Eğer onaylarsanız ve Tanrımız RAB'bin isteğiyse,
İsrail ülkesinin her yanına yayılmış öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte
kendi kentlerinde ve otlaklarında yaşayan kâhinlerle Levililer'e haberciler
gönderelim. Onlar da gelip bize katılsınlar. 3 Tanrımız'ın Sandığı'nı geri
getirelim. Çünkü Saul'un krallığı döneminde ona gereken önemi vermedik."
4 Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi.
5 Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı* Kiryat-Yearim'den geri getirmek
için Mısır'daki Şihor Irmağı'ndan Levo-Hamat'a kadar bütün İsrailliler'i topladı.
6 Böylece Davut'la İsrailliler Keruvlar arasında taht kuran RAB Tanrı'nın adıyla
anılan Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirmek için Yahuda'daki Baala Kenti'ne
–Kiryat-Yearim'e– gittiler.
7 Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın evinden alıp yeni bir arabaya koydular.
Arabayı Uzza'yla Ahyo sürüyordu. 8 Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da
Tanrı'nın önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var
güçleriyle bu olayı kutluyorlardı.
9 Kidon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza
elini uzatıp sandığı tuttu. 10 RAB sandığa elini uzatan Uzza'ya öfkelenerek onu
yere çaldı. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü.
11 Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelendi. O günden bu yana
oraya Peres-Uzza* denilir.

13:5 1Sa.7:1-2 **13:6** Çık.25:22 * **13:11** "Peres-Uzza": "Uzza'nın cezası" anlamına gelir.

12 Davut o gün Tanrı'dan korkarak, "Tanrı'nın Sandığı'nı nasıl yanıma getirsem?" diye düşündü. 13 Sandığı yanına, Davut Kenti'ne götüreceğine Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü. 14 Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

14

Davut'un Ailesi (2Sa.5:11-16)

1 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar ve bir saray yapmak için sedir tomrukları, taşçılar, marangozlar gönderdi. 2 Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatırı için krallığını çok yücelttiğini anladı.

3 Davut Yeruşalim'de kendine daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu. 4 Davut'un Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, 5 Yivhar, Elişua, Elpelet, 6 Nogah, Nefek, Yafia, 7 Elişama, Beelyada, Elifelet.

Filistliler Yenilgiye Uğruyor (2Sa.5:17-25)

8 Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları karşılamaya gitti. 9 Filistliler gelip Refaim Vadisi'nde baskın yapmışlardı. 10 Davut Tanrı'ya danıştı: "Filistliler'e saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?"

RAB, "Saldır" dedi, "Onları eline teslim edeceğim."

11 Bunun üzerine Davut'la adamları Baal-Perasim'e gittiler. Davut orada Filistliler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elimle yarıp geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim* adı verildi. 12 Filistliler putlarını orada bıraktılar. Davut'un buyruğu uyarınca putlar yakıldı.

13 Filistliler bir kez daha gelip vadiye baskın yaptılar. 14 Davut yine Tanrı'ya danıştı. Tanrı şöyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır. 15 Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, saldırıya geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir." 16 Davut Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givon'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

17 Böylece Davut'un ünü her yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

15

Antlaşma Sandığı'nın Yeruşalim'e Getirilişi (2Sa.6:12-19)

1 Davut kendisine Davut Kenti'nde evler yaptı. Ardından Tanrı'nın Antlaşma Sandığı için bir yer hazırlayıp çadır kurdu. 2 Sonra, "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı yalnız Levililer taşıyacak" dedi, "Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza dek kendisine hizmet etmek için RAB Levililer'i seçti."

3 Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğu yere getirmek için bütün İsrailliler'i Yeruşalim'de topladı. 4 Sonra Harunoğulları'yla Levililer'i bir araya getirdi:

5 Kehatoğulları'ndan: Önder Uriel'le 120 yakını,

13:14 1Ta.26:4-5 * **14:11** "Baal-Perasim": "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir. **15:2** Yas.10:8

6 Merarioğulları'ndan: Önder Asaya'yla 220 yakını,
7 Gerşonoğulları'ndan: Önder Yoel'le 130 yakını,
8 Elisafanoğulları'ndan: Önder Şemaya'yla 200 yakını,
9 Hevronoğulları'ndan: Önder Eliel'le 80 yakını,
10 Uzzieloğulları'ndan: Önder Amminadav'la 112 yakını.
11 Bundan sonra Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'ı, Levili Uriel'i, Asaya'yı, Yoel'i, Şemaya'yı, Eliel'i, Amminadav'ı yanına çağırdı. 12 Onlara şöyle dedi: "Siz Levili boyların başlarısınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı hazırlamış olduğum yere getirin. 13 Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkelendi."
14 Böylece kâhinlerle Levililer İsrail'in Tanrısı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getirmek için kendilerini kutsadılar. 15 RAB'bin sözü uyarınca ve Musa'nın onlara buyurduğu gibi, Tanrı'nın Sandığı'nın sırıklarını omuzları üzerinde taşıdılar.
16 Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi.
17 Levililer de Yoel oğlu Heman'ı, akrabalarından Berekya oğlu Asaf'ı, akrabaları Merarioğulları'ndan Kuşaya oğlu Etan'ı atadılar. 18 Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriya'yı, Yaaziel'i, Şemiramot'u, Yehiel'i, Unni'yi, Eliav'ı, Benaya'yı, Maaseya'yı, Mattitya'yı, Elifelehu'yu, Mikneya'yı, Ovet-Edom'u, Yeiel'i atadılar. 19 Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç zil; 20 Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak; 21 Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel, Azazya sekiz telli* lirle önderlik yapmak üzere seçildiler. 22 Levililer'in önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi.
23 Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi. 24 Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığı'nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.
25 Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve binbaşılar RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden sevinçle getirmeye gittiler. 26 Tanrı, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler. 27 Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod da kuşanmıştı. 28 Böylece İsrailliler sevinç naraları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getiriyorlardı. 29 RAB'bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu içinden küçümsedi.

16

1 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrı'ya yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
2 Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RAB'bin adıyla halkı kutsadı. 3 Ardından erkek, kadın her İsrailli'ye birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı.

15:15 Çık.25:14 * **15:21** "Sekiz telli": İbranice sözcük "Pes perdeli" ya da "Oktavlı" anlamına da gelebilir.

4 RAB'bin Antlaşma Sandığı önünde hizmet etmek, İsrail'in Tanrısı RAB'bi anmak, O'na şükretmek ve övgüler sunmak için bazı Levililer'i atadı. 5 Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriya'ydı. Öbürleri Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeiel'di. Bunlar çenk ve lir, Asaf yüksek sesli zil, 6 Kâhin Benaya ile Yahaziel de Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı.

Davut'un Şükür Ezgisi
(Mez.96:1-13; 105:1-15; 106:1,47-48)

7 O gün Davut RAB'be şükretme işini ilk kez Asaf'la kardeşlerine verdi.

8 RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını!
9 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün,
Bütün harikalarını anlatın!
10 Kutsal adıyla övünün,
Sevinsin RAB'be yönelenler!
11 RAB'be ve O'nun gücüne bakın,
Durmadan O'nun yüzünü arayın!
12-13 Ey sizler, kulu İsrail'in soyu,
Seçtiği Yakupoğulları,
O'nun yaptığı harikaları,
Olağanüstü işlerini
Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

14 Tanrımız RAB O'dur,
Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
15-16 O'nun antlaşmasını,
Bin kuşak için verdiği sözü,
İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,
İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsayın.
17-18 "Hakkınıza düşen mülk olarak
Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek,
Bunu Yakup için bir kural,
İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

19 O zaman bir avuç insandınız,
Sayıca az ve ülkeye yabancıydınız.
20 Bir ulustan öbürüne,
Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
21 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,
Onlar için kralları bile payladı:
22 "Meshettiklerime* dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi.
23 Ey bütün dünya, ezgiler söyleyin RAB'be!
Her gün duyurun kurtarışını!
24 Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara anlatın!

25 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer,
İlahlardan çok O'ndan korkulur.

16:8 Mez.105:1; Yşa.12:4 **16:15-16** Yar.12:7 **16:15-16** Yar.26:3 **16:17-18** Yar.28:13 **16:21** Yar.20:3-7

26 Halkların bütün ilahları bir hiçtir,
Oysa gökleri yaratan RAB'dir.
27 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır,
Güç ve sevinç O'nun konutundadır.

28 Ey bütün halklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
29 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Sunular getirip O'nun önüne çıkın!
Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!
30 Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
31 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü,
Uluslar arasında, "RAB egemenlik sürüyor!" densin.
32 Gürlesin deniz içindekilerle birlikte,
Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler!
33 O zaman RAB'bin önünde ormanın ağaçları
Sevinçle haykıracak.
Çünkü O yeryüzünü yargılamaya geliyor.
34 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
35 Şöyle seslenin:
"Kurtar bizi, ey kurtarıcımız Tanrı,
Topla bizi, ulusların arasından çıkar.
Kutsal adına şükredelim,
Yüceliğinle övünelim.
36 İsrail'in Tanrısı RAB'be
Öncesizlikten sonsuza dek övgüler olsun!"
Bütün halk, "Amin!" diyerek RAB'be övgüler sundu.

Levililer Antlaşma Sandığı'nın Hizmetine Atanıyor

37 Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* önünde günlük işlerde sürekli hizmet etmeleri için Asaf'la Levili kardeşlerini atadı. 38 Onlarla birlikte hizmet etmeleri için Ovet-Edom'la altmış sekiz Levili akrabasını da atadı. Yedutun oğlu Ovet-Edom'la Hosa kapı nöbetçileriydi.
39 Davut Kâhin Sadok'la öbür kâhin kardeşlerini Givon'daki tapınma yerinde, RAB'bin Çadırı'nın bulunduğu yerde görevlendirdi. 40 Bunlar RAB'bin İsrail'e verdiği yasada yazılanlar uyarınca, sabah akşam, düzenli olarak yakmalık sunu sunağında RAB'be sunular sunacaklardı. 41 Onlarla birlikte Heman'la Yedutun'u ve RAB'bin sonsuz sevgisi için şükretsinler diye özel olarak seçilen öbürlerini de görevlendirdi. 42 Heman'la Yedutun borazanlardan, zillerden ve Tanrı'yı öven ezgiler için gereken öbür çalgılardan sorumluydu. Yedutunoğulları'nı da kapıda nöbetçi olarak görevlendirdi. 43 Sonra herkes evine döndü. Davut da ailesini kutsamak için evine döndü.

17

Tanrı'nın Davut'a Verdiği Söz (2Sa.7:1-17)

16:29 Mez.29:2; 96:8-9 **16:34** 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11
16:43 2Sa.6:19-20

1 Davut sarayına yerleştikten sonra Peygamber Natan'a, “Bak, ben sedir
ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa RAB'bin Antlaşma Sandığı
bir çadırın altında duruyor!” dedi.
2 Natan, “Tasarladığın her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir” diye karşılık
verdi.
3 O gece Tanrı Natan'a şöyle seslendi: 4 “Git, kulum Davut'a şöyle de:
‘RAB diyor ki, oturmam için bana tapınak yapmayacaksın. 5 İsrail halkını
Mısır'dan çıkardığım günden bu yana tapınakta oturmadım. Bir çadırdan öbür
çadıra, orada burada konaklayarak dolaştım. 6 İsrailliler'le birlikte dolaştığım
yerlerin herhangi birinde, halkımı gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden
birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum
mu?’
7 “Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: ‘Her Şeye Egemen RAB diyor
ki: Halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten
aldım. 8 Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok
ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım. 9-10 Halkım
İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi
yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım
İsrail'e hâkimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı
yapmasınlar. Bütün düşmanlarının sana boyun eğmesini sağlayacağım. RAB'bin
senin için bir soy yetiştirecek, bilesin.
11 “ ‘Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya
çıkarıp krallığını pekiştireceğim. 12 Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben
de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. 13 Ben ona baba olacağım, o da
bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman
esirgemeyeceğim. 14 Onu sonsuza dek tapınağımın ve krallığımın üzerine
atayacağım; tahtı sonsuza dek sürecektir.’ ”
15 Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı.

Davut'un Duası
(2Sa.7:18-29)

16 Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi:
“Ya RAB Tanrı, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin? 17 Ey
Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz
verdin. Benimle de büyük bir adammışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı!
18 Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu
tanıyorsun. 19 Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü
gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin.
20 “Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi
kulaklarımızla duyduk. 21 Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada.
Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler
yapmakla ün saldın. Mısır'dan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun.
22 Halkın İsrail'i sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB,
onların Tanrısı oldun.
23 “Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek
tut, sözünü yerine getir. 24 Öyle ki, insanlar, ‘İsrail'i kayıran, Her Şeye Egemen
RAB Tanrı İsrail'in Tanrısı'dır!’ diyerek adını sonsuza dek ansınlar, yüceltsinler
ve kulun Davut'un soyu da önünde sürsün.
25 “Sen, ey Tanrım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın.
Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu. 26 Ya RAB, sen

17:11 Mez.132:11; Elç.2:30 **17:13** 2Sa.17:14; 2Ko.6:18; İbr.1:5; Va.21:7

Tanrı'sın! Kuluna bu iyi sözü verdin. 27 Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için
kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın
için sonsuza dek kutlu kılınacak."

18

Davut'un Başarıları
(2Sa.8:1-14)

1 Bir süre sonra, Davut Filistliler'i yenip boyunduruğu altına aldı; Gat'ı ve
çevresindeki köyleri Filistliler'in yönetiminden çıkardı.
2 Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onlar Davut'un haraç ödeyen köleleri
oldular.
3 Davut Fırat'a kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Kralı Hadadezer'i
de Hama yakınlarında yendi. 4 Bin savaş arabasını, yedi bin atlısını, yirmi
bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki
bütün atları da sakatladı.
5 Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlıları'ndan yirmi iki bin
kişiyi öldürdü. 6 Sonra Şam Aramlıları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi.
Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde
zafere ulaştırdı.
7 Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp
Yeruşalim'e götürdü. 8 Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Tivhat ve Kun
kentlerinden bol miktarda tunç aldı. Süleyman bunu havuz, sütunlar ve çeşitli
eşyalar yapmak için kullandı.
9 Hama Kralı Tou, Davut'un Sova Kralı Hadadezer'in bütün ordusunu
bozguna uğrattığını duydu. 10 Tou Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le
savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoram'ı ona gönderdi. Çünkü Tou
Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Hadoram Davut'a her türlü altın, gümüş,
tunç armağanlar getirdi. 11 Kral Davut bu armağanları bütün uluslardan –
Edom, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den– ele geçirdiği altın
ve gümüşle birlikte RAB'be adadı.
12 Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürdü.
13 Edom'a askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri
oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

Davut'un Görevlileri
(2Sa.8:15-18)

14 Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.
15 Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.
16 Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Şavşa yazmandı.
17 Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. Davut'un
oğulları da sarayda yüksek görevlere atanmışlardı.

19

Davut Ammonlular'la Aramlılar'ı Yenilgiye Uğratıyor
(2Sa.10:1-19)

1 Bir süre sonra Ammon Kralı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu. 2 Davut,
"Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim"
diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a
ulaklar gönderdi.
Davut'un ulakları Hanun'a baş sağlığı dilemek için Ammonlular'ın ülkesine
varınca, 3 Ammon önderleri Hanun'a şöyle dediler: "Davut sana baş sağlığı

18:8 1Kr.7:40-47; 2Ta.4:11-18 **18:12** Mez.60:0

dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler."
4 Bunun üzerine Hanun Davut'un ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip
giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.
5 Davut bunu duyunca, ulakları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü
ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalınız uzayıncaya dek Eriha'da kalın, sonra
dönün" diye buyruk verdi.
6 Ammonlular Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanun'la Am-
monlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sova'dan savaş arabalarıyla
atlılar kiralamak için bin talant* gümüş gönderdiler. 7 Otuz iki bin savaş
arabası ve Maaka Kralı'yla askerlerini kiraladılar. Maaka Kralı'yla askerleri
gelip Medeva'nın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak
üzere kentlerinden çıkıp bir araya geldiler. 8 Davut bunu duyunca,
Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.
9 Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar
da kırda savaş düzenine girdiler.
10 Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in en iyi askerlerinden
bazılarını seçerek Aramlılar'ın karşısına yerleştirdi. 11 Geri kalan birlikleri de
kardeşi Avişay'ın komutasına vererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi. 12 Yoav,
"Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımıma gelirsin" dedi, "Ama Ammonlular
senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim. 13 Güçlü ol! Halkımızın ve
Tanrımız'ın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın."
14 Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar
onlardan kaçtı. 15 Aramlılar'ın kaçıştığını gören Ammonlular da Yoav'ın
kardeşi Avişay'dan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yeruşalim'e döndü.
16 İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip
Fırat Irmağı'nın karşı yakasında, Hadadezer'in ordu komutanı Şofak'ın komu-
tasındaki Aramlılar'ı çağırdılar.
17 Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'ndan
geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak
için düzen alınca, Aramlılar onunla savaştılar. 18 Ne var ki, Aramlılar
İsrailliler'in önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası
sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofak'ı da
öldürdü. 19 Hadadezer'in buyruğundaki krallar İsrailliler'in önünde bozguna
uğradıklarını görünce, Davut'la barış yaparak ona boyun eğdiler.
Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

20

Rabba Kenti Ele Geçiriliyor (2Sa.11:1; 12:26-31)

1 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla
birlikte yola çıktı. Ammonlular'ın ülkesini yerle bir edip Rabba Kenti'ni
kuşatırken Davut Yeruşalim'de kalıyordu. Yoav Rabba Kenti'ne saldırıp onu
yerle bir etti. 2 Davut Ammon Kralı'nın* başındaki tacı aldı. Değerli
taşlarla süslü, ağırlığı bir talant† altını bulan tacı Davut'un başına koydular.
Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü. 3 Orada yaşayan halkı
dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalıştırdı‡.

* **19:6** "Bin talant": Yaklaşık 34.5 ton. **20:1** 2Sa.11:1 * **20:2** "Ammon Kralı'nın" ya da "Ammon'un ilahı Molek'in*". † **20:2** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg. ‡ **20:3** "Yapılan işlerde çalıştırdı" (bkz. 2Sa.15:31), Masoretik metin "Kesti".

Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü.

Filistliler'e Karşı Savaş (2Sa.21:15-22)

4 Bir süre sonra Filistliler'le Gezer'de savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippay'ı öldürünce, Filistliler boyun eğdiler.

5 İsrailliler'le Filistliler arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi.

6 Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı. 7 Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.

8 Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

21

Davut Sayım Yapıyor (2Sa.24:1-25)

1 Şeytan İsrailliler'e karşı çıkıp İsrail'de sayım yapması için Davut'u kışkırttı. 2 Davut Yoav'la halkın önderlerine, "Gidin, Beer-Şeva'dan Dan'a dek İsrailliler'i sayın" dedi, "Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim."

3 Ama Yoav, "RAB halkını yüz kat daha çoğaltsın" diye karşılık verdi, "Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kulların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsrail'i suça sürüklüyor?"

4 Gelgelelim kralın sözü Yoav'ın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından ayrılıp İsrail'in her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yeruşalim'e dönerek 5 sayımın sonucunu Davut'a bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahuda'daysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı.

6 Yoav Levililer'le Benyaminliler'i saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti. 7 Tanrı da yapılanı uygun görmedi ve bu yüzden İsrailliler'i cezalandırdı.

8 Davut Tanrı'ya, "Bunu yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım."

9 RAB Davut'un bilicisi Gad'a şöyle dedi: 10 "Gidip Davut'a de ki, 'RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.' "

11 Gad Davut'a gidip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Hangisini istiyorsun? 12 Üç yıl kıtlık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçıp yok olmak mı? Ya da RAB'bin kılıcının ve RAB'bin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı?' Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün."

13 Davut, "Sıkıntım büyük" diye yanıtladı, "İnsan eline düşmektense, RAB'bin eline düşeyim. Çünkü O'nun acıması çok büyüktür."

14 Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsrailli öldü. 15 Tanrı Yeruşalim'i yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkı yok eden meleğe, "Yeter artık! Elini çek" dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Ornan'ın harman yerinde duruyordu.

20:5 1Sa.17:4-7

16 Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalın bir kılıç olan RAB'bin meleğini
gördü. Melek elini Yeruşalim'in üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu.
Çula sarınmış Davut'la halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar.
17 Davut Tanrı'ya şöyle seslendi: "Halkın sayılmasını buyuran ben değil
miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne
yaptı ki? Ya RAB Tanrım, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu
salgın hastalığı halkın üzerinden kaldır."
18 RAB'bin meleği Gad'a, Davut'un Yevuslu Ornan'ın harman yerine gidip
RAB'be bir sunak kurmasını buyurdu. 19 Davut RAB'bin adıyla konuşan
Gad'ın sözü uyarınca oraya gitti. 20 Harman yerinde buğday döverken, Ornan
arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi. 21 Davut'un
yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davut'un önünde
yüzüstü yere kapandı.
22 Davut Ornan'a, "RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat"
dedi, "Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın. Harman yerini bana
tam değerine satacaksın."
23 Ornan, "Senin olsun!" diye karşılık verdi, "Efendim kral uygun
gördüğünü yapsın. İşte yakmalık sunular için öküzleri, odun olarak düvenleri,
tahıl sunusu olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum."
24 Ne var ki, Kral Davut, "Olmaz!" dedi, "Tam değerini ödeyip alacağım.
Çünkü senin olanı RAB'be vermem. Karşılığını ödemeden yakmalık sunu
sunmam."
25 Böylece Davut harman yeri için Ornan'a altı yüz şekel* altın ödedi. 26 Davut
orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını
sundu. RAB'be yakardı. RAB yakmalık sunu sunağında gökten gönderdiği
ateşle onu yanıtladı.
27 Bundan sonra RAB meleğe kılıcını kınına koymasını buyurdu. Melek
buyruğa uydu. 28 RAB'bin kendisine Yevuslu Ornan'ın harman yerinde yanıt
verdiğini gören Davut, orada kurbanlar kesti. 29 Musa'nın çölde RAB için
yaptığı çadırla yakmalık sunu sunağı o sırada Givon'daki tapınma yerindeydi.
30 Ama Davut Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RAB'bin
meleğinin kılıcından korkuyordu.

22

1 Davut, "RAB Tanrı'nın Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu sunağı burada
olacak" dedi.

Tapınak için Hazırlıklar

2 Davut İsrail'de yaşayan yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrı'nın
Tapınağı'nı kurmak için onları yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi. 3 Giriş
kapılarının çivileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tartılamayacak kadar
çok tunç sağladı. 4 Ayrıca sayısız sedir tomruğu da sağladı. Çünkü Saydalılar'la
Surlular Davut'a çok sedir tomruğu getirmişlerdi.
5 Davut, "Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz" dedi, "RAB için kurulacak
tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun
için hazırlık yapmalıyım." Böylece, ölmeden önce, tapınağın yapımı için büyük
hazırlık yaptı.
6 Davut, oğlu Süleyman'ı yanına çağırdı. Onu İsrail'in Tanrısı RAB için bir
tapınak kurmakla görevlendirdi. 7 Sonra Süleyman'a şöyle dedi: "Oğlum, Tanrım

* **21:25** "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg. **22:7** 2Sa.7:1-16; 1Ta.17:1-14

RAB'bin adına bir tapınak kurmak istedim. 8 Ama RAB bana, 'Sen çok kan döktün, büyük savaşlara katıldın' dedi, 'Benim adıma tapınak kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan döktün. 9 Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı Süleyman* olacak. Onun döneminde İsrail'in barış ve güvenlik içinde yaşamasını sağlayacağım. 10 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım. Onun krallığının tahtını İsrail'de sonsuza dek sürdüreceğim.'

11 "Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrın RAB kendisine tapınak kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın. 12 Tanrın RAB seni İsrail'e önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen için sana sağgörü ve anlayış versin. 13 RAB'bin İsrail'e Musa aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle uyarsan, başarılı olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma!

14 "İşte sıkıntılar içinde RAB'bin Tapınağı için yüz bin talant† altın, bir milyon talant‡ gümüş, tartılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir, tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleyebilirsin. 15 Birçok işçin var. Taşçıların, duvarcıların, marangozların ve her tür işte hünerli adamların var. 16 Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün, tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!"

17 Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleyman'a yardım etmelerini buyurdu. 18 Onlara, "Tanrınız RAB sizinle değil mi?" dedi, "Her yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları elime teslim etti. Bu yüzden ülke RAB'bin ve halkının yönetimi altındadır. 19 Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB'be adayarak O'na yönelin. RAB Tanrı'nın Tapınağı'nı yapmaya başlayın. Öyle ki, RAB'bin adına kuracağınız tapınağa RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* ve Tanrı'ya ait kutsal eşyaları getiresiniz."

23

1 Davut çok yaşlanınca, oğlu Süleyman'ı İsrail Kralı yaptı.

Levililer'in Görevleri

2 Davut İsrail'in bütün önderlerini, kâhinleri, Levililer'i bir araya topladı. 3 Otuz ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. Toplamı otuz sekiz bin erkekti. 4 Bunlardan yirmi dört bini RAB'bin Tapınağı'nın işlerini gözetecek, altı bini memur ve yargıç olacaktı; 5 dört bini kapı nöbetçisi olacak, dört bini de Davut'un RAB'bi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı.

6 Davut Levililer'i Levi'nin oğullarına göre bölümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari.

7 Gerşonlular: Ladan, Şimi.

8 Ladan'ın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi.

9 Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şimi'nin oğulları: Şelomit, Haziel, Haran. Toplam üç kişiydi.

10 Şimi'nin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şimi'nin oğullarıydı. 11 Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuş'la Beria'nın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar.

12 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi.

13 Amram'ın oğulları: Harun, Musa.

---

* **22:9** "Süleyman": İbranice "Barış" sözcüğüyle aynı kökten gelmektedir. **22:13** Yşu.1:6-9 † **22:14** "Yüz bin talant": Yaklaşık 3450 ton. ‡ **22:14** "Bir milyon talant": Yaklaşık 34500 ton. **23:1** 1Kr.1:1-40 **23:13** Çık.28:1

Harun'la oğulları en kutsal eşyaları korumak, RAB'bin önünde buhur yakmak, O'na hizmet etmek ve sonsuza dek O'nun adına halkı kutsamak için atandılar. 14 Tanrı adamı Musa'nın oğulları da Levi oymağından sayıldı.
15 Musa'nın oğulları: Gerşom, Eliezer.
16 Gerşom'un oğulları: Önder Şevuel.
17 Eliezer'in oğlu: Önder Rehavya. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Rehavya'nınsa birçok oğlu vardı.
18 Yishar'ın oğulları: Önder Şelomit.
19 Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.
20 Uzziel'in oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşiya.
21 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi.
Mahli'nin oğulları: Elazar, Kiş.
22 Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kiş'in oğulları onlarla evlendi.
23 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi.
24 Boylarına göre Levioğulları bunlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer, RAB'bin Tapınağı'nın işlerinde görev aldılar. 25 Çünkü Davut, "İsrail'in Tanrısı RAB halkını rahata kavuşturdu" demişti, "Yeruşalim'i de sonsuza dek kendine konut seçti. 26 Onun için Levililer'in RAB'bin Çadırı'nı ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gerek yok." 27 Davut'un son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı.
28 Levililer'in görevi RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde Harunoğulları'na yardım etmekti: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki öbür hizmetlerden sorumluydular. 29 Adak ekmeklerinden, tahıl sunusu için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sacda pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu. 30 RAB'be şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı. 31 Şabat Günü, Yeni Ay Töreni ve öbür bayramlarda RAB'be yakmalık sunular sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RAB'bin önünde, kendileri için belirlenen ilkeler uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi.
32 Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.

24

Kâhinlerin Görevleri
1 Harunoğulları'nın bağlı oldukları bölükler: Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar. 2 Nadav'la Avihu babalarından önce, oğul sahibi olamadan öldüler. Onun için Elazar'la İtamar kâhinlik yaptılar. 3 Davut Elazar soyundan Sadok'la İtamar soyundan Ahimelek'in yardımıyla Harunoğulları'nı yaptıkları göreve göre bölüklere ayırdı. 4 Elazaroğulları arasında İtamaroğulları'ndan daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğulları'ndan on altı boy başı, İtamaroğulları'ndan ise sekiz boy başı çıktı. 5 Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal yerden ve Tanrı'yla ilgili hizmetlerden sorumlu önderler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırılmaksızın kurayla yapıldı.

23:26 Yas.10:8 **23:28** Say.3:5-9 **24:2** Lev.10:1-2

6 Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla, bir Elazar ailesinden, bir İtamar ailesinden çekildi.
7 Birinci kura Yehoyariv'e düştü,
İkincisi Yedaya'ya.
8 Üçüncüsü Harim'e,
Dördüncüsü Seorim'e,
9 Beşincisi Malkiya'ya,
Altıncısı Miyamin'e,
10 Yedincisi Hakkos'a,
Sekizincisi Aviya'ya,
11 Dokuzuncusu Yeşu'ya,
Onuncusu Şekanya'ya,
12 On birincisi Elyaşiv'e,
On ikincisi Yakim'e,
13 On üçüncüsü Huppa'ya,
On dördüncüsü Yeşevav'a,
14 On beşincisi Bilga'ya,
On altıncısı İmmer'e,
15 On yedincisi Hezir'e,
On sekizincisi Happises'e,
16 On dokuzuncusu Petahya'ya,
Yirmincisi Yehezkel'e,
17 Yirmi birincisi Yakin'e,
Yirmi ikincisi Gamul'a,
18 Yirmi üçüncüsü Delaya'ya,
Yirmi dördüncüsü Maazya'ya düştü.
19 İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca ataları Harun'un verdiği ilkelere göre RAB'bin Tapınağı'na gidip görev yapma sırası buydu.
20 Öbür Levililer:
Amramoğulları'ndan Şuvael,
Şuvaeloğulları'ndan Yehdeya.
21 Rehavyaoğulları'ndan önder Yişşiya.
22 Yisharoğulları'ndan Şelomot,
Şelomotoğulları'ndan Yahat.
23 Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.
24 Uzziel'in oğlu: Mika.
Mika'nın oğlu: Şamir.
25 Mika'nın kardeşi: Yişşiya.
Yişşiya'nın oğlu: Zekeriya.
26 Merarioğulları: Mahli, Muşi, Yaaziya.
27 Merari'nin torunlarından Yaaziya'nın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri.
28 Mahli'den: Elazar. Elazar'ın oğlu olmadı.
29 Kiş'ten: Kiş oğlu Yerahmeel.
30 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yerimot.
Levi soyundan gelen boylar bunlardır. 31 Bunlar da kardeşleri Harunoğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinler ve

24:10 Luk.1:5

Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.

25

Ezgiciler

1 Davut'la ordu komutanları hizmet için Asaf'ın, Heman'ın, Yedutun'un
bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte
bulunacaklardı. Bu göreve atananların listesi şuydu:
2 Asaf'ın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın
buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asaf'ın yönetimi altındaydılar.
3 Yedutun'un oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşaya, Şimi, Haşavya, Mattitya.
Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RAB'be şükür ve
övgü sunan babaları Yedutun'un sorumluluğu altındaydılar.
4 Heman'ın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot,
Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir,
Mahaziot. 5 Hepsi kralın bilicisi Heman'ın oğullarıydı. Tanrı'nın sözü uyarınca
bu oğullar Heman'ı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Heman'a on dört
oğulla üç kız verdi. 6 Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB
Tanrı'nın Tapınağı'nda hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi
söylerdi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı. 7 RAB'be ezgi
okumak için eğitilmiş yetenekli Levililer'in toplamı 288 kişiydi. 8 Bunların her
biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görev dağıtımı için
kura çekti.
9 Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; oğulları ve kardeşleriyle birlikte
12 kişi*.
İkincisi Gedalya'ya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi.
10 Üçüncüsü Zakkur'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
11 Dördüncüsü Yisri'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
12 Beşincisi Netanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
13 Altıncısı Bukkiya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
14 Yedincisi Yesarela'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
15 Sekizincisi Yeşaya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
16 Dokuzuncusu Mattanya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
17 Onuncusu Şimi'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
18 On birincisi Azarel'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
19 On ikincisi Haşavya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
20 On üçüncüsü Şuvael'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
21 On dördüncüsü Mattitya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
22 On beşincisi Yeremot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
23 On altıncısı Hananya'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
24 On yedincisi Yoşbekaşa'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
25 On sekizincisi Hanani'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
26 On dokuzuncusu Malloti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
27 Yirmincisi Eliata'ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
28 Yirmi birincisi Hotir'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
29 Yirmi ikincisi Giddalti'ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
30 Yirmi üçüncüsü Mahaziot'a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

* **25:9** Septuaginta "Oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi". Bu tümce Masoretik metinde geçmemektedir.

31 Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

26

Tapınak Kapı Nöbetçileri

1 Kapı nöbetçilerinin bölükleri:
Korahlılar'dan: Asafoğulları'ndan Kore oğlu Meşelemya.
2 Meşelemya'nın oğulları: İlk oğlu Zekeriya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel, 3 beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi Elyehoenay.
4 Ovet-Edom'un oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşincisi Netanel, 5 altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edom'u kutsamıştı.
6 Ovet-Edom'un oğlu Şemaya'nın oğulları vardı. Bunlar yetenekli oldukları̇ndan boy başlarıydılar. 7 Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Ovet, Elzavat. Şemaya'nın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı. 8 Bunların tümü Ovet-Edom soyundandı. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı.
9 Meşelemya'nın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı.
10 Merarioğulları'ndan Hosa'nın oğulları: İlki Şimri'ydi. –Şimri ilk oğul olmadığı halde babası onu önder atamıştı.– 11 İkincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosa'nın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi.
12 RAB'bin Tapınağı'nda Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçisi bölükler ve başlarındaki adamlar bunlardır. 13 Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti.
14 Kurada Doğu Kapısı Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona Kuzey Kapısı düştü. 15 Güney Kapısı Ovet-Edom'a, depo için çekilen kura da oğullarına düştü. 16 Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şuppim'le Hosa'ya düştü.
Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu.
17 Doğu Kapısı'nda günde altı, Kuzey Kapısı'nda dört, Güney Kapısı'nda dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı. 18 Batı Kapısı'na bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu.
19 Korah ve Merari soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı.

Hazinelerden Sorumlu Kişiler

20 Levili Ahiya Tanrı'nın Tapınağı'nın hazinelerinden ve Tanrı'ya adanmış armağanlardan sorumluydu.
21 Ladanoğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı.
22 Yehieli'nin oğulları: Zetam'la kardeşi Yoel. Bunlar RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerinden sorumluydu.
23 Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi:
24 Musa oğlu Gerşom'un soyundan Şevuel tapınak hazinelerinin baş sorumlusuydu.
25 Eliezer soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezer'in oğluydu, Yeşaya Rehavya'nın oğluydu, Yoram Yeşaya'nın oğluydu, Zikri Yoram'ın oğluydu, Şelomit Zikri'nin oğluydu. 26 Şelomit'le kardeşleri boy başlarının, Kral Davut'un binbaşılarının, yüzbaşılarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hazinelerden sorumluydular. 27 Bunlar savaşta yağmalanan

26:4 2Sa.6:11; 1Ta.13:14; 27:23

mallardan bir kısmını RAB'bin Tapınağı'nın onarımı için ayırdılar. 28 Bilici
Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in, Seruya oğlu Yoav'ın verdiği
armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomit'le kardeşleri sorumluydu.

Levililer'in Öbür Görevleri

29 Yisharlılar'dan: Kenanya ile oğulları İsrail'de memur ve yargıç olarak
tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler.
30 Hevronlular'dan: Haşavya ile kardeşleri –bin yedi yüz yiğit adam–
RAB'bin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrail'in Şeria Irmağı'nın
batı yakasında kalan bölgesine atanmıştı. 31 Aile soy kütüğündeki kayıtlara
göre Yeriya Hevronlular'ın boy başıydı. Davut'un krallığının kırkıncı yılında
kayıtlar incelendi ve Gilat'taki Yazer'de Hevronlular arasında yiğit savaşçılar
bulundu. 32 Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akrabası vardı.
Kral Davut bu yiğit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için
Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.

27

Ordudaki Görevliler

1 İsrail'de görev yapan İsrailli boy başlarının, binbaşılarla yüzbaşıların ve
görevlilerin listesi. Bunlar değişen birliklerde yıl boyunca aydan aya her
konuda krala hizmet ederlerdi. Her birlik 24 000 kişiden oluşurdu.
2 Birinci ay için birinci birliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovam'dı. Ko-
mutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. 3 Birinci ay için görevlendirilen
ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı.
4 İkinci ay için ikinci birliğin komutanı Ahohlu Doday'dı. Miklot bu birliğin
baş görevlisiydi. Doday komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.
5 Üçüncü ay için üçüncü birliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Be-
naya'ydı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu. 6 Otuz yiğitlerden biri
ve Otuzlar'ın önderi olan Benaya'ydı bu. Oğlu Ammizavat da onun birliğinde
görevliydi.
7 Dördüncü ay için dördüncü birliğin komutanı Yoav'ın kardeşi Asahel'di.
Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Birliğinde 24 000 kişi vardı.
8 Beşinci ay için beşinci birliğin komutanı Yizrahlı Şamhut'tu. Komutasındaki
birlikte 24 000 kişi vardı.
9 Altıncı ay için altıncı birliğin komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İra'ydı. Komu-
tasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
10 Yedinci ay için yedinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Pelonlu
Heles'ti. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
11 Sekizinci ay için sekizinci birliğin komutanı Zerahlılar'dan Huşalı
Sibbekay'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
12 Dokuzuncu ay için dokuzuncu birliğin komutanı Benyaminoğulları'ndan
Anatotlu Aviezer'di. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
13 Onuncu ay için onuncu birliğin komutanı Zerahlılar'dan Netofalı
Mahray'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
14 On birinci ay için on birinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan
Piratonlu Benaya'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
15 On ikinci ay için on ikinci birliğin komutanı Otniel soyundan Netofalı
Helday'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

İsrail Oymaklarının Yöneticileri

16 İsrail oymaklarının yöneticileri:

Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer.
Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya.
17 Levi oymağı: Kemuel oğlu Haşavya.
Harunoğulları: Sadok.
18 Yahuda oymağı: Davut'un kardeşlerinden Elihu.
İssakar oymağı: Mikael oğlu Omri.
19 Zevulun oymağı: Ovadya oğlu Yişmaya.
Naftali oymağı: Azriel oğlu Yerimot.
20 Efrayimoğulları: Azazya oğlu Hoşea.
Manaşşe oymağının yarısı: Pedaya oğlu Yoel.
21 Gilat'taki Manaşşe oymağının öbür yarısı: Zekeriya oğlu Yiddo.
Benyamin oymağı: Avner oğlu Yaasiel.
22 Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel.
İsrail oymaklarının yöneticileri bunlardı.
23 Davut yirmi ve daha aşağıdaki yaştakilerin sayımını yapmadı. Çünkü RAB İsrail'i gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağına söz vermişti. 24 Seruya oğlu Yoav da başladığı sayımı bitirmedi. Bu sayımdan ötürü RAB İsrail'e öfkelendi. Bu yüzden sayımın sonucu Kral Davut'un tarihinde yazılmadı.

Kralın Yöneticileri

25 Kralın hazinelerine yönetici olarak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı. Açık bölgelerdeki, kentlerdeki, köylerdeki, kalelerdeki depolardan da Uzziya oğlu Yehonatan sorumluydu.
26 Toprağı süren tarım işçilerinden: Keluv oğlu Ezri,
27 Bağlardan: Ramalı Şimi,
Üzümlerden ve şarap mahzenlerinden: Şefamlı Zavdi,
28 Şefela bölgesindeki zeytinliklerden ve yabanıl incir ağaçlarından: Gederli Baal-Hanan,
Zeytinyağı depolarından: Yoaş,
29 Şaron'da otlatılan sığırlardan: Şaronlu Şitray,
Vadilerdeki sığırlardan: Adlay oğlu Şafat,
30 Develerden: İsmaili Ovil,
Eşeklerden: Meronotlu Yehdeya,
31 Davarlardan: Hacerli Yaziz sorumluydu.
Bunların hepsi Kral Davut'un servetinden sorumlu yöneticilerdi.
32 Davut'un amcası Yehonatan anlayışlı bir yazman ve danışmandı.
Hakmoni oğlu Yehiel kralın oğullarına bakardı.
33 Ahitofel kralın danışmanıydı.
Arklı Huşay kralın dostuydu.
34 Ahitofel'den sonra yerine Benaya oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti.
Yoav kralın ordu komutanıydı.

28

Davut'un Tapınakla İlgili Tasarıları

1 Davut İsrail'deki bütün yöneticilerin –oymak başlarının, kralın hizmetindeki birlik komutanlarının, binbaşıların, yüzbaşıların, kralla oğullarına ait servetten ve sürüden sorumlu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün güçlü adamların ve yiğit savaşçıların– Yeruşalim'de toplanmasını buyurdu.

27:23 Yar.15:5; 22:17; 26:4 **27:24** 2Sa.24:1-15; 1Ta.21:1-14

2 Kral Davut ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: “Ey kardeşlerim ve halkım, beni
dinleyin! RAB'bin Antlaşma Sandığı, Tanrımız'ın ayak basamağı için kalıcı
bir yer yapmak istedim. Konutun yapımı için hazırlık yaptım. 3 Ama Tanrı
bana, ‘Adıma bir tapınak kurmayacaksın’ dedi, ‘Çünkü sen savaşçı birisin, kan
döktün.’
4 “İsrail'in Tanrısı RAB, sonsuza dek İsrail Kralı olmam için bütün ailem
arasından beni seçti. Önder olarak Yahuda'yı, Yahuda oymağından da babamın
ailesini seçti. Babamın oğulları arasından beni bütün İsrail'in kralı yapmayı uy-
gun gördü. 5 Bütün oğullarım arasından –RAB bana birçok oğul verdi– İsrail'de
RAB'bin krallığının tahtına oturtmak için oğlum Süleyman'ı seçti. 6 RAB bana
şöyle dedi: ‘Tapınağımı ve avlularımı yapacak olan oğlun Süleyman'dır. Onu
kendime oğul seçtim. Ben de ona baba olacağım. 7 Bugün yaptığı gibi buyruk-
larıma, ilkelerime dikkatle uyarsa, krallığını sonsuza dek sürdüreceğim.’
8 “Şimdi, Tanrımız'ın önünde, RAB'bin topluluğu olan bütün İsrail'in gözü
önünde size sesleniyorum: Tanrınız RAB'bin bütün buyruklarına uymaya
dikkat edin ki, bu verimli ülkeyi mülk edinip sonsuza dek çocuklarınıza miras
olarak veresiniz.
9 “Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısı'nı tanı. Bütün yüreğinle ve istekle
O'na kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı
saptar. Eğer O'na yönelirsen, kendisini sana buldurur. Ama O'nu bırakırsan,
seni sonsuza dek reddeder. 10 Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni
seçti. Yürekli ol, işe başla!”
11 Davut tapınağa ait eyvanın, binaların –hazine odalarının, yukarıyla
iç odaların ve Bağışlanma Kapağı'nın bulunduğu yerin– tasarılarını oğlu
Süleyman'a verdi. 12 Ruh aracılığıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları
verdi: RAB'bin Tapınağı'nın avlularıyla çevredeki bütün odaların, Tanrı'nın
Tapınağı'nın hazinelerinin, adanmış armağanların konulacağı yerlerin
ölçülerini verdi. 13 Kâhinlerle Levililer'in bölüklerine ilişkin kuralları, RAB'bin
Tapınağı'ndaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri,
14 değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanan altın miktarını,
değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanan gümüş miktarını,
15 altın kandilliklerle kandiller –her bir altın kandillikle kandil– için saptanan
altını, her kandilliğin kullanış biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller
için saptanan gümüşü, 16 adak ekmeklerinin dizildiği masalar için belirlenen
altını, gümüş masalar için gümüşü, 17 büyük çatallar, çanaklar ve testiler için
belirlenen saf altını, her altın tas için saptanan altını, her gümüş tas için
saptanan gümüşü, 18 buhur sunağı için saptanan saf altın miktarını bildirdi.
Davut arabanın –RAB'bin Antlaşma Sandığı'na kanatlarını yayarak onu örten
altın Keruvlar'ın*– tasarısını da verdi. 19 “Bütün bunlar RAB'bin eli üzerimde
olduğu için bana bildirildi” dedi, “Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı
olarak veriyorum.”
20 Sonra oğlu Süleyman'a, “Güçlü ve yürekli ol!” dedi, “İşe giriş. Ko-
rkma, yılma. Çünkü benim Tanrım, RAB Tanrı seninledir. RAB'bin
Tapınağı'nın bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak,
seni bırakmayacaktır. 21 Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Lev-
ililer'in bölükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde usta ve istekli
adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını
bekliyor.”

28:2 2Sa.7:1-16; 1Ta.17:1-14

29

Tapınağın Yapımı için Verilen Armağanlar

1 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: “Tanrı'nın seçtiği oğlum Süleyman
genç ve deneyimsizdir. İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil,
RAB Tanrı içindir. 2 Tanrım'ın Tapınağı'na gereç sağlamak için var gücümle
çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç için tunç, demir için
demir, ahşap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları, çeşitli
renklerde değerli taşlar ve çok miktarda mermer sağladım. 3 Bu kutsal tapınak
için sağladıklarımın yanısıra, Tanrım'ın Tapınağı'na sevgim yüzünden, kişisel
servetimden de altın ve gümüş de veriyorum: 4 Üç bin talant* Ofir altını ve
tapınağın duvarlarını kaplamak için yedi bin talant† kaliteli gümüş. 5 Bunları
altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkârların el işçiliğinde kullanılmak üzere
veriyorum. Kim bugün kendini RAB'be adamak istiyor?”

6 Bunun üzerine boy başları, İsrail'in oymak önderleri, binbaşılar, yüzbaşılar
ve saray yöneticileri gönülden armağanlar verdiler. 7 Tanrı'nın Tapınağı'nın
yapımı için beş bin talant‡, on bin darik§ altın, on bin talant* gümüş, on sekiz
bin talant† tunç, yüz bin talant‡ demir bağışladılar. 8 Değerli taşları olanlar,
Gerşonlu Yehiel'in denetiminde, bunları RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine
verdi. 9 Halk verdiği armağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes RAB'be
içtenlikle ve gönülden vermişti. Kral Davut da çok sevinçliydi.

Davut'un Övgüsü

10 Davut bütün topluluğun gözü önünde RAB'bi övdü. Şöyle dedi:

“Ey atamız İsrail'in Tanrısı RAB,
Sonsuzluk boyunca sana övgüler olsun!
11 Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik,
Zafer ve görkem senindir.
Gökte ve yerde olan her şey senindir.
Egemenlik senindir, ya RAB!
Sen her şeyden yücesin.
12 Zenginlik ve onur senden gelir.
Her şeye egemensin.
Güç ve yetki senin elindedir.
Birini yükseltmek ve güçlendirmek
Senin elindedir.
13 Şimdi, ey Tanrımız, sana şükrederiz,
Görkemli adını överiz.

14 “Ama ben kimim, halkım kim ki, böyle gönülden armağanlar verebilelim?
Her şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik. 15 Senin
önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge
gibidir, kalıcı değildir. 16 Ya RAB Tanrımız, kutsal adına bir tapınak yapmak
için sağladığımız bu büyük servet senin elindendir, hepsi senindir. 17 Yüreği
sınadığını, doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şeyi içtenlikle, gönülden
verdim. Şimdi burada olan halkının sana nasıl istekle bağışlar verdiğini
sevinçle gördüm. 18 Ya RAB, atalarımız İbrahim'in, İshak'ın, İsrail'in Tanrısı,
bu isteği sonsuza dek halkının yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana
bağlı kalmalarını sağla. 19 Oğlum Süleyman'a bütün buyruklarına, uyarılarına,

---

29:1 1Ta.22:5 * **29:4** “Üç bin talant”: Yaklaşık 100 ton. † **29:4** “Yedi bin talant”: Yaklaşık 240 ton. ‡ **29:7** “Beş bin talant”: Yaklaşık 170 ton. § **29:7** “On bin darik”: Yaklaşık 85 kg. * **29:7** “On bin talant”: Yaklaşık 345 ton. † **29:7** “On sekiz bin talant”: Yaklaşık 620 ton. ‡ **29:7** “Yüz bin talant”: Yaklaşık 3450 ton. **29:11** Mat.6:13

kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver."
20 Sonra Davut bütün topluluğa, "Tanrınız RAB'bi övün!" dedi. Böylece hepsi
ataların Tanrısı RAB'bi övdü; Tanrı'nın ve kralın önünde başlarını eğip yere
kapandı.

Süleyman Kral Olarak Yağla Kutsanıyor

21 Ertesi gün halk RAB'be kurbanlar kesip yakmalık sunular sundu: Bin
boğa, bin koç, bin kuzunun yanısıra, bütün İsrailliler için dökmelik sunular ve
birçok başka kurban. 22 O gün İsrailliler büyük bir sevinçle RAB'bin önünde
yiyip içtiler.
Bundan sonra Davut oğlu Süleyman'ı ikinci kez kral olarak onayladılar.
Süleyman'ı RAB'bin önünde önder, Sadok'u da kâhin olarak meshettiler. 23
Böylece Süleyman babası Davut'un yerine RAB'bin tahtına oturdu. Başarılı
oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydu. 24 Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve
Davut'un oğullarının tümü Kral Süleyman'a bağlı kalacaklarına söz verdiler.
25 RAB bütün İsrailliler'in gözünde Süleyman'ı çok yükseltti ve daha önce İsrail'de
hiçbir kralın erişemediği bir krallık görkemiyle donattı.

Davut'un Ölümü
(1Kr.2:10-12)

26 İşay oğlu Davut bütün İsrail'de krallık yaptı. 27 Yedi yıl Hevron'da, otuz
üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı. 28 Güzel
bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu
Süleyman kral oldu.
29 Kral Davut'un krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna
dek Bilici Samuel'in, Peygamber Natan'ın, Bilici Gad'ın tarihinde yazılıdır.
30 Krallığı dönemindeki bütün ayrıntılar, ne denli güçlü olduğu, başından geçen
olaylar, İsrail'de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

29:23 1Kr.2:12 **29:27** 2Sa.5:4-5; 1Ta.3:4

2.TARİHLER

GİRİŞ

1.Tarihler'in devamı olan 2.Tarihler Kral Süleyman'ın yaptığı işleri ve dönemindeki olayları anlatır. Yarovam önderliğindeki kuzey oymakları Kral Süleyman'ın yerine geçen oğlu Rehavam'a karşı ayaklanır ve krallık ikiye bölünür. İ.Ö. 586 yılında Yeruşalim'in düşüşüne ve Babil sürgününe dek olaylar güneydeki Yahuda krallığı etrafında gelişir. Kitap Pers Kralı Koreş'in Yahudiler'in Babil'den Yeruşalim'e dönmelerine izin vermesiyle son bulur.

Ana Hatlar:

1:1-9:31 Süleyman'ın krallığı
a.1:1-17 İlk yıllar
b.2:1-7:10 Tapınak kuruluyor
c.7:11-9:31 Son yıllar
10:1-19 Kuzeydeki oymakların başkaldırışı
11:1-36:12 Yahuda kralları
36:13-21 Yeruşalim'in düşüşü
36:22-23 Pers Kralı Koreş'in duyurusu

Süleyman Bilgelik Diliyor
(1Kr.3:4-15)

1 Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamlaştırdı. Çünkü Tanrısı RAB onunlaydı
ve onu çok yüceltti.
2 Süleyman bütün İsrailliler'i –binbaşıları, yüzbaşıları, yargıçları, İsrail'in boy
başları olan önderleri– çağırttı. 3 Sonra bütün toplulukla birlikte Givon'daki
tapınma yerine gitti. Çünkü RAB'bin kulu Musa'nın çölde yaptığı Tanrı'yla
Buluşma Çadırı oradaydı. 4 Ancak Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı*
Kiryat-Yearim'den getirip Yeruşalim'de hazırladığı çadıra koymuştu. 5 Hur
oğlu Uri oğlu Besalel'in yaptığı tunç sunağı da Givon'da RAB'bin Konutu'nun
önüne yerleştirmişti. Süleyman'la topluluk orada RAB'be danıştılar. 6 Süleyman
RAB'bin önüne, Buluşma Çadırı'nın önündeki tunç sunağa çıkarak üzerinde bin
yakmalık sunu sundu.
7 Tanrı o gece Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu.
8 Süleyman, "Babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık verdi,
"Beni de onun yerine kral atadın. 9 Ya RAB Tanrı, babam Davut'a verdiğin
söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın kralı yaptın.
10 Şimdi bu halkı yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin
bu büyük halkını kim yönetebilir!"
11 Tanrı Süleyman'a, "Demek yüreğinin dileği bu" dedi, "Zenginlik, mal
mülk, onur ya da senden nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için
uzun ömür de istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı
yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin. 12 Sana bilgi ve bilgelik verilecektir.
Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim ki, benzeri ne
senden önceki krallarda görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir."

Süleyman'ın Gücü ve Zenginliği
(1Kr.10:26-29; 2Ta.9:25-28)

13 Bundan sonra Süleyman Givon'daki tapınma yerinden, Buluşma
Çadırı'ndan ayrılıp Yeruşalim'e gitti. İsrail'i oradan yönetti.

1:4 2Sa.6:1-17; 1Ta.13:5-14; 15:25-16:1 **1:5** Çık.38:1-7 **1:9** Yar.13:16; 28:14

14 Kral Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş
arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan
kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. 15 Krallığı
döneminde Yeruşalim'de altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları
Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. 16 Süleyman'ın atları Mısır ve
Keve'den* getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı. 17 Mısır'dan
bir savaş arabası altı yüz†, bir at yüz elli şekel‡ gümüşe getirilirdi. Bunları
bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı.

2

Tapınağın Yapım Hazırlıkları (1Kr.5:1-18)

1 Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptırmaya karar
verdi. 2 Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin,
bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi. 3 Sur Kralı Hi-
ram'a da şu haberi gönderdi: "Babam Davut'un oturması için saray yapılırken
kendisine gönderdiğin sedir tomruklarından bana da gönder. 4 Tanrım RAB'be
adamak üzere, O'nun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapınakta hoş kokulu
buhur yakıp adak ekmeklerini sürekli olarak masaya dizeceğiz. Sabah akşam,
her Şabat Günü, her Yeni Ay ve Tanrımız RAB'bin belirlediği bayramlarda
orada yakmalık sunular sunacağız. İsrail'e bunları sürekli yapması buyruldu.
5 "Yapacağım tapınak büyük olacak. Çünkü Tanrımız bütün tanrılardan
büyüktür. 6 Ama O'na bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere,
göklerin göklerine bile sığmaz. Ben kimim ki O'na bir tapınak yapayım! Ancak
önünde buhur yakılabilecek bir yer yapabilirim.
7 "Bana bir adam gönder; Yahuda ve Yeruşalim'de babam Davut'un
yetiştirdiği ustalarımla çalışsın. Altın, gümüş, tunç ve demiri işlemede; mor,
kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun.
8 "Bana Lübnan'dan sedir, çam, algum* tomrukları da gönder. Adamlarının
oradaki ağaçları kesmekte usta olduklarını biliyorum. Benim adamlarım da
seninkilerle birlikte çalışsın. 9 Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağlayabilsinler.
Çünkü yapacağım tapınak büyük ve görkemli olacak. 10 Ağaç kesen adamlarına
yirmi bin kor bulgur†, yirmi bin kor arpa‡, yirmi bin bat§ şarap, yirmi bin bat
zeytinyağı vereceğim."
11 Sur Kralı Hiram Süleyman'a mektupla şu yanıtı gönderdi: "RAB halkını
sevdiği için, seni onların kralı yaptı."
12 Hiram mektubunu şöyle sürdürdü:

"Yeri göğü yaratan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kral Davut'a bilge
bir oğul verdi; RAB için bir tapınak, kendisi için de bir saray yapacak akıllı ve
anlayışlı bir oğul.
13 "Sana Huram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum. 14 Annesi
Danlı, babası Surlu'dur. Altın, gümüş, tunç, demir, taş ve tahta işlemekte;
ince keten, mor, lacivert ve kırmızı kumaş dokumakta ustadır. Her türlü
oymacılıkta usta olduğu gibi her tasarımı uygulayabilecek yetenektedir. Usta-
larınla ve babanın, efendim Davut'un yetiştirdiği ustalarla çalışacak.

1:14 1Kr.4:26 **1:15** Yas.17:17 **1:16** Yas.17:16 * **1:16** "Keve": Büyük bir olasılıkla "Kilikya", yani "Çukurova bölgesi". † **1:17** "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg. ‡ **1:17** "Yüz elli şekel": Yaklaşık 1.7 kg. **2:6** 1Kr.8:27; 2Ta.6:18 * **2:8** "Algum": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıç ağacı olduğu sanılıyor. † **2:10** "Yirmi bin kor bulgur": Yaklaşık 3 500 ton. ‡ **2:10** "Yirmi bin kor arpa": Yaklaşık 2 900 ton. § **2:10** "Yirmi bin bat": Yaklaşık 440 000 lt.

15 “Efendim, sözünü ettiğin buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabı kullarına
gönder. 16 Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnan'da keser, deniz
yoluyla, sallarla Yafa'ya kadar yüzdürürüz. Sonra sen tomrukları alıp
Yeruşalim'e götürürsün.”

17 Babası Davut'un yaptığı sayımdan sonra, Süleyman da İsrail'de yaşayan
bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı. Yabancıların sayısı 153 600 kişi
olarak belirlendi. 18 Bunlardan 70 000'ine yük taşıma, 80 000'ine dağlarda taş
kesme, 3 600'üne de işçileri çalıştırma görevi verildi.

3

Tapınağın Yapılışı
(1Kr.6:1-29; 7:21)

1 Süleyman bundan sonra RAB'bin Yeruşalim'de babası Davut'a göründüğü
Moriya Dağı'nda RAB'bin Tapınağı'nı yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornan'ın
olan bu harman yerini Davut sağlamıştı. 2 Süleyman krallığının dördüncü
yılının ikinci ayının ikinci gününde yapıyı başlattı. 3 Tanrı'nın Tapınağı
için attığı temel, eski ölçülere göre altmış arşın* uzunluğunda, yirmi arşın†
genişliğindeydi. 4 Tapınağın ön cephesini boydan boya kaplayan eyvanının
genişliği yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi arşındı‡. Süleyman iç duvarları saf
altınla kaplattı. 5 Ana bölümün duvarlarını da önce çam tahtasıyla, sonra saf
altınla kaplattı; hurma ağacı ve zincir motifleriyle süsletti. 6 Tapınağı değerli
taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayim'den getirilmişti. 7 Kirişleri, kapı
eşiklerini, duvarlarla kapıları altınla kaplattı. Duvarlara Keruvlar oydurdu.

8 En Kutsal Yer'i* yaptı: Uzunluğu tapınağın genişliğine eşitti; uzunluğu da
genişliği de yirmişer arşındı§. En Kutsal Yer'in iç duvarlarını altı yüz talant*
saf altınla kaplattı. 9 Altın çivilerin ağırlığı elli şekeldi†. Süleyman yukarı odaları
da altınla kaplattı.

10 En Kutsal Yer'de iki Keruv heykeli yaptırarak altınla kaplattı.
11 Keruvlar'ın kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı. Keruvlar'dan birinin
kanadı beş arşındı‡ ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı
ve öteki Keruv'un kanadına değiyordu. 12 Aynı şekilde öteki Keruv'un da kanadı
beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve
birinci Keruv'un kanadına değiyordu. 13 Ayakta duran ve açılmış kanatlarının
uzunluğu yirmi arşın olan Keruvlar'ın yüzü ana bölüme bakıyordu.

14 En Kutsal Yer'in perdesi lacivert, mor, kırmızı kumaştan ve ince ketenden
yapılmıştı. Üzerinde Keruv işlemeleri vardı.

15 Süleyman otuz beşer arşın§ yüksekliğinde iki sütun yaptırıp tapınağın önüne
diktirdi. Sütun başlıkları beşer arşın yüksekliğindeydi. 16 Gerdanlığa benzer*
zincirler yaptırarak sütunların üzerine koydurdu. Yüz nar motifi yaptırıp
zincirlere taktırdı. 17 Sütunları tapınağın önüne diktirip sağdakine Yakin†,
soldakine Boaz‡ adını verdi.

---

* **3:3** “Altmış arşın”: Yaklaşık 27 m. † **3:3** “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. ‡ **3:4** “Yüz yirmi arşın”: Yaklaşık 54 m. **3:8** Çık.26:33-34 § **3:8** “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. * **3:8** “Altı yüz talant”: Yaklaşık 20.7 ton. † **3:9** “Elli şekel”: Yaklaşık 575 gr. **3:10** Çık.25:18-20 ‡ **3:11** “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. **3:14** Çık.26:31 § **3:15** “Otuz beş arşın”: Yaklaşık 15.8 m. * **3:16** “Gerdanlığa benzer” ya da “İç odada”. † **3:17** “Yakin”: “Pekiştirir” anlamına gelir. ‡ **3:17** “Boaz”: “Güç O'ndadır (Tanrı'dadır)” anlamına gelebilir.

4

Tapınağın Eşyaları
(1Kr.7:23-51)

1 Süleyman tunçtan bir sunak yaptırdı. Sunağın eniyle uzunluğu yirmişer
arşın*, yüksekliği on arşındı†. 2 Dökme tunçtan on arşın çapında, beş arşın‡
derinliğinde, çevresi otuz arşın§ yuvarlak bir havuz yaptırdı. 3 Havuzun dışı
boğa kabartmalarıyla kuşatılmıştı. Her arşında* onar tane olan bu kabart-
malar iki sıra halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü. 4 Havuz üçü kuzeye,
üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine
oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü. 5 Havuzun çeperi dört parmak
kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat†
su alıyordu.
6 Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptırdı. Beşini sunağın güneyine,
beşini kuzeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların parçaları bunlarda yıkanırdı.
Havuz ise kâhinlerin yıkanması içindi.
7 Süleyman tanıma uygun biçimde yaptırdığı on altın kandilliği tapınağın
içine, beşi sağda, beşi solda olmak üzere yerleştirdi. 8 Yaptırdığı on masanın
beşini de tapınağın sağına, beşini soluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak
yaptırdı.
9 Kâhinlerin avlusunu, büyük avluyla kapılarını yaptırdı. Kapıları tunçla
kaplattı. 10 Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.
11 Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için
üstlenmiş olduğu Tanrı'nın Tapınağı'yla ilgili işleri tamamlamış oldu:
12 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,
13 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra
halinde süsleyen dört yüz nar motifi,
14 On kazan ve ayaklıkları,
15 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,
16 Kovalar, kürekler, büyük çatallar.
Huram-Avi'nin Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün eşyalar
parlak tunçtandı.
17 Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Seredata arasındaki killi toprak-
larda döktürmüştü. 18 Süleyman'ın yaptırdığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılan
tuncun hesabı tutulmadı.
19 Süleyman'ın Tanrı'nın Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı:
Altın sunak ve ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masalar,
20 İç odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarak yakılan saf altından
kandilliklerle kandilleri,
21 Çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar. –Bunlar saf altındandı.–
22 Saf altın fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınağın altın
kapıları. En Kutsal Yer'in* ve ana bölümün kapıları da altındandı.

5

1 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Süleyman, babası Davut'un
adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip Tanrı'nın Tapınağı'nın hazine
odalarına yerleştirdi.

4:1 Çık.27:1-2 * **4:1** "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. † **4:1** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. ‡ **4:2** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. § **4:2** "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m. * **4:3** "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. † **4:5** "Üç bin bat": Yaklaşık 66 000 lt. **4:6** Çık.30:17-21 **4:7** Çık.25:31-40 **4:8** Çık.25:23-30 **5:1** 2Sa.8:11; 1Ta.18:11

Antlaşma Sandığı'nın Tapınağa Getirilmesi (1Kr.8:1-11)

2 Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını
Yeruşalim'e çağırdı. 3 Hepsi yedinci aydaki bayramda kralın önünde toplandı.
4 İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığı'nı yerden
kaldırdılar. 5 Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levili
kâhinler tapınağa taşıdılar. 6 Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma
Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.
7 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e*
taşıyıp Keruvlar'ın* kanatlarının altına yerleştirdiler. 8 Keruvlar'ın kanatları
sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırıklarını da
örtüyordu. 9 Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu.
Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır. 10 Sandığın içinde
Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar
Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsrailliler'le yaptığı antlaşmanın levhalarıydı.
11 Kâhinler Kutsal Yer'den* çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi,
bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı. 12 Bütün Levili
ezgiciler –Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri– zillerle, çenk ve
lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı.
Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu. 13 Borazan çalanlarla
ezgiciler tek ses halinde RAB'be şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan,
zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek RAB'bi şöyle övdüler:
"RAB iyidir;
Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır."
O anda RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu. 14 Bu bulut yüzünden
kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınağı
doldurmuştu.

6

Süleyman'ın Halka Verdiği Söylev (1Kr.8:12-21)

1 O zaman Süleyman şöyle dedi:
"Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin. 2 Senin için görkemli bir
tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım."
3 Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan
sonra 4 şöyle dedi: "Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'in Tanrısı RAB'be
övgüler olsun! RAB demişti ki, 5 'Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden bu
yana, içinde bulunacağım* bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait
kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım İsrail'i yönetecek birini de
seçmedim. 6 Ancak adımın içinde bulunacağı yer olarak Yeruşalim'i, halkım
İsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.'
7 "Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapmayı yürekten
istiyordu. 8 Ama RAB, babam Davut'a, 'Adıma bir tapınak yapmayı yürekten
istemen iyi bir şey' dedi, 9 'Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz
oğlun yapacak.'

5:2 2Sa.6:12-15; 1Ta.15:25-28 **5:10** Yas.10:5 **5:13** 1Ta.16:34; 2Ta.7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11 **5:13** Çık.40:34-35 **6:4** 2Sa.7:1-13; 1Ta.17:1-12 * **6:5** "İçinde bulunacağım": İbranice "Adım orada bulunacak". Benzer ifadeler 6:6,20'de de geçer.

10 “RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam
Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına
tapınağı ben yaptırdım. 11 Ayrıca RAB'bin İsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın
içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim.”

Süleyman'ın Duası
(1Kr.8:22-53; Mez.132:8-10)

12 Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup
ellerini göklere açtı. 13 Beş arşın† uzunluğunda, beş arşın eninde, üç arşın‡
yüksekliğinde tunç bir kürsü yaptırıp avlunun ortasına kurdurmuştu. Bu
kürsünün üstünde durdu, İsrail topluluğunun önünde diz çöküp ellerini göklere
açtı. 14 “Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yok-
tur” dedi, “Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya
bağlı kalırsın. 15 Ağzınla kulun babam Davut'a verdiğin sözü bugün ellerinle
yerine getirdin.

16 “Şimdi, ya RAB, İsrail'in Tanrısı, kulun babam Davut'a verdiğin öbür sözü
de tutmanı istiyorum. Ona, ‘Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı
arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların yasam uyarınca önümde senin gibi
dikkatle yürüsünler’ demiştin. 17 Ya RAB, İsrail'in Tanrısı, şimdi kulun Davut'a
verdiğin sözü yerine getirmeni istiyorum.

18 “Tanrı gerçekten yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı? Sen göklere,
göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki! 19 Ya RAB
Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.
20 Gözlerin gece gündüz, ‘Adımı oraya yerleştireceğim!’ dediğin bu tapınağın
üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit. 21 Buraya yönelerek
dua eden kulunun ve halkın İsrail'in yakarışını işit. Göklerden, oturduğun
yerden kulak ver; duyunca bağışla.

22 “Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu
tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse, 23 göklerden kulak ver ve gereğini
yap. Suçluya karşılığını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.

24 “Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail
yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,
25 göklerden kulak ver, halkın İsrail'in günahını bağışla. Onları kendilerine ve
atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.

26 “Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa,
sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından
dönerse, 27 göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail'in günahlarını bağışla.
Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene
yağmurlarını gönder.

28 “Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavur-
duğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir
felaket ya da hastalık ortalığı sardığında, 29 halkından bir kişi ya da bütün
halkın İsrail başına gelen felaketi, acıyı kavrar, dua edip yakararak ellerini
bu tapınağa doğru açarsa, 30 göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla.
İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,
31 atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar ve senin
yolunda yürüsünler.

† **6:13** “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. ‡ **6:13** “Üç arşın”: Yaklaşık 1.4 m. **6:16** 1Kr.2:4 **6:18** 2Ta.2:6
6:20 Yas.12:11

32 “Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, gücünü, kudretini
duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,
33 göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki,
dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve
yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu§ öğrensin.
34 “Halkın, düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana,
seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,
35 dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.
36 “Sana karşı günah işlediklerinde –günah işlemeyen tek kişi yoktur– öfkelenip
onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek düşmanlarının
eline teslim edersen, 37 onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup
günahlarından döner, ‘Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık’ diyerek sana
yakarırlarsa, 38 tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse,
atalarına verdiğin ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağa
yönelip dua ederlerse, 39 göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına
kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını bağışla.
40 “Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver.
41 “Çık, ya RAB Tanrı, yaşayacağın yere,
Gücünü simgeleyen Sandık'la birlikte.
Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın,
Sadık kulların iyiliklerinle sevinsinler.
42 Ya RAB Tanrı, meshettiğin krala yüz çevirme.
Kulun Davut'a yaptığın iyilikleri anımsa*.”

7

Tapınağın Adanması
(1Kr.8:62-66)

1 Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağdı; yakmalık sunularla kur-
banları yiyip bitirdi. RAB'bin görkemi tapınağı doldurdu. 2 RAB'bin Tapınağı
O'nun görkemiyle dolunca kâhinler tapınağa giremediler. 3 Gökten yağan ateşi
ve tapınağın üzerindeki RAB'bin görkemini gören İsrailliler avluda yüzüstü yere
kapandılar; RAB'be tapınarak O'nu övdüler:
“RAB iyidir;
Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.”
4 Kral ve bütün halk RAB'bin önünde kurban kestiler. 5 Kral Süleyman yirmi
iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve halk Tanrı'nın
Tapınağı'nı adamış oldular. 6 Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davut'un
RAB'bi övmek için yaptırdığı ve “RAB'bin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır” diye-
rek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerini almıştı. Levililer'in
karşısında duran kâhinler borazanlarını çalıyorlardı. Bu sırada bütün İsrailliler
ayakta duruyordu. 7 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nın önündeki avlunun orta
kısmını kutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının yağlı parçalarını
orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını
ve yağlı parçaları almadı.
8 Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen
İsrailliler'in oluşturduğu çok büyük bir toplulukla birlikte bayramı yedi gün
kutladı. 9 Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamaya yedi gün,

§ **6:33** “Sana ait olduğunu”: İbranice “Senin adınla çağrıldığını.” iyilikleri anımsa” ya da “Kulun Davut'un yaptığı iyilikleri anımsa”. 2Ta.5:13; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11

* **6:42** “Kulun Davut'a yaptığın **7:1** Lev.9:23-24 **7:3** 1Ta.16:34;

bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar. 10 Kral yedinci ayın yirmi üçüncü
günü halkı evlerine gönderdi. RAB'bin, Davut, Süleyman ve halkı İsrail için
yapmış olduğu iyilikten dolayı hepsi mutluydu, sevinçle coşuyordu.

Rab Süleyman'a Yine Görünüyor
(1Kr.9:1-9)

11 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve RAB'bin Tapınağı'yla kendi
sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince, 12 RAB geceleyin
ona görünerek şöyle dedi: "Duanı duydum. Burayı kendime kurban sunulan
tapınak olarak seçtim.
13 "Yağmur yağmasın diye göğü kapadığımda, toprağın ürününü yiyip
bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkımın arasına salgın
hastalık gönderdiğimde, 14 adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır,
bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım,
günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım. 15 Gözlerim burada
edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak. 16 Adım sürekli orada bulunsun
diye bu tapınağı seçip kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her
zaman orada olacaktır. 17 Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi yollarımı
izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan, 18
baban Davut'la, 'İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir'
diye yaptığım antlaşmaya bağlı kalıp krallığını pekiştireceğim.
19 "Ama siz yollarımdan sapar, kurallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka
ilahlara kulluk eder, taparsanız, 20 size verdiğim ülkeden sizi söküp atacağım,
adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün ulusların
aşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim. 21 Bu gösterişli tapınağın
önünden geçenler hayretle, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma
getirdi?' diye soracaklar. 22 Ve diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Mısır'dan
çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp
kulluk etti. RAB bu yüzden bu kötülükleri başlarına getirdi.' "

8

Süleyman'ın Öbür Etkinlikleri
(1Kr.9:10-28)

1 Süleyman RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını yirmi yılda bitirdi. 2 Sonra
Hiram'ın kendisine verdiği kentleri onarıp İsrailliler'in buralara yerleşmesini
sağladı. 3 Ardından Hamat-Sova üzerine yürüyerek orayı ele geçirdi. 4 Çölde
Tadmor Kenti'ni onardı. Hama yöresinde yaptırdığı bütün ambarlı kentlerin
yapımını bitirdi. 5 Yukarı ve Aşağı Beythoron'u yeniden kurup çevrelerini
surlarla, sürgülü kapılarla sağlamlaştırdı. 6 Baalat'ı ve yönetimindeki bütün
ambarlı kentleri, savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp
güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün toprak-
larda her istediğini yaptırmış oldu.
7 İsrail halkından olmayan Hititler, Amorlular, Perizliler, Hivliler ve Ye-
vuslular'dan artakalanlara gelince, 8 Süleyman İsrail halkının yok etmediği
bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum
bugün de sürüyor. 9 Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı.
Onlar savaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak
görev yaptılar. 10 Kral Süleyman adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de
İsrail halkındandı.

7:18 1Kr.2:4

11 Süleyman, "Karım İsrail Kralı Davut'un sarayında kalmamalı. Çünkü
RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* girdiği yerler kutsaldır" diyerek firavunun
kızını Davut Kenti'nden kendisi için yaptırdığı saraya getirtti.
12 Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RAB'be yakmalık sunular
sundu. 13 Şabat Günü, Yeni Ay, yılın üç bayramı –Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları– için Musa'nın buyurduğu sunuları günü gününe
sundu. 14 Babası Davut'un koyduğu kural uyarınca, kâhin bölüklerine ayrı
ayrı görevler verdi. Levililer'i Tanrı'yı övme ve her günün gerektirdiği
işlerde kâhinlere yardım etme görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölüklerine göre değişik kapılarda görevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu. 15 Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın
kâhinlerle Levililer'e verdiği buyruklardan ayrılmadılar.
16 RAB'bin Tapınağı'nın temelinin atıldığı günden bitimine dek Süleyman'ın
yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RAB'bin Tapınağı'nın yapımı
tamamlanmış oldu.
17 Bundan sonra Süleyman Esyon-Gever'e, Edom kıyısındaki Eylat'a gitti.
18 Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler
gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört
yüz elli talant* altın getirdiler.

9

Saba Kraliçesi Süleyman'ı Ziyaret Ediyor (1Kr.10:1-13)

1 Saba Kraliçesi, Süleyman'ın ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamak
için Yeruşalim'e geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla
yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi
Süleyman'la konuştu. 2 Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın
ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. 3-4 Süleyman'ın
bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup
kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti,
RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi
hayranlık içinde kaldı.
5 Krala, "Ülkemdeyken, yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım
doğruymuş" dedi, 6 "Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek anlatılanlara
inanmamıştım. Büyük bilgeliğinin yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarımdan daha üstünsün. 7 Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden
görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. 8 Senden hoşnut kalan,
adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun!
Tanrın İsrail'i sevdiği, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu
sağlaman için seni İsrail'e kral yaptı."
9 Saba Kraliçesi krala 120 talant* altın, çok büyük miktarda baharat ve
değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu.
10 Bu arada Hiram'ın adamlarıyla Süleyman'ın adamları Ofir'den altın,
algum† kerestesiyle değerli taşlar getirdiler. 11 Kral, RAB'bin Tapınağı'yla
sarayın basamaklarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu algum kerestesinden yaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti.

8:13 Say.28:9-15 * **8:18** "Dört yüz elli talant": Yaklaşık 15.5 ton. **9:1** Mat.12:42; Luk.11:31 * **9:9** "120 talant": Yaklaşık 4.1 ton. † **9:10** "Algum": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıç ağacı olduğu sanılıyor.

12 Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi.
Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan
sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

Kral Süleyman'ın Zenginliği
(1Kr.10:14-29; 2Ta.1:14-17)

13 Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı‡ buluyordu.
14 Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı.
Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman'a altın, gümüş getiriyorlardı.
15 Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel§ ağırlığında iki yüz
büyük kalkan yaptırdı. 16 Ayrıca her biri üç yüz şekel* ağırlığında dövme
altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı
adındaki saraya koydu.
17 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı. 18 Tahtın altı
basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan
yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.
19 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta
böylesi yapılmamıştı. 20 Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki
sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü
Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu. 21 Kralın gemileri Hiram'ın
adamlarının yönetiminde Tarşiş'e† giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş,
fildişi ve türlü maymunlarla‡ yüklü olarak dönerlerdi.
22 Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi.
23 Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları
onu görmek isterlerdi. 24 Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve
gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.
25 Süleyman'ın atlarla savaş arabaları için dört bin ahırı, on iki bin atlısı
vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını
da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. 26 Fırat Irmağı'ndan Filist bölgesine,
oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi. 27
Onun krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları
Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı. 28 Süleyman'ın atları Mısır'dan
ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi.

Süleyman'ın Ölümü
(1Kr.11:41-43)

29 Süleyman'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Peygamber Natan'ın
tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberlik yazılarında ve Bilici İddo'nun Nevat
oğlu Yarovam'a ilişkin görümlerinde yazılıdır. 30 Süleyman kırk yıl süreyle bütün
İsrail'i Yeruşalim'den yönetti. 31 Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası
Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

10

İsrailliler Rehavam'a Başkaldırıyor
(1Kr.12:1-20)

‡ **9:13** "666 talant": Yaklaşık 23 ton. § **9:15** "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg. * **9:16** "Üç yüz şekel": Yaklaşık 3.5 kg. † **9:21** "Tarşiş'e" ya da "Uzun yola". ‡ **9:21** "Türlü maymunlarla" ya da "Maymunlar ve tavuskuşlarıyla". **9:25** 1Kr.4:26 **9:26** Yar.15:18; 1Kr.4:21 **9:27** Yas.17:17 **9:28** Yas.17:16

1 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsrailliler kendisini kral ilan etmek
için orada toplanmışlardı. 2 Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat
oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'dan döndü. 3 İsrailliler Yarovam'ı çağırttılar.
Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler: 4 "Baban üzerimize ağır bir boyun-
duruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu
hafifletirsen sana kul köle oluruz."
5 Rehavam, "Üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından ayrıldı.
6 Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelen-
lere, "Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?" diye sordu.
7 İleri gelenler, "Halka iyi davranır, onları hoşnut eder, olumlu yanıt
verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler.
8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte
büyüdüğü genç görevlilerine danıştı: 9 "Siz ne yapmamı öğütlersiniz? 'Babanın
üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl bir yanıt
verelim?"
10 Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana, 'Babanın
üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen halka de ki, 'Benim küçük
parmağım, babamın belinden daha kalındır. 11 Babam size ağır bir boyun-
duruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi
kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.' "
12 Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin" sözü üzerine,
üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler. 13-14 İleri gelenlerin öğüdünü red-
deden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi:
"Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam
sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim." 15 Kral
halkı dinlemedi. Bu Tanrı'dandı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu
Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.
16 Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsrailliler,

"İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz,
Ne de payımız var!" diye bağırdılar,
"Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim!
Davut'un soyu başının çaresine baksın."

Böylece herkes evine döndü.
17 Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'e krallık yap-
maya başladı.
18 İsrailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Hadoram'ı taşa tutup
öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e
kaçtı. 19 İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

11

Şemaya'nın Peygamberliği (1Kr.12:21-24)

1 Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrailliler'le savaşıp onları yeniden egemen-
liği altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin
seçkin savaşçı topladı.
2 Bu arada RAB, Tanrı adamı Şemaya'ya şöyle seslendi: 3 "Süleyman oğlu
Yahuda Kralı Rehavam'a, Yahuda ve Benyamin bölgesinde yaşayan bütün
İsrailliler'e şunu söyle: 4 'RAB diyor ki, İsrailli kardeşlerinize saldırmayın, onlarla

10:16 2Sa.20:1

savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.' " RAB'bin bu sözlerini duyan halk Yarovam'a karşı savaşmaktan vazgeçti.

Rehavam Yahuda'yı Güçlendiriyor

5 Rehavam Yeruşalim'de yaşadı ve savunma amacıyla Yahuda'daki şu kentleri onardı: 6 Beytlehem, Etam, Tekoa, 7 Beytsur, Soko, Adullam, 8 Gat, Mareşa, Zif, 9 Adorayim, Lakiş, Azeka, 10 Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde surlu kentlerdi. 11 Rehavam bu kentlerin surlarını güçlendirerek buralara komutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı, şarap depoladı. 12 Her kent için kalkanlar, mızraklar sağladı. Kentleri iyice güçlendirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi altında kaldı.

13 İsrail'in her bölgesinden kâhinlerle Levililer Rehavam'dan yana geçtiler. 14 Levililer otlaklarını, mallarını bırakıp Yahuda ve Yeruşalim'e gelmişlerdi. Çünkü Yarovam'la oğulları onları RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırmıştı. 15 Yarovam tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağı biçimindeki putlar için kâhinler atamıştı. 16 İsrail'in her oymağından RAB'be, İsrail'in Tanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı olanlar ise, atalarının Tanrısı RAB'be kurban sunmak için kâhinlerle Levililer'in ardından Yeruşalim'e geldiler. 17 Üç yıl Davut'la Süleyman'ın izinde yürüyen bu kişiler, Süleyman oğlu Rehavam'ı destekleyerek Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler.

Rehavam'ın Ailesi

18 Rehavam Davut oğlu Yerimot'un kızı Mahalat'la evlendi. Mahalat'ın annesi Avihayil, İşay oğlu Eliav'ın kızıydı. 19 Mahalat Rehavam'a şu oğulları doğurdu: Yeuş, Şemarya, Zaham. 20 Rehavam Mahalat'tan sonra Avşalom'un kızı Maaka ile evlendi. Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı, Şelomit'i doğurdu. 21 Rehavam Avşalom'un kızı Maaka'yı öbür eşleriyle cariyelerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavam'ın on sekiz karısı, altmış cariyesi vardı. Bunlardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğu oldu.

22 Rehavam Maaka'dan doğan Aviya'yı kral yapmak amacıyla onu kardeşleri arasında önder ve tahta geçecek aday atadı. 23 Bilgece davranarak oğullarının bazılarını Yahuda ve Benyamin topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağladı ve birçok kadınla evlendirdi.

12

Şişak Yeruşalim'e Saldırıyor
(1Kr.14:21-31)

1 Rehavam krallığını pekiştirip güçlenince, İsrail* halkıyla birlikte RAB'bin Yasası'na sırt çevirdi. 2 Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı. Çünkü Rehavam'la halk RAB'be ihanet etmişti. 3 Şişak'ın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısır'dan onunla birlikte gelen Luvlu, Suklu, Kûşlu sayısız askeri vardı. 4 Şişak Yahuda'nın surlu kentlerini ele geçirerek Yeruşalim'e kadar geldi.

5 Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavam'a ve Şişak yüzünden Yeruşalim'de toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: "RAB, 'Siz beni bıraktınız. Ben de sizi bırakıp Şişak'ın eline teslim ettim' diyor."

6 İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, "RAB adildir" dediler.

7 RAB onların alçakgönüllü bir tutum takındıklarını görünce, Şemaya'ya şöyle dedi: "Madem alçakgönüllü bir tutum takındılar, onları yok etmeyeceğim;

11:15 1Kr.12:31 **11:15** Lev.17:7 * **12:1** "İsrail", yani "Yahuda".

biraz da olsa onları huzura kavuşturacağım. Öfkemi Şişak aracılığıyla Yeruşalim üzerine boşaltmayacağım. 8 Ama onları Şişak'a köle edeceğim. Öyle ki, bana hizmet etmekle öbür ulusların krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilsinler."

9 Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdığında, Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü. 10 Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti. 11 Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

12 Rehavam'ın alçakgönüllü bir tutum takınması üzerine RAB'bin öfkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahuda'da bazı iyi davranışlar da vardı.

13 Kral Rehavam Yeruşalim'de krallığını pekiştirerek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı. 14 Rehavam RAB'be yönelmeye yürekten kararlı olmadığı için kötülük yaptı.

15 Rehavam'ın yaptığı işler, başından sonuna dek, Peygamber Şemaya ve Bilici İddo'nun soyla ilgili tarihinde yazılıdır. Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. 16 Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın yerine oğlu Aviya kral oldu.

13

Aviya'nın Yahuda Krallığı (1Kr.15:1-8)

1 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda Kralı oldu. 2 Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Givalı Uriel'in kızı Mikaya'ydı.

Aviya'yla Yarovam arasında savaş vardı. 3 Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilik bir orduyla savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğit savaşçıdan oluşan bir orduyla ona karşı savaş düzenine girdi.

4 Aviya Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağı'na çıkıp şöyle seslendi: "Ey Yarovam ve bütün İsrailliler, beni dinleyin! 5 İsrail'in Tanrısı RAB'bin bozulmaz bir antlaşmayla* İsrail Krallığı'nı sonsuza dek Davut'a ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz? 6 Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleyman'a başkaldırdı. 7 Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu Rehavam'a baskı yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koyamayacak kadar genç ve deneyimsizdi.

8 "Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RAB'bin Krallığı'na karşı gelmeyi tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovam'ın ilahlarınız olsun diye yaptırdığı altın buzağılar da yanınızda. 9 RAB'bin kâhinlerini, Harunoğulları'yla Levililer'i kovmadınız mı? Onların yerine öbür halklar gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Atanmak için bir boğa ve yedi koçla gelen herkes, tanrı olmayanlara kâhin olabiliyor.

10 "Ama bizim Tanrımız RAB'dir, O'nu bırakmadık. RAB'be hizmet eden kâhinler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır. 11 Onlar her sabah, her akşam RAB'be yakmalık sunular sunar, hoş kokulu buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini dizerler. Her akşam altın kandilliğin kandillerini yakarlar. Biz Tanrımız RAB'bin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa siz O'na sırt çevirdiniz. 12 Tanrı bizimledir, O

12:9 1Kr.10:16-17; 2Ta.9:15-16 * **13:5** "Bozulmaz bir antlaşma": İbranice "Tuz antlaşması".

önderimizdir. O'nun kâhinleri borazanlarla size karşı savaş çağrısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, ataların ızın Tanrısı RAB'be karşı savaşmayın; çünkü başaramazsınız."
13 Yarovam askerlerinin bir bölümüyle Yahudalılar'ı önden karşılarken, öbür
bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti. 14 Yahudalılar önden,
arkadan kuşatıldıklarını görünce, RAB'be yakardılar. Kâhinler borazanlarını
çaldı. 15 Yahudalılar savaş çığlıkları attığı anda, Tanrı Yarovam'la İsrailliler'i
Aviya'yla Yahudalılar'ın önünde yenilgiye uğrattı. 16 İsrailliler Yahudalılar'ın
önünden kaçtı. Tanrı onları Yahudalılar'ın eline teslim etti. 17 Aviya'yla ordusu
İsrailliler'i bozguna uğrattı. İsrailliler'den beş yüz bin seçme asker öldürüldü.
18 Böylece İsrailliler yenilgiye uğradı, Yahudalılar'sa zafer kazandı. Çünkü
Yahudalılar atalarının Tanrısı RAB'be güvenmişlerdi.
19 Aviya Yarovam'ı kovaladı. Yarovam'a ait Beytel, Yeşana, Efron kentleriyle
çevrelerindeki köyleri ele geçirdi. 20 Aviya'nın krallığı döneminde Yarovam bir
daha eski gücünü toparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam
öldü.
21 Aviya ise gitgide krallığını güçlendirdi. On dört kadınla evlenip yirmi iki
erkek, on altı kız babası oldu.
22 Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledikleri, Peygamber
İddo'nun yorumunda yazılıdır.

14

1 Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa
kral oldu. Ülke Asa'nın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı.

Asa'nın Yahuda Krallığı (1Kr.15:9-12)

2 Asa Tanrısı RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı. 3 Yabancı ilahların
sunaklarını, puta tapılan yerleri kaldırdı. Dikili taşları parçaladı, Aşera put-
larını devirdi. 4 Yahudalılar'dan atalarının Tanrısı RAB'be yönelmelerini, O'nun
yasasına ve buyruklarına uymalarını istedi. 5 Yahuda'nın bütün kentlerinden
puta tapılan yerlerle buhur sunaklarını kaldırdı. Ülke onun yönetimi altında
barış içinde yaşadı. 6 Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahuda'daki bazı kentleri
surlarla çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. Çünkü RAB ona
esenlik vermişti.
7 Asa Yahudalılar'a, "Bu kentleri onaralım" dedi, "Onları surlarla kuşatıp
kulelerle, kapılarla, sürgülerle güçlendirelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü
Tanrımız RAB'be yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı."
Böylece yapım işlerini başarıyla bitirdiler.
8 Asa'nın Yahudalılar'la Benyaminliler'den oluşan bir ordusu vardı.
Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüz bin kişiydi.
Benyaminliler ise küçük kalkan ve yay taşıyan iki yüz seksen bin kişiydi.
Bunların hepsi yiğit savaşçılardı.
9 Kûşlu Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşa'ya ilerledi.
10 Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınlarında Sefata
Vadisi'nde savaş düzeni aldı.
11 Asa, Tanrısı RAB'be, "Ya RAB, güçlünün karşısında güçsüze yardım ede-
bilecek senden başka kimse yoktur" diye yakardı, "Ey Tanrımız RAB, bize
yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Senin adınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya
RAB, sen bizim Tanrımız'sın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın."

12 RAB Kûşlular'ı Asa'yla Yahudalılar'ın önünde bozguna uğrattı. Kûşlular
kaçmaya başladı. 13 Asa ordusuyla onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlular'dan
kurtulan olmadı. RAB'bin ve ordusunun önünde kırıldılar. Yahudalılar çok
miktarda mal yağmalayıp götürdüler. 14 Gerar'ın çevresindeki bütün köyleri
yerle bir ettiler. Çünkü RAB'bin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok mal
olduğundan onları yağmaladılar. 15 Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok
sayıda davar ve deveyi alıp Yeruşalim'e döndüler.

15

Asa'nın Yaptığı Yenilikler
(1Kr.15:13-15)

1 Tanrı'nın Ruhu Odet oğlu Azarya'nın üzerine indi. 2 Azarya, Kral Asa'ya
gidip şöyle dedi: "Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin!
RAB'le birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. O'nu ararsanız
bulursunuz. Ama O'nu bırakırsanız, O da sizi bırakır. 3 İsrail halkı uzun
süre gerçek Tanrı'dan, eğitici kâhinlerden ve yasadan uzak yaşadı. 4 Ama
sıkıntıya düştüklerinde İsrail'in Tanrısı RAB'be döndüler, O'nu arayıp buldular.
5 O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre ülkelerde yaşayanların
tümü büyük kargaşa içindeydi. 6 Ulus ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu.
Çünkü Tanrı onları çeşitli sıkıntılarla tedirgin ediyordu. 7 Ama siz güçlü olun,
cesaretinizi yitirmeyin. Yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız."

8 Asa bu sözleri, Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın* peygamberliğini
duyunca, cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin topraklarından, Efrayim'in
dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırdı. RAB'bin
Tapınağı'nın eyvanının önündeki RAB'bin sunağını onardı.

9 Efrayim'den, Manaşşe'den, Şimon'dan gelen birçok İsrailli, Tanrısı RAB'bin
Asa'yla birlikte olduğunu görünce onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle
Yahuda ve Benyamin halkını bir araya topladı. 10 Asa'nın krallığının on
beşinci yılının üçüncü ayında Yeruşalim'de toplandılar. 11 Yağmalamış oldukları
hayvanlardan yedi yüz sığırla yedi bin davarı o gün RAB'be kurban ettiler.
12 Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının Tanrısı RAB'be yönelmek için
antlaşma yaptılar. 13 Büyük küçük, kadın erkek, kim İsrail'in Tanrısı RAB'be
yönelmezse öldürülecekti. 14 Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak
RAB'bin önünde ant içtiler. 15 Yahudalılar bütün yürekleriyle içtikleri ant için
sevindiler. RAB'bi istekle arayıp buldular. O da onları her yandan esenlikle
kuşattı.

16 Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için
iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip parçaladıktan sonra Kidron
Vadisi'nde yaktı. 17 Ancak İsrail'den† puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama
yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı. 18 Babasının ve kendisinin adadığı
altını, gümüşü ve eşyaları Tanrı'nın Tapınağı'na getirdi.

19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

16

Asa'nın Son Yılları
(1Kr.15:16-24)

---

* **15:8** Bazı Vulgata elyazmaları "Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın", Masoretik metin "Peygamber Odet'in" (bkz. 15:1). † **15:17** "İsrail", yani "Yahuda".

1 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Baaşa
Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engelle-
mek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı.
2 Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki altın
ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikte Şam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a
gönderdi: 3 "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda
da bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen
de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini
çeksin."
4 Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordu komutanlarını İsrail
kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Mayim'i, Naftali'nin bütün
ambarlı kentlerini ele geçirdiler. 5 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını
durdurup işe son verdi. 6 Kral Asa bütün Yahudalılar'ı çağırttı; Baaşa'nın
Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bun-
larla Geva ve Mispa kentlerini onardı.
7 O sırada Bilici Hanani Yahuda Kralı Asa'ya gelip şöyle dedi: "Tanrın RAB'be
güveneceğine Aram Kralı'na güvendin. Bu yüzden Aram Kralı'nın ordusu
elinden kurtuldu. 8 Kûşlular'la* Luvlular, çok sayıda savaş arabaları, atlılarıyla
büyük bir ordu değil miydiler? Ama sen RAB'be güvendin, O da onları eline
teslim etti. 9 RAB'bin gözleri bütün yürekleriyle kendisine bağlı olanlara güç
vermek için her yeri görür. Akılsızca davrandın. Bundan böyle hep savaş
içinde olacaksın."
10 Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünkü söyledikleri onu
kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı.
11 Asa'nın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının
tarihinde yazılıdır. 12 Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından
hastalandı. Durumu çok ağırdı. Hastalığında RAB'be yöneleceğine hekimlere
başvurdu. 13 Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu. 14 Onu
özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşit baharat dolu bir sedyeye
yatırarak Davut Kenti'nde kendisi için yaptırdığı mezara gömdüler. Onuruna
çok büyük bir ateş yaktılar.

17

Yehoşafat'ın Yahuda Krallığı

1 Asa'nın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsrail'e karşı krallığını
pekiştirdi. 2 Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi;
Yahuda'ya ve babası Asa'nın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker
yerleştirdi.
3 RAB Yehoşafat'laydı. Çünkü Yehoşafat atası Davut'un başlangıçtaki yol-
larını izledi; Baallar'a* yöneleceğine, 4 babasının Tanrısı'na yöneldi; İsrail
halkının yaptıklarına değil, Tanrı'nın buyruklarına uydu. 5 RAB onun yönetimi
altındaki krallığı pekiştirdi. Bütün Yahudalılar ona armağanlar getirdi. Böylece
Yehoşafat büyük zenginliğe ve onura kavuştu. 6 Yüreği RAB'de* cesaret buldu,
puta tapılan yerleri ve Aşera putlarını Yahuda'dan kaldırdı.
7 Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla görevlilerinden
Ben-Hayil'i, Ovadya'yı, Zekeriya'yı, Netanel'i, Mikaya'yı Yahuda kentlerine
gönderdi. 8 Onlarla birlikte şu Levililer'i de gönderdi: Şemaya, Netanya,
Zevadya, Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya.
Kâhinlerden Elişama ile Yehoram'ı gönderdi. 9 RAB'bin Yasa Kitabı'nı yanlarına

* **17:6** "RAB'de": İbranice "RAB'bin yollarında".

alıp Yahuda'da halka öğrettiler. Bütün Yahuda kentlerini dolaşarak halka ders verdiler.
10 Yahuda'yı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkusu sardı. Bu yüzden
Yehoşafat'a karşı savaşamadılar. 11 Bazı Filistliler Yehoşafat'a haraç olarak
armağanlar ve gümüş verdiler. Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi
yüz koçla yedi bin yedi yüz teke. 12 Yehoşafat giderek güçlendi. Yahuda'da
kaleler, ambarlı kentler yaptırdı. 13 Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı.
Yeruşalim'e deneyimli yiğit savaşçılar yerleştirdi. 14 Bunlar boylarına göre şöyle
kaydedilmişlerdi:
Yahuda'dan binbaşılar: Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker;
15 Yanında Komutan Yehohanan ve komutasında 280 000 asker;
16 Onun yanında kendini RAB'bin hizmetine adayan Zikri oğlu Amatsya ve
komutasında 200 000 yiğit asker.
17 Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ile komutasında yay ve
kalkanla silahlanmış 200 000 asker;
18 Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış 180 000 asker.
19 Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerleştirdiği askerlerin yanısıra,
ona hizmet ediyorlardı.

18

Peygamber Mikaya Ahav'ı Uyarıyor
(1Kr.22:1-28)

1 Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahav'a
akraba oldu. 2 Birkaç yıl sonra Samiriye Kenti'nde yaşayan Ahav'ı görmeye
gitti. Ahav onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar, sığır keserek Ramot-
Gilat'a saldırmak için onu kışkırttı.
3 İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle
birlikte savaşır mısın?" diye sordu.
Yehoşafat, "Beni kendin, halkımı halkın say. Savaşta sana eşlik edeceğiz"
diye yanıtladı, 4 "Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi.
5 İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı
savaşalım mı, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu.
Peygamberler, "Savaş, çünkü Tanrı kenti senin eline teslim edecek" diye
yanıtladılar.
6 Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok
mu?" diye sordu.
7 İsrail Kralı, "Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var" diye yanıtladı, "Onun
aracılığıyla RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü
benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler."
Yehoşafat, "Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!" dedi.
8 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen Yimla oğlu Mikaya'yı getir!" diye
buyurdu.
9 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye
Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün
peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. 10 Kenaana oğlu
Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: "RAB diyor ki,
'Aramlılar'ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.' "
11 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: "Ramot– Gilat'a saldır,
kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek."

12 Mikaya'yı çağırmaya giden görevli ona, “Bak! Peygamberler bir ağızdan
kral için olumlu şeyler söylüyorlar” dedi, “Rica ederim, senin sözün de on-
larınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.”
13 Mikaya, “Yaşayan RAB'bin hakkı için, Tanrım ne derse onu söyleyeceğim”
diye karşılık verdi.
14 Mikaya gelince kral, “Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi,
yoksa vaz mı geçeyim?” diye sordu.
Mikaya, “Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edile-
cek” diye yanıtladı.
15 Bunun üzerine kral, “RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey
söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?” diye sordu.
16 Mikaya şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar
gibi gördüm. RAB, ‘Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün’
dedi.”
17 İsrail Kralı Ahav Yehoşafat'a, “Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep
kötü şeyler söyler dememiş miydim?” dedi.
18 Mikaya konuşmasını sürdürdü: “Öyleyse RAB'bin sözünü dinleyin!
Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda
duruyordu. 19 RAB sordu: ‘Ramot-Gilat'a saldırıp ölsün diye İsrail Kralı Ahav'ı
kim kandıracak?’
“Kimi şöyle, kimi böyle derken, 20 bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve,
‘Ben onu kandıracağım’ dedi.
“RAB, ‘Nasıl?’ diye sordu.
21 “Ruh, ‘Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'ın bütün peygamberlerine yalan
söyleteceğim’ diye karşılık verdi.
“RAB, ‘Onu kandırmayı başaracaksın’ dedi, ‘Git, dediğini yap.’
22 “İşte RAB bu peygamberlerinin ağzına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana
kötülük etmeye karar verdi.”
23 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. “RAB'bin
Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?” dedi.
24 Mikaya, “Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin” diye
yanıtladı.
25 Bunun üzerine İsrail Kralı, “Mikaya'yı kentin yöneticisi Amon'a ve kralın
oğlu Yoaş'a götürün” dedi, 26 “Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı
cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini
söyleyin!”
27 Mikaya, “Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla
konuşmamış demektir” dedi ve, “Herkes bunu duysun!” diye ekledi.

Ahav'ın Ölümü (1Kr.22:29-35)

28 İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için
yola çıktılar. 29 İsrail Kralı, Yehoşafat'a, “Ben kılık değiştirip savaşa öyle gire-
ceğim, ama sen kral giysilerini giy” dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdi,
sonra savaşa girdiler.
30 Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, “İsrail Kralı dışında, büyük
küçük hiç kimseye saldırmayın!” diye buyruk vermişti. 31 Savaş arabalarının
komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler.
Yehoşafat yakarmaya başladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldıranların

18:16 Say.27:17; Hez.34:5; Zek.10:2; Mat.9:36; Mar.6:34

yönünü değiştirdi. 32 Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini
bıraktılar.
33 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının
birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, "Dönüp beni savaş alanından çıkar,
yaralandım" dedi. 34 Savaş o gün şiddetlendi. Arabasında Aramlılar'a karşı
akşama kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

19

Bilici Yehu Yehoşafat'ı Paylıyor

1 Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yeruşalim'deki sarayına güvenlik içinde döndü.
2 Hanani oğlu Bilici Yehu, Kral Yehoşafat'ı karşılamaya giderek ona şöyle dedi:
"Kötülere yardım edip RAB'den nefret edenleri mi sevmen gerekir? Bunun
için RAB'bin öfkesi senin üstünde olacak. 3 Ancak, bazı iyi yönlerin de var.
Ülkeden Aşera putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrı'ya yönelmeye karar
verdin."

Yehoşafat'ın Yaptığı Yenilikler

4 Yehoşafat Yeruşalim'de yaşadı. Beer-Şeva'dan Efrayim dağlık bölgesine kadar
yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrısı RAB'be döndürdü.
5 Ülkeye, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yargıçlar atadı. 6 Onlara,
"Yaptıklarınıza dikkat edin" dedi, "Çünkü insan adına değil, yargı verirken
sizinle olan RAB adına yargılayacaksınız. 7 Onun için RAB'den korkun, dikkatle
yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi
kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz."
8 RAB'bin yargılarını uygulamak, davalara bakmak için Yehoşafat
Yeruşalim'e de bazı Levililer'i, kâhinleri, İsrail* boy başlarını atadı. Bunlar
Yeruşalim'de yaşadılar†. 9 Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: "Görevinizi
RAB korkusuyla, bağlılıkla, bütün yüreğinizle yapmalısınız. 10 Kentlerde
yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada –kan davası, Kutsal Yasa,
buyruklar, kurallar ya da ilkelerle ilgili her konuda– onları RAB'be karşı
suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfkelenmesin.
Böyle yaparsanız suç işlememiş olursunuz.
11 "RAB'be ilişkin her konuda Başkâhin Amarya, krala ilişkin her konuda ise
Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevadya size başkanlık edecek. Levililer
de görevli olarak size yardımcı olacaklar. Yürekli olun, bu buyrukları uygulayın.
RAB doğru kişiyle olsun!"

20

Moavlılar'la Ammonlular'a Karşı Savaş

1 Bundan sonra Moavlılar, Ammonlular ve Meunlular'ın* bir kısmı
Yehoşafat'la savaşmak için yola çıktılar. 2 Birkaç kişi Yehoşafat'a gidip, "Gölün
öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu
anda Haseson-Tamar'da –Eyn-Gedi'de–" dediler. 3 Korkuya kapılan Yehoşafat
RAB'be danışmaya karar verdi ve bütün Yahuda'da oruç ilan etti. 4 RAB'be
yönelmek için Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp RAB'den
yardım diledi.
5 Yehoşafat RAB'bin Tapınağı'nda, yeni avlunun önünde, Yahuda ve
Yeruşalim topluluğunun arasına gidip durdu.

---

* **19:8** "İsrail", yani "Yahuda". † **19:8** "Bunlar Yeruşalim'de yaşadılar" ya da "Yeruşalim'e döndüler".
* **20:1** Septuaginta "Meunlular", Masoretik metin "Ammonlular" (bkz. 26:7).

6 “Ey atalarımızın Tanrısı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil misin?” dedi,
“Ulusların bütün krallıklarını yöneten sensin. Güç, kudret senin elinde. Kimse
sana karşı duramaz. 7 Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrail'in
önünden kovan ve ülkeyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil
misin? 8 Onlar orada yaşadılar, adına bir tapınak kurdular ve, 9 ‘Başımıza bela,
savaş, yargı, salgın hastalık, kıtlık gelirse, adının bulunduğu bu tapınağın ve
senin önünde duracağız’ dediler, ‘Sıkıntıya düştüğümüzde sana yakaracağız,
sen de duyup bizi kurtaracaksın.’

10 “İşte Ammonlular, Moavlılar ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlar!
Mısır'dan çıktıktan sonra İsrailliler'in onların ülkesine girmelerine izin ver-
medin. Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi. 11 Ama
bak, bunun karşılığını bize nasıl ödüyorlar! Bize miras olarak vermiş olduğun
mülkünden bizi kovmaya geliyorlar. 12 Ey Tanrımız, onları yargılamayacak
mısın? Çünkü bize saldıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne
yapacağımızı bilemiyoruz. Gözümüz sende.”

13 Bütün Yahudalılar, çoluk çocuklarıyla birlikte RAB'bin önünde duruyordu.
14 RAB'bin Ruhu topluluğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu
Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Levili Yahaziel'in üzerine indi. 15
Yahaziel şöyle dedi: “Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de
oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: ‘Bu büyük ordudan korkmayın,
yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. 16 Yarın onlarla savaşmaya
çıkın. Onları vadinin sonunda, Yeruel kırlarında, Sits Yokuşu'nu çıkarlarken
bulacaksınız. 17 Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup
bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yeruşalim
halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle
olacak!’ ”

18 Yehoşafat yüzüstü yere kapandı. Yahuda halkıyla Yeruşalim'de oturanlar
da RAB'bin önünde yere kapanıp O'na tapındılar. 19 Sonra Kehatoğulları'ndan
ve Korahoğulları'ndan bazı Levililer ayağa kalkıp İsrail'in Tanrısı RAB'bi yüksek
sesle övdüler.

20 Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kırlarına doğru yola çıktılar. Yola
koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: “Beni dinleyin, ey Yahuda halkı
ve Yeruşalim'de oturanlar! Tanrınız RAB'be güvenin, güvenlikte olursunuz.
O'nun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.” 21 Yehoşafat halka
danıştıktan sonra RAB'be ezgi okumak, O'nun kutsallığının görkemini övmek
için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı:

“RAB'be şükredin,
Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!”

22 Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RAB Yahuda'ya saldıran
Ammonlular'a, Moavlılar'a ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kur-
muştu. Hepsi bozguna uğratıldı. 23 Ammonlular'la Moavlılar, Seir dağlık
bölgesinde yaşayan halkı büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar. Seirliler'i
yok ettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başladılar.

24 Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama
sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı. 25 Malları
yağmalamaya giden Yehoşafat'la askerleri, ölülerin arasında çok miktarda mal,
giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma
edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü. 26 Dördüncü gün

20:7 Yşa.41:8; Yak.2:23 **20:10** Yas.2:4-19 **20:15** Yas.20:1-4

Beraka† Vadisi'nde toplanarak RAB'be övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı.
27 Bundan sonra bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı Yehoşafat'ın önderliğinde sevinçle Yeruşalim'e döndü. Çünkü RAB düşmanlarını bozguna uğratarak onları sevindirmişti. 28 Çenk, lir ve borazan çalarak Yeruşalim'e, RAB'bin Tapınağı'na gittiler. 29 RAB'bin İsrail'in düşmanlarına karşı savaştığını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı. 30 Yehoşafat'ın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrısı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı.

Yehoşafat'ın Krallığının Sonu (1Kr.22:41-50)

31 Yehoşafat Yahuda'yı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı. 32 Babası Asa'nın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 33 Ancak alışılagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ atalarının Tanrısı'na bütün yüreğiyle yönelmemişti.
34 Yehoşafat'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehu'nun tarihinde yazılıdır.
35 Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha veren İsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı. 36 Tarşiş'e gidecek gemiler‡ yapmak için anlaştılar. Gemileri Esyon-Gever'de yaptılar. 37 Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı şöyle peygamberlik etti: "Ahazya ile anlaşmaya vardığın için RAB işini bozacak." Gemiler Tarşiş'e§ gidemeden parçalandı.

21

1 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

Yehoram'ın Yahuda Krallığı (2Kr.8:17-24)

2 Yehoşafat oğlu Yehoram'ın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların tümü İsrail* Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı.
3 Babaları onlara çok miktarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahuda'da surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştı.
4 Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail önderlerini kılıçtan geçirtti. 5 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. 6 Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibi İsrail kralларının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 7 Ama RAB Davut'la yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.
8 Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular. 9 Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. 10 Edomlular'ın Yahuda'ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor.

---

† **20:26** "Beraka": "Övgü" ya da "Kutsama" anlamına gelir. ‡ **20:36** "Tarşiş'e gidecek gemiler" ya da "Uzun yol gemileri". § **20:37** "Tarşiş'e" ya da "Uzun yola". * **21:2** "İsrail", yani "Yahuda". **21:7** 1Kr.11:36; 15:4; 2Kr.8:19; Mez.132:17 **21:8** Yar.27:40

O sırada Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı
RAB'bi bırakmıştı. 11 Yahuda tepelerinde puta tapılan yerler bile yapmış,
Yeruşalim halkının putlara bağlanmasına önayak olmuş, Yahuda halkını günaha
sürüklemişti.
12 Yehoram Peygamber İlyas'tan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi:
"Atan Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Baban Yehoşafat'ın ve Yahuda
Kralı Asa'nın yollarını izlemedin. 13 İsrail krallarının yolunu izledin.
Ahav'ın ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yeruşalim halkının putlara
bağlanmasına önayak oldun. Üstelik kendi ailenden, senden daha iyi olan
kardeşlerini öldürttün. 14 Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karılarını ve
senin olan her şeyi büyük bir yıkımla vuracak. 15 Sen de korkunç bir
bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların
dışarı dökülene dek günlerce süreneceksin.' "
16 RAB Filistliler'i ve Kûşlular'ın* yanında yaşayan Araplar'ı Yehoram'a karşı
kışkırttı. 17 Saldırıp Yahuda'ya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın
oğullarıyla karılarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yehoahaz'dan† başka
oğlu kalmadı.
18 Sonra RAB Yehoram'ı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı.
19 Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı
döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun
onuruna ateş yakmadı.
20 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı.
Ölümüne kimse üzülmedi. Onu Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların
mezarlığına gömmediler.

22

Ahazya'nın Yahuda Krallığı (2Kr.8:25-29; 9:21-28)

1 Yeruşalim halkı Yehoram'ın en küçük oğlu Ahazya'yı babasının yerine kral
yaptı. Çünkü Araplar'la ordugaha gelen akıncılar büyük kardeşlerinin hepsini
öldürmüştü. Dolayısıyla Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu.
2 Ahazya yirmi iki* yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı.
Annesi Omri'nin torunu Atalya'ydı.
3 Ahazya da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu kötülüğe itiy-
ordu. 4 Ahav ailesi gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Çünkü babasının
ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecek öğütler veriyordu. 5 Ahazya
onların öğütlerine uyarak, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere İsrail Kralı
Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar.
6 Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların
iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da
yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.
7 Yoram'ı ziyaret eden Ahazya'yı Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazya oraya
varınca, Yoram'la birlikte Nimşi oğlu Yehu'yu karşılamaya gitti; RAB Yehu'yu
Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmişti. 8 Yehu, Ahav soyunu
cezalandırırken, Ahazya'ya hizmet eden Yahuda önderleriyle Ahazya'nın
yeğenlerini bulup hepsini öldürdü. 9 Sonra Ahazya'yı aramaya koyuldu.
Onu Samiriye'de gizlenirken yakalayıp Yehu'ya getirdiler, sonra öldürdüler.
Ahazya'yı, "Bütün yüreğiyle RAB'be yönelen Yehoşafat'ın torunudur" diyerek

† **21:17** "Yehoahaz": Ahazya diye de bilinir.
* **22:2** 2Kr.8:26, bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice "Yirmi iki", Masoretik metin "Kırk iki". **22:6** 2Kr.9:15-16

gömdüler. Böylece Ahazya'nın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı.

Atalya Yönetime El Koyuyor
(2Kr.11:1-3)

10 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, Yahuda'da
kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı. 11 Ne var ki, Kral Yeho-
ram'ın kızı Yehoşavat, Ahazya oğlu Yoaş'ı kralın öldürülmek istenen öteki
oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi.
Yehoşavat Kral Yehoram'ın kızı, Kâhin Yehoyada'nın karısı, Ahazya'nın da
üvey kızkardeşiydi. Öldürülmesin diye çocuğu Atalya'dan gizledi. 12 Atalya
ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca Tanrı'nın Tapınağı'nda onların yanında
gizlendi.

23

Atalya'ya Karşı Ayaklanma
(2Kr.11:4-16)

1 Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada yüzbaşı olan Yeroham oğlu Azarya,
Yehohanan oğlu İsmail, Ovet oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya, Zikri oğlu
Elişafat'la bir antlaşma yaptı. 2 Yahuda'yı dolaşarak bütün kentlerden Lev-
ililer'le İsrail* boy başlarını topladılar. Yeruşalim'e dönen 3 topluluk Tanrı'nın
Tapınağı'nda kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: "Davut'un
soyuna ilişkin RAB'bin verdiği söz uyarınca, kralın oğlu kral olacak. 4 Siz
şunları yapacaksınız: Şabat Günü göreve giden kâhinlerle Levililer'in üçte biri
kapılarda nöbet tutacak, 5 üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısı'nda du-
racak. Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nın avlularında toplanacak. 6 Kâhinlerle
görevli Levililer'in dışında RAB'bin Tapınağı'na kimse girmesin. Onlar kutsal
oldukları için girebilirler. Halk da RAB'bin buyruğunu yerine getirmeye özen
gösterecek. 7 Levililer yalın kılıç kralın çevresini saracaklar. Tapınağa yaklaşan
olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin."
8 Levililer'le Yahudalılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına
uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını aldılar.
Çünkü Kâhin Yehoyada bölüklere izin vermemişti. 9 Kâhin Yehoyada Tanrı'nın
Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalan mızrakları ve büyük küçük kalkanları
yüzbaşılara dağıttı. 10 Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine
tapınağın güneyinden kuzeyine kadar bütün silahlı adamları yerleştirdi.
11 Yehoyada'yla oğulları kralın oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıp başına taç koydular.
Tanrı'nın Yasası'nı da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshederek,
"Yaşasın kral!" diye bağırdılar.
12 Atalya koşuşan, kralı öven halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RAB'bin
Tapınağı'nda toplananların yanına gitti. 13 Baktı, kral tapınağın girişinde
sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış.
Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyor, ezgiciler çalgılarıyla övgüleri
yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik! Hainlik!" diye bağırdı.
14 Kâhin Yehoyada yüzbaşıları çağırarak, "O kadını aradan çıkarın. Ardından
kim giderse kılıçtan geçirin" diye buyruk verdi. Çünkü, "Onu RAB'bin
Tapınağı'nda öldürmeyin" demişti. 15 Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na
varır varmaz öldürüldü.

Kâhin Yehoyada'nın Yaptığı Yenilikler
(2Kr.11:17-20)

---

* **23:2** "İsrail", yani "Yahuda". **23:3** 2Sa.7:12

16 Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için kendisiyle halk ve kral arasında
bir antlaşma yaptı. 17 Bütün halk gidip Baal'ın* tapınağını yıktı. Sunaklarını,
putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler.
18 Yehoyada Levili kâhinleri RAB'bin Tapınağı'ndaki işin başına getirdi. On-
ları Davut tarafından atanmış oldukları görevleri yerine getirmek, Musa'nın
Yasası'nda yazılanlar uyarınca RAB'be yakmalık sunular sunmak ve Davut'un
koyduğu düzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi. 19 Ayrıca din-
sel açıdan herhangi bir nedenle kirli birinin içeri girmemesi için RAB'bin
Tapınağı'nın kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi. 20 Sonra yüzbaşıları, soy-
luları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kralı RAB'bin
Tapınağı'ndan getirdi. Yukarı Kapı'dan geçip saraya girerek kralı tahta oturt-
tular. 21 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla
öldürülmüştü.

24

Yoaş Tapınağı Onarıyor (2Kr.12:1-16)

1 Yoaş yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi
Beer-Şevalı Sivya'ydı. 2 Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde
doğru olanı yaptı. 3 Yehoyada onu iki kadınla evlendirdi. Yoaş'ın onlardan
oğulları, kızları oldu.
4 Bir süre sonra Yoaş RAB'bin Tapınağı'nı onarmaya karar verdi. 5 Kâhinlerle
Levililer'i toplayarak şöyle dedi: "Yahuda kentlerine gidip Tanrınız'ın
Tapınağı'nı onarmak için gerekli yıllık parayı bütün İsrail halkından toplayın.
Bunu hemen yapın." Ama Levililer hemen işe girişmediler.
6 Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyada'yı çağırıp, "RAB'bin kulu Musa'nın
ve İsrail topluluğunun Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi
Yahuda ve Yeruşalim'den toplasınlar diye Levililer'i neden uyarmadın?" diye
sordu.
7 Çünkü o kötü kadının, Atalya'nın oğulları, RAB Tanrı'nın Tapınağı'na zorla
girerek bütün adanmış eşyaları Baallar için kullanmışlardı.
8 Kralın buyruğu uyarınca bir sandık yapılarak RAB'bin Tapınağı'nın
kapısının dışına yerleştirildi. 9 Tanrı'nın kulu Musa'nın çölde İsrail halkına
koyduğu vergiyi RAB'be getirmeleri için Yahuda ve Yeruşalim halkına bir çağrı
yapıldı. 10 Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek
sandığın içine attılar. 11 Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyorlardı.
Çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhinin görevlisine haber
veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı.
Bunu her gün yaptılar ve çok para topladılar. 12 Kral Yoaş'la Yehoyada parayı
RAB'bin Tapınağı'nda yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RAB'bin
Tapınağı'nı onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç işçileri
tuttular.
13 İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi.
Tanrı'nın Tapınağı'nı eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar. 14 Onarım işi
bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyada'ya getirdiler. Bununla RAB'bin
Tapınağı'ndaki hizmet ve yakmalık sunuları sunmak için gereçler, tabaklar,
altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin Tapınağı'nda
sürekli yakmalık sunu sunuldu.

24:6 Çık.30:11-16

15 Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü. 16 İsrail'de
Tanrı'ya ve Tanrı'nın Tapınağı'na yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı ken-
disini Davut Kenti'nde kralların yanına gömdüler.

Yoaş'ın Kötülüğü

17 Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda önderleri gelip kralın önünde
eğildiler. Kral da onları dinledi. 18 Atalarının Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı
terk ederek Aşera putlarıyla öbür putlara taptılar. Suçları yüzünden RAB
Yahuda ve Yeruşalim halkına öfkelendi. 19 Kendisine dönmeleri için aralarına
peygamberler gönderdi. Bu peygamberler halkı uyardılarsa da, onlara kulak
asmadılar.
20 O zaman Tanrı'nın Ruhu Kâhin Yehoyada oğlu Zekeriya'nın üzerine
indi*. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: "Tanrı şöyle diyor: 'Niçin
buyruklarıma karşı geliyorsunuz? İşleriniz iyi gitmeyecek. Çünkü siz beni
bıraktınız, ben de sizi bıraktım.' "
21 Bunun üzerine Zekeriya'ya düzen kurdular. Kralın buyruğuyla RAB'bin
Tapınağı'nın avlusunda taşa tutup onu öldürdüler. 22 Kral Yoaş Zekeriya'nın
babası Yehoyada'nın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zek-
eriya ölürken, "RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun" dedi.
23 Yıl sonunda† Aram ordusu Yoaş'a saldırıp Yahuda ve Yeruşalim'e girdi.
Halkın bütün önderlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam
Kralı'na gönderdiler. 24 Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB
çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının
Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoaş'ı cezalandırmış oldu.
25 Aramlılar Yoaş'ı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler. Yoaş'ın görevlileri,
Kâhin Yehoyada'nın oğlunun kanını döktüğü için, düzen kurup onu yatağında
öldürdüler. Yoaş'ı Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına
gömmediler.
26 Yoaş'a düzen kuranlar şunlardı: Ammonlu Şimat adlı kadının oğlu Zavat,
Moavlı Şimrit adlı kadının oğlu Yehozavat. 27 Yoaş'ın oğullarının öyküsü, ken-
disine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla
ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya
kral oldu.

25

Amatsya'nın Yahuda Krallığı
(2Kr.14:1-22)

1 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl
krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı. 2 Amatsya RAB'bin gözünde
doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğiyle yapmadı. 3 Krallığını güçlendirdikten
sonra, babasını öldüren görevlileri öldürttü. 4 Ancak Musa'nın kitabındaki
yasaya uyarak çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocuklarının
günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı
için öldürülecek" diye buyurmuştu.
5 Amatsya Yahudalılar'ı topladı. Bütün Yahudalılar'la Benyaminliler'i boy-
larına göre binbaşıların ve yüzbaşıların denetimine verdi. Yaşları yirmi ve
yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşa hazır, mızrak ve kalkan

24:20 Mat.23:35; Luk.11:51; İbr.11:37 * **24:20** "Zekeriya'nın üzerine indi": İbranice "Zekeriya'yı kuşandı". † **24:23** "Yıl sonunda": O çağda kullanılan iki ayrı takvime göre ya "Sonbahar" ya da "İlkbahar" olabilir. **25:4** Yas.24:16; Hez.18:20

kullanabilen üç yüz bin seçme asker olduğunu saptadı. 6 Ayrıca İsrail'den yüz
talant* gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu.
7 Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi: "Ey kral, İsrail'den gelen
askerler seninle savaşa gitmesin. Çünkü RAB İsrailliler'le, yani Efrayimliler'le
birlikte değil. 8 Gidersen, yiğitçe savaşsan bile Tanrı seni düşmanın önünde
bozguna uğratacak. Tanrı'nın yardım etmeye de, bozguna uğratmaya da gücü
vardır."
9 Amatsya, "Ya İsrail askerleri için ödediğim yüz talant ne olacak?" diye
sordu.
Tanrı adamı, "RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir" diye karşılık
verdi.
10 Bunun üzerine Amatsya Efrayim'den gelen askerlerin evlerine
dönmelerini buyurdu. Yahudalılar'a çok kızan askerler büyük bir öfke içinde
evlerine döndüler.
11 Amatsya cesaretini toplayarak ordusunu Tuz Vadisi'ne götürdü. Yahu-
dalılar orada on bin Seirli'yi öldürdü. 12 Sağ olarak ele geçirdikleri on bin kişiyi
de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsi paramparça oldu.
13 Bu arada Amatsya'nın kendisiyle birlikte savaşa katılmamaları için geri
gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythoron arasındaki Yahuda kentlerine
saldırdılar. Üç bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar.
14 Amatsya, Edomlular'ı bozguna uğrattıktan sonra, dönüşte Seir halkının
putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur
yaktı. 15 RAB Amatsya'ya öfkelendi. Ona bir peygamber göndererek, "Halkını
senin elinden kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapıyorsun?" diye
sordu. 16 Peygamber konuşmasını sürdürmekteyken Amatsya ona, "Seni krala
danışman mı atadık? Sus! Yoksa öldürüleceksin" dedi.
Peygamber, "Tanrı'nın seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum. Çünkü
sen bu kötülüğü yaptın, öğüdüme de aldırış etmedin!" dedikten sonra sustu.
17 Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla konuştuktan sonra Yehu oğlu
Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber
gönderdi.
18 İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi
gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver'
diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner.
19 İşte Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Otur evinde! Niçin
bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın."
20 Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun böyle olması Tanrı'nın
isteğiydi. Edom'un ilahlarına taptıkları için Tanrı onları düşmanın eline
teslim etmeye karar vermişti. 21 Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı
Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde
karşılaştı. 22 İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine
kaçtı. 23 İsrail Kralı Yehoaş, Yehoahaz† oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amat-
sya'yı Beytşemeş'te yakalayıp Yeruşalim'e götürdü. Efrayim Kapısı'ndan Köşe
Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık‡ bölümünü yıktırdı.
24 Tanrı'nın Tapınağı'nda Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü,
eşyaları, sarayın hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına alıp
Samiriye'ye döndü.

* **25:6** "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. † **25:23** "Yehoahaz": Ahazya diye de bilinir. ‡ **25:23** "Dört yüz arşın": Yaklaşık 180 m.

Yahuda Kralı Amatsya'nın Ölümü (2Kr.14:17-20)

25 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın
ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. 26 Amatsya'nın yaptığı öbür
işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
27 RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak Yeruşalim'de Am-
atsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e kaçtı. Ardından adam
göndererek onu öldürttüler. 28 Ölüsü at sırtında getirildi, Yahuda Kenti'nde§
atalarının yanına gömüldü.

26

Uzziya'nın Yahuda Krallığı (2Kr.14:21-22; 15:1-7)

1 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Uzziya'yı* kral
yaptı. 2 Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Uzziya Eylat
Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı. 3 Uzziya on altı yaşında kral oldu ve
Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı. 4 Babası
Amatsya gibi, Uzziya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 5 Kendisine Tanrı
korkusunu öğreten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi. RAB'be yöneldiği
sürece Tanrı onu başarılı kıldı.
6 Uzziya Filistliler'e savaş açtı. Gat, Yavne ve Aşdot'un surlarını yıktırdı.
Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu. 7 Filistliler'e,
Gur-Baal'da yaşayan Araplar'a ve Meunlular'a karşı Tanrı ona yardım
etti. 8 Ammonlular Uzziya'ya haraç vermeye başladılar. Gitgide güçlenen
Uzziya'nın ünü Mısır sınırına dek ulaştı.
9 Uzziya Yeruşalim'de Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun köşesi üzerinde
kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı. 10 Şefela'da ve ovada çok sayıda hayvanı
olduğundan, kırda gözetleme kuleleri yaptırarak birçok sarnıç açtırdı. Dağlık
bölgelerde, verimli topraklarda da ırgatları, bağcıları vardı; çünkü toprağı
severdi. 11 Uzziya'nın savaşa hazır bir ordusu vardı. Kralın komutan-
larından Hananya'nın denetiminde Yazman Yeiel'le görevli Maaseya'nın yap-
tığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa girerdi. 12 Yiğit
savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2 600'dü. 13 Bunların komutası altında
krala yardım etmek için düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan
bir ordu vardı. 14 Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay,
sapan taşı sağladı. 15 Yeruşalim'de becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler
yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere
yerleştirdi. Uzziya'nın ünü uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü
yardım sayesinde büyük güce kavuşmuştu.
16 Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıldı.
Tanrısı RAB'be ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RAB'bin
Tapınağı'na girdi. 17 Kâhin Azarya ile RAB'bin yürekli seksen kâhini de ardısıra
tapınağa girdiler. 18 Kral Uzziya'ya karşı durarak, "Ey Uzziya, RAB'be
buhur yakmaya hakkın yok!" dediler, "Ancak Harun soyundan kutsanmış
kâhinler buhur yakabilir. Tapınaktan çık! Çünkü sen RAB'be ihanet ettin; RAB
Tanrı da seni onurlandırmayacak!" 19 Buhur yakmak için elinde buhurdan
tutan Uzziya kâhinlere öfkelendi. Öfkelenir öfkelenmez de kâhinlerin önünde,
RAB'bin Tapınağı'ndaki buhur sunağının yanında duran Uzziya'nın alnında
deri hastalığı belirdi. 20 Başkâhin Azarya ile öbür kâhinler ona bakınca alnında

§ **25:28** "Yahuda Kenti", yani "Yeruşalim". * **26:1** "Uzziya": Azarya diye de bilinir. **26:18** Çık.30:7-8; Say.3:10

deri hastalığı belirdiğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar. Uzziya da
çıkmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı. 21 Kral Uzziya ölünceye
kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve
RAB'bin Tapınağı'na sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.
22 Uzziya'nın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygam-
ber Yeşaya yazmıştır. 23 Uzziya ölüp atalarına kavuşunca, deri hastalığına
yakalandığı için onu ataların yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine
gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

27

Yotam'ın Yahuda Krallığı (2Kr.15:32-38)

1 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık
yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı. 2 Babası Uzziya gibi, Yotam da
RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RAB'bin Tapınağı'na girmedi. Ne
var ki, halk kötülük yapmayı sürdürmekteydi. 3 Yotam RAB'bin Tapınağı'nın
Yukarı Kapısı'nı onardı. Ofel Tepesi'ndeki surun üzerinde de birçok iş
yaptı. 4 Yahuda'nın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelerinde kaleler ve
kuleler kurdu.
5 Ammon Kralı'yla savaşarak Ammonlular'ı yendi. Ammonlular o yıl için
kendisine yüz talant* gümüş, on bin kor buğday†, on bin kor arpa‡ verdiler.
İkinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı ödediler. 6 Tanrısı RAB'bin önünde
kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi.
7 Yotam'ın yaptığı öbür işler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve
Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 8 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu
ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. 9 Yotam ölüp atalarına kavuşunca, onu
Davut Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

28

Ahaz'ın Yahuda Krallığı (2Kr.16:1-20)

1 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı.
RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı. 2 İsrail
kralларının yollarını izledi; Baallar'a* tapmak için dökme putlar bile yaptırdı.
3 Ben-Hinnom Vadisi'nde buhur yaktı. RAB'bin İsrail halkının önünden kov-
muş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti.
4 Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip
buhur yaktı.
5 İşte bu nedenle Tanrısı RAB Ahaz'ı Aram Kralı'nın eline teslim etti.
Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tutsak alıp Şam'a
götürdüler.
Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratan İsrail Kralı'nın eline de teslim edildi.
6 Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin yiğit
askeri öldürttü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrısı RAB'be sırt çevirmişti.
7 Efrayimli yiğit Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, saray sorumlusu Azrikam'ı ve
kraldan sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü.
8 İsrailliler kardeşleri olan Yahudalılar'dan iki yüz bin kadınla çocuğu tutsak
aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriye'ye taşıdılar. 9 Orada

---

26:23 Yşa.6:1 * **27:5** "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. † **27:5** "On bin kor buğday": Yaklaşık 1 800 ton. ‡ **27:5** "On bin kor arpa": Yaklaşık 1 500 ton. **28:5** 2Kr.16:5; Yşa.7:1

RAB'bin Odet adında bir peygamberi vardı. Odet Samiriye'ye dönmekte olan
ordunun karşısına çıkıp şöyle dedi: "Ataların ızın Tanrısı RAB, Yahuda halkına
öfkelendiği için onları elinize teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle
onları öldürdünüz. 10 Şimdi de Yahuda ve Yeruşalim halkını kendinize kadın
ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrınız RAB'be karşı siz hiç suç
işlemediniz mi? 11 Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığınız tutsakları
geri gönderin, çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerinizdedir."
12 Efrayim halkının önderlerinden Yehohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu
Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa savaştan dönenlerin
karşısına çıkarak, 13 "Tutsakları buraya getirmeyin, yoksa RAB'be karşı suç
işlemiş olacağız" dediler, "Suçlarımızı, günahlarımızı çoğaltmak mı istiyor-
sunuz? Şimdiden yeterince suçumuz var zaten. RAB'bin kızgın öfkesi İsrail
halkının üzerindedir."
14 Bunun üzerine savaşçılar tutsaklarla yağmalanan malları önderlerin ve
topluluğun önüne bıraktılar. 15 Görevlendirilen belirli kişiler tutsakları aldılar,
yağmalanmış giysilerle aralarındaki çıplakların hepsini giydirdiler. On-
lara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar. Yaralarına zeytinyağı sürdüler.
Yürüyemeyecek durumda olanları eşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti
Eriha'ya, kardeşlerine geri götürdükten sonra Samiriye'ye döndüler.
16 O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralı'na haber gönderdi.
17 Edomlular yine Yahuda'ya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı.
18 Filistliler ise Şefela bölgesiyle Yahuda'nın Negev bölgesindeki kentlere akınlar
düzenleyip Beytşemeş, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre
köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi. 19 RAB İsrail* Kralı Ahaz
yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahuda'yı
günaha özendirmiş ve RAB'be ihanet etmişti. 20 Asur Kralı Tiglat-Pileser
Ahaz'a geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü. 21 Ahaz RAB'bin
Tapınağı'ndan, saraydan ve önderlerden aldıklarını Asur Kralı'na armağan et-
tiyse de ona yaranamadı.
22 İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RAB'be ihanetini artırdı.
23 Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu.
"Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana
da yardım etsinler" diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün
İsrail halkının da yıkımına neden oldu. 24 Ahaz Tanrı'nın Tapınağı'ndaki eşyaları
toplayıp parçaladı. RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını kapatıp Yeruşalim'in her
köşesinde sunaklar yaptırdı. 25 Başka ilahlara buhur yakmak için Yahuda'nın
her kentinde tapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.
26 Ahaz'ın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başından sonuna
dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. 27 Ahaz ölüp ata-
larına kavuşunca, onu İsrail krallarının mezarlığına gömeceklerine Yeruşalim
Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

29

Hizkiya'nın Yahuda Krallığı (2Kr.18:1-3)

1 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık
yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı. 2 Atası Davut gibi, o da RAB'bin
gözünde doğru olanı yaptı.

Hizkiya Tapınağı Onarıp Kutsuyor

* **28:19** "İsrail", yani "Yahuda". **28:27** Yşa.14:28

3 Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında RAB'bin Tapınağı'nın
kapılarını açıp onardı. 4 Sonra kâhinlerle Levililer'i çağırıp tapınağın
doğusundaki alanda topladı. 5 Onlara, "Ey Levililer, beni dinleyin!" dedi,
"Şimdi kendinizi kutsayın; atalarınızın Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı da kut-
sayın. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın. 6 Atalarımız Tanrı'ya
ihanet ettiler. Tanrımız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu bıraktılar.
Yüzlerini RAB'bin Konutu'ndan ayırıp ona sırt çevirdiler. 7 Tapınağın eyvana
açılan kapılarını kapattılar, kandilleri sönmeye bıraktılar. Kutsal yerde İsrail'in
Tanrısı'na buhur yakmadılar, yakmalık sunu da sunmadılar. 8 Yahuda ve
Yeruşalim halkı bu yüzden RAB'bin öfkesine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz
gibi, RAB'bin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay
konusu oldular. 9 İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız,
kızlarımız, karılarımız tutsak alındı. 10 Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi
yatıştırmak için, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum.
11 Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü RAB önünde durmanız, hizmet
etmeniz, hizmetkârları olmanız ve buhur yakmanız için sizi seçti."
12 İşe başlayan Levililer şunlardı:
Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel;
Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya;
Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden;
13 Elisafan soyundan Şimri, Yeiel;
Asaf soyundan Zekeriya, Mattanya;
14 Heman soyundan Yehiel, Şimi;
Yedutun soyundan Şemaya ve Uzziel.
15 Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerini kutsadıktan sonra,
RAB'bin sözü uyarınca kralın buyruğuyla RAB'bin Tapınağı'nı dinsel açıdan
arındırmak için içeri girdiler. 16 RAB'bin Tapınağı'nı arındırmak için içeri giren
kâhinler tapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağın avlusuna
çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisi'ne götürdüler. 17 Birinci
ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizinci günü tapınağın eyvanına
vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gün daha sürdürerek, birinci ayın on altıncı
günü işi bitirdiler.
18 Sonra Kral Hizkiya'ya giderek, "Bütün RAB'bin Tapınağı'nı, yakmalık
sunu sunağıyla takımlarını, adak ekmeklerinin dizildiği masayla takımlarını
arındırdık" dediler, 19 "Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahaz'ın attırdığı
bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsi RAB'bin sunağının önünde
duruyor."
20 Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri gelenlerini toplayıp onlarla
birlikte RAB'bin Tapınağı'na gitti. 21 Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için
günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler.
Hizkiya bunları RAB'bin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan
gelen kâhinlere buyruk verdi. 22 Önce boğalar kesildi, kâhinler boğaların kanını
sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları ve kuzuları keserek kanlarını
sunağın üzerine döktüler. 23 Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun
önüne getirdiler. Kralla topluluk ellerini tekelerin üzerine koydu. 24 Sonra
kâhinler tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için
tekelerin kanını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundular. Çünkü
kral yakmalık sunu ve günah sunusunu bütün İsrail halkı adına sunmaları
için buyruk vermişti. 25 Sonra kral Davut'un, bilicisi Gad'ın ve Peygamber
Natan'ın düzenine göre Levililer'i ziller, çenkler ve lirlerle RAB'bin Tapınağı'na

yerleştirdi. RAB bu düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti. 26 Böylece
Levililer Davut'un çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarıyla yerlerini aldılar.
27 Hizkiya yakmalık sunuun sunağın üzerinde yakılmasını buyurdu. Sunu
sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail Kralı Davut'un çalgıları eşliğinde
RAB'be ezgiler okumaya koyuldular. 28 Ezgiciler ezgi söylüyor, borazancılar
borazan çalıyor, bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu
böyle sürüp gitti.
29 Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakiler yere kapanıp
tapındılar. 30 Kral Hizkiya ile önderler, Levililer'e Davut'un ve Bilici Asaf'ın
sözleriyle RAB'bi övmelerini söylediler. Onlar da sevinçle övgüler sundular,
başlarını eğip tapındılar.
31 Hizkiya, "Artık kendinizi RAB'be adamış bulunuyorsunuz" dedi, "Gelin,
RAB'bin Tapınağı'na kurbanlar, şükran sunuları getirin." Bunun üzerine
topluluk kurban ve şükran sunuları getirdi. İçlerindeki istekli kişiler de
yakmalık sunular getirdiler.
32 Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanların sayısı yetmiş
sığır, yüz koç, iki yüz kuzuydu. Bunların tümü RAB'be yakmalık sunu olarak
sunulmak içindi. 33 Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz sığır, üç bin
davardı. 34 Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecek
kâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer iş bitene ve
öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini
kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi. 35 Çok sayıda yakmalık
sunuun yanısıra esenlik sunularının yağı ve yakmalık sunularla birlikte
sunulan dökmelik sunular da vardı.
Böylece RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu.
36 Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıkları karşısında sevinç
içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

30

Fısıh Bayramı Kutlanıyor

1 Hizkiya, bütün İsrail ve Yahuda halkına haber göndererek, Efrayim ve Manaşşe halkına da mektup yazarak, İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı*
kutlamak amacıyla Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'na gelmelerini bildirdi.
2 Kralla önderleri ve Yeruşalim'deki topluluk Fısıh Bayramı'nı ikinci ay kutlamaya karar verdiler. 3 Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü
ne kendini kutsamış yeterli sayıda kâhin vardı, ne de halk Yeruşalim'de
toplanabilmişti. 4 Bu tasarı krala da topluluğa da uygun göründü. 5 Herkes
Yeruşalim'e gelip İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı kutlasın diye Beer-
Şeva'dan Dan'a kadar bütün İsrail ülkesine duyuru yapmaya karar verdiler.
Çünkü bayram, yazılı olduğu gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı. 6 Kralın
buyruğu uyarınca ulaklar, kral ve önderlerinden aldıkları mektuplarla bütün
İsrail ve Yahuda'yı koşa koşa dolaşarak şu duyuruyu yaptılar: "Ey İsrail halkı!
İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı RAB'be dönün. Öyle ki, O da sağ kalanlarınıza, Asur kralların elinden kurtulanlarınıza dönsün. 7 Atalarının Tanrısı
RAB'be ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize benzemeyin; gördüğünüz gibi
RAB onları dehşet verici bir duruma düşürdü. 8 Atalarınız gibi inatçı olmayın,
RAB'be boyun eğin. O'nun sonsuza dek kutsal kıldığı tapınağa gelin. Kızgın
öfkesinin sizden uzaklaşması için Tanrınız RAB'be kulluk edin. 9 RAB'be
dönerseniz, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsak edenler onlara acıyıp bu ülkeye

30:2 Say.9:9-11

dönmelerine izin vereceklerdir. Çünkü Tanrınız RAB lütfeden, acıyan bir Tanrı'dır. O'na dönerseniz, O da yüzünü sizden çevirmeyecektir."
10 Ulaklar Efrayim ve Manaşşe bölgelerinde Zevulun'a dek kent kent dolaştılar. Ne var ki, halk gülerek onlarla alay etti. 11 Ama Aşer, Manaşşe ve Zevulun halkından bazıları alçakgönüllü bir tutum takınarak Yeruşalim'e gitti. 12 Birlik ruhu vermek için Tanrı'nın eli Yahuda'nın üzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önderlerin RAB'bin sözü uyarınca verdikleri buyruğa halkın uymasını sağladı.
13 İkinci ay Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlamak için çok büyük bir topluluk Yeruşalim'de toplandı. 14 İşe Yeruşalim'deki sunakları kaldırmakla başladılar. Bütün buhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisi'ne attılar. 15 İkinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanını kestiler. Kâhinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsadılar, sonra RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular getirdiler. 16 Bunun ardından, Tanrı adamı Musa'nın Yasası uyarınca, geleneksel yerlerini aldılar. Kâhinler Levililer'in elinden aldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler. 17 Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bu nedenle arınmamış olanların Fısıh kurbanını kesme ve RAB'be adama görevini Levililer üstlendi. 18-19 Çok sayıda insan, Efrayim, Manaşşe, İssakar ve Zevulun'dan gelen halkın birçoğu kendisini dinsel açıdan arındırmamıştı; öyleyken yazılana ters düşerek Fısıh kurbanını yediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: "Kutsal yerin kuralları uyarınca arınmamış bile olsa, RAB Tanrı'ya, atalarının Tanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın." 20 RAB Hizkiya'nın yakarışını duydu ve halkı bağışladı*.
21 Yeruşalim'deki İsrailliler Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililer'le kâhinler RAB'bi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün O'nu övüyorlardı.
22 Hizkiya RAB'be hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levililer'i övdü. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrısı RAB'be şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi.
23 Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi. Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı. 24 Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa bin boğayla yedi bin davar sağladı; önderler de topluluğa bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok kâhin kendini kutsadı. 25 Bütün Yahuda topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrail'den gelen topluluk, İsrail'den gelip Yahuda'ya yerleşen yabancılar sevindi. 26 Yeruşalim'de büyük sevinç vardı. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın günlerinden bu yana Yeruşalim'de böylesi bir olay yaşanmamıştı. 27 Levili kâhinler ayağa kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydu. Çünkü duaları O'nun kutsal konutuna, göklere erişmişti.

31

Hizkiya Dinsel Kuralları Düzenliyor

1 Bütün bunlar sona erince, oradaki İsrailliler Yahuda kentlerine giderek dikili taşları parçalayıp Aşera putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe bölgelerindeki puta tapılan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonra herkes kendi kentine, toprağına döndü.
2 Hizkiya kâhinlerle Levililer'i görevlerine göre bölüklere ayırdı. Kimine yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunma, kimine hizmet etme, kimine de RAB'bin Konutu'nun kapılarında şükredip övgüler söyleme görevini verdi.

* **30:20** "Bağışladı": İbranice "Sağlığa kavuşturdu" (bkz. 7:14).

3 Kral da RAB'bin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzere yakmalık
sunular, Şabat günleri, Yeni Ay ve bayramlarda sunulacak yakmalık sunular
için sürüsünden hayvanlar verdi. 4 Yeruşalim'de yaşayan halka da kâhinlerle
Levililer'in paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RAB'bin Yasası'na
kendilerini adayabilsinler. 5 Kralın bu buyruğunu duyar duymaz İsrailliler
ilk yetişen tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol
bol verdiler. Bunun yanısıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler.
6 Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'le Yahudalılar da sığırlarının, davar-
larının, Tanrıları RAB'be adamış oldukları kutsal armağanların ondalığını
getirip bir araya yığdılar. 7 Ondalıkların toplanması üçüncü aydan yedinci
aya kadar sürdü. 8 Hizkiya ile önderler gelip yığınları görünce, RAB'be övgüler
sunup halkı İsrail'i kutsadılar.
9 Hizkiya kâhinlerle Levililer'e yığınları sorunca, 10 Sadok soyundan
Başkâhin Azarya şu yanıtı verdi: "Halk RAB'bin Tapınağı'na bağış getirmeye
başladıktan bu yana yiyip doyduk; üstelik artırdık da. Çünkü RAB halkını
kutsadı. Bu büyük yığın da artakalandır."
11 Hizkiya RAB'bin Tapınağı'ndaki depoların hazırlanması için buyruk verdi.
Depolar hazırlandı. 12 Bağışlar, ondalıklar, adanan armağanlar sadakatle
içeri getirildi. Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı;
kardeşi Şimi de yardımcısı oldu. 13 Kral Hizkiya ile Tanrı'nın Tapınağı'nın
sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Şimi'nin yönetimindeki şu denetçileri
atadılar: Yehiel, Azazya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya,
Mahat, Benaya. 14 Tapınağın Doğu Kapısı'nın nöbetçisi Yimna'nın oğlu Levili
Kore, Tanrı'ya gönülden verilen sunuların sorumlusuydu. RAB'be adanan
bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu göreve getirilmişti. 15 Eden,
Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya kâhinlerin yaşadıkları kentlerde
bölükleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtma işinde
Kore'ye sadakatle yardım ettiler. 16-18 Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve
daha yukarı yaştaki erkeklere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre RAB'bin
Tapınağı'na girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanların tümüne; bağlı
oldukları boylara göre kütüğe kayıtlı kâhinlere, bölüklerine ve sorumluluk-
larına göre yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer'e; kâhinlerle Levililer'in
soyağacında kayıtlı küçük çocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani topluluğa
yiyecek dağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrı'ya adamışlardı.
19 Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun
soyundan kâhinlere gelince, onlardan olan bütün erkeklere ve Levililer'in
soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı.
20 Hizkiya bütün Yahuda'da böyle davrandı; Tanrısı RAB'bin önünde iyi,
doğru ve hakça olanı yaptı. 21 Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün
yüreğiyle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklara uydu; Tanrısı'na yöneldi.
Bu sayede başarılı oldu.

32

Sanherib'in Tehdidi
(2Kr.18:13-19:13; Yşa.36:1-37:13)

1 Hizkiya'nın RAB'be bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra Asur Kralı
Sanherib gelip Yahuda'ya saldırdı. Surlu kentleri ele geçirmek amacıyla onları
kuşattı. 2 Sanherib'in Yeruşalim'le savaşmaya hazırlandığını duyan Hizkiya,
3 kentin dışındaki pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komu-
tanlarına danıştı. Onlar da onu desteklediler. 4 Böylece birçok kişi toplandı.

31:3 Say.28:1-29:39 **31:4** Say.18:12-13,21

“Neden Asur Kralı gelip bol su bulsun?” diyerek bütün pınarları ve ülkenin
ortasından akan dereyi kapadılar. 5 Hizkiya gücünü toplayarak surun yıkılmış
bölümlerini onarttı, üstüne kuleler yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak
Davut Kenti'nde Millo'yu* sağlamlaştırdı. Bunların yanısıra, çok sayıda silah
ve kalkan hazırlattı.
6 Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı yakınındaki alanda
toplayarak şöyle yüreklendirdi: 7 “Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralı'ndan ve
yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla
olandan daha üstündür. 8 Ondaki güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım
eden ve bizden yana savaşan Tanrımız RAB'dir.” Yahuda Kralı Hizkiya'nın bu
sözleri halka güven verdi.
9 Asur Kralı Sanherib, bütün ordusuyla Lakiş Kenti'ni kuşatırken, subayları
aracılığıyla Yahuda Kralı Hizkiya'ya ve Yeruşalim'de yaşayan Yahuda halkına
şu haberi gönderdi:
10 “Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: ‘Neye güvenerek Yeruşalim'de kuşatma
altında kalıyorsunuz?’ 11 Hizkiya, ‘Tanrımız RAB bizi Asur Kralı'nın elinden
kurtaracak’ diyerek sizi kandırıyor. Sizi kıtlığa ve susuzluğa terk edip ölüme
sürüklüyor. 12 Tanrı'nın tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldıran,
Yahuda ve Yeruşalim halkına, ‘Tek bir sunağın önünde tapınacak, onun üzerinde
buhur yakacaksınız’ diyen Hizkiya değil mi bu? 13 Benim ve atalarımın
öbür ülkelerin halklarına neler yaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların
ilahlarından hangisi ülkesini benim elimden kurtarabildi? 14 Atalarımın
büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarından hangisi halkını elimden kur-
tarabildi ki, Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin? 15 Hizkiya'nın sizi kandırıp
aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeyin! Çünkü hiçbir ulusun, krallığın
ilahlarından bir teki bile halkını elimden ya da atalarımın elinden kurtara-
mamıştır! Tanrınız kim ki sizi elimden kurtarsın?”
16 Sanherib'in subayları RAB Tanrı'ya ve kulu Hizkiya'ya karşı daha birçok
şey söylediler. 17 Sanherib İsrail'in Tanrısı RAB'bi aşağılamak için yazdığı
mektuplarda da şöyle diyordu: “Öteki ulusların tanrıları halklarını elimden
kurtaramadıkları gibi, Hizkiya'nın Tanrısı da halkını elimden kurtaramaya-
cak.” 18 Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstündeki Yeruşalim halkını
korkutup yıldırmak için Yahudi dilinde bağırdılar. 19 Üstelik dünyanın öteki
uluslarının insan eliyle yapılmış ilahlarından söz edercesine Yeruşalim'in
Tanrısı'ndan söz ettiler.

Rab Hizkiya'yı Kurtarıyor
(2Kr.19:14-37; Yşa.37:14-38)

20 Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amots oğlu Peygamber Yeşaya dua edip
Tanrı'ya yalvardılar. 21 RAB bir melek göndererek Asur Kralı'nın ordugahındaki
bütün yiğit savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Kralı utanç içinde
ülkesine döndü. Bir gün kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından
bazıları onu orada kılıçla öldürdüler. 22 Böylece RAB Hizkiya'yla Yeruşalim'de
yaşayanları Asur Kralı Sanherib'in ve öbür düşmanlarının elinden kurtararak
her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı. 23 Yeruşalim'e gelen birçok kişi
RAB'be sunular, Yahuda Kralı Hizkiya'ya da değerli armağanlar getirdi. O
günden sonra Hizkiya bütün uluslar arasında saygınlık kazandı.

Hizkiya'nın Hastalığı, İyileşmesi ve Ölümü
(2Kr.20:1-21; Yşa.38:1-3)

24 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalanınca, RAB'be yalvardı.
RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi. 25 Ne var ki, Hizkiya kendi-
sine yapılan bu iyiliğe yaraşır biçimde davranmayıp büyüklendi. Bu yüzden
RAB hem ona, hem Yahuda'ya, hem de Yeruşalim'e öfkelendi. 26 Hizkiya ile
Yeruşalim'de yaşayanlar gururu bırakıp alçakgönüllü davranmaya başladılar. Bu
sayede Hizkiya'nın krallığı boyunca RAB'bin öfkesine uğramadılar.
27 Hizkiya çok zengin ve onurlu biriydi. Altını, gümüşü, değerli taşları,
baharatı, kalkanları ve çeşit çeşit değerli eşyası için hazineler yaptırdı. 28 Ayrıca
tahıl ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları, sığırlar için ahırlar, sürüler
için ağıllar yaptırdı. 29 Bunların yanısıra kendisi için kentler kurdurdu
ve çok sayıda davar, sığır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik ver-
mişti. 30 Gihon Pınarı'nın yukarı ağzını kapayıp suyun Davut Kenti'nin batı
yakasından aşağıya akmasını sağlayan da Hizkiya'dır. Üstlendiği her işte başarılı
oldu. 31 Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştirilen belirtiyi araştırmak için
gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiya'yı denemek ve aklından geçenlerin
hepsini öğrenmek için onu bıraktı.
32 Hizkiya'nın yaptığı öbür işler ve RAB'be bağlılığı Amots oğlu Peygam-
ber Yeşaya'nın Yahuda ve İsrail kralларının tarihindeki görümünde yazılıdır.
33 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, Davutoğulları'nın mezarlarının üst kes-
imine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı onu saygıyla andı. Yerine
oğlu Manaşşe kral oldu.

33

Manaşşe'nin Yahuda Krallığı (2Kr.21:1-18)

1 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beş yıl krallık yaptı.
2 RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine
uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 3 Babası Hizkiya'nın ortadan
kaldırdığı puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. Baallar için sunaklar kurdu,
Aşera putları yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti. 4 RAB'bin,
“Adım sonsuza dek Yeruşalim'de bulunacaktır” dediği RAB'bin Tapınağı'nda
sunaklar kurdu. 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için
sunaklar yaptırdı. 6 Oğullarını Ben-Hinnom Vadisi'nde ateşte kurban etti;
falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin
gözünde çok kötülük yaparak O'nu öfkelendirdi.
7 Manaşşe yaptırdığı putu Tanrı'nın Tapınağı'na yerleştirdi. Oysa Tanrı
tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyle demişti: “Bu tapınakta ve İsrail
oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza
dek anılacak. 8 Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasa'yı,
kuralları, ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkının ayağını bir daha
atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.” 9 Ancak Manaşşe
Yahudalılar'la Yeruşalim'de yaşayanları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail
halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
10 RAB Manaşşe'yle halkını uyardıysa da aldırış etmediler. 11 Bunun üzerine
RAB Asur Kralı'nın ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Manaşşe'yi
tutsak alıp burnuna çengel taktılar; tunç zincirlerle bağlayıp Babil'e götürdüler.
12 Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RAB'be yakardı ve atalarının
Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı. 13 RAB'be yalvarınca RAB

32:24 2Ta.32:31; 2Kr.20:10-11; Yşa.38:7-8 **33:2** Yer.15:4 **33:4** 2Sa.7:13 **33:7** 1Kr.9:3-5; 2Ta.7:12-18

yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yeruşalim'e, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RAB'bin Tanrı olduğunu anladı.
14 Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarı'nın batısından Balık
Kapısı'nın girişine kadar yüksek bir dış sur yaptı; Ofel Tepesi'ni de bu surla
çevirdi. Yahuda'nın bütün surlu kentlerine komutanlar yerleştirdi. 15 RAB'bin
Tapınağı'ndan yabancı ilahları ve diktirdiği putu çıkardı; tapınağın bulunduğu
tepede ve Yeruşalim'de yaptırdığı bütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı.
16 RAB'bin sunağını yeniden kurup üzerinde esenlik ve şükran kurbanları
kesti; Yahuda halkına İsrail'in Tanrısı RAB'be kulluk etmeleri için buyruk
verdi. 17 Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü; ancak
yalnız Tanrıları RAB'be kurban sunuyorlardı.
18 Manaşşe'nin yaptığı öbür işler, Tanrısı'na yakarışı ve İsrail'in Tanrısı
RAB'bin adına onu uyaran bilicilerin sözleri, İsrail kralларının tarihinde
yazılıdır. 19 Duası, Tanrı'nın ona yanıtı, gururundan dönmeden önce işlediği
bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla öbür put-
ları diktirdiği yerler Hozay'ın* tarihinde yazılıdır. 20 Manaşşe ölüp atalarına
kavuşunca, kendi sarayına gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.

Amon'un Yahuda Krallığı
(2Kr.21:19-26)

21 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı.
22 Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babası
Manaşşe'nin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı. 23 Ancak RAB'bin
önünde alçakgönüllülüğü takınan babası Manaşşe'nin tersine, giderek suçunu
artırdı. 24 Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler. 25 Ülke halkı Kral
Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

34

Yoşiya'nın Yahuda Krallığı
(2Kr.22:1-2)

1 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı.
2 RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un
yollarını izledi.

Yoşiya'nın Yaptığı Yenilikler
(2Kr.23:4-20)

3 Yoşiya krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davut'un Tanrısı'na
yönelmeye başladı. Krallığının on ikinci yılında da Yahuda ve Yeruşalim'i puta
tapılan yerlerden, Aşera putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya
başladı. 4 Yoşiya'nın gözetiminde Baallar'ın* sunaklarını yıktırıp üzerlerindeki
buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oyma ve dökme putları da
parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlara kurban sunanların mezarlarına
serpti. 5 Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı. Böylece
Yahuda ve Yeruşalim'i arındırdı. 6 Naftali'ye dek Manaşşe, Efrayim ve Şimon
oymaklarının kentleriyle çevredeki yıkıntılarda bulunan 7 sunakları, Aşera
putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her
yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yeruşalim'e döndü.

Yasa Kitabı'nın Bulunuşu
(2Kr.22:3-23:3)

---

* **33:19** Masoretik metin "Hozay'ın", bir İbranice elyazması ve Septuaginta "Bilicilerin". **34:1** Yer.3:6
34:4 2Kr.21:3; 2Ta.33:3 **34:5** 1Kr.13:2

8 Yoşiya ülkeyi ve tapınağı arındırdıktan sonra, krallığının on sekizinci
yılında Asalya oğlu Şafan'ı, kent yöneticisi Maaseya'yı ve Yoahaz oğlu devlet
tarihçisi Yoah'ı Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı onarmaya gönderdi. 9 Bunlar
Tanrı'nın Tapınağı'na getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiya'ya verdiler.
Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından,
İsrail'in geri kalanından, bütün Yahudalılar'la Benyaminliler'den, Yeruşalim'de
yaşayanlardan toplamışlardı. 10 Paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında
bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma işinde
çalışan işçilere ödediler. 11 Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk
ettiği yapıların kiriş ve bağlantı yerlerinin onarımı için kereste almaları için
marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı. 12-13 Çalışanlar işi özenle yaptılar.
Başlarında yönetici olarak Levililer'den şu denetçiler vardı: Merari boyundan
Yahat'la Ovadya, Kehat boyundan Zekeriya'yla Meşullam. Çalgı çalmakta usta
olan Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunu aldılar ve her işi yapan
işçileri denetlediler. Levililer'den bazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi
olarak çalıştılar.

14 RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa
aracılığıyla verilmiş olan RAB'bin Yasa Kitabı'nı buldu. 15 Yazman Şafan'a,
"RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" diyerek kitabı ona verdi.
16 Şafan kitabı krala götürerek, "Görevlilerin kendilerine verilen her işi
yapıyorlar" diye haber verdi, 17 "RAB'bin Tapınağı'ndaki paraları alıp
denetçilerle işçilere verdiler." 18 Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap
verdi" diyerek kitabı krala okudu. 19 Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca
giysilerini yırttı. 20 Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a,
Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: 21 "Gidin,
bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının
geri kalanı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi
büyüktür. Çünkü atalarımız RAB'bin sözüne kulak asmadılar, bu kitapta
yazılanlara uymadılar."

22 Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi
Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya danıştılar. Hulda
Yeruşalim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu.

23 Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB, 'Sizi bana gönderen adama
şunları söyleyin' diyor: 24 'Yahuda Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün
lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim.
25 Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni
kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.'

26 "RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'İsrail'in
Tanrısı RAB duyduğun sözlere ilişkin diyor ki: 27 Madem burası ve burada
yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçalttın, evet,
önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yal-
varışını işittim. Böyle diyor RAB. 28 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik
içinde mezarına gömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim
büyük felaketi görmeyeceksin.' " Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala iletti-
tiler.

29 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenlerini
topladı. 30 Sonra Yahudalılar, Yeruşalim'de yaşayanlar, kâhinler, Levililer, büyük
küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bu-
lunmuş olan Antlaşma Kitabı'nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde
okudu. 31 Özel yerinde durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını,

öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı
antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda ant-
laşma yaptı. 32 Sonra oradaki Yeruşalim ve Benyamin halkına bu antlaşmaya
bağlı kalacaklarına ilişkin ant içirtti. Yeruşalim'de yaşayanlar Tanrı'nın, ata-
larının Tanrısı'nın antlaşmasına bağlı kaldılar. 33 Yoşiya İsrail topraklarından
bütün iğrenç putları kaldırttı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk
etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrısı RAB'bin ardınca
yürümekten vazgeçmedi.

35

Yoşiya Fısıh Bayramı'nı Kutluyor
(2Kr.23:21-23)

1 Yoşiya Yeruşalim'de RAB için Fısıh Bayramı'nı* kutladı. Birinci ayın
on dördüncü günü Fısıh kurbanı kesildi. 2 Yoşiya kâhinleri görevlerine ata-
yarak RAB'bin Tapınağı'nda hizmet etmeleri için yüreklendirdi. 3 Bütün İsrail
halkını eğiten RAB'be adanmış Levililer'e, "Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut
oğlu Süleyman'ın yaptırdığı tapınağa koyun" dedi, "Bundan böyle onu omu-
zlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrınız RAB'be ve halkı İsrail'e
hizmet edin. 4 İsrail Kralı Davut'la oğlu Süleyman'ın yazılı düzeni uyarınca,
boylarınıza, bölüklerinize göre hazırlanın. 5 Kardeşleriniz olan halkın boylarına
bağlı bölüklere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde
durun. 6 Kendinizi kutsayın ve RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi
Fısıh kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın."
7 Yoşiya Fısıh kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüsünden otuz bin
kuzuyla oğlak, üç bin de sığır bağışladı. 8 Kralın önderleri de halka, kâhinlere
ve Levililer'e gönülden bağışta bulundular. Tanrı Tapınağı'nın yöneticileri
olan Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fısıh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı
yüz kuzuyla oğlak, üç yüz sığır verdiler. 9 Konanya, kardeşleri Şemaya ile
Netanel, Levililer'in önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fısıh kurbanı
olarak Levililer'e beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de sığır bağışladılar.
10 Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlanınca, kralın buyruğu uyarınca
kâhinlerle bölüklerine göre Levililer yerlerini aldılar. 11 Fısıh kurbanları
kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kanı sunağın üzerine döktüler; Levililer
de hayvanların derisini yüzdüler. 12 Musa'nın kitabında yazılanlar uyarınca,
RAB'be sunsunlar diye yakmalık sunular halk boylarının bölüklerine
verilmek üzere bir yana koyuldu. Sığırlara da aynısını yaptılar. 13 Kural
uyarınca, Fısıh kurbanlarını ateşte kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde,
kazanlarda, tavalarda haşlayıp çabucak halka dağıttılar. 14 Bundan sonra
Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına hazırlık yaptılar. Çünkü Harun
soyundan kâhinler akşam geç vakte kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla
uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan
gelen kâhinler için hazırlık yaptılar.
15 Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi
Yedutun'un buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de
görevlerini bırakmak zorunda kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri
Levililer yapmıştı. 16 Böylece o gün Kral Yoşiya'nın buyruğu doğrultusunda Fısıh
Bayramı'nı kutlamak ve RAB'bin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak
için RAB'bin hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı. 17 O gün orada
bulunan İsrail halkı Fısıh Bayramı'nı kutladı. Mayasız Ekmek Bayramı'nı*

35:4 2Ta.8:14 **35:13** Çık.12:8-9 **35:15** 1Ta.25:1 **35:17** Çık.12:1-20

da yedi gün boyunca kutladılar. 18 Peygamber Samuel'in döneminden bu
yana, İsrail'de böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail* kralı da
Yoşiya'nın, kâhinlerin, Levililer'in, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsrailliler'in
ve Yeruşalim'de yaşayanların kutladığı gibi bir Fısıh Bayramı kutlamamıştı.
19 Bu Fısıh Bayramı Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında kutlandı.

Yoşiya'nın Ölümü
(2Kr.23:28-30)

20 Yoşiya'nın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak
üzere Fırat kıyısındaki Karkamış'a yürüdü. Yoşiya da onunla savaşmak için yola
çıktı. 21 Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: "Benimle senin
aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım
ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranmamı buyurdu. Benden
yana olan Tanrı'dan sakın. Yoksa seni yok eder!" 22 Ne var ki, Yoşiya onunla
savaşmaktan vazgeçmediği gibi, Tanrı'nın Neko aracılığıyla söylediği sözlere de
aldırış etmedi. Kılık değiştirip Megiddo Ovası'nda Neko ile savaşmak üzere
yola çıktı. 23 Okçular Kral Yoşiya'yı vurunca, kral görevlilerine, "Beni buradan
götürün, ağır yaralıyım!" dedi. 24 Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp
kendisine ait başka bir arabaya koyarak Yeruşalim'e götürdüler. Yoşiya öldü ve
atalarının mezarlığına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı onun için
yas tuttu. 25 Yeremya Yoşiya için bir ağıt yazdı. Kadın, erkek bütün ozanlar
bugüne dek ağıtlarında Yoşiya'yı anarlar. İsrail'de bir gelenek haline gelen bu
ağıtlar Ağıtlar Kitabı'nda yazılıdır.
26 Yoşiya'nın yaptığı öbür işler, RAB'bin Yasası'nda yazılanlara uygun bağlılığı,
27 uygulamaları, başından sonuna dek İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde
yazılıdır.

36

Yehoahaz'ın Yahuda Krallığı
(2Kr.23:30-35)

1 Yahuda halkı babası Yoşiya'nın yerine oğlu Yehoahaz'ı Yeruşalim'e kral
yaptı. 2 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay krallık
yaptı. 3-4 Mısır Kralı Neko Yeruşalim'de onu tahttan indirerek ülke halkını yüz
talant* gümüş ve bir talant† altın ödemekle yükümlü kıldı. Yehoahaz'ın ağabeyi
Elyakim'i de Yahuda'yla Yeruşalim Kralı yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim
koydu. Sonra kardeşi Yehoahaz'ı alıp Mısır'a döndü.

Yehoyakim'in Yahuda Krallığı
(2Kr.23:36-24:7)

5 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık
yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 6 Yehoyakim'e saldıran
Babil Kralı Nebukadnessar Babil'e götürmek için onu tunç zincirlerle bağladı.
7 RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı eşyaları da alıp Babil'de kendi tapınağına yer-
leştirdi.
8 Yehoyakim'in yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan
kötülükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoy-
akin kral oldu.

---

* **35:18** "İsrail", yani "Yahuda". **36:3-4** Yer.22:11-12 * **36:3-4** "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton.
† **36:3-4** "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg. **36:5** Yer.22:18-19; 26:1-6; 35:1-19 **36:6** Yer.25:1-38; 36:1-32; 45:1-5; Dan.1:1-2

Yehoyakin'in Yahuda Krallığı (2Kr.24:8-17)

9 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay on gün
krallık yaptı. O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 10 İlkbaharda Kral
Nebukadnessar onu ve RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı değerli eşyaları Babil'e
getirtti. Yehoyakin'in yerine akrabası Sidkiya'yı Yahuda ve Yeruşalim Kralı
yaptı.

Sidkiya'nın Yahuda Krallığı (2Kr.24:18-20; Yer.52:1-3a)

11 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık
yaptı. 12 Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. RAB'bin sözünü bildiren
Peygamber Yeremya'nın karşısında alçakgönüllü davranmadı.

Yeruşalim'in Düşüşü (2Kr.25:1-21; Yer.52:3b-27)

13 Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukad-
nessar'a karşı ayaklandı. İsrail'in Tanrısı RAB'be dönmemek için direnerek inat
etti. 14 Üstelik kâhinlerin ve halkın önderleri de öteki ulusların iğrenç törelerine
uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RAB'bin Yeruşalim'de kutsal kıldığı
tapınağını kirlettiler.
15 Ataларının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için onları ulakları
aracılığıyla defalarca uyardı. 16 Ama onlar Tanrı'nın ulaklarıyla alay ederek
sözlerini küçümsediler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RAB'bin halkına
karşı öfkesi kurtuluş yolu bırakmayacak kadar alevlendi.
17 RAB Kildan Kralı'nı onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu gençlerini
tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kıza, ne yaşlıya, ne aksaçlıya
acıdı. RAB hepsini Kildan Kralı'nın eline teslim etti. 18 Kral, RAB Tanrı'nın
Tapınağı'ndaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralı'nın ve
önderlerinin hazinelerini Babil'e taşıttı. 19 Tanrı'nın Tapınağı'nı ateşe verdiler,
Yeruşalim surlarını yıkıp bütün sarayları yaktılar, değerli olan her şeyi yok
ettiler. 20 Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babil'e sürdü. Bunlar Pers
krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar.
21 Böylece RAB'bin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: "Ülke
tutulmayan Şabat yıllarını‡ tamamlayıncaya, yetmiş yıl doluncaya kadar ıssız
kalıp dinlenecek."

Koreş'in Duyurusu (Ezr.1:1-3)

22 Pers Kralı Koreş'in§ krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla
bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi.
Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:

> 23 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün
> krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için
> bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa
> oraya gitsin. Tanrısı RAB onunla olsun!' "

36:10 Yer.22:24-30; 24:1-10; 29:1-2; Hez.17:12 **36:10** Yer.37:1; Hez.17:13 **36:11** Yer.27:1-22; 28:1-17 **36:13** Hez.17:15 **36:16** Mat.5:12; Luk.6:23; Elç.7:52-53 **36:17** Yer.21:1-10; 34:1-5 **36:21** Yer.25:11; 29:10 ‡ **36:21** "Şabat yılları": RAB, İsrailliler'e her yedi yılda bir topraklarını bir yıl dinlendirmesini buyurdu. Halk buna uymadı (bkz. Lev.26:33-35; Yer.25:8-11). § **36:22** "Koreş": Tarihsel kayıtlarda "Keyhüsrev" diye de geçer. **36:23** Yşa.44:28

EZRA

GİRİŞ

Ezra Kitabı Tarihler kitaplarının devamıdır. İ.Ö. 538 yıllarında Babil'den dönen ve Yeruşalim'de tapınmayı yeniden başlatan Yahudiler'in yaptıklarını açıklıyor. Bu yapılanlar şu aşamalardan geçti:

1. Pers Kralı Koreş'in buyruğu uyarınca ilk kesim Yahudi sürgünler Babil'den dönüyor.
2. Tapınak yeniden kuruluyor ve adanıyor. Yeruşalim'de Tanrı'ya tapınma yeniden başlıyor.
3. Yıllar sonra Yasa Bilgini Ezra önderliğinde başka bir Yahudi kesimi Yeruşalim'e dönüyor. Ezra İsrail'in kutsal yasası uyarınca halkın dinsel ve sosyal yaşamını düzene sokmasına yardım ediyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:70 Sürgünden ilk dönenler
3:1-6:22 Tapınak yeniden kuruluyor ve adanıyor
7:1-10:44 Ezra öbür sürgünlerle dönüyor

Koreş'in Duyurusu (2Ta.36:22-23)

1 Pers Kralı Koreş'in* krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla
bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi.
Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:
2 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün
krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi
için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. 3 Aranızda O'nun halkından kim
varsa Tanrısı onunla olsun. Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'ne gidip İsrail'in
Tanrısı RAB'bin, Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'nı yeniden yapsınlar.
4 Krallığımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları yerlerde sağ kalmış olan-
lara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sağlamakla birlikte Yeruşalim'deki
Tanrı'nın Tapınağı'na gönülden sunular sunsun.' "

Sürgündekilerin Yeruşalim'e Dönüşü

5 Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kâhinler, Levililer
ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, RAB'bin Yeruşalim'deki
Tapınağı'nı yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına girişti. 6 Komşuları
gönülden verdikleri armağanların yanısıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan
ve değerli armağanlarla onları desteklediler. 7-8 Pers Kralı Koreş de Nebukad-
nessar'ın Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'ndan alıp kendi ilahının tapınağına
koymuş olduğu kapları çıkardı. Bunları hazine görevlisi Mitredat'a getirterek
sayımını yaptırdı ve Yahuda önderi Şeşbassar'a verdi.
9 Sayım sonucu şuydu:
30 altın leğen,
1 000 gümüş leğen,
29 tas,
10 30 altın tas
ve birbirinin benzeri 410 gümüş tas,
1 000 parça değişik kap.

1:1 Yer.25:11; 29:10 * **1:1** "Koreş": Tarihsel kayıtlarda "Keyhüsrev" diye de geçer. **1:2** Yşa.44:28

11 Altın ve gümüş eşyaların toplamı 5 400 parçaydı. Sürgünler Babil'den
Yeruşalim'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

2

Sürgünden Dönenlerin Listesi
(Neh.7:6-73)

1 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Babil'e sürgün ettiği insanlar yaşadıkları
ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü. 2 Bunlar Zerubbabil,
Yeşu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum
ve Baana'nın önderliğinde geldiler.
Sürgünden dönen İsrailliler'in sayıları şöyleydi:
3 Paroşoğulları: 2 172
4 Şefatyaoğulları: 372
5 Arahoğulları: 775
6 Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2 812
7 Elamoğulları: 1 254
8 Zattuoğulları: 945
9 Zakkayoğulları: 760
10 Banioğulları: 642
11 Bevayoğulları: 623
12 Azgatoğulları: 1 222
13 Adonikamoğulları: 666
14 Bigvayoğulları: 2 056
15 Adinoğulları: 454
16 Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98
17 Besayoğulları: 323
18 Yoraoğulları: 112
19 Haşumoğulları: 223
20 Gibbaroğulları: 95
21 Beytlehemliler: 123
22 Netofalılar: 56
23 Anatotlular: 128
24 Azmavetliler: 42
25 Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743
26 Ramalılar ve Gevalılar: 621
27 Mikmaslılar: 122
28 Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223
29 Nevolular: 52
30 Magbişliler: 156
31 Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1 254
32 Harimliler: 320
33 Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725
34 Erihalılar: 345
35 Senaalılar: 3 630.
36 Kâhinler:
Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
37 İmmeroğulları: 1 052
38 Paşhuroğulları: 1 247
39 Harimoğulları: 1 017.
40 Levililer:
Hodavya soyundan Yeşu ve Kadmieloğulları: 74.
41 Ezgiciler:

Asafoğulları: 128.
42 Tapınak kapı nöbetçileri:
Şallumoğulları, Ateroğulları,
Talmonoğulları, Akkuvoğulları,
Hatitaoğulları, Şovayoğulları, toplam 139.
43 Tapınak görevlileri:
Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,
44 Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları,
45 Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları,
46 Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları,
47 Giddeloğulları, Gaharoğulları, Reayaoğulları,
48 Resinoğulları, Nekodaoğulları, Gazzamoğulları,
49 Uzzaoğulları, Paseahoğulları, Besayoğulları,
50 Asnaoğulları, Meunimoğulları, Nefusimoğulları,
51 Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,
52 Baslutoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları,
53 Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,
54 Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.
55 Süleyman'ın kullarının soyu:
Sotayoğulları, Hassoferetoğulları, Perudaoğulları,
56 Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,
57 Şefatyaoğulları, Hattiloğulları,
Pokeret-Hassevayimoğulları, Amioğulları.
58 Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kullarının soyundan olanlar: 392.
59 Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmer'den dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:
60 Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 652.
61 Kâhinlerin soyundan:
Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillay'ın oğulları. 62 Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı.
63 Vali, Urim ile Tummim'i* kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu.
64 Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
65-67 Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle,
kadınlı erkekli 200 ezgici,
736 at,
245 katır,
435 deve,
6 720 eşek vardı.
68 Bazı aile başları Yeruşalim'deki RAB Tanrı'nın Tapınağı'na varınca, tapınağın bulunduğu yerde yeniden kurulması için gönülden armağanlar verdiler. 69 Her biri gücü oranında hazineye bu iş için toplam 61 000 darik* altın, 5 000 mina† gümüş, 100 kâhin mintanı bağışladı.
70 Kâhinler, Levililer, halktan bazı kişiler –ezgiciler, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri– kendi kentlerine yerleştiler. Böylece bütün İsrailliler kentlerinde yaşamaya başladılar.

* **2:69** "61 000 darik": Yaklaşık 520 kg. † **2:69** "5 000 mina": Yaklaşık 2.9 ton. **2:70** 1Ta.9:2; Neh.11:3

3

Sunak Yeniden Kuruluyor

1 İsrailliler kendi kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay Yeruşalim'de tek
vücut halinde toplandılar. 2 Yosadak oğlu Yeşu ve kâhin olan kardeşleri,
Şealtiel oğlu Zerubbabil'le kardeşleri İsrail'in Tanrısı'nın sunağını yeniden
kurdular. Amaçları, Tanrı adamı Musa'nın yasası uyarınca, sunağın üzerinde
yakmalık sunular sunmaktı. 3 Çevrelerinde yaşayan halklardan korkmalarına
karşın, sunağı eski temeli üzerine yeniden kurdular. Üzerinde RAB'be sabah,
akşam öngörülen yakmalık sunuları sundular. 4 Sonra yazılanlara uygun
biçimde Çardak Bayramı'nı* kutladılar. Kural uyarınca, her gün için belirlenen
sayıya göre, yakmalık sunuları sundular. 5 Bundan sonra da günlük yak-
malık sunuyu, Yeni Ay sunularını, RAB'bin belirlediği bütün kutsal bayra-
mların sunularını ve RAB'be gönülden verilen sunuları sundular. 6 RAB'bin
Tapınağı'nın temeli henüz atılmadığı halde, yedinci ayın birinci günü RAB'be
yakmalık sunular sunmaya başladılar.

Tapınağın Temelleri Atılıyor

7 İsrailliler taşçılarla marangozlara para ödediler. Ayrıca sedir tomruklarını
Lübnan'dan denize indirerek Yafa'ya getirmeleri için Saydalılar'a ve Surlular'a
yiyecek, içecek, zeytinyağı sağladılar. Bütün bunlara Pers Kralı Koreş izin ver-
mişti. 8 Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na vardıktan sonra, ikinci yılın ikinci
ayında Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşu ve bütün öteki kardeşleri,
kâhinler, Levililer ve sürgünden Yeruşalim'e dönenlerin tümü işe başladılar.
RAB'bin Tapınağı'nın yapımını denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaştaki
Levililer'i görevlendirdiler. 9 Levililer'den Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda*
soyundan Kadmiel ile oğulları, Henadat'ın oğullarıyla torunları Tanrı'nın
Tapınağı'nın yapımında çalışanları denetleme işini hep birlikte yüklendiler.

10 Yapıcılar RAB'bin Tapınağı'nın temelini atınca, İsrail Kralı Davut'un kuralı
uyarınca kâhinler RAB'bi övmek için tören giysilerini giymiş olarak ellerinde
borazanlarla, Levili Asafoğulları da zillerle yerlerini aldılar. 11 RAB'be övgüler,
şükranlar sunarak ezgi okudular:
"RAB iyidir;
İsrail'e sevgisi sonsuzdur."
RAB'bin Tapınağı'nın temeli atıldığı için herkes yüksek sesle RAB'bi övmeye
başladı. 12 Eski tapınağı görmüş birçok yaşlı kâhin, Levili ve boy başı tapınağın
temelinin atıldığını görünce hıçkıra hıçkıra ağladılar. Birçokları da sevinç
çığlıkları attı. 13 Sevinç çığlıkları ağlama sesinden ayırt edilemiyordu. Çünkü
halk avaz avaz bağırıyordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

4

Düşmanlar Tapınağın Yapımına Karşı Koyuyor

1 Yahudalılar'la Benyaminliler'in düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrail'in
Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca, 2 Zerubbabil'in ve boy
başlarının yanına vardılar. "Tapınağı sizinle birlikte kuralım" dediler, "Çünkü
biz de, sizin gibi Tanrınız'a tapıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhad-
don'un döneminden bu yana sizin Tanrınız'a kurban sunuyoruz."

3:1 Neh.8:1 **3:2** Çık.27:1 **3:3** Say.28:1-8 **3:4** Say.29:12-38 **3:5** Say.28:11-29:39 * **3:9** "Yahuda", yani "Hodavya" (bkz. 2:40). **3:10** 1Ta.25:1 **3:11** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11 **4:2** 2Kr.19:37; Yşa.37:38

3 Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in öteki boy başları, “Tanrımız'a bir
tapınak kurmak size düşmez” diye karşılık verdiler, “Pers Kralı Koreş'in
buyruğu uyarınca, İsrail'in Tanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız.”
4 Bunun üzerine çevre halkı Yahudalılar'ı tapınağın yapımından caydırmak
için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti. 5 Tasarılarına engel olmak için
Pers Kralı Koreş'in döneminden Pers Kralı Darius'un krallığına dek rüşvetle
danışmanlar tuttular.

Yeruşalim'in Yeniden Kuruluşuna Karşı Engeller

6 Ahaşveroş'un* krallığının başlangıcında, Yahudalılar'ın düşmanları Yahuda
ve Yeruşalim'de yaşayanları suçlayan bir belge düzenlediler.
7 Pers Kralı Artahşasta'nın† krallığı döneminde, Bişlam, Mitredat, Taveel ve
öbür çalışma arkadaşları Artahşasta'ya bir mektup yazdılar. Mektup Aramice‡
yazılıp çevrildi.
8 Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahşasta'ya Yeruşalim'i suçlayan bir
mektup yazdılar. Mektup şöyleydi:
9 “Vali Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları, yargıçlar,
yöneticiler, görevliler, Persler, Erekliler, Babilliler, Elam topraklarından ge-
len Sus halkı, 10 büyük ve onurlu Asurbanipal'ın§ sürüp Samiriye Kenti'yle
Fırat'ın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından.”
11 İşte Kral Artahşasta'ya gönderilen mektubun örneği:
“Kral Artahşasta'ya,
“Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan kullarından:
12 “Yönetimindeki öbür bölgelerden çıkıp bize gelen Yahudiler Yeruşalim'e
yerleşerek o asi ve kötü kenti yeniden kurmaya başladılar. Bunu bilgine
sunuyoruz. Temelini pekiştiriyor, surlarını tamamlıyorlar. 13 Ey kral,
bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Yahudiler
yine vergi ödemeyecek; krallığının geliri de azalacak. 14 Biz sarayının ek-
meğini yedik*. Sana zarar gelmesine izin veremeyiz. Bunun için, haberin
olsun diye bu mektubu gönderiyoruz. 15 Atalarının belgeleri araştırılsın.
Kayıtlarda bu kentin asi, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu
göreceksin. Bu kent öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle bir edilmesinin
nedeni de budur. 16 Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yeniden
kurulur, surları tamamlanırsa, Fırat'ın batı yakasındaki bölgede hiçbir payın
kalmayacak.”
17 Kral şu yanıtı gönderdi:
“Samiriye'de ve Fırat'ın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayan Vali Re-
hum'a, Yazman Şimşay'a ve öbür çalışma arkadaşlarına selamlar.
18 “Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu. 19 Buyruğum üzerine
araştırma yapıldı. Bu kentin öteden beri krallara başkaldırdığı, isyan et-
tiği, ayaklandığı saptandı. 20 Yeruşalim'i güçlü krallar yönetti. Fırat'ın
batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdüler. Oradaki halktan vergi
topladılar. 21 Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın. Öyle
ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın. 22 Bu konuya özen
gösterin; krallığıma daha fazla zarar gelmesin.”

4:6 Est.1:1 * **4:6** “Ahaşveroş”: Kserkses diye de bilinir. † **4:7** “Artahşasta”: Artakserkses diye de bilinir. ‡ **4:7** 4:8-6:18 ayetleri o dönemin resmi dili Aramice yazılmıştır. § **4:10** “Asurbanipal”: Aramice “Osnappar”. * **4:14** “Sarayının ekmeğini yedik”: Aramice “Sarayın tuzunu yedik.”

23 Kral Artahşasta'nın mektubunun örneği kendilerine okunur okunmaz,
Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları hemen Yeruşalim'e
Yahudiler'in yanına gittiler ve zorla onları durdurdular.
24 Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yapımı, Pers Kralı Darius'un
krallığının ikinci yılına dek askıda kaldı.

5

Tapınak Yeniden Kuruluyor

1 O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya, Yahuda ve
Yeruşalim'deki Yahudiler'e İsrail Tanrısı'nın adıyla peygamberlikte bulundular. 2 Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu Tanrı'nın
Yeruşalim'deki Tapınağı'nı yeniden kurmaya giriştiler. Tanrı'nın peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu.
3 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma
arkadaşları onlara gidip, "Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?" diye sordular. 4 Yapıyı kuranların adlarını
da sordular. 5 Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden,
Darius'a bir haber gönderilip ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler
durdurulmadı.
6 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma
arkadaşları ve oradaki görevlilerin Kral Darius'a gönderdikleri mektubun
örneği aşağıdadır. 7 Gönderdikleri belge şöyleydi:

"Kral Darius'a candan selamlar. 8 Yahuda İli'ne, yüce Tanrı'nın
Tapınağı'na gittiğimizi krala bildiririz. Tapınağı büyük taşlarla kuruyor, duvarlarına kirişler yerleştiriyorlar. Tapınağın yapımında canla başla çalışılıyor
ve yapım işi başarıyla ilerliyor.
9 "Halkın ileri gelenlerine, 'Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını
tamamlamak için size kim yetki verdi?' diye sorduk. 10 Bilgine sunmak üzere
önderlerinin kim olduklarını sana yazabilmek için adlarını da sorduk.
11 "İşte bize verdikleri yanıt:

" 'Biz yerin ve göğün Tanrısı'nın kullarıyız. Uzun yıllar önce İsrail'in büyük
bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağı yeniden kuruyoruz. 12
Ama atalarımız Göklerin Tanrısı'nı öfkelendirdi. Bu yüzden Tanrı onları Babil
Kralı Kildani Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar tapınağı
yıktı, halkı da Babil'e sürdü. 13 Ama Babil Kralı Koreş, krallığının birinci
yılında Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden yapılması için buyruk verdi. 14 Ayrıca
Nebukadnessar'ın Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'deki
tapınağa götürdüğü altın ve gümüş kapları da oradan çıkararak vali atadığı
Şeşbassar adlı kişiye verdi. 15 Koreş ona, Bu kapları al, gidip Yeruşalim'deki
tapınağa yerleştir dedi, Tanrı'nın Tapınağı'nı eski yerinde yeniden kur.
16 Böylece Şeşbassar gelip Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın temelini attı.
O günden bu yana yapım işleri sürmekte, ama daha bitmedi.'
17 "Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki arşivde bir araştırma yapılsın.
Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yeniden kurulması için Kral Koreş'in
bir buyruk verip vermediği saptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin
kararını bize bildirsin."

6

Darius'un Buyruğu

5:1 Ezr.6:14; Hag.1:1; Zek.1:1 **5:2** Hag.1:12; Zek.4:6-9 **5:2** Zek.3:1 **5:12** 2Kr.25:8-12; 2Ta.36:17-20; Yer.52:12-15 **5:13** Ezr.1:2-11

1 Kral Darius'un buyruğu uyarınca, Babil'de kayıtların saklandığı odada
araştırma yapıldı. 2 Medya İli'ndeki Ahmeta* Kalesi'nde bir tomar bulundu.
Tomarın içinde şunlar yazılıydı:
3-4 "Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrı'nın Yeruşalim'deki
Tapınağı'na ilişkin şöyle buyruk verdi: 'Kurban kesmek üzere bu tapınağın
yeniden kurulması için temel atılsın. Üç sıra büyük taş, bir sıra kiriş döşensin.
Yüksekliği ve genişliği altmışar arşın† olsun. Giderler saraydan karşılansın.
5 Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'ndan çıkarıp Babil'e
getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin. Yeruşalim'deki tapınakta özel
yerlerine götürülsün. Hepsi Tanrı'nın Tapınağı'na konsun.' "
6 "Onun için siz, Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-
Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranın görevlileri, tapınaktan uzak durun!
7 Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerine karışmayın. Bırakın, Yahudiler'in
valisiyle ileri gelenleri Tanrı'nın Tapınağı'nı eski yerinde yeniden kur-
sunlar. 8 Ayrıca Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden kurulması için Yahudi
ileri gelenlerine neler yapmanız gerektiğini de size buyuruyorum: Bu
adamların bütün giderleri kralın hazinesinden, Fırat'ın batı yakasındaki
bölgeden toplanan vergilerden ödensin. Öyle ki, yapım işleri aksamasın.
9 Yeruşalim'deki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiç aksatmadan her gün
vereceksiniz: Göklerin Tanrısı'na sunulacak yakmalık sunular için genç
boğalar, koçlar, kuzular ve buğday, tuz, şarap, zeytinyağı. 10 Öyle ki, Göklerin
Tanrısı'nı hoşnut eden sunular sunsunlar, ben ve oğullarım sağ kalalım
diye dua etsinler. 11 Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenin
evinden bir kiriş çıkarılacak ve o kişi kirişin üzerine asılacak. Evi de bu suçtan
ötürü çöplüğe çevrilecek. 12 Yeruşalim'i adına konut seçen Tanrı, bu kararı
değiştirmeye, oradaki Tanrı Tapınağı'nı yıkmaya kalkışan her kralı ve ulusu
yok etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğum özenle yerine getirilsin."

Tapınağın Adanması

13 Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma
arkadaşları Kral Darius'un buyruğunu özenle yerine getirdiler. 14 Peygamber
Hagay ile İddo oğlu Zekeriya'nın yaptıkları peygamberlik sayesinde Yahudi
ileri gelenleri yapım işlerini başarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrısı'nın buyruğu ve
Pers kralları Koreş'in, Darius'un, Artahşasta'nın buyrukları uyarınca tapınağın
yapımını bitirdiler. 15 Tapınak Kral Darius'un krallığının altıncı yılı, Adar
ayının üçüncü günü tamamlandı.
16 İsrail halkı –kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin tümü– Tanrı'nın
Tapınağı'nın adanmasını sevinçle kutladılar. 17 Tanrı'nın Tapınağı'nın adan-
ması için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların
sayısına göre, bütün İsrailliler için günah sunusu olarak on iki teke sundular.
18 Musa'nın Kitabı'ndaki kural uyarınca Tanrı'nın Yeruşalim'deki hizmeti için
kâhinlerle Levililer'i bağlı oldukları bölüklere göre görevlere atadılar.

Fısıh Bayramı Kutlanıyor

19 Sürgünden dönenler birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramı'nı* kut-
ladılar. 20 Kâhinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar; dinsel açıdan
hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü, kardeşleri olan kâhinler
ve kendileri için Fısıh kurbanını kestiler. 21 Sürgünden dönen İsrailliler'le
İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelmek amacıyla kendilerini çevredeki halkların

* **6:2** "Ahmeta": Bugünkü "Hemedan". † **6:3-4** "Altmış arşın": Yaklaşık 27 m. **6:14** Ezr.5:1; Hag.1:1; Zek.1:1 **6:19** Çık.12:1-20

kötü alışkanlıklarından ayırıp onlara katılanların hepsi kurban etinden yedi.
22 Mayasız Ekmek Bayramı'nı* yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları
sevindirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyi davranmasını, İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın
Tapınağı'nın yapım işlerinde onlara yardım etmesini sağladı.

7

Ezra Yeruşalim'e Geliyor

1-6 Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı döneminde,
Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avişua oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu
Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu
Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babil'den
geldi. Ezra İsrail'in Tanrısı RAB'bin Musa'ya verdiği yasayı iyi bilen bir
bilgindi. Tanrısı RAB'bin yardımıyla kral ona her istediğini verdi. 7 Kral
Artahşasta'nın krallığının yedinci yılında İsrail halkından, kâhinlerden, Le-
vililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazıları
Yeruşalim'e gitti.
8 Ezra, Artahşasta'nın krallığının yedinci yılının beşinci ayında Yeruşalim'e
vardı. 9 Birinci ayın birinci günü Babil'den ayrılmıştı. Tanrısı'nın ko-
ruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yeruşalim'e vardı. 10 Ezra
kendini RAB'bin Yasası'nı inceleyip uygulamaya ve İsrail'de kuralları, ilkeleri
öğretmeye adamıştı.

Kral Artahşasta'nın Ezra'ya Verdiği Mektup

11 Kral Artahşasta'nın RAB'bin buyruklarını, İsrail için koyduğu kuralları iyi
bilen Kâhin ve Bilgin Ezra'ya verdiği mektubun bir örneği şudur:*

12 "Kralların Kralı Artahşasta'dan Gökler Tanrısı'nın Yasası'nın bilgini
Kâhin Ezra'ya selamlar!

13 "Krallığımda yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden ve Levililer'den
Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk
veriyorum. 14 Elindeki Tanrı'nın Yasası'nın uygulanıp uygulanmadığı
konusunda Yahuda ve Yeruşalim'de araştırma yapman için, ben ve yedi
danışmanım seni görevlendirdik. 15 Benim ve danışmanlarımın Yeruşalim'de
konut kuran İsrail'in Tanrısı'na gönülden verdiğimiz altını, gümüşü birlikte
götürmelisin. 16 Babil İli'nden elde edeceğin altının, gümüşün tümünü, halkın
ve kâhinlerin Tanrıları'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na gönülden verdikleri
armağanları da alıp götürmelisin.

17 "Bu parayla hemen boğalar, koçlar, kuzular, tahıl sunuları ve dökmelik
sunular satın alacak ve hepsini Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın
sunağı üzerinde sunacaksın. 18 Sen ve kardeşlerin artan altını, gümüşü
Tanrınız'ın isteği uyarınca dilediğiniz gibi kullanın. 19 Tanrı'nın Tapınağı'nın
hizmetinde kullanılmak üzere sana verilen kapların hepsini Yeruşalim'in
Tanrısı'na sun. 20 Tanrı'nın Tapınağı için ödemen gereken başka bir şey varsa,
giderleri kralın hazinesinden karşılarsın.

21 "Ben, Kral Artahşasta, Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin bütün hazine
görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrısı'nın Yasası'nın bilgini Kâhin
Ezra'nın sizden her istediğini özenle yerine getirin. 22 Kendisine gerek-
tiğinde yüz talanta† kadar gümüş, yüz kor buğday‡, yüz bat§ şarap, yüz
bat zeytinyağı ve istediği kadar tuz sağlayın. 23 Göklerin Tanrısı kendi

* **7:11** 7:11-26 ayetleri Aramice yazılmıştır. † **7:22** "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. ‡ **7:22** "Yüz kor buğday": Yaklaşık 17.6 ton. § **7:22** "Yüz bat": Yaklaşık 2 000 lt.

tapınağı için ne buyurursa, özenle yerine getirin. Öyle ki, bana ve oğullarıma öfkelenmesin. 24 Şunu da bilesiniz ki, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden, Tanrı'nın Tapınağı'nın öbür hizmetkârlarından vergi almaya yetkiniz yoktur.

25 "Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeliği uyarınca yargıçlar ata. Bunlar Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan bütün halka, Tanrın'ın yasalarını bilenlerin hepsine adalet sağlasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz öğreteceksiniz. 26 Tanrın'ın Yasası'na ve kralın buyruklarına uymayanlar ya ölümle, ya sürgünle, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerek cezalandırılsın."

Ezra Tanrı'yı Övüyor

27 Atalarımızın Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kralın yüreğine Yeruşalim'deki tapınağını onurlandırma isteğini koydu. 28 Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyi davranmalarını sağladı. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğundan yüreklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazılarını toplayıp benimle Yeruşalim'e dönmelerini sağladım.

8

Ezra ile Yeruşalim'e Dönenlerin Listesi

1 Artahşasta'nın krallığı döneminde ben Ezra'yla birlikte Babil'den dönen boy başlarının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi:
2 Pinehasoğulları'ndan Gerşom,
İtamaroğulları'ndan Daniel,
Davutoğulları'ndan Hattuş.
3 Şekanyaoğulları'ndan, Paroşoğulları'ndan Zekeriya ve onunla birlikte bu boydan kaydedilen 150 erkek.
4 Pahat-Moavoğulları'ndan Zerahya oğlu Elyehoenay ve onunla birlikte 200 erkek.
5 Yahaziel oğlu Şekanya'nın oğullarından 300 erkek.
6 Adinoğulları'ndan Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50 erkek.
7 Elamoğulları'ndan Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte 70 erkek.
8 Şefatyaoğulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte 80 erkek.
9 Yoavoğulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218 erkek.
10 Yosifya oğlu Şelomit'in oğullarından 160 erkek.
11 Bevayoğulları'ndan Bevay oğlu Zekeriya ve onunla birlikte 28 erkek.
12 Azgatoğulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte 110 erkek.
13 Adonikam'ın küçük oğullarından adları Elifelet, Yeiel, Şemaya olanlar ve onlarla birlikte 60 erkek.
14 Bigvayoğulları'ndan Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70 erkek.

Yeruşalim'e Dönüş

15 Onları Ahava Kenti'ne doğru uzanan kanalın yanına topladım. Orada üç gün konakladık. Halkın ve kâhinlerin arasında yoklama yaptığımda orada Levililer'den kimse olmadığını gördüm. 16 Bunun üzerine Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan, Zekeriya, Meşullam adındaki önderleri, Öğretmen Yoyariv'i ve Elnatan'ı çağırttım. 17 Sonra onları Kasifya'da bulunan Önder İddo'ya gönderdim. İddo'ya ve tapınak görevlisi olan kardeşlerine neler söylemeleri gerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize Tanrımız'ın Tapınağı'nda görev yapacak adamlar göndersinler. 18 Tanrımız'ın iyiliği sayesinde İsrail oğlu Levi oğlu Mahlioğulları'ndan Şerevya adında bilge bir kişiyi bize gönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri toplam on sekiz kişi geldi. 19 Haşavya'yı,

Merarioğulları'ndan Yeşaya'yı ve kardeşleriyle oğullarını, toplam yirmi kişiyi de gönderdiler. 20 Ayrıca Levililer'e yardım etmek üzere Davut'la görevlilerinin atadığı tapınak görevlilerinden iki yüz yirmi kişi gönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı.

21 Tanrımız'ın önünde alçakgönüllü davranmak, O'ndan kendimiz, çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında oruç ilan ettim. 22 Yolculuğumuz sırasında herhangi bir düşmandan bizi korumaları için, kraldan asker ve atlı istemeye utanıyordum. Çünkü krala, "Tanrımız kendisine yönelenlerin hepsine iyilik eder, ama kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir" demiştik. 23 Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrımız'a yakardık. O da yakarışımızı yanıtladı.

24 Şerevya, Haşavya ve kardeşlerinden on kişiyle birlikte on iki önde gelen kâhin seçtim. 25 Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunan İsrailliler'in Tanrımız'ın Tapınağı'na bağışladığı altını, gümüşü, kapları tartıp onlara verdim. 26 Tartıp verdiklerim şunlardır:

650 talant* gümüş,
100 talant† gümüş kap,
100 talant altın,
27 bin dariklik‡ yirmi altın tas ve altın kadar değerli, kaliteli, parlak tunçtan iki kap.

28 Onlara, "Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle" dedim, "Altın ve gümüş, atalarınızın Tanrısı RAB'be gönülden sunulan sunudur. 29 RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'nın odalarında, önde gelen kâhinlerin, Levililer'in, İsrail'in boy başlarının önünde tartıncaya dek bunları iyi koruyun." 30 Böylece kâhinlerle Levililer Yeruşalim'e, Tanrımız'ın Tapınağı'na götürülmek için tartılan altını, gümüşü, kapları aldılar.

31 Birinci ayın on ikinci günü Yeruşalim'e gitmek üzere Ahava Kanalı'ndan ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi; yol boyunca düşmandan, pusuya yatanların saldırısından bizi korudu. 32 Sonunda Yeruşalim'e vardık. Orada üç gün kaldık.

33 Dördüncü gün, Tanrımız'ın Tapınağı'na gidip altını, gümüşü, kapları tarttık ve Uriya oğlu Kâhin Meremot'a verdik. Pinehas oğlu Elazar, Levili Yeşu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya da onunla birlikteydi. 34 Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü anında kayda geçirildi.

35 Sürgünden dönenler İsrail'in Tanrısı'na yakmalık sunular sundular: Bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki teke. Bütün bunlar RAB'be yakmalık sunu olarak sunuldu. 36 Ayrıca kralın buyruklarını içeren belgeyi kralın satraplarına ve Fırat'ın batı yakasındaki valilere verdiler. Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na yardım etmişlerdi.

9

Ezra'nın Duası

1 Bütün bunlardan sonra, önderler yanıma gelerek şöyle dediler: "İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredeki halkların –Kenanlılar'ın, Hititler'in*, Perizliler'in, Yevuslular'ın, Ammonlular'ın, Moavlılar'ın, Mısırlılar'ın, Amorlular'ın– iğrenç alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı. 2 Kendilerine ve

* **8:26** "650 talant": Yaklaşık 22.4 ton. † **8:26** "100 talant": Yaklaşık 3.45 ton. ‡ **8:27** "Bin darik": Yaklaşık 8.5 kg.

oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece kutsal soy çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti."

3 Bunu duyunca giysimi ve cüppemi yırttım, saçımı sakalımı yoldum, dehşet
içinde oturakaldım. 4 Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrail'in
Tanrısı'nın sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı. Bense akşam
sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım.
5 Akşam sunusu saati gelince üzüntümü bir yana bırakıp kalktım. Giysimle
cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi Tanrım RAB'be açtım. 6 Şöyle dua
ettim:
"Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrım,
günahlarımız başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı. 7 Atalarımızın
günlerinden bugüne dek suçlarımız içinde boğulduk. Günahlarımız yüzünden biz
de, krallarımızla kâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtan
geçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğu gibi aşağılandık.
8 "Şimdiyse Tanrımız RAB bir an için bize acıdı. Sürgünden kurtulan bir
azınlık bıraktı bize. Kutsal yerinde bize sarsılmaz bir destek verdi. Gözlerimizi
aydınlattı. Köleliğimizde bize yenilenme fırsatı sağladı. 9 Köle olduğumuz
halde Tanrımız bizi köle bırakmadı. Pers kralların bize iyi davranmalarını
sağladı: Tanrımız'ın Tapınağı'nı yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için
bize yenilenme fırsatı verdi. Yeruşalim'de ve Yahuda'da bize bir korunma
duvarı verdi.
10-11 "Ey Tanrımız, bundan başka ne diyebiliriz? Kulların peygamberler
aracılığıyla verdiğin buyruklara uymadık. Şöyle demiştin: 'Mülk edinmek için
gitmekte olduğunuz ülke, orada yaşayan halkların iğrençlikleriyle kirlenmiştir.
İğrençlikleri yüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla doldu. 12 Bunun
için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını da oğullarınıza
almayın. Hiçbir zaman onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç
bulasınız, ülkenin iyi ürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza
miras bırakasınız.'
13 "Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuz neden
oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırdın ve bize
sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın.
14 "Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu iğrençlikleri yapan halklarla
evlilik bağıyla karışacak mıyız? Bunu yaparsak, tek kişi sağ kalmadan yok
edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin? 15 Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen
adilsin! Bugün sürgünden kurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde
durmaya hakkımız olmadığı halde, suçlarımızın içinde önünde duruyoruz."

10

İsrail Halkı Günahlarını Açıklıyor

1 Ağlayarak kendini Tanrı'nın Tapınağı'nın önünde yere atan Ezra dua edip
günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk, İsrailliler'den çok büyük
bir topluluk Ezra'nın çevresine toplandı. Onlar da hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.
2 Elamoğulları'ndan Yehiel oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle dedi: "Çevremizdeki halk-
lardan yabancı karılar aldığımız için Tanrımız'a ihanet ettik. Buna karşın İsrail
için hâlâ umut var. 3 Senin ve Tanrımız'ın buyrukları karşısında titreyenlerin
öğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocuklarını uzaklaştırmak için
Tanrımız'la şimdi bir antlaşma yapalım. Bu antlaşma yasaya uygun olsun.

9:12 Çık.34:11-16; Yas.7:1-5 **9:12** Yas.23:6

4 Haydi kalk! Sorumluluk senin üzerinde. Biz seni destekleyeceğiz. Güçlü ol
ve gerekeni yap!”
5 Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde gelen Levili kâhinlere ve öbür
İsrailliler'e söyleneni yapmaları için ant içirdi. Hepsi ant içti. 6 Sonra Ezra
Tanrı'nın Tapınağı'nın önünden ayrılıp Elyaşiv oğlu Yehohanan'ın odasına gitti.
Orada gecelerken ne yemek yedi, ne su içti. Sürgünden dönenler Tanrı'ya bağlı
kalmadığı için yas tutuyordu.
7 Sürgünden dönenlerin hepsinin Yeruşalim'de toplanması için Yahuda ve
Yeruşalim'de bir duyuru yapıldı: 8 Halkın önderlerinin ve ileri gelenlerinin
kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyenin bütün malına el konulacak, kendisi
de sürgünden dönenler topluluğundan atılacaktı.
9 Bütün Yahudalı ve Benyaminli erkekler üç gün içinde Yeruşalim'de top-
landılar. Dokuzuncu ayın yirminci günü hepsi Tanrı'nın Tapınağı'nın önündeki
alandaydı. Hem durumun öneminden, hem de yağmurdan ötürü herkes
titriyordu. 10 Kâhin Ezra kalkıp, “Siz Tanrı'ya ihanet ettiniz” dedi, “Yabancı
kadınlarla evlendiniz. İsrail'in suçuna suç kattınız. 11 Şimdi atalarınızın Tanrısı
RAB'be suçunuzu açıklayın. O'nun istediğini yapın. Çevredeki halklardan ve
yabancı karılardan ayrılın.”
12 Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: “Bütün söylediklerini yapacağız.
13 Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da yağmurlu. Dışarda duracak gücümüz
kalmadı. Hem bu bir iki günde çözülecek iş değil. Çünkü bu konuda çok
günah işledik. 14 Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuyla ilgilensin.
Sonra kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanan bir zamanda
kentin ileri gelenleri ve yargıçlarıyla birlikte gelsin. Yeter ki, Tanrımız'ın bu
konudaki kızgın öfkesi üzerimizden kalksın.” 15 Ancak, Asahel oğlu Yonatan,
Tikva oğlu Yahzeya ve onları destekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna
karşı çıktılar.
16 Sürgünden dönenler bu öneriye göre davrandılar. Kâhin Ezra adlarını
belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayın birinci günü oturup
konuyu incelemeye başladılar. 17 Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla
evlenen bütün erkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler.

Yabancı Kadınlarla Evlenenler

18 Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı:
Yosadak oğlu Yeşu'nun oğullarından ve kardeşlerinin soyundan Maaseya,
Eliezer, Yariv, Gedalya. 19 Bunlar karılarını kovacaklarına söz verdiler.
İşledikleri suç için suç sunusu olarak sürüden bir koç sundular.
20 İmmeroğulları'ndan: Hanani, Zevadya.
21 Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya.
22 Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozavat, Elasa.
23 Levililer'den: Yozavat, Şimi, Kelaya –Kelita– Petahya, Yahuda, Eliezer.
24 Ezgicilerden: Elyaşiv.
Tapınak kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telem, Uri.
25 Öbür İsrailliler'den:
Paroşoğulları'ndan: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar, Malkiya,
Benaya.
26 Elamoğulları'ndan: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot, Eliya.
27 Zattuoğulları'ndan: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavat, Aziza.
28 Bevayoğulları'ndan: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.
29 Banioğulları'ndan: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot.

30 Pahat-Moavoğulları'ndan: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Be-
salel, Binnuy, Manaşşe.
31 Harimoğulları'ndan: Eliezer, Yişşiya, Malkiya, Şemaya, Şimon, 32 Benyamin,
Malluk, Şemarya.
33 Haşumoğulları'ndan: Mattenay, Mattatta, Zavat, Elifelet, Yeremay, Ma-
aşşe, Şimi.
34 Banioğulları'ndan: Maaday, Amram, Uel, 35 Benaya, Bedeya, Keluhu,
36 Vanya, Meremot, Elyaşiv, 37 Mattanya, Mattenay, Yaasay, 38 Bani, Binnuy,
Şimi, 39 Şelemya, Natan, Adaya, 40 Maknadvay, Şaşay, Şaray, 41 Azarel, Şelemya,
Şemarya, 42 Şallum, Amarya, Yusuf.
43 Nevooğulları'ndan: Yeiel, Mattitya, Zavat, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya.
44 Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan
çocukları da vardı.

NEHEMYA

GİRİŞ

Nehemya Kitabı'ndaki olaylar, İ.Ö. 5. yüzyılda yer alıyor. Bu dönemde Yahudiler'in çoğu Babil'de sürgündeydi. Nehemya Kitabı'nı dört bölüme ayırabiliriz:

1. Yahuda'yı yönetmesi için Pers Kralı'nın Nehemya'yı vali olarak Yeruşalim'e göndermesi.
2. Yeruşalim surlarının onarılması.
3. Kutsal Yasa'nın Ezra tarafından yüksek sesle okunması ve halkın günahlarını itiraf etmesi.
4. Nehemya'nın vali olarak yaptığı öbür etkinlikler.

Kitapta geçen en önemli noktalardan biri Nehemya'nın Tanrı'ya derin bir bağlılık duyması ve sık sık O'na dua etmesidir.

Ana Hatlar:

1:1-2:20 Nehemya'nın Yeruşalim'e dönüşü
3:1-7:73 Yeruşalim surlarının onarılması
8:1-10:39 Yasa Kitabı'nın okunması ve Antlaşma'nın yenilenmesi
11:1-13:31 Nehemya'nın öbür etkinlikleri

Nehemya'nın Duası

1 Hakalya oğlu Nehemya'nın anlattıkları:

Pers Kralı Artahşasta'nın krallığının yirminci yılı, Kislev ayında Sus
Kalesi'ndeydim. 2 Kardeşlerimden Hanani ve bazı Yahudalılar yanıma geldi.
Onlara sürgünden kurtulup sağ kalan Yahudiler'i ve Yeruşalim'in durumunu
sordum. 3 "Sürgünden kurtulup Yahuda İli'ne dönenler büyük sıkıntı ve
utanç içinde" diye karşılık verdiler, "Üstelik Yeruşalim surları yıkılmış, kapıları
yakılmış."

4 Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup Göklerin
Tanrısı'na dua ettim: 5 "Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Seni
sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın. 6 Ya
RAB, halimi gör, gece gündüz kulların İsrail halkı için ettiğim duaya kulak ver.
İtiraf ediyorum, İsrail halkı günah işledi, ben ve atalarım günah işledik. 7 Sana
çok kötülük yaptık. Kulun Musa'ya verdiğin buyruklara, kurallara, ilkelere
uymadık.

8 "Kulun Musa'ya söylediklerini anımsa. Dedin ki, 'Eğer bana ihanet eder-
seniz, sizi ulusların arasına dağıtacağım. 9 Ama bana döner, buyruklarımı
özenle yerine getirirseniz, dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile sizleri
toplayıp seçtiğim yere, bulunacağım yere getireceğim.'

10 "Onlar senin kulların, kendi halkındır. Yüce kudretin ve güçlü elinle
onları kurtardın. 11 Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbür
kullarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul
etmesini sağla."

O günlerde kralın sakisiydim.

2

Nehemya Yeruşalim'e Gidiyor

1:8 Lev.26:33 **1:9** Yas.30:4

1 Kral Artahşasta'nın* krallığının yirminci yılı, Nisan† ayıydı. Krala getirilen
şarabı alıp kendisine sundum. O güne kadar beni hiç üzgün görmemişti. 2 Bu
yüzden, "Neden böyle üzgün görünüyorsun?" diye sordu, "Hasta olmadığına
göre, bir derdin olmalı."

Çok korktum. 3 Krala, "Tanrı sana uzun ömürler versin" dedim, "Atalarımın
gömüldüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?"

4-5 Kral, "Dileğin ne?" diye sordu.

Göklerin Tanrısı'na dua edip krala şöyle dedim: "Eğer uygun görüyorsan,
benden hoşnut kaldınsa, lütfen beni Yahuda'ya, atalarımın gömüldüğü kente
gönder; kenti onarayım."

6 Kral kraliçeyle birlikte oturuyordu. "Yolculuğun ne kadar sürer?" diye
sordu, "Ne zaman dönersin?" Böylece kral dileğimi uygun buldu ve beni
göndermeyi kabul etti. Ona ne zaman döneceğimi söyledim.

7 Sonra şöyle dedim: "Uygun görüyorsan, Yahuda'ya varmamı sağlamaları
için, Fırat'ın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılsın. 8 Bir de kralın or-
man sorumlusu Asaf'a bir mektup götürmek istiyorum. Tapınağın yanındaki
kalenin kapıları, kent surları ve oturacağım evin yapımı için bana kereste
versin." Tanrım bana destek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi.

9 Fırat'ın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarını verdim. Kral
benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti. 10 Horonlu Sanballat
ile Ammonlu görevlilerden Toviya, İsrail halkının iyiliği için birinin çalışmaya
geldiğini duyunca çok sıkıldılar.

11 Yeruşalim'e gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra, 12 gece kalkıp birkaç
adamla birlikte işe koyuldum. Yeruşalim için yapacaklarıma ilişkin Tanrı'dan
aldığım esini kimseye açıklamadım. Bindiğim hayvandan başka hayvan
götürmemiştim.

13 Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısı'ndan Ejder Pınarı'na, oradan Gübre Kapısı'na
gittim. Yeruşalim'in yıkılan surlarını, yanıp kül olan kapılarını gözden geçirdim.
14 Sonra Pınar Kapısı'na, Kral Havuzu'na doğru gittim. Ne var ki, yol bindiğim
hayvanın geçmesine uygun değildi. 15 Gece karanlığında dere boyunca il-
erledim, surları gözden geçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısı'ndan girip
yerime döndüm. 16 Yetkililer nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı.
Çünkü Yahudiler'e, kâhinlere, soylulara, yetkililere ve öteki görevlilere henüz
hiçbir şey söylememiştim.

17 Sonra onlara, "İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz" dedim, "Yeruşalim
yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yeruşalim surlarını onaralım,
utancımıza son verelim." 18 Onlara Tanrı'nın bana nasıl destek olduğunu ve
kralın söylediklerini anlattım.

Onlar da, "Haydi, onarmaya başlayalım" dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe
başladılar.

19 Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, Arap Geşem
yapacaklarımızı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. "Ne yapıyorsunuz?
Krala baş mı kaldırıyorsunuz?" dediler.

20 Onları şöyle yanıtladım: "Göklerin Tanrısı bizi başarılı kılacaktır. Biz O'nun
kulları olarak onarımı başlatacağız. Ama sizin Yeruşalim üzerinde ne hakkınız,
ne de payınız olacak, adınız bile anılmayacak."

---

* **2:1** "Artahşasta": Artakserkses diye de bilinir. † **2:1** "Nisan" ayı o dönemde Mart sonuyla Nisan başlangıcını kapsardı. **2:3** 2Kr.25:8-10; 2Ta.36:19; Yer.52:12-14

3

Surların Onarımı

1 Başkâhin Elyaşiv ile öbür kâhinler işe koyulup Koyun Kapısı'nı onardılar,
kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar. Hammea* Kulesi'ne ve Hananel
Kulesi'ne kadar surları kutsadılar. 2 Bitişik bölümü Erihalılar, onun
yanındakini de İmri oğlu Zakkur onardı.
3 Balık Kapısı'nı Senaalılar onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını
yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar. 4 Bitişik bölümü Hakkos
oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onun yanındakini Meşezavel oğlu Berekya
oğlu Meşullam onardı. Onun yanındakini Baana oğlu Sadok onardı. 5 Onun
yanındakini Tekoalılar onardı; ama soylular efendilerinin buyurduğu işlere el
atmadılar.
6 Eski Kapı'yı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullam onardı.
Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını
taktılar. 7 Bitişik bölümü Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon ve Fırat'ın
batı yakasındaki bölge valisinin yönetiminde yaşayan Givonlular'la Mispalılar
onardı. 8 Onların yanındakini kuyumculardan biri olan Harhaya oğlu Uzziel
onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı. Yeruşalim surlarını
Geniş Duvar'a kadar onardılar. 9 Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in
yarısını yöneten Hur oğlu Refaya onardı. 10 Bunun yanındaki bölüm Harumaf
oğlu Yedaya'nın evinin karşısına düşüyordu. O bölümü Yedaya onardı. Onun
yanındakini Haşavneya oğlu Hattuş onardı. 11 Harim oğlu Malkiya ile Pahat-
Moav oğlu Haşşuv başka bir bölümü ve Fırınlar Kulesi'ni onardılar. 12 Onların
yanındaki bölümü Yeruşalim'in öbür yarısını yöneten Halloheş oğlu Şallum
kızlarıyla birlikte onardı.
13 Dere Kapısı'nı Hanun ve Zanoah'ta yaşayanlar onardı. Kapı kanatlarını
yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. Ayrıca Gübre Kapısı'na
kadar uzanan surlarda bin arşınlık† yer onardılar.
14 Gübre Kapısı'nı Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğlu Malkiya
onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar.
15 Pınar Kapısı'nı Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğlu Şallun onardı. Üzerini
bir saçakla kapadı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kol-
larını taktı. Kral Bahçesi'nin yanındaki Şelah‡ Havuzu'nun duvarını Davut
Kenti'nden inen merdivenlere kadar onardı. 16 Oradan ötesini Beytsur
bölgesinin yarısını yöneten Azbuk oğlu Nehemya, Davut'un aile mezarlığından
yapay havuza ve Yiğitler Evi'ne kadar onardı.
17 Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Bani oğlu Re-
hum bir sonraki bölümü onardı. Bitişiğini Keila bölgesinin yarısını yöneten
Haşavya kendi bölgesi adına onardı. 18 Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin
öbür yarısını yöneten Henadat oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar.
19 Onun bitişiğini –silah deposuna, surun döndüğü yere kadar çıkan yolun
karşısını– Mispa'yı yöneten Yeşu oğlu Ezer onardı. 20 Ondan sonraki, surun
döndüğü yerden Başkâhin Elyaşiv'in evinin kapısına kadar uzanan bölümü
büyük çaba harcayarak Zakkay oğlu Baruk onardı. 21 Ondan sonrasını,
Elyaşiv'in evinin kapısından evin sonuna kadar uzanan bölümü Hakkos oğlu
Uriya oğlu Meremot onardı.
22 Surların sonraki bölümünü çevrede yaşayan kâhinler onardı. 23 Evlerinin
karşısına düşen bölümü Benyamin ile Haşşuv onardılar. Onlardan sonra,
evinin bitişiği olan bölümü Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya onardı.

* **3:1** "Hammea": "100" anlamına gelir. † **3:13** "Bin arşın": Yaklaşık 450 m. ‡ **3:15** "Şelah" ya da "Şiloah".

24 Ondan sonraki, Azarya'nın evinden surun döndüğü köşeye kadar uzanan
bölümü Henadat oğlu Binnuy onardı. 25 Uzay oğlu Palal surun döndüğü
köşeden sonraki bölümü ve yukarı saray muhafız avlusunun yanındaki
gözetleme kulesini onardı. Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya onardı;
26 Pedaya ile Ofel Tepesi'nde yaşayan tapınak görevlileri doğuya doğru Su
Kapısı'nın önüne ve gözetleme kulesine kadarki bölümü onardılar.
27 Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden Ofel surlarına kadar uzanan
bölümü Tekoalılar onardı. 28 At Kapısı'nın yukarısını kâhinler onardı. Her
biri kendi evinin karşısını yaptı. 29 Onlardan sonra, evinin karşısına düşen
bölümü İmmer oğlu Sadok onardı. Ondan sonrasını Doğu Kapısı'nın nöbetçisi
Şekanya oğlu Şemaya onardı. 30 Ondan sonraki bölümü Şelemya oğlu Hananya
ile Salaf'ın altıncı oğlu Hanun onardı. Ondan sonra, odasının karşısına düşen
bölümü Berekya oğlu Meşullam onardı. 31 Ondan sonraki bölümü, tapınak
görevlileriyle tüccarların kaldığı eve, oradan Mifkat Kapısı'na, surun yukarı
köşesindeki odaya kadar, kuyumculardan biri olan Malkiya onardı. 32 Surun
köşesindeki odayla Koyun Kapısı arasındaki bölümü kuyumcularla tüccarlar
onardılar.

4

Onarıma Karşı Çıkanlar

1 Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü. Bizimle
alay etmeye başladı. 2 Dostlarının ve Samiriye ordusunun önünde, "Bu zavallı
Yahudiler ne yaptıklarını sanıyorlar?" dedi, "Onlara izin verirler mi? Kurban
mı kesecekler? Bir günde mi bitirecekler? Küle dönmüş molozların arasından
taşları mı canlandıracaklar?"
3 Yanında duran Ammonlu Toviya, "Yaptıkları şu taş duvara bak!" dedi,
"Üzerine bir tilki çıksa yıkılır."
4 O zaman şöyle dua ettim: "Ey Tanrımız, bize kulak ver! Hor görüyorlar bizi.
Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür. Sürüldükleri ülkede yağmaya
uğrasınlar. 5 Suçlarını bağışlama, günahlarını unutma. Çünkü biz çalışanları
aşağıladılar."
6 Surun onarımına devam ettik; yarı yüksekliğe kadar suru tamamladık.
Çünkü herkes canla başla çalışıyordu.
7 Sanballat, Toviya, Araplar, Ammonlular ve Aşdotlular Yeruşalim
surlarındaki onarımın ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca
çok öfkelendiler. 8 Hepsi bir araya gelerek Yeruşalim'e karşı savaşmak ve kentte
karışıklık çıkarmak için düzen kurdular. 9 Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve gece
gündüz onları gözetlesinler diye nöbetçiler diktik.
10 O sırada Yahudalılar, "Yük taşıyanların gücü tükendi" dediler, "O kadar
moloz var ki, artık surların onarımını sürdüremiyoruz."
11 Düşmanlarımız ise, "Onlar anlamadan, bizi görmeden aralarına girip
hepsini öldürerek bu işe son verelim" diye düşünüyorlardı.
12 Çevrede yaşayan Yahudiler gelip on kez bizi uyardılar. "Yanımıza gelin,
yoksa size her yönden saldıracaklar" dediler.
13 Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin arkasına, tamamlanmamış yer-
lere, çeşitli boylardan kılıçlı, mızraklı, yaylı adamlar yerleştirdim. 14 Durumu
görünce ayağa kalktım; soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, "Onlardan
korkmayın!" dedim, "Yüce ve görkemli Rab'bi anımsayın. Kardeşleriniz,
oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın."
15 Kurdukları düzeni anladığımız düşmanlarımızın kulağına gitti. Tanrı
düzenlerini boşa çıkarmıştı. O zaman hepimiz surlara, işimizin başına döndük.

16 O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısı mızraklı, kalkanlı,
yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. Önderler Yahudalılar'ın arkasında yer almıştı.
17 Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyle çalışıyor, bir eliyle silah
tutuyordu. 18 Yapıcılar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansa benim
yanımdaydı. 19 Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, "İş çok büyük
ve dağınık" dedim, "Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde, birbirimizden
uzaktayız. 20 Nereden boru sesini işitirseniz, orada bize katılın. Tanrımız
bizim için savaşacak."

21 İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlar görünene kadar
mızraklarla nöbet tutuyordu. 22 O sırada halka, "Herkes geceyi yardımcısıyla
birlikte Yeruşalim'de geçirsin" dedim, "Gece bizim için nöbet tutsunlar, gündüz
de çalışsınlar." 23 Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanımdaki
nöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

5

Nehemya Yoksullara Yardım Ediyor

1 Bir süre sonra kadınlı erkekli halk Yahudi kardeşlerinden şiddetle
yakınmaya başladı. 2 Bazıları, "Biz kalabalığız" diyordu, "Oğullarımız, kızlarımız
çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var."

3 Bazıları da, "Kıtlıkta buğday almak için tarlalarımızı, bağlarımızı, evlerimizi
ipotek ediyoruz" diyordu.

4 Bazıları ise, "Krala vergi ödemek için tarlalarımızı, bağlarımızı karşılık
gösterip borç para aldık" diyordu, 5 "Yahudi kardeşlerimizle aynı kanı taşımıyor
muyuz? Bizim çocuklarımızın onlarınkinden ne farkı var? Oğullarımızı
kızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdan bazıları cariye
olarak satıldı bile. Çaresiz kaldık. Çünkü tarlalarımız, bağlarımız başkalarının
elinde."

6 Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelendim. 7
Düşününce soylularla yetkilileri suçlu buldum. Onlara, "Kardeşlerinizden faiz
alıyorsunuz!" dedim. Onlara karşı herkesi bir araya topladım. Sonra şöyle
dedim: 8 "Biz yabancılara satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizden geldiğince
geri almaya çalışırken siz kardeşlerinizi satıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye
mi?" Sustular, söyleyecek söz bulamadılar.

9 Sonra, "Yaptığınız doğru değil" dedim, "Düşmanlarımız olan öteki ulusların
aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamanız gerekmez mi?
10 Kardeşlerim, adamlarım ve ben ödünç olarak halka para ve buğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim! 11 Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığınız gümüşün,
buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin."

12 "Veririz" dediler, "Artık onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Ne diyorsan
öyle yapacağız."

Kâhinleri çağırdım ve yetkililere kâhinlerin önünde verdikleri sözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim. 13 Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, "Kim verdiği
sözü tutmazsa, Tanrı da onu böyle silksin; malını mülkünü elinden alsın;
tamtakır bıraksın." Herkes buna, "Amin" dedi ve RAB'be övgüler sundu. Ve
sözlerini tuttular.

14 Yahuda'da valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilk atandığım günden
son güne kadar, Artahşasta'nın krallığının yirminci yılından otuz ikinci yılına
dek, ne ben, ne kardeşlerim valiliğe ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık.

5:7 Çık.22:25; Lev.25:35-37; Yas.23:19-20

15 Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardan kırk şekel* gümüşün yanısıra yiyecek ve şarap da aldılar. Uşakları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrı'dan korktuğum için böyle davranmadım. 16 Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işin başında durdu. Bir tarla bile satın almadık.
17 Çevremizdeki uluslardan bize gelenlerin dışında Yahudiler'den ve yetkililerden yüz elli kişi soframa otururdu. 18 Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklar kesilir, on günde bir de her türden bolca şarap hazırlanırdı. Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım. Çünkü halk ağır yük altındaydı.
19 Ey Tanrım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyilikle an.

6

Nehemya'ya Kurulan Düzenler

1 Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberi Sanballat'a, Toviya'ya, Arap Geşem'e ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sırada kapı kanatlarını henüz takmamıştım. 2 Sanballat ile Geşem bana haber göndererek, "Gel, Ono Ovası'ndaki köylerden birinde buluşalım" dediler. Bana kötülük yapmayı düşünüyorlardı. 3 Onlara haberciler göndererek, "Büyük bir iş yapıyorum, gelemem" dedim, "Yanınıza gelirsem işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?"
4 Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıtı verdim.
5 Sanballat beşinci kez aynı öneriyle habercisini gönderdi. Habercinin elinde açık bir mektup vardı. 6 İçinde şunlar yazılıydı:

"Çevredeki uluslar arasında Geşem'in de doğruladığı bir söylenti var. Sen ve Yahudiler ayaklanmayı düşündüğünüz için surları onarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzeresin. 7 Yahuda Kralı olduğunu Yeruşalim'e duyurmak için peygamberler bile atamışsın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için, gel de görüşelim."

8 Ona şu yanıtı gönderdim: "Söylediklerinin hiçbiri doğru değil. Hepsini kendin uyduruyorsun."
9 Hepsi bizi korkutmaya çalışıyorlardı. "İşi bırakacaklar, onarım duracak" diye düşünüyorlardı. Ama ben, "Tanrım, ellerime güç ver" diye dua ettim.
10 Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya'nın evine gittim. Evine kapanmıştı. Bana, "Tanrı'nın evinde, tapınakta buluşalım" dedi, "Tapınağın kapılarını kapatalım, çünkü seni öldürmeye gelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler."
11 Ona, "Ben kaçacak adam değilim" dedim, "Benim gibi biri canını kurtarmak için tapınağa sığınır mı? Gelmeyeceğim." 12 Anladım ki, onu Tanrı göndermemiş. Bu sözleri bir peygamber gibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onu satın almışlardı. 13 Bu yolla gözümü korkutup bana günah işleteceklerini düşünüyorlardı. Böylece beni kötülemek için ellerine fırsat geçmiş olacaktı.
14 "Ey Tanrım, Toviya'yla Sanballat'ın yaptığı kötülüğü unutma" diye dua ettim, "Beni korkutmak isteyen kadın peygamber Noadya'yla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma."

Surların Onarımı Bitiyor

15 Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elul'da* bitti. 16 Bütün düşmanlarımız bunu duydu, çevremizdeki ulusları korku sardı. Böylece

* **5:15** "Kırk şekel": Yaklaşık 460 gr. * **6:15** "Elul" ayı o dönemde Eylül sonuyla Ekim başlangıcını kapsardı.

düşmanlarımız özgüvenlerini büsbütün yitirdiler. Çünkü bu işi Tanrımız'ın yardımıyla başardığımızı anladılar.
17 O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı. 18 Birçok
Yahudalı Toviya'ya bağlı kalacağına ant içmişti. Çünkü Toviya, Arah oğlu
Şekanya'nın damadıydı. Oğlu Yehohanan da Berekya oğlu Meşullam'ın kızını
almıştı. 19 Soylular Toviya'nın iyiliklerini bana anlatıyor, benim söylediklerimi
de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldırmak için sürekli mektup gönderiyordu.

7

1 Surların onarımı bitip kapılar yerine takıldıktan sonra, kapı nöbetçileri,
ezgiciler ve Levililer göreve atandı. 2 Kardeşim Hanani'yle kale komutanı
Hananya'yı Yeruşalim'e yönetici atadım. Hananya güvenilir bir kişiydi. Çoğu
insandan daha çok Tanrı'dan korkardı. 3 Onlara, "Güneş ortalığı ısıtıncaya
kadar Yeruşalim kapıları açılmasın" dedim, "Kapı nöbetçileri görev başındayken
kapıları kapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yeruşalim'de oturanlara
nöbet görevi verin. Bazıları bu görevi yapsın, bazıları da evlerinin çevresinde
nöbet tutsun."

Sürgünden Dönenlerin Listesi (Ezr.2:1-70)

4 Yeruşalim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindeki evler henüz
onarılmamıştı. 5 Tanrım soylarına göre halkın sayımı yapılabilsin diye soyluları,
yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedi. Sürgünden ilk dönenlerin soy
kütüğünü buldum. İçinde şunlar yazılıydı:
6 Babil Kralı Nebukadnessar'ın sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden
Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü. 7 Bunlar Zerubbabil, Yeşu,
Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay,
Nehum ve Baana'nın önderliğinde geldiler.
Sürgünden dönen İsrailliler'in sayıları şöyleydi:
8 Paroşoğulları: 2 172
9 Şefatyaoğulları: 372
10 Arahoğulları: 652
11 Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2 818
12 Elamoğulları: 1 254
13 Zattuoğulları: 845
14 Zakkayoğulları: 760
15 Binnuyoğulları: 648
16 Bevayoğulları: 628
17 Azgatoğulları: 2 322
18 Adonikamoğulları: 667
19 Bigvayoğulları: 2067
20 Adinoğulları: 655
21 Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98
22 Haşumoğulları: 328
23 Besayoğulları: 324
24 Harifoğulları: 112
25 Givonlular: 95
26 Beytlehemliler ve Netofalılar: 188
27 Anatotlular: 128
28 Beytazmavetliler: 42
29 Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743

30 Ramalılar ve Gevalılar: 621
31 Mikmaslılar: 122
32 Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 123
33 Öbür Nevo Kenti'nden olanlar: 52
34 Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254
35 Harimliler: 320
36 Erihalılar: 345
37 Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721
38 Senaalılar: 3 930
39 Kâhinler:
Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
40 İmmeroğulları: 1 052
41 Paşhuroğulları: 1 247
42 Harimoğulları: 1017
43 Levililer:
Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yeşuoğulları: 74
44 Ezgiciler:
Asafoğulları: 148
45 Tapınak kapı nöbetçileri:
Şallumoğulları, Ateroğulları,
Talmonoğulları, Akkuvoğulları,
Hatitaoğulları, Şovayoğulları: 138
46 Tapınak görevlileri:
Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,
47 Kerosoğulları, Siaoğulları, Padonoğulları,
48 Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Şalmayoğulları,
49 Hananoğulları, Giddeloğulları, Gaharoğulları,
50 Reayaoğulları, Resinoğulları, Nekodaoğulları,
51 Gazzamoğulları, Uzzaoğulları, Paseahoğulları,
52 Besayoğulları, Meunimoğulları, Nefişesimoğulları,
53 Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,
54 Baslitoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları,
55 Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,
56 Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.
57 Süleyman'ın kullarının soyu:
Sotayoğulları, Soferetoğulları, Peridaoğulları,
58 Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,
59 Şefatyaoğulları, Hattiloğulları,
Pokeret-Hassevayimoğulları, Amonoğulları.
60 Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kullarının soyundan olanlar: 392
61 Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:
62 Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 642
63 Kâhinlerin soyundan:
Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillay'ın oğulları. 64 Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı.
65 Vali, Urim ile Tummim'i* kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu.
66 Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
67-69 Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle,
kadınlı erkekli 245 ezgici,

736 at,
245 katır*,
435 deve,
6 720 eşek vardı.
70 Bazı aile başları onarım işi için bağışta bulundu: Vali hazineye 1 000
darik† altın, 50 çanak, 530 kâhin mintanı bağışladı.
71 Bazı aile başları da iş için hazineye 20 000 darik‡ altın, 2 200 mina§ gümüş
verdiler. 72 Halkın geri kalanı ise, toplam 20 000 darik altın, 2 000 mina*
gümüş ve 67 kâhin mintanı verdi.
73 Kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, sıradan
insanlar ve bütün İsrailliler kentlerine yerleştiler.

8

Ezra Yasa Kitabı'nı Halka Okuyor

1 İsrailliler kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay tek vücut halinde
Su Kapısı'nın karşısındaki alanda toplandılar. Bilgin Ezra'ya RAB'bin Musa
aracılığıyla İsrail halkına verdiği buyrukları içeren Yasa Kitabı'nı getirmesini
söylediler. 2 Yedinci ayın birinci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabı'nı halkın top-
landığı yere getirdi. Dinleyip anlayabilecek kadın erkek herkes oradaydı.
3 Ezra Su Kapısı'nın karşısındaki alanda kadınların, erkeklerin ve anlayabile-
cek yaştaki çocukların önünde, sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabı'nı okudu.
Herkes dikkatle dinledi.
4 Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zemin üzerinde duruyordu.
Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya vardı. Solunda ise
Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruy-
ordu.
5 Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek bir yerde
duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı. 6 Ezra yüce Tanrı'ya,
RAB'be övgüler sundu. Bütün halk ellerini kaldırarak, "Amin! Amin!" diye
karşılık verdi. Hep birlikte eğilip yere kapanarak RAB'be tapındılar.
7 Levililer'den Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya,
Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka
yasayı anlattılar. 8 Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesin anla-
masını sağlayacak biçimde yorumladılar.
9 Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer,
"Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamayın" dediler.
Çünkü bütün halk Kutsal Yasa'yı dinlerken ağlıyordu.
10 Nehemya da, "Gidin, yağlı yiyip tatlı için" dedi, "Hazırlığı olmayanlara
da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin.
RAB'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar."
11 Levililer, "Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin" diyerek halkı
yatıştırdılar. 12 Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak
ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine oku-
nanları anlamışlardı.
13 Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer Kutsal Yasa'nın buyruk-
larını öğrenmek için Bilgin Ezra'nın çevresine toplandılar. 14 Yasada RAB'bin

---

* **7:67-69** "736 at, 245 katır" sözleri Ezr.2:66'dan alınmıştır. † **7:70** "1 000 darik": Yaklaşık 8.5 kg.
‡ **7:71** "20 000 darik": Yaklaşık 170 kg. § **7:71** "2 200 mina": Yaklaşık 1.3 ton. * **7:72** "2 000 mina":
Yaklaşık 1.15 ton. **7:73** 1Ta.9:2; İbr.11:3 **8:1** Ezr.3:1 **8:14** Lev.23:33-36,39-43; Yas.16:13-15

Musa aracılığıyla verdiği şu buyruğu buldular: Yedinci ayda kutlanan bayramda İsrailliler çardaklarda oturmalı. 15 Bütün kentlerde ve Yeruşalim'de şu
duyuru yapılsın: "Dağlara çıkın; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak
üzere zeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin."
16 Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve Tanrı Tapınağı'nın
avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarında çardaklar yaptı.
17 Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsrailliler Nun oğlu Yeşu'nun
döneminden beri böyle bir kutlama yapmamışlardı. Herkes büyük sevinç
içindeydi. 18 Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı
okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kural uyarınca kutsal toplantı
yapıldı.

9

İsrail Halkı Günahlarını İtiraf Ediyor

1 Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsrailliler toplandı. Hepsi oruç tutmuş,
çul kuşanmış, başına toprak serpmişti. 2 İsrail soyundan gelenler bütün
yabancılardan ayrılmıştı. Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta
itiraf ettiler. 3 Oldukları yerde durup günün dörtte biri boyunca Tanrıları
RAB'bin Yasa Kitabı'nı okudular. Günün öbür dörtte birindeyse günahlarını itiraf ederek Tanrıları RAB'be tapındılar. 4 Levililer'e yüksekçe bir yer ayrılmıştı.
Yeşu, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani orada oturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RAB'be yakardılar.
5 Levililer'den Yeşu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve
Petahya halka, "Ayağa kalkın!" dediler, "Başlangıçtan sonsuza kadar var olan
Tanrınız RAB'be övgüler olsun. 'Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki, bizim
yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.' "
6 Halk şöyle dua etti: "Tek RAB sensin. Gökleri, göklerin göklerini, bütün gök
cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen
yarattın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.
7 "Ya RAB, Avram'ı seçen, onu Kildaniler'in* Ur Kenti'nden çıkaran, ona
İbrahim adını veren Tanrı sensin. 8 Onu kendine yürekten bağlı buldun
ve onunla bir antlaşma yaptın. Kenanlı, Hitit, Amorlu, Perizli, Yevus ve
Girgaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttun. Çünkü sen
doğrusun.
9 "Atalarımızın Mısır'da çektiklerini gördün, Kamış Denizi'nde* yakarışlarını
işittin. 10 Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşı mucizeler, harikalar
yarattın. Çünkü atalarımızı nasıl ezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi
ün kazandın. 11 Denizi yararak atalarımıza yol açtın. Denizin ortasından,
kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taş gibi azgın
derin sulara fırlattın. 12 Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışık
tutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin.
13 "Sina Dağı'na indin, onlarla göklerden konuştun. Onlara doğru ilkeler, adil
yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdin. 14 Kutsal Şabat Günü'nü* bildirdin.
Kulun Musa aracılığıyla buyruklar, kurallar, yasalar verdin. 15 Acıktıklarında
gökten ekmek verdin, susadıklarında kayadan su çıkardın. Onlara vermeye ant
içtiğin ülkeye girmelerini, orayı mülk edinmelerini buyurdun.

9:7 Yar.12:1 **9:7** Yar.17:5 **9:8** Yar.15:18-21 **9:9** Çık.3:7 **9:9** Çık.14:10-12 **9:10** Çık.7:8-12:32
9:11 Çık.14:21-29 **9:11** Çık.15:4-5 **9:12** Çık.13:21-22 **9:13** Çık.19:18-23:33 **9:15** Çık.16:4-15
9:15 Çık.17:1-7 **9:15** Yas.1:21

16 “Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşlılık edip buyruklarına uymadılar.
17 Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikaları unuttular. Dikbaşlılık ettiler, eski kölelik yaşamlarına dönmek için kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama sen bağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin bir Tanrı'sın. Onları terk etmedin. 18 Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, ‘Sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!’ diyerek seni çok aşağıladılar. 19 Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütununu, geceleyin yollarına ışık tutmak için ateş sütununu önlerinden eksik etmedin. 20 Onları eğitmek için iyi Ruhun'u verdin. Ağızlarından manı eksiltmedin. Susadıklarında onlara su verdin. 21 Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Ne giysileri eskidi, ne de ayakları şişti.

22 “Onlara ülkeler, uluslar verdin, aralarında bölüştürdün. Heşbon Kralı Sihon'un, Başan Kralı Og'un ülkesini mülk edindiler. 23 Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülk edinmek üzere atalarına söz verdiğin ülkeye getirdin. 24 Çocukları Kenan ülkesini ele geçirip mülk edindiler. Ülke halkının onlara boyun eğmesini sağladın. Kralarını ve ülkedeki halkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin. 25 Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzel eşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere, çok sayıda meyve ağacına sahip oldular. Yediler, doydular, beslendiler ve onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler.

26 “Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırt çevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyaran peygamberleri öldürdüler. Seni çok aşağıladılar. 27 Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin. Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşünce sana feryat ettiler. Onları göklerden duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılar gönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı.

28 “Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözünde kötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terk ettin. Düşmanları onlara egemen oldu. Yine sana yönelip feryat ettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın.

29 “Onları Kutsal Yasan'a dönmeleri için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler. 30 Yıllarca onlara katlandın. Ruhun'la, peygamberlerin aracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerine onları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin. 31 Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin. Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrı'sın.

32 “Ey Tanrımız! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü, görkemli, yüce bir Tanrı'sın. Asur krallarının döneminden bugüne kadar krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, peygamberlerimiz, atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çektiklerimizi küçümseme. 33 Başımıza gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın, doğru olanı yaptın, bizse kötülük yaptık. 34 Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, atalarımız yasana göre yaşamadılar. Verdiğin buyrukları, yaptığın uyarıları dinlemediler. 35 Ülkelerinde onlara sağladığın

9:16 Say.14:1-4; Yas.1:26-33 **9:17** Çık.34:6; Say.14:18; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2 **9:18** Çık.32:1-4 **9:19** Yas.8:2-4 **9:22** Say.21:21-35 **9:23** Yar.15:5; 22:17 **9:23** Yşa.3:14-17 **9:24** Yşu.11:23 **9:25** Yas.6:10-11 **9:26** Hâk.2:11-16 **9:29** Lev.18:5 **9:30** 2Kr.17:13-18; 2Ta.36:15-16 **9:32** 2Kr.15:19,29; 17:3-6; Ezr.4:2,10

bolluk içinde, önlerine serdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler, kötülüklerinden dönmediler.
36 "Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinler diye ataların verdiğin ülkede köle olduk. 37 Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğunu başımıza getirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımızı da istedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz."

Halk Antlaşmayı Onaylıyor

38 "Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor."

10

1 Antlaşmayı mühürleyenler şunlardı:
Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sidkiya.
2 Kâhinler:
Seraya, Azarya, Yeremya, 3 Paşhur, Amarya, Malkiya, 4 Hattuş, Şevanya, Malluk, 5 Harim, Meremot, Ovadya, 6 Daniel, Ginneton, Baruk, 7 Meşullam, Aviya, Miyamin, 8 Maazya, Bilgay, Şemaya.
9 Levililer:
Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğullarından Binnuy, Kadmiel; 10 arkadaşları Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan, 11 Mika, Rehov, Haşavya, 12 Zakkur, Şerevya, Şevanya, 13 Hodiya, Bani, Beninu.
14 Halk önderleri:
Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani, 15 Bunni, Azgat, Bevay, 16 Adoniya, Bigvay, Adin, 17 Ater, Hizkiya, Azzur, 18 Hodiya, Haşum, Besay, 19 Harif, Anatot, Nevay, 20 Magpiaş, Meşullam, Hezir, 21 Meşezavel, Sadok, Yaddua, 22 Pelatya, Hanan, Anaya, 23 Hoşea, Hananya, Haşşuv, 24 Halloheş, Pilha, Şovek, 25 Rehum, Haşavna, Maaseya, 26 Ahiya, Hanan, Anan, 27 Malluk, Harim, Baana.
28 "Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrı'nın Yasası uğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıp kavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte 29 soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrı'nın, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RAB'bin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular.
30 "Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız.
31 "Çevre halklardan Şabat Günü ya da kutsal bir gün eşya veya tahıl satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda bir toprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarımızı sileceğiz.
32-33 "Tanrımız'ın Tapınağı'nın giderlerini karşılamak üzere hepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl şekelin üçte birini* vereceğiz. Bu para adak ekmekleri, günlük tahıl sunusu ve yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbür bayramlarda sunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrail'in günahlarını bağışlatacak sunular ve Tanrımız'ın Tapınağı'nın öteki işleri için harcanacak.
34 "Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çektik. Aileler her yıl Kutsal Yasa'ya uygun olarak Tanrımız RAB'bin sunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek.
35 "Ayrıca her yıl toprağımızın ve meyve ağaçlarımızın ilk ürününü RAB'bin Tapınağı'na götüreceğiz.

10:30 Çık.34:16; Yas.7:3 **10:31** Çık.23:10-11; Lev.25:1-7 **10:31** Yas.15:1-2 **10:32-33** Çık.30:11-16
* **10:32-33** "Şekelin üçte biri": Yaklaşık 4 gr. **10:35** Çık.23:19; 34:26; Yas.26:2

36 “Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı, hayvanlarımızı, ilk doğan
sığırlarımızı ve davarlarımızı Tanrımız'ın Tapınağı'na, tapınakta hizmet eden
kâhinlere götüreceğiz.
37 “Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütün ağaçlarımızın
meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızın ilkini Tanrımız'ın
Tapınağı'nın depolarına getirip kâhinlere vereceğiz. Toprağımızın ondalığını
Levililer'e vereceğiz, çünkü çalıştığımız bütün kentlerde ondalıkları onlar
topluyor. 38 Levililer ondalıkları toplarken Harun soyundan bir kâhin
yanlarında bulunacak. Levililer topladıkları ondalığın onda birini Tanrımız'ın
Tapınağı'ndaki depolara, hazine odalarına bırakacak. 39 İsrail halkıyla Levililer,
buğdaydan, yeni şaraptan, zeytinyağından verilen armağanları, tapınak
eşyalarının, kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğu
odalara koyacaklar.
“Artık Tanrımız'ın Tapınağı'nı göz ardı etmeyeceğiz.”

11

Yeruşalim'de Yaşayanlar
(1Ta.9:3-17)

1 Halkın önderleri Yeruşalim'e yerleşti. Geri kalanlar aralarında kura çektiler.
Her on kişiden biri kutsal kente, Yeruşalim'e yerleşecek, öteki dokuz kişiyse
kendi kentlerinde kalacaklardı. 2 Halk Yeruşalim'de yaşamaya gönüllü olan-
ların hepsini kutladı.
3 Yeruşalim'e yerleşen bölge önderleri şunlardır: –Ancak bazı İsrailliler,
kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri, Süleyman'ın kullarının soyundan gelen-
ler Yahuda kentlerine, her biri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti.
4 Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıysa Yeruşalim'de kaldı.–
Yahuda soyundan gelenler:
Peres soyundan Mahalalel oğlu Şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriya oğlu
Uzziya oğlu Ataya, 5 Şela soyundan Zekeriya oğlu Yoyariv oğlu Adaya oğlu Haz-
aya oğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya. 6 Peresoğulları'ndan Yeruşalim'e
468 yiğit yerleşti.
7 Benyamin soyundan gelenler:
Yeşaya oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoet oğlu
Meşullam oğlu Sallu. 8 Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit. 9 Zikri
oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğlu Yahuda ise kentte vali
yardımcısıydı.
10 Kâhinler:
Yoyariv oğlu Yedaya, Yakin, 11 Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu
Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Seraya 12 ve tapınağa hizmet
eden kardeşleri; toplam 822 kişi. Malkiya oğlu Paşhur oğlu Zekeriya oğlu
Amsi oğlu Pelalya oğlu Yeroham oğlu Adaya 13 ve aile başları olan kardeşleri;
toplam 242 kişi. İmmer oğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay
ve 14 kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Haggedolim oğlu Zavdiel onlara
önderlik ediyordu.
15 Levililer:
Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya. 16 Levililer'in
önderlerinden Şabbetay'la Yozavat Tanrı Tapınağı'nın dış işlerini yönetiyordu.
17 Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasını okuyan tapınak
korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakbukya ise ikinci derecede görevliydi.

10:36 Çık.13:2 **10:37** Say.18:21 **10:38** Say.18:26 **11:3** Neh.7:73

Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu Şammua oğlu Avda vardı. 18 Kutsal kentte
yaşayan Levililer 284 kişiydi.
19 Tapınak kapı nöbetçileri:
Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172 kişiydiler.
20 İsrailliler'in geri kalanı, kâhinlerle Levililer ise Yahuda'nın öbür kentlerine
dağılmıştı. Herkes kendi mülküne yerleşmişti.
21 Tapınak görevlileri Ofel'de yaşıyordu. Önderleri Siha ile Gişpa idi.
22 Tanrı'nın Tapınağı'nda ezgi söyleyenlere Asaf soyundan gelenler önderlik
ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi
Yeruşalim'de, Levililer'in başında bulunuyordu. 23 Pers Kralı'nın ezgicilerle
ilgili buyruğu vardı. Düzenli olarak her gün ücretlerini alacaklardı.
24 Yahuda oğlu Zerah'ın soyundan Meşezavel oğlu Petahya İsrail halkının
genel temsilcisi olarak Pers Kralı'na yardımcı oluyordu.

Yeruşalim Dışındakiler

25 Kırsal bölgelerde, köylerde yaşayanlara gelince: Bazı Yahudalılar Kiryat-
Arba ve köylerinde, bazıları Divon ve köylerinde, bazıları Yekavseel ve
köylerinde, 26 bazıları Yeşua'da, Molada'da, Beytpelet'te, 27 Hasar-Şual'da, Beer-
Şeva ve köylerinde, 28 bazıları Ziklak'ta, Mekona ve köylerinde, 29 bazıları
Eyn-Rimmon'da, Sora'da, Yarmut'ta, 30 Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde,
bazıları Lakiş ve çevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu. Yahu-
dalılar'ın yaşadığı bu yerler Beer-Şeva ile Hinnom Vadisi arasındaki toprakları
kapsıyordu.
31 Benyamin soyundan olanlar Geva'da, Mikmas'ta, Aya'da, Beytel ve
köylerinde, 32 Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da, 33 Hasor'da, Rama'da, Git-
tayim'de, 34 Hadit'te, Sevoim'de, Nevallat'ta, 35 Lod'da, Ono'da ve Esnaf
Vadisi'nde yaşıyordu. 36 Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levililer de
Benyamin'e yerleşti.

12

Kâhinler ve Levililer

1 Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu ile birlikte sürgünden dönen kâhinlerle
Levililer şunlardır:
Kâhinler: Seraya, Yeremya, Ezra, 2 Amarya, Malluk, Hattuş, 3 Şekanya,
Rehum, Meremot, 4 İddo, Ginneton, Aviya, 5 Miyamin, Maadya, Bilga, 6 Şemaya,
Yoyariv, Yedaya, 7 Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşu'nun döneminde
kâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı.
8 Levililer:
Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ezgileri sorumlusu Mat-
tanya ile kardeşleri. 9 Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylenirken
onların karşısında dururdu.
10 Yeşu Yoyakim'in babasıydı. Yoyakim Elyaşiv'in babası, Elyaşiv Yoyada'nın
babası, 11 Yoyada Yonatan'ın babası, Yonatan Yaddua'nın babasıydı.
12 Yoyakim'in döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı:
Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremya'nın Hananya, 13 Ezra'nın
Meşullam, Amarya'nın Yehohanan, 14 Meliku'nun Yonatan, Şevanya'nın Yusuf,
15 Harim'in Adna, Merayot'un Helkay, 16 İddo'nun Zekeriya, Ginneton'un
Meşullam, 17 Aviya'nın Zikri, Minyamin'in, Moadya'nın Piltay, 18 Bilga'nın
Şammua, Şemaya'nın Yehonatan, 19 Yoyariv'in Mattenay, Yedaya'nın Uzzi,
20 Sallay'ın Kallay, Amok'un Ever, 21 Hilkiya'nın Haşavya, Yedaya'nın Netanel.

22 Levililer'den Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua'nın yaşadığı günlerde,
Pers Kralı Darius'un döneminde, Levili aile başlarının ve kâhinlerin kaydı
tutuldu. 23 Levili aile başlarının listesi Elyaşiv oğlu Yohanan'ın yaşadığı döneme
kadar tarihler kitabına yazıldı.
24 Levili önderlerden Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşu bir yanda,
kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı adamı Davut'un buyruğu uyarınca
karşılıklı övgüler ve şükürler sunarlardı.
25 Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv kapılarda
nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydiler.
26 Yosadak oğlu Yeşu oğlu Yoyakim'in ve Vali Nehemya ile Kâhin ve Bilgin
Ezra'nın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı.

Yeruşalim Surlarının Kutsanması

27 Yeruşalim surları Tanrı'ya adanacağı zaman, nerede bir Levili varsa
aranıp bulundu ve Yeruşalim'e getirildi. Çünkü surları sevinçle, şükranla,
ezgilerle, zil, çenk ve lirlerle adamak istiyorlardı. 28-29 Ezgiciler Yeruşalim
çevresindeki bölgelerden, Netofalılar'ın köylerinden, Beytgilgal'dan, Geva ve
Azmavet çevresinden toplandı. Yeruşalim çevresinde köyler kurmuşlardı.
30 Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları pak-
lama görevini yerine getirdiler.
31 Yahudalı önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederek yürüsünler diye
iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdan Gübre Kapısı'na doğru yürüdü.
32 Arkalarından Hoşaya ve Yahudalı önderlerin yarısı, 33 Azarya, Ezra, Meşullam,
34 Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya 35 ve borazan çalan bazı kâhinler
izliyordu. Asaf oğlu Zakkur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu
Yonatan oğlu Zekeriya 36 ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay,
Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıyla yürüyorlardı.
Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu. 37 Pınar Kapısı'ndan Davut Kenti'nin
merdivenlerinden dosdoğru surlara çıktılar; Davut'un sarayının üst tarafından
geçerek doğuya doğru, Su Kapısı'na kadar yürüdüler.
38 Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde sola doğru iler-
liyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onları izledim. Fırınlar Kulesi'nden
geçip Geniş Duvar'a kadar yürüdük. 39 Efrayim Kapısı'nı, Eski Kapı'yı, Balık
Kapısı'nı, Hananel Kulesi'ni, Hammea* Kulesi'ni geçip Koyun Kapısı'na kadar
gittik. Muhafızlar Kapısı'nda durduk.
40 Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağı'nda durdu.
Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum. 41 Benim grubumda borazan
çalan şu kâhinler vardı: Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay,
Zekeriya, Hananya. 42 Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan,
Malkiya, Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahya'nın öncülüğünde yüksek sesle ezgiler
söylediler. 43 O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünkü Tanrı
onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocuklar da bu sevince katıldılar.
Yeruşalim'den gelen sevinç sesleri uzaklardan duyulabiliyordu.
44 Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağı ambarları
gözetecek bazı kişiler görevlendirildi. Bunlar Kutsal Yasa'nın kâhinler ve
Levililer için öngördüğü yardımları kentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden
toplayıp ambarlara getirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Lev-
ililer'in hizmetinden hoşnuttu. 45 Çünkü onlar Tanrıları'nın hizmetini ve
paklama görevini yerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davut'la
oğlu Süleyman'ın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerine getirdiler.

* **12:39** "Hammea": "100" anlamına gelir. **12:45** 1Ta.25:1-8; 1Ta.26:12

46 Çünkü eskiden, Davut'un ve Asaf'ın yaşadığı yıllarda, ezgicileri yönetenler
vardı. Tanrı'ya övgü ve şükür ezgileri söylenirdi. 47 Zerubbabil'in ve Nehe-
mya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrail halkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı
nöbetçilerinin ücretlerini gününde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Lev-
ililer de Harun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

13

Nehemya'nın Son Yenilikleri

1 O gün Musa'nın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlular'la Moavlılar'ın
sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna giremeyeceği yazılıydı. 2 Çünkü onlar İsrail
halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış, İsrailliler'e lanet okuması için
Balam'a da para vermişlerdi. Ancak Tanrımız laneti kutsamaya çevirmişti.
3 İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancıları ayrı tutmaya başladı.
4 Tanrımız'ın Tapınağı'nın ambarlarına Kâhin Elyaşiv bakıyordu. Elyaşiv
Toviya'nın akrabasıydı. 5 Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eski-
den bu odaya tahıl sunuları, günnük, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa
uyarınca Levililer'e, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilen buğdayın,
yeni şarabın, zeytinyağının ondalıkları ve kâhinlere verilen bağışlar konulurdu.
6 Ama bütün bunlar olup biterken ben Yeruşalim'de değildim. Babil Kralı
Artahşasta'nın krallığının otuz ikinci yılında, onun yanına gitmiştim. Bir
süre sonra yine izin istedim 7 ve Yeruşalim'e döndüm. O zaman Elyaşiv'in
yaptığı kötülüğü öğrendim. Tanrı Tapınağı'nın avlusunda Toviya'ya oda ver-
mişti. 8 Buna çok canım sıkıldı. Toviya'nın bütün eşyalarını odadan attım.
9 Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağı'nın eşyalarını,
tahıl sunularını, günnüğü yine oraya koydurdum.
10 Ayrıca öğrendim ki, Levililer'in alacakları verilmemiş. Hizmeti yürüten
Levililer'le ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler. 11 Görevlileri azarladım.
"Tanrı'nın Tapınağı neden ihmal edilmiş?" diye sordum. Sonra bütün giden-
leri toplayıp işlerinin başına koydum. 12 Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni
şarabın, zeytinyağının ondalığını yine ambarlara getirmeye başladı. 13 Bu kez
ambarların başına Kâhin Şelemya'yı, Bilgin Sadok'u ve Levililer'den Pedaya'yı
koydum. Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan onların yardımcısıydı. Bunlar
güvenilir insanlardı. Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti.
14 Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetler için yaptığım
iyi işleri hiçe sayma.
15 O günlerde Yahuda'da bazı adamların Şabat Günü üzüm sıktıklarını
gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklere yüklüyor, şarap, üzüm,
incir ve çeşitli yüklerle birlikte Şabat Günü Yeruşalim'e getiriyorlardı. Şabat
Günü bunları sattıkları için onları azarladım. 16 Yeruşalim'de yaşayan Surlular
balık ve çeşitli mallar getirip Şabat Günü kentte Yahudalılar'a satıyorlardı.
17 Yahudalı soyluları azarlayarak, "Yaptığınız kötülüğe bakın!" dedim, "Şabat
Günü'nü hiçe sayıyorsunuz. 18 Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden
Tanrımız başımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü'nü hiçe
sayarak Tanrı'nın öfkesini İsrail'e karşı alevlendiriyorsunuz."
19 Şabat'tan önceki akşam Yeruşalim kapılarına gölge düşünce, kapıların
kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması için buyruk verdim.
Şabat Günü kente yük sokulmasın diye bazı adamlarımı kapılara yerleştirdim.
20 Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyi Yeruşalim'in dışında

13:1 Yas.23:3-5 **13:2** Say.22:1-6 **13:10** Yas.12:19 **13:12** Mal.3:10 **13:15** Çık.20:8-10; Yas.5:12-14; Yer.17:21-22 **13:19** Yer.17:21; Yu.5:10

geçirdiler. 21 Onları uyardım: “Niçin surun dibinde geceliyorsunuz? Bir daha
yaparsanız size karşı zor kullanacağım.” Bir daha Şabat Günü gelmediler.
22 Şabat Günü'nün kutsallığını korumak için Levililer'e kendilerini paklasınlar
ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim.
Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana mer-
hamet et.
23 Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş
Yahudiler gördüm. 24 Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların
dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı. 25 Adamları azarladım, lanet
okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrı'nın adıyla onlara ant içirdim
ve, “Yabancılara kız verip kız almayacaksınız” dedim, 26 “Kral Süleyman bu
yabancı kadınlar yüzünden günaha girmedi mi? Onca ulusun kralları arasında
Süleyman gibisi yoktu. Tanrı onu öyle sevdi ki, bütün İsrail'e kral yaptı. Ama
yabancı kadınlar onu bile günaha sürükledi. 27 Şimdi de siz yabancı kadınlarla
evlenerek Tanrımız'a ihanet ediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötülüğe göz
mü yumalım?”
28 Başkâhin Elyaşiv oğlu Yoyada'nın oğullarından biri Horonlu Sanballat'ın
kızıyla evliydi. Bu yüzden onu yanımdan kovdum.
29 Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Lev-
ililer'le yaptığın antlaşmayı bozdular.
30 Halkı bütün yabancılardan arındırdım. Kâhinlerle Levililer'e görevlerini
tek tek bildirdim. 31 Belirli zamanlarda yakılmak için armağan edilen odunları,
getirilen ilk ürünleri düzene koydum.
Ey Tanrım, bütün bunları iyiliğim için anımsa.

13:23 Çık.34:11-16; Yas.7:1-5 **13:26** 2Sa.12:24-25 **13:26** 1Kr.11:1-8 **13:28** Neh.4:1

ESTER

GİRİŞ

Ester Kitabı'nda anlatılan olaylar İ.Ö. 5. yüzyılın başlarında Pers Kralı olan Ahaşveroş'un kışlık sarayında geçer. Olayların merkezinde Ester adlı Yahudi kraliçe yer alır. Kraliçe Ester cesareti sayesinde İsrail halkının düşmanlarının tasarladığı büyük bir katliamdan kurtulmasına önayak olur. Ardından akrabası Mordekay kralın başbakanı olur. Kitap, Purim adlı Yahudi bayramının temelindeki olayları ve anlamını anlatır.

Ana Hatlar:
1:1-2:23 Ester kraliçe oluyor
3:1-5:14 Haman'ın kötü planları
6:1-7:10 Haman öldürülüyor
8:1-10:33 Yahudiler düşmanlarını yenilgiye uğratıyor

Ahaşveroş'un Şölenleri

1 Ahaşveroş* Hoddu'dan Kûş'a† uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilin kralıydı. 2 O sırada ülkeyi Sus Kalesi'ndeki tahtından yönetiyordu. 3 Krallığının
üçüncü yılında bütün önderlerinin ve görevlilerinin onuruna bir şölen verdi.
Pers ve Med ordu komutanları, ileri gelenler ve il valileri de oradaydı.
4 Ahaşveroş tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığının sonsuz zenginliğini,
büyüklüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi.
5 Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan, Sus
Kalesi'nde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen verdi. 6 Mermer
sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve beyaz renkli iplikten yapılmış
sicimlerle bağlanmış beyaz ve lacivert kumaşlar asılmıştı. Somaki, mermer,
sedef ve pahalı taşlar döşenmiş avluya altın ve gümüş sedirler yerleştirilmişti.
7 Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimde bol bol ve her biri
değişik altın kupalar içinde sunuluyordu. 8 Kralın buyruğu uyarınca, konuklar
içki içmeye zorlanmadı. Kral saray hizmetkârlarına konukların dileklerini
yerine getirmeleri için buyruk vermişti.

Kraliçe Vaşti'nin Tacını Yitirmesi

9 O sırada Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroş'un sarayındaki kadınlara bir şölen
veriyordu.
10-11 Yedinci gün, şarabın etkisiyle keyiflenen Kral Ahaşveroş, hizmetindeki
yedi haremağasına –Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta, Avagta, Zetar ve
Karkas'a– Kraliçe Vaşti'yi başında tacıyla huzuruna getirmelerini buyurdu.
Kraliçe Vaşti güzeldi. Kral halka ve önderlere onun ne kadar güzel olduğunu
göstermek istiyordu. 12 Ama Kraliçe Vaşti haremağalarının kraldan getirdiği
buyruğu reddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden küplere
bindi.
13 Kral yasaları‡ bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkü kralın, yasaları ve
adaleti bilen kişilere danışması gelenektendi. 14 Kendisine en yakın olan
Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzyüze
görüşebiliyorlardı. Pers ve Med İmparatorluğu'nun bu yedi önderi krallığın en üst
yöneticileriydi.

1:1 Ezr.4:6 * **1:1** "Ahaşveroş": Kserkses diye de bilinir. † **1:1** "Hoddu'dan Kûş'a": Bugünkü Pakistan'dan Sudan'a. ‡ **1:13** "Yasaları": İbranice "Zamanları".

15 Kral Ahaşveroş onlara, “Kralın haremağaları aracılığıyla gönderdiği
buyruğa uymayan Kraliçe Vaşti'ye yasaya göre ne yapmalı?” diye sordu.
16 Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıtı verdi: “Kraliçe
Vaşti yalnız krala karşı değil, bütün önderlere ve kralın bütün illerindeki
halklara karşı suç işledi. 17 Bütün kadınlar, kraliçenin davranışıyla ilgili
haberi duyunca, ‘Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaşti'nin huzuruna getirilmesini
buyurdu, ama kraliçe gitmedi’ diyerek kocalarını küçümsemeye başlayacaklar.
18 Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylu kadınlar da
kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranacak. Bu da alabildiğine
kadınların küçümsemesine, erkeklerin de öfkelenmesine yol açacak. 19 Kral
uygun görüyorsa ferman çıkarsın; bu ferman Persler'le Medler'in değişmeyen
yasalarına eklensin. Buna göre Vaşti bir daha Kral Ahaşveroş'un huzuruna
çıkmasın ve kral ondan daha iyi birini kraliçeliğe seçsin. 20 Kralın fermanı
büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca, ister soylu ister halktan olsun,
bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecektir.”
21 Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral, Memukan'ın önerisine
uyarak, 22 krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ile kendi
işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazıldı. Her erkeğin kendi evinin
egemeni olduğu her dilde vurgulandı.

2

Ester Kraliçe Oluyor

1 Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaşti'yi, yaptıklarını ve
ona karşı alınan kararı anımsadı. 2 Kralın özel hizmetkârları, “Kral için genç,
güzel, el değmemiş kızlar aransın” dediler, 3 “Kral, egemen olduğu bütün
illerde görevliler atasın. Bu görevliler bütün genç, güzel, el değmemiş kızları
toplayıp Sus Kalesi'ndeki hareme getirsinler, kralın kızlardan sorumlu hare-
mağası Hegay'a teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin.
4 Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaşti'nin yerine kraliçe olsun.” Kral bu
öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı.
5 Sus Kalesi'nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyamin oymağından
olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yair'in oğluydu. 6 Kiş, Babil Kralı
Nebukadnessar'ın Yahuda Kralı Yehoyakin ile birlikte Yeruşalim'den sürgün
ettiği kişilerden biriydi. 7 Mordekay'ın Hadassa adında bir amca kızı vardı.
Annesiyle babasını yitiren Hadassa'yı Mordekay evlat edinip büyütmüştü.
Hadassa'nın öbür adı Ester'di; endamı ve yüzü güzeldi.
8 Kralın buyruğu ve fermanı yayınlandıktan sonra çok sayıda genç kız Sus
Kalesi'ne getirilip harem sorumlusu Hegay'a teslim edildi. Saraya getirilen
kızlar arasında Ester de vardı. 9 Hegay Ester'i beğendi ve ona ayrıcalık
tanıdı. En iyi biçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı;
ayrıca kralın sarayından seçilen yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi. Sonra onu
hizmetçileriyle birlikte haremin en güzel bölümüne yerleştirdi.
10 Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekay bunları
açıklamasını yasaklamıştı. 11 Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve ona nasıl
davranıldığını öğrenmek için her gün haremin avlusunun önünde gezinip
dururdu.
12 Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkacaktı.
Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını
tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyle her kıza mür yağı sürülüyor, altı
ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu. 13 Kralın yanına girme sırası gelen

2:6 2Kr.24:10-16; 2Ta.36:10

genç kız, haremden her istediğini alıp birlikte saraya götürürdü. 14 Akşam
kralın yanına giren kız, ertesi sabah ikinci hareme, cariyelerden sorumlu
haremağası Şaaşgaz'ın yönetimindeki hareme dönerdi. Yalnız kralın beğendiği,
adıyla çağırdığı kız yeniden onun yanına girebilirdi.
15 Kralın yanına girme sırası Mordekay'ın evlat edindiği Ester'e –
Mordekay'ın amcası Avihayil'in kızına– gelince, Ester, kralın kızlardan
sorumlu haremağası Hegay'ın kendisine önerdiklerinden başka bir şey
istemedi. Kendisini gören herkesin beğenisini kazandı. 16 Ahaşveroş'un
krallığının yedinci yılında, Tevet diye adlandırılan onuncu ayda, Ester saraya,
kralın yanına götürüldü.
17 Kral Ester'i öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondan hoşlandı, en çok
ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını ona giydirip Vaşti'nin yerine kraliçe yaptı.
18 Ardından Ester'in onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölende bütün önderler
ve görevliler hazır bulundu. Kral bütün illerde bayram ilan etti ve krallara
yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı.

Mordekay Kralın Hayatını Kurtarıyor

19 Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapı görevlilerinden
biri olmuştu. 20 Ester, Mordekay'ın verdiği buyruk uyarınca, soyunu
ve halkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyüttüğü günlerde olduğu gibi,
Mordekay'ın sözünü dinlemeye devam etti.
21 Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerinden ikisi, Bigtan
ve Tereş, Kral Ahaşveroş'a öfkelendiler; onu öldürmek için fırsat kollamaya
başladılar. 22 Durumu öğrenen Mordekay bunu Kraliçe Ester'e iletti; o da
Mordekay adına krala bildirdi. 23 Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşılınca
da iki adam darağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

3

Haman'ın Kötü Tasarıları

1 Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedata'nın oğlu Haman'ı
yüksek bir göreve atayıp onurlandırdı. Onu bütün önderlerden daha yetkili
kıldı. 2 Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkes Haman'ın önünde
eğilip yere kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi, ne de yere kapandı.
3 Kralın kapı görevlileri Mordekay'a, "Kralın buyruğuna neden karşı geliyorsun?" diye sordular. 4 Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa
da Mordekay onlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Haman'a
bildirdiler. Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti
ve böyle davranmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı. 5 Haman,
Mordekay'ın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkeden kudurdu. 6 Yalnız
onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktan geldiğini bildiği için
bütün halkını, Ahaşveroş'un egemenliğinde yaşayan bütün Yahudiler'i ortadan
kaldırmaya karar verdi.
7 Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroş'un krallığının on
ikinci yılında, birinci ay olan Nisan* ayında Haman'ın önünde pur, yani kura
çekildi. Kura, on ikinci ay olan Adar ayına düştü.
8 Haman Kral Ahaşveroş'a şöyle dedi: "Krallığının bütün illerinde, öbür
halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları
bütün öbür halklarınkinden farklı; kendileri de kralın yasalarına uymazlar.
Onları kendi hallerine bırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez. 9 Kral uygun

* **3:7** "Nisan" ayı o dönemde Mart sonuyla Nisan başlangıcını kapsardı.

görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyruk verilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bin talant† gümüş vereceğim."
10 Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıp Agaklı
Hammedata'nın oğlu Yahudi düşmanı Haman'a verdi. 11 Ona, "Para sende
kalsın; o halka da ne istersen yap" dedi.
12 Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı ve Haman'ın
buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazılarak
satraplara, il valilerine ve bütün halk önderlerine gönderildi. Buyruk Kral
Ahaşveroş'un adını ve yüzüğünün mührünü taşıyordu. 13 Krallığın bütün
illerine ulaklar aracılığıyla mektuplar gönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay
olan Adar ayının on üçüncü günü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudiler'in
bir günde öldürülüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin de
yağmalanmasını buyuruyordu. 14 Bu fermanın metni her ilde yasa olarak
duyurulacak ve bütün halklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün
için hazır olsun.
15 Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman Sus Kalesi'nde
de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ile Haman oturmuş içki
içiyorlardı.

4

Mordekay Ester'den Yardım İstiyor

1 Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çula sarınıp başından
aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryat ederek kent merkezine geldi.
2 Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarınmış hiç kimse bu kapıdan
içeri giremezdi. 3 Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudiler
büyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç tuttular. Birçoğu da çula sarınıp
kül içinde yattı.
4 Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekay'ın durumunu anlatınca,
Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giyinmesi için Mordekay'a giysiler
gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi. 5 Bunun üzerine Ester
kralın kendi hizmetine atadığı haremağalarından biri olan Hatak'ı çağırttı;
Mordekay'dan ne olup bittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu. 6 Hatak
saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekay'ın yanına gitti. 7 Mordekay
başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudiler'in yok edilmesi için Haman'ın
saray hazinesine vaat ettiği paranın miktarını bile tam tamına ona bildirdi.
8 Ester'e gösterip açıklaması için Sus'ta yayımlanan, Yahudiler'in kökünün ku-
rutulmasını isteyen fermanın bir kopyasını da ona verdi. Ester'in krala
çıkmasını, ondan merhamet dileyip kendi halkı için yalvarmasını istedi.
9 Hatak geri dönüp Mordekay'ın söylediklerini Ester'e bildirdi. 10 Ester
Mordekay'a şu haberi götürmesini buyurdu: 11 "Kralın bütün adamları ve
illerinde yaşayan halk biliyor ki, çağrılmadan sarayın iç avlusuna girip kralın
yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altın
asasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölüme çarptırılır. Ben de otuz
gündür kralın huzuruna çağrılmış değilim."
12 Ester'in bu sözleri kendisine iletilince, 13 Mordekay ona şu yanıtı
götürmelerini istedi: "Sarayda yaşadığın için bütün Yahudiler içinde kurtu-
lacak tek kişinin sen olacağını sanma. 14 Şu anda susarsan, Yahudiler'e
yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok
olacaksınız. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun."

† **3:9** "On bin talant": Yaklaşık 345 ton.

15 Bunun üzerine Ester Mordekay'a şu yanıtı gönderdi: 16 "Git, Sus'taki bütün
Yahudiler'i topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin,
içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala
aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsem ölürüm."
17 Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

5

Ester Dileğini Krala Bildiriyor

1 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht
odasının önünde durdu. Kral bu odanın giriş kapısının karşısındaki tahtında
oturuyordu. 2 Avluda bekleyen Kraliçe Ester'i görünce onu hoşgörüyle
karşılayıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna
dokundu.
3 Kral ona, "Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?" diye sordu. "Krallığın
yarısını bile istesen sana verilecektir."
4 Ester, "Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğim şölene
Haman'la birlikte gelsin" diye karşılık verdi.
5 Kral adamlarına, "Ester'in isteğini yerine getirmek için Haman'ı hemen
çağırın" dedi.
Böylece kralla Haman Ester'in verdiği şölene gittiler. 6 Şarap içerlerken kral
yine Ester'e sordu: "Söyle, ne istiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir?
Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak."
7 Ester, "İsteğim ve dileğim şu" diye yanıtladı, 8 "Kral benden hoşnutsa, iste-
diğimi vermek, dileğimi yerine getirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendi-
leri için vereceğim şölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlarım."

Haman'ın Öfkesi

9 Haman o gün şölenden mutlu ve sevinçli ayrıldı. Ama Mordekay'ı sarayın
kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını, kendisine saygı göstermediğini
farkedince öfkeden kudurdu. 10 Yine de kendini tuttu ve evine gitti.
Sonra dostlarını ve eşi Zereş'i çağırttı. 11 Onlara sonsuz zenginliğinden,
çok sayıdaki oğullarından, kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından, öbür
önderlerinden ve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti. 12 "Üstelik, Kraliçe
Ester, verdiği şölene kralın yanısıra yalnız beni çağırdı" diye ekledi, "Yarınki
şölene de kralla birlikte beni davet etti. 13 Ne var ki, o Yahudi Mordekay'ı
sarayın kapısında otururken gördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değeri
kalmıyor."
14 Karısı Zereş ve bütün dostları Haman'a şöyle dediler: "Elli arşın*
yüksekliğinde bir darağacı kurulsun. Sabah olunca kraldan Mordekay'ı oraya
astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin."
Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.

6

Mordekay'ın Onurlandırılması

1 O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilip kendisine okun-
masını buyurdu. 2 Kayıtlar Kral Ahaşveroş'u öldürmeyi tasarlamış olan iki
görevliden söz ediyordu. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olan Bigtan ve
Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti.
3 Kral, "Bu yaptıklarından dolayı Mordekay nasıl onurlandırıldı, ona ne ödül
verildi?" diye sordu.

---

* **5:14** "Elli arşın": Yaklaşık 23 m. **6:2** Est.2:21-22

Hizmetkârlar, “Onun için hiçbir şey yapılmadı” diye yanıtladılar.
4 Kral, “Avluda kim var?” diye sordu. O sırada Haman sarayın dış avlusuna
yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacına Mordekay'ın asılmasını isteye-
cekti.
5 Hizmetkârlar krala, “Haman avluda bekliyor” dediler.
Kral, “Buraya gelsin” dedi.
6-8 Haman içeri girince kral ona, “Kralın onurlandırmak istediği biri için ne
yapılmalı?” diye sordu.
“Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?” diye düşünen
Haman şu yanıtı verdi: “Kral onurlandırmak istediği kişi için kendi giydiği
bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir, 9 giysiyi ve atı en üst
yöneticilerinden birine verir; o da kralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip
atın üstünde kent meydanında gezdirir. Önden giderek, ‘Kralın onurlandırmak
istediği kişiye böyle davranılır’ diye bağırır.”
10 Kral Haman'a, “Hemen git” dedi, “Giysiyle atı al ve söylediklerini kralın
kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap. Söylediklerinin hiçbirinde kusur
etme.”
11 Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekay'ı giydirip atın üstünde
kent meydanında gezdirmeye başladı. Önden giderek, “Kralın onurlandırmak
istediği kişiye böyle davranılır” diye bağırıyordu.
12 Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içinde başını
örterek çabucak evine gitti. 13 Başına gelenleri karısı Zereş'e ve bütün dostlarına
anlattı.
Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: “Önünde gerilemeye
başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücün yetmeyecek, önünde yok
olup gideceksin.”
14 Onlar daha konuşurken, kralın haremağaları gelip Haman'ı apar topar
Ester'in vereceği şölene götürdüler.

7

Haman'ın Ölümü

1 Böylece kral ve Haman, Kraliçe Ester'in şölenine gittiler. 2 O gün şarap
içerlerken kral Ester'e yine sordu: “İsteğin nedir, Kraliçe Ester? Ne istersen
verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.”
3 Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: “Ey kralım, eğer benden hoşnutsan ve uy-
gun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğim de halkımı esirgemendir.
4 Çünkü ben ve halkım öldürülüp yok edilmek, yeryüzünden silinmek üzere
satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmış olsaydık sesimi çıkartmazdım; böyle
bir sorun için kralı rahatsız etmek uygun olmazdı.”
5 Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, “Böyle bir şeyi yapmaya cüret eden kim,
nerede bu adam?” diye sordu.
6 Ester, “Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Haman'dır!” dedi.
Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı. 7 Kral öfkeyle içki
masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise Kraliçe Ester'den canını
bağışlamasını istemek için içerde kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye
kararlı olduğunu anlamıştı.
8 Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Haman'ı Ester'in
uzandığı sedire kapanmış olarak gördü ve, “Bu adam sarayda, gözümün
önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?” diye bağırdı. Kral sözlerini
bitirir bitirmez Haman'ın yüzünü örttüler.

9 Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöyle dedi: “Bakın,
kralı uyarıp hayatını kurtaran Mordekay için Haman'ın hazırlattığı elli arşın*
yüksekliğindeki darağacı Haman'ın evinin önünde hazır duruyor.”
Kral, “Haman o darağacına asılsın!” diye buyurdu. 10 Böylece Haman
Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı; kralın öfkesi de yatıştı.

8

Yahudiler Kurtuluyor

1 O gün Kral Ahaşveroş Yahudi düşmanı Haman'ın malını mülkünü Kraliçe
Ester'e verdi. Ester'in Mordekay'a yakınlığını açıklaması üzerine Mordekay
kralın huzuruna kabul edildi. 2 Kral, Haman'dan geri almış olduğu mühür
yüzüğünü parmağından çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester de onu Haman'ın
malının mülkünün yöneticisi atadı.
3 Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarına kapandı. Agaklı
Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzene ve kötü tasarıya engel olması için
yalvardı. 4 Kral altın asasını Ester'e doğru uzatınca Ester ayağa kalkıp kralın
önünde durdu 5 ve şöyle dedi: “Kral benden hoşnutsa ve uygun görüyorsa,
benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun buluyorsa, Agaklı Hammedata oğlu
Haman'ın krallığın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'in yok edilmesini
buyurmak için yazdırdığı mektupları yazılı olarak geçersiz kılsın. 6 Halkımın
felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım? Soydaşlarımın öldürülmesine
tanık olmaya nasıl dayanırım?”
7 Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a, “Bakın” dedi,
“Haman'ın malını mülkünü Ester'e verdim ve Yahudiler'i yok etmeyi tasar-
ladığı için Haman'ı darağacına astırdım. 8 Ama kral adına yazılmış ve onun
yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyı kimse geçersiz kılamaz. Bunun için, uygun
gördüğünüz biçimde kral adına Yahudi sorunu konusunda şimdi siz yazın ve
kralın yüzüğüyle mühürleyin.”
9 Bunun üzerine üçüncü ay olan Sivan ayının yirmi üçüncü günü kralın
yazmanları çağrıldı. Mordekay'ın buyurduğu her şey, Hoddu'dan Kûş'a* dek
uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e, satraplara, vali ve
önderlere yazıldı. Her il için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı.
Yahudiler'e de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı. 10 Mordekay
Kral Ahaşveroş adına yazdırdığı mektupları kralın yüzüğüyle mühürledi ve
kralın hizmetinde kullanılmak üzere yetiştirilen atlara binmiş ulaklarla her
yere gönderdi.
11 Kral mektuplarda Yahudiler'e bütün kentlerde toplanma ve kendi-
lerini koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine, çocuklarına ve
kadınlarına saldırabilecek herhangi bir düşman halkın ya da ilin silahlı güçlerini
öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına ve mallarını mülklerini
yağmalamalarına izin veriyordu. 12 Bu izin Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde
tek bir gün –on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü– geçerli ola-
caktı. 13 Bütün halklara duyurulan bu fermanın metni her ilde yasa yerine
geçecekti. Böylece Yahudiler belirlenen gün düşmanlarından öç almaya hazır
olacaklardı.
14 Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğuna uyarak
hemen dörtnala yola koyuldular. Ferman Sus Kalesi'nde de okundu.
15 Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başında büyük bir altın
taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerinle kralın huzurundan ayrıldı.

* **7:9** “Elli arşın”: Yaklaşık 23 m. * **8:9** “Hoddu'dan Kûş'a”: Bugünkü Pakistan'dan Sudan'a.

Sus Kenti sevinç çığlıklarıyla yankılandı. 16 Yahudiler için aydınlık ve sevinç,
mutluluk ve onur dolu günler başlamıştı. 17 Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı
her ilde ve her kentte Yahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenler
düzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülkedeki halklardan çok sayıda kişi
Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

9

Yahudiler'in Zaferi

1 Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü
günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o gün Yahudiler'i alt etmeyi
ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri
alt ettiler. 2 Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmak üzere
Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerde bir araya geldiler. Hiç kimse
onlara karşı koyamadı. Çünkü Yahudi korkusu bütün halkları sarmıştı. 3 İl
önderleri, satraplar, valiler ve kralın memurları, Mordekay'dan korktukları
için Yahudiler'i destekliyordu. 4 Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünü
bütün illere ulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu.
5 Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, öldürdüler, yok ettiler.
Kendilerinden nefret edenlere dilediklerini yaptılar. 6 Sus Kalesi'nde beş yüz
kişiyi öldürüp yok ettiler. 7-10 Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Haman'ın on
oğlunu –Parşandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaşta, Arisay,
Ariday ve Vayzata'yı– öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler.
11 Sus Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi. 12 O da
Kraliçe Ester'e, "Yahudiler Sus Kalesi'nde Haman'ın on oğlu dahil beş yüz
kişiyi öldürüp yok etmişler" dedi, "Kim bilir, öbür illerimde neler yap-
mışlardır? İstediğin nedir, sana vereyim; başka dileğin var mı, yerine getir-
ilecektir."
13 Ester, "Eğer kral uygun görüyorsa, Sus'taki Yahudiler bugünkü fermanını
yarın da uygulasınlar" dedi, "Haman'ın on oğlunun cesetleri de darağacına
asılsın."
14 Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Sus'ta ferman çıkarıldı
ve Haman'ın on oğlu asıldı. 15 Sus'taki Yahudiler Adar ayının on dördüncü
günü yeniden toplanarak kentte üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya
girişmediler.
16 Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarını korumak ve
düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler. Kendilerinden nefret eden-
lerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler, ama yağmaya girişmediler. 17 Bütün
bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler on dördüncü gün
dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.

Purim Kutlamaları

18 Sus'taki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncü ve on
dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün de dinlendiler. O günü
şölen ve eğlence günü ilan ettiler. 19 Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler
işte bu nedenle Adar ayının on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak
kutlarlar ve birbirlerine yemek sunarlar.
20 Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından Kral Ahaşveroş'un uzak,
yakın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'e mektuplar gönderdi. 21 Her yıl
Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını buyurdu.
22 Çünkü o günler, Yahudiler'in düşmanlarından kurtulduğu günlerdir. O ay
kederlerinin sevince, yaslarının mutluluğa dönüştüğü aydır. Mordekay o

günlerde şölenler düzenleyip eğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullara armağanlar vermelerini buyurdu.

23 Böylece Yahudiler, Mordekay'ın buyruğunu kabul ederek başlattıkları kutlamaları sürdürdüler. 24 Çünkü bütün Yahudiler'in düşmanı Agaklı Hammedata oğlu Haman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmek için pur, yani kura çekmişti. 25 Ama kral durumu öğrenince, Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzen geri tepti; kral, Haman'ın ve oğullarının darağacına asılmaları için yazılı buyruklar verdi. 26-27 Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim* adı verildi. Böylece Yahudiler, Mordekay'ın mektubunda yazılı olanlardan, görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günü buyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler. Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılan herkes için geçerli olacaktı. 28 Böylece bu günler her ilde, her kentte ve her ailede kuşaktan kuşağa anımsanacak ve kutlanacaktı. Purim günleri Yahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu sürecekti.

29 Avihayil'in kızı Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay Purim'le ilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular. 30 Mordekay, Ahaşveroş'un egemenliği altındaki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudiler'e esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolu mektuplar gönderdi. 31 Kraliçe Ester'le birlikte daha önce kararlaştırdıkları gibi, Purim günlerini belirlenen tarihte kutlamalarını buyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarından gelenlerin de katılmalarını, oruç tutmada ve ağıt yakmada belirlenen kurallara uymalarını istedi. 32 Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruğuyla onaylandı ve kayda geçirildi.

10

Ahaşveroş ve Mordekay'a Övgü

1 Kral Ahaşveroş ülkeyi en uzak kıyılarına dek haraca bağlamıştı.

2 Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekay'ı her bakımdan nasıl onurlandırdığı Pers ve Med kralların tarihinde yazılıdır. 3 Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve çoğunluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkının iyiliğini düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

9:24 Est.3:7 * **9:26-27** "Purim": "Kuralar" anlamına gelir.

EYÜP

GİRİŞ

Eyüp Kitabı büyük felakete uğrayan doğru bir adamın çektiği acıları anlatır. Eyüp bütün çocuklarını, malını mülkünü yitirir, korkunç bir hastalığa yakalanır. Kitap, Eyüp ve üç arkadaşının bu felaketlere karşı gösterdikleri tepkiyi karşılıklı üç konuşmayla açıklamaktadır. İnsanlara yaklaşımı tartışılan Tanrı'nın bizzat kendisi sonunda Eyüp'e görünüyor.

Arkadaşları Eyüp'ün çektiği acıyı geleneksel dini kavramlarla açıklıyor. Tanrı'nın her zaman iyiliği ödüllendirip kötülüğü cezalandırdığını varsayıyor, Eyüp'ün günah işlediği için bu acıları çektiğini düşünüyorlar. Ama bu düşünce Eyüp'ün durumunu açıklamak için çok yetersiz kalıyor. Eyüp bu acımasız cezayı hak etmemiştir. Çünkü alışılmışın ötesinde iyi ve doğru bir insandır. Kendisi gibi birisinin başına bu denli kötülük gelmesine Tanrı'nın nasıl izin verdiğini anlayamıyor, Tanrı'ya cesurca meydan okuyor. İmanını yitirmiyor, ama Tanrı'nın önünde aklanıp yeniden iyi insan olarak onuruna kavuşmak istiyor.

Tanrı Eyüp'ün sorularına yanıt vermez, ama ilahi güç ve bilgeliğinin şiirselliğiyle imanına karşılık verir. O zaman Eyüp Tanrı'nın yücelik ve bilgeliğini kabul eder, öfkeli ve kaba sözlerden ötürü tövbe eder.

Kitap, sonuç olarak Eyüp'ün eski gönencine nasıl kavuştuğunu, hatta daha da zengin olduğunu anlatır. Tanrı Eyüp'ün çektiği acıların nedenini anlamayan arkadaşlarını azarlar. Yalnız Eyüp Tanrı'nın üstünlüğünü sezebilmiştir.

Ana Hatlar:

1:1-2:13 Öndeyiş
3:1-31:40 Eyüp ve üç arkadaşı
a. 3:1-26 Eyüp'ün yakınması
b. 4:1-14:22 İlk karşılıklı konuşma
c. 15:1-21:34 İkinci karşılıklı konuşma
ç. 22:1-27:23 Üçüncü karşılıklı konuşma
d. 28:1-28 Bilgeliğe övgü
e. 29:1-31:40 Eyüp'ün son söyledikleri
32:1-37:24 Elihu'nun konuşması
38:1-42:6 Tanrı'nın Eyüp'e yanıtı
42:7-17 Sonsöz

1 Ûs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru bir adamdı.
Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı. 2 Yedi oğlu, üç kızı vardı. 3 Yedi bin
koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye
sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu.
4 Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç
kızkardeşlerini de çağırırlardı. 5 Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırtıp
kutsardı. Sabah erkenden kalkar, "Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden
Tanrı'ya sövmüş olabilirler" diyerek her biri için yakmalık sunu sunardı.
Eyüp hep böyle yapardı.

Eyüp'ün İlk Sınavı

6 Bir gün ilahi varlıklar* RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan
da onlarla geldi. 7 RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi.

* **1:6** "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları".

Şeytan, “Dünyada gezip dolaşmaktan” diye yanıtladı.
8 RAB, “Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?” dedi, “Çünkü dünyada onun
gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten
kaçınır.”
9 Şeytan, “Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?” diye yanıtladı. 10 “Onu, ev
halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı
her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı. 11 Ama elini uzatır da
sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.”
12 RAB Şeytan'a, “Peki” dedi, “Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum,
yalnız kendisine dokunma.” Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı.
13 Bir gün Eyüp'ün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap
içerken 14 bir ulak gelip Eyüp'e şöyle dedi: “Öküzler çift sürüyor, eşekler onların
yanında otluyordu. 15 Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları
kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek için.”
16 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Tanrı ateş yağdırdı” dedi,
“Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçıp kurtuldum durumu
sana bildirmek için.”
17 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Kildaniler* üç bölük
halinde develere saldırdı” dedi, “Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan
geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.”
18 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Oğullarınla kızların
ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken 19 ansızın çölden şiddetli bir
rüzgar esti” dedi, “Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi
öldü. Yalnız ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.”
20 Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçını sakalını kesti, yere
kapanıp tapındı. 21 Dedi ki,
“Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim.
RAB verdi, RAB aldı,
RAB'bin adına övgüler olsun!”
22 Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

2

Eyüp'ün İkinci Sınavı

1 Başka bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde
Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti. 2 RAB Şeytan'a,
“Nereden geliyorsun?” dedi.
Şeytan, “Dünyada gezip dolaşmaktan” diye yanıtladı.
3 RAB, “Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?” dedi, “Çünkü dünyada onun
gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten
kaçınır. Senin kışkırtmaların sonucunda onu boş yere yıkıma uğrattım, ama o
doğruluğunu hâlâ sürdürüyor.”
4 “Cana can!” diye yanıtladı Şeytan, “İnsan canı için her şeyini verir. 5 Elini
uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir.”
6 RAB, “Peki” dedi, “Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma.”
7 Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı. Eyüp'ün bedeninde tepeden
tırnağa kadar kötü çıbanlar çıkardı. 8 Eyüp çıbanlarını kaşımak için bir çömlek
parçası aldı. Kül içinde oturuyordu.
9 Karısı, “Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor musun?” dedi, “Tanrı'ya söv de öl
bari!”

1:9 Va.12:10

10 Eyüp, “Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun” diye karşılık verdi, “Nasıl olur?
Tanrı'dan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?”
Bütün bu olaylara karşın Eyüp'ün ağzından günah sayılabilecek bir söz
çıkmadı.

Eyüp'ün Üç Arkadaşı

11 Eyüp'ün üç dostu –Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar– Eyüp'ün
başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını
paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar. 12 Uzaktan
onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak
saçtılar. 13 Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını
açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı.

3

Eyüp Konuşuyor

1-2 Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet edip şöyle dedi:

3 “Doğduğum gün yok olsun,
‘Bir oğul doğdu’ denen gece yok olsun!
4 Karanlığa bürünsün o gün,
Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin,
Üzerine ışık doğmasın.
5 Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne,
Bulut çöksün üzerine;
Işığını karanlık söndürsün.
6 Zifiri karanlık yutsun o geceyi,
Yılın günleri arasında sayılmasın,
Aylardan hiçbirine girmesin.
7 Kısır olsun o gece,
Sevinç sesi duyulmasın içinde.
8 Günleri lanetleyenler,
Livyatan'ı* uyandırmaya hazır olanlar,
O günü lanetlesin.
9 Akşamının yıldızları kararsın,
Boş yere aydınlığı beklesin,
Tan atışını görmesin.
10 Çünkü sıkıntı yüzü görmemem için
Anamın rahminin kapılarını üstüme kapamadı.

11 “Neden doğarken ölmedim,
Rahimden çıkarken son soluğumu vermedim?
12 Neden beni dizler,
Emeyim diye memeler karşıladı?
13 Çünkü şimdi huzur içinde yatmış,
Uyuyup dinlenmiş olurdum;
14 Yaptırdıkları kentler şimdi viran olan
Dünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte,
15 Evlerini gümüşle dolduran
Altın sahibi önderlerle birlikte.
16 Neden düşük bir çocuk gibi,
Gün yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa gömülmedim?

3:1-2 Yer.20:14-18

17 Orada kötüler kargaşayı bırakır,
Yorgunlar rahat eder.
18 Tutsaklar huzur içinde yaşar,
Angaryacının sesini duymazlar.
19 Küçük de büyük de oradadır,
Köle efendisinden özgürdür.

20 "Niçin sıkıntı çekenlere ışık,
Acı içindekilere yaşam verilir?
21 Oysa onlar gelmeyen ölümü özler,
Onu define arar gibi ararlar;
22 Mezara kavuşunca
Neşeden coşar, sevinç bulurlar.
23 Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen insana,
Çevresini Tanrı'nın çitle çevirdiği kişiye?
24 Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor,
Su gibi dökülmekte feryadım.
25 Korktuğum,
Çekindiğim başıma geldi.
26 Huzur yok, sükûnet yok, rahat yok,
Yalnız kargaşa var."

4

Elifaz

1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

2 "Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin?
Kim konuşmadan durabilir?
3 Evet, pek çoklarına sen ders verdin,
Zayıf elleri güçlendirdin,
4 Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu,
Titreyen dizleri sen pekiştirdin.
5 Ama şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor,
Sana dokununca yılgınlığa düşüyorsun.
6 Senin güvendiğin Tanrı'dan korkun değil mi,
Umudun kusursuz yaşamında değil mi?

7 "Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu,
Nerede doğrular yıkıma uğradı?
8 Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler,
Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor.
9 Tanrı'nın soluğuyla yok oluyor,
Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.
10 Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi,
Dişleri kırıldı genç aslanların.
11 Aslan av bulamadığı için yok oluyor,
Dişi aslanın yavruları dağılıyor.

12 "Bir söz gizlice erişti bana,
Fısıltısı kulağıma ulaştı.

3:21 Yer.8:3; Va.9:6

13 Gece rüyaların doğurduğu düşünceler içinde,
İnsanları ağır uyku bastığı zaman,
14 Beni dehşet ve titreme aldı,
Bütün kemiklerimi sarstı.
15 Önümden bir ruh geçti,
Tüylerim ürperdi.
16 Durdu, ama ne olduğunu seçemedim.
Bir suret duruyordu gözümün önünde,
Çıt çıkmazken bir ses duydum:
17 'Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi?
Kendisini yaratanın karşısında temiz çıkabilir mi?
18 Bakın, Tanrı kullarına güvenmez,
Meleklerinde hata bulur da,
19 Çamur evlerde oturanlara,
Mayası toprak olanlara,
Güveden kolay ezilenlere mi güvenir?
20 Ömürleri sabahtan akşama varmaz,
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar.
21 İçlerindeki çadır ipleri çekilince,
Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.'

5

1 "Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı?
Meleklerin hangisine yöneleceksin?
2 Aptalı üzüntü öldürür,
Budalayı kıskançlık bitirir.
3 Ben aptalın kök saldığını görünce,
Hemen yurduna lanet ettim.
4 Çocukları güvenlikten uzak,
Mahkeme kapısında ezilir,
Savunan çıkmaz.
5 Ürününü açlar yer,
Dikenler arasındakini bile toplarlar;
Mallarını susamışlar* yutmak ister.
6 Çünkü dert topraktan çıkmaz,
Sıkıntı yerden bitmez.
7 Havaya uçuşan kıvılcımlar gibi
Sıkıntı çekmek için doğar insan.

8 "Oysa ben Tanrı'ya yönelir,
Davamı O'na bırakırdım.
9 Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılası işler yapan O'dur.
10 Yeryüzüne yağmur yağdırır,
Tarlalara sular gönderir.
11 Düşkünleri yükseltir,
Yaslıları esenliğe çıkarır.
12 Kurnazların oyununu bozar,
Düzenlerini gerçekleştiremesinler diye.

* **5:5** Süryanice ve Vulgata "Susamışlar", Masoretik metin "Tuzak".

13 Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,
Düzenbazların oyunu son bulur.
14 Gündüz karanlığa toslar,
Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar.
15 Yoksulu onların kılıç gibi ağzından
Ve güçlünün elinden O kurtarır.
16 Yoksul umutlanır,
Haksızlık ağzını kapar.

17 "İşte, ne mutlu Tanrı'nın eğittiği insana!
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in yola getirişini küçümseme.
18 Çünkü O hem yaralar hem sarar,
O incitir, ama elleri sağaltır.
19 Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır,
Yedinci kez de sana zarar vermez.
20 Kıtlıkta ölümden,
Savaşta kılıçtan seni O koruyacak.
21 Kamçılayan dillerden uzak kalacak,
Yıkım gelince korkmayacaksın.
22 Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,
Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin.
23 Çünkü tarladaki taşlarla anlaşacaksın,
Yabanıl hayvanlar seninle barışacak.
24 Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek,
Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın.
25 Çocuklarının çoğalacağını bileceksin,
Soyun ot gibi bitecek.
26 Zamanında toplanan demetler gibi,
Mezara dinç gireceksin.

27 "İşte araştırdık, doğrudur,
Onun için bunu dinle ve belle."

6

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 "Keşke üzüntüm tartılabilse,
Acım teraziye konabilseydi!
3 Denizlerin kumundan ağır gelirdi,
Bu yüzden abuk sabuk konuştum.
4 Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içimde,
Ruhum onların zehirini içiyor,
Tanrı'nın dehşetleri karşıma dizildi.
5 Otu olan yaban eşeği anırır mı,
Yemi olan öküz böğürür mü?
6 Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi,
Yumurta akında tat bulunur mu?
7 Böyle yiyeceklere dokunmak istemiyorum,
Beni hasta ediyorlar.

5:13 1Ko.3:19 **5:17** Özd.3:11-12; İbr.12:5-6

8 “Keşke dileğim yerine gelse,
Tanrı özlediğimi bana verse!
9 Kerem edip beni ezse,
Elini çabuk tutup yaşam bağımı kesse!
10 Yine avunur,
Amansız derdime karşın sevinirdim,
Çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini yadsımadım.
11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim?
Sonum nedir ki, sabredeyim?
12 Taş kadar güçlü müyüm,
Etim tunçtan mı?
13 Çaresiz kalınca
Kendimi kurtaracak gücüm mü olur?

14 “Kederli insana dost sevgisi gerekir,
Her Şeye Gücü Yeten'den korkmaktan vazgeçse bile.
15 Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı;
Hani gürül gürül akan dereler vardır,
16 Eriyen buzlarla taşan,
Kar sularıyla beslenen,
17 Ama kurak mevsimde akmayan,
Sıcakta yataklarında tükenen dereler...
İşte öyle aldattılar beni.
18-19 O dereler için kervanlar yolundan sapar,
Çöle çıkıp yok olurlar.
Tema'nın kervanları su arar,
Saba'dan gelen yolcular umutla bakar.
20 Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır,
Hayal kırıklığına uğrarlar.
21 Artık siz de bir hiç oldunuz,
Dehşete kapılıp korkuyorsunuz.
22-23 ‘Benim için bir şey verin’
Ya da, ‘Rüşvet verip
Beni düşmanın elinden kurtarın,
Acımasızların elinden alın’ dedim mi?

24 “Bana öğretin, susayım,
Yanlışımı gösterin.
25 Doğru söz acıdır!
Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor?
26 Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz?
Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz?
27 Öksüzün üzerine kura çeker,
Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz.

28 “Şimdi lütfedip bana bakın,
Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya.
29 Bırakın artık, haksızlık etmeyin,
Bir daha düşünün, davamda haklıyım.
30 Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu,
Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

7

1 “Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu,
Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı?
2 Gölgeyi özleyen köle,
Ücretini bekleyen gündelikçi gibi,
3 Miras olarak bana boş aylar verildi,
Payıma sıkıntılı geceler düştü.
4 Yatarken, ‘Ne zaman kalkacağım’ diye düşünüyorum,
Ama gece uzadıkça uzuyor,
Gün doğana dek dönüp duruyorum.
5 Bedenimi kurt, kabuk kaplamış,
Çatlayan derimden irin akıyor.

6 “Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı,
Umutsuz tükenmekte.
7 Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa,
Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek.
8 Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek,
Senin gözlerin üzerimde olacak,
Ama ben yok olacağım.
9 Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi,
Ölüler diyarına inen bir daha çıkmaz.
10 Bir daha evine dönmez,
Bulunduğu yer artık onu tanımaz.

11 “Bu yüzden sessiz kalmayacak,
İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim;
Canımın acısıyla yakınacağım.
12 Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki,
Başıma bekçi koydun?
13 Yatağım beni rahatlatır,
Döşeğim acılarımı dindirir diye düşündüğümde,
14 Beni düşlerle korkutuyor,
Görümlerle yıldırıyorsun.
15 Öyle ki, boğulmayı,
Ölmeyi şu yaşama yeğliyorum.
16 Yaşamımdan tiksiniyor,
Sonsuza dek yaşamak istemiyorum;
Çek elini benden, çünkü günlerimin anlamı kalmadı.

17 “İnsan ne ki, onu büyütesin,
Üzerinde kafa yorasın,
18 Her sabah onu yoklayasın,
Her an onu sınayasın?
19 Gözünü üzerimden hiç ayırmayacak mısın,
Tükürüğümü yutacak kadar bile beni rahat bırakmayacak mısın?
20 Günah işledimse, ne yaptım sana,
Ey insan gözcüsü?
Niçin beni kendine hedef seçtin?
Sana yük mü oldum?

7:17 Mez.8:4; 144:3

21 Niçin isyanımı bağışlamaz,
Suçumu affetmezsin?
Çünkü yakında toprağa gireceğim,
Beni çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım.”

8

Bildat

1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

2 “Ne zamana dek böyle konuşacaksın?
Sözlerin sert rüzgar gibi.
3 Tanrı adaleti saptırır mı,
Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpıtır mı?
4 Oğulların ona karşı günah işlediyse,
İsyanlarının cezasını vermiştir.
5 Ama sen gayretle Tanrı'yı arar,
Her Şeye Gücü Yeten'e yalvarırsan,
6 Temiz ve doğruysan,
O şimdi bile senin için kolları sıvayıp
Seni hak ettiğin yere geri getirecektir.
7 Başlangıcın küçük olsa da,
Sonun büyük olacak.

8 “Lütfen, önceki kuşaklara sor,
Atalarının neler öğrendiğini iyice araştır.
9 Çünkü biz daha dün doğduk, bir şey bilmeyiz,
Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölge.
10 Onlar sana anlatıp öğretmeyecek,
İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek mi?

11 “Bataklık olmayan yerde kamış biter mi?
Susuz yerde saz büyür mü?
12 Henüz yeşilken, kesilmeden,
Otlardan önce kururlar.
13 Tanrı'yı unutan herkesin sonu böyledir,
Tanrısız insanın umudu böyle yok olur.
14 Onun güvendiği şey kırılır,
Dayanağı ise bir örümcek ağıdır.
15 Örümcek ağına yaslanır, ama ağ çöker,
Ona tutunur, ama ağ taşımaz.
16 Tanrısızlar güneşte iyi sulanmış bitkiyi andırır,
Dalları bahçenin üzerinden aşar;
17 Kökleri taş yığınına sarılır,
Çakılların arasında yer aranır.
18 Ama yerinden sökülürse,
Yeri, ‘Seni hiç görmedim’ diyerek onu yadsır.
19 İşte sevinci böyle son bulur,
Yerinde başka bitkiler biter.

20 “Tanrı kusursuz insanı reddetmez,
Kötülük edenlerin elinden tutmaz.
21 O senin ağzını yine gülüşle,

Dudaklarını sevinç haykırışıyla dolduracaktır.
22 Düşmanlarını utanç kaplayacak,
Kötülerin çadırı yok olacaktır.”

9

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 “Biliyorum, gerçekten öyledir,
Ama Tanrı'nın önünde insan nasıl haklı çıkabilir?
3 Biri O'nunla tartışmak istese,
Binde bir bile O'na yanıt veremez.
4 O'nun bilgisi derin, gücü eşsizdir,
Kim O'na direndi de ayakta kaldı?
5 O dağları yerinden oynatır da,
Dağlar farkına varmaz,
Öfkeyle altüst eder onları.
6 Dünyayı yerinden oynatır,
Direklerini titretir.
7 Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş,
Yıldızları mühürler.
8 O'dur tek başına gökleri geren,
Denizin dalgaları üzerinde yürüyen.
9 Büyük Ayı'yı, Oryon'u, Ülker'i,
Güney takımyıldızlarını yaratan O'dur.
10 Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılası işler yapan O'dur.
11 İşte, yanımdan geçer, O'nu göremem,
Geçip gider, farkına bile varmam.
12 Evet, O avını kaparsa, kim O'nu durdurabilir?
Kim O'na, ‘Ne yapıyorsun’ diyebilir?
13 Tanrı öfkesini dizginlemez,
Rahav'ın* yardımcıları bile
O'nun ayağına kapanır.

14 “Nerde kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim,
O'nunla tartışmak için söz bulayım?
15 Haklı olsam da O'na yanıt veremez,
Merhamet etmesi için yargıcıma yalvarırdım ancak.
16 O'nu çağırsam, O da bana yanıt verseydi,
Yine de inanmazdım sesime kulak verdiğine.
17 O beni kasırgayla eziyor,
Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor.
18 Soluk almama izin vermiyor,
Ancak beni acıya doyuruyor.
19 Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür!
Adalet sorunuysa, kim O'nu mahkemeye çağırabilir?
20 Suçsuz olsam ağzım beni suçlar,
Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.

9:9 Eyü.38:31; Amo.5:8 * **9:13** “Rahav”: Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülük güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.

21 “Kusursuz olsam da kendime aldırdığım yok,
Yaşamımı hor görüyorum.
22 Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki,
‘O suçluyu da suçsuzu da yok ediyor.’
23 Kırbaç ansızın ölüm saçınca,
O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir.
24 Dünya kötülerin eline verilmiş,
Yargıçların gözünü kapayan O'dur.
O değilse, kimdir?

25 “Günlerim koşucudan çabuk,
İyilik görmeden geçmekte.
26 Kamış sandal gibi kayıp gidiyor,
Avının üstüne süzülen kartal gibi.
27 ‘Acılarımı unutayım,
Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim’ desem,
28 Bütün dertlerimden yılarım,
Çünkü beni suçsuz saymayacağını biliyorum.
29 Madem suçlanacağım,
Neden boş yere uğraşayım?
30 Sabun otuyla yıkansam,
Ellerimi kül suyuyla temizlesem,
31 Beni yine pisliğe batırırsın,
Giysilerim bile benden tiksinir.
32 O benim gibi bir insan değil ki,
O'na yanıt vereyim,
Birlikte mahkemeye gideyim.
33 Keşke aramızda bir hakem olsa da,
Elini ikimizin üstüne koysa!
34 Tanrı sopasını üzerimden kaldırsın,
Dehşeti beni yıldırmasın.
35 O zaman konuşur, O'ndan korkmazdım,
Ama bu durumda bir şey yapamam.

10

1 “Yaşamımdan usandım,
Özgürce yakınacak,
İçimdeki acıyla konuşacağım.
2 Tanrı'ya: Beni suçlama diyeceğim,
Ama söyle, niçin benimle çekişiyorsun.
3 Hoşuna mı gidiyor gaddarlık etmek,
Kendi ellerinin emeğini reddedip
Kötülerin tasarılarını onaylamak?
4 Sende insan gözü mü var?
İnsanın gördüğü gibi mi görüyorsun?
5 Günlerin ölümlü birinin günleri gibi,
Yılların insanın yılları gibi mi ki,
6 Suçumu arıyor,
Günahımı araştırıyorsun?
7 Kötü olmadığımı,

Senin elinden beni kimsenin kurtaramayacağını biliyorsun.

8 “Senin ellerin bana biçim verdi, beni yarattı,
Şimdi dönüp beni yok mu edeceksin?
9 Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen biçim verdin,
Beni yine toprağa mı döndüreceksin?
10 Beni süt gibi dökmedin mi,
Peynir gibi katılaştırmadın mı?
11 Bana et ve deri giydirdin,
Beni kemiklerle, sinirlerle ördün.
12 Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin,
İlgin ruhumu korudu.

13 “Ama bunları yüreğinde gizledin,
Biliyorum aklındakini:
14 Günah işleseydim, beni gözlerdin,
Suçumu cezasız bırakmazdın.
15 Suçluysam, vay başıma!
Suçsuzken bile başımı kaldıramıyorum,
Çünkü utanç doluyum, çaresizim.
16 Başımı kaldırsam, aslan gibi beni avlar,
Şaşılası gücünü yine gösterirsin üstümde.
17 Bana karşı yeni tanıklar çıkarır,
Öfkeni artırırsın.
Ordukların dalga dalga üzerime geliyor.

18 “Niçin doğmama izin verdin?
Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden!
19 Hiç var olmamış olurdum,
Rahimden mezara taşınırdım.
20 Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı?
Beni rahat bırak da biraz yüzüm gülsün;
21 Dönüşü olmayan yere gitmeden önce,
Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
22 Zifiri karanlık diyarına,
Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına,
Aydınlığın karanlığı andırdığı yere.”

11

Sofar

1 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

2 “Bunca söz yanıtsız mı kalsın?
Çok konuşan haklı mı sayılsın?
3 Saçmalıkların karşısında sussun mu insanlar?
Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
4 Tanrı'ya, ‘İnancım arıdır’ diyorsun,
‘Senin gözünde temizim.’
5 Ama keşke Tanrı konuşsa,
Sana karşı ağzını açsa da,
6 Bilgeliğin sırlarını bildirse!

Çünkü bilgelik çok yönlüdür.
Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile.

7 “Tanrı'nın derin sırlarını anlayabilir misin?
Her Şeye Gücü Yeten'in sınırlarına ulaşabilir misin?
8 Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin?
Ölüler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?
9 Ölçüleri yeryüzünden uzun,
Denizden geniştir.

10 “Gelip seni hapsetse, mahkemeye çağırsa,
Kim O'na engel olabilir?
11 Çünkü O yalancıları tanır,
Kötülüğü görür de dikkate almaz mı?
12 Ne zaman yaban eşeği insan doğurursa,
Aptal da o zaman sağduyulu olur.

13 “O'na yüreğini adar,
Ellerini açarsan,
14 İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,
Çadırında haksızlığa yer vermezsen,
15 Utanmadan başını kaldırır,
Sağlam ve korkusuz olabilirsin.
16 Sıkıntılarını unutur,
Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.
17 Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,
Karanlık sabaha döner.
18 Güven duyarsın, çünkü umudun olur,
Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın.
19 Uzanırsın, korkutan olmaz,
Birçokları senden lütuf diler.
20 Ama kötülerin gözlerinin feri sönecek,
Kaçacak yer bulamayacaklar,
Tek umutları son soluklarını vermek olacak.”

12

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 “Kendinizi bir şey sandığınız belli,
Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek!
3 Sizin kadar benim de aklım var,
Sizden aşağı kalmam.
Kim bilmez bunları?

4 “Gülünç oldum dostlarıma,
Ben ki, Tanrı'ya yakarırdım, yanıtlardı beni.
Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
5 Kaygısızlar felaketi küçümser,
Ayağı kayanı umursamaz.
6 Soyguncuların çadırlarında rahatlık var,
Tanrı'yı gazaba getirenler güvenlik içinde,

Tanrı'ya değil, kendi bileklerine güveniyorlar.

7 “Ama şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler,
Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatsınlar,
8 Toprağa söyle, sana öğretsin,
Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler.
9 Hangisi bilmez
Bunu RAB'bin yaptığını?
10 Her yaratığın canı,
Bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir.
11 Damağın yemeği tattığı gibi
Kulak da sözleri denemez mi?
12 Bilgelik yaşlılarda,
Akıl uzun yaşamdadır.

13 “Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür,
O'ndadır öğüt ve akıl.
14 O'nun yıktığı onarılamaz,
O'nun hapsettiği kişi özgür olamaz.
15 Suları tutarsa, kuraklık olur,
Salıverirse dünyayı sel götürür.
16 Güç ve zafer O'na aittir,
Aldanan da aldatan da O'nundur.
17 Danışmanları çaresiz kılar,
Yargıçları çıldırtır.
18 Kralların bağladığı bağı çözer,
Bellerine kuşak bağlar.
19 Kâhinleri çaresiz kılar,
Koltuklarında yıllananları devirir.
20 Güvenilir danışmanları susturur,
Yaşlıların aklını alır.
21 Rezalet saçar soylular üzerine,
Güçlülerin kuşağını gevşetir.
22 Karanlıkların derin sırlarını açar,
Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır.
23 Ulusları büyütür, ulusları yok eder,
Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder.
24 Dünya önderlerinin aklını başından alır,
Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırır onları.
25 Karanlıkta el yordamıyla yürür, ışık yüzü görmezler;
Sarhoş gibi dolaştırır onları.

13

1 “İşte, gözlerim her şeyi gördü,
Kulağım duydu, anladı.
2 Sizin bildiğinizi ben de biliyorum,
Sizden aşağı kalmam.
3 Ama ben Her Şeye Gücü Yeten'le konuşmak,
Davamı Tanrı'yla tartışmak istiyorum.
4 Sizlerse yalan düzüyorsunuz,

12:21 Mez.107:40

Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
5 Keşke büsbütün sussanız!
Sizin için bilgelik olurdu bu.
6 Şimdi davamı dinleyin,
Yakınmama kulak verin.
7 Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz?
O'nun adına yalan mı söyleyeceksiniz?
8 O'nun tarafını mı tutacaksınız?
Tanrı'nın davasını mı savunacaksınız?
9 Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur?
İnsanları aldattığınız gibi O'nu da mı aldatacaksınız?
10 Gizlice O'nun tarafını tutarsanız,
Kuşkusuz sizi azarlar.
11 O'nun görkemi sizi yıldırmaz mı?
Dehşeti üzerinize düşmez mi?
12 Anlattıklarınız kül kadar değersizdir,
Savundukları nızsa çamurdan farksız.

13 "Susun, bırakın ben konuşayım,
Başıma ne gelirse gelsin.
14 Hayatım tehlikeye girecekse girsin,
Canım zora düşecekse düşsün.
15 Beni öldürecek, umudum kalmadı*,
Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu yüzüne karşı savunayım.
16 Aslında bu benim kurtuluşum olacak,
Çünkü tanrısız bir adam O'nun karşısına çıkamaz.
17 Sözlerimi iyi dinleyin,
Kulaklarınızdan çıkmasın söyleyeceklerim.
18 İşte davamı hazırladım,
Haklı çıkacağımı biliyorum.
19 Kim suçlayacak beni?
Biri varsa susar, son soluğumu veririm.

20 "Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrım,
O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim:
21 Elini üstümden çek
Ve dehşetinle beni yıldırma.
22 Sonra beni çağır, yanıtlayayım,
Ya da bırak ben konuşayım, sen yanıtla.
23 Suçlarım, günahlarım ne kadar?
Bana suçumu, günahımı göster.
24 Niçin yüzünü gizliyorsun,
Beni düşman† gibi görüyorsun?
25 Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm,
Beni mi korkutacaksın?
Kuru samanı mı kovalayacaksın?
26 Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor,
Gençliğimde işlediğim günahları bana miras veriyorsun.
27 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,

* **13:15** "Beni öldürecek, umudum kalmadı" ya da "Beni öldürse bile O'na güvenim sarsılmaz." † **13:24** İbranice "Düşman" sözcüğü "Eyüp" sözcüğünü çağrıştırıyor, bu yolla bir söz sanatı yapılmış.

Yollarımı gözetliyor,
İzimi sürüyorsun.

28 “Oysa insan telef olmuş, çürük bir şey,
Güve yemiş giysi gibidir.

14

1 “İnsanı kadın doğurur,
Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.
2 Çiçek gibi açıp solar,
Gölge gibi gelip geçer.
3 Gözlerini böyle birine mi dikiyorsun,
Yargılamak için önüne çağırıyorsun?
4 Kim temizi kirliden çıkarabilir?
Hiç kimse!
5 Madem insanın günleri belirlenmiş,
Aylarının sayısı saptanmış,
Sınır koymuşsun, öteye geçemez;
6 Gözünü ondan ayır da,
Çalışma saatini dolduran gündelikçi gibi rahat etsin.

7 “Oysa bir ağaç için umut vardır,
Kesilse, yeniden sürgün verir,
Eksilmez filizleri.
8 Kökü yerde kocasa,
Kütüğü toprakta ölse bile,
9 Su kokusu alır almaz filizlenir,
Bir fidan gibi dal budak salar.
10 İnsan ise ölüp yok olur,
Son soluğunu verir ve her şey biter.
11 Suyu akıp giden göl
Ya da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse,
12 İnsan da öyle, yatar, bir daha kalkmaz,
Gökler yok oluncaya dek uyanmaz,
Uyandırılmaz.

13 “Keşke beni ölüler diyarına gizlesen,
Öfken geçinceye dek saklasan,
Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan.
14 İnsan ölür de dirilir mi?
Başka biri nöbetimi devralıncaya dek
Savaş boyunca umutla beklerdim.
15 Sen çağırırdın, ben yanıtlardım,
Ellerinle yaptığın yaratığı özlerdin.
16 O zaman adımlarımı sayar,
Günahımın hesabını tutmazdın.
17 İsyanımı torbaya koyup mühürler,
Suçumu örterdin.

18 “Ama dağın yıkılıp çöktüğü,
Kayanın yerinden taşındığı,

19 Suyun taşı aşındırdığı,
Selin toprağı sürükleyip götürdüğü gibi,
İnsanın umudunu yok ediyorsun.
20 Onu hep yenersin, yok olup gider,
Çehresini değiştirir, uzağa gönderirsin.
21 Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz,
Aşağılanırlar, anlamaz.
22 Ancak kendi canının acısını duyar,
Yalnız kendisi için yas tutar.”

15

Elifaz

1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

2 “Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı,
Karnını doğu rüzgarıyla doldurur mu?
3 Boş sözlerle tartışır,
Yararsız söylevler verir mi?
4 Tanrı korkusunu bile ortadan kaldırıyor,
Tanrı'nın huzurunda düşünmeyi engelliyorsun.
5 Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor,
Hilekârların diliyle konuşuyorsun.
6 Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil,
Dudakların sana karşı tanıklık ediyor.

7 “İlk doğan insan sen misin?
Yoksa dağlardan önce mi var oldun?
8 Tanrı'nın sırrını mı dinledin de,
Yalnız kendini bilge görüyorsun?
9 Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim?
Senin anladığın ne ki, bizde olmasın?
10 Bizde ak saçlı da yaşlı da var,
Babandan bile yaşlı.
11 Az mı geliyor Tanrı'nın avutması sana,
Söylediği yumuşak sözler?
12 Niçin yüreğin seni sürüklüyor,
Gözlerin parıldıyor,
13 Tanrı'ya öfkeni gösteriyorsun,
Ağzından böyle sözler dökülüyor?

14 “İnsan gerçekten temiz olabilir mi?
Kadından doğan biri doğru olabilir mi?
15 Tanrı meleklerine güvenmiyorsa,
Gökler bile O'nun gözünde temiz değilse,
16 Haksızlığı su gibi içen
İğrenç, bozuk insana mı güvenecek?

17 “Dinle beni, sana açıklayayım,
Gördüğümü anlatayım,
18 Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği,
Gizlemediği gerçekleri;

19 O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti,
Aralarına henüz yabancı girmemişti.
20 Kötü insan yaşamı boyunca kıvranır,
Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır.
21 Dehşet sesleri kulağından eksilmez,
Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına uğrar.
22 Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz,
Kılıç onu gözler.
23 'Nerede?' diyerek ekmek ardınca dolaşır,
Karanlık günün yanıbaşında olduğunu bilir.
24 Acı ve sıkıntı onu yıldırır,
Savaşa hazır bir kral gibi onu yener.
25 Çünkü Tanrı'ya el kaldırmış,
Her Şeye Gücü Yeten'e meydan okumuş,
26 Kalın, yumrulu kalkanıyla
O'na inatla saldırmıştı.

27 "Yüzü semirdiği,
Göbeği yağ bağladığı halde,
28 Yıkılmış kentlerde,
Taş yığınına dönmüş oturulmaz evlerde oturacak,
29 Zengin olmayacak, serveti tükenecek,
Malları ülkeye yayılmayacaktır.
30 Karanlıktan kaçamayacak,
Filizlerini alev kurutacak,
Tanrı'nın ağzından çıkan solukla yok olacaktır.
31 Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın,
Çünkü ödülü de boş olacaktır.
32 Gününden önce işi tamamlanacak,
Dalı yeşermeyecektir.
33 Asma gibi koruğunu dökecek,
Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır.
34 Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur,
Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder.
35 Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar,
İçleri yalan doludur."

16

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 "Buna benzer çok şey duydum,
Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz.
3 Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi?
Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyorsunuz?
4 Yerimde siz olsaydınız,
Ben de sizin gibi konuşabilirdim;
Size karşı güzel sözler dizer,
Başımı sallayabilirdim.
5 Ağzımdan çıkan sözlerle yüreklendirir,

15:35 Mez.7:14; Yşa.59:4

Dudaklarımdan dökülen avutucu sözlerle yatıştırırdım sizi.

6 “Konuşsam bile acım dinmez,
Sussam ne değişir?
7 Ey Tanrı, beni tükettin,
Bütün ev halkımı dağıttın.
8 Beni sıkıp buruşturdun, bana karşı tanık oldu bu;
Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı.
9 Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni,
Dişlerini gıcırdatıyor bana,
Düşmanım gözlerini üzerime dikiyor.
10 İnsanlar bana dudak büküyor,
Aşağılayarak tokat atıyor,
Birleşiyorlar bana karşı.
11 Tanrı haksızlara teslim ediyor beni,
Kötülerin kucağına atıyor.
12 Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni,
Boynumdan tutup yere çaldı.
Beni hedef yaptı kendine.
13 Okçuları beni kuşatıyor,
Acımadan böbreklerimi deşiyor,
Ödümü yerlere döküyor.
14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor,
Dev gibi üzerime saldırıyor.

15 “Giymek için çul diktim,
Gururumu ayak altına aldım.
16 Ağlamaktan yüzüm kızardı,
Gözlerimin altı morardı.
17 Yine de ellerim şiddetten uzak,
Duam içtendir.

18 “Ey toprak, kanımı örtme,
Feryadım asla dinmesin.
19 Daha şimdiden tanığım göklerde,
Beni savunan yücelerdedir.
20 Dostlarım benimle eğleniyor,
Gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor;
21 Tanrı kendisiyle insan arasında
İnsanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye.

22 “Çünkü birkaç yıl sonra,
Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

17

1 “Yaşama gücüm tükendi, günlerim kısaldı,
Mezar gözlüyor beni.
2 Çevremi alaycılar kuşatmış,
Gözümü onların aşağılamasıyla açıp kapıyorum.

3 “Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı,

Başka kim var bana güvence verecek?
4 Çünkü onların aklını anlayışa kapadın,
Bu yüzden onları zafere kavuşturmayacaksın.
5 Para için dostlarını satan adamın
Çocuklarının gözünün feri söner.

6 “Tanrı beni insanların diline düşürdü,
Yüzüme tükürmekteler.
7 Kederden gözümün feri söndü,
Kollarım bacaklarım çırpı gibi.
8 Dürüst insanlar buna şaşıyor,
Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor.
9 Doğrular kendi yolunu tutuyor,
Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor.

10 “Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin!
Aranızda bir bilge bulamayacağım.
11 Günlerim geçti, tasarılarım,
Dileklerim suya düştü.
12 Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar,
Karanlığa ‘Işık yakındır’ diyorlar.
13 Ölüler diyarını evim diye gözlüyorsam,
Yatağımı karanlığa seriyorsam,
14 Çukura ‘Babam’,
Kurda ‘Annem, kızkardeşim’ diyorsam,
15 Umudum nerede?
Kim benim için umut görebilir?
16 Umut benimle ölüler diyarına mı inecek?
Toprağa birlikte mi gireceğiz?”

18

Bildat

1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

2 “Ne zaman bitecek bu sözler?
Biraz anlayışlı olun da konuşalım.
3 Niçin hayvan yerine konuyoruz,
Gözünüzde aptal sayılıyoruz?
4 Sen kendini öfkenle paralıyorsun,
Senin uğruna dünyadan vaz mı geçilecek?
Kayalar yerini mi değiştirecek?

5 “Evet, kötünün ışığı sönecek,
Ateşinin alevi parlamayacak.
6 Çadırındaki ışık karanlığa dönecek,
Yanındaki kandil sönecek.
7 Adımlarının gücü zayıflayacak,
Kurduğu düzene kendi düşecek.
8 Ayakları onu ağa götürecek,
Kendi ayağıyla tuzağa basacak.
9 Topuğu kapana girecek,
Tuzak onu kapacak.

10 Toprağa gizlenmiş bir ilmek,
Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu.
11 Dehşet saracak onu her yandan,
Her adımında onu kovalayacak.
12 Gücünü kıtlık kemirecek,
Tökezleyince, felaket yanında bitiverecek.
13 Derisini hastalık yiyecek,
Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak.
14 Güvenli çadırından atılacak,
Dehşet kralının önüne sürüklenecek.
15 Çadırında ateş oturacak*,
Yurdunun üzerine kükürt saçılacak.
16 Kökleri dipten kuruyacak,
Dalları üstten solacak.
17 Ülkede anısı yok olacak,
Adı dünyadan silinecek.
18 Işıktan karanlığa sürülecek,
Dünyadan kovulacak.
19 Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında,
Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak.
20 Batıdakiler onun yıkımına şaşacak,
Doğudakiler dehşet içinde bakacak.
21 Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur,
Tanrı'yı tanımayanların varacağı yer budur.”

19

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 “Ne zamana dek beni üzecek,
Sözlerinizle ezeceksiniz?
3 On kez oldu beni aşağılıyor,
Hiç utanmadan saldırıyorsunuz.
4 Yanlış yola sapmışsam,
Bu benim suçum.
5 Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor,
Utancımı bana karşı kullanıyorsanız,
6 Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı,
Beni ağıyla kuşattı.

7 “İşte, ‘Zorbalık bu!’ diye haykırıyorum, ama yanıt yok,
Yardım için bağırıyorum, ama adalet yok.
8 Yoluma set çekti, geçemiyorum,
Yollarımı karanlığa boğdu.
9 Üzerimden onurumu soydu,
Başımdaki tacı kaldırdı.
10 Her yandan yıktı beni, tükendim,
Umudumu bir ağaç gibi kökünden söktü.
11 Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor,
Beni hasım sayıyor.

* **18:15** “Ateş oturacak” ya da “Hiç bir şey kalmayacak.”

12 Orduları üstüme üstüme geliyor,
Bana karşı rampalar yapıyor,
Çadırımın çevresinde ordugah kuruyorlar.

13 “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,
Tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı.
14 Akrabalarım uğramaz oldu,
Yakın dostlarım beni unuttu.
15 Evimdeki konuklarla hizmetçiler
Beni yabancı sayıyor,
Garip oldum gözlerinde.
16 Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor,
Dil döksem bile.
17 Soluğum karımı tiksindiriyor,
Kardeşlerim benden iğreniyor.
18 Çocuklar bile beni küçümsüyor,
Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar.
19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor,
Sevdiklerim yüz çeviriyor.
20 Bir deri bir kemiğe döndüm,
Ölümün eşiğine geldim.

21 “Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın,
Çünkü Tanrı'nın eli vurdu bana.
22 Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor,
Etime doymuyorsunuz?

23 “Keşke şimdi sözlerim yazılsa,
Kitaba geçseydi,
24 Demir kalemle, kurşunla
Sonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydı!
25 Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını,
Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum.
26 Derim yok olduktan sonra,
Yeni bedenimle* Tanrı'yı göreceğim.
27 O'nu kendim göreceğim,
Kendi gözlerimle, başkası değil.
Yüreğim bayılıyor bağrımda!
28 Eğer, ‘Sıkıntının kökü onda olduğu için
Onu kovalım’ diyorsanız,
29 Kılıçtan korkmalısınız,
Çünkü kılıç cezası öfkeli olur,
O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz.”

20

Sofar

1 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

2 “Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor,
Bu yüzden çok heyecanlıyım.

* **19:26** “Yeni bedenimle” ya da “Etim olmadan.”

3 Beni utandıran bir azar işitiyorum,
Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor.

4 “Bilmiyor musun eskiden beri,
İnsan dünyaya geldiğinden beri,
5 Kötünün zafer çığlığı kısadır,
Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır.
6 Boyu göklere erişse,
Başı bulutlara değse bile,
7 Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi;
Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o?’ diyecekler.
8 Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak,
Gece görümü gibi yok olacak.
9 Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu görmeyecek,
Yaşadığı yerde artık görünmeyecektir.
10 Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek,
Malını kendi eliyle geri verecektir.
11 Kemiklerini dolduran gençlik ateşi
Kendisiyle birlikte toprakta yatacak.

12 “Kötülük ağzında tatlı gözükse,
Onu dilinin altına gizlese bile,
13 Tutsa, bırakmasa,
Damağının altına saklasa bile,
14 Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek,
İçinde kobra zehirine dönüşecek.
15 Yuttuğu servetleri kusacak,
Tanrı onları midesinden çıkaracak.
16 Kobra zehiri emecek,
Engereğin zehir dişi onu öldürecek.
17 Akarsuların, bal ve ayran akan derelerin
Sefasını süremeyecek.
18 Zahmetle kazandığını
Yemeden geri verecek,
Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak.
19 Çünkü yoksulları ezip yüzüstü bıraktı,
Kendi yapmadığı evi zorla aldı.

20 “Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi,
Serveti onu kurtaramayacak.
21 Yediğinden artakalan olmadı,
Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.
22 Varlık içinde yokluk çekecek,
Sıkıntı tepesine binecek.
23 Karnını tıka basa doyurduğunda,
Tanrı kızgın öfkesini ondan çıkaracak,
Üzerine gazap yağdıracak.
24 Demir silahtan kaçacak olsa,
Tunç ok onu delip geçecek.
25 Çekilince ok sırtından,
Parıldayan ucu ödünden çıkacak,

Dehşet çökecek üzerine.
26 Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor.
Körüklenmemiş ateş onu yiyip bitirecek,
Çadırında artakalanı tüketecek.
27 Suçunu gökler açığa çıkaracak,
Yeryüzü ona karşı ayaklanacak.
28 Varlığını seller,
Azgın sular götürecek Tanrı'nın öfkelendiği gün.
29 Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay,
Budur Tanrı'nın ona verdiği miras.”

21

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 “Sözümü dikkatle dinleyin,
Bana verdiğiniz avuntu bu olsun.
3 Bırakın ben de konuşayım,
Ben konuştuktan sonra alay edin.

4 “Yakınmam insana mı karşı?
Niçin sabırsızlanmayayım?
5 Bana bakın da şaşın,
Elinizi ağzınıza koyun.
6 Bunu düşündükçe içimi korku sarıyor,
Bedenimi titreme alıyor.
7 Kötüler niçin yaşıyor,
Yaşlandıkça güçleri artıyor?
8 Çocukları sapasağlam çevrelerinde,
Soyları gözlerinin önünde.
9 Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak,
Tanrı'nın sopası onlara dokunmuyor.
10 Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa çıkmaz,
İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz.
11 Çocuklarını sürü gibi salıverirler,
Yavruları oynaşır.
12 Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler,
Ney sesiyle eğlenirler.
13 Ömürlerini bolluk içinde geçirir,
Esenlik içinde ölüler diyarına inerler.
14 Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’ derler,
‘Yolunu öğrenmek istemiyoruz.
15 Her Şeye Gücü Yeten kim ki, O'na kulluk edelim?
Ne kazancımız olur O'na dua etsek?’
16 Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil.
Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.

17 “Kaç kez kötülerin kandili söndü,
Başlarına felaket geldi,
Tanrı öfkelendiğinde paylarına düşen kederi verdi?
18 Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi,

Kasırganın uçurduğu saman çöpü gibi oldular?
19 ‘Tanrı babaların cezasını çocuklarına çektirir’ diyorsunuz,
Kendilerine çektirsin de bilsinler nasıl olduğunu.
20 Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünler,
Her Şeye Gücü Yeten'in gazabını içsinler.
21 Çünkü sayılı ayları sona erince
Geride bıraktıkları aileleri için niye kaygı çeksinler?

22 “En yüksektekileri bile yargılayan Tanrı'ya
Kim akıl öğretebilir?
23 Biri gücünün doruğunda ölür,
Büsbütün rahat ve kaygısız.
24 Bedeni iyi beslenmiş,
İlikleri dolu.
25 Ötekiyse acı içinde ölür,
İyilik nedir hiç tatmamıştır.
26 Toprakta birlikte yatarlar,
Üzerlerini kurt kaplar.

27 “Bakın, düşüncelerinizi,
Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri biliyorum.
28 ‘Büyük adamın evi nerede?’ diyorsunuz,
‘Kötülerin çadırları nerede?’
29 Yolculara hiç sormadınız mı?
Anlattıklarına kulak asmadınız mı?
30 Felaket günü kötü insan esirgenir,
Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir.
31 Kim davranışını onun yüzüne vurur?
Kim yaptığının karşılığını ona ödetir?
32 Mezarlığa taşınır,
Kabri başında nöbet tutulur.
33 Vadi toprağı tatlı gelir ona,
Herkes ardından gider,
Önüsıra gidenlerse sayısızdır.

34 “Boş laflarla beni nasıl avutursunuz?
Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır.”

22

Elifaz

1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

2 “İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi?
Bilge kişinin bile O'na yararı dokunabilir mi?
3 Doğruluğun Her Şeye Gücü Yeten'e ne zevk verebilir,
Kusursuz yaşamın O'na ne kazanç sağlayabilir?
4 Seni azarlaması, dava etmesi
O'ndan korktuğun için mi?
5 Kötülüğün büyük,
Günahların sonsuz değil mi?

22:2 Eyü.35:6-8

6 Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor,
Onları soyuyordun.
7 Yorguna su içirmedin,
Açtan ekmeği esirgedin;
8 Ülkeye bileğinle sahip oldun,
Saygın biri olarak orada yaşadın.
9 Dul kadınları eli boş çevirdin,
Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın.
10 Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili,
Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun,
11 Her şey kararıyor, göremez oluyorsun,
Seller altına alıyor seni.

12 "Tanrı göklerin yükseklerinde değil mi?
Yıldızlara bak, ne kadar yüksekteler!
13 Sen ise, 'Tanrı ne bilir?' diyorsun,
'Zifiri karanlığın içinden yargılayabilir mi?
14 Koyu bulutlar O'na engeldir, göremez,
Gökkubbenin üzerinde dolaşır.'
15 Kötülerin yürüdüğü
Eski yolu mu tutacaksın?
16 Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilip alındılar,
Temellerini sel bastı.
17 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur!' dediler,
'Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?'
18 Ama onların evlerini iyilikle dolduran O'ydu.
Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun.

19 "Doğrular onların yıkımını görüp sevinir,
Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir:
20 'Düşmanlarımız yok edildi,
Malları yanıp kül oldu.'

21 "Tanrı'yla dost ol, barış ki,
Bolluğa eresin.
22 Ağzından çıkan öğretiyi benimse,
Sözlerini yüreğinde tut.
23 Her Şeye Gücü Yeten'e dönersen, eski haline kavuşursun.
Kötülüğü çadırından uzak tutar,
24 Altınını yere,
Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan,
25 Her Şeye Gücü Yeten senin altının,
Değerli gümüşün olur.
26 O zaman Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır,
Yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın.
27 O'na dua edersin, dinler seni,
Adaklarını yerine getirirsin.
28 Neye karar verirsen yapılır,
Yollarını ışık aydınlatır.
29 İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme,
Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri kurtarır.
30 O suçsuz olmayanı bile kurtarır,

Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçlu.”

23

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 “Bugün de acı acı yakınacağım,
İniltime karşın Tanrı'nın üzerimdeki eli ağırdır.
3 Keşke O'nu nerede bulacağımı bilseydim,
Tahtına varabilseydim!
4 Davamı önünde dile getirir,
Kanıtlarımı art arda sıralardım.
5 Bana vereceği yanıtı öğrenir,
Ne diyeceğini anlardım.
6 Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıkardı?
Hayır, yalnızca dinlerdi beni.
7 Haklı kişi davasını oraya, O'nun önüne getirebilirdi,
Ben de yargılanmaktan sonsuza dek kurtulurdum.

8 “Doğuya gitsem orada değil,
Batıya gitsem O'nu bulamıyorum.
9 Kuzeyde iş görse O'nu seçemiyorum,
Güneye dönse O'nu göremiyorum.
10 Ama O tuttuğum yolu biliyor,
Beni sınadığında altın gibi çıkacağım.
11 Adımlarını yakından izledim,
Sapmadan yolunu tuttum.
12 Ağzından çıkan buyruklardan ayrılmadım,
Günlük ekmeğimden çok ağzından çıkan sözlere değer verdim.

13 “O tek başınadır, kim O'nu caydırabilir?
Canı ne isterse onu yapar.
14 Benimle ilgili kararını yerine getirir,
Daha nice tasarısı vardır.
15 Bu yüzden dehşete düşerim huzurunda,
Düşündükçe korkarım O'ndan.
16 Tanrı cesaretimi kırdı,
Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırdı.
17 Karanlık beni susturamadı,
Yüzümü örten koyu karanlık.

24

1 “Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit saptamıyor?
Neden O'nu tanıyanlar bu günleri görmesin?
2 İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor,
Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar.
3 Öksüzlerin eşeğini kovuyor,
Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.
4 Yoksulları yoldan saptırıyor,
Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar.
5 Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibi

Yiyecek bulmak için erkenden işe çıkıyorlar,
Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.
6 Yemlerini tarlalardan topluyor,
Kötülerin bağındaki artıkları eşeliyorlar.
7 Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar,
Örtünecek şeyleri yok soğukta.
8 Dağlara yağan sağanaktan ıslanıyor,
Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar.
9 Öksüz memeden uzaklaştırılıyor,
Düşkünün bebeği rehin alınıyor.
10 Giysisiz, çıplak dolaşıyor,
Aç karnına demet taşıyorlar.
11 Teraslar arasında zeytin eziyor,
Susuzluktan kavrulurken
Şarap için üzüm sıkıyorlar.
12 Kentlerden insan iniltileri yükseliyor,
Yaralı canlar feryat ediyor,
Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor.

13 “Bunlar ışığa başkaldıranlardır;
Onun yolunu tanımaz,
İzinde yürümezler.
14 Gün ağarınca* katil kalkar,
Düşkünü, yoksulu öldürür,
Hırsız gibi sıvışır geceleyin.
15 Zina edenin gözü alaca karanlıktadır,
‘Beni kimse görmez’ diye düşünür,
Yüzünü örtüyle gizler.
16 Hırsızlar karanlıkta evleri deler,
Gündüz gizlenir, ışık nedir bilmezler.
17 Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların,
Karanlığın dehşetiyle dostturlar.

18 “Diyorsunuz ki, ‘Suyun üstündeki köpüktür onlar,
Lanetlidir ülkedeki payları,
Kimse bağlara gitmez.
19 Kuraklık ve sıcağın eriyen karı alıp götürdüğü gibi
Ölüler diyarı da günahlıları alıp götürür.
20 Rahim onları unutacak,
Kurtlara yem olacak,
Bir daha anılmayacaklar.
Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak.
21 Onlar çocuğu olmayan kısır kadınları yolar,
Dul kadına iyilik etmezler.
22 Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder,
Harekete geçince zorbaların yaşama umudu kalmaz.
23 Tanrı onlara güven verir, O'na güvenirler,
Ama gözü yürüdükleri yoldadır.
24 Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar,
Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp götürülür,

* **24:14** “Gün ağarınca”: İbranice “Işıkta”.

Başak başı gibi kesilirler.’

25 “Böyle değilse, kim beni yalancı çıkarabilir,
Söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?”

25

Bildat

1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

2 “Egemenlik ve heybet Tanrı'ya özgüdür,
Yüce göklerde düzen kuran O'dur.
3 Orduları sayılabilir mi?
Işığı kimin üzerine doğmaz?
4 İnsan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir?
Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?
5 O'nun gözünde ay parlak,
Yıldızlar temiz değilse,
6 Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
Bir böcek olan insanoğlu!”

26

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

2 “Çaresize nasıl yardım ettin!
Güçsüz pazıyı nasıl kurtardın!
3 Bilge olmayana ne öğütler verdin!
Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin!
4 Bu sözleri kime söyledin?
Senin ağzından konuşan ruh kimin?

5 “Suların ve sularda yaşayanların altında
Ölüler titriyor.
6 Tanrı'nın önünde ölüler diyarı çıplaktır,
Yıkım diyarı örtüsüz.
7 O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar,
Hiçliğin üzerine dünyayı asar.
8 Bulutların içine suları sarar,
Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında.
9 Dolunayın yüzünü örter,
Üstüne bulutlarını serper.
10 Suların yüzeyine sınır çizer
Işıkla karanlığın ayrıldığı yerde.
11 Göklerin direkleri sarsılır,
Şaşkına dönerler O azarlayınca.
12 Gücüyle denizi çalkalar,
Ustaca Rahav'ı* vurur.
13 Gökler O'nun soluğuyla açılır,
O'nun eli parçalar kaçan yılanı.
14 Bunlar yaptıklarının küçücük parçaları,

* **26:12** “Rahav”: Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülük güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.

O'ndan duyduğumuz hafif bir fısıltıdır.
Gürleyen gücünü kim anlayabilir?”†

27

1 Eyüp anlatmaya devam etti:

2 “Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlığı hakkı için,
Bana acı çektiren Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için,
3 İçimde yaşam belirtisi olduğu sürece,
Tanrı'nın soluğu burnumda olduğu sürece,
4 Ağzımdan kötü söz çıkmayacak,
Dilimden yalan dökülmeyecek.
5 Size asla hak vermeyecek,
Son soluğumu verene dek suçsuz olduğumu söyleyeceğim.
6 Doğruluğuma sarılacak, onu bırakmayacağım,
Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak.

7 “Düşmanlarım kötüler gibi,
Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılsın.
8 Tanrısız insanın umudu nedir
Tanrı onu yok ettiğinde, canını aldığında?
9 Başına sıkıntı geldiğinde,
Tanrı feryadını duyar mı?
10 Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır mı?
Her zaman Tanrı'ya yakarır mı?

11 “Tanrı'nın gücünü size öğreteceğim,
Her Şeye Gücü Yeten'in tasarısını gizlemeyeceğim.
12 Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu,
Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz?

13 “Kötünün Tanrı'dan alacağı pay,
Zorbanın Her Şeye Gücü Yeten'den alacağı miras şudur:
14 Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek,
Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır.
15 Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek,
Dul karıları ağlamayacaktır.
16 Kötü insan kum gibi gümüş yığsa,
Yığınla giysi biriktirse,
17 Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek,
Gümüşü suçsuz paylaşacak.
18 Evini güve kozası gibi inşa eder,
Bekçinin kurduğu çardak gibi.
19 Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez,
Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir.
20 Dehşet onu sel gibi basar,
Kasırga gece kapar götürür.
21 Doğu rüzgarı onu uçurup götürür,
Yerinden silip süpürür.
22 Acımasızca üzerine eser,

† **26:14** Birçok uzmana göre 26:5-14 ayetleri Bildat'ın sözleridir.

Elinden kaçmaya çalışırken.
23 Onunla alay ederek el çırpar,
Yerinden ıslık çalar.”*

28

Bilgelik Üzerine

1 Gümüş maden ocağından elde edilir,
Altını arıtmak için de bir yer vardır.
2 Demir topraktan çıkarılır,
Bakırsa taştan.
3 İnsan karanlığa son verir,
Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarını
Son sınırına kadar araştırır.
4 Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden uzakta açar,
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
Herkesten uzak iplere sarılıp sallanır.
5 Ekmek topraktan çıkar,
Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur.
6 Kayalarından laciverttaşı çıkar,
Yüzeyi altın tozunu andırır.
7 Yırtıcı kuş yolu bilmez,
Doğanın gözü onu görmemiştir.
8 Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış,
Aslan oradan geçmemiştir.
9 Madenci elini çakmak taşına uzatır,
Dağları kökünden altüst eder.
10 Kayaların içinden tüneller açar,
Gözleri değerli ne varsa görür.
11 Irmakların kaynağını tıkar,
Gizli olanı ışığa çıkarır.

12 Ama bilgelik nerede bulunur?
Aklın yeri neresi?
13 İnsan onun değerini bilmez,
Yaşayanlar diyarında ona rastlanmaz.
14 Engin, “Bende değil” der,
Deniz, “Yanımda değil.”
15 Onun bedeli saf altınla ödenmez,
Değeri gümüşle ölçülmez.
16 Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle,
Laciverttaşıyla değer biçilmez.
17 Ne altın ne cam onunla karşılaştırılabilir,
Saf altın kaplara değişilmez.
18 Yanında mercanla billurun sözü edilmez,
Bilgeliğin değeri mücevherden üstündür.
19 Kûş topazı onunla denk sayılmaz,
Saf altınla ona değer biçilmez.

20 Öyleyse bilgelik nereden geliyor?

* **27:23** Bazı uzmanlara göre 27:13-23 ayetleri Sofar'ın sözleridir.

Aklın yeri neresi?
21 O bütün canlıların gözünden uzaktır,
Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır.
22 Yıkım'la Ölüm:
“Kulaklarımız ancak fısıltısını duydu” der.

23 Onun yolunu Tanrı anlar,
Yerini bilen O'dur.
24 Çünkü O yeryüzünün uçlarına kadar bakar,
Göklerin altındaki her şeyi görür.
25 Rüzgara güç verdiği,
Suları ölçtüğü,
26 Yağmura kural koyduğu,
Yıldırıma yol açtığı zaman,
27 Bilgeliği görüp değerini biçti,
Onu onaylayıp araştırdı.
28 İnsana, “İşte Rab korkusu, bilgelik budur” dedi,
“Kötülükten kaçınmak akıllılıktır.”

29

Eyüp
1 Eyüp yine anlatmaya başladı:

2 “Keşke geçen aylar geri gelseydi,
Tanrı'nın beni kolladığı,
3 Kandilinin başımın üstünde parladığı,
Işığıyla karanlıkta yürüdüğüm günler,
4 Keşke olgunluk günlerim geri gelseydi,
Tanrı'nın çadırımı dostça koruduğu,
5 Her Şeye Gücü Yeten'in henüz benimle olduğu,
Çocuklarımın çevremde bulunduğu,
6 Yollarımın sütle yıkandığı,
Yanımdaki kayanın zeytinyağı akıttığı günler!

7 “Kent kapısına gidip
Kürsümü meydana koyduğumda,
8 Gençler beni görüp gizlenir,
Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı;
9 Önderler konuşmaktan çekinir,
Elleriyle ağızlarını kaparlardı;
10 Soyluların sesi kesilir,
Dilleri damaklarına yapışırdı.
11 Beni duyan kutlar,
Beni gören överdi;
12 Çünkü yardım isteyen yoksulu,
Desteği olmayan öksüzü kurtarırdım.
13 Ölmekte olanın hayır duasını alır,
Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum.
14 Doğruluğu giysi gibi giyindim,
Adalet kaftanım ve sarığımdı sanki.

28:28 Mez.111:10; Özd.1:7; 9:10

15 Körlere göz,
Topallara ayaktım.
16 Yoksullara babalık eder,
Garibin davasını üstlenirdim.
17 Haksızın çenesini kırar,
Avını dişlerinin arasından kapardım.

18 “ ‘Son soluğumu yuvamda vereceğim’ diye düşünüyordum,
‘Günlerim kum taneleri kadar çok.
19 Köküm sulara erişecek,
Çiy geceyi dallarımda geçirecek.
20 Aldığım övgüler tazelenecek,
Elimdeki yay yenilenecek.’

21 “İnsanlar beni saygıyla dinler,
Öğüdümü sessizce beklerlerdi.
22 Ben konuştuktan sonra onlar konuşmazdı,
Sözlerim üzerlerine damlardı.
23 Yağmuru beklercesine beni bekler,
Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi.
24 Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanmazlardı,
Güler yüzlülüğüm onlara cesaret verirdi.
25 Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum,
Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum,
Yaslıları avutan biri gibiydim.

30

1 “Ama şimdi, yaşı benden küçük olanlar
Benimle alay etmekte,
Oysa babalarını sürümün köpeklerinin
Yanına koymaya tenezzül etmezdim.
2 Çünkü güçleri tükenmişti,
Bileklerinin gücü ne işime yarardı?
3 Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler,
Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde kök kemiriyorlardı.
4 Çalılıklarda karapazı topluyor,
Retem kökü yiyorlardı.
5 Toplumdan kovuluyorlardı,
İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara bağırıyordu.
6 Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde,
Kaya kovuklarında yaşıyorlardı.
7 Çalıların arasında anırır,
Çalı altında birbirine sokulurlardı.
8 Aptalların, adı sanı belirsiz insanların çocuklarıydılar,
Ülkeden kovulmuşlardı.

9 “Şimdiyse destan oldum dillerine,
Ağızlarına doladılar beni.
10 Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar,
Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.
11 Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı için

Dizginsiz davranmaya başladılar bana.
12 Sağımdaki ayak takımı üzerime yürüyor,
Ayaklarımı kaydırıyor,
Bana karşı rampalar kuruyorlar.
13 Yolumu kesiyor,
Kimseden yardım görmeden
Beni yok etmeye çalışıyorlar.
14 Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor,
Yıkıntılar arasından üzerime yuvarlanıyorlar.
15 Dehşet çöktü üzerime,
Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu,
Mutluluğum bulut gibi geçip gitti.

16 “Şimdi tükeniyorum,
Acı günler beni ele geçirdi.
17 Geceleri kemiklerim sızlıyor,
Beni kemiren acılar hiç durmuyor.
18 Tanrı'nın şiddeti
Üzerimdeki giysiye dönüştü,
Gömleğimin yakası gibi beni sıkıyor.
19 Beni çamura fırlattı,
Toza, küle döndüm.

20 “Sana yakarıyorum, ama yanıt vermiyorsun,
Ayağa kalktığımda gözünü bana dikiyorsun.
21 Bana acımasız davranıyor,
Bileğinin gücüyle beni eziyorsun.
22 Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun,
Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun.
23 Biliyorum, beni ölüme,
Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin.

24 “Kuşkusuz düşenin dostu olmaz,
Felakete uğrayıp yardım istediğinde.
25 Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım?
Yoksullar için üzülmez miydim?
26 Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi,
Işık umarken karanlık geldi.
27 İçim kaynıyor, rahatım yok,
Önümde acı günler var.
28 Yaslı yaslı dolaşıyorum, güneş yok,
Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum.
29 Çakallarla kardeş,
Baykuşlarla arkadaş oldum.
30 Derim karardı, soyuluyor,
Kemiklerim ateşten yanıyor.
31 Lirimin sesi yas feryadına,
Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü.

31

1 “Gözlerimle antlaşma yaptım

Şehvetle bir kıza bakmamak için.
2 Çünkü insanın yukarıdan, Tanrı'dan payı nedir,
Yücelerden, Her Şeye Gücü Yeten'den mirası ne?
3 Kötüler için felaket,
Haksızlık yapanlar için bela değil mi?
4 Yürüdüğüm yolları görmüyor mu,
Attığım her adımı saymıyor mu?

5 "Eğer yalan yolunda yürüdümse,
Ayağım hileye seğirttiyse,
6 –Tanrı beni doğru teraziyle tartsın,
Kusursuz olduğumu görsün–
7 Adımım yoldan saptıysa,
Yüreğim gözümü izlediyse,
Ellerim pisliğe bulaştıysa,
8 Ektiğimi başkaları yesin,
Ekinlerim kökünden sökülsün.

9 "Eğer gönlümü bir kadına kaptırdıysam,
Komşumun kapısında pusuya yattıysam,
10 Karım başkasının buğdayını öğütsün,
Onunla başka erkekler yatsın.
11 Çünkü bu utanç verici,
Yargılanması gereken bir suç olurdu.
12 Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o,
Bütün ürünümü kökünden kavururdu.

13 "Benimle ters düştüklerinde
Kölemin ve hizmetçimin hakkını yemişsem,
14 Tanrı yargıladığında ne yaparım?
Hesap sorduğunda ne yanıt veririm?
15 Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?
Rahimde bize biçim veren O değil mi?

16 "Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse,
Dul kadının umudunu kırdımsa,
17 Ekmeğimi yalnız yedim,
Öksüzle paylaşmadımsa,
18 Gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse,
Doğduğumdan beri dul kadına yol göstermedimse,
19 Giysisi olmadığı için can çekişen birini
Ya da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de,
20 Koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam,
O da içinden beni kutsamadıysa,
21 Mahkemede sözümün geçtiğini bilerek
Öksüze el kaldırdımsa,
22 Kolum omuzumdan düşsün,
Kol kemiğim kırılsın.
23 Çünkü Tanrı'dan gelecek beladan korkarım,
O'nun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam.

24 "Eğer umudumu altına bağladımsa,

Saf altına, ‘Güvencim sensin’ dedimse,
25 Servetim çok,
Varlığımı bileğimle kazandım diye sevindimse,
26 Işıldayan güneşe,
Parıldayarak hareket eden aya bakıp da,
27 İçimden ayartıldımsa,
Elim onlara taptığımı gösteren bir öpücük yolladıysa,
28 Bu da yargılanacak bir suç olurdu,
Çünkü yücelerdeki Tanrı'yı yadsımış olurdum.

29 “Eğer düşmanımın yıkımına sevindim,
Başına kötülük geldi diye keyiflendimse,
30 –Kimsenin canına lanet ederek
Ağzımın günah işlemesine izin vermedim–
31 Evimdeki insanlar, ‘Eyüp'ün verdiği etle
Karnını doyurmayan var mı?’ diye sormadıysa,
32 –Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi,
Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı–
33-34 Kalabalıktan çok korktuğum,
Boyların aşağılamasından yıldığım,
Susup dışarı çıkmadığım için
Suçumu bağrımda gizleyip
Adem gibi isyanımı örttümse,

35 –“Keşke beni dinleyen biri olsa!
İşte savunmamı imzalıyorum,
Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!
Hasmımın yazdığı tomar elimde olsa,
36 Kuşkusuz onu omuzumda taşır,
Taç gibi başıma koyardım.
37 Attığım her adımı ona bildirir,
Kendisine bir önder gibi yaklaşırdım.–

38 “Toprağım bana feryat ediyorsa,
Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağlıyorsa,
39 Ürününü para ödemeden yedimse
Ya da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa,
40 Orada buğday yerine diken,
Arpa yerine delice bitsin.”

Eyüp'ün konuşması sona erdi.

32

Elihu

1 Böylece bu üç kişi Eyüp'e yanıt vermekten vazgeçti, çünkü Eyüp kendi
doğruluğundan emindi. 2 Ram ailesinden Bûzlu Barakel oğlu Elihu Eyüp'e çok
öfkelendi. Çünkü Eyüp kendini Tanrı'dan haklı görüyordu. 3 Elihu Eyüp'ün
üç arkadaşına da öfkelendi, çünkü Eyüp'ü* suçlamalarına karşın sağlam bir
yanıt bulamamışlardı. 4 Elihu Eyüp'le konuşmak için sırasını beklemişti,

* **32:3** “Eyüp'ü”: Bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Tanrı'yı”.

çünkü ötekiler yaşça kendisinden büyüktü. 5 Bu üç kişinin başka bir şey
söyleyemeyeceğini görünce öfkesi alevlendi.

6 Bûzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu:

“Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız.
Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.
7 ‘Çok gün görenler konuşsun’ dedim,
‘Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.’
8 Oysa insana ruh,
Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu akıl verir.
9 Akıl yaşta değil baştadır.
Adaleti anlamak yaşa bakmaz.

10 “Bu yüzden, ‘Beni dinleyin’ diyorum,
Ben de bildiğimi söyleyeyim.
11 Siz konuşurken ben bekledim,
Siz ne diyeceğinizi araştırırken
Düşüncelerinizi dinledim.
12 Bütün dikkatimi size çevirdim.
Ama hiçbiriniz Eyüp'ün haksızlığını kanıtlayamadı,
Onun söylediklerine karşılık veremedi.
13 ‘Biz bilgeliğe eriştik,
Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil’ demeyin.
14 Ama Eyüp'ün sözlerinin hedefi ben değildim,
Bu yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacağım.

15 “Onlar yıldı, yanıt veremiyorlar artık,
Söyleyecek şeyleri kalmadı.
16 Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim,
Duruyor, yanıt vermiyorlar diye?
17 Benim de söyleyecek sözüm var,
Ben de bildiğimi söyleyeceğim.
18 Çünkü içim dolu,
İçimdeki ruh beni zorluyor.
19 İçim açılmamış şarap gibi,
Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere.
20 Konuşup rahatlamalıyım,
Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.
21 Kimseye ayrıcalık göstermeyecek,
Kimseye yaltaklanmayacağım.
22 Çünkü yaltaklanmayı bilsem,
Yaratıcım beni hemen yok ederdi.

33

1 “Ama şimdi lütfen sözümü dinle, Eyüp,
Söyleyeceğim her şeye kulak ver.
2 Ağzımı açtım açacağım,
Söyleyeceklerim dilimin ucunda.
3 Sözlerim temiz bir yürekten çıkıyor,
Dudaklarım bildiklerini içtenlikle söylüyor.

4 Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı,
Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu yaşam veriyor bana.
5 Elinden gelirse beni yanıtla,
Kendini hazırla, karşımda dur.
6 Tanrı'nın önünde ben de tıpkı senin gibiyim,
Ben de balçıktan yaratıldım.
7 Onun için dehşetim seni yıldırmasın,
Baskım sana ağır gelmesin.

8 "Sesin hâlâ kulaklarımda,
Şöyle demiştin:
9 'Ben kusursuz ve günahsızım,
Temiz ve suçsuzum.
10 Yine de Tanrı bana karşı bahane arıyor,
Beni düşman görüyor.
11 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Yollarımı gözetliyor.'

12 "Ama sana şunu söyleyeyim,
Bu konuda haksızsın.
Çünkü Tanrı insandan büyüktür.
13 İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diye
Niçin O'nunla çekişiyorsun?
14 Çünkü insan anlamasa da,
Tanrı şu ya da bu yolla konuşur.
15 Rüyada, geceleyin görümde,
İnsanları ağır uyku basınca,
Yatakta yatarlarken,
16 Kulaklarına konuşur,
Uyarısıyla onları korkutur;
17 Onları yaptıkları kötülükten döndürmek,
Gururdan uzak tutmak,
18 Canlarını çukurdan,
Hayatlarını ölümden kurtarmak için.
19 İnsan yatağında acılarla,
Kemiklerinde dinmez sızılarla yola getirilir.
20 Öyle ki, içi yemek kaldırmaz,
En lezzetli yiyecekten tiksinir.
21 Eti erir, görünmez olur,
Gözükmeyen kemikleri ortaya çıkar.
22 Canı çukura,
Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır.

23 "Yine de insana doğruyu bildirmek için
Yanında bir melek, bin melekten biri
Arabulucu olarak bulunursa,
24 Ona lütfeder de,
'Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar,
Ben fidyeyi buldum' derse,
25 Eti çocuk eti gibi yenilenir,
Gençlik günlerine döner.
26 Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır,

O da Tanrı'nın yüzünü görüp sevinir.
Tanrı onun durumunu düzeltir.
27 Sonra insanların önünde türkü çağırır:
'Günah işleyip doğru yoldan saptım,
Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana,
28 Canımı çukura inmekten O kurtardı,
Işığı görmek için yaşayacağım.'

29-30 "İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak,
Onu yaşam ışığıyla aydınlatmak için
Tanrı bütün bunları iki kez,
Hatta üç kez yapar.

31 "İyi dinle, Eyüp, kulak ver,
Sen sus, ben konuşacağım.
32 Söyleyeceğin bir şey varsa söyle,
Çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
33 Yoksa, beni dinle,
Sus da sana bilgelik öğreteyim."

34

1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

2 "Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin,
Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri.
3 Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa,
Kulak da sözleri sınar.
4 Gelin, doğruyu seçelim,
İyiyi birlikte öğrenelim.

5 "Çünkü Eyüp, 'Ben suçsuzum' diyor,
'Tanrı hakkımı elimden aldı.
6 Haklı olduğum halde yalancı sayılıyorum,
Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.'
7 Eyüp gibisi var mı?
Alayı su gibi içiyor!
8 Kötülük yapanlarla dostluk edip geziyor,
Kötülerle aynı yolda yürüyor.
9 Çünkü, 'Tanrı'yı hoşnut etmeye çalışmak
İnsana yarar getirmez' diyor.

10 "Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin!
Tanrı kötülük yapar mı,
Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla!
11 Çünkü O herkese yaptığının karşılığını öder,
Hak ettiğini başına getirir.
12 Tanrı kesinlikle kötülük etmez,
Her Şeye Gücü Yeten adaleti saptırmaz.
13 Kim yeryüzünü O'na emanet etti?
Kim O'nu bütün dünyanın başına atadı?
14 Eğer niyet eder de

34:11 Yşa.62:12

Ruhunu ve soluğunu geri çekerse,
15 Bütün insanlık bir anda yok olur,
İnsan yine toprağa döner.

16 "Aklın varsa dinle,
Kulak ver sözlerime.
17 Adaletten nefret eden hiç hüküm sürebilir mi?
Adil ve güçlü olanı suçlayacak mısın?
18 Krallara, 'Değersizsiniz',
Soylulara, 'Kötüsünüz' diyen,
19 Önderlere ayrıcalık tanımayan,
Zengini yoksuldan çok önemsemeyen O değil mi?
Çünkü hepsi O'nun ellerinin işidir.
20 Gece yarısı bir anda ölürler,
Herkes sarsılır, ölüp gider,
Güçlüler de insan eli değmeden alınıp götürülür.

21 "Tanrı'nın gözleri insanların yolundan ayrılmaz,
Attıkları her adımı görür.
22 Kötülük yapanların gizlenebileceği
Ne karanlık bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi.
23 Yargılanmak için önüne gelsinler diye,
Tanrı insanları sorgulamaya pek gerek duymaz.
24 Araştırmadan güçlü insanları kırar,
Onların yerine başkalarını diker.
25 Çünkü ne yaptıklarını bilir,
Gece onları deviriverir, ezilirler.
26 Herkesin gözü önünde
Kötülükleri yüzünden onları cezalandırır;
27 Artık O'nun ardından gitmedikleri,
Yollarının hiçbirini dikkate almadıkları için.
28 Yoksulun feryadını O'na duyurdular;
Düşkünlerin feryadını işitti.
29 Ama Tanrı sessiz kalırsa kim O'nu suçlayabilir?
Yüzünü gizlerse kim O'nu görebilir?
Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep aynıdır,
30 Tanrısız insan krallık etmesin,
Halka tuzak kurmasın diye.

31 "Kimse Tanrı'ya,
'Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım' dedi mi,
32 'Göremediğimi sen bana öğret,
Haksızlık ettimse, bir daha etmem?'
33 O'nu reddettiğin halde,
Senin keyfince mi seni ödüllendirmeli?
Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil,
Öyleyse anlat bana bildiğini.

34 "Sağduyulu insanlar,
Beni dinleyen bilgeler diyecekler ki,
35 'Eyüp bilgisizce konuşuyor,
Sözlerinin değeri yok.'

36 Kötü biri gibi yanıtladığı için
Keşke Eyüp'ün sınanması sonsuza dek sürse!
37 Çünkü günahına isyan da ekliyor,
Önümüzde alay edercesine el çırpıyor,
Tanrı'ya karşı konuştukça konuşuyor.”

35

1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

2 “ ‘Tanrı'nın önünde haklıyım’ diyorsun.
Doğru buluyor musun bunu?
3 Ama hâlâ, ‘Günah işlemezsem
Yararım ne, kazancım ne?’ diye soruyorsun.

4 “Ben yanıtlayayım seni
Ve arkadaşlarını.
5 Göklere bak da gör,
Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir.
6 Günah işlersen, Tanrı'ya ne zararı olur?
İsyanların çoksa ne olur O'na?
7 Doğruysan, O'na verdiğin nedir,
Ya da ne alır O senin elinden?
8 Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir,
Doğruluğun ise yalnız insanoğlu içindir.

9 “İnsanlar ağır baskı altında feryat ediyor,
Güçlülere karşı yardım istiyor.
10 Ama kimse, ‘Nerede Yaratıcım Tanrı?’ demiyor;
O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,
11 Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretir
Ve bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılar.
12 Kötülerin gururu yüzünden insanlar feryat ediyor,
Ama yanıtlayan yok.
13 Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı dinlemez,
Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez.
14 O'nu görmediğini söylediğin zaman bile
Davan O'nun önündedir, bekle;
15 Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı,
İsyana da pek aldırmaz diyorsun.
16 Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere açıyor,
Bilgisizce konuştukça konuşuyor.”

36

1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

2 “Biraz bekle, sana açıklayayım,
Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var.
3 Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım,
Yaratıcıma hak vereceğim.

35:6 Eyü.22:2-3

4 Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil,
Karşında bilgide yetkin biri var.

5 “Tanrı güçlüdür, ama kimseyi hor görmez,
Güçlü ve amacında kararlı.
6 Kötüleri yaşatmaz,
Ezilenin hakkını verir.
7 Gözlerini doğru kişiden ayırmaz,
Onu krallarla birlikte tahta oturtur,
Sonsuza dek yükseltir.
8 Ama insanlar zincire vurulur,
Baskı altında tutulurlarsa,
9 Onlara yaptıklarını,
Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir.
10 Öğüdünü dinletir,
Kötülükten dönmelerini buyurur.
11 Eğer dinler ve O'na kulluk ederlerse,
Kalan günlerini bolluk,
Yıllarını rahatlık içinde geçirirler.
12 Ama dinlemezlerse ölür,
Ders almadan yok olurlar.

13 “Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler,
Kendilerini bağladığında Tanrı'dan yardım istemezler.
14 Genç yaşta ölüp giderler,
Yaşamları putperest tapınaklarında fuhşu iş edinmiş erkekler arasında sona erer.
15 Ama Tanrı acı çekenleri acı çektikleri için kurtarır,
Düşkünlere kendini dinletir.

16 “Evet, seni sıkıntıdan çeker çıkarırdı;
Darlığın olmadığı geniş bir yere,
Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya.
17 Oysa şimdi kötülerin hak ettiği cezayı çekiyorsun,
Yargı ve adalet yakalamış seni.
18 Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın,
Büyük bir rüşvet seni saptırmasın.
19 Zenginliğin ya da bütün gücün yeter mi
Sıkıntı çekmeni önlemeye?
20 Halkların yeryüzünden
Yok edildiği geceyi özleme.
21 Dikkat et, kötülüğe dönme,
Çünkü sen onu düşkünlüğe yeğledin.

22 “İşte Tanrı gücüyle yükselir,
O'nun gibi öğretmen var mı?
23 Kim O'na ne yapması gerektiğini söyleyebilir?
Kim O'na, ‘Haksızlık ettin’ diyebilir?
24 O'nun işlerini yüceltmelisin, anımsa bunu,
İnsanların ezgilerle övdüğü işlerini.
25 Bütün insanlar bunları görmüştür,
Herkes onları uzaktan izler.

26 Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, O'nu anlayamayız,
Varlığının süresi hesaplanamaz.

27 “Su damlalarını yukarı çeker,
Buharından yağmur damlatır.
28 Bulutlar nemini döker,
İnsanların üzerine bol yağmur yağdırır.
29 Bulutları nasıl yaydığını,
Göksel konutundan nasıl gürlediğini kim anlayabilir?
30 Şimşekleri çevresine nasıl yaydığına,
Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına bakın.
31 Tanrı halkları böyle yönetir,
Bol yiyecek sağlar.
32 Şimşeği elleriyle tutar,
Hedefine vurmasını buyurur.
33 O'nun gürleyişi fırtınayı haber verir,
Sığırlar bile fırtına kopacağını bildirir.

37

1 “Yüreğim titrer buna,
Yerinden oynar.
2 Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin,
Ağzından çıkan sesi!
3 Şimşeğini göğün altındaki her yere,
Yeryüzünün dört bucağına salar.
4 Ardından bir ses gümbürder,
Görkemli sesiyle gürler.
Sesi duyulunca şimşekleri alıkoymaz.
5 Tanrı'nın sesi şaşılacak biçimde gürler,
O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar.
6 Çünkü kara, ‘Yere düş’ der,
Sağanağa, ‘Bütün şiddetinle boşal.’
7 Yarattığı bütün insanlar ne yaptığını bilsin diye,
Herkese işini bıraktırır.
8 Hayvanlar kovuklarına girer,
İnlerinde otururlar.
9 Kasırga yuvasından kopar,
Soğuk saçılan rüzgarlardan.
10 Tanrı'nın soluğu suları dondurur,
Geniş sular buz tutar.
11 Bulutlara nem yükler,
Şimşeğini her yana yayar.
12 Yeryüzünde ne buyurursa yapmak üzere
Bulutlar O'nun istediği yönde döner durur.
13 Ya insanları cezalandırmak
Ya da yeryüzünü sulayıp sevgisini göstermek için
Yağmur gönderir.

14 “Dinle, Eyüp,
Dur da düşün Tanrı'nın şaşılası işlerini.
15 Tanrı'nın bulutları nasıl düzenlediğini,

Şimşeğini nasıl çaktırdığını biliyor musun?
16 Bulutların dengesini,
Bilgisi kusursuz olanın şaşılası işlerini biliyor musun?
17 Dünyanın soluğu kesildiğinde
Güneyin kavurucu rüzgarı altında
Giysilerin seni terletmez mi?
18 Dökme tunç bir ayna kadar sert olan gökkubbeyi
O'nunla birlikte yayabilir misin?

19 "O'na ne söyleyeceğimizi öğret bize,
Çünkü karanlık yüzünden sözümüze düzen veremiyoruz.
20 Konuşmak istediğim O'na söylenebilir mi?
Kimse yutulmak ister mi?
21 Rüzgar geçip göğü temizlediğinde
Gökte parıldayan ışığa kimse bakamaz.
22 Altın parıltısı geliyor kuzeyden,
Tanrı korkunç görkeme bürünmüş.
23 Her Şeye Gücü Yeten'e biz ulaşamayız.
Gücü yücedir,
Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez.
24 Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar,
Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz."

38

Tanrı Konuşuyor

1 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı:

2 "Bilgisizce sözlerle
Tasarımı karartan bu adam kim?
3 Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,
Ben sorayım, sen anlat.

4 "Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin?
Anlıyorsan söyle.
5 Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun!
Kim çekti ipi üzerine?
6 Neyin üstüne yapıldı temelleri?
Kim koydu köşe taşını,
7 Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken,
İlahi varlıklar* sevinçle çığrışırken?

8 "Denizin ardından kapıları kim kapadı,
Ana rahminden fışkırdığı zaman;
9 Ona bulutları giysi,
Koyu karanlığı kundak yaptığım,
10 Sınırını koyduğum,
Kapılarıyla sürgülerini yerleştirdiğim,
11 'Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin,
Gururlu dalgaların şurada duracak' dediğim zaman?

38:2 Eyü.42:3 * **38:7** "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları". **38:8** Yer.5:22

12 “Sen ömründe sabaha buyruk verdin mi,
Şafağa yerini gösterdin mi;
13 Yeryüzünün uçlarını tutsun,
Oradaki kötüler silkilip atılsın diye?
14 Mühür basılan balçık gibi biçim değiştirir yeryüzü,
Giysi kıvrımları gibi göze çarpar.
15 Kötülerin ışıkları alınır,
Kalkan kolları kırılır.

16 “Denizin kaynaklarına vardın mı,
Gezdin mi enginin diplerinde?
17 Ölüm kapıları sana gösterildi mi?
Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını?
18 Dünyanın genişliğini kavradın mı?
Anlat bana, bütün bunları biliyorsan.

19 “Işığın bulunduğu yerin yolu nerede?
Ya karanlık, onun yeri neresi?
20 Onları yerlerine götürebilir misin?
Evlerinin yolunu biliyor musun?
21 Bilmediğin şey yok zaten,
Çünkü onlarla aynı zamanda doğmuştun!
O kadar yaşlısın!

22 “Karın ambarlarına girdin mi,
Dolunun ambarlarını gördün mü?
23 Ben onları sıkıntılı günler için,
Kavga ve savaş günleri için saklıyorum.
24 Nerede ışığın dağıtıldığı,
Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı yere giden yol?
25 Kim sellere kanal,
Yıldırımlara yol açtı;
26 Kimsenin yaşamadığı toprakları,
İnsanın bulunmadığı çölü sulasın diye;
27 Kurak ve ıssız yeri doyursun,
Ot bitirsin diye?
28 Yağmurun babası var mı?
Çiy damlalarını kim yarattı?
29 Buz kimin rahminden çıktı?
Göklerden düşen kırağıyı kim doğurdu,
30 Sular taş gibi katılaşıp
Enginin yüzü donunca?

31 “Ülker yıldızlarını bağlayabilir misin?
Oryon'un bağlarını çözebilir misin?
32 Mevsimlerinde çıkartabilir misin takımyıldızları?
Büyük ve Küçük Ayı'ya yol gösterebilir misin?
33 Biliyor musun göklerin yasalarını?
Tanrı'nın yönetimini yeryüzünde kurabilir misin?

34 “Başına bol yağmur yağsın diye

38:31 Eyü.9:9; Amo.5:8

Bulutlara sesini duyurabilir misin?
35 Varıp da, ‘Buradayız’ desinler diye,
Şimşekleri gönderebilir misin?
36 Kim mısırturnasına bilgelik,
Horoza† anlayış verdi?
37 Kimin bulutları sayacak bilgisi var?
Kim göklerin tulumlarını boşaltabilir,
38 Toprak sertleşip
Parçaları birbirine yapışınca?

39 “Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin,
Genç aslanların karnını doyurabilir misin,
40 İnlerine sindikleri,
Çalılıkta pusuya yattıkları zaman?
41 Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor,
Yavruları Tanrı'ya feryat edip
Açlıktan kıvrandığı zaman?

39

1 “Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun?
Geyiklerin yavruladığı zamanı sen mi gözlüyorsun?
2 Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları?
Doğurdukları zamanı biliyor musun?
3 Çöküp yavrularını doğurur,
Kurtulurlar sancılarından.
4 Güçlenir, kırda büyür yavrular,
Gider, bir daha dönmezler.

5 “Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi,
Kim bağlarını çözdü?
6 Yurt olarak ona bozkırı,
Barınak olarak tuzlayı verdim.
7 Kentteki kargaşaya güler o,
Sürücünün bağırdığını duymaz.
8 Otlamak için tepeleri dolaşır,
Yeşillik arar.

9 “Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi?
Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi?
10 Sabanla yarık açsın diye ona bağ vurabilir misin?
Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi?
11 Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin?
Ağır işini ona bırakabilir misin?
12 Ekinini getireceğine,
Buğdayını harman yerinde toplayacağına güvenir misin?

13 “Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır,
Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle kıyaslanamaz.
14 Devekuşu yumurtalarını yere bırakır,

† **38:36** Mısırturnasıyla horozun havadaki olası değişikliği sezdikleri sanılırdı. Bu iki sözcük “yüreğimiz” ve “aklımız” anlamına da gelebilir.

Onları kumda ısıtır,
15 Ayak altında ezilebileceklerini,
Yabanıl hayvanlarca çiğnenebileceklerini düşünmez.
16 Yavrularına sert davranır, kendinin değilmiş gibi,
Çektiği zahmetin boşa gideceğine üzülmez.
17 Çünkü Tanrı ona bilgelik bağışlamamış,
Anlayıştan pay vermemiştir.
18 Yine de koşmak için kabarınca
Ata ve binicisine güler.

19 "Sen mi ata güç verdin,
Dalgalanan yeleyi boynuna giydirdin?
20 Sen misin onu çekirge gibi sıçratan,
Gururlu kişnemesiyle korku saçtıran?
21 Ayakları toprağı şiddetle eşer,
Gücünden ötürü sevinçle coşar,
Savaşçının üstüne yürür.
22 Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz,
Kılıç önünde geri adım atmaz.
23 Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve pala
Üzerinde takırdar atın.
24 Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar,
Boru çalınca duramaz yerinde.
25 Boru çaldıkça, 'Hi!' diye kişner,
Savaş kokusunu, komutanların gürleyen sesini,
Savaş çığlıklarını uzaklardan duyar.

26 "Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,
Kanatlarını güneye doğru açıyor?
27 Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor,
Yuvasını yükseklere kuruyor?
28 Uçurum kenarlarında konaklıyor,
Sivri kayalar onun kalesi.
29 Oradan gözetliyor yiyeceğini,
Gözleri avını uzaktan seçiyor.
30 Onun yavruları kanla beslenir,
Leşler neredeyse, o da oradadır."

40

1 RAB Eyüp'e şöyle dedi:

2 "Her Şeye Gücü Yeten'le çatışan O'nu yola getirebilir mi?
Tanrı'yı suçlayan yanıtlasın."

3 O zaman Eyüp RAB'bi şöyle yanıtladı:

4 "Bak, ben değersiz biriyim,
Sana nasıl yanıt verebilirim?
Ağzımı elimle kapıyorum.
5 Bir kez konuştum, yanıt almadım,

39:30 Mat.24:28; Luk.17:37

İkinci kez konuşamam artık.”

6 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı:

7 “Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,
Ben sorayım, sen anlat.

8 “Adaletimi boşa mı çıkaracaksın?
Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın?
9 Sende Tanrı'nın bileği gibi bilek var mı?
Sesin O'nunki gibi gürleyebilir mi?
10 Öyleyse şan ve şerefe bürün,
Görkem ve yücelik kuşan.
11 Gazabının ateşini saç,
Gururluya bakıp onu alçalt.
12 Gururluya bakıp onu çökert,
Kötüleri bulundukları yerde ez.
13 Hepsini birlikte toprağa göm,
Mezarda yüzlerini kefenle sar.
14 O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğini
Ben de kabul ederim.

15 “Seninle birlikte yarattığım Behemot'a* bak,
Sığır gibi ot yiyor.
16 Bak, ne güç var belinde,
Karnının kasları ne güçlü!
17 Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor,
Sımsıkıdır uyluk lifleri.
18 Kemikleri tunç borular,
Kaburgaları demir çubuklar gibidir.
19 Tanrı'nın yapıtları arasında ilk sırayı alır,
Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşır.
20 Tepeler ürünlerini ona getirir,
Bütün yabanıl hayvanlar yanında oynaşır.
21 Hünnap çalıları altında,
Kamışlarla örtülü bir bataklıkta yatar.
22 Hünnaplar onu gölgelerinde saklar,
Vadideki kavaklar kuşatır.
23 Irmak coşsa bile o ürkmez,
Güvenlik içindedir,
Şeria Irmağı boğazına dayansa bile.
24 Gözleri açıkken kim onu tutabilir,
Kim kancayla burnunu delebilir?

41

1 “Livyatan'ı* çengelle çekebilir misin,
Dilini halatla bağlayabilir misin?
2 Burnuna sazdan ip takabilir misin,

* **40:15** “Behemot”: Behemot'un hangi hayvan olduğu kesin bilinmiyor. Su aygırı, fil, timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor. * **41:1** “Livyatan”: Livyatan'ın hangi hayvan olduğu kesin olarak bilinmiyor. Timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.

Kancayla çenesini delebilir misin?
3 Yalvarıp yakarır mı sana,
Tatlı tatlı konuşur mu?
4 Seninle antlaşma yapar mı,
Onu ömür boyu köle edesin diye?
5 Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin,
Hizmetçilerin eğlensin diye ona tasma takabilir misin?
6 Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi?
Tüccarlar aralarında onu böler mi?
7 Derisini zıpkınlarla,
Başını mızraklarla doldurabilir misin?
8 Elini üzerine koy da, çıkacak çıngarı gör,
Bir daha yapmayacaksın bunu.
9 Onu yakalamak için umutlanma,
Görünüşü bile insanın ödünü patlatır.
10 Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur.
Öyleyse benim karşımda kim durabilir?
11 Kim benden hesap vermemi isteyebilir?
Göklerin altında ne varsa bana aittir.

12 "Onun kolları, bacakları,
Zorlu gücü, güzel yapısı hakkında
Konuşmadan edemeyeceğim.
13 Onun giysisinin önünü kim açabilir?
Kim onun iki katlı zırhını delebilir†?
14 Ağzının kapılarını açmaya kim yeltenebilir,
Dehşet verici dişleri karşısında?
15 Sımsıkı kenetlenmiştir
Sırtındaki‡ sıra sıra pullar,
16 Öyle yakındır ki birbirine
Aralarından hava bile geçmez.
17 Birbirlerine geçmişler,
Yapışmış, ayrılmazlar.
18 Aksırması ışık saçar,
Gözleri şafak gibi parıldar.
19 Ağzından alevler fışkırır,
Kıvılcımlar saçılır.
20 Kaynayan kazandan,
Yanan sazdan çıkan duman gibi
Burnundan duman tüter.
21 Soluğu kömürleri tutuşturur,
Alev çıkar ağzından.
22 Boynu güçlüdür,
Dehşet önü sıra gider.
23 Etinin katmerleri birbirine yapışmış,
Sertleşmiş üzerinde, kımıldamazlar.
24 Göğsü taş gibi serttir,
Değirmenin alt taşı gibi sert.

41:11 Rom.11:35 † **41:13** Olası metin "Kim onun iki katlı zırhını delebilir?" (bkz. Septuaginta), Masoretik metin "Kim çift gem takmak için ona yaklaşabilir?" ‡ **41:15** Olası metin "Sırtındaki" (bkz. Septuaginta, Vulgata), Masoretik metin "Gurur duyduğu".

25 Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer,
Çıkardığı gürültüden ödleri patlar.
26 Üzerine gidildi mi ne kılıç işler,
Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
27 Demir saman gibi gelir ona,
Tunç çürük odun gibi.
28 Oklar onu kaçırmaz,
Anız gibi gelir ona sapan taşları.
29 Anız sayılır onun için topuzlar,
Vınlayan palaya güler.
30 Keskin çömlek parçaları gibidir karnının altı,
Düven gibi uzanır çamura.
31 Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdatır,
Denizi merhem çömleği gibi karıştırır.
32 Ardında parlak bir iz bırakır,
İnsan enginin saçları ağarmış sanır.
33 Yeryüzünde bir eşi daha yoktur,
Korkusuz bir yaratıktır.
34 Kendini büyük gören her varlığı aşağılar,
Gururlu her varlığın kralı odur.”

42

Eyüp'ün Yeni Bir Yaşama Dönüşü

1 O zaman Eyüp RAB'bi şöyle yanıtladı:

2 “Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum,
Hiçbir amacına engel olunmaz.
3 ‘Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim?’ diye sordun.
Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum,
Beni aşan, bilmediğim şaşılası işleri.

4 “ ‘Dinle de konuşayım’ dedin,
‘Ben sorayım, sen anlat.’
5 Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında,
Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.
6 Bu yüzden kendimi hor görüyor,
Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.”

Rab'bin Kararı

7 RAB Eyüp'le konuştuktan sonra, Temanlı Elifaz'a: “Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi” dedi, “Çünkü kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız. 8 Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüp'ün yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızın karşılığını vermem. Kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.” 9 Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar gidip RAB'bin söylediğini yaptılar. RAB de Eyüp'ün duasını kabul etti.

Tanrı Eyüp'ü Yeniden Bolluğa Kavuşturuyor

10 Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuşturup ona önceki varlığının iki katını verdi. 11 Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi Eyüp'ün yanına gelip evinde onunla birlikte yemek

42:3 Eyü.38:2 **42:4** Eyü.38:3 **42:10** Eyü.1:1-3

yediler. Acısını paylaşıp RAB'bin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş*, bir de altın halka verdi. 12 RAB Eyüp'ün sonunu başından bereketli kıldı. On dört bin koyuna, altı bin deveye, bin çift öküze, bin eşeğe sahip oldu. 13 Yedi oğlu, üç kızı oldu. 14 İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsünün Keren-Happuk koydu. 15 Ülkenin hiçbir yerinde Eyüp'ün kızları kadar güzel kızlar yoktu. Babaları, kardeşlerinin yanısıra onlara da miras verdi.

16 Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını, dört göbek torunlarını gördü. 17 Kocayıp yaşama doyarak öldü.

* **42:11** "Bir parça gümüş": İbranice "Bir kesita". Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

MEZMURLAR

GİRİŞ

Mezmurlar (Zebur diye de bilinir) ilahi ve dua kitabıdır. Uzun bir süre içinde farklı yazarlar tarafından yazılmıştır. İsrailliler bu dua ve ilahileri kendi tapınmalarında kullanıyorlardı.

Bu ilahileri birkaç sınıfa ayırabiliriz: Övgü ve tapınma ilahileri, ağıtlar; yardım, korunma ve kurtuluş için edilen dualar; bağışlanmak için yalvarışlar; Tanrı'nın kutsamasına karşı şükran ilahileri; düşmanın cezalandırılması için dilekler. Bu dualar kişi ve ulus adına edilirdi. Bazıları kişinin en derin duygularını yansıtırken, bazıları da Tanrı halkının duygu ve gereksinimlerini dile getirir.

Mezmurlar şiir kitabıdır. İbrani şiirinin en belirgin özelliği paralelizmdir. Paralelizm birinci dizedeki konuyu ikinci ya da üçüncü dizelerde de farklı biçimlerde tekrarlamaktır. İkinci ve üçüncü dizeler aynı konuyu karşıt biçimde geliştirir, tasvir eder ya da doruğa ulaştırır.

9+10, 34, 37, 111, 112, 119 ve 145. mezmurlar akrostiş biçimde yazılmıştır, yani ayetler sırasıyla İbrani alfabesinin harfleriyle başlar.

1.KİTAP

1

1. Mezmur

1 Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez,
Günahkârların yolunda durmaz,
Alaycıların arasında oturmaz.
2 Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır
Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.
3 Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer,
Meyvesini mevsiminde verir,
Yaprağı hiç solmaz.
Yaptığı her işi başarır.

4 Kötüler böyle değil,
Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.
5 Bu yüzden yargılanınca aklanamaz,
Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.
6 Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir,
Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2

2. Mezmur

1 Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa,
Neden boş düzenler kurar bu halklar?
2 Dünyanın kralları saf bağlıyor,
Hükümdarlar birleşiyor
RAB'be ve meshettiği krala* karşı.
3 "Koparalım onların kayışlarını" diyorlar,
"Atalım üzerimizden bağlarını."

1:3 Yer.17:8 **2:1** Elç.4:25-26 * **2:2** "Meshettiği krala": İbranice "Meshettiğine".

4 Göklerde oturan Rab gülüyor,
Onlarla eğleniyor.
5 Sonra öfkeyle uyarıyor onları,
Gazabıyla dehşete düşürüyor
6 Ve, “Ben kralımı
Kutsal dağım Siyon'a oturttum” diyor.

7 RAB'bin bildirisini ilan edeceğim:
Bana, “Sen benim oğlumsun” dedi,
“Bugün ben sana baba oldum.
8 Dile benden, miras olarak sana ulusları,
Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.
9 Demir çomakla kıracaksın† onları,
Çömlek gibi parçalayacaksın.”

10 Ey krallar, akıllı olun!
Ey dünya önderleri, ders alın!
11 RAB'be korkuyla hizmet edin,
Titreyerek sevinin.
12 Oğulu öpün ki öfkelenmesin,
Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz.
Çünkü öfkesi bir anda alevleniverir.
Ne mutlu O'na sığınanlara!

3

3. Mezmur
Davut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur
1 Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı,
Hele bana karşı ayaklananlar!
2 Birçoğu benim için:
“Tanrı katında ona kurtuluş yok!” diyor.
Sela
*

3 Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın,
Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.
4 RAB'be seslenirim,
Yanıtlar beni kutsal dağından.
Sela

5 Yatar uyurum,
Uyanır kalkarım, RAB destektir bana.
6 Korkum yok
Çevremi saran binlerce düşmandan.

7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni!
Vur bütün düşmanlarımın çenesine,
Kır kötülerin dişlerini.
8 Kurtuluş RAB'dedir,
Halkının üzerinde olsun bereketin!

2:7 Elç.13:32-33; İbr.1:5; 5:5 **2:9** Va.2:26-28; 12:5; 19:15 † **2:9** Masoretik metin “Kıracaksın”, Septuaginta, Süryanice “Güdeceksin”. **3:** 2Sa.15:13-17:22 * **3:2** “Sela”: Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor.

Sela

4

4. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

1 Sana seslenince yanıtla beni,
Ey adil Tanrım!
Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde,
Lütfet bana, kulak ver duama.

2 Ey insanlar, ne zamana dek
Onurumu utanca çevireceksiniz?
Ne zamana dek boş şeylere gönül verecek,
Yalan peşinde koşacaksınız?

Sela*

3 Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır,
Ne zaman seslensem, duyar beni.

4 Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin;
İyi düşünün yatağınızda, susun.

Sela

5 Doğruluk kurbanları sunun RAB'be,
O'na güvenin.

6 “Kim bize iyilik yapacak?” diyen çok.
Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!
7 Öyle bir sevinç verdin ki bana,
Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.

8 Esenlik içinde yatar uyurum,
Çünkü yalnız sen, ya RAB,
Güvenlik içinde tutarsın beni.

5

5. Mezmur

Müzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmuru

1 Sözlerime kulak ver, ya RAB,
İniltilerimi işit.
2 Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım!
Duam sanadır.

3 Sabah sesimi duyarsın, ya RAB,
Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.

4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin,
Kötülük senin yanında barınmaz.
5 Böbürlenenler önünde duramaz,
Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,
6 Yalan söyleyenleri yok edersin;
Ya RAB, sen eli kanlılardan,
Aldatıcılardan tiksinirsin.

4:4 Ef.4:26

7 Bense bol sevgin sayesinde
Kutsal tapınağına gireceğim;
Oraya doğru saygıyla eğileceğim.
8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB,
Düşmanlarıma karşı!
Yolunu önümde düzle.

9 Çünkü onların sözüne güvenilmez,
Yürekleri yıkım dolu.
Ağızları açık birer mezardır,
Yaltaklanır dururlar.
10 Ey Tanrı, onları suçlu çıkar!
Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın.
Kov onları sayısız isyanları yüzünden.
Çünkü sana karşı ayaklandılar.

11 Sevinsin sana sığınan herkes,
Sevinç çığlıkları atsın sürekli,
Kanat ger üzerlerine;
Sevinçle coşsun adını sevenler sende.
12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB,
Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6

6. Mezmur
Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla*
Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, öfkeyle azarlama beni,
Gazapla yola getirme.
2 Lütfet bana, ya RAB, bitkinim;
Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,
3 Çok acı çekiyorum.
Ah, ya RAB!
Ne zamana dek sürecek bu?

4 Gel, ya RAB, kurtar beni,
Yardım et sevginden dolayı.
5 Çünkü ölüler arasında kimse seni anmaz,
Kim şükür sunar sana ölüler diyarından?

6 İnleye inleye bittim,
Döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan,
Yatağım sırılsıklam gözyaşlarımdan.
7 Kederden gözlerimin feri sönüyor,
Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.

8 Ey kötülük yapanlar,
Uzak durun benden,
Çünkü RAB ağlayışımı işitti.
9 Yalvarışımı duydu,
Duamı kabul etti.

5:9 Rom.3:13 * **6:** "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamı kesin olarak bilinmiyor.
6:1 Mez.38:1 **6:8** Mat.7:23; Luk.13:27

10 Bütün düşmanlarım utanacak,
Hepsini dehşet saracak,
Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7

7. Mezmur
Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin
Davut'un RAB'be okuduğu şigayon*
1 Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım!
Peşime düşenlerden kurtar beni,
Özgür kıl.
2 Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni,
Kurtaracak biri yok diye,
Lime lime edecekler etimi.

3 Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam:
Birine haksızlık ettiysem,
4 Dostuma ihanet ettiysem,
Düşmanımı nedensiz soyduysam,
5 Ardıma düşsün düşman,
Yakalasın beni,
Canımı yerde çiğnesin,
Ayak altına alsın onurumu.

Sela*

6 Öfkeyle kalk, ya RAB!
Düşmanlarımın gazabına karşı çık!
Benim için uyan!
Buyur, adalet olsun.
7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın,
Onları yüce katından yönet.
8 RAB halkları yargılar;
Beni de yargıla, ya RAB,
Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.
9 Ey adil Tanrım!
Kötülerin kötülüğü son bulsun,
Doğrular güvene kavuşsun,
Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.

10 Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda,
Temiz yüreklileri O kurtarır.
11 Tanrı adil bir yargıçtır,
Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.
12 Kötüler yola gelmezse,
Tanrı kılıcını biler,
Yayını gerip hedefine kurar.
13 Hazır bekler ölümcül silahları,
Alevli okları.

14 İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor,

* **7:** "Şigayon": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi. **7:9** Va.2:23 **7:14** Eyü.15:35; Yşa.59:4

Fesada gebe kalmış,
Yalan doğuruyor.
15 Bir kuyu açıp kazıyor,
Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.
16 Kötülüğü kendi başına gelecek,
Zorbalığı kendi tepesine inecek.

17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be,
Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8

8. Mezmur
Müzik şefi için - Gittit* üzerine - Davut'un mezmuru
1 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Gökyüzünü görkeminle kapladın.
2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle
Set çektin hasımlarına,
Düşmanı, öç alanı yok etmek için.

3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri,
Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
4 Soruyorum kendi kendime:
"İnsan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?"

5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu†,
Başına yücelik ve onur tacını koydun.
6 Ellerinin yapıtları üzerine onu egemen kıldın,
Her şeyi ayaklarının altına serdin;
7 Davarları, sığırları,
Yabanıl hayvanları,
8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.

9 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

9

*9. Mezmur**
Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında -
Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım.
2 Sende sevinç bulacak, coşacağım,
Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!

3 Düşmanlarım geri çekilirken,

---

* **8:** "Gittit": Bir müzik terimi ya da üzüm sıkma mevsiminde okunan bir ilahi olabilir. **8:2** Mat.21:16 **8:4** Eyü.7:17-18; Mez.144:3; İbr.2:6-8 † **8:5** "Nerdeyse bir tanrı yaptın onu" (bkz.Yar.1:26-28): Septuaginta'da "Onu meleklerden biraz aşağı kıldın" (bkz. İbr.2:6-8). **8:6** 1Ko.15:27; Ef.1:22; İbr.2:8
* **9:** Birçok İbranice elyazmasında 9. ve 10. Mezmur birleşik yazılır.

Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.
4 Çünkü hakkımı, davamı sen savundun,
Adil yargıç olarak tahta oturdun.

5 Ulusları azarladın, kötüleri yok ettin,
Sonsuza dek adlarını sildin.
6 Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek,
Kökünden söktün kentlerini,
Anıları bile silinip gitti.

7 Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer,
Yargı için kurmuştur tahtını;
8 O yönetir doğrulukla dünyayı,
O yargılar adaletle halkları.

9 RAB ezilenler için bir sığınak,
Sıkıntılı günlerde bir kaledir.
10 Seni tanıyanlar sana güvenir,
Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.

11 Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün!
Yaptıklarını halklar arasında duyurun!
12 Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar,
Ezilenlerin feryadını unutmaz.

13 Acı bana, ya RAB!
Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran,
Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!
14 Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım,
Siyon Kenti'nin kapılarında
Sağladığın kurtuluşla sevineyim.

15 Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü,
Ayakları gizledikleri ağa takıldı.
16 Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi,
Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü.

Higayon
† sela*

17 Kötüler ölüler diyarına gidecek,
Tanrı'yı unutan bütün uluslar...
18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak,
Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.

19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmasın,
Huzurunda yargılansın uluslar!
20 Onlara dehşet saç, ya RAB!
Sadece insan olduklarını bilsin uluslar.

Sela

† **9:16** "Higayon": Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

10

10. Mezmur

1 Ya RAB, neden uzak duruyorsun,
Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?
2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor,
Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.

3 Kötü insan içindeki isteklerle övünür,
Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür.
4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez,
Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.

5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür.
Öyle yücedir ki senin yargıların,
Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvırır.
6 İçinden, "Ben sarsılmam" der,
"Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."
7 Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu,
Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.

8 Köylerin çevresinde pusu kurar,
Masumu gizli yerlerde öldürür,
Çaresizi sinsice gözler.
9 Gizli yerlerde pusuya yatar
Çalılıktaki aslan gibi,
Kapmak için mazlumu bekler
Ve ağına düşürüp yakalar.

10 Kurbanları çaresiz çöker,
Saldıranın üstün gücü altında ezilir.
11 Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu" der,
"Örttü yüzünü, asla göremez."

12 Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı!
Mazlumları unutma!
13 Neden kötü insan seni hor görsün,
İçinden, "Tanrı hesap sormaz" desin?

14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün,
Yardım etmek için onları izlersin;
Çaresizler sana dayanır,
Öksüzün yardımcısı sensin.

15 Kötünün, haksızın kolunu kır,
Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

16 RAB sonsuza dek kral kalacak,
Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek.

17 Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB,
Yüreklendirirsin onları,
Kulağın hep üzerlerinde;

10:7 Rom.3:14

18 Öksüze, düşküne hakkını vermek için,
Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11

11. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

1 Ben RAB'be sığınırım,
Nasıl dersiniz bana,
"Kuş gibi kaç dağlara.
2 Bak, kötüler yaylarını geriyor,
Temiz yürekli insanları
Karanlıkta vurmak için
Oklarını kirişine koyuyor.
3 Temeller yıkılırsa,
Ne yapabilir doğru insan?"

4 RAB kutsal tapınağındadır,
O'nun tahtı göklerdedir,
Bütün insanları görür,
Herkesi sınar.
5 RAB doğru insanı sınar,
Kötüden, zorbalığı sevenden tiksinir.

6 Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak,
Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak.
7 Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever;
Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.

12

12. Mezmur

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla* -
Davut'un mezmuru

1 Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı,
Güvenilir insanlar yok oldu.
2 Herkes birbirine yalan söylüyor,
Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.

3 Sustursun RAB dalkavukların ağzını,
Büyüklenen dilleri.
4 Onlar ki, "Dilimizle kazanırız,
Dudaklarımız emrimizde,
Kim bize efendilik edebilir?" derler.

5 "Şimdi kalkacağım" diyor RAB,
"Çünkü mazlumlar eziliyor,
Yoksullar inliyor,
Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara."

6 RAB'bin sözleri pak sözlerdir;
Toprak ocakta eritilmiş,
Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

* **12:** "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamı kesin olarak bilinmiyor.

7 Sen onları koru, ya RAB,
Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!
8 İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce,
Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13

13. Mezmur
Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Ne zamana dek, ya RAB,
Sonsuza dek mi beni unutacaksın?
Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?
2 Ne zamana dek içimde tasa,
Yüreğimde hep keder olacak?
Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?

3 Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım,
Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.
4 Düşmanlarım, "Onu yendik!" demesin,
Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.

5 Ben senin sevgine güveniyorum,
Yüreğim kurtarışınla coşsun.
6 Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB,
Çünkü iyilik ettin bana.

14

14. Mezmur
(Mez.53)
Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,
İyilik eden yok.

2 RAB göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.
3 Hepsi saptı,
Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!

4 Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
RAB'be yakarmıyorlar.

5 Dehşete düşecekler yeryüzünde,
Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.
6 Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız,
Ama RAB onun sığınağıdır.

7 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!
RAB halkını eski gönencine kavuşturunca,

14:1 Rom.3:10-12

Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

15

15. Mezmur

Davut'un mezmuru

1 Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir?
Kutsal dağında kim oturabilir?

2 Kusursuz yaşam süren, adil davranan,
Yürekten gerçeği söyleyen.
3 İftira etmez,
Dostuna zarar vermez,
Komşusuna kara çalmaz böylesi.
4 Aşağılık insanları hor görür,
Ama RAB'den korkanlara saygı duyar.
Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.
5 Parasını faize vermez,
Suçsuza karşı rüşvet almaz.
Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16

16. Mezmur

Davut'un Miktamı*

1 Koru beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.
2 RAB'be dedim ki, "Efendim sensin.
Senden öte mutluluk yok benim için."

3 Ülkedeki kutsallara gelince,
Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.

4 Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak.
Onların kan sunularını dökmeyeceğim,
Adlarını ağzıma almayacağım.

5 Benim payıma,
Benim kâseme düşen sensin, ya RAB;
Yaşamım senin ellerinde.
6 Payıma ne güzel yerler düştü,
Ne harika bir mirasım var!

7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be,
Geceleri bile vicdanım uyarır beni.
8 Gözümü RAB'den ayırmam,
Sağımda durduğu için sarsılmam.

9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor,
Bedenim güven içinde.
10 Çünkü sen beni ölüler diyarına terk etmezsin,
Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin†.

---

* **16:** "Miktam": Bir edebiyat ya da müzik terimi. **16:8** Elç.2:25-28 **16:10** Elç.2:31; 13:35

† **16:10** "Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin" ya da "Sadık kulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin."

11 Yaşam yolunu bana bildirirsin.
Bol sevinç vardır senin huzurunda,
Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17

17. Mezmur
Davut'un duası
1 Haklı davamı dinle, ya RAB,
Feryadımı işit!
Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!
2 Haklı çıkar beni,
Çünkü sen gerçeği görürsün.

3 Yüreğimi yokladın,
Gece denedin,
Sınadın beni,
Kötü bir şey bulmadın;
Kararlıyım, ağzımdan kötü söz çıkmaz,
4 Başkalarının yaptıklarına gelince,
Ben senin sözlerine uyarak
Şiddet yollarından kaçındım.
5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum,
Kaymadı ayaklarım.

6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı,
Çünkü beni yanıtlarsın;
Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!
7 Göster harika sevgini,
Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!

8 Koru beni gözbebeği gibi;
Kanatlarının gölgesine gizle
9 Kötülerin saldırısından,
Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan.

10 Yürekleri yağ bağlamış,
Ağızları büyük laflar ediyor.
11 İzimi buldular, üzerime geliyorlar,
Yere vurmak için gözetliyorlar.
12 Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan,
Pusuya yatan genç bir aslan gibi.

13 Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ başlarını!
Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
14 Elinle bu insanlardan, ya RAB,
Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan.
Varsın karınları vereceğin cezalara doysun,
Çocukları da yiyip doysun,
Artanı torunlarına kalsın!

15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin,
Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18. Mezmur
(2Sa.22:1-51)

Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru -
RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve
Saul'un elinden kurtardığı gün Davut
RAB'be şu ezgiyi okudu:

18

1 Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!

2 RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,
Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir,
Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır!
3 Övgüye değer RAB'be seslenir,
Kurtulurum düşmanlarımdan.

4 Ölüm iplerine dolanmıştım,
Yıkım selleri basmıştı beni,
5 Ölüler diyarının bağları sarmıştı,
Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.
6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,
Yardıma çağırdım Tanrım'ı.
Tapınağından sesimi duydu,
Haykırışım kulaklarına ulaştı.

7 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,
Titreyip sarsıldı dağların temelleri,
Çünkü RAB öfkelenmişti.

8 Burnundan duman yükseldi,
Ağzından kavurucu ateş
Ve korlar fışkırdı.
9 Kara buluta basarak
Gökleri yarıp indi.
10 Bir Keruv'a* binip uçtu,
Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.
11 Karanlığı örtündü,
Kara bulutları kendine çardak yaptı.
12 Varlığının parıltısından,
Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.
13 RAB göklerden gürledi,
Duyurdu sesini Yüceler Yücesi,
Dolu ve alevli korlarla.
14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı,
Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.
15 Denizin dibi göründü,
Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB,
Senin azarlamandan,
Burnundan çıkan güçlü soluktan.

16 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,
Çıkardı beni derin sulardan.
17 Beni zorlu düşmanımdan,

Benden nefret edenlerden kurtardı,
Çünkü onlar benden güçlüydü.
18 Felaket günümde karşıma dikildiler,
Ama RAB bana destek oldu.
19 Beni huzura kavuşturdu,
Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.

20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi,
Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm,
Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,
Kuralларından ayrılmadım.
23 O'nun gözünde kusursuzdum,
Suç işlemekten sakındım.
24 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma
Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.

25 Sadık kuluna sadakat gösterir,
Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
26 Pak olanla pak olur,
Eğriye eğri davranırsın.
27 Alçakgönüllüleri kurtarır,
Gururluların başını eğersin.
28 Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım!
Karanlığımı aydınlatırsın.
29 Desteğinle akıncılara saldırır,
Seninle surları aşarım, Tanrım.

30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur,
RAB'bin sözü arıdır.
O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
31 Var mı RAB'den başka tanrı?
Tanrımız'dan başka kaya var mı?
32 Tanrı beni güçle donatır,
Yolumu kusursuz kılar.
33 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,
Doruklarda tutar beni.
34 Bana savaşmayı öğretti,
Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
35 Bana zafer kalkanını bağışlarsın,
Sağ elin destekler,
Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.
36 Bastığım yerleri genişletirsin,
Burkulmaz bileklerim.

37 Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma,
Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
38 Ezdim onları, kalkamaz oldular,
Ayaklarımın altına serildiler.
39 Savaş için beni güçle donattın,
Bana başkaldıranları önümde yere serdin.

18:33 Hab.3:19

40 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,
Benden nefret edenleri yok ettim.
41 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler,
Sokak çamuru gibi savurup attım.

43 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,
Ulusların önderi yaptın,
Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
44 Duyar duymaz sözümü dinlediler,
Yabancılar bana yaltaklandılar.
45 Yabancıların betleri benizleri attı,
Titreyerek çıktılar kalelerinden.

46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Yücelsin kurtarıcım Tanrı!
47 O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.
48 Düşmanlarımdan kurtarır,
Başkaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır.
49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,
Adını ilahilerle öveceğim.

50 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,
Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.

19

19. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta,
Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.
2 Gün güne söz söyler,
Gece geceye bilgi verir.
3 Ne söz geçer orada, ne de konuşma,
Sesleri duyulmaz.
4 Ama sesleri yeryüzünü dolaşır,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır.

Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.
5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,
Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.
6 Göğün bir ucundan çıkar,
Öbür ucuna döner,
Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

7 RAB'bin yasası yetkindir, cana can katar,
RAB'bin buyrukları güvenilirdir,
Saf adama bilgelik verir,

18:49 Rom.15:8-9 **19:4** Rom.10:18

8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir,
RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.
9 RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır,
RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.
10 Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur,
Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.
11 Uyarırlar kulunu,
Onlara uyanların ödülü büyüktür.

12 Kim yanlışlarını görebilir?
Bağışla göremediğim kusurlarımı,
13 Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu,
İzin verme bana egemen olmalarına!
O zaman büyük isyandan uzak,
Kusursuz olurum.

14 Ağzımdan çıkan sözler,
Yüreğimdeki düşünceler,
Kabul görsün senin önünde,
Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim*!

20

20. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın,
Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun!
2 Yardım göndersin sana kutsal yerden,
Siyon'dan destek versin.
3 Bütün tahıl sunularını anımsasın,
Yakmalık sunularını kabul etsin!
Sela*
4 Gönlünce versin sana,
Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!
5 O zaman zaferini sevinç çığlıklarıyla kutlayacağız,
Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.

6 Şimdi anladım ki, RAB meshettiği kralı kurtarıyor,
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle
Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor.
7 Bazıları savaş arabalarına,
Bazıları atlarına güvenir,
Bizse Tanrımız RAB'bin adına güveniriz.
8 Onlar çöküyor, düşüyorlar;
Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.

9 Ya RAB, kralı kurtar!
Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

* **19:14** "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı diye çevrilen İbranice "Goel" sözcüğü "Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2:20).

21

21. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

1 Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce.
Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!
2 Gönlünün istediğini verdin,
Ağzından çıkan dileği geri çevirmedin.
Sela*
3 Onu güzel armağanlarla karşıladın,
Başına saf altından taç koydun.
4 Senden yaşam istedi, verdin ona:
Uzun, sonsuz bir ömür.
5 Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti,
Onu görkem ve büyüklükle donattın.
6 Üzerine sürekli bereket yağdırdın,
Varlığınla onu sevince boğdun.
7 Çünkü kral RAB'be güvenir,
Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz.

8 Elin bütün düşmanlarına erişecek,
Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.
9 Öfkelendiğin an, ya RAB,
Kızgın fırına döndüreceksin onları;
Gazapla yutacak,
Ateşle tüketeceksin.
10 Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden,
Soylarını insanlar arasından.

11 Düzenler kursalar sana,
Aldatmaya çalışsalar,
Yine de başarılı olamazlar.
12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin,
Yayını yüzlerine doğru gerince.

13 Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle!
Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.

22

22. Mezmur

Müzik şefi için - “Tan Geyiği” makamında -
Davut'un mezmuru

1 Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?
Niçin bana yardım etmekten,
Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?
2 Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun,
Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.
3 Oysa sen kutsalsın,
İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin.
4 Sana güvendiler atalarımız,
Sana dayandılar, onları kurtardın.
5 Sana yakarıp kurtuldular,

22:1 Mat.27:46; Mar.15:34

Sana güvendiler, aldanmadılar.

6 Ama ben insan değil, toprak kurduyum,
İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.
7 Beni gören herkes alay ediyor,
Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki,
8 “Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu,
Madem onu seviyor, yardım etsin!”

9 Oysa beni ana rahminden çıkaran,
Ana kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin.
10 Doğuşumdan beri sana teslim edildim,
Ana rahminden beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşımda,
Yardım edecek kimse yok.

12 Boğalar kuşatıyor beni,
Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.
13 Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi
Ağızlarını açıyorlar bana.
14 Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor;
Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.
16 Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
17 Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
18 Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar.

19 Ama sen, ya RAB, uzak durma;
Ey gücüm benim, yardımıma koş!
20 Canımı kılıçtan,
Biricik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!
21 Kurtar beni aslanın ağzından,
Yaban öküzlerinin boynuzundan.
Yanıt ver bana!
22 Adını kardeşlerime duyurayım,
Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:
23 Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun!
Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!
24 Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı,
Ondan tiksinmedi, yüz çevirmedi;
Kendisini yardıma çağırdığında ona kulak verdi.

22:7 Mat.27:39-40; Mar.15:29-30; Luk.23:35 **22:8** Mat.27:43 **22:15** Mez.69:21; Yu.19:28 **22:18** Mat.27:35; Mar.15:24; Luk.23:34; Yu.19:24 **22:22** İbr.2:12

25 Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta,
Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.
26 Yoksullar yiyip doyacak,
RAB'be yönelenler O'na övgü sunacak.
Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!
27 Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RAB'be dönecek,
Ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak.
28 Çünkü egemenlik RAB'bindir,
Ulusları O yönetir.

29 Yeryüzündeki bütün zenginler doyacak
Ve O'nun önünde yere kapanacak,
Toprağa gidenler,
Ölümlerine engel olamayanlar,
Eğilecekler O'nun önünde.
30 Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek,
Rab yeni kuşaklara anlatılacak.
31 O'nun kurtarışını,
"Rab yaptı bunları" diyerek,
Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

23

23. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 RAB çobanımdır,
Eksiğim olmaz.
2 Beni yemyeşil çayırlarda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.
3 İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.
4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile,
Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.
Çomağın, değneğin güven verir bana.

5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın,
Başıma yağ sürersin,
Kâsem taşıyor.
6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni,
Hep RAB'bin evinde oturacağım.

24

24. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey,
Dünya ve üzerinde yaşayanlar;
2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran,
Sular üzerinde durduran.

3 RAB'bin dağına kim çıkabilir,
Kutsal yerinde kim durabilir?

23:2 Va.7:17 **24:1** 1Ko.10:26

4 Elleri pak, yüreği temiz olan,
Gönlünü putlara kaptırmayan,
Yalan yere ant içmeyen.
5 RAB kutsar böylesini,
Kurtarıcısı Tanrı aklar.
6 O'na yönelenler,
Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü arayanlar
İşte böyledir.

Sela*

7 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!
Yüce Kral girsin içeri!
8 Kimdir bu Yüce Kral?
O RAB'dir, güçlü ve yiğit,
Savaşta yiğit olan RAB.
9 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!
Yüce Kral girsin içeri!
10 Kimdir bu Yüce Kral?
Her Şeye Egemen
RAB'dir bu Yüce Kral!

Sela

25

25. Mezmur

Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum,
2 Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni,
Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın!
3 Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez;
Nedensiz hainlik edenler utanır.

4 Ya RAB, yollarını bana öğret,
Yönlerini bildir.
5 Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni;
Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin.
Bütün gün umudum sende.
6 Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa;
Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.
7 Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama,
Sevgine göre anımsa beni,
Çünkü sen iyisin, ya RAB.

8 RAB iyi ve doğrudur,
Onun için günahkârlara yol gösterir.
9 Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder,
Kendi yolunu öğretir onlara.
10 RAB'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır
Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.

11 Ya RAB, adın uğruna

24:4 Mat.5:8

Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük.
12 Kim RAB'den korkarsa,
RAB ona seçeceği yolu gösterir.
13 Gönenç içinde yaşayacak o insan,
Soyu ülkeyi sahiplenecek.
14 RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını,
Onlara açıklar antlaşmasını.
15 Gözlerim hep RAB'dedir,
Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
16 Halime bak, lütfet bana;
Çünkü garip ve mazlumum.
17 Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor,
Kurtar beni dertlerimden!
18 Üzüntüme, acılarıma bak,
Bütün günahlarımı bağışla!
19 Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar,
Nasıl da benden nefret ediyorlar!
20 Canımı koru, kurtar beni!
Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum!
21 Dürüstlük, doğruluk korusun beni,
Çünkü umudum sendedir.

22 Ey Tanrı, kurtar İsrail'i
Bütün sıkıntılarından!

26

26. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 Beni haklı çıkar, ya RAB,
Çünkü dürüst bir yaşam sürdüm;
Sarsılmadan RAB'be güvendim.
2 Dene beni, ya RAB, sına;
Duygularımı, düşüncelerimi yokla.
3 Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor,
Senin gerçeğini yaşıyorum ben.
4 Yalancılarla oturmam,
İkiyüzlülerin suyuna gitmem.
5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim,
Fesatçıların arasına girmem.
6 Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar,
Sunağının çevresinde dönerim, ya RAB,
7 Yüksek sesle şükranımı duyurmak
Ve bütün harikalarını anlatmak için.
8 Severim, ya RAB, yaşadığın evi,
Görkeminin bulunduğu yeri.

9 Günahkârların,
Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma.
10 Onların elleri kötülük aletidir,
Sağ elleri rüşvet doludur.
11 Ama ben dürüst yaşarım,
Kurtar beni, lütfet bana!

12 Ayağım emin yerde duruyor.
Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27

27. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 RAB benim ışığım, kurtuluşumdur,
Kimseden korkmam.
RAB yaşamımın kalesidir,
Kimseden yılmam.
2 Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler,
Beni yutmak için üzerime gelirken
Tökezleyip düşerler.
3 Karşımda bir ordu konaklasa,
Kılım kıpırdamaz,
Bana karşı savaş açılsa,
Yine güvenimi yitirmem.

4 RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu:
RAB'bin güzelliğini seyretmek,
Tapınağında O'na hayran olmak için
Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek.
5 Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek,
Çadırının emin yerinde saklayacak,
Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni.
6 O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı
Başım yukarı kalkacak,
Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım O'nun çadırında,
O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.

7 Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime,
Lütfet, yanıtla beni!
8 Ya RAB, içimden bir ses duydum:
"Yüzümü ara!" dedin,
İşte yüzünü arıyorum.
9 Yüzünü benden gizleme,
Kulunu öfkeyle geri çevirme!
Bana hep yardımcı oldun;
Bırakma, terk etme beni,
Ey beni kurtaran Tanrı!
10 Annemle babam beni terk etseler bile,
RAB beni kabul eder.
11 Ya RAB, yolunu öğret bana,
Düşmanlarıma karşı
Düz yolda bana öncülük et.
12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma,
Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma,
Ağızları şiddet saçıyor.

13 Yaşam diyarında
RAB'bin iyiliğini göreceğimden kuşkum yok.
14 Umudunu RAB'be bağla,

Güçlü ve yürekli ol;
Umudunu RAB'be bağla!

28

28. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, sana yakarıyorum,
Kayam benim, kulak tıkama sesime;
Çünkü sen sessiz kalırsan,
Ölüm çukuruna inen ölülere dönerim ben.
2 Seni yardıma çağırdığımda,
Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda,
Kulak ver yalvarışlarıma.
3 Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla
Aynı kefeye koyup cezalandırma.
Onlar komşularıyla dostça konuşur,
Ama yüreklerinde kötülük beslerler.

4 Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtla;
Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.
5 Onlar RAB'bin yaptıklarına,
Ellerinin eserine önem vermezler;
Bu yüzden RAB onları yıkacak,
Bir daha ayağa kaldırmayacak.

6 RAB'be övgüler olsun!
Çünkü yalvarışımı duydu.
7 RAB benim gücüm, kalkanımdır,
O'na yürekten güveniyor ve yardım görüyorum.
Yüreğim coşuyor,
Ezgilerimle O'na şükrediyorum.

8 RAB halkının gücüdür,
Meshettiği kralın zafer kalesidir.
9 Halkını kurtar, kendi halkını kutsa;
Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29

29. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!

3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor,
Yüce Tanrı gürlüyor,
RAB engin sulara hükmediyor.
4 RAB'bin sesi güçlüdür,
RAB'bin sesi görkemlidir.
5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar,

28:4 Va.22:12 **29:1** 1Ta.16:29; Mez.96:7-9

Lübnan sedirlerini parçalar.
6 Lübnan'ı buzağı gibi,
Siryon Dağı'nı yabanıl öküz yavrusu gibi sıçratır.
7 RAB'bin sesi şimşek gibi çakar,
8 RAB'bin sesi çölü titretir,
RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.
9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur*,
Ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağında herkes "Yücesin!" diye haykırır.
10 RAB tufan üstünde taht kurdu,
O sonsuza dek kral kalacak.
11 RAB halkına güç verir,
Halkını esenlikle kutsar!

30

30. Mezmur
Tapınak adanırken söylenen bir ilahi -
Davut'un mezmuru
1 Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB,
Çünkü beni kurtardın,
Düşmanlarımı bana güldürmedin.
2 Ya RAB Tanrım,
Sana yakardım, bana şifa verdin.
3 Ya RAB, beni ölüler diyarından çıkardın,
Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.
4 Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu ilahilerle övün,
Kutsallığını anarak O'na şükredin.
5 Çünkü öfkesi bir an sürer,
Lütfu ise bir ömür;
Gözyaşlarınız belki bir gece akar,
Ama sabahla sevinç doğar.

6 Huzur duyunca dedim ki,
"Asla sarsılmayacağım!"
7 Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi
Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince,
Dehşete düştüm.

8 Ya RAB, sana sesleniyorum,
Rab'be yalvarıyorum:
9 "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın,
Ölüm çukuruna inersem?
Toprak sana övgüler sunar mı,
Senin sadakatini ilan eder mi?
10 Dinle, ya RAB, acı bana;
Yardımcım ol, ya RAB!"

11 Yasımı şenliğe döndürdün,
Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.
12 Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın!

---

* **29:9** "Geyikleri doğurtur" ya da "Yabanıl fıstık ağaçlarını eğer".

Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

31

31. Mezmur
(Mez.71:1-3)

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

1 Ya RAB, sana sığınıyorum.
Utandırma beni hiçbir zaman!
Adaletinle kurtar beni!
2 Kulak ver bana,
Çabuk yetiş, kurtar beni;
Bir kaya ol bana sığınmam için,
Güçlü bir kale ol kurtulmam için!
3 Madem kayam ve kalem sensin,
Öncülük et, yol göster bana
Kendi adın uğruna.
4 Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni,
Çünkü sığınağım sensin.
5 Ruhumu ellerine bırakıyorum,
Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.

6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksinirim,
RAB'be güvenirim ben.
7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım,
Çünkü düşkün halimi görüyor,
Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,
8 Beni düşman eline düşürmedin,
Bastığım yerleri genişlettin.

9 Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım,
Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.
10 Ömrüm acıyla,
Yıllarım iniltiyle tükeniyor,
Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor,
Kemiklerim eriyor.
11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum,
Özellikle komşularıma.
Tanıdıklarıma dehşet salar oldum;
Beni sokakta görenler benden kaçar oldu.
12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum,
Kırılmış bir çömleğe döndüm.
13 Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum,
Her yer dehşet içinde,
Bana karşı anlaştılar,
Canımı almak için düzen kurdular.

14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB,
"Tanrım sensin!" diyorum.
15 Hayatım senin elinde,
Kurtar beni düşmanlarımın pençesinden,
Ardıma düşenlerden.

31:5 Luk.23:46 **31:13** Yer.20:10

16 Yüzün kulunu aydınlatsın,
Sevgi göster, kurtar beni!
17 Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum;
Kötüler utansın, ölüler diyarında sesleri kesilsin.
18 Sussun o yalancı dudaklar;
Doğru insana karşı
Gururla, tepeden bakarak,
Küçümseyerek konuşan dudaklar.

19 İyiliğin ne büyüktür, ya RAB,
Onu senden korkanlar için saklarsın,
Herkesin gözü önünde,
Sana sığınanlara iyi davranırsın.
20 İnsanların düzenlerine karşı,
Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin;
Saldırgan dillere karşı
Onları çardağında gizlersin.

21 RAB'be övgüler olsun,
Kuşatılmış bir kentte
Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.
22 Telaş içinde demiştim ki,
"Huzurundan atıldım!"
Ama yardıma çağırınca seni,
Yalvarışımı işittin.

23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları!
RAB kendisine bağlı olanları korur,
Büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir.
24 Ey RAB'be umut bağlayanlar,
Güçlü ve yürekli olun!

32

32. Mezmur
Davut'un mezmuru - Maskil*
1 Ne mutlu isyanı bağışlanan,
Günahı örtülen insana!
2 Suçu RAB tarafından sayılmayan,
Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!

3 Sustuğum sürece
Kemiklerim eridi,
Gün boyu inlemekten.
4 Çünkü gece gündüz
Elin üzerimde ağırlaştı.
Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi.
Sela*
5 Günahımı açıkladım sana,
Suçumu gizlemedim.
"RAB'be isyanımı itiraf edeceğim" deyince,

* **32:** "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir. **32:1** Rom.4:7-8 **32:5** 2Sa.12:13

Günahımı, suçumu bağışladın.
Sela

6 Bu nedenle her sadık kulun
Ulaşılır olduğun zaman sana dua etsin.
Engin sular taşsa bile ona erişemez.
7 Sığınağım sensin,
Beni sıkıntıdan korur,
Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın.
Sela

8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim,
Öğüt vereceğim sana,
Gözüm sendedir.
9 At ya da katır gibi anlayışsız olmayın;
Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir,
Yoksa sana yaklaşmazlar.
10 Kötülerin acısı çoktur,
Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır.
11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun;
Ey yüreği temiz olanlar,
Hepiniz sevinç çığlıkları atın!

33

33. Mezmur

1 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın!
Dürüstlere O'nu övmek yaraşır.
2 Lir çalarak RAB'be şükredin,
On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün.
3 O'na yeni bir ezgi söyleyin,
Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.

4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur,
Her işi sadakatle yapar.
5 Doğruluğu, adaleti sever,
RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur.

6 Gökler RAB'bin sözüyle,
Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.
7 Deniz sularını bir araya toplar,
Engin suları ambarlara depolar.
8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun,
Dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun.
9 Çünkü O söyleyince, her şey var oldu;
O buyurunca, her şey belirdi.
10 RAB ulusların planlarını bozar,
Halkların tasarılarını boşa çıkarır.
11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer,
Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.

12 Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa,
Kendisi için seçtiği halka!

33:3 Mez.98:1; Yşa.42:10; Va.5:9-10

13 RAB göklerden bakar,
Bütün insanları görür.
14 Oturduğu yerden,
Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.
15 Herkesin yüreğini yaratan,
Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var,
Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.
17 Zafer için at boş bir umuttur,
Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.
18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların,
Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;
19 Böylece onları ölümden kurtarır,
Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.

20 Umudumuz RAB'dedir,
Yardımcımız, kalkanımız O'dur.
21 O'nda sevinç bulur yüreğimiz,
Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz.
22 Madem umudumuz sende,
Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34

34. Mezmur
Davut'un mezmuru
Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu,
gittiği zaman
1 Her zaman RAB'be övgüler sunacağım,
Övgüsü dilimden düşmeyecek.
2 RAB'le övünürüm,
Mazlumlar işitip sevinsin!
3 Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun,
Adını birlikte yüceltelim.

4 RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana,
Bütün korkularımdan kurtardı beni.
5 O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar,
Yüzleri utançtan kızarmaz.
6 Bu mazlum yakardı, RAB duydu,
Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.
7 RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar,
Kurtarır onları.

8 Tadın da görün, RAB ne iyidir,
Ne mutlu O'na sığınan adama!
9 RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları,
Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz.
10 Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur;
Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.

11 Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni:

34: 1Sa.21:13-15 **34:8** 1Pe.2:3

Size RAB korkusunu öğreteyim.
12 Kim yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek istiyorsa,
13 Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
14 Kötülükten sakının, iyilik yapın;
Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.

15 RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir,
Kulakları onların yakarışına açıktır.
16 RAB kötülük yapanlara karşıdır,
Onların anısını yeryüzünden siler.

17 Doğrular yakarır, RAB duyar;
Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.
18 RAB gönlü kırıklara yakındır,
Ruhu ezikleri kurtarır.

19 Doğrunun dertleri çoktur,
Ama RAB hepsinden kurtarır onu.
20 Bütün kemiklerini korur,
Hiçbiri kırılmaz.

21 Kötü insanın sonu kötülükle biter,
Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.
22 RAB kullarını kurtarır,
O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35

35. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş,
Benimle savaşanlarla sen savaş!
2 Al küçük kalkanla büyük kalkanı,
Yardımıma koş!
3 Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara,
“Seni ben kurtarırım” de bana!

4 Canıma kastedenler utanıp rezil olsun!
Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler!
5 Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler,
RAB'bin meleği artlarına düşsün!
6 Karanlık ve kaygan olsun yolları,
RAB'bin meleği kovalasın onları!

7 Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular,
Nedensiz çukur kazdılar,
8 Başlarına habersiz felaket gelsin,
Gizledikleri ağa kendileri tutulsun,
Felakete uğrasınlar.

9 O zaman RAB'de sevinç bulacağım,

34:12 1Pe.3:10-12 **34:20** Yu.19:36

Beni kurtardığı için coşacağım.
10 Bütün varlığımla şöyle diyeceğim:
“Senin gibisi var mı, ya RAB,
Mazlumu zorbanın elinden,
Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?”

11 Kötü niyetli tanıklar türüyor,
Bilmediğim konuları soruyorlar.
12 İyiliğime karşı kötülük ediyor,
Yalnızlığa itiyorlar beni.
13-14 Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır,
Oruç tutup alçakgönüllü olurdum.
Duam yanıtsız kalınca,
Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım.
Kederden belim bükülürdü,
Annesi için yas tutan biri gibi.
15 Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler,
Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar,
Durmadan didiklediler beni.
16 Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi,
Diş gıcırdattılar bana.
17 Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab?
Kurtar canımı bunların saldırısından,
Hayatımı bu genç aslanlardan!
18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım,
Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.

19 Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar,
Göz kırpmasınlar birbirlerine
Nedensiz benden nefret edenler.
20 Çünkü barış sözünü etmez onlar,
Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.
21 Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar:
“Oh! Oh!” diyorlar, “İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!”

22 Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma,
Ya Rab, benden uzak durma!
23 Uyan, kalk savun beni,
Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim!
24 Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim!
Gülmesinler halime!
25 Demesinler içlerinden:
“Oh! İşte buydu dileğimiz!”,
Konuşmasınlar ardımdan:
“Yedik başını!” diye.

26 Utansın kötü halime sevinenler,
Kızarsın yüzleri hepsinin;
Gururla karşıma dikilenler
Utanca, rezalete bürünsün.

27 Benim haklı çıkmamı isteyenler,

35:19 Mez.69:4; Yu.15:25

Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar;
Şöyle desinler sürekli:
“Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!”
28 O zaman gün boyu adaletin,
Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36

36. Mezmur

Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru
1 Günah fısıldar kötü insana,
Yüreğinin dibinden:
Tanrı korkusu yoktur onda.
2 Kendini öyle beğenmiş ki,
Suçunu görmez, ondan tiksinmez.
3 Ağzından kötülük ve yalan akar,
Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.
4 Yatağında bile fesat düşünür,
Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.
5 Ya RAB, sevgin göklere,
Sadakatin gökyüzüne erişir.
6 Doğruluğun ulu dağlara benzer,
Adaletin uçsuz bucaksız enginlere.
İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.

7 Sevgin ne değerli, ey Tanrı!
Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu.
8 Evindeki bolluğa doyarlar,
Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara.
9 Çünkü yaşam kaynağı sensin,
Senin ışığınla aydınlanırız.

10 Sürekli göster
Seni tanıyanlara sevgini,
Yüreği temiz olanlara doğruluğunu.
11 Gururlunun ayağı bana varmasın,
Kötülerin eli beni kovmasın.

12 Kötülük yapanlar oracıkta düştüler,
Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37

37. Mezmur

Davut'un mezmuru
1 Kötülük edenlere kızıp üzülme,
Suç işleyenlere özenme!
2 Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,
Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

3 Sen RAB'be güven, iyilik yap,
Ülkede otur, sadakatle çalış.
4 RAB'den zevk al,

36:1 Rom.3:18

O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir.

5 Her şeyi RAB'be bırak,
O'na güven, O gerekeni yapar.
6 O senin doğruluğunu ışık gibi,
Hakkını öğle güneşi gibi
Aydınlığa çıkarır.

7 RAB'bin önünde sakin dur, sabırla bekle;
Kızıp üzülme işi yolunda olanlara,
Kötü amaçlarına kavuşanlara.
8 Kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi,
Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.
9 Çünkü kötülerin kökü kazınacak,
Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.

10 Yakında kötünün sonu gelecek,
Yerini arasan da bulunmayacak.
11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak,
Derin bir huzurun zevkini tadacak.
12 Kötü insan doğru insana düzen kurar,
Diş gıcırdatır.
13 Ama Rab kötüye güler,
Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.

14 Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi,
Mazlumu, yoksulu yıkmak,
Doğru yolda olanları öldürmek için.
15 Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak,
Yayları kırılacak.

16 Doğrunun azıcık varlığı,
Pek çok kötünün servetinden iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
Ama doğrulara RAB destek olacak.

18 RAB yetkinlerin her gününü gözetir,
Onların mirası sonsuza dek sürecek.
19 Kötü günde utanmayacaklar,
Kıtlıkta karınları doyacak.

20 Ama kötüler yıkıma uğrayacak;
RAB'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek,
Duman gibi dağılıp yok olacak.

21 Kötüler ödünç alır, geri vermez;
Doğrularsa cömertçe verir.
22 RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak,
Lanetlediği insanların kökü kazınacak.

23 RAB insana sağlam adım attırır,
İnsanın yolundan hoşnut olursa.

37:11 Mat.5:5

24 Düşse bile yıkılmaz insan,
Çünkü elinden tutan RAB'dir.

25 Gençtim, ömrüm tükendi,
Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini,
Soyunun ekmek dilendiğini.
26 O hep cömertçe ödünç verir,
Soyu kutsanır.

27 Kötülükten kaç, iyilik yap;
Sonsuz yaşama kavuşursun.
28 Çünkü RAB doğruyu sever,
Sadık kullarını terk etmez.
Onlar sonsuza dek korunacak,
Kötülerinse kökü kazınacak.
29 Doğrular ülkeyi miras alacak,
Orada sonsuza dek yaşayacak.
30 Doğrunun ağzından bilgelik akar,
Dilinden adalet damlar.
31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir,
Ayakları kaymaz.

32 Kötü, doğruya pusu kurar,
Onu öldürmeye çalışır.
33 Ama RAB onu kötünün eline düşürmez,
Yargılanırken mahkûm etmez.

34 RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut,
Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir.
Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.

35 Kötü ve acımasız adamı gördüm,
İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi
Dal budak salıyordu;
36 Geçip gitti, yok oldu,
Aradım, bulunmaz oldu.

37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak,
Çünkü yarınlar barışseverindir.
38 Ama başkaldıranların hepsi yok olacak,
Kötülerin kökü kazınacak.

39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir,
Sıkıntılı günde onlara kale olur.
40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları,
Kötülerin elinden alıp özgür kılar,
Çünkü kendisine sığınırlar.

38

38. Mezmur
Anma sunusu için Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, öfkelenip azarlama beni,
Gazapla yola getirme!

2 Okların içime saplandı,
Elin üzerime indi.
3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu,
Günahım yüzünden rahatım kaçtı.
4 Çünkü suçlarım başımdan aştı,
Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı.

5 Akılsızlığım yüzünden
Yaralarım iğrenç, irinli.
6 Eğildim, iki büklüm oldum,
Gün boyu yaslı dolaşıyorum.
7 Çünkü belim ateş içinde,
Sağlığım bozuk.
8 Tükendim, ezildim alabildiğine,
İnliyorum yüreğimin acısından.

9 Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin,
İniltilerim senden gizli değil.
10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor,
Gözlerimin feri bile söndü.
11 Eşim dostum kaçar oldu derdimden,
Yakınlarım uzak duruyor benden.
12 Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor,
Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor,
Gün boyu hileler düşünüyorlar.

13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum,
Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;
14 Duymaz,
Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.
15 Umudum sende, ya RAB,
Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!
16 Çünkü dua ediyorum: “Halime sevinmesinler,
Ayağım kayınca böbürlenmesinler!”

17 Düşmek üzereyim,
Acım hep içimde.
18 Suçumu itiraf ediyorum,
Günahım yüzünden kaygılanıyorum.
19 Ama düşmanlarım güçlü ve dinç,
Yok yere benden nefret edenler çok.
20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar,
İyiliğin peşinde olduğum için.

21 Beni terk etme, ya RAB!
Ey Tanrım, benden uzak durma!
22 Yardımıma koş,
Ya Rab, kurtuluşum benim!

39

39. Mezmur
Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

1 Karar verdim: “Adımlarıma dikkat edeceğim,
Dilimi günahtan sakınacağım;
Karşımda kötü biri oldukça,
Ağzıma gem vuracağım.”
2 Dilimi tutup sustum,
Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile.
Acım alevlendi,
3 Yüreğim tutuştu içimde,
Ateş aldı derin derin düşünürken,
Şu sözler döküldü dilimden:

4 “Bildir bana, ya RAB, sonumu,
Sayılı günlerimi;
Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu!
5 Yalnız bir karış ömür verdin bana,
Hiç kalır hayatım senin önünde.
Her insan bir soluktur sadece,
En güçlü çağında bile.
Sela*

6 “Bir gölge gibi dolaşır insan,
Boş yere çırpınır,
Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden.

7 “Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab?
Umudum sende.
8 Kurtar beni bütün isyanlarımdan,
Aptalların hakaretine izin verme.
9 Sustum, açmayacağım ağzımı;
Çünkü sensin bunu yapan.
10 Uzaklaştır üzerimden yumruklarını,
Tokadının altında mahvoldum.
11 Sen insanı suçundan ötürü
Azarlayarak yola getirirsin,
Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri.
Her insan bir soluktur sadece.
Sela

12 “Duamı işit, ya RAB,
Kulak ver yakarışıma,
Gözyaşlarıma kayıtsız kalma!
Çünkü ben bir garibim senin yanında,
Bir yabancı, atalarım gibi.
13 Uzaklaştır üzerimden bakışlarını,
Göçüp yok olmadan mutlu olayım!”

40

40. Mezmur
(Mez.70:1-5)
Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 RAB'bi sabırla bekledim;
Bana yönelip yakarışımı duydu.
2 Ölüm çukurundan,

Balçıktan çıkardı beni,
Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu,
Kaymayayım diye.
3 Ağzıma yeni bir ezgi,
Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu.
Çokları görüp korkacak
Ve RAB'be güvenecekler.

4 Ne mutlu RAB'be güvenen insana,
Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.
5 Ya RAB, Tanrım,
Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için;
Sana eş koşulmaz!
Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını,
Saymakla bitmez.

6 Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın,
Ama kulaklarımı açtın.
Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin.
7-8 O zaman şöyle dedim: "İşte geldim;
Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.
Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben,
Yasan yüreğimin derinliğindedir."

9 Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini,
Sözümü esirgemem,
Ya RAB, bildiğin gibi!
10 Zaferini içimde gizlemem,
Bağlılığını ve kurtarışını duyururum,
Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.

11 Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden!
Sevgin, sadakatin hep korusun beni!
12 Sayısız belalar çevremi sardı,
Suçlarım bana yetişti, önümü göremiyorum;
Başımdaki saçlardan daha çoklar,
Çaresiz kaldım.

13 Ne olur, ya RAB, kurtar beni!
Yardımıma koş, ya RAB!
14 Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!
15 Bana, "Oh! Oh!" çekenler
Dehşete düşsün utançlarından!

16 Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!
"RAB yücedir!" desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

40:6 İbr.10:5-7

17 Bense mazlum ve yoksulum,
Düşün beni, ya Rab.
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ey Tanrım!

41

41. Mezmur
Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Ne mutlu yoksulu düşünene!
RAB kurtarır onu kötü günde.
2 Korur RAB, yaşatır onu,
Ülkede mutlu kılar,
Terk etmez düşmanlarının eline.
3 Destek olur RAB ona
Yatağa düşünce;
Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.

4 "Acı bana, ya RAB!" dedim,
"Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!"
5 Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan:
"Ne zaman ölecek adı batası?" diyorlar.
6 Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor,
Fesat topluyor içinde,
Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.

7 Benden nefret edenlerin hepsi
Fısıldaşıyor aralarında bana karşı,
Zararımı düşünüyorlar,
8 "Başına öyle kötü bir şey geldi ki" diyorlar,
"Yatağından kalkamaz artık."
9 Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile
İhanet etti bana.

10 Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni.
Bunların hakkından geleyim.
11 Düşmanım zafer çığlığı atmazsa,
O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.
12 Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur,
Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

13 Öncesizlikten sonsuza dek,
Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be!
Amin! Amin!

2.KİTAP

42

*42. Mezmur**
Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili
1 Geyik akarsuları nasıl özlerse,
Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!

41:9 Mat.26:23; Mar.14:20; Luk.22:21; Yu.13:18 **41:13** 1Ta.16:36; Mez.106:48 * **42:** Birçok İbranice elyazmasında 42. ve 43. Mezmur birleşik yazılır.

2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı;
Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü?
3 Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz,
Gün boyu, "Nerede senin Tanrın?" dedikleri için.
4 Anımsayınca içim içimi yiyor,
Nasıl toplulukla birlikte yürür,
Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim,
Sevinç ve şükran sesleri arasında,
Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.

5 Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

6-7 Gönlüm üzgün,
Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım.
Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında
Çağlayanların gümbürdeyince,
Enginler birbirine sesleniyor,
Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.

8 Gündüz RAB sevgisini gösterir,
Gece ilahi söyler, dua ederim
Yaşamımın Tanrısı'na.

9 Kayam olan Tanrım'a diyorum ki,
"Neden beni unuttun?
Niçin düşmanlarımın baskısı altında
Yaslı gezeyim?"
10 Gün boyu hasımlarım: "Nerede senin Tanrın?" diyerek
Bana sataştıkça,
Kemiklerim kırılıyor sanki.

11 Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43

43. Mezmur

1 Hakkımı ara, ey Tanrı,
Savun beni vefasız ulusa karşı,
Kurtar hileci, haksız insandan.
2 Çünkü sen Tanrım, kalemsin;
Neden beni reddettin?
Niçin düşmanlarımın baskısı altında
Yaslı gezeyim?
3 Gönder ışığını, gerçeğini,
Yol göstersinler bana,
Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.

4 O zaman Tanrı'nın sunağına,
Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim
Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim,
Lirle şükredeceğim.

5 Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44

44. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

1 Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk,
Atalarımız anlattı bize,
Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.
2 Elinle ulusları kovdun,
Ama atalarımıza yer verdin;
Halkları kırdın,
Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.
3 Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar,
Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar.
Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu;
Çünkü sen onları sevdin.
4 Ey Tanrı, kralım sensin,
Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!
5 Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz,
Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.
6 Çünkü ben yayıma güvenmem,
Kılıcım da beni kurtarmaz;
7 Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,
Bizden nefret edenleri utanca boğan.
8 Her gün Tanrı'yla övünür,
Sonsuza dek adına şükran sunarız.

Sela*

9 Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın,
Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun.
10 Düşman karşısında bizi gerilettin,
Bizden tiksinenler bizi soydu.
11 Kasaplık koyuna çevirdin bizi,
Ulusların arasına dağıttın.
12 Yok pahasına sattın halkını,
Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan.
13 Bizi komşularımızın yüzkarası,
Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin.
14 Ulusların diline düşürdün bizi,
Gülüyor halklar halimize.
15 Rezilliğim gün boyu karşımda,
Utancımdan yerin dibine geçtim
16 Hakaret ve sövgü duya duya,

Öç almak isteyen düşman karşısında.

17 Bütün bunlar başımıza geldi,
Yine de seni unutmadık,
Antlaşmana ihanet etmedik,
18 Döneklik etmedik,
Adımlarımız senin yolundan sapmadı.
19 Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların uğrağı ettin,
Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.

20 Eğer Tanrımız'ın adını unutsaydık,
Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,
21 Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı?
Çünkü O yürekteki gizleri bilir.
22 Senin uğruna her gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz.

23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?
Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!
24 Niçin yüzünü gizliyorsun?
Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?

25 Çünkü yere serildik,
Bedenimiz toprağa yapıştı.
26 Kalk, yardım et bize!
Kurtar bizi sevgin uğruna!

45

45. Mezmur

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında
Korahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi
1 Yüreğimden güzel sözler taşıyor,
Kral için söylüyorum şiirlerimi,
Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.
2 Sen insanların en güzelisin,
Lütuf saçılmış dudaklarına.
Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
3 Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline,
Görkemine, yüceliğine bürün.
4 At sırtında görkeminle, zaferle ilerle,
Gerçek ve adalet uğruna*
Sağ elin korkunç işler göstersin.
5 Okların sivridir,
Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,
Halklar ayaklarının altına serilir.
6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır†,
Krallığının asası adalet asasıdır.
7 Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,

44:22 Rom.8:36 * **45:4** Olası metin "Gerçek ve adalet uğruna", Masoretik metin "Gerçek ve alçakgönüllülük, adalet uğruna". **45:6** İbr.1:8-9 † **45:6** "Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır" ya da "Tanrı'nın sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır".

Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok meshetti.
8 Giysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor;
Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!
9 Kral kızları senin saygın kadınların arasında,
Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.

10 Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver,
Halkını, baba evini unut.
11 Kral senin güzelliğine vuruldu,
Efendin olduğu için önünde eğil.
12 Sur halkı armağan getirecek,
Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.

13 Kral kızı odasında ışıl ışıl parıldıyor,
Giysisi altınla dokunmuş.
14 İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak,
Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.
15 Sevinç ve coşkuyla götürülecek,
Kralın sarayına girecekler.

16 Atalarının yerini oğulların alacak,
Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.
17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım,
Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46

46. Mezmur

Müzik şefi için - Tiz sesliler* için -
Korahoğulları'nın ezgisi
1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.
2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa,
Dağlar denizlerin bağrına devrilse,
3 Sular kükreyip köpürse,
Kabaran deniz dağları titretse bile.

Sela*

4 Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine,
Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna.
5 Tanrı onun ortasındadır,
Sarsılmaz o kent.
Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
6 Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor,
Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.

7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Sela

8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını,

* **46:** "Tiz sesliler": İbranice "Alamot", anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

Yeryüzüne getirdiği yıkımları.
9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında,
Yayları kırar, mızrakları parçalar,
Kalkanları† yakar.
10 “Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim,
Yeryüzünde yüceleceğim!”

11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Sela

47

47. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey bütün uluslar, el çırpın!
Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın onuruna!
2 Ne müthiştir yüce RAB,
Bütün dünyanın ulu Kralı.
3 Halkları altımıza,
Ulusları ayaklarımızın dibine serer.
4 Sevdiği Yakup'un gururu olan mirasımızı
O seçti bizim için.

Sela*

5 RAB Tanrı sevinç çığlıkları,
Boru sesleri arasında yükseldi.
6 Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler;
Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler!
7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır,
Maskil* sunun!

8 Tanrı kutsal tahtına oturmuş,
Krallık eder uluslara.
9 Ulusların önderleri
İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş;
Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları.
O çok yücedir.

48

48. Mezmur

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru
1 RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer
Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında.
2 Yükselir zarafetle,
Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı,
Safon'un* doruğu, ulu Kral'ın kenti.
3 Tanrı onun kalelerinde
Sağlam kule olarak gösterdi kendini.

---

† **46:9** “Kalkanları” ya da “Savaş arabalarını”. * **47:7** “Maskil”: Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. “Didaktik şiir” anlamına gelebilir. **48:2** Mat.5:34-35 * **48:2** “Safon”: İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ.

4 Krallar toplandı,
Birlikte Siyon'un üzerine yürüdüler.
5 Ama onu görünce şaşkına döndüler,
Dehşete düşüp kaçtılar.
6 Doğum sancısı tutan kadın gibi,
Bir titreme aldı onları orada.
7 Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi
Yok ettin onları.

8 Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde,
Tanrımız'ın kentinde,
Nasıl duyduksa, öyle gördük.
Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak.
Sela*

9 Ey Tanrı, tapınağında,
Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.
10 Adın gibi, ey Tanrı, övgün de
Dünyanın dört bucağına varıyor.
Sağ elin zafer dolu.
11 Sevinsin Siyon Dağı,
Coşsun Yahuda kentleri
Senin yargılarınla!

12 Siyon'un çevresini gezip dolanın,
Kulelerini sayın,
13 Surlarına dikkatle bakın,
Kalelerini yoklayın ki,
Gelecek kuşağa anlatasınız:
14 Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak,
Bize hep yol gösterecektir.

49

49. Mezmur
Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ey bütün halklar, dinleyin!
Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar,
2 Halk çocukları, bey çocukları,
Zenginler, yoksullar!
3 Bilgelik dökülecek ağzımdan,
Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,
4 Kulak vereceğim özdeyişlere,
Lirle yorumlayacağım bilmecemi.

5 Niçin korkayım kötü günlerde
Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?
6 Onlar varlıklarına güvenir,
Büyük servetleriyle böbürlenirler.
7 Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez,
Tanrı'ya fidye veremez.
8 Çünkü hayatın fidyesi büyüktür,
Kimse ödemeye yeltenmemeli.
9 Böyle olmasa,

Sonsuza dek yaşar insan,
Mezar yüzü görmez.

10 Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü,
Aptallarla budalaların yok olduğunu.
Mallarını başkalarına bırakıyorlar.
11 Mezarları, sonsuza dek evleri,
Kuşaklar boyu konutları olacak*,
Topraklarına kendi adlarını verseler bile.
12 Bütün gösterişine karşın geçicidir insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.

13 Budalaların yolu,
Onların sözünü onaylayanların sonu budur.
Sela*

14 Sürü gibi ölüler diyarına sürülecekler,
Ölüm güdecek onları.
Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak,
Cesetleri çürüyecek,
Ölüler diyarı onlara konut olacak.
15 Ama Tanrı beni
Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak
Ve yanına alacak.
Sela

16 Korkma biri zenginleşirse,
Evinin görkemi artarsa.
17 Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez,
Görkemi onunla mezara gitmez.
18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile,
Başarılı olunca övülse bile.
19 Atalarının kuşağına katılacak,
Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler.
20 Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.

50

50. Mezmur
Asaf'ın mezmuru
1 Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor;
Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
Yeryüzünün tümüne sesleniyor.
2 Güzelliğin doruğu Siyon'dan
Parıldıyor Tanrı.

3 Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak,
Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor,
Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.
4 Halkını yargılamak için

* **49:11** Septuaginta, Targum, Süryanice “Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak”, Masoretik metin “ ‘Evlerimiz sonsuza dek kalacak’ diye düşünüyorlar”.

Yere göğe sesleniyor:
5 “Toplayın önüme sadık kullarımı,
Kurban keserek benimle antlaşma yapanları.”
6 Gökler O'nun doğruluğunu duyuruyor,
Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir.

Sela*

7 “Ey halkım, dinle de konuşayım,
Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim:
Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım!
8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum,
Yakmalık sunuların sürekli önümde.
9 Ne evinden bir boğa,
Ne de ağıllarından bir teke alacağım.
10 Çünkü bütün orman yaratıkları,
Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.
11 Dağlardaki bütün kuşları korurum,
Kırlardaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir.
12 Acıksam sana söylemezdim,
Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.
13 Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçi kanı içer miyim?
14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun,
Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir.
15 Sıkıntılı gününde seslen bana,
Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.

16 Ama Tanrı kötüye şöyle diyor:
“Kurallarımı ezbere okumaya
Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?
17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor,
Sözlerimi arkana atıyorsun.
18 Hırsız görünce onunla dost oluyor,
Zina edenlere ortak oluyorsun.
19 Ağzını kötülük için kullanıyor,
Dilini yalana koşuyorsun.
20 Oturup kardeşine karşı konuşur,
Annenin oğluna kara çalarsın.
21 Sen bunları yaptın, ben sustum,
Beni kendin gibi sandın.
Seni azarlıyorum,
Suçlarını gözünün önüne seriyorum.

22 “Dikkate alın bunu, ey Tanrı'yı unutan sizler!
Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.
23 Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir;
Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.”

51

51. Mezmur
Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
Davut Bat-Şeva'yla yattıktan sonra
Peygamber Natan kendisine geldiği zaman
1 Ey Tanrı, lütfet bana,
Sevgin uğruna;
Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.
2 Tümüyle yıka beni suçumdan,
Arıt beni günahımdan.

3 Çünkü biliyorum isyanlarımı,
Günahım sürekli karşımda.
4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,
Senin gözünde kötü olanı yaptım.
Bu nedenle, söylediklerinde haklı,
Yargılarında adilsin.
5 Nitekim suç içinde doğdum ben,
Günah içinde annem bana hamile kaldı.

6 Madem sen gönülde sadakat istiyorsun,
Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.
7 Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım,
Yıka beni, kardan beyaz olayım.
8 Neşe, sevinç sesini duyur bana,
Bayram etsin ezdiğin kemikler.
9 Bakma günahlarıma,
Sil bütün suçlarımı.

10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.
11 Beni huzurundan atma,
Kutsal Ruhun'u benden alma.
12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,
Bana destek ol, istekli bir ruh ver.
13 Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim,
Günahkârlar geri dönsün sana.

14 Kurtar beni kan dökme suçundan,
Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı,
Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.
15 Ya Rab, aç dudaklarımı,
Ağzım senin övgülerini duyursun.

16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana,
Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
17 Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,
Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.

51: 2Sa.12:1-15 **51:4** Rom.3:4

18 Lütfet, Siyon'a iyilik yap,
Yeruşalim'in surlarını onar.
19 O zaman doğru sunulan kurbanlar,
Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular,
Seni hoşnut kılar;
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52

52. Mezmur
Müzik şefi için - Davut'un Maskili
Edomlu Doek gelip Saul'a "Davut Ahimelek'in
evine girdi" diye bildirdiği zaman
1-2 Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı,
Tanrı'nın sadık kullarına karşı
Bütün gün dilin yıkım tasarlar
Keskin ustura gibi, ey hilekâr.
3 İyilikten çok kötülüğü,
Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin.
Sela*
4 Seni hileli dil seni!
Her yıkıcı sözü seversin.

5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak,
Seni kapıp çadırından fırlatacak,
Yaşam diyarından kökünü sökecek.
Sela
6 Doğrular bunu görünce korkacak,
Gülerek şöyle diyecekler:
7 "İşte bu adam, Tanrı'ya sığınmak istemedi,
Servetinin bolluğuna güvendi,
Başkalarını yıkarak güçlendi!"

8 Ama ben Tanrı'nın evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim,
Sonsuza dek Tanrı'nın sevgisine güvenirim.
9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için,
Sadık kullarının önünde umut bağlarım,
Çünkü adın iyidir.

53

53. Mezmur
(Mez.14)
Müzik şefi için - Mahalat* makamında
Davut'un Maskili
1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,
İyilik eden yok.

2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'ya yönelen biri var mı diye.
3 Hepsi saptı,

52: 1Sa.22:9-10 * **53:** "Mahalat": Bir müzik terimi, büyük olasılıkla "Nefesli sazlar". **53:1** Rom.3:10-12

Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!

4 Suç işleyenler görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı'ya yakarmıyorlar.

5 Ama korkulmayacak yerde korkacaklar,
Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak,
Onları reddettiği için hepsini utandıracak.

6 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!
Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca,
Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

54

54. Mezmur
Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili
Zifliler gelip Saul'a: "Davut aramızda
gizleniyor" dedikleri zaman
1 Ey Tanrı, beni adınla kurtar,
Gücünle akla beni!
2 Ey Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
3 Çünkü küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar canımı almak istiyor,
Tanrı'ya aldırmıyorlar.

Sela*

4 İşte Tanrı benim yardımcımdır,
Tek desteğim Rab'dir.
5 Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun,
Sadakatin uyarınca yok et onları.

6 Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım,
Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.
7 Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın,
Gözlerim düşmanlarımın yok oluşunu gördü.

55

55. Mezmur
Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili
1 Ey Tanrı, kulak ver duama,
Sırt çevirme yalvarışıma!
2 Dikkatini çevir, yanıt ver bana.
Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınım
3 Düşman sesinden, kötünün baskısından;
Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni,
Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

54: 1Sa.23:19; 26:1

4 Yüreğim sızlıyor içimde,
Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
5 Korku ve titreme sardı beni,
Ürperti kapladı içimi.
6 “Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!”
Dedim kendi kendime, “Uçar, rahatlardım.
7 Uzaklara kaçar,
Çöllerde konaklardım.
Sela*
8 Sert rüzgara, kasırgaya karşı
Hemen bir barınak bulurdum.”
9 Şaşkına çevir kötüleri, ya Rab, karıştır dillerini,
Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.
10 Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar,
Haksızlık, fesat dolu kentin içi.
11 Yıkıcılık kentin göbeğinde,
Zorbalık, hile eksilmez meydanından.

12 Beni aşağılayan bir düşman olsaydı,
Katlanabilirdim;
Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı,
Gizlenebilirdim.
13 Ama sensin, bana denk,
Yoldaşım, yakın arkadaşım.
14 Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder,
Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik.
15 Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın,
Diri diri ölüler diyarına insinler;
Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.

16 Bense Tanrı'ya seslenirim,
RAB kurtarır beni.
17 Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim,
O işitir sesimi.
18 Bana karşı girişilen savaştan
Esenlikle kurtarır canımı,
Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.
19 Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı,
Duyacak ve ezecek onları.
Sela
Çünkü hiç değişmiyor
Ve Tanrı'dan korkmuyorlar.

20 Yoldaşım dostlarına saldırarak
Yaptığı antlaşmayı bozdu.
21 Ağzından bal damlar,
Ama yüreğinde savaş var.
Sözleri yağdan yumuşak,
Ama yalın birer kılıçtır.

22 Yükünü RAB'be bırak,
O sana destek olur.

55:22 1Pe.5:7

Asla izin vermez
Doğru insanın sarsılmasına.

23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötüleri,
Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler;
Bense sana güveniyorum.

56

56. Mezmur

Müzik şefi için
"Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin"
makamında Davut'un Miktamı -
Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman

1 Acı bana, ey Tanrı,
Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni,
Gün boyu saldırıp eziyorlar.
2 Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün,
Küstahça saldırıyor çoğu.
3 Sana güvenirim korktuğum zaman.
4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya
Güvenirim ben, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?

5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar,
Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.
6 Fesatlık için uğraşıyor, pusuya yatıyor,
Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.
7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı?
Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!

8 Çektiğim acıları kaydettin,
Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin!
Bunlar defterinde yazılı değil mi?
9 Seslendiğim zaman,
Düşmanlarım geri çekilecek.

Biliyorum, Tanrı benden yana.
10 Sözünü övdüğüm Tanrı'ya,
Sözünü övdüğüm RAB'be,
11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?

12 Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım,
Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.
13 Çünkü canımı ölümden kurtardın,
Ayaklarımı tökezlemekten korudun;
İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

56: 1Sa.21:13-15

57

57. Mezmur
(Mez.108:1-5)

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı -
Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman

1 Acı bana, ey Tanrı, acı,
Çünkü sana sığınıyorum;
Felaket geçinceye kadar,
Kanatlarının gölgesine sığınacağım.

2 Yüce Tanrı'ya,
Benim için her şeyi yapan Tanrı'ya sesleniyorum.
3 Gökten gönderip beni kurtaracak,
Beni ezmek isteyenleri azarlayacak,
Sela*
Sevgisini, sadakatini gösterecektir.

4 Aslanların arasındayım,
Alev kusan insanlar arasında yatarım,
Mızrak gibi, ok gibi dişleri,
Keskin kılıç gibi dilleri.

5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

6 Ayaklarım için ağ serdiler,
Çöktüm;
Yoluma çukur kazdılar,
İçine kendileri düştüler.
Sela

7 Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım,
Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
8 Uyan, ey canım,
Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!
9 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab,
Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
10 Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
11 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

58

58. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı

1 Ey yöneticiler*, gerçekten adil mi karar verirsiniz?
Doğru mu yargılarsınız insanları?
2 Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içinizde,
Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

57: 1Sa.22:1; 24:3 * **58:1** "Yöneticiler" ya da "Dilsizler".

3 Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar,
Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.
4 Zehirleri yılan zehiri gibidir.
Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,
5 Usta büyücülerin,
Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.

6 Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini,
Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!
7 Akıp giden su gibi yok olsunlar.
Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın.
8 Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler.
Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.
9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.

10 Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek
Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.
11 O zaman insanlar, "Gerçekten doğrulara ödül var" diyecek,
"Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var."

59

59. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı -
Saul'un Davut'u öldürtmek için adam gönderip
evini gözetlediği zaman

1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım,
Kalem ol hasımlarıma karşı.
2 Kurtar beni suç işleyenlerden,
Uzak tut kanlı katillerden.

3 Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar,
Güçlüler bana karşı birleşiyorlar,
Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.
4 Suç işlemediğim halde,
Koşuşup hazırlanıyorlar.
Kalk bana yardım etmek için, halime bak!
5 Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
İsrail'in Tanrısı,
Uyan bütün ulusları cezalandırmak için,
Acıma bu suçlu hainlere!

Sela*

6 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
7 Bak, neler dökülür ağızlarından,
Kılıç çıkar dudaklarından.
"Kim duyacak?" derler.
8 Ama sen onlara gülersin, ya RAB,
Bütün uluslarla eğlenirsin.
9 Gücüm sensin, seni gözlüyorum,

59: 1Sa.19:11

Çünkü kalemsin, ey Tanrı.
10 Tanrım sevgisiyle karşılar beni,
Bana düşmanlarımın yıkımını gösterir.

11 Onları öldürme, yoksa halkım unutur,
Gücünle dağıt ve alçalt onları,
Ya Rab, kalkanımız bizim.
12 Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden,
Gururlarının tuzağına düşsünler.
Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden
13 Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler;
Bilsinler ki, Tanrı'nın Egemenliği Yakup soyundan
Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır.

Sela

14 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
15 Yiyecek bulmak için gezerler,
Doymazlarsa ulurlar.

16 Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek,
Sevgini sevinçle dile getireceğim.
Çünkü sen bana kale,
Sıkıntılı günümde sığınak oldun.
17 Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim,
Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

60

60. Mezmur

Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı" makamında
Davut'un öğretici Miktamı
Davut'un Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar'la
çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi'nde
on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman
1 Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı,
Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!
2 Salladın yeri, yarıklar açtın;
Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.
3 Halkına sıkıntı çektirdin,
Sersemletici bir şarap içirdin bize.

4 Sancak verdin senden korkanlara,
Okçulara karşı* açsınlar diye.

Sela*

5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
"Şekem'i sevinçle bölüştürecek,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim,

60: 2Sa.8:13; 1Ta.18:12 * **60:4** "Okçulara karşı" ya da "Doğruluk uğruna".

Efrayim miğferim,
Yahuda asam.
8 Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım†,
Filist'e zaferle haykıracağım.”

9 Kim beni surlu kente götürecek?
Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?
10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
11 Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.
12 Tanrı'yla zafer kazanırız,
O çiğner düşmanlarımızı.

61

61. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru
1 Ey Tanrı, yakarışımı işit,
Duama kulak ver!
2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan,
Yüreğime hüzün çökünce.

Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,
3 Çünkü sen benim için sığınak,
Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.

4 Çadırında sonsuza dek oturmak
Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim.
Sela*

5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun,
Adından korkanların mirasını bana verdin.

6 Kralın günlerine gün kat,
Yılları yüzyıllar olsun!
7 Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun;
Onu sevgin ve sadakatinle koru!

8 O zaman adını hep ilahilerle öveceğim,
Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

62

62. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru
1 Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur,
Kurtuluşum O'ndan gelir.
2 Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem O'dur, asla sarsılmam.

3 Birini ezmek için daha ne vakte kadar
Hep birlikte üstüne saldıracaksınız,

† **60:8** “Çarığımı fırlatacağım”: Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Eğri bir duvara,
Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?
4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir.
Yalandan zevk alırlar.
Ağızlarıyla hayırdua ederken,
İçlerinden lanet okurlar.

Sela*

5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul,
Çünkü umudum O'ndadır.
6 Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem O'dur, sarsılmam.
7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır,
Güçlü kayam, sığınağım O'dur.

8 Ey halkım, her zaman O'na güven,
İçini dök O'na,
Çünkü Tanrı sığınağımızdır.

Sela

9 Sıradan insan ancak bir soluk,
Soylu insansa bir yalandır.
Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.
10 Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin;
Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.

11 Tanrı bir şey söyledi,
Ben iki şey duydum:
Güç Tanrı'nındır,
12 Sevgi de senin, ya Rab!
Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

63

63. Mezmur

Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru
1 Ey Tanrı, sensin benim Tanrım,
Seni çok özlüyorum,
Canım sana susamış,
Kurak, yorucu, susuz bir diyarda,
Bütün varlığımla seni arıyorum.
2 Kutsal yerde baktım sana,
Gücünü, görkemini görmek için.
3 Senin sevgin yaşamdan iyidir,
Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.
4 Ömrümce sana övgüler sunacağım,
Senin adınla ellerimi kaldıracağım.
5 Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana,
Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.

6 Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.

62:12 Eyü.34:11; Yer.17:10; Mat.16:27; Rom.2:6; 2Ti.4:14; Va.2:23 **63:** 1Sa.23:14

7 Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
8 Canım sana sımsıkı sarılır,
Sağ elin bana destek olur.

9 Ama canımı almak isteyenler,
Yerin derinliklerine inecek,
10 Kılıcın ağzına atılacak,
Çakallara yem olacak.
11 Kralsa Tanrı'da sevinç bulacak.
Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek,
Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64

64. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman,
Hayatımı düşman korkusundan koru.
2 Kötülerin gizli tasarılarından,
O suçlu güruhun şamatasından esirge beni.
3 Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş,
Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,
4 Pusularından masum insanın üzerine atmak için.
Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.
5 Birbirlerini kötülük yapmaya iter,
Gizli tuzaklar tasarlarken,
"Kim görecek?" derler.
6 Haksızlık yapmayı düşünür,
"Kusursuz bir plan yaptık!" derler.
İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.

7 Ama Tanrı onlara ok atacak,
Ansızın yaralanacaklar.
8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar,
Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.
9 Bütün insanlar korkuya kapılacak,
Tanrı'nın işini duyuracak,
O'nun yaptıkları üzerinde düşünecekler.
10 Doğru insan RAB'de sevinç bulacak,
O'na sığınacak,
Bütün temiz yürekliler O'nu övecek.

65

65. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi
1 Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor*,
Yerine getirilecek sana adanan adaklar.
2 Ey sen, duaları işiten,
Bütün insanlar sana gelecek.
3 Suçlarımızın altında ezildik,

* **65:1** Septuaginta, Süryanice "Seni övgü bekliyor", Masoretik metin "Senin için sessizlik övgü".

Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.
4 Ne mutlu avlularında otursun diye
Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye!
Evinin, kutsal tapınağının
Nimetlerine doyacağız.

5 Ey bizi kurtaran Tanrı,
Müthiş işler yaparak
Zaferle yanıtlarsın bizi.
Sen yeryüzünün dört bucağında,
Uzak denizlerdekilerin umudusun;
6 Kudret kuşanan,
Gücüyle dağları kuran,
7 Denizlerin kükremesini,
Dalgaların gümbürtüsünü,
Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.
8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar
Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında.
Doğudan batıya kadar insanlara
Sevinç çığlıkları attırırsın.

9 Toprağa bakar, çok verimli kılarsın,
Onu zenginliğe boğarsın.
Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur,
İnsanlara tahıl sağlarsın,
Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:
10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular,
Sırtlarını düzlersin.
Yağmurla toprağı yumuşatır,
Ürünlerine bereket katarsın.
11 İyiliklerinle yılı taçlandırırsın,
Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar,
12 Otlaklar yeşillenir,
Tepeler sevince bürünür,
13 Çayırlar sürülerle bezenir,
Vadiler ekinle örtünür,
Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66

66. Mezmur

Müzik şefi için - İlahi - Mezmur
1 Ey yeryüzündeki bütün insanlar,
Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!
2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin,
O'na görkemli övgüler sunun!
3 "Ne müthiş işlerin var!" deyin Tanrı'ya,
"Öyle büyük gücün var ki,
Düşmanların eğiliyor önünde.
4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor,
İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor."

Sela*

5 Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına!
Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:
6 Denizi karaya çevirdi,
Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan.
Yaptığına sevindik orada.
7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer,
Gözleri ulusları süzer;
Başkaldıranlar gurura kapılmasın!

Sela

8 Ey halklar, Tanrımız'a şükredin,
Övgülerini duyurun.
9 Hayatımızı koruyan,
Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.

10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı,
Gümüş arıtır gibi arıttın.
11 Ağa düşürdün bizi,
Sırtımıza ağır yük vurdun.
12 İnsanları başımıza çıkardın,
Ateşten, sudan geçtik.
Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.

13 Yakmalık sunularla evine gireceğim,
Adaklarımı yerine getireceğim,
14 Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen,
Ağzımdan çıkan adakları.
15 Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan
Sana yakmalık sunular sunacağım,
Tekeler, sığırlar kurban edeceğim.

Sela

16 Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan korkanlar,
Benim için neler yaptığını size anlatayım.
17 Ağzımla O'na yakardım,
Övgüsü dilimden düşmedi.
18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim,
Rab beni dinlemezdi.
19 Oysa Tanrı dinledi beni,
Kulak verdi duamın sesine.
20 Övgüler olsun Tanrı'ya,
Çünkü duamı geri çevirmedi,
Sevgisini benden esirgemedi.

67

67. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi
1 Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin,
Yüzünün ışığı üzerimize parlasın.

Sela*

2 Öyle ki, yeryüzünde yolun,

66:6 Çık.14:21 **66:6** Yşu.3:14-17

Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.

3 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsin!

4 Uluslar sevinsin, sevinçten çığlık atsın,
Çünkü sen halkları adaletle yargılarsın,
Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsin.

Sela

5 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsin!

6 Toprak ürününü verdi,
Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuştursun.
7 Tanrı bize bolluk versin,
Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68

68. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi
1 Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları,
Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler!
2 Dağıtsın onları dağılan duman gibi;
Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi
Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!
3 Ancak doğrular sevinsin,
Bayram etsinler Tanrı'nın önünde,
Neşeyle coşsunlar.

4 Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün,
Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın*;
O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde!
5 Kutsal konutundaki Tanrı,
Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.
6 Tanrı kimsesizlere ev verir,
Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur,
Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.

7 Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde,
Çölde yürüdüğünde,

Sela*

8 Yer sarsıldı,
Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde,
Sina Dağı sarsıldı
Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde.
9 Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı,
Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.
10 Halkın oraya yerleşti,
İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.

* **68:4** "Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın" ya da "Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun". **68:7** Çık.19:18; Hâk.5:4-5

11 Rab buyruk verdi,
Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:
12 “Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları!
Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.
13 Ağılların arasında uyurken,
Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı
Bir güvercine benzersiniz.”
14 Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken,
Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu.

15 Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı!
Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!
16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz
Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa?
Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.

17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır,
Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.
18 Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın,
İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın,
Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.

19 Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be,
Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun.
Sela
20 Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır,
Ölümden kurtarış yalnız Egemen RAB'be özgüdür.

21 Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını,
Suçlu yaşayanların kıllı kafasını ezer.
22 Rab, “Onları Başan'dan,
Denizin derinliklerinden geri getireceğim” der,
23 “Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın,
Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın.”

24 Ey Tanrı, senin zafer alayını,
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler:
25 Başta okuyucular, arkada çalgıcılar,
Ortada tef çalan genç kızlar.
26 “Ey sizler, İsrail soyundan gelenler,
Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!”
27 Önde en küçük oymak Benyamin,
Kalabalık halinde Yahuda önderleri,
Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!

28-29 Ey Tanrı, Yeruşalim'deki tapınağından göster gücünü,
Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı.
Krallar sana armağanlar sunacak.
30 Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı,
Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü†,

68:18 Ef.4:8 † **68:30** Bu dizede geçen “Hayvan” Mısır'ı, “Buzağılarla boğalar” ise irili ufaklı ulusları simgelemektedir.

Çiğne ayaklarınla gümüşe gönül verenleri,
Dağıt savaştan zevk alan halkları!
31 Mısır'dan elçiler gelecek,
Kûşlular ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek.

32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin,
İlahilerle övün Rab'bi,
Sela
33 Göklere, kadim göklere binmiş olanı.
İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor!
34 Tanrı'nın gücünü tanıyın;
O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde,
Gücü göklerdedir.
35 Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında!
İsrail'in Tanrısı'na,
Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69

69. Mezmur
Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında - Davut'un mezmuru
1 Kurtar beni, ey Tanrı,
Sular boyuma ulaştı.
2 Dipsiz batağa gömülüyorum,
Basacak yer yok.
Derin sulara battım,
Sellere kapıldım.
3 Tükendim feryat etmekten,
Boğazım kurudu;
Gözlerimin feri sönüyor
Tanrım'ı beklemekten.

4 Yok yere benden nefret edenler
Saçlarımdan daha çok.
Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım.
Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?
5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı,
Suçlarım senden gizli değil.

6 Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden!
Ey İsrail'in Tanrısı,
Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın!
7 Senin uğruna hakarete katlandım,
Utanç kapladı yüzümü.
8 Kardeşlerime yabancı,
Annemin öz oğullarına uzak kaldım.
9 Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi,
Sana edilen hakaretlere ben uğradım.
10 Oruç tutup ağlayınca,
Yine hakarete uğradım.

69:4 Mez.35:19; Yu.15:25 **69:9** Yu.2:17 **69:9** Rom.15:3

11 Çula büründüğüm zaman
Alay konusu oldum.
12 Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor,
Sarhoşların türküsü oldum.

13 Ama benim duam sanadır, ya RAB.
Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla,
Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde
Yanıtla beni.
14 Beni çamurdan kurtar,
İzin verme batmama;
Benden nefret edenlerden,
Derin sulardan kurtulayım.
15 Seller beni sürüklemesin,
Engin beni yutmasın,
Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.
16 Yanıt ver bana, ya RAB,
Çünkü sevgin iyidir.
Yüzünü çevir bana büyük merhametinle!
17 Kulundan yüzünü gizleme,
Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!
18 Yaklaş bana, kurtar canımı,
Al başımdan düşmanlarımı.

19 Bana nasıl hakaret edildiğini,
Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun;
Düşmanlarımın hepsi senin önünde.
20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim,
Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı,
Avutacak birini aradım, bulamadım.
21 Yiyeceğime zehir kattılar,
Sirke içirdiler susadığımda.

22 Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara,
Yandaşları için kapan olsun!
23 Gözleri kararsın, göremesinler!
Bellerini hep bükük tut!
24 Gazabını yağdır üzerlerine,
Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!
25 Issız kalsın konakları,
Çadırlarında oturan olmasın!
26 Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor,
Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.
27 Ceza yağdır başlarına,
Senin tarafından aklanmasınlar!
28 Yaşam kitabından silinsin adları,
Doğrularla yan yana yazılmasınlar!

29 Bense ezilmiş ve kederliyim,
Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!

69:21 Mat.27:48; Mar.15:36; Yu.19:28-29 **69:22** Rom.11:9-10 **69:25** Elç.1:20 **69:28** Çık.32:32; Va.3:5; 13:8; 17:8

30 Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim,
Şükranlarımla O'nu yüceltеceğim.
31 RAB'bi bir öküzden,
Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
Daha çok hoşnut eder bu.
32 Mazlumlar bunu görünce sevinsin,
Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.
33 Çünkü RAB yoksulları işitir,
Kendi tutsak halkını hor görmez.

34 O'na övgüler sunun, ey yer, gök,
Denizler ve onlardaki bütün canlılar!
35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini onaracak;
Halk oraya yerleşip sahibi olacak.
36 Kullarının çocukları orayı miras alacak,
O'nun adını sevenler orada oturacak.

70

70. Mezmur
(Mez.40:13-17)

Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru
1 Ey Tanrı, kurtar beni!
Yardımıma koş, ya RAB!
2 Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!
3 Bana, “Oh! Oh!” çekenler
Geri çekilsin utançlarından!

4 Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!
“Tanrı yücedir!” desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

5 Bense, mazlum ve yoksulum,
Ey Tanrı, yardımıma koş!
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ya RAB!

71

71. Mezmur
(Mez.31:1-4)

1 Ya RAB, sana sığınıyorum,
Utandırma beni hiçbir zaman!
2 Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır,
Kulak ver bana, kurtar beni!
3 Sığınacak kayam ol,
Her zaman başvurabileceğim;
Buyruk ver, kurtulayım,
Çünkü kayam ve kalem sensin.

4 Ey Tanrım, kurtar beni
Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!
5 Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB,
Gençliğimden beri dayanağım sensin.
6 Doğduğum günden beri sana güveniyorum,
Beni ana rahminden çıkaran sensin.
Övgülerim hep sanadır.

7 Birçokları için iyi bir örnek oldum,
Çünkü sen güçlü sığınağımsın.
8 Ağzımdan sana övgü eksilmez,
Gün boyu yüceliğini anarım.
9 Yaşlandığımda beni reddetme,
Gücüm tükendiğinde beni terk etme!
10 Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor,
Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor,
11 "Tanrı onu terk etti" diyorlar,
"Kovalayıp yakalayın,
Kurtaracak kimsesi yok!"

12 Ey Tanrı, benden uzak durma,
Tanrım, yardımıma koş!
13 Utansın, yok olsun beni suçlayanlar,
Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.
14 Ama ben her zaman umutluyum,
Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.
15 Gün boyu senin zaferini,
Kurtarışını anlatacağım,
Ölçüsünü bilmesem de.
16 Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini,
Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.

17 Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin,
Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.
18 Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile
Terk etme beni, ey Tanrı,
Gücünü gelecek kuşağa,
Kudretini sonrakilere anlatana dek.

19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor,
Büyük işler yaptın,
Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
20 Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin,
Bana yeniden yaşam verecek,
Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.
21 Saygınlığımı artıracak,
Yine beni avutacaksın.

22 Ben de seni,
Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım,
Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim,
Ey İsrail'in Kutsalı!

23 Seni ilahilerle överken,
Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim,
Çünkü sen beni kurtardın.
24 Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek,
Çünkü kötülüğümü isteyenler
Utanıp rezil oldu.

72

72. Mezmur
Süleyman'ın mezmuru
1 Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna armağan et.
2 Senin halkını doğrulukla,
Mazlum kullarını adilce yargılasın!
3 Dağlar, tepeler,
Halka adilce gönenç getirsin!
4 Mazlumlara hakkını versin,
Yoksulların çocuklarını kurtarsın,
Zalimleriyse ezsin!
5 Güneş ve ay durdukça,
Kral kuşaklar boyunca yaşasın*;
6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun!
7 Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin,
Ay ışıdığı sürece esenlik artsın!

8 Egemenlik sürsün denizden denize,
Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!
9 Çöl kabileleri diz çöksün önünde,
Düşmanları toz yalasın.
10 Tarşiş'in ve kıyı ülkelerinin kralları
Ona haraç getirsin,
Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!
11 Bütün krallar önünde yere kapansın,
Bütün uluslar ona kulluk etsin!

12 Çünkü yardım isteyen yoksulu,
Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.
13 Yoksula, düşküne acır,
Düşkünlerin canını kurtarır.
14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları,
Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.

15 Yaşasın kral!
Ona Saba altını versinler;
Durmadan dua etsinler onun için,
Gün boyu onu övsünler!
16 Ülkede bol buğday olsun,
Dağ başlarında dalgalansın!
Başakları Lübnan gibi verimli olsun,

* **72:5** Septuaginta “Kral kuşaklar boyunca yaşasın”, Masoretik metin “Kuşaklar boyunca senden korksunlar.” **72:8** Zek.9:10

Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!
17 Kralın adı sonsuza dek yaşasın,
Güneş durdukça adı var olsun,
Onun aracılığıyla insanlar kutsansın,
Bütün uluslar “Ne mutlu ona” desin!

18 RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısı'na övgüler olsun,
Harikalar yaratan yalnız O'dur.
19 Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun,
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!
Amin! Amin!

20 İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

3.KİTAP

73

73. Mezmur

Asaf'ın mezmuru
1 Tanrı gerçekten İsrail'e,
Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.
2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş,
Adımlarım az kalsın kaymıştı.
3 Çünkü kötülerin gönencini gördükçe,
Küstahları kıskanıyordum.

4 Onlar acı nedir bilmezler,
Bedenleri sağlıklı ve semizdir*.
5 Başkalarının derdini bilmez,
Onlar gibi çile çekmezler.
6 Bu yüzden gurur onların gerdanlığı,
Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.
7 Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar,
İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.
8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur,
Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.
9 Göklere karşı ağızlarını açarlar,
Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.
10 Bu yüzden halk onlardan yana döner,
Sözlerini ağzı açık dinler.
11 Derler ki, “Tanrı nasıl bilir?
Bilgisi var mı Yüceler Yücesi'nin?”
12 İşte böyledir kötüler,
Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırlar.

13 Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum,
Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.
14 Gün boyu içim içimi yiyor,
Her sabah azap çekiyorum.

15 “Ben de onlar gibi konuşayım” deseydim,

* **73:4** “Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı ve semizdir” ya da “Ölürken acı çekmezler, bedenleri semizdir”.

Senin çocuklarına ihanet etmiş olurdum.
16 Bunu anlamak için düşündüğümde,
Zor geldi bana,
17 Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek;
O zaman anladım sonlarının ne olacağını.
18 Gerçekten onları kaygan yere koyuyor,
Yıkıma sürüklüyorsun.
19 Nasıl da bir anda yok oluyor,
Siliniveriyorlar dehşet içinde!
20 Uyanan birisi için rüya nasılsa,
Sen de uyanınca, ya Rab,
Hor göreceksin onların görüntüsünü.

21 Kalbim kırıldığında,
İçim acı dolduğunda,
22 Akılsız ve bilgisizdim,
Karşında bir hayvan gibi.
23 Yine de sürekli seninleyim,
Sağ elimden tutarsın beni.
24 Öğütlerinle yol gösterir,
Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.
25 Senden başka kimim var göklerde?
İstemem senden başkasını yeryüzünde.
26 Bedenim ve yüreğim tükenebilir,
Ama Tanrı yüreğimde güç,
Bana düşen paydır sonsuza dek.

27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar,
Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.
28 Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır;
Bütün işlerini duyurayım diye
Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

74

74. Mezmur
Asaf'ın Maskili
1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmekte?
2 Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu,
Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı
Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı.
3 Yönelt adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru,
Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.

4 Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi,
Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.
5 Gür bir ormana
Baltayla dalar gibiydiler.
6 Baltayla, balyozla kırdılar,
Bütün oymaları.
7 Ateşe verdiler tapınağını,
Yerle bir edip kutsallığını bozdular

Adının yaşadığı konutun.
8 İçlerinden, “Hepsini ezelim!” dediler.
Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar.

9 Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz,
Peygamberler de yok oldu,
İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...
10 Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek,
Hasmın senin adını hor görecek?
11 Niçin geri çekiyorsun elini?
Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!

12 Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı,
Yeryüzünde kurtuluş sağladın.
13 Gücünle denizi yardın,
Canavarların kafasını sularda parçaladın.
14 Livyatan'ın* başlarını ezdin,
Çölde yaşayanlara onu yem ettin.
15 Kaynaklar, dereler fışkırttın,
Sürekli akan ırmakları kuruttun.
16 Gün senindir, gece de senin,
Ay* ve güneşi sen yerleştirdin,
17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın,
Yazı da kışı da yaratan sensin.

18 Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü,
Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.
19 Canavara teslim etme kumrunun canını,
Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.

20 Yaptığın antlaşmayı gözönüne al,
Çünkü ülkenin her karanlık köşesi
Zorbaların inleriyle dolmuş.
21 Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin,
Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizsin.

22 Kalk, ey Tanrı, davanı savun!
Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!
23 Unutma hasımlarının yaygarasını,
Sana başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!

75

75. Mezmur
Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında -
Asaf'ın mezmuru - İlahi
1 Sana şükrederiz, ey Tanrı,
Şükrederiz, çünkü sen yakınsın*,
Harikaların bunu gösterir.

2 “Belirlediğim zaman gelince,

74:13 Çık.14:21 * **74:16** “Ay”: İbranice “Işık”. Ayı ya da yıldızları kastediyor. * **75:1** “Sen yakınsın”: İbranice “Adın yakındır”.

Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı,
3 "Yeryüzü altüst olunca üzerindekilerle,
Ben pekiştireceğim onun direklerini.
Sela*
4 Övünenlere, 'Övünmeyin artık!' dedim;
Kötülere, 'Kaldırmayın başınızı!
5 Kaldırmayın başınızı†!
Tepeden konuşmayın!' "

6 Çünkü ne doğudan, ne batıdan,
Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.
7 Yargıç ancak Tanrı'dır,
Birini alçaltır, birini yükseltir.
8 RAB elinde dolu bir kâse tutuyor,
Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor;
Yeryüzünün bütün kötüleri
Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

9 Bense sürekli duyuracağım bunu,
Yakup'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim:
10 "Kıracağım kötülerin bütün gücünü,
Doğruların gücüyse yükseltilecek."

76

76. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi
1 Yahuda'da Tanrı bilinir,
İsrail'de adı uludur;
2 Konutu Şalem'dedir*,
Yaşadığı yer Siyon'da.
3 Orada kırdı alevli okları,
Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını.
Sela*

4 Işıl ışıl parıldıyorsun,
Avı bol dağlardan daha görkemli.
5 Yağmaya uğradı yiğitler,
Uykularına daldılar,
En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.
6 Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince,
Atlarla atlılar son uykularına daldılar.

7 Yalnız sensin korkulması gereken,
Öfkelenince kim durabilir karşında?
8 Yargını göklerden açıkladın,
Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,
9 Ey Tanrı, sen yargılamaya,
Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca.
Sela

† **75:5** "Başınızı": İbranice "Boynuzunuzu" (Boynuz güç simgesidir). * **76:2** "Şalem", yani "Yeruşalim".

10 İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor,
Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun.

11 Adaklar adayın Tanrınız RAB'be,
Yerine getirin adaklarınızı,
Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya,
Bütün çevresindekiler.
12 RAB önderlerin soluğunu keser,
Korku salar yeryüzü kralları na.

77

77. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru
1 Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum,
Haykırıyorum beni duysun diye.
2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir,
Gece hiç durmadan ellerimi açarım,
Gönlüm avunmaz bir türlü.
3 Tanrı'yı anımsayınca inlerim,
Düşündükçe içim daralır.

Sela*

4 Açık tutuyorsun göz kapaklarımı,
Sıkıntıdan konuşamıyorum.
5 Geçmiş günleri,
Yıllar öncesini düşünüyorum.
6 Gece ilahilerimi anacağım,
Kendi kendimle konuşacağım,
İnceden inceye soracağım:
7 "Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek?
Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?
8 Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu?
Sözü geçerli değil mi artık?
9 Tanrı unuttu mu acımayı?
Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?"

Sela

10 Sonra kendi kendime, "İşte benim derdim bu!" dedim,
"Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık."

11 RAB'bin işlerini anacağım,
Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.
12 Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim,
Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım.

13 Ey Tanrı, yolun kutsaldır!
Hangi ilah Tanrı kadar uludur?
14 Harikalar yaratan Tanrı sensin,
Halklar arasında gücünü gösterdin.
15 Güçlü bileğinle kendi halkını,
Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın.

Sela

16 Sular seni görünce, ey Tanrı,

Sular seni görünce çalkalandı,
Enginler titredi.
17 Bulutlar suyunu boşalttı,
Gökler gürledi,
Her yanda okların uçuştu.
18 Kasırgada gürleyişin duyuldu,
Şimşekler dünyayı aydınlattı,
Yer titreyip sarsıldı.
19 Kendine denizde,
Derin sularda yollar açtın,
Ama ayak izlerin belli değildi.
20 Musa ve Harun'un eliyle
Halkını bir sürü gibi güttün.

78

78. Mezmur
Asaf'ın Maskili
1 Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi,
Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
2 Özdeyişlerle söze başlayacağım,
Eski sırları anlatacağım,
3 Duyduğumuzu, bildiğimizi,
Atalarımızın bize anlattığını.
4 Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz;
RAB'bin övgüye değer işlerini,
Gücünü, yaptığı harikaları
Gelecek kuşağa duyuracağız.

5 RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi,
İsrail'e yasa koydu.
Bunları çocuklarına öğretsinler diye
Atalarımıza buyruk verdi.
6 Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler,
Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,
7 Tanrı'ya güven duysunlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
O'nun buyruklarını yerine getirsinler;
8 Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı,
Yüreği kararsız,
Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.

9 Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları
Savaş günü sırtlarını döndüler.
10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler.
11 Unuttular O'nun işlerini,
Kendilerine gösterdiği harikaları.
12 Mısır'da, Soan* bölgesinde
Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.
13 Denizi yarıp geçirmişti onları,

78:2 Mat.13:35 **78:12** Çık.7:8-12:32 * **78:12** "Soan": Tanis olduğu sanılıyor. **78:13** Çık.14:21-22

Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.
14 Gündüz bulutla,
Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti.
15 Çölde kayaları yarmış,
Sanki dipsiz kaynaklardan
Onlara kana kana su içirmişti.
16 Kayadan akarsular fışkırtmış,
Suları ırmak gibi akıtmıştı.

17 Ama onlar çölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak
Günah işlemeye devam ettiler.
18 Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek
İçlerinde Tanrı'yı denediler.
19 "Tanrı çölde sofra kurabilir mi?" diyerek,
Tanrı'ya karşı konuştular.
20 "Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı,
Dereler taştı.
Peki, ekmek de verebilir mi,
Et sağlayabilir mi halkına?"

21 RAB bunu duyunca çok öfkelendi,
Yakup'a ateş püskürdü,
Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;
22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı,
O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.
23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara,
Kapaklarını açtı göklerin;
24 Man yağdırdı onları beslemek için,
Göksel tahıl verdi onlara.
25 Meleklerin† ekmeğini yedi her biri,
Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.
26 Doğu rüzgarını estirdi göklerde,
Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi.
27 Toz gibi et yağdırdı başlarına,
Deniz kumu kadar kuş;
28 Ordugahlarının ortasına,
Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.
29 Yediler, tıka basa doydular,
İsteklerini yerine getirdi Tanrı.
30 Ancak onlar isteklerine doymadan,
Daha ağızları doluyken,
31 Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine.
En güçlülerini öldürdü,
Yere serdi İsrail yiğitlerini.

32 Yine de günah işlemeye devam ettiler,
O'nun harikalarına inanmadılar.
33 Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk,
Yıllarını dehşet içinde bitirdi.

78:14 Çık.13:21-22 **78:15** Çık.17:1-7; Say.20:2-13 **78:18** Çık.16:2-15; Say.11:4-23,31-35 **78:24** Yu.6:31 † **78:25** "Meleklerin" ya da "Güçlülerin".

34 Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye,
İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı.
35 Tanrı'nın kayaları olduğunu,
Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.
36 Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor,
Dilleriyle yalan söylüyorlardı.
37 O'na yürekten bağlı değillerdi,
Antlaşmasına sadık kalmadılar.
38 Yine de Tanrı sevecendi,
Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu;
Çok kez öfkesini tuttu,
Bütün gazabını göstermedi.
39 Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı,
Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi.
40 Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar,
Issız yerlerde O'nu gücendirdiler!
41 Defalarca denediler Tanrı'yı,
İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.
42 Anımsamadılar O'nun güçlü elini,
Kendilerini düşmandan kurtardığı günü,
43 Mısır'da gösterdiği belirtileri,
Soan bölgesinde yaptığı şaşılası işleri.
44 Mısır'ın kanallarını kana çevirdi,
Sularını içemediler.
45 Gönderdiği at sinekleri yedi halkı,
Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi.
46 Ekinlerini tırtıllara,
Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi.
47 Asmalarını doluyla,
Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.
48 Büyükbaş hayvanlarını kırgına,
Küçükbaş hayvanlarını yıldırıma teslim etti.
49 Üzerlerine kızgın öfkesini,
Gazap, hışım, bela
Ve bir alay kötülük meleği gönderdi.
50 Yol verdi öfkesine,
Canlarını ölümden esirgemedi,
Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü.
51 Mısır'da bütün ilk doğanları,
Ham'ın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.

52 Kendi halkını davar gibi götürdü,
Çölde onları bir sürü gibi güttü.
53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar;
Düşmanlarınıysa deniz yuttu.
54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına,
Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi.
55 Önlerinden ulusları kovdu,

78:37 Elç.8:21 **78:44** Çık.7:17-21; Va.16:4 **78:45** Çık.8:20-24 **78:45** Çık.8:1-6 **78:46** Çık.10:12-15 **78:47** Çık.9:22-25 **78:51** Çık.12:29 **78:52** Çık.13:17-22 **78:53** Çık.14:26-28 **78:54** Çık.15:17; Yşu.3:15-17 **78:55** Yşu.11:16-23

Mülk olarak topraklarını
İsrail oymakları arasında bölüştürdü.
Halkını konutlarına yerleştirdi.

56 Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler,
O'na başkaldırdılar,
Koşullarına uymadılar.
57 Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler,
Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.
58 Puta taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar,
Putlarıyla O'nu kıskandırdılar.
59 Tanrı bunları duyunca çok öfkelendi,
İsrail'i büsbütün reddetti.
60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo'daki konutunu terk etti.
61 Kudretini tutsaklığa,
Görkemini‡ düşman eline teslim etti.
62 Halkını kılıç önüne sürdü,
Öfkesini kendi halkından çıkardı.
63 Gençlerini ateş yuttu,
Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.
64 Kâhinleri kılıç altında öldü,
Dul kadınları ağlayamadı.
65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi,
Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.
66 Düşmanlarını püskürttü,
Onları sonsuz utanca boğdu.

67 Tanrı Yusuf soyunu reddetti,
Efrayim oymağını seçmedi;
68 Ancak Yahuda oymağını,
Sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
69 Tapınağını doruklar gibi,
Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
70 Kulu Davut'u seçti,
Onu koyun ağılından aldı.
71 Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için,
Onu yavru kuzuların ardından getirdi.
72 Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti,
Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79

79. Mezmur
Asaf'ın mezmuru
1 Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı,
Kutsal tapınağını kirletti,
Yeruşalim'i taş yığınına çevirdi.
2 Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara,

78:56 Hâk.2:11-15 **78:60** Yşu.18:1; Yer.7:12-14; 26:6 **78:61** 1Sa.4:4-22 ‡ **78:61** Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleri Antlaşma Sandığı'nı kastetmektedir. **78:70** 1Sa.16:11-12; 2Sa.7:8; 1Ta.17:7 **79:1** 2Kr.25:8-10; 2Ta.36:17-19; Yer.52:12-14

Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.
3 Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalim'in çevresine,
Onları gömecek kimse yok.
4 Komşularımıza yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.

5 Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi sürecek öfken,
Alev gibi yanan kıskançlığın?
6 Öfkeni seni tanımayan ulusların,
Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.
7 Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler,
Yurdunu viraneye çevirdiler.

8 Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme,
Sevecenliğini hemen göster bize,
Çünkü tükendikçe tükendik.
9 Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı,
Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!
10 Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrısı?" diye konuşsun,
Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler,
Gözlerimizle bunu görelim!

11 Tutsakların iniltisi senin katına erişsin,
Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.
12 Komşularımızın sana ettikleri hakareti
Yedi kat iade et bağırlarına, ya Rab!
13 Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları
Sonsuza dek şükredeceğiz sana,
Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80

80. Mezmur

Müzik şefi için - "Zambaklar Antlaşması" makamında -
Asaf'ın mezmuru
1 Kulak ver, ey İsrail'in çobanı,
Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden,
Keruvlar arasında taht kuran,
Saç ışığını,
2 Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde
Uyandır gücünü,
Gel, kurtar bizi!

3 Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

4 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Ne zamana dek halkının dualarına ateş püskürteceksin?
5 Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin,
Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.
6 Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza,

79:6 Yer.10:25 **80:1** Çık.25:22

Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.

7 Bizi eski halimize kavuştur,
Ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

8 Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin,
Ulusları kovup onu diktin.
9 Onun için toprağı hazırladın,
Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.
10 Gölgesi dağları,
Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.
11 Sürgünleri Akdeniz'e,
Filizleri Fırat'a dek uzandı.
12 Niçin yıktın bağın duvarlarını?
Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,
13 Orman domuzları onu yoluyor,
Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor.

14 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize!
Göklerden bak ve gör,
İlgilen bu asmayla.
15 İlgilen sağ elinin diktiği filizle,
Kendine seçtiğin oğulla!
16 Asman kesilmiş, yakılmış,
Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!
17 Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde,
Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun!
18 O zaman senden asla ayrılmayacağız;
Yaşam ver bize, adını analım!

19 Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Bizi eski halimize kavuştur,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81

81. Mezmur

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru
1 Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya,
Sevinç çığlıkları atın Yakup'un Tanrısı'na!
2 Çalgıya başlayın, tef çalın,
Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.
3 Yeni Ay'da, dolunayda,
Boru çalın bayram günümüzde.
4 Çünkü bu İsrail için bir kuraldır,
Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.
5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde,
Yusuf soyuna koydu bu koşulu.

Orada tanımadığım bir ses işittim:
6 "Sırtındaki yükü kaldırdım,

81:3 Say.10:10

Ellerin küfeden kurtuldu” diyordu,
7 “Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım,
Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim,
Meriva* sularında seni sınadım.
Sela*

8 “Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum;
Ey İsrail, keşke beni dinlesen!
9 Aranızda yabancı ilah olmasın,
Başka bir ilaha tapmayın!
10 Seni Mısır'dan çıkaran
Tanrın RAB benim.
Ağzını iyice aç, doldurayım!

11 “Ama halkım sesimi dinlemedi,
İsrail bana boyun eğmek istemedi.
12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım,
Bildikleri gibi yaşasınlar diye.
13 Keşke halkım beni dinleseydi,
İsrail yollarımda yürüseydi!
14 Düşmanlarını hemen yere serer,
Hasımlarına el kaldırırdım!
15 Benden nefret edenler bana boyun eğerdi,
Bu böyle sonsuza dek sürerdi.
16 Oysa sizleri en iyi buğdayla besler,
Kayadan akan balla doyururdum.”

82

82. Mezmur

Asaf'ın mezmuru
1 Tanrı yerini aldı tanrısal kurulda*,
Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:
2 “Ne zamana dek haksız karar verecek,
Kötüleri kayıracaksınız?
Sela*

3 Zayıfın, öksüzün davasını savunun,
Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.
4 Zayıfı, düşkünü kurtarın,
Onları kötülerin elinden özgür kılın.”

5 Bilmiyor, anlamıyorlar,
Karanlıkta dolaşıyorlar.

Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.
6 “ ‘Siz ilahlarsınız’ diyorum,
‘Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız hepiniz!’
7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!”

8 Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!

81:7 Çık.17:7; Say.20:13 * **81:7** “Meriva”: “Çıkışma” anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). **81:9** Çık.20:2-3; Yas.5:6-7 * **82:1** “Tanrısal kurulda” ya da “Yargıçlar topluluğunda”. **82:6** Yu.10:34

Çünkü bütün uluslar senindir.

83

83. Mezmur

İlahi - Asaf'ın mezmuru

1 Ey Tanrı, susma,
Sessiz, hareketsiz kalma!
2 Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor,
Senden nefret edenler boy gösteriyor.
3 Halkına karşı kurnazlık peşindeler,
Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.
4 "Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım" diyorlar,
"İsrail'in adı bir daha anılmasın!"
5 Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor,
Sana karşı anlaşmaya vardı:
6 Edomlular, İsmaililer,
Moavlılar, Hacerliler,
7 Geval, Ammon, Amalek,
Filist ve Sur halkı.
8 Asur da onlara katıldı,
Lutoğulları'na güç verdiler.

Sela*

9 Onlara Midyan'a,
Kişon Vadisi'nde Sisera'ya ve Yavin'e yaptığını yap:
10 Onlar Eyn-Dor'da yok oldular,
Toprak için gübreye döndüler.
11 Onların soylularına Orev ve Zeev'e yaptığını,
Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap.
12 Onlar: "Gelin, sahiplenelim
Tanrı'nın otlaklarını" demişlerdi.

13 Ey Tanrım, savrulan toza,
Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!
14 Orman yangını gibi,
Dağları tutuşturan alev gibi,
15 Fırtınanla kovala,
Kasırganla dehşete düşür onları!
16 Utançla kapla yüzlerini,
Sana yönelsinler, ya RAB.
17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar,
Rezil olup yok olsunlar.
18 Senin adın RAB'dir,
Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

84

84. Mezmur

Müzik şefi için - Gittit üzerine -
Korahoğulları'nın mezmuru

1 Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne kadar severim konutunu!

83:9 Hâk.7:1-23 **83:9** Hâk.4:6-22 **83:11** Hâk.7:25; 8:12

2 Canım senin avlularını özlüyor,
İçim çekiyor,
Yüreğim, bütün varlığım
Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor.
3 Kuşlar bile bir yuva,
Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu
Senin sunaklarının yanında,
Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!
4 Ne mutlu senin evinde oturanlara,
Seni sürekli överler!
Sela*

5 Ne mutlu gücünü senden alan insana!
Aklı hep Siyon'u ziyaret etmekte.
6 Baka Vadisi'nden geçerken,
Pınar başına çevirirler orayı,
İlk yağmurlar orayı berekete boğar.
7 Gittikçe güçlenir,
Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı!
Sela

9 Ey Tanrı, kalkanımıza bak,
Meshettiğin krala lütfet!

10 Senin avlularında bir gün,
Başka yerdeki bin günden iyidir;
Kötülerin çadırında yaşamaktansa,
Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.
11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Lütuf ve yücelik sağlar;
Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.
12 Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne mutlu sana güvenen insana!

85

85. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru
1 Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın,
Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun.
2 Halkının suçlarını bağışladın,
Bütün günahlarını yok saydın.
Sela*

3 Bütün gazabını bir yana koydun,
Kızgın öfkenden vazgeçtin.

4 Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir,
Bize karşı öfkeni dindir!
5 Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize?
Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?
6 Halkın sende sevinç bulsun diye
Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?

7 Ya RAB, sevgini göster bize,
Kurtarışını bağışla!

8 Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine;
Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek,
Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.
9 Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir,
Görkemi ülkemizde yaşasın diye.

10 Sevgiyle sadakat buluşacak,
Doğrulukla esenlik öpüşecek.
11 Sadakat yerden bitecek,
Doğruluk gökten bakacak.
12 Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek,
Toprağımızdan ürün fışkıracak.
13 Doğruluk önüsıra yürüyecek,
Adımları için yol yapacak.

86

86. Mezmur
Davut'un duası
1 Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni,
Çünkü mazlum ve yoksulum.
2 Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum.
Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu!
3 Acı bana, ya Rab,
Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.
4 Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum.
5 Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab,
Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.
6 Kulak ver duama, ya RAB,
Yalvarışlarımı dikkate al!
7 Sıkıntılı günümde sana yakarırım,
Çünkü yanıtlarsın beni.

8 İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab,
Eşsizdir işlerin.
9 Yarattığın bütün uluslar gelip
Sana tapınacaklar, ya Rab,
Adını yüceltecekler.
10 Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın,
Tek Tanrı sensin.
11 Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.
12 Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
13 Çünkü bana sevgin büyüktür,
Canımı ölüler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.

86:9 Va.15:3-4

14 Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar
Canımı almak istiyor,
15 Oysa sen, ya Rab,
Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen,
Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın.
16 Yönel bana, acı halime,
Kuluna kendi gücünü ver,
Kurtar hizmetçinin oğlunu.
17 İyiliğinin bir belirtisini göster bana;
Benden nefret edenler görüp utansın;
Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin,
Beni avuttun.

87

87. Mezmur

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi
1 RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine kurdu.
2 Siyon'un kapılarını
Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.
3 Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir:

Sela*

4 "Beni tanıyanlar arasında
Rahav* ve Babil'i anacağım,
Filist'i, Sur'u, Kûş'u* da;
'Bu da Siyon'da doğdu' diyeceğim."

5 Evet, Siyon için şöyle denecek:
"Şu da orada doğmuş, bu da,
Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak."
6 RAB halkları kaydederken,
"Bu da Siyon'da doğmuş" diye yazacak.

Sela

7 Okuyucular, kavalcılar,
"Bütün kaynaklarım sendedir!" diyecek.

88

88. Mezmur

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi -
Müzik şefi için - "Mahalat Leannot" makamında -
Ezrahlı Heman'ın Maskili
1 Ya RAB, beni kurtaran Tanrı,
Gece gündüz sana yakarıyorum.
2 Duam sana erişsin,
Kulak ver yakarışıma.

3 Çünkü sıkıntıya doydum,
Canım ölüler diyarına yaklaştı.
4 Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum,

86:15 Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.103:8; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2 * **87:4** "Rahav": Mısır'ı simgeliyor.

Tükenmiş gibiyim;
5 Ölüler arasına atılmış,
Artık anımsamadığın,
İlginden yoksun,
Mezarda yatan cesetler gibiyim.
6 Beni çukurun dibine,
Karanlıklara, derinliklere attın.
7 Öfken üzerime çöktü,
Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin.
Sela*

8 Yakınlarımı benden uzaklaştırdın,
İğrenç kıldın beni gözlerinde.
Kapalı kaldım, çıkamıyorum.
9 Üzüntüden gözlerimin feri sönüyor,
Her gün sana yakarıyorum, ya RAB,
Ellerimi sana açıyorum.

10 Harikalarını ölülere mi göstereceksin?
Ölüler mi kalkıp seni övecek?
Sela

11 Sevgin mezarda,
Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu?
12 Karanlıklarda harikaların,
Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?

13 Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni,
Sabah duam sana varıyor.
14 Niçin beni reddediyorsun, ya RAB,
Neden yüzünü benden gizliyorsun?
15 Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım,
Dehşetlerinin altında tükendim.
16 Şiddetli gazabın üzerimden geçti,
Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi.
17 Bütün gün su gibi kuşattılar beni,
Çevremi tümüyle sardılar.
18 Eşi dostu benden uzaklaştırdın,
Tek dostum karanlık kaldı.

89

89. Mezmur
Ezrahlı Eytan'ın Maskili
1 RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim,
Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim.
2 Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim,
Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.
3 Dedin ki, “Seçtiğim adamla antlaşma yaptım,
Kulum Davut'a şöyle ant içtim:
4 ‘Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim,
Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.’ ”

89: 1Kr.4:31 **89:4** 2Sa.7:12-16; 1Ta.17:11-14; Mez.132:11; Elç.2:30

Sela*

5 Ya RAB, gökler över harikalarını,
Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.
6 Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşulur?
Kim benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında?
7 Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır,
Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir.
8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Senin gibi güçlü RAB var mı?
Sadakatin çevreni sarar.
9 Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer,
Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.
10 Sen Rahav'ı* leş ezer gibi ezdin,
Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.
11 Gökler senindir, yeryüzü de senin;
Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.
12 Kuzeyi, güneyi sen yarattın,
Tavor ve Hermon dağları
Sana sevincini dile getiriyor.
13 Kolun güçlüdür,
Elin kudretli, sağ elin yüce.
14 Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu,
Sevgi ve sadakat önünsıra gider.
15 Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB!
Yüzünün ışığında yürürler.
16 Gün boyu senin adınla sevinir,
Doğruluğunla yücelirler.
17 Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin,
Lütfun sayesinde gücümüz artar.
18 Kalkanımız RAB'be,
Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.

19 Geçmişte bir görüm aracılığıyla,
Sadık kullarına şöyle dedin:
“Bir yiğide yardım ettim,
Halkın içinden bir genci yükselttim.
20 Kulum Davut'u buldum,
Kutsal yağımla onu meshettim.
21 Elim ona destek olacak,
Kolum güç verecek.
22 Düşman onu haraca bağlayamayacak†,
Kötüler onu ezmeyecek.
23 Düşmanlarını onun önünde kıracağım,
Ondan nefret edenleri vuracağım.
24 Sadakatim, sevgim ona destek olacak,
Benim adımla gücü yükselecek.
25 Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen kılacağım.

* **89:10** “Rahav”: Deniz, deniz canavarı ya da Mısır gibi güçlü düşmanları kastediyor. **89:20** 1Sa.13:14; Elç.13:22 **89:20** 1Sa.16:12 † **89:22** “Haraca bağlayamayacak” ya da “Aldatamayacak”.

26 ‘Babam sensin’ diye seslenecek bana,
‘Tanrım, kurtuluşumun kayası.’
27 Ben de onu ilk oğlum,
Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım.
28 Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim,
Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak.
29 Soyunu sonsuza dek,
Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.

30 “Çocukları yasamdan ayrılır,
İlkelerime göre yaşamazsa;
31 Kurallarımı bozar,
Buyruklarıma uymazsa,
32 İsyanlarını sopayla,
Suçlarını dayakla cezalandıracağım.
33 Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek,
Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.
34 Antlaşmamı bozmayacak,
Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.
35 Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim,
Davut'a yalan söylemeyeceğim.
36 Onun soyu sonsuza dek sürecek,
Tahtı karşımda güneş gibi duracak,
37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi
Sonsuza dek kalacak.”

Sela

38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin,
Çok öfkelendin meshettiğin krala.
39 Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin,
Onun tacını yere atıp kirlettin.
40 Yıktın bütün surlarını,
Viran ettin kalelerini.
41 Yoldan geçen herkes onu yağmaladı,
Yüzkarası oldu komşularına.
42 Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın,
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43 Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin,
Savaşta ona yan çıkmadın.
44 Görkemine son verdin,
Tahtını yere çaldın.
45 Gençlik günlerini kısalttın,
Onu utanca boğdun.

Sela

46 Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi gizleneceksin?
Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?
47 Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini,
Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!
48 Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,

89:27 Va.1:4-6

Ölüler diyarının pençesinden canını kurtaran?
Sela

49 Ya Rab, nerede o eski sevgin?
Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!
50-51 Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu,
Bütün halkların hakaretini bağrımda nasıl taşıdığımı,
Düşmanlarının hakaretini, ya RAB,
Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.

52 Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be!
Amin! Amin!

4.KİTAP

90

90. Mezmur

Tanrı adamı Musa'nın duası
1 Ya Rab, barınak oldun bize
Kuşaklar boyunca.
2 Dağlar var olmadan,
Daha evreni ve dünyayı yaratmadan,
Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

3 İnsanı toprağa döndürürsün,
"Ey insanoğulları, toprağa dönün!" diyerek.
4 Çünkü senin gözünde bin yıl
Geçmiş bir gün, dün gibi,
Bir gece nöbeti gibidir.
5 İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün,
Sabah biten ot misali:
6 Sabah filizlenir, büyür,
Akşam solar, kurur.

7 Eriyip bitiyoruz senin öfkenden,
Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.
8 Suçlarımızı önüne,
Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.

9 Gazabından kısalıyor günlerimiz,
Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.
10 Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor,
Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak;
En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor,
Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.

11 Kim bilir gazabının gücünü?
Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.
12 Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki,
Bilgelik kazanalım.

13 Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek?

90:4 2Pe.3:8

Acı kullarına!
14 Sabah bizi sevginle doyur,
Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.
15 Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa,
Kaç yıl çile çektirdinse,
O kadar sevindir bizi.
16 Yaptıkların kullarına,
Görkemin onların çocuklarına görünsün.
17 Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın.
Ellerimizin emeğini boşa çıkarma.
Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.

91

91. Mezmur

1 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan,
Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır.
2 "O benim sığınağım, kalemdir" derim RAB için,
"Tanrım'dır, O'na güvenirim."
3 Çünkü O seni avcı tuzağından,
Ölümcül hastalıktan kurtarır.
4 Seni kanatlarının altına alır,
Onların altına sığınırsın.
O'nun sadakati senin kalkanın, siperin olur.
5-6 Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
Ne gündüz uçan oktan,
Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan,
Ne de öğleyin yok eden kırgından.

7 Yanında bin kişi,
Sağında on bin kişi kırılsa bile,
Sana dokunmaz.
8 Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek,
Kötülerin cezasını göreceksin.

9 Sen RAB'bi kendine sığınak,
Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için,
10 Başına kötülük gelmeyecek,
Çadırına felaket yaklaşmayacak.
11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek,
Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.
12 Elleri üzerinde taşıyacaklar seni,
Ayağın bir taşa çarpmasın diye.
13 Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin,
Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.

14 "Beni sevdiği için
Onu kurtaracağım" diyor RAB,
"Beni iyi tanıdığı için
Ona kale olacağım.
15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım,
Sıkıntıda onun yanında olacağım,

91:11 Mat.4:5-6; Luk.4:10 **91:12** Mat.4:5-6; Luk.4:11 **91:13** Luk.10:19

Kurtarıp yücelteceğim onu.
16 Onu uzun ömürle doyuracak,
Ona kurtarışımı göstereceğim.”

92

92. Mezmur
Mezmur - Şabat Günü için ilahi
1-3 Ya RAB, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
Sabah sevgini,
Gece sadakatini,
On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!
4 Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB,
Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.

5 Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB,
Düşüncelerin ne derin!
6 Aptal insan bilemez,
Budala akıl erdiremez:
7 Kötüler mantar gibi bitse,
Suçlular pıtrak gibi açsa bile,
Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.
8 Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.

9 Ya RAB, düşmanların kesinlikle,
Evet, kesinlikle yok olacak,
Suç işleyen herkes dağılacak.
10 Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın,
Taze zeytinyağını başıma döktün.
11 Gözlerim düşmanlarımın bozgununu gördü,
Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.

12 Doğru insan hurma ağacı gibi serpilip gelişecek,
Lübnan sediri gibi yükselecek.
13 RAB'bin evinde dikilmiş olarak
Tanrımız'ın avlularında serpilip büyüyecek.
14 Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek,
Taptaze ve yeşil kalacaklar.
15 “RAB doğrudur! Kayamdır benim!
O'nda haksızlık bulunmaz!” diye duyuracaklar.

93

93. Mezmur
1 RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş,
Kudret giyinip kuşanmış.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
2 Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş,
Varlığın öncesizliğe uzanır.

3 Denizler gürlüyor, ya RAB,
Denizler gümbür gümbür gürlüyor,
Denizler dalgalarını çınlatıyor.

4 Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden,
Denizlerin azgın dalgalarından
Daha güçlüdür.

5 Koşulların hep geçerlidir;
Tapınağına kutsallık yaraşır
Sonsuza dek, ya RAB.

94

94. Mezmur

1 Ya RAB, öç alıcı Tanrı,
Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!
2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı,
Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!
3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB,
Ne zamana dek sevinip coşacak?

4 Ağızlarından küstahlık dökülüyor,
Suç işleyen herkes övünüyor.
5 Halkını eziyorlar, ya RAB,
Kendi halkına eziyet ediyorlar.
6 Dulu, garibi boğazlıyor,
Öksüzleri öldürüyorlar.
7 "RAB görmez" diyorlar,
"Yakup'un Tanrısı dikkat etmez."

8 Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin;
Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?
9 Kulağı yaratan işitmez mi?
Göze biçim veren görmez mi?
10 Ulusları yola getiren yargılamaz mı?
İnsanı eğiten bilmez mi?
11 RAB insanın düşüncelerinin
Boş olduğunu bilir.

12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin,
Yasanı öğrettiğin insana!
13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.
14 Çünkü RAB halkını reddetmez,
Kendi halkını terk etmez.
15 Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak,
Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.

16 Kötülere karşı beni kim savunacak?
Kim benim için suçlulara karşı duracak?
17 RAB yardımcım olmasaydı,
Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.
18 "Ayağım kayıyor" dediğimde,
Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.
19 Kaygılar içimi sarınca,

94:11 1Ko.3:20

Senin avutmaların gönlümü sevindirir.
20 Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi
Seninle bağdaşır mı?
21 Onlar doğruya karşı birleşiyor,
Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.
22 Ama RAB bana kale oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.
23 Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü
Kendi başlarına getirecek,
Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak,
Evet, köklerini kurutacak.

95

95. Mezmur
1 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım,
Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım,
2 Şükranla huzuruna çıkalım,
O'na sevinç ilahileri yükseltelim!
3 Çünkü RAB ulu Tanrı'dır,
Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.
4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir,
Dağların dorukları da O'nun.
5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı,
Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

6 Gelin, tapınalım, eğilelim,
Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.
7 Çünkü O Tanrımız'dır,
Bizse O'nun otlağının halkı,
Elinin altındaki koyunlarız.

Bugün sesini duyarsanız,
8 Meriva'da*, o gün çölde, Massa'da† olduğu gibi,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
9 Yaptıklarımı görmelerine karşın,
Ataларınız orada beni sınayıp denediler.
10 Kırk yıl o kuşaktan hep iğrendim,
"Yüreği kötü yola sapan bir halktır" dedim,
"Yollarımı bilmiyorlar."
11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim:
"Huzur diyarıma‡ asla girmeyecekler!"

96

96. Mezmur
(1Ta.16:23-33)
1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be!
Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin!
2 Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün,

95:7 İbr.3:7-11,15; 4:3,5,7 **95:8** Çık.17:1-7; Say.20:2-13 * **95:8** "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). † **95:8** "Massa": "Deneme" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). **95:11** Say.14:20-23; Yas.1:34-36 **95:11** Yas.12:9-10 ‡ **95:11** "Huzur diyarıma", yani "Vaat edilen toprağa" (bkz. Say.14:26-35; İbr.4:1-7).

Her gün duyurun kurtarışını!
3 Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara anlatın!

4 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer,
İlahlardan çok O'ndan korkulur.
5 Halkların bütün ilahları bir hiçtir,
Oysa gökleri yaratan RAB'dir.
6 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır,
Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.

7 Ey bütün halklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
8 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Sunular getirip avlularına girin!
9 Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!
Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!

10 Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
O halkları adaletle yargılar.
11 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü!
Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!
12-13 Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler!
O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları
Sevinçle haykıracak.
Çünkü O geliyor!
Yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyayı adaletle,
Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97

97. Mezmur

1 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü,
Bütün kıyı halkları sevinsin!
2 Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini,
Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.
3 Ateş yürüyor O'nun önünde,
Düşmanlarını yakıyor çevrede.
4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır,
Yeryüzü görüp titrer.
5 Dağlar balmumu gibi erir,
RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde.
6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur,
Bütün halklar görkemini görür.

7 Utansın puta tapanlar,
Değersiz putlarla övünenler!
RAB'be tapın, ey bütün ilahlar!
8 Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB,
Yahuda kentleri coşuyor.

96:7 1Ta.16:29-30; Mez.29:1-2 **96:12-13** Yşa.11:4; Va.19:11

9 Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi,
Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.

10 Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötülükten tiksinin.
O sadık kullarının canını korur,
Onları kötülerin elinden kurtarır.
11 Doğrulara ışık,
Temiz yüreklilere sevinç saçar.
12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun,
Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98

98. Mezmur
Mezmur
1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be.
Çünkü harikalar yaptı,
Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.
2 RAB ulusların gözü önüne serdi kurtarışını,
Zaferini bildirdi.
3 İsrail halkına sevgisini,
Sadakatini anımsadı;
Tanrımız'ın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.

4 Sevinç çığlıkları yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler!
Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın!
5 Lirle ezgiler sunun RAB'be,
Lir ve müzik eşliğinde!
6 Boru ve borazan eşliğinde
Sevinç çığlıkları atın Kral olan RAB'bin önünde.

7 Gürlesin deniz ve içindekiler,
Gürlesin yeryüzü ve üzerindekiler.
8-9 El çırpsın ırmaklar,
Sevinçle haykırsın dağlar
RAB'bin önünde!
Çünkü O geliyor
Yeryüzünü yönetmeye.
Dünyayı adaletle,
Halkları doğrulukla yönetecek.

99

99. Mezmur
1 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar!
Keruvlar arasında tahtına oturmuş,
Sarsılsın yeryüzü!
2 RAB Siyon'da uludur,
Yücedir O, bütün halklara egemendir.
3 Övsünler büyük, müthiş adını!
O kutsaldır.

4 Ey adaleti seven güçlü kral,
Eşitliği sen sağladın,

98:1 Mez.33:3; Yşa.42:10; Va.5:9-10 **99:1** Çık.25:22

Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.
5 Yüceltin Tanrımız RAB'bi,
Ayaklarının taburesi önünde tapının!
O kutsaldır.

6 Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi,
Samuel de O'nu adıyla çağıranlar arasındaydı.
RAB'be seslenirlerdi,
O da yanıtlardı.
7 Bulut sütunu içinden onlarla konuştu,
Uydular O'nun buyruklarına,
Kendilerine verdiği kurallara.

8 Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara;
Bağışlayıcı bir Tanrı oldun,
Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.
9 Tanrımız RAB'bi yüceltin,
Tapının O'na kutsal dağında!
Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

100

100. Mezmur

Mezmur - Şükretmek için
1 Ey bütün dünya, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin!
2 O'na neşeyle kulluk edin,
Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!

3 Bilin ki RAB Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz*,
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.

4 Kapılarına şükranla,
Avlularına övgüyle girin!
Şükredin O'na, adına övgüler sunun!

5 Çünkü RAB iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101

101. Mezmur

Davut'un mezmuru
1 Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım,
Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.
2 Dürüst davranmaya özen göstereceğim,
Ne zaman geleceksin bana?

Temiz bir yaşam süreceğim evimde,
3 Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim.
Tiksinirim döneklerin işinden,
Etkilemez beni.

99:7 Çık.33:9 * **100:3** "Biz de O'nunuz" ya da "Kendimiz değil". **100:5** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.106:1; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11

4 Uzak olsun benden sapıklık,
Tanımak istemem kötülüğü.
5 Yok ederim dostunu gizlice çekiştireni,
Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.

6 Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak,
Yanımda oturmalarını isterim;
Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.

7 Hilekâr evimde oturmayacak,
Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.
8 Her sabah ülkedeki kötüleri yok ederek
Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102

102. Mezmur

Zayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlumun duası
1 Ya RAB, duamı işit,
Yakarışım sana erişsin.
2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme,
Kulak ver sesime,
Seslenince yanıt ver bana hemen.

3 Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor,
Kemiklerim ateş gibi yanıyor.
4 Yüreğim kırgın yemiş ot gibi kurudu,
Ekmek yemeyi bile unuttum.
5 Bir deri bir kemiğe döndüm
Acı acı inlemekten.
6 Issız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum,
Viranelerdeki kukumav gibiyim.
7 Gözüme uyku girmiyor,
Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.
8 Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor,
Bana dil uzatanlar adımı lanet için kullanıyor.

9-10 Kızıp öfkelendiğin için
Külü ekmek gibi yiyor,
İçeceğime gözyaşı katıyorum.
Beni kaldırıp bir yana attın.
11 Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte,
Ot gibi sararmaktayım.

12 Ama sen, sonsuza dek tahtında otursun, ya RAB,
Ünün kuşaklar boyu sürer.
13 Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin,
Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.
14 Kulların onun taşlarından hoşlanır,
Tozunu bile severler.
15 Uluslar RAB'bin adından,
Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.

102:12 Ağı.5:19

16 Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak,
Görkem içinde görünecek.
17 Yoksulların duasına kulak verecek,
Yalvarışlarını asla hor görmeyecek.

18 Bunlar gelecek kuşak için yazılsın,
Öyle ki, henüz doğmamış insanlar
RAB'be övgüler sunsun.
19 RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı,
Göklerden yeryüzünü gözetledi,
20 Tutsakların iniltisini duymak,
Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.
21-22 Böylece halklar ve krallıklar
RAB'be tapınmak için toplanınca,
O'nun adı Siyon'da,
Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak.

23 RAB gücümü kırdı yaşam yolunda,
Ömrümü kısalttı.
24 "Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!" dedim.
"Senin yılların kuşaklar boyu sürer!

25 "Çok önceden attın dünyanın temellerini,
Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
26 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin,
Geçip gidecekler.
27 Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.
28 Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları,
Senin önünde duracak soyları."

103

103. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!
2 RAB'be övgüler sun, ey canım!
İyiliklerinin hiçbirini unutma!
3 Bütün suçlarını bağışlayan,
Bütün hastalıklarını iyileştiren,
4 Canını ölüm çukurundan kurtaran,
Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,
5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur,
Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.

6 RAB bütün düşkünlere
Hak ve adalet sağlar.
7 Kendi yöntemlerini Musa'ya,

102:25 İbr.1:10-12

İşlerini İsrailliler'e açıkladı.
8 RAB sevecen ve lütfedendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
9 Sürekli suçlamaz,
Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.
10 Bize günahlarımıza göre davranmaz,
Suçlarımızın karşılığını vermez.
11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.
12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa,
O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.
13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa,
RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.
14 Çünkü mayamızı bilir,
Toprak olduğumuzu anımsar.

15 İnsana gelince, ota benzer ömrü,
Kır çiçeği gibi serpilir;
16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider,
Bulunduğu yer onu tanımaz.
17-18 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever,
Antlaşmasına uyan
Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.

19 RAB tahtını göklere kurmuştur,
O'nun egemenliği her yeri kapsar.
20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri,
O'nun sözünü dinleyen,
Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!
21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler,
O'nun bütün göksel orduları,
İsteğini yerine getiren kulları!
22 RAB'be övgüler sunun,
Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104

104. Mezmur

1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
Ya RAB Tanrım, ne ulusun!
Görkem ve yücelik kuşanmışsın,
2 Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün.
Gökleri bir çadır gibi geren,
3 Evini yukarıdaki sular üzerine kuran,
Bulutları kendine savaş arabası yapan,
Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,
4 Rüzgarları kendine haberci,
Yıldırımları hizmetkâr eden sensin*.

103:8 Yak.5:11 **103:8** Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 145:8; Yoe.2:13; Yun.4:2 **104:4** İbr.1:7 * **104:4** "Rüzgarları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin" ya da "Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin".

5 Yeryüzünü temeller üzerine kurdun,
Asla sarsılmasın diye.
6 Engini ona bir giysi gibi giydirdin,
Sular dağların üzerinde durdu.
7 Sen kükreyince sular kaçtı,
Göğü gürletince hemen çekildi.
8 Dağları aşıp derelere aktı,
Onlar için belirlediğin yerlere doğru.
9 Bir sınır koydun önlerine,
Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.

10 Vadilerde fışkırttığın pınarlar,
Dağların arasından akar.
11 Bütün kır hayvanlarını suvarır,
Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.
12 Kuşlar yanlarında yuva kurar,
Dalların arasında ötüşürler.
13 Gökteki evinden dağları sularsın,
Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.

14 Hayvanlar için ot,
İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin;
İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,
15 Yüreklerini sevindiren şarabı,
Yüzlerini güldüren zeytinyağını,
Güçlerini artıran ekmeği hep sen verirsin.

16 RAB'bin ağaçları,
Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.
17 Kuşlar orada yuva yapar,
Leyleğin evi ise çamlardadır.
18 Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı,
Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır.
19 Mevsimleri göstersin diye ayı,
Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.
20 Karartırsın ortalığı, gece olur,
Başlar kıpırdamaya orman hayvanları.
21 Genç aslan av peşinde kükrer,
Tanrı'dan yiyecek ister.
22 Güneş doğunca
İnlerine çekilir, yatarlar.
23 İnsan işine gider,
Akşama dek çalışmak için.

24 Ya RAB, ne çok eserin var!
Hepsini bilgece yaptın;
Yeryüzü yarattıklarınla dolu.
25 İşte uçsuz bucaksız denizler,
İçinde kaynaşan sayısız canlılar,
Büyük küçük yaratıklar.
26 Orada gemiler dolaşır,

İçinde oynaşsın diye yarattığın Livyatan da orada.

27 Hepsi seni bekliyor,
Yiyeceklerini zamanında veresin diye.
28 Sen verince onlar toplar,
Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.
29 Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar,
Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.
30 Ruhun'u gönderince var olurlar,
Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.

31 RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün!
Sevinsin RAB yaptıklarıyla!
32 O bakınca yeryüzü titrer,
O dokununca dağlar tüter.
33 Ömrümce RAB'be ezgiler söyleyecek,
Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle öveceğim.
34 Düşüncem O'na hoş görünsün,
Sevincim RAB olsun!
35 Tükensin dünyadaki günahlılar,
Yok olsun artık kötüler!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
RAB'be övgüler sunun!

105

105. Mezmur
(1Ta.16:8-22)

1 RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını!
2 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün,
Bütün harikalarını anlatın!
3 Kutsal adıyla övünün,
Sevinsin RAB'be yönelenler!
4 RAB'be ve O'nun gücüne bakın,
Durmadan O'nun yüzünü arayın!
5-6 Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu,
Seçtiği Yakupoğulları,
O'nun yaptığı harikaları,
Olağanüstü işlerini
Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

7 Tanrımız RAB O'dur,
Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
8-9 O antlaşmasını,
Bin kuşak için verdiği sözü,
İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,
İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.
10-11 "Hakkınıza düşen mülk olarak
Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek,
Bunu Yakup için bir kural,

105:1 1Ta.16:8; Yşa.12:4 **105:8-9** Yar.12:7; 17:8 **105:8-9** Yar.26:3 **105:10-11** Yar.28:13

İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

12 O zaman bir avuç insandılar,
Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.
13 Bir ulustan öbürüne,
Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
14 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,
Onlar için kralları bile payladı:
15 “Meshettiklerime* dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin!” dedi.

16 Ülkeye kıtlık gönderdi,
Bütün yiyeceklerini yok etti.
17 Önlerinden bir adam göndermişti,
Köle olarak satılan Yusuf'tu bu.
18 Zincir vurup incittiler ayaklarını,
Demir halka geçirdiler boynuna,
19 Söyledikleri gerçekleşinceye dek,
RAB'bin sözü onu sınadı.
20 Kral adam gönderip Yusuf'u salıverdi,
Halklara egemen olan onu özgür kıldı.
21 Onu kendi sarayının efendisi,
Bütün varlığının sorumlusu yaptı;
22 Önderlerini istediği gibi eğitsin,
İleri gelenlerine akıl versin diye.

23 O zaman İsrail Mısır'a gitti,
Yakup Ham ülkesine yerleşti.
24 RAB halkını alabildiğine çoğalttı,
Düşmanlarından sayıca artırdı onları.
25 Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının:
Halkından tiksindiler,
Kullarına kurnazca davrandılar.

26 Kulu Musa'yı,
Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.
27 Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini,
Ham ülkesinde şaşılası işlerini.
28 Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB,
Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti.
29 Kana çevirdi sularını,
Öldürdü balıklarını.
30 Ülkede kurbağalar kaynaştı
Kralların odalarına kadar.
31 RAB buyurunca sinek sürüleri,
Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.
32 Dolu yağdırdı yağmur yerine,
Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.

105:14 Yar.20:3-7 **105:16** Yar.41:53-57 **105:17** Yar.37:28; 45:5 **105:18** Yar.39:20-40:23
105:20 Yar.41:14 **105:21** Yar.41:39-41 **105:23** Yar.46:6 **105:23** Yar.47:11 **105:24** Çık.1:7-14
105:26 Çık.3:1-4:17 **105:28** Çık.10:21-23 **105:29** Çık.7:17-21 **105:30** Çık.8:1-6 **105:31** Çık.8:20-24
105:31 Çık.8:16-17 **105:32** Çık.9:22-25

33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
Parçaladı ülkenin ağaçlarını.
34 O buyurunca çekirgeler,
Sayısız yavrular kaynadı.
35 Ülkenin bütün bitkilerini yediler,
Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.
36 RAB ülkede ilk doğanların hepsini,
İlk çocuklarını öldürdü.

37 İsrailliler'i ülkeden altın ve gümüşle çıkardı,
Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.
38 Onlar gidince Mısır sevindi,
Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine.
39 RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine,
Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.
40 İstediler, bıldırcın gönderdi,
Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.
41 Kayayı yardı, sular fışkırdı,
Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.
42 Çünkü kutsal sözünü,
Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı.

43 Halkını sevinç içinde,
Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkeden çıkardı.
44 Ulusların topraklarını verdi onlara.
Halkların emeğini miras aldılar;
45 Kurallarını yerine getirsinler,
Yasalarına uysunlar diye.

RAB'be övgüler sunun!

106

106. Mezmur
(1Ta.16:34-36)

1 Övgüler sunun, RAB'be!
RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
2 RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir,
Kim O'na yeterince övgü sunabilir?
3 Ne mutlu adalete uyanlara,
Sürekli doğru olanı yapanlara!

4 Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni,
Onları kurtardığında ilgilen benimle.
5 Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim,
Ulusunun sevincini,
Kendi halkının kıvancını paylaşayım.

105:34 Çık.10:12-15 **105:36** Çık.12:29 **105:37** Çık.12:33-36 **105:39** Çık.13:21-22 **105:40** Çık.16:2-15 **105:41** Çık.17:1-7; Say.20:2-13 **105:44** Yşu.11:16-23 **106:1** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 107:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11

6 Atalarımız gibi biz de günah işledik,
Suç işledik, kötülük ettik.
7 Atalarımız Mısır'dayken
Yaptığın harikaları anlamadı,
Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı,
Denizde, Kamış Denizi'nde* başkaldırdılar.
8 Buna karşın RAB gücünü göstermek için,
Adı uğruna kurtardı onları.
9 Kamış Denizi'ni azarladı, kurudu deniz,
Yürüdüler enginde O'nun öncülüğünde,
Çölde yürür gibi.
10 Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları,
Düşmanlarının pençesinden kurtardı.
11 Sular yuttu hasımlarını,
Hiçbiri kurtulmadı.
12 O zaman atalarımız O'nun sözlerine inandılar,
Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler.

13 Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular,
Öğüt vermesini beklemediler.
14 Özlemle kıvrandılar çölde,
Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.
15 Tanrı onlara istediklerini verdi,
Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.

16 Onlar ordugahlarında Musa'yı,
RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskanınca,
17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu,
Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı.
18 Ateş kavurdu onları izleyenleri,
Alev yaktı kötüleri.

19 Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de,
Dökme bir puta tapındılar.
20 Tanrı'nın yüceliğini,
Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.
21 Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı,
Mısır'da yaptığı büyük işleri,
22 Ham ülkesinde yarattığı harikaları,
Kamış Denizi kıyısında yaptığı müthiş işleri.
23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı,
Ama seçkin kulu Musa O'nun önündeki gedikte durarak,
Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu.

24 Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi,
Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.
25 Çadırlarında söylendiler,
Dinlemediler RAB'bin sesini.
26-27 Bu yüzden RAB elini kaldırdı
Ve çölde onları yere sereceğine,

106:7 Çık.14:10-12 **106:9** Çık.14:21-31 **106:12** Çık.15:1-21 **106:14** Say.11:4,33,34 **106:16** Say.16:1-35 **106:19** Çık.32:1-14 **106:24** Say.14:1-35 **106:26-27** Lev.26:33

Soylarını ulusların arasına saçacağına,
Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.

28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar,
Ölülere sunulan kurbanları yediler.
29 Öfkelendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla,
Salgın hastalık çıktı aralarında.
30 Ama Pinehas kalkıp araya girdi,
Felaketi önledi.
31 Bu doğruluk sayıldı ona,
Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.

32 Yine RAB'bi öfkelendirdiler Meriva suları yanında,
Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden;
33 Çünkü onu sinirlendirdiler,
O da düşünmeden konuştu.

34 RAB'bin onlara buyurduğu gibi
Yok etmediler halkları,
35 Tersine öteki uluslara karıştılar,
Onların törelerini öğrendiler.
36 Putlarına taptılar,
Bu da onlara tuzak oldu.
37 Oğullarını, kızlarını
Cinlere kurban ettiler.
38 Kenan putlarına kurban olsun diye
Oğullarının, kızlarının kanını,
Suçsuzların kanını döktüler;
Ülke onların kanıyla kirlendi.
39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar,
Vefasız duruma düştüler töreleriyle.

40 RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı,
Tiksindi kendi halkından.
41 Onları ulusların eline teslim etti.
Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.
42 Düşmanları onları ezdi,
Boyun eğdirdi hepsine.
43 RAB onları birçok kez kurtardı,
Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı
Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.
44 RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla
Yakarışlarını duyunca.
45 Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna,
Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından.
46 Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.

47 Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB,
Topla bizi ulusların arasından.
Kutsal adına şükredelim,

106:28 Say.25:1-13 **106:32** Say.20:2-13 **106:34** Hâk.2:1-3; 3:5-6 **106:37** 2Kr.17:17 **106:38** Say.35:33 **106:40** Hâk.2:14-18 **106:47** 1Ta.16:35-36; Mez.41:13

Yüceliğinle övünelim.

48 Öncesizlikten sonsuza dek,
İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!
Bütün halk, “Amin!” desin.
RAB'be övgüler olsun!

5.KİTAP

107

107. Mezmur

1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları,
Düşman pençesinden özgür kıldıkları,
3 Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden*,
Bütün ülkelerden topladıkları.

4 Issız çöllerde dolaştılar,
Yerleşecekleri kente giden bir yol bulamadılar.
5 Aç, susuz,
Sefil oldular.
6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
7 Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek,
Onlara doğru yolda öncülük etti.
8 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.
9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir,
Aç canı iyiliklerle doyurur.

10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar,
Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.
11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı,
Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin öğüdünü.
12 Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti,
Çöktüler, yardım eden olmadı.
13 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden;
14 Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan,
Kopardı zincirlerini.
15 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
16 Çünkü tunç kapıları kırdı,
Demir kapı kollarını parçaladı O.

17 Cezalarını buldu aptallar,
Suçları, isyanları yüzünden.
18 İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden,
Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.

107:1 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 118:1; 136:1; Yer.33:11 * **107:3** “Güneyden”: İbranice “Denizden”.

19 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
20 Sözünü gönderip iyileştirdi onları,
Kurtardı ölüm çukurundan.
21 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
22 Şükran kurbanları sunsunlar
Ve sevinç çığlıklarıyla duyursunlar O'nun yaptıklarını!

23 Gemilerle denize açılanlar,
Okyanuslarda iş yapanlar,
24 RAB'bin işlerini,
Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.
25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu,
Dalgalar şaha kalktı.
26 Göklere yükselip diplere indi gemiler,
Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,
27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler,
Ustalıkları işe yaramadı.
28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
29 Fırtınayı limanlığa çevirdi,
Yatıştı dalgalar;
30 Rahatlayınca sevindiler,
Diledikleri limana götürdü RAB onları.
31 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
32 Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda,
Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantısında.

33 Irmakları çöle çevirir,
Pınarları kurak toprağa,
34 Verimli toprağı çorak alana,
Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden.
35 Çölü su birikintisine çevirir,
Kuru toprağı pınara.
36 Açları yerleştirir oraya;
Oturacak bir kent kursunlar,
37 Tarlalar ekip bağlar diksinler,
Bol ürün alsınlar diye.
38 RAB'bin kutsamasıyla,
Çoğaldılar alabildiğine,
Eksiltmedi hayvanlarını.

39 Sonra azaldılar, alçaldılar,
Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.
40 RAB rezalet saçtı soylular üzerine,
Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.
41 Ama yoksulu sefaletten kurtardı,
Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.
42 Doğru insanlar görüp sevinecek,

107:40 Eyü.12:21,24

Kötülerse ağzını kapayacak.

43 Aklı olan bunları göz önünde tutsun,
RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108

108. Mezmur
(Mez.57:7-11; 60:5-12)
Ezgi - Davut'un mezmuru
1 Kararlıyım, ey Tanrı,
Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!
2 Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!
3 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB,
Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
4 Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!
6 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

7 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
"Şekem'i sevinçle bölüştürecek,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
8 Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
Efrayim miğferim,
Yahuda asam.
9 Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım*,
Filist'e zaferle haykıracağım."

10 Kim beni surlu kente götürecek?
Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?
11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
12 Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.
13 Tanrı'yla zafer kazanırız,
O çiğner düşmanlarımızı.

109

109. Mezmur
Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Ey övgüler sunduğum Tanrı,
Sessiz kalma!
2 Çünkü kötüler, yalancılar
Bana karşı ağzını açtı,
Karalıyorlar beni.

---

* **108:9** "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

3 Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp
Yok yere bana savaş açtılar.
4 Sevgime karşılık bana düşman oldular,
Bense dua etmekteyim.
5 İyiliğime kötülük,
Sevgime nefretle karşılık verdiler.

6 Kötü bir adam koy düşmanın başına,
Sağında onu suçlayan biri dursun!
7 Yargılanınca suçlu çıksın,
Duası bile günah sayılsın!
8 Ömrü kısa olsun,
Görevini bir başkası üstlensin!
9 Çocukları öksüz,
Karısı dul kalsın!
10 Çocukları avare gezip dilensin,
Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!
11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün,
Emeğini yabancılar yağmalasın!
12 Kimse ona sevgi göstermesin,
Öksüzlerine acıyan olmasın!
13 Soyu kurusun,
Bir kuşak sonra adı silinsin!
14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın,
Annesinin günahı silinmesin!
15 Günahları hep RAB'bin önünde dursun,
RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!
16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi,
Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula,
Yüreği kırık insana.
17 Sevdiği lanet başına gelsin!
Madem kutsamaktan hoşlanmıyor,
Uzak olsun ondan kutsamak!
18 Laneti bir giysi gibi giydi,
Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!
19 Bir giysi gibi onu örtünsün,
Bir kuşak gibi hep onu sarsın!*

20 Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere,
RAB böyle karşılık versin!
21 Ama sen, ey Egemen RAB,
Adın uğruna bana ilgi göster;
Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!
22 Çünkü düşkün ve yoksulum,
Yüreğim yaralı içimde.
23 Batan güneş gibi geçip gidiyorum,
Çekirge gibi silkilip atılıyorum.
24 Dizlerim titriyor oruç tutmaktan;
Bir deri bir kemiğe döndüm.

109:8 Elç.1:20 * **109:19** Bazı uzmanlara göre bu ayetler Davut'un düşmanlarının konuşmasıdır.

25 Düşmanlarıma yüzkarası oldum;
Beni görünce kafalarını sallıyorlar!

26 Yardım et bana, ya RAB Tanrım;
Kurtar beni sevgin uğruna!
27 Bilsinler bu işte senin elin olduğunu,
Bunu senin yaptığını, ya RAB!
28 Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni,
Bana saldıranlar utanacak,
Ben kulunsa sevineceğim.
29 Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar,
Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!

30 RAB'be çok şükredeceğim,
Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim;
31 Çünkü O yoksulun sağında durur,
Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110

110. Mezmur

Davut'un mezmuru
1 RAB Efendim'e:
"Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek*
Sağımda otur" diyor.

2 RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı,
Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!
3 Savaşacağın gün
Gönüllü gidecek askerlerin.
Seherin bağrından doğan çiy gibi
Kutsal giysiler içinde
Sana gelecek gençlerin.
4 RAB ant içti, kararından dönmez:
"Melkisedek düzeni uyarınca
Sonsuza dek kâhinsin sen!" dedi.

5 Rab senin sağındadır,
Kralları ezecek öfkelendiği gün.
6 Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak,
Dünyanın dört bucağında başları ezecek.
7 Yol kenarındaki dereden su içecek;
Bu yüzden başını dik tutacak.

111

111. Mezmur

1 Övgüler sunun RAB'be!

Doğru insanların toplantısında,
Topluluk içinde,

109:25 Mat.27:39; Mar.15:29 **110:1** Mat.22:44; Mar.12:36; Luk.20:42-43; Elç.2:34-35; 1Ko.15:25; Ef.1:18-22; Kol.3:1; İbr.1:13; 8:1-2; 10:12-13 * **110:1** "Ayaklarının altına serinceye dek": İbranice "Ayaklarına tabure yapıncaya dek". **110:4** İbr.5:6,9-10; 6:20; 7:17,21

Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim.
2 RAB'bin işleri büyüktür,
Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür.
3 O'nun yaptıkları yüce ve görkemlidir,
Doğruluğu sonsuza dek sürer.

4 RAB unutulmayacak harikalar yaptı,
O sevecen ve lütfedendir.
5 Kendisinden korkanları besler,
Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.
6 Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle
Gösterdi onlara işlerinin gücünü.

7 Yaptığı her işte sadık ve adildir,
Bütün koşulları güvenilirdir;
8 Sonsuza dek sürer,
Sadakat ve doğrulukla yapılır.
9 O halkının kurtuluşunu sağladı,
Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı.
Adı kutsal ve müthiştir.
10 Bilgeliğin temeli RAB korkusudur,
O'nun kurallarını yerine getiren herkes
Sağduyu sahibi olur.
O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112

112. Mezmur
1 Övgüler sunun RAB'be!

Ne mutlu RAB'den korkan insana,
O'nun buyruklarından büyük zevk alana!
2 Soyu yeryüzünde güç kazanacak,
Doğruların kuşağı kutsanacak.
3 Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden,
Sonsuza dek sürer doğruluğu.

4 Karanlıkta ışık doğar dürüstler için,
Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.
5 Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren,
İşlerini adaletle yürüten insana!
6 Asla sarsılmaz,
Sonsuza dek anılır doğru insan.

7 Kötü haberden korkmaz,
Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.
8 Gözü pektir, korku nedir bilmez,
Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.
9 Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır,
Gücü ve saygınlığı artar.
10 Kötü kişi bunu görünce kudurur,

111:10 Eyü.28:28; Özd.1:7; 9:10 **112:9** 2Ko.9:9

Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir.
Kötülerin dileği boşa çıkar.

113

113. Mezmur

1 Övgüler sunun RAB'be!

Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları,
RAB'bin adına övgüler sunun!

2 Şimdiden sonsuza dek
RAB'bin adına şükürler olsun!
3 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
RAB'bin adına övgüler sunulmalı!
4 RAB bütün uluslara egemendir,
Görkemi gökleri aşar.

5 Var mı Tanrımız RAB gibi,
Yücelerde oturan,
6 Göklerde ve yeryüzünde olanlara
Bakmak için eğilen?
7 Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;
8 Soylularla,
Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.
9 Kısır kadını evde oturtur,
Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar.

RAB'be övgüler sunun!

114

114. Mezmur

1 İsrail Mısır'dan çıktığında,
Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,
2 Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu,
İsrail de O'nun krallığı.

3 Deniz olanı görüp geri çekildi,
Şeria Irmağı tersine aktı.
4 Dağlar koç gibi,
Tepeler kuzu gibi sıçradı.

5 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın?
Ey Şeria, neden tersine aktın?
6 Ey dağlar, niçin koç gibi,
Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?

7-8 Titre, ey yeryüzü,
Kayayı havuza,
Çakmaktaşını pınara çeviren Rab'bin önünde,

113:7 1Sa.2:8 **114:1** Çık.12:51 **114:3** Çık.14:21 **114:3** Yşu.3:16 **114:7-8** Çık.17:1-7; Say.20:2-13

Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

115

115. Mezmur
(Mez.135:13-20)

1 Bizi değil, ya RAB, bizi değil,
Sevgin ve sadakatin uğruna,
Kendi adını yücelt!

2 Niçin uluslar:
"Hani, nerede onların Tanrısı?" desin.
3 Bizim Tanrımız göklerdedir,
Ne isterse yapar.
4 Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış,
İnsan elinin eseridir.
5 Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,
6 Kulakları var, duymazlar,
Burunları var, koku almazlar,
7 Elleri var, hissetmezler,
Ayakları var, yürümezler,
Boğazlarından ses çıkmaz.
8 Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak!

9 Ey İsrail halkı, RAB'be güven,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
10 Ey Harun soyu, RAB'be güven,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
11 Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

12 RAB bizi anımsayıp kutsayacak,
İsrail halkını,
Harun soyunu kutsayacak.
13 Küçük, büyük,
Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.

14 RAB sizi,
Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!
15 Yeri göğü yaratan RAB
Sizleri kutsasın.

16 Göklerin öteleri RAB'bindir,
Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.
17 Ölüler, sessizlik diyarına inenler,
RAB'be övgüler sunmaz;
18 Biziz RAB'bi öven,
Şimdiden sonsuza dek.

RAB'be övgüler sunun!

115:4 Mez.135:15-17; Va.9:20 **115:13** Va.11:18; 19:5

116

116. Mezmur

1 RAB'bi seviyorum,
Çünkü O feryadımı duyar.
2 Bana kulak verdiği için,
Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim.
3 Ölüm iplerine dolaşmıştım,
Ölüler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı,
Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.
4 O zaman RAB'bi adıyla çağırdım,
"Aman, ya RAB, kurtar canımı!" dedim.

5 RAB lütufkâr ve adildir,
Sevecendir Tanrımız.
6 RAB saf insanları korur,
Tükendiğim zaman beni kurtardı.
7 Ey canım, yine huzura kavuş,
Çünkü RAB sana iyilik etti.

8 Sen, ya RAB, canımı ölümden,
Gözlerimi yaştan,
Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
9 Yaşayanların diyarında,
RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.
10 İman ettim,
"Büyük acı çekiyorum" dediğim zaman bile*.
11 Şaşkınlık içinde,
"Bütün insanlar yalancı" dedim.

12 Ne karşılık verebilirim RAB'be,
Bana yaptığı onca iyilik için?
13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp
RAB'bi adıyla çağıracağım.
14 Bütün halkının önünde,
RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim.
15 RAB'bin gözünde değerlidir†
Sadık kullarının ölümü.
16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum;
Kulun, hizmetçinin oğluyum,
Sen çözdün bağlarımı.
17 Ya RAB, seni adınla çağırıp
Şükran kurbanı sunacağım.
18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim
Bütün halkının önünde,
19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında,
Senin orta yerinde, ey Yeruşalim!

RAB'be övgüler sunun!

116:10 2Ko.4:13 * **116:10** "İman ettim, 'Büyük acı çekiyorum' dediğim zaman bile" ya da "İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum" (bkz. 2Ko.4:13). † **116:15** "Değerlidir" ya da "Acıdır".

117

117. Mezmur

1 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!
2 Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür,
RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer.

RAB'be övgüler sunun!

118

118. Mezmur

1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
2 "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı.
3 "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu.
4 "Sonsuzdur sevgisi!" desin RAB'den korkanlar.

5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim;
Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.
6 RAB benden yana, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
7 RAB benden yana, benim yardımcım,
Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım.
8 RAB'be sığınmak
İnsana güvenmekten iyidir.
9 RAB'be sığınmak
Soylulara güvenmekten iyidir.

10 Bütün uluslar beni kuşattı,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
11 Kuşattılar, sardılar beni,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
12 Arılar gibi sardılar beni,
Ama diken ateşi gibi sönüverdiler;
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
13 İtilip kakıldım*, düşmek üzereydim,
Ama RAB yardım etti bana.
14 RAB gücüm ve ezgimdir,
O kurtardı beni.

15 Sevinç ve zafer çığlıkları
Çınlıyor doğruların çadırlarında:
"RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!
16 RAB'bin sağ eli üstündür,
RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!"
17 Ölmeyecek, yaşayacağım,
RAB'bin yaptıklarını duyuracağım.
18 RAB beni şiddetle yola getirdi,

117:1 Rom.15:10-11 **118:1** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 136:1; Yer.33:11 **118:6** İbr.13:6 * **118:13** Septuaginta, Süryanice "İtilip kakıldım", Masoretik metin "Beni itip kaktın". **118:14** Çık.15:2; Yşa.12:2

Ama ölüme terk etmedi.

19 Açın bana adalet kapılarını,
Girip RAB'be şükredeyim.

20 İşte budur RAB'bin kapısı!
Doğrular girebilir oradan.

21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,
Kurtarıcım oldun.
22 Yapıcıların reddettiği taş,
Köşenin baş taşı oldu.
23 RAB'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!
24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür,
Onun için sevinip coşalım!
25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi,
Ne olur, başarılı kıl bizi!

26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen!
Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.
27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi.
İplerle bağlayın bayram kurbanını†,
İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar.

28 Tanrım sensin, şükrederim sana,
Tanrım sensin, yüceltirim seni.

29 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.

119

119. Mezmur

*(ALEF)**

1 Ne mutlu yolları temiz olanlara,
RAB'bin yasasına göre yaşayanlara!
2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara,
Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!
3 Hiç haksızlık etmezler,
O'nun yolunda yürürler.
4 Koyduğun koşullara
Dikkatle uyulmasını buyurdun.
5 Keşke kararlı olsam
Senin kurallarına uymakta!
6 Hiç utanmayacağım,
Bütün buyruklarını izledikçe.
7 Şükredeceğim sana temiz yürekle,
Adil hükümlerini öğrendikçe.

118:22 Luk.20:17; Elç.4:11; 1Pe.2:7-8 **118:22** Mat.21:42; Mar.12:10-11 **118:25** Mat.21:9; Mar.11:9; Yu.12:13 **118:26** Mat.21:9; 23:39; Mar.11:9; Luk.13:35; 19:38; Yu.12:13 † **118:27** "İplerle bağlayın bayram kurbanını" ya da "Elinizde dallarla bayramı kutlayın". * **119:** Alef, beyt, vb. sözcükleri İbrani alfabesinin harfleridir. 119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiirdir.

8 Kurallarını yerine getireceğim,
Bırakma beni hiçbir zaman!

(BEYT)

9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar?
Senin sözünü tutmakla.
10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum,
İzin verme buyruklarından sapmama!
11 Aklımdan çıkarmam sözünü,
Sana karşı günah işlememek için.
12 Övgüler olsun sana, ya RAB,
Bana kurallarını öğret.
13 Ağzından çıkan bütün hükümleri
Dudaklarımla yineliyorum.
14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken,
Sanki benim oluyor bütün hazineler.
15 Koşullarını derin derin düşünüyorum,
Yollarını izlerken.
16 Zevk alıyorum kurallarından,
Sözünü unutmayacağım.

(GİMEL)

17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım,
Sözüne uyayım.
18 Gözlerimi aç,
Yasandaki harikaları göreyim.
19 Garibim bu dünyada,
Buyruklarını benden gizleme!
20 İçim tükeniyor,
Her an hükümlerini özlemekten.
21 Buyruklarından sapan
Lanetli küstahları azarlarsın.
22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri,
Çünkü öğütlerini tutuyorum.
23 Önderler toplanıp beni kötüleseler bile,
Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.
24 Öğütlerin benim zevkimdir,
Bana akıl verirler.

(DALET)

25 Toza toprağa serildim,
Sözün uyarınca yaşam ver bana.
26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın;
Kurallarını öğret bana!
27 Koşullarını anlamamı sağla ki,
Harikalarının üzerinde düşüneyim.
28 İçim eriyor kederden,
Sözün uyarınca güçlendir beni!
29 Yalan yoldan uzaklaştır,
Yasan uyarınca lütfet bana.
30 Ben sadakat yolunu seçtim,
Hükümlerini uygun gördüm.
31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB,
Utandırma beni!

32 İçime huzur verdiğin için
Buyrukların doğrultusunda koşacağım.
(HE)
33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB,
Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.
34 Anlamamı sağla, yasana uyayım,
Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.
35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana,
Çünkü yolundan zevk alırım.
36 Yüreğimi haksız kazanca değil,
Kendi öğütlerine yönelt.
37 Gözlerimi boş şeylerden† çevir,
Beni kendi yolunda yaşat.
38 Senden korkulması için
Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.
39 Korktuğum hakaretten uzak tut beni,
Çünkü senin ilkelerin iyidir.
40 Çok özlüyorum senin koşullarını!
Beni doğruluğunun içinde yaşat!
(VAV)
41 Bana sevgini göster, ya RAB,
Sözün uyarınca kurtar beni!
42 O zaman beni aşağılayanlara
Gereken yanıtı verebilirim,
Çünkü senin sözüne güvenirim.
43 Gerçeğini ağzımdan düşürme,
Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.
44 Yasana sürekli,
Sonsuza dek uyacağım.
45 Özgürce yürüyeceğim,
Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.
46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek,
Utanç duymayacağım.
47 Senin buyruklarından zevk alıyor,
Onları seviyorum.
48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına,
Derin derin düşünüyorum kurallarını.
(ZAYİN)
49 Kuluna verdiğin sözü anımsa,
Bununla umut verdin bana.
50 Acı çektiğimde beni avutan budur,
Sözün bana yaşam verir.
51 Çok eğlendiler küstahlar benimle,
Yine de yasandan şaşmadım.
52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca,
Avundum, ya RAB.
53 Çileden çıkıyorum,
Yasanı terk eden kötüler yüzünden.
54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu,
Konuk olduğum bu dünyada.

† **119:37** "Boş şeylerden" ya da "Değersiz putlardan".

55 Gece adını anarım, ya RAB,
Yasana uyarım.
56 Tek yaptığım,
Senin koşullarına uymak.

(HET)

57 Benim payıma düşen sensin, ya RAB,
Sözlerini yerine getireceğim, dedim.
58 Bütün yüreğimle sana yakardım.
Lütfet bana, sözün uyarınca.
59 Tuttuğum yolları düşündüm,
Senin öğütlerine göre adım attım.
60 Buyruklarına uymak için
Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
61 Kötülerin ipleri beni sardı,
Yasanı unutmadım.
62 Doğru hükümlerin için
Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
63 Dostuyum bütün senden korkanların,
Koşullarına uyanların.
64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB,
Kurallarını öğret bana!

(TET)

65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna,
Sözünü tuttun.
66 Bana sağduyu ve bilgi ver,
Çünkü inanıyorum buyruklarına.
67 Acı çekmeden önce yoldan sapardım,
Ama şimdi sözüne uyuyorum.
68 Sen iyisin, iyilik edersin;
Bana kurallarını öğret.
69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi,
Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.
70 Onların yüreği yağ bağladı,
Bense zevk alırım yasandan.
71 İyi oldu acı çekmem;
Çünkü kurallarını öğreniyorum.
72 Ağzından çıkan yasa benim için
Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.

(YOD)

73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi.
Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.
74 Senden korkanlar beni görünce sevinsin,
Çünkü senin sözüne umut bağladım.
75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir;
Bana acı çektirirken bile sadıksın.
76 Ben kuluna verdiğin söz uyarınca,
Sevgin beni avutsun.
77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım,
Çünkü yasandan zevk alıyorum.
78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için.
Bense senin koşullarını düşünüyorum.
79 Bana dönsün senden korkanlar,

Öğütlerini bilenler.
80 Yüreğim kusursuz uysun kuralларına,
Öyle ki, utanç duymayayım.

(KAF)

81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken,
Senin sözüne umut bağladım ben.
82 Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten,
"Ne zaman avutacaksın beni?" diye soruyorum.
83 Dumandan kararmış tuluma döndüm,
Yine de unutmuyorum kuralларını.
84 Daha ne kadar bekleyecek kulun?
Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
85 Çukur kazdılar benim için
Yasana uymayan küstahlar.
86 Bütün buyrukların güvenilirdir;
Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!
87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden,
Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.
88 Koru canımı sevgin uyarınca,
Tutayım ağzından çıkan öğütleri.

(LAMET)

89 Ya RAB, sözün
Göklerde sonsuza dek duruyor.
90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor,
Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor.
91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey
Sana kulluk ediyor.
92 Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı,
Çektiğim acılardan yok olurdum.
93 Koşullarını asla unutmayacağım,
Çünkü onlarla bana yaşam verdin.
94 Kurtar beni, çünkü seninim,
Senin koşullarına yöneldim.
95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken,
Ben senin öğütlerini inceliyorum.
96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm,
Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

97 Ne kadar severim yasanı!
Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.
98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar,
Çünkü her zaman aklımdadır onlar.
99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım,
Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.
100 Yaşlılardan daha bilgeyim,
Çünkü senin koşullarına uyuyorum.
101 Sakınırım her kötü yoldan,
Senin sözünü tutmak için.
102 Ayrılmam hükümlerinden,
Çünkü bana sen öğrettin.
103 Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma,

Baldan tatlı geliyor ağzıma!
104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum,
Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.
(NUN)
105 Sözün adımlarım için çıra,
Yolum için ışıktır.
106 Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim,
Andımı tutacağım.
107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB;
Koru hayatımı sözün uyarınca.
108 Ağzımdan çıkan içten övgüleri
Kabul et, ya RAB,
Bana hükümlerini öğret.
109 Hayatım her an tehlikede,
Yine de unutmam yasanı.
110 Kötüler tuzak kurdu bana,
Yine de sapmadım senin koşullarından.
111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır,
Yüreğimin sevincidir onlar.
112 Kararlıyım
Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.
(SAMEK)
113 Döneklerden tiksinir,
Senin yasanı severim.
114 Sığınağım ve kalkanım sensin,
Senin sözüne umut bağlarım.
115 Ey kötüler, benden uzak durun,
Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim.
116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım;
Umudumu boşa çıkarma!
117 Sıkı tut beni, kurtulayım,
Her zaman kurallarını dikkate alayım.
118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
Çünkü onların hileleri boştur.
119 Dünyadaki kötüleri cüruf gibi atarsın,
Bu yüzden severim senin öğütlerini.
120 Bedenim ürperiyor dehşetinden,
Korkuyorum hükümlerinden.
(AYİN)
121 Adil ve doğru olanı yaptım,
Gaddarların eline bırakma beni!
122 Güven altına al kulunun mutluluğunu,
Baskı yapmasın bana küstahlar.
123 Gözümün feri sönüyor,
Beni kurtarmanı,
Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.
124 Kuluna sevgin uyarınca davran,
Bana kurallarını öğret.
125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki,
Öğütlerini anlayabileyim.
126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır,

Yasanı çiğniyorlar.
127 Bu yüzden senin buyruklarını,
Altından, saf altından daha çok seviyorum;
128 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum,
Her yanlış yoldan tiksiniyorum.

(PE)

129 Harika öğütlerin var,
Bu yüzden onlara candan uyuyorum.
130 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,
Saf insanlara akıl verir.
131 Ağzım açık, soluk soluğayım,
Çünkü buyruklarını özlüyorum.
132 Bana lütufla bak,
Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca,
Hiçbir suç bana egemen olmasın.
134 Kurtar beni insan baskısından,
Koşullarına uyabileyim.
135 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine,
Kurallarını öğret bana.
136 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden,
Çünkü uymuyorlar yasana.

(SADE)

137 Sen adilsin, ya RAB,
Hükümlerin doğrudur.
138 Buyurduğun öğütler doğru
Ve tam güvenilirdir.
139 Gayretim beni tüketti,
Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.
140 Sözün çok güvenilirdir,
Kulun onu sever.
141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben,
Ama koşullarını unutmuyorum.
142 Adaletin sonsuza dek doğrudur,
Yasan gerçektir.
143 Sıkıntıya, darlığa düştüm,
Ama buyrukların benim zevkimdir.
144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur;
Bana akıl ver ki, yaşayayım.

(KOF)

145 Bütün yüreğimle haykırıyorum,
Yanıtla beni, ya RAB!
Senin kurallarına uyacağım.
146 Sana sesleniyorum,
Kurtar beni,
Öğütlerine uyayım.
147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim,
Senin sözüne umut bağladım.
148 Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye,
Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver,
Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!

150 Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar,
Yasandan uzaklaşıyorlar.
151 Oysa sen yakınsın, ya RAB,
Bütün buyrukların gerçektir.
152 Çoktan beri anladım
Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.

(REŞ)

153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni,
Çünkü yasanı unutmadım.
154 Davamı savun, özgür kıl beni,
Sözün uyarınca koru canımı.
155 Kurtuluş kötülerden uzaktır,
Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
156 Çok sevecensin, ya RAB,
Hükümlerin uyarınca koru canımı.
157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok,
Yine de sapmadım senin öğütlerinden.
158 Tiksinerek bakıyorum hainlere,
Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını,
Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
160 Sözlerinin temeli gerçektir,
Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

161 Yok yere zulmediyor bana önderler,
Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
162 Ganimet bulan biri gibi
Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
163 Tiksinir, iğrenirim yalandan,
Ama senin yasanı severim.
164 Doğru hükümlerin için
Seni günde yedi kez överim.
165 Yasanı sevenler büyük esenlik bulur,
Hiçbir şey sendeletmez onları.
166 Ya RAB, kurtarışına umut bağlar,
Buyruklarını yerine getiririm.
167 Öğütlerine candan uyar,
Onları çok severim.
168 Öğütlerini, koşullarını uygularım,
Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.

(TAV)

169 Feryadım sana erişsin, ya RAB,
Sözün uyarınca akıl ver bana!
170 Yalvarışım sana ulaşsın;
Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
171 Dudaklarımdan övgüler aksın,
Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün,
Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
173 Elin bana yardıma hazır olsun,
Çünkü senin koşullarını seçtim ben.

174 Kurtarışını özlüyorum, ya RAB,
Yasan zevk kaynağımdır.
175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım,
Hükümlerin bana yardımcı olsun.
176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum;
Kulunu ara,
Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120

120. Mezmur

Hac ilahisi*

1 Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim;
Yanıtladı beni.
2 Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan,
Aldatıcı dillerden!

3 Ey aldatıcı dil,
RAB ne verecek sana,
Daha ne verecek?
4 Yiğidin sivri oklarıyla
Retem çalısından alevli korlar!

5 Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki,
Kedar çadırları arasında oturdum.
6 Fazla kaldım
Barıştan nefret edenler arasında.
7 Ben barış yanlısıyım,
Ama söze başladığımda,
Onlar savaşa kalkıyor!

121

121. Mezmur

Hac ilahisi

1 Gözlerimi dağlara kaldırıyorum,
Nereden yardım gelecek?
2 Yeri göğü yaratan
RAB'den gelecek yardım.

3 O ayaklarının kaymasına izin vermez,
Seni koruyan uyuklamaz.
4 İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar.

5 Senin koruyucun RAB'dir,
O sağ yanında sana gölgedir.
6 Gündüz güneş,
Gece ay sana zarar vermez.

7 RAB her kötülükten seni korur,
Esirger canını.
8 Şimdiden sonsuza dek
RAB koruyacak gidişini, gelişini.

* **120:** "Hac İlahisi": Fısıh, Hasat, Çardak bayramlarını kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken söylenen ezgi.

122

122. Mezmur
Davut'un hac ilahisi
1 Bana: “RAB'bin evine gidelim” dendikçe
Sevinirim.
2 Ayaklarımız senin kapılarında,
Ey Yeruşalim!

3 Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir
Yeruşalim!
4 Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları,
İsrail'e verilen öğüt uyarınca,
RAB'bin adına şükretmek için.
5 Çünkü orada yargı tahtları,
Davut soyunun tahtları kurulmuştur.

6 Esenlik dileyin Yeruşalim'e:
“Huzur bulsun seni sevenler!
7 Surlarına esenlik,
Saraylarına huzur egemen olsun!”
8 Kardeşlerim, dostlarım için,
“Esenlik olsun sana!” derim.
9 Tanrımız RAB'bin evi için
İyilik dilerim sana.

123

123. Mezmur
Hac ilahisi
1 Gözlerimi sana kaldırıyorum,
Ey göklerde taht kuran!
2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin,
Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa,
Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar,
O bize acıyıncaya dek.

3 Acı bize, ya RAB, acı;
Gördüğümüz hakaret yeter de artar.
4 Rahat yaşayanların alayları,
Küstahların hakareti
Canımıza yetti.

124

124. Mezmur
Davut'un hac ilahisi
1 RAB bizden yana olmasaydı,
Desin şimdi İsrail:
2 RAB bizden yana olmasaydı,
İnsanlar bize saldırdığında,
3 Diri diri yutarlardı bizi,
Öfkeleri bize karşı alevlenince.
4 Sular silip süpürürdü bizleri,
Seller geçerdi üzerimizden.

5 Kabaran sular
Aşardı başımızdan.

6 Övgüler olsun
Bizi onların ağzına yem etmeyen RAB'be!
7 Bir kuş gibi
Kurtuldu canımız avcının tuzağından,
Kırıldı tuzak, kurtulduk.
8 Yeri göğü yaratan
RAB'bin adı yardımcımızdır.

125

125. Mezmur
Hac ilahisi
1 RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer,
Sarsılmaz, sonsuza dek durur.
2 Dağlar Yeruşalim'i nasıl kuşatmışsa,
RAB de halkını öyle kuşatmıştır,
Şimdiden sonsuza dek.

3 Kalmayacak kötülerin asası,
Doğruların payına düşen toprakta,
Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.
4 İyilik et, ya RAB,
İyilere, yüreği temiz olanlara.
5 Ama kendi halkından eğri yollara sapanları,
RAB kötü uluslarla birlikte kovacak.

İsrail'e esenlik olsun!

126

126. Mezmur
Hac ilahisi
1 RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince*,
Rüya gibi geldi bize.
2 Ağzımız gülüşlerle,
Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu.
"RAB onlar için büyük işler yaptı"
Diye konuşuldu uluslar arasında.
3 RAB bizim için büyük işler yaptı,
Sevinç doldu içimiz.

4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi,
Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.
5 Gözyaşları içinde ekenler,
Sevinç çığlıklarıyla biçecek;
6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan,
Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

* **126:1** "RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince" ya da "RAB Siyon'u eski gönencine kavuşturunca".

127

127. Mezmur
Süleyman'ın hac ilahisi
1 Evi RAB yapmazsa,
Yapıcılar boşuna didinir.
Kenti RAB korumazsa,
Bekçi boşuna bekler.
2 Boşuna erken kalkıp
Geç yatıyorsunuz.
Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler,
RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.

3 Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır,
Rahmin ürünü bir ödüldür.
4 Yiğidin elinde nasılsa oklar,
Öyledir gençlikte doğan çocuklar.
5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!
Kent kapısında* hasımlarıyla tartışırken
Utanç duymayacaklar.

128

128. Mezmur
Hac ilahisi
1 Ne mutlu RAB'den korkana,
O'nun yolunda yürüyene!

2 Emeğinin ürününü yiyeceksin,
Mutlu ve başarılı olacaksın.
3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak;
Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.
4 İşte RAB'den korkan kişi
Böyle kutsanacak.

5 RAB seni Siyon'dan kutsasın!
Yeruşalim'in gönencini göresin,
Bütün yaşamın boyunca!
6 Çocuklarının çocuklarını göresin!

İsrail'e esenlik olsun!

129

129. Mezmur
Hac ilahisi
1 Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar;
Şimdi söylesin İsrail:

2 “Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar,
Ama yenemediler beni.
3 Çiftçiler saban sürdüler sırtımda,
Upuzun iz bıraktılar.”
4 Ama RAB adildir,

* **127:5** “Kent kapısında”: Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

Kesti kötülerin bağlarını.

5 Siyon'dan nefret eden herkes
Utanç içinde geri çekilsin.
6 Damlardaki ota,
Büyümeden kuruyan ota dönsünler.
7 Orakçı avucunu,
Demetçi kucağını dolduramaz onunla.
8 Yoldan geçenler de,
“RAB sizi kutsasın,
RAB'bin adıyla sizi kutsarız” demezler.

130

130. Mezmur

Hac ilahisi

1 Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,
2 Sesimi işit, ya Rab,
Yalvarışıma iyi kulak ver!

3 Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan,
Kim ayakta kalabilir, ya Rab?
4 Ama sen bağışlayıcısın,
Öyle ki senden korkulsun.

5 RAB'bi gözlüyorum,
Canım RAB'bi gözlüyor,
Umut bağlıyorum O'nun sözüne.
6 Sabahı gözleyenlerden,
Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok,
Canım Rab'bi gözlüyor.

7 Ey İsrail, RAB'be umut bağla!
Çünkü RAB'de sevgi,
Tam kurtuluş vardır.
8 İsrail'i bütün suçlarından
Fidyeyle O kurtaracaktır.

131

131. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

1 Ya RAB, yüreğimde gurur yok,
Gözüm yükseklerde değil.
Büyük işlerle,
Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.
2 Tersine, ana kucağında sütten kesilmiş çocuk gibi,
Kendimi yatıştırıp huzur buldum,
Sütten kesilmiş çocuğa döndüm.
3 Ey İsrail, RAB'be umut bağla
Şimdiden sonsuza dek!

130:8 Mat.1:21; Tit.2:14

132

132. Mezmur
(2Ta.6:41-42)

Hac ilahisi

1-2 Ya RAB, Davut'un hatırı için,
Çektiği bütün zorlukları,
Sana nasıl ant içtiğini,
Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak adadığını anımsa:
3 “Evime gitmeyeceğim,
Yatağıma uzanmayacağım,
4 Gözlerime uyku girmeyecek,
Göz kapaklarım kapanmayacak,
5 RAB'be bir yer,
Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir konut buluncaya dek.”

6 Antlaşma Sandığı'nın* Efrata'da olduğunu duyduk,
Onu Yaar kırlarında bulduk.
7 “RAB'bin konutuna gidelim,
Ayağının taburesi önünde tapınalım” dedik.

8 Çık, ya RAB, yaşayacağın yere,
Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.
9 Kâhinlerin doğruluğu kuşansın,
Sadık kulların sevinç çığlıkları atsın.

10 Kulun Davut'un hatırı için,
Meshettiğin krala yüz çevirme.
11 RAB Davut'a kesin ant içti,
Andından dönmez:
“Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.
12 Eğer oğulların antlaşmama,
Vereceğim öğütlere uyarlarsa,
Onların oğulları da sonsuza dek
Senin tahtına oturacak.”

13 Çünkü RAB Siyon'u seçti,
Onu konut edinmek istedi.
14 “Sonsuza dek yaşayacağım yer budur” dedi,
“Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.
15 Çok bereketli kılacağım erzağını,
Yiyecekle doyuracağım yoksullarını.
16 Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini;
Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.
17 Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım,
Meshettiğim kralın soyunu
Işık olarak sürdüreceğim.
18 Düşmanlarını utanca bürüyeceğim,
Ama onun başındaki taç parıldayacak.”

132:6 2Ta.6:41-42 **132:11** 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12; Mez.89:3-4; Elç.2:30 **132:17** 1Kr.11:36; 15:4; 2Kr.8:19; 2Ta.21:7

133

133. Mezmur
Davut'un hac ilahisi
1 Ne iyi, ne güzeldir,
Birlik içinde kardeşçe yaşamak!
2 Başa sürülen değerli yağ gibi,
Sakaldan, Harun'un sakalından
Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.
3 Hermon Dağı'na yağan çiy
Siyon dağlarına yağıyor sanki.
Çünkü RAB orada bereketi,
Sonsuz yaşamı buyurdu.

134

134. Mezmur
Hac ilahisi
1 Ey sizler, RAB'bin bütün kulları,
RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler,
O'na övgüler sunun!
2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp
RAB'be övgüler sunun!

3 Yeri göğü yaratan
RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135

135. Mezmur
(Mez.115:4-11)
1-2 RAB'be övgüler sunun!
RAB'bin adına övgüler sunun,
Ey RAB'bin kulları!
Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda,
Tanrımız'ın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler,
Övgüler sunun!
3 RAB'be övgüler sunun,
Çünkü RAB iyidir.
Adını ilahilerle övün,
Çünkü hoştur bu.
4 RAB kendine Yakup soyunu,
Öz halkı olarak İsrail'i seçti.

5 Biliyorum, RAB büyüktür,
Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.
6 RAB ne isterse yapar,
Göklerde, yeryüzünde,
Denizlerde, bütün derinliklerde.
7 Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.

8 İnsanlardan hayvanlara dek

135:7 Yer.10:13; 51:16

Mısır'da ilk doğanları öldürdü.
9 Ey Mısır, senin orta yerinde,
Firavunla bütün görevlilerine
Belirtiler, şaşılası işler gösterdi.
10 Birçok ulusu bozguna uğrattı,
Güçlü kralları öldürdü:
11 Amorlu kral Sihon'u,
Başan Kralı Og'u,
Bütün Kenan kralların.
12 Toprakların mülk,
Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.

13 Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek,
Bütün kuşaklar seni anacak.
14 RAB halkını haklı çıkarır,
Kullarına acır.

15 Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış,
İnsan elinin eseridir.
16 Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,
17 Kulakları var, duymazlar,
Soluk alıp vermezler.
18 Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak!

19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun!
Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sun!
20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun!
RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar!
21 Yeruşalim'de oturan RAB'be
Siyon'dan övgüler sunulsun!

RAB'be övgüler sunun!

136

136. Mezmur

1 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur;
2 Şükredin tanrılar Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur;
3 Şükredin rabler Rabbi'ne,
Sevgisi sonsuzdur;

4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,
Sevgisi sonsuzdur;
5 Gökleri bilgece yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
6 Yeri sular üzerine yayana,
Sevgisi sonsuzdur;

135:15 Mez.115:4-7; Va.9:20 **136:1** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; Yer.33:11 **136:5** Yar.1:1 **136:6** Yar.1:2

7 Büyük ışıklar yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
8 Gündüze egemen olsun diye güneşi,
Sevgisi sonsuzdur;
9 Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;

10 Mısır'da ilk doğanları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
11-12 Güçlü eli, kudretli koluyla
Sevgisi sonsuzdur;
İsrail'i Mısır'dan çıkarana,
Sevgisi sonsuzdur;
13 Kamış Denizi'ni* ikiye bölene,
Sevgisi sonsuzdur;
14 İsrail'i ortasından geçirene,
Sevgisi sonsuzdur;
15 Firavunla ordusunu Kamış Denizi'ne dökene,
Sevgisi sonsuzdur;
16 Kendi halkını çölde yürütene,
Sevgisi sonsuzdur;
17 Büyük kralları vurana,
Sevgisi sonsuzdur;
18 Güçlü kralları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
19 Amorlu kral Sihon'u,
Sevgisi sonsuzdur;
20 Başan Kralı Og'u öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
21-22 Topraklarını mülk olarak,
Sevgisi sonsuzdur;
Kulu İsrail'e mülk verene,
Sevgisi sonsuzdur;

23 Düşkün günlerimizde bizi anımsayana,
Sevgisi sonsuzdur;
24 Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,
Sevgisi sonsuzdur;
25 Bütün canlılara yiyecek verene,
Sevgisi sonsuzdur;

26 Şükredin Göklerin Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur.

137

137. Mezmur

1 Babil ırmakları kıyısında oturup
Siyon'u andıkça ağladık;
2 Çevredeki kavaklara

136:7 Yar.1:16 **136:10** Çık.12:29 **136:11-12** Çık.12:51 **136:13** Çık.14:21-29 **136:19** Say.21:21-30 **136:20** Say.21:31-35

Lirlerimizi astık.
3 Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler,
Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor,
"Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!" diyorlardı.

4 Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini
El toprağında?
5 Ey Yeruşalim, seni unutursam,
Sağ elim kurusun.
6 Seni anmaz,
Yeruşalim'i en büyük sevincimden üstün tutmazsam,
Dilim damağıma yapışsın!

7 Yeruşalim'in düştüğü gün,
"Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!"
Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB.

8 Ey sen, yıkılası Babil kızı,
Bize yaptıklarını
Sana ödetecek olana ne mutlu!
9 Ne mutlu senin yavrularını tutup
Kayalarda parçalayacak insana!

138

138. Mezmur
Davut'un mezmuru
1 Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB,
İlahlar önünde seni ilahilerle överim.
2 Kutsal tapınağına doğru eğilir,
Adına şükrederim,
Sevgin, sadakatin için.
Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun.
3 Seslendiğim gün bana yanıt verdin,
İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.

4 Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü,
Çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler.
5 Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB,
Çünkü çok yücesin.

6 RAB yüksekse de,
Alçakgönüllüleri gözetir,
Küstahları uzaktan tanır.

7 Sıkıntıya düşersem, canımı korur,
Düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın,
Sağ elin beni kurtarır.
8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için.
Sevgin sonsuzdur, ya RAB,
Elinin eserini bırakma!

137:8 Va.18:6

139

139. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

1 Ya RAB, sınayıp tanıdın beni.
2 Oturup kalkışımı bilirsin,
Niyetimi uzaktan anlarsın.
3 Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin,
Bütün yaptıklarımdan haberin var.
4 Daha sözü ağzıma almadan,
Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.
5 Beni çepeçevre kuşattın,
Elini üzerime koydun.
6 Kaldıramam böylesi bir bilgiyi,
Başa çıkamam, erişemem.

7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan,
Nereye kaçabilirim huzurundan?
8 Göklere çıksam, oradasın,
Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın.
9 Seherin kanatlarını alıp uçsam,
Denizin ötesine konsam,
10 Orada bile elin yol gösterir bana,
Sağ elin tutar beni.
11 Desem ki, "Karanlık beni kaplasın,
Çevremdeki aydınlık geceye dönsün."
12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için,
Gece, gündüz gibi ışıldar,
Karanlıkla aydınlık birdir senin için.

13 İç varlığımı sen yarattın,
Annemin rahminde beni sen ördün.
14 Sana övgüler sunarım,
Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım.
Ne harika işlerin var!
Bunu çok iyi bilirim.
15 Gizli yerde yaratıldığımda,
Yerin derinliklerinde örüldüğümde,
Bedenim senden gizli değildi.
16 Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni;
Bana ayrılan günlerin hiçbiri gelmeden,
Hepsi senin kitabına yazılmıştı.
17 Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı,
Sayıları ne çok!
18 Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam.
Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.

19 Ey Tanrı, keşke kötüleri öldürsen!
Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!
20 Çünkü senin için kötü konuşuyorlar,
Adını kötüye kullanıyor düşmanların.
21 Ya RAB, nasıl tiksinmem senden tiksinenlerden?
Nasıl iğrenmem sana başkaldıranlardan?

22 Onlardan tümüyle nefret ediyor,
Onları düşman sayıyorum.
23 Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,
Sına beni, öğren kaygılarımı.
24 Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı,
Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140

140. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru
1 Ya RAB, kurtar beni kötü insandan,
Koru beni zorbadan.
2 Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar,
Savaşı sürekli körükler,
3 Yılan gibi dillerini bilerler,
Engerek zehiri var dudaklarının altında.
Sela*

4 Ya RAB, sakın beni kötünün elinden,
Koru beni zorbadan;
Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.
5 Küstahlar benim için tuzak kurdu,
Haydutlar ağ gerdi;
Yol kenarına kapan koydular benim için.
Sela

6 Sana diyorum, ya RAB: "Tanrım sensin."
Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.
7 Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım,
Savaş gününde başımı korudun.
8 Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB,
Tasarılarını ileri götürme!
Yoksa gurura kapılırlar.
Sela

9 Beni kuşatanların başını,
Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.
10 Kızgın korlar yağsın üzerlerine!
Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar,
Bir daha kalkamasınlar.
11 İftiracılara ülkede hayat kalmasın,
Felaket zorbaları amansızca avlasın.
12 Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur,
Yoksulları haklı çıkarır.
13 Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek,
Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141

141. Mezmur

Davut'un mezmuru
1 Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımıma koş!
Sana yakarınca sesime kulak ver!

140:3 Rom.3:13

2 Duam önünde yükselen buhur gibi,
El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!

3 Ya RAB, ağzıma bekçi koy,
Dudaklarımın kapısını koru!
4 Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin,
Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım;
Onların nefis yemeklerini tatmayayım.

5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır,
Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir,
Başım reddetmez onu.
Çünkü duam hep kötülere karşıdır.
6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca,
Dinleyecekler tatlı sözlerimi.

7 Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi,
Saçılmış kemiklerimiz ölüler diyarının ağzına.
8 Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB,
Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!
9 Koru beni kurdukları tuzaktan,
Suç işleyenlerin kapanlarından.
10 Ben güvenlik içinde geçip giderken,
Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142

142. Mezmur
Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua
1 Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be,
Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum.

2 Önüne döküyorum yakınmalarımı,
Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.
3 Bunalıma düştüğümde,
Gideceğim yolu sen bilirsin.
Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.
4 Sağıma bak da gör,
Kimse saymıyor beni,
Sığınacak yerim kalmadı,
Kimse aramıyor beni.

5 Sana haykırıyorum, ya RAB:
"Sığınağım,
Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin" diyorum.
6 Haykırışıma kulak ver,
Çünkü çok çaresizim;
Kurtar beni ardıma düşenlerden,
Çünkü benden güçlüler.
7 Çıkar beni zindandan,
Adına şükredeyim.
O zaman doğrular çevremi saracak,

141:2 Va.5:8 **142:** 1Sa.22:1; 24:3

Bana iyilik ettiğin için.

143

143. Mezmur

Davut'un mezmuru

1 Duamı işit, ya RAB,
Yalvarışlarıma kulak ver!
Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni!
2 Kulunla yargıya girme,
Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.

3 Düşman beni kovalıyor,
Ezip yere seriyor.
Çoktan ölmüş olanlar gibi,
Beni karanlıklarda oturtuyor.
4 Bu yüzden bunalıma düştüm,
Yüreğim perişan.

5 Geçmiş günleri anıyor,
Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor,
Ellerinin işine bakıp dalıyorum.
6 Ellerimi sana açıyorum,
Canım kurak toprak gibi sana susamış.

Sela*

7 Çabuk yanıtla beni, ya RAB,
Tükeniyorum.
Çevirme benden yüzünü,
Yoksa ölüm çukuruna inen ölülere dönerim.
8 Sabahları duyur bana sevgini,
Çünkü sana güveniyorum;
Bana gideceğim yolu bildir,
Çünkü duam sanadır.

9 Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB;
Sana sığınıyorum.
10 Bana istemini yapmayı öğret,
Çünkü Tanrım'sın benim.
Senin iyi Ruhun
Düz yolda bana öncülük etsin!

11 Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana,
Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.
12 Sevginden ötürü,
Öldür düşmanlarımı,
Yok et bütün hasımlarımı,
Çünkü senin kulunum ben.

144

144. Mezmur

Davut'un mezmuru

1 Ellerime vuruşmayı,

143:2 Rom.3:20; Gal.2:16

Parmaklarıma savaşmayı öğreten
Kayam RAB'be övgüler olsun!
2 O'dur benim vefalı dostum, kalem,
Kurtarıcım, kulem,
Kalkanım, O'na sığınırım;
O'dur halkları bana boyun eğdiren!

3 Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin,
İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?
4 İnsan bir soluğu andırır,
Günleri geçici bir gölge gibidir.

5 Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in,
Dokun dağlara, tütsünler.
6 Şimşek çaktır, dağıt düşmanı,
Savur oklarını, şaşkına çevir onları.
7 Yukarıdan elini uzat, kurtar beni;
Çıkar derin sulardan,
Al eloğlunun elinden.
8 Onların ağzı yalan saçar,
Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

9 Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim,
Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.
10 Sensin kralları zafere ulaştıran,
Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran.
11 Kurtar beni, özgür kıl
Eloğlunun elinden.
Onların ağzı yalan saçar,
Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

12 O zaman gençliğinde
Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız,
Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.
13 Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız;
Binlerce, on binlerce yavrulayacak
Çayırlarda davarlarımız.
14 Semiz olacak sığırlarımız;
Surlarımıza gedik açılmayacak,
İnsanlarımız sürgün edilmeyecek,
Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!

15 Ne mutlu bunlara sahip olan halka!
Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145

145. Mezmur

Davut'un övgü ilahisi
1 Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim,
Adını sonsuza dek öveceğim.
2 Seni her gün övecek,

144:3 Eyü.7:17-18; Mez.8:4

Adını sonsuza dek yüceltece̊ğim.
3 RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır,
Akıl ermez büyüklüğüne.

4 Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak,
Güçlü işlerin duyurulacak.
5 Düşüneceğim harika işlerini,
İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.
6 Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler,
Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.
7 Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,
Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.
8 RAB lütufkâr ve sevecendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
9 RAB herkese iyi davranır,
Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.

10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB,
Sadık kulların sana övgüler sunar.
11 Krallığının yüceliğini anlatır,
Kudretini konuşur;
12 Herkes senin gücünü,
Krallığının yüce görkemini bilsin diye.
13 Senin krallığın ebedi krallıktır,
Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer.

RAB verdiği bütün sözleri tutar,
Her davranışı sadıktır.
14 RAB her düşene destek olur,
İki büklüm olanları doğrultur.
15 Herkesin umudu sende,
Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin.
16 Elini açar,
Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.
17 RAB bütün davranışlarında adil,
Yaptığı bütün işlerde sevecendir.
18 RAB kendisine yakaran,
İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların,
Feryatlarını işitir, onları kurtarır.
20 RAB korur kendisini seven herkesi,
Yok eder kötülerin hepsini.

21 RAB'be övgüler sunsun ağzım!
Bütün canlılar O'nun kutsal adına,
Sonsuza dek övgüler dizsin.

146

146. Mezmur
1 RAB'be övgüler sunun!

145:8 Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; Yoe.2:13; Yun.4:2

Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.
2 Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak,
Var oldukça Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim.

3 Önderlere,
Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.
4 O son soluğunu verince toprağa döner,
O gün tasarıları da biter.

5 Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan insana,
Umudu Tanrısı RAB'de olana!
6 Yeri göğü,
Denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
Sonsuza dek güvenilir olan,
7 Ezilenlerin hakkını alan,
Açlara yiyecek sağlayan O'dur.

RAB tutsakları özgür kılar,
8 Körlerin gözünü açar,
İki büklüm olanları doğrultur,
Doğruları sever.
9 RAB garipleri korur,
Öksüze, dul kadına yardım eder,
Kötülerin yolunuysa saptırır.

10 RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon,
Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek.

RAB'be övgüler sunun!

147

147. Mezmur

1 RAB'be övgüler sunun!
Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle övmek!
O'na övgü yaraşır.
2 RAB yeniden kuruyor Yeruşalim'i,
Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini.
3 O kırık kalplileri iyileştirir,
Yaralarını sarar.
4 Yıldızların sayısını belirler,
Her birini adıyla çağırır.
5 Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür,
Sınırsızdır anlayışı.
6 RAB mazlumlara yardım eder,
Kötüleri yere çalar.

7 RAB'be şükran ezgileri okuyun,
Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.
8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan,
Yeryüzüne yağmur sağlayan,
Dağlarda ot bitiren.

147:4 Yşa.40:26

9 O yiyecek sağlar hayvanlara,
Bağrışan kuzgun yavrularına.
10 Ne atın gücünden zevk alır,
Ne de insanın yiğitliğinden* hoşlanır.
11 RAB kendisinden korkanlardan,
Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.

12 RAB'bi yücelt, ey Yeruşalim!
Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon!
13 Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar,
İçindeki halkı kutsar.
14 Sınırlarını esenlik içinde tutar,
Seni en iyi buğdayla doyurur.
15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir,
Sözü çarçabuk yayılır.
16 Yapağı gibi kar yağdırır,
Kırağıyı kül gibi saçar.
17 Aşağıya iri iri dolu savurur,
Kim dayanabilir soğuğuna?
18 Buyruk verir, eritir buzları,
Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.
19 Sözünü Yakup soyuna,
Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.
20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu,
Onlar O'nun ilkelerini bilmezler.

RAB'be övgüler sunun!

148

148. Mezmur

1 RAB'be övgüler sunun!
Göklerden RAB'be övgüler sunun,
Yücelerde O'na övgüler sunun!
2 Ey bütün melekleri, O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel orduları!
3 Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan bütün yıldızlar!
4 Ey göklerin gökleri
Ve göklerin üstündeki sular,
O'na övgüler sunun!
5 RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü O buyruk verince, var oldular;
6 Bozulmayacak bir kural koyarak,
Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.

7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun,
Ey deniz canavarları, bütün enginler,
8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar,
O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,
9 Dağlar, bütün tepeler,

* **147:10** "Yiğitliğinden": İbranice "Bacaklarından".

Meyve ağaçları, sedir ağaçları,
10 Yabanıl ve evcil hayvanlar,
Sürüngenler, uçan kuşlar,
11 Yeryüzünün kralları, bütün halklar,
Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,
12 Delikanlılar, genç kızlar,
Yaşlılar, çocuklar!
13 RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü yalnız O'nun adı yücedir.
O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir.
14 RAB kendi halkını güçlü kıldı,
Bütün sadık kullarına,
Kendisine yakın olan halka,
İsrailliler'e ün kazandırdı.

RAB'be övgüler sunun!

149

149. Mezmur

1 RAB'be övgüler sunun!
RAB'be yeni bir ezgi söyleyin,
Sadık kullarının toplantısında
O'nu ezgilerle övün!
2 İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun,
Siyon halkı Kralları'yla coşsun!
3 Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına,
Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler!

4 Çünkü RAB halkından hoşlanır,
Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.
5 Bu onurla mutlu olsun sadık kulları,
Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!
6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
Ellerinde iki ağızlı kılıçla
7 Uluslardan öç alsınlar,
Halkları cezalandırsınlar,
8 Kralarını zincire,
Soylularını prangaya vursunlar!
9 Yazılan kararı onlara uygulasınlar!
Bütün sadık kulları için onurdur bu.

RAB'be övgüler sunun!

150

150. Mezmur

1 RAB'be övgüler sunun!

Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun!
Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na!
2 Övgüler sunun O'na güçlü işleri için!
Övgüler sunun O'na eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!

3 Boru çalarak O'na övgüler sunun!
Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun!
4 Tef ve dansla O'na övgüler sunun!
Saz ve neyle O'na övgüler sunun!
5 Zillerle O'na övgüler sunun!
Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun!
6 Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun!

RAB'be övgüler sunun!

SÜLEYMAN'IN ÖZDEYİŞLERİ

GİRİŞ

Özdeyişler Kitabı deyimler ve özdeyişler biçiminde anlatılan ahlaksal ve dinsel öğretişlerin toplamıdır. Büyük bölümü günlük yaşamla ilgili konuları içerir. Kitap, "RAB korkusudur bilginin temeli" hatırlatmasıyla başlar (1:7). Sadece dinsel ahlak kurallarına dokunmakla kalmıyor, sağduyu ve örnek davranışlar üzerinde özellikle duruyor. Kitapta yer alan kısa deyimler, aklı başında kişilerin hangi durumda nasıl davranacaklarına ilişkin sezgi ve öğütleri açıklar. Bunların kimileri aile, kimileri de iş ilişkileriyle ilgilidir; yine kimileri toplumsal ilişkiler içinde önemli yer tutan görgü kurallarıyla, kimileri de kişisel özdenetimle ilgilidir. Kitapta çokça söz edilen konular arasında alçakgönüllülük, sabır, yoksulların hakkını gözetme ve dostlara sadakat anılabilir.

Ana Hatlar:

1:1-6 Sunuş
1:7-9:18 Bilgeliğin üstünlüğü
10:1-22:16 Süleyman'ın özdeyişleri
22:17-24:22 Bilgeden otuz öğüt
24:23-34 Bilgelerin öbür özdeyişleri
25:1-29:27 Süleyman'ın özdeyişlerinin ikinci bölümü
30:1-33 Agur'un özdeyişleri
31:1-9 Kral Lemuel'in özdeyişleri
31:10-31 Erdemli kadının özellikleri

Sunuş

1 Davut oğlu İsrail Kralı Süleyman'ın özdeyişleri:
2 Bu özdeyişler, bilgeliğe ve terbiyeye ulaşmak,
Akıllıca sözleri anlamak,
3 Başarıya götüren terbiyeyi edinip
Doğru, haklı ve adil olanı yapmak,
4 Saf kişiyi ihtiyatlı,
Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir.
5-6 Özdeyişlerle benzetmeleri,
Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için
Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın,
Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın.

Ayartmalardan Kaç

7 RAB korkusudur bilginin temeli.
Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.
8 Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver,
Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
9 Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk,
Boynun için gerdanlık olacaktır.
10 Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma.
11 Şöyle diyebilirler:
"Bizimle gel,
Adam öldürmek için pusuya yatalım,

1:1 1Kr.4:32 **1:7** Eyü.28:28; Mez.111:10; Özd.9:10

Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim.
12 Onları ölüler diyarı gibi diri diri,
Ölüm çukuruna inenler gibi
Bütünüyle yutalım.
13 Bir sürü değerli mal ele geçirir,
Evlerimizi ganimetle doldururuz.
14 Gel, sen de bize katıl,
Tek bir kesemiz olacak.”
15 Oğlum, böyleleriyle gitme,
Onların tuttuğu yoldan uzak dur.
16 Çünkü ayakları kötülüğe koşar,
Çekinmeden kan dökerler.
17 Kuşların gözü önünde ağ sermek boşunadır.
18 Başkasına pusu kuran kendi kurduğu pusuya düşer.
Yalnız kendi canıdır tuzağa düşürdüğü.
19 Haksız kazanca düşkün olanların sonu böyledir.
Bu düşkünlük onları canlarından eder.

Bilgeliğin Sesini Dinle

20 Bilgelik dışarıda yüksek sesle haykırıyor,
Meydanlarda sesleniyor.
21 Kalabalık sokak başlarında bağırıyor,
Kentin giriş kapılarında sözlerini duyuruyor:
22 “Ey budalalar, budalalığı ne zamana dek seveceksiniz?
Alaycılar ne zamana dek alay etmekten zevk alacak?
Akılsızlar ne zamana dek bilgiden nefret edecek?
23 Uyardığımda yola gelin, o zaman size yüreğimi açar,
Sözlerimi anlamanıza yardım ederim.
24 Ama sizi çağırdığım zaman beni reddettiniz.
Elimi uzattım, umursayan olmadı.
25 Duymazlıktan geldiniz bütün öğütlerimi,
Uyarılarımı duymak istemediniz.
26-27 Bu yüzden ben de felaketinize seveneceğim.
Belaya uğradığınızda,
Bela üzerinize bir fırtına gibi geldiğinde,
Bir kasırga gibi geldiğinde felaketiniz,
Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde,
Sizinle alay edeceğim.
28 O zaman beni çağıracaksınız,
Ama yanıtlamayacağım.
Var gücünüzle arayacaksınız beni,
Ama bulamayacaksınız.
29 Çünkü bilgiden nefret ettiniz.
RAB'den korkmayı reddettiniz.
30 Öğütlerimi istemediniz,
Uyarılarımın tümünü küçümsediniz.
31 Bu nedenle tuttuğunuz yolun meyvesini yiyeceksiniz,
Kendi düzenbazlığınıza doyacaksınız.
32 Bön adamlar dönekliklerinin kurbanı olacak.
Akılsızlar kaygısızlıklarının içinde yok olup gidecek.
33 Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak,

1:16 Yşa.59:7; Rom.3:15 **1:20** Özd.8:1-3

Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak.”

2

Bilgeliğin Yararları

1-2 Oğlum, bilgeliğe kulak verip
Yürekten akla yönelerek
Sözlerimi kabul eder,
Buyruklarımı aklında tutarsan,
3 Evet, aklı çağırır,
Ona gönülden seslenirsen,
4 Gümüş ararcasına onu ararsan,
Onu ararsan define arar gibi,
5 RAB korkusunu anlar
Ve Tanrı'yı yakından tanırsın.
6 Çünkü bilgeliğin kaynağı RAB'dir.
O'nun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.
7 Doğru kişileri başarıya ulaştırır,
Kalkanıdır dürüst yaşayanların.
8 Adil olanların adımlarını korur,
Sadık kullarının yolunu gözetir.
9 O zaman anlarsın her iyi yolu,
Neyin doğru, haklı ve adil olduğunu.
10 Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak,
Zevk alacaksın bilgiden.
11 Sağgörü sana bekçilik edecek
Ve akıl seni koruyacak.
12 Bunlar seni kötü yoldan,
Ahlaksızın sözlerinden kurtaracak.
13 Onlar ki karanlık yollarda yürümek için
Doğru yoldan ayrılırlar.
14 Kötülük yapmaktan hoşlanır,
Zevk alırlar kötülüğün aşırısından.
15 Yolları dolambaçlı,
Yaşayışları çarpıktır.
16-17 Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden,
Tanrı'nın önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından,
Sözleriyle yaltaklanan
Vefasız kadından seni kurtaracak.
18 O kadının evi insanı ölüme,
Yolları ölülere götürür.
19 Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez,
Yaşam yollarına erişmez.
20 Bu nedenle sen iyilerin yolunda yürü,
Doğruların izinden git.
21 Çünkü ülkede yaşayacak olan doğrulardır,
Dürüst kişilerdir orada kalacak olan.
22 Kötüler ülkeden sürülecek,
Hainler sökülüp atılacak.

3

Bilgenin Yolu

1 Oğlum, unutma öğrettiklerimi,

Aklında tut buyruklarımı.
2 Çünkü bunlar ömrünü uzatacak,
Yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır.
3 Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma,
Bağla onları boynuna,
Yaz yüreğinin levhasına.
4 Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde
Beğeni ve saygınlık kazanacaksın.
5 RAB'be güven bütün yüreğinle,
Kendi aklına bel bağlama.
6 Yaptığın her işte RAB'bi an,
O senin yolunu düze çıkarır.
7 Kendini bilge biri olarak görme,
RAB'den kork, kötülükten uzak dur.
8 Böylece bedenin sağlık
Ve ferahlık bulur.
9 Servetinle ve ürününün turfandasıyla
RAB'bi onurlandır.
10 O zaman ambarların tıka basa* dolar,
Teknelerin yeni şarapla dolup taşar.
11 Oğlum, RAB'bin terbiye edişini hafife alma,
O'nun azarlamasından usanma.
12 Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi,
Sevdiğini azarlar.

13 Bilgeliğe erişene,
Aklı bulana ne mutlu!
14 Gümüş kazanmaktansa onu kazanmak daha iyidir.
Onun yararı altından daha çoktur.
15 Daha değerlidir mücevherden,
Dileyeceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
16 Sağ elinde uzun ömür,
Sol elinde zenginlik ve onur vardır.
17 Yolları sevinç yollarıdır,
Evet, bütün yolları esenliğe çıkarır.
18 Bilgelik yaşam ağacıdır ona sarılanlara,
Ne mutlu ona sımsıkı tutunanlara!

19 RAB dünyanın temelini bilgelikle attı,
Gökleri akıllıca yerleştirdi.
20 Bilgisiyle enginler yarıldı,
Bulutlar suyunu verdi.
21 Oğlum, sağlam öğüde, sağgörüye tutun.
Sakın gözünü ayırma onlardan.
22 Onlar sana yaşam verecek
Ve boynuna güzel bir süs olacak.
23 O zaman güvenlik içinde yol alırsın,
Sendelemeden.
24 Korkusuzca yatar,
Tatlı tatlı uyursun.
25 Beklenmedik felaketten,

3:4 1Sa.2:26; Luk.2:52 **3:7** Rom.12:16 * **3:10** "Tıka basa" ya da "Tahılla". **3:11** İbr.12:5-6 **3:11** Eyü.5:17 **3:12** Va.3:19

Ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma.
26 Çünkü senin güvencen RAB'dir,
Tuzağa düşmekten seni O koruyacaktır.

27 Elinden geldikçe,
İyiliğe hakkı olanlardan iyiliği esirgeme.
28 Elinde varken komşuna,
"Bugün git, yarın gel, o zaman veririm" deme.
29 Sana güvenerek yanında yaşayan komşuna
Kötülük tasarlama.
30 Sana kötülük etmemiş biriyle
Yok yere çekişme.
31 Zorba kişiye imrenme,
Onun yollarından hiçbirini seçme.
32 Çünkü RAB sapkınlardan tiksinir,
Ama doğruların candan dostudur.
33 RAB kötülerin evini lanetler,
Doğruların oturduğu yeriyse kutsar.
34 RAB alaycılarla alay eder,
Ama alçakgönüllülere lütfeder.
35 Bilge kişiler onuru miras alacak,
Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

4

Bilgeliğin Üstünlüğü

1 Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin.
Dikkat edin ki anlayışlı olasınız.
2 Çünkü size iyi ders veriyorum,
Ayrılmayın öğrettiğimden.
3 Ben bir çocukken babamın evinde,
Annemin körpecik tek yavrusuyken,
4 Babam bana şunu öğretti:
"Söylediklerime yürekten sarıl,
Buyruklarımı yerine getir ki yaşayasın.
5 Bilgeliği ve aklı sahiplen,
Söylediklerimi unutma, onlardan sapma.
6 Bilgelikten ayrılma, o seni korur.
Sev onu, seni gözetir.
7 Bilgeliğe ilk adım onu sahiplenmektir.
Bütün servetine mal olsa da akla sahip çık.
8 Onu el üstünde tut, o da seni yüceltecek,
Ona sarılırsan seni onurlandıracak.
9 Başına zarif bir çelenk,
Görkemli bir taç giydirecektir."

10 Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki,
Uzasın ömrün.
11 Seni bilgelik yolunda eğitir,
Doğru yollara yöneltirim.
12 Ayakların takılmadan yürür,
Sürçmeden koşarsın.

3:34 Yak.4:6; 1Pe.5:5

13 Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma,
Onu uygula, çünkü odur yaşamın.
14 Kötülerin yoluna ayak basma,
Yürüme alçakların yolunda,
15 O yoldan sakın, yakınından bile geçme,
Yönünü değiştirip geç.
16 Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamaz onlar,
Uykuları kaçar saptırmadıkça birilerini.
17 Yedikleri ekmek kötülük,
İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür.
18 Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir,
Giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir.
19 Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir,
Neden tökezlediklerini bilmezler.
20 Oğlum, sözlerime dikkat et,
Dediklerime kulak ver.
21 Aklından çıkmasın bunlar,
Onları yüreğinde sakla.
22 Çünkü onları bulan için yaşam,
Bedeni için şifadır bunlar.
23 Her şeyden önce de yüreğini koru,
Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.
24 Yalan çıkmasın ağzından,
Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden.
25 Gözlerin hep ileriye baksın,
Dosdoğru önüne!
26 Gideceğin yolu düzle,
O zaman bütün işlerin sağlam olur.
27 Sapma sağa sola,
Ayağını kötülükten uzak tut.

5

Zinaya Karşı Uyarı

1 Oğlum, bilgeliğime dikkat et,
Akıllıca sözlerime kulak ver.
2 Böylelikle her zaman sağgörülü olur,
Dudaklarınla bilgiyi korursun.
3 Zina eden kadının bal damlar dudaklarından,
Ağzı daha yumuşaktır zeytinyağından.
4 Ama sonu pelinotu kadar acı,
İki ağızlı kılıç kadar keskindir.
5 Ayakları ölüme gider,
Adımları ölüler diyarına ulaşır.
6 Yaşama giden yolu hiç düşünmez,
Yolları dolaşıktır, ama farkında değil.
7 Oğlum, şimdi beni dinle,
Ağzımdan çıkan sözlerden ayrılma.
8 Öyle kadınlardan uzak dur,
Yaklaşma evinin kapısına.
9 Yoksa onurunu başkalarına,

4:26 İbr.12:12-13

Yıllarını bir gaddara kaptırırsın.
10 Varını yoğunu yer bitirir yabancılar,
Emeğin başka birinin evini bayındır kılar.
11 Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde,
Etin, bedenin tükendiğinde.
12 "Eğitilmekten neden bu kadar nefret ettim,
Yüreğim uyarıları neden önemsemedi?" dersin.
13 "Öğretmenlerimin sözünü dinlemedim,
Beni eğitenlere kulak vermedim.
14 Halkın ve topluluğun arasında
Tam bir yıkımın eşiğine gelmişim."
15 Suyu kendi sarnıcından,
Kendi kuyunun kaynağından iç.
16 Pınarların sokakları,
Akarsuların meydanları mı sulamalı?
17 Yalnız senin olsun onlar,
Paylaşma yabancılarla.
18 Çeşmen bereketli olsun
Ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol.
19 Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi,
Hep seni doyursun memeleri.
Aşkıyla sürekli coş.
20 Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın,
Neden başka birinin karısını koynuna alasın?
21 RAB insanın tuttuğu yolu gözler,
Attığı her adımı denetler.
22 Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek,
Günahının kemendi kıskıvrak bağlayacak onu.
23 Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak,
Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

6

Tuzaklara Dikkat Et!
1 Oğlum, eğer birine kefil oldunsa,
Onun borcunu yüklendinse,
2 Düştünse tuzağa kendi sözlerinle,
Ağzının sözleriyle yakalandınsa,
3 O kişinin eline düştün demektir.
Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar:
Git, yere kapan onun önünde,
Ona yalvar yakar.
4 Gözlerine uyku girmesin,
Ağırlaşmasın göz kapakların.
5 Avcının elinden ceylan gibi,
Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar kendini.

6 Ey tembel kişi, git, karıncalara bak,
Onların yaşamından bilgelik öğren.
7 Başkanları, önderleri ya da yöneticileri olmadığı halde,
8 Yazın erzaklarını biriktirirler,
Yiyeceklerini toplarlar biçim mevsiminde.

9 Ne zamana dek yatacaksın, ey tembel kişi?
Ne zaman kalkacaksın uykundan?
10 “Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım,
Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım” demeye kalmadan,
11 Yokluk bir haydut gibi,
Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

12 Ağzında yalanla dolaşan kişi,
Soysuz ve fesatçıdır.
13 Göz kırpar, bir sürü ayak oyunu,
El kol hareketleri yapar,
14 Ahlaksız yüreğinde kötülük tasarlar,
Çekişmeler yaratır durmadan.
15 Bu yüzden ansızın yıkıma uğrayacak,
Birdenbire çaresizce yok olacak.
16 RAB'bin nefret ettiği altı şey,
İğrendiği yedi şey vardır:
17 Gururlu gözler,
Yalancı dil,
Suçsuz kanı döken eller,
18 Düzenbaz yürek,
Kötülüğe seğirten ayaklar,
19 Yalan soluyan yalancı tanık
Ve kardeşler arasında çekişme yaratan kişi.

Zinaya Karşı Bir Uyarı Daha

20 Oğlum, babanın buyruklarına uy,
Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
21 Bunlar sürekli yüreğinin bağı olsun,
Tak onları boynuna.
22 Yolunda sana rehber olacak,
Seni koruyacaklar yattığın zaman;
Söyleşecekler seninle uyandığında.
23 Bu buyruklar sana çıra,
Öğretilenler ışıktır.
Eğitici uyarılar yaşam yolunu gösterir.
24 Seni kötü kadından,
Başka birinin karısının yaltaklanan dilinden
Koruyacak olan bunlardır.
25 Böyle kadınların güzelliği seni ayartmasın,
Bakışları seni tutsak etmesin.
26 Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır*,
Başkasının karısıyla yatmak da kişinin canına mal olur.
27 İnsan koynuna ateş alır da,
Giysisi yanmaz mı?
28 Korlar üzerinde yürür de,
Ayakları kavrulmaz mı?
29 Başkasının karısıyla yatan adamın durumu budur.
Böyle bir ilişkiye giren cezasız kalmaz.

6:10 Özd.24:33-34 * **6:26** “Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır” ya da “Çünkü fahişenin ücreti ancak bir somun ekmektir”.

30 Aç hırsız karnını doyurmak için çalıyorsa,
Kimse onu hor görmez.
31 Ama yakalanırsa, çaldığının yedi katını ödemek zorunda;
Varını yoğunu vermek anlamına gelse bile.
32 Zina eden adam sağduyudan yoksundur.
Yaptıklarıyla kendini yok eder.
33 Payına düşen dayak ve onursuzluktur,
Asla kurtulamaz utançtan.
34 Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini azdırır,
Öç alırken acımasız olur.
35 Hiçbir fidye kabul etmez,
Gönlünü alamazsın armağanların çokluğuyla.

7

1 Oğlum, sözlerimi yerine getir,
Aklında tut buyruklarımı.
2 Buyruklarımı yerine getir ki, yaşayasın.
Öğrettiklerimi gözünün bebeği gibi koru.
3 Onları yüzük gibi parmaklarına geçir,
Yüreğinin levhasına yaz.
4 Bilgeliğe, "Sen kızkardeşimsin",
Akla, "Akrabamsın" de.
5 Zina eden kadından,
Yaltaklanan ahlaksız kadından seni koruyacak olan bunlardır.

6 Evimin penceresinden,
Kafesin ardından dışarıyı seyrederken,
7 Bir sürü toy gencin arasında,
Sağduyudan yoksun bir delikanlı çarptı gözüme.
8-9 Akşamüzeri, alaca karanlıkta,
Akşam karanlığı çökerken,
O kadının oturduğu sokağa saptığını,
Onun evine yöneldiğini gördüm.
10 Derken kadın onu karşıladı,
Fahişe kılığıyla sinsice.
11 Yaygaracı, dik başlı biriydi kadın.
Bir an bile durmaz evde.
12 Kâh sokakta, kâh meydanlardadır.
Sokak başlarında pusuya yatar.
13 Delikanlıyı tutup öptü,
Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi:
14 "Esenlik kurbanlarımı kesmek zorundaydım,
Adak sözümü bugün yerine getirdim.
15 Bunun için seni karşılamaya, seni aramaya çıktım,
İşte buldum seni!
16 Döşeğime Mısır ipliğinden dokunmuş
Renkli örtüler serdim.
17 Yatağıma mür, öd
Ve tarçın serptim.
18 Haydi gel, sabaha dek doya doya sevişelim,
Aşktan zevk alalım.

19 Kocam evde değil,
Uzun bir yolculuğa çıktı.
20 Yanına para torbasını aldı,
Dolunaydan önce eve dönmeyecek."
21 Onu bir sürü çekici sözlerle baştan çıkardı,
Tatlı diliyle peşinden sürükledi.
22 Kesimevine götürülen öküz gibi
Hemen izledi onu delikanlı;
Tuzağa düşen geyik gibi,
23 Ciğerini bir ok delene kadar;
Kapana koşan bir kuş gibi,
Bunun yaşamına mal olacağını bilmeden.
24 Çocuklarım, şimdi dinleyin beni,
Kulak verin söylediklerime,
25 Sakın o kadına gönül vermeyin,
Onun yolundan gitmeyin.
26 Yere serdiği bir sürü kurbanı var,
Öldürdüğü kişilerin sayısı pek çok.
27 Ölüler diyarına giden yoldur onun evi,
Ölüm odalarına götürür.

8

Bilgeliğe Kulak Ver

1 Bilgelik çağırıyor,
Akıl sesini yükseltiyor.
2 Yol kenarındaki tepelerin başında,
Yolların birleştiği yerde duruyor o.
3 Kentin girişinde, kapıların yanında,
Sesini yükseltiyor:
4 "Ey insanlar, size sesleniyorum,
Çağrım insan soyunadır!
5 Ey bön kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin;
Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar!
6 Söylediğim yetkin sözleri dinleyin,
Ağzımı doğruları söylemek için açarım.
7 Ağzım gerçeği duyurur,
Çünkü dudaklarım kötülükten iğrenir.
8 Ağzımdan çıkan her söz doğrudur,
Yoktur eğri ya da sapık olanı.
9 Apaçıktır hepsi anlayana,
Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların.
10 Gümüş yerine terbiyeyi,
Saf altın yerine bilgiyi edinin.
11 Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir,
Dilediğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.

12 Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim.
Bilgi ve sağgörü bendedir.
13 RAB'den korkmak kötülükten nefret etmek demektir.
Kibirden, küstahlıktan,

8:1 Özd.1:20-21

Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim.
14 Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür.
Akıl ve güç kaynağı benim.
15 Krallar sayemde egemenlik sürer,
Hükümdarlar adil kurallar koyar.
16 Önderler, adaletle yöneten soylular
Sayemde yönetirler.
17 Beni sevenleri ben de severim,
Gayretle arayan beni bulur.
18 Zenginlik ve onur,
Kalıcı değerler ve bolluk bendedir.
19 Meyvem altından, saf altından,
Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.
20 Doğruluk yolunda,
Adaletin izinden yürürüm.
21 Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar,
Hazinelerini doldururum.
22 RAB yaratma işine başladığında
İlk beni yarattı,
23 Dünya var olmadan önce,
Ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım.
24 Enginler yokken,
Suları bol pınarlar yokken doğdum ben.
25-26 Dağlar daha oluşmadan,
Tepeler belirmeden,
RAB dünyayı, kırları
Ve dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum.
27 RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım,
Engin denizleri ufukla çevirdiğinde,
28 Bulutları oluşturduğunda,
Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde,
29 Sular buyruğundan öte geçmesinler diye
Denize sınır çizdiğinde,
Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde,
30 Baş mimar olarak O'nun yanındaydım.
Gün be gün sevinçle dolup taştım,
Huzurunda hep coştum.
31 O'nun dünyası mutluluğum,
İnsanları sevincimdi.
32 Çocuklarım, şimdi beni dinleyin:
Yolumu izleyenlere ne mutlu!
33 Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun,
Görmezlikten gelmeyin onları.
34 Beni dinleyen,
Her gün kapımı gözleyen,
Kapımın eşiğinden ayrılmayan kişiye ne mutlu!
35 Çünkü beni bulan yaşam bulur
Ve RAB'bin beğenisini kazanır.
36 Beni gözardı edense kendine zarar verir,
Benden nefret eden, ölümü seviyor demektir.”

8:22 Va.3:14-15

9

Bilgeliği mi, Akılsızlığı mı Seveceksin?

1 Bilgelik kendi evini yaptı,
Yedi direğini yonttu.
2 Hayvanlarını kesti,
Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu.
3 Kentin en yüksek noktalarına gönderdiği
Hizmetçileri aracılığıyla herkesi çağırıyor:
4-5 "Kim safsa buraya gelsin" diyor.
Sağduyudan yoksun olanlara da,
"Gelin, yiyeceklerimi yiyin,
Hazırladığım şaraptan için" diyor.
6 "Saflığı bırakın da yaşayın,
Aklın yolunu izleyin.

7 "Alaycıyı paylayan aşağılanmayı hak eder,
Kötü kişiyi azarlayan hakarete uğrar.
8 Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder.
Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
9 Bilge kişiyi eğitirsen
Daha bilge olur,
Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır.
10 RAB korkusudur bilgeliğin temeli.
Akıl Kutsal Olan'ı tanımaktır.
11 Benim sayemde günlerin çoğalacak,
Ömrüne yıllar katılacak.
12 Bilgeysen, bilgeliğinin yararı sanadır,
Alaycı olursan acısını yalnız sen çekersin."

13 Akılsız kadın yaygaracı
Ve saftır, hiçbir şey bilmez.
14-15 Evinin kapısında,
Kentin en yüksek yerinde bir iskemleye oturur;
Yoldan geçenleri,
Kendi yollarından gidenleri çağırmak için,
16 "Kim safsa buraya gelsin" der.
Sağduyudan yoksun olanlara da,
17 "Çalıntı su tatlı,
Gizlice yenen yemek lezzetlidir" der.
18 Ne var ki, evine girenler ölüme gittiklerini,
Ona konuk olanlar
Ölüler diyarının dibine indiklerini bilmezler.

10

Doğrulukla Kötülüğün Karşılaştırılması

1 Süleyman'ın özdeyişleri:
Bilge çocuk babasını sevindirir,
Akılsız çocuk annesini üzer.
2 Haksızca kazanılan servetin yararı yoktur,
Ama doğruluk ölümden kurtarır.

9:10 Eyü.28:28; Mez.111:10; Özd.1:7

3 RAB doğru kişiyi aç komaz,
Ama kötülerin isteğini boşa çıkarır.
4 Tembel eller insanı yoksullaştırır,
Çalışkan el zengin eder.
5 Aklı başında evlat ürünü yazın toplar,
Hasatta uyuyansa ailesinin yüzkarasıdır.
6 Bereket doğru kişinin başına yağar,
Kötülerse zorbalıklarını sözle gizler.
7 Doğrular övgüyle,
Kötüler nefretle anılır.
8 Bilge kişi buyrukları kabul eder,
Çenesi düşük ahmaksa yıkıma uğrar.
9 Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar,
Ama hileli yoldan giden açığa vurulacaktır.
10 Sinsice göz kırpan, acılara neden olur.
Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar*.
11 Doğru kişinin ağzı yaşam pınarıdır,
Kötülerse zorbalıklarını sözle gizlerler.
12 Nefret çekişmeyi azdırır,
Sevgi her suçu bağışlar.
13 Akıllı kişinin dudaklarından bilgelik akar,
Ama sağduyudan yoksun olan sırtına kötek yer.
14 Bilge kişi bilgi biriktirir,
Ahmağın ağzıysa onu yıkıma yaklaştırır.
15 Zenginin serveti onun kalesidir,
Fakirin yoksulluğu ise onu yıkıma götürür.
16 Doğru kişinin ücreti yaşamdır,
Kötünün geliriyse kendisine cezadır.
17 Terbiyeye kulak veren yaşam yolunu bulur.
Uyarıları reddedense başkalarını yoldan saptırır.
18 Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır.
İftira yayan akılsızdır.
19 Çok konuşanın günahı eksik olmaz,
Sağduyulu kişiyse dilini tutar.
20 Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir,
Kötünün niyetleriyse değersizdir.
21 Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler,
Ahmaklarsa sağduyu yoksunluğundan ölür.
22 RAB'bin bereketidir kişiyi zengin eden,
RAB buna dert katmaz.
23 Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir.
Aklı başında olanlar içinse bilgelik aynı şeydir.
24 Kötü kişinin korktuğu başına gelir,
Doğru kişiyse dileğine erişir.
25 Kasırga gelince kötü kişiyi silip götürür;
Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır.
26 Dişler için sirke,
Gözler için duman neyse,
Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir.

* **10:10** Masoretik metin "Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar" (bkz.10:8), Septuaginta "Cesaretle azarlayansa esenlik sağlar". **10:12** Yak.5:19-20; 1Pe.4:8

27 RAB korkusu ömrü uzatır,
Kötülerin yıllarıysa kısadır.
28 Doğrunun umudu onu sevindirir,
Kötünün beklentileriyse boşa çıkar.
29 RAB'bin yolu dürüst için sığınak,
Fesatçı içinse yıkımdır.
30 Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz,
Ama kötüler ülkede kalamaz.
31 Doğru kişinin ağzı bilgelik üretir,
Sapık dilse kesilir.
32 Doğru kişinin dudakları söylenecek sözü bilir,
Kötünün ağzındansa sapık sözler çıkar.

11

1 RAB hileli teraziden iğrenir,
Hilesiz tartıdansa hoşnut kalır.
2 Küstahlığın ardından utanç gelir,
Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir.
3 Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir,
Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür.
4 Gazap günü servet işe yaramaz,
Oysa doğruluk ölümden kurtarır.
5 Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler,
Kötü kişiyse kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer.
6 Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır,
Ama haini kendi hırsı ele verir.
7 Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur,
Güvendiği güç de biter.
8 Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur,
Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker.
9 Tanrısız kişi başkalarını ağzıyla yıkıma götürür,
Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
10 Doğruların başarısına kent bayram eder,
Kötülerin ölümüne sevinç çığlıkları atılır.
11 Dürüstlerin kutsamasıyla kent gelişir,
Ama kötülerin ağzı kenti yerle bir eder.
12 Başkasını küçük gören sağduyudan yoksundur,
Akıllı kişiyse dilini tutar.
13 Dedikoducu sır saklayamaz,
Oysa güvenilir insan sırdaş olur.
14 Yol göstereni olmayan ulus düşer,
Danışmanı bol olan zafere gider.
15 Yabancıya kefil olan mutlaka zarar görür,
Kefaletten kaçınan güvenlik içinde yaşar.
16 Sevecen kadın onur*,
Zorbalarsa yalnızca servet kazanır.
17 İyilikseverin yararı kendinedir,
Gaddarsa kendi başına bela getirir.

* **11:16** "Onur" sözcüğünden sonra Septuaginta'da şu tümceler geçiyor: "Ama doğruluktan nefret eden kadın onursuzluk tahtıdır. Tembeller servetten yoksun olur."

18 Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır,
Doğruluk ekenin ödülüyse güvenlidir.
19 Yürekten doğru olan yaşama kavuşur,
Kötülüğün ardından giden ölümünü hazırlar.
20 RAB sapık yürekliden iğrenir,
Dürüst yaşayandan hoşnut kalır.
21 Bilin ki, kötü kişi cezasız kalmaz,
Doğruların soyuysa kurtulur.
22 Sağduyudan yoksun kadının güzelliği,
Domuzun burnundaki altın halkaya benzer.
23 Doğruların isteği hep iyilikle sonuçlanır,
Kötülerin umutlarıysa gazapla.
24 Eliaçık olan daha çok kazanır,
Hak yiyenin sonuysa yoksulluktur.
25 Cömert olan bolluğa erecek,
Başkasına su verene su verilecek.
26 Halk buğday istifleyeni lanetler,
Ama buğday satanı kutsar.
27 İyiliği amaç edinen beğeni kazanır,
Kötülüğü amaç edinense kötülüğe uğrar.
28 Zenginliğine güvenen tepetaklak gidecek,
Oysa doğrular dalındaki yaprak gibi gelişecek.
29 Ailesine sıkıntı çektirenin mirası yeldir,
Ahmaklar da bilgelerin kulu olur.
30 Doğru kişinin işleri yaşam ağacının meyvesine benzer,
Bilge kişi insanları kazanır.
31 Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa,
Kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir.

12

1 Terbiye edilmeyi seven bilgiyi de sever,
Azarlanmaktan nefret eden budaladır.
2 İyi kişi RAB'bin lütfuna erer,
Ama düzenbazı RAB mahkûm eder.
3 Kötülük kişiyi güvenliğe kavuşturmaz,
Ama doğruların kökü kazılamaz.
4 Erdemli kadın kocasının tacıdır,
Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir.
5 Doğruların tasarıları adil,
Kötülerin öğütleri aldatıcıdır.
6 Kötülerin sözleri ölüm tuzağıdır,
Doğruların konuşmasıysa onları kurtarır.
7 Kötüler yıkılıp yok olur,
Doğru kişinin evi ayakta kalır.
8 Kişi sağduyusu oranında övülür,
Çarpık düşünceliyse küçümsenir.
9 Köle sahibi olup aşağılanan
Büyüklük taslayıp ekmeğe muhtaç olandan yeğdir.
10 Doğru kişi hayvanıyla ilgilenir,
Ama kötünün sevecenliği bile zalimcedir.

11:31 1Pe.4:18

11 Toprağını işleyenin ekmeği bol olur,
Hayal peşinde koşansa sağduyudan yoksundur.
12 Kötü kişi kötülerin ganimetini ister,
Ama doğru kişilerin kökü ürün verir.
13 Kötü kişinin günahlı sözleri kendisi için tuzaktır,
Ama doğru kişi sıkıntıyı atlatır.
14 İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar,
Elinin emeğine göre de karşılığını alır.
15 Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur,
Bilge kişiyse öğüde kulak verir.
16 Ahmak sinirlendiğini hemen belli eder,
Ama ihtiyatlı olan aşağılanmaya aldırmaz.
17 Dürüst tanık doğruyu söyler,
Yalancı tanıksa hile solur.
18 Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser,
Bilgelerin diliyse şifa verir.
19 Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır,
Oysa yalanın ömrü bir anlıktır.
20 Kötülük tasarlayanın yüreği hileci,
Barışı öğütleyenin yüreğiyse sevinçlidir.
21 Doğru kişiye hiç zarar gelmez,
Kötünün başıysa beladan kurtulmaz.
22 RAB yalancı dudaklardan iğrenir,
Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır.
23 İhtiyatlı kişi bilgisini kendine saklar,
Oysa akılsızın yüreği ahmaklığını ilan eder.
24 Çalışkanların eli egemenlik sürer,
Tembellikse köleliğe götürür.
25 Kaygılı yürek insanı çökertir,
Ama güzel söz sevindirir.
26 Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir,
Kötünün tuttuğu yolsa kendini saptırır.
27 Tembel kişi işini bitirmez*,
Oysa çalışkan değerli bir servet kazanır.
28 Doğru yol yaşam kaynağıdır,
Bu yol ölümsüzlüğe götürür.

13

1 Bilge kişi terbiye edilmeyi sever,
Alaycı kişi azarlansa da aldırmaz.
2 İyi insan ağzından çıkan sözler için ödüllendirilir,
Ama hainlerin soluduğu zorbalıktır.
3 Dilini tutan canını korur,
Ama boşboğazın sonu yıkımdır.
4 Tembel canının çektiğini elde edemez,
Çalışkanın istekleriyse tümüyle yerine gelir.
5 Doğru kişi yalandan nefret eder,
Kötünün sözleriyse iğrençtir, yüzkarasıdır.
6 Doğruluk dürüst yaşayanı korur,

* **12:27** "İşini bitirmez": İbranice "Avını pişirmez".

Kötülük günahkârı yıkar.
7 Kimi hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir,
Kimi serveti çokken kendini yoksul gösterir.
8 Kişinin serveti gün gelir canına fidye olur,
Oysa yoksul kişi tehdide aldırmaz.
9 Doğruların ışığı parlak yanar,
Kötülerin çırası söner.
10 Kibirden ancak kavga çıkar,
Öğüt dinleyense bilgedir.
11 Havadan kazanılan para yok olur,
Azar azar biriktirenin serveti çok olur.
12 Ertelenen umut hayal kırıklığına uğratır,
Yerine gelen dilekse yaşam verir.
13 Uyarılara kulak asmayan bedelini öder,
Buyruklara saygılı olansa ödülünü alır.
14 Bilgelerin öğrettikleri yaşam kaynağıdır,
İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
15 Sağduyulu davranış saygınlık kazandırır,
Hainlerin yoluysa yıkıma götürür*.
16 İhtiyatlı kişi işini bilerek yapar,
Akılsız kişiyse ahmaklığını sergiler.
17 Kötü ulak belaya düşer,
Güvenilir elçiyse şifa getirir.
18 Terbiye edilmeye yanaşmayanı
Yokluk ve utanç bekliyor,
Ama azara kulak veren onurlandırılır.
19 Yerine getirilen dilek mutluluk verir.
Akılsız kötülükten uzak kalamaz.
20 Bilgelerle oturup kalkan bilge olur,
Akılsızlarla dost olansa zarar görür.
21 Günahkârın peşini felaket bırakmaz,
Doğruların ödülüyse gönençtir.
22 İyi kişi torunlarına miras bırakır,
Günahkârın servetiyse doğru kişiye kalır.
23 Yoksulun tarlası bol ürün verebilir,
Ama haksızlık bunu alıp götürür.
24 Oğlundan değneği esirgeyen, onu sevmiyor demektir.
Seven baba özenle† terbiye eder.
25 Doğru kişinin yeterince yiyeceği vardır,
Kötünün karnıysa aç kalır.

14

1 Bilge kadın evini yapar,
Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar.
2 Doğru yolda yürüyen, RAB'den korkar,
Yoldan sapan, RAB'bi hor görür.
3 Ahmağın sözleri sırtına kötektir,
Ama bilgenin dudakları kendisini korur.

* **13:15** Septuaginta, Süryanice, Vulgata “Yıkıma götürür”, Masoretik metin “Sürer” ya da “Çetindir”.
† **13:24** “Özenle” ya da “Zamanında” veya “Erkenden”.

4 Öküz yoksa yemlik boş kalır,
Çünkü bol ürünü sağlayan öküzün gücüdür.
5 Güvenilir tanık yalan söylemez,
Yalancı tanıksa yalan solur.
6 Alaycı bilgeliği arasa da bulamaz,
Akıllı içinse bilgi edinmek kolaydır.
7 Akılsız kişiden uzak dur,
Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok.
8 İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne yapacağını bilmektir,
Akılsızların ahmaklığıysa aldanmaktır.
9 Ahmaklar suç sunusuyla* alay eder,
Dürüstler ise iyi niyetlidir.
10 Yürek kendi acısını bilir,
Sevinciniyse kimse paylaşmaz.
11 Kötü kişinin evi yerle bir edilecek,
Doğru kişinin konutuysa bayındır olacak.
12 Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür,
Ama sonu ölümdür.
13 Gülerken bile yürek sızlayabilir,
Sevinç bitince acı yine görünebilir.
14 Yüreği dönek olan tuttuğu yolun,
İyi kişi de yaptıklarının ödülünü alacaktır.
15 Saf kişi her söze inanır,
İhtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar.
16 Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır,
Akılsızsa büyüklük taslayıp kendine güvenir.
17 Çabuk öfkelenen ahmakça davranır,
Düzenbazdan herkes nefret eder.
18 Saf kişilerin mirası akılsızlıktır,
İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir.
19 Alçaklar iyilerin önünde,
Kötüler doğruların kapısında eğilirler.
20 Komşusu bile yoksulu sevmez,
Oysa zenginin dostu çoktur.
21 Komşuyu hor görmek günahtır,
Ne mutlu mazluma lütfedene!
22 Kötülük tasarlayan yolunu şaşırmaz mı?
Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır.
23 Her emek kazanç getirir,
Ama boş lakırdı yoksulluğa götürür.
24 Bilgelerin tacı servetleridir,
Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır†.
25 Dürüst tanık can kurtarır,
Yalancı tanık aldatıcıdır.
26 RAB'den korkan tam güvenliktedir,
RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır.
27 RAB korkusu yaşam kaynağıdır,
İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
28 Kralın yüceliği halkının çokluğuna bağlıdır,

* **14:9** "Suç sunusuyla" ya da "Suçla". **14:12** Özd.16:25 † **14:24** "Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır" ya da "Akılsızların çelengiyse ahmaklıktır".

Halk yok olursa hükümdar da mahvolur.
29 Geç öfkelenen akıllıdır,
Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir.
30 Huzurlu yürek bedenin yaşam kaynağıdır,
Hırs ise insanı için için yer bitirir.
31 Muhtacı ezen, Yaradanı'nı hor görüyor demektir.
Yoksula acıyansa Yaradan'ı yüceltir.
32 Kötü kişi uğradığı felaketle yıkılır,
Doğru insanın ölümde bile sığınacak yeri var.
33 Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde barınır,
Akılsızlar arasında bile kendini belli eder.
34 Doğruluk bir ulusu yüceltir,
Oysa günah herhangi bir halk için utançtır.
35 Kral sağduyulu kulunu beğenir,
Utanç getirene öfkelenir.

15

1 Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,
Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir.
2 Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır,
Akılsızın ağzındansa ahmaklık akar.
3 RAB'bin gözü her yerde olanı görür,
Kötüleri de iyileri de gözler.
4 Okşayıcı dil yaşam verir*,
Çarpık dilse ruhu yaralar.
5 Ahmak babasının uyarılarını küçümser,
İhtiyatlı kişi azara kulak verir.
6 Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir,
Kötünün geliriyse sıkıntı kaynağıdır.
7 Bilgelerin dudakları bilgi yayar,
Ama akılsızların yüreği öyle değildir.
8 RAB kötülerin kurbanından iğrenir,
Ama doğruların duası O'nu hoşnut eder.
9 RAB kötü kişinin yolundan iğrenir,
Doğruluğun ardından gideni sever.
10 Yoldan sapan şiddetle cezalandırılır
Ve azarlanmaktan nefret eden ölüme gider.
11 RAB, ölüm ve yıkım diyarında olup biteni bilir,
Nerde kaldı ki insanın yüreği!
12 Alaycı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz,
Bilgelere gidip danışmaz.
13 Mutlu yürek yüzü neşelendirir,
Acılı yürek ruhu ezer.
14 Akıllı yürek bilgi arar,
Akılsızın ağzıysa ahmaklıkla beslenir.
15 Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur,
Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyafettir.
16 Yoksul olup RAB'den korkmak,
Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir.

* **15:4** "Yaşam verir": İbranice "Yaşam ağacı".

17 Sevgi dolu bir ortamdaki sebze yemeği,
Nefret dolu bir ortamdaki besili danadan yeğdir.
18 Huysuz kişi çekişme yaratır,
Sabırlı kişi kavgayı yatıştırır.
19 Tembelin yolu dikenli çit gibidir,
Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer.
20 Bilge çocuk babasını sevindirir,
Akılsız çocuksa annesini küçümser.
21 Sağduyudan yoksun kişi ahmaklığıyla sevinir,
Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer.
22 Karşılıklı danışılmazsa tasarılar boşa çıkar,
Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır.
23 Uygun yanıt sahibini mutlu eder,
Yerinde söylenen söz ne güzeldir!
24 Sağduyulu kişi yukarıya, yaşama giden yoldadır,
Bu da ölüler diyarına inmesini önler.
25 RAB kibirlinin evini yıkar,
Dul kadının sınırını korur.
26 RAB kötünün tasarılarından iğrenir,
Temiz düşüncelerden hoşnut kalır†.
27 Kazanca düşkün kişi kendi evine sıkıntı verir,
Rüşvetten nefret edense rahat yaşar.
28 Doğru kişinin aklı yanıtını iyi tartar,
Kötünün ağzı kötülük saçar.
29 RAB kötülerden uzak durur,
Oysa doğruların duasını duyar.
30 Gülen gözler yüreği sevindirir,
İyi haber bedeni ferahlatır.
31 Yaşam veren uyarıları dinleyen,
Bilgeler arasında konaklar.
32 Terbiyeden kaçan kendine zarar verir,
Azara kulak verense sağduyu kazanır.
33 RAB korkusu bilgelik öğretir,
Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.

16

1 İnsan aklıyla çok şey tasarlayabilir,
Ama dilin vereceği yanıt RAB'dendir.
2 İnsan her yaptığını temiz sanır,
Ama niyetlerini tartan RAB'dir.
3 Yapacağın işleri RAB'be emanet et,
O zaman tasarıların gerçekleşir.
4 RAB her şeyi amacına uygun yapar,
Kötü kişinin yıkım gününü de O hazırlar.
5 RAB yüreği küstah olandan iğrenir,
Bilin ki, öyleleri cezasız kalmaz.
6 Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır,
RAB korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır.
7 RAB kişinin yaşayışından hoşnutsa

† **15:26** "Temiz düşüncelerden hoşnut kalır" ya da "Tatlı sözler temizdir".

Düşmanlarını bile onunla barıştırır.
8 Doğrulukla kazanılan az şey
Haksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir.
9 Kişi yüreğinde gideceği yolu tasarlar,
Ama adımlarını RAB yönlendirir.
10 Tanrı buyruklarını kralın ağzıyla açıklar,
Bu nedenle kral adaleti çiğnememelidir.
11 Doğru terazi ve baskül RAB'bindir,
Bütün tartı ağırlıklarını O belirler.
12 Krallar kötülükten iğrenir,
Çünkü tahtın güvencesi adalettir.
13 Kral doğru söyleyenden hoşnut kalır,
Dürüst konuşanı sever.
14 Kralın öfkesi ölüm habercisidir,
Ama bilge kişi onu yatıştırır.
15 Kralın yüzü gülüyorsa, yaşam demektir.
Lütfu son yağmuru getiren bulut gibidir.
16 Bilgelik kazanmak altından daha değerlidir,
Akla sahip olmak da gümüşe yeğlenir.
17 Dürüstlerin tuttuğu yol kötülükten uzaklaştırır,
Yoluna dikkat eden, canını korur.
18 Gururun ardından yıkım,
Kibirli ruhun ardından da düşüş gelir.
19 Mazlumlar arasında alçakgönüllü biri olmak,
Kibirlilerle çapul malı paylaşmaktan iyidir.
20 Öğüde kulak veren başarıya ulaşır,
RAB'be güvenen mutlu olur.
21 Bilge yüreklilere akıllı denir,
Tatlı söz ikna gücünü artırır.
22 Sağduyu, sahibine yaşam kaynağı,
Ahmaklıksa ahmaklara cezadır.
23 Bilgenin aklı diline yön verir,
Dudaklarının ikna gücünü artırır.
24 Hoş sözler petek balı gibidir,
Cana tatlı ve bedene şifadır.
25 Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür,
Ama sonu ölümdür.
26 Emekçinin iştahıdır onu çalıştıran,
Çünkü açlığı onu kamçılar.
27 Alçaklar başkalarına kötülük tasarlar,
Konuşmaları kavurucu ateş gibidir.
28 Huysuz kişi çekişmeyi körükler,
Dedikoducu can dostları ayırır.
29 Zorba kişi başkalarını ayartır
Ve onları olumsuz yola yöneltir.
30 Göz kırpmak düzenbazlığa,
Sinsi gülücükler kötülüğe işarettir.
31 Ağarmış saçlar onur tacıdır,
Doğru yaşayışla kazanılır.
32 Sabırlı kişi yiğitten üstündür,

16:25 Özd.14:12

Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür.
33 İnsan kura atar,
Ama her kararı RAB verir.

17

1 Huzur içinde kuru bir lokma,
Kavga ve ziyafet dolu evden iyidir.
2 Sağduyulu köle,
Ailesini utanca sokan oğula egemen olur
Ve kardeşlerle birlikte mirastan pay alır.
3 Altın ocakta, gümüş potada arıtılır,
Yüreği arıtansa RAB'dir.
4 Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler,
Yalancı da yıkıcı dile kulak verir.
5 Yoksulla alay eden, onu yaratanı hor görür.
Felakete sevinen cezasız kalmaz.
6 Torunlar yaşlıların tacıdır,
Çocukların övüncü anne babalarıdır.
7 Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa,
Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz.
8 Sahibinin gözünde rüşvet bir tılsımdır.
Ne yapsa başarılı olur.
9 Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar,
Olayı diline dolayansa can dostları ayırır.
10 Akıllı kişiyi azarlamak,
Akılsıza yüz darbe vurmaktan etkilidir.
11 Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir,
Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır.
12 Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak,
Yavrularından edilmiş dişi ayıyla karşılaşmaktan beterdir.
13 İyiliğin karşılığını kötülükle ödeyenin
Evinden kötülük eksik olmaz.
14 Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer,
Bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.
15 Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de
RAB'bi tiksindirir.
16 Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın?
Zaten sağduyudan yoksun!
17 Dost her zaman sever,
Kardeş sıkıntılı günde belli olur.
18 Sağduyudan yoksun kişi el sıkışıp
Başkasına kefil olur.
19 Başkaldırıyı seven kavgayı sever,
Kapısını yüksek yapan yıkımına davetiye çıkarır.
20 Sapık yürekli kişi iyilik beklememeli.
Diliyle aldatan da belaya düşer.
21 Akılsız kendisini doğurana derttir,
Ahmağın babası sevinç nedir bilmez.
22 İç ferahlığı sağlık getirir,
Ezik ruh ise bedeni yıpratır.
23 Kötü kişi adaleti saptırmak için

Gizlice rüşvet alır.
24 Akıllı kişi gözünü bilgelikten ayırmaz,
Akılsızın gözüyse hep sağda soldadır.
25 Akılsız çocuk babasına üzüntü,
Annesine acı verir.
26 Ne suçsuza ceza kesmek iyidir,
Ne de görevliyi dürüst davrandığı için dövmek...
27 Bilgili kişi az konuşur,
Akıllı kişi sakin ruhludur.
28 Çenesini tutup susan ahmak bile
Bilge ve akıllı sayılır.

18

1 Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir,
İyi öğüde hep karşı çıkar.
2 Akılsız kişi bir şey anlamaktan çok
Kendi düşüncelerini açmaktan hoşlanır.
3 Kötülüğü aşağılanma,
Ayıbı utanç izler.
4 Bilge kişinin ağzından çıkan sözler derin sular gibidir,
Bilgelik pınarı da coşkun bir akarsu.
5 Kötüyü kayırmak da,
Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.
6 Akılsızın dudakları çekişmeye yol açar,
Ağzı da dayağı davet eder.
7 Akılsızın ağzı kendisini mahveder,
Dudakları da canına tuzaktır.
8 Dedikodu tatlı lokma gibidir,
İnsanın ta içine işler.
9 İşini savsaklayan kişi
Yıkıcıya kardeştir.
10 RAB'bin adı güçlü kuledir,
Ona sığınan doğru kişi için korunaktır.
11 Zengin servetini bir kale,
Aşılmaz bir sur sanır.
12 Yürekteki gururu düşüş,
Alçakgönüllülüğü ise onur izler.
13 Dinlemeden yanıt vermek
Ahmaklık ve utançtır.
14 İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir.
Ama ezik ruh nasıl dayanabilir?
15 Akıllı kişi bilgiyi satın alır,
Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir.
16 Armağan, verenin yolunu açar
Ve kendisini büyüklerin önüne çıkartır.
17 Duruşmada ilk konuşan haklı görünür,
Başkası çıkıp onu sorgulayana dek.
18 Kura çekişmeleri sona erdirir,
Güçlü rakipleri uzlaştırır.
19 Gücenmiş kardeş surlu kentten daha zor elde edilir.
Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir.

20 İnsanın karnı ağzının meyvesiyle,
Dudaklarının ürünüyle doyar.
21 Dil ölüme de götürebilir, yaşama da;
Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır.
22 İyi bir eş bulan iyilik bulur
Ve RAB'bin lütfuna erer.
23 Yoksul acınma dilenir,
Zenginin yanıtıysa serttir.
24 Yıkıma götüren dostlar vardır*,
Ama öyle dost var ki, kardeşten yakındır insana.

19

1 Dürüst yaşayan bir yoksul olmak,
Yalancı bir akılsız olmaktan yeğdir.
2 Bilgisiz heves işe yaramaz,
Acelecilik insanı yanılgıya düşürür.
3 İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar,
Yine de içinden RAB'be öfkelenir.
4 Zenginlik dost üstüne dost kazandırır.
Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır.
5 Yalancı tanık cezasız kalmaz,
Yalan soluyan kurtulamaz.
6 Birçokları önemli kişinin gözüne girmek
Ve eli açık olanın dostu olmak ister.
7 Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse,
Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir.
Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar.
8 Sağduyulu olan canını sever,
Aklı izleyen bolluğa kavuşur.
9 Yalancı tanık cezasız kalmaz,
Yalan soluyan yok olur.
10 Akılsızın gösterişli bir yaşam sürmesi uygun değilse,
Kölelerin önderlere egemen olması
Hiç uygun değildir.
11 Sağduyulu kişi sabırlıdır,
Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.
12 Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,
Lütfuysa otların üzerine düşen çiy gibidir.
13 Akılsız çocuk babasının başına beladır,
Dırdır eden kadın sürekli damlayan su gibidir.
14 Ev ve servet babadan mirastır,
Ama sağduyulu kadın RAB'bin armağanıdır.
15 Tembellik insanı uyuşukluğa iter,
Haylaz kişi de aç kalır.
16 Tanrı buyruğuna uyan canını korur,
Gitmesi gereken yolları umursamayan ölür.
17 Yoksula acıyan kişi RAB'be ödünç vermiş olur,
Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir.
18 Henüz umut varken çocuğunu eğit,

* **18:24** "Yıkıma götüren dostlar vardır" ya da "Çok dostu olan yıkıma gider".

Onun yıkımına neden olma.
19 Huysuz insan cezasını çekmelidir.
Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı şeyi yapman gerekir.
20 Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki,
Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın.
21 İnsan yüreğinde çok şey tasarlar,
Ama gerçekleşen, RAB'bin amacıdır.
22 İnsandan istenen vefadır,
Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir.
23 RAB korkusu
Doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur.
24 Tembel sahana daldırdığı elini
Ağzına geri götürmek bile istemez.
25 Alaycıyı döversen bön kişi ibret alır,
Akıllı kişiyi azarlarsan bilgisine bilgi katar.
26 Babasına saldıran, annesini kovan çocuk,
Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır.
27 Oğlum, uyarılara kulağını tıkarsan,
Bilgi kaynağı sözlerden saparsın.
28 Niyeti bozuk tanık adaletle eğlenir,
Kötülerin ağzı fesatla beslenir.
29 Alaycılar için ceza,
Akılsızların sırtı için kötek hazırdır.

20

1 Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar,
Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir.
2 Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,
Onu kızdıran canından olur.
3 Kavgadan kaçınmak insan için onurdur,
Oysa her ahmak tartışmaya hazırdır.
4 Sonbaharda çift sürmeyen tembel,
Hasatta aradığını bulamaz.
5 İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir,
Akıllı kişi onları açığa çıkarır.
6 İnsanların çoğu, "Vefalıyım" der.
Ama sadık birini kim bulabilir?
7 Doğru ve dürüst bir babaya
Sahip olan çocuklara ne mutlu!
8 Yargı kürsüsünde oturan kral,
Kötülüğü gözleriyle ayıklar.
9 Kim, "Yüreğimi pak kıldım,
Günahımdan arındım" diyebilir?
10 RAB hileli tartıdan da, hileli ölçüden de tiksinir.
11 Çocuk bile eylemleriyle kendini belli eder,
Yaptıkları pak ve doğru mu, değil mi, anlaşılır.
12 İşiten kulağı da gören gözü de
RAB yaratmıştır.
13 Uykuyu seversen yoksullaşırsın,
Uyanık durursan ekmeğin bol olur.

14 Alıcı, “İşe yaramaz, işe yaramaz” der,
Ama alıp gittikten sonra aldığıyla övünür.
15 Bol bol altının, mücevherin olabilir,
Ama bilgi akıtan dudaklar daha değerlidir.
16 Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al;
Bir yabancı için yapıyorsa bunu,
Giysisini rehin tut.
17 Hileyle kazanılan yiyecek insana tatlı gelir,
Ama sonra ağza dolan çakıl gibidir.
18 Tasarılarını danışarak yap,
Yöntemlere uyarak savaş.
19 Dedikoducu sır saklayamaz,
Bu nedenle ağzı gevşek olanla arkadaşlık etme.
20 Annesine ya da babasına sövenin
Işığı zifiri karanlıkta sönecek.
21 Tez elde edilen mirasın
Sonu bereketli olmaz.
22 “Bu kötülüğü sana ödeteceğim” deme;
RAB'bi bekle, O seni kurtarır.
23 RAB hileli tartıdan tiksinir,
Hileli teraziden hoşlanmaz.
24 İnsanın adımlarını RAB yönlendirir;
Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl anlayabilir?
25 Düşünmeden adakta bulunmak
Sakıncalıdır.
26 Bilge kral kötüleri ayıklar,
Harman döver gibi cezalandırır.
27 İnsanın ruhu RAB'bin ışığıdır,
İç varlığın derinliklerine işler.
28 Sevgi ve sadakat kralın güvencesidir.
Onun tahtını sağlamlaştıran sevgidir.
29 Gençlerin görkemi güçleri,
Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır.
30 Yaralayan darbeler kötülüğü temizler,
Kötek iç varlığın derinliklerini paklar.

21

1 Kralın yüreği RAB'bin elindedir,
Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir.
2 İnsan izlediği her yolun doğru olduğunu sanır,
Ama niyetlerini tartan RAB'dir.
3 RAB kendisine kurban sunulmasından çok,
Doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister.
4 Küstah bakışlar ve kibirli yürek
Kötülerin çırası ve günahıdır.
5 Çalışkanın tasarıları hep bollukla,
Her türlü acelecilik hep yoklukla sonuçlanır.
6 Yalan dolanla yapılan servet,
Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır.
7 Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür,
Çünkü doğru olanı yapmaya yanaşmazlar.

8 Suçlunun yolu dolambaçlı,
Pak kişinin yaptıklarıysa dosdoğrudur.
9 Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa,
Damın köşesinde oturmak yeğdir.
10 Kötünün can attığı kötülüktür,
Hiç kimseye acımaz.
11 Alaycı cezalandırılınca bön kişi akıllanır,
Bilge olan öğretilenden bilgi kazanır.
12 Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözler
Ve kötüleri yıkıma uğratır.
13 Yoksulun feryadına kulağını tıkayanın
Feryadına yanıt verilmeyecektir.
14 Gizlice verilen armağan öfkeyi,
Koyna sokuşturulan rüşvet de kızgın gazabı yatıştırır.
15 Hak yerine gelince doğru kişi sevinir,
Fesatçı dehşete düşer.
16 Sağduyudan uzaklaşan,
Kendini ölüler arasında bulur.
17 Zevkine düşkün olan yoksullaşır,
Şaraba ve zeytinyağına düşkün kişi de zengin olmaz.
18 Kötü kişi doğru kişinin fidyesidir,
Hain de dürüstün.
19 Çölde yaşamak,
Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir.
20 Bilgenin evi değerli eşya ve zeytinyağıyla doludur,
Akılsızsa malını har vurup harman savurur.
21 Doğruluğun ve sevginin ardından koşan,
Yaşam, gönenç ve onur bulur.
22 Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıp
Güvendikleri kaleyi yıkar.
23 Ağzını ve dilini tutan
Başını beladan korur.
24 Gururlu, küstah ve alaycı:
Bunlar kas kas kasılan insanın adlarıdır.
25 Tembelin isteği onu ölüme götürür,
Çünkü elleri çalışmaktan kaçınır;
26 Bütün gün isteklerini sıralar durur,
Oysa doğru kişi esirgemeden verir.
27 Kötülerin sunduğu kurban iğrençtir,
Hele bunu kötü niyetle sunarlarsa.
28 Yalancı tanık yok olur,
Dinlemeyi bilenin tanıklığıysa inandırıcıdır.
29 Kötü kişi kendine güçlü bir görünüm verir,
Erdemli insansa tuttuğu yoldan emindir.
30 RAB'be karşı başarılı olabilecek
Bilgelik, akıl ve tasarı yoktur.
31 At savaş günü için hazır tutulur,
Ama zafer sağlayan RAB'dir.

22

1 İyi ad büyük servetten,

Saygınlık gümüş ve altından yeğdir.
2 Zenginle yoksulun ortak yönü şu:
Her ikisini de RAB yarattı.
3 İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır,
Bönse öne atılır ve zarar görür.
4 Alçakgönüllülüğün ve RAB korkusunun ödülü,
Zenginlik, onur ve yaşamdır.
5 Kötünün yolu diken ve tuzakla doludur.
Canını korumak isteyen bunlardan uzak durur.
6 Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir,
Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.
7 Zengin yoksullara egemen olur,
Borç alan borç verenin kulu olur.
8 Fesat eken dert biçer,
Gazabının değneği yok olur.
9 Cömert olan kutsanır,
Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.
10 Alaycıyı kov, kavga biter;
Çekişme ve aşağılamalar da sona erer.
11 Yürek temizliğini ve güzel sözleri seven,
Kralın dostluğunu kazanır.
12 RAB bilgiyi gözetip korur,
Hainin sözlerini ise altüst eder.
13 Tembel der ki, "Dışarda aslan var,
Sokağa çıksam beni parçalar."
14 Sokak kadınının ağzı dipsiz çukur gibidir,
RAB'bin gazabına uğrayan oraya düşer.
15 Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır,
Değnekle terbiye edilirse akılsızlıktan uzaklaşır.
16 Servetini büyütmek için yoksulu ezenle
Zengine armağan verenin sonu yoksulluktur.

Bilgeden Otuz Öğüt

17 Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle,
Öğrettiğimi zihnine işle.
18 Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun,
Onlar hep hazır olsun dudaklarında.
19 RAB'be güvenmen için
Bugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum.
20 Senin için otuz söz* yazdım,
Bilgi ve öğüt sözleri...
21 Öyle ki, güvenilir, doğru sözleri bilesin,
Böylece seni gönderene güvenilir yanıt verebilesin.

(1)†

22 Yoksulu, yoksul olduğu için soymaya kalkma,
Düşkünü mahkemede ezme.
23 Çünkü onların davasını RAB yüklenecek
Ve onları soyanların canını alacak.

---

* **22:20** "Otuz söz" ya da "Değerli sözler". † **22:21** Ayetleri 1'den 30'a kadar gruplara ayıran bu numaralar Masoretik metinde geçmemektedir.

(2)

24 Huysuz kişiyle arkadaşlık etme;
Tez öfkelenenle yola çıkma.
25 Yoksa onun yollarına alışır,
Kendini tuzağa düşmüş bulursun.

(3)

26 El sıkışıp
Başkasının borcuna kefil olmaktan kaçın.
27 Ödeyecek paran olmazsa,
Altındaki döşeğe bile el koyarlar.

(4)

28 Atalarının belirlediği
Eski sınır taşlarının yerini değiştirme.

(5)

29 İşinde usta birini görüyor musun?
Öylesi sıradan kişilere değil,
Krallara bile hizmet eder.

23

(6)

1 Bir önderle yemeğe oturduğunda
Önüne konulana dikkat et.
2 İştahına yenilecek olursan,
Daya bıçağı kendi boğazına.
3 Onun lezzetli yemeklerini çekmesin canın,
Böyle yemeğin ardında hile olabilir.

(7)

4 Zengin olmak için didinip durma,
Çıkar bunu aklından.
5 Servet göz açıp kapayana dek yok olur,
Kanatlanıp kartal gibi göklere uçar.

(8)

6 Cimrinin verdiği yemeği yeme,
Lezzetli yemeklerini çekmesin canın.
7 Çünkü yediğin her şeyin hesabını tutar,
"Ye, iç" der sana,
Ama yüreği senden yana değildir.
8 Yediğin azıcık yemeği kusarsın,
Söylediğin güzel sözler de boşa gider.

(9)

9 Akılsıza öğüt vermeye kalkma,
Çünkü senin sözlerindeki sağduyuyu küçümser.

(10)

10 Eski sınır taşlarının yerini değiştirme,
Öksüzlerin toprağına el sürme.
11 Çünkü onların Velisi* güçlüdür
Ve onların davasını sana karşı O yürütür.

---

* **23:11** "Velisi": İbranice sözcük "Goel" hem yakınlık, hem de kurtarıcılığı vurguluyor.

(11)

12 Uyarıları zihnine işle,
Bilgi dolu sözlere kulak ver.
13 Çocuğunu terbiye etmekten geri kalma,
Onu değnekle dövsen de ölmez.
14 Onu değnekle döversen,
Canını ölüler diyarından kurtarırsın.

(12)

15 Oğlum, bilge yürekli olursan,
Benim yüreğim de sevinir.
16 Dudakların doğru konuştuğunda
Gönlüm de coşar.

(13)

17 Günahkârlara imrenmektense,
Sürekli RAB korkusunda yaşa.
18 Böylece bir geleceğin olur
Ve umudun boşa çıkmaz.

19 Oğlum, dinle ve bilge ol,
Yüreğini doğru yolda tut.

(14)

20 Aşırı şarap içenlerle,
Ete düşkün oburlarla arkadaşlık etme.
21 Çünkü ayyaş ve obur kişi yoksullaşır,
Uyuşukluk da insana paçavra giydirir.

(15)

22 Sana yaşam veren babanın sözlerine kulak ver,
Yaşlandığı zaman anneni hor görme.

(16)

23 Gerçeği satın al ve satma;
Bilgeliği, terbiyeyi, aklı da.
24 Doğru kişinin babası coştukça coşar,
Bilgece davranan oğulun babası sevinir.
25 Annenle baban seninle coşsun,
Seni doğuran sevinsin.

(17)

26 Oğlum, beni yürekten dinle,
Gözünü gittiğim yoldan ayırma.
27 Çünkü fahişe derin bir çukur,
Ahlaksız kadın dar bir kuyudur.
28 Evet, soyguncu gibi pusuda bekler
Ve birçok erkeği yoldan çıkarır.

(18)

29 Ah çeken kim? Vah çeken kim?
Kimdir çekişip duran?
Yakınan kim? Boş yere yaralanan kim?
Gözleri kanlı olan kim?
30 İçmeye oturup kalkamayanlar,
Karışık şarapları denemeye gidenlerdir.

31 Şarabın kızıl rengine,
Kadehte ışımasına,
Boğazdan aşağı süzülüvermesine bakma.
32 Sonunda yılan gibi ısırır,
Engerek gibi sokar.
33 Gözlerin garip şeyler görür,
Aklından ahlaksızlıklar geçer.
34 Kendini kâh denizin ortasında,
Kâh gemi direğinin tepesinde yatıyor sanırsın.
35 "Dövdüler beni ama incinmedim,
Vurdular ama farketmedim" dersin,
"Yeniden içmek için ne zaman ayılacağım?"

24

(19)
1 Kötülere imrenme,
Onlarla birlikte olmayı isteme.
2 Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar,
Dudakları belalardan söz eder.

(20)
3 Ev bilgelikle yapılır,
Akılla pekiştirilir.
4 Bilgi sayesinde odaları
Her türlü değerli, güzel eşyayla dolar.

(21)
5 Bilgelik güçten,
Bilgi kaba kuvvetten üstündür*.
6 Savaşmak için yöntem,
Zafer kazanmak için birçok danışman gerekli.

(22)
7 Ahmak için bilgelik ulaşılamayacak kadar yüksektir,
Kent kurulunda ağzını açamaz.

(23)
8 Kötülük tasarlayan kişi
Düzenbaz olarak bilinecektir.
9 Ahmakça tasarılar günahtır,
Alaycı kişiden herkes iğrenir.

(24)
10 Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen,
Gücün kıt demektir.

(25)
11 Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar,
Ölmek üzere olanları esirge.
12 "İşte bunu bilmiyordum" desen de,
İnsanın yüreğindekini bilen sezmez mi?
Senin canını koruyan anlamaz mı?
Ödetmez mi herkese yaptığını?

* **24:5** Olası metin "Bilgelik güçten, bilgi kaba kuvvetten üstündür" (bkz. Septuaginta), Masoretik metin "Bilge güçlü olur, bilgi sahibi gücünü artırır."

(26)
13 Oğlum, bal ye, çünkü iyidir,
Süzme bal damağa tatlı gelir.
14 Bilgelik de canın için öyledir, bilmiş ol.
Bilgeliği bulursan bir geleceğin olur
Ve umudun boşa çıkmaz.

(27)
15 Ey kötü adam, doğru kişinin evine karşı pusuya yatma,
Konutunu yıkmaya kalkma.
16 Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar,
Ama kötüler felakette yıkılır.

(28)
17 Düşmanın düşüşüne keyiflenme,
Sendelemesine sevinme.
18 Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz
Ve düşmanına duyduğu öfke yatışır.

(29)
19 Kötülük edenlere kızıp üzülme,
Onlara özenme.
20 Çünkü kötülerin geleceği yok,
Çırası sönecek onların.

(30)
21 Oğlum, RAB'be ve krala saygı göster,
Onlara başkaldıranlarla arkadaşlık etme.
22 Çünkü onlar ansızın felakete uğrar,
İnsanın başına ne belalar getireceklerini kim bilir?

Bilgelerin Öbür Özdeyişleri
23 Şunlar da bilgelerin sözleridir:
Yargılarken yan tutmak iyi değildir.
24 Kötüye, "Suçsuzsun" diyen yargıcı
Halklar lanetler, uluslar kınar.
25 Ne mutlu suçluyu mahkûm edene!
Herkes onu candan kutlar.
26 Dürüst yanıt
Gerçek dostluğun işaretidir†.
27 İlkin dışardaki işini bitirip tarlanı hazırla,
Ondan sonra evini yap.
28 Başkalarına karşı nedensiz tanıklık etme
Ve dudaklarınla aldatma.
29 "Bana yaptığını ben de ona yapacağım,
Ödeteceğim bana yaptığını" deme.

30 Tembelin tarlasından,
Sağduyudan yoksun kişinin bağından geçtiğimde
31 Her yanı dikenlerin, otların
Kapladığını gördüm;
Taş duvar da yıkılmıştı.
32 Gördüklerimi derin derin düşündüm,

† **24:26** "Dürüst yanıt gerçek dostluğun işaretidir": İbranice "Dürüst yanıt veren dudakları öper."

Seyrettiklerimden ibret aldım.
33 “Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım,
Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım” demeye kalmadan,
34 Yokluk bir haydut gibi,
Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

25

Süleyman'ın Özdeyişlerinin İkinci Bölümü

1 Bundan sonrakiler de Süleyman'ın özdeyişleridir.
Bunları Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamları derledi.
2 Tanrı'yı gizli tuttuğu şeyler için,
Krallarıysa açığa çıkardıkları için yüceltiriz.
3 Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi,
Kralların aklından geçen de kestirilemez.
4 Cürufu gümüşten ayırınca,
Kuyumcunun işleyeceği madde kalır.
5 Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştırırsan
Kralın tahtı adaletle pekişir.
6 Kralın önünde kendini yüceltme,
Önemli kişiler arasında yer edinmeye çalışma.
7 Çünkü kralın seni bir soylunun önünde alaşağı etmesindense,
Sana, “Yukarıya gel” demesi yeğdir.
8 Gördüklerinle hemencecik mahkemeye başvurma;
Çünkü başkası seni utandırabilir,
Sonra ne yapacağını bilemezsin.
9 Davanı doğrudan komşunla gör;
Başkasının sırrını açıklama.
10 Yoksa işiten seni utandırabilir
Ve bu kötü ün yakanı bırakmaz.
11 Yerinde söylenen söz,
Gümüş oymalardaki altın elma* gibidir.
12 Altın küpe ya da altın bir süs neyse,
Dinleyen kulak için bilgenin azarlaması da öyledir.
13 Hasatta kar serinliği nasılsa,
Güvenilir ulak da kendisini gönderenler için öyledir.
Böyle biri efendilerinin canına can katar.
14 Yağmursuz bulut ve yel nasılsa,
Vermediği armağanla övünen kişi de öyledir.
15 Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir,
Tatlı dil en güçlü direnci† kırar.
16 Bal buldun mu yeteri kadar ye,
Fazla doyarsan kusarsın.
17 Başkalarının evine seyrek git,
Yoksa onları bezdirir, nefretini kazanırsın.
18 Başkasına karşı yalancı tanıklık eden
Topuz, kılıç ya da sivri ok gibidir.
19 Sıkıntılı günde haine güvenmek,
Çürük dişe ya da sakat ayağa güvenmek gibidir.
20 Dertli kişiye ezgi söylemek,

24:33 Özd.6:10-11 **25:6** Luk.14:7-10 * **25:11** “Elma” ya da “Kayısı”. † **25:15** “En güçlü direnci”: İbranice “Kemiği”.

Soğuk günde giysilerini üzerinden almaya,
Ya da sodaya sirke katmaya benzer.
21 Düşmanın acıkmışsa doyur,
Susamışsa su ver.
22 Bunu yapmakla onu utanca boğarsın‡
Ve RAB seni ödüllendirir.
23 Kuzeyden esen rüzgar nasıl yağmur getirirse,
İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol açar.
24 Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa,
Damın köşesinde oturmak yeğdir.
25 Susamış kişi için soğuk su neyse,
Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.
26 Kötünün önünde pes eden doğru kişi,
Suyu bulanmış pınar, kirlenmiş kuyu gibidir.
27 Fazla bal yemek iyi değildir;
Hep yüceltilmeyi beklemek de...
28 Kendini denetleyemeyen kişi
Yıkılmış sursuz kent gibidir.

26

1 Yaz ortasında kar, hasatta yağmur uygun olmadığı gibi,
Akılsıza da onur yakışmaz.
2 Öteye beriye uçuşan serçe
Ve kırlangıç gibi,
Hak edilmemiş lanet de tutmaz.
3 Ata kırbaç, eşeğe gem,
Akılsızın sırtına da değnek gerek.
4 Akılsıza ahmaklığına göre karşılık verme,
Yoksa sen de onun düzeyine inersin.
5 Akılsıza ahmaklığına uygun karşılık ver,
Yoksa kendini bilge sanır.
6 Akılsızın eliyle haber gönderen,
Kendi ayaklarını kesen biri gibi,
Kendine zarar verir.
7 Akılsızın ağzında özdeyiş,
Kötürümün sarkan bacakları gibidir.
8 Akılsızı onurlandırmak,
Taşı sapana bağlamak gibidir.
9 Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise,
Akılsızın ağzında özdeyiş de odur.
10 Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu neyse,
Yoldan geçen akılsızı ya da sarhoşu ücretle tutan da öyledir.
11 Ahmaklığını tekrarlayan akılsız,
Kusmuğuna dönen köpek gibidir.
12 Kendini bilge gören birini tanıyor musun?
Akılsız bile ondan daha umut vericidir.
13 Tembel, "Yolda aslan var,
Sokaklarda aslan dolaşıyor" der.
14 Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi,

25:21 Rom.12:20 ‡ **25:22** "Onu utanca boğarsın": İbranice "Başına kor yığarsın." **26:11** 2Pe.2:22

Tembel de yatağında döner durur.
15 Tembel elini sahana daldırır,
Yeniden ağzına götürmeye üşenir.
16 Tembel kendini,
Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilge sanır.
17 Kendini ilgilendirmeyen bir kavgaya bulaşan kişi,
Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutana benzer.
18-19 Ateşli ve öldürücü oklar savuran bir deli neyse,
Komşusunu aldatıp, "Şaka yapıyordum"
Diyen de öyledir.
20 Odun bitince ateş söner,
Dedikoducu yok olunca kavga diner.
21 Kor için kömür, ateş için odun neyse,
Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı da öyledir.
22 Dedikodu tatlı lokma gibidir,
İnsanın ta içine işler.
23 Okşayıcı dudaklarla kötü yürek,
Sırlanmış toprak kaba benzer.
24 Yüreği nefret dolu kişi sözleriyle niyetini gizlemeye çalışır,
Ama içi hile doludur.
25 Güzel sözlerine kanma,
Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.
26 Nefretini hileyle örtse bile,
Kötülüğü toplumun önünde ortaya çıkar.
27 Başkasının kuyusunu kazan içine kendi düşer,
Taşı yuvarlayan altında kalır.
28 Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder,
Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.

27

1 Yarınla övünme,
Çünkü ne getireceğini bilemezsin.
2 Seni kendi ağzın değil, başkaları övsün,
Kendi dudakların değil, yabancı övsün.
3 Taş ağırdır, kum bir yüktür,
Ama ahmağın kışkırtması ikisinden de ağırdır.
4 Öfke zalim, hiddet azgındır,
Ama kıskançlığa kim dayanabilir?
5 Açık bir azar,
Gizli tutulan sevgiden iyidir.
6 Düşmanın öpücükleri aldatıcıdır,
Ama dostun seni iyiliğin için yaralar.
7 Tok insanın canı balı bile çekmez,
Aç kişiye en acı şey tatlı gelir.
8 Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa,
Yurdundan uzak kalan insan da öyledir.
9 Güzel koku ve buhur canı ferahlatır,
Dostun verdiği öğüt insana tatlı gelir.
10 Kendi dostunu da babanın dostunu da bırakma
Ve felakete uğradığın gün kardeşinin evine gitme;

27:1 Yak.4:13-14

Yakın komşun uzaktaki kardeşten yeğdir.
11 Oğlum, bilgece davran ki yüreğim sevinsin,
Beni ayıplayana yanıt vereyim.
12 İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır,
Bönse öne atılır ve zarar görür.
13 Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al;
Bir yabancı için yapıyorsa bunu,
Giysisini rehin tut.
14 Sabah sabah komşuya verilen gürültülü bir selam
Küfür sayılır.
15 Kavgacı kadının dırdırı
Yağmurlu günde damlaların dinmeyen sesi gibidir.
16 Böyle bir kadını dizginlemeye kalkmak,
Rüzgarı ya da yağı avuçta tutmaya çalışmak gibidir.
17 Demir demiri biler,
İnsan da insanı...
18 İncir ağacını budayan meyvesini yer,
Efendisine hizmet eden onurlandırılır.
19 Su görüntümüzü nasıl yansıtıyorsa,
Yürek de insanın içini yansıtır.
20 Ölüm ve yıkım diyarı insana doymaz,
İnsanın gözü de hiç doymaz.
21 Altın ocakta, gümüş potada sınanır,
İnsansa aldığı övgüyle sınanır.
22 Ahmağı buğdayla birlikte dibekte tokmakla dövsen bile,
Ahmaklığından kurtulmaz.
23 Davarına iyi bak,
Sığırlarına dikkat et.
24 Çünkü zenginlik kalıcı değildir
Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez.
25 Çayır biçilince, yeni çimen çıkınca,
Dağlardaki otlar toplanınca,
26 Kuzular seni giydirir,
Tekeler tarlanın bedeli olur.
27 Keçilerin sütü yalnız seni değil,
Ev halkını, hizmetçilerini de doyurmaya yeter.

28

1 Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçar,
Doğrularsa genç aslan gibi yüreklidir.
2 Ayaklanan ülke çok başlı olur,
Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar.
3 Yoksulu ezen yoksul,
Ürünü harap eden sağanak yağmur gibidir.
4 Yasayı terk eden kötüyü över,
Yerine getirense kötüye karşı çıkar.
5 Kötüler adaletten anlamaz,
RAB'be yönelenlerse her yönüyle anlar.
6 Dürüst bir yoksul olmak,
Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir.

7 Kutsal Yasa'yı yerine getiren çocuk akıllıdır,
Oburlarla arkadaşlık edense babasını utandırır.
8 Faiz ve tefecilikle malına mal katan kişi,
Bunu yoksullara acıyan için biriktirir.
9 Yasaya kulağını tıkayanın
Duası da iğrençtir.
10 Dürüst kişileri kötü yola saptıran
Kendi kazdığı çukura düşer.
İyiliği, özü sözü bir olanlar miras alacak.
11 Zengin kendini bilge sanır,
Ama akıllı yoksul onun içini okur.
12 Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır,
Ama kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar.
13 Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
İtiraf edip bırakansa merhamet bulur.
14 Günahtan çekinen ne mutludur!
İnatçılık edense belaya düşer.
15 Yoksul halkı yöneten kötü kişi
Kükreyen aslan, saldırgan ayı gibidir.
16 Gaddar önderin aklı kıttır;
Haksız kazançtan nefret edense uzun ömürlü olur.
17 Adam öldürmekten vicdan azabı çeken, mezara dek kaçacaktır;
Kimse ona yardım etmesin.
18 Alnı ak yaşayan kurtulur,
Yolsuzluk yapan ansızın yıkıma uğrar.
19 Toprağını işleyenin ekmeği bol olur,
Hayal peşinde koşansa yoksulluğa doyar.
20 Güvenilir kişi bolluğa erer,
Zengin olmaya can atansa beladan kurtulamaz.
21 Hatır gözetmek iyi değildir,
Çünkü insan bir lokma ekmek için bile suç işler.
22 Cimri servet peşinde koşar,
Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez.
23 Başkasını azarlayan sonunda
Pohpohlayandan daha çok beğeni kazanır.
24 Annesini ya da babasını soymayı günah saymayan,
Haydutla birdir.
25 Açgözlü kavga çıkarır,
RAB'be güvenense bolluk içinde yaşar.
26 Kendine güvenen akılsızdır,
Bilgece davranan güvenlikte olur.
27 Yoksula verenin eksiği olmaz,
Yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar.
28 Kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar,
Ama kötüler yok olunca doğrular çoğalır.

29

1 Defalarca azarlandığı halde dikbaşlılık eden,
Ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok.
2 Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir,

Kötü kişi hükümdar olunca halk inler.
3 Bilgeliği seven babasını sevindirir,
Fahişelerle dostluk eden malını yitirir.
4 Adaletle yöneten kral ülkesini ayakta tutar,
Rüşvet alansa çökertir.
5 Başkasını pohpohlayan kişi,
Ona tuzak olur.
6 Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur,
Doğru kişiyse ezgi söyler ve sevinir.
7 Doğru kişi yoksulların hakkını verir,
Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez.
8 Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır,
Bilgelerse öfkeyi yatıştırır.
9 Bilge kişiyle davası olan ahmak
Kızar, alay eder ve rahat vermez.
10 Kana susamışlar dürüst kişiden nefret eder,
Doğrularsa onun canını korur.
11 Akılsız hep patlamaya hazırdır,
Bilgeyse öfkesini dizginler.
12 Hükümdar yalana kulak verirse,
Bütün görevlileri de kötü olur.
13 Zorbayla yoksulun ortak bir noktası var:
İkisinin de gözünü açan RAB'dir.
14 Yoksulları adaletle yöneten kralın
Tahtı hep güvenlikte olur.
15 Değnekle terbiye bilgelik kazandırır,
Kendi haline bırakılan çocuksa annesini utandırır.
16 Kötüler çoğalınca başkaldırı da çoğalır,
Ama doğrular onların düşüşünü görecektir.
17 Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecek
Ve gönlünü hoşnut edecektir.
18 Tanrısal esinden yoksun olan halk
Sınır tanımaz olur.
Ne mutlu Kutsal Yasa'yı yerine getirene!
19 Köle salt sözle terbiye edilemez,
Çünkü anlasa da kulak asmaz.
20 Sözünü tartmadan konuşan birini tanıyor musun?
Akılsızın durumu bile onunkinden daha umut vericidir.
21 Çocukluğundan beri kölesini şımartan,
Sonunda cezasını çeker.
22 Öfkeli kişi çekişme yaratır,
Huysuz kişinin başkaldırısı eksik olmaz.
23 Kibir insanı küçük düşürür,
Alçakgönüllülükse onur kazandırır.
24 Hırsızla ortak olanın düşmanı kendisidir,
Mahkemede yemin etse de bildiğini söylemez.
25 İnsandan korkmak tuzaktır,
Ama RAB'be güvenen güvenlikte olur.
26 Hükümdarın gözüne girmek isteyen çoktur,
Ama RAB'dir insana adalet sağlayan.
27 Doğrular haksızlardan iğrenir,

Kötüler de dürüst yaşayanlardan.

30

Agur'un Özdeyişleri

1 Massalı Yake oğlu Agur'un sözleri:
Bu adam şöyle diyor:
"Yoruldum, ey Tanrım, yoruldum ve tükendim*.
2 Gerçekten ben insanların en cahiliyim,
Bende insan aklı yok.
3 Bilgeliği öğrenmedim,
Kutsal Olan'a ilişkin bilgiden de yoksunum.
4 Kim göklere çıkıp indi?
Kim yeli avuçlarında topladı?
Suları giysisiyle sarıp sarmalayan kim?
Kim belirledi dünyanın sınırlarını?
Adı nedir, oğlunun adı nedir, biliyorsan söyle!
5 Tanrı'nın her sözü güvenilirdir,
O kendisine sığınan herkese kalkandır.
6 O'nun sözüne bir şey katma,
Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın.
7 Ey Tanrı, iki şey diledim senden:
Ben ölmeden bunları esirgeme benden.
8 Sahtekârlığı, yalanı benden uzak tut,
Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver;
Payıma düşen ekmeği ver, yeter.
9 Yoksa bolluktan, 'Kimmiş RAB?' diye seni yadsır,
Ya da yoksulluktan çalar
Ve Tanrım'ın adını lekelemiş olurum.

10 "Köleyi efendisine çekiştirme,
Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.
11 Öyleleri var ki, babalarına lanet eder,
Annelerine değer vermezler.
12 Öyleleri var ki, kendilerini tertemiz sanırlar,
Oysa kötülüklerinden arınmış değiller.
13 Öyleleri var ki, kendilerinden üstün kimse yok sanır,
Herkese tepeden bakarlar.
14 Öyleleri var ki, dişleri kılıç, çeneleri bıçaktır,
Mazlumlarla yoksulları yutup yeryüzünden yok ederler.
15 Sülüğün iki kızı vardır, adları 'Ver, ver'dir.
Hiç doymayan üç şey,
'Yeter' demeyen dört şey vardır:
16 Ölüler diyarı, kısır rahim,
Suya doymayan toprak ve 'Yeter' demeyen ateş.
17 Babasıyla alay edenin, annesinin sözünü hor görenin
Gözünü vadideki kargalar oyacak;
O akbabalara yem olacak.
18 Aklımın ermediği üç şey,

* **30:1** "Bu adam şöyle diyor: 'Yoruldum, ey Tanrım, yoruldum ve tükendim' " ya da "Bu adam İtiel'e, İtiel'e ve Ukkal'a şöyle diyor".

Anlamadığım dört şey var:
19 Kartalın gökyüzünde,
Yılanın kayada,
Geminin denizde izlediği yol
Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol.
20 Zina eden kadının yolu da şöyledir:
Yer, ağzını siler,
Sonra da, 'Suç işlemedim' der.
21 Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır;
Katlanamadığı dört şey vardır:
22 Kölenin kral olması,
Budalanın doyması,
23 Nefret edilen kadının evlenmesi
Ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi.

24 "Dünyada dört küçük yaratık var ki,
Çok bilgece davranırlar:
25 Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur,
Ama yiyeceklerini yazdan biriktirirler.
26 Kaya tavşanları da güçsüz bir topluluktur,
Ama yuvalarını kaya kovuklarında yaparlar.
27 Çekirgelerin kralı yoktur,
Ama bölük bölük ilerlerler.
28 Kertenkele elle bile yakalanır,
Ama kral saraylarında bulunur.

29 "Yürüyüşü gösterişli üç yaratık,
Davranışı gösterişli dört yaratık var:
30 Hayvanların en güçlüsü olan
Ve hiçbir şeyin önünde pes etmeyen aslan,
31 Tazı†, teke
Ve ordusunun başındaki kral.

32 "Eğer budala gibi kendini yücelttinse
Ya da kötülük tasarladınsa,
Dur ve düşün‡!
33 Çünkü nasıl sütü dövünce tereyağı,
Burnu sıkınca kan çıkarsa,
Öfkeyi kurcalayınca da kavga çıkar."

31

Lemuel'in Özdeyişleri

1 Massa Kralı Lemuel'in sözleri,
Annesinin ona öğrettikleri:

2 "Oğlum, rahmimin ürünü, ne diyeyim?
Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim?
3 Gücünü kadınlara,
Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma!

† **30:31** "Tazı" ya da "Horoz" veya "Savaş atı". İbranice sözcüğün anlamı tam bilinmiyor. ‡ **30:32** "Dur ve düşün": İbranice "Elini ağzına koy".

4 “Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel,
Krallara yakışmaz!
İçkiyi özlemek hükümdarlara yaraşmaz.
5 Çünkü içince kuralları unutur,
Mazlumun hakkını yerler.
6 İçkiyi çaresize,
Şarabı kaygı çekene verin.
7 İçsin ki yoksulluğunu unutsun,
Artık sefaletini anmasın.
8 Ağzını hakkını savunamayan için,
Kimsesizin davasını gütmek için aç.
9 Ağzını aç ve adaletle yargıla,
Mazlumun, yoksulun hakkını savun.”

*Erdemli Kadın**

10 Erdemli kadını kim bulabilir?
Onun değeri mücevherden çok üstündür.
11 Kocası ona yürekten güvenir
Ve kazancı eksilmez.
12 Kadın ona kötülükle değil,
Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir.
13 Yün, keten bulur,
Zevkle elleriyle işler.
14 Ticaret gemileri gibidir,
Yiyeceğini uzaktan getirir.
15 Gün ağarmadan kalkar,
Ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir.
16 Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır,
El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker.
17 Giyinip kollarını sıvar,
Canla başla çalışır.
18 Ticaretinin kârlı olduğunu bilir,
Çırası gece boyunca yanar.
19 Eliyle örekeyi tutar,
Avucunda iği tutar.
20 Mazluma kollarını açar,
Yoksula elini uzatır.
21 Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz,
Çünkü hepsinin iki kat† giysisi vardır.
22 Yatak örtüleri dokur,
Kendi giysileri ince mor ketendendir.
23 Kocası ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar,
Kent kurulunda iyi tanınır.
24 Kadın diktiği keten giysilerle
Ördüğü kuşakları tüccara satar.
25 Güç ve onurla kuşanmıştır,
Geleceğe güvenle bakar.
26 Ağzından bilgelik akar,
Dili iyilik öğütler.
27 Ev halkının işlerini yönetir,

---

* **31:9** ayetleri akrostiş biçimde yazılmıştır. Yani her satır sırayla İbranice alfabenin değişik bir harfiyle başlar. † **31:21** “İki kat” ya da “Kırmızı”.

Tembellik nedir bilmez.
28 Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar,
Kocası onu över.
29 “Soylu işler yapan çok kadın var,
Ama sen hepsinden üstünsün” der.
30 Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur;
Ama RAB'be saygılı kadın övülmeye layıktır.
31 Ellerinin hak ettiğini verin kendisine,
Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.

VAİZ

GİRİŞ

Vaiz Kitabı insan ömrünün ne kadar kısa ve çelişkilerle dolu olduğunu, nedeni belirsiz haksızlık ve umutsuzluğu, sonuç olarak da yaşamın "boş" olduğunu içtenlikle anlatan bir vaizin düşüncelerine yer veriyor. Ama bu vaiz insanlığı gözeten Tanrı'nın yollarını anlamada güçlük çekti. Buna karşın çok çalışmayı ve Tanrı'nın bağışladıklarıyla mümkün olduğunca mutlu olmayı insanlara öğütledi.

Bu düşüncelerin çoğu olumsuz ve üzücü gözüküyor, ama bu kitabın Kutsal Kitap'ta bulunması Kutsal Kitap inancının böyle karamsarlık ve kuşkuları da dikkate alacak kadar çok boyutlu olduğunu göstermektedir. Birçokları Vaiz Kitabı'nın aynasında kendilerine bakarak teselli bulmakta ve bu düşünceleri yansıtan Kutsal Kitap'ın aynı zamanda yaşam kaynağı Tanrısal umudun derin anlamını da keşfetmektedirler.

Ana Hatlar:

1:1-2:26 Yaşamın anlamını araştırmak
3:1-22 Her şeyin zamanı var
4:1-8:17 Yaşam her zaman güzel olmayabilir, bilgece yaşayın
9:1-11:8 Gelecekte neler olacağını kimse bilmez
11:9-12:14 Tanrı'ya saygı duy ve itaat et

Her Şey Bomboş

1 Bunlar Yeruşalim'de krallık yapan Davut oğlu Vaiz'in sözleridir:

2 "Her şey boş, bomboş, bomboş!" diyor Vaiz.

3 Ne kazancı var insanın
Güneşin altında harcadığı onca emekten?
4 Kuşaklar gelir, kuşaklar geçer,
Ama dünya sonsuza dek kalır.
5 Güneş doğar, güneş batar,
Hep doğduğu yere koşar.
6 Rüzgar güneye gider, kuzeye döner,
Döne döne eserek
Hep aynı yolu izler.
7 Bütün ırmaklar denize akar,
Yine de deniz dolmaz.
Irmaklar hep çıktıkları yere döner.
8 Her şey yorucu,
Sözcüklerle anlatılamayacak kadar.
Göz görmekle doymuyor,
Kulak işitmekle dolmuyor.
9 Önce ne olduysa, yine olacak.
Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak.
Güneşin altında yeni bir şey yok.
10 Var mı kimsenin, "Bak bu yeni!" diyebileceği bir şey?
Her şey çoktan, bizden yıllar önce de vardı.
11 Geçmiş kuşaklar anımsanmıyor,
Gelecek kuşaklar da kendilerinden sonra gelenlerce anımsanmayacak.

Bilgelik Boştur

12 Ben Vaiz, Yeruşalim'de İsrail kralıyken 13 kendimi göklerin altında yapılan
her şeyi bilgece araştırıp incelemeye adadım. Tanrı'nın uğraşsınlar diye
insanlara verdiği çetin bir zahmettir bu. 14 Güneşin altında yapılan bütün
işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır! 15 Eğri olan
doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.
16 Kendi kendime, "İşte, bilgeliğimi benden önce Yeruşalim'de krallık ya-
pan herkesten çok artırdım" dedim, "Alabildiğine bilgi ve bilgelik edindim."
17 Kendimi bilgi ve bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı anlamaya adadım. Gördüm
ki, bu da yalnızca rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. 18 Çünkü çok bilgelik çok
keder doğurur, bilgi arttıkça acı da artar.

2

Zevklerin Anlamsızlığı

1 Kendi kendime, "Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör" dedim. Ama gördüm
ki, o da boş. 2 Gülmeye, "Delilik", zevke, "Ne işe yarar?" dedim. 3 İnsanların
göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleri boyunca, yapacakları iyi bir
şey olup olmadığını görünceye dek, bilgeliğimin önderliğinde, bedenimi şarapla
nasıl canlandırayım, akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum.
4 Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlar diktim. 5 Bahçeler,
parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçları diktim. 6 Dal budak salan
orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım. 7 Kadın, erkek köleler satın
aldım; evimde doğan kölelerim de vardı. Ayrıca benden önce Yeruşalim'de
yaşayan herkesten çok sığıra, davara sahip oldum. 8 Altın, gümüş biriktirdim;
kralların, illerin hazinelerini topladım. Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin
özlemi olan bir harem edindim. 9 Böylece büyük üne kavuştum, benden önce
Yeruşalim'de yaşayanların hepsini aştım. Bilgeliğimden de bir şey yitirmedim.
10 Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim.
Gönlümü hiçbir zevkten alıkoymadım.
Yaptığım her işten zevk aldı gönlüm.
Bütün emeğimin ödülü bu oldu.
11 Yaptığım bütün işlere,
Çektiğim bütün emeklere bakınca,
Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş.

Bilgelik Akılsızlıktan Üstündür

12 Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım;
Çünkü kralın yerine geçecek kişi
Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki?
13 Işığın karanlıktan üstün olduğu gibi
Bilgeliğin de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm.
14 Bilge nereye gittiğini görür,
Ama akılsız karanlıkta yürür.
İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm.
15 "Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek"
Dedim kendi kendime, "Öyleyse kazancım ne bilgelikten?"
"Bu da boş" dedim içimden.
16 Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz,

1:16 1Kr.4:29-31 **2:4** 1Kr.10:23-27; 2Ta.9:22-27 **2:7** 1Kr.4:23 **2:8** 1Kr.10:10,14-22 **2:9** 1Ta.29:25

Gelecekte ikisi de unutulur.
Nitekim bilge de akılsız gibi ölür!

Çalışmanın Anlamsızlığı

17 Böylece hayattan nefret ettim.
Çünkü güneşin altında yapılan iş çetindi bence.
Her şey boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
18 Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim. Çünkü her şeyi
benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım. 19 Kim bilir, bilge mi
olacak, akılsız mı? Güneşin altında bilgeliğimi kullanarak harcadığım bütün
emek üzerinde saltanat sürecek. Bu da boş. 20 Bu yüzden güneşin altında
harcadığım onca emeğe üzülmeye başladım. 21 Çünkü biri bilgelik, bilgi ve
beceriyle çalışır, sonunda her şeyini hiç emek vermemiş başka birine bırakmak
zorunda kalır. Bu da boş ve büyük bir hüsrandır. 22 Çünkü ne kazancı var
adamın, güneşin altında harcadığı bunca emekten, bunca kafa yormaktan? 23
Günler boyunca çektiği zahmet acı ve dert doğurur. Gece bile içi rahat etmez.
Bu da boş.
24 İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevk almaktan daha iyi bir
şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı'dandır. 25 O'nsuz kim yiyebilir, kim zevk
alabilir? 26 Çünkü Tanrı bilgiyi, bilgeliği, sevinci hoşnut kaldığı insana verir.
Günahkâra ise, yığma, biriktirme zahmeti verir; biriktirdiklerini Tanrı'nın
hoşnut kaldığı insanlara bıraksın diye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya
kalkışmakmış.

3

Her Şeyin Zamanı Var

1 Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır.
2 Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var.
Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var.
3 Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var.
Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var.
4 Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var.
Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var.
5 Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var.
Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var.
6 Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var.
Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var.
7 Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var.
Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var.
8 Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var.
Savaşın zamanı var, barışın zamanı var.
9 Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var? 10 Tanrı'nın uğraşsınlar
diye insanlara verdiği zahmeti gördüm. 11 O her şeyi zamanında güzel yaptı.
İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrı'nın
yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz. 12 İnsan için yaşamı boyunca
mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum. 13 Her
insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır.
14 Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey
eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı
duymaları için bunu yapıyor.

2:23 Eyü.5:7; 14:1 **2:24** Vai.3:13; 5:18; 9:7; Yşa.56:12; Luk.12:19; 1Ko.15:32 **2:26** Eyü.32:8; Özd.2:6

15 Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu,
Ne olacaksa, daha önce de olmuştur.
Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor.
16 Güneşin altında bir şey daha gördüm:
Adaletin ve doğruluğun yerini kötülük almış.
17 İçimden "Tanrı doğruyu da, kötüyü de yargılayacaktır" dedim,
"Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi."
18 İnsanlara gelince, "Tanrı hayvan olduklarını görsünler diye insanları sınıyor" diye düşündüm. 19 Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü de öyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandan üstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boş. 20 İkisi de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa dönüyor.
21 Kim biliyor insan ruhunun yukarıya çıktığını, hayvan ruhunun* aşağıya, yeraltına indiğini?
22 Sonuçta insanın yaptığı işten zevk almasından daha iyi bir şey olmadığını gördüm. Çünkü onun payına düşen budur. Kendisinden sonra olacakları görmesi için kim onu geri getirebilir?

4

Dünyadaki Eziyetler

1 Güneşin altında yapılan baskılara bir daha baktım,
Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm;
Avutanları yok,
Güç ezenlerden yana,
Avutanları yok.
2 Çoktan ölmüş ölüleri,
Hâlâ sağ olan yaşayanlardan daha mutlu gördüm.
3 Ama henüz doğmamış,
Güneşin altında yapılan kötülükleri görmemiş olan
İkisinden de mutludur.

4 Harcanan her emeğin, yapılan her ustaca işin ardında kıskançlık olduğunu gördüm. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
5 Akılsız ellerini kavuşturup kendi kendini yer.
6 Rahat kazanılan bir avuç dolusu
Zahmetle, rüzgarı kovalamaya kalkışarak kazanılan
İki avuç dolusundan daha iyidir.

Yalnızlığın Anlamsızlığı

7 Güneşin altında bir boş şey daha gördüm:
8 Yalnız bir adam vardı,
Oğlu da kardeşi de yoktu.
Çabaları dinmek nedir bilmezdi,
Gözü zenginliğe doymazdı.
"Kimin için çalışıyorum,
Neden kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?" diye sormazdı.
Bu da boş ve çetin bir zahmettir.

9 İki kişi bir kişiden iyidir,
Çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar.

* **3:21** "Ruhunun" ya da "Soluğunun".

10 Biri düşerse, öteki kaldırır.
Ama yalnız olup da düşenin vay haline!
Onu kaldıran olmaz.
11 Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır.
Ama tek başına yatan nasıl ısınabilir?
12 Yalnız biri yenik düşer,
Ama iki kişi direnebilir.
Üç kat iplik kolay kolay kopmaz.

Yükselmenin Anlamsızlığı

13 Yoksul ama bilge bir genç artık öğüt almayı bilmeyen kocamış akılsız kraldan iyidir. 14 Çünkü genç, ülkesinde yoksulluk içinde doğsa bile cezaevinden krallığa yükselebilir. 15 Güneşin altında yaşayan herkesin kralın yerine geçen genci izlediğini gördüm. 16 Yeni kralın yönettiği halk sayısız olabilir. Yine de sonrakiler ondan hoşnut olmayabilir. Gerçekten bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

5

Tanrı'ya Karşı Tutumumuz

1 Tanrı'nın evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıkları kötülüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş.

2 Ağzını çabuk açma,
Tanrı'nın önünde hemen konuya girme,
Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin,
Bu yüzden, az konuş.
3 Çok tasa kötü düş,
Çok söz akılsızlık doğurur.

4 Tanrı'ya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme. Çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını yerine getir! 5 Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir. 6 Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın* önünde: "Adağım yanlıştı" deme. Tanrı niçin senin sözlerine öfkelensin, yaptığın işi yok etsin? 7 Çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına yol açar; Tanrı'ya saygı göster.

Zenginliğin Anlamsızlığı

8 Bir yerde yoksullara baskı yapıldığını, adaletin ve doğruluğun çiğnendiğini görürsen şaşma; çünkü üstü gözeten daha üst biri var, onların da üstleri var. 9 Tarlaların sürülmesini isteyen bir kral ülke için her bakımdan yararlıdır.

10 Parayı seven paraya doymaz,
Zenginliği seven kazancıyla yetinmez.
Bu da boştur.

11 Mal çoğaldıkça yiyeni de çoğalır.
Sahibine ne yararı var, seyretmekten başka?

12 Az yesin, çok yesin işçi rahat uyur,
Ama zenginin malı zengini uyutmaz.

5:4 Mez.66:13-14 * **5:6** "Ulak": "Kâhin" ya da "Kâhinin ulağı" veya "Melek" anlamına gelebilir.

13-14 Güneşin altında acı bir kötülük gördüm:
Sahibinin zararına biriktirilen
Ve bir talihsizlikle yok olup giden servet.
Böyle bir servet sahibi baba olsa bile,
Oğluna bir şey bırakamaz.
15 Annesinin rahminden çıplak çıkar insan.
Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider,
Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde.

16 Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider insan.
Bu da acı bir kötülüktür.
Ne kazancı var yel için zahmet çekmekten?
17 Ömrü boyunca büyük üzüntü, hastalık, öfke içinde
Karanlıkta yiyor.
18 Gördüm ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrı'nın insana verdiği birkaç günlük ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altında harcadığı emekten zevk almak. Çünkü insanın payına düşen budur. 19 Üstelik Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi, ödülünü alması, yaptığı işten mutluluk duyması için ona güç veriyorsa, bu bir Tanrı armağanıdır. 20 Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrı onun yüreğini mutlulukla meşgul eder.

6

1 Güneşin altında insana ağır gelen bir kötülük gördüm: 2 Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir derttir.
3 Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzun ömrüne karşılık, zenginliğin tadını çıkaramamış, bir mezara bile gömülmemişse, düşük çocuk ondan iyidir derim. 4 Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçip gidiyor, adı karanlığa gömülüyor. 5-6 Ne güneş yüzü görüyor, ne de bir şey tanıyor. Öbür adam iki kez biner yıl yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondan rahattır. Hepsi aynı yere gitmiyor mu?

7 İnsan hep boğazı için çalışır,
Yine de doymaz.
8 Bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var?
Yoksul başkasına nasıl davranacağını bilmekle ne yarar sağlar?
9 Gözün gördüğü gönlün çektiğinden iyidir.
Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

10 Ne varsa, adı çoktan konmuştur,
İnsanın da ne olduğu biliniyor.
Kimse kendinden güçlü olanla çekişemez.
11 Söz çoğaldıkça anlam azalır,
Bunun kime yararı olur?

12 Çünkü gölge gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insana neyin yararlı olduğunu kim bilebilir? Bir adama kendisinden sonra güneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?

5:15 Eyü.1:21; Mez.49:17; 1Ti.6:7

7

Bilgelik

1 İyi ad hoş kokulu yağdan,
Ölüm günü doğum gününden iyidir.
2 Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir.
Çünkü her insanın sonu ölümdür,
Yaşayan herkes bunu aklında tutmalı.
3 Üzüntü gülmekten iyidir,
Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir.
4 Bilge kişinin aklı yas evindedir,
Akılsızın aklıysa şenlik evinde.
5 Bilgenin azarını işitmek,
Akılsızın türküsünü işitmekten iyidir.
6 Çünkü akılsızın gülmesi,
Kazanın altındaki çalıların çatırtısı gibidir.
Bu da boştur.

7 Haksız kazanç bilgeyi delirtir,
Rüşvet karakteri bozar.

8 Bir olayın sonu başlangıcından iyidir.
Sabırlı kibirliden iyidir.
9 Çabuk öfkelenme,
Çünkü öfke akılsızların bağrında barınır.

10 “Neden geçmiş günler bugünlerden iyiydi?” diye sorma,
Çünkü bu bilgece bir soru değil.

11 Bilgelik miras kadar iyidir,
Güneşi gören herkes için yararlıdır.
12 Bilgelik siperdir, para da siper,
Bilginin yararı ise şudur:
Bilgelik ona sahip olan kişinin yaşamını korur.

13 Tanrı'nın yaptığını düşün:
O'nun eğrilttiğini kim doğrultabilir?
14 İyi günde mutlu ol,
Ama kötü günde dikkatle düşün;
Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki,
İnsan kendisinden sonra neler olacağını bilmesin.

15 Boş ömrümde şunları gördüm:
Doğru insan doğruluğuna karşın ölüyor,
Kötü insanın ise, kötülüğüne karşın ömrü uzuyor.
16 Ne çok doğru ol ne de çok bilge.
Niçin kendini yok edesin?
17 Ne çok kötü ol ne de akılsız.
Niçin vaktinden önce ölesin?
18 Birini tutman iyidir,
Öbüründen de elini çekme.

7:1 Özd.22:1 **7:9** Yak.1:19

Çünkü Tanrı'ya saygı duyan ikisini de başarır.

19 Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlü kılar.
20 Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan,
Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.

21 İnsanların söylediği her söze aldırma,
Yoksa uşağının bile sana sövdüğünü duyabilirsin.
22 Çünkü sen de birçok kez
Başkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun.

23 Bütün bunları bilgelikle denedim:
"Bilge olacağım" dedim.
Ama bu beni aşıyordu.
24 Bilgelik denen şey
Uzak ve çok derindir, onu kim bulabilir?
25 Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya, incelemeye, kavramaya,
Kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın delilik olduğunu anlamaya kafa yordum.

26 Kimi kadını ölümden acı buldum.
O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elleri zincirdir.
Tanrı'nın hoşnut kaldığı insan ondan kaçar,
Günah işleyense ona tutsak olur.

27 Vaiz diyor ki, "Şunu gördüm:
Bir çözüm bulmak için
Bir şeyi öbürüne eklerken
28 –Araştırıp hâlâ bulamazken–
Binde bir adam buldum,
Ama aralarında bir kadın bulamadım.
29 Bulduğum tek şey:
Tanrı insanları doğru yarattı,
Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar."

8

1 Bilge insan gibisi var mı?
Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir?
Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır,
Sert görünüşünü değiştirir.

Kralı Dinle

2 Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrı'nın önünde ant içtin. 3 Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğe bulaşma. Çünkü o dilediği her şeyi yapar. 4 Kralın sözünde güç vardır. Kim ona, "Ne yapıyorsun?" diyebilir?

5 Onun buyruğuna uyan zarar görmez.
Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir.
6 Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır.
İnsanın derdi kendine yeter.
7 Kimse geleceği bilmez,
Kim kime geleceği bildirebilir?

8 Rüzgarı* tutup ona egemen olmaya kimsenin gücü yetmediği gibi,
Ölüm gününe egemen olmaya da kimsenin gücü yetmez.
Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz.
9 Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her iş üzerinde kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine zarar verir. 10 Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal yere girip çıkar, kötülük yaptıkları kentte övülürlerdi. Bu da boş.
11 Suçlu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek için cesaret bulur.
12 Günahlı yüz kez kötülük edip uzun yaşasa bile, Tanrı'dan korkanların, O'nun önünde saygıyla duranların iyilik göreceğini biliyorum. 13 Oysa kötü, Tanrı'dan korkmadığı için iyilik görmeyecek, gölge gibi olan ömrü uzamayacaktır.
14 Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiği doğruların, doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor. Bu da boş, diyorum. 15 Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin altında insan için yiyip içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur. Çünkü Tanrı'nın güneşin altında kendisine verdiği ömür boyunca çektiği zahmetten insana kalacak olan budur.
16 Bilgeliği ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamı yorunca –
öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uyku girmez– 17 Tanrı'nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altında olup bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak için ne kadar çaba harcarsa harcasın, yine de anlamını bulamaz. Bilge kişi anladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.

9

İnsanlar Tanrı'nın Elindedir

1 Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım: Doğrular, bilgeler ve yaptıkları her şey Tanrı'nın elindedir. Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini kimse bilmez.
2 Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iyinin, kötünün, temizin, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şey aynı.
İyi insana ne oluyorsa, günahlıya da oluyor;
Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynısı oluyor.
3 Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı şu ki, herkesin başına aynı şey geliyor. Üstelik insanların içi kötülük doludur, yaşadıkları sürece içlerinde delilik vardır. Ardından ölüp gidiyorlar. 4 Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağ köpek ölü aslandan iyidir!

5 Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor,
Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor.
Onlar için artık ödül yoktur,
Anıları bile unutulmuştur.
6 Sevgileri, nefretleri,
Kıskançlıkları çoktan bitmiştir.
Güneşin altında yapılanlardan
Bir daha payları olmayacaktır.
7 Git, sevinçle ekmeğini ye, neşeyle şarabını iç. Çünkü yaptıkların baştan beri Tanrı'nın hoşuna gitti. 8 Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin. 9 Güneşin altında Tanrı'nın sana verdiği boş ömrün bütün günlerini, bütün anlamsız günlerini sevdiğin karınla güzel güzel yaşayarak geçir. Çünkü hayattan ve güneşin altında harcadığın emekten payına düşecek olan budur.

* **8:8** "Rüzgarı" ya da "Ruhu".

10 Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış. Çünkü gitmekte olduğun
ölüler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.

11 Güneşin altında bir şey daha gördüm:
Yarışı hızlı koşanlar,
Savaşı yiğitler,
Ekmeği bilgeler,
Serveti akıllılar,
Beğeniyi bilgililer kazanmaz.
Ama zaman ve şans hepsinin önüne çıkar.

12 Dahası insan kendi vaktini bilmez:
Balığın acımasız ağa, kuşun kapana düştüğü gibi,
İnsanlar da üzerlerine ansızın çöken kötü zamana yakalanırlar.

Bilgelik Akılsızlıktan İyidir

13 Güneşin altında bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çok etkiledi: 14 Çok
az insanın yaşadığı küçük bir kent vardı. Güçlü bir kral saldırıp onu kuşattı.
Karşısına büyük rampalar kurdu. 15 Kentte yoksul ama bilge bir adam
vardı. Bilgeliğiyle kenti kurtardı. Ne var ki, kimse bu yoksul adamı anmadı.
16 Bunun üzerine, “Bilgelik güçten iyidir” dedim, “Ne yazık ki, yoksul insanın
bilgeliği küçümseniyor, söyledikleri dikkate alınmıyor.”

17 Bilgenin sessizce söylediği sözler,
Akılsızlar arasındaki önderin bağırışından iyidir.
18 Bilgelik silahtan iyidir,
Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

10

1 Ölü sinekler attarın ıtırını kokutur.
Biraz aptallık da bilgeliği ve saygınlığı bastırır.
2 Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir,
Akılsızın ise, hep yanlışa.
3 Yolda yürürken bile akılsızın aklı kıttır,
Akılsız olduğunu herkese gösterir.
4 Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse,
Yerinden ayrılma;
Çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır.

5 Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var,
Yöneticiden kaynaklanan bir yanlışı andırıyor:
6 Zenginler düşük makamlarda otururken,
Aptallar yüksek makamlara atanıyor.
7 Köleleri at sırtında,
Önderleri yerde köleler gibi yürürken gördüm.

8 Çukur kazan içine kendi düşer,
Duvarda gedik açanı yılan sokar.
9 Taş çıkaran taştan incinir,
Odun yaran tehlikeye girer.

10:8 Mez.7:15; Özd.26:27

10 Balta körse, ağzı bilenmemişse,
Daha çok güç gerektirir;
Ama bilgelik başarı doğurur.

11 Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa,
Büyücünün yararı olmaz.

12 Bilgenin ağzından çıkan sözler benimsenir,
Oysa akılsız kendi ağzıyla yıkımına yol açar.
13 Sözünün başı aptallık,
Sonu zırdeliliktir.
14 Akılsız konuştukça konuşur.

Kimse ne olacağını bilmez.
Kim ona kendisinden sonra ne olacağını bildirebilir?

15 Akılsızın emeği kendini öylesine yıpratır ki,
Kente bile nasıl gideceğini bilemez.

16 Kralın bir çocuksa*,
Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke!
17 Kralın soyluysa,
Önderlerin sarhoşluk için değil
Güçlenmek için vaktinde yemek yiyorsa, ne mutlu sana, ey ülke!

18 Tembellikten dam çöker,
Miskinlikten çatı akar.
19 Şölen eğlenmek için yapılır,
Şarap yaşama sevinç katar,
Paraysa her ihtiyacı karşılar.

20 İçinden bile krala sövme,
Yatak odanda zengine lanet etme,
Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır,
Kanatlı varlıklar söylediğini aktarır.

11

İyilik Yap, Denize At

1 Ekmeğini suya at*,
Çünkü günler sonra onu bulursun.
2 Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver,
Çünkü ülkenin başına ne felaket geleceğini bilemezsin.
3 Bulutlar su yüklüyse,
Yeryüzüne döker yağmurlarını.
Ağaç ister güneye ister kuzeye devrilsin,
Devrildiği yerde kalır.
4 Rüzgarı gözeten ekmez,
Bulutlara bakan biçmez.

* **10:16** "Çocuk" ya da "Uşak". * **11:1** "Ekmeğini suya at": Bu ifade, "Bütün tehlikeleri göze alıp paranı ticarete yatırarak geçimini sağla" ya da "İhtiyacı olanlara ver" anlamına gelir.

5 Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh ve beden aldığını bilmediğin gibi,
Her şeyi yaratan Tanrı'nın yaptıklarını da bilemezsin.

6 Tohumunu sabah ek,
Akşam da elin boş durmasın.
Çünkü bu mu iyi, şu mu,
Yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek, bilemezsin.

7 Işık tatlıdır,
Güneşi görmek güzeldir.
8 Evet, insan uzun yıllar yaşarsa,
Sevinçle yaşasın.
Ama karanlık günleri unutmasın,
Çünkü onlar da az değil.
Gelecek her şey boştur.

Gençliğinin Değerini Bil

9 Ey delikanlı, gençliğinle sevin,
Bırak gençlik günlerinde yüreğin sevinç duysun.
Gönlünün isteklerini, gözünün gördüklerini izle,
Ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.
10 Öyleyse at tasayı yüreğinden,
Uzaklaştır derdi bedeninden.
Çünkü gençlik de dinçlik de boştur.

12

1-2 Bu yüzden zor günler gelmeden,
"Zevk almıyorum" diyeceğin yıllar yaklaşmadan,
Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan
Ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden,
Gençlik günlerinde seni yaratanı anımsa.
3 O gün, evi bekleyenler titreyecek,
Güçlüler eğilecek,
Öğütücüler azaldığı için duracak,
Pencereden bakanlar kararacak.
4 Değirmen sesi yavaşlayınca,
Sokağa açılan çift kapı kapanacak,
İnsanlar kuş sesiyle uyanacak*,
Ama şarkıların sesini duyamayacaklar.
5 Dahası yüksek yerden,
Sokaktaki tehlikelerden korkacaklar;
Badem ağacı çiçek açacak,
Çekirge ağırlaşacak,
Tutku zayıflayacak†.
Çünkü insan sonsuzluk evine gidecek,
Yas tutanlar sokakta dolaşacak.

6 Gümüş tel kopmadan,
Altın tas kırılmadan,
Testi çeşmede parçalanmadan,

* **12:4** "İnsanlar kuş sesiyle uyanacak" ya da "İnsanların sesi kuş gibi yükselecek". † **12:5** "Tutku zayıflayacak" ya da "Gebre tohumu patlayacak".

Kuyu makarası kırılmadan,
7 Toprak geldiği yere dönmeden,
Ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden,
Seni yaratanı anımsa.
8 “Her şey boş” diyor Vaiz, “Bomboş!”

Son Söz

9 Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini halka da öğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişi düzene soktu. 10 Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek ve doğrudur.
11 Bilgelerin sözleri üvendire gibidir, derledikleri özdeyişlerse, iyi çakılan çivi gibi; bir tek Çoban‡ tarafından verilmişler. 12 Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap yazmanın sonu yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır.
13 Her şey duyuldu, sonuç şu:
Tanrı'ya saygı göster, buyruklarını yerine getir,
Çünkü her insanın görevi budur.
14 Tanrı her işi, her gizli şeyi yargılayacaktır,
İster iyi ister kötü olsun.

‡ **12:11** “Çoban”, yani “Tanrı”.

EZGİLER EZGİSİ

GİRİŞ

Ezgiler Ezgisi aşk şiirleridir. Büyük bir çoğunluğu iki sevgilinin, yani erkekle kadının, karşılıklı olarak söylediği şiirlerden oluşur. Kitap "Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi" diye başladığı için "Süleyman'ın Ezgisi" olarak da bilinir.

Yahudiler Ezgiler Ezgisi'ni Tanrı'yla halkı arasındaki ilişkiler olarak yorumlarken, Hıristiyanlar Mesih'le kilise arasındaki ilişkiler olarak görmüşlerdir.

1

1 Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi.

Kız

2 Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün!
Çünkü aşkın şaraptan daha tatlı.
3 Ne güzel kokuyor sürdüğün esans,
Dökülmüş esans sanki adın,
Kızlar bu yüzden seviyor seni.
4 Al götür beni, haydi koşalım!
Kral beni odasına götürsün.

Kızın arkadaşları

Seninle coşup seviniriz,
Aşkını şaraptan çok överiz.

Kız

Ne kadar haklılar seni sevmekte!
5 Esmerim ben, ama güzelim,
Ey Yeruşalim kızları!
Kedar'ın çadırları gibi,
Süleyman'ın çadır bezleri gibi kara.
6 Bakmayın esmer olduğuma,
Güneş karartti beni.
Çünkü kızdılar bana erkek kardeşlerim,
Bağlara bakmakla görevlendirdiler.
Ama kendi bağıma bakmadım.
7 Ey sevgilim, söyle bana, sürünü nerede otlatıyorsun,
Öğleyin nerede yatırıyorsun?
Neden arkadaşlarının sürüleri yanında
Yüzünü örten bir kadın durumuna düşeyim*?

Kızın Arkadaşları

8 Ey güzeller güzeli,
Bilmiyorsan,
Sürünün izine çık,
Çobanların çadırları yanında
Oğlaklarını otlat.

Erkek

9 Firavunun arabalarına koşulu kısrağa benzetiyorum seni, aşkım benim!
10 Yanakların süslerle,
Boynun gerdanlıklarla ne güzel!

1:1 1Kr.4:32 * **1:7** Eski çağlarda kadının örtünmesi fahişe olduğunu gösterirdi.

11 Sana gümüş düğmelerle altın süsler yapacağız.

Kız

12 Kral divandayken†,
Hintsümbülümün güzel kokusu yayıldı.
13 Memelerim arasında yatan
Mür dolu bir kesedir benim için sevgilim;
14 Eyn-Gedi bağlarında
Bir demet kına çiçeğidir benim için sevgilim.

Erkek

15 Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel!
Gözlerin tıpkı birer güvercin!

Kız

16 Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne çekici!
Yeşilliktir yatağımız.

Erkek

17 Sedir ağaçlarıdır evimizin kirişleri,
Tavanımızın tahtaları ardıçlar.

2

Kız

1 Ben Şaron* çiğdemiyim,
Vadilerin zambağıyım.

Erkek

2 Dikenlerin arasında zambak nasılsa
Kızların arasında öyledir aşkım.

Kız

3 Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer
Delikanlıların arasında sevgilim.
Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım,
Tadı damağımda kalır meyvesinin.
4 Ziyafet evine götürdü beni,
Üzerimdeki sancağı aşktı.
5 Güçlendirin beni üzüm pestiliyle,
Canlandırın elmayla,
Çünkü aşk hastasıyım ben.
6 Sol eli başımın altında,
Sağ eli sarsın beni.
7 Dişi ceylanlar,
Yabanıl dişi geyikler üstüne
Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.

8 İşte! Sevgilimin sesi!
Dağların üzerinden sekerek,
Tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor.
9 Sevgilim ceylana benzer, sanki bir geyik yavrusu.
Bakın, duvarımızın ardında duruyor,

† **1:12** "Divandayken" ya da "Sofradayken". * **2:1** "Şaron" verimli bir kıyı bölgesiydi.

Pencerelerden bakıyor,
Kafeslerden seyrediyor.
10 Sevgilim şöyle dedi:
“Kalk, gel aşkım, güzelim.
11 Bak, kış geçti,
Yağmurların ardı kesildi,
12 Çiçekler açtı,
Şarkı mevsimi geldi,
Kumrular ötüşmeye başladı beldemizde.
13 İncir ağacı ilk meyvesini verdi,
Yeşeren asmalar mis gibi kokular saçmakta.
Kalk, gel aşkım, güzelim.”

Erkek
14 Kaya kovuklarında,
Uçurum kenarlarında gizlenen güvercinim!
Boyunu bosunu göster bana,
Sesini duyur;
Çünkü sesin tatlı, boyun bosun güzeldir.
15 Yakalayın tilkileri bizim için,
Bağları bozan küçük tilkileri;
Çünkü bağlarımız yeşerdi.

Kız
16 Sevgilim benimdir, ben de onun,
Zambaklar arasında gezinir† durur.
17 Ey sevgilim, gün serinleyip gölgeler uzayana dek,
Engebeli dağlar üzerinde bir ceylan gibi,
Geyik yavrusu gibi ol!

3

1 Gece boyunca yatağımda
Sevgilimi aradım,
Aradım, ama bulamadım.
2 “Kalkıp kenti dolaşayım,
Sokaklarda, meydanlarda sevgilimi arayayım” dedim,
Aradım, ama bulamadım.
3 Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,
“Sevgilimi gördünüz mü?” diye sordum.
4 Onlardan ayrılır ayrılmaz
Sevgilimi buldum.
Tuttum onu, bırakmadım;
Annemin evine,
Beni doğuran kadının odasına götürünceye dek.
5 Dişi ceylanlar,
Yabanıl dişi geyikler üstüne
Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.

6 Kimdir bu kırdan çıkan,

† **2:16** “Gezinir”: İbranice “Sürü otlatır”.

Bir duman sütunu gibi,
Tüccarın türlü türlü baharatıyla,
Mür ve günnükle tütsülenmiş?
7 İşte Süleyman'ın tahtırevanı!
İsrailli yiğitlerden
Altmış kişi eşlik ediyor ona.
8 Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı.
Gecenin tehlikelerine karşı,
Hepsinin kılıcı belinde.
9 Kral Süleyman tahtırevanı
Lübnan ağaçlarından yaptı.
10 Direklerini gümüşten,
Tabanını altından yaptı.
Koltuğu mor kumaşla kaplıydı.
İçini sevgiyle döşemişti Yeruşalim kızları.
11 Dışarı çıkın, ey Siyon kızları!
Düğününde, mutlu gününde
Annesinin verdiği tacı giymiş Kral Süleyman'ı görün.

4

Erkek
1 Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel!
Peçenin ardındaki gözlerin güvercinler gibi.
Siyah saçların Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen
Keçi sürüsü sanki.
2 Yeni kırkılıp yıkanmış,
Sudan çıkmış koyun sürüsü gibi dişlerin,
Hepsinin ikizi var.
Yavrusunu yitiren yok aralarında.
3 Al kurdele gibi dudakların,
Ağzın ne güzel!
Peçenin ardındaki yanakların
Nar parçası sanki.
4 Boynun Davut'un kulesi gibi,
Kakma taşlarla* yapılmış,
Üzerine bin kalkan asılmış,
Hepsi de birer yiğit kalkanı.
5 Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin
Zambaklar arasında otlayan
İkiz ceylan yavrusu.
6 Gün serinleyip gölgeler uzayınca,
Mür dağına,
Günnük tepesine gideceğim.

7 Tepeden tırnağa güzelsin, aşkım,
Hiç kusurun yok.
8 Benimle gel Lübnan'dan, yavuklum,
Benimle gel Lübnan'dan!
Amana doruğundan,

* **4:4** "Kakma taşlarla" ya da "Silahhane olarak". İbranice sözcüğün anlamı kesin olarak bilinmiyor.

Senir ve Hermon dorukların dan,
Aslanların inlerinden,
Parsların dağlarından geç.
9 Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum,
Bir bakışınla,
Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü!
10 Aşkın ne güzel, kızkardeşim, yavuklum,
Şaraptan çok daha tatlı;
Esansının kokusu her türlü baharattan güzel!
11 Ey yavuklum, bal damlar dudaklarından,
Bal ve süt var dilinin altında,
Lübnan'ın kokusu geliyor giysilerinden!
12 Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum,
Kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar.
13 Fidanların nar bahçesidir;
Seçme meyvelerle,
Kına ve hintsümbülüyle,
14 Hintsümbülü ve safranla,
Güzel kokulu kamış ve tarçınla, her türlü günnük ağacıyla,
Mür ve ödle, her türlü seçme baharatla.
15 Sen bir bahçe pınarısın,
Bir taze su kuyusu,
Lübnan'dan akan bir dere.

Kız

16 Uyan, ey kuzey rüzgarı,
Sen de gel, ey güney rüzgarı!
Bahçemde es de güzel kokusu saçılsın.
Sevgilim bahçesine gelsin, seçme meyvelerini yesin!

5

Erkek

1 Bahçeme girdim, kızkardeşim, yavuklum,
Mürümü topladım baharatımla,
Gümecimi, balımı yedim,
Şarabımı, sütümü içtim.

Kızın Arkadaşları

Yiyin, için, ey dostlar!
Mest olun aşktan, ey sevgililer!

Kız

2 Ben uyuyordum ama yüreğim uyanıktı.
Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor.
"Aç bana, kızkardeşim, aşkım, eşsiz güvercinim!
Sırılsıklam oldu başım çiyden,
Kaküllerim gecenin neminden."
3 Entarimi çıkardım,
Yine giyinmeli miyim?
Ayaklarımı yıkadım,
Yine kirletmeli miyim?
4 Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim,
Aşk duygularım kabardı onun için.
5 Kalktım, sevgilime kapıyı açayım diye,

Mür elimden damladı,
Parmaklarımdan aktı
Sürgü tokmakları üzerine.
6 Kapıyı açtım sevgilime,
Ama sevgilim yoktu, gitmişti!
Kendimden geçmişim o konuşurken.
Aradım onu, ama bulamadım,
Seslendim, ama yanıt vermedi.
7 Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,
Dövüp yaraladılar.
Sur bekçileri alıp götürdü şalımı.
8 Size ant içiriyorum, ey Yeruşalim kızları!
Eğer sevgilimi bulursanız,
Söyleyin ona, aşk hastasıyım ben.

Kızın Arkadaşları
9 Farkı ne sevgilinin öbürlerinden,
Ey güzeller güzeli?
Farkı ne ki, bize böyle ant içiriyorsun?

Kız
10 Sevgilimin teni pembe-beyaz, ışıl ışıl yanıyor!
Göze çarpıyor on binler arasında.
11 Başı saf altın,
Kaküleri kıvır kıvır, kuzgun gibi siyah.
12 Akarsu kıyısındaki
Güvercinler gibi gözleri;
Sütle yıkanmış,
Yuvasındaki mücevher sanki.
13 Yanakları güzel kokulu tarhlar gibi,
Nefis kokular saçıyor.
Dudakları zambak gibi,
Mür yağı damlatıyor.
14 Elleri, üzerine sarı yakut kakılmış altın çubuklar,
Gövdesi laciverttaşıyla süslenmiş cilalı fildişi.
15 Mermer sütun bacakları
Saf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş.
Boyu bosu Lübnan dağları gibi,
Lübnan'ın sedir ağaçları gibi eşsiz.
16 Ağzı çok tatlı,
Tepeden tırnağa güzel.
İşte böyledir sevgilim, böyledir yarim, ey Yeruşalim kızları!

6

Kızın Arkadaşları
1 Nereye gitti sevgilin,
Ey güzeller güzeli,
Ne yana yöneldi?
Biz de onu arayalım seninle birlikte!

Kız
2 Bahçesine indi sevgilim,
Güzel kokulu tarhlara,

Bahçede gezinmek*, zambak toplamak için.
3 Ben sevgilime aitim, sevgilim de bana,
Gezinip† duruyor zambaklar arasında.

Erkek
4 Sevgilim, Tirsa‡ kadar güzelsin,
Yeruşalim kadar şirin,
Sancak açmış bir ordu kadar görkemli.
5 Çevir gözlerini benden,
Çünkü şaşırtıyorlar beni.
Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen
Keçi sürüsünü andırıyor siyah saçların.
6 Yeni yıkanmış, sudan çıkmış dişi koyun sürüsü gibi dişlerin,
Hepsinin ikizi var;
Yavrusunu yitiren yok aralarında.
7 Peçenin ardındaki yanakların
Nar parçası sanki.
8 Altmış kraliçe,
Seksen cariye,
Sayısız bakire kız olabilir;
9 Ama bir tanedir benim eşsiz güvercinim,
Biricik kızıdır annesinin,
Gözbebeği kendisini doğuranın.
Kızlar sevgilimi görünce, "Ne mutlu ona!" dediler.
Kraliçeler, cariyeler onu övdüler.

Kızın Arkadaşları
10 Kimdir bu kadın?
Şafak gibi beliren,
Ay kadar güzel,
Güneş kadar parlak,
Sancak açmış bir ordu kadar görkemli.

Kız
11 Ceviz bahçesine indim,
Yeşermiş vadiyi göreyim diye;
Asma tomurcuk verdi mi,
Narlar çiçek açtı mı bakayım diye.
12 Nasıl oldu farkına varmadan,
Tutkum bindirdi beni soylu halkımın savaş arabalarına.

Kızın Arkadaşları
13 Dön, geri dön, ey Şulamlı kız,
Dön, geri dön de seni seyredelim.

Erkek
Niçin Şulamlı kızı seyretmek istiyorsunuz,
Mahanayim oyununu§ seyredercesine?

7

1 Ne güzel sandaletli ayakların,

---

* **6:2** "Gezinmek" ya da "Sürü otlatmak". † **6:3** "Gezinip" ya da "Sürü otlatıp". ‡ **6:4** "Tirsa": İsrail'in kuzey krallığındaki ilk başkenti. "Hoş, güzel" anlamına gelir. § **6:13** "Mahanayim oyunu": "İki grup halinde oynanan bir oyun" anlamına gelebilir.

Ey soylu kız!
Mücevher gibi yuvarlak kalçaların,
Usta ellerin işi.
2 Karışık şarabın hiç eksilmediği
Yuvarlak bir tas gibi göbeğin.
Zambaklarla kuşanmış
Buğday yığını gibi karnın.
3 Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin,
İkiz ceylan yavrusu.
4 Fildişi kule gibi boynun.
Bat-Rabim Kapısı yanındaki
Heşbon havuzları gibi gözlerin.
Şam'a bakan
Lübnan Kulesi gibi burnun.
5 Karmel Dağı gibi duruyor başın,
Pırıl pırıl mora çalar saçların.
Kaküllerine tutsak oldu kral.
6 Ne güzel, ne çekicidir aşk!
Zevkten zevke sürükler.
7 Hurma ağacına benziyor boyun,
Salkım salkım memelerin.
8 "Çıkayım hurma ağacına" dedim,
"Tutayım meyveli dallarını."
Üzüm salkımları gibi olsun memelerin,
Elma gibi koksun soluğun,
9 En iyi şarap gibi ağzın.

Kız

Sevgilimin dudaklarına, dişlerine* doğru kaysın.
10 Ben sevgilime aitim,
O da bana tutkun.
11 Gel, sevgilim, kıra çıkalım,
Köylerde† geceleyelim.
12 Bağlara gidelim sabah erkenden,
Bakalım, asma tomurcuk verdi mi?
Dalları yeşerdi mi,
Narlar çiçek açtı mı,
Orada sevişeceğim seninle.
13 Mis gibi koku saçıyor adamotları,
Kapımızın yanıbaşında
Taze, kuru,
Her çeşit seçme meyve var.
Senin için sakladım onları, sevgilim.

8

1 Keşke kardeşim olsaydın,
Annemin memelerinden süt emmiş.
Dışarıda görünce öperdim seni,
Kimse de kınamazdı beni.
2 Önüne düşer,

---

* **7:9** Septuaginta, Vulgata "Dudaklarına, dişlerine", Masoretik metin "Uyuyanların dudaklarına".

† **7:11** "Köylerde" ya da "Kına çalıları arasında".

Beni eğiten
Annemin evine götürürdüm seni;
Sana baharatlı şarapla
Kendi narlarımın suyundan içirirdim.
3 Sol eli başımın altında,
Sağ eli sarsın beni.
4 Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.

Kızın Arkadaşları

5 Kim bu,
Sevgilisine yaslanarak çölden çıkan?

Kız

Elma ağacı altında uyandırdım seni,
Orada doğum sancıları çekti annen,
Orada doğum sancıları çekip doğurdu seni.
6 Beni yüreğinin üzerine bir mühür gibi,
Kolunun üzerine bir mühür gibi yerleştir.
Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü,
Tutku ölüler diyarı kadar katıdır.
Alev alev yanar,
Yakıp bitiren ateş gibi.
7 Sevgiyi engin sular söndüremez,
Irmaklar süpürüp götüremez.
İnsan varını yoğunu sevgi uğruna verse bile,
Yine de hor görülür!

Kızın Arkadaşları

8 Küçük bir kızkardeşimiz var,
Daha memeleri çıkmadı.
Ne yapacağız kızkardeşimiz için,
Söz kesileceği gün?
9 Eğer o bir sursa,
Üzerine gümüş mazgallı siper yaparız;
Eğer bir kapıysa,
Sedir tahtalarıyla onu kaplarız.

Kız

10 Ben bir surum, memelerim de kuleler gibi,
Böylece hoşnut eden biri oldum onun gözünde.
11 Süleyman'ın bağı vardı Baal-Hamon'da,
Kiraya verdi bağını;
Her biri bin gümüş öderdi ürünü için.
12 Benim bağım kendi emrimde,
Bin gümüş senin olsun, ey Süleyman,
İki yüz gümüş de ürününe bakan kiracıların.

Erkek

13 Ey sen, bahçelerde oturan kadın,
Arkadaşlar kulak veriyor sesine,
Bana da duyur onu.

Kız

14 Koş, sevgilim,
Mis kokulu dağların üzerinde bir ceylan gibi,
Geyik yavrusu gibi ol!

YEŞAYA

GİRİŞ

Yeşaya İbranice'de "Rab kurtarır" anlamına gelir. Kitabın adı olan bu ifade bir bakıma kitabın özetidir. Peygamber Yeşaya İ.Ö. 8. yüzyılın ikinci yarısında Yeruşalim'de yaşadı. Kitap üç ana bölüme ayrılabilir:

1. 1-39 arasındaki bölümler güneydeki Yahuda krallığının güçlü komşusu Asur tarafından tehdit edildiği dönemi anlatıyor. Yeşaya, Yahuda'ya yönelen gerçek tehdidin Asur'un yenilmez gücü değil, halkın günahı, Tanrı'ya başkaldırmaları ve Yahuda halkının Tanrı'ya güvensizlikleri olduğunu gördü. Peygamber çarpıcı söz ve davranışlarla Yahuda halkını doğruluğa ve adalete çağırmaktadır. Onları uyarır, Tanrı'ya kulak vermekte gecikirlerse, felaketlerin yakalarını bırakmayacağını söyler. Yeşaya, dünya çapında barışın sağlanacağı dönemi ve Davut'un soyundan gelecek olan örnek kralın gelişini de önceden bildirdi.
2. 40-55 arasındaki bölümler değişen tarihsel durumu yansıtır. Asurlular'dan sonra bölgede egemen güç haline gelen Babilliler İ.Ö. 586'da Yeruşalim'i ele geçirir ve halkını Babil'e sürgün eder. Peygamber, Tanrı'nın kendi halkını özgür kılıp Yeruşalim'e geri götüreceğini ve yeni bir yaşama kavuşturacağını müjdeler. Bu bölümlerde öne çıkan konu, Tanrı'nın tarihi yönlendiren Egemen Rab olduğu, halkının aracılığıyla öteki ulusları da bereketleyen tasarıları olduğudur.
3. 56-66 arasındaki bölümler sürgünden Yeruşalim'e dönenlere ve Tanrı'nın halkına verdiği sözleri yerine getireceğine dair güvence bekleyenlere sesleniyor. Ayrıca doğruluk, adalet, Şabat Günü'ne uyulması ve dua konusunda kaygılar dile getiriliyor. Özet olarak kitap Tanrı'nın mutlak büyüklüğünü, üstünlüğünü vurguluyor. Bütün öbür ilahlar Rab'bin önünde sadece cansız putlar.

Ana Hatlar:

1:1-12:6 Uyarılar, vaatler
13:1-23:18 Ulusların cezalandırılması
24:1-27:13 Tanrı'nın dünyayı yargılaması
28:1-35:10 Yeni uyarılar ve vaatler
36:1-39:8 Yahuda Kralı Hizkiya ve Asurlular
40:1-55:13 Vaat ve umut bildirileri
56:1-66:24 Son uyarılar ve vaatler

1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu
Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü:

Rab Halkını Uyarıyor

2 Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver!
Çünkü RAB konuşuyor:
"Çocuklar yetiştirip büyüttüm,
Ama bana başkaldırdılar.
3 Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir,
Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor,
Halkım anlamıyor."

1:1 2Kr.15:1-7; 2Ta.26:1-23 **1:1** 2Kr.15:32-38; 2Ta.27:1-9 **1:1** 2Kr.16:1-20; 2Ta.28:1-27 **1:1** 2Kr.18:1-20:21; 2Ta.29:1-32:33

4 Günahlı ulusun, suç yüklü halkın,
Kötülük yapan soyun,
Baştan çıkmış çocukların vay haline!
RAB'bi terk ettiler,
İsrail'in Kutsalı'nı hor gördüler,
O'na sırt çevirdiler.

5 Neden bir daha dövülesiniz?
Neden vefasızlığı sürdürüyorsunuz?
Baş büsbütün hasta, yürek büsbütün yaralı.
6 Bedeniniz tepeden tırnağa sağlıksız,
Taze darbe izleriyle, yara bereyle dolu,
Temizlenmemiş, yağla yumuşatılmamış, sarılmamış.

7 Ülkeniz ıssız, kentleriniz ateşe verilmiş.
Yabancılar topraklarınızı
Gözünüzün önünde yiyip bitiriyor!
Sanki ülkenin kökünü kazımışlar.
8 Siyon kızı bağdaki çardak,
Salatalık bostanındaki kulübe gibi,
Kuşatılmış bir kent gibi kalakalmış.
9 Her Şeye Egemen RAB bazılarımızı
Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.

10 Ey Sodom yöneticileri,
RAB'bin söylediklerini dinleyin;
Ey Gomora halkı,
Tanrımız'ın yasasına kulak verin.
11 "Kurbanlarınızın sayısı çokmuş,
Bana ne?" diyor RAB,
"Yakmalık koç sunularına,
Besili hayvanların yağına doydum.
Boğa, kuzu, teke kanı değil istediğim.
12 Huzuruma geldiğinizde
Avlularımı çiğnemenizi mi istedim sizden?
13 Anlamsız sunular getirmeyin artık.
Buhurdan iğreniyorum.
Kötülük dolu törenlere,
Yeni Ay, Şabat Günü kutlamalarına
Ve düzenlediğiniz toplantılara dayanamıyorum.
14 Yeni Ay törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum.
Bunlar bana yük oldu,
Onları taşımaktan yoruldum.

15 "Ellerinizi açıp bana yakardığınızda
Gözlerimi sizden kaçıracağım.
Ne kadar çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim.
Elleriniz kan dolu.
16 Yıkanıp temizlenin,
Kötülük yaptığınızı gözüm görmesin,

1:9 Yar.19:24; Rom.9:29 **1:11** Amo.5:21-22

Kötülük etmekten vazgeçin.
17 İyilik etmeyi öğrenin,
Adaleti gözetin, zorbayı yola getirin,
Öksüzün hakkını verin,
Dul kadını savunun.”

18 RAB diyor ki,
“Gelin, şimdi davamızı görelim.
Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa
Kar gibi ak pak olacaksınız.
Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da
Yapağı gibi bembeyaz olacak.
19 İstekli olur, söz dinlerseniz,
Ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz.
20 Ama direnip başkaldırırsanız,
Kılıç sizi yiyip bitirecek.”
Bunu söyleyen RAB'dir.

Günahlı Kent
21 Sadık kent nasıl da fahişe oldu!
Adaletle doluydu, doğruluğun barınağıydı,
Şimdiyse katillerle doldu.
22 Gümüşü cüruf oldu,
Şarabına su katıldı.
23 Yöneticileri asilerle hırsızların işbirlikçisi;
Hepsi rüşveti seviyor,
Armağan peşine düşmüş.
Öksüzün hakkını vermiyor,
Dul kadının davasını görmüyorlar.

24 Bu yüzden Rab, Her Şeye Egemen RAB,
İsrail'in Güçlüsü şöyle diyor:
“Hasımlarımı cezalandırıp rahata kavuşacağım,
Düşmanlarımdan öç alacağım.
25 Sana karşı duracak,
Kül suyuyla arıtır gibi seni cüruftan arıtıp temizleyeceğim.
26 Eskiden, başlangıçta olduğu gibi,
Sana yöneticiler, danışmanlar yetiştireceğim.
Ondan sonra ‘Doğruluk Kenti’,
‘Sadık Kent’ diye adlandırılacaksın.”

27 Siyon adalet sayesinde,
Tövbe edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak.
28 Ama başkaldıranlarla günahlılar
Birlikte yıkıma uğrayacaklar.
RAB'bi terk edenler yok olacak.

29 “Sevip altında tapındığınız yabanıl fıstık ağaçlarından utanacaksınız,
Putperest törenleriniz için seçtiğiniz bahçelerden ötürü yüzünüz kızaracak.
30 Yaprakları solmuş yabanıl fıstık ağacına,
Susuz bahçeye döneceksiniz.
31 Güçlü adamlarınız kıtık gibi,

Yaptıkları işler kıvılcım gibi olacak;
İkisi birlikte yanacak ve söndüren olmayacak.”

2

Rab'bin Dağı
(Mik.4:1-3)

1 Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü:
2 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ,
Son günlerde dağların en yücesi,
Tepelerin en yükseği olacak.
Oraya akın edecek ulusların hepsi.
3 Birçok halk gelecek,
“Haydi, RAB'bin Dağı'na,
Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım” diyecekler,
“O bize kendi yolunu öğretsin,
Biz de O'nun yolundan gidelim.”
Çünkü yasa Siyon'dan,
RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak.
4 RAB uluslar arasında yargıçlık edecek,
Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri,
Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.
5 Ey Yakup soyu, gelin RAB'bin ışığında yürüyelim.

Rab'bin Günü

6 Ya RAB, halkını, Yakup soyunu terk ettin,
Çünkü yürekleri doğu kökenli inançlarla dolu.
Filistliler gibi falcılıkla uğraşıyor,
Yabancılarla el sıkışıyorlar.
7 Ülkeleri altınla, gümüşle dolu,
Hazinelerinin sonu yok,
Sayısız atları, savaş arabaları var.
8 Ülkeleri putlarla dolu;
Elleriyle yaptıkları,
Parmaklarıyla biçim verdikleri
Putların önünde eğiliyorlar.

9 Bu yüzden herkes alçaltılıp dize getirilecek.
Onları bağışlama, ya RAB!

10 RAB'bin dehşetinden,
Yüce görkeminden kaçmak için kayalıklara gidin,
Yerin altına saklanın.
11 İnsanın küstah bakışları alçaltılacak,
Gururu kırılacak.
O gün yalnız RAB yüceltilecek.
12 Çünkü Her Şeye Egemen RAB o gün
Kibirlileri, gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak;
13 Lübnan'ın bütün ulu, yüksek sedir ağaçlarını,

2:4 Yoe.3:10 **2:10** 2Se.1:9 **2:10** Va.6:15

Başan'ın bütün meşelerini yok edecek;
14 Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri,
15 Bütün yüksek kuleleri, güçlü surları
Yerle bir edecek;
16 Ticaret gemilerinin, güzel teknelerinin hepsini yok edecek.
17 İnsanların gururu, kibiri kırılacak,
O gün yalnız RAB yüceltilecek,
18 Putlar tümüyle ortadan kalkacak.

19 RAB kalkıp yeryüzünü sarsmaya başlayınca,
İnsanlar O'nun dehşetinden
Ve yüce görkeminden kaçmak için
Kayalık mağaralara, yeraltı kovuklarına saklanacaklar.
20-21 O gün insanlar
Yeryüzünü sarsmak üzere harekete geçen RAB'bin dehşetinden
Ve yüce görkeminden kaçmak için
Tapmak amacıyla yaptıkları altın, gümüş putları
Köstebeklere, yarasalara atıp
Kaya kovuklarına, uçurumlardaki yarıklara saklanacaklar.

22 Ölümlü insana güvenmekten vazgeçin.
Onun ne değeri var ki?

3

Yeruşalim'de Karışıklık

1-3 Bakın, Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Her türlü yardım ve desteği,
Yani ekmek ve suyu,
Yiğitlerle savaşçıları,
Yöneticilerle peygamberleri,
Falcılarla ileri gelenleri,
Takım komutanlarıyla soyluları, danışmanları,
Hünerli büyücülerle bilge muskacıları
Yeruşalim'den ve Yahuda'dan çekip alacak.
4 Çocukları onlara yönetici atayacak,
Küçük çocuklar onlara egemen olacak.
5 İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek.
Genç yaşlıya,
Sıradan adam onurlu kişiye
Hayasızca davranacak.

6 Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp,
"Hiç olmazsa senin bir üstlüğün var,
Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen yönet" diyecek.

7 O zaman adam şöyle yanıtlayacak:
"Ben yaranızı saramam.
Evimde ne yiyecek ne giyecek var.
Beni halkın önderi yapmayın."

2:19 Va.6:15

8 Yeruşalim sendeledi, Yahuda düştü.
Çünkü söyledikleri de yaptıkları da RAB'be karşı;
O'nun yüce varlığını aşağılıyor.
9 Yüzlerindeki ifade onlara karşı tanıklık ediyor.
Sodom gibi günahlarını açıkça söylüyor, gizlemiyorlar.
Vay onların haline!
Çünkü bu felaketi başlarına kendileri getirdiler.

10 Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin.
Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek.
11 Vay kötülerin haline!
Kötülük görecek, yaptıklarının karşılığını alacaklar.

12 Çocuklar halkımı eziyor,
Kadınlar onu yönetiyor*.
Ey halkım, sana yol gösterenler
Seni saptırıyor, yolunu şaşırtıyorlar.

13 RAB davasını görmek için yerini aldı,
Halkları yargılamak için ayağa kalkıyor.
14-15 RAB halkının ileri gelenleri ve önderleriyle davasını görecek.
Rab, Her Şeye Egemen RAB onlara diyor ki,
"Bağları yiyip bitiren sizsiniz,
Evleriniz yoksullardan zorla aldığınız malla dolu.
Ne hakla halkımı eziyor,
Yoksulu sömürüyorsunuz?"

Yeruşalim Kadınlarına Uyarı

16 RAB şöyle diyor: "Siyon kızları kibirlidir, burunları bir karış havada, göz kırparak geziyor, ayaklarındaki halhalları şıngırdatarak kırıtıyorlar. 17 Bu yüzden onların başlarında yaralar çıkaracağım, mahrem yerlerini açacağım."
18-23 O gün Rab güzel halhalları, alın çatkılarını, hilalleri, küpeleri, bilezikleri, peçeleri, başlıkları, ayak zincirlerini, kuşakları, koku şişelerini, muskaları, yüzükleri, burun halkalarını, bayramlık giysileri, pelerinleri, şalları, keseleri, el aynalarını, keten giysileri, baş sargılarını, tülbentleri ortadan kaldıracak.
24 O zaman güzel kokunun yerini pis koku,
Kuşağın yerini ip,
Lüleli saçın yerini kel kafa,
Süslü giysinin yerini çul,
Güzelliğin yerini dağlama izi alacak.

25 Erkekleri kılıçtan geçirilecek,
Yiğitleri savaşta yok olacak.
26 Siyon'un kapıları ah çekip yas tutacak;
Kent, yerde oturan,
Terk edilmiş bir kadın gibi olacak.

4

1 O gün yedi kadın bir erkeği tutup, "Kendi yemeğimizi de giysimizi de sağlarız; yeter ki senin adını alalım. Utancımızı gider!" diyecekler.

* **3:12** "Çocuklar halkımı eziyor, kadınlar onu yönetiyor" ya da "Yetkililer halkımı eziyor, tefeciler başa geçti".

Yeruşalim'in Geleceği

2 O gün RAB'bin dalı, İsrail halkından sağ kalanların güzelliği ve görkemi
olacak; ülkenin meyvesi de onların kıvancı ve övüncü olacak. 3 Siyon'da, yani
Yeruşalim'de sağ kalanlara, "Yeruşalim'de yaşıyor" diye kaydedilenlere, "Kut-
sal" denilecek. 4 Rab Siyon kızlarını pisliklerinden arındıracak. Yeruşalim'de
dökülen kanı adil ve ateşten bir ruhla temizleyecek. 5 Sonra RAB Siyon
Dağı'nın her yanını, orada toplananların üzerini gündüz bulutla, gece du-
manla ve parlak alevle örtecek. Yüceliği onların üzerinde bir örtü olacak. 6 Bu,
bir çardak, gündüzün sıcağına karşı gölge, yağmura, fırtınaya karşı sığınak ve
korunak olacak.

5

Bağ Ezgisi

1 Sevgilimin bağı için yaktığı ezgiyi sevgilim için okuyayım:
Toprağı verimli bir tepede
Sevgilimin bir bağı vardı.
2 Toprağı belleyip taşları ayıkladı,
Seçme asmalar dikip orta yere bir gözcü kulesi yaptı.
Üzüm sıkmak için bir çukur kazdı
Ve bağının üzüm vermesini bekledi.
Ama bağ yabanıl üzüm verdi.
3 Sevgilim diyor ki, "Ey Yeruşalim'de yaşayanlar ve Yahuda halkı, lütfen
benimle bağım arasında hakem olun! 4 Bağım için yapmadığım ne kaldı?
Ben üzüm vermesini beklerken niçin yabanıl üzüm verdi? 5 Şimdi bağıma
ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyip bitirsinler;
duvarını yıkacağım, varsın çiğnesinler. 6 Viraneye çevireceğim onu; budan-
mayacak, çapalanmayacak; dikenli çalılar bitecek her yanında. Üzerine yağmur
yağdırmasınlar diye bulutlara buyruk vereceğim."
7 Her Şeye Egemen RAB'bin bağı İsrail halkı,
Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır.
RAB adalet bekledi,
Zorbalık gördü;
Doğruluk bekledi,
Feryatlar duydu.

İsrail Halkının Kötülükleri

8 Evlerine ev, tarlalarına tarla katanların vay haline!
Oturacak yer kalmadı,
Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz.
9 Her Şeye Egemen RAB'bin şöyle ant içtiğini duydum:
"Büyük ve gösterişli çok sayıda ev ıssız kalacak,
İçinde oturan olmayacak.
10 Çünkü on dönümlük* bağ ancak bir bat† şarap,
Bir homer‡ tohum ancak bir efa§ tahıl üretecek."
11 Sabah erkenden kalkıp içki peşinden koşanların, gece geç vakte kadar
şarap içip kızışanların vay haline! 12 Onların şölenlerinde lir, çenk, tef ve
kaval çalınır, şarap içilir. Ama RAB'bin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin
yapıtına aldırmazlar. 13 Halkım bilgisizliği yüzünden sürgün edilecek; saygın

---

4:5 Çık.13:21; 24:16 **5:1** Mat.21:33; Mar.12:1; Luk.20:9 * **5:10** "On dönüm": İbranice "On çift öküzün bir günde işleyebileceği alan" anlamına gelir. † **5:10** "Bir bat": Yaklaşık 22 lt. ‡ **5:10** "Bir homer": Yaklaşık 220 litrelik bir ölçek. § **5:10** "Bir efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

kişileri kıtlıktan ölecek, kalabalıklar susuzluktan kırılacak. 14 Bu yüzden doymak
bilmeyen ölüler diyarı ağzını ardına kadar açtı; Yeruşalim'in soyluları, sıradan
insanları ve gürültülü bir şekilde eğlenenleri oraya inecek.
15 Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak. 16 Ama Her
Şeye Egemen RAB adaletinden ötürü yüceltilecek. Kutsal Tanrı doğruluğuyla
kutsal olduğunu gösterecek. 17 Kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacak,
zenginlerin ıssız kalan konutlarını yabancılar ele geçirecek.
18 Suçu yalanla örülmüş iplerle, günahı araba urganıyla çekenlerin vay ha-
line! 19 Diyorlar ki, "Tanrı elini çabuk tutup işini hızlandırsın da görelim. İsrail'in
Kutsalı tasarladığını yapsın da görelim."
20 Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine
koyanların, acıya tatlı, tatlıya acı diyenlerin vay haline!
21 Kendilerini bilge görenlerin, akıllı sananların vay haline!
22-23 Şarap içmekte sınır tanımayanların, içkileri karıştırıp içmekten
çekinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü haklı çıkaranların, haklıların hakkını
elinden alanların vay haline! 24 Alev alev yanan ateş, samanı nasıl yiyip
bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da kökten
çürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü Her Şeye Egemen
RAB'bin yasasını reddettiler, İsrail'in Kutsalı'nın sözlerini küçümsediler. 25 Bu
yüzden RAB'bin halkına karşı öfkesi alevlendi, elini kaldırıp onları vurdu.
Dağlar titriyor, cesetler çöp gibi sokaklara serildi. Bütün bunlara karşın
RAB'bin öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda.
26 RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretiyle, dünyanın en uzağındakileri ıslık
sesiyle çağıracak; hızla, hemen gelecekler. 27 Aralarında yorulan, sendeleyen
olmayacak; uyuklamayacak, uyumayacaklar. Gevşek kemer, kopuk çarık
bağı olmayacak. 28 Okları sivri, yayları kuruludur. Atlarının toynakları
çakmaktaşı, arabalarının tekerlekleri kasırga gibidir. 29 Askerleri dişi aslan
gibi, genç aslanlar gibi kükrüyor, homurdanarak avlarını kapıp götürüyorlar.
Kimse avlarını pençelerinden kurtaramıyor.
30 O gün İsrail'e karşı denizin gürleyişi gibi gürleyecekler. Karaya bakan biri
karanlık ve sıkıntı görecek. Işık karanlık bulutlarla kaplanacak.

6

Rab Yeşaya'yı Çağırıyor

1 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab'bi gördüm; tahtta otu-
ruyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. 2 Üzerinde Seraflar du-
ruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını
örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı. 3 Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı:
"Her Şeye Egemen RAB
Kutsal, kutsal, kutsaldır.
Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor."
4 Seraflar'ın sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla
doldu.
5 "Vay başıma! Mahvoldum" dedim, "Çünkü dudakları kirli bir adamım,
dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kral'ı, Her Şeye
Egemen RAB'bi gözlerimle gördüm."
6 Seraflar'dan biri bana doğru uçtu, elinde sunaktan maşayla aldığı bir
kor vardı; 7 onunla ağzıma dokunarak, "İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun
silindi, günahın bağışlandı" dedi.

6:1 2Kr.15:7; 2Ta.26:23 **6:3** Va.4:8 **6:4** Va.15:8

8 Sonra Rab'bin sesini işittim: “Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?”
diyordu.
“Ben! Beni gönder” dedim.
9 “Git, bu halka şunu duyur” dedi,
“ ‘Duyacak duyacak, ama anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama görmeyeceksiniz!
10 Bu halkın yüreğini duygusuzlaştır,
Kulaklarını ağırlaştır,
Gözlerini kapat.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın
Ve bana dönüp şifa bulmasınlar.’ ”
11 “Ne vakte kadar, ya Rab?” diye sordum.
Rab yanıtladı:
“Kentler viraneye dönüp kimsesiz kalıncaya,
Evler ıpıssız oluncaya,
Toprak büsbütün kıraçlaşıncaya kadar.
12 İnsanları çok uzaklara süreceğim,
Ülke bomboş kalacak,
13 Halkın onda biri kalsa da ülke mahvolacak.
Ama devrildiği zaman kütüğü kalan
Yabanıl fıstık ve meşe ağacı gibi,
Kutsal soy kütüğünden çıkacak.”

7

Kral Ahaz'a Bir İşaret: İmmanuel

1 Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı'yken, Aram Kralı Resin'le
Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yeruşalim'e saldırdılar, ama ele geçiremediler.
2 Davut'un torunları Aram'ın Efrayimliler'le güçbirliği ettiğini duydular.
Ahaz'la halkının yürekleri rüzgarda sallanan orman ağaçları gibi titremeye
başladı.
3 Bu arada RAB Yeşaya'ya şöyle seslendi: “Ahaz'ı karşılamak için oğlun Şear-
Yaşuv'la* birlikte Yukarı Havuz'un su yolunun sonuna, Çırpıcı Tarlası'na giden
yola çık. 4 Ona de ki, ‘Dikkatli ve sakin ol, korkma! Şu tüten iki yanık odun
parçasının –Aram Kralı Resin'le Remalya'nın oğlunun– öfkesinden korkma.
5 Aram, Efrayim ve Remalya'nın oğlu sizin için kötü şeyler tasarlıyor. Diyorlar
ki, 6 Haydi, Yahuda'ya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi ele geçirelim, Taveal'ın
oğlunu kral ilan edelim.
7 “ ‘Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı asla gerçekleşmeyecek.
8 Çünkü Şam sadece Aram'ın başkenti, Resin de sadece Şam'ın başıdır.
Efrayim'e gelince, altmış beş yıl içinde paramparça edilip halk olmaktan
çıkacak. 9 Samiriye sadece Efrayim'in başkenti, Remalya'nın oğlu da sadece
Samiriye'nin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız.’ ”
10 RAB Ahaz'a yine seslendi: 11 “Tanrın RAB'den bir işaret iste; ölüler diyarı
kadar derin, gökler kadar yüksek olsun.”
12 Ama Ahaz, “Hayır, istemem, RAB'bi sınamam” dedi.
13 Bunun üzerine Yeşaya, “Dinleyin, ey Davut'un torunları!” dedi, “İnsanların
sabrını taşırmanız yetmezmiş gibi şimdi de Tanrım'ın sabrını mı taşırıyorsunuz?

6:9 Mat.13:14-15; Mar.4:12; Luk.8:10; Yu.12:39-40; Elç.8:26-27 **7:1** 2Kr.16:5; 2Ta.28:5-6 * **7:3** “Şear-Yaşuv”: “Sağ kalanlar dönecek” anlamına gelir.

14 Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp
bir oğul doğuracak; adını İmmanuel† koyacak. 15 Çocuk kötüyü reddedip iyiyi
seçecek yaşa gelince tereyağı ve bal yiyecek. 16 Ama çocuk kötüyü reddedip
iyiyi seçecek yaşa gelmeden, seni dehşete düşüren o iki kralın toprakları ıssız
kalacak.
17 "RAB seni, halkını ve babanın soyunu Efrayim'in Yahuda'dan ayrıldığı
günden bu yana görülmemiş bir felakete uğratacak; üzerinize Asur Kralı'nı
saldırtacak.
18 "O gün RAB Mısır ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asur topraklarından
arıları ıslıkla çağıracak. 19 Akın akın gelip derin vadilerde, kaya kovuklarında,
dikenli çalılıklarda, otlaklarda konaklayacaklar.
20 "O gün Rab Fırat'ın ötesinden kiraladığı usturayla –Asur Kralı'yla–
sakalınızı, saçlarınızı, beden kıllarınızı tıraş edecek. 21 O günlerde bir inekle bir
çift koyun besleyen 22 aldığı bol süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalan
herkes bal ve tereyağıyla beslenecek.
23 "O gün bin gümüş değerinde bin asmaya sahip olan her bağ dikenli çalılarla
dolacak. 24 İnsanlar oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin her yanı dikenli
çalılarla kaplanacak. 25 Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen tepeler korkudan kimsenin giremeyeceği dikenliklere dönecek, sığırın gezindiği, davarın
çiğnediği yerler olacak."

8

Asur Kralı'nın Saldırısı

1 RAB bana şöyle dedi: "Büyük bir levha alıp okunaklı harflerle üzerine,
'Maher-Şalal-Haş-Baz*' yaz. 2 Kâhin Uriya ile Yeverekya oğlu Zekeriya'yı
kendime güvenilir tanık seçiyorum."
3 Peygamber olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve bir erkek
çocuk doğurdu. RAB bana, "Adını 'Maher-Şalal-Haş-Baz' koy" dedi, 4 "Çocuk daha
'Anne, baba' demesini öğrenmeden, Şam'ın serveti ve Samiriye'nin ganimeti
Asur Kralı'na götürülecek."
5 RAB bana yine seslenip dedi ki, 6 "Bu halk usul usul akan Şiloah sularını
reddettiği, Resin'le Remalya'nın oğluyla mutlu olduğu için†, 7 ben Rab, Fırat'ın
kabaran güçlü sularını –bütün dehşetiyle Asur Kralı'nı– üzerlerine salacağım.
Yatağından taşan ırmak, kıyılarını su altında bırakacak. 8 Yahuda'yı kaplayan
sular her şeyi silip süpürerek adam boyu yükselecek, ülkeni boydan boya
dolduracak, ey İmmanuel!"
9 Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün en uç köşeleri,
kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın. Evet, savaşa ve
bozguna hazır olun. 10 İstediğinizi tasarlayın, hepsi boşa gidecek. İstediğiniz
kadar konuşun, hiçbiri gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir.

Rab'bin Uyarısı

11 RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak
şöyle dedi:
12 "Onların entrika dediği her şeye
Siz entrika demeyin;
Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın.

7:14 Mat.1:22-23 † **7:14** "İmmanuel": "Tanrı bizimledir" anlamına gelir. * **8:1** "Maher-Şalal-Haş-Baz": "Hemen çapulla, çabuk yağmala" anlamına gelir. † **8:6** "Oğluyla mutlu olduğu için" ya da "Oğlundan korktuğu için". **8:12** 1Pe.3:14-15

13 “Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın.
Korkunuz, yılgınız O'ndan olsun.
14 Tapınak O olacak.
İsrail'in iki krallığı içinse
Sürçme taşı ve tökezleme kayası,
Yeruşalim'de yaşayanlar için
Kapan ve tuzak olacak.
15 Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak,
Tuzağa düşüp ele geçecek.”

16 Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimi koru,
Öğretimi mühürle!
17 Kendini Yakup'un soyundan gizleyen RAB'bi özlemle bekliyorum,
umudum O'nda. 18 Ben ve RAB'bin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı'nda
oturan Her Şeye Egemen RAB'bin İsrail'deki belirtileri ve işaretleriyiz.
19 Birileri size, “Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruh çağıranlara danışın”
dediğinde, “Halk kendi Tanrısı'na danışmaz mı; yaşayanlar için ölülere mi
danışılır?” deyin. 20 Tanrı'nın öğretisine ve bildirisine dönmek gerek!
Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek. 21 Aç ve çaresiz, ülkede
dolanıp duracaklar. Aç kalınca öfkelenip krallarına, Tanrıları'na lanet ede-
cekler. Yukarıya da 22 dünyaya da baksalar sıkıntıdan, karanlıktan, korkunç
karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.

9

Esenlik Önderi
1 Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıkta kalmayacak. Geçmişte
Zevulun ve Naftali bölgelerini alçaltan Tanrı, gelecekte Şeria Irmağı'nın
ötesinde, Deniz Yolu'nda, ulusların yaşadığı Celile'yi onurlandıracak.
2 Karanlıkta yürüyen halk
Büyük bir ışık görecek;
Ölümün gölgelediği diyarda
Yaşayanların üzerine ışık parlayacak.
3 Ya RAB, ulusu çoğaltacak, sevincini artıracaksın.
Ekin biçenlerin neşelendiği,
Ganimet paylaşanların coştuğu gibi,
Onlar da sevinecek senin önünde.
4 Çünkü onlara yük olan boyunduruğu,
Omuzlarını döven değneği,
Onlara eziyet edenlerin sopasını paramparça edeceksin;
Tıpkı Midyanlılar'ı yenilgiye uğrattığın günkü gibi.
5 Savaşta giyilen çizmeleri
Ve kana bulanmış giysileri
Yakılacak, ateşe yem olacak.
6 Çünkü bize bir çocuk doğacak,
Bize bir oğul verilecek.
Yönetim onun omuzlarında olacak.
Onun adı Harika Öğütçü*, Güçlü Tanrı,
Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.
7 Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek.

8:14 Rom.8:32; 1Pe.2:7-8 **8:17** İbr.2:13 **9:1** Mat.4:14-15 **9:2** Mat.4:16; Luk.1:79 * **9:6** “Harika Öğütçü” ya da “Harikalar yaratan”. **9:7** Luk.1:32-33

Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak.
Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak
Ve sonsuza dek sürdürecek.
Her Şeye Egemen RAB'bin gayreti bunu sağlayacak.

Rab'bin İsrail'e Öfkesi

8 Rab İsrail için,
Yakup soyu için yargısını bildirdi.
Bu yargı yerine gelecek.
9 Bütün halk, Efrayim ve Samiriye'de yaşayanlar,
Rab'bin bu yargısını duyacak.
Gururlu ve küstah olan bu halk diyor ki,
10 "Kerpiç evler yıkıldı,
Ama yerlerine yontma taştan evler yapacağız.
Yabanıl incir ağaçları kesildi,
Ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz."

11-12 Bundan dolayı RAB, Resin'in hasımlarını
Halka karşı güçlendirecek;
Düşmanlarını, doğudan Aramlılar'ı,
Batıdan Filistliler'i ayaklandıracak.
Bunlar ağızlarını ardına kadar açıp İsrail'i yutacaklar.
Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi,
Eli hâlâ kalkmış durumda.

13 Halk kendisini cezalandıran RAB'be dönmeyecek,
Her Şeye Egemen RAB'bi aramayacak.
14 Bunun için RAB İsrail'den başı da kuyruğu da
Hurma dalını da sazı da
Bir günde kesip atacak.
15 Baş ileri gelen saygın kişi,
Kuyruksa öğretisi sahte olan peygamberdir.
16 Çünkü bu halkı saptıranlar ona yol gösterenlerdir.
Onları izleyenler de yem oluyor.
17 Bu yüzden Rab onların gençleri için sevinç duymayacak,
Öksüzlerine, dul kadınlarına acımayacak.
Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük yaparlar.
Her ağız saçmalıyor.
Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi,
Eli hâlâ kalkmış durumda.

18 Kötülük dikenli çalıları yiyip bitiren ateş gibidir.
Ormandaki çalılığı tutuşturur,
Duman sütunları yükseltir.
19 Her Şeye Egemen RAB'bin öfkesi
Ülkeyi ateş gibi sardı.
Halk ateşe yem olacak,
Kardeş kardeşini esirgemeyecek.
20 İnsanlar şurada burada bulduklarını yiyecekler,
Ama aç kalacak, doymayacaklar.
Herkes çocuğunun etini yiyecek:
21 Manaşşe Efrayim'i,

Efrayim Manaşşe'yi yiyecek,
Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine yürüyecekler.
Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi,
Eli hâlâ kalkmış durumda.

10

1-2 Yoksullardan adaleti esirgemek,
Halkımın düşkünlerinin hakkını elinden almak,
Dulları avlamak,
Öksüzlerin malını yağmalamak için
Haksız kararlar alanların,
Adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline!
3 Yargı günü
Uzaklardan başınıza felaket geldiğinde ne yapacaksınız?
Yardım için kime koşacaksınız,
Servetinizi nereye saklayacaksınız?
4 Tutsaklar arasında bir köşeye sinmek
Ya da savaşta ölmekten başka çareniz kalmayacak.
Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi,
Eli hâlâ kalkmış durumda.

Tanrı'nın Asur'a İlişkin Yargısı

5 "Vay haline Asur, öfkemin değneği!
Elindeki sopa benim gazabımdır.
6 Asur'u tanrısız ulusa karşı salacağım;
Soyup yağma etmesi,
Sokaktaki çamur gibi onları çiğnemesi,
Öfkelendiğim halkın üzerine yürümesi için
Buyruk vereceğim."

7 Ama Asur Kralı bundan da kötüsünü düşünüyor.
Birçok ulusun kökünü kazıyıp yok etmeyi tasarlıyor.
8 "Komutanlarımın hepsi birer kral değil mi?" diyor,
9 "Kalno'yu, Karkamış gibi ele geçirmedim mi?
Hama'nın sonu Arpat'ınki,
Samiriye'nin sonu Şam'ınki gibi olmadı mı?
10 Putları Yeruşalim ve Samiriye'ninkinden daha çok olan putperest ülkeleri
nasıl ele geçirdimse,
11 Samiriye'ye ve putlarına ne yaptımsa,
Yeruşalim'e ve putlarına da yapamaz mıyım?"

12 Rab Siyon Dağı'na ve Yeruşalim'e karşı tasarladıklarını yapıp bitirdikten
sonra şöyle diyecek:
"Asur Kralı'nı kibirli yüreği,
Övüngen bakışları yüzünden cezalandıracağım.
13 Çünkü, 'Her şeyi bileğimin gücüyle,
Bilgeliğimle yaptım' diyor,
'Akıllıyım, ulusları ayıran sınırları yok ettim,
Hazinelerini yağmaladım,
Güçlü kralları tahtlarından indirdim.

10:5 Yşa.14:24-27; Nah.1:1-3:19; Sef.2:13-15

14 Elimi yuvaya sokup kuş yumurtalarını toplar gibi
Ulusların varını yoğunu topladım.
Terk edilmiş yumurtaları nasıl toplarlarsa,
Ben de bütün ülkeleri öyle topladım.
Kanat çırpan, ağzını açan,
Sesini çıkaran olmadı.’ ”

15 Balta kendisini kullanana karşı övünür mü?
Testere kendisini kullanana karşı büyüklenir mi?
Sanki değnek kendisini kaldıranı sallayabilir,
Sopa sahibini kaldırabilirmiş gibi...
16 Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Asur'un güçlü adamlarını
Yıpratıcı hastalıkla cezalandıracak.
Orduları alev alev yanacak.
17 İsrail'in Işığı ateş,
İsrail'in Kutsalı alev olacak;
Asur'un dikenli çalılarını
Bir gün içinde yakıp bitirecek.
18 Görkemli ormanıyla verimli tarlaları,
Ölümcül bir hastalığa yakalanmış insan gibi
Tümüyle harap olacak.
19 Ormanda artakalan ağaçlar
Bir çocuğun bile sayabileceği kadar az olacak.

İsrail'in Sağ Kalanları

20 O gün İsrail'in sağ kalanları,
Yakup'un kaçıp kurtulan torunları,
Kendilerini yok etmek isteyene değil,
Artık içtenlikle RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na dayanacaklar.
21 Geriye kalanlar,
Yakup soyundan sağ kalanlar,
Güçlü Tanrı'ya dönecekler.
22 Ey İsrail, halkın denizin kumu kadar çok olsa da,
Ancak pek azı dönecek*.
Tümüyle adil bir yıkım kararlaştırıldı.
23 Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Kararlaştırılan yıkımı bütün yeryüzünde gerçekleştirecek.

Rab Asur'u Cezalandıracak

24 Bu nedenle Rab,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
“Ey sen, Siyon'da yaşayan halkım,
Asurlular, Mısırlılar'ın yaptığı gibi
Sana değnekle vurduklarında,
Sopalarını sana karşı kaldırdıklarında korkma.
25 Çünkü çok yakında gazabım sona erecek,
Öfkem Asurlular'ın yıkımını sağlayacak.
26 Ben, Her Şeye Egemen RAB,

10:22 Rom.9:27-28 * **10:22** “Pek azı dönecek”: İbranice'de geçen “Şear-Yaşuv” sözcükleri genellikle “Sağ kalanlar dönecek” diye çevrildi. Yeşaya bu sözcükleri ilk oğluna ad olarak verdi (bkz. 7:3).

Midyanlılar'ı Orev Kayası'nda alt ettiğim gibi,
Onları da kırbaçla alt edeceğim.
Değneğimi Mısır'a karşı nasıl denizin üzerine uzattımsa,
Şimdi yine öyle yapacağım.
27 O gün Asur'un yükü sırtınızdan,
Boyunduruğu boynunuzdan kalkacak;
Semirdiğiniz için† boyunduruk kırılacak."

İşgalcilerin Saldırısı

28 Ayat Kenti'ne saldırdılar,
Migron'dan geçip ağırlıklarını Mikmas'ta bıraktılar.
29 Geçidi aşarak Geva'da konakladılar.
Rama Kenti korkudan titredi,
Saul'un kenti Giva'da yaşayan halk kaçıştı.
30 Ey Gallim halkı, sesini yükselt!
Ey Layşa halkı, dinle!
Zavallı Anatot halkı!
31 Madmena halkı kaçıyor,
Hagevim'de yaşayanlar sığınacak yer arıyor.
32 Düşman bugün Nov'da duracak;
Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa,
Yeruşalim Tepesi'ne yumruk sallayacak.

33 Rab, Her Şeye Egemen RAB düşmanı
Dal gibi kesip korkunç güçle yere çalacak.
Uzun boyluları devirecek,
Gururluları alçaltacak.
34 Ormandaki çalılıkları baltayla keser gibi
Kesip devirecek onları.
Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde diz çökecek.

11

Esenlik Umudu

1 İşay'ın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak,
Kökünden bir fidan meyve verecek.

2 RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu,
Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu
Onun üzerinde olacak.
3 RAB korkusu hoşuna gidecek.
Gözüyle gördüğüne göre yargılamayacak,
Kulağıyla işittiğine göre karar vermeyecek.
4 Yoksulları adaletle yargılayacak,
Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek.
Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak,
Kötüleri soluğuyla öldürecek.
5 Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak*.

6 Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak,

† **10:27** "Semirdiğiniz için": İbranice "Yağdan ötürü". **11:1** Va.5:5; 22:16 **11:4** Mez.96:12-13; Va.19:11 **11:4** 2Se.2:8 **11:5** Ef.6:14-15 * **11:5** "Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak" ya da "Adalet ve sadakat belindeki kuşaktır". **11:6** Yşa.65:25

Parsla oğlak birlikte yatacak,
Buzağı, genç aslan ve besili sığır yanyana duracak,
Onları küçük bir çocuk güdecek.
7 İnekle ayı birlikte otlayacak,
Yavruları bir arada yatacak.
Aslan sığır gibi saman yiyecek.
8 Emzikteki bebek kobra deliği üzerinde oynayacak,
Sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna sokacak.
9 Kutsal dağımın hiçbir yerinde
Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek.
Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa,
Dünya da RAB'bin bilgisiyle dolacak.

Sürgünler Geri Dönecek

10 O gün İşay'ın kökü ortaya çıkacak,
Halklara sancak olacak,
Uluslar ona yönelecek.
Kaldığı yer görkemli olacak.
11 O gün Rab, Asur'dan,
Mısır, Patros, Kûş, Elam,
Şinar†, Hama ve deniz kıyılarından
Halkının sağ kalanlarını kurtarmak için
İkinci kez elini uzatacak.
12 Uluslar için sancak kaldıracak,
Sürgün İsrailliler'i toplayacak,
Dağılmış Yahudalılar'ı
Dünyanın dört bucağından bir araya getirecek.
13 Efrayim halkının kıskançlığı yok olacak,
Yahudalılar'ı sıkıştıranlar ortadan kalkacak.
Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak,
Yahuda Efrayim'i sıkıştırmayacak.
14 Batıdaki Filistliler'e saldırıp
Hep birlikte doğudakilerin her şeyini yağmalayacaklar.
Edom ve Moav halklarının topraklarına el koyacak,
Ammonlular'a boyun eğdirecekler.
15 RAB Mısır'ın Süveyş Körfezi'ni tümüyle kurutacak.
Elinin bir sallayışıyla estireceği kavurucu rüzgarla
Fırat'ı süpürüp yedi dereye bölecek.
Öyle ki, insanlar ırmak yatağından çarıkla geçebilsin.
16 RAB'bin Asur'da sağ kalan halkı için
Bir çıkış yolu olacak;
Tıpkı Mısır'dan çıktıkları gün
İsrailliler'in de bir çıkış yolu olduğu gibi.

12

1 İsrail halkı o gün,
"Ya RAB, sana şükrederiz" diyecek,
"Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi,
Bizi avuttun.

11:9 Hab.2:14 **11:10** Rom.15:12 † **11:11** "Şinar", yani "Babil". **11:15** Va.16:12

2 Tanrı kurtuluşumuzdur.
O'na güvenecek, yılmayacağız.
Çünkü RAB* gücümüz ve ezgimizdir.
O kurtardı bizi."
3 Kurtuluş pınarlarından sevinçle su alacaksınız.

4 O gün diyeceksiniz ki,
"RAB'be şükredin, O'nu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını,
Adının yüce olduğunu duyurun!
5 RAB'be ezgiler söyleyin,
Çünkü görkemli işler yaptı.
Bütün dünya bilsin bunu.
6 Ey Siyon halkı, sesini yükselt, sevinçle haykır!
Çünkü aranızda bulunan İsrail'in Kutsalı büyüktür."

13

Tanrı Babil'i Cezalandıracak
1 Amots oğlu Yeşaya'nın Babil'le ilgili bildirisi:
2 Çıplak dağın tepesine sancak dikin!
Savaşçıları yüksek sesle çağırıp
El sallayın ki
Soylulara ayrılan kapılardan içeri girsinler.

3 RAB seçtiklerine buyruk verdi,
O'nun yüceliğiyle övünen yiğitleri
Öfkesinin gereğini yapmaya çağırdı.

4 Dağlardaki kalabalığın gürültüsünü dinleyin!
Büyük bir halkın sesini andırıyor.
Bir araya gelmiş ulusların
Ve krallıkların gümbürtüsünü dinleyin!
Her Şeye Egemen RAB bir orduyu savaşa hazırlıyor.
5 Öfkesinin araçlarıyla uzak bir ülkeden,
Dünyanın öbür ucundan
Bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor.

6 Feryat edin! Çünkü RAB'bin günü yakındır.
Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.
7 Bu yüzden ellerde derman kalmayacak,
Her yürek eriyecek.
8 Herkesi dehşet saracak,
Hepsi acı ve ıstırap içinde boğulacak,
Doğuran kadın gibi kıvranacak,
Şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar;
Yüzleri kızaracak.

9 İşte RAB'bin acımasız günü geliyor.
Ülkeyi viraneye çevirip

12:2 Çık.15:2; Mez.118:14 * **12:2** "RAB": İbranice "Yah Yahve" (bkz. Önsöz). **12:4** 1Ta.16:8; Mez.105:1 **13:1** Yşa.47:1-15; Yer.50:1-51:64 **13:6** Yoe.1:15

İçindeki günahkârları ortadan kaldıracağı
Gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor.
10 Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak,
Doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak.

11 RAB diyor ki, "Kötülüğünden ötürü dünyayı,
Suçlarından ötürü kötüleri cezalandıracağım.
Kibirlilerin küstahlığını sona erdirecek,
Zalimlerin gururunu kıracağım.
12 İnsanı saf altından,
Ofir altınından daha ender kılacağım.
13 Ben, Her Şeye Egemen RAB,
Gazaba geldiğim, öfkemin alevlendiği gün
Gökleri titreteceğim, yer yerinden oynayacak.

14 "Herkes kovalanan ceylan gibi,
Çobansız koyunlar gibi halkına dönecek,
Ülkesine kaçacak.
15 Yakalananın bedeni delik deşik edilecek,
Ele geçen kılıçtan geçirilecek.
16 Yavruları gözleri önünde parçalanacak,
Evleri yağmalanacak,
Kadınlarının ırzına geçilecek.

17 "Gümüşe değer vermeyen,
Altını sevmeyen Medler'i
Onlara karşı harekete geçireceğim.
18 Oklarıyla gençleri parçalayacak,
Bebeklere acımayacak,
Çocukları esirgemeyecekler.
19 Ben Tanrı, Sodom ve Gomora'yı nasıl yerle bir ettimse,
Kildaniler'in* yüce gururu,
Krallıkların en güzeli olan Babil'i de yerle bir edeceğim.
20 Orada bir daha kimse yaşamayacak,
Kuşaklar boyu kimse oturmayacak,
Bedeviler çadır kurmayacak,
Çobanlar sürülerini dinlendirmeyecek.
21 Orası yabanıl hayvanlara barınak olacak,
Evler çakallarla dolacak,
Baykuşlar yuva yapacak, tekeler* oynaşacak orada.
22 Kalelerinde sırtlanlar,
Görkemli saraylarında çakallar uluyacak.
Babil'in sonu yaklaştı, günleri uzatılmayacak."

14

1 Çünkü RAB Yakup soyuna acıyacak,
İsrail halkını yine seçip
Topraklarına yerleştirecek.

13:10 Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Mat.24:29; Mar.13:24-25; Luk.21:25; Va.6:12-13; 8:12 **13:19** Yar.19:24 **13:20** Yer.50:39 **13:21** Va.18:2 * **13:21** "Teke": "Teke görünümlü cin" anlamına da gelebilir (bkz. Lev.17:7).

Yabancılar da Yakup soyuna katılıp onlara bağlanacak.
2 Uluslar İsrail halkını
İsrail topraklarına götürecekler.
İsrail halkı RAB'bin verdiği topraklarda onları
Erkek ve kadın köle olarak sahiplenecek.
Kendisini tutsak edenleri tutsak edecek,
Kendisini ezenlere egemen olacak.

3 RAB İsrail halkını acıdan, sıkıntıdan
Ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı gün
4 Babil Kralı'nı alaya alarak,
"Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!" diyecekler,
"Zorbalığı nasıl da sona erdi!"
5 RAB kötülerin değneğini,
Egemenlerin asasını kırdı.
6 O asa ki, halklara gazapla vurdukça vurdu,
Ulusları öfkeyle, dinmeyen zulümle yönetti*.
7 Bütün dünya esenlik ve barış içinde
Sevinçle haykırıyor.
8 Lübnan'ın çam ve sedir ağaçları bile
Kralın yok oluşuna seviniyor.
"Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor" diyorlar.

9 Toprağın altındaki ölüler diyarı
Babil Kralı'nı karşılamak için sabırsızlanıyor.
Onun gelişi ölüleri,
Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor;
Ulusları yönetmiş kralları
Tahtlarından ayağa kaldırıyor.
10 Hepsi ona seslenip diyecekler ki,
"Sen de bizim gibi gücünü yitirdin,
Bize benzedin."
11 Görkemin de çenklerinin sesi de
Ölüler diyarına indirildi.
Altında kurtlar kaynaşacak,
Üstünü kurtçuklar kaplayacak.

12 Ey parlak yıldız†, seherin oğlu,
Göklerden nasıl da düştün!
Ey ulusları ezip geçen,
Nasıl da yere yıkıldın!
13 İçinden, "Göklere çıkacağım" dedin,
"Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım;
İlahların toplandığı dağda,
Safon'un doruğunda oturacağım.
14 Bulutların üstüne çıkacak,
Kendimi Yüceler Yücesi'yle eşit kılacağım."
15 Ancak ölüler diyarına,
Ölüm çukurunun dibine

* **14:6** "Yönetti" ya da "Boyun eğdirdi". **14:12** Va.8:10; 9:1 † **14:12** "Parlak yıldız": "Hilal" anlamına da gelebilir. **14:13** Mat.11:23; Luk.10:15; Mez.48:2

İndirilmiş bulunuyorsun.

16-17 Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler:
“Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten,
Yeryüzünü çöle çeviren,
Kentleri yerle bir eden,
Tutsakları evlerine salıvermeyen adam bu mu?”
18 Ulusların bütün kralları tek tek,
Görkemli mezarlarda yatıyor.
19 Ama sen reddedilen bir dal gibi
Mezarından dışarı atıldın;
Bedenleri kılıçla delinip
Ölüm çukurunun dibine atılmış ölülerle örtülüsün;
Ayak altında çiğnenen leş gibisin.
20 Ülkeni harap edip halkını katlettiğin için
Başkaları gibi gömülmeyeceksin.

Kötülük yapan soy bir daha anılmayacak.

21 Atalarının suçundan ötürü
Babil Kralı'nın oğullarını boğazlamak için yer hazırlayın.
Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler,
Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar.

22 “Babil halkına karşı harekete geçeceğim”
Diyor Her Şeye Egemen RAB,
“Babil'in adını, sağ kalanlarını,
Oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim.”
Böyle diyor RAB.
23 “Babil'i baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek,
Yıkım süpürgesiyle süpüreceğim”
Diyor Her Şeye Egemen RAB.

Rab Asurlular'ı Cezalandıracak

24 Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi:
“Düşündüğüm gibi olacak,
Tasarladığım gibi gerçekleşecek.
25 Asurlular'ı kendi ülkemde ezecek,
Dağlarımda çiğneyeceğim.
Halkım Asur'un boyunduruğundan,
Omuzlarındaki yükten kurtulacak.
26 İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur.
Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda.
27 Her Şeye Egemen RAB'bin tasarısını kim boşa çıkarabilir?
Kalkmış durumdaki elini kim indirebilir?”

Tanrı Filistliler'i Cezalandıracak

28 Kral Ahaz'ın öldüğü yıl gelen bildiri:
29 Ey Filistliler, sizi döven değnek kırıldı diye sevinmeyin.
Çünkü yılanın kökünden engerek türeyecek,
Onun ürünü uçan yılan olacak.

14:24 Yşa.10:5-34; Nah.1:1-3:19; Sef.2:13-15 **14:28** 2Kr.16:20; 2Ta.28:27 **14:29** Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

30 Yoksulların en yoksulu doyacak,
Düşkünler güvenlikte yatacak.
Ama sizin kökünüzü kıtlıkla kurutacağım,
Sağ kalanlarınız da ölecek.
31 Ulumaya başla ey kapı! Ey kent, feryat et!
Ey Filistliler, eridiniz baştan başa.
Kuzeyden toz duman yükseliyor,
Düşman askerleri sıra sıra geliyor.
32 O ulusun elçilerine ne yanıt verilecek?
"RAB Siyon'un temelini attı,
Halkının düşkünleri oraya sığınacak" denecek.

15

Moav Yıkıma Uğrayacak
(Yer.48:29-36)

1 Moav'la ilgili bildiri:
Moav'ın Ar Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu,
Moav'ın Kîr Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu.
2 Bu yüzden Divon halkı ağlamak için tapınağa,
Tapınma yerlerine çıktı.
Moav halkı, Nevo ve Medeva için feryat ediyor.
İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor.
3 Çul giyiyorlar sokaklarda,
Damlarda, meydanlarda herkes feryat ediyor,
Gözyaşları sel gibi.
4 Heşbon ve Elale'nin haykırışları
Yahas'a ulaşıyor.
Moav askerleri bu yüzden feryat ediyor,
Yürekleri korku içinde.
5 Yüreğim sızlıyor Moav için.
Kaçanlar Soar'a, Eglat-Şelişiya'ya ulaştı,
Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşu'ndan,
Horonayim yolunda yıkımlarına ağıt yakıyorlar.
6 Nimrim suları kuruduğu için otlar sararıp soldu.
Taze ot kalmadı, yeşillik yok artık.
7 Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği ne varsa,
Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak.
8 Haykırışları Moav topraklarında yankılanıyor,
Feryatları Eglayim'e, Beer-Elim'e dek ulaştı.
9 Çünkü Dimon suları kan dolu,
Ama başına daha beterini getireceğim.
Moav'dan kaçıp kurtulanların,
Ülkede sağ kalanların üzerine aslan salacağım.

16

1 Sela'dan çöl yoluyla Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa,
Ülkenin hükümdarına kuzular gönderin.
2 Moavlı kızlar yuvalarından atılmış,
Öteye beriye uçuşan kuşlar gibi

15:1 Yşa.25:10-12; Yer.48:1-47; Hez.25:8-11; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11 **15:2** Yer.48:5,34,37

Arnon Irmağı'nın geçitlerinde dolaşıyor.

3 “Bize öğüt ver, bir karar al,
Öğle sıcağında gece gibi gölge sal üstümüze.
Kovulanları sakla, kaçakları ele verme” diyorlar.
4 “Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın.
Kırıp geçirenlere karşı
Biz Moavlılar'a sığınak ol.”
Baskı ve yıkım son bulduğunda,
Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda,
Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak,
5 Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak.
Yargılarken adaleti arayacak,
Doğru olanı yapmakta tez davranacak.

6 Moav'ın ne denli gururlanıp büyüklendiğini,
Kendini ne denli beğendiğini,
Kibirlenip küstahlaştığını duyduk.
Övünmesi boşunadır.
7 Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek,
Hepsi feryat edecek.
Kîr-Hereset'in üzüm pestillerini
Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar.
8 Çünkü Heşbon'un tarlaları,
Sivma'nın asmaları kurudu.
Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar.
O dallar ki, Yazer'e erişir, çöle uzanırdı,
Filizleri yayılır, gölü* aşardı.
9 Bu yüzden Yazer için,
Sivma'nın asmaları için acı acı ağlıyorum.
Sizleri gözyaşlarımla sulayacağım,
Ey Heşbon ve Elale!
Çünkü savaş çığlıkları yaz meyvelerinizin,
Biçtiğiniz ekinin üzerine düştü.
10 Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu.
Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak,
Ne sevinç çığlığı atan.
Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak,
Sevinç çığlıklarını susturdum.
11 Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için,
Kîr-Hereset için içim sızlıyor.
12 Moav halkı tapınma yerine çıkarak kendini yoruyor,
Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna!
13 RAB'bin Moav için geçmişte söylediği budur. 14 RAB şimdi diyor ki, “Moav'ın övündükleri de kalabalık halkı da tam üç yıl sonra rezil olacak. Sağ kalan çok az sayıda kişiyse güçsüz olacak.”

17

Tanrı Aram'ı ve İsrail'i Cezalandıracak

1 Şam'la ilgili bildiri:

16:6 Yer.48:29,32-33 * **16:8** “Göl”, yani “Lut Gölü”. **17:1** Yer.49:23-27; Amo.1:3-5; Zek.9:1

İşte Şam kent olmaktan çıkacak,
Enkaz yığınına dönecek.
2 Aroer kentleri terk edilecek,
Hayvan sürüleri orada yatacak,
Onları ürküten olmayacak.
3 Efrayim'de surlu kent kalmayacak,
Şam'ın egemenliği yok olacak.
Sağ kalan Aramlılar'ın onuru
İsrail'in onuru gibi kırılacak.
Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

4 O gün Yakup soyunun görkemi sönecek,
Hepsi bir deri bir kemik kalacak.
5 İsrail, ekinin elle biçilip
Başakların devşirildiği bir tarla,
Refaim Vadisi'nde hasattan sonra
Başakların toplandığı bir tarla gibi olacak.
6 Çok az kişi kurtulacak.
Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki üç,
Dal uçlarında dört beş zeytin tanesi kalan
Zeytin ağacı gibi olacak.
İsrail'in Tanrısı RAB böyle diyor.
7 O gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleri İsrail'in Kutsalı'nı görecek. 8 Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçim verdikleri Aşera putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar.
9 O gün İsrail'in güçlü kentleri
İsrailliler'den kaçan Amorlular'la Hivliler'in*
Terk ettiği kentler gibi ıssız olacak.
10 Çünkü, ey İsrail, seni kurtaran Tanrı'yı unuttun,
Sığındığın Kaya'yı anmaz oldun.
Bunun yerine, güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun†.
11 Onlar diktiğin gün filizlenip
Ertesi sabah tomurcuklanabilir.
Ama hastalık ve dinmez acı gününde meyve vermeyecekler.

12 Eyvah, çok sayıda ulus kükrüyor,
Azgın deniz gibi gürlüyorlar.
Halklar güçlü sular gibi çağlıyor.
13 Halklar kabaran sular gibi çağlayabilir,
Ama Tanrı onları azarlayınca uzaklara kaçacaklar.
Rüzgarın önünde dağdaki saman ufağı gibi,
Kasırganın önünde diken yumağı gibi savrulacaklar.
14 Akşam dehşet saçıyorlardı,
Sabah olmadan yok olup gittiler.
Bizi yağmalayanların, bizi soyanların sonu budur.

18

Tanrı Kûş'u Cezalandıracak

* **17:9** Septuaginta “Amorlular'la Hivliler”, Masoretik metin “Orman ve dağ başı”. † **17:10** “Güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun”: Bunlarla başka ulusların putları ya da başka uluslarla yapılan antlaşmalar kastediliyor.

1 Kûş ırmaklarının ötesinde,
Kanat vızıltılarının duyulduğu ülkenin vay haline!
2 O ülke ki, elçilerini
Sazdan kayıklarla Nil sularından gönderir.
Ey ayağına tez ulaklar,
Irmakların böldüğü ülkeye,
Her yana korku saçan halka,
Güçlü ve ezici ulusa,
O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulusa gidin!

3 Ey sizler, dünyada yaşayan herkes,
Yeryüzünün ahalisi!
Sancak dağların tepesine dikilince dikkat edin.
Boru çalınınca dinleyin.
4 Çünkü RAB bana şöyle dedi:
"Gün ışığında duru sıcaklık gibi,
Hasat döneminin sıcaklığındaki
Çiy bulutu gibi durgun olacak
Ve bulunduğum yerden seyredeceğim."
5 Bağbozumundan önce çiçekler düşüp
Üzümler olgunlaşmaya yüz tutunca,
Asmanın dalları bıçakla kesilecek,
Çubukları koparılıp atılacak.
6 Hepsi dağın yırtıcı kuşlarına,
Yerin yabanıl hayvanlarına terk edilecek.
Yazın yırtıcı kuşlara,
Kışın yabanıl hayvanlara yem olacaklar.

7 O zaman ırmakların böldüğü ülke,
Her yana korku saçan güçlü ve ezici halk,
O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus,
Her Şeye Egemen RAB'be armağanlar getirecek.
Her Şeye Egemen RAB'bin adını koyduğu
Siyon Dağı'na getirecekler armağanlarını.

19

Tanrı Mısır'ı Cezalandıracak

1 Mısır'la ilgili bildiri:
İşte RAB hızla yol alan buluta binmiş Mısır'a geliyor!
Mısır putları O'nun önünde titriyor,
Mısırlılar'ın yüreği hopluyor.
2 RAB diyor ki,
"Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı ayaklandıracağım;
Kardeş kardeşe, komşu komşuya, kent kente,
Ülke ülkeye karşı savaşacak.
3 Mısırlılar'ın cesareti tükenecek,
Tasarılarını boşa çıkaracağım.
Yardım için putlara, ölülerin ruhlarına,
Medyumlarla ruh çağıranlara danışacaklar.
4 Mısırlılar'ı acımasız bir efendiye teslim edeceğim,

19:1 Yer.46:2-26; Hez.29:1-32:32

Katı yürekli bir kral onlara egemen olacak."
Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

5 Nil'in suları çekilecek,
Kuruyup çatlayacak yatağı.
6 Su kanalları kokacak,
Kuruyacak ırmağın kolları,
Kamışlarla sazlar solacak.
7 Nil kıyısında, ırmağın ağzındaki sazlar,
Nil boyunca ekili tarlalar kuruyacak,
Savrulup yok olacak.
8 Balıkçılar yas tutacak,
Nil'e olta atanların hepsi ağlayacak,
Suyun yüzüne ağ atanlar perişan olacak.
9 Taranmış keten işleyenler,
Beyaz bez dokuyanlar umutsuzluğa kapılacak.
10 Dokumacılar bunalacak,
Ücretliler sıkıntıya düşecek.

11 Soan* Kenti'nin önderleri ne kadar akılsız!
Firavunun bilge danışmanları
Saçma sapan öğütler veriyorlar.
Nasıl olur da firavuna,
"Biz bilgelerin oğulları,
Eski zaman kralларının torunlarıyız" diyorlar?
12 Ey firavun, hani nerede senin bilgelerin?
Her Şeye Egemen RAB Mısır'a karşı neler tasarladı,
Bildirsinler bakalım sana eğer biliyorlarsa.
13 Soan Kenti'nin önderleri aptal olup çıktılar,
Nof† önderleri aldandılar,
Mısır oymaklarının ileri gelenleri Mısır'ı saptırdılar.
14 RAB onların aklını karıştırdı;
Kendi kusmuğu içinde yalpalayan sarhoş nasılsa,
Mısır'ı da her alanda saptırdılar.
15 Mısır'da kimsenin yapabileceği bir şey kalmadı;
Ne başın ne kuyruğun, ne hurma dalının ne de sazın.

Mısır Rab'be Bağlı Olacak

16 O gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; Her Şeye Egemen RAB'bin kendilerine karşı kalkan elinin önünde titreyip dehşete kapılacaklar. 17 Yahuda Mısır'ı dehşete düşürecek. Yahuda dendi mi, Her Şeye Egemen RAB'bin Mısır'a karşı tasarladıklarını anımsayan herkes dehşete kapılacak.

18 O gün Mısır'da Kenan dilini konuşan beş kent olacak. Bu kentler Her Şeye Egemen RAB'be bağlılık andı içecekler; içlerinden biri 'Yıkım Kenti‡' diye adlandırılacak.

19 O gün Mısır'ın ortasında RAB için bir sunak, sınırında da bir sütun dikilecek. 20 Her Şeye Egemen RAB için Mısır'da bir belirti ve tanık olacak bu. Halk kendine baskı yapanlardan ötürü RAB'be yakarınca, RAB onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak. 21 RAB kendini Mısırlılar'a tanıtacak, onlar

* **19:11** "Soan": Tanis olduğu sanılıyor. † **19:13** "Nof": Memfis diye de bilinir. ‡ **19:18** "Yıkım Kenti": İbranice'de "Güneş Kenti", yani Heliopolis anlamına gelebilir.

da o gün RAB'bi tanıyacak, kurbanlarla, sunularla O'na tapınacaklar. RAB'be adak adayacak ve adaklarını yerine getirecekler.
22 RAB Mısırlılar'ı hastalıkla alabildiğine cezalandıracak, sonra iyileştirecek.
RAB'be yönelip yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek.
23 O gün Mısır'la Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısır'a, Mısırlı Asur'a
gidip gelecek. Mısırlılar'la Asurlular birlikte tapınacaklar.
24 O gün Mısır ve Asur'un yanısıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü
sayesinde kutsanacak. 25 Her Şeye Egemen RAB, "Halkım Mısır, ellerimin işi
Asur ve mirasım İsrail kutsansın" diyerek dünyayı kutsayacak.

20

Mısır ve Kûş'un Başına Gelenler

1-2 Asur ordusunun başkomutanı, Asur Kralı Sargon'un buyruğuyla gelerek
Aşdot'a saldırıp kenti ele geçirdiği yıl RAB Amots oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle
dedi: "Git, belindeki çulu çöz, ayağındaki çarığı çıkar." Yeşaya denileni yaptı,
çıplak ve yalınayak dolaşmaya başladı.
3 RAB dedi ki, "Mısır'a ve Kûş'a* belirti ve ibret olsun diye kulum Yeşaya
nasıl üç yıl çıplak ve yalınayak dolaştıysa, 4 Asur Kralı da Mısır'a utanç ol-
sun diye Mısırlı tutsaklarla Kûşlu sürgünleri genç yaşlı demeden, çıplak ve
yalınayak, mahrem yerleri açık yürütecek. 5 Kûş'a bel bağlayan, Mısır'la övünen
halk hüsrana uğrayacak, utanç içinde kalacak. 6 Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar
o gün, "Asur Kralı'nın elinden kurtulmak için yardımına sığındığımız, bel
bağladığımız ulusların başına gelene bakın!" diyecekler, "Biz nasıl kurtula-
cağız?"

21

Babil'e İlişkin Peygamberlik

1 Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildiri:
Negev'den fırtınalar nasıl üst üste gelirse,
Çölden, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor.

2 Korkunç bir görüm gördüm:
Hain hainlik etmede,
Harap eden harap etmede.
Ey Elam, saldır!
Ey Meday, onu kuşat!
Onun neden olduğu iniltileri sona erdireceğim.

3 Gördüklerimden ötürü belime ağrı saplandı,
Doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar tuttu beni.
Duyduklarımdan sarsıldım,
Gördüklerimden dehşete düştüm.
4 Şaşkınım, titremeler sardı beni.
Özlediğim alaca karanlık bana korku veriyor artık.

5 Gördüğüm görümde sofrayı hazırlıyor,
Halıları seriyor, yiyip içiyorlar.
Kalkın, ey önderler, kalkanları yağlayın!

6 Rab bana dedi ki,
"Git, bir gözcü dik, gördüğünü bildirsin.

7 Savaş arabalarının,
Atlara, eşeklere, develere binmiş insanların
Çifter çifter geldiğini görünce dikkat kesilsin."

8 Gözcü*, "Ey efendim,
Her gün aralıksız gözcü kulesinde duruyor,
Her gece yerimde nöbet tutuyorum" diye bağırdı,
9 "Bak, savaş arabalarıyla atlılar
Çifter çifter geliyor!"
Sonra, "Yıkıldı, Babil yıkıldı!" diye haber verdi,
"Taptıkları bütün putlar yere çalınıp parçalandı!"

10 Ey halkım, harman yerinde
Buğday gibi dövülmüş olan halkım!
Her Şeye Egemen RAB'den,
İsrail'in Tanrısı'ndan duyduklarımı
Size bildirdim.

Edom'a İlişkin Peygamberlik

11 Duma† ile ilgili bildiri:
Biri Seir'den bana sesleniyor:
"Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı?
Geceden geriye ne kaldı?"

12 Yanıtım şöyle: "Sabah olmak üzere,
Ama yine gece olacak.
Soracaksanız sorun, yine gelin."

Arabistan'a İlişkin Peygamberlik

13 Arabistan'la ilgili bildiri:
Arabistan çalılıklarında geceleyeceksiniz,
Ey Dedan kervanları!
14 Ey Tema'da oturanlar,
Su getirin, susamışları karşılayın,
Kaçıp kurtulana ekmek verin.
15 Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan,
Gerilmiş yaydan, çetin çarpışmalardan kaçtılar.
16 Rab bana şöyle dedi: "Kedar'ın bütün övüncü tam bir yıl sonra sona erecek. 17 Okçulardan, Kedar savaşçılarından pek az sağ kalan olacak." Bunu söyleyen, İsrail'in Tanrısı RAB'dir.

22

Yeruşalim'e İlişkin Peygamberlik

1-2 Görüm Vadisi'yle ilgili bildiri:
Gürültü patırtı içinde eğlenen kent halkı,
Ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktınız?
Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi,
Ne de savaşta öldü.
3 Önderleriniz hep birlikte kaçtılar,

---

* **21:8** Kumran, Süryanice "Gözcü", Masoretik metin "Bir aslan". **21:9** Yer.51:8; Va.14:8; 18:2

† **21:11** "Duma": Edomlular'ın oturduğu yerin doğusunda, Kuzey Arabistan'da bir yer olduğu sanılıyor. "Sessizlik" anlamına gelir. "Edom" sözcüğünü çağrıştırıyor.

Yaylarını kullanmadan tutsak alındılar.
Uzağa kaçtığınız halde ele geçenlerin hepsi tutsak edildi.
4 Bunun için dedim ki,
“Beni yalnız bırakın, acı acı ağlayayım.
Halkımın uğradığı yıkımdan ötürü
Beni avutmaya kalkmayın.”
5 Çünkü Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin
Görüm Vadisi'nde kargaşa, bozgun
Ve dehşet saçacağı gün,
Duvarların yıkılacağı,
Dağlara feryat edileceği gün geliyor.

6 Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla,
Atlılarıyla geldiler.
Kîr halkı kalkanlarını açtı.
7 Verimli vadileriniz savaş arabalarıyla doldu,
Atlılar kent kapılarının karşısına dizildi.
8 RAB'bin Yahuda'yı savunmasız bıraktığı gün
Orman Sarayı'ndaki silahlara güvendiniz.
9 Davut Kenti'nin duvarlarında
Çok sayıda gedik olduğunu gördünüz,
Aşağı Havuz'da su depoladınız,
10 Yeruşalim'deki evleri saydınız,
Surları onarmak için evleri yıktınız.
11 Eski Havuz'un suları için
İki surun arasında bir depo yaptınız.
Ama bunu çok önceden tasarlayıp
Gerçekleştirmiş olan Tanrı'ya güvenmediniz,
O'nu umursamadınız.

12 Rab, Her Şeye Egemen RAB
O gün sizi ağlayıp yas tutmaya,
Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya çağırdı.
13 Oysa siz keyif çatıp eğlendiniz,
“Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz” diyerek
Sığır, koyun kestiniz,
Et yiyip şarap içtiniz.

14 Her Şeye Egemen RAB bana,
“Siz ölene dek bu suçunuz bağışlanmayacak” diye seslendi.
Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

Şevna'ya Uyarı

15 Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Haydi, o kâhyaya,
Sarayın sorumlusu Şevna'ya git ve de ki,
16 ‘Burada ne işin var?
Kimin var ki, kendine burada mezar kazdın,
Yüksekte kendine mezar, kayada konut oydun?
17 Ey güçlü kişi,
RAB seni tuttuğu gibi şiddetle savuracak.
18 Top gibi evirip çevirip

22:13 1Ko.15:32

Geniş bir ülkeye fırlatacak.
Orada öleceksin,
Gurur duyduğun arabaların orada kalacak.
Efendinin evi için utanç nedenisin!
19 Seni görevden alacak,
Makamından alaşağı edeceğim.

20 “ ‘O gün Hilkiya oğlu kulum Elyakim'i çağırıp
21 Senin cüppeni ona giydireceğim.
Senin kuşağınla onu güçlendirip
Yetkini ona vereceğim.
Yeruşalim'de yaşayanlara
Ve Yahuda halkına o babalık yapacak.
22 Davut'un evinin anahtarını ona teslim edeceğim.
Açtığını kimse kapayamayacak,
Kapadığını kimse açamayacak.
23 Onu sağlam yere çakılmış çadır kazığı yapacağım,
Ailesi için onur kürsüsü olacak.
24 Ailenin ağırlığı –soyundan türeyen herkes–
Taslardan kâselere kadar her küçük kap ona asılacak.’ ”
25 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “O gün sağlam yere çakılmış kazık yerinden
çıkacak, kırılıp düşecek, ona asılan yük de yok olacak.” Çünkü RAB böyle diyor.

23

Sur Kenti'ne İlişkin Peygamberlik

1 Sur Kenti'yle ilgili bildiri:
Ey ticaret gemileri, feryat edin!
Çünkü Sur Kenti evleriyle,
Limanlarıyla birlikte yok oldu.
Kittim'den* size haber geldi.
2 Ey kıyı halkı ve denizcilerin zenginleştirdiği
Sayda tüccarları, susun!
3 Şihor'un† tahılı, Nil'in ürünü
Denizleri aşar, Sur'a gelir sağlardı.
Ulusların kârı ona akardı.

4 Utan, ey Sayda, ey deniz kıyısındaki kale!
Çünkü deniz sana sesleniyor:
“Ne doğum ağrısı çektim, ne de doğurdum.
Ne delikanlılar büyüttüm, ne de kızlar.”

5 Sur'un haberi Mısır'a ulaşınca,
Yüreği burkulacak insanların.
6 Tarşiş'e geçin, ey kıyıda oturanlar,
Feryat edin.
7 Uzak ülkeleri yurt edinmiş,
Eğlenceye düşkün halkınız,
Eski, tarihsel kentiniz bu mu?

22:22 Va.3:7-8 **23:1** Hez.26:1-28:19; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14

* **23:1** “Kittim”: Bugünkü Kıbrıs. † **23:3** “Şihor”: Nil'in kollarından biri olduğu sanılıyor.

8 Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi kim tasarladı?
O kent ki, tüccarları prenslerdi,
İş adamları dünyanın saygın kişileriydi.
9 Görkeminin sonucu olan gururunu kırmak,
Dünyaca ünlü bütün saygın kişilerini alçaltmak için
Her Şeye Egemen RAB tasarladı bunu.

10 Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç,
Ey Tarşiş kızı, artık engel yok.
11 RAB denizin üzerine elini uzatıp ülkeleri titretti,
Kenan kalelerinin yıkılmasını buyurdu.
12 "Eğlencen sona erdi, ey Sayda, erden kız!" dedi,
"Kirletildin.
Kalk, Kittim'e‡ geç,
Orada bile rahat yüzü görmeyeceksin."
13 Kildan ülkesine bak!
O halk yok artık.
Asurlular onların ülkesini yabanıl hayvanlara verdi,
Kuşatma kuleleri diktiler, saraylarını soydular,
Ülkeyi viraneye çevirdiler.
14 Feryat edin, ey ticaret gemileri!
Çünkü sığınağınız harap oldu.
15 Bundan sonra Sur Kenti yetmiş yıl, bir kralın ömrü süresince unutulacak. Yetmiş yıl bitince, fahişe için bestelenen türküdeki gibi Sur'a şöyle denecek:
16 "Bir lir al, dolaş kenti,
Ey sen, unutulmuş fahişe!
Güzel çal seni anımsamaları için,
Türkü üstüne türkü söyle."
17 Yetmiş yıl geçince RAB Sur'la ilgilenecek, ama Sur para için yine fahişeliğe dönecek. Dünyanın bütün krallıklarıyla fahişelik edecek. 18 Kentin ticaretten ve fuhuştan kazandıkları RAB'be adanacak. Bunlar biriktirilmeyecek, hazineye konmayacak. Ticaretten kazandıklarını doyuncaya dek yesinler, güzel güzel giyinsinler diye RAB'bin önünde yaşayanlara verilecek.

24

Rab Dünyayı Cezalandıracak

1 İşte RAB yeryüzünü harap edip viraneye çevirecek,
Yeryüzünü altüst edecek,
Üzerinde yaşayanları darmadağın edecek.
2 Ayrım yapılmayacak;
Ne halkla kâhin arasında,
Ne köleyle efendi arasında,
Ne hizmetçiyle hanım arasında,
Ne alıcıyla satıcı arasında,
Ne ödünç alanla ödünç veren arasında,
Ne faizciyle borç alan arasında.
3 Dünya tümüyle yağmalanıp viraneye çevrilecek.
RAB böyle söyledi.

4 Dünya kuruyup büzülüyor,

‡ **23:12** "Kittim": Bugünkü Kıbrıs. **23:14** Va.18:17-19 **23:17** Va.17:2; 18:3

Yeryüzü solup büzülüyor,
Dünyadaki soylular güçlerini yitiriyor.
5 Dünyada yaşayanlar onu kirletti.
Çünkü Tanrı'nın yasalarını çiğnediler,
Kuralларını ayaklar altına aldılar,
Ebedi antlaşmayı bozdular.
6 Bu yüzden lanet dünyayı yiyip bitirdi,
Orada yaşayanlar suçlarının cezasını çekiyorlar.
Yaşayanlar bu nedenle yanıyor, pek azı kurtulacak.
7 Yeni şarabın sonu geldi,
Asmalar soldu,
Bir zamanlar sevinçli olanların hepsi inliyor.
8 Tefin coşkun sesi kesildi,
Eğlenenlerin gürültüsü durdu,
Lirin coşkun sesi kesildi.
9 Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık,
İçkinin tadı içene acı geliyor.
10 Yıkılan kent perişan durumda,
Kimse girmesin diye her evin girişi kapandı.
11 İnsanlar şarap özlemiyle sokaklarda bağrışıyor,
Sevinçten eser kalmadı,
Dünyanın coşkusu yok oldu.
12 Kent viraneye döndü,
Kapıları paramparça oldu.
13 Çünkü zeytinler dökülsün diye dövülen ağaç nasılsa,
Bağbozumundan artakalan üzümler nasılsa,
Dünyadaki bütün uluslar da öyle olacak.
14 Sağ kalanlar seslerini yükseltip
Sevinç çığlıkları atacak,
Batıda yaşayanlar RAB'bin büyüklüğü karşısında
Hayranlıkla bağıracak.
15 Onun için, doğuda yaşayanlar RAB'bi yüceltin,
Deniz kıyısındakiler,
İsrail'in Tanrısı RAB'bin adını yüceltin.
16 Dünyanın en uzak köşelerinden ezgiler işitiyoruz:
"Doğru Olan'a övgüler olsun!"

Ama ben, "Bittim, bittim! Vay halime!" dedim,
"Hainler hainliklerini sürdürüyor.
Evet, hainler sürekli hainlik ediyorlar."
17 Ey dünyada yaşayanlar,
Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak var.
18 Dehşet haberinden kaçan çukura düşecek,
Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak.
Göklerin kapakları açılacak,
Dünyanın temelleri sarsılacak.
19 Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak,
Sarsıldıkça sarsılacak.
20 Dünya sarhoş gibi yalpalayacak,
Bir kulübe gibi sallanacak,

24:8 Hez.26:13; Va.18:22 **24:17** Yer.48:43

İsyanlarının ağırlığı altında çökecek
Ve bir daha kalkamayacak.

21 O gün RAB yukarıda, gökteki güçleri
Ve aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak.
22 Zindana tıkılan tutsaklar gibi
Cezaevine kapatılacak
Ve uzun süre sonra cezalandırılacaklar.
23 Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak.
Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda,
Yeruşalim'de krallık edecek.
Halkın ileri gelenleri
O'nun yüceliğini görecek.

25

Övgü İlahisi

1 Ya RAB, sensin benim Tanrım,
Seni yüceltir, adını överim.
Çünkü sen eskiden beri tasarladığın harikaları
Tam bir sadakatle gerçekleştirdin.
2 Kenti bir taş yığınına,
Surlu kenti viraneye çevirdin.
Yabancıların kalesiydi, kent olmaktan çıktı.
Bir daha da onarılmayacak.
3 Bundan ötürü güçlü uluslar seni onurlandıracak,
Acımasız ulusların kentleri senden korkacak.
4 Çünkü onların öfkesi
Duvara çarpan sağanak gibi yükselince,
Sen yoksulun, sıkıntı içindeki düşkünün kalesi,
Sağanağa karşı sığınak,
Sıcağa karşı gölgelik oldun.
5 Yabancıların gürültüsünü çöl sıcağı gibi bastırırsın.
Bulutun gölgesi sıcağı nasıl kırarsa,
Bu acımasız adamların türküsü de öyle diniyor.

Rab'bin Hazırladığı Şölen

6 Her Şeye Egemen RAB bu dağda
Bütün uluslara yağlı yemeklerin
Ve dinlendirilmiş seçkin şarapların sunulduğu
Zengin bir şölen verecek.
7 Bütün halkların üzerindeki örtüyü,
Bütün ulusların üzerine örülmüş olan örtüyü
Bu dağda kaldıracak.
8 Ölümü sonsuza dek yutacak.
Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek.
Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak.
Çünkü RAB böyle diyor.
9 O gün diyecekler ki,
"İşte Tanrımız budur;
O'na umut bağlamıştık, bizi kurtardı,
RAB O'dur, O'na umut bağlamıştık,

25:8 1Ko.15:54 **25:8** Va.7:17; 21:4

O'nun kurtarışıyla sevinip coşalım."

Rab Moav'ı Cezalandıracak

10 RAB'bin eli bu dağın üzerinde kalacak,
Ama Moav gübre çukurundaki saman gibi
Kendi yerinde çiğnenecek.
11 Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi ellerini uzatacak,
Ama kurnazlığına karşın RAB onun gururunu kıracak.
12 RAB surlarındaki yüksek burçları
Devirip yıkacak, yerle bir edecek.

26

Sevinç İlahisi

1 O gün Yahuda'da şu ilahi söylenecek:
Güçlü bir kentimiz var.
Çünkü Tanrı'nın kurtarışı
Kente sur ve duvar gibidir.
2 Açın kentin kapılarını,
Sadık kalan doğru ulus içeri girsin.
3 Sana güvendiği için
Düşüncelerinde sarsılmaz olanı
Tam bir esenlik içinde korursun.
4 RAB'be sonsuza dek güvenin,
Çünkü RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır.
5 Yüksekte oturanı alçaltır,
Yüce kenti yıkar,
Yerle bir eder.
6 O kent ayak altında,
Mazlumların ayakları,
Yoksulların adımları altında çiğnenecek.

7 Doğru adamın yolu düzdür,
Ey Dürüst Olan, doğru adamın yolunu sen düzlersin.

8 Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği yolda sana umut bağladık,
Adın ve ünündür yüreğimizin dileği,
9 Geceleri canım sana susar,
Evet, içimde ruhum seni özler;
Çünkü senin ilkelerin yeryüzünde oldukça,
Orada oturanlar doğruluğu öğrenir.
10 Kötüler lütfedilse bile doğruluğu öğrenmez.
Dürüstlüğün egemen olduğu diyarda haksızlık eder,
RAB'bin büyüklüğünü görmezler.
11 Ya RAB, elin yükseldi, ama görmüyorlar,
Halkın için gösterdiğin gayreti görüp utansınlar.
Evet, düşmanların için yaktığın ateş onları yiyip bitirecek.

12 Ya RAB, bizi esenliğe çıkaracak sensin,
Çünkü ne yaptıysak hepsi senin başarındır.
13 Ey Tanrımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti,
Ama yalnız sana, senin adına yakaracağız.

25:10 Yşa.15:1-16:14; Yer.48:1-47; Hez.25:8-11; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11 **26:11** İbr.10:26-27

14 O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar,
Dirilmeyecek onlar.
Çünkü onları cezalandırıp yok ettin,
Anılmalarına son verdin.
15 Ulusu çoğalttın, ya RAB,
Evet, ulusu çoğalttın ve yüceltildin.
Her yönde ülkenin sınırlarını genişlettin.

16 Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar.
Onları terbiye ettiğinde sessizce yakararak içlerini döktüler.
17 Doğum vakti yaklaşan gebe kadın
Çektiği sancıdan ötürü nasıl kıvranır, feryat ederse,
Senin önünde biz de öyle olduk, ya RAB.
18 Gebe kaldık, kıvrandık,
Rüzgardan başka bir şey doğurmadık sanki.
Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik,
Ne de dünyada yaşayanları yaşama kavuşturabildik.

19 Ama senin ölülerin yaşayacak,
Bedenleri dirilecek.
Ey sizler, toprak altında yatanlar,
Uyanın, ezgiler söyleyin.
Çünkü senin çiyin sabah çiyine benzer,
Toprak ölülerini yaşama kavuşturacak.
20 Haydi halkım, iç odalarınıza girip
Ardınızdan kapılarınızı kapatın,
RAB'bin öfkesi geçene dek kısa süre gizlenin.
21 Çünkü dünyada yaşayanları
Suçlarından ötürü cezalandırmak için
RAB bulunduğu yerden geliyor.
Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak,
Öldürülenleri artık saklamayacak.

27

İsrail'in Kurtuluşu

1 O gün RAB Livyatan'ı*, o kaçan yılanı,
Evet Livyatan'ı, o kıvrıla kıvrıla giden yılanı
Acımasız, kocaman, güçlü kılıcıyla cezalandıracak,
Denizdeki canavarı öldürecek.

2 O gün RAB,
“Sevdiğim bağ için ezgiler söyleyin” diyecek,
3 “Ben RAB, bağın koruyucusuyum,
Onu sürekli sularım.
Kimse zarar vermesin diye
Gece gündüz beklerim.
4 Kızgın değilim.
Keşke karşıma dikenli çalılar çıksa!
Onların üzerine yürür,
Tümünü ateşe verirdim.
5 Ya da koruyuculuğuma sarılsınlar,
Barışsınlar benimle,

Evet, benimle barışsınlar."

6 Yakup soyu gelecekte kök salacak,
İsrail filizlenip çiçeklenecek,
Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak.

7 RAB İsrailliler'i, kendilerini cezalandıranları cezalandırdığı gibi cezalandırdı mı?
Ya da İsrailliler'i başkalarını öldürdüğü gibi öldürdü mü?
8 RAB onları yargıladı,
Kovup sürgüne gönderdi.
Doğu rüzgarının estiği gün
Onları şiddetli soluğuyla savurdu.
9 Böylece Yakup soyunun suçu bağışlanacak.
Günahlarının kaldırılmasının sonucu şöyle olacak:
Sunağın taşlarını tebeşir taşı gibi un ufak ettiklerinde
Ne Aşera putu ne de buhur sunağı kalacak.
10 Surlu kent terk edildi,
Çöl kadar ıssız, sahipsiz bir yurt oldu.
Dana orada otlayıp uzanacak,
Filizlerini yiyip bitirecek.
11 Kuruyan dalları koparılacak,
Kadınlar gelip bunları yakacaklar.
Çünkü bu halk akıllı bir halk değil.
Bu yüzden onları yaratan kendilerine acımayacak,
Onlara biçim veren onları kayırmayacak.

12 Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül gürül akan Fırat ile Mısır Vadisi arasında harman döver gibi, sizi birer birer toplayacak. 13 Evet, o gün büyük bir boru çalınacak; Asur'da yitenlerle Mısır'a sürgün edilenler gelip kutsal dağda, Yeruşalim'de RAB'be tapınacaklar.

28

Efrayim'e Uyarı

1 Vay haline verimli vadinin başındaki kentin, Efrayimli sarhoşların gurur tacının! Şaraba yenilmişlerin yüceliği ve görkemi, solmakta olan çiçeği andırıyor.
2 Rab'bin güçlü kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, harap eden kasırga gibi, silip süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddetle yere çalacak. 3 Efrayimli sarhoşların gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek. 4 Verimli vadinin başındaki kent, yüce ve görkemli taç, artık solmakta olan çiçeği andıran kent, mevsiminden önce olgunlaşmış incir gibi görülür görülmez koparılıp yutulacak.
5 O gün Her Şeye Egemen RAB, halkından sağ kalanlar için yücelik tacı, güzellik çelengi olacak. 6 Yargı kürsüsünde oturanlar için adalet ruhu, kent kapılarında saldırıları geri püskürtenler için cesaret kaynağı olacak.

Yeşaya'nın Uyarıları

7 Kâhinlerle peygamberler bile şarabın ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görümler görüyorlar, kararlarında tutarsızlar. 8 Sofralar kusmuk dolu, pisliğe bulaşmamış yer yok!
9 "Kimi eğitmeye çalışıyor?" diyorlar, "Kime iletiyor bildirisini? Sütten yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış çocuklara mı? 10 Çünkü bütün söylediği

buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan...*”
11 Öyle olsun, o zaman RAB bu halka yabancı dudaklarla, anlaşılmaz bir
dille seslenecek. 12 Onlara, “Rahatlık budur, yorgunların rahat etmelerini
sağlayın, huzur budur” dedi, ama dinlemek istemediler. 13 Bu yüzden RAB'bin
sözü onlar için “Buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne
kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan”dır. Madem öyle, varsın
sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana kısılıp tutsak olsunlar.
14 Bundan ötürü, ey alaycılar, Yeruşalim'deki bu halkı yöneten sizler, RAB'bin
sözüne kulak verin. 15 Şöyle diyorsunuz: “Ölümle antlaşma yaptık, ölüler
diyarıyla uyuştuk; öyle ki, büyük bela ülkeden geçerken bize zarar vermeyecek.
Çünkü yalanları kendimize sığınak yaptık, hilenin ardına gizlendik.” 16
Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, “İşte Siyon'a sağlam temel olarak bir taş,
denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeye-
cek. 17 Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlara dayanan
sığınağı dolu süpürüp götürecek, gizlendiğiniz yerleri sel basacak. 18 Ölümle
yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölüler diyarıyla uyuşmanız geçerli
sayılmayacak. Büyük bela ülkeden geçerken sizi çiğneyecek. 19 Bu bela her
geldiğinde sizi süpürüp götürecek. Her gün, gece gündüz gelecek. Bu bildiriyi
anlayan dehşete kapılacak. 20 Yatak uzanamayacağınız kadar kısa, örtü
sarınamayacağınız kadar dar olacak. 21 Çünkü RAB, Perasim Dağı'nda olduğu
gibi kalkacak, Givon Vadisi'nde olduğu gibi öfkelenecek. Ne kadar garip olsa
da işini tamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak. 22 Alay
etmeyin artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır. Çünkü bütün ülkenin
kesin bir yıkıma uğrayacağını Rab'den, Her Şeye Egemen RAB'den duydum.
23 Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğimi dinleyin. 24 Çiftçi
ekin ekmek için durmadan toprağı sürer mi, boyuna eşeleyip tırmıklar mı?
25 Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi? Buğdayı sıra
sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi? 26 Tanrısı
ona uygun olanı gösterir, onu eğitir. 27 Çünkü çörekotu harmanda keskin
aletle dövülmez, kimyonun üzerinden tekerlekle geçilmez. Çörekotu değnekle,
kimyon çubukla dövülür. 28 Buğday ekmek yapmak için öğütülür, ama boyuna
dövülmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezmez. 29 Bu
işteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB'den gelir. O'nun tasarıları harikadır,
bilgelikte üstündür.

29

Davut Kenti'nin Vay Haline!

1 Ariel*, Ariel,
Davut'un ordugah kurduğu kent, vay haline!
Sen yıla yıl kat, bayramların süredursun.
2 Ama seni sıkıntıya sokacağım.
Feryat, figan edeceksin,
Benim için sunak ocağı gibi olacaksın.
3 Sana karşı çepeçevre ordugah kuracak,
Çevreni rampalarla, kulelerle kuşatacağım.

* **28:10** Bu ayetlerdeki alaylı sözlerin İbranice'si şöyle: “Sav lasav, sav lasav, kav lakav, kav lakav, zeer şam, zeer şam!” **28:11** 1Ko.14:21 **28:16** Mez.118:22-23; Rom.9:33; 1Pe.2:6 **28:21** 2Sa.5:20; 1Ta.14:11 **28:21** Yşu.10:10-12 * **29:1** “Ariel”: “Sunak ocağı” ya da “Tanrı'nın aslanı” anlamına gelebilir. Yeruşalim Kenti'ni simgeliyor.

4 Alçaltılacaksın, yerin altından konuşacak,
Toz toprak içinden boğuk boğuk sesleneceksin.
Sesin ölü sesi gibi yerden,
Sözlerin fısıltı gibi toprağın içinden çıkacak.

5 Ama sayısız düşmanların ince toz,
Acımasız orduları savrulmuş saman ufağı gibi olacak.
Bir anda, ansızın,
6 Her Şeye Egemen RAB gök gürlemesiyle,
Depremle, büyük gümbürtü, kasırga ve fırtınayla,
Her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle seni cezalandıracak.
7 Sonra Ariel'e karşı savaşan çok sayıda ulus,
Ona ve kalesine saldıranların hepsi,
Onu sıkıntıya sokanlar bir rüya gibi,
Gece görülen görüm gibi yok olup gidecekler.
8 Rüyada yemek yediğini gören aç kişi,
Uyandığında hâlâ açtır;
Rüyada su içtiğini gören susuz kişi,
Uyandığında susuzluktan hâlâ baygındır.
İşte Siyon Dağı'na karşı savaşan
Kalabalık uluslar da böyle olacak.

9 Şaşırın, şaşkına dönün,
Kendinizi kör edin, görmez olun.
Şarap içmeden sarhoş olun,
İçki içmeden sendeleyin.
10 Çünkü RAB size uyuşukluk ruhu verdi;
Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler,
Başlarınızı örttü, ey biliciler.
11 Sizin için bütün görüm
Mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu.
İnsanlar böyle bir kitabı
Okuma bilen birine verip,
“Rica etsek şunu okur musun?” diye sorduklarında,
“Okuyamam, çünkü mühürlenmiş” yanıtını alırlar.
12 Kitabı okuma bilmeyen birine verip,
“Rica etsek şunu okur musun?” diye sorduklarında ise,
“Okuma bilmem” yanıtını alırlar.

13 Rab diyor ki, “Bu halk bana yaklaşıp
Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar,
Ama yürekleri benden uzak.
Benden korkmaları da
İnsanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.
14 Onun için ben de bu halkın arasında yine bir harika,
Evet, şaşılacak bir şey yapacağım.
Bilgelerin bilgeliği yok olacak,
Akıllının aklı duracak.”

15 Tasarılarını RAB'den gizlemeye uğraşanların vay haline!

29:10 Rom.11:8 **29:11** Va.5:1 **29:13** Mat.15:7-9; Mar.7:6-7 **29:14** 1Ko.1:19

Karanlıkta iş gören bu adamlar,
“Bizi kim görecek, kim tanıyacak?” diye düşünürler.
16 Ne kadar ters düşünceler!
Çömlekçi balçıkla bir tutulur mu?
Yapı, kendini yapan için,
“Beni o yapmadı” diyebilir mi?
Çömlek kendine biçim veren için,
“O bir şeyden anlamaz” diyebilir mi?

17 Lübnan pek yakında meyve bahçesine,
Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi?
18 O gün sağırlar kitabın sözlerini işitecek,
Körler koyu karanlıkta görecek.
19 Düşkünlerin RAB'de buldukları sevinç artacak,
Yoksullar İsrail'in Kutsalı sayesinde coşacak.
20 Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek,
Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak.
21 Onlar ki, insanı tek sözle davasında suçlu çıkarır,
Kent kapısında haksızı azarlayana tuzak kurar,
Yok yere haklının hakkını çiğnerler.

22 Bundan dolayı, İbrahim'i kurtarmış olan RAB
Yakup soyuna diyor ki,
“Yakup soyu artık utanmayacak,
Yüzleri korkudan sararmayacak.
23 Elimin yapıtı olan çocuklarını
Aralarında gördüklerinde
Adımı kutsal sayacaklar;
Evet, Yakup'un Kutsalı'nı kutsal sayacak,
İsrail'in Tanrısı'ndan korkacaklar.
24 Yoldan sapmış olanlar kavrayışa,
Yakınıp duranlar bilgiye kavuşacak.”

30

Söz Dinlemeyen Halk

1 RAB, “Vay haline bu dikbaşlı soyun!” diyor,
“Benim değil, kendi tasarılarını yerine getirip
Ruhuma aykırı anlaşmalar yaparak
Günah üstüne günah işliyorlar.
2 Bana danışmadan firavunun koruması altına girmek,
Mısır'ın gölgesine sığınmak için oraya gidiyorlar.
3 Ne var ki, firavunun koruması onlar için utanç,
Mısır'ın gölgesine sığınmaları onlar için rezillik olacak.
4 Önderleri Soan'da* olduğu,
Elçileri Hanes'e ulaştığı halde,
5 Kendilerine yararı olmayan bir halk yüzünden hepsi utanacak.
O halkın onlara ne yardımı ne de yararı olacak,
Ancak onları utandırıp rezil edecek.”

6 Negev'deki hayvanlara ilişkin bildiri:

29:16 Yşa.45:9; Rom.9:20 * **30:4** “Soan”: Tanis olduğu sanılıyor.

“Elçiler erkek ve dişi aslanların,
Engereklerin, uçan yılanların yaşadığı
Çetin ve sıkıntılı bir bölgeden geçerler.
Servetlerini eşeklerin sırtına,
Hazinelerini develerin hörgücüne yükleyip
Kendilerine hiç yararı olmayan halka taşırlar.
7 Mısır'ın yardımı boş ve yararsızdır,
Bu yüzden Mısır'a ‘Haylaz Rahav†’ adını verdim.

8 “Şimdi git, söylediğimi onların önünde
Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki,
Gelecekte kalıcı bir tanık olsun.
9 Çünkü o asi bir halk, yalancı bir soy,
RAB'bin yasasını duymak istemeyen bir soydur.
10 Bilicilere, ‘Artık görüm görmeyin’,
Görenlere, ‘Bizim için doğru şeyler görmeyin,
Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız şeyler açıklayın’ diyorlar,
11 ‘Yoldan çekilin, yolu açın,
Bizi İsrail'in Kutsalı'yla yüzleştirmekten vazgeçin.’ ”

12 Bu nedenle İsrail'in Kutsalı diyor ki,
“Madem bu bildiriyi reddettiniz,
Baskıya ve hileye güvenip dayandınız;
13 Bu suçunuz yüksek bir surda
Sırt veren çatlağa benziyor.
Böyle bir sur birdenbire yıkılıverir.
14 O, toprak çömlek gibi parçalanacak.
Parçalanması öyle şiddetli olacak ki,
Ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya
Yetecek büyüklükte bir parça kalmayacak.”

15 Egemen RAB, İsrail'in Kutsalı şöyle diyor:
“Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz.
Kaygılanmayın, bana güvenin, güçlü olursunuz.
Ama bunu yapmak istemiyorsunuz.
16 ‘Hayır, atlara binip kaçarız’ diyorsunuz,
Bu yüzden kaçmak zorunda kalacaksınız.
‘Hızlı atlara bineriz’ diyorsunuz,
Bu yüzden sizi kovalayanlar da hızlı olacak.
17 Bir kişinin tehdidiyle bin kişi kaçacak,
Beş kişinin tehdidiyle hepiniz kaçacaksınız;
Dağ başında bir gönder,
Tepede bir sancak gibi kalana dek kaçacaksınız.

18 “Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor,
Size merhamet göstermek için harekete geçiyor.
Çünkü RAB adil Tanrı'dır.
Ne mutlu O'nu özlemle bekleyenlere!”

Rab Halkını Kutsayacak

19 “Ey Yeruşalim'de oturan Siyon halkı,

† **30:7** “Rahav”: Mısır için takma ad olarak kullanılan Rahav “Fırtına” ya da “Küstah” anlamına gelir.

Artık ağlamayacaksın!
Feryat ettiğinde Rab sana nasıl da lütfedecek!
Feryadını duyar duymaz seni yanıtlayacak.
20 Rab ekmeği sıkıntıyla,
Suyu cefayla verse de,
Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek‡,
Gözünüzle göreceksiniz onu§.
21 Sağa ya da sola sapacağınız zaman,
Arkanızdan, 'Yol budur, bu yoldan gidin'
Diyen sesini duyacaksınız.
22 Gümüş kaplı oyma putlarınızı,
Altın kaplama dökme putlarınızı
'Kirli' ilan edecek,
Kirli bir âdet bezi gibi atıp
'Defol' diyeceksiniz.
23 Rab toprağa ektiğiniz tohum için yağmur verecek,
Toprağın ürünü olan yiyecek bol ve zengin olacak.
O gün sığırlarınız geniş otlaklarda otlanacak.
24 Toprağı işleyen öküzlerle eşekler
Kürekle, yabayla savrulmuş,
Tuzlanmış yem yiyecekler.
25 Kulelerin yıkıldığı o büyük kıyım günü
Her yüksek dağda, her yüce tepede
Akarsular olacak.
26 RAB halkının kırıklarını sardığı,
Vuruşuyla açtığı yaraları iyileştirdiği gün,
Ay güneş gibi parlayacak,
Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığı kadar parlak olacak."

Rab Asur'u Cezalandıracak

27 Bakın, RAB'bin kendisi* uzaktan geliyor,
Kızgın öfkeyle kara bulut içinde.
Dudakları gazap dolu,
Dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki.
28 Soluğu adam boynuna dek yükselmiş taşkın ırmak gibi.
Ulusları elekten geçirecek, değersizleri ayıracak,
Halkların ağzına yoldan saptıran bir gem takacak.
29 Ama sizler bayram gecesini kutlar gibi
Ezgiler söyleyeceksiniz.
RAB'bin dağına, İsrail'in Kayası'na
Kaval eşliğinde çıktığınız gibi
İçten sevineceksiniz.

30 RAB heybetli sesini işittirecek;
Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle,
Sağanak yağmurla, fırtına ve doluyla
Bileğinin gücünü gösterecek.
31 Asur RAB'bin sesiyle dehşete düşecek,
O'nun değneğiyle vurulacak.
32 RAB'bin terbiye değneğiyle onlara indirdiği her darbeye

‡ **30:20** "Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek" ya da "Öğretmenlerinizi artık dışlamayacaksınız". § **30:20** "Onu" ya da "Onları". * **30:27** "Kendisi": İbranice "Adı".

Tef ve lir eşlik edecek.
RAB silahlarını savura savura onlarla savaşacak.
33 Tofet çoktan hazırlandı,
Evet, kral için hazırlandı.
Geniş ve yüksektir odun yığını,
Ateşi, odunu boldur.
RAB kızgın kükürt selini andıran
Soluğuyla tutuşturacak onu.

31

Mısır'a Güvenmeyin

1 Vay haline yardım bulmak için Mısır'a inenlerin!
Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına,
Kalabalık atlılara güveniyorlar,
Ama İsrail'in Kutsalı'na güvenmiyor,
RAB'be yönelmiyorlar.
2 Oysa bilge olan RAB'dir.
Felaket getirebilir ve sözünü geri almaz.
Kötülük yapan soya,
Suç işleyenlerin yardımına karşı çıkar.
3 Mısırlılar Tanrı değil, insandır,
Atları da ruh değil, et ve kemiktir.
RAB'bin eli kalkınca yardım eden tökezler,
Yardım gören düşer, hep birlikte yok olurlar.

4 Çünkü RAB bana dedi ki,
"Avının başında homurdanan aslan
Bir araya çağrılan çobanlar topluluğunun
Bağırıp çağırmasından yılmadığı, gürültüsüne aldırmadığı gibi,
Her Şeye Egemen RAB de
Siyon Dağı'nın doruğuna inip savaşacak.
5 Her Şeye Egemen RAB
Kanat açmış kuşlar gibi koruyacak Yeruşalim'i.
Koruyup özgür kılacak, esirgeyip kurtaracak onu."

6 Ey İsrailoğulları,
Bunca vefasızlık ettiğiniz RAB'be dönün.
7 Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle yaptığınız
Altın ve gümüş putları o gün reddedip atacaksınız.
8 Asur kılıca yenik düşecek,
Ama insan kılıcına değil.
Halkı kılıçtan geçirilecek,
Ama bu insan kılıcı olmayacak.
Kimileri kaçıp kurtulacak,
Gençleri de angaryaya koşulacak.
9 Asur Kralı* dehşet içinde kaçacak,
Önderleri sancağı görünce dehşete kapılacak.
Siyon'da ateşi,
Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB söylüyor bunları.

* **31:9** "Asur Kralı": İbranice "Kayası".

32

Adil Kral

1 İşte kral doğrulukla krallık yapacak,
Önderler adaletle yönetecek.
2 Her biri rüzgara karşı bir sığınak,
Fırtınaya karşı bir barınak, çölde akarsu,
Çorak yerde gölge salan
Büyük bir kaya gibi olacak.
3 Artık görenlerin gözleri kapanmayacak,
Dinleyenler kulak kesilecek.
4 Düşüncesizin aklı bilgiye erecek,
Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak.
5 Artık budalaya soylu,
Alçağa saygın denmeyecek.
6 Çünkü budala saçmalıyor,
Aklı fikri hep kötülükte.
İşi gücü fesat işlemek,
RAB'be ilişkin yanlış sözler söylemek,
Açları aç bırakmak,
Susamışlardan suyu esirgemek.
7 Alçağın yöntemleri kötüdür;
Yoksul davasında haklı olsa da
Onu yalanlarla yok etmek için
Kötü düzenler tasarlar.
8 Soylu kişiyse soylu şeyler tasarlar,
Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır.

Yargı ve Kurtuluş

9 Ey tasasızca yaşayan kadınlar,
Kalkın, sesimi işitin;
Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!
10 Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız,
Ey kaygısız kadınlar.
Çünkü bağbozumu olmayacak,
Devşirecek meyve bulunmayacak.
11 Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar,
Sarsılın, ey kaygısızlar.
Giysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul kuşanın.
12-13 Güzel tarlalar, verimli asmalar,
Halkımın diken ve çalı bitmiş toprakları için,
Neşeli kentteki mutluluk dolu evler için göğsünüzü dövün.
14 Çünkü saray ıssız,
Kalabalık kent bomboş kalacak.
Ofel Mahallesi'yle gözcü kulesi
Sonsuza dek bozkıra dönecek;
Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği,
Sürülerin otladığı bir yer olacak.
15 Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene dek;
O zaman çöl meyve bahçesine,
Meyve bahçesi ormana dönecek.
16 O zaman adalet çöle dek yayılacak,
Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak.

17 Doğruluğun ürünü esenlik,
Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.
18 Halkım esenlik dolu evlerde,
Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak.
19 Dolu ormanları harap etse,
Kent yerle bir olsa da,
20 Sulak yerde tohum eken,
Sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

33

Yardım için Yakarma

1 Vay sana, yıkıp yok eden
Ama kendisi yıkılmamış olan!
Vay sana, ihanete uğramamış hain!
Yıkıma son verir vermez sen de yıkılacaksın,
İhanetin sona erer ermez sen de ihanete uğrayacaksın.

2 Ya RAB, lütfet bize,
Çünkü sana umut bağladık,
Gün be gün gücümüz ol!
Sıkıntıya düştüğümüzde bizi kurtar.
3 Kükreyişinden halklar kaçışır,
Sen ayağa kalkınca uluslar darmadağın olur.

4 Çekirgeler tarlayı nasıl yağmalarsa,
Ganimetiniz de öyle yağmalanacak, ey uluslar.
Malınızın üzerine çekirge sürüsü gibi saldıracaklar.

5 Yükseklerde oturan RAB yücedir,
Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurur.
6 Yaşadığınız sürenin güvencesi O'dur.
Bol bol kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak.
Halkın hazinesi RAB korkusudur.

7 İşte, en yiğitleri sokaklarda feryat ediyor,
Barış elçileri acı acı ağlıyor.
8 Anayollar bomboş,
Yolculuk eden kimse kalmadı.
Düşman antlaşmayı bozdu, kentleri hor gördü,
İnsanları hiçe saydı.
9 Ülke yas tutuyor, zayıflıyor.
Lübnan utancından soldu,
Şaron Ovası çöle döndü,
Başan ve Karmel'de ağaçlar yaprak döküyor.

Rab Halkları Uyarıyor

10 RAB diyor ki, "Şimdi harekete geçeceğim,
Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim.
11 Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız,
Soluğunuz sizi yiyip bitiren bir ateş olacak.
12 Halklar yanıp kül olacak,
Kesilip yakılan dikenli çalı gibi olacak.

13 “Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin,
Ey yakındakiler, gücümü anlayın.”
14 Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde,
Tanrısızları titreme aldı.
“Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında
Hangimiz oturabilir?
Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında
Hangimiz yaşayabilir?” diye soruyorlar.
15 Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan,
Zorbalıkla edinilen kazancı reddeden,
Elini rüşvetten uzak tutan,
Kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen,
Kötülük görmeye dayanamayan,
16 Yükseklerde oturacak;
Uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak,
Ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak.

Kral Siyon'da

17 Kralı bütün güzelliğiyle görecek,
Uçsuz bucaksız ülkeyi seyredeceksin.
18 “Haracı tartıp kaydeden nerede,
Kulelerden sorumlu olan nerede?” diyerek
Geçmişteki dehşetli günleri düşüneceksin.
19 Garip, anlaşılmaz bir yabancı dil konuşan
O küstah halkı artık görmeyeceksin.
20 Bayramlarımızın kenti olan Siyon'a bak!
Yeruşalim'i bir esenlik yurdu,
Kazıkları asla yerinden sökülmeyen,
Gergi ipleri hiç kopmayan,
Sarsılmaz bir çadır olarak görecek gözlerin.
21 Heybetli RAB orada bizden yana olacak.
Orası geniş ırmakların, çayların yeri olacak.
Bunların üzerinden ne kürekli tekneler,
Ne de büyük gemiler geçecek.
22 Çünkü yargıcımız RAB'dir;
Yasamızı koyan RAB'dir,
Kralımız RAB'dir, bizi O kurtaracak.
23 Senin gemilerinin halatları gevşedi,
Direklerinin dibini pekiştirmediler,
Yelkenleri açmadılar.
O zaman büyük ganimet paylaşılacak,
Topallar bile yağmaya katılacak.
24 Siyon'da oturan hiç kimse “Hastayım” demeyecek,
Orada yaşayan halkın suçu bağışlanacak.

34

Rab Ulusları Cezalandıracak

1 Ey uluslar, işitmek için yaklaşın!
Ey halklar, kulak verin!
Dünya ve üzerindeki herkes,
Yeryüzü ve ondan türeyenlerin hepsi işitsin!
2 RAB bütün uluslara öfkelendi,
Onların ordularına karşı gazaba geldi.

Onları tümüyle mahvolmaya,
Boğazlanmaya teslim edecek.
3 Ölüleri dışarı atılacak,
Pis kokacak cesetleri;
Dağlar kanlarıyla sulanacak.
4 Bütün gök cisimleri küçülecek,
Gökler bir tomar gibi dürülecek;
Gök cisimleri, asma yaprağı,
İncir yaprağı gibi dökülecek.

5 "Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti.
Şimdi de Edom'un,
Tümüyle yıkmaya karar verdiğim halkın
Üzerine inecek" diyor RAB.
6 RAB'bin kılıcı kana,
Kuzu ve teke kanına doydu;
Yağla, koç böbreklerinin yağıyla kaplandı.
Çünkü RAB'bin Bosra'da bir kurbanı,
Edom'da büyük bir kıyımı var.
7 Onlarla birlikte yaban öküzleri,
Körpe boğalarla güçlü boğalar da yere serilecek.
Toprakları kana doyacak, yağla sulanacak.
8 Çünkü RAB'bin bir öç günü, Siyon'un davasını güdeceği bir karşılık yılı olacak.
9 Edom dereleri zifte, toprağı kükürde dönecek; ülkenin her yanı yanan zift olacak. 10 Zift gece gündüz sönmeyecek, dumanı hep tütecek. Ülke kuşaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek oradan kimse geçmeyecek. 11 Baykuşların mülkü olacak orası, büyük baykuşlarla kargalar yaşayacak orada. RAB, Edom'un üzerine kargaşa ipini, boşluk çekülünü gerecek. 12 Kral ilan edebilecekleri soylular kalmayacak, bütün önderlerinin sonu gelecek. 13 Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırganlarla böğürtlenler bitecek. Orası çakalların barınağı, baykuşların yurdu olacak. 14 Yabanıl hayvanlarla sırtlanlar orada buluşacak, tekeler* karşılıklı böğürecek. Lilit† oraya yerleşip rahata kavuşacak. 15 Baykuşlar orada yuva kurup yumurtlayacak, kuluçkaya yatıp yavrularını kendi gölgelerinde toplayacak. Çaylaklar eşleşip orada toplanacaklar.
16 RAB'bin kitabını okuyup araştırın: Bunlardan hiçbiri eksik kalmayacak, eşten yoksun hiçbir hayvan olmayacak. Çünkü bu buyruk RAB'bin ağzından çıktı, Ruhu da onları toplayacak. 17 RAB onlar için kura çekti, ülkeyi ölçüp aralarında pay etti. Orayı sonsuza dek sahiplenip kuşaklar boyu orada yaşayacaklar.

35

Rab'bin Egemenliği

1 Çöl ve kurak toprak sevinecek,
Bozkır coşup çiğdem gibi çiçeklenecek.
2 Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak,
Sevincini haykıracak.
Lübnan'ın yüceliği,

34:4 Va.6:13 **34:5** Yşa.63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14; Mal.1:2-5
34:10 Va.14:11; 19:3 * **34:14** "Teke": Teke görünümlü cin anlamına da gelebilir (bkz. Lev.17:7).
† **34:14** "Lilit": Bir tür cin olabilir.

Karmel ve Şaron'un görkemi ona verilecek.
İnsanlar RAB'bin yüceliğini,
Tanrımız'ın görkemini görecek.
3 Gevşek elleri güçlendirin,
Pekiştirin çözülen dizleri.
4 Yüreği kaygılı olanlara,
"Güçlü olun, korkmayın" deyin,
"İşte Tanrınız geliyor!
Öç almaya, karşılık vermeye geliyor.
Sizi O kurtaracak."

5 O zaman körlerin gözleri,
Sağırların kulakları açılacak;
6 Topallar geyik gibi sıçrayacak,
Sevinçle haykıracak dilsizlerin dili.
Çünkü çölde sular fışkıracak,
Irmaklar akacak bozkırda.
7 Kızgın kum havuza,
Susuz toprak pınara dönüşecek.
Çakalların yattığı yerlerde
Kamış, saz ve ot bitecek.

8 Orada bir yol, bir anayol olacak,
"Kutsal yol" diye anılacak,
Murdar kişiler geçemeyecek oradan.
O yol kurtulmuş olanların yoludur.
O yolda yürüyenler, bön kişiler de olsa yoldan sapmayacak.
9 Aslan olmayacak orada,
Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak;
Orada bulunmayacaklar.
Ancak kurtulmuş olanlar yürüyecek o yolda.
10 RAB'bin kurtardıkları dönecek,
Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar.
Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.
Onların olacak coşku ve sevinç,
Üzüntü ve inilti kaçacak.

36

Sanherib'in Tehdidi
(2Kr.18:13-37; 2Ta.32:9-19)

1 Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi. 2 Komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Komutan Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında durdu. 3 Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah onu karşılamaya çıktı.

4 Komutan onlara şöyle dedi: "Hizkiya'ya söyleyin. 'Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun? 5 Savaş tasarıların ve gücün boş laftan başka bir şey değil diyorum. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun? 6 İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Bu

35:3 İbr.12:12-13 **35:5** Mat.11:5; Luk.7:22 **35:10** Yşa.51:11 **36:6** Hez.29:6,7

değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir. 7 Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?'

8 "Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm. 9 Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin! 10 Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırıp ülkeyi yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık' dedi."

11 Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kullarınla Aramice konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudice konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor."

12 Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi."

13 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın, Asur Kralı'nın sözlerini dinleyin! 14 Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi kurtaramaz. 15 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın eline geçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin. 16-17 Hizkiya'yı dinlemeyin.' Çünkü Asur Kralı diyor ki, 'Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye –tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye– götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek.

18 " 'Hizkiya, RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmasın. Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi? 19 Hani nerede Hama'nın, Arpat'ın ilahları? Sefarvayim'in* ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? 20 Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?' "

21 Herkes sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştu. 22 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

37

Hizkiya Yeşaya'ya Başvuruyor (2Kr.19:1-13)

1 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi. 2 Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı. 3 Yeşaya'ya şöyle dediler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok. 4 Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.' "

5-6 Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi: "Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nın adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma. 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.' "

---

* **36:19** "Sefarvayim": Asurlular'ın Samiriye'ye sürgün ettiği halk (bkz. 2Kr.17:24,31; 18:34).

8 Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşı savaştığını
duydu. Krala danışmak için oraya gitti. 9 Kûş Kralı Tirhaka'nın kendisiyle
savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya ulaklar
göndererek şöyle dedi: 10 "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin
Tanrın, Yeruşalim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldat-
masın. 11 Asur kralların bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle
bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun? 12 Atalarımın
yok ettiği ulusları –Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Reseflileri'i, Telassar'da yaşayan
Edenliler'i– ilahları kurtarabildi mi? 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları?
Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?' "

Hizkiya'nın Duası
(2Kr.19:14-19)

14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RAB'bin
Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak 15 şöyle dua etti:
16 "Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB,
bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın. 17 Ya
RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanherib'in söylediklerini,
yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy. 18 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları
bütün ulusları ve ülkelerini viraneye çevirdiler. 19 İlahlarını yakıp yok ettiler.
Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı. 20 Ya
RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları
senin tek RAB olduğunu anlasın."

Yeşaya'nın Sözleri Gerçekleşiyor
(2Kr.19:20-37; 2Ta.32:20-21)

21-22 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi:
"İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur Kralı Sanherib'le ilgili olarak bana
yalvardığın için diyorum ki,

" 'Erden kız Siyon seni hor görüyor,
Alay ediyor seninle.
Yeruşalim kızı ardından alayla baş sallıyor.
23 Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin?
Kime sesini yükselttin?
İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın!
24 Uşakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın.
Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine,
Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin.
Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim,
Lübnan'ın en uzak tepelerine,
Gür ormanlarına ulaştım.
25 Kuyular kazdım, sular içtim,
Mısır'ın bütün ırmaklarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.

26 " 'Bütün bunları çoktan yaptığımı,
Çok önceden tasarladığımı duymadın mı?
Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni
Şimdi ben gerçekleştirdim.
27 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı.
Yılgınlık ve utanç içindeydiler;
Kır otuna, körpe filizlere,

37:16 Çık.25:22

Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.
28 Senin oturuşunu, kalkışını,
Ne zaman gidip geldiğini,
Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum.
29 Bana duyduğun öfkeden,
Kulağıma erişen küstahlığından ötürü
Halkamı burnuna, gemimi ağzına takacak,
Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.

30 " 'Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya:
Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz,
İkinci yıl ise ardından biteni.
Üçüncü yıl ekip biçin,
Bağlar dikip ürününü yiyin.
31 Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları
Yine aşağıya doğru kök salacak,
Yukarıya doğru meyve verecek.
32 Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den,
Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak.
Her Şeye Egemen RAB'bin gayretiyle olacak bu.'

33 "Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin şöyle diyor:
'Bu kente girmeyecek, ok atmayacak.
Kente kalkanla yaklaşmayacak,
Karşısında rampa kurmayacak.
34 Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek' diyor RAB,
35 'Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için
Bu kenti savunup kurtaracağım' diyor."
36 RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar. 37 Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. 38 Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

38

Hizkiya'nın Hastalığı
(2Kr.20:1-11; 2Ta.32:24-26)

1 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.' "
2 Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı: 3 "Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen." Sonra acı acı ağlamaya başladı.
4 Bunun üzerine RAB Yeşaya'ya seslendi: 5 "Git, Hizkiya'ya şunu söyle: 'Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. 6 Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralı'nın elinden kurtaracağım. 7 Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak: 8 RAB, batmakta olan güneşin Ahaz'ın inşa ettiği basamakların üzerine düşen gölgesini on basamak kısaltacak.' " Böylece batmakta olan güneşin gölgesi on basamak kısaldı.

9 Yahuda Kralı Hizkiya hastalanıp iyileştikten sonra şunları yazdı:
10 “Hayatımın baharında ölüler diyarının kapılarından geçip
Ömrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?” demiştim,
11 “Yaşayanlar diyarında RAB'bi, evet, RAB'bi bir daha görmeyeceğim,
Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha.
12 Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden.
Dokumacı gibi dürdüm yaşamımı, RAB tezgahtan beni kesti,
Bir gün içinde sonumu getiriverdi.
13 Sabırla bekledim sabaha kadar,
RAB bir aslan gibi kırdı bütün kemiklerimi,
Bir gün içinde sonumu getiriverdi.
14 Kırlangıç gibi, turna gibi acı acı öttüm,
Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan.
Ya Rab, eziyet çekiyorum,
Yardım et bana.

15 “Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rab'dir.
Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım.
16 Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar.
Canım da bunların sayesinde yaşıyor.
İyileştirdin, yaşattın beni!
17 Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi.
Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun,
Günahlarımı arkana attın.
18 Çünkü ölüler diyarı sana şükredemez,
Ölüm övgüler sunmaz sana.
Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağlayamaz.
19 Diriler, yalnız diriler
Bugün benim yaptığım gibi sana şükreder;
Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır.
20 Beni kurtaracak olan RAB'dir.
Ömrümüz boyunca O'nun tapınağında
Telli çalgılarımızı çalacağız.”

21 Yeşaya, “İncir pestili getirin, Hizkiya'nın çıbanına koyun, iyileşir” demişti.
22 Hizkiya da, “RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?” diye sormuştu.

39

Hizkiya'nın Akılsızlığı (2Kr.20:12-19)

1 O sırada Hizkiya'nın hastalanıp iyileştiğini duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi.
2 Bunlar Hizkiya'yı sevindirdi. O da deposundaki bütün değerli eşyaları – altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi– elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
3 Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, “Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?” diye sordu.
Hizkiya, “Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler” diye karşılık verdi.
4 Yeşaya, “Sarayında ne gördüler?” diye sordu.

Hizkiya, “Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı” diye yanıtladı.
5 Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: “Her Şeye Egemen RAB'bin sözüne kulak
ver. 6 RAB diyor ki, ‘Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne
kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. 7
Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralı'nın sarayında
hadım edilecek.’ ”
8 Hizkiya, “RAB'den ilettiğin bu söz iyi” dedi. Çünkü, “Nasıl olsa yaşadığım
sürece barış ve güvenlik olacak” diye düşünüyordu.

40

Avutucu Sözler

1 “Avutun halkımı” diyor Tanrınız,
“Avutun!
2 Yeruşalim halkına dokunaklı sözler söyleyin.
Angaryanın bittiğini,
Suçlarının cezasını ödediklerini,
Günahlarının cezasını RAB'bin elinden
İki katıyla aldıklarını ilan edin.”

3 Şöyle haykırıyor bir ses:
“Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın,
Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın*.
4 Her vadi yükseltilecek,
Her dağ, her tepe alçaltılacak.
Böylelikle engebeler düzleştirilecek,
Sarp yerler ovaya dönüştürülecek.
5 O zaman RAB'bin yüceliği görünecek,
Bütün insanlar hep birlikte onu görecek.
Bunu söyleyen RAB'dir.”

6 Ses, “Duyur” diyor.
“Neyi duyurayım?” diye soruyorum†.
“İnsan soyu ota benzer,
Bütün vefası‡ kır çiçeği gibidir.
7 RAB'bin soluğu esince üzerlerine,
Ot kurur, çiçek solar.
Gerçekten de halk ottan farksızdır.
8 Ot kurur, çiçek solar,
Ama Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur.”

Eşsiz Tanrı

9 Ey Siyon'a müjde getiren,
Yüksek dağa çık!
Ey Yeruşalim'e müjde getiren§,
Yükselt sesini, bağır,

39:7 2Kr.24:10-16; 2Ta.36:10; Dan.1:1-7 **40:3** Mat.3:3; Mar.1:3; Yu.1:23 **40:3** Luk.3:4-6

* **40:3** “Şöyle haykırıyor bir ses: ‘Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın’ ” ya da “Çölde haykıran, ‘RAB'bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin’ diye sesleniyor”.
40:6 Yak.1:9-11; 1Pe.1:24-25 † **40:6** Septuaginta, Kumran, Vulgata “Soruyorum”, Masoretik metin “Sordu”. ‡ **40:6** “Vefası” ya da “Güzelliği”. § **40:9** “Ey Siyon'a müjde getiren, yüksek dağa çık! Ey Yeruşalim'e müjde getiren” ya da “Ey müjde getiren Siyon halkı, yüksek dağa çık! Ey müjde getiren Yeruşalim halkı”.

Sesini yükselt, korkma.
Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de.
10 İşte Egemen RAB gücüyle geliyor,
Kudretiyle egemenlik sürecek.
Ücreti kendisiyle birlikte,
Ödülü önündedir.
11 Sürüsünü çoban gibi güdecek,
Kollarına alacak kuzuları,
Bağrında taşıyacak;
Usul usul yol gösterecek emziklilere.

12 Kim denizleri avucuyla,
Gökleri karışıyla ölçebildi?
Yerin toprağını ölçeğe sığdıran,
Dağları kantarla,
Tepeleri teraziyle tartabilen var mı?
13 RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi?
O'na öğüt verip öğretebilen var mı?
14 Akıl almak, adalet yolunu öğrenmek için
RAB kime danıştı ki?
O'na bilgi veren, anlayış yolunu bildiren var mı?

15 RAB için uluslar kovada bir damla su,
Terazideki toz zerreciği gibidir.
Adaları ince toz gibi tartar.
16 Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı,
Yakmalık sunu için az gelir hayvanları.
17 RAB'bin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir,
Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır.

18 Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz?
Neyle karşılaştıracaksınız O'nu?
19 Putu döküm işçisi yapar,
Kuyumcu altınla kaplar,
Gümüş zincirler döker.
20 Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi
Çürümez bir ağaç parçası seçer.
Yerinden kımıldamaz bir put yapsın diye
Usta bir işçi arar.

21 Bilmiyor musunuz, duymadınız mı?
Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi?
Dünyanın temelleri atılalı beri anlamadınız mı?
22 Gökkubbenin üstünde oturan RAB'dir,
Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir.
Gökleri perde gibi geren,
Oturmak için çadır gibi kuran O'dur.
23 O'dur önderleri bir hiç eden,
Dünyanın egemenlerini sıfıra indirgeyen.
24 O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi,

40:10 Yşa.62:11; Va.22:12 **40:11** Yu.10:11 **40:13** Rom.11:34; 1Ko.2:16 **40:18** Elç.17:29

Gövdeleri yere yeni kök salmışken
RAB'bin soluğu onları kurutuverir,
Kasırga saman gibi savurur.

25 “Beni kime benzeteceksiniz ki,
Eşitim olsun?” diyor Kutsal Olan.
26 Başınızı kaldırıp göklere bakın.
Kim yarattı bütün bunları?
Yıldızları sırayla görünür kılıyor,
Her birini adıyla çağırıyor.
Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor.

27 Ey Yakup soyu, ey İsrail!
Neden, “RAB başıma gelenleri görmüyor,
Tanrı hakkımı gözetmiyor?” diye yakınıyorsun?
28 Bilmiyor musun, duymadın mı?
Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan,
Ne yorulur ne de zayıflar,
O'nun bilgisi kavranamaz.
29 Yorulanı güçlendirir,
Takati olmayanın kudretini artırır.
30 Gençler bile yorulup zayıf düşer,
Yiğitler tökezleyip düşerler.
31 RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur,
Kanat açıp yükselirler kartallar gibi.
Koşar ama zayıf düşmez,
Yürür ama yorulmazlar.

41

Rab'den Güvence

1 RAB diyor ki, “Susun karşımda, ey kıyı halkları!
Halklar güçlerini tazelesin,
Öne çıkıp konuşsunlar.
Yargı için bir araya gelelim.

2 “Doğudan adaleti* harekete geçiren,
Hizmete koşan kim?
Ulusları önüne katıyor, krallara baş eğdiriyor.
Kılıcıyla toz ediyor onları,
Yayıyla savrulan samana çeviriyor.
3 Kovalıyor onları,
Ayak basmadığı bir yoldan esenlikle geçiyor.
4 Bunları yapıp gerçekleştiren,
Kuşakları başlangıçtan beri çağıran kim?
Ben RAB, ilkim; sonuncularla da yine Ben olacağım.”

5 Kıyı halkları bunu görüp korktu.
Dünyanın dört bucağı titriyor.
Yaklaşıyor, geliyorlar.
6 Herkes komşusuna yardım ediyor,

40:26 Mez.147:4 * **41:2** “Adalet” ya da “Galip”: Bu sözcük Pers Kralı Koreş'i simgeliyor (bkz. 45:1).

Kardeşine, “Güçlü ol” diyor.
7 Zanaatçı kuyumcuyu yüreklendiriyor,
Madeni çekiçle düzleyen,
“Lehim iyi oldu” diyerek örse vuranı yüreklendiriyor.
Kımıldamasın diye putu yerine çiviliyor.

8 “Ama sen, ey kulum İsrail,
Seçtiğim Yakup soyu,
Dostum İbrahim'in torunları!
9 Sizleri dünyanın dört bucağından topladım,
En uzak yerlerden çağırdım.
Dedim ki, ‘Sen kulumsun, seni seçtim,
Seni reddetmedim.’
10 Korkma, çünkü ben seninleyim,
Yılma, çünkü Tanrın benim.
Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim;
Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım.

11 “Sana öfkelenenlerin hepsi utanacak, rezil olacak.
Sana karşı çıkanlar hiçe sayılıp yok olacak.
12 Seninle çekişenleri arasan da bulamayacaksın.
Seninle savaşanlar hiçten beter olacak.
13 Çünkü sağ elinden tutan,
‘Korkma, sana yardım edeceğim’ diyen Tanrın RAB benim.

14 “Ey Yakup soyu, toprak kurdu,
Ey İsrail halkı, korkma!
Sana yardım edeceğim” diyor RAB,
Seni kurtaran İsrail'in Kutsalı.
15 “İşte, seni dişli, keskin, yepyeni bir harman düveni yaptım.
Harman edip ufalayacaksın dağları,
Tepeleri samana çevireceksin.
16 Onları savurduğunda rüzgar alıp götürecek,
Darmadağın edecek hepsini kasırga.
Sense RAB'de sevinç bulacak,
İsrail'in Kutsalı'yla övüneceksin.

17 “Düşkünlerle yoksullar su arıyor, ama yok.
Dilleri kurumuş susuzluktan.
Ben RAB, onları yanıtlayacağım,
Ben, İsrail'in Tanrısı, onları bırakmayacağım.
18 Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar,
Vadilerde su kaynakları yapacağım.
Çölü havuza,
Kurak toprağı pınara çevireceğim.
19 Çölü sedir, akasya,
Mersin ve iğde ağaçlarına kavuşturacağım.
Bozkıra çam, köknar
Ve selviyi bir arada dikeceğim.
20 Öyle ki, insanlar görüp bilsinler,

41:8 2Ta.20:7; Yak.2:23

Hep birlikte düşünüp anlasınlar ki,
Bütün bunları RAB'bin eli yapmış,
İsrail'in Kutsalı yaratmıştır.”

Rab Putlara Karşı

21 “Davanızı sunun” diyor RAB,
“Kanıtlarınızı ortaya koyun” diyor Yakup'un Kralı,
22 “Putlarınızı getirin de olacakları bildirsinler bize.
Olup bitenleri bildirsinler ki düşünelim,
Sonuçlarını bilelim.
Ya da gelecekte olacakları duyursunlar bize.
23 Ey putlar, bundan sonra olacakları bize bildirin de,
İlah olduğunuzu bilelim!
Haydi bir iyilik ya da kötülük edin de,
Hepimiz korkup dehşete düşelim.
24 Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz,
Sizi yeğleyen iğrençtir.

25 “Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor,
Gün doğusundan beni adımla çağıran biri.
Çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi,
Önderleri çamur gibi çiğneyecek ayağıyla.
26 Hanginiz bunu başlangıçtan bildirdi ki, bilelim,
Kim önceden bildirdi ki, ‘Haklısın’ diyelim?
Konuştuğunuzu bildiren de
Duyuran da
Duyan da olmadı hiç.
27 Siyon'a ilk, ‘İşte, geldiler’ diyen benim.
Yeruşalim'e müjdeci gönderdim.
28 Bakıyorum, aralarında öğüt verebilecek kimse yok ki,
Onlara danışayım, onlar da yanıtlasınlar.
29 Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç.
Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır.”

42

Rab'bin Kulu

1 “İşte kendisine destek olduğum,
Gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum!
Ruhum'u onun üzerine koydum.
Adaleti uluslara ulaştıracak.
2 Bağırıp çağırmayacak,
Sokakta sesini yükseltmeyecek.
3 Ezilmiş kamışı kırmayacak,
Tüten fitili söndürmeyecek.
Adaleti sadakatle ulaştıracak.
4 Yeryüzünde adaleti sağlayana dek
Umudunu, cesaretini yitirmeyecek.
Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak.”

5 Gökleri yaratıp geren,

42:1 Mat.3:17; 17:5; Mar.1:11; Luk.3:22; 9:35 **42:1** Mat.12:17-21 **42:5** Elç.17:24-25

Yeryüzünü ve ürününü seren,
Dünyadaki insanlara soluk,
Orada yaşayanlara ruh veren RAB Tanrı diyor ki,
6 “Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım,
Elinden tutacak,
Seni koruyacağım.
Seni halka antlaşma,
Uluslara ışık yapacağım.
7 Öyle ki, kör gözleri açasın,
Zindandaki tutsakları,
Cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın.

8 “Ben RAB'bim, adım budur.
Onurumu bir başkasına,
Övgülerimi putlara bırakmam.
9 Bakın, önceden bildirdiklerim gerçekleşti.
Şimdi de yenilerini bildiriyorum;
Bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuruyorum.”

Övgü İlahisi

10 Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey,
Kıyılar ve kıyı halkları,
RAB'be yeni bir ilahi söyleyin,
Dünyanın dört bucağından O'nu ezgilerle övün.
11 Bozkır ve bozkırdaki kentler,
Kedar köylerinde yaşayan halk
Sesini yükseltsin.
Sela'da oturanlar sevinçle haykırsın,
Bağırsın dağların doruklarından.
12 Hepsi RAB'bi onurlandırsın,
Kıyı halkları O'nu övsün.
13 Yiğit gibi çıkagelecek RAB,
Savaşçı gibi gayrete gelecek.
Bağırıp savaş çığlığı atacak,
Düşmanlarına üstünlüğünü gösterecek.

Rab'bin Yardım Sözü

14 “Uzun zamandır ses çıkarmadım,
Sustum, kendimi tuttum.
Ama şimdi feryat edeceğim doğuran kadın gibi,
Nefesim tutulacak, kesik kesik soluyacağım.
15 Harap edeceğim dağları, tepeleri,
Bütün yeşilliklerini kurutacağım.
Irmakları adalara çevirip havuzları kurutacağım.
16 Körlere bilmedikleri yolda rehberlik edeceğim,
Onlara kılavuz olacağım bilmedikleri yollarda,
Karanlığı önlerinde ışığa,
Engebeleri düzlüğe çevireceğim.
Yerine getireceğim sözler bunlardır.
Onlardan geri dönmem.
17 Oyma putlara güvenenler,
Dökme putlara, ‘İlahlarımız sizsiniz’ diyenlerse

42:6 Yşa.49:6; Luk.2:32; Elç.13:47; 26:23

Geri döndürülüp büsbütün utandırılacaklar.”

Kör, Sağır İsrail

18 “Ey sağırlar, işitin,
Ey körler, bakın da görün!
19 Kulum kadar kör olan var mı?
Gönderdiğim ulak kadar sağır olan var mı?
Benimle barışık olan kadar,
RAB'bin kulu kadar kör olan kim var?
20 Pek çok şey gördünüz, ama aldırmıyorsunuz,
Kulaklarınız açık, ama işitmiyorsunuz.”

21 Kendi doğruluğu uğruna Kutsal Yasa'yı
Büyük ve yüce kılmak RAB'bi hoşnut etti.
22 Ama bu yağmalanmış, soyulmuş bir halktır.
Hepsi deliklere, cezaevlerine kapatılmışlardır.
Yağmalanmak için varlar, kurtaran yok.
Soyulmak içinler, “Geri verin” diyen yok.

23 Hanginiz kulak verecek?
Gelecekte kim can kulağıyla dinleyecek?
24 Yakup soyunun soyulmasına,
İsrail'in yağmalanmasına kim olur verdi?
Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi?
Çünkü O'nun yolunda yürümek istemediler,
Yasasına kulak asmadılar.
25 Bu yüzden kızgın öfkesini,
Savaşın şiddetini üzerlerine yağdırdı.
Ama ateş çemberi içinde olduklarını farketmediler,
Aldırmadılar kendilerini yakıp bitiren ateşe.

43

İsrail'in Tek Kurtarıcısı Rab

1 Ey Yakup soyu, seni yaratan,
Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor:
“Korkma, çünkü seni kurtardım,
Seni adınla çağırdım, sen benimsin.
2 Suların içinden geçerken seninle olacağım,
Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak.
Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın,
Alevler seni yakmayacak.
3 Çünkü senin Tanrın, İsrail'in Kutsalı,
Seni kurtaran RAB benim.
Fidyen olarak Mısır'ı,
Sana karşılık Kûş ve Seva diyarlarını verdim.
4 Gözümde değerli ve saygın olduğun,
Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar,
Canın karşılığında halklar vereceğim.
5 Korkma, çünkü seninleyim,
Soyundan olanları doğudan getireceğim,
Sizleri de batıdan toplayacağım.

6 “Kuzeye, ‘Ver’, güneye, ‘Alıkoyma;
Oğullarımı uzaktan,
Kızlarımı dünyanın dört bucağından getir’ diyeceğim.
7 ‘Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim,
Adımla çağrılan herkesi,
Evet, oluşturduğum herkesi getirin’ diyeceğim.”

Rab'bin Tanığı İsrail

8 Gözleri olduğu halde kör,
Kulakları olduğu halde sağır olan halkı öne getir.
9 Bütün uluslar bir araya gelsin, halklar toplansın.
İçlerinden hangisi bunları bildirebilir,
Olup bitenleri bize duyurabilir?
Tanıklarını çağırıp haklı olduklarını kanıtlasınlar,
Ötekiler de duyup, “Doğrudur” desinler.

10 “Tanıklarım sizlersiniz” diyor RAB,
“Seçtiğim kullar sizsiniz.
Öyle ki beni tanıyıp bana güvenesiniz,
Benim O olduğumu anlayasınız.
Benden önce bir tanrı olmadı,
Benden sonra da olmayacak.

11 “Ben, yalnız ben RAB'bim,
Benden başka kurtarıcı yoktur.
12 Ben bildirdim, ben kurtardım, ben duyurdum,
Aranızdaki yabancı ilahlar değil.
Tanıklarım sizsiniz” diyor RAB,
“Tanrı benim,
13 Gün gün olalı ben O'yum.
Elimden kimse kurtaramaz.
Ben yaparım, kim engel olabilir?”

Babil'den Kurtuluş

14 Kurtarıcınız RAB, İsrail'in Kutsalı diyor ki,
“Uğrunuza Babil üzerine bir ordu göndereceğim.
Övündükleri gemilerle kaçan bütün Kildaniler'e*
Boyun eğdireceğim.
15 Kutsalınız, İsrail'in Yaratıcısı,
Kralınız RAB benim.”

16-17 Denizde geçit, azgın sularda yol açan,
Atlarla savaş arabalarını,
Yiğit savaşçıları ve orduyu
Yola çıkaran RAB şöyle diyor:
“Onlar yattı, kalkamaz oldu,
Fitil gibi bastırılıp söndürüldüler.

18 “Olup bitenlerin üzerinde durmayın,
Düşünmeyin eski olayları.
19 Bakın, yeni bir şey yapıyorum!
Olmaya başladı bile, farketmiyor musunuz?
Çölde yol, kurak topraklarda ırmaklar yapacağım.

20 Kır hayvanları, çakallarla baykuşlar beni yüceltecek.
Çünkü seçtiğim halkın içmesi için çölde su,
Kurak yerlerde ırmaklar sağladım.
21 Kendim için biçim verdiğim bu halk
Bana ait olan övgüleri ilan edecek.”

İsrail'in Günahı

22 “Ne var ki, ey Yakup soyu,
Yakardığın ben değildim,
Benden usandın, ey İsrail.
23 Yakmalık sunu için bana davar getirmediniz,
Kurbanlarınızla beni onurlandırmadınız.
Sizi sunularla uğraştırmadım,
Günnük isteyerek sizi usandırmadım.
24 Benim için güzel kokulu kamış satın almadınız,
Doyurmadınız beni kurbanlarınızın yağıyla.
Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız,
Suçlarınızla usandırdınız.
25 Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim,
Günahlarınızı anmaz oldum.

26 “Geçmişi bana anımsatın, hesaplaşalım,
Haklı çıkmak için davanızı anlatın.
27 İlk atanız günah işledi,
Sözcüleriniz bana başkaldırdı.
28 Bu yüzden tapınak görevlilerini bayağılaştırdım;
Yakup soyunu bütünüyle yıkıma,
İsrail'i rezilliğe mahkûm ettim.”

44

Rab Tek Tanrı'dır

1 “Şimdi, ey kulum Yakup soyu,
Seçtiğim İsrail halkı, dinle!
2 Seni yaratan, rahimde sana biçim veren,
Sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor:
‘Korkma, ey kulum Yakup soyu,
Ey seçtiğim Yeşurun*!

3 “ ‘Susamış toprağı sulayacak,
Kurumuş toprakta dereler akıtacağım.
Çocuklarının üzerine Ruhum'u dökecek,
Soyunu kutsayacağım.
4 Akarsu kıyısında otlar arasında yükselen
Kavaklar gibi boy atacaklar.’

5 “Kimi, ‘Ben RAB'be aitim’ diyecek,
Kimi Yakup adını alacak,
Kimi de eline ‘RAB'be ait’ yazıp
İsrail adını benimseyecek.”
6 RAB, İsrail'in Kralı ve Kurtarıcısı,

43:20 1Pe.2:9 * **44:2** “Dürüst” anlamına gelen “Yeşurun” İsrail halkına verilen bir addır. **44:6** Yşa.48:12; Va.1:17; 22:13

Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“İlk ve son benim,
Benden başka Tanrı yoktur.
7 Benim gibi olan var mı? Haber versin.
Ezeli halkımı var ettiğimden beri olup bitenleri,
Bundan sonra olacakları söyleyip sıralasın,
Evet, gelecek olayları bildirsin!
8 Yılmayın, korkmayın!
Size çok önceden beri söyleyip açıklamadım mı?
Tanıklarım sizsiniz.
Benden başka Tanrı var mı?
Hayır, başka Kaya yok;
Ben bir başkasını bilmiyorum.”

Putatapanlar Utanacak

9 Putlara biçim verenlerin hepsi boş insanlardır.
Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz.
Putların tanıkları onlardır;
Ne bir şey görür ne de bir şey bilirler.
Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar.
10 Kim yararsız ilaha biçim vermek,
Dökme put yapmak ister?
11 Bakın, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak.
Onları yapanlar salt insan.
Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin.
Dehşete düşecek, utanacaklar birlikte.
12 Demirci aletini alır,
Kömür ateşinde çalışır,
Çekiçle demire biçim verir.
Güçlü koluyla onu işler.
Acıkır, güçsüz kalır, su içmeyince tükenir.
13 Marangoz iple ölçü alır,
Tahtayı tebeşirle çizer.
Raspayla tahtayı biçimlendirir,
Pergelle işaretler, insan biçimi verir.
İnsan güzelliğinde,
Evde duracak bir put yapar.
14 İnsan kendisi için sedir ağaçları keser,
Palamut, meşe ağaçları alır.
Ormanda kendine bir ağaç seçer.
Bir çam diker, ama ağacı büyüten yağmurdur.
15 Sonra ağaç odun olarak kullanılır.
İnsan aldığı odunla hem ısınır,
Hem tutuşturup ekmek pişirir,
Hem de bir ilah yapıp tapınır.
Yaptığı putun önünde yere kapanır.
16 Odunun bir kısmını yakar,
Ateşinde et kızartıp karnını doyurur.
Isınınca bir oh çeker,
“Isındım, ateşin sıcaklığını duyuyorum” der.
17 Artakalan odundan kendine bir ilah,
Oyma put yapar;

Önünde yere kapanıp ona tapınır,
“Beni kurtar, çünkü ilahım sensin” diye yakarır.
18 Böyleleri anlamaz, bilmez.
Çünkü gözleri de zihinleri de öylesine kapalı ki,
Görmez, anlamazlar.
19 Durup düşünmez, bilmez,
Anlamazlar ki şöyle desinler:
“Odunun bir kısmını yakıp
Ateşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim.
Artakalanından iğrenç bir şey mi yapayım?
Bir odun parçasının önünde yere mi kapanayım?”
20 Külle besleniyorlar.
Aldanan yürekleri onları saptırıyor.
Canlarını kurtaramaz,
“Sağ elimdeki şu nesne aldatıcı değil mi?” diyemezler.

Rab Yaratıcı ve Kurtarıcıdır

21 “Ey Yakup soyu, ey İsrail,
Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz.
Size ben biçim verdim, kulumsunuz;
Seni unutmam, ey İsrail.
22 İsyanlarınızı bulut gibi,
Günahlarınızı sis gibi sildim.
Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.”

23 Sevinçle haykırın, ey gökler,
Çünkü bunu RAB yaptı.
Haykırın, ey yerin derinlikleri.
Ey dağlar, ey orman, ormandaki her ağaç,
Sevinç çığlıklarına katılın.
Çünkü RAB Yakup soyunu kurtararak
İsrail'de görkemini gösterdi.

24-28 Sizi kurtaran,
Size rahimde biçim veren RAB diyor ki,
“Her şeyi yaratan,
Gökleri yalnız başına geren,
Yeryüzünü tek başına seren,
Sahte peygamberlerin belirtilerini boşa çıkaran,
Falcılarla alay eden,
Bilgeleri geri çeviren,
Bilgilerini saçmalığa dönüştüren,
Kulunun sözlerini yerine getiren,
Ulaklarının peygamberlik sözlerini gerçekleştiren,
Yeruşalim için, ‘İçinde oturulacak’,
Yahuda kentleri için, ‘Yeniden kurulacak,
Yıkıntılarını onaracağım’ diyen;
Engine, ‘Kuru! Sularını kurutacağım’ diyen,
Koreş† için, ‘O çobanımdır,
Her istediğimi yerine getirecek’,

44:24-28 1Ko.1:20 **44:24-28** 2Ta.36:23; Ezr.1:2 † **44:24-28** “Koreş”: Tarihsel kayıtlarda “Keyhüsrev” diye de geçer.

Yeruşalim için, ‘Yeniden kurulacak’,
Tapınak için, ‘Temeli atılacak’ diyen RAB benim.”

45

Rab Pers Kralı Koreş'i Seçiyor

1 RAB meshettiği kişiye,
Sağ elinden tuttuğu Koreş'e sesleniyor.
Uluslara onun önünde baş eğdirecek,
Kralları silahsızlandıracak*,
Bir daha kapanmayacak kapılar açacak.
Ona şöyle diyor:
2 “Senin önünsıra gidip
Dağları düzleyecek,
Tunç kapıları kırıp
Demir sürgülerini parçalayacağım.
3 Seni adınla çağıranın
Ben RAB, İsrail'in Tanrısı olduğumu anlayasın diye
Karanlıkta kalmış hazineleri,
Gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim.
4 Sen beni tanımadığın halde
Kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna
Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.
5 RAB benim, başkası yok,
Benden başka Tanrı yok.
Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım.
6 Öyle ki, doğudan batıya dek
Benden başkası olmadığını herkes bilsin.
RAB benim, başkası yok.
7 Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan,
Esenliği ve felaketi yaratan,
Bütün bunları yapan RAB benim.
8 Ey gökler, yukarıdan doğruluk damlatın,
Ey bulutlar, doğruluk yağdırın.
Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi versin,
Onunla birlikte doğruluk yetiştirsin.
Bunları yaratan RAB benim.”

Her Şeyi Yaratan Tanrı

9 Kendine biçim verenle çekişenin vay haline!
Kil, topraktan yapılmış çömlek parçası,
Kendisine biçim verene, “Ne yapıyorsun?
Yarattığın nesnenin tutacağı yok” diyebilir mi?
10 Babasına, “Dünyaya ne getirdin?”
Ya da annesine, “Ne biçim şey doğurdun?”
Diyenin vay haline!
11 İsrail'in Kutsalı,
Ona biçim veren RAB diyor ki,
“Çocuklarımın geleceği hakkında beni sorgulayabilir,
Ellerimin yapıtları hakkında bana buyruk verebilir misiniz?
12 Dünyayı ben yaptım,

---

* **45:1** “Silahsızlandıracak”: İbranice “Kuşağını çözecek”. **45:9** Yşa.29:16; Rom.9:20

Üzerindeki insanı ben yarattım.
Benim ellerim gerdi gökleri,
Bütün gök cisimleri benim buyruğumda.
13 Koreş'i doğrulukla harekete geçirecek,
Yollarını düzleyeceğim.
Kentimi o onaracak,
Sürgünlerimi ücret ya da ödül almadan o özgür kılacak."
Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

14 RAB diyor ki,
"Mısır'ın ürettikleri,
Kûş'un* ticaret gelirleri
Ve uzun boylu Sevalılar size gelecek, sizin olacak.
Zincire vurulmuş olarak ardınızsıra yürüyecekler.
Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar:
'Tanrı yalnız sizinledir,
Başkası, başka Tanrı yok.' "
15 Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrı'sın,
Ey İsrail'in Tanrısı, ey Kurtarıcı!
16 Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak.
Utanç içinde uzaklaşacaklar.
17 Ama İsrail RAB tarafından kurtarılacak,
Sonsuza dek sürecek kurtuluşu.
Çağlar boyunca utandırılmayacak,
Asla rezil olmayacak.

18 Çünkü gökleri yaratan RAB,
Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren,
Üzerinde yaşanmasın diye değil, yaşansın diye
Biçimlendiren RAB –Tanrı O'dur– şöyle diyor:
"RAB benim, başkası yok.
19 Ben gizlide,
Karanlıklar ülkesinin bir köşesinde konuşmadım.
Yakup soyuna, 'Beni olmayacak yerlerde† arayın' demedim.
Doğru olanı söyleyen, adil olanı bildiren RAB benim."

Tanrı ve Babil'in Putları

20 "Ey sizler, uluslardan kaçıp kurtulanlar,
Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın!
Tahtadan oyma putlar taşıyan,
Kurtaramayan ilahlara yakaranlar bilgisizdir.
21 Konuşun, davanızı sunun,
Birbirinize danışın.
Bunları çok önceden duyurup bildiren kim?
Ben RAB, bildirmedim mi?
Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim.
Yok benden başkası.

22 "Ey dünyanın dört bucağındakiler,
Bana dönün, kurtulursunuz.
Çünkü Tanrı benim, başkası yok.

† **45:19** "Olmayacak yerlerde" ya da "Boşuna".

23 Kendi üzerime ant içtim,
Ağzımdan çıkan söz doğrudur, boşa çıkmaz:
Her diz önümde çökecek,
Her dil bana ant içecek.

24 “Benim için şöyle diyecekler:
‘Doğruluk ve güç yalnız RAB'dedir’,
İnsanlar O'na gelecek.
RAB'be öfkelenenlerin hepsi utandırılacak.
25 Ama bütün İsrail soyu
RAB tarafından aklanacak,
O'nunla övünecek.

46

1 “İlah Bel diz çökmüş, ilah Nebo sinmiş,
Putları hayvanlara, öküzlere yüklenmiş gidiyor.
Taşınan bu nesneleriniz ağırlık,
Yorgun hayvana yük oldu.
2 Birlikte sinmiş, diz çökmüşler,
Putlarını yük olmaktan kurtaramıyorlar.
Sürgüne gidecek onlar.

3 “Ey Yakup soyu, İsrail'in sağ kalanları,
Doğdunuz doğalı yüklendiğim,
Rahimden çıktınız çıkalı taşıdığım sizler,
Dinleyin beni:
4 Siz yaşlanıncaya dek ben O'yum;
Saçlarınız ağarıncaya dek
Ben yükleneceğim sizi.
Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım,
Evet, sizi ben yüklenecek, ben kurtaracağım.

5 “Beni kime benzetecek,
Kime denk tutacaksınız?
Kiminle karşılaştıracaksınız ki, benzer olalım?
6 Kimisi bol keseden harcadığı altından,
Terazide tarttığı gümüşten
Ücret karşılığında kuyumcuya ilah yaptırır,
Önünde yere kapanıp tapınır.
7 Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar.
Öylece durur put, yerinden kımıldamaz.
Kendisine yakarana yanıt veremez,
Onu sıkıntısından kurtaramaz.

8 “Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar,
Adam olun, aklınızdan çıkarmayın!
9 Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın.
Çünkü Tanrı benim, başkası yok.
Tanrı benim, benzerim yok.
10 Sonu ta başlangıçtan,

45:23 Rom.14:11; Flp.2:10-11

Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren,
'Tasarım gerçekleşecek,
İstediğim her şeyi yapacağım' diyen benim.
11 Doğudan yırtıcı kuşu,
Uzak bir ülkeden
Tasarımı gerçekleştirecek adamı çağıran benim.
Evet, bunları söyledim,
Kesinlikle yerine getirecek,
Tasarladığımı yapacağım mutlaka.

12 "Ey dikbaşlılar, doğruluktan uzak olanlar,
Dinleyin beni!
13 Zaferim yaklaştı, uzak değil;
Kurtarışım gecikmeyecek.
Güzelliğim olan İsrail için
Siyon'u kurtaracağım."

47

Babil'in Düşüşü

1 "Ey Babil, erden kız,
İn aşağı, toprağa otur.
Ey Kildani kızı,
Tahtın yok artık, yere otur.
Bundan böyle, 'Nazik, narin' demeyecekler sana.
2 Bir çift değirmen taşı al da un öğüt,
Çıkar peçeni, kaldır eteğini.
Baldırını aç, ırmaklardan geç.
3 Çıplaklığın sergilenecek, mahrem yerlerin görünecek.
Öç alacağım, kimseyi esirgemeyeceğim."

4 Bizim kurtarıcımız
İsrail'in Kutsalı'dır.
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir.

5 RAB diyor ki, "Ey Kildani kızı,
Karanlığa çekilip sessizce otur.
Çünkü bundan böyle 'Ülkeler kraliçesi' demeyecekler sana.
6 Halkıma öfkelenmiş,
Mirasım olduğu halde onu bayağılaştırıp
Eline teslim etmiştim.
Ama sen onlara acımadın,
Yaşlılara bile çok ağır bir boyunduruk yükledin.
7 'Sonsuza dek kraliçe olacağım' diye düşünüyordun,
Bunları aklına getirmedin, sonuçlarını düşünmedin.

8 "Ey şimdi güvenlikte yaşayan zevk düşkünü,
İçinden, 'Kraliçe benim, başkası yok;
Hiç dul kalmayacak,
Evlat acısı görmeyeceğim' diyorsun.
Dinle şimdi:

47:1 Yşa.13:1-14:23; Yer.50:1-51:64 **47:7** Sef.2:15; Va.18:7-8

9 Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek:
Çok sayıda büyüye, etkili muskalarına karşın
Hem dul kalacak,
Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksın.

10 “Kötülüğüne güvendin,
‘Beni gören yok’ diye düşündün.
Bilgin ve bilgeliğin seni saptırdı.
İçinden, ‘Kraliçe benim, başkası yok’ diyordun.
11 Ne var ki, felakete uğrayacaksın.
Onu durduracak büyü yok elinde,
Başına gelecek belayı önleyemeyeceksin.
Üzerine ansızın hiç beklemediğin bir yıkım gelecek.
12 Gençliğinden beri emek verdiğin
Muskalarına, çok sayıda büyüye devam et;
Belki yararını görür,
Kimilerini titretirsin.
13 Aldığın öğütlerin çokluğu
Seni tüketti.
Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin,
Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin,
Şimdi kalksınlar da
Başına geleceklerden seni kurtarsınlar.

14 “Bak, hepsi anızdan farksız,
Ateş yakacak onları.
Canlarını alevden kurtaramayacaklar.
Ne ısınmak için kor,
Ne de karşısında oturulacak ateş olacak.
15 Emek verdiğin adamlar böyle olacak.
Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkes
Kendi yoluna gidecek,
Seni kurtaran olmayacak.”

48

İsrail'in İnatçılığı

1 “Dinle, ey Yakup soyu!
İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan gelen,
RAB'bin adıyla ant içen sizler,
İsrail'in Tanrısı'na yakarır,
Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız.
2 Kutsal kentli olduğunuzu,
İsrail'in Tanrısı'na dayandığınızı ileri sürersiniz.
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir.
3 Olup bitenleri çok önceden bildirdim,
Ağzımı açıp duyurdum.
Ansızın yaptım ve gerçekleştiler.
4 İnatçı olduğunuzu,
Tunç alınlı, demir boyunlu olduğunuzu bildiğim için
5 Bunları size çok önceden bildirdim,
Olmadan önce duyurdum.

Yoksa, ‘Bunları yapan putlarımızdır,
Olmalarını buyuran
Oyma ve dökme putlarımızdır’ derdiniz.
6 Bunları duydunuz, hepsini inceleyin.
Peki, kabul etmeyecek misiniz?
Şimdiden size yeni şeyler,
Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım.
7 Bunlar şimdi yaratılıyor,
Geçmişte değil;
Bugüne kadar duymadınız,
Yoksa, ‘Bunları biliyorduk’ derdiniz.
8 Ne duydunuz, ne de anladınız,
Öteden beri kulaklarınız tıkalı.
Ne denli hain olduğunuzu biliyorum,
Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor.
9 Adım uğruna öfkemi geciktiriyorum.
Ünümden ötürü kendimi tutuyorum,
Yoksa sizi yok ederdim.
10 Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım,
Sıkıntı ocağında denedim.
11 Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum.
Adımı bayağılaştırmanızı nasıl hoş görebilirim?
Bana ait olan onuru başkasına vermem.”

İsrail Kurtulacak

12 “Ey Yakup soyu, çağırdığım İsrail, beni dinle:
Ben O'yum; ilk Ben'im, son da Ben'im.
13 Yeryüzünün temelini elimle attım,
Gökleri sağ elim gerdi.
Onları çağırdığımda
Birlikte önümde dikilirler.

14 “Toplanıp dinleyin hepiniz:
Putlardan hangisi bunları önceden bildirebildi?
RAB'bin sevdiği kişi
O'nun Babil'e karşı tasarladığını yerine getirecek.
Gücünü Kildaniler'e* karşı kullanacak.
15 Ben, evet, ben söyledim, onu ben çağırdım,
Onu getirdim, görevini başaracak.

16 “Yaklaşın bana, dinleyin söyleyeceklerimi:
Başlangıçtan beri açıkça konuştum,
O zamandan bu yana oradayım.”
Egemen RAB şimdi beni ve Ruhu'nu gönderiyor.

17 Sizleri kurtaran İsrail'in Kutsalı RAB diyor ki,
“Yararlı olanı size öğreten,
Gitmeniz gereken yolda sizi yürüten
Tanrınız RAB benim.

18 “Keşke buyruklarıma dikkat etseydiniz!
O zaman esenliğiniz ırmak gibi,

48:12 Yşa.44:6; Va.1:17; 22:13

Doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu.
19 Soyunuz kum gibi,
Torunlarınız kum taneleri gibi olurdu.
Adları ne unutulur,
Ne de huzurumdan yok olurdu.”

20 Babil'den çıkın, Kildaniler'den kaçın,
Sevinç çığlıklarıyla ilan edin bunu,
Haberini duyurun, dünyanın dört bucağına yayın.
“RAB, kulu Yakup'un soyunu kurtardı” deyin.
21 Onları çöllerden geçirirken susuzluk çekmediler,
Onlar için sular akıttı kayadan,
Kayayı yardı, sular fışkırdı.

22 “Kötülere esenlik yoktur” diyor RAB.

49

Rab'bin Kulunun Görevi

1 Ey kıyı halkları, işitin beni,
Uzaktaki halklar, iyi dinleyin.
RAB beni ana rahmindeyken çağırdı,
Annemin karnındayken adımı koydu.
2 Ağzımı keskin kılıç yaptı,
Elinin gölgesinde gizledi beni.
Beni keskin bir ok yaptı,
Kendi ok kılıfına sakladı.
3 Bana, “Kulumsun, ey İsrail,
Görkemimi senin aracılığınla göstereceğim” dedi.

4 Ama ben, “Boşuna emek verdim” dedim,
“Gücümü boş yere, bir hiç için tükettim.
RAB yine de hakkımı savunur,
Tanrım yaptıklarımın karşılığını verir.”

5 Kulu olmam için,
Yakup soyunu kendisine geri getirmem,
İsrail'i önünde toplamam için
Rahimde beni biçimlendiren RAB şimdi şöyle diyor:
–O'nun gözünde onurluyum,
Tanrım bana güç kaynağı oldu.–
6 “Yakup'un oymaklarını canlandırmak,
Sağ kalan İsrailliler'i geri getirmek için
Kulum olman yeterli değil.
Seni uluslara ışık yapacağım.
Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın.”
7 İnsanların hor gördüğüne,
Ulusların iğrendiğine,
Egemenlerin kulu olana
İsrail'in Kurtarıcısı ve Kutsalı RAB diyor ki,

48:20 Va.18:4 **48:22** Yşa.57:21 **49:1** Yer.1:5 **49:2** İbr.4:12; Va.1:16 **49:6** Yşa.42:6; Luk.2:32; Elç.26:23 **49:6** Elç.13:47

"Seni seçmiş olan İsrail'in Kutsalı sadık RAB'den ötürü
Krallar seni görünce ayağa kalkacak,
Önderler yere kapanacak."

İsrail'in Rab'be Dönüşü

8 RAB şöyle diyor:
"Lütuf zamanında seni yanıtlayacağım,
Kurtuluş günü sana yardım edecek,
Seni koruyacağım.
Seni halka antlaşma olarak vereceğim.
Öyle ki, yıkık ülkeyi yeniden kurasın,
Mülk olarak yeni sahiplerine veresin.
9 Tutsaklara, 'Çıkın',
Karanlıktakilere, 'Dışarı çıkın' diyeceksin.
Yol boyunca beslenecek,
Her çıplak tepede otlak bulacaklar.
10 Acıkmayacak, susamayacaklar,
Kavurucu sıcak ve güneş çarpmayacak onları.
Çünkü onlara merhamet eden kendilerine yol gösterecek
Ve onları pınarlara götürecek.
11 Bütün dağlarımı yola dönüştüreceğim,
Anayollarım yükseltilecek.
12 İşte halkım ta uzaklardan,
Kimi kuzeyden, kimi batıdan, kimi de Sinim'den* gelecek."

13 Ey gökler, sevinçle haykırın,
Neşeyle coş, ey yeryüzü!
Ey dağlar, sevinç çığlıklarına katılın,
Çünkü RAB halkını avutacak,
Ezilene merhamet gösterecek.

14 Oysa Siyon, "RAB beni terk etti,
Rab beni unuttu" diyordu.
15 Ama RAB, "Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?" diyor,
"Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi?
Kadın unutabilir,
Ama ben seni asla unutmam.
16 Bak, adını avuçlarıma kazıdım,
Duvarlarını gözlüyorum sürekli.
17 Oğulların koşar adım geliyor,
Seni yıkıp viran edenlerse çıkıp gidecek.
18 Başını kaldır da çevrene bir bak:
Hepsi toplanmış sana geliyor.
Ben RAB, varlığım hakkı için diyorum ki,
Onların hepsi senin süsün olacak,
Bir gelin gibi takınacaksın onları.

19 "Çünkü yıkılmış, viraneye dönmüştün,
Ülken yerle bir olmuştu.
Ama şimdi halkına dar geleceksin,

49:8 2Ko.6:2 **49:10** Va.7:16-17 * **49:12** "Sinim": Mısır'daki Asvan bölgesi olduğu sanılıyor.

Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar.
20 Yitirdiğini sandığın çocuklarının sesini yine duyacaksın:
‘Burası bize dar geliyor,
Yaşayacak bir yer ver bize’ diyecekler.
21 O zaman içinden,
‘Kim doğurdu bunları bana?’ diyeceksin,
‘Çocuklarımı yitirmiştim, doğuramıyordum.
Sürgüne gönderilmiş, dışlanmıştım.
Öyleyse bunları kim büyüttü?
Yapayalnız kalmıştım,
Nereden çıkıp geldi bunlar?’ ”

22 Egemen RAB diyor ki,
“Bakın, uluslara elimle işaret verdiğimde,
Sancağımı yükselttiğimde halklara,
Senin oğullarını kucaklarında getirecek,
Kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.
23 Krallar size babalık,
Prensesler sütannelik yapacak,
Yüzüstü yere kapanıp
Ayaklarının tozunu yalayacaklar.
O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.
Bana umut bağlayan utandırılmayacak.”

24 Güçlünün ganimeti elinden alınabilir mi?
Zorbanın† elindeki tutsak kurtulabilir mi?

25 Ama RAB diyor ki,
“Evet, güçlünün elindeki tutsaklar alınacak,
Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak.
Seninle çekişenle ben çekişeceğim,
Senin çocuklarını ben kurtaracağım.
26 Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim,
Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar.
Böylece bütün insanlar bilecek ki
Seni kurtaran RAB benim;
Kurtarıcın, Yakup'un Güçlüsü benim.”

50

İsrail'in Günahı
1 RAB şöyle diyor:
“Boşadığım annenizin boşanma belgesi nerede?
Hangi alacaklıma sattım sizi?
Suçlarınız yüzünden satıldınız,
Anneniz isyanlarınız yüzünden dışlandı.
2 Geldiğimde neden kimse yoktu,
Çağırdığımda niçin yanıt veren olmadı?
Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim,
Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya?
Azarlayarak denizi kurutur,

† **49:24** Kumran, Süryanice, Vulgata “Zorbanın”, Masoretik metin “Doğru olanın” (bkz. 25. ayet).

Irmakları çöle çeviririm.
Su kalmayınca balıklar ölür ve kokar.
3 Göklere karalar giydirir,
Çul ederim onların örtüsünü.”

Kulun Söz Dinleyişi

4 Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diye
Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi.
Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah.
5 Egemen RAB kulağımı açtı,
Karşı koymadım, geri çekilmedim.
6 Bana vuranlara sırtımı açtım,
Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara.
Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.
7 Egemen RAB bana yardım ettiği için
Utanç duymam.
Kararımdan dönmem*,
Utandırılmayacağımı bilirim.
8 Beni haklı çıkaran yakınımda.
Benden davacı olan kim, yüzleşelim,
Kimdir hasmım, karşıma çıksın.
9 Bana yardım eden Egemen RAB'dir,
Kim suçlu çıkaracak beni?
Onların hepsi giysi gibi eskiyecek,
Tümünü güve yiyip bitirecek.

10 Aranızda RAB'den korkan,
Kulunun sözünü dinleyen kim var?
Karanlıkta yürüyen, ışığı olmayan,
RAB'bin adına güvensin, Tanrısı'na dayansın.
11 Ama ateş yakan,
Alevli oklar kuşanan sizler, hepiniz,
Ateşinizin aydınlığında,
Tutuşturduğunuz alevli okların arasında yürüyün.
Benden alacağınız şudur:
Azap içinde yatacaksınız.

51

Rab Siyon'u Avutuyor

1 “Doğruluğun ardından giden,
RAB'be yönelen sizler, beni dinleyin:
Yontulduğunuz kayaya,
Çıkarıldığınız taş ocağına bakın.
2 Atanız İbrahim'e, sizi doğuran Sara'ya bakın.
Çağırdığımda tek kişiydi İbrahim,
Ama ben onu kutsayıp çoğalttım.”
3 RAB Siyon'u ve bütün yıkıntılarını avutacak.
Siyon çölünü Aden'e, bozkırı RAB'bin bahçesine döndürecek.
Orada coşku, sevinç,
Şükran ve ezgi olacak.

50:6 Mat.26:67-68; Mar.14:65 * **50:7** “Kararımdan dönmem”: İbranice “Yüzümü çakmaktaşı gibi ettim”.
50:8 Rom.8:33-34

4 “Beni dinle, ey halkım,
Bana kulak ver, ey ulusum!
Yasa benden çıkacak,
Halklara ışık olarak adaletimi yerleştireceğim.
5 Zaferim yaklaştı,
Kurtarışım ortaya çıktı.
Halkları gücümle yöneteceğim.
Kıyı halkları bana umut bağladı,
Umutla gücümü bekliyorlar.
6 Başınızı kaldırıp göklere bakın,
Aşağıya, yeryüzüne bakın.
Çünkü bu gökler duman gibi dağılacak,
Giysi gibi eskiyecek yeryüzü;
Üzerinde yaşayanlar sinek gibi ölecek.
Ama benim kurtarışım sonsuz olacak,
Ardı kesilmeyecek zaferimin.

7 “Ey sizler, doğru olanı bilenler,
Yasamı yüreğinde taşıyan halk, dinleyin beni!
İnsanların aşağılamalarından korkmayın,
Yılmayın sövgülerinden.
8 Güvenin yediği giysi gibi,
Kurtçuğun yediği yapağı gibi yitecekler.
Oysa zaferim sonsuza dek kalacak,
Kurtarışım kuşaklar boyu sürecek.”

9 Uyan, ey RAB'bin gücü, uyan, kudreti kuşan!
Eski günlerde, önceki kuşaklar döneminde olduğu gibi uyan!
Rahav'ı* parçalayan,
Deniz canavarının bedenini deşen sen değil miydin?
10 Denizi, engin suların derinliklerini kurutan,
Kurtulanların geçmesi için
Denizin derinliklerini yola çeviren sen değil miydin?
11 RAB'bin kurtardıkları dönecek,
Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar.
Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.
Onların olacak coşku ve sevinç,
Üzüntü ve inilti kaçacak.

12 RAB diyor ki,
“Sizi avutan benim, evet benim.
Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan,
Ottan farksız insanoğlundan korkarsınız?
13 Sizi yaratan, gökleri geren,
Dünyanın temellerini atan RAB'bi
Nasıl olur da unutursunuz?
Sizi yok etmeye hazırlanan zalimin öfkesinden
Neden gün boyu yılıp duruyorsunuz?
Hani nerede zalimin gazabı?
14 Zincire vurulmuş tutsaklar

* **51:9** “Rahav”, yani “Mısır” (bkz. 30:7). **51:11** Yşa.35:10

Çok yakında özgürlüğe kavuşacak.
Ölüm çukuruna inmeyecek,
Aç kalmayacaklar.
15 Tanrınız RAB benim.
Dalgalar gürlesin diye denizi çalkalayan benim."
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir!
16 "Sözlerimi ağzına koydum,
Seni elimin gölgesiyle örttüm;
Gökleri yerleştirmen,
Yeryüzünün temellerini atman
Ve Siyon'a, 'Halkım sensin' demen için..."

Rab'bin Gazap Kâsesi

17 Uyan, ey Yeruşalim, uyan, kalk ayağa!
Sen ki, RAB'bin gazap kâsesini O'nun elinden içtin.
Tamamını içtin sersemleten kâsenin.
18 Doğurduğun bunca oğuldan sana yol gösteren yok,
Elinden tutan da yok büyüttüğün bunca oğuldan.

19 Başına çifte felaket geldi, kim başsağlığı dileyecek?
Yıkım ve kırım, kıtlık ve kılıç.
Nasıl avutayım seni?
20 Oğulların baygın, ağa düşmüş ahular gibi
Her sokak başında yatıyor.
RAB'bin öfkesine de
Tanrın'ın azarlayışına da doymuşlar.

21 Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim,
Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu dinle!
22 Egemenin RAB, kendi halkını savunan Tanrın diyor ki,
"Seni sersemleten kâseyi, gazabımın kâsesini
Elinden aldım.
Bir daha asla içmeyeceksin ondan.
23 Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim;
Onlar ki sana, 'Yere yat da
Üzerinden geçelim' dediklerinde,
Sırtını toprak, yol ettin."

52

Tanrımız'ın Egemenliği

1 Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan.
Ey Yeruşalim, kutsal kent, güzel giysilerini giy.
Çünkü sünnetsizlerle murdarlar
Kapılarından asla içeri girmeyecek artık.
2 Üzerindeki tozu silk!
Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur,
Boynundaki zinciri çöz,
Ey Siyon, tutsak kız.

3 RAB diyor ki,
"Karşılıksız satılmıştınız,

51:17 Va.14:9-10; 16:19 **52:1** Va.21:2,27

Parasız kurtulacaksınız.”
4 Egemen RAB diyor ki,
“Halkım gurbette yaşamak için önce Mısır'a inmişti.
Şimdi de Asurlular onları ezdi.
5 Halkım boş yere alınıp götürüldü,
Benim burayla ne ilgim kaldı?” diyor RAB,
“Yöneticileri feryat ediyor,
Adıma günboyu sövülüyor” diyor RAB.
6 “Bundan ötürü halkım adımı bilecek,
O gün, ‘İşte ben’ diyenin ben olduğumu anlayacak.”

7 Dağları aşıp gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir!
O müjdeci ki, esenlik duyuruyor.
İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor.
Siyon halkına, “Tanrınız egemenlik sürüyor!” diye ilan ediyor.
8 Dinleyin! Bekçileriniz seslerini yükseltiyor,
Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar.
Çünkü RAB'bin Siyon'a dönüşünü gözleriyle görmekteler!

9 Ey Yeruşalim yıkıntıları,
Hep birlikte sevinçle haykırıp bağırın!
Çünkü RAB halkını avuttu,
Yeruşalim'i kurtardı.
10 Bütün ulusların gözü önünde
Kutsal kolunu sıvadı,
Dünyanın dört bucağı
Tanrımız'ın kurtarışını görecek.

11 Çekilin, çekilin, oradan çıkın,
Murdara dokunmayın.
Oradan çıkıp temizlenin,
Ey RAB'be tapınma araçlarını taşıyan sizler!
12 Aceleyle çıkmayacak,
Kaçıp gitmeyeceksiniz;
Çünkü RAB önünüzden gidecek,
İsrail'in Tanrısı artçınız olacak.

Kulun Acı Çekmesi ve Yücelmesi

13 Bakın, kulum başarılı olacak;
Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek.
14 Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor;
Biçimi, görünüşü öyle bozuldu ki,
İnsana benzer yanı kalmadı;
15 Pek çok ulus ona şaşacak,
Onun önünde kralların ağızları kapanacak.
Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecek,
Duymadıklarını anlayacaklar.

53

1 Verdiğimiz habere kim inandı?

52:5 Rom.2:24 **52:7** Nah.1:15; Rom.10:15; Ef.6:15 **52:11** 2Ko.6:17 **52:15** Rom.5:21 **53:1** Yu.12:38 **53:1** Rom.10:16

RAB'bin gücü kime açıklandı?
2 O RAB'bin önünde bir fidan gibi,
Kurak yerdeki kök gibi büyüdü.
Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu.
Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu.
3 İnsanlarca hor görüldü,
Yapayalnız bırakıldı.
Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı.
İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü,
Ona değer vermedik.

4 Aslında hastalıklarımızı o üstlendi,
Acılarımızı o yüklendi.
Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını,
Vurulup ezildiğini sandık.
5 Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi,
Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.
Esenliğimiz için gerekli olan ceza
Ona verildi.
Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.
6 Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.

7 O baskı görüp eziyet çektiyse de
Ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi,
Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi
Açmadı ağzını.
8 Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü.
Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden
Yaşayanlar diyarından atıldı.
Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu?
9 Şiddete başvurmadığı,
Ağzından hileli söz çıkmadığı halde,
Ona kötülerin yanında bir mezar verildi,
Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.

10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü,
Acı çekmesini istedi.
Canını suç sunusu olarak sunarsa
Soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak.
RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.
11 Canını feda ettiği için
Gördükleriyle* hoşnut olacak.
Doğru kulum, kendisini kabul eden† birçoklarını aklayacak.
Çünkü onların suçlarını o üstlendi.
12 Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim,
Ganimeti güçlülerle paylaşacak.

53:4 Mat.8:17 **53:5** 1Pe.2:24 **53:6** 1Pe.2:25 **53:7** 1Pe.2:23; Va.5:6 **53:7** Elç.8:32-33 **53:9** 1Pe.2:22 * **53:11** "Gördükleriyle": Septuaginta, Kumran "Işığı görünce". † **53:11** "Kendisini kabul eden": "Bilgisiyle". **53:12** Mar.15:28; Luk.22:37

Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı.
Pek çoklarının günahını o üzerine aldı,
Başkaldıranlar için de yalvardı.

54

İsrail'in Kurtuluşu

1 “Çocuk doğurmayan ey kısır kadın,
Sevinç çığlıkları at;
Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,
Sevinçle haykır, bağır.
Çünkü terk edilmiş kadının,
Evli kadından daha çok çocuğu olacaktır” diyor RAB.
2 “Çadırının alanını genişlet,
Perdelerini uzat, çekinme.
Gergi iplerini de uzat, kazıklarını sağlamlaştır.
3 Çünkü sağa sola yayılacaksın,
Soyundan gelenler ulusları mülk edinecek,
Issız kentlere yerleşecek.

4 “Korkma, ayıplanmayacaksın,
Utanma, aşağılanmayacaksın.
Unutacaksın gençliğinde yaşadığın utancı,
Dulluk ayıbını artık anmayacaksın.
5 Çünkü kocan, seni yaratandır.
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir,
İsrail'in Kutsalı'dır seni kurtaran.
O'na bütün dünyanın Tanrısı denir.”
6 Tanrın diyor ki, “RAB seni terk edilmiş,
Ruhu kederli bir kadın,
Genç yaşta evlenip sonra dışlanmış
Bir kadın olarak çağırıyor:
7 ‘Bir an için seni terk ettim,
Ama büyük sevecenlikle geri getireceğim.
8 Bir anlık taşkın öfkeyle senden yüz çevirmiştim,
Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.’ ”
Seni kurtaran RAB böyle diyor.

9 “Bu benim için Nuh tufanı gibidir.
Nuh tufanının bir daha yeryüzünü
Kaplamayacağına nasıl ant içtimse,
Sana öfkelenmeyeceğime,
Seni azarlamayacağıma da ant içiyorum.
10 Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa da
Sadakatim senin üzerinden kalkmaz,
Esenlik antlaşmam sarsılmaz”
Diyor sana merhamet eden RAB.

11 “Ey kasırgaya tutulmuş,
Avuntu bulmamış ezik kent!
Taşlarını koyu harçla yerine koyacak,

54:1 Gal.4:27 **54:9** Yar.9:8-17 **54:11** Va.21:18-21

Temellerini laciverttaşıyla atacağım.
12 Kale burçlarını yakuttan,
Kapılarını mücevherden,
Surlarını değerli taşlardan yapacağım.
13 Bütün çocuklarını ben RAB eğiteceğim,
Esenlikleri tam olacak.
14 Doğrulukla güçlenecek,
Baskıdan uzak olacak, korkmayacaksın.
Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak.
15 Sana saldıran olursa, benden olmadığını bil.
Sana saldıran herkes önünde yenilgiye uğrayacak.

16 “İşte, kor halindeki ateşi üfleyen,
Amaca uygun silah yapan demirciyi ben yarattım.
Yok etsin diye yıkıcıyı da ben yarattım.
17 Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak,
Mahkemede seni suçlayan her dili
Suçlu çıkaracaksın.
RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur:
Onların gönenci bendendir” diyor RAB.

55

Rab'bin Çağrısı

1 “Ey susamış olanlar, sulara gelin,
Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyin.
Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın.
2 Paranızı neden ekmek olmayana,
Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz?
Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz,
Bolluğun tadını çıkarasınız!

3 “Kulak verin, bana gelin.
Dinleyin ki yaşayasınız.
Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma,
Davut'a söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım.
4 Bakın, onu halklara tanık,
Önder ve komutan yaptım.
5 Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız,
Sizi tanımayan uluslar koşa koşa size gelecek.
Tanrınız RAB'den,
İsrail'in Kutsalı'ndan ötürü gelecekler.
Çünkü RAB sizleri yüceltecek.”

6 Bulma fırsatı varken RAB'bi arayın,
Yakındayken O'na yakarın.
7 Kötü kişi yolunu,
Fesatçı düşüncelerini bıraksın;
RAB'be dönsün, merhamet bulur,
Tanrımız'a dönsün, bol bol bağışlanır.
8 “Çünkü benim düşüncelerim

54:13 Yu.6:45 **55:1** Va.21:6; 22:17 **55:3** Elç.13:34

Sizin düşünceleriniz değil,
Sizin yollarınız benim yollarım değil" diyor RAB.
9 "Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse,
Yollarım da sizin yollarınızdan,
Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir.
10 Gökten inen yağmur ve kar,
Toprağı sulamadan, yeri yeşertmeden,
Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermeden
Nasıl göğe dönmezse,
11 Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır.
Bana boş dönmeyecek,
İstemimi yerine getirecek,
Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.
12 Sevinçle çıkacak,
Esenlikle geri götürüleceksiniz.
Dağlar, tepeler önünüzde sevinçle çığıracak,
Kırdaki bütün ağaçlar alkış tutacak.
13 Dikenli çalı yerine çam,
Isırgan yerine mersin ağacı bitecek.
Bunlar bana ün getirecek,
Yok olmayan sonsuz bir belirti olacak."

56

Rab Ulusları Kabul Ediyor

1 RAB şöyle diyor:
"Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin.
Çünkü doğruluğum gelmek,
Adaletim görünmek üzeredir.
2 Bunu yapan insana,
Buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu!
Şabat Günü'nü* tutar, bayağılaştırmaz,
Her türlü kötülükten sakınır."

3 RAB'be bağlanan hiçbir yabancı,
"Kuşkusuz RAB beni halkından ayıracak",
Hiçbir hadım da,
"Ben kuru bir ağacım" demesin.
4 Çünkü RAB diyor ki,
"Şabat günlerimi tutan,
Beni hoşnut edeni seçen,
Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan hadıma
5 Evimde, evimin dört duvarı arasında
Oğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve ad vereceğim;
Yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu.

6 "RAB'be hizmet etmek,
O'nun adını sevmek,
Kulu olmak için O'na bağlanan yabancıları,
Şabat Günü'nü tutan, bayağılaştırmayan,
Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan herkesi,
7 Kutsal dağıma getirip

55:10 2Ko.9:10 **56:7** Mat.21:13; Mar.11:17; Luk.19:46

Dua evimde sevindireceğim.
Yakmalık sunularıyla kurbanları
Sunağımda kabul edilecek,
Çünkü evime 'Bütün ulusların dua evi' denecek."
8 İsrail'in sürgünlerini toplayan Egemen RAB diyor ki,
"Toplanmış olanlara katmak üzere
Daha başkalarını da toplayacağım."

İsrail'in Kötü Önderleri Yargılanıyor

9 Ey bütün kır hayvanları,
Ormanda yaşayan bütün hayvanlar,
Yiyip bitirmek için gelin!
10 İsrail'in bekçileri kördür, hepsi bilgisizdir.
Havlayamayan dilsiz köpekler gibidirler.
Uzanıp düş görürler,
Uykuyu pek severler!
11 Doymak bilmeyen azgın köpeklere benzerler,
Aklı kıt çobanlar bunlar!
Kendi yollarına döndüler,
Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyor.
12 Birbirlerine, "Haydi, şarap getirelim,
Bol bol içki içelim!
Yarın da bugün gibi geçecek,
Hatta çok daha iyi olacak" diyorlar.

57

Vefasız Halk

1 Doğru kişi ölüp gidiyor,
Kimsenin umurunda değil.
Sadık adamlar da göçüp gidiyor;
Kimse doğru kişinin göçüp gitmekle
Kötülükten kurtulduğunun farkında değil.
2 Doğru kişi esenliğe kavuşur,
Doğru yolda yürümüş olan mezarında* rahat uyur.

3 Ama siz, ey falcı kadının çocukları,
Fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin!
4-5 Siz kiminle alay ediyorsunuz?
Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz?
Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağacın altında
Şehvetle yanıp tutuşan,
Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden,
İsyan torunları, yalan soyu değil misiniz siz?
6 Sizin payınız
Vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır,
Evet, sizin nasibiniz onlardır!
Onlara dökmelik sunular döktünüz,
Tahıl sunuları sundunuz.
Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi mi sanıyorsunuz?

* **57:2** "Mezarında" ya da "Yatağında".

7 Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz,
Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz.
8 Kapılarınızın, sövelerinizin arkasına
İğrenç simgeler koydunuz.
Beni bıraktınız,
Yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz,
Oynaşlarınızla anlaşıp birlikte yatmaya can atıyorsunuz.
Onların çıplaklığını seyrettiniz.
9 Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilah Molek'e† yağ götürdünüz.
Elçilerinizi ta uzaklara gönderdiniz,
Ölüler diyarına dek alçalttınız kendinizi.
10 Uzun yolculuklar sizi yorduğu halde,
"Pes ettim" demediniz.
Gücünüzü tazeleyip durdunuz,
Bu nedenle de tükenmediniz.

11 "Sizi kaygılandıran, korkutan kim ki,
Bana ihanet ediyor, beni anmıyor,
Yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz?
Benden korkmamanızın nedeni
Uzun zamandır suskun kalışım değil mi?
12 Sözde doğruluğunuzu da yaptıklarınızı da ilan edeceğim,
Bunların size yararı olmayacak.
13 Feryat ettiğinizde
Topladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım!
Rüzgar hepsini silip süpürecek,
Bir soluk onları alıp götürecek.
Bana sığınansa ülkeyi mülk edinecek,
Kutsal dağımı miras alacak."

Tanrı'nın Şifa Sözü

14 RAB diyor ki,
"Toprak yığıp yol yapın,
Halkımın yolundaki engelleri kaldırın."
15 Yüce ve görkemli Olan,
Sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal Olan diyor ki,
"Yüksek ve kutsal yerde yaşadığım halde,
Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim.
Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanındayım.
16 Çünkü sonsuza dek davacı ve öfkeli olacak değilim,
Öyle olsa, yarattığım canlarla ruhlar karşımda dayanamazdı.
17 Haksız kazanç suçuna öfkelenip halkı cezalandırdım,
Öfkeyle yüzümü çevirdim onlardan.
Ne var ki, inatla kendi yollarından gittiler.

18 "Yaptıklarını gördüm,
Ama onları iyileştirip yol göstereceğim.
Karşılık olarak hem onları
Hem de aralarında yas tutanları avutacağım.
19 Dudaklardan övgü sözleri döktüreceğim.
Uzaktakine de yakındakine de

† **57:9** "İlah Molek'e" ya da "Krala". **57:19** Ef.2:17

Tam esenlik olsun” diyor RAB,
“Hepsini iyileştireceğim.”
20 Ama kötüler çalkalanan deniz gibidir,
O deniz ki, rahat duramaz, suları çamur ve pislik savurur.
21 “Kötülere esenlik yoktur” diyor Tanrım.

58

Gerçek Oruç

1 “Avaz avaz bağırın, çekinmeyin,
Sesinizi boru sesi gibi yükseltin;
Halkıma isyanlarını,
Yakup soyuna günahlarını bildirin.
2 Bana her gün danışıyor,
Yollarımı öğrenmekten zevk duyuyorlarmış!
Doğru davranan,
Tanrısı'nın buyruğundan ayrılmayan bir ulusmuş gibi...
Benden adil yargılar diliyor,
Bana yaklaşmaktan zevk alıyorlarmış*.
3 Diyorlar ki, ‘Oruç* tuttuğumuzu neden görmüyor,
İsteklerimizi denetlediğimizi neden farketmiyorsun?’

“Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor,
İşçilerinizi eziyorsunuz.
4 Orucunuz kavgayla, çekişmeyle,
Şiddetli yumruklaşmayla bitiyor.
Bugünkü gibi oruç tutmakla
Sesinizi yükseklere duyuramazsınız.
5 İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz?
İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün böyle mi olmalı?
Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi oturmalı?
Siz buna mı oruç, RAB'bi hoşnut eden gün diyorsunuz?
6 Benim istediğim oruç,
Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek,
Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak,
Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi?
7 Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi?
Barınaksız yoksulları evinize alır,
Çıplak gördüğünüzü giydirir,
Yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz,
8 Işığınız tan gibi ağaracak,
Çabucak şifa bulacaksınız.
Doğruluğunuz önünüzden gidecek,
RAB'bin yüceliği artçınız olacak.
9 O zaman yardım çağrılarınızı RAB yanıtlayacak,
Feryat ettiğinizde, ‘İşte buradayım’ diyecek.

“Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya†,
Kötücül konuşmalara son verirseniz,

57:21 Yşa.48:22 * **58:2** “Bana yaklaşmaktan zevk alıyorlarmış” ya da “Onlara yakın olmamı istiyorlarmış”. † **58:9** “Başkalarını suçlamak”: İbranice “Parmakla göstermek”.

10 Açlar uğruna kendinizi feda eder,
Yoksulların gereksinimini karşılarsanız,
Işığınız karanlıkta parlayacak,
Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak.
11 RAB her zaman size yol gösterecek,
Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek.
İyi sulanmış bahçe gibi,
Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız.
12 Halkınız eski yıkıntıları onaracak,
Geçmiş kuşakların temelleri üzerine
Yeni yapılar dikeceksiniz.
'Duvardaki gedikleri onaran,
Sokakları oturulacak hale getiren' denecek sizlere.

13 "Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü'nü* çiğnemezseniz,
Şabat Günü'ne 'Zevkli',
RAB'bin kutsal gününe 'Onurlu' derseniz,
Kendi yolunuzdan gitmez,
Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz,
O günü yüceltirseniz,
14 RAB'den zevk alırsınız.
O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır,
Atanız Yakup'un mirasıyla doyururum."
Bunu söyleyen RAB'dir.

59

Günah ve İtiraf

1 Bakın, RAB'bin eli kurtaramayacak kadar kısa,
Kulağı duyamayacak kadar sağır değildir.
2 Ama suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdı.
Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez,
Sesinizi işittiremez oldunuz.
3 Çünkü elleriniz kanla,
Parmaklarınız suçla kirlendi.
Dudaklarınız yalan söyledi,
Diliniz kötülük mırıldanıyor.
4 Adaletle dava açan,
Davasını dürüstçe savunan yok.
Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar.
Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar.
5 Engerek yumurtaları üzerinde kuluçkaya yatıyor,
Örümcek ağı dokuyorlar.
Onların yumurtalarından yiyen ölür,
Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar.
6 Dokudukları ağdan giysi olmaz,
Elleriyle yaptıklarıyla örtünemezler.
Eylemleri kötü eylemlerdir,
Elleri zorbalığın araçlarıdır.
7 Ayakları kötülüğe koşar,
Çekinmeden suçsuz kanı dökerler.

59:4 Eyü.15:35; Mez.7:14 **59:7** Özd.1:16; Rom.3:15-17

Akılları fikirleri hep kötülükte,
Şiddet ve yıkım var yollarında.
8 Esenlik yolunu bilmezler,
İzledikleri yolda adalet yoktur.
Kendilerine çarpık yollar yaptılar,
O yoldan gidenlerin hiçbiri esenlik nedir bilmez.

9 Diyorlar ki, “Bu yüzden adalet bizden uzak,
Doğruluk bize erişemiyor.
Işık bekliyoruz, yalnız karanlık var;
Parıltı bekliyor, koyu karanlıkta yürüyoruz.
10 Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyor,
Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz.
Öğle vakti alaca karanlıktaymış gibi tökezliyoruz,
Güçlüler arasında ölüler gibiyiz.
11 Hepimiz ayı gibi homurdanıyor,
Güvercin gibi inim inim inliyoruz.
Adalet bekliyoruz, ortada yok;
Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak.
12 Çünkü sana çok kez başkaldırdık,
Günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor,
İsyanlarımız hep yanıbaşımızda.
Suçlarımızı kabul ediyoruz.
13 Başkaldırıp RAB'bi yadsıdık,
Tanrımız'ı izlemez olduk.
Zorbalık, isyan dolu sözler söyledik,
Yüreğimizde tasarladığımız yalanları mırıldandık.
14 Adalet püskürtüldü, doğruluk bizden uzak duruyor.
Çünkü gerçek, kent meydanında sendeleyip düştü,
Dürüstlük aramıza giremez oldu.
15 Hiçbir yerde gerçek yok,
Kötülükten çekinen soyuluyor!”

Rab Halkını Kurtaracak

RAB olanları gördü ve adaletin yokluğuna üzüldü.
16 Kimsenin olmadığını gördü,
Aracılık edecek birinin olmadığına şaştı.
Kendi gücüyle kurtuluş sağladı,
Doğruluğu O'na destek oldu.
17 Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı,
Kurtuluş miğferini başına taktı,
Öç giysisini giydi,
Gayreti kaftan gibi sarındı.
18 Herkese yaptıklarının karşılığını verecek.
Düşmanlarına öfkeyle,
Hasımlarına ve kıyı halklarına cezayla karşılık verecek.
19 Böylece batıdan doğuya kadar insanlar
RAB'bin adından ve yüceliğinden korkacak.
Çünkü düşman azgın bir ırmak gibi geldiğinde,
RAB'bin Ruhu* onu kaçırtacak.

59:16 Yşa.63:5 **59:17** Ef.6:14 **59:17** Ef.6:17; 1Se.5:8 * **59:19** “Ruh”: İbranice'de “Ruah” (Ruh) sözcüğü “Rüzgar”, “Soluk” anlamına da gelir.

20 RAB diyor ki, “Kurtarıcı Siyon'a,
Yakup soyundan olup başkaldırmaktan vazgeçenlere gelecek.
21 Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur:
Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözler
Şimdiden sonsuza dek senin, çocuklarının,
Torunlarının ağzından düşmeyecek.”

60

Yeruşalim'in Görkemli Geleceği

1 “Kalk, parla;
Çünkü Işığın geliyor,
RAB'bin yüceliği üzerine doğuyor.
2 Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor;
Oysa RAB senin üzerine doğacak,
Yüceliği üzerinde görünecek.
3 Uluslar senin Işığına,
Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek.

4 “Başını kaldır da çevrene bir bak,
Hepsi toplanmış sana geliyor.
Oğulların uzaktan geliyor,
Kızların kucakta taşınıyor.
5 Bunu görünce yüzün parlayacak,
Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak;
Çünkü denizin zenginlikleri senin olacak,
Ulusların serveti sana akacak.

6 “Deve sürüleri, Midyan'ın ve Efa'nın deve yavruları
Senin topraklarını dolduracak.
Bütün Saba halkı geliyor,
Altın ve günnük getiriyor,
RAB'bin erdemlerini ilan ediyorlar.
7 Kedar'ın bütün sürüleri sana gelecek,
Nevayot'un koçları senin buyruğunda olacak,
Sunağımın üzerinde kabul edilen sunular olarak sunulacak.
Böylece görkemli tapınağımı daha görkemli kılacağım.

8 “Nedir bunlar, bulut gibi,
Yuvalarına yaklaşan güvercinler gibi süzülüp gelenler?
9 Bana umut bağlayan kıyı halklarının,
Ticaret gemileri öncülüğünde
Senin çocuklarını altınlarıyla, gümüşleriyle birlikte
Tanrın RAB'bin adı için, İsrail'in Kutsalı için
Uzaktan getiren gemileridir bunlar.
RAB seni görkemli kıldı.

10 “Yabancılar senin surlarını onaracak,
Kralları sana hizmet edecek.
Öfkelendiğimde seni cezalandırdıysam da,
Kabul ettiğimde sana merhamet göstereceğim.
11 Kapıların hep açık duracak,

59:20 Rom.11:26-27 **60:3** Va.21:24 **60:11** Va.21:25-26

Ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen yenik krallar
Gece gündüz açık kalan bu kapılardan girsin diye.
12 Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak,
Evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak.

13 “Lübnan'ın görkemi olan çam, köknar ve selvi ağaçları,
Tapınağımı süslemek için hep birlikte sana taşınacak.
Ayak bastığım yeri görkemli kılacağım.
14 Seni ezenlerin çocukları
Gelip önünde eğilecekler;
Seni hor görenlerin hepsi,
‘RAB'bin kenti, İsrail'in Kutsalı'nın Siyon'u’
Diyerek ayaklarına kapanacaklar.

15 “Kimsenin uğramadığı, terk edilmiş,
Nefret edilen bir yer olduğun halde
Seni sonsuz bir övünç kaynağı,
Bütün kuşakların sevinci kılacağım.
16 Uluslar ve krallıklar
Bir anne gibi seni emzirecekler.
O zaman bileceksin ki, seni kurtaran RAB,
Seni fidyeyle kurtaran, Yakup'un Güçlüsü benim.
17 Sana tunç yerine altın,
Demir yerine gümüş, ağaç yerine tunç,
Taş yerine demir getireceğim.
Barışı yöneticin, doğruluğu önderin yapacağım.
18 Ülkenden şiddet, sınır boylarından
Soygun ve yıkım haberleri duyulmayacak artık.
Surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin.

19 “Gündüz ışığın güneş olmayacak artık,
Ay da aydınlatmayacak seni;
Çünkü RAB sonsuz ışığın,
Tanrın görkemin olacak.
20 Artık güneşin batmayacak, ayın çekilmeyecek,
Çünkü RAB sonsuz ışığın olacak,
Sona erecek yas günlerin.
21 Halkının hepsi doğru kişiler olacak;
El emeğim, görkemimi göstermek için diktiğim fidan,
Ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek.
22 En küçük ailen bini bulacak,
Sayıca en az olanı koca bir ulus olacak.
Ben RAB, zamanı gelince bunu hızlandıracağım.”

61

Rab'bin Lütuf Yılı

1-3 Egemen RAB'bin Ruhu üzerimdedir.
Çünkü O beni yoksullara müjde iletmek için meshetti.
Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için,
Tutsaklara serbest bırakılacaklarını,

60:14 Va.3:9 **60:19** Va.21:23; 22:5 **61:1-3** Luk.4:18-19 **61:1-3** Mat.11:5; Luk.7:22 **61:1-3** Mat.5:4

Zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını,
RAB'bin lütuf yılını,
Tanrımız'ın öç alacağı günü ilan etmek,
Yas tutanların hepsini avutmak,
Siyon'da yas tutanlara yardım sağlamak
–Kül yerine çelenk,
Yas yerine sevinç yağı,
Çaresizlik ruhu yerine
Onlara övgü giysisini vermek– için
RAB beni gönderdi.
Öyle ki, RAB'bin görkemini yansıtmak için,
Onlara "RAB'bin diktiği doğruluk ağaçları" densin.
4 O zaman eski yıkıntıları yeniden inşa edecek,
Çoktan viraneye dönmüş yerleri yeniden kuracak,
Kuşaklar boyu yıkık kalmış kentleri onaracaklar.

5 Yabancılar sürülerinizi güdecek,
Irgatınız, bağcınız olacaklar.
6 Sizlerse RAB'bin kâhinleri,
Tanrımız'ın görevlileri diye çağrılacaksınız.
Ulusların servetiyle beslenecek,
Zenginlikleriyle övüneceksiniz.
7 Utanç yerine iki kat onur bulacaksınız,
Aşağılanma yerine payınızla sevineceksiniz,
Böylece ülkenizde iki kat mülk edineceksiniz;
Sevinciniz sonsuz olacak.

8 "Çünkü ben RAB adaleti severim,
Nefret ederim soygun ve haksızlıktan*.
Sözümde durup hak ettiklerini verecek,
Onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım.
9 Soylarından gelenler uluslar arasında,
Torunları halklar arasında tanınacak.
Onları gören herkes
RAB'bin kutsadığı soy olduklarını anlayacak."

10 RAB'de büyük sevinç bulacağım,
Tanrım'la yüreğim coşacak.
Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi,
Takılarını kuşanmış gelin gibi,
Bana kurtuluş giysisini giydirdi,
Beni doğruluk kaftanıyla örttü.
11 Toprak filizlerini nasıl çıkartır,
Bahçe ekilen tohumları nasıl yetiştirirse,
Egemen RAB de doğruluk ve övgüyü
Bütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.

62

Siyon'un Yeni Adı

1 Zaferi ışık gibi parlayıncaya,

* **61:8** "Soygun ve haksızlıktan" ya da "Soyguncuların getirdiği yakmalık sunulardan". **61:10** Va.21:2

Kurtuluşu meşale gibi yanıncaya dek
Siyon uğruna susmayacak,
Yeruşalim uğruna sessiz kalmayacağım.
2 Uluslar senin zaferini,
Bütün krallar görkemini görecek.
RAB'bin kendi ağzıyla belirlediği yeni bir adla anılacaksın.
3 RAB'bin elinde güzellik tacı,
Tanrın'ın elinde krallık sarığı olacaksın.
4 Artık sana "Terk edilmiş",
Ülkene "Virane" denmeyecek;
Bunun yerine sana "Sevdiğim",
Ülkene "Evli" denecek.
Çünkü RAB seni seviyor,
Ülken de evli sayılacak.

5 Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse,
Oğulların da seninle öyle evlenecek*.
Güvey gelinle nasıl sevinirse,
Tanrın da seninle öyle sevinecek.

6-7 Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim,
Gece gündüz hiç susmayacaklar.
Ey RAB'be sözünü anımsatanlar, Yeruşalim'i pekiştirene,
Onu yeryüzünün övüncü kılana dek
Durup dinlenmeden RAB'be yakarın, O'na rahat vermeyin.

8 RAB sağ elini, güçlü kolunu kaldırıp ant içti:
"Tahılını bir daha düşmanlarına yedirmeyeceğim,
Emek verdiğin yeni şarabı yabancılar içmeyecek.
9 Tahılı devşiren yiyecek
Ve RAB'be övgüler sunacak.
Üzümü toplayan,
Şarabını kutsal avlularımda içecek."

10 Geçin, geçin kent kapılarından!
Halkın yolunu açın!
Toprak yığıp yol yapın,
Taşları ayıklayın, uluslar için sancak dikin!
11 RAB çağrısını dünyanın dört bucağına duyurdu:
"Siyon kızına, 'İşte kurtuluşun geliyor' deyin,
'Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü önündedir.' "
12 Siyon halkına, "RAB'bin fidyeyle kurtardığı kutsal halk" diyecekler.
Ve sen Yeruşalim,
"Aranan, terk edilmemiş kent" diye anılacaksın.

63

Rab'bin Gücü

62:2 Yşa.65:15; Va.2:17 * **62:5** "Oğulların da seninle öyle evlenecek" ya da "Sana biçim veren seninle evlenecek". **62:11** Yşa.40:10; Va.22:12

1 Edom'dan*, Bosra'dan†
Al giysiler içinde bu gelen kim?
Göz kamaştırıcı giysiler içinde,
Büyük güçle yürüyen‡ kim?
"O benim! Adaleti duyuran,
Kurtarmaya gücü olan."

2 Giysilerin neden kırmızı?
Üstün başın neden çukurda üzüm çiğneyen biri gibi kızıla bulanmış?

3 "Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim,
Yanımda halklardan kimse yoktu.
Öfkeyle çiğnedim onları,
Gazapla ayaklarımın altına aldım.
Kanları giysilerime sıçradı, bütün elbisemi kirletti.
4 Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi,
Halkımı kurtaracağım yıl gelmişti.
5 Baktım, yardım edecek kimse yoktu,
Destek verecek kimsenin olmayışına şaştım;
Gücüm kurtuluş sağladı,
Gazabım bana destek oldu.
6 Öfkeyle halkları çiğnedim,
Onları gazapla sarhoş ettim,
Yere akıttım kanlarını."

Rab'bin İyiliği

7 Şefkati ve iyiliği uyarınca
Bizim için yaptıklarından, evet,
İsrail halkı için yaptığı bütün iyiliklerinden ötürü
RAB'bin iyiliklerini ve övülesi işlerini anacağım.

8 RAB dedi ki, "Onlar kuşkusuz benim halkım,
Beni aldatmayacak çocuklardır."
Böylece onların Kurtarıcısı oldu.
9 Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı çekti.
Huzurundan çıkan melek onları kurtardı.
Sevgisi ve merhametinden ötürü onları kurtardı,
Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı.

10 Ama başkaldırıp O'nun Kutsal Ruhu'nu incittiler.
O da düşmanları olup onlara karşı savaştı.
11-13 Sonra halkı eski günleri,
Musa'nın dönemini anımsadı.
"Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren,
Kutsal Ruhu'nu aralarına yerleştiren,
Görkemli gücüyle Musa'nın sağında yol alan,
Sonsuz onur kazanmak için önlerinde suları yaran,

63:1 Yşa.34:5-17; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14; Mal.1:2-5 * **63:1** Edom sözcüğü İbranice "Al" sözcüğünü, Edom'un önemli kentlerinden olan Bosra ise "Bağbozumu" sözcüğünü çağrıştırıyor. † **63:1** Edom sözcüğü İbranice "Al" sözcüğünü, Edom'un önemli kentlerinden olan Bosra ise "Bağbozumu" sözcüğünü çağrıştırıyor. ‡ **63:1** Vulgata "Yürüyen", Masoretik metin "Eğilen". **63:3** Va.14:20; 19:15 **63:3** Va.19:13 **63:5** Yşa.59:16 **63:10** Elç.7:51 **63:11-13** Çık.14:21

Bir at nasıl tökezlemeden kırdan geçerse
Onları deniz yatağından öyle geçiren RAB nerede?"
Diye sordular.
14 Ovaya götürülen sürü gibi
RAB'bin Ruhu onları rahata kavuşturdu.
İşte adını onurlandırmak için
Halkına böyle yol gösterdi.

Merhamet ve Yardım Dileği

15 Ya RAB, gökten bak,
Kutsal, görkemli ve yüce yerinden bizi gör!
Gayretin, gücün nerede?
Gönlündeki özlem ve merhameti
Bizden esirgedin.
16 Babamız sensin.
İbrahim bizi tanımasa da,
İsrail bizi kabul etmese de,
Babamız'sın, ya RAB,
Ezelden beri adın "Kurtarıcımız"dır.
17 Ya RAB, neden bizi yolundan saptırıyor,
İnatçı kılıyor,
Senden korkmamızı engelliyorsun?
Kulların uğruna,
Mirasın olan oymakların uğruna geri dön.
18 Kutsal halkın kısa süre tapınağına sahip oldu,
Ama düşmanlarımız onu çiğnedi.
19 Öteden beri yönetmediğin,
Sana ait olmayan bir halk gibi olduk.

64

1-2 Ya RAB, adını düşmanlarına duyurmak için
Keşke gökleri yarıp insen!
Dağlar önünde sarsılsa!
Gelişin, ateşin çalıları tutuşturmasına,
Suyu kaynatmasına benzese!
Uluslar senin önünde titrese!
3 Beklemediğimiz olağanüstü işler yaparak
Yeryüzüne indin, dağlar önünde sarsıldı.
4 Çünkü kendisine umut bağlayanlar için
Etkin olan tek Tanrı sensin;
Senden başkasını hiçbir zaman hiç kimse işitmedi,
Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz görmedi.
5 Doğru olanı sevinçle yapanların,
Senin yollarından yürüyüp seni unutmayanların yardımına koşarsın.
Ama onlara karşı uzun süre günah işlediğimizde öfkelendin.
Nasıl kurtuluruz?
6 Hepimiz murdar olanlara benzedik,
Bütün doğru işlerimiz kirli paçavra* gibi.
Yaprak gibi soluyoruz,
Suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bizi.
7 Adınla seni çağıran, sana tutunmak için çaba gösteren yok;

64:4 1Ko.2:9 * **64:6** "Paçavra": "Adet bezi".

Çünkü bizden yüz çevirdin,
Suçlarımız yüzünden bizi tükettin.

8 Yine de Babamız sensin, ya RAB,
Biz kiliz, sen çömlekçisin.
Hepimiz senin ellerinin eseriyiz.
9 Ya RAB, fazla öfkelenme,
Suçlarımızı sonsuza dek anma.
Lütfen bak bize, hepimiz senin halkınız.
10 Kutsal kentlerin çölleşti,
Siyon çöl oldu,
Yeruşalim viraneye döndü.
11 Atalarımızın sana övgü sunduğu
Kutsal ve görkemli tapınağımız yandı,
Değer verdiğimiz her yer yıkıntıya döndü.
12 Bunlara karşın, ya RAB,
Hâlâ kendini tutacak mısın,
Suskun kalıp bize alabildiğine eziyet çektirecek misin?

65

Yargı ve Kurtuluş

1 "Beni sormayanlara göründüm,
Aramayanlar beni buldu.
Adımla anılmayan bir ulusa,
'Buradayım, buradayım' dedim.
2 Kötü yolda yürüyen,
Kendi tasarılarının ardınca giden
Asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.
3 O halk ki, bahçelerde kurban keserek,
Tuğlalar üzerinde buhur yakarak
Gözümün içine baka baka boyuna öfkelendirir beni.
4 Mezarlıkta oturur,
Gizli yerlerde geceler,
Domuz eti yerler;
Kaplarında haram et var.
5 Birbirlerine, 'Uzak dur, yaklaşma' derler,
'Çünkü ben senden daha kutsalım.'
Böyleleri burnumda duman,
Bütün gün yanan ateştir.

6-7 "Bakın, yanıt önümde yazılı duruyor.
Susmayacak, suçlarının karşılığını vereceğim.
Onların da atalarının da suçlarının cezasını
Başlarına getireceğim" diyor RAB.
"Çünkü dağların üzerinde buhur yaktılar,
Tepelerin üzerinde beni aşağıladılar.
Bu nedenle eskiden yaptıklarının karşılığını
Başlarına getireceğim."

8 RAB diyor ki, "Taneleri sulu salkımı görünce,

65:1 Rom.10:20-21

Halk, ‘Salkımı yok etmeyin, bereket onda’ diyor.
Kullarımın hatırı için ben de öyle yapacağım,
Onların hepsini yok etmeyeceğim.
9 Yakup soyunu sürdürecek,
Dağlarımı miras alacak olanları
Yahuda soyuna bırakacağım.
Seçtiklerim oraları miras alacak,
Kullarım orada yaşayacak.
10 Şaron bana yönelen halkımın sürülerine ağıl,
Akor Vadisi sığırlarına barınak olacak.

11 “Ama sizler, RAB'bi terk edenler,
Kutsal dağımı unutanlar,
Talih ilahına sofra kuranlar,
Kısmet ilahına karışık şarap sunanlar,
12 Ben de sizi kılıca kısmet edeceğim,
Boğazlanmak üzere eğileceksiniz hepiniz.
Çünkü çağırdığımda yanıt vermediniz,
Konuştuğumda dinlemediniz;
Gözümde kötü olanı yaptınız,
Hoşlanmadığımı seçtiniz.”

13 Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,
“Bakın, kullarım yemek yiyecek,
Ama siz aç kalacaksınız.
Kullarım içecek,
Ama siz susuz kalacaksınız.
Kullarım sevinecek,
Ama sizin yüzünüz kızaracak.
14 Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek,
Ama siz yürek acısından feryat edecek,
Ezik bir ruhla haykıracaksınız.
15 Adınız seçtiklerimin ağzında ancak lanet olarak kalacak.
Egemen RAB sizi öldürecek,
Ama kullarına başka bir ad verecek.
16 Öyle ki, ülkede kim bereket istese
Sadık Tanrı'dan* isteyecek;
Ülkede kim ant içse,
Sadık Tanrı üzerine ant içecek.
Çünkü geçmiş sıkıntılar unutulup
Gözümden saklanacak.”

Yeni Yer, Yeni Gök

17 “Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü,
Yeni bir gök yaratmak üzereyim;
Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek.
18 Yaratacaklarımla sonsuza dek sevinip coşun;
Çünkü Yeruşalim'i coşku,
Halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağım.
19 Yeruşalim için sevinecek,

65:10 Yşu.7:24-26 **65:15** Yşa.62:2; Va.2:17 * **65:16** “Sadık Tanrı”: İbranice “Amin Tanrısı”. **65:17** Yşa.66:22; 2Pe.3:13; Va.21:1 **65:19** Va.21:4

Halkım için coşacağım.
Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık.
20 Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak,
Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak.
Yüz yaşında ölen genç,
Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak.
21 Evler yapıp içlerinde yaşayacak,
Bağlar dikip meyvesini yiyecekler.
22 Yaptıkları evlerde başkası oturmayacak,
Diktikleri bağın meyvesini başkası yemeyecek.
Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun yaşayacak,
Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin tadını çıkaracaklar.
23 Emek vermeyecekler boş yere,
Felakete uğrayan çocuklar doğurmayacaklar.
Çünkü kendileri de çocukları da
RAB'bin kutsadığı soy olacak.
24 Onlar bana yakarmadan yanıt verecek,
Daha konuşurlarken işiteceğim onları.
25 Kurtla kuzu birlikte otlayacak,
Aslan sığır gibi saman yiyecek.
Yılanın yiyeceğiyse toprak olacak.
Kutsal dağımın hiçbir yerinde
Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek."
Böyle diyor RAB.

66

Yargı ve Umut

1 RAB diyor ki,
"Gökler tahtım,
Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Nerede benim için yapacağınız ev,
Neresi dinleneceğim yer?
2 Çünkü bütün bunları ellerim yaptı,
Hepsi böylece var oldu" diyor RAB.

"Ancak ben alçakgönüllüye, ruhu ezik olana,
Sözümden titreyen kişiye değer veririm.
3 Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir,
Davar kurban eden, köpek boynu kıran,
Tahıl sunusu getiren, domuz kanı sunan,
Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir.
Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler,
Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar.
4 Ben de onlar için yıkımı seçecek,
Korktuklarını başlarına getireceğim.
Çünkü çağırdığımda yanıt veren olmadı,
Konuştuğumda dinlemediler,
Gözümde kötü olanı yaptılar,
Hoşlanmadığımı seçtiler."

65:25 Yşa.11:6-9 **66:1** Mat.5:34-35; 23:22 **66:1** Elç.7:49-50

5 RAB'bin sözünden titreyenler,
Kulak verin O'nun söylediklerine:
“Sizden nefret eden,
Adımdan ötürü sizi dışlayan kardeşleriniz,
‘RAB yüceltilsin de sevincinizi görelim!’ diyorlar.
Utandırılacak olan onlardır.
6 Kentten gürültülü sesler,
Tapınaktan bir ses yükseliyor!
Düşmanlarına hak ettikleri karşılığı veren
RAB'bin sesidir bu.

7 “Doğum sancısı çekmeden doğurdu,
Sancısı tutmadan bir erkek çocuk doğurdu.
8 Kim böyle bir şey duydu?
Kim böyle şeyler gördü?
Bir ülke bir günde doğar mı,
Bir anda doğar mı bir ulus?
Ama Siyon, ağrısı tutar tutmaz çocuklarını doğurdu.
9 Doğum anına dek getiririm de
Doğuracak gücü vermez miyim?” diyor RAB.
“Doğuracak güç veren ben, rahmi kapatır mıyım?” diyor Tanrın.
10 “Yeruşalim'le birlikte sevinin,
Onu sevenler, hepiniz onun için coşun,
Yeruşalim için yas tutanlar, onunla sevinçle coşun.
11 Öyle ki, onun avutucu memelerini emip doyasınız,
Kana kana içip
Onun yüce bolluğundan zevk alasınız.”

12 Çünkü RAB diyor ki,
“Bakın, esenliği bir ırmak gibi,
Ulusların servetini taşkın bir ırmak gibi ona akıtacağım.
Ondan beslenecek, kucakta taşınacak,
Dizleri üzerinde sallanacaksınız.
13 Çocuğunu avutan bir anne gibi avutacağım sizi,
Yeruşalim'de avuntu bulacaksınız.
14 Bunları gördüğünüzde yüreğiniz sevinecek,
Bedenleriniz körpe ot gibi tazelenecek.
Herkes bilecek ki, RAB'bin koruyucu eli kullarının,
Gazabı ise düşmanlarının üzerindedir.”

15 Bakın, RAB ateşle geliyor,
Savaş arabaları kasırga gibi.
Şiddetli öfkesini,
Azarını alev alev dökmek üzere.
16 Çünkü O bütün insanlığı ateş ve kılıçla yargılayacak,
Pek çok kişiyi öldürecek.
17 “Bahçelere girmek için kendilerini arıtıp kutsayanlar, domuz, fare ve öteki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin ortasında duranı izleyenler hep birlikte yok olacaklar*” diyor RAB, 18 “Çünkü ben onların eylemlerini de düşüncelerini de bilirim. Bütün ulusları ve dilleri bir araya toplayacağım an geliyor; gelip yüceliğimi görecekler.

66:7 Va.12:5 * **66:17** Putperest törenleriyle ilgili olduğu sanılıyor.

19 “Aralarına bir belirti koyacağım. Onlardan kaçıp kurtulanları uluslara,
Tarşiş'e, Pûl'a, Lud'a –yay gerenlere– Tuval'a, Yâvan'a, ünümü duymamış,
yüceliğimi görmemiş uzak kıyı halklarına göndereceğim. Uluslar arasında
yüceliğimi ilan edecekler. 20 İsrailoğulları tahıl sunularını pak kaplar içinde
RAB'bin Tapınağı'na nasıl getiriyorsa, onlar da bütün kardeşlerinizi uluslar-
dan atlarla, savaş arabalarıyla, at arabalarıyla, katırlarla, develerle kutsal
dağıma, Yeruşalim'e, RAB'be sunu olarak getirecekler.” Böyle diyor RAB.
21 “Onların arasından kimilerini kâhin ve Levili olarak seçeceğim” diyor RAB.
22 “Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa, soyunuz
ve adınız da öyle duracak” diyor RAB. 23 “Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat
Günü'nden* Şabat Günü'ne bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar”
diyor RAB. 24 “Dışarı çıktıklarında bana başkaldırmış olanların cesetlerini
görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez. Bütün insanlar
onlardan iğrenecek.”

66:22 Yşa.65:17; 2Pe.3:13; Va.21:1 **66:24** Mar.9:48

YEREMYA

GİRİŞ

Peygamber Yeremya İ.Ö. 7. yüzyılın sonuyla 6. yüzyılın başlarında yaşadı. Uzun hizmeti sırasında Tanrı'nın halkını uyardı, yaptıkları günah ve putperestlik yüzünden başlarına gelecek büyük felaketi önceden bildirdi. Peygamberliğin yerine geldiğini –Yeruşalim'in Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline geçtiğini, kentin ve tapınağın yıkıldığını, Yahuda Kralı'yla birçok kişinin Babil'e sürgüne gittiğini– gördü. Halkın sürgünden geri dönüp eski gönencine kavuşacağını da bildirdi.

Yeremya Kitabı aşağıdaki bölümlere ayrılabilir:

1. Yeremya'nın çağrılışı.
2. Kral Yoşiya, Yehoyakim, Yehoyakin ve Sidkiya döneminde Tanrı'nın Yahuda halkına verdiği uyarılar.
3. Yeremya'nın yazmanı Baruk'un derlediği yazılarla Yeremya'nın peygamberlik sözleri ve yaşamından önemli kesitler.
4. Tanrı'nın birçok ulusa ilişkin bildirileri.
5. Yeruşalim'in düşüşü ve halkın Babil'e sürülmesi

Yeremya çok duyarlı biriydi. Halkını seviyor, halkın başına gelecek yıkımları bildirmekten hoşlanmıyordu. Birçok bölümde Tanrı onu peygamber olarak atadığı için acı duyduğunu söylüyor. Tanrı'nın sözü onun yüreğinde ateş gibiydi, onu söndüremiyordu.

Kitabın 31:31-34 ayetleri umut doludur. Yeni bir antlaşmanın olacağı bir gün gelecek. Öğreten olmadan, anımsatan olmadan halkın Tanrı sözünü yerine getireceği gün gelecek. Çünkü Tanrı sözü onların yürekleri üzerine yazılacak.

Ana Hatlar:

1:1-19 Yeremya'nın çağrılışı
2:1-25:38 Kral Yoşiya, Yehoyakim, Yehoyakin ve Sidkiya döneminde yapılan peygamberlik sözleri
26:1-45:5 Yeremya'nın başından geçen olaylar
46:1-51:64 Uluslara ilişkin bildiriler
52:1-34 Yeruşalim'in düşüşü

1 Benyamin topraklarında Anatot Kenti'ndeki kâhinlerden Hilkiya oğlu Yeremya'nın sözleri. 2 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın krallığının on üçüncü yılında Yeremya'ya seslendi. 3 RAB'bin Yeremya'ya seslenişi Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminden, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığının on birinci yılının beşinci ayına dek, yani Yeruşalim halkının sürgüne gönderilmesine dek sürdü.

Yeremya Çağrılıyor

4 RAB bana şöyle seslendi:

5 “Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni.
Doğmadan önce seni ayırdım,
Uluslara peygamber atadım.”

6 Bunun üzerine, “Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum, çünkü gencim” diye karşı çıktım.

1:2 2Kr.22:3-23:27; 2Ta.34:8-35:19 **1:3** 2Kr.23:36-24:7; 2Ta.36:5-8 **1:3** 2Kr.24:18-25:21; 2Ta.36:11-21

7 RAB, " 'Gencim' deme" dedi, "Seni göndereceğim herkese gidecek, sana
buyuracağım her şeyi söyleyeceksin. 8 Onlardan korkma, çünkü seni kurtar-
mak için ben seninleyim." Böyle diyor RAB.
9 Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, "İşte sözlerimi ağzına koydum"
dedi, 10 "Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökülmesi, yıkılıp yok olması,
yerle bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün sana yetki verdim."
11 RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye seslendi. "Bir badem dalı
görüyorum" diye yanıtladım.
12 RAB, "Doğru gördün" dedi, "Çünkü sözümü yerine getirmek için
gözlemekteyim*."
13 RAB yine, "Ne görüyorsun?" diye seslendi. "Kuzeyden bu yöne bakan,
kaynayan bir kazan görüyorum" diye yanıtladım.
14 RAB şöyle dedi:
"Ülkede yaşayanların tümü üzerine
Kuzeyden felaket salıverilecek†.
15 Çünkü kuzey krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum" diyor RAB.
"Kralları gelip Yeruşalim surlarında,
Bütün Yahuda kentlerinin karşısında,
Yeruşalim'in kapı girişlerinde
Tahtlarını kuracaklar.
16 Yaptıkları kötülükten ötürü
Halkımın cezasını bildireceğim:
Beni bıraktılar,
Başka ilahlara buhur yakıp
Elleriyle yaptıklarına tapındılar.
17 "Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlara söyle. Onlardan
yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırırım. 18 İşte, bütün ülkeye –Yahuda
krallarına, önderlerine, kâhinlerine, ülke halkına– karşı bugün seni surlu bir
kent, demir bir direk, tunç bir duvar kıldım. 19 Sana savaş açacak, ama seni
yenemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim." Böyle diyor
RAB.

2

Tanrı İsrail'i Yargılıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "Git, şunları Yeruşalim halkına duyur. RAB diyor
ki,
" 'Gençliğindeki bağlılığını,
Gelinliğindeki sevgini,
Çölde, ekilmemiş toprakta
Beni nasıl izlediğini anımsıyorum.
3 İsrail RAB için kutsal bir halk,
Hasadının ilk ürünüydü.
Onu yeren herkes suçlu sayılır,
Başına felaket gelirdi' " diyor RAB.

4 RAB'bin sözünü dinleyin,
Ey Yakup soyu,
İsrail'in bütün boyları!
5 RAB diyor ki,

* **1:12** İbranice "Badem" ve "Gözlemekteyim" sözcükleri birbirini çağrıştırıyor. † **1:14** İbranice "Kaynayan" ve "Salıverilecek" sözcükleri birbirini çağrıştırıyor.

“Ataların bende ne haksızlık buldular da
Benden uzaklaştılar?
Değersiz putları izleyerek
Kendileri de değersiz oldular.
6 ‘Mısır'dan bizi çıkaran,
Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta,
Koyu karanlıkta kalan kurak toprakta,
Kimsenin geçmediği,
Kimsenin yaşamadığı toprakta
Bize yol gösteren RAB nerede?’ diye sormadılar.
7 Meyvesini, en iyi ürününü yiyesiniz diye
Sizi verimli bir ülkeye getirdim.
Oysa siz gelir gelmez ülkemi kirlettiniz,
Mülkümü iğrenç bir yere çevirdiniz.
8 Kâhinler, ‘RAB nerede?’ diye sormadılar,
Kutsal Yasa uzmanları beni tanımadılar,
Yöneticiler bana başkaldırdılar;
Peygamberler Baal adına peygamberlik edip
İşe yaramaz putların ardınca gittiler.

9 “Bu yüzden sizden yine davacı olacağım” diyor RAB,
“Torunlarınızdan da davacı olacağım.
10 Gidin de Kittim* kıyılarına bakın!
Kedar† ülkesine adam gönderip iyice inceleyin,
Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadı mı görün.
11 Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi?
–Ki onlar zaten tanrı değildirler–
Ama benim halkım görkemini‡
İşe yaramaz putlara değişti.
12 Ey gökler, şaşın buna,
Tir tir titreyin, şaşakalın” diyor RAB.
13 “Çünkü halkım iki kötülük yaptı:
Beni, diri suların pınarını bıraktı,
Kendilerine sarnıçlar,
Su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.
14-15 İsrail uşak mı?
Köle olarak mı doğdu?
Öyleyse neden gümbür gümbür kükreyen
Genç aslanlara av oldu?
Ülkeyi viraneye çevirdiler,
Kentler yerle bir edildi, kimsesiz bırakıldı!
16 Nof§ ve Tahpanhes halkı
Kafanı kırdı.
17 Seni yolda yürüten Tanrın RAB'bi bırakmakla
Başına bunları getirdin.
18 Şimdi Şihor* suyundan içmek için
Mısır'a gitmek size yarar sağlar mı?

---

* **2:10** “Kittim”: Kıbrıs ve İsrail'in batısındaki başka ülkeleri temsil ediyor. † **2:10** “Kedar”: İsrail'in doğusundaki ülkeleri temsil ediyor. ‡ **2:11** “Görkemini”: Bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Görkemimi”. § **2:16** “Nof”: Memfis diye de bilinir. * **2:18** “Şihor”: Nil'in kollarından biri olduğu sanılıyor.

Fırat suyundan içmek için
Asur'a gitmek size ne sağlar?
19 Seni kendi kötülüğün yola getirecek,
Dönekliğin seni paylayacak.
Tanrın RAB'bi bırakmanın,
Benden korkmamanın
Ne kadar kötü, ne kadar acı olduğunu gör de anla."
Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

20 "Boyunduruğunu çok önce kırdın,
Bağlarını kopardın.
'Kulluk etmeyeceğim' dedin.
Gerçekten de her yüksek tepede,
Her bol yapraklı ağacın altında
Fahişe gibi yatıp kalktın.
21 Oysa ben seni en iyi cinsten
Seçme bir asma olarak dikmiştim.
Nasıl oldu da yozlaşıp yabanıl asmaya döndün?
22 Çamaşır sodasıyla yıkansan,
Bol kül suyu kullansan bile,
Suçun önümde yine leke gibi duruyor"
Diyor Egemen RAB.
23 "Öyleyken nasıl, 'Ben kirlenmedim,
Baallar'ı* izlemedim' diyebilirsin?
Vadide nasıl davrandığına bak da
Ne yaptığını anla.
Sen orada burada dolaşan
Ayağı tez bir dişi devesin.
24 Kösnüyüp havayı koklayan
Kıra alışkın yaban eşeğisin.
Azgınken kim tutabilir onu?
Peşine düşenlerin yorulması gerekmez,
Çiftleşme zamanı gelince onu bulurlar.
25 Yalınayak koşmaktan sakın,
Susuzluktan boğazını koru.
Ama sen, 'Boş ver!
Ben başka ilahları seviyorum,
Onları izleyeceğim' dedin.

26 "Hırsız yakalandığında nasıl utanırsa,
İsrail'in halkı, kralları, önderleri,
Kâhinleri, peygamberleri de öyle utanacak.
27 Onlar ağaca, 'Babamsın',
Taşa, 'Bizi sen doğurdun' derler.
Çünkü bana yüzlerini değil,
Sırtlarını çevirdiler.
Ama felakete uğrayınca,
'Kalk da bizi kurtar' diye yakarırlar.
28 Hani nerede kendiniz için yaptığınız ilahlar?
Felakete uğradığınızda kurtarabiliyorlarsa,
Kalkıp gelsinler.
Kentlerinin sayısı kadar

İlahların var, ey Yahuda halkı.”

29 “Neden bana dava açıyorsunuz?
Hepiniz bana başkaldırdınız” diyor RAB.
30 “Halkınızı boşuna cezalandırdım, yola gelmediler.
Kılıcınız yırtıcı aslan gibi öldürdü peygamberlerinizi.

31 “Ey siz, bu kuşağın çocukları,
RAB'bin sözünü anlayın!
Ben İsrail için bir çöl,
Kapkaranlık bir ülke mi oldum?
Öyleyse halkım neden, ‘Başımıza buyruğuz,
Artık sana dönmeyeceğiz’ diyor?
32 Erden kız takılarını,
Gelin çeyizini unutabilir mi?
Ama halkım sayısız günlerce unuttu beni.
33 Aşkı kovalamakta
Ne kadar beceriklisin!
Kötü kadınlara bile kendi yöntemlerini öğretebildin.
34 Eteğin suçsuz yoksulların kanıyla lekelenmiş,
Oysa ev soyarken yakalamadın onları.
Bütün bunlara karşın,
35 ‘Ben suçsuzum,
Kuşkusuz RAB'bin bana öfkesi dindi’ diyorsun.
Ama ‘Günah işlemedim’ dediğin için
Yargılayacağım seni.
36 Neden boyuna döneklik yapıp duruyorsun?
Asur'da düşkırıklığına uğradığın gibi,
Mısır'da da düşkırıklığına uğrayacaksın.
37 Oradan da ellerin başında çıkacaksın,
Çünkü RAB senin güvendiklerini reddetti;
Onlardan yarar sağlamayacaksın.”

3

Sadakatsiz İsrail

1 “Diyelim ki, bir adam karısını boşar,
Kadın da onu bırakıp başka biriyle evlenir.
Adam bir daha o kadına döner mi?
Bu davranış ülkeyi büsbütün kirletmez mi?
Oysa sen pek çok oynaşla fahişelik ettin,
Yine bana mı dönmek istiyorsun?” diyor RAB.
2 “Çıplak tepelere bak da gör.
Sevişmediğin yer mi kaldı?
Çölde yaşayan bedevi gibi
Yol kenarlarında oynaşlarını bekleyip durdun.
Fahişeliğinle, kötülüklerinle ülkeyi kirlettin.
3 Bu yüzden yağmurların ardı kesildi,
Son yağmur yağmadı.
Yüzsüz bir fahişeye benzedin,
Utanç duymak istemedin.
4 ‘Baba, gençliğimden beri
Benim dostumsun’ diye az önce bana seslenmedin mi?

5 ‘Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın?
Öfken sonsuza dek mi sürecek?’
Evet, böyle konuşuyor,
Ama elinden gelen her kötülüğü yapıyorsun.”

Dönek İsrail ve Yahuda

6 Kral Yoşiya döneminde RAB bana, “Dönek İsrail'in yaptığını gördün mü?” dedi, “Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağacın altına gidip fahişelik etti. 7 Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm, ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da gördü bunları. 8 Fahişeliği yüzünden dönek İsrail'i boşayıp ona boşanma belgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahuda'nın hiç korkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm. 9 Hiç umursamadan fahişeliğiyle ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti. 10 Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikle değil, göstermelik olarak bana döndü.” Böyle diyor RAB.

11 RAB bana, “Dönek İsrail hain Yahuda'dan daha doğru olduğunu gösterdi” dedi, 12 “Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki,

“ ‘Ey dönek İsrail, geri dön’ diyor RAB.
‘Size artık öfkeyle bakmayacağım,
Çünkü ben sevecenim’ diyor RAB.
‘Öfkemi sonsuza dek sürdürmem.
13 Ancak suçunu kabul et:
Tanrın RAB'be başkaldırdın,
Her bol yapraklı ağacın altında
Sevgini yabancı ilahlarla paylaştın,
Beni dinlemedin.’ ”
Böyle diyor RAB.

14 “Geri dön, ey dönek halk” diyor RAB, “Çünkü kocan benim. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyon'a geri getireceğim. 15 Size gönlüme göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle, sağduyuyla güdecekler. 16 Ülkede büyüyüp sayıca çoğaldığınız günlerde” diyor RAB, “Halk artık, ‘RAB'bin Antlaşma Sandığı’ demeyecek. Sandık bir daha kimsenin aklına gelmeyecek; anımsanmayacak, özlenmeyecek, bir yenisi de yapılmayacak. 17 O zaman Yeruşalim'e, ‘RAB'bin Tahtı’ diyecekler. RAB'bin adını onurlandırmak için bütün uluslar Yeruşalim'de toplanacak. Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar. 18 O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzeyde bir ülkeden birlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkede bir araya gelecekler.

19 “Ben RAB, demiştim ki,
‘Ne kadar isterdim
Seni çocuklarımdan saymayı;
Sana güzel ülkeyi,
Ulusların en güzel mülkünü vermeyi!
Bana baba diyeceğini,
Benden hiç ayrılmayacağını düşündüm.
20 Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse,
Sen de bana öyle ihanet ettin, ey İsrail halkı!’ ”
Böyle diyor RAB.

21 Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor,

3:6 2Kr.22:1-23:30; 2Ta.34:1-35:27

İsrail halkının ağlayışı ve yakarışı.
Çünkü doğru yoldan saptılar,
Tanrıları RAB'bi unuttular.

22 “Geri dönün, ey dönek çocuklar,
Dönekliğinizi iyileştireyim.”

Halk, “İşte buradayız, sana geliyoruz!” diyor,
“Çünkü Tanrımız RAB sensin.
23 Kuşkusuz dağlardan,
Tepelerden gelen tapınma sesleri aldatıcıdır.
Kuşkusuz İsrail'in kurtuluşu Tanrımız RAB'dedir.
24 Gençliğimizden bu yana
Atalarımızın emeğinin ürününü,
Davarlarını, sığırlarını,
Oğullarını, kızlarını
Utanılası putlar yedi.
25 Utanç içinde yatalım,
Rezilliğimiz bizi örtsün!
Çünkü biz de atalarımız da
Gençliğimizden bu yana
Tanrımız RAB'be karşı günah işledik,
Tanrımız RAB'bin sesine kulak asmadık.”

4

1 “Eğer geri dönersen, ey İsrail,
Eğer bana geri dönersen” diyor RAB,
“İğrenç putlarını gözümün önünden uzaklaştırır,
Bir daha yoldan sapmazsan;
2 ‘RAB'bin varlığı hakkı için’ diyerek
Sadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen,
Uluslar O'nun aracılığıyla kutsanacak,
O'nunla övünecekler.”

3 RAB Yahuda ve Yeruşalim halkına şöyle diyor:
“İşlenmemiş toprağınızı sürün,
Dikenler arasına ekmeyin.
4 Ey sizler, Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlar,
Kendinizi RAB'be adayın,
Bunu engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırın*.
Yoksa yaptığınız kötülüklerden ötürü
Öfkem ateş gibi yağacak,
Her şeyi yiyip bitirecek
Ve söndüren olmayacak.”

Kuzeyden Gelecek Yıkım

5 “Yahuda'da duyurun,
Yeruşalim'de ilan edin,
‘Ülkede boru çalın!’ deyin,

4:3 Hoş.10:12 * **4:4** “Kendinizi RAB'be adayın, bunu engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırın”: İbranice “Kendinizi de yüreğinizi de RAB için sünnet edin”.

‘Toplanın’ diye haykırın,
‘Surlu kentlere kaçalım!’
6 Siyon'a giden yolu gösteren
Bir işaret koyun!
Güvenliğiniz için kaçın!
Durmayın!
Üzerinize kuzeyden felaket,
Büyük yıkım getirmek üzereyim.”

7 Aslan ininden çıktı,
Ulusları yok eden yola koyuldu.
Ülkenizi viran etmek için
Yerinden ayrıldı.
Kentleriniz yerle bir edilecek,
İçlerinde yaşayan kalmayacak.
8 Onun için çula sarının,
Dövünüp haykırın,
Çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerimizden kalkmadı.

9 “O gün” diyor RAB,
“Kral da önderler de yılacak,
Kâhinler şaşkına dönecek,
Peygamberler donakalacak.”
10 O zaman, “Ah, Egemen RAB” dedim, “ ‘Esenlikte olacaksınız’ diyerek bu halkı da Yeruşalim'i de tam anlamıyla aldattın. Çünkü kılıç boğazımıza dayandı.”
11 O zaman bu halka ve Yeruşalim'e, “Çöldeki çıplak tepelerden halkıma doğru sıcak bir rüzgar esiyor, ama harman savurmak ya da ayırmak için değil” denecek, 12 “Benden gelen bu rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi bu halka yargılarımı bildiriyorum.”
13 İşte düşman bulut gibi ilerliyor;
Savaş arabaları kasırga sanki,
Atları kartallardan daha çevik.
Vay başımıza! Mahvolduk!
14 Ey Yeruşalim, yüreğini kötülükten arındır ki,
Kurtulasın.
Ne zamana dek yüreğinde kötü düşünceler barındıracaksın?
15 Dan'dan bir ses bildiriyor,
Efrayim dağlarından kötü haber duyuruyor!
16 “Uluslara duyurun,
Yeruşalim'e bildirin:
‘Uzak bir ülkeden gelen ordu çevresini kuşatacak,
Yahuda kentlerine karşı
Savaş naraları atacaklar.
17 Bir tarlayı koruyanlar gibi
Kuşatacaklar Yeruşalim'i.
Çünkü Yeruşalim bana başkaldırdı’ ” diyor RAB.
18 “Kendi davranışların, kendi yaptıkların
Başına gelmesine neden oldu bunların.
Cezan bu.
Ne acı!
Nasıl da yüreğine işliyor!”

19 Ah, içim, içim!
Acıdan kıvranıyorum.
Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor.
Sessiz duramıyorum!
Çünkü boru sesini, savaş naralarını işittim!
20 Felaket felaketi izliyor,
Bütün ülke viran oldu.
Bir anda çadırlarım,
Perdelerim yok oldu.
21 Ne zamana dek düşman sancağını görmek,
Boru sesini duymak zorunda kalacağım?

22 “Halkım akılsızdır,
Beni tanımıyor.
Aptal çocuklardır,
Akılları yok.
Kötülük etmeyi iyi bilir,
İyilik etmeyi bilmezler” diyor RAB.

23 Ben Yeremya yere baktım, şekilsizdi, boştu,
Göğe baktım, ışık yoktu.
24 Dağlara baktım, titriyorlardı,
Bütün tepeler sarsılıyordu.
25 Baktım, insan yoktu,
Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı.
26 Baktım, verimli toprak çöle dönmüş,
Bütün kentler yıkılmıştı.
Bütün bunlar RAB'bin yüzünden,
O'nun kızgın öfkesi yüzünden olmuştu.

27 RAB diyor ki,
“Bütün ülke viran olacak,
Ama onu büsbütün yok etmeyeceğim.
28 Bu yüzden yeryüzü yasa gömülecek,
Gök kararacak;
Çünkü ben söyledim, ben tasarladım.
Fikrimi değiştirmeyecek,
Verdiğim karardan dönmeyeceğim.”

29 Her kentin halkı,
Atlılarla okçuların gürültüsünden kaçıyor.
Kimi çalılıklara giriyor,
Kimi kayalıklara tırmanıyor.
Bütün kentler terk edildi,
Oralarda kimse yaşamıyor.

30 Ey sen, viran olmuş kent,
Kırmızı giysiler giymekle,
Altın süsler bezenmekle,
Gözüne sürme çekmekle ne elde edeceksin?
Kendini böyle güzelleştirmen boşuna.
Oynaşların seni küçümsüyor,
Canını almak istiyorlar.

31 Sancı çeken kadının haykırışını,
İlk çocuğunu doğuran kadının çektiği acıyı,
Ellerini uzatmış, soluğu kesilmiş Siyon kızının,
“Eyvah! Katillerin karşısında bayılıyorum”
Diye haykırdığını işitir gibi oldum.

5

Yeruşalim'in Günahı

1 “Yeruşalim sokaklarında dolaşın,
Çevrenize bakıp düşünün,
Kent meydanlarını araştırın.
Eğer adil davranan,
Gerçeği arayan bir kişi bulursanız,
Bu kenti bağışlayacağım.
2 ‘RAB'bin varlığı hakkı için’ deseler de,
Aslında yalan yere ant içiyorlar.”

3 Ya RAB, gözlerin gerçeği arıyor.
Onları vurdun, ama incinmediler,
Onları yiyip bitirdin,
Ama yola gelmeyi reddettiler.
Yüzlerini kayadan çok sertleştirdiler,
Geri dönmek istemediler.
4 “Bunlar sadece yoksul kişiler,
Akılsızlar” dedim,
“Çünkü RAB'bin yolunu,
Tanrıları'nın buyruklarını bilmiyorlar.
5 Büyüklere gidip onlarla konuşayım.
RAB'bin yolunu,
Tanrıları'nın buyruklarını bilirler kuşkusuz.”
Gelgelelim onlar da boyunduruğu kırmış,
Bağları koparmıştı.
6 Bu yüzden ormandan bir aslan çıkıp onlara saldıracak,
Çölden gelen bir kurt onları parça parça edecek,
Bir pars kentlerinin önünde pusu kuracak,
Oradan çıkan herkes parçalanacak.
Çünkü isyanları çok,
Döneklikleri sayısızdır.
7 “Yaptıklarından ötürü neden bağışlayayım seni?
Çocukların beni terk etti,
Tanrı olmayan ilahların adıyla ant içtiler.
Onları doyurduğumda zina ettiler,
Fahişelerin evlerine doluştular.
8 Şehvet düşkünü, besili aygırlar!
Her biri komşusunun karısına kişniyor.
9 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?” diyor RAB,
“Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?

10 “Bağlarını dolaşıp
Asmalarını kesin,
Ama büsbütün yok etmeyin.
Dallarını koparıp atın,

Çünkü onlar RAB'be ait değil.
11 İsrail ve Yahuda halkı
Bana sürekli ihanet etti" diyor RAB.

12 RAB için yalan söyleyerek,
"O bir şey yapmaz.
Felaket bize uğramayacak,
Kılıç da kıtlık da görmeyeceğiz" dediler.
13 Peygamberler lafebesidir,
Tanrı'nın sözü onlarda değil.
Onlara böyle yapılacak.

14 Bu yüzden, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki,
"Madem böyle şeyler konuşuyorsunuz,
Ben de sözümü ağzınıza ateş,
Bu halkı da odun edeceğim;
Ateş onları yakıp yok edecek.
15 Ey İsrail halkı,
Uzaktan gelecek bir ulusu
Üzerinize saldırtacağım" diyor RAB,
"Köklü, eski bir ulus;
Sen onların dilini bilmez,
Ne dediklerini anlamazsın.
16 Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir,
Hepsi birer yiğittir.
17 Ürününü, yiyeceklerini tüketecek,
Oğullarını, kızlarını öldürecekler;
Davarlarını, sığırlarını,
Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek,
Güvendiğin surlu kentlerini
Kılıçla yerle bir edecekler.
18 "Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok etmeyeceğim" diyor RAB.
19 " 'Tanrımız RAB neden bize bütün bunları yaptı?' diye sorduklarında, şöyle yanıtlayacaksın: 'Beni nasıl bıraktınız, ülkenizde yabancı ilahlara nasıl kulluk ettinizse, siz de kendinize ait olmayan bir ülkede yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.'

20 "Yakup soyuna bildirin,
Yahuda halkına duyurun:
21 Ey gözleri olan ama görmeyen,
Kulakları olan ama işitmeyen,
Sağduyudan yoksun akılsız halk,
Şunu dinle:
22 Benden korkman gerekmez mi?" diyor RAB,
"Huzurumda titremen gerekmez mi?
Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kuralla
Denize sınır olarak kumu koydum.
Deniz sınırı geçemez;
Dalgalar kabarsa da üstün gelemez,
Kükrese de sınırı aşamaz.
23 Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı.

5:21 Yşa.6:9-10; Hez.12:2; Mar.8:18-19 **5:22** Eyü.38:8-11

Sapmışlar, kendi yollarına gitmişler.
24 İçlerinden,
‘İlk ve son yağmurları zamanında yağdıran,
Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyan
Tanrımız RAB'den korkalım’ demiyorlar.
25 Bunları uzaklaştıran suçlarınızdı,
Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızdı.

26 “Halkım arasında kötü kişiler var.
Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibi
Tuzak kuruyor, insan yakalıyorlar.
27 Kuş dolu bir kafes nasılsa,
Onların evleri de hileyle dolu.
Bu sayede güçlenip zengin oldular,
28 Semirip parladılar,
Yaptıkları kötülüklerle sınırı aştılar.
Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor,
Yoksulun hakkını savunmuyorlar.
29 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?” diyor RAB,
“Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?

30 “Ülkede korkunç, dehşet verici bir şey oldu:
31 Peygamberler yalan peygamberlik ediyor,
Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor,
Halkım da bunu benimsiyor.
Ama bunun sonunda ne yapacaksınız?”

6

Yeruşalim Kuşatma Altında

1 “Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı!
Yeruşalim'den kaçın!
Tekoa'da boru çalın!
Beythakkerem'e bir işaret koyun.
Çünkü kuzeyden bir felaket,
Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor.
2 Siyon kızını, o güzel, narin kızı yok edeceğim.
3 Çobanlar sürüleriyle ona geliyor,
Çevresinde çadırlarını kuracaklar.
Herkes kendi sürüsünü otlatacak.”

4 “Yeruşalim'e karşı savaş hazırlığı yapın!
Kalkın, öğleyin saldırıya geçelim!
Vay halimize, gün kararıyor!
Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor.
5 Haydi, gece saldırıya geçelim,
Kentin kalelerini yerle bir edelim.”

6 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Ağaçları kesin,
Yeruşalim'e karşı kuşatma rampaları yapın.
Bu kent cezalandırılmalı,
İçinde zorbalıktan başka bir şey yok.

7 Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa,
Yeruşalim de kötülüğünü öyle taze tutuyor.
Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada,
Karşımda hep hastalık ve yaralar var.
8 Uyarılara kulak ver, ey Yeruşalim!
Yoksa seni bırakacağım,
Seni bir viraneye,
Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim.”

9 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Asmadan nasıl üzüm toplanırsa,
İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar.
Üzüm toplayan biri gibi
Elini yine asma dallarına uzat.”

10 İşitsinler diye kiminle konuşayım,
Kimi uyarayım?
Kulakları tıkalı*, işitemiyorlar.
RAB'bin sözünü aşağılıyor,
Ondan hoşlanmıyorlar.
11 Bu yüzden RAB'bin öfkesiyle doluyum,
Kendimi tutmaktan yoruldum.
“Sokaktaki çocukların,
Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni.
Nasıl olsa karı da koca da,
Yaşlı da yıllarca yaşamış olan da kurtulamayacak.
12 Evleri, tarlaları, karıları
Başkalarına verilecek,
Çünkü ülkede yaşayanlara karşı
Elimi kaldıracağım” diyor RAB.
13 “Küçük büyük herkes kazanç peşinde,
Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.
14 Esenlik yokken,
‘Esenlik, esenlik’ diyerek
Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.
15 Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı?
Hayır, ne utanması?
Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar.
Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak,
Onları cezalandırdığımda sendeleyip düşecekler” diyor RAB.

16 RAB diyor ki,
“Yol kavşaklarında durup bakın,
Eski yolları sorun,
İyi yol nerede, öğrenin,
O yolda yürüyün,
Canlarınız rahata kavuşur.
Ama onlar, ‘O yolda yürümeyiz’ dediler.
17 Size bekçiler atayıp,
‘Boru sesini dinleyin’ dedim,

* **6:10** “Tıkalı”: İbranice “Sünnetsiz*”. **6:12** Yer.8:10-12 **6:14** Yer.8:11; Hez.13:10 **6:16** Mat.11:29

Ama onlar, ‘Dinlemeyiz’ dediler.
18 Bundan ötürü, ey uluslar,
Başlarına neler geleceğini işitin!
Sen de anla, ey topluluk!
19 Dinle, ey yeryüzü!
Bu halkın üzerine felaket,
Kendi kurduğu düzenin sonucunu getirmek üzereyim.
Çünkü sözlerime kulak asmadılar,
Kutsal Yasam'ı reddettiler.
20 Neden bana Saba'dan günnük,
Uzak bir ülkeden güzel kokulu kamış getiriliyor?
Yakmalık sunularınızı kabul etmiyorum,
Kurbanlarınızdan hoşnut değilim.”

21 Bu yüzden RAB diyor ki,
“Bu halkın önüne tökezler koyacağım,
Babalar da oğullar da
Tökezleyip birlikte düşecek,
Komşu dostuyla birlikte yok olacak.”

22 RAB diyor ki,
“İşte kuzeyden bir ordu geliyor.
Dünyanın uçlarından
Büyük bir ulus harekete geçiyor.
23 Yay, pala kuşanmışlar,
Gaddar ve acımasızlar.
Atlara binmiş gelirken,
Kükreyen denizi andırıyor sesleri.
Savaşa hazır savaşçılar
Karşına dizilecekler, ey Siyon kızı!”

24 Haberlerini aldık,
Ellerimizde derman kalmadı.
Doğuran kadın gibi
Üzüntü, sancı sardı bizi.
25 Kırlara çıkmayın,
Yolda yürümeyin!
Düşmanın kılıcı orada,
Her yer dehşet içinde.
26 Ey halkım, çula sarın,
Kül içinde yuvarlan.
Biricik oğul için yas tutar gibi
Acı acı dövün.
Çünkü yok edici ansızın gelecek üzerimize.

27 “Seni halkımı deneyesin diye atadım,
Öyle ki, onları tanıyıp yollarını sınayasın.
28 Hepsi de çok dikbaşlı,
Onu bunu çekiştirerek dolaşan insanlardır,
Tunç kadar, demir kadar katıdırlar.
Hepsi baştan çıkmıştır.
29 Körük üfürdükçe üfürüyor,
Kurşunu ateşte eritiyor,

Ama boşunadır yapılan işlem,
Çünkü kötüler arınmıyor.
30 Onlara gümüş artığı denecek,
Çünkü RAB onları reddetti.”

7

Tapınağa Güvenmek Yararsızdır

1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 “RAB'bin Tapınağı'nın kapısında durup
şu sözü duyur. De ki,
“ ‘RAB'bin sözünü dinleyin, ey RAB'be tapınmak için bu kapılardan giren
Yahuda halkı! 3 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Yaşantınızı ve
uygulamalarınızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlarım*. 4 “RAB'bin
Tapınağı, RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı buradadır!” gibi aldatıcı sözlere
güvenmeyin. 5 Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, bir-
birinize karşı adil davranır, 6 yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada
suçsuz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca gitmezseniz,
7 burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlarım.
8 Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı sözlere güveniyorsunuz.
9-10 “ ‘Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere ant içmek, Baal'a*
buhur yakmak, tanımadığınız başka ilahların ardınca gitmek, bütün bu
iğrençlikleri yapmak için mi bana ait olan tapınağa gelip önümde duruyor,
güvenlikteyiz diyorsunuz? 11 Bana ait olan bu tapınak sizin için bir haydut
ini mi oldu? Ama ben görüyorum neler yaptığınızı!’ diyor RAB.
12 “ ‘Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilo'daki yerime gidin. Halkım
İsrail'in kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün. 13 Bütün bunları yaptınız,
diyor RAB, size defalarca seslendim ama dinlemediniz; sizi çağırdım ama
yanıt vermediniz. 14 Bu yüzden Şilo'ya ne yaptımsa, bana ait olan, güvendiğiniz
bu tapınağa da –sizlere, atalarınıza vermiş olduğum bu yere de– aynısını
yapacağım. 15 Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyunu nasıl attıysam, sizleri de
öyle atacağım huzurumdan.’
16 “Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlar için ne yakar
ne de dilekte bulun; bana yalvarıp yakarma, çünkü seni dinlemeyeceğim.
17 Onların Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında neler yaptıklarını
görmüyor musun? 18 Çocuklar odun topluyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar
Gök Kraliçesi'ne† pide pişirmek için hamur yoğuruyor. Beni öfkelendirmek için
başka ilahlara dökmelik sunular sunuyorlar. 19 İncittikleri ben miyim, diyor
RAB. Hayır, kendilerini inciterek utanca boğuyorlar.
20 “Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, ‘Buranın üzerine, insanın, hayvanın,
kırdaki ağaçların, toprağın ürününün üzerine kızgın öfkemi yağdıracağım. Yakıp
yok edecek her şeyi, sönmeyecek.’
21 “İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Yakmalık sunularınızı
öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiyin. 22 Çünkü atalarınızı Mısır'dan
çıkardığımda, yakmalık sunularla kurbanlar hakkında onlara seslenip buyruk
vermedim. 23 Onlara şunu buyurdum: Sözümü dinlerseniz, ben sizin
Tanrınız, siz de benim halkım olursunuz. İyilik bulmanız için her konuda
size buyurduğum yolda yürüyün. 24 Ne var ki, dinlemediler, kulak asmadılar;
kendi isteklerinin, kötü yüreklerinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil,

* **7:3** “Kalmanızı sağlarım” ya da “Sizinle kalırım”. **7:11** Mat.21:13; Mar.11:17; Luk.19:46 **7:12** Yşu.18:1; Mez.78:60; Yer.26:6 † **7:18** “Gök Kraliçesi”: Babilliler'in tanrıçası İştar.

geri gittiler. 25 Atalarınızın Mısır'dan çıktığı günden bu yana, size her gün
defalarca peygamber kullarımı gönderdim. 26 Ama beni dinlemediniz, kulak
asmadınız. İnat ederek atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız.'
27 "Onlara bütün bunları söyleyeceksin ama seni dinlemeyecekler. Onları
çağıracaksın ama yanıt vermeyecekler. 28 Bunun için onlara de ki, 'Tanrısı
RAB'bin sözünü dinlemeyen, ders almayan ulus işte budur. Bana bağlılıkları
yok oldu, bağlılıktan söz etmez oldular.
29 " 'Saçını kes ve at, ey Yeruşalim,
Çıplak tepeler üzerinde ağıt yak.
Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağı
Reddedip terk etti.' "

Ben-Hinnom Vadisi'nde İşlenen Günahlar

30 " 'Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Bana ait olan bu
tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler. 31 Oğullarını, kızlarını
ateşte kurban etmek için Ben-Hinnom Vadisi'nde, Tofet'te* puta tapılan yerler
kurdular. Böyle bir şeyi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim. 32 Bundan
ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi deneceği
günler geliyor, diyor RAB. Tofet'te yer kalmayana dek gömecekler ölüleri. 33 Bu
halkın ölüleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup
kaçıran kimse olmayacak. 34 Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında
sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.

8

1 " 'O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin, kâhinlerin, peygam-
berlerin, Yeruşalim'de yaşamış olanların kemikleri mezarlarından çıkarılacak.
2 Toplanmayacak, gömülmeyecek kemikler, toprağın üzerinde gübre gibi ola-
caklar. Yeruşalim halkının sevdiği, kulluk ettiği, izlediği, danıştığı, tap-
tığı güneşin, ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler. 3 Bu kötü ulustan
bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdüğüm yerlerde yaşayanlar, ölümü yaşama
yeğleyecekler. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.'

Günah ve Ceza

4 "Onlara de ki, 'RAB şöyle diyor:
" 'İnsan yere düşer de kalkmaz mı,
Yoldan sapar da geri dönmez mi?
5 Öyleyse neden bu halk yoldan saptı?
Neden Yeruşalim sürekli döneklik ediyor?
Hileye yapışıyor,
Geri dönmeyi reddediyorlar.
6 Dikkatle dinledim,
Ama doğru söylemiyorlar.
Kimse, ne yaptım, diyerek kötülüğünden pişmanlık duymuyor.
Savaşta seğirten at gibi
Herkes kendi yoluna gidiyor.
7 Gökteki leylek bile
Belli mevsimlerini bilir.
Kumru da kırlangıç da turna da
Göç etme zamanını gözetir.
Oysa halkım buyruklarımı bilmez.

7:31 Lev.18:21 **7:31** 2Kr.23:10; Yer.32:35 **7:33** Yas.28:26 **7:34** Yer.16:9; 25:10; Va.18:23 **8:3** Eyü.3:21; Va.9:6

8 “ ‘Nasıl, biz bilge kişileriz,
RAB'bin Yasası bizdedir, diyebiliyorsunuz?
İşte, bilginlerin yalancı kalemi
Yasayı yalana çevirmiş.
9 Bilgeler utandırıldı,
Yıldırılıp ele geçirildi.
RAB'bin sözünü reddettiler.
Nasıl bir bilgelikmiş onlarınki?
10 Bundan ötürü karılarını başkalarına,
Tarlalarını sahiplenecek yeni kişilere vereceğim.
Küçük büyük herkes kazanç peşinde,
Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.
11 Esenlik yokken,
Esenlik, esenlik, diyerek
Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.
12 Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı?
Hayır, ne utanması?
Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar.
Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak,
Cezalandırıldıklarında sendeleyip düşecekler’ diyor RAB.

13 “ ‘Onları büsbütün yok edeceğim, diyor RAB,
Ne asmada üzüm kalacak,
Ne incir ağacında incir.
Yaprakları solup kuruyacak.
Onlara ne verdiysem,
Ellerinden alınacak.’ ”

14 “Neden burada oturup duruyoruz?
Toplanalım da surlu kentlere kaçalım,
Orada ölelim!
Tanrımız RAB bizi ölüme terk etti,
Bize zehirli su içirdi.
Çünkü O'na karşı günah işledik.
15 Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.
Şifa umduk, yılgınlık bulduk.
16 Düşman atlarının hırıltısı
Dan bölgesinden duyuluyor,
Aygırlarının kişnemesinden
Bütün ülke titriyor.
Ülkeyi ve içindeki her şeyi,
Kenti ve orada yaşayanları
Yok etmeye geliyorlar.”

17 “Bakın, aranıza yılanlar,
Büyüden etkilenmeyen engerekler göndereceğim,
Sizi sokacaklar” diyor RAB.

18 Üzüntüm avutulamaz,
Yüreğim baygın,
19 Ülkenin en uzak köşelerinden

8:10 Yer.6:12-15 **8:11** Yer.6:14; Hez.13:10

Halkımın feryadını dinleyin:
“RAB Siyon'da değil mi?
Kralı orada değil mi?”
RAB, “Putlarıyla,
İşe yaramaz yabancı ilahlarıyla
Neden öfkelendiriyorlar beni?” diyor.
20 “Ürün biçme zamanı geçti,
Yaz sona erdi,
Biz ise kurtulmadık” diye haykırıyorlar.

21 Halkımın yarasından ben de yaralandım.
Yasa büründüm, dehşete düştüm.
22 Gilat'ta merhem yok mu,
Hekim yok mu?
Öyleyse halkımın yarası neden iyi edilmedi?

9

1 Keşke başım bir pınar,
Gözlerim bir gözyaşı kaynağı olsa!
Halkımın öldürülenleri için
Ağlasam gece gündüz!
2 Keşke halkımı bırakabilmem,
Onlardan uzaklaşabilmem için
Çölde konaklayacak bir yerim olsa!
Hepsi zina ediyor,
Hain bir topluluk!

3 “Yalan söylemek için ülkede
Dillerini yay gibi geriyor,
Güçlerini gerçek yolunda kullanmıyorlar.
Kötülük üstüne kötülük yapıyor,
Beni tanımıyorlar” diyor RAB.
4 “Herkes dostundan sakınsın,
Kardeşlerinizin hiçbirine güvenmeyin.
Çünkü her kardeş Yakup gibi aldatıcı,
Her dost iftiracıdır.
5 Dost dostu aldatıyor,
Kimse gerçeği söylemiyor.
Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler,
Suç işleye işleye yorgun düştüler.
6 Sen, ey Yeremya,
Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun.
Aldatıcılıkları yüzünden
Beni tanımak istemiyorlar.”
Böyle diyor RAB.

7 Bundan ötürü Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“İşte, onları arıtıp sınayacağım,
Halkımın günahı yüzünden
Başka ne yapabilirim ki?
8 Dilleri öldürücü bir ok,

Hep aldatıyor.
Komşusuna esenlik diliyor,
Ama içinden ona tuzak kuruyor.
9 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?" diyor RAB,
"Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?"

10 Dağlar için ağlayıp yas tutacağım,
Otlaklar için ağıt yakacağım.
Çöle dönüştüler,
Kimse geçmiyor oralardan.
Sığırların böğürmesi duyulmuyor,
Kuşlar, yabanıl hayvanlar kaçıp gitti.

11 "Yeruşalim'i taş yığını,
Çakalların barınağı haline getireceğim.
Yahuda kentlerini
Kimsenin yaşayamayacağı bir viraneye döndüreceğim."
12 Hangi bilge kişi buna akıl erdirecek? RAB'bin seslendiği kişi kim ki, sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yıkıldı? Neden kimsenin geçemediği bir çöle dönüştü?
13 RAB, "Kendilerine verdiğim yasayı bıraktılar, sözümü dinlemediler, yasamı izlemediler" diyor, 14 "Onun yerine yüreklerinin inadını, atalarının öğrettiği gibi Baallar'ı* izlediler." 15 Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Bu halka pelinotu yedirecek, zehirli su içireceğim. 16 Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı ulusların arasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peşlerine kılıcı salacağım."

17 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
"İyi düşünün!
Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler.
En iyilerini çağırın gelsinler.
18 Hemen gelip bizim için ağıt yaksınlar;
Gözlerimiz gözyaşı döksün,
Gözkapaklarımızdan sular aksın.
19 Siyon'dan ağlama sesi duyuluyor:
'Yıkıma uğradık!
Büyük utanç içindeyiz,
Çünkü ülkemizi terk ettik,
Evlerimiz yerle bir oldu.' "
20 Ey kadınlar, RAB'bin sözünü dinleyin!
Ağzından çıkan her söze kulak verin.
Kızlarınıza yas tutmayı,
Komşunuza ağıt yakmayı öğretin.
21 Ölüm pencerelerimize tırmandı,
Kalelerimize girdi;
Sokakları çocuksuz,
Meydanları gençsiz bıraktı.
22 Onlara de ki, "RAB şöyle diyor:
'İnsan cesetleri gübre gibi,
Biçicinin ardındaki demetler gibi toprağa serilecek.

9:15 Va.8:11

Onları toplayacak kimse olmayacak.’ ”

23 RAB şöyle diyor:
“Bilge kişi bilgeliğiyle,
Güçlü kişi gücüyle,
Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin.
24 Dünyada iyilik yapanın,
Adaleti, doğruluğu sağlayanın
Ben RAB olduğumu anlamakla
Ve beni tanımakla övünsün övünen.
Çünkü ben bunlardan hoşlanırım” diyor RAB.
25 “Yalnız bedence sünnetli olanları cezalandıracağım günler geliyor” diyor RAB. 26 “Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammon'u, Moav'ı, çölde yaşayan ve zülüflerini* kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerçekte sünnetsiz, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir.”

10

Tanrı ve Putlar
(Yer.51:15-19)

1 RAB'bin sana ne söylediğini dinle, ey İsrail halkı!
2 RAB şöyle diyor:
“Ulusların yolunu öğrenmeyin,
Gök belirtilerinden yılmayın;
Bu belirtilerden uluslar yılsa bile.
3 Ulusların töreleri yararsızdır.
Ormandan ağaç keserler,
Usta keskisiyle ona biçim verir.
4 Altınla, gümüşle süsler,
Çekiçle, çivilerle sağlamlaştırırlar;
Yerinden kımıldamasın diye.
5 Salatalık bostanındaki korkuluk gibidir putları,
Konuşamazlar;
Onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler.
Onlardan korkmayın, zarar veremezler;
İyilik de edemezler.”

6 Senin gibisi yok, ya RAB,
Sen büyüksün,
Adın da büyüktür gücün sayesinde.
7 Senden kim korkmaz,
Ey ulusların kralı?
Bu sana yakışır.
Ulusların bilgeleri arasında,
Bütün ülkelerinde
Senin gibisi yok.
8 Hepsi budala ve akılsız.
Yararsız putlardan ne öğrenilebilir ki?
Ağaçtan yapılmış onlar!
9 Tarşiş'ten dövme gümüş,
Ufaz'dan altın getirilir.

9:24 1Ko.1:31; 2Ko.10:17 * **9:26** “Zülüflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”. **10:7** Va.15:3-4

Ustayla kuyumcunun yaptığı nesnenin üzerine
Lacivert, mor giydirilir,
Hepsi usta işidir.
10 Ama gerçek Tanrı RAB'dir.
O yaşayan Tanrı'dır,
Sonsuza dek kral O'dur.
O öfkelenince yeryüzü titrer,
Uluslar dayanamaz gazabına.
11 "Onlara şunu diyeceksin,
'Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar,
Yerden de göğün altından da yok olacaklar.' "*
12 Gücüyle yeryüzünü yaratan,
Bilgeliğiyle dünyayı kuran,
Aklıyla gökleri yayan RAB'dir.
13 O gürleyince gökteki sular çağıldar,
Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.
14 Hepsi budala, bilgisiz,
Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak.
O putlar yapmacıktır,
Soluk yoktur onlarda.
15 Yararsız, alay edilesi nesnelerdir,
Cezalandırılınca yok olacaklar.
16 Yakup'un Payı onlara benzemez.
Her şeye biçim veren O'dur,
O'nun mirasıdır İsrail oymağı,
Her Şeye Egemen RAB'dir adı.

Yıkım Geliyor

17 Kuşatma altında olan sizler,
Eşyalarınızı toplayın yerden.
18 RAB diyor ki,
"İşte bu kez bu ülkede yaşayanları
Fırlatıp atacağım;
Ele geçirilmeleri için
Onları sıkıştıracağım."
19 Yaramdan ötürü vay başıma gelen!
Derdim iyileşmez!
Ama, 'Dert benim derdim,
Dayanmalıyım' dedim.
20 Çadırım yıkıldı, ipleri koptu.
Çocuklarım benden ayrıldı,
Yok artık onlar.
Çadırımı kuracak,
Perdelerimi takacak kimse kalmadı.
21 Çobanlar budala,
RAB'be danışmıyorlar.
Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor,
Bütün sürüleri dağıldı.

---

* **10:11** Bu ayet Aramice yazılmıştır. **10:12** Yer.51:15-18 **10:13** Mez.135:7; Yer.51:16

22 Dinle! Haber geliyor!
Kuzey ülkesinden büyük patırtı geliyor!
Yahuda kentlerini viraneye çevirecek,
Çakallara barınak edecek.

Yeremya'nın Duası

23 İnsanın yaşamının kendi elinde olmadığını,
Adımlarına yön vermenin ona düşmediğini
Biliyorum, ya RAB.
24 Beni öfkenle değil,
Yalnız adaletinle yola getir, ya RAB,
Yoksa beni hiçe indirirsin.
25 Öfkeni seni tanımayan ulusların,
Adını anmayan toplulukların üzerine dök.
Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler,
Onu tümüyle yok ettiler,
Yurdunu viraneye çevirdiler.

11

Antlaşma Bozuldu

1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "Bu antlaşmanın koşullarını dinle.
Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara açıkla. 3 Onlara diyeceksin ki,
'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Bu antlaşmanın koşullarına uymayan lanet
altındadır! 4 Atalarınızı Mısır'dan, demir eritme ocağından çıkardığımda bu
antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki: Sözümü dinleyin,
buyurduğum her şeyi yerine getirin. Böylece siz benim halkım olursunuz,
ben de sizin Tanrınız olurum. 5 İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi –bugün
sizin olan ülkeyi– atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerine getirmiş
olacağım.' "
"Amin, ya RAB" diye karşılık verdim.
6 RAB şöyle dedi: "Söyleyeceğim her şeyi Yahuda kentlerinde, Yeruşalim
sokaklarında duyur: 'Bu antlaşmanın koşullarını dinleyin, onlara uyun.
7 Atalarınızı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana sözümü dinlemeleri için on-
ları defalarca uyardım. 8 Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine
kötü yüreklerinin inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarını buyurduğum,
ama uymadıkları bu antlaşmada açıklanan bütün lanetleri başlarına getirdim.' "
9 RAB bana dedi ki, "Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlar bana düzen ku-
ruyorlar. 10 Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler. Başka
ilahların ardınca gidip onlara taptılar. İsrail halkıyla Yahuda halkı, atalarıyla
yaptığım antlaşmayı bozdu. 11 Bu yüzden RAB, 'Kaçıp kurtulamayacakları
bir yıkım getireceğim başlarına' diyor, 'Bana yakarsalar da onları dinlemeye-
ceğim. 12 Yahuda kentlerinde oturan halk da Yeruşalim'de yaşayanlar da gidip
buhur yaktıkları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar
onlara yardım edemez. 13 Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O
utanılası ilaha, Baal'a* buhur yakmak için Yeruşalim sokaklarının sayısı kadar
sunak kurdunuz.'
14 "Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; ne yakar ne de dilekte
bulun. Sıkıntılı zamanlarında beni çağırdıklarında onları dinlemeyeceğim.
15 "Sevgilim kötü düzenler kuruyor,
Öyleyse tapınağımda işi ne?

10:25 Mez.79:6-7

Adaklar* ve kutsanmış et uğrayacağın felaketi önleyebilir mi?
Felaket gelince sevinecek misin?"
16 RAB sana meyvesi ve biçimi güzel,
Yaprağı bol zeytin ağacı adını vermişti.
Ama güçlü fırtına koptuğunda
Ağacı tutuşturacak;
Dalları kırılacak.
17 Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB,
Başına felaket getirmeye karar verdi.
Çünkü İsrail ve Yahuda halkları
Kötülük yaptı,
Baal'a buhur yakarak beni öfkelendirdiler.

Yeremya'ya Kurulan Düzen

18 Benim için kurdukları düzeni RAB bana açıkladı. Haberim vardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi. 19 Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzen kurduklarını anlamamıştım. Şöyle diyorlardı:
"Ağacı da meyvesini de yok edelim,
Bir daha adı anılmasın diye
Onu yaşayanlar diyarından kesip atalım."
20 Adaletle yargılayan,
Yüreği ve düşünceyi sınayan,
Her Şeye Egemen RAB,
Davamı senin eline bırakıyorum.
Onlardan alacağın öcü göreyim!
21 "Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki, 'Onlar, RAB'bin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.' 22 Her Şeye Egemen RAB, 'Onları cezalandıracağım' diyor, 'Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan ölecek. 23 Sağ kalan olmayacak. Cezalandırılacakları yıl Anatot halkının başına felaket getireceğim.' "

12

Yeremya Yakınıyor

1 Davamı önüne getirsem,
Haklı çıkarsın, ya RAB.
Ama adalet konusunda
Seninle tartışmak istiyorum.
Neden kötülerin işi iyi gidiyor?
Neden hainler tasasızca yaşıyor?
2 Onları sen diktin, kök saldılar,
Büyüyüp ürün verdiler.
Adın ağızlarından düşmüyor,
Yürekleriyse senden uzak.
3 Beni tanırsın, ya RAB,
Beni görür, yüreğimin seninle olduğunu bilirsin.
Kasaplık koyun gibi ayır onları,
Kesim gününe hazırla!
4 İçinde yaşayanların kötülüğü yüzünden,
Ülke ne zamana dek yas tutacak,
Otlar ne zamana dek sararıp solacak?

* **11:15** Septuaginta "Adaklar", Masoretik metin "Birçokları".

Hayvanlarla kuşlar yok oldu.
Çünkü bu halk,
“O başımıza neler geleceğini görmüyor” dedi.

Rab'bin Yeremya'ya Yanıtı

5 “Ey Yeremya,
İnsanlarla yarışa girip yoruldunsa,
Atlarla nasıl yarışacaksın?
Güvenli bir ülkede sendelersen,
Şeria çalılıklarıyla nasıl başa çıkacaksın?
6 Kardeşlerin, öz ailen bile sana ihanet etti,
Arkandan seslerini yükselttiler.
Yüzüne karşı olumlu konuşsalar bile onlara güvenme.
7 Evimi terk ettim,
Mirasımı reddettim,
Sevgilimi düşmanlarının eline verdim.
8 Mirasım karşımda
Ormandaki aslan gibi oldu;
Kükreyip üzerime saldırdı.
Bu yüzden ondan nefret ediyorum.
9 Mirasım sırtlan ya da yırtıcı kuş mu oldu karşımda?
Çevresindeki yırtıcı kuşlar saldırıyor ona.
Gidin, bütün yabanıl hayvanları toplayıp getirin,
Yiyip bitirsinler onu.
10 Pek çok çoban bağımı bozdu,
Tarlamı çiğnedi,
Güzelim tarlamı ıssız çöle döndürdü.
11 Onu viraneye çevirdiler,
Önümde viran olmuş ağlıyor;
Bütün ülke viran olmuş,
Yine de aldıran yok.
12 Çöldeki çıplak tepelere
Yıkıcılar geldi.
RAB'bin kılıcı ülkeyi
Bir uçtan bir uca yiyip bitiriyor.
Kimse kavuşmayacak esenliğe.
13 Halkım buğday ekip diken biçti,
Emek verip yarar görmedi.
RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden
Ürününüzden utanacaksınız.”
14 RAB diyor ki, “Halkım İsrail'e verdiğim mülke el koyan bütün kötü komşularımı ülkelerinden söküp atacak, Yahuda halkını da atacağım. 15 Hepsini söküp attıktan sonra Yahuda'ya yine acıyacak, her birini kendi mülküne, kendi ülkesine geri getireceğim. 16 Halkıma Baal'ın* adıyla ant içmeyi öğrettiler. Bunun gibi, halkımın yolunda yürümeyi ve ‘RAB'bin varlığı hakkı için’ diyerek benim adımla ant içmeyi de iyice öğrenirlerse, halkımın arasında sağlam yerleri olacak. 17 Ama kulak asmayan her ulusu kökünden söküp atacak, yok edeceğim” diyor RAB.

13

Keten Kuşak Simgesi

1 RAB bana, “Git, kendine keten bir kuşak satın alıp beline sar, ama suya
sokma” dedi. 2 RAB'bin buyruğu uyarınca bir kuşak satın alıp belime sardım.
3 RAB bana ikinci kez seslendi: 4 “Satın aldığın belindeki kuşağı al, Perat'a
git. Kuşağı orada bir kaya kovuğuna gizle.” 5 RAB'bin buyruğu uyarınca gidip
kuşağı Perat'a yakın bir yere gizledim.
6 Uzun süre sonra RAB bana, “Kalk, Perat'a git, gizlemeni buyurduğum
kuşağı al” dedi. 7 Bunun üzerine Perat'a gittim, gizlediğim yeri kazıp kuşağı
aldım. Ancak kuşak çürümüştü, hiçbir işe yaramazdı.
8 RAB bana şöyle seslendi: 9 “RAB diyor ki, ‘İşte Yahuda'nın gururunu
da Yeruşalim'in büyük gururunu da böyle çürüteceğim. 10 Sözümü dinlemek
istemeyen, yüreklerinin inadı uyarınca davranan, başka ilahları izleyip onlara
kulluk eden, tapan bu kötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak. 11 Kuşak
insanın beline nasıl yapışırsa, ben de İsrail ve Yahuda halklarını kendime
öyle yapıştırdım’ diyor RAB, ‘Öyle ki, bana ün, övgü, onur getirecek bir halk
olsunlar. Ama dinlemediler.’ ”

Şarap Tulumu

12 “Onlara de ki, ‘İsrail'in Tanrısı RAB, Her tulum şarapla dolacak, diyor.’
Eğer sana, ‘Her tulumun şarapla dolacağını bilmiyor muyuz sanki?’ derlerse,
13 onlara de ki, ‘Bu ülkede yaşayan herkesi –Davut'un tahtında oturan kralları,
kâhinleri, peygamberleri, Yeruşalim'de yaşayanların tümünü– sarhoş olana dek
şarapla dolduracağım’ diyor RAB. 14 ‘Onları –babalarla çocukları– birbirlerine
çarpacağım. Acımadan, esirgemeden, sevecenlik göstermeden hepsini yok
edeceğim’ diyor RAB.”

Sürgün Yakın

15 Dinleyin, kulak verin,
Gururlanmayın,
Çünkü RAB konuştu.
16 Karanlık basmadan,
Kararan dağlarda
Ayaklarınız tökezlemeden
Tanrınız RAB'bi onurlandırın.
Siz ışık beklerken,
RAB onu kopkoyu, zifiri karanlığa çevirecek.
17 Ama bu uyarıyı dinlemezseniz,
Gururunuz yüzünden ağlayacağım gizlice,
Gözlerim acı acı gözyaşı dökecek,
Gözyaşlarım sel gibi akacak.
Çünkü RAB'bin sürüsü sürgüne gönderilecek.

18 Krala ve ana kraliçeye söyle:
“Tahtlarınızdan inin,
Çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düştü.”
19 Negev'deki kentler kapanacak,
Onları açan olmayacak.
Sürgüne gönderilecek Yahuda,
Tamamı sürgüne gönderilecek.
20 Gözlerinizi kaldırıp bakın,
Kuzeyden gelenleri görün.
Nerede sana emanet edilen sürü?
Övündüğün kuzular nerede?
21 Sana dost olması için yetiştirdiğin kişileri

RAB başına yönetici atayınca ne diyeceksin?
Doğuran kadının çektiği sancı gibi
Seni de ağrı tutmayacak mı?
22 “Neden bütün bunlar başıma geldi?” dersen,
Günahlarının çokluğu yüzünden eteklerin açıldı,
Tecavüze uğradın.
23 Kûşlu derisinin rengini,
Pars beneklerini değiştirebilir mi?
Kötülük etmeye alışmış olan sizler de iyilik edemezsiniz.
24 “Çöl rüzgarının savurduğu saman çöpü gibi
Dağıtacağım sizleri.
25 Payın, sana ayırdığım pay bu olacak” diyor RAB.
“Çünkü beni unuttun,
Sahte ilahlara güvendin.
26 Ayıbın ortaya çıksın diye
Eteklerini yüzüne dek kaldıracağım.
27 Kırdaki tepeler üzerinde
Yaptığın iğrençlikleri –zinalarını,
Çapkın çapkın kişneyişini, yüzsüz fahişeliklerini– gördüm.
Vay başına geleceklere, ey Yeruşalim!
Ne zamana dek böyle kirli kalacaksın?”

14

Kuraklık ve Kılıç

1 RAB kuraklığa ilişkin Yeremya'ya şöyle seslendi:
2 “Yahuda yas tutuyor,
Kentleri bitkin;
Halkı karalar giymiş, yerlere oturmuş,
Yeruşalim'in haykırışı yükseliyor.
3 Soylular uşaklarını suya gönderiyorlar.
Sarnıçlara gidiyor, ama su bulamıyor,
Kapları boş dönüyorlar.
Aşağılanmış, utanç içinde,
Başlarını örtüyorlar.
4 Ülke yağmursuz, toprak çatlamış,
Irgatlar utanç içinde başlarını örtüyorlar.
5 Kırdaki geyik bile
Yeni doğmuş yavrusunu bırakıyor,
Çünkü ot yok.
6 Yaban eşekleri çıplak tepelerde durmuş,
Çakal gibi soluyorlar;
Gözlerinin feri sönmüş,
Çünkü otlak yok.”

7 Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de,
Adın uğruna bir şeyler yap, ya RAB!
Pek çok döneklik ettik,
Sana karşı günah işledik.
8 Ey İsrail'in Umudu,
Sıkıntı anlarındaki Kurtarıcısı!
Neden ülkede bir yabancı,

Ancak bir gece konaklayan yolcu gibisin?
9 Neden şaşırmış biri gibi,
Kurtarmaya gücü yetmeyen savaşçı gibisin?
Aramızdasın sen, ya RAB,
Seniniz, bırakma bizi!

10 Bu halk için RAB diyor ki,
"Gezip tozmayı pek sever,
Ayaklarını dolaşmaktan esirgemezler.
Bu yüzden RAB onlardan hoşnut değil,
Şimdi anımsayacak suçlarını,
Günahları için onları cezalandıracak."
11 Sonra RAB bana, "Bu halkın iyiliği için yalvarma" dedi, 12 "Oruç* tutsalar bile feryatlarına kulak vermeyeceğim. Yakmalık sunu, tahıl sunusu sunsalar bile kabul etmeyeceğim. Tersine, kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok edeceğim onları."
13 Bunun üzerine, "Ah, Egemen RAB, peygamberler bu halka, 'Kılıç yüzü görmeyecek, kıtlık çekmeyeceksiniz; burada size kalıcı esenlik sağlayacağım' diyorlar" dedim.
14 RAB, "Peygamberler benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar" dedi, "Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim, ne de seslendim. Size uydurma görümlerden, falcılıktan, boş şeylerden, akıllarından geçen hayallerden söz ediyorlar. 15 Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onları göndermediğim halde, 'Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacak' diyorlar. Ama kendileri de kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar. 16 Peygamberlik ettikleri halk da kıtlık ve kılıç yüzünden Yeruşalim sokaklarına atılacak. Onları da karılarını, oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak. Yaptıkları kötülüğü kendi başlarına getireceğim.
17 "Onlara de ki,
" 'Gözlerim gece gündüz
Durmadan gözyaşı döksün,
Çünkü erden kızım, halkım
Ağır bir yara aldı,
Ezici bir darbe yedi.
18 Kıra çıksam, kılıçtan geçirilenleri,
Kente girsem, kıtlıktan kırılanları görüyorum.
Olup bitenden habersiz peygamberlerle kâhinlerse
Ülkeyi dolaşıp duruyorlar.' "

19 Yahuda'yı büsbütün mü reddettin?
Siyon'dan tiksiniyor musun?
Neden şifa bulmayacak kadar yaraladın bizi?
Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.
Şifa umduk, yılgınlık bulduk.
20 Yaptığımız kötülükleri,
Atalarımızın suçlarını biliyoruz, ya RAB;
Gerçekten sana karşı günah işledik.
21 Adın uğruna bizi küçümseme,
Görkemli tahtının hor görülmesine izin verme.
Bizimle yaptığın antlaşmayı anımsa,
Bozma onu.

14:10 Hoş.8:13

22 Ulusların değersiz putlarından herhangi biri
Yağmur yağdırabilir mi?
Gökler kendiliğinden
Sağanak yağdırabilir mi?
Bunu yalnız sen yapabilirsin,
Ya RAB Tanrımız.
Umudumuz sende,
Çünkü bütün bunları yapan sensin.

15

Yahuda Halkına Yıkım

1 RAB bana dedi ki, “Musa'yla Samuel önümde durup yalvarsalar bile, bu
halka acımayacağım; kov onları önümden, gitsinler! 2 Sana, ‘Nereye gidelim?’
diye sorarlarsa de ki, ‘RAB şöyle diyor:
“ ‘Ölüm için ayrılanlar ölüme,
Kılıç için ayrılanlar kılıca,
Kıtlık için ayrılanlar kıtlığa,
Sürgün için ayrılanlar sürgüne.’
3 “Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim” diyor RAB,
“Öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, yiyip bitirmek, yok etmek
için yırtıcı kuşlarla yabanıl hayvanları salacağım üzerlerine. 4 Yahuda Kralı
Hizkiya oğlu Manaşşe'nin Yeruşalim'de yaptıkları yüzünden bütün yeryüzü
krallıklarını dehşete düşüreceğim.
5 “Kim acıyacak sana, ey Yeruşalim?
Kim yas tutacak senin için?
Hal hatır sormak için
Kim yolundan dönüp sana gelecek?
6 Sen beni reddettin” diyor RAB,
“Gerisingeri gidiyorsun.
Ben de elimi sana karşı kaldıracak,
Seni yok edeceğim;
Merhamet ede ede yoruldum.
7 Ülkenin kapılarında,
Halkımı yabayla savuracak,
Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim;
Çünkü yollarından dönmediler.
8 Dul kadınlarının sayısı denizin kumundan çok olacak.
Gençlerinin annelerine
Öğle vakti yok ediciyi göndereceğim;
Üzerlerine ansızın acı, dehşet salacağım.
9 Yedi çocuklu kadın
Bayılıp son soluğunu verecek;
Daha gündüzken güneşi batacak,
Utandırılıp alçaltılacak.
Sağ kalanları düşmanlarının önünde
Kılıca teslim edeceğim.”
Böyle diyor RAB.

Yeremya Rab'be İçini Döküyor

10 Vay başıma!

15:1 Çık.32:11-14; Say.14:13-19 **15:1** 1Sa.7:5-9 **15:2** Yer.43:11; Va.13:10 **15:4** 2Kr.21:1-16; 2Ta.33:1-9

Herkesle çekişip davacı olayım diye
Doğurmuşsun beni, ey annem!
Ne ödünç aldım, ne de verdim,
Yine de herkes lanet okuyor bana.

11 RAB şöyle dedi:
“Kuşkun olmasın, iyilik için seni özgür kılacağım,
Yıkım ve sıkıntı zamanında
Düşmanlarını sana yalvartacağım.

12 “Demiri, kuzeyden gelen demiri
Ya da tuncu kimse kırabilir mi?
13 Ülkende işlenen günahlar yüzünden
Servetini de hazinelerini de karşılıksız,
Çapul malı olarak vereceğim.
14 Bilmediğin bir ülkede
Düşmanlarına köle edeceğim* seni.
Çünkü size karşı öfkem
Ateş gibi tutuşup yanacak.”

15 Sen bilirsin, ya RAB,
Beni anımsa, beni kolla.
Bana eziyet edenlerden öcümü al.
Sabrınla beni canımdan etme,
Senin uğruna aşağılandığımı unutma.
16 Sözlerini bulur bulmaz yuttum,
Bana neşe, yüreğime sevinç oldu.
Çünkü seninim ben,
Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı!
17 Eğlenenlerin arasında oturmadım,
Onlarla sevinip coşmadım.
Elin üzerimde olduğu için
Tek başıma oturdum,
Çünkü beni öfkeyle doldurmuştun.
18 Neden sürekli acı çekiyorum?
Neden yaram ağır ve umarsız?
Benim için aldatıcı bir dere,
Güvenilmez bir pınar mı olacaksın?

19 Bu yüzden RAB diyor ki,
“Eğer dönersen seni yine hizmetime alırım;
İşe yaramaz sözler değil,
Değerli sözler söylersen,
Benim sözcüm olursun.
Bu halk sana dönecek,
Ama sen onlara dönmemelisin.
20 Bu halkın karşısında
Sağlamlaştırılmış tunç bir duvar kılacağım seni;
Seninle savaşacak ama yenemeyecekler,
Çünkü yardım etmek, kurtarmak için
Ben seninleyim” diyor RAB.

* **15:14** Septuaginta “Köle edeceğim”, Masoretik metin “Geçireceğim” (bkz. 17:4).

21 “Seni kötünün elinden kurtaracak,
Acımasızın avucundan kurtaracağım.”

16

Yıkım Günü

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “Kendine karı alma, burada oğulların, kızların
olmasın.” 3 Bu ülkede doğan oğullarla kızlar ve anne babaları için RAB
diyor ki, 4 “Ölümcül hastalıklardan ölecekler. Onlar için yas tutulmayacak,
gömülmeyecekler. Cesetleri toprağın üzerinde gübre gibi kalacak. Kılıçla, kıtlıkla
yok olacaklar; cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.”
5 Çünkü RAB diyor ki, “Cenaze yemeğinin verildiği eve gitme, dövünmek için
gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktan esenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim” diyor RAB. 6 “Bu ülkede büyükler de küçükler de ölecek,
gömülmeyecekler. Onlar için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını
tıraş eden olmayacak. 7 Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek
yemeyecek. Anne babasını yitirene kimse avunç kâsesini sunmayacak.
8 “Şölen evine de gitme, onlarla oturma, yiyip içme. 9 Çünkü İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey
sesine senin günlerinde gözünün önünde son vereceğim.’
10 “Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, ‘RAB neden başımıza bu büyük
felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? Tanrımız RAB'be karşı işlediğimiz
günah ne?’ diye sorarlarsa, 11 de ki, ‘Atalarınız beni terk etti’ diyor RAB, ‘Başka
ilahların ardınca gittiler, onlara kulluk edip taptılar. Beni terk ettiler, Kutsal
Yasam'a uymadılar. 12 Sizse atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız. Beni
dinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız. 13 Bu yüzden sizi
bu ülkeden sizin de atalarınızın da bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece
gündüz başka ilahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.’
14 “Artık insanların, ‘İsrail halkını Mısır'dan çıkaran RAB'bin varlığı hakkı
için’ demeyeceği günler geliyor” diyor RAB. 15 “Bunun yerine, ‘İsrail halkını
kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı
hakkı için’ diyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları geri
getireceğim.
16 “Birçok balıkçı çağırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar” diyor RAB,
“Ardından birçok avcı çağıracağım. Her dağın, her tepenin üzerinden, kaya
kovuklarından avlayacaklar onları. 17 Bütün yaptıklarını görüyorum; hiçbiri
benden gizli değil. Günahları da gözümden kaçmıyor. 18 İlkin suçlarını,
günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim. Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla
ülkemi kirlettiler, mülkümü iğrenç putlarıyla doldurdular.
19 “Ya RAB, sen benim gücüm,
Kalem, sıkıntı gününde sığınağımsın.
Dünyanın dört bucağından
Uluslar sana gelip,
‘Atalarımız yalnız yalanları,
Kendilerine hiçbir yararı olmayan
Değersiz putları miras aldılar’ diyecekler,
20 ‘İnsan kendine ilah yapar mı?
Onlar ilah değil ki!’
21 “Onun için bu kez onlara
Gücümü, kudretimi tanıtacağım.

16:9 Yer.7:34; 25:10; Va.18:23

O zaman adımın RAB olduğunu anlayacaklar.”

17

Yahuda'nın Günahı

1 “Yahuda'nın günahı demir kalemle yazıldı;
Yüreklerinin levhaları,
Sunaklarının boynuzları üzerine
Elmas uçlu aletle oyuldu.
2 Bol yapraklı her ağacın yanında,
Her yüksek tepedeki sunaklarla,
Aşera putlarıyla
Çocuklarımış gibi ilgileniyorlar.
3 Ey kırdaki dağım, ülkende işlenen günahlar yüzünden
Servetini, bütün hazinelerini
Ve puta tapılan yerlerini bırakacağım, yağmalansın.
4 Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yitireceksin.
Bilmediğin bir ülkede
Düşmanlarına köle edeceğim seni.
Çünkü öfkemi alevlendirdiniz,
Tutuşup sonsuza dek yanacak.”
5 RAB diyor ki,
“İnsana güvenen,
İnsanın gücüne dayanan,
Yüreği RAB'den uzaklaşan kişi lanetlidir.
6 Böylesi bozkırdaki çalı gibidir,
İyilik geldiği zaman görmeyecek;
Kurak çöle,
Kimsenin yaşamadığı tuzlaya yerleşecek.

7 “Ne mutlu RAB'be güvenen insana,
Güveni yalnız RAB olana!
8 Böylesi su kıyılarına dikilmiş ağaca benzer,
Köklerini akarsulara salar.
Sıcak gelince korkmaz,
Yaprakları hep yeşildir.
Kuraklık yılında kaygılanmaz,
Meyve vermekten geri durmaz.”

9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez,
Onu kim anlayabilir?
10 “Ben RAB, herkesi davranışlarına,
Yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için
Yüreği yoklar, düşünceyi denerim.”

11 Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik nasılsa,
Haksız servet edinen kişi de öyledir.
Yaşamının ortasında serveti onu bırakır,
Yaşamının sonunda kendisi aptal çıkar.

12 Tapınağımızın yeri
Başlangıçtan yüceltilmiş görkemli bir tahttır.

17:8 Mez.1:3 **17:10** Mez.62:12; Yer.32:19 **17:10** Va.2:23

13 Ey İsrail'in umudu RAB,
Seni bırakanların hepsi
Utanılacak duruma düşecek.
Sana sırtını dönenler toprağa yazılacak,
Çünkü RAB'bi, diri su pınarını bıraktılar.
14 Şifa ver bana, ya RAB,
O zaman iyi olurum;
Kurtar beni, kurtuluş bulurum,
Çünkü övgüm sensin.
15 Bana, "Hani, RAB'bin sözü nerede?
Haydi, gelsin yerine bakalım" deyip duruyorlar.
16 Senin hizmetinde çoban olmaktan kaçınmadım,
Felaket gününü de ben istemedim.
Dudaklarımdan çıkan her sözü bilirsin, ya RAB.
O söz zaten senin ağzındaydı.
17 Dehşet verme bana,
Felaket gününde sığınağım sensin.
18 Bana eziyet edenler utandırılsın,
Ama beni utandırma;
Onları yılgınlığa düşür,
Ama beni düşürme.
Felaket gününü getir üzerlerine,
Onları iki kat yıkımla ez.

Şabat Günü'nün Kurallarına Uymak

19 RAB bana şöyle dedi: "Yahuda krallarının girip çıktığı Halk Kapısı'na ve Yeruşalim'in öbür kapılarına git, orada dur. 20 Halka de ki, 'Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı, Yeruşalim'de oturup bu kapılardan girenler, RAB'bin sözünü dinleyin! 21 RAB diyor ki, Şabat Günü yük taşımamaya, Yeruşalim kapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin. 22 Şabat Günü evinizden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın. Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal sayacaksınız. 23 Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar. Dikbaşlılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler. 24 Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentin kapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü'nü kutsal sayarsanız, 25 Davut'un tahtında oturan krallarla önderler savaş arabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bu kentte sonsuza dek insanlar yaşayacak. 26 Yahuda kentlerinden, Yeruşalim çevresinden, Benyamin topraklarından, Şefela'dan, dağlık bölgeden, Negev'den gelip RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular, kurbanlar, tahıl sunuları, günnük ve şükran sunuları getirecekler. 27 Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarını ateşe vereceğim. Yeruşalim saraylarını yakıp yok edecek, hiç sönmeyecek ateş.' "

18

Çömlekçinin İşliği

1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "Kalk, çömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim." 3 Bunun üzerine çömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerinde

17:21 Neh.13:15-22; Yu.5:10 **17:22** Çık.20:8-10; Yas.5:12-14

çalışıyordu. 4 Yaptığı balçıktan kap elinde bozulunca çömlekçi balçığa istediği biçimi vererek başka bir kap yaptı.
5 RAB bana yine seslendi: 6 “Bu çömlekçinin yaptığını ben de size yapamaz mıyım, ey İsrail halkı? diyor RAB. Çömlekçinin elinde balçık neyse, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı! 7 Bir ulusun ya da krallığın kökünden söküleceğini, yıkılıp yok edileceğini duyururum da, 8 uyardığım ulus kötülüğünden dönerse, başına felaket getirme kararımdan vazgeçerim. 9 Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğini duyururum da, 10 o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa, ona söz verdiğim iyiliği yapmaktan vazgeçerim.
11 “Bu nedenle Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlara de ki, ‘RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarlıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaşantınızı da davranışlarınızı da düzeltin.’ 12 Ama onlar, ‘Boş ver! Biz kendi tasarılarımızı sürdüreceğiz; her birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranacak’ diyecekler.”

13 Bu yüzden RAB diyor ki,
“Uluslar arasında soruşturun:
Böylesini kim duydu?
Erden kız İsrail
Çok korkunç bir şey yaptı.
14 Kayalık bayırlardan
Lübnan'ın karı hiç eksik olur mu?
Uzaktan akan soğuk sular hiç kesilir mi?
15 Oysa halkım beni unuttu,
Değersiz ilahlara buhur yaktı.
Bu ilahlar gidecekleri yollarda,
Eski yollarda sendelemelerine neden oldu;
Onları sapa, bitmemiş yollarda yürüttü.
16 Ülkeleri viran edilecek,
Sürekli alay konusu olacak;
Oradan her geçen şaşkın şaşkın
Başını sallayacak.
17 Onları düşmanlarının önünde
Doğu rüzgarı gibi dağıtacağım;
Yıkım günü yüzümü değil,
Sırtımı çevireceğim onlara.”
18 Bunun üzerine, “Haydi, Yeremya'ya karşı bir düzen kuralım!” dediler, “Çünkü yasayı öğretecek kâhin, öğüt verecek bilge, Tanrı sözünü bildirecek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona sözle saldıralım, söylediklerini de dinlemeyelim.”
19 Dinle beni, ya RAB,
Beni suçlayanların dediklerini işit!
20 İyiliğe karşı kötülük mü yapmalı?
Ama onlar bana çukur kazdılar.
Onlara duyduğun öfkeyi yatıştırmak,
Onların iyiliğini dilemek için
Senin önünde nasıl durduğumu anımsa.
21 Bu yüzden çocuklarını kıtlığa ver,
Kılıcın ağzına at.
Karıları çocuksuz, dul kalsın,

Erkeklerini ölüm alıp götürsün,
Gençleri savaşta kılıçtan geçirilsin.
22 Sen üzerlerine ansızın akıncılar gönderdiğinde,
Evlerinden çığlıklar duyulsun.
Çünkü beni yakalamak için çukur kazdılar,
Ayaklarıma gizli tuzak kurdular.
23 Beni öldürmek için kurdukları düzenlerin hepsini
Biliyorsun, ya RAB.
Bağışlama suçlarını,
Günahlarını önünden silme.
Yığılıp kalsınlar senin önünde.
Öfkeliyken uğraş onlarla.

19

Kırılan Çömlek

1 RAB bana şöyle dedi: "Git, çömlekçiden bir çömlek satın al. Halkın
ve kâhinlerin ileri gelenlerinden birkaçını yanına alıp 2 Harsit* Kapısı'na
yakın Ben-Hinnom Vadisi'ne git. Sana söyleyeceklerimi orada duyur. 3 De
ki, 'RAB'bin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yeruşalim'de yaşayanlar!
İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her
duyanı şaşkına çevirecek bir felaket göndermek üzereyim. 4 Çünkü beni terk
ettiler, burayı yabancı bir ülke haline getirdiler. Kendilerinin de atalarıyla
Yahuda krallarının da tanımadığı başka ilahlara burada buhur yaktılar, burayı
döktükleri suçsuz kanıyla doldurdular. 5 Çocuklarını ateşte Baal'a* kurban
etmek için tapınma yerleri kurdular. Böyle bir şey ne buyurdum ne sözünü
ettim ne de aklımdan geçirdim. 6 Bundan ötürü buranın artık Tofet ya da Ben-
Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi diye anılacağı günler geliyor, diyor RAB.
7 Yahuda ve Yeruşalim'in tasarılarını burada boşa çıkaracağım. Onları can-
larına susayanların eline verecek, düşmanlarının önünde kılıçla düşüreceğim.
Cesetlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara vereceğim. 8 Bu
kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradan her geçen şaşkın şaşkın
bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla alay edecek. 9 Onlara oğullarının,
kızlarının etini yedireceğim. Canlarına susamış düşmanları onları kuşattığında
sıkıntıdan birbirlerini yiyecekler.'

10 "O zaman seninle gidenlerin önünde çömleği kır 11 ve onlara de ki,
'Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Çömlekçinin çömleği nasıl kırılıp bir
daha onarılamazsa, ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracağım. Ölüleri yer
kalmayana dek Tofet'te gömecekler. 12 Bu kente de içinde yaşayanlara da böyle
davranacağım, diyor RAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım. 13 Yeruşalim'in evleri
de Yahuda krallarının sarayları da Tofet gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin
damlarında gök cisimlerine buhur yaktılar, başka ilahlara dökmelik sunular
sundular.' "

14 Peygamberlik etmesi için RAB'bin Tofet'e gönderdiği Yeremya oradan
döndü. RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda durup halka şöyle dedi: 15 "İsrail'in
Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İşte bu kente ve çevresindeki köylere
sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü dikbaşlılık edip sözümü
dinlemediler.' "

19:2 2Kr.23:10; Yer.7:30-32; 32:34-35 * **19:2** "Harsit": "Kırık çömlek parçaları" anlamına gelir. **19:5** Lev.18:21

20

Yeremya Kâhin Paşhur'la Çekişiyor

1 RAB'bin Tapınağı'nın baş görevlisi İmmer oğlu Kâhin Paşhur, Yeremya'nın
böyle peygamberlik ettiğini duyunca, 2 onun dövülüp RAB'bin Tapınağı'nın
Yukarı Benyamin Kapısı'ndaki tomruğa vurulmasını buyurdu. 3 Ertesi gün
Paşhur kendisini tomruktan salıverince, Yeremya ona, "RAB sana Paşhur
değil, Magor-Missaviv* adını verdi" dedi, 4 "RAB diyor ki, 'Seni de dostlarını
da yıldıracağım. Dostlarının düşman kılıcıyla düştüğünü gözlerinle göreceksin.
Bütün Yahuda'yı Babil Kralı'nın eline teslim edeceğim; onları Babil'e sürecek
ya da kılıçtan geçirecek. 5 Bu kentin bütün zenginliğini –ürününü, değerli
eşyalarını, Yahuda kralларının hazinelerini– düşmanlarının eline vereceğim.
Hepsini yağmalayıp Babil'e götürecekler. 6 Sana gelince, ey Paşhur, sen de
evinde yaşayanların hepsi de Babil'e sürüleceksiniz. Sen de kendilerine yalan
peygamberlik ettiğin bütün dostların da orada ölüp gömüleceksiniz.' "

Yeremya'nın Yakınması

7 Beni kandırdın, ya RAB,
Ben de kandım.
Bana üstün geldin, beni yendin.
Bütün gün alay konusu oluyorum,
Herkes benimle eğleniyor.

8 Çünkü konuştukça feryat ediyor,
Şiddet diye, yıkım diye haykırıyorum.
RAB'bin sözü yüzünden bütün gün yeriliyor,
Gülünç duruma düşüyorum.
9 "Bir daha onu anmayacak,
O'nun adına konuşmayacağım" desem,
Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş,
Yüreğimde yanan bir ateş sanki.
Onu içimde tutmaktan yoruldum,
Yapamıyorum artık.
10 Birçoğunun, "Her yer dehşet içinde!
Suçlayın! Suçlayalım onu!" diye fısıldaştığını duydum.
Bütün güvendiğim insanlar düşmemi gözlüyor,
"Belki kanar, onu yeneriz,
Sonra da öcümüzü alırız" diyorlar.
11 Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi benimledir.
Bu yüzden bana eziyet edenler tökezleyecek,
Üstün gelemeyecek,
Başarısızlığa uğrayıp büyük utanca düşecekler;
Onursuzlukları sonsuza dek unutulmayacak.
12 Ey doğru kişiyi sınayan,
Yüreği ve düşünceyi gören Her Şeye Egemen RAB!
Davamı senin eline bırakıyorum.
Onlardan alacağın öcü göreyim!
13 Ezgiler okuyun RAB'be!
Övün RAB'bi!
Çünkü yoksulun canını kötülerin elinden O kurtardı.

---

* **20:3** "Magor-Missaviv": "Her yer dehşet içinde" anlamına gelir. Aynı ifade 20:10'da da geçer. **20:10** Mez.31:13

14 Lanet olsun doğduğum güne!
Kutlu olmasın annemin beni doğurduğu gün!
15 "Bir oğlun oldu!" diyerek babama haber getiren,
Onu sevince boğan adama lanet olsun!
16 RAB'bin acımadan yerle bir ettiği
Kentler gibi olsun o adam!
Sabah feryatlar,
Öğlen savaş naraları duysun!
17 Çünkü beni annemin rahminde öldürmedi;
Annem mezarım olur,
Rahmi hep gebe kalırdı.
18 Neden ana rahminden çıktım?
Dert, üzüntü görmek,
Ömrümü utanç içinde geçirmek için mi?

21

Sidkiya'nın İsteği Reddediliyor

1 Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhur'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı Yeremya'ya gönderince, RAB Yeremya'ya seslendi. Paşhur'la Sefanya ona şöyle demişti: 2 "Lütfen bizim için RAB'be danış. Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar bize saldırıyor. Belki RAB bizim için şaşılacak işlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden çekilir."

3 Yeremya şu karşılığı verdi: "Sidkiya'ya deyin ki, 4 'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Surların dışında sizi kuşatan Babil Kralı ve Kildaniler'le* savaşmakta kullandığınız silahları size karşı çevireceğim; hepsini bu kentin ortasına toplayacağım. 5 Ben de elimi size karşı kaldıracağım; kudretle, kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle sizinle savaşacağım. 6 Bu kentte yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan da korkunç bir salgın hastalıktan ölecek. 7 Ondan sonra da, diyor RAB, Yahuda Kralı Sidkiya'yla görevlilerini, bu kentte salgından, kılıçtan, kıtlıktan sağ çıkan halkı Babil Kralı Nebukadnessar'ın ve canlarına susamış düşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek, canlarını bağışlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak.'

8 "Bunun yanısıra halka şunları da söyle: 'RAB diyor ki: İşte yaşama giden yolu da ölüme giden yolu da önünüze koyuyorum. 9 Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek; dışarı çıkıp kenti kuşatan Kildaniler'e teslim olansa yaşayacak, hiç değilse canını kurtarmış olacak. 10 Bu kente iyilik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyor RAB. Bu kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek.' "

Kötü Krallara Karşı Yargı

11 "Yahuda Kralı'nın ailesine de ki, 'RAB'bin sözünü dinleyin: 12 RAB şöyle diyor, ey Davut soyu:
" 'Her sabah adaleti uygulayın,
Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın.
Yoksa yaptığınız kötülük yüzünden
Öfkem ateş gibi tutuşup yanacak,
Söndüren olmayacak.
13 Ey vadinin üstünde,
Kayalık ovada oturan Yeruşalim,
Sana karşıyım diyor RAB,

20:14 Eyü.3:1-19 **21:2** 2Kr.25:1-11; 2Ta.36:17-21

Siz ki, kim bize saldırabilir?
Sığınağımıza kim girebilir, diyorsunuz.
14 Sizi yaptıklarınıza göre cezalandıracağım, diyor RAB.
Bütün çevresini yakıp yok edecek
Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında.’ ”

22

1 RAB bana dedi ki, “Yahuda Kralı'nın sarayına gidip şu haberi bildir:
2 ‘RAB'bin sözünü dinleyin, ey Davut'un tahtında oturan Yahuda Kralı'yla
görevlileri ve bu kapılardan giren halk! 3 RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı
yapın. Soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dula
haksızlık etmeyin, şiddete başvurmayın. Burada suçsuz kanı dökmeyin. 4 Bu
buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davut'un tahtında oturan krallar savaş
arabalarıyla, atlarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle halkları
da onları izleyecek. 5 Ancak bu buyruklara uymazsanız, diyor RAB, adım
üzerine ant içerim ki, bu saray viraneye dönecek.’ ”
6 Çünkü Yahuda Kralı'nın sarayı için RAB diyor ki,
“Sen benim için Gilat gibisin,
Lübnan'ın doruğu gibi.
Ama hiç kuşkun olmasın, seni çöle döndürecek,
Kimsenin yaşamadığı kentlere çevireceğim.
7 Eli silahlı yok ediciler görevlendireceğim sana karşı.
En iyi sedir ağaçlarını kesecek,
Ateşe atacaklar.
8 “Bu kentten geçen birçok ulus birbirlerine, ‘RAB bu büyük kente neden
bunu yaptı?’ diye soracaklar.
9 “Yanıt şöyle olacak: ‘Çünkü Tanrıları RAB'bin antlaşmasını bıraktılar, başka
ilahlara tapıp kulluk ettiler.’ ”

Kral Şallum'la İlgili Bildiri

10 Ölen için ağlamayın, yasa bürünmeyin;
Ancak sürgüne giden için ağlayın acı acı.
Çünkü bir daha dönmeyecek,
Anayurdunu görmeyecek.
11 Babası Yoşiya'nın yerine Yahuda Kralı olan ve buradan çıkıp giden Yoşiya
oğlu Şallum* için RAB diyor ki, “Bir daha dönmeyecek buraya. 12 Sürgüne
gönderildiği yerde ölecek, bir daha bu ülkeyi görmeyecek.”

Kral Yehoyakim'le İlgili Bildiri

13 “Sarayını haksızlıkla,
Yukarı odalarını adaletsizlikle yapan,
Komşusunu parasız çalıştıran,
Ücretini ödemeyen adamın vay başına!
14 ‘Kendim için yukarı odaları havadar,
Geniş bir saray yapacağım’ diyenin vay başına!
Sarayına büyük pencereler açar,
Sedir ağacıyla kaplar,
Kırmızıya boyar.

15 “Bol bol sedir ağacı kullandın diye

22:8 Yas.29:24-26 * **22:11** “Şallum”: Yehoahaz diye de bilinir (bkz. 2Kr.23:29– 30).

Kral mı oldun sanırsın?
Baban doyasıya yiyip içti,
Ama iyi ve doğru olanı yaptı;
Onun için de işleri iyi gitti.
16 Ezilenin, yoksulun davasını savundu,
Onun için de işleri iyi gitti.
Beni tanımak bu değil midir?" diyor RAB.
17 "Seninse gözlerin de yüreğin de yalnız kazanca,
Suçsuz kanı dökmeye,
Baskı, zorbalık yapmaya yönelik."
18 Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için diyor ki,
"Onun için kimse, 'Ah kardeşim!
Vah kızkardeşim!' diye dövünmeyecek.
Onun için kimse, 'Ah efendim!
Vah onun görkemi!' diye dövünmeyecek.
19 Sürüklenip Yeruşalim kapılarından dışarı atılacak,
Eşek gömülür gibi gömülecek o."

Yeruşalim'le İlgili Bildiri

20 "Lübnan'a git, feryat et,
Sesin Başan'dan duyulsun,
Haykır Avarim'den,
Çünkü bütün oynaşların ezildi.
21 Kendini güvenlikte sandığında seni uyardım.
Ama, 'Dinlemem' dedin.
Gençliğinden bu yana böyleydi tutumun,
Sözümü hiç dinlemedin.
22 Rüzgar bütün çobanlarını alıp götürecek,
Oynaşların sürgüne gidecek.
İşte o zaman yaptığın kötülükler yüzünden
Utanacak, aşağılanacaksın.
23 Ey sen, Lübnan'da† yaşayan,
Yuvasını sedir ağacından kuran adam!
Sana doğuran kadın gibi acılar, sancılar geldiğinde,
Nasıl da inleyeceksin‡!"

Kral Yehoyakin'le İlgili Bildiri

24 "Varlığım hakkı için derim ki" diyor RAB, "Ey Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin, sağ elimdeki mühür yüzüğü olsan bile, çıkarıp atardım seni. 25 Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil Kralı Nebukadnessar'la Kildaniler'in* eline teslim edeceğim. 26 Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeye atacağım; orada öleceksiniz. 27 Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönemeyeceksiniz."
28 Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek,
Kimsenin istemediği kap?
Neden kendisi de çocukları da
Bilmedikleri bir ülkeye atıldılar?
29 Ülke, ey ülke,
RAB'bin sözünü dinle, ey ülke!

22:18 2Kr.23:36-24:6; 2Ta.36:5-7 † **22:23** "Lübnan": Yeruşalim'de bir sarayın adı olduğu sanılıyor. ‡ **22:23** Septuaginta, Süryanice, Vulgata "İnleyeceksin", Masoretik metin "Acınacaksın". **22:24** 2Kr.24:8-15; 2Ta.36:9-10

30 RAB diyor ki,
“Bu adamı çocuksuz,
Ömründe başarısız biri olarak yazın.
Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak,
Soyundan gelen hiç kimse
Davut'un tahtında oturamayacak,
Yahuda'da bir daha krallık etmeyecek.”

23

Doğru Dal

1 “Otlağımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların vay başına!” diyor RAB.
2 Halkımı güden çobanlar için İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: “Sürümü dağıtıp
sürdünüz, onlarla ilgilenmediniz. Şimdi ben sizinle ilgileneceğim, yaptığınız
kötülük yüzünden sizi cezalandıracağım.” RAB böyle diyor. 3 “Sürmüş olduğum
bütün ülkelerden sürümün sağ kalanlarını toplayıp otlaklarına geri getire-
ceğim; orada verimli olup çoğalacaklar. 4 Onları güdecek çobanlar koyacağım
başlarına. Bundan böyle korkmayacak, yılgınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile
eksilmeyecek” diyor RAB.
5 “İşte Davut için doğru bir dal*
Çıkaracağım günler geliyor” diyor RAB.
“Bu kral bilgece egemenlik sürecek,
Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.
6 Onun döneminde Yahuda kurtulacak,
İsrail güvenlik içinde yaşayacak.
O, ‘Yahve sidkenu†’ adıyla anılacak.
7 “Artık insanların, ‘İsrail halkını Mısır'dan çıkaran RAB'bin varlığı hakkı için’
demeyecekleri günler geliyor” diyor RAB. 8 “Bunun yerine, ‘İsrail soyunu
kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı
hakkı için’ diyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar.”

Yahuda'nın Sahte Peygamberleri

9 Peygamberlere gelince,
Yüreğim paramparça,
Bütün kemiklerim titriyor.
RAB'bin yüzünden,
O'nun kutsal sözleri yüzünden
Sarhoş gibi,
Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim.
10 Çünkü ülke zina edenlerle dolu,
Lanet yüzünden yas tutuyor.
Otlaklar kurumuş.
İzledikleri yol kötü,
Güçlerini haksızca kullanıyorlar.

11 “Peygamber de kâhin de tanrısız;
Tapınağımda bile kötülüklerini gördüm” diyor RAB.
12 “Bu yüzden izledikleri yol
Onlar için kaygan olacak;
Karanlığa sürülecek,

23:5 Yer.33:14-16 * **23:5** “Dal”: Mesih'in adlarından biri. † **23:6** “Yahve sidkenu”: “RAB doğruluğumuzdur” anlamına gelir.

Orada tökezleyip düşecekler.
Çünkü cezalandırılacakları yıl
Başlarına felaket getireceğim” diyor RAB.

13 “Samiriye peygamberleri arasında
Şu iğrençliği gördüm:
Baal adına peygamberlik ederek
Halkım İsrail'i baştan çıkarıyorlar.
14 Yeruşalim peygamberleri arasında
Şu korkunç şeyi gördüm:
Zina ediyorlar, yalan peşindeler.
Kötülük edenleri güçlendirdiklerinden,
Kimse kötülüğünden dönmüyor.
Benim için hepsi Sodom gibi,
Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu.”

15 Bu nedenle Her Şeye Egemen RAB peygamberler için şöyle diyor:
“Onlara pelinotu yedirecek,
Zehirli su içireceğim.
Çünkü Yeruşalim peygamberleri
Tanrısızlığın bütün ülkeye yayılmasına neden oldular.”
16 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Size peygamberlik eden peygamberlerin
Dediklerine kulak asmayın,
Onlar sizi aldatıyor.
RAB'bin ağzından çıkanları değil,
Kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar.
17 Beni küçümseyenlere sürekli,
‘RAB diyor ki: Size esenlik olacak!’ diyorlar.
Yüreklerinin inatçılığı doğrultusunda davrananlara,
‘Başınıza felaket gelmeyecek’ diyorlar.
18 RAB'bin sözünü duyup anlamak için
RAB'bin meclisinde kim bulundu ki?
O'nun sözüne kulak verip duyan kim?
19 İşte, RAB'bin fırtınası öfkeyle kopacak,
Kasırgası döne döne kötülerin başına patlayacak.
20 Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek
RAB'bin öfkesi dinmeyecek.
Son günlerde açıkça anlayacaksınız bunu.
21 Bu peygamberleri ben göndermedim,
Ama çabucak ortaya çıktılar.
Onlara hiç seslenmedim,
Yine de peygamberlik ettiler.
22 Ama meclisimde dursalardı,
Sözlerimi halkıma bildirir,
Onları kötü yollarından ve davranışlarından
Döndürürlerdi.
23 Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım?
Uzaktaki Tanrı da değil miyim?” diyor RAB,
24 “Kim gizli yere saklanır da
Onu görmem?” diyor RAB,

23:14 Yar.18:20

"Yeri göğü doldurmuyor muyum?" diyor RAB.
25 "Adımla yalancı peygamberlik edenlerin ne dediklerini duydum. 'Bir düş
gördüm! Bir düş!' diyorlar. 26 Kafalarından uydurdukları hileleri aktaran
bu yalancı peygamberler ne zamana dek sürdürecekler bunu? 27 Ataları
nasıl Baal yüzünden adımı unuttuysa, onlar da birbirlerine düşlerini anlatarak
halkıma adımı unutturmayı tasarlıyorlar. 28 Düşü olan peygamber düşünü
anlatsın; ama sözümü alan onu sadakatle bildirsin. Buğdayın yanında saman
nedir ki?" diyor RAB. 29 "Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?" RAB böyle diyor.
30 "İşte bunun için sözlerimi birbirlerinden çalan peygamberlere karşıyım"
diyor RAB. 31 "Evet, kendi sözlerini söyleyip, 'RAB böyle diyor' diyen peygamberlere karşıyım" diyor RAB. 32 "Uydurma düşler gören peygamberlere
karşıyım" diyor RAB. "Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı
baştan çıkarıyorlar. Ben onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiç mi hiç
yararları yok" diyor RAB.
33 "Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, 'RAB'bin bildirisi nedir?' diye
sorarsa, 'Ne bildirisi?' diye karşılık vereceksin. Sizi başımdan atacağım" diyor
RAB. 34 "Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, 'Bu RAB'bin bildirisidir'
derse, onu da ailesini de cezalandıracağım. 35 Her biriniz komşunuza ve
kardeşinize, 'RAB ne yanıt verdi?' ya da, 'RAB ne söyledi?' demelisiniz.
36 Bundan böyle, 'RAB'bin bildirisi' lafını ağzınıza almayacaksınız. Herkesin
sözü kendi bildirisi olacak. Yaşayan Tanrı'nın, Her Şeye Egemen RAB'bin,
Tanrımız'ın sözlerini çarpıtıyorsunuz siz. 37 Bir peygambere, 'RAB sana ne yanıt
verdi?' ya da, 'RAB ne söyledi?' demelisiniz. 38 Ama, 'RAB'bin bildirisidir'
derseniz, RAB diyor ki, 'RAB'bin bildirisidir' diyorsunuz. Oysa, 'RAB'bin
bildirisidir' demeyeceksiniz diye sizi uyarmıştım. 39 Bu yüzden sizi büsbütün
unutacağım, sizi de size ve atalarınıza verdiğim kenti de önümden söküp
atacağım. 40 Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alay konusu
edeceğim."

24

İki Sepet İncir

1 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin'le Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileri Yeruşalim'den Babil'e
sürdükten sonra, RAB bana tapınağının önüne konmuş iki sepet incir gösterdi.
2 Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı; ötekindeyse çok
kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı.
3 RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye sordu.
"İncir" diye yanıtladım, "İyi incirler çok iyi, öbürleriyse çok kötü, yenmeyecek
kadar çürük."
4 Bunun üzerine RAB bana şöyle seslendi: 5 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki,
'Buradan Kildan ülkesine sürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım. 6 İyilik bulmaları için onları gözetecek, bu ülkeye geri
getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım; onları dikeceğim, kökünden
sökmeyeceğim. 7 Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara.
Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün
yürekleriyle bana dönecekler.
8 " 'Ama Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini, Yeruşalim'den sağ çıkıp da
bu ülkede ya da Mısır'da yaşayanları yenmeyecek kadar çürük incir gibi

24:1 2Kr.24:12-16; 2Ta.36:10

yapacağım' diyor RAB, 9 'Onları bütün ülkelerin gözünde iğrenç, korkunç bir
duruma düşüreceğim. Onları sürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak,
alaya alınacak, lanetlenecekler. 10 Kendilerine ve atalarına verdiğim toprak-
tan yok olana dek üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık salacağım.' "

25

Yetmiş Yıl Sürgünlük

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminin dördüncü yılında, RAB
Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremya'ya seslendi. Nebukadnessar'ın Babil
Kralı oluşunun birinci yılıydı bu. 2 Peygamber Yeremya Yahuda halkına ve
Yeruşalim'de yaşayanlara RAB'bin sözünü aktararak şöyle dedi: 3 Yirmi üç yıldır,
Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın döneminin on üçüncü yılından bugüne dek,
RAB bana sesleniyor. Ben de RAB'bin sözünü defalarca size aktardım, ama
dinlemediniz.
4 RAB peygamber kullarını defalarca size gönderdi, ama dinlemediniz,
kulak asmadınız. 5 Sizi uyardılar, "Şimdi herkes kötü yolundan, kötü
işlerinden dönsün ki, RAB'bin sonsuza dek size ve atalarınıza verdiği toprakta
yaşayasınız" dediler, 6 "Kulluk etmek, tapınmak için başka ilahların ardınca
gitmeyin; elinizle yaptığınız putlarla beni öfkelendirmeyin ki, ben de size zarar
vermeyeyim."
7 "Ama beni dinlemediniz" diyor RAB, "Sonuç olarak elinizle yaptığınız
putlarla beni öfkelendirip kendinizi zarara soktunuz."
8 Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Madem sözlerimi dinlemedi-
niz, 9 ben de bütün kuzeydeki halkları ve kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı
çağırtacağım" diyor RAB, "Onları bu ülkeye de burada yaşayanlarla çevresindeki
bütün uluslara da karşı getireceğim. Bu halkı tamamen yok edeceğim,
ülkelerini dehşet ve alay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğim. 10
Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değirmen taşlarının sesini, kandil
ışığını onlardan uzaklaştıracağım. 11 Bütün ülke bir virane, dehşet verici bir
yer olacak. Bu uluslar Babil Kralı'na yetmiş yıl kulluk edecekler.
12 "Ama yetmiş yıl dolunca" diyor RAB, "Suçları yüzünden Babil Kralı'yla
ulusunu, Kildan ülkesini cezalandıracak, sonsuz bir viranelik haline getire-
ceğim. 13 O ülke için söylediklerimin hepsini, Yeremya'nın uluslara ettiği bu
kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ülkenin başına getireceğim. 14 Pek
çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek. Yaptıklarına ve ellerinden çıkan
işe göre karşılık vereceğim onlara."

Rab'bin Öfke Kâsesi

15 İsrail'in Tanrısı RAB bana şöyle dedi: "Elimdeki öfke şarabıyla dolu kâseyi al,
seni göndereceğim bütün uluslara içir. 16 Şarabı içince sendeleyecek, üzerlerine
göndereceğim kılıç yüzünden çıldıracaklar."
17 Böylece kâseyi RAB'bin elinden alıp beni gönderdiği bütün uluslara içirdim:
18 Bugün olduğu gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar
diye Yeruşalim'e, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine; 19 Firavunla
görevlilerine, önderlerine ve halkına, 20 Mısır'da yaşayan bütün yabancılara;
Ûs krallarına, Filist krallarına –Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a, Aşdot'tan sağ
kalanlara– 21 Edom'a, Moav'a, Ammon'a; 22 bütün Sur ve Sayda krallarına,
deniz aşırı ülkelerin krallarına; 23 Dedan'a, Tema'ya, Bûz'a, zülüflerini* kesen

---

25:1 2Kr.24:1; 2Ta.36:5-7; Dan.1:1-2 **25:10** Yer.7:34; 16:9; Va.18:22-23 **25:11** 2Ta.36:21; Yer.29:10; Dan.9:2 * **25:23** "Zülüflerini" ya da "Sakallarının uçlarını".

bütün halklara; 24 Arabistan krallarına, çölde yaşayan yabancı halkın kral-
larına; 25 Zimri, Elam, Med krallarına; 26 sırasıyla uzak yakın bütün kuzey
krallarına, yeryüzündeki bütün ulusların krallarına içirdim. Hepsinden sonra
Şeşak† Kralı da içecektir.
27 "Sonra onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
Üzerinize salacağım kılıç yüzünden sarhoş olana dek için, kusun, düşüp kalk-
mayın.' 28 Eğer kâseyi elinden alır, içmek istemezlerse, de ki, 'Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz! 29 Bana ait olan kentin üzerine felaket
getirmeye başlıyorum. Cezasız kalacağınızı mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız
bırakmayacağım. İşte dünyada yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağırıyorum. Her
Şeye Egemen RAB böyle diyor.'
30 "Bütün bu peygamberlik sözlerini onlara ilet:
" 'Yükseklerden kükreyecek RAB,
Kutsal konutundan gürleyecek,
Ağılına şiddetle kükreyecek.
Dünyada yaşayanların tümüne
Üzüm ezenler gibi bağıracak.
31 Gürültü yeryüzünün dört yanında yankılanacak.
Çünkü RAB uluslara dava açacak;
Herkesi yargılayacak
Ve kötüleri kılıca teslim edecek' " diyor RAB.

32 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
"İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor!
Dünyanın dört bucağından büyük kasırga kopuyor."
33 O gün RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülenlerle dolduracak. Onlar
için yas tutulmayacak, toplanıp gömülmeyecekler. Toprağın üzerinde gübre gibi
kalacaklar.
34 Haykırın, ey çobanlar,
Acı acı bağırın!
Toprakta yuvarlanın, ey sürü başları!
Çünkü boğazlanma zamanınız doldu,
Değerli bir kap gibi düşüp parçalanacaksınız.
35 Çobanlar kaçamayacak,
Sürü başları kurtulamayacak!
36 Duy çobanların haykırışını,
Sürü başlarının bağırışını!
RAB onların otlaklarını yok ediyor.
37 RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden
Güvenlikte oldukları ağıllar yok oldu.
38 İnini terk eden genç aslan gibi,
RAB inini bıraktı.
Zorbanın kılıcı
Ve RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden
Ülkeleri viraneye döndü.

26

Halk Yeremya'nın Öldürülmesini İstiyor

† **25:26** "Şeşak": Babil'i simgeleyen şifreli bir söz. **25:30** Yoe.3:16; Amo.1:2

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında RAB şöyle
seslendi: 2 "RAB diyor ki, RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda dur, tapınmak için
Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurduğum her şeyi
tek söz eksiltmeden onlara bildir. 3 Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O
zaman ben de yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım
felaketten vazgeçerim. 4 Onlara de ki, 'RAB şöyle diyor: Size verdiğim
yasa uyarınca yürümez, beni dinlemez, 5 size defalarca gönderdiğim kullarım
peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsunuz, 6 bu
tapınağa Şilo'dakine yaptığımın aynısını yapar, bu kenti bütün dünya ulusları
arasında lanetlik ederim.' "
7 Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremya'nın RAB'bin Tapınağı'nda
söylediği bu sözleri duydular. 8 Yeremya Tanrı'nın halka iletmesini buyurduğu
sözleri bitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, "Ölmen
gerek!" dediler, 9 "Neden bu tapınak Şilo'daki gibi olacak, bu kent de içinde
kimsenin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RAB'bin adıyla peygam-
berlik ediyorsun?" Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nda Yeremya'nın çevresinde
toplanmıştı.
10 Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RAB'bin Tapınağı'na
gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar. 11 Bunun üzerine kâhinlerle
peygamberler, önderlere ve halka, "Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı"
dediler, "Çünkü bu kente karşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla
işittiniz bunu."
12 Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, "Bu tapınağa ve kente karşı
işittiğiniz peygamberlik sözlerini iletmem için beni RAB gönderdi" dedi,
13 "Şimdi yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrınız RAB'bin sözüne kulak
verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediği felaketten vazgeçecek.
14 Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olan neyse, bana öyle
yapın. 15 Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, siz de bu kent ve
içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanını dökmekten sorumlu tutulacaksınız.
Çünkü bütün bu sözleri bildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi."
16 Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere, "Bu adam ölüm
cezasına çarptırılmamalı" dediler, "Çünkü bizimle Tanrımız RAB'bin adına
konuştu."
17 Halkın ileri gelenlerinden birkaçı öne çıkıp orada toplanmış halka, 18
"Moreşetli Mika Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberlik etti" dediler,
"Yahuda halkına dedi ki, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor,
" 'Siyon tarla gibi sürülecek,
Taş yığınına dönecek Yeruşalim,
Tapınağın kurulduğu dağ
Çalılarla kaplanacak.'
19 "Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onu öldürdü mü?
Bunun yerine Hizkiya RAB'den korkarak O'nun lütfunu diledi. RAB de onlara
bildirdiği felaketten vazgeçti. Bizse, üzerimize büyük bir yıkım getirmek
üzereyiz."

Kral Yehoyakim Uriya'yı Öldürüyor

20 Kiryat-Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik eden bir adam
daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RAB'bin adına bu kente ve ülkeye karşı
peygamberlik etti. 21 Kral Yehoyakim'le askerleri ve komutanları Uriya'nın
sözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriya korkuya

26:1 2Kr.23:36-24:6; 2Ta.36:5-7 **26:6** Yşu.18:1; Mez.78:60; Yer.7:12-14 **26:18** Mik.3:12

kapılarak kaçıp Mısır'a gitti. 22 Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden
adamlarını –Akbor oğlu Elnatan'la başkalarını– Mısır'a gönderdi. 23 Uriya'yı
Mısır'dan çıkarıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla öldürtüp cese-
dini sıradan halk mezarlığına attırdı.
24 Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremya
öldürülmek üzere halkın eline teslim edilmedi.

27

Yahuda Nebukadnessar'a Veriliyor

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığının başlangıcında RAB Yere-
mya'ya seslendi: 2 RAB bana dedi ki, "Kendine sırımla bağlanmış tahta bir
boyunduruk yap, boynuna geçir. 3 Sonra Yeruşalim'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya
gelen ulaklar aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber
gönder. 4 Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrail'in Tanrısı Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, 'Efendilerinize söyleyin: 5 Yeryüzünü de üstünde yaşayan
insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu
uygun gördüğüm kişiye veririm. 6 Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum
Nebukadnessar'a vereceğim. Yabanıl hayvanları da kulluk etsinler diye ona
vereceğim. 7 Ülkesi için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona,
oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle
edecekler.
8 " 'Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk edip
boyunduruğuna girmezse, o ulusu onun eline teslim edene dek* kılıçla,
kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım, diyor RAB. 9 Size gelince, peygam-
berlerinizi, falcılarınızı, düş görenlerinizi, medyumlarınızı, büyücülerinizi din-
lemeyin! Onlar size, Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz diyorlar. 10 Size
yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu sizi ülkenizden uzaklaştırmak
oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız. 11 Ama Babil Kralı'nın boyunduruğuna
girip ona kulluk eden ulusu kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus
toprağını işleyecek, orada yaşayacak.' "
12 Yahuda Kralı Sidkiya'ya bütün bu sözleri ilettim. Dedim ki, "Boyun-
larınızı Babil Kralı'nın boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkına kulluk
edin ki sağ kalasınız. 13 RAB'bin Babil Kralı'na kulluk etmeyen her ulus için
dediği gibi, niçin sen ve halkın kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden ölesiniz?
14 Size, 'Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz' diyen peygamberlerin sözlerine
kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. 15 'Onları ben
göndermedim' diyor RAB, 'Adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Bu yüzden
sizi de size peygamberlik eden peygamberleri de süreceğim, hepiniz yok
olacaksınız.' "
16 Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: "RAB diyor ki, 'İşte RAB'bin
Tapınağı'nın eşyaları yakında Babil'den geri getirilecek' diyen peygamber-
lerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. 17 Onları
dinlemeyin. Sağ kalmak için Babil Kralı'na kulluk edin. Bu kent neden
viraneye çevrilsin? 18 Eğer bunlar peygamberse ve RAB'bin sözü onlardaysa,
RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda Kralı'nın sarayında ve Yeruşalim'de kalan eşyalar
Babil'e götürülmesin diye Her Şeye Egemen RAB'be yalvarsınlar.
19-20 "Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu
Yehoyakin'i Yahuda ve Yeruşalim soylularıyla birlikte Yeruşalim'den Babil'e
sürdüğünde alıp götürmediği sütunlar, havuz, ayaklıklar ve kentte kalan öbür

27:1 2Kr.24:18-20; 2Ta.36:11-13; Yer.28:1 * **27:8** Targum, Süryanice "Onun eline teslim edene dek", Masoretik metin "Onun eliyle yok edilişi tamamlanana dek".

eşyalar için Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor. 21 Evet, RAB'bin Tapınağı'nda,
Yahuda Kralı'nın sarayında ve Yeruşalim'de kalan eşyalar için İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: 22 'Bunlar Babil'e alınıp götürülecek,
aldıracağım güne dek de orada kalacaklar' diyor RAB, 'O zaman onları alacak,
yeniden buraya yerleştireceğim.' "

28

Sahte Peygamber Hananya

1 Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılının
beşinci ayında Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya RAB'bin Tapınağı'nda
kâhinlerle bütün halkın önünde bana şöyle dedi: 2 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, 'Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım. 3 Babil
Kralı Nebukadnessar'ın buradan alıp Babil'e götürdüğü RAB'bin Tapınağı'na
ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim. 4 Yahuda Kralı Yehoy-
akim oğlu Yehoyakin'le Babil'e sürgüne giden bütün Yahudalılar'ı buraya geri
getireceğim' diyor RAB, 'Çünkü Babil Kralı'nın boyunduruğunu kıracağım.' "
5 Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RAB'bin Tapınağı'ndaki
halkın önünde Peygamber Hananya'yı yanıtladı. 6 Yeremya şöyle dedi: "Amin!
RAB aynısını yapsın! RAB, tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babil'den
buraya geri getirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsin! 7 Yalnız
şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözü dinle: 8 Çok önce, benden de senden
de önce yaşamış peygamberler birçok ülke ve büyük krallığın başına savaş,
felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler. 9 Ancak esenlik
olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RAB'bin
gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır."
10 Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boynun-
dan boyunduruğu çıkarıp kırdı. 11 Sonra halkın önünde şöyle dedi: "RAB
diyor ki, 'Babil Kralı Nebukadnessar'ın bütün ulusların boynuna taktığı
boyunduruğu iki yıl içinde işte böyle kıracağım.' "
Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti.
12 Peygamber Hananya Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyun-
duruğu kırdıktan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 13 "Git, Hananya'ya
de ki, 'RAB şöyle diyor: Sen tahtadan yapılmış boyunduruğu kırdın, ama
yerine demir boyunduruk yapacaksın! 14 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk etmeleri için bütün
bu ulusların boynuna demir boyunduruk geçirdim, ona kulluk edecekler.
Yabanıl hayvanları da onun denetimine vereceğim.' "
15 Peygamber Yeremya Peygamber Hananya'ya, "Dinle, ey Hananya!"
dedi, "Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırdın. 16 Bu
nedenle RAB diyor ki, 'Seni yeryüzünden silip atacağım. Bu yıl öleceksin.
Çünkü halkı RAB'be karşı kışkırttın.' "
17 Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

29

Sürgündekilere Mektup

1 Peygamber Yeremya'nın sürgünde sağ kalan halkın ileri gelenlerine,
kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessar'ın Yeruşalim'den Babil'e sürdüğü
bütün halka Yeruşalim'den gönderdiği mektubun metni aşağıda yazılıdır. 2 Bu
mektup Kral Yehoyakin'in, ana kraliçenin, saray görevlilerinin, Yahuda ve

29:1 2Kr.24:12-16; 2Ta.36:10

Yeruşalim önderlerinin, zanaatçılarla demircilerin Yeruşalim'den sürgüne gitmelerinden sonra, 3 Yahuda Kralı Sidkiya'nın Babil Kralı Nebukadnessar'a gönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi:

4 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yeruşalim'den Babil'e sürdüğü
herkese şöyle diyor: 5 "Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü
yiyin. 6 Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı
evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın.
7 Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uğraşın. O kent için RAB'be dua
edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır." 8 Evet, İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB diyor ki, "Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın.
Düş görmeye özendirdiğiniz kişilere kulak asmayın. 9 Çünkü onlar adımı
kullanarak size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim."
RAB böyle diyor.

10 RAB diyor ki, "Babil'de yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek,
buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım. 11 Çünkü sizin
için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil,
size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar. 12 O zaman
beni çağıracak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim. 13 Beni
arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız. 14 Kendimi
size buldurtacağım" diyor RAB. "Sizi eski gönencinize kavuşturacağım. Sizi
sürdüğüm bütün yerlerden ve uluslardan toplayacağım" diyor RAB. "Ve sizi
sürgün ettiğim yerden geri getireceğim."

15 Madem, "RAB bizim için Babil'de peygamberler çıkardı" diyorsunuz,
16 Davut'un tahtında oturan kral, bu kentte kalan halk ve sizinle sürgüne
gitmeyen yurttaşlarınız için RAB şöyle diyor. 17 Evet, Her Şeye Egemen
RAB diyor ki, "Üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık göndereceğim. Onları yenilmeyecek kadar çürük, bozuk incir gibi edeceğim. 18 Kılıçla,
kıtlıkla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim. Yeryüzündeki bütün krallıklara
dehşet saçacak, kendilerini sürdüğüm bütün ülkeler arasında lanetlenecek,
dehşet ve alay konusu olacak, aşağılanacaklar. 19 Çünkü sözlerime kulak
asmadılar" diyor RAB. "Kullarım peygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca gönderdim, ama dinlemediniz." RAB böyle diyor. 20 Bunun için,
ey sizler, Yeruşalim'den Babil'e gönderdiğim sürgünler, RAB'bin sözüne kulak
verin! 21 Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu
Ahav'la Maaseya oğlu Sidkiya için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB
diyor ki, "Onları Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline teslim edeceğim,
gözünüzün önünde ikisini de öldürecek. 22 Onlardan ötürü Babil'deki bütün
Yahuda sürgünleri, 'RAB seni Babil Kralı'nın diri diri yaktırdığı Sidkiya ve
Ahav'la aynı duruma düşürsün' diye lanet edecek. 23 Çünkü İsrail'de çirkin
şeyler yaptılar; komşularının karılarıyla zina ettiler, onlara buyurmadığım
halde adımla yalan sözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanığım" diyor
RAB.

Şemaya'ya Bildiri

24 Nehelamlı Şemaya'ya diyeceksin ki, 25 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor: Sen Yeruşalim halkına, Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yla bütün
öbür kâhinlere kendi adına mektuplar göndererek şöyle yazmıştın:

26 " 'RAB tapınağın sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhin atadı.
Peygamber gibi davranan her deliyi tomruğa, demir boyunduruğa vurmak
görevindir. 27 Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden Anatotlu

29:10 2Ta.36:21; Yer.25:11; Dan.9:2 **29:13** Yas.4:29

Yeremya'yı neden azarlamadın? 28 Çünkü Yeremya biz Babil'dekilere şu
haberi gönderdi: Sürgün uzun olacak. Onun için evler yapıp içinde oturun;
bahçe dikip ürününü yiyin.' "
29 Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremya'ya okuyunca, 30 RAB Yere-
mya'ya şöyle seslendi: 31 "Bütün sürgünlere şu haberi gönder: 'Nehelamlı
Şemaya için RAB diyor ki: Madem ben göndermediğim halde Şemaya peygam-
berlik edip sizleri yalana inandırdı, 32 ben de Nehelamlı Şemaya'yı ve bütün
soyunu cezalandıracağım: Bu halkın arasında soyundan kimse sağ kalmaya-
cak, halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek, diyor RAB. Çünkü o halkı bana
karşı kışkırttı.' "

30

İsrail Yenilenecek

1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Sana
bildirdiğim bütün sözleri bir kitaba yaz. 3 İşte halkım İsrail'i ve Yahuda'yı eski
gönençlerine kavuşturacağım günler yaklaşıyor' diyor RAB, 'Onları atalarına
verdiğim topraklara geri getireceğim, orayı yurt edinecekler' diyor RAB."
4 İsrail ve Yahuda için RAB'bin bildirdiği sözler şunlardır:
5 "RAB diyor ki,
'Korku sesi duyduk,
Esenlik değil, dehşet sesi.
6 Sorun da görün:
Erkek, çocuk doğurur mu?
Öyleyse neden doğuran kadın gibi
Her erkeğin ellerini belinde görüyorum?
Neden her yüz solmuş?
7 Ah, ne korkunç gün!
Onun gibisi olmayacak.
Yakup soyu için sıkıntı dönemi olacak,
Yine de sıkıntıdan kurtulacak.

8 " 'O gün' diyor Her Şeye Egemen RAB,
'Boyunlarındaki boyunduruğu kıracak,
Bağlarını koparacağım.
Bundan böyle yabancılar onları
Kendilerine köle etmeyecekler.
9 Onun yerine Tanrıları RAB'be
Ve başlarına atayacağım kralları Davut'a
Kulluk edecekler.

10 " 'Korkma, ey kulum Yakup,
Yılma, ey İsrail' diyor RAB.
'Çünkü seni uzak yerlerden,
Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım.
Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak,
Kimse onu korkutmayacak.
11 Çünkü ben seninleyim,
Seni kurtaracağım' diyor RAB.
'Seni aralarına dağıttığım bütün ulusları
Tümüyle yok etsem de,

30:10 Yer.46:27-28

Seni büsbütün yok etmeyecek,
Adaletle yola getirecek,
Hiç cezasız bırakmayacağım.’

12 “RAB diyor ki,
‘Senin yaran şifa bulmaz,
Beren iyileşmez.
13 Davanı görecek kimse yok,
Yaran umarsız, şifa bulmaz.
14 Bütün oynaşların unuttu seni,
Arayıp sormuyorlar.
Seni düşman vururcasına vurdum,
Acımasızca cezalandırdım.
Çünkü suçun çok,
Günahların sayısız.
15 Neden haykırıyorsun yarandan ötürü?
Yaran şifa bulmaz.
Suçlarının çokluğu ve sayısız günahın yüzünden
Getirdim bunları başına.
16 Ama seni yiyenlerin hepsi yem olacak,
Bütün düşmanların sürgüne gidecek.
Seni soyanlar soyulacak,
Yağmalayanlar yağmalanacak.
17 Ama ben seni sağlığına kavuşturacak,
Yaralarını iyileştireceğim’ diyor RAB,
‘Çünkü Siyon itilmiş,
Onu arayan soran yok diyorlar.’

18 “RAB diyor ki,
‘Yakup'un çadırlarını eski gönencine kavuşturacağım,
Konutlarına acıyacağım.
Yeruşalim höyük üzerinde yeniden kurulacak,
Saray kendi yerinde duracak.
19 Oralardan şükran ve sevinç sesleri duyulacak.
Sayılarını çoğaltacağım, azalmayacaklar,
Onları onurlandıracağım, küçümsenmeyecekler.
20 Çocukları eskisi gibi olacak,
Toplulukları önümde sağlam duracak;
Onlara baskı yapanların hepsini cezalandıracağım.
21 Önderleri kendilerinden biri olacak,
Yöneticileri kendi aralarından çıkacak.
Onu kendime yaklaştıracağım,
Bana yaklaşacak.
Kim canı pahasına yaklaşabilir bana?’ diyor RAB.

22 “ ‘Böylece siz benim halkım olacaksınız,
Ben de sizin Tanrınız olacağım.’
23 İşte RAB'bin fırtınası öfkeyle kopacak,
Şiddetli kasırgası kötülerin başında patlayacak.
24 Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek,
RAB'bin kızgın öfkesi dinmeyecek.
Son günlerde bunu anlayacaksınız.”

31

İsrail Halkı Yurduna Dönüyor

1 “O zaman” diyor RAB, “Bütün İsrail boylarının Tanrısı olacağım, onlar da
benim halkım olacaklar.”
2 RAB diyor ki,
“Kılıçtan kaçıp kurtulan halk çölde lütuf buldu.
Ben İsrail'i rahata kavuşturmaya gelirken,
3 Ona uzaktan görünüp şöyle dedim:
Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim,
Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.
4 Seni yeniden bina edeceğim,
Yeniden bina edileceksin, ey erden kız İsrail!
Yine teflerini alacak,
Sevinçle coşup oynayanlara katılacaksın.
5 Samiriye dağlarında yine bağ dikeceksin;
Bağ dikenler üzümünü yiyecekler.
6 Efrayim'in dağlık bölgesindeki bekçilerin,
‘Haydi, Siyon'a, Tanrımız RAB'be çıkalım’
Diye bağıracakları bir gün var.”

7 RAB diyor ki,
“Yakup için sevinçle haykırın!
Ulusların başı olan için bağırın!
Övgülerinizi duyurun!
‘Ya RAB, halkını, İsrail'den sağ kalanları kurtar’ deyin.
8 İşte, onları kuzey ülkesinden
Geri getirmek üzereyim;
Onları dünyanın dört bucağından toplayacağım.
Aralarında kör, topal,
Gebe kadın da, doğuran kadın da olacak.
Büyük bir topluluk olarak buraya dönecekler.
9 Ağlaya ağlaya gelecekler,
Benden yardım dileyenleri geri getireceğim.
Akarsular boyunca tökezlemeyecekleri
Düz bir yolda yürüteceğim onları.
Çünkü ben İsrail'in babasıyım,
Efrayim de ilk oğlumdur.

10 “RAB'bin sözünü dinleyin, ey uluslar!
Uzaktaki kıyılara duyurun:
‘İsrail'i dağıtan onu toplayacak,
Sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu’ deyin.
11 Çünkü RAB Yakup'u kurtaracak,
Onu kendisinden güçlü olanın elinden özgür kılacak.
12 Siyon'un yüksek tepelerine gelip
Sevinçle haykıracaklar.
RAB'bin verdiği iyilikler karşısında
–Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı,
Davar ve sığır yavruları karşısında–
Yüzleri sevinçle parlayacak.

Sulanmış bahçe gibi olacak,
Bir daha solmayacaklar.
13 O zaman erden kızlar, genç yaşlı erkekler
Hep birlikte oynayıp sevinecek.
Yaslarını coşkuya çevirecek,
Üzüntülerini avutup onları sevindireceğim.
14 Kâhinleri bol yiyecekle doyuracağım,
Halkım iyiliklerimle doyacak" diyor RAB.

15 RAB diyor ki,
"Rama'da bir ses duyuldu,
Ağlayış ve acı feryat sesleri!
Çocukları için ağlayan Rahel avutulmak istemiyor.
Çünkü onlar yok artık!"
16 RAB diyor ki,
"Sesini ağlamaktan,
Gözlerini yaş dökmekten alıkoy.
Çünkü verdiğin emek ödüllendirilecek" diyor RAB.
"Halkım düşman ülkesinden geri dönecek.
17 Geleceğin için umut var" diyor RAB.
"Çocukların yurtlarına dönecekler.

18 "Efrayim'in inlemelerini kuşkusuz duydum:
'Beni eğitilmemiş dana gibi yola getirdin
Ve yola geldim.
Beni geri getir, döneyim.
Çünkü RAB Tanrım sensin.
19 Yanlış yola saptıktan sonra pişman oldum.
Aklım başıma gelince bağrımı dövdüm.
Gençliğimdeki ayıplarımdan utandım,
Rezil oldum.'

20 "Efrayim değerli oğlum değil mi?
Hoşnut olduğum çocuk değil mi?
Kendisi için ne dersem diyeyim,
Onu hiç unutmuyorum.
Bu yüzden yüreğim sızlıyor,
Çok acıyorum ona" diyor RAB.
21 "Kendin için yol işaretleri koy,
Direkler dik.
Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün.
Geri dön, ey erden kız İsrail, kentlerine dön!
22 Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönek kız?
RAB dünyada yeni bir şey yarattı:
Kadın erkeği koruyacak."
23 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Yahuda ve kentlerindeki halkı eski gönençlerine kavuşturduğum zaman yine şu sözleri söyleyecekler:
'RAB sizi kutsasın,
Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ!'

31:15 Mat.2:18 **31:15** Yar.35:16-19

24 Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan çobanlar Yahuda'da ve kentlerinde birlikte
yaşayacak. 25 Yorgun cana kana kana içirecek, bitkin canı doyuracağım."
26 Bunun üzerine uyanıp baktım. Uykum bana tatlı geldi.
27 "İsrail ve Yahuda'da insan ve hayvan tohumu ekeceğim günler yaklaşıyor"
diyor RAB, 28 "Kökünden söküp yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yıkıma
uğratmak için onları nasıl gözledimse, kurup dikmek için de gözleyeceğim" diyor
RAB. 29 "O günler insanlar artık,
'Babalar koruk yedi,
Çocukların dişleri kamaştı'
demeyecekler. 30 Herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyenin dişleri
kamaşacak.
31 "İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor" diyor RAB,
32 "Atalarını Mısır'dan çıkarmak için
Ellerinden tuttuğum gün
Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek.
Onların kocası* olmama karşın,
Bozdular o antlaşmamı" diyor RAB.
33 "Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla
Yapacağım antlaşma şudur" diyor RAB,
"Yasamı içlerine yerleştirecek,
Yüreklerine yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.
34 Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini,
'RAB'bi tanıyın' diye eğitmeyecek.
Çünkü küçük büyük hepsi
Tanıyacak beni" diyor RAB.
"Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
Günahlarını artık anmayacağım."
35 Gündüz ışık olsun diye güneşi sağlayan,
Gece ışık olsun diye ayı, yıldızları düzene koyan,
Dalgaları kükresin diye denizi kabartan RAB
–O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir– diyor ki,
36 "Eğer kurulan bu düzen önümden kalkarsa,
İsrail soyu sonsuza dek
Önümde ulus olmaktan çıkar" diyor RAB.
37 RAB şöyle diyor:
"Gökler ölçülebilse,
Dünyanın temelleri incelenip anlaşılabilse,
İsrail soyunu bütün yaptıkları yüzünden
Reddederim" diyor RAB.
38 "Yeruşalim Kenti'nin Hananel Kulesi'nden Köşe Kapısı'na dek benim için
yeniden kurulacağı günler geliyor" diyor RAB, 39 "Ölçü ipi oradan Garev
Tepesi'ne doğru uzayıp Goa'ya dönecek. 40 Ölülerle küllerin atıldığı bütün
vadi, Kidron Vadisi'ne dek uzanan tarlalar, doğuda At Kapısı'nın köşesine dek
RAB için kutsal olacak. Kent bir daha kökünden sökülmeyecek, sonsuza dek
yıkılmayacak."

31:29 Hez.18:2 **31:31** İbr.8:8-12 **31:31** Mat.26:28; Mar.14:24; Luk.22:20; 1Ko.11:25; 2Ko.3:6

* **31:32** "Kocası" ya da "Efendisi". **31:33** İbr.10:16-17

32

Yeremya Tarla Satın Alıyor

1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu, Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında
RAB Yeremya'ya seslendi. 2 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalim'i
kuşatmaktaydı. Peygamber Yeremya Yahuda Kralı'nın sarayındaki muhafız
avlusunda tutukluydu. 3 Yahuda Kralı Sidkiya onu orada tutuklatmıştı. "Ne-
den böyle peygamberlik ediyorsun?" demişti, "Sen diyorsun ki, 'RAB şöyle
diyor: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim, onu ele geçirecek.
4 Yahuda Kralı Sidkiya Kildaniler'in* elinden kaçıp kurtulamayacak, kesin-
likle Babil Kralı'nın eline teslim edilecek; onunla yüzyüze konuşacak, onu
gözleriyle görecek. 5 Sidkiya Babil'e götürülecek, ben onunla ilgilenene dek
orada kalacak, Kildaniler'le savaşsanız bile başarılı olamayacaksınız diyor
RAB.' "
6 Yeremya, "RAB bana şöyle seslendi" diye yanıtladı, 7 "Amcan Şallum oğlu
Hanamel sana gelip, 'Anatot'taki tarlamı satın al. Çünkü en yakın akrabam
olarak tarlayı satın alma hakkı senindir' diyecek.
8 "Sonra RAB'bin sözü uyarınca amcamın oğlu Hanamel muhafız avlusunda
yanıma gelip, 'Benyamin bölgesinde, Anatot'taki tarlamı satın al' dedi, 'Çünkü
miras hakkı da en yakın akrabalık hakkı da senindir. Onu kendin için satın
al.'
"O zaman RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladım. 9 Böylece Anatot'taki
tarlayı amcamın oğlu Hanamel'den satın aldım. Tarlaya karşılık kendisine
on yedi şekel* gümüş tartıp ödedim. 10 Satış belgesini çağırdığım tanıkların
önünde imzalayıp mühürledim, gümüşü terazide tarttım. 11 Satış belgesini –
kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık sözleşme belgesini– aldım.
12 Amcamın oğlu Hanamel'in, satış belgesini imzalayan tanıkların ve muhafız
avlusunda oturan bütün Yahudiler'in gözü önünde satış belgesini Mahseya
oğlu Neriya oğlu Baruk'a verdim.
13 "Hepsinin gözü önünde Baruk'a şu buyrukları verdim: 14 'İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satış belgesini –mühürlenmiş, açık olanını–
al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy. 15 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye
Egemen RAB söz veriyor, bu ülkede yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak'
diyor.
16 "Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruk'a verdikten sonra RAB'be
şöyle yakardım:
17 "Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın. Yapa-
mayacağın hiçbir şey yok. 18 Binlerce insana† sevgi gösterir, ama babaların
işlediği günahların karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlü Tanrı!
Her Şeye Egemen RAB'dir senin adın. 19 Tasarıların ne büyük, işlerin ne
güçlü! Gözlerin insanların bütün yaptıklarına açıktır. Herkese davranışlarına,
yaptıklarının sonucuna göre karşılığını verirsin. 20 Sen ki, Mısır'da, İsrail'de,
bütün insanlar arasında bugüne dek mucizeler, harikalar yarattın. Bugün
olduğu gibi ün kazandın. 21 Halkın İsrail'i belirtilerle, şaşılası işlerle, güçlü,
kudretli elinle, büyük korku saçarak Mısır'dan çıkardın. 22 Atalarına vereceğine
ant içtiğin bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi onlara verdin. 23 Gelip
ülkeyi mülk edindiler, ama senin sözünü dinlemediler, Kutsal Yasan uyarınca
yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden
bütün bu felaketleri getirdin başlarına.

32:1 2Kr.25:1-7 * **32:9** "On yedi şekel": Yaklaşık 200 gr. † **32:18** "İnsana" ya da "Kuşağa".

24 “İşte, kenti ele geçirmek için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç, kıtlık, salgın
hastalık yüzünden kent saldıran Kildaniler'e teslim edilecek. Söylediklerin
yerine geldi, sen de görüyorsun! 25 Yine de, Egemen RAB, kent Kildaniler'e
teslim edileceği halde sen bana, ‘Tarlayı çağırdığın tanıklar önünde gümüşle
satın al’ dedin.”
26 Bunun üzerine RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 27 “Bütün insanlığın
Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey? 28 Bu yüzden RAB
diyor ki: Bak, bu kenti Kildaniler'le Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline
vermek üzereyim; onu ele geçirsin. 29 Kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe
verecekler. Kenti de damlarında Baal'ın* onuruna buhur yakıp başka ilahlara
dökmelik sunular sunarak beni öfkelendirdikleri evleri de yakacaklar.
30 “Çünkü İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hep gözümde kötü
olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıyla beni sürekli öfkelendiriyor,
diyor RAB. 31 Evet, bu kent kurulduğundan bu yana beni öyle öfkelendirdi,
kızdırdı ki onu önümden söküp atacağım. 32 Çünkü İsrail ve Yahuda
halklarının –kendilerinin, kralların, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamber-
lerinin, Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanların– beni öfkelendirmek için yaptıkları
kötülüklerin haddi hesabı yok. 33 Bana yüzlerini değil, sırtlarını çevirdiler. On-
ları defalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola gelmediler. 34 Bana ait
olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler. 35 Ben-Hinnom
Vadisi'nde ilah Molek'e* sunu olarak oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek
için Baal'ın tapınma yerlerini kurdular. Böyle iğrenç şeyler yaparak Yahuda'yı
günaha sürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan geçirdim.
36 “Siz bu kent için, ‘Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla Babil Kralı'nın eline
veriliyor’ diyorsunuz. Ama şimdi İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: 37 Kızgınlıkla,
gazapla, büyük öfkeyle onları sürdüğüm ülkelerden hepsini toplayacağım. On-
ları buraya geri getirip güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. 38 Onlar
benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. 39 Tek bir yürek, tek bir
yaşam tarzı vereceğim onlara; gerek kendilerinin gerekse çocuklarının iyiliği
için benden hep korksunlar. 40 Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara
iyilik etmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmasınlar diye yüreklerine Tanrı
korkusu salacağım. 41 Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten
bütün yüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede dikeceğim.
42 “RAB diyor ki: Bu halkın başına bütün bu büyük felaketleri nasıl getirdiy-
sem, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de öyle sağlayacağım. 43 Sizlerin,
‘Viran olmuş, insansız, hayvansız, Kildaniler'in eline verilmiş’ dediğiniz
bu ülkede yine tarlalar satın alınacak. 44 Benyamin bölgesinde, Yeruşalim
çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve
Negev'in kentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satış belgeleri tanıkların
önünde imzalanıp mühürlenecek. Çünkü eski gönençlerine kavuşturacağım
onları” diyor RAB.

33

Yeniden Toparlanma Umudu

1 Yeremya muhafız avlusunda tutukluyken, RAB ona ikinci kez seslendi:
2 “Dünyayı yaratan, yerini alsın diye ona biçim veren, adı RAB olan şöyle
diyor: 3 ‘Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri
sana bildireyim.’ 4 Kuşatma rampalarına, kılıca karşı siper olsun diye bu

32:28 2Kr.25:1-11; 2Ta.36:17-21 **32:34** 2Kr.23:10; Yer.7:30-31; 19:1-6 **32:35** Lev.18:21 **32:35** 2Kr.23:10; Yer.7:31

kentin yıkılmış olan evleriyle Yahuda krallarının sarayları için İsrail'in Tanrısı
RAB şöyle diyor: 5 'Kildaniler* savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıkla vurduğum
insanların cesetleriyle doldurmak üzere gelecekler. O insanlar ki, yaptıkları
kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim.
6 " 'Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa kavuşturacağım. Halkına şifa verecek,
bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım. 7 Yahuda'yı ve İsrail'i
eski gönencine kavuşturacak, önceden olduğu gibi bina edeceğim. 8 Onları bana
karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları
da isyanlarını da bağışlayacağım. 9 Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent
benim için sevinç, övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yeruşalim halkına
yaptığım iyilikleri, sağladığım gönenci duyunca, korkuya kapılıp titreyecek-
ler.'
10-11 "RAB şöyle diyor: 'Bu kent viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış
diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız, hayvansız Yahuda kent-
lerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç ve neşe sesi, gelin güvey sesi, RAB'bin
Tapınağı'na şükran sunuları getirenlerin sesi yine duyulacak:
'Her Şeye Egemen RAB'be şükredin,
Çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.
Çünkü ülkeyi eski gönencine kavuşturacağım' diyor RAB.
12 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Viran olmuş, insansız, hayvansız
kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanların sürülerini dinlendireceği
otlaklar olacak yeniden. 13 Dağlık bölgede, Şefela, Negev, Benyamin
bölgesindeki kentlerde, Yeruşalim'in çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde
çoban değneğinin altından geçen sürüler olacak' diyor RAB.
14 " 'İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerine getireceğim günler
geliyor' diyor RAB.
15 " 'O günlerde, o zamanda,
Davut için doğru bir dal† yetiştireceğim;
Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.
16 O günlerde Yahuda kurtulacak,
Yeruşalim güvenlik içinde yaşayacak.
O, Yahve sidkenu‡ adıyla anılacak.'
17 RAB şöyle diyor: 'İsrail tahtı üzerinde oturan Davut soyunun ardı arkası
kesilmeyecek. 18 Levili kâhinlerden önümde yakmalık sunu sunacak, tahıl
sunusu yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.' "
19 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 20-21 "RAB diyor ki, 'Eğer belirlenmiş
zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle yaptığım antlaşma
bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık yapsın diye kulum Davut'la
ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle yaptığım antlaşma da ancak o zaman
bozulabilir. 22 Kulum Davut'un soyunu ve bana hizmet eden Levililer'i
sayılamaz gök cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar çoğaltacağım.' "
23 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 24 "Bu halkın, 'RAB seçtiği iki aileyi de
reddetti' dediğini görmüyor musun? Halkımı öyle küçümsüyorlar ki, artık bir
ulus saymıyorlar onu. 25 RAB diyor ki, 'Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp
yerin, göğün kuralların saptamasaydım, 26 Yakup soyuyla kulum Davut'u da

* **33:5** Olası metin "Kildaniler", Masoretik metin "Kildaniler'le". **33:10-11** 1Ta.16:34; 2Ta.5:13; 7:3; Ezr.3:11; Mez.100:5; 106:1; 107:1; 118:1; 136:1 **33:14** Yer.23:5-6 † **33:15** "Dal": Mesih'in adlarından biri. ‡ **33:16** "Yahve sidkenu": "RAB doğruluğumuzdur" anlamına gelir. **33:17** 2Sa.7:12-16; 1Kr.2:4; 1Ta.17:11-14 **33:18** Say.3:5-10

reddeder, Davut'un oğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna krallık
etmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönençlerine kavuşturacak, onlara
acıyacağım.' "

34

Kral Sidkiya'ya Uyarı

1 Babil Kralı Nebukadnessar'la bütün ordusu, krallığı altındaki bütün
uluslarla halklar, Yeruşalim ve çevresindeki kentlere karşı savaşırken RAB
Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Git, Yahuda
Kralı Sidkiya'ya RAB şöyle diyor de: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim
etmek üzereyim, onu ateşe verecek. 3 Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçıp
kurtulamayacaksın; kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim edileceksin.
Babil Kralı'nı gözünle görecek, onunla yüzyüze konuşacaksın. Sonra Babil'e
götürüleceksin.
4 " 'Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, RAB'bin sözünü dinle! RAB senin için
şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin, 5 esenlikle öleceksin. Ataların olan senden
önceki kralların onuruna ateş yaktıkları gibi, senin onuruna da ateş yakıp
senin için ah efendimiz diyerek ağıt tutacaklar. Ben RAB söylüyorum bunu.' "
6 Peygamber Yeremya bütün bunları Yeruşalim'de Yahuda Kralı Sidkiya'ya
söyledi. 7 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalim'e ve Yahuda'nın henüz ele
geçirilmemiş kentlerine –Lakiş'e, Azeka'ya– saldırmaktaydı. Yahuda'da surlu
kent olarak yalnız bunlar kalmıştı.

Kölelere Özgürlük

8 Kral Sidkiya Yeruşalim'deki halkla kölelerin özgürlüğünü ilan eden bir ant-
laşma yaptıktan sonra RAB Yeremya'ya seslendi. 9 Bu antlaşmaya göre herkes
kadın, erkek İbrani kölelerini özgür bırakacak, hiç kimse Yahudi kardeşini
yanında köle olarak tutmayacaktı. 10 Böylece bu antlaşmanın yükümlülüğü
altına giren bütün önderlerle halk kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak
antlaşmaya uydular. Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşmaya
uyarak köleleri özgür bıraktılar. 11 Ama sonra düşüncelerini değiştirerek özgür
bıraktıkları kadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirdiler.
12 Bunun üzerine RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 13 "İsrail'in Tanrısı RAB
diyor ki: Ataralarınızı Mısır'dan, köle oldukları ülkeden çıkardığımda onlarla
bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki, 14 'Size satılıp altı yıl kölelik eden
İbrani kardeşlerinizi yedinci yıl özgür bırakacaksınız.' Ama atalarınız beni din-
lemediler, kulak asmadılar. 15 Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı
yaptınız: Hepiniz İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz. Önümde,
bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma yapmıştınız. 16 Ama
düşüncenizi değiştirerek adıma saygısızlık ettiniz. Kendi isteğinizle özgür
bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi geri alıp zorla köleleştirdiniz.
17 "Bu nedenle RAB diyor ki, İbrani köle kardeşlerinizi, yurttaşlarınızı özgür
bırakmayarak beni dinlemediniz. Şimdi ben size 'özgürlük' –kılıç, kıtlık ve salgın
hastalıkla yok olmanız için 'özgürlük'– ilan edeceğim, diyor RAB. Sizi dünyadaki
bütün krallıklara dehşet verici bir örnek yapacağım. 18-19 Antlaşmamı bozan,
danayı ikiye ayırıp parçaları arasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın
koşullarını yerine getirmeyen bu adamları –Yahuda ve Yeruşalim önderlerini,
saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarının arasından geçen bütün ülke

34:1 2Kr.25:1-11; 2Ta.36:17-21 **34:14** Çık.21:2; Yas.15:12

halkını– 20 can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcı kuşlara,
yabanıl hayvanlara yem olacak.
21 “Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini de can düşmanlarının eline,
üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline teslim edeceğim. 22 Buyruğu ben
vereceğim diyor RAB. Babilliler'i bu kente geri getireceğim. Saldırıp kenti ele
geçirecek, ateşe verecekler. Yahuda kentlerini içinde kimsenin yaşamayacağı
bir viraneye çevireceğim.”

35

Rekavlılar'ın Bağlılık Örneği

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim döneminde RAB Yeremya'ya şöyle
seslendi: 2 “Rekavlılar'ın evine gidip onlarla konuş. Onları RAB'bin
Tapınağı'nın odalarından birine götürüp şarap içir.”
3 Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu Yaazanya'yı, kardeşlerini,
bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin öbür üyelerini yanıma alıp 4 Tanrı adamı
Yigdalya oğlu Hanan'ın oğullarının RAB'bin Tapınağı'ndaki odasına götürdüm.
Bu oda önderlerin odasının bitişiğinde, kapı görevlisi Şallum oğlu Maaseya'nın
odasının üstündeydi. 5 Rekav ailesinin üyelerinin önüne şarap dolu testiler,
kâseler koyarak, “Buyrun, şarap için” dedim.
6 Ne var ki, “Biz şarap içmeyiz” diye karşılık verdiler, “Çünkü atamız Rekav
oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: ‘Siz de soyunuzdan gelenler de asla
şarap içmeyeceksiniz! 7 Ayrıca ev yapmayacak, tohum ekmeyecek, bağ dik-
meyeceksiniz. Böyle şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız.
Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda uzun süre yaşayasınız.’ 8 Atamız Rekav
oğlu Yehonadav'ın bize buyurduğu her şeyi yaptık. Kendimiz de karılarımız,
oğullarımız, kızlarımız da hiç şarap içmedik. 9 İçinde oturmak için evler yap-
madık, bağlar, tarlalar, ekinler edinmedik. 10 Çadırlarda yaşadık; atamız
Yehonadav ne buyurduysa hepsini yaptık. 11 Ama Babil Kralı Nebukadnes-
sar bu ülkeye saldırınca, ‘Haydi, Kildan ve Aram ordusundan kaçmak için
Yeruşalim'e gidelim’ dedik. Bunun için Yeruşalim'de kaldık.”
12 Bundan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 13 “İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: ‘Git, Yahuda halkına ve Yeruşalim'de
yaşayanlara şunları söyle: Sözlerimi dinleyerek hiç ders almayacak mısınız,
diyor RAB. 14 Rekav oğlu Yehonadav, soyuna şarap içmemelerini buyurdu;
buyruğuna uyuldu. Bugüne dek şarap içmediler. Çünkü atalarının buyruğuna
uydular. Bense size defalarca seslendiğim halde beni dinlemediniz.
15 Defalarca size kullarım peygamberleri gönderdim. Kötü yolunuzdan
dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başka ilahların ardınca gidip onlara
tapınmamanız için hepinizi uyardılar. Ancak o zaman size ve atalarınıza
verdiğim toprakta yaşayacaksınız. Ama kulak verip beni dinlemediniz.
16 Rekav oğlu Yehonadav'ın soyu atalarının verdiği buyruğu tuttu, ama bu
halk beni dinlemedi.’
17 “Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘İşte, Yahuda
ve Yeruşalim'de yaşayan herkesin başına sözünü ettiğim her felaketi getirmek
üzereyim. Çünkü onları uyardım, ama dinlemediler; onları çağırdım, ama
yanıt vermediler.’ ”
18 Yeremya Rekav ailesine şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Ege-
men RAB diyor ki, ‘Atanız Yehonadav'ın buyruğuna uydunuz, onun bütün
uyarılarını dikkate aldınız, size buyurduğu her şeyi yaptınız.’ 19 Bunun için

35:1 2Kr.23:36-24:6; 2Ta.36:5-7

İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önümde hizmet edecek olanlar hiçbir zaman eksilmeyecek.' "

36

Kral Yehoyakim Tomarı Yakıyor

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının dördüncü yılında RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2 "Bir tomar al, Yoşiya'nın döneminden bu yana İsrail, Yahuda ve öteki uluslarla ilgili sana söylediğim her şeyi yaz. 3 Belki Yahuda halkı başına getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yolundan döner; ben de suçlarını, günahlarını bağışlarım."

4 Yeremya Neriya oğlu Baruk'u çağırıp RAB'bin kendisine söylediği bütün sözleri tomara yazdırdı. 5 Sonra Baruk'a şu buyruğu verdi: "Ben tutukluyum, RAB'bin Tapınağı'na gidemem. 6 Sen oruç günü RAB'bin Tapınağı'na git. Oradaki halka sana yazdırdığım RAB'bin sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da oku. 7 Belki RAB'be yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü RAB'bin bu halka karşı sözünü ettiği öfke ve kızgınlığı büyüktür." 8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın buyurduğu her şeyi yaptı. RAB'bin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu.

9 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının beşinci yılının dokuzuncu ayı, Yeruşalim'de yaşayan bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yeruşalim'e gelen herkes için RAB'bin önünde oruç ilan edildi. 10 Şafan oğlu Yazman Gemarya'nın yukarı avluda, tapınağın Yeni Kapısı'nın girişindeki odasında Baruk, Yeremya'nın sözlerini tomardan RAB'bin Tapınağı'ndaki bütün halka okudu.

11 Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan okunan RAB'bin sözlerini duyunca, 12 aşağıya inip saraydaki yazman odasına gitti. Bütün önderler orada toplantı halindeydi: Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri. 13 Mikaya Baruk'un halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyi onlara iletti. 14 Bunun üzerine bütün önderler Kuşi oğlu Şelemya oğlu Netanya oğlu Yehudi'yi Baruk'a gönderdiler. Yehudi Baruk'a, "Halka okuduğun tomarı al, gel" dedi. Neriya oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti. 15 Önderler, "Lütfen otur, bize de oku" dediler.

Baruk da tomarı onlara okudu. 16 Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuyla birbirlerine bakıp Baruk'a, "Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek" dediler. 17 Sonra Baruk'a, "Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın? Yeremya mı yazdırdı sana?" diye sordular.

18 Baruk, "Evet" diye yanıtladı, "Bütün bu sözleri o söyledi. Ben de hepsini mürekkeple tomara yazdım."

19 Bunun üzerine Baruk'a, "Git, sen de Yeremya da gizlenin. Nerede olduğunuzu kimse bilmesin" dediler.

20 Tomarı Yazman Elişama'nın odasında bırakıp avluda bulunan kralın yanına gittiler. Ona duydukları her sözü ilettiler. 21 Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudi'yi gönderdi. Yehudi tomarı Yazman Elişama'nın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu. 22 Dokuzuncu aydı, kral kışlık sarayındaydı. Önünde mangalda ateş yanıyordu. 23 Yehudi tomardan üç dört sütun okur okumaz kral yazman çakısıyla onları kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü. 24 Tomardaki sözleri duyan kralla görevlileri ne korktular ne de giysilerini yırttılar. 25 Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması için yalvardılarsa da kral onları dinlemedi.

36:1 2Kr.24:1; 2Ta.36:5-7; Yer.45:1; Dan.1:1-2

26 Yazman Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamaları için oğlu Yerahmeel'e, Azriel oğlu Seraya'ya ve Avdeel oğlu Şelemya'ya buyruk verdi. Oysa RAB onları gizlemişti.
27 Kral, Yeremya'nın Baruk'a yazdırdığı sözleri içeren tomarı yaktıktan sonra, RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 28 "Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilk tomardaki bütün sözleri yazdır. 29 Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, 'RAB şöyle diyor: Babil Kralı'nın kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini, içindeki insanı da hayvanı da yok edeceğini neden tomara yazdın diye sorup tomarı yaktın. 30 Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: Davut'un tahtında oturan kimsesi olmayacak; ölüsü gündüzün sıcağa, gece ayaza bırakılacak. 31 İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıyla görevlilerini de cezalandıracağım. Onların, Yeruşalim'de yaşayanların ve Yahuda halkının başına sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler.' "
32 Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğlu Yazman Baruk'a verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıp yaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın ağzından tomara yazdı. Bu sözlere, benzer birçok söz daha eklendi.

37

Yeremya Tutukevinde

1 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda'ya atadığı Yoşiya oğlu Sidkiya, Yehoyakim oğlu Yehoyakin'in yerine kral oldu. 2 Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RAB'bin Peygamber Yeremya aracılığıyla söylediği sözleri dikkate almadılar.
3 Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukal'la Maaseya oğlu Kâhin Sefanya'yı şu haberle Peygamber Yeremya'ya gönderdi: "Lütfen bizim için Tanrımız RAB'be yalvar."
4 O sırada Yeremya daha cezaevine konmamıştı, halk arasında dolaşıyordu.
5 Firavunun ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalim'i kuşatma altında tutan Kildaniler bu haberi duyunca Yeruşalim'den çekildiler.
6 Derken RAB Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi: 7 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: Danışmak için sizi bana gönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'Size yardım etmek için Mısır'dan çıkıp gelen firavunun ordusu ülkesine dönecek. 8 Kildaniler de dönecek; bu kentle savaşıp onu ele geçirecek, ateşe verecekler.'
9 "RAB diyor ki, 'Kildaniler üzerimizden çekilip gidecek' diyerek kendinizi aldatmayın. Çünkü çekilip gitmeyecekler! 10 Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratsanız, çadırlarında yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardan çıkıp bu kenti ateşe verecekler."
11 Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yeruşalim'den çekilince, 12-13 Peygamber Yeremya Benyamin topraklarındaki halkın arasında payına düşen mirası almak üzere Yeruşalim'den gitmek istedi. Benyamin Kapısı'na vardığında, Hananya oğlu Şelemya oğlu bekçibaşı Yiriya, "Sen Kildaniler'in tarafına geçiyorsun!" diyerek onu tutukladı.
14 Yeremya, "Yalan!" dedi, "Ben Kildaniler'in tarafına geçmiyorum." Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremya'yı tutuklayıp önderlere götürdü. 15 Yeremya'ya öfkelenen önderler onu dövdürtüp cezaevine çevirdikleri Yazman Yonatan'ın evine kapattılar. 16 Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı. 17 Sonra Kral Sidkiya Yeremya'yı sarayına getirtti. Orada kendisine gizlice, "RAB'den bir söz var mı?" diye sordu.

37:1 2Kr.24:17; 2Ta.36:10

"Evet" diye yanıtladı Yeremya, "Babil Kralı'nın eline verileceksin." 18 Sonra
Kral Sidkiya'ya şöyle dedi: "Sana, görevlilerine ve bu halka karşı ne günah
işledim ki beni cezaevine kapattınız? 19 'Babil Kralı sana da bu ülkeye de
saldırmayacak' diyen peygamberlerin hani nerede? 20 Şimdi lütfen beni dinle,
ey efendim kral! Lütfen dileğimi kabul et. Beni Yazman Yonatan'ın evine geri
gönderme. Orada ölmek istemiyorum."
21 Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya'nın muhafız avlusuna kapatılmasını,
kentteki ekmek bitene dek her gün fırıncılar sokağından kendisine bir ekmek
verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

38

Yeremya Sarnıca Atılıyor

1 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yehukal ve Malkiya
oğlu Paşhur Yeremya'nın halka söylediği şu sözleri duydular: 2 "RAB diyor ki,
'Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek. Kildaniler'e* gidense sağ
kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.' 3 RAB diyor ki, 'Bu kent kesinlikle Babil
Kralı'nın ordusuna teslim edilecek, Babil Kralı onu ele geçirecek.' "
4 Önderler krala, "Bu adam öldürülmeli" dediler, "Çünkü söylediği bu sözlerle
kentte kalan askerlerin ve halkın cesaretini kırıyor. Bu adam halkın yararını
değil, zararını istiyor."
5 Kral Sidkiya, "İşte o sizin elinizde" diye yanıtladı, "Kral size engel olamaz
ki."
6 Böylece Yeremya'yı alıp kralın oğlu Malkiya'nın muhafız avlusundaki
sarnıcına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur
vardı. Yeremya çamura battı.
7 Sarayda görevli hadım Kûşlu Ebet-Melek Yeremya'nın sarnıca atıldığını
duydu. Kral Benyamin Kapısı'nda otururken, 8 Ebet-Melek saraydan çıkıp
kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi: 9 "Efendim kral, bu adamların Peygam-
ber Yeremya'ya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek.
Çünkü kentte ekmek kalmadı."
10 Bunun üzerine kral, "Buradan yanına üç* adam al, Peygamber Yere-
mya'yı ölmeden sarnıçtan çıkarın" diye ona buyruk verdi.
11 Ebet-Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin alt odasına gitti.
Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıp halatlarla sarnıca, Yeremya'ya
sarkıttı. 12 Sonra Yeremya'ya, "Bu eski bezleri, yırtık giysileri halatlarla
bağlayıp koltuklarının altına geçir" diye seslendi. Yeremya söyleneni yaptı.
13 Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

Sidkiya Yeremya'ya Yine Danışıyor

14 Kral Sidkiya Peygamber Yeremya'yı RAB'bin Tapınağı'nın üçüncü girişine
getirterek, "Sana bir şey soracağım" dedi, "Benden bir şey gizleme."
15 Yeremya, "Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecek misin?" diye
karşılık verdi, "Üstelik öğüt versem bile beni dinlemeyeceksin."
16 Kral Sidkiya, "Bize yaşam veren RAB'bin varlığı hakkı için seni
öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seni teslim etmeye-
ceğim" diyerek gizlice ant içti.
17 Bunun üzerine Yeremya Sidkiya'ya şu karşılığı verdi: "İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, 'Babil Kralı'nın komutanlarına teslim
olursan, canın bağışlanacak, bu kent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de
sağ kalacaksınız. 18 Ama Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olmazsan, kent

* **38:10** Olası metin "Üç", Masoretik metin "Otuz".

Kildaniler'e* teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacaksın.' "
19 Kral Sidkiya, "Kildaniler'in tarafına geçen Yahudiler'den korkuyorum" dedi, "Kildaniler beni onların eline verebilir, onlar da bana kötü davranırlar."
20 "Vermezler" diye yanıtladı Yeremya, "Lütfen sana aktardığım RAB'bin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsün. 21 Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı: 22 Yahuda Kralı'nın sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana,

" 'Güvendiğin insanlar
Seni aldatıp yenilgiye uğrattı;
Çamura battı ayakların,
Güvendiğin insanlar seni bırakıp gitti'

diyecekler.
23 "Bütün karıların, çocukların Kildaniler'e teslim edilecek. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacak, Babil Kralı'nın eliyle yakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek."
24 Sidkiya, "Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımızı kimse duymasın" dedi, 25 "Görevliler seninle konuştuğumu duyup da gelir, 'Krala ne söyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksa seni öldürürüz' derlerse, 26 'Beni Yonatan'ın evine geri gönderme, yoksa orada ölürüm diye krala yalvardım' dersin."
27 Bütün görevliler gelip Yeremya'yı sorguya çektiler. Yeremya kralın kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Sorguyu bıraktılar. Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı.
28 Yeremya Yeruşalim'in ele geçirildiği güne dek muhafız avlusunda kaldı.

39

Yeruşalim'in Düşüşü (2Kr.25:1-12; Yer.52:4-16)

1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılının onuncu ayında Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelerek kenti kuşattı. 2 Sidkiya'nın krallığının on birinci yılında, dördüncü ayın dokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı. 3 Yeruşalim ele geçirilince* Babil Kralı'nın bütün komutanları –Samgarlı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo-Sarsekim, baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevliler– içeri girip Orta Kapı'da oturdular.
4 Yahuda Kralı Sidkiya'yla askerler onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. 5 Ama artlarına düşen Kildani ordusu Eriha ovalarında Sidkiya'ya yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı Nebukadnessar'ın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun hakkında karar verdi: 6 Rivla'da Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda ileri gelenlerini öldürttü. 7 Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. 8 Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını yıktılar. 9 Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, kendi safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı Babil'e sürgün etti. 10 Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yoksulları Yahuda'da bıraktı, onlara bağ ve tarla verdi.

Yeremya Özgür Bırakılıyor

11 Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan aracılığıyla Yeremya'yla ilgili şu buyruğu verdi: 12 "Onu sorumluluğun altına

38:28 Hez.33:21 * **39:3** Yer.38:28'den buraya aktarılmıştır.

al, ona iyi bak, hiç zarar verme, senden ne dilerse yap.” 13 Bunun üzerine
muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, askeri danışman Nebuşazban, baş
görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralı'nın öbür görevlileri 14 adam gönderip
Yeremya'yı muhafız avlusundan getirttiler. Evine geri götürmesi için Şafan
oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın koruyuculuğuna verdiler. Böylece Yeremya
halkı arasında yaşamını sürdürdü.
15 Yeremya daha muhafız avlusunda tutukluyken RAB ona şöyle seslen-
mişti: 16 “Git, Kûşlu Ebet-Melek'e de ki, ‘İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor: Bu kent üzerine yarar değil, zarar verecek sözlerimi yerine
getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin. 17 Ama o gün seni
kurtaracağım diyor RAB. Korktuğun adamların eline teslim edilmeyeceksin.
18 Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürülmeyeceksin. Hiç değilse canını
kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvendin, diyor RAB.’ ”

40

Yeremya Vali Gedalya'nın Yanında Kalıyor

1 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeremya'yı Rama'da salıverdikten
sonra RAB Yeremya'ya seslendi. Nebuzaradan onu Babil'e sürülen Yeruşalim
ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Rama'ya götürmüştü.
2 Muhafız birliği komutanı Yeremya'yı yanına çağırtıp, “Tanrın RAB buraya
karşı bu felaketi belirledi” dedi, 3 “Şimdi dediğini yaptı, yapacağını söylediği
her şeyi yerine getirdi. Çünkü RAB'be karşı günah işlediniz, O'nun sözünü
dinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi. 4 İşte ellerindeki
zincirleri çözüyorum. Benimle Babil'e gelmeyi yeğlersen gel, sana iyi bakarım;
eğer benimle Babil'e gelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke
önünde! İyi ve doğru bildiğin yere git. 5 Ama burada kalırsan* Babil Kralı'nın
Yahuda kentlerine vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına
dönüp onunla birlikte halkın arasında yaşa ya da istediğin yere git.”
Muhafız birliği komutanı Yeremya'ya yiyecek ve armağan verip yoluna
gönderdi. 6 Yeremya Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Onunla
ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı.

Gedalya Öldürülüyor
(2Kr.25:22-26)

7 Kırdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Ahikam oğlu
Gedalya'yı ülkeye vali atadığını, Babil'e sürülmemiş yoksul kadın, erkek
ve çocukları ona emanet ettiğini duyunca, 8 Mispa'ya, Gedalya'nın yanına
geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah'ın oğulları Yohanan ve Yonatan,
Tanhumet oğlu Seraya, Netofalı Efay'ın oğulları, Maakalı oğlu Yaazanya ve
adamlarıydı. 9 Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant
içerek, “Kildaniler'e* kulluk etmekten korkmayın” dedi, “Ülkeye yerleşip Babil
Kralı'na hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur. 10 Bana gelince, Mispa'da
kalacağım, gelecek Kildaniler'in önünde sizi temsil edeceğim. Siz şarap, yaz
meyveleri, zeytinyağı toplayıp kaplarınızda depolayın ve aldığınız kentlerde
yaşayın.”
11 Moav, Ammon, Edom ve öbür ülkelerde yaşayan Yahudiler'in hepsi, Babil
Kralı'nın Yahuda'da bir kesim halkı sağ bıraktığını ve Şafan oğlu Ahikam oğlu
Gedalya'yı onlara vali atadığını duyunca, 12 sürülmüş oldukları ülkelerden geri
dönüp Yahuda'ya, Mispa'da bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. Sonra bol
bol şarap ve yaz meyvesi topladılar.

* **40:5** Süryanice “Burada kalırsan”, Masoretik metin “Dönmedi ve”.

13 Kareah oğlu Yohanan'la kırdaki bütün ordu komutanları da Mispa'da
bulunan Gedalya'nın yanına geldiler. 14 Ona, "Ammon Kralı Baalis'in seni
öldürmek için Netanya oğlu İsmail'i gönderdiğini bilmiyor musun?" dediler.
Gelgelelim Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı. 15 Kareah oğlu Yohanan
Mispa'da Gedalya'ya gizlice, "İzin ver de gidip Netanya oğlu İsmail'i öldüreyim"
dedi, "Kimse bilmeyecek! Neden seni öldürsün de çevrende toplanan bütün
Yahudiler dağılsın, Yahuda'da sağ kalmış olanlar yok olsun?"
16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, "Böyle bir şey yapma! İsmail'le ilgili
söylediklerin yalan" dedi.

41

1 O yılın yedinci ayında kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden
Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıyla birlikte Mispa'ya, Ahikam
oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Orada, Mispa'da birlikte yemek yerlerken,
2 Netanya oğlu İsmail'le yanındaki on adam ayağa kalkıp Babil Kralı'nın ülkeye
vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı kılıçla öldürdüler. 3 İsmail
Mispa'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'i ve oradaki Kildan asker-
lerini de öldürdü.
4 Gedalya öldürüldükten bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadan önce
5 Şekem'den, Şilo'dan, Samiriye'den sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış,
bedenlerinde yaralar açmış seksen adam geldi. RAB'bin Tapınağı'nda
sunmak için yanlarında tahıl, günnük getirmişlerdi. 6 Netanya oğlu İsmail
Mispa'dan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, "Ahikam oğlu
Gedalya'ya gelin" dedi. 7 Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler
onları öldürüp bir sarnıca attılar. 8 Ancak onlardan on kişi İsmail'e, "Bizi
öldürme!" dediler, "Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve
balımız var." Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi.
9 İsmail'in öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğu sarnıç büyüktü*.
Kral Asa, bu sarnıcı İsrail Kralı Baaşa'dan korunmak için kazmıştı. Netanya
oğlu İsmail orayı ölülerle doldurdu.
10 İsmail, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu
Gedalya'nın sorumluluğuna bıraktığı Mispa'daki bütün halkı ve kral kızlarını
tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlular'a sığınmak
üzere yola çıktı.

Yohanan Halkı Kurtarıyor

11 Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanları, Netanya oğlu
İsmail'in işlediği cinayetleri duyunca, 12 bütün adamlarını alıp Netanya
oğlu İsmail'le savaşmaya gittiler. Givon'daki büyük havuzun yakınında ona
yetiştiler. 13 İsmail'in yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki
ordu komutanlarını görünce sevindiler. 14 İsmail'in Mispa'dan tutsak olarak
götürdüğü herkes geri dönüp Kareah oğlu Yohanan'a katıldı. 15 Netanya oğlu
İsmail ve sekiz adamıysa Yohanan'dan kaçıp Ammonlular'a sığındılar.
16 Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanları sağ kalanların
hepsini –Ahikam oğlu Gedalya'yı öldüren Netanya oğlu İsmail'den kurtarıp
Givon'dan geri getirdiği yiğit askerleri, kadınları, çocukları, saray görevlilerini–
Mispa'dan alıp götürdüler. 17-18 Kildaniler'den* kaçmak için Mısır'a doğru yola

41:1 2Kr.25:25 * **41:9** Septuaginta "Büyüktü", Masoretik metin "Gedalya'nın aracılığıyla".

çıktılar. Beytlehem yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kildaniler'den
korkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı
Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

42

Yeremya'nın Duası, Rab'bin Yanıtı

1 Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Azarya* ve küçük
büyük bütün halk yaklaşıp 2 Peygamber Yeremya'ya şöyle dediler: "Lütfen
dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrın RAB'be
yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdi azınlıkta
kaldık. 3 Tanrın RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin."

4 Peygamber Yeremya, "Olur" dedi, "İsteğiniz uyarınca Tanrınız RAB'be
yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildire-
ceğim."

5 Bunun üzerine, "Tanrın RAB'bin senin aracılığınla bize bildireceği her
sözü yerine getirmezsek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun"
dediler, 6 "Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız RAB'bin sözünü beğensek de
beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilik gelsin. Evet, Tanrımız RAB'bin
sözünü dinleyeceğiz."

7 On gün sonra RAB Yeremya'ya seslendi. 8 Yeremya, Kareah oğlu
Yohanan'la yanındaki ordu komutanlarını ve küçük büyük bütün halkı
çağırdı. 9 Onlara şöyle dedi: "Dileğinizi önüne sunmam için beni kendi-
sine gönderdiğiniz İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 10 'Bu ülkede kalırsanız, sizi
bina ederim, yıkmam; dikerim, sökmem. Çünkü başınıza getirdiğim felakete
üzülüyorum. 11 Korktuğunuz Babil Kralı'ndan artık korkmayın, ondan kork-
mayın diyor RAB. Çünkü ben sizinleyim, sizi kurtaracak, onun elinden özgür
kılacağım. 12 Size sevecenlik göstereceğim. Şöyle ki, Babil Kralı size acıyacak,
sizi topraklarınıza geri gönderecek.'

13 "Ama, 'Bu ülkede kalmayacağız' der, Tanrınız RAB'bin sözünü din-
lemezseniz, 14 'Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, açlık
çekmeyeceğimiz Mısır'a gidip orada yaşayacağız' derseniz, 15 RAB'bin sözünü
dinleyin, ey Yahuda'dan sağ kalanlar! İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen
RAB şöyle diyor: 'Eğer Mısır'a gidip orada yerleşmeye kesin kararlıysanız,
16 korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınız kıtlık Mısır'da yakanıza
yapışacak, orada öleceksiniz. 17 Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeye kararlı olan
herkes kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarına getireceğim fe-
laketten kurtulup sağ kalan olmayacak.'

18 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Öfkem, kızgınlığım
Yeruşalim'de yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısır'a gidenlerin üzerine
de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz.
Burayı bir daha görmeyeceksiniz.' 19 Ey Yahuda'dan sağ kalanlar, RAB size,
'Mısır'a gitmeyin!' diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün sizi uyarıyorum:
20 Beni Tanrınız RAB'be gönderip, 'Bizim için Tanrımız RAB'be yakar. O'nun
bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız' demekle kendinizi aldatıyorsunuz!
21 Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RAB'bin benim aracılığımla size ilettiği
sözlerin hiçbirini dinlemediniz. 22 Şimdi iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye
can attığınız yerde kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan öleceksiniz."

---

* **42:1** Septuaginta "Azarya", Masoretik metin "Yezanya" (bkz. 43:2).

43

Yeremya Mısır'a Götürülüyor

1 Yeremya Tanrıları RAB'bin bütün bu sözlerini –Tanrıları RAB'bin onun
aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi– halka bildirmeyi bitirince 2 Hoşaya
oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstah adamlar ona, "Yalan
söylüyorsun!" dediler, "Tanrımız RAB, 'Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeyin'
demek için göndermedi seni bize. 3 Bizi öldürsünler, Babil'e sürsünler diye
Kildaniler'in* eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni bize karşı
kışkırtıyor." 4 Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve halk
RAB'bin Yahuda'da kalmalarına ilişkin buyruğuna karşı geldiler. 5 Kareah
oğlu Yohanan'la bütün ordu komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek
üzere Yahuda'ya geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler. 6 Muhafız birliği
komutanı Nebuzaradan'ın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumlu-
luğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri, çocukları, kral kızlarını da
götürdüler. Peygamber Yeremya'yla Neriya oğlu Baruk'u da alıp 7 RAB'bin
sözünü dinlemeyerek Mısır'a gittiler. Tahpanhes'e vardılar.
8 Tahpanhes'te RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 9 "Yahudiler'in gözü
önünde eline büyük taşlar al, Tahpanhes'te firavun sarayının girişindeki tuğla
kaldırımın harcına göm. 10 Onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB
şöyle diyor: İşte kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı buraya getirtip tahtını
harca gömdüğüm bu taşların üzerine kuracağım. Nebukadnessar otağını bu
taşların üzerine kuracak. 11 Gelip Mısır'ı bozguna uğratacak.
Ölüm için ayrılanlar ölüme,
Sürgün için ayrılanlar sürgüne,
Kılıç için ayrılanlar kılıca gidecek.
12 Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verip yakacak*, ilahları alıp götürecek.
Çoban giysisiyle kendisini nasıl örterse, o da Mısır'ı öyle örtecek. Sonra oradan
sağ salim çıkacak. 13 Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kıracak, Mısır
ilahlarının tapınaklarını ateşe verecek.' "

44

Yeremya Mısır'daki Yahudiler'i Uyarıyor

1 Mısır'ın Migdol, Tahpanhes, Nof* kentlerinde ve Patros bölgesinde
yaşayan Yahudiler'e ilişkin RAB Yeremya'ya şöyle seslendi: 2-3 "İsrail'in
Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Yeruşalim ve Yahuda kentlerine
getirdiğim bütün felaketleri gördünüz. İşte yaptıkları kötülük yüzünden kentler
bugün yıkık; içlerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının da
önceden tanımadığınız başka ilahlara buhur yakıp taparak beni öfkelendirdiler.
4 Peygamber kullarımı defalarca göndererek, 'Nefret ettiğim bu iğrençlikleri
yapmayın!' diyerek onları uyardım. 5 Ama dinlemediler, kulak asmadılar.
Kötülüklerinden dönmediler, başka ilahlara buhur yakmaktan vazgeçmediler.
6 Bu yüzden kızgın öfkemi döktüm; Yahuda kentlerine, Yeruşalim sokaklarına
karşı öfkem giderek şiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi yıkık ve ıssız bırakıldı.
7 "İsrail'in Tanrısı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı şöyle diyor: Neden bu
büyük felaketi başınıza getiriyorsunuz? Kadın erkek, çoluk çocuk Yahuda
halkından kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak. 8 Yerleşmek üzere
geldiğiniz Mısır'da ellerinizin yaptıklarıyla, başka ilahlara buhur yakmakla

---

43:5 2Kr.25:26 **43:11** Yer.15:2; Va.13:10 * **43:12** Septuaginta, Süryanice, Vulgata "Yakacak", Masoretik metin "Yakacağım". * **44:1** "Nof": Memfis diye de bilinir.

beni öfkelendiriyorsunuz. Başınıza felaket getiriyorsunuz. Dünyadaki uluslarca
aşağılanacak, yerileceksiniz. 9 Yahuda'da, Yeruşalim sokaklarında atalarınızın,
Yahuda krallarıyla karılarının, kendinizin, karılarınızın yaptığı kötülükleri
unuttunuz mu? 10 Bugüne dek pişmanlık duymadılar, benden korkmadılar.
Size ve atalarınıza verdiğim yasa ve kurallar uyarınca yaşamadılar.
11 "Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Başınıza
yıkım getirmeye, bütün Yahuda halkını yok etmeye kararlıyım. 12 Yerleşmek
üzere Mısır'a gelmeye kararlı olan Yahuda'nın sağ kalanlarını ele alacağım.
Hepsi Mısır'da yok olacak; kılıçtan geçirilecek ya da kıtlıktan ölecek. Küçük
büyük hepsi kılıçtan, kıtlıktan ölecek. Lanetlenecek, dehşet konusu ola-
cak, aşağılanacak, yerilecekler. 13 Yeruşalim'i cezalandırdığım gibi, Mısır'da
yaşayanları da kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım. 14 Yerleşmek
için Mısır'a gelen Yahuda halkının sağ kalanlarından hiçbiri kurtulmayacak,
hiç kimse sağ kalıp Yahuda'ya dönmeyecek. Yerleşmek üzere oraya dönmek
isteseler de, kaçıp kurtulan birkaç kişi dışında dönen olmayacak."
15 Karılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler, orada du-
ran kadınlar, Mısır'ın Patros bölgesinde yaşayan bütün halk –ki büyük
bir topluluktu– Yeremya'ya şu karşılığı verdi: 16 "RAB'bin adıyla bize
söylediklerini dinlemeyeceğiz! 17 Tersine, yapacağımızı söylediğimiz her şeyi
kesinlikle yapacağız: Gök Kraliçesi'ne† buhur yakacak, atalarımızın, kral-
larımızın, önderlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokak-
larında yaptığımız gibi ona dökmelik sunular dökeceğiz. O zamanlar bol
yiyeceğimiz vardı, her işimiz yolundaydı, sıkıntı çekmiyorduk. 18 Oysa Gök
Kraliçesi'ne buhur yakmayı, dökmelik sunular dökmeyi bıraktığımız günden bu
yana her yönden yokluk çekiyoruz; kılıçtan, kıtlıktan yok oluyoruz."
19 Kadınlar, "Evet, Gök Kraliçesi'ne buhur yakıp dökmelik sunular dökeceğiz!
Ona benzer pideler pişirip kendisine dökmelik sunular döktüğümüzü ko-
calarımız bilmiyor muydu sanki?" diye eklediler.
20 Bunun üzerine Yeremya ona karşılık veren kadın erkek bütün halka
şöyle dedi: 21 "Sizin, atalarınızın, kralларınızın, önderlerinizin, ülke halkının
Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB unuttu
mu? Haberi yok muydu? 22 RAB yaptığınız kötülüklere, iğrençliklere artık
dayanamadığı için, bugün olduğu gibi ülkeniz aşağılanıp yerildi, kimsenin
yaşamadığı dehşet verici bir viranelik oldu. 23 Siz başka ilahlara buhur
yaktınız, RAB'be karşı günah işlediniz; O'nun sözünü dinlemediniz, yasasına,
kurallarına, antlaşma koşullarına uymadınız. Bu yüzden bugün olduğu gibi
başınıza felaket geldi."
24 Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlara, "RAB'bin sözüne kulak verin,
ey Mısır'da yaşayan Yahudalılar" dedi, 25 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB
diyor ki, 'Gök Kraliçesi'ne buhur yakacağız, dökmelik sunular dökeceğiz, adak-
larımızı kesinlikle yerine getireceğiz' diyerek siz de karılarınız da verdiğiniz
sözü yerine getirdiniz.
"Öyleyse verdiğiniz sözü tutun! Adadığınız adakları tümüyle yerine ge-
tirin! 26 Mısır'da yaşayan Yahudiler, RAB'bin sözünü dinleyin! 'Büyük adım
üzerine ant içiyorum ki' diyor RAB, 'Mısır'da yaşayan Yahudiler'den hiçbiri
bundan böyle adımı ağzına alıp Egemen RAB'bin varlığı hakkı için diye ant
içmeyecek. 27 Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısır'da
yaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kıtlıktan ölecek. 28 Kılıçtan kurtulup
da Mısır'dan Yahuda'ya dönenlerin sayısı pek az olacak. Mısır'a yerleşmeye

† **44:17** "Gök Kraliçesi": Babilliler'in tanrıçası İştar.

gelen Yahuda halkından sağ kalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benim sözümün mü, yoksa onlarınkinin mi?
29 “ ‘Başınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğini bilesiniz diye’ diyor RAB, ‘Sizi burada cezalandıracağıma ilişkin belirti şu olacak.’ 30 RAB diyor ki, ‘Yahuda Kralı Sidkiya'yı can düşmanı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl teslim ettimse, Mısır Firavunu Hofra'yı da can düşmanlarının eline öyle teslim edeceğim.’ ”

45

Baruk'a Haber

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine söylediği sözleri tomara yazdıktan sonra Yeremya ona şunları söyledi: 2 “Ey Baruk, İsrail'in Tanrısı RAB sana şöyle diyor: 3 Sen, ‘Vay başıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemekten bitkin düştüm, bana rahat yok’ dedin.
4 “RAB bana, ‘Ona şöyle diyeceksin’ dedi: ‘RAB diyor ki, bütün ülkeyi yıkacağım; bina ettiğimi yıkacak, diktiğimi sökeceğim. 5 Sana gelince, büyük şeyler peşinde mi koşuyorsun? Sakın koşma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyim’ diyor RAB, ‘Ama sen nereye gidersen git, canını bağışlayacağım.’ ”

46

Mısır Karkamış'ta Yenilgiye Uğruyor

1 RAB uluslara ilişkin Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi:
2 Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Fırat kıyısında, Karkamış'ta yenilgiye uğrattığı Firavun Neko'nun ordusuyla ilgili bildiri:
3 “Küçük büyük kalkanları dizin,
Savaşmak için ilerleyin!
4 Atları koşun, beygirlere binin!
Miğferlerinizi takın, yerinizi alın!
Mızraklarınızı cilalayın,
Zırhlarınızı kuşanın!
5 Ne görüyorum?
Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar!
Yiğitleri bozguna uğramış,
Arkalarına bakmadan kaçışıyorlar.
Her yer dehşet içinde” diyor RAB.
6 “Ayağı tez olan kaçamıyor,
Yiğit kaçıp kurtulamıyor.
Kuzeyde, Fırat kıyısında
Tökezleyip düştüler.
7 Nil gibi yükselen,
Irmak gibi suları çalkalanan kim?
8 Mısır'dır Nil gibi yükselen,
Irmak gibi suları çalkalanan.
‘Yükselip yeryüzünü kaplayacağım;
Kentleri de içlerinde oturanları da
Yok edeceğim’ diyor Mısır.

44:30 2Kr.25:1-7 **45:1** 2Kr.24:1; 2Ta.36:5-7; Yer.36:1; Dan.1:1-2 **46:2** Yşa.19:1-25; Hez.29:1-32:32

9 Şahlanın, ey atlar!
Çılgınca saldırın, ey savaş arabaları!
Ey kalkan taşıyan Kûşlu, Pûtlu yiğitler,
Yay çeken Ludlular, ilerleyin!

10 “Çünkü o gün Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin günüdür.
Düşmanlarından öç alması için
Öç günüdür.
Kılıç doyana dek yiyecek,
Kanlarını kana kana içecek.
Çünkü Rab, Her Şeye Egemen RAB
Kuzeyde, Fırat kıyısında kurban hazırlıyor.

11 “Ey erden kız Mısır,
Gilat'a git de merhem al!
Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun,
Senin için şifa yok.
12 Uluslar utancını duydu,
Feryadınla doldu yeryüzü.
Yiğit yiğide tökezleyip
İkisi birlikte yere seriliyor.”

Nebukadnessar Mısır'a Saldırıyor

13 Babil Kralı Nebukadnessar'ın gelip Mısır'a saldıracağına ilişkin RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği söz şudur:
14 “Mısır'da bildirin,
Migdol'da duyurun,
Nof'ta*, Tahpanhes'te duyurun:
‘Yerini al, hazırlan,
Çünkü çevrendekileri yiyip bitiriyor kılıç!’
15 İlahın Apis† neden kaçtı?
Boğan neden ayakta kalamadı?
Çünkü RAB onu yere serdi‡!
16 Boyuna tökezleyip birbirlerinin üzerine düşecekler.
‘Kalkın, acımasızların kılıcı yüzünden halkımıza,
Yurdumuza dönelim’ diyecekler.
17 ‘Firavun yaygaracının biri,
Fırsatı kaçırdı’ diyecekler.

18 “Varlığım hakkı için” diyor Kral,
Adı Her Şeye Egemen RAB,
“Dağlar arasında Tavor Dağı nasılsa,
Karmel Dağı deniz kıyısında nasılsa,
Size saldıracak kişi de öyledir.
19 Ey sizler, Mısır'da yaşayanlar,
Toplayın eşyanızı, sürgüne gideceksiniz!
Nof öyle viran olup yanacak ki,
Kimse oturmayacak içinde.

46:13 Yer.43:10-13 * **46:14** “Nof”: Memfis diye de bilinir. † **46:15** “Apis”: Mısırlılar'ın boğa şeklindeki güç ilahı. ‡ **46:15** Olası metin “İlahın Apis neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi!” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Yiğitlerin neden yere serildi? Ayakta duracak halleri yok, çünkü RAB onları yere serdi!”

20 “Mısır güzel bir düve,
Ama kuzeyden at sineği geliyor ona.
21 Ücretli askerleri besili danalar gibi.
Onlar da geri dönüp birlikte kaçacak,
Yerlerinde durmayacaklar.
Çünkü üzerlerine yıkım günü,
Cezalandırılacakları an gelecek.
22 Düşman ordusu ilerleyince,
Mısır yılan gibi tıslayarak kaçacak.
Ağaç kesen adamlar gibi
Baltalarla ona saldıracaklar.
23 Gür olsa bile kesecekler ormanını” diyor RAB,
“Çünkü çekirgelerden daha çok onlar,
Sayıya vurulamazlar.
24 Mısır utandırılacak,
Kuzey halkının eline teslim edilecek.”

25 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte No§ Kenti'nin ilahı Amon'u, firavunu, Mısır'la ilahlarını, kralларını ve firavuna güvenenleri cezalandırmak üzereyim. 26 Hepsini can düşmanları Babil Kralı Nebukadnessar'la görevlilerinin eline teslim edeceğim. Ama sonra, eskiden olduğu gibi insanlar yine Mısır'da yaşayacak” diyor RAB.

Rab Halkını Kurtaracak

27 “Korkma, ey kulum Yakup,
Yılma, ey İsrail.
Çünkü seni uzak yerlerden,
Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım.
Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak,
Kimse onu korkutmayacak.
28 Korkma, ey kulum Yakup,
Çünkü ben seninleyim” diyor RAB.
“Seni aralarına sürdüğüm ulusların hepsini
Tümüyle yok etsem de,
Seni büsbütün yok etmeyeceğim.
Adaletle yola getirecek,
Hiç cezasız bırakmayacağım seni.”

47

Filistliler'le İlgili Bildiri

1 Firavun Gazze'ye saldırmadan önce RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği Filistliler'e ilişkin söz şudur:
2 RAB diyor ki,
“Bakın sular kuzeyden nasıl yükseliyor!
Taşkın bir ırmak olacak,
Ülkeyi ve içindeki her şeyi,
Kentleri ve içinde yaşayanları kaplayacak.
İnsanlar yakaracak,
Ülkede yaşayan herkes feryat edecek.

§ **46:25** “No”: Tebes diye de bilinir. **46:27** Yer.30:10-11 **47:1** Yşa.14:29-31; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

3 Dörtnala koşan aygırların
Toynak seslerinden,
Savaş arabalarının takırtısından,
Tekerleklerin gürültüsünden
Babalar dönüp çocuklarına bakmayacak;
Ellerinde derman kalmayacak.
4 Çünkü Filistliler'in yok edileceği gün geliyor.
Sur ve Sayda'ya yardım edebilecek
Sağ kalan herkes kesilip yok edilecek.
RAB Kaftor* kıyısından gelen Filistliler'in
Sağ kalanlarını yok edecek.
5 Gazze yastan saçını yolacak,
Aşkelon susturulacak.
Ey ovada sağ kalanlar,
Ne zamana dek bedenlerinizi yaralayacaksınız?
6 Ah, RAB'bin kılıcı!
Yatışmana daha ne kadar zaman var?
Dön kınına! Dur ve sessiz ol!
7 Ama RAB ona buyruk vermişken,
Aşkelon'a, deniz kıyısına
Saldırmak üzere görevlendirmişken
Kılıç nasıl yatışabilir?”

48

Moav'a İlişkin Bildiri

1 Moav'a ilişkin:
İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
“Vay Nevo'nun başına gelenlere!
Çünkü viraneye çevrilecek.
Kiryatayim utandırılacak, ele geçirilecek.
Misgav utandırılacak, kırılıp dökülecek.
2 Moav artık övülmeyecek,
Heşbon'da onun yıkımı için düzen kuracak,
‘Haydi, şu Moav ulusuna son verelim’ diyecekler.
Ey Madmen*, sen de susturulacaksın,
Kılıç kovalayacak seni.
3 Horonayim'den feryat duyulacak:
‘Kent mahvoldu, büyük yıkıma uğradı!’

4 “Moav yıkılacak,
Yavrularının ağlayışı duyulacak.
5 Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşu'ndan,
Horonayim inişinde
Yıkımın neden olduğu acı feryatlar duyuluyor.
6 Kaçın, canınızı kurtarın!
Çölde yaban eşeği† gibi koşun!

7 “Evet, başarılarına, mal varlığına güvendiğin için

* **47:4** “Kaftor”: Bugünkü Girit. **48:1** Yşa.15:1-16:14; 25:10-12; Hez.25:8-11; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11
* **48:2** Heşbon “Düzen kurmak”, Madmen “Susturmak” sözcüklerini çağrıştırıyor. **48:5** Yşa.15:5
† **48:6** Septuaginta “Yaban eşeği”, Masoretik metin “Ilgın ağacı”.

Sen de ele geçirileceksin.
İlahın Kemoş da kâhinleri ve görevlileriyle birlikte
Sürgün edilecek.
8 Yok edici her kente uğrayacak,
Tek kent kurtulmayacak.
Vadi yerle bir olacak,
Yayla altüst edilecek” diyor RAB.
9 “Moav toprağına tuz dökün, kısırlaşsın,
Kentleri öyle viran olacak ki,
Kimse yaşamayacak oralarda.
10 Lanet olsun RAB'bin işini savsaklayana!
Kılıcını kan dökmekten alıkoyana lanet olsun!
11 Moav gençliğinden bu yana güvenlikteydi,
Şarap tortusu gibi durgun kaldı,
Bir kaptan öbürüne boşaltılmadı,
Sürgüne gönderilmedi.
O yüzden tadını yitirmedi, kokusu bozulmadı.
12 “Ama onu boşaltacak adamları göndereceğim günler geliyor” diyor RAB,
“Onu boşaltacaklar. Kaplarını boşaltacak, küplerini paramparça edecekler.
13 İsrail halkı güvendiği Beytel'den nasıl utandıysa, Moav da Kemoş ilahından
öyle utanacak.

14 “Nasıl, ‘Biz yiğidiz,
Savaşa hazır askerleriz’ dersiniz?
15 Moav ve kentlerini yerle bir eden,
Saldırıya geçti.
En seçkin gençleri kesime gidecek.
Adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral böyle diyor.
16 Moav'ın yıkımı yakında geliyor,
Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor.
17 Dövünün onun için,
Ey çevresinde yaşayan, ününü bilen sizler!
‘Kudret asası,
Görkemli değnek nasıl da kırıldı!’ deyin.

18 “Ey Divon Kenti'nde yaşayan halk,
Görkeminden in,
Kuru toprak üstünde otur.
Çünkü Moav'ı yerle bir eden sana da saldıracak,
Kalelerini yıkacak.
19 Ey sen, Aroer'de oturan,
Yol kenarında dur da gözle!
Kaçan adama, kurtulan kadına,
‘Ne oldu?’ diye sor.
20 Moav utandırıldı, darmadağın oldu.
Feryat et, haykır!
Moav'ın yıkıldığını Arnon Vadisi'nde duyur.

21-24 “Yayladaki kentler –Holan, Yahas, Mefaat, Divon, Nevo, Beytdivlatayim, Kiryatayim, Beytgamul, Beytmeon, Keriyot, Bosra, uzak yakın
bütün Moav kentleri– yargılanacak. 25 Moav'ın boynuzu kesildi, kolu kırıldı”
diyor RAB.

26 “Moav'ı sarhoş edin,
Çünkü RAB'be büyüklük tasladı.
Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak,
Alay konusu olacak.
27 İsrail senin için gülünesi bir ulus mu oldu?
Hırsızlar arasında mı yakalandı ki,
Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun?

28 “Ey Moav'da yaşayanlar,
Kentlerinizi terk edip kayalara sığının.
Uçurumun ağzında yuvasını yapan
Güvercin gibi olun.
29 Moav'ın ne denli gururlanıp büyüklendiğini,
Kendini ne denli beğendiğini,
Kibirlenip küstahlaştığını,
Övünüp kabardığını duyduk.
30 Küstahlığını biliyorum” diyor RAB,
“Övünmesi boşunadır, yaptıkları da.
31 Bu yüzden Moav için haykıracak,
Bütün Moav için feryat edeceğim.
Ağlayacağım Kîr-Hereset halkı için.
32 Ey Sivma asması,
Senin için Yazer halkından çok ağlayacağım.
Filizlerin gölü‡ aşıp
Yazer'e ulaştı.
Yok edici yaz meyvelerini, üzümünü yok etti.
33 Moav'ın meyve bahçelerinden, tarlalarından
Sevinç ve neşe yok oldu.
Üzüm sıkma çukurlarından şarap akışını durdurdum;
Kimse sevinç çığlıklarıyla üzüm ezmiyor,
Çığlıklar var, ama sevinç çığlıkları değil.

34 “Heşbon ve Elale'nin haykırışları
Yahas'a ulaşıyor.
Soar'dan Horonayim'e,
Eglat-Şelişiya'ya dek çığlıklar yükseliyor.
Çünkü Nimrim suları bile kurudu.
35 Moav'da puta tapılan yerlerde
Sunu sunanları,
İlahlarına buhur yakanları
Yok edeceğim” diyor RAB.
36 “Bu yüzden yüreğim ney gibi
İnliyor Moav için;
Kîr-Hereset halkı için ney gibi
İnliyor yüreğim.
Çünkü elde ettikleri zenginlik uçup gitti.

37 “Herkes saçını sakalını kesecek,
Elini yaralayacak,

48:29 Yşa.16:6,8,10 ‡ **48:32** “Göl”, yani “Lut Gölü”. **48:34** Yşa.15:2,4

Beline çul saracak.
38 Moav damlarında, meydanlarında
Yalnız ağlayış var.
Çünkü Moav'ı kimsenin beğenmediği
Bir kap gibi kırdım” diyor RAB.
39 “Nasıl da darmadağın oldu Moav!
Nasıl acıyla feryat ediyor!
Nasıl da sırtını dönüyor utançtan!
Moav çevresindekilere alay konusu,
Dehşet verici bir örnek oldu.”

40 RAB diyor ki,
“Bakın! Düşman birden çullanan bir kartal gibi
Kanatlarını Moav'ın üzerine açacak.
41 Keriyot ele geçirilecek,
Kaleler alınacak.
O gün Moavlı askerlerin yüreği,
Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.
42 Moav yıkıma uğrayacak,
Halk olmaktan çıkacak;
Çünkü RAB'be karşı büyüklük tasladı.
43 Önünde dehşet, çukur ve tuzak var,
Ey Moav halkı!” diyor RAB.
44 “Dehşetten kaçan çukura düşecek,
Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak;
Çünkü Moav'ın üzerine
Cezalandırma yılını getireceğim” diyor RAB.
45 “Heşbon'un gölgesinde
Bitkin düşmüş kaçkınlar.
Çünkü Heşbon'dan ateş,
Sihon'un ortasından alev çıktı;
Moavlılar'ın alınlarını,
Kargaşa çıkaranların başlarını yakıp yok etti.
46 Vay sana, ey Moav!
İlah Kemoş'un halkı yok oldu,
Oğulların sürgüne gönderildi,
Kızların tutsak alındı.
47 Ama son günlerde
Yine eski gönencine kavuşturacağım Moav'ı” diyor RAB.

Moav'ın yargısı burada sona eriyor.

49

Ammon'a İlişkin Bildiri

1 RAB Ammonlular'a ilişkin şöyle diyor:
“İsrail'in çocukları yok mu?
Yok mu mirasçısı?
Öyleyse neden ilah Molek Gad'ı mülk edindi?
Neden onun halkı Gad kentlerinde oturuyor?
2 İşte bu nedenle” diyor RAB,

48:43 Yşa.24:17 **48:45** Say.21:28-29 **49:1** Hez.21:28-32; 25:1-7; Amo.1:13-15; Sef.2:8-11

“Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne karşı
Savaş narasını işittireceğim günler geliyor.
Rabba ıssız bir höyük olacak,
Köyleri ateşe verilecek.
Böylece İsrail, kendisini mülk edinenleri
Mülk edinecek” diyor RAB.
3 “Haykır, ey Heşbon!
Ay Kenti yıkıldı!
Feryat edin, ey Rabba kızları!
Çul sarınıp yas tutun.
Duvarların arasında oraya buraya koşuşun.
Çünkü Molek kâhinleri ve görevlileriyle birlikte
Sürgüne gönderilecek.
4 Verimli vadilerinle ne kadar övünüyorsun,
Ey dönek kız!
Servetine güvenerek,
‘Bana kim saldırabilir?’ diyorsun.
5 Bütün çevrenden
Dehşet saçacağım üzerine”
Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB.
“Her biriniz apar topar sürülecek,
Kaçkınları toplayan olmayacak.
6 Ama sonra Ammonlular'ı
Eski gönencine kavuşturacağım” diyor RAB.

Edom'a İlişkin Bildiri (Ova.1-6)

7 Her Şeye Egemen RAB Edom'a ilişkin şöyle diyor:
“Teman Kenti'nde bilgelik kalmadı mı artık?
Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi?
Bilgelikleri yozlaştı mı?
8 Kaçın, geri dönün, derinliklere sığının,
Ey Dedan'da yaşayanlar!
Çünkü Esav'ı cezalandırdığımda
Başına felaket getireceğim.
9 Üzüm toplayanlar bağına girseydi,
Birkaç salkım bırakmazlar mıydı?
Gece hırsızlar gelselerdi,
Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı?
10 Oysa ben Esav'ı çırılçıplak soyacak,
Gizli yerlerini açığa çıkaracağım,
Gizlenemeyecek.
Çocukları, akrabaları, komşuları
Yıkıma uğrayacak.
Kendisi de yok olacak!
11 Öksüz çocuklarını bırak,
Ben yaşatırım onları.
Dul kadınların da bana güvensinler.”

12 RAB diyor ki,

49:7 Yşa.34:5-17; 63:1-6; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Mal.1:2-5

“Hak etmeyenler bile kâseyi içmek zorundayken,
Sen mi cezasız kalacaksın?
Hayır, cezasız kalmayacaksın,
Kesinlikle içeceksin kâseyi.
13 Adım üzerine ant içerim ki” diyor RAB,
“Bosra dehşet konusu olacak, yerilecek,
Viraneye dönecek, aşağılanacak.
Bütün kentleri sonsuza dek yıkık kalacak.”

14 RAB'den bir haber aldım:
Uluslara gönderdiği haberci,
“Edom'a saldırmak için toplanın,
Savaşa hazırlanın!” diyor.

15 “Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim,
İnsanlar seni hor görecek.
16 Saçtığın dehşet ve yüreğindeki gurur
Seni aldattı.
Sen ki, kaya* kovuklarında yaşıyor,
Tepenin doruğunu elinde tutuyorsun.
Yuvanı kartal gibi yükseklerde kursan da,
Oradan indireceğim seni” diyor RAB.
17 “Edom dehşet konusu olacak,
Oradan geçen herkes şaşkın şaşkın bakıp
Başına gelen belalardan ötürü
Onunla alay edecek.
18 Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki köyleri
Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB,
“Orada da kimse oturmayacak,
İnsan oraya yerleşmeyecek.

19 “Şeria çalılıklarından
Sulak otlağa çıkan aslan gibi
Edom'u bir anda yurdundan kovacağım.
Seçeceğim kişiyi ona yönetici atayacağım.
Var mı benim gibisi?
Var mı bana dava açacak biri,
Bana karşı duracak çoban?”
20 Bu yüzden RAB'bin Edom'a karşı ne tasarladığını,
Teman'da yaşayanlara karşı ne amaçladığını işitin:
“Sürünün küçükleri bile sürülecek,
Halkı yüzünden Edom otlakları çöle dönüştürülecek.
21 Yıkılışlarının gürültüsünden yeryüzü titreyecek,
Çığlıkları Kamış Denizi'ne* dek duyulacak.
22 Düşman kartal gibi üzerlerine çullanacak,
Kanatlarını Bosra'ya karşı açacak.
O gün Edomlu askerlerin yüreği,
Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.”

Şam'a İlişkin Bildiri

* **49:16** “Kaya”: İbranice “Sela”. “Kaya” anlamına gelen Sela, Edom'un başkentinin adıydı. **49:18** Yar.19:24-25

23 Şam'a ilişkin:
“Hama ve Arpat utanacak,
Çünkü kötü haber işittiler.
Korkudan eridiler,
Sessiz duramayan deniz gibi
Kaygıyla sarsıldılar.

24 “Şam güçsüz düştü,
Kaçmak için döndü;
Telaşa kapıldı,
Doğuran kadın gibi
Sancı ve acılar sardı onu.
25 Nasıl oldu da sevinç bulduğum ünlü kent
Terk edilmedi?
26 Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek,
Bütün savaşçıları susturulacak o gün”
Diyor Her Şeye Egemen RAB.
27 “Şam surlarını ateşe vereceğim,
Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın saraylarını.”

Kedar ve Hasor'a İlişkin Bildiri

28 Babil Kralı Nebukadnessar'ın bozguna uğrattığı Kedar ve Hasor krallıklarına ilişkin RAB şöyle diyor:
“Kalkın, Kedar'a saldırın,
Doğu halkını yok edin.
29 Çadırlarıyla sürüleri alınacak,
Çadır perdeleri,
Eşyalarıyla develeri alınıp götürülecek.
İnsanlar, ‘Her yer dehşet içinde!’ diye bağıracaklar onlara.
30 Kaçın, uzaklaşın!
Derinliklere sığının,
Ey Hasor'da oturanlar!” diyor RAB.
“Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar
Size düzen kurdu;
Sizin için bir tasarısı var.
31 Kalkın, tasasız ve güvenlik içinde
Yaşayan ulusa saldırın” diyor RAB.
“Onun kent kapıları, sürgüleri yok,
Halkı tek başına yaşıyor.
32 Develeri yağma edilecek,
Sayısız sürüleri çapul malı olacak.
Zülüflerini† kesenleri
Dört yana dağıtacağım,
Her yandan felaket getireceğim başlarına” diyor RAB.
33 “Çakalların uğrağı Hasor,
Sonsuza dek viran kalacak,
Orada kimse oturmayacak,
İnsan oraya yerleşmeyecek.”

Elam'a İlişkin Bildiri

49:23 Yşa.17:1-3; Amo.1:3-5; Zek.9:1 † **49:32** “Zülüflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”.

34 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında RAB'bin Peygamber
Yeremya'ya bildirdiği Elam'a ilişkin söz şudur:
35 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Bakın, Elam'ın yayını,
Asıl gücünü kıracağım.
36 Üzerine göğün dört ucundan
Dört rüzgarı gönderecek,
Halkını bu rüzgarlara dağıtacağım.
Elam sürgünlerinin gitmediği
Bir ulus kalmayacak.
37 Düşmanlarının önünde,
Can düşmanlarının önünde
Elam'ı darmadağın edeceğim.
Başlarına felaket gönderecek,
Şiddetli öfkemi yağdıracağım” diyor RAB,
“Onları büsbütün yok edene dek
Peşlerine kılıcı salacağım.
38 Elam'da tahtımı kuracak,
Elam Kralı'yla önderlerini
Yok edeceğim” diyor RAB.
39 “Ama son günlerde
Elam'ı eski gönencine kavuşturacağım” diyor RAB.

50

Babil'e İlişkin Bildiri

1 RAB'bin Babil ve Kildan ülkesine ilişkin Peygamber Yeremya aracılığıyla
bildirdiği söz şudur:
2 “Uluslara duyurun, haberi bildirin!
Sancak dikip duyurun, hiçbir şey gizlemeyin!
‘Babil ele geçirilecek’ deyin,
‘İlahı Bel utandırılacak,
İlahı Marduk paramparça olacak.
Putları utandırılacak,
İlahları paramparça olacak.’
3 Çünkü kuzeyden gelen bir ulus ona saldıracak,
Ülkesini viran edecek.
Orada kimse yaşamayacak,
İnsan da hayvan da kaçıp gidecek.
4 O günlerde, o zamanda” diyor RAB,
“İsrail halkıyla Yahuda halkı birlikte gelecek;
Tanrıları RAB'bi aramak için
Ağlaya ağlaya gelecekler.
5 Yüzleri Siyon'a dönük,
Oraya giden yolu soracak,
Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmayla
RAB'be bağlanmak için gelecekler.

6 “Halkım yitik koyunlardır,
Çobanları onları baştan çıkardı.

49:36 Dan.7:2; Va.7:1 **50:1** Yşa.13:1-14:23; 47:1-15

Dağlarda başıboş dolandırdılar onları,
Dağ, tepe avare dolaştılar,
Kendi ağıllarını unuttular.
7 Kim bulduysa yedi onları.
Düşmanları, 'Biz suçlu değiliz' dediler,
'Çünkü onlar gerçek otlakları olan RAB'be,
Atalarının umudu RAB'be karşı günah işlediler.'

8 "Babil'den kaçıp kurtulun!
Kildan ülkesini terk edin,
Sürüye yön veren teke gibi olun!
9 Çünkü birbiriyle anlaşmış büyük ulusları
Kuzeydeki topraklardan kışkırtıp
Babil'in karşısına çıkaracağım.
Babil'le savaşmak üzere karşısına dizilecek,
Onu kuzeyden ele geçirecekler.
Okları usta savaşçı oku gibidir,
Hiçbiri boş dönmeyecek.
10 Kildan ülkesi yağmaya uğrayacak,
Onu yağmalayanlar mala doyacak" diyor RAB.

Babil'in Çöküşü

11 "Ey mirasımı yağmalayan sizler!
Madem sevinip coşuyorsunuz,
Harman döven düve gibi sıçrıyor,
Aygır gibi kişniyorsunuz;
12 Anneniz büyük utanca boğulacak,
Sizi doğuranın yüzü kızaracak.
Ulusların en önemsizi,
Kurak, bozkır, çöl olacak.
13 RAB'bin öfkesi yüzünden kimse yaşamayacak orada,
Büsbütün ıssız kalacak.
Her geçen, Babil'in aldığı yaraları görünce şaşacak,
Hayrete düşecek.
14 Babil'in çevresinde savaşmak üzere dizilin,
Ey bütün yay çekenler!
Oklarla saldırın ona, oklarınızı esirgemeyin!
Çünkü o RAB'be karşı günah işledi.
15 Her yandan ona karşı savaş narası yükseltin!
Teslim oldu, kuleleri düştü,
Surları yerle bir oldu.
Çünkü RAB'bin öcüdür bu.
Ondan öç alın.
Yaptığının aynısını yapın ona.
16 Ekin ekeni biçim vakti orakçıyla birlikte
Babil'den atın.
Zorbanın kılıcı yüzünden
Herkes halkına dönsün,
Ülkesine kaçsın."

İsrail'in Dönüşü

17 "İsrail aslanların kovaladığı

50:8 Va.18:4

Dağılmış bir sürüdür.
Önce Asur Kralı yedi onu.
Sonra Babil Kralı Nebukadnessar kemiklerini ezdi.”
18 Bu yüzden İsrail'in Tanrısı,
Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Asur Kralı'nı nasıl cezalandırdıysam,
Babil Kralı'yla ülkesini de öyle cezalandıracağım.
19 İsrail'i yeniden otlağına kavuşturacağım,
Karmel'de, Başan'da otlayacak;
Efrayim ve Gilat dağlık bölgelerinde
İstediği kadar yiyip doyacak.
20 O günlerde, o zamanda” diyor RAB,
“İsrail'in suçu araştırılacak
Ama bulunamayacak;
Yahuda'nın günahları da araştırılacak
Ama bulunamayacak.
Çünkü sağ bıraktıklarımı bağışlayacağım.”

Rab Babil'i Yargılayacak

21 “Merataym ülkesine,
Pekot'ta* yaşayanlara saldır.
Onları öldür, tümüyle yok et” diyor RAB,
“Sana ne buyurduysam hepsini yap.
22 Ülkede savaş, büyük yıkım
Gürültüsü duyuluyor.
23 Dünyanın balyozu
Nasıl da kırılıp paramparça oldu!
Babil uluslar arasında nasıl dehşet oldu!
24 Senin için tuzak kurdum, ey Babil,
Bilmeden tuzağıma düştün.
Bulunup yakalandın,
Çünkü RAB'be karşı çıktın.
25 RAB silahhanesini açtı,
Öfkesinin silahlarını çıkardı.
Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin
Kildan ülkesinde yapacağı iş var.
26 Uzaktan ona saldırın.
Ambarlarını açın,
Mallarını tahıl gibi küme küme yığın.
Tamamen yok edin onu,
Geriye hiçbir şey kalmasın.
27 Genç boğalarını öldürün,
Kesime gitsinler!
Vay başlarına!
Çünkü onların günü,
Cezalandırılma zamanı geldi.
28 Dinleyin! Tanrımız RAB'bin öç aldığını,
Tapınağının öcünü aldığını
Babil'den kaçıp kurtulanlar
Siyon'da duyuruyorlar.

* **50:21** Merataym “İki kat isyan”, Pekot “Ceza” anlamına gelir.

29 “Okçuları, yay gerenlerin hepsini çağırın Babil'e karşı,
Çevresini kuşatın, kaçıp kurtulan olmasın.
Yaptıklarına göre karşılık verin ona,
Yaptıklarının aynısını yapın.
Çünkü RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na
Küstahlık etti.
30 Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek,
Bütün savaşçıları susturulacak o gün” diyor RAB.
31 “İşte, sana karşıyım, ey küstah!”
Diyor Rab, Her Şeye Egemen RAB.
“Çünkü senin günün,
Seni cezalandıracağım zaman geldi.
32 Küstah tökezleyip düşecek,
Onu kaldıran olmayacak.
Kentlerini ateşe vereceğim,
Bütün çevresini yakıp yok edecek.”

33 Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
“İsrail halkı da Yahuda halkı da
Eziyet çekiyor.
Onları tutsak edenler sıkı tutmuş,
Salıvermek istemiyorlar.
34 Ama onların Kurtarıcısı güçlüdür,
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir.
Onların ülkesine huzur,
Babil'de yaşayanlaraysa kargaşalık getirmek için
Davalarını hararetle savunacak.

35 “Kildaniler'e karşı kılıç!” diyor RAB,
“Babil'de yaşayanlara, Babil önderlerine,
Bilgelerine karşı kılıç!
36 Sahte peygamberlere karşı kılıç!
Aptallıkları ortaya çıkacak.
Yiğitlerine karşı kılıç!
Şaşkına dönecek onlar.
37 Atlarına, savaş arabalarına
Aralarındaki yabancılara karşı kılıç!
Hepsi kadın gibi ürkek olacak.
Hazinelerine karşı kılıç!
Yağma edilecek onlar.
38 Sularına kuraklık!
Kuruyacak sular.
Çünkü Babil putlar ülkesidir,
Korkunç putlar yüzünden halkı çıldırmış.

39 “Bu yüzden yabanıl hayvanlar, çakallar,
Baykuşlar yaşayacak orada,
Artık insan yaşamayacak,
Kuşaklar boyu kimse oturmayacak.
40 Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki köyleri
Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB,

50:29 Va.18:6 **50:39** Yşa.13:20; Va.18:2 **50:40** Yar.19:24-25

“Orada da kimse oturmayacak,
İnsan oraya yerleşmeyecek.
41 İşte kuzeyden bir ordu geliyor.
Dünyanın uçlarından
Büyük bir ulus
Ve birçok kral harekete geçiyor.
42 Yay, pala kuşanmışlar,
Gaddar ve acımasızlar.
Atlara binmiş gelirken,
Kükreyen denizi andırıyor sesleri.
Savaşa hazır savaşçılar
Karşına dizilecekler, ey Babil kızı!
43 Babil Kralı onların haberini aldı,
Ellerinde derman kalmadı.
Doğuran kadın gibi
Üzüntü, sancı sardı onu.
44 Şeria çalılıklarından
Sulak otlağa çıkan aslan gibi
Kildaniler'i bir anda yurdundan kovacağım.
Seçeceğim kişiyi oraya yönetici atayacağım.
Var mı benim gibisi?
Var mı bana dava açacak biri,
Bana karşı duracak çoban?”
45 Bu yüzden RAB'bin Babil'e karşı ne tasarladığını,
Kildan ülkesine karşı ne amaçladığını işitin:
“Sürünün küçükleri bile sürülecek,
Halkı yüzünden otlakları çöle dönüştürülecek.
46 ‘Babil düştü’ sesiyle yeryüzü titreyecek,
Çığlığı uluslar arasında duyulacak.”

51

1 RAB diyor ki,
“İşte Babil'e ve Lev-Kamay'da* yaşayanlara karşı
Yok edici bir rüzgar çıkaracağım.
2 Tahıl savuranları göndereceğim Babil'e;
Onu savurup ayıklasınlar,
Ülkesini boşaltsınlar diye.
Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona.
3 Okçu yayını germesin,
Zırhını kuşanmasın.
Onun gençlerini esirgemeyin!
Ordusunu tümüyle yok edin.
4 Kildan ülkesinde ölüler,
Babil sokaklarında yaralılar serilecek yere.
5 İsrail'in Kutsalı'na karşı
Ülkeleri suçla dolu olmasına karşın,
Tanrıları Her Şeye Egemen RAB
İsrail ve Yahuda halklarını bırakmadı.
6 Babil'den kaçın!

* **51:1** “Lev-Kamay”: “Düşmanın yüreği” anlamına gelen Kildan ülkesini simgeleyen şifreli bir söz. **51:6** Va.18:4

Herkes canını kurtarsın!
Babil'in suçu yüzünden yok olmayın!
Çünkü RAB'bin öç alma zamanıdır,
Ona hak ettiğini verecek.
7 Babil RAB'bin elinde bir altın kâseydi,
Bütün dünyayı sarhoş etti.
Uluslar şarabını içtiler,
Bu yüzden çıldırdılar.
8 Ansızın düşüp paramparça olacak Babil,
Yas tutun onun için!
Yarasına merhem sürün, belki iyileşir.
9 'Babil'i iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi.
Bırakalım onu,
Hepimiz kendi ülkemize dönelim.
Çünkü onun yargısı göklere erişiyor,
Bulutlara kadar yükseliyor.

10 " 'RAB haklı olduğumuzu gösterdi,
Gelin, Tanrımız RAB'bin neler yaptığını
Siyon'da anlatalım.'

11 "Okları bileyin,
Ok kılıflarını doldurun!
RAB Med krallarını harekete geçirdi,
Amacı Babil'i yok etmek.
RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak.
12 Babil surlarına karşı sancak kaldırın!
Muhafızları pekiştirin,
Nöbetçileri yerleştirin,
Pusu kurun!
Çünkü RAB Babil halkı için söylediklerini
Hem tasarladı hem de yerine getirdi.
13 Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan,
Hazinesi bol olanlar,
Sonunuz geldi, zamanınız doldu.
14 Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti:
Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibi
Askerlerle dolduracağım.
Sana karşı zafer çığlıkları atacaklar."

Rab'be Övgüler

15 "Gücüyle yeryüzünü yaratan,
Bilgeliğiyle dünyayı kuran,
Aklıyla gökleri yayan RAB'dir.
16 O gürleyince gökteki sular çağıldar,
Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.
17 Hepsi budala, bilgisiz.
Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak.
O putlar yapmacıktır,

51:7 Va.17:2-4; 18:3 **51:8** Yşa.21:9; Va.14:8; 18:2 **51:9** Va.18:5 **51:13** Va.17:1 **51:16** Mez.135:7; Yer.10:13

Soluk yoktur onlarda.
18 Yararsız, alay edilesi nesnelerdir,
Cezalandırılınca yok olacaklar.
19 Yakup'un Payı onlara benzemez.
Mirası olan oymak dahil
Her şeye biçim veren O'dur,
Her Şeye Egemen RAB'dir adı.

Babil Cezalandırılıyor

20 “Sen benim savaş çomağım,
Savaş silahımsın.
Ulusları parçalayacak,
Krallıkları yok edeceğim seninle.
21 Seninle atlarla binicilerini,
Savaş arabalarıyla sürücülerini kırıp ezeceğim.
22 Erkeklerle kadınları,
Gençlerle yaşlıları,
Delikanlılarla genç kızları,
23 Çobanla sürüsünü,
Çiftçiyle öküzlerini,
Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim.

24 “Babil'de ve Kildan ülkesinde yaşayanlara
Siyon'da yaptıkları bütün kötülüğün karşılığını
Gözlerinizin önünde ödeteceğim” diyor RAB.
25 “Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım,
Ey bütün dünyayı yıkan” diyor RAB,
“Elimi sana karşı kaldırıp
Seni uçuruma yuvarlayacak,
Yanık bir dağa çevireceğim.
26 Senden köşe taşı, temel taşı olmayacak,
Çünkü sonsuza dek viran kalacaksın” diyor RAB.

27 “Ülkeye sancak dikin!
Uluslar arasında boru çalın!
Ulusları Babil'le savaşmaya hazırlayın.
Ararat, Minni, Aşkenaz krallıklarını
Ona karşı toplayın.
Ona karşı bir komutan atayın,
Çekirge sürüsü kadar at gönderin üzerine.
28 Ulusları –Med kralları, valilerini,
Bütün yardımcılarını,
Yönetimi altındaki bütün ülkeleri–
Onunla savaşmaya hazırlayın.
29 Ülke titreyip kıvranıyor!
Çünkü RAB'bin Babil diyarını
Issız bir viraneye çevirme amacı
Yerine gelmeli.
30 Babil yiğitleri savaştan vazgeçti,
Kalelerinde oturuyorlar.
Güçleri tükendi,
Ürkek kadınlara döndüler.
Oturdukları yerler ateşe verildi,

Kapı sürgüleri kırıldı.
31-32 Babil Kralı'na ulak üstüne ulak,
Haberci üstüne haberci geldi.
‘Kent bütünüyle düştü,
Irmak geçitleri tutuldu,
Bataklıklar ateşe verildi,
Askerler dehşete kapıldı’ diye haber verdiler.”
33 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Zamanı gelince harman yeri nasıl çiğnenirse,
Babil kızı da öyle olacak.
Kısa süre sonra onun da
Biçim zamanı gelecek.”

34-35 Siyon halkı, “Babil Kralı Nebukadnessar yuttu bizi, ezdi,
Boş bir kaba çevirdi” diyecek,
“Canavar gibi yuttu bizi,
Güzel yemeklerimizle karnını doyurdu,
Sonra bizi kustu.
Bize ve yurttaşlarımıza yapılan zorbalık
Babil'in başına gelsin.”
Yeruşalim, “Dökülen kanımızın hesabı
Kildaniler'den sorulsun” diyecek.

Rab İsrail'e Yardım Edecek

36 Bunun için RAB diyor ki,
“İşte davanızı ben savunacağım,
Öcünüzü ben alacağım;
Onun ırmağını kurutacak,
Kaynağını keseceğim.
37 Babil taş yığınına, çakal yuvasına dönecek,
Dehşet ve alay konusu olacak.
Kimse yaşamayacak orada.
38 Halkı genç aslanlar gibi kükreyecek,
Aslan yavruları gibi homurdanacak.
39 Ama kızıştıklarında onlara şölen verip
Hepsini sarhoş edeceğim;
Keyiflensinler,
Uyanmayacakları sonsuz bir uykuya
Dalsınlar diye” diyor RAB.
40 “Onları kuzu gibi, koç ve teke gibi
Boğazlanmaya götüreceğim.”

Babil'in Sonu

41 “Şeşak† nasıl alındı!
Bütün dünyanın övünç kaynağı nasıl ele geçirildi!
Uluslar arasında Babil nasıl dehşet oldu!
42 Deniz basacak Babil'i,
Kabaran dalgalar örtecek.
43 Kentleri viran olacak,
Toprakları kimsenin yaşamadığı, geçmediği
Kurak bir çöle dönecek.
44 Babil ilahı Bel'i orada cezalandıracak,

† **51:41** “Şeşak”: Babil'i simgeleyen şifreli bir söz.

Yuttuğunu ona kusturacağım.
Artık akın akın uluslar gelmeyecek ona.
Babil surları yıkılacak.

45 “Oradan çık, ey halkım!
Hepiniz canınızı kurtarın!
Kaçın RAB'bin kızgın öfkesinden!
46 Ülkede duyacağınız söylentiler yüzünden
Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın.
Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi yıl bir başkası;
Ülkedeki zorbalıkla,
Önderin öndere karşı çıktığıyla
İlgili söylentiler yayılır.
47 İşte bu yüzden Babil'in putlarını
Cezalandıracağım günler geliyor.
Bütün ülke utandırılacak,
Öldürülenler ülkenin ortasında yere serilecek.
48 O zaman yer, gök ve onlardaki her şey
Babil'in başına gelenlere sevinecek.
Çünkü kuzeyden gelen yok ediciler
Saldıracaklar ona” diyor RAB.

49 Yeremya şöyle diyor:
“İsrail'in öldürülenleri yüzünden düşmelidir Babil.
Yeryüzünde öldürülen herkes Babil yüzünden düştü.
50 Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar,
Kaçın, oyalanmayın!
RAB'bi anın uzaktan,
Yeruşalim'i düşünün!”
51 “Rezil olduk, çünkü aşağılandık,
Yüzümüz utanç içinde.
Çünkü yabancılar RAB'bin Tapınağı'nın
Kutsal yerlerine girmişler.”

52 “Bu yüzden” diyor RAB,
“Putlarını cezalandıracağım günler geliyor,
Yaralılar inleyecek bütün ülkede.
53 Babil göklere çıksa,
Yüksekteki kalesini pekiştirse de,
Yok edicileri göndereceğim üzerine” diyor RAB.

54 “Babil'den çığlık,
Kildan ülkesinden büyük yıkım sesi duyuluyor.
55 Çünkü RAB Babil'i yıkıma uğratıyor;
Şamatasını susturuyor.
Düşman engin sular gibi kükrüyor,
Seslerinin gürültüsü yankılanıyor.
56 Çünkü Babil'e karşı bir yok edici çıkacak;
Yiğitleri tutsak olacak,
Yayları paramparça edilecek.

51:45 Va.18:4 **51:48** Va.18:20 **51:49** Va.18:24

Çünkü RAB karşılık veren bir Tanrı'dır,
Her şeyin tam karşılığını verir.
57 Babil önderlerini, bilgelerini, valilerini,
Yardımcılarını, yiğitlerini öyle sarhoş edeceğim ki,
Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç uyanmayacaklar”
Diyor adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral.
58 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
“Babil'in kalın surları yerle bir edilecek,
Yüksek kapıları ateşe verilecek.
Halkların çektiği emek boşuna,
Ulusların didinmesi ateşe yarayacak.”

Yeremya'nın Bildirisi Babil'e Ulaşıyor

59 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dördüncü yılında, baş görevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiya'yla birlikte Babil'e gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi. 60 Yeremya Babil'in başına gelecek bütün felaketleri, Babil'e ilişkin bütün bu sözleri bir tomara yazmıştı. 61 Yeremya Seraya'ya şöyle dedi: “Babil'e varır varmaz bütün bu sözleri okumayı unutma. 62 De ki, ‘Ya RAB, burayı yıkacağını, içinde insan da hayvan da yaşamayacağını, ülkenin sonsuza dek viran kalacağını söyledin.’ 63 Okumayı bitirince tomarı bir taşa bağlayıp Fırat'a fırlat. 64 Sonra de ki, ‘Babil başına getireceğim felaket yüzünden batacak, bir daha kalkamayacak. Bitkin düşecekler.’ ”

Yeremya'nın sözleri burada son buluyor.

52

Yeruşalim'in Düşüşü
(2Kr.24:18-25:21; 2Ta.36:11-20; Yer.39:1-10)

1 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. 2 Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 3 RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları huzurundan attı.

Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı. 4 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar. 5 Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı.

6 Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. 7 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar. 8 Ama Kildani ordusu Kral Sidkiya'nın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı. 9 Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı'nın huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi. 10 Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda önderlerini öldürttü. 11 Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde tutuldu.

12 Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın onuncu günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi. 13 RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki

51:63 Va.18:21 **52:4** Hez.24:2 **52:7** Hez.33:21 **52:11** Hez.12:13

bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı. 14 Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yeruşalim'i çevreleyen bütün surları yıktı.
15 Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağ kalanları, Babil
Kralı'nın safına geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti. 16 Ancak bağcılık,
çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.
17 Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu
parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler. 18 Tapınak törenlerinde kullanılan ko-
vaları, kürekleri, fitil maşalarını, çanakları, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.
19 Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları, çanakları,
kovaları, kandillikleri, tabakları, dökmelik sunu taslarını alıp götürdü.
20 RAB'bin Tapınağı için Kral Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz
ve altındaki on iki tunç boğa heykeliyle ayaklıklar için hesapsız tunç harcan-
mıştı. 21 Her sütun on sekiz arşın* yüksekliğindeydi, çevresi on iki arşındı†.
Her birinin kalınlığı dört parmaktı, içi boştu. 22 Üzerinde tunç bir başlık
vardı. Başlığın yüksekliği beş arşındı‡, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle
bezenmişti. Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.
23 Yanlarda doksan altı nar motifi vardı. Başlığı çevreleyen ağ motifinin
üzerinde toplam yüz nar motifi bulunuyordu.

Yahuda Halkı Babil'e Sürülüyor (2Kr.25:18-21)

24 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin
Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı. 25 Kentte kalan
askerlerin komutanını, kralın yedi danışmanını, ayrıca ülke halkını askere
yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış
kişiyi tutsak etti. 26 Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü. 27 Babil
Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti.
Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.
28 Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur:
Yedinci yıl 3 023 Yahudi;
29 Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında Yeruşalim'den 832 kişi;
30 yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın sürdüğü
745 Yahudi. Hepsi 4 600 kişiydi.

Kral Yehoyakin Serbest Bırakılıyor (2Kr.25:27-30)

31 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak
Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi beşinci günü,
Yahuda Kralı Yehoyakin'e lütfederek onu cezaevinden çıkardı. 32 Kendisiyle
tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer
verdi. 33 Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil
Kralı'nın sofrasında yer aldı. 34 Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük
yiyeceği sürekli karşılandı.

52:17 1Kr.7:15-47 * **52:21** "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. † **52:21** "On iki arşın": Yaklaşık 5.4 m. ‡ **52:22** "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m.

AĞITLAR

GİRİŞ

Ağıtlar Kitabı İ.Ö. 586'da Yeruşalim'in yıkılışı, sürgün ve bu yıkımın sonuçları üzerine yakılan beş ağıttan oluşmaktadır. Kitabın ilk dört bölümü akrostiş biçimde yazılmıştır. Ayetler sırasıyla İbrani alfabesinin harfleriyle başlar. Yalnız üçüncü bölümde üçer ayet aynı harfle başlıyor. Kitap genellikle yas niteliği taşımakla birlikte, geleceğe umut ve Tanrı'ya güven de görülmektedir. Ağıtlar, İ.Ö. 586 yılında İsrailliler'in yaşadığı ulusal felaketin anısına her yıl tutulan yas ve oruç günlerinde tapınmada Yahudiler'ce kullanılır.

Ana Hatlar:
1:1-22 Yeruşalim'in acıları
2:1-22 Yeruşalim'in cezası
3:1-66 Ceza ve umut
4:1-22 Yeruşalim'in viraneye dönmesi
5:1-22 Merhamet için edilen dua

1. Ağıt

1 O kent ki, insan doluydu,
Nasıl da tek başına kaldı şimdi!
Büyüktü uluslar arasında,
Dul kadına döndü!
Soyluydu iller arasında,
Angarya altına düştü!
2 Geceleyin acı acı ağlıyor,
Yanaklarında gözyaşı;
Avutan tek kişi bile yok
Bunca oynaşı arasında.
Dostları ona hainlik etti,
Düşman oldu.
3 Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonra
Sürgün edildi,
Ulusların arasında oturuyor,
Ama rahat bulamıyor.
O sıkıntıdayken ardına düşenler ona yetişti.
4 Siyon'a giden yollar yas tutuyor,
Çünkü bayramlara gelen yok.
Bütün kapıları ıssız, kâhinleri inliyor,
Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor.
5 Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde.
Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor,
Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti.
6 Siyon kızının bütün güzelliği uçtu,
Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü,
Dermanları kesildi
Kendilerini kovalayanların önünde.
7 Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken
Eski günlerdeki varlığını anımsıyor.
Halkı hasmının eline düşüp de
Yardımına koşan çıkmayınca,

Hasımları haline bakıp
Yıkılışına güldüler.
8 Yeruşalim büyük günah işledi,
Bu yüzden kirlendi.
Ona saygı duyanların hepsi
Şimdi onu hor görüyor,
Çünkü onu çıplak gördüler.
O da inleyip öbür yana dönüyor.
9 Kirliliği eteklerindeydi,
Sonunu düşünmedi;
Bu yüzden düşüşü korkunç oldu,
Avutanı yok.
"Ya RAB, düşkün halimi gör,
Çünkü düşmanım kazandı!"
10 Değerli her şeyine düşman el uzattı.
Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü,
Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar.
11 Halkı inleyip ekmek arıyor,
Yeniden güçlerine kavuşmak için
Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler;
"Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum."

12 "Ey sizler, yoldan geçenler,
Sizin için önemi yok mu bunun*?
Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var mı?
Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün
Başıma yağdırdı onu.
13 Ateş saldı yukarıdan,
Kemiklerimin içine işledi ateş;
Ağ serdi ayaklarıma,
Geri çevirdi beni;
Mahvetti, baygın kaldım bütün gün.
14 İsyanlarım boyunduruğa döndü,
RAB'bin eliyle birbirine tutturulup
Boynuma geçirildi, gücüm tükendi.
Rab karşı duramadığım
İnsanların eline verdi beni.
15 Hiçe saydı beni savunan yiğitleri,
Gençlerimi kırıp geçirmek için çağrı yaptı ordulara,
Rab erden Yahuda kızını
Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta.

16 "Ağlıyorum bunlara,
Gözlerimden yaşlar boşanıyor;
Çünkü beni avutan,
Canımı tazeleyen benden uzak.
Çocuklarım şaşkına döndü,
Çünkü düşmanım üstün çıktı."

17 Siyon ellerini açmış,

* **1:12** "Sizin için önemi yok mu bunun?" ya da "Bunlar sizin başınıza da gelmesin."

Ama onu avutan yok.
RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi,
Komşuları ona hasım olsun, dedi.
Yeruşalim aralarında paçavraya döndü.

18 “RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim.
Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün;
Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti.
19 Oynaşlarımı çağırdım,
Ama aldattılar beni.
Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek ararken
Kâhinlerimle önderlerim kentte can verdi.
20 Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi,
İçim kanıyor, yüreğim buruk,
Çünkü çok asilik ettim;
Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta,
İçerdeyse ölüm kol gezmekte.
21 İnlediğimi duydular,
Beni avutan olmadı.
Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydu,
Sen yaptın diye sevinçten coştular.
İlan ettiğin günü getir,
Onlar da benim gibi olsunlar.
22 Yaptıkları her kötülüğü anımsa,
İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap;
Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum.”

2

2. Ağıt

1 Rab öfkelenince Siyon kızını nasıl bulutla kapladı!
İsrail'in görkemini gökten yere fırlattı,
Öfkelendiği gün ayağının taburesini anımsamadı.
2 Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu,
Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı,
Yerle bir etti onları,
Krallığını ve önderlerini alçalttı.
3 Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü* kökünden kesti,
Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti,
Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı.
4 Düşman gibi yayını gerdi,
Hasım gibi sağ elini kaldırdı,
Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü,
Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü.
5 Rab adeta bir düşman olup İsrail'i yuttu,
Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı,
Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı.
6 Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı,
Buluşma yerini yok etti,
RAB Siyon'da bayram ve Şabat günlerini unutturdu,
Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti.

* **2:3** “Gücünü”: İbranice “Boynuzunu”.

7 Rab sunağını attı,
Tapınağını terk etti;
Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı.
Bayram gününde olduğu gibi,
Düşman RAB'bin Tapınağı'nda sevinç çığlıkları attı.
8 RAB Siyon kızının surlarını yıkmaya karar verdi,
İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi,
İç ve dış surlara yas tutturdu,
İkisinin de gücü tükendi.
9 Siyon'un kapıları yere battı,
RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti,
Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı,
Kutsal Yasa uygulanmaz oldu,
Peygamberlerine RAB'den görüm gelmiyor artık.
10 Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş,
Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar,
Yeruşalim'in erden kızları yere eğmiş başlarını.

11 Gözlerim tükenmekte ağlamaktan,
İçim kanıyor;
Halkımın yıkımından
Yüreğim sızlıyor,
Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler bayılmakta.
12 Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıp
Can çekişirken annelerinin bağrında,
"Ekmekle şarap nerede?" diye soruyorlar annelerine.
13 Senin için ne diyeyim?
Ey Yeruşalim kızı, seni neye benzeteyim?
Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi örnek göstereyim de
Seni avutayım?
Sendeki gedik deniz kadar büyük,
Kim sana şifa verebilir?
14 Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız görümler gördüler.
Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski gönencine kavuşabilirdin;
Oysa seni ayartacak boş görümler gördüler.
15 Yoldan geçen herkes el çırparak seninle alay ediyor,
Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak,
"Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?" diyorlar.
16 Düşmanlarının hepsi seninle alay etti,
Islık çalıp diş gıcırdatarak,
"Onu yuttuk" diyorlar,
"İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu."
17 RAB düşündüğünü yaptı,
Geçmişte söylediği sözü yerine getirdi,
Yıktı, acımadı,
Düşmanı senin haline sevindirdi,
Hasımlarını güçlü kıldı†.
18 Halk Rab'be yürekten feryat ediyor.

† **2:17** "Hasımlarını güçlü kıldı": İbranice "Hasımlarının boynuzunu yükseltti".

Ey Siyon kızının surları,
Gece gündüz gözyaşın sel gibi aksın!
Dinlenme, gözüne uyku girmesin!
19 Kalk, gece her nöbet başında haykır,
Rab'bin huzurunda yüreğini su gibi dök!
Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının başı için O'na ellerini aç.

20 “Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın?
Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin?
Kâhinle peygamber Rab'bin Tapınağı'nda mı öldürülsün?
21 Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor,
Kılıçtan geçirildi erden kızlarımla gençlerim,
Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan boğazladın.
22 Bir bayram günü davet eder gibi
Beni dehşete düşürenleri davet ettin her yandan.
RAB'bin öfkelendiği gün kaçıp kurtulan,
Sağ kalan olmadı.
Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı
Düşmanım yok etti.”

3

3. Ağıt

1 RAB'bin gazap değneği altında acı çeken adam benim.
2 Beni güttü,
Işıkta değil karanlıkta yürüttü.
3 Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini kaldırıyor.
4 Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi kırdı.
5 Beni kuşattı,
Acı ve zahmetle sardı çevremi.
6 Çoktan ölmüş ölüler gibi
Beni karanlıkta yaşattı.
7 Çevreme duvar çekti, dışarı çıkamıyorum,
Zincirimi ağırlaştırdı.
8 Feryat edip yardım isteyince de
Duama set çekiyor.
9 Yontma taşlarla yollarımı kesti,
Dolaştırdı yollarımı.
10 Benim için O pusuya yatmış bir ayı,
Gizlenmiş bir aslandır.
11 Yollarımı saptırdı, paraladı,
Mahvetti beni.
12 Yayını gerdi, okunu savurmak için
Beni nişangah olarak dikti.
13 Oklarını böbreklerime sapladı.
14 Halkımın önünde gülünç düştüm,
Gün boyu alay konusu oldum türkülerine.
15 Beni acıya doyurdu,
Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.
16 Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı,
Kül içinde diz çöktürdü bana.
17 Esenlik yüzü görmedi canım,

Mutluluğu unuttum.
18 Bu yüzden diyorum ki,
“Dermanım tükendi,
RAB'den umudum kesildi.”
19 Acımı, başıboşluğumu,
Pelinotuyla ödü anımsa!
20 Hâlâ onları düşünmekte
Ve sıkılmaktayım.
21 Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum:
22 RAB'bin sevgisi hiç tükenmez*,
Merhameti asla son bulmaz;
23 Her sabah tazelenir onlar,
Sadakatin büyüktür.
24 “Benim payıma düşen RAB'dir” diyor canım,
“Bu yüzden O'na umut bağlıyorum.”
25 RAB kendisini bekleyenler,
O'nu arayan canlar için iyidir.
26 RAB'bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir.
27 İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir.
28 RAB insana boyunduruk takınca,
İnsan tek başına oturup susmalı;
29 Umudunu kesmeden yere kapanmalı,
30 Kendisine vurana yanağını dönüp
Utanca doymalı;
31 Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez.
32 Dert verse de,
Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder;
33 Çünkü isteyerek acı çektirmez,
İnsanları üzmez.
34 Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi,
35 Yüceler Yücesi'nin huzurunda insan hakkını saptırmayı,
36 Davasında insana haksızlık etmeyi
Rab doğru bulmaz.
37 Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir?
38 İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu?
39 İnsan, yaşayan insan
Niçin günahlarının cezasından yakınır?

40 Davranışlarımızı sınayıp gözden geçirelim,
Yine RAB'be dönelim.
41 Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı'ya açalım:
42 “Biz karşı çıkıp başkaldırdık,
Sen bağışlamadın.
43 Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın,
Acımadan öldürdün.
44 Dualar sana erişmesin diye
Bulutları örtündün.
45 Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin.
46 Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti.
47 Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım çıktı önümüze.”

* **3:22** “RAB'bin sevgisi hiç tükenmez” ya da “RAB'bin sevgisi sayesinde yok olmadık.”

48 Kırılan halkım yüzünden
Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.
49 Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümden,
50 RAB göklerden bakıp görünceye dek.
51 Kentimdeki kızların halini gördükçe
Yüreğim sızlıyor.
52 Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni.
53 Beni sarnıca atıp öldürmek istediler,
Üzerime taş attılar.
54 Sular başımdan aştı, "Tükendim" dedim.

55 Sarnıcın dibinden seni adınla çağırdım, ya RAB;
56 Sesimi, "Ahıma, çağrıma kulağını kapama!" dediğimi duydun.
57 Seni çağırınca yaklaşıp, "Korkma!" dedin.
58 Davamı sen savundun, ya Rab,
Canımı kurtardın.
59 Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB,
Davamı sen gör.
60 Benden nasıl öç aldıklarını,
Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün.
61-62 Aşağılamalarını, ya RAB,
Çevirdikleri bütün dolapları,
Bana saldıranların dediklerini,
Gün boyu söylendiklerini duydun.
63 Oturup kalkışlarına bak,
Alay konusu oldum türkülerine.
64 Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB.
65 İnat etmelerini sağla,
Lanetin üzerlerinden eksilmesin.
66 Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.

4

4. Ağıt

1 Altın nasıl donuklaştı,
Saf altın nasıl değişti!
Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış.
2 Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocukları
Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu!
3 Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir,
Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız oldu.
4 Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor,
Çocuklar ekmek istiyor, veren yok.
5 Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi,
Sokaklarda perişan oldular;
Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler,
Çöp yığınlarını kapışır oldular.
6 Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılan
Sodom'un günahından daha büyüktür.
7 Beyleri kardan temiz, sütten aktılar,
Bedence mercandan kızıl, laciverttaşı kadar biçimliydiler.

4:6 Yar.19:24

8 Şimdiyse görünüşleri kömürden kara,
Sokaklarda tanınmaz oldular.
Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular.
9 Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur,
Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak erimekteler.
10 Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler,
Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.
11 RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü,
Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyon'un içinde tutuşturdu.
12 Dünyadaki kralların ve insanların hiçbiri
Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğine inanmazdı.
13 Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu yüzündendi bu,
Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.
14 Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar,
Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor.
15 "Çekilin! Kirliler!" diye bağırdılar onlara,
"Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!"
Kaçıp başıboş dolaştıklarında,
Öteki uluslar, "Artık burada kalmasınlar" dediler.
16 RAB kendisi dağıttı onları,
Artık yüzlerine bakmayacak.
Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar.

17 Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin feri sönüyor,
Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulusu bekledikçe bekledik.
18 İzlerimizi sürüyorlar,
Sokaklarımızda gezemez olduk.
Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükendi,
Çünkü sonumuz geldi.
19 Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti,
Dağların üstünde kovaladılar bizi,
Çölde bize pusu kurdular.
20 Yaşam soluğumuz,
RAB'bin meshettiği kral onların çukurunda yakalandı;
Hani onun için, "Ulusların arasında onun gölgesinde yaşayacağız" dediğimiz.

21 Ûs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş,
Ancak kâse sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın.
22 Ey Siyon kızı, suçunun cezası sona erdi,
RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek.
Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya çıkaracak.

5

5. Ağıt

1 Anımsa, ya RAB, başımıza geleni,
Bak da utancımızı gör.
2 Mülkümüz yabancılara geçti,

4:10 Yas.28:57; Hez.5:10

Evlerimiz ellere.
3 Öksüz kaldık, babasız,
Annelerimiz dul kadınlara döndü.
4 Suyumuzu parayla içtik,
Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık.
5 Bizi kovalayanlar ensemizde,
Yorgun düştük, rahatımız yok.
6 Ekmek için
Mısır'a, Asur'a el açtık.
7 Atalarımız günah işledi,
Ama artık onlar yok;
Suçlarının cezasını biz yüklendik.
8 Köleler üstümüzde saltanat sürüyor,
Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok.
9 Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden
Ekmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz.
10 Kıtlığın yakıcı sıcağından
Derimiz fırın gibi kızardı.
11 Siyon'da kadınların,
Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler.
12 Önderler ellerinden asıldı,
Yaşlılar saygı görmedi.
13 Değirmen taşını gençler çevirdi,
Çocuklar odun yükü altında tökezledi.
14 Yaşlılar kent kapısında oturmaz oldu,
Gençler saz çalmaz oldu.
15 Yüreğimizin sevinci durdu,
Oyunumuz yasa döndü.
16 Taç düştü başımızdan,
Vay başımıza!
Çünkü günah işledik.
17 Bu yüzden yüreğimiz baygın,
Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı.
18 Viran olan Siyon Dağı'nın üstünde
Çakallar geziyor!

19 Ama sen, sonsuza dek tahtında otururşun, ya RAB,
Egemenliğin kuşaklar boyu sürer.
20 Niçin bizi hep unutuyorsun,
Neden bizi uzun süre terk ediyorsun?
21 Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz,
Eski günlerimizi geri ver.
22 Bizi büsbütün attıysan,
Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

5:19 Mez.102:12

HEZEKİEL

GİRİŞ

Peygamber Hezekiel İ.Ö. 586 yılında Yeruşalim'in düşüşünden önce ve sonra Babil'de sürgünde yaşadı. Sürgünde olanlara da, Yeruşalim halkına da seslendi Hezekiel. Bu kitabın altı temel noktası var:

1. Tanrı'nın Hezekiel'i peygamber seçmesi.
2. Tanrı'nın yargısı, gelecek felaket ve Yeruşalim'in düşüşüyle ilgili uyarılar.
3. İsrail halkına baskı yapan ve onları yanlış yola sürükleyen uluslara karşı Tanrı'nın bildirileri.
4. Yeruşalim'in düşüşünden sonra İsrail halkına teselli ve daha parlak bir gelecek için Tanrı'nın vaadi.
5. Gog'a karşı söylenen peygamberlik sözleri.
6. Yeni tapınak ve İsrail ulusunun eski gönencine kavuşmasıyla ilgili görüm.

Hezekiel içten bir imana sahipti. Görümler aracılığıyla Tanrı'dan aldığı birçok bildiriyi halka iletti. Bunu yaparken birçok canlı simgesel hareketlere başvurdu. Yüreğin değişmesinin önemini vurgulayan Hezekiel herkesin işlediği günahtan sorumlu olduğunu dile getiriyor. Buna karşın ulusun eski gönencine kavuşacağına inanıyor.

Ana Hatlar:

1:1-3:27 Hezekiel'in çağrılışı
4:1-24:27 Yeruşalim'in yıkılacağına ilişkin bildiriler
25:1-32:32 Tanrı'nın uluslara karşı yargısı
33:1-37:28 Tanrı'nın kendi halkına vaadi
38:1-39:29 Gog'a karşı söylenen peygamberlik sözleri
40:1-48:35 Gelecekteki tapınak ve ülke ile ilgili görüm

Rab'bin Görkemi Hezekiel'e Açıklanıyor

1 Otuzuncu yılda*, dördüncü ayın beşinci günü Kevar Irmağı kıyısında
sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı, Tanrı'dan gelen görümler
gördüm. 2 Kral Yehoyakin'in sürgünlüğünün beşinci yılında, ayın beşinci günü,
3 Kildan ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında RAB Buzi oğlu Kâhin Hezekiel'e
seslendi. RAB'bin eli orada onun üzerindeydi.
4 Kuzeyden esen kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük
bir bulutla geldiğini gördüm. Ateşin ortası ışıldayan madeni andırıyordu. 5 En
ortasında insana benzer dört canlı yaratık duruyordu; 6 her birinin dört yüzü,
dört kanadı vardı. 7 Bacakları dimdikti, ayakları buzağı ayağına benziyor ve
cilalı tunç gibi parlıyordu. 8 Dört yanlarında, kanatların altında insan elleri
vardı. Dördünün de yüzleri, kanatları vardı. 9 Kanatları birbirine değerek
dosdoğru ilerliyor, ilerlerken sağa sola dönmüyordu.
10 Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insan yüzüne,
sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz yüzüne, arkada dördünün
kartal yüzüne benzer bir yüzü vardı. 11 Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıya
doğru açılmıştı. Her yaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına
değiyor, iki kanatla da bedenlerini örtüyordu. 12 Her biri dosdoğru ilerliyordu.
Ruhları onları nereye yönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya gidiyorlardı.
13 Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya da meşale gibiydi.

1:1 Va.19:11 * **1:1** "Otuzuncu yıl": Anlamı kesin olarak bilinmiyorsa da, Hezekiel'in yaşının otuz olduğu sanılıyor. **1:2** 2Kr.24:10-16; 2Ta.36:9-10 **1:5** Va.4:6 **1:10** Hez.10:14; Va.4:7 **1:13** Va.4:5

Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu; ışık saçıyor ve içinden şimşekler
çakıyordu. 14 Yaratıklar şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı.
15 Bu dört yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere değen bir
tekerlek gördüm. 16 Tekerleklerin görünüşü ve yapısı şöyleydi: Sarı yakut gibi
parlıyorlardı ve dördü de birbirine benziyordu. Görünüşleri ve yapılışları iç
içe girmiş bir tekerlek gibiydi. 17 Hareket edince yaratıkların baktıkları dört
yönden birine doğru sağa sola sapmadan ilerliyordu. 18 Tekerleklerin kenarı
yüksek ve korkunçtu; hepsi çepeçevre gözlerle doluydu.
19 Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket
ediyordu; yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de onlarla birlikte
yükseliyordu. 20 Ruhları onları nereye yönlendirirse oraya gidiyorlardı. Tek-
erlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerlek-
lerdeydi. 21 Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor, yaratıklar
durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerden yükseldiğinde onlar da
yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
22 Kubbeye benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlı yaratıkların
başları üzerine yayılmıştı. 23 Kubbenin altında kanatlarının biri öbürünün
kanatlarına doğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı
vardı. 24 Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duydum. Gürül
gürül akan suların çağıltısını, Her Şeye Gücü Yeten'in sesini, bir ordunun
gürültüsünü andırıyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı. 25 Kanatları
inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu.
26 Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverttaşından yapılmış tahta ben-
zer bir nesne vardı. Yüksekte, tahtı andıran nesnede insana benzer biri
oturuyordu. 27 Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolu
maden gibi ışıldıyordu, belden aşağısı ateşe benziyordu ve çevresi göz alıcı bir
ışıkla kuşatılmıştı. 28 Görünüşü yağmurlu bir gün bulutların arasında oluşan
gökkuşağına benziyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık.
RAB'bin görkemini andıran olayın görünüşü böyleydi. Görünce, yüzüstü yere
yığıldım, birinin konuştuğunu duydum.

2

Rab Hezekiel'i Çağırıyor

1 Bana, “Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım” dedi. 2 O benimle
konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu;
benimle konuşanı duydum.
3 Bana, “Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa
gönderiyorum” dedi, “Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler. 4 Bu
halk dikbaşlı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum. Onlara, ‘Egemen RAB
şöyle diyor’ diyeceksin. 5 Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine
de aralarında bir peygamber olduğunu bilecektir. 6 Sen, ey insanoğlu, onlar-
dan ve sözlerinden korkma! Çevrende çalılar, dikenler olsa, akrepler arasında
yaşasan bile korkma. Asi bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden
korkma, onlar yüzünden yılgınlığa düşme. 7 Seni ister dinlesinler, ister din-
lemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır. 8 Sen, ey
insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıran halk gibi asi olma! Ağzını
aç, sana vereceğimi ye!”

1:15 Hez.10:9-13 **1:18** Va.4:8 **1:22** Va.4:6 **1:24** Va.1:4-15; 19:6 **1:26** Hez.10:1; Va.4:2-3
1:27 Hez.8:2

9 Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap
vardı. 10 Tomarı önümde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Orada ağıtlar, iniltiler,
figanlar yazılıydı.

3

1 Bana, "Ey insanoğlu, sana verileni ye. Bu tomarı yedikten sonra git, İsrail
halkına seslen" dedi. 2 Böylece ağzımı açtım, yemem için tomarı bana verdi.
3 Bana, "Ey insanoğlu, sana verdiğim tomarı ye, mideni onunla doldur"
dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana.
4 Sonra şöyle dedi: "Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlara sözlerimi ilet.
5 Çünkü seni konuşması anlaşılmaz, dili zor bir halka değil, İsrail halkına
gönderiyorum. 6 Evet, seni konuşması anlaşılmaz, dili zor, dediklerini an-
lamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi.
7 İsrail halkı seni dinlemek istemeyecektir, çünkü o beni dinlemek istemiyor.
Bütün İsrail halkı dikbaşlı ve inatçıdır. 8 Seni onlar kadar inatçı yapacağım,
senin alnını onlarınki kadar katılaştıracağım. 9 Alnını çakmak taşından daha
sert bir kaya gibi yapacağım. Her ne kadar asi bir halksalar da onlardan
korkma, yılma."
10 Bana, "Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimi yüreğine yer-
leştir" dedi, 11 "Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler,
ister dinlemesinler, onlara, 'Egemen RAB şöyle diyor' de."
12 Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, "RAB'bin görkemine kendi yerinde
övgüler olsun!" diye büyük bir gürleme duydum. 13 Canlı yaratıkların birbirine
çarpan kanatlarının çıkardığı sesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü,
büyük bir gürleme duydum. 14 Ruh beni kaldırıp götürdü. RAB'bin güçlü eli
üzerimde olduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim. 15 Kevar Irmağı kıyısındaki
Tel-Abib'de yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde
onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım.

İsrail Halkına Uyarı

16 Yedi gün sonra RAB bana şöyle seslendi: 17 "İnsanoğlu, seni İsrail
halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yer-
ime uyaracaksın. 18 Kötü kişiye, 'Kesinlikle öleceksin' dediğim zaman onu
uyarmaz, yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için
konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tu-
tacağım. 19 Ancak kötü kişiyi uyardığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan
dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.
20 "Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkıma
uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı
doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım. 21 Ama
doğru kişiyi günah işlemesin diye uyarırsan, o da günah işlemezse, kesinlikle
yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulak vermiştir; sen de canını kurtarmış ola-
caksın."
22 RAB'bin eli orada üzerimdeydi. Bana, "Kalk, ovaya git" dedi, "Orada
seninle konuşacağım." 23 Böylece kalkıp ovaya gittim. RAB'bin görkemi tıpkı
Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere
yığıldım. 24 Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu. Benimle
şöyle konuştu: "Git, evine kapan. 25 Halkın arasına çıkmaman için seni
halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu. 26 Dilini damağına yapıştıracağım;

2:9 Va.5:1 **3:1** Va.10:9-10

konuşmayacak, onları paylayamayacaksın. Çünkü bu halk asidir. 27 Ama
seninle konuştuğumda dilini çözeceğim. Onlara, 'Egemen RAB şöyle diyor'
diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinlemesin. Çünkü bu halk
asidir."

4

Yeruşalim'in Kuşatılacağı Önceden Bildiriliyor

1 "Sen, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy, üzerine Yeruşalim Kenti'ni çiz.
2 Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap, ordugah kur,
çevresine kütükler yerleştir. 3 Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi
kendinle kentin arasına koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altında
tutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak.
4 "Sonra sol yanına uzan, İsrail halkının günahını yüklen. Sol yanına
uzanacağın günler kadar onların suçunun cezasını çekeceksin. 5 Suçlarının yıl
sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüz doksan gün İsrail halkının
suçunun cezasını çekeceksin.
6 "Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahuda halkının suçunun
cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl için bir gün ayırdım. 7 Yüzünü Yeruşalim
kuşatmasına çevir, çıplak kollarını kaldırıp Yeruşalim'e karşı peygamberlik et.
8 Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni
halatlarla bağlayacağım.
9 "Buğday, arpa, bakla, mercimek, darı, kızıl buğday al, bir kaba koy.
Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üç yüz doksan gün
boyunca bu ekmekten yiyeceksin. 10 Her gün belirli zamanda yemen için
yirmi şekel* ekmek tartacaksın. 11 Bunun gibi suyu da belirli zamanda,
ölçüyle, bir hinin altıda biri† kadar içeceksin. 12 Yiyeceğini arpa pidesi yer gibi
ye ve insan dışkısından ateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir." 13 RAB,
"Uluslar arasına dağıtacağım İsrail halkı böylelikle kirli sayılan yiyecekleri
yiyecek" dedi.
14 Ben, "Eyvah, ey Egemen RAB!" diye karşılık verdim, "Hiçbir zaman kirli
sayılan bir şeye dokunmadım. Gençliğimden bu yana kendiliğinden ölmüş ya da
yabanıl bir hayvan tarafından öldürülmüş bir hayvanın etini yemedim, ağzıma
kirli sayılan et koymadım."
15 "Peki" dedi, "Ekmeğini insan dışkısı yerine tezek yakıp üzerinde pişirmene
izin vereceğim."
16 Sonra, "İnsanoğlu, Yeruşalim'i her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım"
dedi, "Bu halk yiyeceğini tartıyla ve kaygı içinde yiyecek, suyunu ölçüyle
ve şaşkınlık içinde içecek. 17 Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsi şaşkınlığa
düşecek, günahları içinde eriyip yok olacak.

5

1 "Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturası gibi kullanarak başını,
sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir, kılları bölümlere ayır. 2 Yeruşalim'in
kuşatılması bitince, kılların üçte birini kentin ortasında yakacaksın. Üçte birini
kılıçla kentin çevresine fırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın.
Ben de yalın kılıç onların peşine düşeceğim. 3 Birkaç tel kıl bırak, giysinin
kıvrımlarına tak. 4 Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O kıllardan bütün İsrail
halkına ateş yayılacak.

---

* **4:10** "Yirmi şekel": Yaklaşık 230 gr. † **4:11** "Bir hinin altıda biri": Yaklaşık 0.6 lt.

5 "Egemen RAB diyor ki: Bu Yeruşalim'i ulusların ortasına yerleştirdim,
çevresini ülkelerle kuşattım. 6 Öyleyken Yeruşalim çevresindeki bütün uluslar-
dan ve ülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelerimi, kurallarımı çiğnedi.
İlkelerime karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı. 7 Bundan ötürü Ege-
men RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayan uluslardan daha azgındınız, kurallarımı
izlemediniz, ilkelerime uymadınız. Çevrenizde yaşayan ulusların ilkelerine de
uymadınız.
8 "Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyım, ulusların gözü
önünde sizi cezalandıracağım. 9 Yaptığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden
yapmadığımı, bir daha yapmayacağımı size yapacağım. 10 Böylece aranızda
babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım,
sağ kalanlarınızı her yana dağıtacağım. 11 Egemen RAB varlığım hakkı
için diyor, madem tapınağımı iğrenç put ve uygulamalarınızla kirlettiniz,
ben de sizi esirgemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım. 12 Kentte
yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya da kıtlık yüzünden yok olacak; üçte
biriniz çevrede kılıçtan geçirilecek; üçte birinizi de her yana dağıtıp yalın kılıç
peşinize düşeceğim.
13 "Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemi yatıştıracağım. O
zaman ben de rahata kavuşacağım. Öfkemi onların üzerine boşaltınca, ben
RAB'bin kıskançlığımdan onlarla konuştuğumu anlayacaklar.
14 "Çevrenizdeki uluslar arasında, yoldan her geçenin gözü önünde sizi
yıkıma uğratacak, aşağılayacağım. 15 Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla
sizi cezalandırdığımda çevrenizdeki uluslar arasında alay konusu olacak,
aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir duruma düşeceksiniz. Ben, RAB
bunu söyledim. 16 Sizi yok etmek için üzerinize öldürücü, yıkıcı kıtlık oklarını
salacağım. Üzerinize salacağım kıtlığı daha da artıracak, sizi her türlü yiyecek-
ten yoksun bırakacağım. 17 Üzerinize kıtlık ve yabanıl hayvanlar salacağım,
sizi çocuklarınızdan edecekler. Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok
edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söyledim."

6

İsrail Dağlarındaki Putataparlık Kınanıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru
çevir ve onlara karşı peygamberlik et. 3 De ki, 'Ey İsrail dağları, Egemen
RAB'bin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere
şöyle diyor: Üzerinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım.
4 Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edeceğim.
Kılıçtan geçirilmiş halkınızı putlarınızın önüne düşüreceğim. 5 İsrailliler'in
cesetlerini putlarının önüne atacak, kemiklerini sunaklarının çevresine
dağıtacağım. 6 Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma
yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle ki, sunaklarınız devrilip yıkılsın*, putlarınız
ezilip paramparça olsun, buhur sunaklarınız yok edilsin, el emeğiniz boşa
çıksın. 7 Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaksınız.
8 " 'Birkaç kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslar arasına dağılan
bazılarınız kılıçtan kurtulacak. 9 Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda beni
anımsayacaklar. Benden dönen sadakatsiz yüreklerinden, putları ardınca şehvete

5:10 Yas.28:57; Ağı.4:10 **5:17** Va.6:8 * **6:6** Targum, Süryanice, Vulgata "Yıkılsın", Masoretik metin "Suçlu çıkarılsın".

sürükleyen gözlerinden derin acı duydum. Yaptıkları kötülükler ve iğrenç
uygulamalar yüzünden kendilerinden tiksinecekler. 10 Benim RAB olduğumu,
başlarına bu felaketi getireceğimi boşuna söylemediğimi anlayacaklar.
11 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Ellerini çırp, ayaklarını yere vur, İsrail
halkının bütün kötü ve iğrenç uygulamalarından ötürü ah çek! Çünkü kılıçla,
kıtlıkla, salgın hastalıkla yok olacaklar. 12 Uzaktakiler salgın hastalıktan
ölecek, yakındakiler kılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kıtlıktan
ölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim. 13 Putlarının arasına,
sunaklarının çevresine, her yüksek tepeye, dağ doruğuna, her yeşeren bol
yapraklı ağacın altına cesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar.
Oralarda putlarına güzel kokulu buhur sundular. 14 Elimi onlara karşı uzata-
cak, çölden Rivla'ya kadar yaşadıkları ülkeyi yerle bir edip ıssız bırakacağım. O
zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.' "

7

Son Yaklaştı

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle
diyor: Son yaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi. 3 Senin de sonun
geldi! Senin üzerine öfkemi yağdıracağım. Yaptıklarına göre seni yargılayacak,
bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim. 4 Sana acımayacak, seni
esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını
vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
5 "Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor.
6 Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor. 7 Ey ülkede
yaşayan halk, yıkıma uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı! Gün yakın! Dağların
üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor. 8 Çok yakında kızgınlığımı
üzerine boşaltacak, sana duyduğum öfkeyi üzerine dökeceğim. Yaptıklarına
göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim.
9 Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç
uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman seni cezalandıranın ben RAB
olduğumu anlayacaksın.
10 "İşte o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi, gurur tomurcuk-
landı. 11 Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu. Halktan, o kalabalıktan
kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak.
12 "Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcı üzülmesin. Çünkü
öfkem bütün halkın üzerine yağacak. 13 Satıcı yaşadığı sürece sattığını geri
alamayacak. Çünkü herkesi ilgilendiren bu görüm değiştirilmeyecek. İşlediği
günahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak. 14 Borazan çalındı, herkes
hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek. Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir.
15 "İşte dışarda kılıç, içerde salgın hastalık ve kıtlık. Kentin dışındakiler
kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kıtlıktan, salgın hastalıktan yok olacak. 16 Sağ
kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından
ötürü inleyecek. 17 Eller gevşeyecek, dizler titreyecek. 18 Çul kuşanacak, dehşete
düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tıraş edilecek. 19 Gümüşlerini
sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak. RAB'bin öfkesini boşalttığı gün
onları ne altınları, ne gümüşleri kurtarabilir. Bunlarla ne açlıklarını gidere-
bilir, ne karınlarını doyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürükledi.
20 Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç, tiksindirici putlarını
bunlardan yaptılar. Bu yüzden mücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim.
21 Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarak dünyadaki

kötülere vereceğim; onları kirletecekler. 22 Yüzümü onlardan çevireceğim. Değerli tapınağımı kirletecekler; zorbalar içeri girip orayı kirletecekler.

23 "Kendinize zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor, kent zorbalık dolu. 24 Ulusların en kötülerini buraya getireceğim; evlerinizi mülk edinecekler. Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kirletilecek. 25 Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar. 26 Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbirini kovalayacak. Peygamberden görüm isteyecekler; kâhin Kutsal Yasa'yı öğretemeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek. 27 Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elleri titreyecek. Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

8

Rab'bin Tapınağı'nda Putataparlık

1 Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın beşinci günü evde Yahuda'nın ileri gelenleriyle otururken Egemen RAB'bin eli bana dokundu. 2 Baktım, insana* benzer birini gördüm: Görünüşü, belinden aşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışıldıyordu. 3 Eli andıran bir şey uzatıp beni saçlarımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrı'dan gelen görümlerde Yeruşalim'e, iç avlunun kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Tanrı'nın kıskançlığını uyandıran kıskançlık putu orada dikiliydi. 4 Ovada gördüğüm görümdeki gibi, İsrail'in Tanrısı'nın görkemi oradaydı.

5 Sonra bana, "Ey insanoğlu, kuzeye bak!" dedi. Baktım, sunak kapısının kuzeye bakan giriş bölümünde duran kıskançlık putunu gördüm.

6 Bana, "İnsanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?" dedi, "Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok iğrenç şeyler yapıyor. Bundan daha iğrenç şeyler göreceksin."

7 Beni avlunun giriş bölümüne getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm. 8 Bana, "Haydi duvarı del, insanoğlu" dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm.

9 Bana, "İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve iğrenç şeyleri gör" dedi. 10 Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşit çeşit sürüngen, iğrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkının bütün putları oyulmuştu. 11 İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğlu Yaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde bir buhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu.

12 "İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin kendi putlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?" dedi, "Onlar, 'RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı' diyorlar." 13 Bana yine, "Daha iğrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin" dedi.

14 Bundan sonra beni RAB'bin Tapınağı'nın kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Orada oturup Tammuz† için ağlayan kadınları gördüm. 15 Bana, "İnsanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha iğrenç şeyler de göreceksin" dedi.

16 Beni RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusuna götürdü. Tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RAB'bin Tapınağı'na, yüzlerini doğuya dönmüş, güneşe tapınıyorlardı.

8:2 Hez.1:27 * **8:2** Septuaginta "İnsana", Masoretik metin "Ateşe". **8:4** Hez.1:28 † **8:14** "Tammuz": Babilliler'in verimlilik tanrısı.

17 Bana, “İnsanoğlu, bunları gördün mü?” dedi, “Yahuda halkı burada
yaptığı iğrenç şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkla doldurup beni sürekli
öfkelendiriyor. Bak, dalı nasıl burunlarına uzatıyorlar‡! 18 Bundan ötürü onlara
öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni
çağırsalar bile onları dinlemeyeceğim.”

9

Yeruşalim Cezalandırılıyor

1 Sonra yüksek sesle, “Kenti cezalandıracak olanlar, ellerinde yok edici
silahlarıyla buraya gelsin” diye seslendiğini duydum. 2 Kuzeye bakan yukarı
kapı yolundan altı kişinin geldiğini gördüm. Her birinin elinde ölümcül bir
silah vardı. Aralarında keten giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı.
İçeriye girip tunç sunağın yanında durdular.
3 İsrail Tanrısı'nın görkemi bulunduğu yerden, Keruvlar'ın* üzerinden ayrılıp
tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili, belinde yazı takımı olan adama
seslendi: 4 “Yeruşalim Kenti'nin içinden geç, orada yapılan iğrenç şeylerden
ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy” dedi.
5 Öbürlerine, “Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi
esirgemeden öldürün” dediğini duydum. 6 “Yaşlıyı, genci, genç kızı, kadını,
çocukları öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe
tapınağımdan başlayın.” Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelen-
lerinden işe başladılar. 7 Onlara, “Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle
doldurun. Haydi başlayın!” dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri
öldürmeye başladılar. 8 Onlar halkı öldürürken ben tek başıma kaldım. Yüzüstü
yere kapanıp, “Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri
kalan bütün İsrailliler'i de mi yok edeceksin?” diye haykırdım.
9 “İsrail ve Yahuda halkının günahı pek büyük” diye karşılık verdi, “Ülke kan,
kent haksızlık dolu. Onlar, ‘RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor’ diyorlar. 10 Ben
de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına
getireceğim.”
11 Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam, “Buyruklarını
yerine getirdim” diye haber verdi.

10

Rab'bin Yüceliği Tapınağı Bırakıyor

1 Baktım, Keruvlar'ın* başı üzerindeki kubbenin üzerinde laciverttaşından
tahta benzer bir nesne gördüm. 2 RAB keten giysili adama, “Keruvlar'ın
altındaki tekerleklerin arasına gir. Avuçlarını Keruvlar'ın arasındaki ateş
közleriyle doldurup kentin üzerine közleri saç” dedi. Adamın oraya girdiğini
gördüm.
3 Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafında duruyordu.
Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu. 4 RAB'bin görkemi Keruvlar'ın
üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. Tapınak bulutla doldu. Avlu RAB'bin
görkeminin parıltısıyla doluydu. 5 Keruvlar'ın kanatlarının sesi dış avludan
bile duyuluyordu; tıpkı Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın sesi gibiydi.
6 RAB keten giysili adama, “Keruvlar'dan ve tekerleklerin arasından ateş
al” diye buyurunca, adam oraya girip bir tekerleğin yanında durdu. 7 Sonra
Keruvlar'dan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp keten giysili

‡ **8:17** Putperest törenlerinde yapılan bir davranış. **9:4** Va.7:2-3; 9:4; 14:1 **10:1** Hez.1:26; Va.4:2
10:2 Va.8:5

adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı. 8 Keruvlar'ın
kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü.
9 Baktım, her Keruv'un yanında birer tane olmak üzere dört tekerlek
gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi parıldıyordu. 10 Dördü de birbirine
benziyor, iç içe girmiş bir tekerleği andırıyordu. 11 Hareket edince Keruvlar'ın
baktıkları dört yönden birine doğru, sağa sola dönmeden ilerliyordu. Ön
tekerlek nereye yönelirse, öbür tekerlekler de onun ardınca gidiyordu. 12
Keruvlar'ın bedenleri –sırtları, elleri, kanatları– ve dördünün de tekerlekleri
çepeçevre gözlerle doluydu. 13 Tekerleklere "Dönen tekerlekler" dendiğini
duydum. 14 Her Keruv'un dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz* yüzüne, ikincisi
insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu.
15 Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevar Irmağı
kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı. 16 Keruvlar hareket edince, yanlarındaki
tekerlekler de hareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını
açınca, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu. 17 Keruvlar durduğunda onlar
da duruyor, Keruvlar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü
yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
18 RAB'bin görkemi tapınağın eşiğinden ayrılıp Keruvlar'ın üzerinde durdu.
19 Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi, tekerlekler de
onlarla yükseldi. RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'nın girişinde durdular.
İsrail Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi.
20 Kevar Irmağı kıyısında, İsrail Tanrısı'nın altında gördüğüm ve Keruvlar
olduğunu anladığım canlı yaratıklar bunlardı. 21 Her birinin dört yüzü, dört
kanadı vardı. Kanatlarının altında insan elini andıran bir şey vardı. 22 Yüzleri
Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu. Her biri dosdoğru
ilerliyordu.

11

Yeruşalim'in Cezası

1 Ruh beni yine yukarıya kaldırıp RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'na
götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın
önderlerinden Azzur oğlu Yaazanya'yı, Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm. 2 RAB
bana, "İnsanoğlu, bunlar kötülük tasarlayan ve bu kentte kötü öğüt veren
adamlardır" dedi, 3 "Onlar, 'Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu
kent kazan, biz de etiz' diyorlar. 4 Bundan ötürü onları uyar, ey insanoğlu,
onları uyar."
5 Sonra RAB'bin Ruhu üzerime inip şunları söylememi buyurdu: "RAB şöyle
diyor: Ey İsrail halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim. 6 Bu
kentte birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölülerle doldurdunuz.
7 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Oraya attığınız ölüler et, kent
de kazandır. Ama sizi kentin dışına süreceğim. 8 Kılıçtan korktunuz, ama
ben üzerinize kılıç göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor. 9 Sizi kentten
çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracağım. 10 Kılıçla
öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksınız. 11 Bu kent sizin için kazan olmayacak, siz de onun
içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. 12 O zaman
benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediniz, ilkelerime
uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelerine uydunuz."

10:9 Hez.1:15-21 **10:12** Va.4:8 **10:14** Hez.1:10; Va.4:7 * **10:14** 1:10'a göre "Öküz", Masoretik metin "Keruv".

13 Ben peygamberlikte bulunurken Benaya oğlu Pelatya öldü. Yüzüstü
yere kapanıp, "Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsrailliler'i büsbütün mü yok
edeceksin?" diye yüksek sesle haykırdım.

Sürgündekiler İsrail Ülkesine Dönecek

14 RAB bana şöyle seslendi: 15 "Ey insanoğlu, Yeruşalim'de yaşayanlar senin
kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsrailliler için, 'Onlar RAB'den uzaklar, bu ülke
mülk olarak bize verildi' demişler."
16 "Bu yüzden de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Onları uzaktaki uluslar
arasına gönderdim, ülkeler arasına dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa
süre için onlara barınak oldum.'
17 "De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Sizi uluslar arasından toplayacak,
dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vere-
ceğim.'
18 "Ülkeye dönecek, tiksindirici, iğrenç putları oradan söküp atacaklar. 19
Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. İçlerindeki
taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim. 20 O zaman kurallarımı
izleyecek, ilkelerime uymaya özen gösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de
onların Tanrısı olacağım. 21 Tiksindirici, iğrenç putlara gönülden yönelenlere
gelince, yaptıklarının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor Egemen
RAB."

Rab'bin Görkemi Tapınaktan Ayrılıyor

22 Keruvlar kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarında duruyordu. İsrail
Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi. 23 RAB'bin görkemi kentin ortasından
yükselip kentin doğusundaki dağa kondu. 24 Görümde Tanrı'nın Ruhu beni
yukarı kaldırıp Kildan ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm
görüm kayboldu. 25 Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere
anlattım.

12

Sürgüne Gidiş Simgelerle Anlatılıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun.
Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.
3 "Sen, insanoğlu, sürgüne gidecekmiş gibi eşyanı topla, onların gözü önünde,
gündüzün yola çık, bulunduğun yerden başka bir yere git. Kim bilir, asi bir
halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler. 4 Gündüzün, halkın gözü
önünde topladığın sürgün eşyanı çıkar. Akşam yine onların gözü önünde sürgüne
giden biri gibi yola çık. 5 Onlar seni izlerken duvarı delip eşyanı çıkar. 6 Seni
izlerlerken eşyanı sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört.
Çünkü yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır."
7 Bana verilen buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgüne gidecekmiş
gibi eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı karanlıkta
çıkarıp onlar izlerken sırtımda taşıdım.
8 Ertesi sabah RAB bana seslendi: 9 "İnsanoğlu, o asi İsrail halkı sana, 'Ne
yapıyorsun?' diye sormadı mı?
10 "Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim'deki önder ve orada
yaşayan bütün İsrail halkına ilişkin bir bildiridir bu. 11 Ben sizin için bir

11:19 Hez.36:26-28 **11:22** Hez.43:2-5 **12:2** Yşa.6:9-10; Yer.5:21; Mar.8:18

uyarıyım' de. Sana yaptığımın tıpkısı onlara da yapılacak. Tutsak olarak sürgüne gidecekler.
12 "Onların önderi karanlıkta eşyasını sırtında taşıyarak yola koyulacak. Eşyasını çıkarmak için duvarda bir gedik açacak. Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek. 13 Onun üzerine ağımı atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. Onu Babil'e, Kildan ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden orada ölecek. 14 Çevresindekilerin tümünü –yardımcılarını, ordusunu– dünyanın dört bucağına dağıtacağım. Yalın kılıç onların peşlerine düşeceğim. 15 Onları uluslar arasına dağıtıp ülkelere sürdüğümde, benim RAB olduğumu anlayacaklar. 16 Gittikleri uluslarda yaptıkları bütün iğrenç uygulamaları anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu anlayacaklar."
17 RAB bana şöyle seslendi: 18 "İnsanoğlu, yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpererek iç. 19 Ülkede yaşayan halka de ki, 'Egemen RAB İsrail ve Yeruşalim'de yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerini umutsuzluk içinde yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içecekler. Orada yaşayanların yaptığı zorbalık yüzünden ülke ıssız bırakılacak. 20 Halkın içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çöle dönüşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.' "
21 RAB bana şöyle seslendi: 22 "İnsanoğlu, İsrail'de yaygın olan, 'Günler geçiyor, her görüm boşa çıkıyor' deyişinin anlamı nedir? 23 Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ben bu deyişe son vereceğim. Bundan böyle İsrail'de bir daha söylenmeyecek.' Yine onlara de ki, 'Her görümün yerine geleceği günler yaklaştı. 24 Artık İsrail halkı arasında yalan görüm ya da aldatıcı falcılık olmayacak. 25 Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey asi İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.' "
26 RAB bana şöyle seslendi: 27 "İnsanoğlu, İsrail halkı, 'Onun gördüğü görüm uzak günler için, peygamberlik sözleri de uzak gelecekle ilgili' diyor.
28 "Bundan ötürü onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğim sözlerden hiçbiri artık gecikmeyecek, ne dersem olacak. Böyle diyor Egemen RAB.' "

13

Sahte Peygamberler Cezalandırılıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, 'RAB'bin sözüne kulak verin! 3 Egemen RAB şöyle diyor: Hiçbir görüm görmemiş ama kurdukları hayaller uyarınca davranan akılsız peygamberlerin vay başına! 4 Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor. 5 RAB'bin gününde İsrail halkının savaşta direnmesi için gidip duvardaki gedikleri onarmadınız. 6 Onların görümleri uydurmadır. Yaptıkları yalan peygamberliklere RAB'bin sözüdür diyorlar. Oysa onları ben göndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar. 7 Ben söylemediğim halde, RAB'bin sözüdür diyorsunuz. Oysa gördüğünüz görümler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi?
8 " 'Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğiniz boş sözler, gördüğünüz yalan görümlerden ötürü size karşıyım. Böyle diyor Egemen RAB. 9 Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kütüğüne

12:13 2Kr.25:7; Yer.52:11

yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.
10 “ ‘Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biri dayanıksız
bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine sıva vuruyorlar. 11 Duvarı
sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sağanak yağmur yağacak, ardından dolu
yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar çıkıp duvara karşı esecek. 12 Duvar çökünce
size, nerede duvara vurduğunuz sıva demeyecekler mi?
13 “ ‘Onun için Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek
için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sağanak yağmur ve dolu
yağdıracağım. 14 Sıva vurduğunuz duvarı yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli
açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksınız. 15-16 Böylece öfkemi duvarın ve duvara sıva vuran-
ların üzerine boşaltacağım. Size duvar da duvara sıva vuran da Yeruşalim'de
esenlik yokken esenlik görümleri gören İsrailli peygamberler de yok oldu
diyeceğim. Egemen RAB böyle diyor.’ ”
17 “Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik eden halkının kızlarına
yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et. 18 De ki, ‘Egemen RAB şöyle
diyor: İnsanları tuzağa düşürmek için herkese bilek bağı diken, her boyda baş
örtüsü yapan kadınların vay başına! Kendi canınızı korurken halkımın canını
mı tuzağa düşüreceksiniz? 19 Birkaç avuç arpayla birkaç dilim ekmek için
halkımın arasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak veren halkıma yalan
söyleyerek ölümü hak etmemiş canları öldürdünüz, ölümü hak etmiş canları
yaşattınız.
20 “ ‘Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibi tuzağa
düşüren sihirli bilek bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizden koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğünüz insanları özgür kılacağım. 21 Örtülerinizi
yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım. Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler.
O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 22 Madem incitmek is-
temediğim doğru kişinin cesaretini yalanlarınızla kırdınız ve canını kurtar-
mak için kötü kişiyi kötü yolundan dönmemeye yüreklendirdiniz, 23 bir daha
uydurma görümler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden
kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.’ ”

14

Rab Putataparlığı Cezalandırıyor

1 İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanıma oturdu. 2 O sırada RAB bana
şöyle seslendi: 3 “İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri
putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların
bana danışmasına izin vermeli miyim? 4 Bunun için onlarla konuş ve de
ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Yüreğini puta bağlayan, diktiği putun kendisini
günaha sokmasına olanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen
her İsrailli'ye putlarının çokluğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim.
5 Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkının yüreğini yeniden
kendime çekmek için yapacağım.’
6 “Bu yüzden İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Geri dönün!
Putlarınızdan vazgeçin, iğrenç uygulamalarınızı bırakın!
7 “ ‘İsrail halkından biri ya da İsrail'de yaşayan bir yabancı benden ayrılır,
yüreğini putlara bağlar, diktiği putların kendisini günaha sokmasına olanak
verir, sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB

13:10 Yer.6:14; 8:11

kendim ona karşılık vereceğim. 8 O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti,
bir alay konusu yapıp halkımın arasından atacağım. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksınız.
9 " 'Bir peygamber ayartılır da bir söz söylerse, onu ayartan benim.
Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrail'in arasından çıkarıp yok ede-
ceğim. 10 Suçlarının cezasını çekecekler. Peygamber de ona danışan da aynı
şekilde cezalandırılacak. 11 Böylece İsrail halkı bir daha benden ayrılmayacak,
günahlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onlar halkım olacaklar, ben de
onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.' "

Kişisel Sorumluluk

12 RAB bana şöyle seslendi: 13 "İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsizlik
eder, günah işlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecekten
yoksun bırakır, üzerine kıtlık gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem;
14 şu üç adam –Nuh, Daniel*, Eyüp– orada olsalar bile, doğruluklarıyla ancak
kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor.
15 "Ya da ülkeye yabanıl hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz
bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse;
16 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkede yaşasa
bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını
kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner.
17 "Ya da o ülkeye kılıç gönderir, 'Kılıç ülkeyi yarsın' der, oradaki insanları
ve hayvanları yok edersem; 18 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç
kişi orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi
canlarını kurtarabilirler.
19 "O ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemi yağdırır, oradaki
insanları ve hayvanları yok edersem; 20 varlığım hakkı için diyor Egemen
RAB, Nuh, Daniel ve Eyüp orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını
kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler.
21 "Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim'deki insanları ve hayvanları yok
etmek için üzerine dört ağır yargımı –kılıcı, kıtlığı, yabanıl hayvanları, salgın
hastalığı– gönderdiğimde daha neler neler olacak! 22 Orada sağ bırakılacak kimi
oğullarınız, kızlarınız olacak, çıkıp yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını
ve yaptıklarını görünce, Yeruşalim'in başına getirdiğim yıkımdan ve her tür
felaketten avuntu bulacaksınız. 23 Onların davranışlarını ve yaptıklarını
görünce avutulacak, Yeruşalim'in başına getirdiklerimin amaçsız olmadığını
anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor."

15

Yeruşalim, Yararsız Asma

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, asma odununun herhangi bir
orman ağacının dalından daha fazla değeri var mı? 3 Asma odunundan yararlı
bir şey yapılabilir mi? Ya da üzerine eşya asmak için ondan askı yaparlar
mı? 4 Yakıt olarak ateşe atılır da ateş odunun iki ucunu yakıp ortasını
kömürleştirince, işe yarar mı? 5 Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür
haline geldikten sonra bir işe yarar mı?
6 "Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma
odununu nasıl yakıt olarak ateşe verdimse, Yeruşalim'de yaşayan halka da
aynısını yapacağım. 7 Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten kurtulsalar

* **14:14** Burada adı geçen Daniel'in İbranice yazılışı farklı olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir. **14:21** Va.6:8

bile, ateş onları yine de yakıp yok edecek. Onlara yüz çevirince, benim
RAB olduğumu anlayacaksınız. 8 Ülkeyi viraneye çevireceğim. Çünkü bana
sadakatsizlik ettiler. Egemen RAB böyle diyor."

16

Sadakatsiz Yeruşalim

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, Yeruşalim'e yaptığı iğrenç uygu-
lamaları bildir. 3 De ki, 'Egemen RAB Yeruşalim'e şöyle diyor: Kökenin ve
doğumun açısından Kenan ülkesindensin; baban Amorlu, annense Hititli'ydi*.
4 Doğduğun gün göbek bağın kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla
ovalamadılar, kundağa sarmadılar. 5 Kimse bunlardan birini yapacak kadar
sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için doğduğun gün
seni kıra attılar.
6 " 'Yanından geçtim, senin kendi kanının içinde kımıldadığını gördüm. Kendi
kanının içindeyken yaşa! dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim.
7 Kırda yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin, büyüdün, kusursuz bir
güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu, saçların uzadı. Ama çırılçıplaktın.
8 " 'Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimin eteğini
üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım.
Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun.
9 " 'Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine zeytinyağı sürdüm.
10 Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden* çarık verdim. Beline ince keten
kuşak bağladım, seni pahalı giysilerle örttüm, 11 takılarla süsledim. Bilekler-
ine bilezikler, boynuna gerdanlık taktım. 12 Burnuna halka, kulaklarına
küpeler, başına görkemli bir taç taktım. 13 Altınla gümüşle süslendin; giysilerin
ince ketenden, pahalı, işlemeli kumaştandı. İnce unla, balla, zeytinyağıyla
beslendin. Gitgide güzelleştin, krallığa yaraştın. 14 Güzelliğinden ötürü ünün
uluslar arasında yayıldı. Çünkü seni görkemimle donattığım için güzelliğin
kusursuzdu. Egemen RAB böyle diyor.
15 " 'Ama sen güzelliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelik ettin. Her
geçene gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin. 16 Giysilerinden alıp kendine
süslü tapınma yerleri yaptın, oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne
de olacaktır. 17 Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleri yaptın,
onlarla fahişelik ettin. 18 İşlemeli giysilerini alıp onların üzerine örttün. Onlara
zeytinyağımı, buhurumu sundun. 19 Yemen için sağladığım yiyeceği –ince
unu, zeytinyağını, balı– güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle
yaptın diyor Egemen RAB.
20 " 'Bana doğurduğun oğulları, kızları alıp yiyecek olarak putlara kurban
ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi, 21 çocuklarımı kesip sunu olarak
ateşte putlara kurban ettin. 22 Bütün iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini
yaparken gençlik günlerini, çırılçıplak olduğun, kanının içinde kımıldandığın
zamanı anımsamadın.
23 " 'Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın kötülüklere ek olarak,
24 kendine fuhuş yuvaları kurdun, bütün meydanlarda yüksek tapınma
yerleri yaptın. 25 Her yolun başına kendin için yüksek tapınma yerleri
kurdun, güzelliğini kirlettin, her geçene kendini teslim ettin, fahişeliklerini
artırdın. 26 Şehvet düşkünü komşuların Mısırlılar'la fahişelik ettin. Fahişeliklerini
artırmakla beni öfkelendirdin. 27 İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiye-
cek payını azalttım. Ahlaksız davranışından utanç duyan düşmanların Filist

* **16:10** "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

kızları dilediklerini yapsınlar diye seni onlara teslim ettim. 28 Asurlular'la
da fahişelik ettin, çünkü doymamıştın. Evet, onlarla fahişelik ettin, yine
doymadın. 29 Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kildan ülkesine dek artırdın, yine
de doymadın.
30 “ ‘Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış’ diyor Egemen
RAB, ‘Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın! 31 Her yolun başına fuhuş yuvaları
kurarken, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi
bile değildin, ücretini küçümsedin.
32 “ ‘Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın!
33 Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar dağıttın.
Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin.
34 Fahişeliğinde öbür kadınlara benzemiyorsun. Çünkü fahişelik edesin diye
kimse senin peşine düşmüyor. Ücret ödeyen sensin, kimse sana ücret ödemiyor.
Bu yüzden öbürlerine benzemiyorsun.
35 “ ‘Bu nedenle, ey fahişe, RAB'bin sözünü dinle! 36 Egemen RAB
şöyle diyor: Yüzsüzlüğün ortaya döküldüğü, oynaşlarınla fahişelik ederken
çıplaklığın meydana çıktığı için, bütün iğrenç putların yüzünden, onlara
çocuklarının kanını verdiğin için, 37 düşüp kalktığın bütün oynaşlarını –
sevdiklerini de nefret ettiklerini de– toplayacağım. Sana karşı onları her
yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne sereceğim; bütün çıplaklığını
görecekler. 38 Sana zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayı vereceğim.
Kanını akıtarak seni öfkemin ve kıskançlığımın öcüne terk edeceğim. 39 Seni
oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarını yıkacak, yüksek tapınma
yerlerini bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp
seni çırılçıplak bırakacaklar. 40 Halkı sana karşı kışkırtacaklar. Seni taşlayacak,
kılıçlarıyla delik deşik edecekler. 41 Evlerini ateşe verecek, seni birçok kadının
gözü önünde yargılayacaklar. Fahişeliklerine son vereceğim, artık oynaşlarına
ücret ödemeyeceksin. 42 Böylece sana karşı öfkem yatışacak, kıskançlığım
dinecek. Susacak, bir daha öfkelenmeyeceğim.
43 “ ‘Madem gençlik günlerini anımsamadın, yaptıklarınla beni öfkelendirdin,
ben de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB. Bu
iğrenç uygulamalarına ek olarak ahlaksızlık da ettin.
44 “ ‘Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nasılsa kızı da öyle.
45 Sen kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin kızısın; kocalarından
ve çocuklarından tiksinen kızkardeşlerinin kızkardeşisin. Annen Hititli, baban
Amorlu'ydu. 46 Kızlarıyla senin kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan, kızlarıyla
senin güneyinde yaşayan Sodom kızkardeşindir. 47 Sen yalnız onların yol-
unda yürümekle, onların iğrenç uygulamalarına uymakla kalmadın, bütün
yaptıklarınla kısa sürede onlardan daha büyük kötülük ettin. 48 Varlığım
hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin Sodom'la kızları, kızlarınla senin
yaptıklarını asla yapmadılar.
49 “ ‘Kızkardeşin Sodom'un günahı şuydu: Kendisi de kızları da gururluydu,
ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksula yardım elini uzat-
madılar. 50 Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu
nedenle, gördüğün gibi onları önümden süpürüp attım. 51 Samiriye işlediğin
günahın yarısını bile işlemedi. Sen onlardan çok daha iğrenç şeyler yaptın.
Yaptığın iğrençliklerle kızkardeşlerini suçsuz çıkardın. 52 Düşeceğin utanca kat-
lanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini haklı gibi gösterdin. İşlediğin günahlar
onlarınkinden daha iğrenç olduğundan senin yanında suçsuz kalıyorlar. Bunun
için utan ve düşeceğin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini suçsuz çıkardın!

53 “ ‘Sodom'la kızlarını, Samiriye'yle kızlarını, onlarla birlikte de seni eski
gönencine kavuşturacağım. 54 Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürü
kızkardeşlerine avuntu olacak ve utanacaksın. 55 Kızkardeşlerin Sodom ve
Samiriye ile kızları eski durumlarına dönecekler; kızlarınla sen de öyle.
56-57 Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururlu olduğun günlerde kızkardeşin
Sodom'un adını bile anmıyordun. Şimdi sen de Edom kızlarıyla komşuları
ve Filist kızlarınca –çevrende seninle alay edenlerce– küçümseniyorsun.
58 Ahlaksızlığının ve yaptığın iğrençliklerin sonuçlarına katlanacaksın. RAB
böyle diyor.
59 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayı bozarak içtiğin
andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde seni cezalandıracağım. 60 Gençlik
günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. Seninle sonsuza dek
kalıcı bir antlaşma yapacağım. 61 Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına aldığında
yaptıklarını anımsayacak ve utanacaksın. Seninle yaptığım antlaşmada ol-
madığı halde onları kızların olsunlar diye sana vereceğim. 62 Seninle yeniden
antlaşma yapacağım, benim RAB olduğumu anlayacaksın. 63 Bütün yaptıklarını
bağışladığımda, anımsayacak ve utanacaksın. Utancından bir daha ağzını
açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

17

Kartalla Asmanın Simgesel Öyküsü

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “Ey insanoğlu, İsrail halkına bir bilmece sor,
simgesel bir öykü anlat. 3 De ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Kanatları uzun ve
güçlü, renk renk tüylerle dolu iri bir kartal Lübnan'a geldi, bir sedir ağacının
tepesine konup onu ele geçirdi. 4 Ağacın tepesindeki filizleri koparıp ticaret
ülkesine götürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi.
5 “ ‘Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ekti; onu söğüt ağacı gibi
akarsuların kıyısına dikti. 6 Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma
oldu. Dalları kartala doğru yayıldı, kökleriyse aşağıya, derine indi. Böylece dal
salan, filiz veren bir asma oldu.
7 “ ‘Gelgelelim, kanatları güçlü, bol tüylü başka bir iri kartal da vardı.
Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bu kartala doğru çevirdi; sulasın diye
dallarını ona doğru saldı. 8 Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun
diye akarsuların kıyısındaki verimli toprağa dikilmişti.’
9 “Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Asma serpilecek mi? Kurusun
diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı? Asmanın yeni
filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküp atmak için güçlü ele ya
da büyük orduya gerek duyulmayacak. 10 Evet, asma dikilmiş, ama serpilip
gelişecek mi? Doğu rüzgarı ona çarpınca büsbütün kurumayacak mı? Evet,
filizlendiği yerde solup kuruyacak.’ ”

Simgesel Öykü Açıklanıyor

11 RAB bana şöyle seslendi: 12 “O asi halka de ki, ‘Bunların ne anlama
geldiğini bilmiyor musunuz?’ Onlara de ki, ‘Babil Kralı Yeruşalim'e gitti;
kralını, önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babil'e götürdü. 13 Sonra
kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunla bir antlaşma yaptı.
Ülkenin önderlerini de tutsak aldı. 14 Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselmesin,
ancak yaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin. 15 Ne var ki, Yahuda
Kralı, kendisine at ve çok sayıda asker vermesi için Mısır'a elçiler göndererek

17:12 2Kr.24:15-20; 2Ta.36:10-13

Babil Kralı'na başkaldırdı. Yahuda Kralı başaracak mı? Böyle şeyler yapan kurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu?
16 “ ‘Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtan kralın ülkesinde, Babil'de ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi, yaptığı antlaşmayı bozdu. 17 Babilliler birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar, kuşatma duvarları yaptığında, firavun güçlü ordusu ve büyük kalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak. 18 Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Söz verdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak.
19 “ ‘Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, bana içtiği andı küçümsediği, antlaşmamı bozduğu için onu cezalandıracağım. 20 Ağımı gereceğim, tuzağıma düşecek. Onu Babil'e getirecek, bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılayacağım. 21 En seçkin askerleri kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlar dünyanın dört bucağına dağılacak. O zaman konuşanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.
22 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor:
Sedir ağacının tepesinden
Bir filiz alıp dikeceğim.
En yüksek dallarından körpe bir çubuk koparıp
Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim.
23 Onu İsrail'in en yüksek dağının üzerine dikeceğim.
Dal budak salıp ürün verecek,
Görkemli bir sedir ağacı olacak.
Her çeşit kuş dallarına tüneyecek,
Gölgesinde barınacak.
24 Bütün orman ağaçları
Her yüksek ağacı bodurlaştıranın,
Her bodur ağacı yükseltenin,
Her yeşil ağacı kurutanın
Ve kuru ağacı yeşertenin
Ben RAB olduğumu anlayacaklar.
Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.’ ”

18

Kişisel Sorumluluk

1 RAB bana şöyle seslendi:
2 “İsrail için, ‘Babalar koruk yedi,
Çocukların dişleri kamaştı’ diyorsunuz.
Bu deyişle ne demek istiyorsunuz?
3 “Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrail'de artık bu deyişi ağzınıza almayacaksınız. 4 Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır.
5 “Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var.
6 Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez,
İsrail halkının putlarına bel bağlamaz.
Komşusunun karısını kirletmez,
Âdet gören kadına yaklaşmaz.
7 Kimseye haksızlık etmez,
Rehin olarak aldığını geri verir,
Soygunculuk etmez,

18:2 Yer.31:29

Aç olana ekmeğini verir,
Çıplağı giydirir.
8 Faizle para vermez,
Aşırı kâr gütmez.
Elini kötülükten çeker,
İki kişi arasında doğrulukla yargılar.
9 Kurallarımı izler,
İlkelerimi özenle uygular.
İşte böyle biri doğru kişidir.
O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor.

10 "Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken,
Kardeşine bunlardan birini yapan bir oğlu var.
11 Babası bunlardan hiçbirini yapmazken,
Oğul dağlarda putlara sunulan kurbandan yer,
Komşusunun karısını kirletir.
12 Düşküne, yoksula haksızlık eder,
Soygunculuk eder,
Rehini geri vermez.
Putlara bel bağlar,
İğrenç şeyler yapar.
13 Faizle para verir, aşırı kâr güder.
Böyle biri yaşayacak mı?
Hayır, yaşamayacak!
Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır, öldürülecektir.
Onun kanından kendisi sorumlu olacaktır.

14 "Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün günahları
görür,
Ama hiçbirini yapmaz;
15 Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez,
İsrail halkının putlarına bel bağlamaz,
Komşusunun karısını kirletmez;
16 Kimseye haksızlık etmez,
Rehin almaz,
Soygunculuk etmez,
Aç olana ekmeğini verir,
Çıplağı giydirir.
17 Böyle biri elini kötülükten* çeker,
Faiz almaz, aşırı kâr gütmez,
Kurallarımı izler,
İlkelerimi uygularsa,
Babasının günahı yüzünden ölmeyecek,
Kesinlikle yaşayacaktır.
18 Ama babası kendi günahı yüzünden ölecektir.
Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu,
Halkı arasında iyi olmayanı yaptı.
19 "Ama siz, 'Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlu tutulmasın?'
dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütün kurallarımı dikkatle

18:9 Lev.18:5 * **18:17** Septuaginta "Kötülükten", Masoretik metin "Düşkünden".

izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır. 20 Ölecek olan günah işleyen kişidir.
Oğul babasının suçundan sorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi kötülüğünün karşılığını alacaktır.
21 "Kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, buyruklarıma uyar, adil ve
doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. 22 İşlediği günahlardan
hiçbiri ona karşı anılmayacaktır. Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır. 23 Ben kötü
kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp
yaşamasından sevinç duyarım. Egemen RAB böyle diyor.
24 "Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün
iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbiri
anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir.
25 "Siz yine de, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyorsunuz. Ey İsrail halkı, dinle:
Benim yolum mu doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi?
26 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, bu yüzden ölecek. Evet,
işlediği günah yüzünden ölecektir. 27 Ama kötü kişi, yaptığı kötülükten döner, adil
ve doğru olanı yaparsa, canını kurtaracaktır. 28 Çünkü isyanlarının farkına
varıyor ve onlardan dönüyor. Böyle biri kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.
29 Öyleyken, İsrail halkı, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyor. Ey İsrail halkı, benim
yollarım mı doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi?
30 "Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yolunuza göre
yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. Dönün! İsyanlarınızdan dönün!
Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin. 31 İsyanlarınızı kendinizden
uzaklaştırın. Yeni bir yürek, yeni bir ruh edinin. Neden öleceksin, ey İsrail
halkı? 32 Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RAB
böyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!"

19

İsrail Önderleri için Ağıt

1 "Sen İsrail önderleri için şu ağıtı yak 2 ve de ki,
" 'Annen neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan!
Genç aslanlar arasında yatar,
Yavrularını beslerdi.
3 Büyüttüğü yavrulardan biri
Genç bir aslan oldu.
Avını kapıp parçalamayı öğrendi,
İnsan yiyen bir aslan oldu.
4 Haberi uluslar arasında duyuldu.
Kurdukları tuzağa düştü,
Onu çengellerle Mısır'a sürüklediler.
5 Dişi aslan bekledi, umudunun boşa çıktığını görünce,
Yavrularından başka birini alıp
Genç bir aslan olarak yetiştirdi.
6 Yavru aslanlar arasında dolaşmaya başladı,
Genç bir aslan oldu.
Avını kapıp parçalamayı öğrendi,
İnsan yiyen bir aslan oldu.
7 Onların kalelerini yıktı*,

18:20 Yas.24:16; 2Kr.14:6; 2Ta.25:4 * **19:7** Targum "Kalelerini yıktı", Masoretik metin "Dul kadınlarını tanıdı".

Kentlerini viraneye çevirdi.
Ülkede yaşayan herkes
Onun kükreyişinden dehşete düştü.
8 Çevredeki uluslar üzerine geldiler,
Ağlarını gerdiler,
Onu tuzağa düşürdüler.
9 Çengel takıp onu kafese koydular
Ve Babil Kralı'na götürdüler.
İsrail dağlarında kükreyişi bir daha duyulmasın diye
Onu gözetim altında tuttular.

10 " 'Annen su kıyısındaki bağında
Dikilmiş bir asma gibiydi.
Bol su sayesinde dal budak saldı,
Ürün verdi.
11 Dalları kral asası olacak kadar güçlendi.
Asma boy attı,
Bulutlara dek yükseldi.
Yüksekliği ve dallarının çokluğu
Herkesçe görüldü.
12 Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar.
Doğu rüzgarı ürününü kuruttu.
Güçlü dalları koparılıp kurudu,
Ateş onları yakıp yok etti.
13 Şimdi çöle,
Kurak, susuz bir yere dikildi.
14 Gövdesi ateş aldı,
Filizini, ürününü yakıp yok etti.
Kral asası olacak kadar güçlü dalı kalmadı.'

Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır."

20

İsrail'in Hainliği

1 Sürgünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın onuncu günü, İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RAB'be danışmak için gelip önüme oturdular.
2 RAB o sırada bana seslendi: 3 "İnsanoğlu, İsrail ileri gelenlerine de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Bana danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.'
4 "Onları yargılayacak mısın? Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Öyleyse onlara atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat. 5 Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: İsrail'i seçtiğim gün Yakup soyuna ant içtim ve kendimi Mısır'da onlara açıkladım. Ant içerek, Tanrınız RAB benim dedim. 6 O gün, onları Mısır'dan çıkaracağıma, kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye götüreceğime söz verdim. 7 Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç putları atsın, Mısır putlarıyla kendinizi kirletmeyin, Tanrınız RAB benim dedim.
8 " 'Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek istemediler. Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbiri atmadı, Mısır putlarını da bırakmadılar. Bu yüzden Mısır'da öfkemi onların üzerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi

20:5 Çık.6:2-8

söyledim. 9 Ama aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adım lekelenmesin
diye bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önünde İsrailliler'i Mısır'dan çıkararak
kendimi onlara açıklamıştım. 10 Bu yüzden İsrailliler'i Mısır'dan çıkarıp çöle
götürdüm. 11 Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı onlara verdim,
ilkelerimi tanıttım. 12 Kendilerini kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlasınlar
diye aramızda bir belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim.
13 " 'Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam
veren kurallarımı izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi de hiçe
saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdırıp onları yok edeceğimi
söyledim. 14 Ama İsrailliler'i Mısır'dan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma
leke gelmesin diye bunu yapmadım. 15 Ben de kendilerine verdiğim en güzel
ülkeye, süt ve bal akan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim. 16 Çünkü
ilkelerimi reddettiler, kurallarımı izlemediler, Şabat günlerimi hiçe saydılar.
Yürekleri putlarına bağlıydı. 17 Yine de onlara acıdım, onları yok etmedim,
çölde işlerine son vermedim. 18 Çölde çocuklarına atalarınızın kurallarını
izlemeyin, ilkelerine göre yaşamayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin dedim.
19 Ben Tanrınız RAB'bim, benim kurallarımı izleyin, benim ilkelerim uyarınca
yaşayın. 20 Aramızda bir belirti olsun diye Şabat günlerimi kutsal sayın. O
zaman benim Tanrınız RAB olduğumu anlayacaksınız dedim.
21 " 'Ne var ki, çocuklar bana karşı geldiler. Kurallarımı izlemediler.
Uygulayan kişiye yaşam veren ilkelerim uyarınca dikkatle yaşamadılar. Şabat
günlerimi hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdıracağımı,
kızgınlığımı dökeceğimi söyledim. 22 Ama elimi geri çektim, İsrailliler'i Mısır'dan
çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.
23 Onları ulusların arasına dağıtacağıma, başka ülkelere göndereceğime çölde
ant içtim. 24 Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat
günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler. 25 Ben de onlara
iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkeler verdim. 26 Her ilk doğan çocuğu
ateşte kurban ederek sundukları sunularla kendilerini kirletmelerine izin
verdim. Öyle ki, onları dehşete düşüreyim de benim RAB olduğumu anlasınlar.'
27 "Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretmiş oldular. 28 Kendilerine ver-
meye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde, gördükleri her yüksek tepede, sık
yapraklı her ağacın altında kurbanlarını kestiler. Beni öfkelendiren sunularını,
güzel kokulu sunularıyla dökmelik sunularını orada sundular. 29 Onlara
gittikleri bu puta tapılan yerin ne olduğunu sordum.' " Orası bugün de Bama*
adıyla anılıyor.

Yargı ve Bağışlama

30 "Bu nedenle İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız
gibi siz de kendinizi kirletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek
misiniz? 31 Şimdiye dek oğullarınızı ateşte kurban edip sunularınızı sun-
makla, putlarınızla kendinizi kirlettiniz. Öyleyken gelip bana danışmanıza izin
verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana
danışmanıza izin vermeyeceğim.
32 " 'Siz ağaca, taşa tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbür halklar gibi olmak
istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündükleriniz hiçbir zaman gerçekleşmeyecek.
33 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü ve kudretli elle, şiddetli

20:11 Lev.18:5 **20:12** Çık.31:13-17 **20:15** Say.14:26-35 **20:23** Lev.26:33 * **20:29** "Bama": "Puta tapılan yer" anlamına gelir.

öfkeyle yöneteceğim. 34 Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslar arasından çıkaracak, dağılmış olduğunuz ülkelerden toplayacağım. 35 Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılayacağım. 36 Atalarınızı Mısır Çölü'nde nasıl yargıladıysam, sizi de öyle yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. 37 Sizi yoklayıp antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım. 38 Aranızda bana karşı gelenlerle başkaldıranları ayıracağım. Onları yaşadıkları ülkelerden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

39 " 'Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirletmeyeceksiniz. 40 Çünkü kutsal dağımda, İsrail'in yüksek dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı orada, ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçme armağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim. 41 Sizi ulusların arasından çıkarıp dağılmış olduğunuz ülkelerden topladığımda, beni hoşnut eden bir koku gibi kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim. 42 Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrail ülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 43 Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirlettiğiniz bütün uygulamaları orada anımsayacak, yaptığınız kötülüklerden ötürü kendinizden tiksineceksiniz. 44 Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmış uygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.' "

Güneye Uyarı

45 RAB bana şöyle seslendi: 46 "İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye seslen, Negev Ormanı'na karşı peygamberlik et. 47 Negev Ormanı'na de ki, 'RAB'bin sözüne kulak ver. Egemen RAB şöyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını –yeşil ağacı da kuru ağacı da– yiyip bitirecek. Tutuşan alev söndürülemeyecek. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sıcağından kavrulacak. 48 Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecek, ateş söndürülmeyecek.' "

49 Bunun üzerine, "Ah, ey Egemen RAB!" dedim, "Onlar benim için, 'Simgesel öyküler anlatan adam değil mi bu?' diyorlar."

21

Rab'bin Yargı Kılıcı

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalim'e çevir, kutsal yerlerine karşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et. 3 Ona de ki, 'RAB şöyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kınından çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim. 4 Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcım kınından çıkacak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak. 5 Böylece herkes kılıcını kınından çıkaranın ben RAB olduğumu anlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.'

6 "Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle! 7 Sana, 'Neden böyle inliyorsun?' diye sorduklarında, 'Yakında duyulacak haberden ötürü' diye yanıtlayacaksın. 'Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh baygın düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek.' Egemen RAB böyle diyor."

8 RAB bana şöyle seslendi: 9 "İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Rab şöyle diyor:

“ ‘Kılıç, kılıç,
Bilendi, cilalandı.
10 Öldürmek için bilendi,
Şimşek gibi çaksın diye cilalandı.
Nasıl sevinebiliriz?
Kılıç oğlumun asasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi.
11 Kılıç kullanılmak için
Cilalanmaya verildi;
Öldürenin eline verilsin diye bilenip cilalandı.
12 İnsanoğlu, bağır, haykır!
Çünkü bu kılıç halkıma karşı;
Bütün İsrail önderlerine karşı.
Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler.
Bunun için bağrını döv.
13 “ ‘Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıcın küçümsediği asa varlığını sürdüremezse ne olur? Böyle diyor Egemen RAB.’
14 “Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çırp.
Bırak kılıç iki, üç kez vursun.
Bu öldüren bir kılıçtır,
Çok sayıda insan kıran,
İnsanı her yandan saran kılıçtır.
15 Yürekleri erisin,
Tökezleyip düşenler çok olsun diye
Bütün kapılarında öldürmek için
Görevlendirdim kılıcı.
Ah, kılıç şimşek gibi parladı,
Öldürmek için bilendi.
16 Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul,
Ağzın nereye dönerse, oraya savrul!
17 Ben de elimi çırpacağım
Ve öfkem dinecek.
Bunu ben RAB söylüyorum.”

Babil Kralı'nın Kılıcı

18 RAB bana şöyle seslendi: 19 “İnsanoğlu, Babil Kralı'nın kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy. 20 Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne ya da Yahuda'ya ve surlarla çevrili Yeruşalim'e ilerlesin diye kılıç için yol belirle. 21 Çünkü Babil Kralı iki yolun ayrıldığı, yolların çatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek, aile putlarına danışacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak. 22 Kütük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naraları atmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak, kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yeruşalim'i gösteren ok olacak. 23 Onunla ant içerek antlaşma yapanlar fala yanlış bakıldığını sanacak. Ama kral suçlarını anımsatıp onları tutsak alacak.

24 “Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem suçlarınızı, isyanlarınızı anımsattırdınız, bütün uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz.

25 “ ‘Sen, ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı günün geldi. 26 Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır. Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak. 27 Yıkım! Yıkım!

Kenti yerle bir edeceğim! Hak sahibi gelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.'
28 "Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Aşağılayıcı sözler söyleyen
Ammonlular için Egemen RAB şöyle diyor:
" 'Kılıç, kılıç,
Öldürmek için kınından çekilmiş,
Yok etmek için,
Şimşek gibi parlamak için cilalanmış!
29 Size ilişkin görümler aldatıcıdır,
Açılan fal yalandır.
Öldürülecek kötülerin enseleri üzerine
Yerleştirileceksin, ey kılıç!
Onların günü yaklaştı,
Sonunda yargı günleri geldi.
30 Kılıç kınına koyulsun!
Yaratıldığınız yerde,
Atalarınızın ülkesinde
Yargılayacağım sizi.
31 Öfkemi üzerinize dökeceğim,
Kızgınlığımı üzerinize üfleyeceğim;
Acımasız adamların,
Yakıp yok etmekte usta kişilerin eline
Teslim edeceğim sizi.
32 Ateşe yakıt olacaksınız,
Kanınız ülkenizin ortasında dökülecek,
Bir daha anılmayacaksınız.
Çünkü bunu ben RAB söylüyorum.' "

22

Yeruşalim'in Günahı

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, Yeruşalim'i yargılayacak mısın? Kan
döken bu kenti yargılayacak mısın? Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona
bildir. 3 Şöyle diyeceksin: 'Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kan
dökerek yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirleten kent! 4 Döktüğün
kan yüzünden suçlu bulundun, yaptığın putlarla kirlendin. Böylece günlerin
yaklaştı, yıllarının sonuna ulaştın. Bu yüzden seni uluslara alay konusu
edeceğim, bütün ülkelerin gözünde seni gülünç duruma düşüreceğim. 5 Ey adı
kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle alay
edecekler.
6 " 'İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak kan döküyor. 7 Senin
içinde anneye, babaya kötü davrandılar, yabancıya baskı yaptılar, öksüze, dul
kadına haksızlık ettiler. 8 Benim kutsal eşyalarıma saygısızlık ettin, Şabat
günlerimi hiçe saydın. 9 Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara
kurban edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptıranlar senin
içinde yaşıyor. 10 Babalarının karılarıyla yatanlar, âdet gören dinsel açıdan
kirli kadınlarla cinsel ilişki kuranlar senin içinde yaşıyor. 11 Senin içinde kimi
komşusunun karısıyla iğrenç şeyler yaptı; kimi utanmadan gelinini kirletti;
kimi öz kızkardeşiyle ilişki kurdu. 12 Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar.

21:28 Yer.49:1-6; Hez.25:1-7; Amo.1:3-15; Sef.2:8-11 **22:7** Çık.20:12; Yas.5:16 **22:7** Çık.22:21-22; Yas.24:17 **22:8** Lev.19:30; 26:2 **22:10** Lev.18:7-20 **22:12** Çık.23:8; Yas.16:19 **22:12** Çık.22:25; Lev.25:36-37; Yas.23:19

Faiz aldın, tefecilik yaptın, zorbalıkla komşularından haksız kazanç sağladın.
Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor.
13 " 'Edindiğiniz haksız kazançtan, içinizde döktüğünüz kandan ötürü el-
lerimi birbirine vuracağım. 14 Sizinle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak
mı? Elleriniz güçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi
yapacağım. 15 Sizi uluslar arasına dağıtıp ülkelere süreceğim. Sizdeki ruhsal
kirliliğe son vereceğim. 16 Ulusların gözünde aşağılanacak ve benim RAB
olduğumu anlayacaksınız.' "
17 RAB bana şöyle seslendi: 18 "İnsanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf
gibi oldu. Hepsi potada tunç, kalay, demir, kurşundur; gümüşün cürufudur.
19 Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: 'Hepiniz cüruf gibi olduğunuz
için sizi Yeruşalim'in ortasına toplayacağım. 20 Eritmek için ateşi üfleyerek
gümüşü, tuncu, demiri, kurşunu, kalayı nasıl potaya atıyorlarsa, ben de
öfkemle, kızgınlığımla sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim. 21 Sizi
toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; siz de kentin içinde eriyip
yok olacaksınız. 22 Gümüş potada nasıl erirse, siz de kentin içinde öyle
eriyeceksiniz. O zaman üzerinize kızgınlığını dökenin ben, RAB olduğumu
anlayacaksınız.' "
23 RAB bana şöyle seslendi: 24 "İnsanoğlu, ülkeye de ki, 'Sen öfke günü
temizlenmemiş, üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.' 25 Önderleri* kükreyen,
avını parçalayan aslan gibi orada düzen kurdular. Canlara kıydılar, hazineler,
değerli nesneler aldılar, birçok kadını dul bıraktılar. 26 Kâhinleri yasamı
hiçe saydılar, kutsal eşyalarımı kirlettiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı
yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden
gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler. 27 Yöneticileri avını parçalayan
kurt gibidir. Haksız kazanç elde etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar.
28 Peygamberleri uydurma görümlerle, yalan fal açarak bu suçları gizlediler;
ben RAB konuşmadığım halde, 'Egemen RAB şöyle diyor' diyorlar. 29 Ülke halkı
baskı uyguladı, soyguncuk etti. Düşküne, yoksula baskı yaptı, yabancıya
haksız yere kötü davrandı.
30 "İçlerinde duvarı örecek, gedikte durup önümde ülkeyi savunacak, onu
yerle bir etmemi engelleyecek bir adam aradım, ama hiç kimseyi bulmadım.
31 Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak, kızgınlığımla onları yakıp yok ede-
ceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim." Egemen RAB böyle diyor.

23

İki Günahlı Kızkardeşin Simgesel Öyküsü

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, bir anneden doğma iki kadın vardı.
3 Gençliklerinde Mısır'da fahişelik ettiler. Memeleri orada okşandı, erden-
liklerini orada yitirdiler. 4 Büyüğünün adı Ohola, küçüğünün Oholiva'ydı.
Benim oldular; oğullar, kızlar doğurdular. Ohola Samiriye'dir, Oholiva da
Yeruşalim.
5-6 "Ohola benimken fahişelik etti. Oynaşları olan Asurlular'a gönül verdi.
Hepsi de genç, yakışıklı, lacivertler kuşanmış savaşçılar, valiler, komutan-
lar, atlı askerlerdi. 7 Asurlular'ın en seçkin adamlarına fahişe olarak ken-
dini verdi. Gönül verdiği bu kişilerin putlarına bağlanarak kendini kirletti.
8 Mısır'da başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençken onunla yattılar, erdenliğini
bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar.

* **22:25** Septuaginta "Önderleri", Masoretik metin "Peygamberleri". **22:26** Lev.10:10; Hez.44:23

9 “Bu nedenle onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurlular'ın eline teslim
ettim. 10 Çıplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla öldürdüler.
Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında adı kötüye çıktı.
11 “Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti ve fahişelikleri
kızkardeşininkinden daha utanç vericiydi. 12 O da hepsi de genç, yakışıklı
Asurlular'a –valilere, komutanlara, iyi donanmış savaşçılara, atlılara– gönül
verdi. 13 Kendisini ne kadar kirlettiğini gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler.
14-15 “Oholiva fahişeliklerini giderek artırdı. Duvara oyulmuş insan resim-
lerini –bellerine kuşak, başlarına geniş sarık bağlamış kırmızı renkli Kildani
resimlerini– gördü. Hepsi kökeni Kildan ülkesine dayanan Babil subaylarına
benziyordu. 16 Oholiva görür görmez onlara gönül verdi, Kildan ülkesine
ulaklar gönderdi. 17 Bunun üzerine Babilliler onunla yatakta sevişmek üzere
geldiler, zina ederek onu kirlettiler. Onu öyle kirlettiler ki, sonunda hep-
sinden tiksinip yüzünü çevirdi. 18 Fahişeliklerini sergileyip çıplaklığını açınca
kızkardeşinden tiksinerek yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da tiksinerek yüzümü
çevirdim. 19 Gençliğinde Mısır'da yaptığı fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini
daha da artırdı. 20 Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırınkine ben-
zeyen oynaşlarına gönül verdi. 21 Öyle ki, Mısır'da gençliğindeki şehvet
düşkünlüğünü özledin. Memelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yitir-
miştin.
22 “Bundan ötürü, ey Oholiva, Egemen RAB şöyle diyor: Tiksindiğin oy-
naşlarını sana karşı kışkırtacağım. Onları her yandan sana karşı ayak-
landıracağım. 23 Babilliler'i, bütün Kildaniler'i, Pekotlular'ı, Şoalılar'ı,
Koalılar'ı, onlarla birlikte bütün Asurlular'ı, yakışıklı gençleri –valileri, ko-
mutanları, subayları, ünlü adamları, atlıları– sana karşı ayaklandıracağım.
24 Silahlarla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu bir orduyla sana
saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçük kalkanlarla, miğferlerle sara-
caklar. Cezalandırmaları için seni onların eline teslim edeceğim. Seni kendi
kurallarına göre yargılayacaklar. 25 Öfkemi sana yönelteceğim, onların sana
kızgınlıkla davranmalarını sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler.
Sağ kalanları kılıçla öldürecekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar, sağ kalanları
ateş yakıp yok edecek. 26 Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mücevherlerini
alacaklar. 27 Mısır'da yaptığın ahlaksızlıklara, fahişeliklere son vereceğim.
Böyle şeylere özlem duymayacak, bir daha Mısır'ı anımsamayacaksın.
28 “Egemen RAB şöyle diyor: Seni nefret ettiğin, tiksindiğin adamların eline
teslim edeceğim. 29-30 Sana düşman gibi davranacak, emeğinin bütün ürününü
alacaklar. Seni çırılçıplak bırakacaklar. Böylece utanç verici fahişeliklerin açığa
çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğünden, fahişeliğin yüzünden başına
geldi. Çünkü uluslarla fahişelik ettin, onların putlarıyla kendini kirlettin.
31 Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onun kâsesinden içireceğim.
32 “Egemen RAB şöyle diyor:
Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin,
O derin ve geniştir;
Sana gülecek, seninle alay edecekler,
Dopdolu bir kâse.
33 Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın,
Kızkardeşin Samiriye'nin kâsesi
Yıkım, perişanlık kâsesidir.
34 Ondan içecek, tüketeceksin;
Parçalarını kemirecek
Ve göğsünü paralayacaksın.

Bunu ben söylüyorum diyor Egemen RAB.
35 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun, bana sırt
çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinin cezasını yükleneceksin."
36 RAB bana seslendi: "İnsanoğlu, Ohola'yla Oholiva'yı yargılayacak mısın?
Öyleyse onlara iğrenç uygulamalarını bildir. 37 Çünkü fahişelik ettiler, kan
döktüler. Putlarıyla fahişelik ettiler; bana doğurdukları çocukları yiyecek olarak
putlarına sundular. 38-39 Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarını
putlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Şabat günlerimi hiçe saydılar.
Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İşte tapınağımda bunları yaptılar.
40 "Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan adamların gelmesi için ulaklar
gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yıkanıp gözlerinize sürme çektiniz,
mücevherlerinizi taktınız. 41 Şık bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofra
kurup üzerine buhurumu, zeytinyağımı koydunuz.
42 "Kaygısız kalabalığın sesi yankılandı çevresinde. Düzeysiz bir yığın kal-
abalıkla birlikte çölden Sabalılar getirildi. İki kızkardeşin koluna bilezikler
taktılar, başlarına güzel bir taç koydular. 43 Fahişelikten yıpranmış kadın için,
'Bırakın, fahişe olarak kullansınlar onu. Çünkü öyledir' dedim. 44 Onunla
yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksız kadının –Ohola'yla Oholiva'nın–
yanına gittiler. 45 Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilen
cezayla onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri
kanlıdır.
46 "Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek, mallarını
yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine. 47 Onları taşa tutacak,
kılıçlarıyla parçalayacaklar; oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe
verecekler.
48 "Ülkede ahlaksızlığa son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlar için bir
uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar. 49 Yaptığınız
fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlara tapınarak işlediğiniz günahların
cezasını çekeceksiniz. Böylece benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız."

24

Paslanmış Kazan Simgesi

1 Sürgünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın onuncu günü RAB bana
şöyle seslendi: 2 "Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz.
Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yeruşalim'i kuşatmaya başladı. 3 Bu asi halka
simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
" 'Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun,
İçine su doldurun.
4 Etin parçalarını da koyun,
Etin en iyi parçalarını,
Budu ve döşü.
Seçme kemikleri de doldurun.
5 Sürünün en iyilerini seçin,
Kazanın altına odun* yığın,
Bırakın su kaynasın,
Kemikler pişsin.
6 Egemen RAB diyor ki,
Kan döken o kentin vay başına!
Pas tutmuş,

24:2 2Kr.25:1; Yer.52:4 * **24:5** Olası metin "Odun", Masoretik metin "Kemikler".

Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına!
Kazandan eti kura çekmeden
Parça parça çıkarın.
7 Çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor;
Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı,
Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi.
8 Öfkeyi alevlendirmek,
Öç almak için,
Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döktüm ki, örtülemesin.
9 Egemen RAB şöyle diyor:
Kan döken kentin vay başına!
Ben kendim ateş için odun yığacağım.
10 Odunları yığ!
Ateşi tutuştur!
Eti iyice pişir!
Baharatı kat!
Kemikler kavrulsun!
11 Sonra boş kazanı
Ateş közlerinin üzerine koy.
Kızsın, bakırı yansın,
İçindeki pislik erisin,
Pası yok olsun.
12 Bütün emekler boşa çıktı,
Kazanın kalın pası çıkmıyor.
Ateş bile pası temizlemiyor.
13 Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti.
Seni temizlemek istedim,
Ama sen pisliğinden temizlenmek istemedin.
Sana karşı öfkem yatışıncaya dek
Pisliğinden temizlenmeyeceksin.
14 Bunu ben RAB söylüyorum.
Harekete geçmenin zamanı geldi,
Esirgemeyeceğim,
Acımayacak, pişman olmayacağım.
Yollarına ve yaptıklarına göre yargılanacaksın.
Böyle diyor Egemen RAB.' "

Hezekiel'in Karısının Ölümü

15 RAB bana şöyle seslendi: 16 "İnsanoğlu, en çok sevdiğin kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin. 17 İçin için inle; ölüler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların† yiyeceğini yeme."

18 Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneni yaptım.

19 Halk bana, "Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Bize açıklamayacak mısın?" diye sordu.

20 Bunun üzerine, "RAB bana şöyle seslendi" dedim, 21 "İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Övündüğünüz güç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerine titrediği tapınağımın kirletilmesine izin vereceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek. 22 Ben ne

† **24:17** Targum, Vulgata "Yas tutanların", Masoretik metin "İnsanların".

yaptıysam, siz de aynısını yapacaksınız. Yüzünüzün alt kısmını örtmeyeceksiniz,
yas tutanların yiyeceğini yemeyeceksiniz. 23 Sarıklarınız başlarınızda,
çarıklarınız ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız.
Ancak günahlarınızın içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip
duracaksınız. 24 Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yaptıysa, siz
de aynısını yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu
anlayacaksınız.'

25-26 "Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini, gözlerinde değerli
olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıyla kızlarını onlardan aldığım gün,
yıkımdan kaçıp kurtulan biri gelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu.
27 O gün dilin çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir daha suskun olmay-
acaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaklar."

25

Ammon Kınanıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, yüzünü Ammonlular'a çevir, onlara
karşı peygamberlik et. 3 Onlara de ki, 'Egemen RAB'bin sözünü dinleyin!
Egemen RAB şöyle diyor: Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye
çevrildiği, Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! diyerek alay
ettiniz, 4 ben de sizi miras olarak doğuda yaşayan halka teslim edeceğim.
Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzü yiyecek, sütünüzü
içecekler. 5 Rabba Kenti'ni develer için otlak, Ammon ülkesini sürüler için ağıl
yapacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 6 Egemen RAB
şöyle diyor: Madem İsrail'le alay ederek ellerinizi çırptınız, ayaklarınızı yere
vurdunuz, bütün yüreğinizle sevindiniz, 7 ben de size karşı elimi uzatacak,
çapul malı olarak sizi uluslara teslim edeceğim. Sizi halklar arasından süpürüp
atacak, ülkeler arasından söküp çıkaracak, yok edeceğim. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksınız.' "

Moav Kınanıyor

8 "Egemen RAB şöyle diyor: 'Madem Moav ve Seir halkı, Bakın, Yahuda
halkının öteki uluslardan farkı yok, dedi, 9 ben de Moav'ın sınırını, ülkenin
süsü olan sınır kentlerini, Beytyeşimot, Baal-Meon ve Kiryatayim'i savun-
masız bırakacağım. 10 Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmasın diye
Moav'ı Ammonlular'la birlikte mülk olarak doğuda yaşayan halka vereceğim.
11 Böylece Moav'ı cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlaya-
caklar.' "

Edom Kınanıyor

12 "Egemen RAB şöyle diyor: 'Madem Edom Yahuda halkından öç alarak
büyük suç işledi, 13 Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edom'a karşı elimi uzat-
acak, insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye çevireceğim. Te-
man'dan Dedan'a kadar Edomlular kılıçla vurulup yok olacaklar. 14 Halkım
İsrail aracılığıyla Edom'dan öç alacağım. İsrailliler onlara öfkem, kızgınlığım
uyarınca davranacak. Böylece Edomlular öcümü anlayacaklar. Egemen RAB
böyle diyor.' "

Filistliler Kınanıyor

25:1 Yer.49:1-6; Hez.21:28-32; Amo.1:13-15; Sef.2:8-11 **25:8** Yşa.15:1-16:14; 25:10-12; Yer.48:1-47; Amo.2:1-3; Sef.2:8-11 **25:12** Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14; Mal.1:2-5

15 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Filistliler Yahuda'ya acımasızca
davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu yerle bir ederek öç
aldılar, 16 Egemen RAB şöyle diyor: Elimi Filistliler'e karşı uzatacağım,
Keretliler'i* söküp atacağım, kıyıda yaşayanlardan sağ kalanlarını yok ede-
ceğim. 17 Onlardan ağır bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendi-
lerinden öç alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

26

Sur Kenti Kınanıyor

1 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB bana şöyle
seslendi: 2 “İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yeruşalim için, ‘Oh, oh! Ulusların
kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana açıldı. O viraneye döndü, ben zengin-
leşeceğim’ dedi, 3 Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyım! Deniz
dalgalarını nasıl kabartırsa, ben de ulusları senin üzerine öyle saldırtacağım.
4 Sur'un duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir edecekler. Toprağını kazıp
süpürecek, seni çıplak bir kayalık haline getireceğim. 5 Sur denizin ortasında,
balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar
Sur'u yağmalayacak, 6 Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek.
O zaman Surlular benim RAB olduğumu anlayacaklar.

7 “Egemen RAB şöyle diyor: Krallar kralı Babil Kralı Nebukadnessar'ı
atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük bir orduyla kuzeyden Sur'a ge-
tiriyorum. 8 Sur'a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size
karşı kuşatma duvarları, toprak rampalar yapacak, kalkanını size karşı
kaldıracak. 9 Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler yerleştirecek, silahlarıyla
kulelerinizi yıkacak. 10 Sayısız atının çıkardığı toz sizi örtecek. Duvarlarında
gedik açılmış bir kente girer gibi kent kapılarınızdan girdiğinde, atlıların, teker-
leklerin, savaş arabalarının gürültüsünden duvarlarınız sarsılacak. 11 Atlarının
tırnakları bütün sokaklarınızı çiğneyecek. Halkınız kılıçtan geçirilecek, güçlü
sütunlarınız devrilecek. 12 Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar.
Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerinizi yerle bir edecekler. Taşlarınızı, ker-
estenizi, toprağınızı denize atacaklar. 13 Okuduğunuz gürültülü şarkılara son
vereceğim. Lirlerinizin sesi bir daha duyulmayacak. 14 Sizi çıplak bir kayalık
haline getireceğim, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha
kurulmayacaksınız. Çünkü ben RAB söylüyorum. Egemen RAB böyle diyor.

15 “Egemen RAB Sur'a şöyle diyor: Yıkımının sesinden, yaralıların iniltisin-
den, senin içinde yapılan kıyım yüzünden kıyı halkları titreyecek. 16 Kıyıda
yaşayan bütün önderler tahtlarından inecek; kaftanlarını, işlemeli giysilerini
çıkaracaklar. Dehşet içinde yere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere
şaşacaklar. 17 Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar:

“ ‘Nasıl oldu da yıkıldın,
Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent!
Sen ve sende oturanlar,
Denizde güçlüydünüz.
Dehşet salmıştınız
Orada yaşayan herkese.
18 Yıkımın olduğu gün
Kıyı halkları titreyecek,
Orada yaşayanlar

25:15 Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7 * **25:16** “Keretliler”: Büyük olasılıkla “Giritliler”. **26:1** Yşa.23:1-18; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14 **26:13** Yşa.24:8; Va.18:22 **26:16** Va.18:9-10

Çöküşüne şaşacaklar.’
19 “Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seni viran bir kent
yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım, derin sular seni örttüğü zaman,
20 ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanlarının yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasına, yeryüzünün
derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarında
yerini almayasın*. 21 Seni yılgınlığa düşüreceğim, bu senin sonun olacak. Seni
arayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.”

27

Sur Kenti için Yakılan Ağıt

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt yak. 3 Denizin
kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapan Sur Kenti'ne de ki, ‘Egemen
RAB şöyle diyor:
“ ‘Ey Sur, güzellikte kusursuzum dedin.
4 Sınırların denizin bağrındaydı,
Kurucuların güzelliğini doruğa ulaştırdılar.
5 Bütün kerestelerini
Senir'in çam ağaçlarından yaptılar,
Sana direk yapmak için
Lübnan'dan sedir ağaçları aldılar.
6 Küreklerini Başan meşelerinden,
Güverteni Kittim* kıyılarından getirilen
Selvi ağaçlarından yaptılar,
Fildişiyle süslediler.
7 Mısır'ın işlemeli ince keteninden yelkenin,
Bayrağın oldu senin.
Güvertenin gölgeliği Elişa kıyılarının
Lacivert, mor kumaşındandı.
8 Kürekçilerin Saydalı ve Arvatlı'ydı,
Gemicilerin, içindeki becerikli kişilerdi, ey Sur.
9 Gemilerindeki gedikleri onaranlar
Geval'ın deneyimli, usta adamlarıydı.
Denizdeki bütün gemiler ve denizciler
Mallarını değiş tokuş etmek için sana geldiler.
10 Persli, Ludlu, Pûtlu askerler
Ordunda hizmet etti.
Kalkanlarını, miğferlerini
Duvarlarına astılar,
Sana görkem kazandırdılar.
11 Arvat'tan, Helek'ten gelen adamlar
Çepeçevre duvarlarını korudular.
Gammat'tan gelen adamlar
Kulelerinde beklediler.
Kalkanlarını duvarlarına astılar.
Güzelliğini doruğa ulaştırdılar.

12 “ ‘Tarşiş seninle ticaret yaptı,
Sende her çeşit mal vardı.

---

* **26:20** Olası metin “Dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasın” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Dönmeyesin, yaşayanlar diyarında yücelik vereyim”. **26:21** Va.18:21 * **27:6** “Kittim”: Bugünkü Kıbrıs.

Mallarına karşılık
Sana gümüş, demir, kalay, kurşun verdiler.
13 Yâvan, Tuval, Meşek seninle ticaret yaptı,
Mallarına karşılık
Sana köle ve tunç kaplar verdiler.
14 Beyttogarma halkı
Mallarına karşılık
Sana at, savaş atı, katır verdi.
15 Rodos† halkı seninle ticaret yaptı.
Birçok kıyı halkı senin müşterindi.
Senden aldıkları mala karşılık
Fildişi ve abanoz verdiler.
16 Sende çok çeşit ürün olduğundan,
Edom seninle ticaret yaptı.
Mallarına karşılık
Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler,
İnce keten, mercan, yakut verdiler.
17 Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı.
Mallarına karşılık
Sana Minnit buğdayı, darı, bal, zeytinyağı, pelesenk verdiler.
18-19 Ürünlerinin çeşitliliği, malının bolluğundan ötürü
Şam seninle ticaret yaptı.
Mallarına karşılık
Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü,
Uzal'dan getirilmiş şarap tekneleri verdi‡.
Sana getirilen mallar arasında
İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı.
20 Dedan halkı mallarına karşılık
Sana eyerlik kumaş verdi.
21 Arabistan ve Kedar önderleri müşterindi,
Mallarına karşılık
Sana kuzu, koç, teke verdiler.
22 Saba ve Raama tüccarları seninle ticaret yaptı,
Mallarına karşılık
Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altın verdiler.
23 Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmat tüccarları
Seninle ticaret yaptı.
24 Pazarlarındaki mallara karşılık
Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemeler,
Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halılar verdiler.
25 Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı,
Denizin bağrında büyük yükle doldun.
26 Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü,
Ama doğu rüzgarı
Denizin bağrında parçaladı seni.
27 Gemin kazaya uğrayacağı gün,
Zenginliğin, malların, ticari eşyaların,
Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların,

† **27:15** Septuaginta “Rodos”, Masoretik metin “Dedan”. ‡ **27:18-19** Olası metin “Şarap tekneleri verdi”, Masoretik metin “Vedan ve Yâvan halkı alışveriş yaptı”. **27:25** Va.18:11-19

Seninle ticaret yapanlar,
Askerlerin ve gemide olan herkes
Denizin derinliklerine batacak.
28 Gemicilerinin bağırışından
Kıyılar titreyecek.
29 Kürekçiler gemilerini bırakacak,
Gemicilerle kılavuzlar kıyıda duracak.
30 Yüksek sesle haykırıp
Senin için acı acı ağlayacaklar;
Başlarına toprak serpecek,
Külde yuvarlanacaklar.
31 Senin yüzünden başlarını tıraş edecek,
Çul kuşanacaklar.
Senin için acı acı ağlayacak,
Yas tutacaklar.
32 Ağlayıp yas tutarken,
Senin için bir ağıt yakacaklar:
Her yanı denizle çevrili Sur Kenti gibi
Susturulmuş bir kent var mı?
33 Malların denizaşırı ülkelere vardığında
Birçok ulusu doyurdun,
Büyük zenginliğin, çeşit çeşit malınla
Dünya krallarını zenginleştirdin.
34 Şimdiyse denizde, suların derinliklerinde
Darmadağın oldun,
Malların ve çalışanlarının tümü
Seninle birlikte battı.
35 Kıyı halkları
Başına gelenlere şaştılar;
Kralların tüyleri korkudan diken diken oldu,
Yüzleri sarardı.
36 Ulusların arasındaki tüccarlar,
Başına gelenlere şaşacaklar;
Sonun korkunç oldu.
Bir daha var olmayacaksın.’ ”

28

Sur Kralı Kınanıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, Sur önderine de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:
“ ‘Gurura kapılıp
Ben tanrıyım,
Denizlerin bağrında,
Tanrı'nın tahtında oturuyorum dedin.
Kendini Tanrı sandın,
Oysa sen Tanrı değil, insansın.
3 İşte, Daniel'den* daha bilgesin,
Kimse senden bir giz saklayamaz.
4 Bilgeliğin, anlayışın sayesinde,
Kendine servet biriktirdin,

* **28:3** Burada adı geçen Daniel'in İbranice yazılışı farklı olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir.

Hazinelerine altın, gümüş yığdın.
5 Ticaretteki üstün becerilerin sayesinde
Servetini çoğalttın,
Zenginliğin seni gurura sürükledi.
6 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor:
Madem kendini Tanrı gibi bilge sandın,
7 Ben de yabancıları, en acımasız ulusları
Üzerine göndereceğim.
Bilgeliğinin güzelliğine kılıç çekecek,
Görkemini kirletecekler.
8 Seni ölüm çukuruna indirecekler,
Denizlerin bağrında korkunç bir ölümle öleceksin.
9 O zaman seni öldürenlerin önünde
Ben Tanrı'yım diyecek misin?
Seni öldürenlerin elinde
Sen Tanrı değil, insansın.
10 Yabancıların elinde,
Sünnetsizin ölümüyle öleceksin.
Egemen RAB böyle diyor.' "
11 RAB bana şöyle seslendi: 12 "İnsanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak. Ona diyeceksin ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
" 'Kusursuzlukta örnek biriydin,
Bilgeliğin ve güzelliğin eksiksizdi.
13 Sen Tanrı'nın bahçesi Aden'deydin.
Yakut, topaz, aytaşı,
Sarı yakut, oniks, yeşim,
Laciverttaşı, firuze, zümrütle, çeşit çeşit değerli taşla bezenmiştin.
Kakma ve oyma işlerin hep altındandı.
Bunlar yaratıldığın gün hazırlanmışlardı.
14 Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak
Seni oraya yerleştirdim.
Tanrı'nın kutsal dağındaydın,
Yanan taşlar arasında dolaştın.
15 Yaratıldığın günden
Sende kötülük bulunana dek
Yollarında kusursuzdun.
16 Ticaretinin bolluğundan
Zorbalıkla doldun
Ve günah işledin.
Bu yüzden kirli bir şey gibi
Seni Tanrı'nın dağından attım,
Yanan taşların arasından kovdum,
Ey koruyucu Keruv.
17 Güzelliğinden ötürü
Gurura kapıldın,
Görkeminden ötürü
Bilgeliğini bozdun.
Böylece seni yere attım,
Kralların önünde seni yüzkarası yaptım.
18 İşlediğin pek çok günah
Ve ticaretteki hileciliğin yüzünden

28:13 Yar.2:9

Kutsal yerlerini kirlettin.
Seni yakıp yok edecek
Bir ateş çıkardım içinden,
Bütün seyredenlerin gözü önünde
Seni yeryüzünde küle çevirdim.
19 Seni tanıyan bütün uluslar sana şaştı,
Sonun korkunç oldu.
Bir daha var olmayacaksın.' "

Sayda Kenti Kınanıyor

20 RAB bana şöyle seslendi: 21 "İnsanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir, ona karşı peygamberlik et. 22 Diyeceksin ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
" 'İşte sana karşıyım, ey Sayda,
Senin içinde yüceleceğim.
Onları cezalandırınca,
Kutsallığımı onlara gösterince,
Benim RAB olduğumu anlayacaklar.
23 Üzerine salgın hastalık gönderecek,
Sokaklarında kan akıtacağım.
Kentin içinde, her yanında
Kılıçla yaralananlar düşüp ölecekler.
O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.' "

İsrail Halkı Esenliğe Kavuşacak

24 " 'İsrail halkını küçümseyen
Çevre uluslardan hiçbiri
Bir daha İsrail için batan bir çalı,
Acıtan bir diken olmayacak.
O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
25 " 'Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkını aralarına dağılmış oldukları uluslardan topladığım, ulusların gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakup'a verdiğim kendi ülkelerine yerleşecekler. 26 Orada güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dikecekler. Onları küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar.' "

29

Mısır Kınanıyor

1 Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın on ikinci günü RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır'a karşı peygamberlik et. 3 Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
" 'Kendi kanallarının içinde yatan
Büyük canavar firavun,
İşte, sana karşıyım.
Sen ki, Nil benimdir,
Onu kendim için yaptım dersin.
4 Çenelerine çengeller takacak,
Kanallarındaki balıkları
Senin pullarına yapıştıracağım.
Pullarına yapışmış balıklarla birlikte

28:20 Yoe.3:4-8; Zek.9:1-2; Mat.11:21-22; Luk.10:13-14 **29:1** Yşa.19:1-25; Yer.46:2-26

Seni kanallarından çıkaracağım.
5 Seni de kanallarındaki bütün balıkları da
Çöle atacağım.
Kırlara düşeceksin,
Toplanmayacak, gömülmeyeceksin.
Seni yem olarak yabanıl hayvanlara
Ve yırtıcı kuşlara vereceğim.
6 O zaman Mısır'da yaşayan herkes
Benim RAB olduğumu anlayacak.
" 'Çünkü sen İsrail halkına kamış bir değnek oldun. 7 Seni elleriyle tuttuklarında parçalanıp onların omuzlarını yardın. Sana dayandıklarında parçalanıp bellerini burktun*.
8 " 'Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Üzerine halkını ve hayvanlarını öldürecek bir kılıç gönderiyorum. 9 Mısır kimsesiz bırakılacak, viraneye çevrilecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
" 'Madem Nil benimdir, onu ben yaptım dedin, 10 ben de sana ve kanallarına karşıyım. Mısır'ı Migdol'dan Asvan'a, Kûş sınırına dek kimsesiz bırakacak, viraneye çevireceğim. 11 İçinden insan ayağı da, hayvan ayağı da geçmeyecek. Kırk yıl orada kimse yaşamayacak. 12 Mısır'ı ıssız kalmış ülkeler gibi ıssız bırakacağım. Kentleri, viran olmuş kentler arasında kırk yıl kimsesiz kalacak. Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.
13 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Kırk yıl sonra onları dağılmış oldukları uluslardan toplayacağım. 14 Sürgündekileri geri getirip Patros'a, yurtlarına döndüreceğim. Orada güçsüz bir krallık oluşturacaklar. 15 Krallıkların en güçsüzü olacak, bir daha ulusların üzerinde egemenlik sürmeyecek. Ulusları yönetmesinler diye onları küçük düşüreceğim. 16 Mısır bir daha İsrail halkının güveneceği bir yer olmayacak. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a dönmekle işledikleri günahı anımsatacaklar. O zaman İsrailliler benim Egemen RAB olduğumu anlayacaklar.' "
17 Sürgünlüğümüzün yirmi yedinci yılı, birinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: 18 "İnsanoğlu, Babil Kralı Nebukadnessar ordusunu Sur Kenti'ne karşı büyük bir saldırıya geçirdi; herkesin saçı döküldü, ağır yük yüzünden omuz derileri yüzüldü. Ama Sur'a karşı ordusunu saldırıya geçirmesine karşın, bundan ne kendisi ne de ordusu yararlandı. 19 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Mısır'ı Babil Kralı Nebukadnessar'a vereceğim, onun servetini alıp götürecek. Ordusuna ücret olarak ülkeden yağmaladığı çapul malını dağıtacak. 20 Hizmetine karşılık Mısır'ı ona verdim; çünkü o da ordusu da bana hizmet ettiler. Egemen RAB böyle diyor.
21 "O gün İsrail halkını güçle donatacağım. Onların arasında senin dilini çözeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

30

Rab Mısır'ı Cezalandıracak

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
" 'Ah o gün diye haykır.
3 Çünkü o gün yakın.
RAB'bin günü yakın,
Bulutların günü,

29:6 2Kr.18:21; Yşa.36:6 * **29:7** Septuaginta, Süryanice "Burktun", Masoretik metin "Dik durdurdun".

Ulusların yıkım zamanı.
4 Bir kılıç Mısır'a karşı çıkacak.
Kûş'u* acılar saracak.
Mısır'da vurulanlar yere serilince
Ülkenin serveti alınıp götürülecek,
Temelleri yok edilecek.
5 Mısır'la birlikte Kûş, Pût, Lud,
Arabistan, Kuv* ve antlaşma yaptığım halkım
Kılıçtan geçirilecek.

6 “ ‘RAB şöyle diyor:
Mısır'ı destekleyenler öldürülecek,
Mısır'ın övündüğü ordu çökecek,
Migdol'dan Asvan'a dek kılıçtan geçirilecekler.
Böyle diyor Egemen RAB.
7 Kimsesiz kalmış ülkeler arasında
Kimsesiz kalacaklar.
Kentleri viran olmuş kentler gibi olacak.
8 Mısır'ı ateşe verdiğimde,
Onu destekleyenler ezildiğinde,
Benim RAB olduğumu anlayacaklar.
9 “ ‘O gün kaygısız Kûşlular'ı korkutmak için gemilerle ulaklar göndereceğim.
Mısır'ın yıkım günü geldiğinde korkuya kapılacaklar. İşte o gün geliyor.
10 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor:
Babil Kralı Nebukadnessar aracılığıyla
Mısır'ın zenginliğine son vereceğim.
11 O ve ordusu, ulusların en acımasızı,
Ülkeyi yerle bir etmek için gelecekler.
Mısır'a karşı kılıçlarını çekecek,
Ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar.
12 Nil'in kanallarını kurutup
Ülkeyi kötü kişilere teslim edeceğim,
Ülkeyi de içindeki her şeyi de
Yabancılar eliyle viran edeceğim.
Bunu ben RAB söylüyorum.
13 Egemen RAB şöyle diyor:
Putları yok edecek,
Nof'taki† değersiz putlara son vereceğim.
Mısır'da artık önder olmayacak,
Ülkeye korku salacağım.
14 Patros'u viraneye çevirecek,
Soan'ı‡ ateşe verecek,
No§ Kenti'ni cezalandıracağım.
15 Öfkemi Mısır'ın kalesi Sin üzerine boşaltacak,
Kalabalık No halkına son vereceğim.
16 Mısır'ı ateşe vereceğim,
Sin acıdan kıvranacak,
No Kenti'nin surları yarılacak,

* **30:5** Masoretik metin “Kuv”, Septuaginta “Libyalılar”. † **30:13** “Nof”: Memfis diye de bilinir.
‡ **30:14** “Soan”: Tanis olduğu sanılıyor. § **30:14** “No”: Tebes diye de bilinir.

Nof sürekli tedirgin olacak.
17 On Kenti* ve Pi-Beset gençleri
Kılıçtan geçirilecek,
Oradaki halk sürgüne gönderilecek.
18 Tahpanhes'te Mısır'ın boyunduruğunu kırdığım zaman,
Orada gündüz geceye dönecek,
Övündüğü orduya son verilecek,
Kent bulutlarla kaplanacak,
Köylerindeki halk sürgüne gönderilecek.
19 Mısır'ı böyle cezalandırdığımda
Benim RAB olduğumu anlayacaklar.' "
20 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, birinci ayın yedinci günü RAB bana şöyle seslendi: 21 "İnsanoğlu, firavunun kolunu kırdım. İyileşmesin, kılıç tutacak kadar güçlenmesin diye kimse onu bağlamadı, sargı beziyle sarmadı. 22 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Her iki kolunu, sağlam olanı da kırık olanı da kıracağım. Kılıcı elinden düşüreceğim. 23 Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. 24 Babil Kralı'nın kollarını güçlendirip kılıcımı onun eline vereceğim. Firavunun ise kollarını kıracağım. Babil Kralı'nın önünde ağır yaralı biri gibi inleyecek. 25 Babil Kralı'nın gücüne güç katacak, firavunun gücünü zayıflatacağım. Kılıcımı Babil Kralı'nın eline verdiğimde ve o kılıcı Mısır'a doğru uzattığında, benim RAB olduğumu anlayacaklar. 26 Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

31

Sedir Ağacı Benzetmesi

1 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki,
" 'Görkemde kim seninle boy ölçüşebilir?
3 Asur'a bak! Lübnan'da bir sedir ağacıydı,
Ormana gölge salan güzel dalları vardı.
Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu.
4 Sular ağacı besledi,
Derin su kaynakları büyüttü.
Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akıyor,
Kanalları kırdaki bütün ağaçlara erişiyordu.
5 Kırdaki bütün ağaçlardan daha çok büyüdü.
Bol su verildiği için
Dal budak saldı, dalları uzadı.
6 Kuşlar dallarına yuva yaptı,
Yabanıl hayvanlar dalları altında yavruladı,
Büyük uluslar gölgesinde yaşadı.
7 Güzellikte eşsizdi.
Dalları giderek uzadı,
Çünkü kökleri bol su alıyordu.
8 Tanrı'nın bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbiri
Onunla boy ölçüşemezdi,
Çam ağaçları dalları kadar bile değildi.
Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüşemezdi.

* **30:17** "On Kenti": Heliopolis diye de bilinir. **31:8** Yar.2:9

Tanrı'nın bahçesindeki ağaçların hiçbiri
Onun kadar güzel değildi.
9 Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim.
Tanrı'nın bahçesi Aden'deki bütün ağaçlar onu kıskandı.

10 “ ‘Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüyüp boy attığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyüklüğünden ötürü gurura kapıldığı için 11 ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim. Ona kötülüğü uyarınca davranacak. 12 Yabancı ulusların en acımasızı onu kesip yalnız bıraktı. Dalları dağlara, derelere düştü; ülkenin vadilerinde kesilmiş duruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekilip onu bıraktılar. 13 Bütün kuşlar devrik ağaca kondu, yabanıl hayvanlar dalları arasına yerleşti. 14 Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesi büyüyüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suyla sulanan hiçbir ağaç bu denli yükselmesin. Çünkü hepsi ölüm çukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek.
15 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacı ölüler diyarına indiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarını kapattım. Irmaklarını durdurdum, gür sularının önünü kestim. O ağaç yüzünden Lübnan'ı karanlığa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum. 16 Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölüler diyarına indirdiğimde, yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. O zaman Aden Bahçesi'ndeki bütün ağaçlar, Lübnan'ın en seçkin, en iyi, bol sulanan ağaçları yerin derinliklerinde avunç buldu. 17 Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenler de onunla birlikte ölüler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler.
18 “ ‘Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte seninle boy ölçüşebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek, sünnetsizlere, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın.
“ ‘İşte firavunla halkının sonu böyle olacaktır.’ Egemen RAB böyle diyor.”

32

Firavun için Yakılan Ağıt

1 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki,
“ ‘Uluslar arasında genç bir aslan gibi kendini öne sürdün,
Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin.
Irmaklarını karıştırır,
Ayaklarınla suları çalkalar,
Irmakları bulandırırsın.’ ”
3 Egemen RAB şöyle diyor:
“Büyük bir kalabalıkla
Ağımı senin üzerine atacağım;
Onlar seni ağımla çekecekler.
4 Seni karaya atacak,
Kırlara fırlatacağım.
Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım,
Yeryüzündeki yabanıl hayvanlara
Seni yem olarak vereceğim.
5 Bedenini dağların üzerine serecek,
Vadileri çürüyen bedeninle dolduracağım.
6 Ülkeyi dağlara dek akan kanınla ıslatacağım,
Vadiler seninle dolacak.

7 Seni ortadan kaldırdığım zaman
Gökleri örtecek,
Yıldızları karartacak,
Güneşi bulutla kapatacağım.
Ay ışığını vermeyecek.
8 Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak,
Ülkeni karanlığa gömeceğim."
Böyle diyor Egemen RAB.
9 "Seni tanımadığın ülkelere,
Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde*,
Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak.
10 Başına gelenlerden ötürü
Pek çok halkı şaşkına çevireceğim.
Kılıcımı önlerinde salladığım zaman,
Senin yüzünden krallar dehşetle ürperecek.
Yıkıma uğradığın gün
Hepsi kendi canı için
Her an korkuyla titreyecek.
11 Egemen RAB şöyle diyor:
Babil Kralı'nın kılıcı üzerine gelecek.
12 Yiğitlerin, ulusların en acımasızının,
Senin halkını kılıçtan geçirmesine izin vereceğim.
Mısır'ın gururunu kıracak,
Bütün ordusunu yok edecekler.
13 Bol suların yanında bütün sığırlarını yok edeceğim.
Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı da
Suları karıştırıp bulandırmayacak.
14 O zaman sularını dupduru kılacak,
Irmaklarını yağ gibi akıtacağım.
Egemen RAB böyle diyor.
15 Mısır'ı viraneye çevirdiğimde,
Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımda,
Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde,
Benim RAB olduğumu anlayacaklar.
16 "Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar. Mısır için, halkı için bu ağıtı yakacaklar." Egemen RAB böyle diyor.
17 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on beşinci günü RAB bana şöyle seslendi: 18 "Ey insanoğlu, Mısır halkı için yas tut. Onları ve güçlü ulusların kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir. 19 Onlara de ki, 'Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağı in ve oradaki sünnetsizlere katıl.' 20 Mısır halkı kılıçla öldürülenlerin arasına düşecek. Kılıç hazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin. 21 Güçlü önderler, ölüler diyarından, Mısır ve onu destekleyenler için, 'Aşağı indiler, kılıçla öldürülen sünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar' diyecekler.
22 "Asur bütün ordusuyla orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüş askerlerinin mezarları çevresini sarmış. 23 Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarının çevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş.

32:7 Yşa.13:10; Yoe.2:10,31; 3:15; Mat.24:29; Mar.13:24-25; Luk.21:25; Va.6:12-13; 8:12 * **32:9** Septuaginta "Sürgüne gönderdiğimde", Masoretik metin "Yıkıma uğrattığımda".

24 “Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor. Hepsi kılıçtan
geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine inmiş. Yaşayanlar
diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere
katıldılar. 25 Elam için öldürülenler arasında bir yatak yapıldı. Bütün halkı
mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek ölmüş. Yaşayanlar
diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere
katıldılar, öldürülenlerin arasına yerleştirildiler.
26 “Meşek ve Tuval bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor.
Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmüş. Yaşayanlar diyarında korku
salmışlardı. 27 Ölüler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçları başlarının altına
konan, kalkanları† kemikleri üzerine yerleştirilen öbür öldürülmüş sünnetsiz
yiğitlerle birlikte mezara konmayacak mı onlar? Oysa bu yiğitler yaşayanlar
diyarında korku salmışlardı.
28 “Sen de, ey firavun, düşecek ve kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin
arasına konacaksın.
29 “Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarına karşın kılıçla
öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukuruna inenlerin, sünnetsizlerin
yanında yatıyorlar.
30 “Bütün kuzey önderleri, bütün Saydalılar orada. Güçleriyle korku saldıkları
halde öldürülenlerle birlikte utanç içinde indiler. Sünnetsiz olarak kılıçla
öldürülenlerle birlikte utanç içinde ölüm çukuruna inenlerin yanına kondular.
31 “Firavunla ordusu kılıçla öldürülmüş bu büyük kalabalığı görünce avunç
bulacak.” Böyle diyor Egemen RAB. 32 “Yaşayanlar diyarında korku salmasını
sağladığım halde, firavunla halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin
yanına konacak.” Böyle diyor Egemen RAB.

33

Tanrı Hezekiel'i Bekçi Olarak Görevlendiriyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, kendi halkına şöyle diyeceksin:
‘Bir ülkenin üzerine kılıç gönderdiğim, ülke halkı aralarından birini seçip bekçi
atadığı, 3 bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için
boru çaldığı zaman; 4 kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç
da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur. 5 Boru sesini duymuş,
ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanından kendisi sorumludur. Uyarıyı
dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı. 6 Ne var ki, bekçi kılıcın ülkenin üzerine
yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan
birini öldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülmüştür; kanından bekçiyi
sorumlu tutacağım.’
7 “İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz
onları benim yerime uyaracaksın. 8 Kötü kişiye, ‘Ey kötü kişi, kesinlikle
öleceksin’ dediğim zaman, onu uyarmaz, kötü yolundan döndürmek için
konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu
tutacağım. 9 Ancak kötü kişiyi uyardığın halde yolundan dönmezse, o günahı
içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.
10 “İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, ‘Siz şöyle diyorsunuz: İsyanlarımızla
günahlarımız bizi çökertiyor, onlardan ötürü eriyip yok oluyoruz. Durum
böyleyken nasıl yaşayabiliriz?’ 11 Onlara de ki, ‘Varlığım hakkı için diyor
Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin

† **32:27** Olası metin “Kalkanları”, Masoretik metin “Suçları”.

kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!'

12 "Sen, ey insanoğlu, halkına de ki, 'Doğru kişi Tanrı'ya başkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülüğünden döndüğü zaman kötülüğü yıkımına neden olmaz. Doğru kişi Tanrı'ya başkaldırırsa, doğruluğu yaşamasını sağlamaz.' 13 Doğru kişi için, 'Kesinlikle yaşayacak' desem, ama o doğruluğuna güvenip de kötülük yapsa, yaptığı doğru işlerin hiçbiri anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ötürü ölecek. 14 Kötü kişiye, 'Kesinlikle öleceksin' desem, ama o günahından dönüp adil ve doğru olanı yapsa, 15 aldığı rehini geri verse, çaldığını ödese, yaşam veren kurallar uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir. 16 İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anımsanmayacaktır, adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle yaşayacaktır.

17 "Senin halkın, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyor. Oysa doğru olmayan onların yolu. 18 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığı kötülüğün içinde ölecektir. 19 Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanı yaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır. 20 Ey İsrail halkı, 'Rab'bin yolu doğru değil' diyorsun. Her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım."

Yeruşalim'in Düşüşü Açıklanıyor

21 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın beşinci günü Yeruşalim'den kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, "Kent düştü!" dedi. 22 Akşam, Yeruşalim'den kaçıp kurtulan adam gelmeden önce, RAB'bin eli üzerimdeydi, konuşamıyordum. Sabah o yanıma gelmeden RAB dilimi çözdü. Dilim açıldı, artık konuşabilirdim.

23 RAB bana şöyle seslendi: 24 "İnsanoğlu, İsrail'in viran olmuş kentlerinde yaşayanlar, 'İbrahim tek kişiyken ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalığız, ülke miras olarak bize verilmiştir' diyorlar. 25 Bu nedenle onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Eti kanıyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz? 26 Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzun karısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?'

27 "Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, viran olmuş kentlerde yaşayanlar kılıçtan geçirilecek, kırda yaşayanları yem olarak yabanıl hayvanlara vereceğim, kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak. 28 Ülkeyi ıssız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç son bulacak. İsrail dağları ıssız kalacak, oradan kimse geçmeyecek. 29 Yaptıkları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi ıssız, kimsesiz bıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.'

30 "Sen, ey insanoğlu, halkın duvar diplerinde, evlerin kapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, 'Haydi, gidip RAB'den gelen sözün ne olduğunu duyalım' diyorlar. 31 Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarak önünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. Ağızlarıyla istekli olduklarını açıklıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç peşinde. 32 Sen onlar için güzel sesle sevgi ezgileri okuyan, iyi çalgı çalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar.

33 "Bütün bunlar gerçekleşince –ki gerçekleşecek– aralarında bir peygamber bulunduğunu anlayacaklar."

33:21 2Kr.25:3-10; Yer.39:2-8; 52:4-14

34

İsrail'i Güden Çobanlar

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, İsrail'in çobanlarına karşı peygamberlik et ve onlara, bu çobanlara şöyle de: ‘Egemen RAB diyor ki: Vay kendi kendini güden İsrail çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmez mi? 3 Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları* kesiyorsunuz, ama sürüyü kayırmıyorsunuz. 4 Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşıranları geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz. 5 Çobanları olmadığı için dağıldılar, yabanıl hayvanlara yem oldular. 6 Koyunlarım bütün dağlarda, yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran.

7 “ ‘Bu yüzden, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin: 8 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, çoban olmadığından koyunlarım yağma edildi, yabanıl hayvanlara yem oldu. Çobanlarım koyunlarımı aramadılar, onları güdeceklerine kendi kendilerini güttüler. 9 Onun için, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin. 10 Egemen RAB şöyle diyor: Ben çobanlara karşıyım! Koyunlarımdan onları sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerine son vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini güdemeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar.

11 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıp soracağım. 12 Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıl ilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu, karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım. 13 Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerden toplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsrail dağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim. 14 Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrail'in yüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrail'in yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar. 15 Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendim yatıracağım. Egemen RAB böyle diyor. 16 Yiteni arayacak, yolunu şaşıranı geri getireceğim. Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. Ama semizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim.

17 “ ‘Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: Koyunla koyun arasında yargıyı ben vereceğim. Koçlarla tekelere gelince, 18 iyi otlakta otlamanız yetmiyor mu ki, otlaklarınızın geri kalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Duru su içmeniz yetmiyor mu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırıyorsunuz? 19 Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlamak, ayaklarınızın bulandırdığını içmek zorunda kalıyor.

20 “ ‘Bu nedenle Egemen RAB onlara şöyle diyor: Semiz koyunla cılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım. 21 Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtıncaya dek böğrünüzle vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz, 22 ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul malı olmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım. 23 Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davut'u koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak. 24 Ben RAB onların Tanrısı olacağım, kulum Davut da onların arasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum.

---

* **34:3** İbranice'den “Koyun” olarak çevrilen sözcük “Keçi” anlamına da gelir. **34:5** Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Zek.10:2; Mat.9:36; Mar.6:34 **34:23** Va.7:17 **34:24** Hez.37:24

25 “ ‘Onlarla bir esenlik antlaşması yapacağım, ülkedeki yırtıcı hayvanları
yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar.
26 Onları da dağımın çevresini de bereketli kılacağım. Yağmuru zamanında
yağdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak. 27 Kırdaki ağaçlar meyve verecek,
toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruk-
larının bağlarını koparıp onları köle edenlerin elinden kurtardığım zaman
benim RAB olduğumu anlayacaklar. 28 Artık ulusların çapul malı, yabanıl
hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar, kimse onları
korkutmayacak. 29 Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülke
kıtlıktan yok olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar. 30 O zaman
ben Tanrıları RAB'bin onlarla birlikte olduğumu ve İsrail soyunun da benim
halkım olduğunu anlayacaklar.’ Böyle diyor Egemen RAB. 31 ‘Benim koyun-
larım, otlağımın koyunları siz insanlarsınız. Ben sizin Tanrınız'ım.’ Böyle
diyor Egemen RAB.”

35

Edom Kınanıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 “İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir, ona karşı
peygamberlik et. 3 Ona de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey Seir Dağı, sana
karşıyım! Elimi sana karşı uzatacak, seni viran edip kimsesiz bırakacağım.
4 Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksın.

5 “ ‘Madem İsrailliler'e hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında,
cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaştığında, onları kılıca teslim ettin,
6 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akıtacağım, kan
peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini
bırakmayacak. 7 Seir Dağı'nı viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip
geleni kesip atacağım. 8 Dağlarını ölülerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler
senin tepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp ölecekler. 9 Seni sonsuza
dek viran edeceğim, kentlerinde kimse oturmayacak. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksın.

10 “ ‘Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları miras alacağız
demiştiniz. Oysa RAB oralardadır. 11 Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor
Egemen RAB, beslediğiniz kin yüzünden halkıma nasıl öfkeyle, kıskançlıkla
davrandıysanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi yargıladığım zaman
onlara kendimi tanıtacağım. 12 O zaman İsrail dağlarına sövgülerinizi duy-
duğumu anlayacaksınız. Şöyle demiştiniz: “Yerle bir oldular, yutalım diye
bize verildiler.” 13 Bana karşı böbürlendiğinizi, saygısızca konuştuğunuzu da
duydum. 14 Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seni yerle
bir edeceğim. 15 İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse,
ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom
da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.’ ”

36

Tanrı İsrail'e Bereket Yağdırıyor

1 “İnsanoğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et ve de ki, ‘Ey İsrail dağları,
RAB'bin sözünü dinleyin! 2 Egemen RAB şöyle diyor: Düşman sizin hakkınızda,
Hah, hah! Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için 3 peygamberlik et

35:1 Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; Amo.1:11-12; Ova.1-14; Mal.1:2-5

ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan
sıkıştırıp çiğnediler; böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay
konusu oldunuz, 4 ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! Egemen
RAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılara, çevrenizdeki ulusların
yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere şöyle diyor: 5 Egemen RAB
şöyle diyor: Yürekleri sevinç dolu, aşağılayarak otlaklarınızı yağmalamak için
ülkeme sahip çıkan öteki uluslara, özellikle Edom'a karşı büyük bir kıskançlıkla
konuştum.' 6 Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara, tepelere,
vadilere, derelere de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ulusların aşağılamasına
hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıkla konuştum. 7 Bu nedenle Egemen RAB
şöyle diyor: Ant içiyorum ki, çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır.

8 " 'Ama siz, ey İsrail dağları, dal budak salacak ve halkım İsrail için ürün
vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek. 9 Sizi kayıracak,
size yöneleceğim. İşlenecek, ekileceksiniz. 10 Ülkenizde yaşayanların sayısını,
evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insanlar yaşayacak,
yıkıntılar onarılacak. 11 Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım.
Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup
taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB
olduğumu anlayacaksınız. 12 Ülkenize insanların, halkım İsrail'in girmesini
sağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirası olacaksınız. Onları
bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız.

13 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insan yiyen, ulusunu
çocuksuz bırakan ülke diyorlar. 14 Bundan böyle artık sen insan yemeyecek,
ulusunu çocuksuz bırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor. 15 Artık ulusların
aşağılamalarını size işittirmeyeceğim. Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız.
Halkınızın bir daha tökezlemesine izin vermeyeceksiniz.' Egemen RAB böyle
diyor."

16 RAB bana şöyle seslendi: 17 "İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde
yaşarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim
gözümde âdet gören bir kadının kirliliği gibiydi. 18 Bu yüzden öfkemi üzerlerine
boşalttım. Çünkü ülkede kan döktüler, putlarıyla onu kirlettiler. 19 Onları
uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onları tutumlarına ve davranışlarına göre
yargıladım. 20 Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımı kirlettiler.
Çünkü onlar için, 'Bu RAB'bin halkı, öyleyken ülkesinden çıkmak zorunda kaldı'
dendi. 21 İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsal adımın onuru
için kaygılandım.

22 "Bu nedenle İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı,
sizin hatırınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adımın
hatırı için bunları yapacağım. 23 Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında
kirlettiğiniz büyük adımın kutsallığını göstereceğim. Onların gözü önünde
kutsallığımı sizin aracılığınızla kanıtladığımda, uluslar benim RAB olduğumu
anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

24 " 'Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelerden toplayıp ülkenize geri
getireceğim. 25 Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirlilik-
lerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. 26 Size yeni bir yürek verecek,
içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten
bir yürek vereceğim. 27 Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi,
buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım. 28 Atalarınıza verdiğim

36:26 Hez.11:19-20

ülkede yaşayacak, benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım.
29 Sizi bütün kirliliklerinizden kurtaracağım. Buğdaya seslenecek ve onu
çoğaltacağım. Artık size kıtlık göndermeyeceğim. 30 Ulusların arasında bir
daha kıtlık utancı çekmemeniz için ağaçların meyvesini, tarlaların ürününü
çoğaltacağım. 31 O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız.
Günahlarınız, iğrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz.
32 Bunu sizin hatırınız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RAB böyle diyor.
Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail halkı!

33 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan arıttığım gün,
kentlerinizde yaşamanızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak. 34 Gelip geçenlerin
gözünde viran olan ülkenin toprakları işlenecek. 35 Şöyle diyecekler: Viran olan
bu ülke Aden bahçesi gibi oldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış kentler
yeniden güçlendiriliyor, içinde oturuluyor. 36 O zaman çevrenizde kalan uluslar
yıkılanı yeniden yapanın, çıplak yerleri yeniden dikenin ben RAB olduğumu
anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.'

37 "Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkının benden yine yardım dilemesini
sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları bir koyun sürüsü gibi
çoğaltacağım. 38 Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarla doluyorsa, viran olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyle dolup taşacak. O
zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

37

Kuru Kemikler

1 RAB'bin eli üzerimdeydi, Ruhu'yla* beni dışarı çıkardı, kemiklerle dolu bir
ovanın ortasına koydu. 2 Beni onların arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her
yere yayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardı. 3 RAB, "İnsanoğlu, bu
kemikler canlanabilir mi?" diye sordu.

Ben, "Sen bilirsin, ey Egemen RAB" diye yanıtladım.

4 Bunun üzerine, "Bu kemikler üzerine peygamberlik et" dedi, "Onlara de
ki, 'Kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin! 5 Egemen RAB bu kemiklere
şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. 6 Size kaslar verecek,
üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım,
canlanacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.' "

7 Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Ben peygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takırtı duyuldu. Kemikler birbirleriyle
birleşiyordu. 8 Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerini deri
kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu.

9 Sonra bana şöyle dedi: "Rüzgara peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey rüzgar, gel dört yandan es. Bu
öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!' "

10 Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların
içine soluk girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok, çok büyük bir kalabalık
oluşturuyorlardı.

11 Sonra bana, "İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor"
dedi, "Onlar, 'Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, bittik' diyorlar.
12 Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:
Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim. 13 Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu

* **37:1** İbranice'de "Ruah" (Ruh) sözcüğü, "Rüzgar", "Soluk" anlamına da gelir. **37:10** Va.11:11

anlayacaksınız, ey halkım. 14 Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız. Sizi
kendi ülkenize yerleştireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın ben RAB
olduğumu anlayacaksınız.' " Böyle diyor RAB.

Yahuda ile İsrail Birleşiyor

15 RAB bana şöyle seslendi: 16 "İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine 'Yahuda ve
dostları İsrailliler için' diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine 'Yusuf'la
dostları İsrailliler için Efrayim'in değneği' diye yaz. 17 İki değneği yan yana
getirerek birleştir. Öyle ki, elinde bir değnek gibi olsun.
18 "Halkından biri, 'Bu yaptığının anlamı ne? Bize açıklamaz mısın?' diye
sorarsa, 19 şöyle yanıtlayacaksın: 'Egemen RAB şöyle diyor: Efrayim'in elin-
deki değneği –Yusuf'la dostları İsrail oymaklarının değneğini– alıp Yahuda
değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tutacağım.'
20 Üzerine yazdığın değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut. 21 Onlara de
ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: İsrailliler'i gittikleri ulusların içinden alacağım.
Onları her yerden toplayıp ülkelerine geri getireceğim. 22 Onları ülkede, İsrail
dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık
iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler. 23 Artık putlarıyla,
iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onları
yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım. Onlar
halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.
24 " 'Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanı olacak. Buyruk-
larımı izleyecek, kurallarıma uyacak, onları uygulayacaklar. 25 Kulum
Yakup'a verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkeye yerleşecekler. Kendileri,
çocukları, çocuklarının çocukları sonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut
da sonsuza dek onların önderi olacak. 26 Onlarla esenlik antlaşması ya-
pacağım. Bu onlarla sonsuza dek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden
oraya yerleştirip sayıca çoğaltacağım. Tapınağımı sonsuza dek onların ortasına
kuracağım. 27 Konutum aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlar
da benim halkım olacak. 28 Tapınağım sonsuza dek onların arasında oldukça
uluslar İsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlayacaklar.' "

38

Gog Kınanıyor

1 RAB bana şöyle seslendi: 2 "İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roş'un,
Meşek'in, Tuval'ın önderi* Gog'a çevir, ona karşı peygamberlik et. 3 De ki,
'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi Gog, sana
karşıyım. 4 Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni
ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi
kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim. 5 Onlarla birlikte
hepsi kalkanlı, miğferli Persliler'i, Kûşlular'ı*, Pûtlular'ı, 6 Gomer'in bütün
ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarma'nın bütün ordusunu ve yanındaki
birçok ulusu da sürükleyeceğim.
7 " 'Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birlikte hazırlan. Onları
sen gözeteceksin. 8 Uzun zaman sonra savaşa çağrılacaksın. Gelecek yıllarda,
halkı birçok ulustan uzun zamandır ıssız kalmış İsrail dağlarında toplanmış,
savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldıracaksın. Uluslar arasından çıkarılmış

37:24 Hez.34:24 **37:27** Lev.26:11-12; 2Ko.6:16; Va.21:3 **38:2** Va.20:8 * **38:2** "Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi" ya da "Meşek'in, Tuval'ın baş önderi".

olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor. 9 Sen, bütün askerlerin ve seninle
olan birçok ulus çıkıp kasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi
olacaksınız.
10 " 'Egemen RAB şöyle diyor: O gün aklına bazı düşünceler gelecek, kötü
düzenler tasarlayacaksın. 11 Diyeceksin ki: Sursuz köyleri olan bir ülkeye
saldıracak, esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerine yürüyeceğim.
Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok. 12 Viran olmuş
kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağma edeceğim. Sürüsü, malı olan,
dünyanın ortasında yaşayan bu ulusların arasından toplanmış halka karşı elimi
uzatacağım. 13 Saba, Dedan, Tarşiş tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için
mi geldin? Çapul malı toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek,
bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek.'
14 "Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de ki, 'Egemen RAB
şöyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken bunu farketmeyecek
misin? 15 Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük
bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzeyden geleceksiniz. 16 Ülkeyi kaplayan
bir bulut gibi halkım İsrail'in üzerine yürüyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog,
seni ülkeme saldırtacağım. Öyle ki, ulusların gözü önünde kutsallığımı senin
aracılığınla gösterdiğim zaman beni tanıyabilsinler.
17 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrail peygamberleri
aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misin sen? O dönemde seni onlara
saldırtacağıma ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler.
18 " 'Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek. Egemen RAB
böyle diyor. 19 Kıskançlığımla ve öfkemin şiddetiyle diyorum ki, o gün İsrail
ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak. 20 Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar,
kırdaki hayvanlar, yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar
önümde titreyecekler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar ufalanacak, her
duvar çökecek. 21 Bütün dağlarımda Gog'a karşı kılıcı çağıracağım. Egemen RAB
böyle diyor. Herkes birbirine kılıç çekecek. 22 Onu salgın hastalıkla, kanla
cezalandıracağım; onun, ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine
sağanak yağmur, dolu, ateşli kükürt yağdıracağım. 23 Böylece büyüklüğümü,
kutsallığımı gösterecek, birçok ulusun gözünde kendimi tanıtacağım. O zaman
benim RAB olduğumu anlayacaklar.' "

39

Gog Yenilgiye Uğruyor

1 "İnsanoğlu, Gog'a karşı peygamberlik et ve ona de ki, 'Egemen RAB şöyle
diyor: Ey Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi* Gog, sana karşıyım. 2 Seni geri
çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıp İsrail'in dağlarına getire-
ceğim. 3 Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşüreceğim. 4 Sen
de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsrail dağlarına serileceksiniz.
Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuşa, yabanıl hayvana vereceğim. 5 Açık
kırlarda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim. Egemen RAB böyle diyor.
6 Magog'un ve kıyıda güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateş yağdıracağım. O
zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
7 " 'Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıtacağım. Bundan böyle kutsal
adımın aşağılanmasına izin vermeyeceğim. Uluslar benim İsrail'de kutsal olan

38:22 Va.8:7; 14:9-10 * **39:1** "Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi" ya da "Meşek'in, Tuval'ın baş önderi".

RAB olduğumu anlayacaklar. 8 O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen
RAB böyle diyor. Budur sözünü ettiğim gün!

9 “ ‘O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkıp topladıkları silahları
yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe
atacaklar. Bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar. 10 Kırdan odun toplamayacak,
ormandan odun kesmeyecekler. Yakmak için silahları kullanacaklar. Mal-
larını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen
RAB böyle diyor.

11 “ ‘O gün Lut Gölü'nün doğusunda, Gezginler Deresi'nde Gog'a İsrail'de
bilinen† bir mezar yeri vereceğim. Gog'la bütün ordusu orada gömülecek.
Oraya Hamon-Gog‡ Vadisi adı verilecek. Oradan geçecek gezginlerin önü
kesilecek. 12 İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu yedi ay
sürecek. 13 Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım gün onlar
için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor.

14 “ ‘Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli
dolaşacak, öbürleriyse yerde kalan cesetleri gömecekler. Yedi aylık süre bitince,
araştırma işine başlayacaklar. 15 Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir
insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisi'ne gömünceye dek,
yanına bir işaret koyacak. 16 Orada Hamona§ adında bir kent olacak. Böylelikle
ülke arındırılacak.’

17 “İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa ve yabanıl hayvana
seslen: ‘Sizin için hazırlayacağım kurbana, İsrail dağları üzerindeki büyük kur-
bana gelin, her yandan toplanın! Orada et yiyecek, kan içeceksiniz. 18 Başan'ın
besili hayvanlarının –koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların– etini yiyip
kanını içer gibi yiğitlerin etini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz.
19 Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş
oluncaya dek kan içeceksiniz. 20 Soframda atlardan, atlılardan, yiğitlerden ve
her çeşit askerden bol bol yiyip doyacaksınız.’ Egemen RAB böyle diyor.

21 “Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Bütün uluslar kendilerine
verdiğim cezayı, üzerlerine koyduğum elimi görecekler. 22 İsrail halkı o günden
başlayarak benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacak. 23 Uluslar İsrail halkının
işlediği suç yüzünden, bana ihanet ettiği için sürgüne gittiğini anlayacaklar.
Yüzümü onlardan gizledim, onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi
kılıçtan geçirildi. 24 Onları kirliliklerine, isyanlarına göre cezalandırdım,
yüzümü onlardan gizledim.

25 “Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Yakup'un sürgündeki soyunu
geri getirecek, İsrail halkına acıyacağım. Kutsal adımı kıskançlıkla koruyacağım.
26 Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutan kimse olmayınca,
utançlarını, bana ettikleri bütün ihanetleri unutacaklar. 27 Onları uluslar
arasından geri getirip düşman ülkelerinden topladığım zaman, onlar aracılığıyla
birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim. 28 O zaman benim Tanrıları RAB
olduğumu anlayacaklar. Onları uluslar arasına sürgüne göndermeme karşın,
hiçbirini bırakmadan ülkelerine geri getireceğim. 29 Onlardan bir daha yüzümü
gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkı üzerine Ruhum'u dökeceğim.” Egemen RAB
böyle diyor.

---

† **39:11** Septuaginta, Targum, Vulgata “Bilinen”, Masoretik metin “Orada”. ‡ **39:11** “Hamon-Gog”: “Gog'un kalabalığı” anlamına gelir. § **39:16** “Hamona”: “Kalabalık” anlamına gelir. **39:17** Va.19:17-18

40

Yeni Tapınakla İlgili Görüm

1 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayın onuncu günü,
Yeruşalim Kenti'nin düşüşünün on dördüncü yılı, tam o gün RAB'bin eli beni
yakalayıp oraya götürdü. 2 Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok
yüksek bir dağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı.
3 Tanrı beni oraya götürdü, tunca benzer bir adam gördüm. Elinde keten ip
ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişinde duruyordu. 4 Bana, "İnsanoğlu,
gözlerinle gör, kulaklarınla işit, sana göstereceğim her şeye dikkat et" dedi, "Sen
bunun için buraya getirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat."

Doğu Kapısı

5 Tapınağı çepeçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elindeki ölçü
değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin eni kadar uzunluk
eklenmişti*. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı ve yüksekliği bir ölçü değneği
kadardı.
6 Sonra doğuya bakan kapıya gitti, basamakları çıkıp kapı eşiğini ölçtü. Eni
bir ölçü değneği kadardı†. 7 Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği
bir ölçü değneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beş arşındı.
Tapınağa bakan eyvanın kapı eşiği bir ölçü değneği uzunluktaydı. 8 Eyvanı
ölçtü; 9 genişliği sekiz arşın, kapı sövelerinin kalınlığı ikişer arşındı. Eyvan
tapınağa bakıyordu. 10 Doğu Kapısı'nın her yanında üçer bekçi odası vardı.
Hepsi aynı ölçüdeydi. Odalar arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı.
11 Adam kapının genişliğini ölçtü. Genişliği on, iç girişin genişliği on üç
arşındı. 12 Her bekçi odasının önünde bir arşın yüksekliğinde bir duvar vardı.
Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı. 13 Sonra girişleri karşı karşıya
olan odaların arka duvarlarının arasını ölçtü; yirmi beş arşındı. 14 Sütunları
ölçtü, altmış arşındı‡. Kapının çevresindeki avlu sütunlara kadar uzanıyordu.
15 Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık elli arşındı. 16 Her iki
yandaki bekçi odalarında, odalar arasındaki duvarlarda ve eyvanın çepeçevre
duvarlarında içe bakan kafesli pencereler vardı. Bölme duvarları hurma
ağacı motifleriyle kaplıydı.

Dış Avlu

17 Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar ve dış avluyu
çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı. 18 Girişin iki yanındaki
taş yolun genişliği kapıların uzunluğu kadardı. Bu aşağı taş yoldu. 19 Avlunun
genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dek ölçtü. Doğu ve kuzeydeki
uzaklık yüz arşındı.

Kuzey Kapısı

20 Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini
ölçtü. 21 İki yandaki üçer bekçi odasının, aralarındaki duvarların ve eyvanın
ölçüsü, birinci kapının ölçüsünün aynısıydı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi
beş arşındı. 22 Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü, doğuya
bakan kapının ölçüsünün aynısıydı. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan
bunların karşısındaydı. 23 Doğu Kapısı'na olduğu gibi, Kuzey Kapısı'na da

---

40:2 Va.21:10-11 **40:3** Va.11:1; 21:15 **40:5** 1Kr.6:1-38; 2Ta.3:1-9 * **40:5** Yeni tapınakla ilgili bölümde kullanılan arşının uzunluğu, bir arşına bir elin eni eklenerek elde edilir (yaklaşık 53 cm). † **40:6** "Kadardı" sözcüğünden sonra Masoretik metinde şu tümce geçmektedir: "Bir kapı eşiğinin eni bir ölçü değneği kadardı." Bu tümce Septuaginta'da yoktur. ‡ **40:14** Masoretik metin "Sütunları ölçtü, altmış arşındı", Septuaginta "Eyvanın açık alanını ölçtü, yirmi arşındı".

bakan bir iç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

Güney Kapısı

24 Adam beni güneye doğru götürdü. Orada güneye bakan bir kapı gördüm. Adam kapının sövelerini ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 25 Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanında da pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 26 Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. İki kapı sövesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. 27 İç avlunun güneye bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdan güneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

İç Avlunun Kapıları

28 Adam beni Güney Kapısı'ndan iç avluya götürdü. Güney Kapısı'nı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 29 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 30-31 Eyvan§ dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

32 Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 33 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 34 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

35 Sonra adam beni Kuzey Kapısı'na götürdü. Kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. 36 Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanı aynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 37 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri her yanda hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

Kurbanların Hazırlandığı Odalar

38 İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvana açılan bir oda vardı. Yakmalık sunular burada yıkanıyordu. 39 Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu, günah sunusu ve suç sunusu için hayvanlar bu masaların üzerinde kesiliyordu. 40 Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısı'nın basamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı. 41 Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her iki yanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı. 42 Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Her masanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşın, yüksekliği bir arşındı. Yakmalık sunularla öbür kurbanların kesiminde kullanılan aletleri bunların üzerine koyuyorlardı. 43 Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri bir el genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu.

Kâhinler için Ayrılan Odalar

44 İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda* vardı. Bunlardan biri Kuzey Kapısı'nın yanındaydı ve güneye bakıyordu, öbürü Güney† Kapısı'nın yanındaydı

§ **40:30-31** Masoretik metinde "Eyvan" sözcüğünden önce şu tümce geçiyor: "İç avlunun çevresindeki eyvanların uzunluğu yirmi beş arşın, genişliği beş arşındı." Bu tümce bazı İbranice elyazmalarında geçmemektedir. * **40:44** Septuaginta "İki oda", Masoretik metin "Ezgiciler için odalar". † **40:44** Septuaginta "Güney", Masoretik metin "Doğu".

ve kuzeye bakıyordu. 45 Adam bana, “Güneye bakan oda tapınakta hizmet görecek kâhinler için” dedi, 46 “Kuzeye bakan oda da sunakta hizmet görecek kâhinler için. Bunlar Levi soyundan, RAB'be hizmet etmek için O'na yaklaşan Sadokoğulları'dır.”
47 Adam avluyu ölçtü. Kareydi, uzunluğu yüz arşın, genişliği yüz arşındı. Sunak tapınağın önündeydi.

Tapınak

48 Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapı sövelerini ölçtü. Her iki yandaki sövelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı‡. 49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on iki arşındı§. Oraya basamaklarla çıkılıyordu. Kapı sövelerinin her bir yanında sütunlar vardı.

41

1 Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümüne götürüp kapı sövelerini ölçtü. Sövelerin* genişliği her yandan altı arşındı. 2 Girişinin genişliği on arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümü de ölçtü. Uzunluğu kırk arşın, genişliği yirmi arşındı.
3 Sonra iç odaya gidip girişin sövelerini ölçtü. Her biri iki arşın genişliğindeydi. Girişin genişliği altı arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı. 4 Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmişer arşındı. Adam, “Bu En Kutsal Yer'dir*” dedi.
5 Tapınağın duvarını ölçtü, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı. 6 Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıkıntılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin. 7 Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıkça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıkıldıkça yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kata çıkılıyordu.
8 Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırım gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı. 9-10 Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanın genişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı. 11 Yan odaların girişi açık alana bakıyordu; biri kuzeyde, öbürü güneydeydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı.
12 Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşın, uzunluğu doksan arşındı.
13 Bundan sonra adam tapınağı ölçtü. Uzunluğu yüz arşındı. Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşın uzunluktaydı. 14 Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüyle birlikte genişliği yüz arşındı.
15 Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının iki yanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı.
Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan, 16 kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşiğin karşısındaki üç katı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere dek ağaç kaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu.

---

‡ **40:48** Septuaginta “Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı”, Masoretik metin “Girişin iki yanının genişliği üçer arşındı”. § **40:49** Septuaginta “On iki arşın”, Masoretik metin “On bir arşın”. * **41:1** Olası metin “Sövelerin” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Çadırın”.

17 Girişin üstü, iç oda, dışarısı ve bütün iç ve dış duvarlar düzenli aralıklarla 18 Keruv ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruv arasında bir hurma ağacı vardı. Her Keruv'un iki yüzü vardı: 19 Bir yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, öbür yanda hurma ağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak çepeçevre Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla bezenmişti. 20 Tabandan girişin üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarları Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı.

21 Ana bölümün kapı söveleri kare şeklindeydi, En Kutsal Yer'in önündeki kapı söveleri bunlara benziyordu. 22 Üç arşın yüksekliğinde, iki arşın uzunluğunda ağaçtan yapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları†, yanları ağaçtandı. Adam bana, "RAB'bin önündeki masa budur" dedi. 23 Ana bölümün ve En Kutsal Yer'in çift kanatlı birer kapısı vardı. 24 Her kapının iki menteşeli kanadı vardı. 25 Duvarlara olduğu gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv ve hurma ağacı oymaları yapılmıştı. Dışarda, eyvanın önünde ağaçtan bir asma tavan vardı. 26 Eyvanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki yanı hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla asma tavanları böyleydi.

42

Dış Avluda Odalar

1 Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıkardı. Tapınağın açık alanına ve dış avlunun kuzeyindeki yapılara bakan odalara götürdü. 2 Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın, genişliği elli arşındı. 3 İç avlunun yirmi arşınlık bölümüyle dış avlunun taş yoluna bakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı. 4 Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın* olan bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu. 5 Yapının üst kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. Çünkü üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu. 6 Avlularda sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. 7 Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, elli arşın uzunluktaydı. 8 Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu elli arşınken, ana bölüme daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı. 9 Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönünde bir girişleri vardı.

10 İç avlunun güneyi† boyunca, açık alana ve dış avludaki yapılara bakan başka odalar vardı. 11-12 Kuzeydeki odalarda olduğu gibi, bu odaların önünde de bir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı, çıkışları ve boyutları kuzeydeki odalara benziyordu. Güneydeki odaların girişleri kuzeydekiler gibiydi. Geçidin başlangıcında bir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçit odalara açılıyordu.

13 Bundan sonra adam, "Tapınağın açık alanına bakan kuzey ve güneydeki odalar kutsaldır" dedi, "RAB'bin önünde hizmet eden kâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsal sunuları –tahıl, günah ve suç sunularını– oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır. 14 Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederken giydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar. Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmeden önce başka giysiler giymeliler."

15 Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısı'ndan dışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçtü. 16 Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçtü, beş yüz arşın‡

† **41:22** Septuaginta "Ayakları", Masoretik metin "Uzunluğu". * **42:4** Septuaginta, Süryanice ve 8. ayet "Yüz arşın", Masoretik metin "Bir arşın". † **42:10** Septuaginta "Güneyi", Masoretik metin "Doğusu". ‡ **42:16** Septuaginta "Arşın", Masoretik metin "Ölçü değneği".

kadardı. 17 Kuzey yanını ölçtü, beş yüz arşın kadardı. 18 Güney yanını ölçtü,
beş yüz arşın kadardı. 19 Sonra batıya dönüp ölçtü, beş yüz arşın kadardı.
20 Böylece alanın dört yanını ölçtü. Kutsal olanı kutsal olmayandan ayırmak
için alanın çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu ve genişliği beşer yüz arşındı.

43

Tanrı'nın Görkemi Tapınağa Dönüyor

1 Adam beni doğuya bakan kapıya götürdü. 2 İsrail Tanrısı'nın görkeminin
doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi.
Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu. 3 Gördüğüm görüm, Tanrı kenti yok
etmeye geldiğinde ve Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu.
Yüzüstü yere düştüm. 4 RAB'bin görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa
girdi. 5 Ruh beni ayağa kaldırıp iç avluya götürdü. RAB'bin görkemi tapınağı
doldurdu.
6 Adam orada yanımda dururken, tapınaktan birinin bana seslendiğini
duydum. 7 Bana şöyle dedi: "İnsanoğlu, tahtımın yeri, ayaklarımın basacağı,
İsrail halkıyla sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır. Bundan böyle İsrail
halkı da kralları da fahişelikleriyle ve kralların cesetleriyle bir daha kutsal
adımı kirletmeyecek. 8 Onlar kapı eşiklerini kapı eşiğimin, sövelerini sövelerimin
bitişiğine yerleştirdiler. Benimle aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç
uygulamalarıyla kutsal adımı kirlettiler. Bu yüzden öfkemle onları yok ettim.
9 Şimdi fahişeliklerini, kralların cesetlerini benden uzaklaştırsınlar; ben de
sonsuza dek aralarında yaşayayım.
10 "İnsanoğlu, günahlarından utanmaları için bu tapınağı İsrail halkına tanıt.
Tapınağın tasarısını incelesinler. 11 Eğer bütün yaptıklarından utanıyorlarsa,
tapınağın tasarını –düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını– kurallarını, yasalarını
onlara bildir. Tasarı onların gözü önünde yaz ki, bütün düzenine, kurallarına
bağlılıkla uyabilsinler. 12 Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde tapınağı
çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla ilgili yasa böyle.

Sunak

13 "Arşın ölçüsüyle sunağın ölçüleri şunlardır: –Bu arşın, bir arşına ek
olarak bir elin eni kadardır.– Sunağı çevreleyen hendeğin derinliği bir arşın,
genişliği bir arşın, çevresindeki kenarlık bir karış. Sunağın yüksekliğiyse şöyle:
14 Sunağın yerdeki hendekten alt çıkıntıya kadarki bölümünün yüksekliği iki
arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkıntıdan büyük çıkıntıya kadarki bölümün
yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın. 15 Sunağın kurban yakılan üst
bölümünün yüksekliği dört arşın; üst bölümden yukarı doğru dört boynuz
uzanacak. 16 Sunağın üst bölümü kare şeklinde olacak. Uzunluğu on iki arşın,
genişliği on iki arşın. 17 Üst çıkıntının dört yandan uzunluğu ve genişliği de
on dörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendeğin çevresi bir arşın.
Sunağın basamakları doğuya bakacak."
18 Adam konuşmasını şöyle sürdürdü: "İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor:
'Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular sunmak ve kan dökmek için
kurallar şunlardır: 19 Bana hizmet etmek üzere önüme gelen Sadok soyundan
Levili kâhinlere günah sunusu olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle
diyor. 20 Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna, çıkıntının dört
köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerine süreceksin. Böylece sunağı pak kılıp

43:2 Hez.10:3-4,18-19; 11:22-23 **43:13** Çık.27:1-2; 2Ta.4:1 **43:18** Çık.29:35-37

arındıracaksın. 21 Boğayı günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında, tapınak
alanında belirlenen yerde yakacaksın.
22 “ ‘İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı
boğanın kanıyla arındırdığın gibi tekenin kanıyla da arındır. 23 Arındırma
işlemini bitirince, sürüden kusursuz bir boğayla bir koç sunacaksın. 24 Bunları
RAB'bin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz serpip yakmalık sunu
olarak RAB'be sunacaklar.
25 “ ‘Yedi gün boyunca günah sunusu olarak her gün bir teke sağlayacaksın;
kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın. 26 Yedi gün sunağı
arındırıp pak kılacaklar. Böylece sunak adanmış olacak. 27 Yedi gün bitince,
kâhinler sekizinci gün ve daha sonra yakmalık ve esenlik sunularınızı sunağın
üzerinde sunacak. O zaman sizi kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor.’ ”

44

Hizmet Edecek Olanlar

1 Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısına geri getirdi.
Kapı kapalıydı. 2 RAB bana, “Bu kapı kapalı kalacak, açılmayacak, buradan
kimse girmeyecek!” dedi, “İsrail'in Tanrısı RAB bu kapıdan girdi, bu yüzden
kapalı kalacak. 3 Yalnız önder –önder olduğu için– RAB'bin önünde oturup
ekmek yemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir.”
4 Adam Kuzey Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım,
RAB'bin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm.
5 RAB bana şöyle seslendi: “İnsanoğlu, RAB'bin Tapınağı'nın bütün kuralları
ve yasalarıyla ilgili söyleyeceklerimi iyi dinle, her şeye iyi bak, kulak ver.
Tapınağa kimin girip çıkacağına dikkat et. 6 Asi İsrail halkına de ki, ‘Egemen
RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık!
7 Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancıları tapınağıma aldınız, bana
yiyecek olarak yağ, kan sunmakla tapınağımı kirlettiniz. Böylece iğrenç
uygulamalarınızla antlaşmamı bozdunuz. 8 Kutsal eşyalarıma ilişkin sorum-
luluğunuzu yerine getirmediniz. Tapınağımda bu eşyalara bakmaları için
başkalarını görevlendirdiniz. 9 Egemen RAB şöyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet
edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaşayan yabancılardan hiçbiri tapınağıma
girmeyecek.
10 “ ‘İsrail kötü yola saptığı zaman beni bırakan, yoldan sapıp putlarına
bağlanan Levililer'se günahlarının cezasını çekecekler. 11 Ama tapınağımda
onlar hizmet edecek: Tapınağın kapılarından sorumlu olacaklar; tapınağın
hizmetini yapacak, yakmalık sunu ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek,
halkın önünde duracak, halka hizmet edecekler. 12 Putlarının önünde İsrail
halkına hizmet ederek halkı günaha soktular. Bu nedenle ben RAB onları
günahları yüzünden cezalandıracağıma ant içtim. Egemen RAB böyle diyor.
13 Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar. Kutsal eşyalarıma,
en kutsal sunularıma dokunmayacaklar. İğrenç uygulamalarının utancını
yüklenecekler. 14 Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işler için
onları görevlendireceğim.
15 “ ‘Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saptığında tapınağımın hizmetini
sadakatle yapan Sadok soyundan Levili kâhinler önümde hizmet etmek üzere
bana yaklaşacak. Yağ ve kan sunularını sunmak için önümde onlar duracak.
Böyle diyor Egemen RAB. 16 Yalnız onlar girecek tapınağıma; önümde hizmet
etmek için yalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar.

17 “ ‘Kâhinler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek;
iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler. 18 Başlarına keten sarık saracak, keten don giyecekler. Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler. 19 Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler.
20 “ ‘Kâhinler başlarını tıraş etmeyecek, saçlarını uzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzeltecekler. 21 İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek. 22 Kâhinler dul ya da boşanmış kadınla evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınla evlenebilirler. 23 Kutsalla bayağı arasındaki ayrımı halkıma onlar öğretecek, kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler.
24 “ ‘Davalarda yargıç olarak kâhinler görev yapacak, ilkelerim uyarınca karar verecekler. Bayramlarımla ilgili yasalarıma, kurallarıma uyacak, Şabat günlerimi kutsal tutacaklar.
25 “ ‘Kâhin bir ölünün yanına giderek kendini kirletmeyecek; ölü annesi, babası, oğlu, kızı, kardeşi ya da evlenmemiş kızkardeşiyse kendini kirletebilir. 26 Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek. 27 Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün, kendisi için bir günah sunusu sunacak. Egemen RAB böyle diyor.
28 “ ‘Kâhinlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrail'de onlara mülk vermeyeceksiniz. Onların mirası benim. 29 Kâhinler tahıl, günah ve suç sunularını yiyecekler. İsrail'de RAB'be adanan her şey onların olacak. 30 İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armağanlarınız kâhinlerin olacak. Evinize bereket yağsın diye tahılınızın ilkini onlara vereceksiniz. 31 Kâhinler ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvan tarafından parçalanmış hiçbir kuş ya da hayvan yemeyecek.’ ”

45

Rab'bin Payı

1 “ ‘Ülkeyi mülk olarak paylaştırdığınız zaman, RAB'be ülkeden pay olarak 25 000 arşın* uzunlukta, 20 000 arşın† genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak. 2 Uzunluğu ve genişliği 500 arşınlık bir bölüm kutsal yer için, 50 arşınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak. 3 Bu bölgeden uzunluğu 25 000 arşınlık, genişliği 10 000 arşınlık‡ bir bölüm ölçeceksiniz. Tapınak, En Kutsal Yer orada olacak. 4 Burası tapınakta hizmet etmek üzere RAB'be yaklaşan kâhinlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhinlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak. 5 Tapınakta hizmet eden Levililer'e miras olarak 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak§.
6 “ ‘Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluğu 25 000, genişliği 5 000 arşınlık* bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak.
7 “ ‘Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudan doğuya doğru uzanacak. Batı

44:17 Çık.28:39-43; Lev.16:4 **44:19** Lev.16:23 **44:20** Lev.21:5 **44:21** Lev.10:9 **44:22** Lev.21:7,13-14 **44:23** Lev.10:10; Hez.22:26 **44:25** Lev.21:1-4 **44:28** Say.18:20 **44:29** Say.18:8-19 **44:31** Lev.22:8

* **45:1** “25 000 arşın”: Yaklaşık 13.3 km. † **45:1** Septuaginta “20 000 arşın”, yaklaşık 10.6 km. Masoretik metin “10 000 arşın”, yaklaşık 5.3 km. ‡ **45:3** “10 000 arşın”: Yaklaşık 5.3 km. § **45:5** Septuaginta “Yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak”, Masoretik metin “Mülk olarak yirmi oda alacaklar”. * **45:6** “5 000 arşın”: Yaklaşık 2.7 km.

sınırından doğu sınırına dek uzunluğu bir İsrail oymağına düşen pay kadardır.
8 Bu toprak İsrail'de önderin payı olacak. Bundan böyle önderlerim halkıma
bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarına göre İsrail halkına ülkeyi miras
olarak verecekler.
9 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı, baskıyı
bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımı kendi topraklarından kovmayın.
Egemen RAB böyle diyor. 10 Doğru ölçüler kullanın, kullandığınız efa† ve bat‡
doğru olsun. 11 Efa ile bat aynı ölçüde olsun. Bat homerin§ onda birine, efa da
homerin onda birine eşit olmalı. İkisinin de ölçüsü homere göre olacak. 12 Bir
şekel* yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekel† de bir minaya‡ eşit olmalı.' "

Sunular ve Kutsal Günler

13 " 'Sunacağınız sunular şunlardır: Her homer buğdaydan efanın altıda biri§,
her homer arpadan efanın altıda biri* kadarını vereceksiniz. 14 Bat ölçüsüne
göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan† batın onda biri‡ kadardır. Bir
kor on bat ya da bir homere eşittir. 15 İsrail'in sulak otlaklarındaki sürüden
iki yüz koyundan bir koyun alınacak. Halkın günahlarını bağışlatmak için bu
koyunlar yakmalık sunular, tahıl ve esenlik sunuları için kullanılacak. Ege-
men RAB böyle diyor. 16 Ülke halkı bu armağanları İsrail'deki öndere verecek.
17 İsrail'de kutlanan bütün bayramlarda –şenliklerde, Yeni Ay törenlerinde, Şabat
günlerinde– tahıl sunularını, yakmalık ve dökmelik sunuları önder sağlayacak.
İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahıl,
esenlik sunularını sağlayacak.
18 " 'Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın birinci günü kusursuz bir boğa
alacak, tapınağı arındıracaksın. 19 Kâhin günah sunusunun kanından alıp
tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çıkıntısının dört köşesine, iç avlunun kapı
sövelerine sürecek. 20 Yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için ayın
yedinci günü aynısını yapacaksın. Böylece tapınağı arındıracaksın.
21 " 'Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramı'nı* yedi gün kutlayacak,
mayasız ekmek yiyeceksiniz. 22 O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah
sunusu olarak bir boğa sağlayacak. 23 Yedi gün bayram boyunca her gün
RAB'be yakmalık sunu olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu
olarak da bir teke sağlayacak. 24 Tahıl sunusu olarak her boğa ve koç için birer
efa§ tahıl, her efa için bir hin* zeytinyağı sağlayacak.
25 " 'Yedinci ayın on beşinci günü başlayan ve yedi gün süren bayramda
önder yakmalık sunuları, günah ve tahıl sunularını, zeytinyağını her gün aynı
miktarda sağlayacak.

46

1 " 'Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma
günü kapalı, Şabat Günü ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak. 2 Önder dışarıdan
eyvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve

---

45:10 Lev.19:36 † **45:10** "Efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. ‡ **45:10** "Bat": Yaklaşık 22 lt.
§ **45:11** "Bir homer": Yaklaşık 220 litrelik bir ölçek. * **45:12** "Bir şekel": Yaklaşık 11.5 gr. † **45:12**
"Altmış şekel": İbranice "Yirmi şekel, yirmi beş şekel, on beş şekel". ‡ **45:12** "Altmış şekelden oluşan bir
mina": Yaklaşık 690 gr. § **45:13** "Buğdaydan efanın altıda biri": Yaklaşık 2.9 kg. * **45:13** "Arpadan
efanın altıda biri": Yaklaşık 2.4 kg. † **45:14** "Bir kor": Yaklaşık 220 lt. ‡ **45:14** "Batın onda biri":
Yaklaşık 2.2 lt. **45:21** Çık.12:1-20; Say.28:16-25 § **45:24** "Bir efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.
* **45:24** "Bir hin": Yaklaşık 3.6 lt. **45:25** Lev.23:33-36; Say.29:12-38

esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşiğinde tapındıktan sonra çıkıp gidecek. Kapı akşama dek açık kalacak. 3 Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RAB'bin önünde tapınacak. 4 Önder Şabat Günü RAB'be sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak. 5 Koç için verilecek tahıl sunusu bir efa* tahıl olacak, kuzular için verebileceği kadar tahıl sunusu sunabilir. Her efa tahıl için bir hin† zeytinyağı verilecek. 6 Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak. 7 Boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl sağlayacak; kuzular için istediği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı sağlayacak. 8 Önder içeri gireceği zaman eyvandan girecek ve aynı yoldan dışarı çıkacak.

9 “ ‘Ülke halkı bayramlarda RAB'bin önüne geldiğinde, tapınmak için Kuzey Kapısı'ndan giren Güney Kapısı'ndan çıkacak, Güney Kapısı'ndan giren Kuzey Kapısı'ndan çıkacak. Hiç kimse girdiği kapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak. 10 Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek, halkla birlikte çıkacak.

11 “ ‘Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl verecek; kuzular için verebileceği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verecek. 12 Önder RAB'be gönülden verilen yakmalık sunular ya da esenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisine açılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günü sunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak.

13 “ ‘Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksın. 14 Bununla birlikte her sabah tahıl sunusu olarak efanın altıda biri‡ tahıl ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçte biri§ kadar zeytinyağı sağlayacaksın. Bu tahıl sunusunun RAB'be sunulması sürekli bir kural olacak. 15 Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahıl sunusu ve zeytinyağı sunulacak.’ ”

Öndere Düşecek Pay

16 “ ‘Egemen RAB şöyle diyor: Eğer önder oğullarından birine kendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da geçecek. Miras yoluyla bu onların mülkü olacak. 17 Önder görevlilerinden birine kendi mülkünden armağan ederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılına dek elinde tutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancak oğullarına geçebilir, onların olacak. 18 Önder halkı mülkünden kovarak miraslarından etmemeli. Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki, halkımdan hiç kimse mülkünden ayrılıp dağılmasın.’ ”

Tapınağın Mutfakları

19 Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeye bakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi. 20 “Kâhinlerin suç sunusuyla günah sunusunun etini haşlayacakları, tahıl sunusunu pişirecekleri yer burası” dedi, “Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler.”

21 Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunun dört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm. 22 Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuz arşın genişliğinde birer kapalı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı. 23 Dört avlunun

* **46:5** “Bir efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. † **46:5** “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt. ‡ **46:14** “Efanın altıda biri”: Yaklaşık 3.6 litrelik bir ölçek. § **46:14** “Bir hinin üçte biri”: Yaklaşık 1.2 lt. **46:17** Lev.25:10

çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibinde yemek pişirmek için yerler yapılmıştı. 24 Bana, "Bunlar tapınakta hizmet edenlerin halkın sunduğu kurban etini pişirecekleri mutfaklar" dedi.

47

Tapınaktan Akan Irmak

1 Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğru tapınağın kapı eşiğinin altından sular aktığını gördüm. Tapınak doğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağın güneyinden aşağıya akıyordu. 2 Beni oradan, Kuzey Kapısı'ndan çıkarıp dış yoldan doğuya bakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu.

3 Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşın ölçtükten sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi. 4 Bin arşın daha ölçtü ve beni dize kadar çıkan sulara getirdi. Bin arşın daha ölçtü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi. 5 Bin arşın daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu. Sular yükselmişti, içinden yürüyerek karşıya geçilemezdi, yüzülecek kadar derin bir ırmak oluşmuştu. 6 Bana, "İnsanoğlu, bunu gördün mü?" diye sordu.

Daha sonra beni ırmağın kıyısına geri getirdi. 7 Oraya varınca, ırmağın her iki kıyısında birçok ağaç gördüm. 8 Bana şöyle dedi: "Bu sular doğu bölgesine doğru akıyor, oradan Arava Vadisi'ne, sonra Lut Gölü'ne dökülüyor. Göle dökülünce oradaki sular tatlı suya dönüşecek. 9 Irmağın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak. Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya akıyor, oradaki tuzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. Irmak aktığı her yere yaşam getirecek. 10 Irmak kıyısı boyunca balıkçılar duracak; Eyn-Gedi'den Eyn-Eglayim'e dek ağ gerecek yerler olacak. Akdeniz'deki gibi çok sayıda balık çeşidi olacak. 11 Ama Lut Gölü'nün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suya dönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak. 12 Irmağın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyve verecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleri yiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak."

Ülkenin Sınırları

13 Egemen RAB şöyle diyor: "Ülkeyi mülk olarak İsrail'in on iki oymağına böleceğiniz sınırlar şöyle* olacak: Yusuf'a iki pay düşecek. 14 Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi ataларınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek.

15 "Ülkenin sınırı şöyle olacak: Kuzeyde Akdeniz'den, Hetlon yoluyla Levo-Hamat'a, Sedat'a†, 16 Berota'ya ve Şam'la Hama'nın toprakları arasında bulunan Sivrayim'e, Havran sınırında Haser-Hattikon'a kadar uzanacak. 17 Sınır denizden Hasar-Enan'a, Şam'ın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak.

18 "Doğuda sınır Havran'la Şam arasında Gilat'ı İsrail'den ayıran Şeria Irmağı boyunca Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak‡. Doğu sınırı bu olacak.

19 "Güneyde sınır Tamar'dan Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak.

20 "Batıda Levo-Hamat'ın karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak.

47:1 Zek.14:8; Yu.7:38; Va.22:1 * **47:13** Septuaginta "Şöyle", Masoretik metin "Vadi". † **47:15** Septuaginta "Levo-Hamat'a, Sedat'a", Masoretik metin "Levo-Sedat'a, Hama'ya". ‡ **47:18** Süryanice "Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak", Masoretik metin "Lut Gölü'ne dek ölçeceksiniz".

21 “Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız. 22 Ülkeyi
içinizde yaşayan ve içinizdeyken çocukları olan yabancılarla kendiniz arasında
mülk olarak bölüşeceksiniz. Onları İsrail'de doğan yerliler sayacaksınız. On-
ların da İsrail oymakları arasında sizin gibi mülkleri olacak. 23 Yabancı
hangi oymağa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülk olarak vereceksiniz.”
Egemen RAB böyle diyor.

48

Ülkenin Paylaştırılması

1 “Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dan'a bir pay verile-
cek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamat'a uzanacak; Hasar-Enan ve
Hama'ya yakın Şam'ın kuzey sınırı doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü
oluşturacak.
2 “Aşer'e bir pay verilecek; sınırı Dan'ın doğudan batıya uzanan sınırına
bitişik olacak.
3 “Naftali'ye bir pay verilecek; sınırı Aşer'in doğudan batıya uzanan sınırına
bitişik olacak.
4 “Manaşşe'ye bir pay verilecek; sınırı Naftali'nin doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.
5 “Efrayim'e bir pay verilecek; sınırı Manaşşe'nin doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.
6 “Ruben'e bir pay verilecek; sınırı Efrayim'in doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.
7 “Yahuda'ya bir pay verilecek; sınırı Ruben'in doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.
8 “Yahuda'nın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik topraklar, RAB'be
ayıracağınız özel armağan olacak. Genişliği 25 000 arşın*, doğudan batıya
uzunluğu bir oymağa düşen pay kadar olacak. Tapınak bunun ortasında
olacak.
9 “RAB'be özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10
000 arşın† olacak. 10 Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25
000 arşın, batıda genişliği 10 000 arşın, doğuda genişliği 10 000 arşın, güneyde
uzunluğu 25 000 arşın olacak. RAB'bin Tapınağı bunun ortasında olacak.
11 Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler için olacak. Onlar bana
bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldan saptığında Levililer de yoldan saptı,
ama onlar sapmadı. 12 Orası ülkenin kutsal payından özel bir armağan olarak
onlara verilecek. Levililer'in topraklarına bitişik çok kutsal bir bölge olacak.
13 “Levililer'in kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşın uzunlukta, 10 000
arşın genişlikte bir payları olacak. Bu bölgenin uzunluğu 25 000 arşın, genişliği
10 000 arşın olacak. 14 Levililer orayı satmayacak, değiş tokuş etmeyecekler.
Bu, ülkenin en iyi bölümüdür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RAB'be
adanmıştır.
15 “Bölgenin geri kalan 25 000 arşın uzunlukta, 5 000 arşın‡ genişlikteki
bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orası evlere, otlaklara ayrılacak. Kent bunun
ortasında kurulacak. 16 Ölçüleri şöyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda
4 500'er arşın§. 17 Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda
250'şer arşın olacak. 18 Kutsal bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000
arşın, batısı 10 000 arşın olacak. Kutsal bölgeye bitişik topraklarda yetişen

* **48:8** “25 000 arşın”: Yaklaşık 13.3 km. † **48:9** “10 000 arşın”: Yaklaşık 5.3 km. ‡ **48:15** “5 000 arşın”: Yaklaşık 2.7 km. § **48:16** “4 500 arşın”: Yaklaşık 2.4 km.

ürün kentte çalışanların olacak. 19 İsrail'in her oymağından kentte çalışanlar
toprağı işleyecekler. 20 Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000
arşındır. Özel bir armağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen
payı ayıracaksınız.
21 "Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar
öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeye düşen 25 000 arşınlık payın
doğusundan ve batısından ülkenin doğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara
düşen paylar boyunca uzanan bu iki bölge önderin olacak. Kutsal bölgeye
düşen pay ile tapınak bunun ortasında olacak. 22 Böylece Levililer'e düşen
pay ile kente düşen pay öndere verilen toprakların ortasında kalacak. Öndere
verilecek topraklar Yahuda'yla Benyamin sınırı arasında kalacak.
23 "Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamin'e bir pay verilecek;
sınırı doğudan batıya uzanacak.
24 "Şimon'a bir pay verilecek; sınırı Benyamin'in doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.
25 "İssakar'a bir pay verilecek; sınırı Şimon'un doğudan batıya uzanan sınırına
bitişik olacak.
26 "Zevulun'a bir pay verilecek; sınırı İssakar'ın doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.
27 "Gad'a bir pay verilecek; sınırı Zevulun'un doğudan batıya uzanan sınırına
bitişik olacak.
28 "Gad'ın güney sınırı Tamar'dan güneye, oradan Meriva-Kadeş sularına,
oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak.
29 "Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülke budur. Onlara
düşecek paylar bunlardır." Böyle diyor Egemen RAB.

Yeruşalim'in Kapıları

30-31 "Kentin çıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşın* uzunluktaki kuzey
yanında üç kapı olacak. Kentin kapılarına İsrail oymaklarının adları verilecek.
Kuzeyde Ruben Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak. 32 4 500 arşın
uzunluktaki doğu yanında üç kapı olacak: Yusuf Kapısı, Benyamin Kapısı,
Dan Kapısı. 33 4 500 arşın uzunluktaki güney yanında üç kapı olacak: Şimon
Kapısı, İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı. 34 4 500 arşın uzunluktaki batı yanında
üç kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer Kapısı, Naftali Kapısı.
35 "Kentin çevresi 18 000 arşın† olacak ve o günden başlayarak kentin adı
'Yahve şamma‡' olacak."

48:30-31 Va.21:12-13 * **48:30-31** "4 500 arşın": Yaklaşık 2.4 km. † **48:35** "18 000 arşın": Yaklaşık 9.5 km. ‡ **48:35** "Yahve şamma": "RAB orada" anlamına gelir.

DANİEL

GİRİŞ

Daniel Kitabı'nın iki temel noktası vardır:

1. Kitap, Babil Kralı Nebukadnessar tarafından sürgün edilen Daniel'le üç Yahudi genç arkadaşının büyük zorluklar karşısında Tanrı'ya nasıl sadık kaldıklarını anlatır. İmanları ve Tanrı'ya bağlılıkları sayesinde düşmanlarından üstün oldular. Bu olaylar hem Babil hem de Pers krallıkları döneminde gelişti.
2. Daniel tarafından görülen görümler: Bu görümlerde Babil'den başlayarak birçok krallıkların yükselip düşeceği, Tanrı'ya karşı gelen baskıcı kralın yıkıma uğrayacağı, Tanrı'nın halkının zafere ulaşacağı açıklanıyor.

Sonuç olarak kitap Tanrı'nın dünyasal krallara egemen olduğunu vurgular.

Ana Hatlar:

1:1-6:28 Daniel'le arkadaşları
7:1-12:13 Daniel'in görümleri
- a.7:1-28 Dört yaratık
- b.8:1-9:27 Koçla teke
- c.10:1-11:45 Göksel haberci
- ç.12:1-13 Zamanın sonu

Daniel Babil'de Eğitiliyor

1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı
Nebukadnessar Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı. 2 Rab, Yahuda
Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki bazı eşyaları Nebukadnessar'ın
eline teslim etti. Nebukadnessar bunları Şinar* ülkesine götürüp kendi
ilahının tapınağının hazinesine yerleştirdi.
3-4 Kral İsrailliler arasından kral soyundan gelme ya da soylu bazı gençlerin
seçilip saraya getirilmesi için saray görevlilerinin yöneticisi Aşpenaz'a buyruk
verdi. Bu gençler kusursuz, yakışıklı, her konuda bilge, bilgili, öğrenmeye
yetenekli, sarayda görev almaya uygun nitelikte kişiler olmalıydı. Aşpenaz
onlara Kildaniler'in* dilini ve yazısını öğretecekti. 5 Kral bu gençler için kendi
sofrasından gündelik yiyecek ve şarap ayırdı. Üç yıl eğitildikten sonra gençler
kralın önüne çıkarılacaklardı. 6 Seçilen gençler arasında Yahudalılar'dan Daniel,
Hananya, Mişael ve Azarya da vardı. 7 Saray görevlilerinin yöneticisi onlara
yeni adlar koydu. Daniel'e Belteşassar, Hananya'ya Şadrak, Mişael'e Meşak,
Azarya'ya Abed-Nego adını verdi.
8 Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlara ayırdığı
yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendini
kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticisine ricada bulundu. 9 Tanrı
saray görevlileri yöneticisinin Daniel'e sevgiyle, sevecenlikle davranmasını
sağladı. 10 Adam Daniel'e, "Yiyecek içecek payınızı ayıran efendimiz kraldan
korkarım" dedi, "Eğer yüzünüzü yaşıtınız olan öbür gençlerin yüzünden daha
solgun görürse, başımı tehlikeye sokmuş olursunuz."
11-12 Daniel, saray görevlileri yöneticisinin Hananya, Mişael, Azarya ve ken-
disinin başına koyduğu gözeticiye gidip, "Lütfen kullarınıza on gün olanak
tanıyın" dedi, "Bu on gün içinde bize yemek için sebze, içmek için de su
verilsin. 13 Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin yüzleriyle

---

1:1 2Kr.24:1; 2Ta.36:5-7 **1:2** 2Kr.20:17-18; 24:10-16; 2Ta.36:10; Yşa.39:7-8 * **1:2** "Şinar", yani "Babil".

kıyaslayın ve kullarınıza gördüğünüze göre davranın." 14 Gözetici bu isteği
kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi.
15 On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin hep-
sinden daha sağlıklı, daha iyi beslenmiş görünüyordu. 16 Böylece gözetici o
günden sonra kralın gençler için ayırdığı yemekle şarabı kaldırdı ve onlara
sebze vermeyi sürdürdü.
17 Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her
çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu.
18 Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileri yöneticisi gençleri
Nebukadnessar'a götürdü. 19 Kral onlarla görüştü; içlerinde Daniel, Hananya,
Mişael, Azarya gibisi yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı. 20 Kral
bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sınadı ve dört genci ülkesindeki
bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu.
21 Kral Koreş'in† krallığının birinci yılına dek Daniel sarayda kaldı.

2

Nebukadnessar'ın Gördüğü Düş

1 Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhu üzüntüyle
sarsıldı, uykusu kaçtı. 2 Düşünün ne olduğunu söylesinler diye sihirbazları,
falcıları, büyücüleri, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsi gelip kralın önünde dur-
dular. 3 Kral, "Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlama geldiğini
öğrenmek istiyorum" dedi.
4 Yıldızbilimciler Aramice*, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, "Düşünü bu
kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim."
5 Kral, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana açıklamazsanız, kararım
kesin, paramparça edileceksiniz" diye karşılık verdi, "Evleriniz de çöplüğe
çevrilecek. 6 Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirseniz, sizi büyük
armağanlarla ödüllendirip onurlandıracağım. Onun için bana düşü ve ne
anlama geldiğini açıklayın."
7 Onlar yine, "Ey kral, düşü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini
söyleyelim" dediler.
8 Bunun üzerine kral, "Kararımın kesin olduğunu bildiğiniz için zaman
kazanmak istediğinizi anlıyorum" dedi, 9 "Ama düşün ne olduğunu bana
açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana
yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne
olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım."
10 Yıldızbilimciler, "Yeryüzünde senin bu isteğini yerine getirecek tek kişi
yoktur" diye yanıtladılar, "Kaldı ki, büyük, güçlü hiçbir kral bir sihirbazdan,
falcıdan ya da yıldızbilimciden böyle bir şey istememiştir. 11 Kralın isteğini
yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala
bunu açıklayabilecek kimse yoktur."
12 Buna çok öfkelenen kral, Babil'deki bütün bilgelerin öldürülmesini
buyurdu. 13 Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Daniel'le
arkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi.
14 Daniel Babil'in bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafız birliği komu-
tanı Aryok'la bilgece, akıllıca konuştu. 15 Aryok'a, "Kralın buyruğu neden bu
denli sert?" diye sordu. Aryok durumu Daniel'e anlattı. 16 Bunun üzerine

† **1:21** "Koreş": Tarihsel kayıtlarda "Keyhüsrev" diye de geçer. * **2:4** 2:4-7:28 ayetleri Babil'de o dönemin resmi dili Aramice yazılmıştır.

Daniel krala gidip düşünün ne anlama geldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi.
17 Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananya'ya, Mişael'e,
Azarya'ya anlattı. 18 Göklerin Tanrısı'na yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrı
onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babil'in öbür bil-
geleriyle birlikte öldürülmesinler. 19 Gece giz bir görümde Daniel'e açıklandı.
Bunun üzerine Daniel Göklerin Tanrısı'nı övdü.
20 Şöyle dedi:
“Tanrı'nın adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun!
Bilgelik ve güç O'na özgüdür.
21 O'dur zamanları ve mevsimleri değiştiren.
Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır.
Bilgelere bilgelik,
Anlayışlılara bilgi verir.
22 Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır,
Karanlıkta neler olduğunu bilir,
Çevresi ışıkla kuşatılmıştır.
23 Ey atalarımın Tanrısı,
Sana şükreder, seni överim.
Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin,
Senden istediklerimizi bana bildirdin
Ve kralın düşünü bize açıkladın.”

Daniel Düşü Yorumluyor

24 Daniel, kralın Babil'in bilgelerini öldürmeye atadığı Aryok'a giderek,
“Babil'in bilgelerini yok etme” dedi, “Beni krala götür, düşünün ne anlama
geldiğini açıklayacağım.”
25 Aryok onu hemen krala götürdü ve, “Sürgündeki Yahudalılar arasında
kralın düşünü yorumlayabilecek birini buldum” dedi.
26 Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniel'e, “Gördüğüm düşü ve ne anlama
geldiğini bana söyleyebilir misin?” diye sordu.
27 Daniel şöyle yanıtladı: “Kralın açıklanmasını istediği gizi ne bir bilge, ne
falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir. 28 Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var.
Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirmiştir. Yatağında
yatarken gördüğün düş ve görümler şunlardır:
29 “Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan
da neler olacağını sana bildirdi. 30 Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan
daha bilge olduğum için değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, aklından
geçenleri anlayasın diye bu giz bana açıklandı.
31 “Ey kral, düşünde önünde duran büyük bir heykel gördün. Çok büyük ve
olağanüstü parlaktı, görünüşü ürkütücüydü. 32 Başı saf altından, göğsüyle kol-
ları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan, 33 bacakları demirden, ayaklarının
bir kesimi demirden, bir kesimi kildendi. 34 Sen bakıyordun ki, bir taş insan
eli değmeden kesilip heykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları
paramparça etti. 35 Demir, kil, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazın
harman yerindeki saman çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgar çıktı, hiç
iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele çarpan taşsa büyük bir dağ oldu,
bütün dünyayı doldurdu.
36 “Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sana açıklayalım.
37 Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret,
yücelik verdi. 38 İnsanoğullarını, yabanıl hayvanları, gökte uçan kuşları senin
eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin. 39 Senden

sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün
dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak. 40 Dördüncü
krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kırıp ezer. Demir gibi
tümünü kırıp parçalayacak. 41 Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi
kilinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık
olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille
karışık gördün. 42 Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden
olduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak. 43 Demirin
kille karışık olduğunu gördüğüne göre halklar evlilik bağıyla birbirleriyle
karışacaklar, ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı
kalmayacaklar.
44 "Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın
eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok
edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek. 45 İnsan eli değmeden dağdan kesilip
gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı
bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da
güvenilirdir."
46 Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Daniel'in önünde yüzüstü yere ka-
pandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu. 47 Daniel'e, "Madem bu
gizi açıklayabildin, Tanrın gerçekten tanrıların Tanrısı, kralların Efendisi" dedi,
"Gizleri açan O'dur."
48 Sonra Daniel'i yüksek bir göreve getirdi; ona birçok değerli armağan
verdi. Onu Babil İli'ne vali atadı, Babil'in bütün bilgelerinin başkanı yaptı.
49 Daniel'in isteği üzerine Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu da Babil İli'nde
yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

3

Nebukadnessar'ın Diktiği Altın Heykel

1 Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmış*, eni altı arşındı†.
Onu Babil İli'nde, Dura Ovası'na dikti. 2 Satrapları, kaymakamları, valileri,
danışmanları, haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütün
öbür yüksek memurlarını diktiği heykeli adama törenine çağırttı. 3 Böylece
satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar, haznedarlar, yargıçlar, güvenlik
görevlileri ve illerin bütün öbür yüksek memurları Kral Nebukadnessar'ın dik-
tiği heykeli adama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular. 4 Sonra
haberci yüksek sesle bağırdı: "Ey halklar, uluslar, her dilden insanlar, size
şöyle yapmanız buyuruluyor: 5 Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her
çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın dikmiş
olduğu altın heykele tapınacaksınız. 6 Her kim yere kapanıp tapınmazsa hemen
kızgın fırına atılacaktır." 7 Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve
her çeşit çalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar yere
kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktiği altın heykele tapındılar.

Daniel'in Arkadaşları Suçlanıyor

8 Bunun üzerine bazı Kildaniler yaklaşıp Yahudiler'i suçladılar. 9 Kral
Nebukadnessar'a, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler, 10-11 "Boru, ney, lir, kanun,
arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele
tapınacak; kim yere kapanıp tapınmazsa kızgın fırına atılacak diye bir buyruk
çıkardın, ey kral. 12 Oysa Babil İli'nde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak,

* **3:1** "Altmış arşın": Yaklaşık 27 m. † **3:1** "Altı arşın": Yaklaşık 2.7 m. **3:6** Mat.13:41-42,49-50

Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktiğin altın heykele tapınmıyorlar."

13 Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu
çağırttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler. 14 Nebukadnessar, "Ey Şadrak,
Meşak, Abed-Nego, ilahlarıma kulluk etmediğiniz, diktiğim altın heykele
tapınmadığınız doğru mu?" diye sordu, 15 "Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp,
davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele
tapınmaya hazırsanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızgın fırına
atılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?"

16 Şadrak, Meşak, Abed-Nego, "Bu konuda kendimizi savunma gereğini duy-
muyoruz" diye karşılık verdiler, 17 "Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine
kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi
kurtaracaktır. 18 Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk
etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız."

Daniel'in Üç Arkadaşı Fırına Atılıyor

19 Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Nego'ya çok öfkelendi; onlara karşı
tutumu değişti. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını
buyurdu. 20 Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-
Nego'yu bağlayıp kızgın fırına atmalarını buyurdu. 21 Böylece bu kişiler,
şalvarları, kaftanları, sarıkları ve öbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın fırına
atıldılar. 22 Kralın buyruğu çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan, Şadrak'ı,
Meşak'ı, Abed-Nego'yu götüren adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü. 23 Üç
adamsa –Şadrak, Meşak, Abed-Nego– bağlı olarak kızgın fırına düştüler.

24 O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağa kalktı.
Danışmanlarına, "Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?" diye sordu.

Danışmanlar, "Kuşkusuz, ey kral" diye karşılık verdiler.

25 Kral, "Ben dört kişi görüyorum" dedi, "Ateşin içinde yürüyorlar, bağlarından
çözülmüş, hiçbir zarara uğramamışlar. Dördüncünün görünümü de bir ilahi
varlığa benziyor."

26 Sonra kızgın fırının kapısına yaklaşarak, "Ey Yüce Tanrı'nın kulları Şadrak,
Meşak, Abed-Nego, dışarı çıkıp buraya gelin!" diye seslendi.

Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar. 27 Satraplar,
kaymakamlar, valiler, kralın danışmanları onların çevresinde toplandılar.
Adamların bedenlerinde ateşin hiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındaki
tek saç yanmamış, giysileri değişmemiş, ateşin kokusu üzerlerine sinmemişti.

28 Bunun üzerine Nebukadnessar, "Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun
Tanrısı'na övgüler olsun!" dedi, "Meleğini gönderip kendisine güvenen
kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma karşı geldiler, kendi Tanrıları'ndan
başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlikeye attılar. 29 İşte
buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dilden olursa olsun, Şadrak,
Meşak ve Abed-Nego'nun Tanrısı'ndan saygısızca söz eden herkes paramparça
edilecek, evleri çöplüğe çevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı
yoktur."

30 Sonra Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu Babil İli'nde daha yüksek görevlere
atadı.

4

Nebukadnessar'ın İkinci Düşü

1 Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden
insanlara şu bildiriyi gönderdi:

“Esenliğiniz bol olsun! 2 Yüce Tanrı'nın benim için gerçekleştirdiği belirtileri ve şaşılası işleri size bildirmeyi uygun gördüm.

3 “Belirtileri ne büyük!
Şaşılası işleri ne yüce!
Krallığı ebedi krallıktır,
Egemenliği kuşaklar boyu sürecek.

4 “Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenç içindeydim. 5 Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağımda yatarken düşüncelerimle görümlerim beni ürküttü. 6 Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babil'in bütün bilgelerinin yanıma getirilmesini buyurdum. 7 Sihirbazlar, yıldızbilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm düşü onlara anlattımsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar. 8 Sonunda ilahımın adından gelen Belteşassar adıyla çağrılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi. Gördüğüm düşü ona anlattım.

9 “Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla. 10 Yatarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç gördüm. 11 Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görülüyordu. 12 Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabanıl hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu.

13 “Yatağımda yatarken gördüğüm görümlerde gökten inen bir gözcü, kutsal bir varlık gördüm. 14 Yüksek sesle, ‘Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yolun, meyvesini atın’ diye bağırdı, ‘Altında barınan hayvanlarla dallarına tüneyen kuşlar kaçsın. 15 Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın.

“ ‘Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alsın. 16 Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin. 17 Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.’

18 “İşte ben Kral Nebukadnessar'ın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin hiçbiri bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.”

Daniel Düşü Yorumluyor

19 O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkın şaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, “Ey Belteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin” dedi.

Belteşassar, “Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!” diye karşılık verdi, 20 “Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçe görülebilen bir ağaç gördün. 21 Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu. Yabanıl hayvanlar altında barınır, gökte uçan kuşlar dallarına tünerdi. 22 Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyüdün, güçlendin. Büyüklüğün giderek göklere erişti, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı.

23 “Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın gökten indiğini gördün. ‘Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla

çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın; üzerinden yedi vakit geçinceye dek yabanıl hayvanlarla birlikte pay alsın' diyordu.
24 "Ey efendim kral, düşün anlamı ve Yüce Olan'ın senin başına getireceği yargı şudur: 25 İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın; öküz gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksın. Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek. 26 Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana geri verilecek. 27 Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer."

Düş Gerçekleşiyor

28 Bunların hepsi Kral Nebukadnessar'ın başına geldi. 29 On iki ay sonra kral Babil Sarayı'nın damında geziniyordu. 30 Kral, "İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!" dedi. 31 Daha sözünü bitirmeden gökten bir ses duyuldu: "Ey Kral Nebukadnessar, krallık senden alındı. 32 İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek."
33 Nebukadnessar'a ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyle ıslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı.
34 Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan'ı onurlandırıp yücelttim.
O'nun egemenliği ebedi egemenliktir,
Krallığı kuşaklar boyu sürecek.
35 Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır.
O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da
Dilediğini yapar.
O'nun elini durduracak,
O'na, "Ne yapıyorsun?" diyecek kimse yoktur.
36 O anda aklım başıma geldi. Krallığımın yüceliği için onurum ve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarımla soylu adamlarım beni aradılar. Krallığıma kavuştum, bana daha büyük yücelik verildi. 37 Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

5

Kral Belşassar'ın Verdiği Şölen

1 Kral Belşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölen verdi, onlarla şarap içti. 2 Şarabını keyifle içerken, atası Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içsinler. 3 Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki tapınağından alınan altın kaplar getirildi; kral, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içtiler. 4 Şaraplarını içerken altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdüler.

5 Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandilliğin yanındaki saray
duvarının sıvası üzerine yazmaya başladı. Kral yazan eli gördü, 6 aklından
geçenler onu ürküttü, benzi soldu; eli ayağı tutmaz oldu, dizlerinin bağı
çözüldü.
7 Yüksek sesle Babil'in bilgelerini –falcılarla yıldızbilimcileri– çağırttı. Onlara,
"Bu yazıyı kim okuyup ne anlama geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi
giydirilip boynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak" dedi.
8 Kralın bütün bilgeleri geldiyse de yazıyı kimse okuyamadı, ne anlama
geldiğini de açıklayamadı. 9 Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi
büsbütün soldu. Soylu adamlarıysa şaşkındı.
10 Kralla soyluların seslerini duyan kraliçe* şölen salonuna geldi. "Çok yaşa,
ey kral!" dedi, "Aklından geçenler seni ürkütmesin, benzin solmasın! 11 Ülkende
kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var. Atan Kral Nebukadnes-
sar'ın döneminde kavrayışa, sağduyuya, ilahlara özgü bilgeliğe sahip olmakla
tanınırdı. Atan Kral Nebukadnessar onu sihirbazların, yıldızbilimcilerin,
falcıların başkanlığına atadı. 12 Kralın Belteşassar diye çağırdığı Daniel
olağanüstü bir ruha, bilgiye, sağduyuya sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama,
bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır. Daniel'i çağırt,
yazının ne anlama geldiğini o sana söyleyecektir."
13 Böylece Daniel'i kralın önüne getirdiler. Kral, "Kral atamın Yahuda'dan
getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?" diye sordu, 14 "Sende
ilahların ruhu bulunduğunu, kavrayış, sağduyu ve olağanüstü bilgelikle
donanmış olduğunu duydum. 15 Bu yazıyı okuyup ne anlama geldiğini
söylemeleri için bilgelerle falcıları çağırttım. Ama ne anlama geldiğini
açıklayamadılar. 16 Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duy-
dum. Bu yazıyı okur, ne anlama geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi
giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın."
17 Daniel, "Armağanların senin olsun, ödüllerini de bir başkasına ver" diye
karşılık verdi, "Ama ben yine de yazıyı okuyup ne anlama geldiğini sana
açıklayacağım.
18 "Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessar'a krallığı, büyüklüğü, yüceliği,
görkemi verdi. 19 Tanrı'nın sağladığı büyüklük yüzünden bütün halklar, ulus-
lar, her dilden insan ondan korkup titredi. Dilediğini öldürür, dilediğini
yaşatırdı; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırdı. 20 Ne var ki, gurura kapılıp
saygısızlıkta direnince krallık tahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı.
21 İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi. Yüce Tanrı'nın
insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdüğünü, onu dilediği kişiye verdiğini
anlayıncaya dek yaban eşekleri arasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni
göğün çiyiyle ıslandı.
22 "Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde
alçakgönüllülüğü benimsemedin. 23 Bunun yerine göğün Rabbi'ne karşı
kendini yükselttin. O'nun tapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen,
karıların, cariyelerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duy-
mayan, anlamayan altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan
ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözeten Tanrı'yı ise
yüceltmedin. 24 Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi.
25 "Yazılan yazı şudur:

MENE, MENE, TEKEL ve PARSİN.

26 "Bu sözcüklerin anlamı şudur:

---

* **5:10** "Kraliçe" ya da "Kralın annesi" veya "Ninesi".

MENE†: Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi.
27 TEKEL‡: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.
28 PERES§: Krallığın ikiye bölünerek Medler'le Persler'e verildi."
29 Belşassar'ın buyruğu üzerine Daniel'e mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi.
30 Kildan Kralı Belşassar o gece öldürüldü. 31 Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

6

Daniel Aslan Çukuruna Atılıyor

1 Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap atamayı uygun gördü. 2 Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı. Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap soracaklardı. 3 Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbür bakanlarla satraplardan üstün olduğundan, kral onu bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu. 4 Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Daniel'i ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar. 5 Sonunda, "Daniel'i Tanrısı'nın Yasası'yla ilgili bir konuda suçlayamazsak, bir suçlama nedeni bulamayacağız" dediler.
6 Bunun üzerine bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip, "Ey Kral Darius, çok yaşa!" dediler, 7 "Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın. 8 Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin." 9 Böylece Kral Darius yasağı içeren yasayı imzaladı.
10 Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açıktı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu. 11 Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrısı'na dua edip yalvarırken gördüler. 12 Bunun üzerine krala gidip çıkardığı yasayla ilgili şunları söylediler: "Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?"
Kral, "Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir" diye karşılık verdi.
13 Bunun üzerine, "Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor" dediler. 14 Bunu duyan kral çok üzüldü, Daniel'i kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı.
15 O zaman adamlar toplu halde krala gidip, "Ey kral, Medler'le Persler'in yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin" dediler.
16 Bunun üzerine kral Daniel'i getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniel'e de, "Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!" dedi.
17 Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Daniel'le ilgili hiçbir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğüyle, hem soyluların mühür

† **5:26** "MENE": "Sayılan" anlamına gelir. ‡ **5:27** "TEKEL": "Tartılan" anlamına gelir. § **5:28** "PERES": "Bölünen" anlamına gelmekle birlikte "Persler" sözcüğünü de çağrıştırır. Peres "Parsin"in tekilidir.

yüzükleriyle taşı mühürledi. 18 Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden,
eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı.
19 Şafak sökerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti. 20 Çukura yaklaşınca üzgün
bir sesle, "Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin
Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?" diye haykırdı.
21 Daniel, "Ey kral, sen çok yaşa!" diye yanıtladı, 22 "Tanrım meleğini gönderip
aslanların ağzını kapadı. Beni incitmediler. Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz
bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım."
23 Kral buna çok sevindi, Daniel'i çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel
çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrısı'na
güvenmişti.
24 Kralın buyruğu uyarınca, Daniel'i haksız yere suçlayan adamları,
karılarıyla, çocuklarıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun
dibine varmadan aslanlar onları kapıp kemiklerini kırdılar.
25 Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden
insanlara şöyle yazdı:
"Esenliğiniz bol olsun!
26 Krallığımda yaşayan herkesin Daniel'in Tanrısı'ndan korkup titremesini
buyuruyorum.
O yaşayan Tanrı'dır,
Sonsuza dek var olacak.
Krallığı yıkılmayacak,
Egemenliği son bulmayacak.
27 O kurtarır, O yaşatır,
Gökte de yerde de
Belirtiler, şaşılası işler yapar.
Daniel'i aslanların pençesinden kurtaran O'dur."
28 Böylece Darius'un ve Persli Koreş'in krallığı döneminde Daniel'in işleri iyi
gitti.

7

Daniel'in Dört Yaratıkla İlgili Düşü

1 Babil Kralı Belşassar'ın krallığının birinci yılında, Daniel yatağında
yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşünün özetini yazdı; 2 şöyle dedi:
"Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm.
3 Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı.
4 "Birinci yaratık aslana benziyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken
kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı, insan gibi ayakları üzerine
durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi.
5 "İkinci yaratık ayıya benziyordu. Bir yanı üzerinde doğrulmuştu. Ağzında,
dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona, 'Haydi kalk, yiyebildiğin kadar
et ye!' dediler.
6 "Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş
kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti.
7 "Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü
dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor,
artakalanı ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara ben-
zemiyordu. On boynuzu vardı.

7:2 Yer.49:36; Va.7:1 **7:3** Va.13:1; 17:8 **7:4** Va.13:2 **7:7** Va.12:3; 13:1

8 “Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük
başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu
boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenen bir ağzı vardı.

9 “Ben bakarken
Tahtlar kuruldu,
Eskiden beri var Olan yerine oturdu.
Giysileri kar gibi beyaz,
Başındaki saçlar yün gibi apaktı.
Tahtı alev alev,
Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi.
10 Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu.
Binlerce binler
O'na hizmet ediyordu;
On binlerce on binler
Önünde duruyordu.
Mahkeme kuruldu,
Kitaplar açıldı.
11 “Boynuzun söylediği övüngen sözleri duyunca baktım, yaratık gözümün
önünde öldürüldü, bedeni kızgın ateşe atıldı, yok oldu. 12 Öbür yaratıklara
gelince, egemenlik onlardan alınmış, ancak belirli bir süre için yaşamalarına
izin verilmişti.
13 “Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla
geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne
getirildi. 14 Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar
ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir
egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.”

Düşün Yorumu

15 “Ben Daniel'e gelince, ruhum üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görümler beni
ürküttü. 16 Orada duranlardan birine yaklaştım, bütün bunların gerçek
anlamını açıklamasını istedim.
“O da bana bunların ne anlama geldiğini açıkladı: 17 ‘Bu dört büyük yaratık
yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır. 18 Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları
krallığı alacak, sonsuza dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.’
19 “Bundan sonra öbürlerinden farklı, çok korkunç, demirden dişleri, tunçtan
tırnakları olan, yiyip parçalayan, artakalanı ayakları altında çiğneyen dördüncü
yaratığın ne anlama geldiğini öğrenmek istedim. 20 Bunun yanısıra başındaki
on boynuzdan sonra çıkan öbür boynuzun ne olduğunu da öğrenmek istedim.
Bu boynuzun önünden üç boynuz düşmüştü, sanki ötekilerden daha iriceydi.
Gözleri ve böbürlenen bir ağzı vardı. 21 Ben baktığım sırada bu boynuz
kutsallarla savaşıyor ve onları yeniyordu. 22 Eskiden beri var Olan –Yüceler
Yücesi– gelip kutsallarının lehine yargı verene dek bu böyle sürdü. Kutsalların
krallığı alma zamanı gelmişti.
23 “Bana şu açıklamayı yaptı: ‘Dördüncü yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak
dördüncü krallıktır. Bütün öbür krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı
yiyip bitirecek, çiğneyip parçalayacak. 24 On boynuz bu krallıktan çıkacak on
kraldır. Bunlardan sonra öncekilerden farklı bir başka kral ortaya çıkıp üç kralı
tahtlarından indirecek. 25 Yüceler Yücesi'ni kötüleyen sözler söyleyecek, O'nun

---

7:8 Va.13:5-6 **7:9** Va.20:4 **7:9** Va.1:14 **7:10** Va.5:11 **7:10** Va.20:12 **7:13** Mat.24:30; 26:64; Mar.13:26; 14:62; Luk.21:27; Va.1:7,12-13; 14:14 **7:14** Va.11:15 **7:18** Va.22:5 **7:21** Va.13:7 **7:22** Va.20:4 **7:24** Va.17:12 **7:25** Dan.12:7; Va.12:14; 13:5

kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için* eline teslim edilecekler.
26 " 'Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliğine son verilecek, büsbütün
yok edilecek. 27 Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve
büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesi'nin halkına verilecek. Bu halkın krallığı
sonsuza dek sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek.'
28 "İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel'e gelince, düşüncelerim
beni çok ürküttü, benzim soldu. Ama bu olayı içimde sakladım."

8

Koç ve Tekeyle İlgili Görüm

1 Kral Belşassar'ın krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha önce gördüğüm
görümden başka bir görüm gördüm. 2 Görümde kendimi Elam İli'ndeki Sus
Kalesi'nde, Ulay Kanalı'nın yanında gördüm. 3 Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal
kıyısında duran bir koç gördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha
geç çıkanı öbüründen daha uzundu. 4 Koçun batıya, kuzeye, güneye doğru
boynuz attığını gördüm. Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun
elinden kurtaramıyordu. Koç dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi.
5 Ben bu olayı düşünürken, batıdan ansızın gözleri arasında çarpıcı bir
boynuzu olan bir teke geldi. Yere basmadan bütün dünyayı aştı. 6 Güç ve
öfkeyle, kanalın yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koça doğru koştu.
7 Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığını gördüm. Koçun tekeye
karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yere vurup çiğnedi. Koçu onun elinden
kurtaracak kimse yoktu. 8 Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük
boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı
dört boynuz çıktı.
9 Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı; güneye, doğuya ve
Güzel Ülke'ye* doğru yayılarak çok güçlendi. 10 Göklerin ordusuna erişinceye
dek büyüdü. Gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne düşürdü,
ayakları altına alıp çiğnedi. 11 Kendisini Gök Ordusu'nun Önderi† kadar
yükseltti. Tanrı'ya sunulan günlük sunu kaldırıldı, O'nun tapınağı yıkıldı.
12 Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıkıldı. Gerçek ayak altında çiğnendi.
Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu.
13 Sonra kutsal bir varlığın konuştuğunu duydum. Başka kutsal bir varlık
ona, "Bu görümde –günlük sunuyla, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin
ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde– olanlar ne zamana dek
sürecek?" diye sordu.
14 Kutsal varlık bana, "2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden
düzene konulacak" dedi.

Görümün Yorumu

15 Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlama geldiğini çözmeye çalışırken,
insana benzer biri karşımda durdu. 16 Bir insan sesinin Ulay Kanalı'ndan, "Ey
Cebrail, görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla" diye seslendiğini duydum.
17 Cebrail durduğum yere yaklaşınca korkudan yere yığıldım. Bana, "Ey
insanoğlu!" dedi, "Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla."
18 O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin bir uykuya
dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı.

---

* **7:25** "Üç buçuk yıl için": Aramice "Bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar". **7:27** Va.20:4 **7:27** Va.22:5 * **8:9** "Güzel Ülke": "İsrail ülkesi". **8:10** Va.12:4 † **8:11** "Gök Ordusu'nun Önderi": "Tanrı". **8:16** Dan.9:21; Luk.1:19,26

19 Bana, “Daha sonra Tanrı'nın öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana
söyleyeceğim” dedi, “Çünkü görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir.
20 Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers kralların simgeler. 21 Teke Grek
Kralı'dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır. 22 Kırılan boynuzun
yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk
kral kadar güçlü olmayacaklar.
23 “Bu dört krallığın sonu yaklaşıp yapılan kötülükler doruğa varınca, sert
yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak. 24 Kendisinden gelmeyen
büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı
olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek. 25 Yapacağı işleri aldatarak
başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek,
Önderler Önderi'ne‡ karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok
edilecek.
26 “Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir. Ama sen görümü
gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir.”
27 Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini
yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

9

Daniel Dua Ediyor

1-2 Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kildan Kralı oldu. Krallığının birinci yılında
ben Daniel, RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği sayının –Yeruşalim'in
ıssız kalacağı yılların sayısının– yetmiş olduğunu Kutsal Yazılar'dan anladım.
3 Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrı'ya çevirdim. Duayla, yakarışla, oruçla
O'na yalvardım; çul kuşanıp külde oturdum. 4 RAB Tanrım'a dua edip
günahlarımızı itiraf ettim. Şöyle dedim:
“Ya Rab, kendisini sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığı antlaşmaya
bağlı kalan yüce ve görkemli Tanrı! 5 Buyruklarından, ilkelerinden ayrılıp
günah, suç işledik, kötülük yaptık, başkaldırdık. 6 Senin adına krallarımıza,
önderlerimize, atalarımıza, ülkedeki bütün halka seslenen kulların peygamber-
leri dinlemedik.
7 “Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden bizi uzak yakın
ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler, Yeruşalim halkı, İsrailliler
bugün utanç içindeyiz. 8 Evet, ya RAB, bizler, krallarımız, önderlerimiz,
atalarımız sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz. 9 Sana
karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan Tanrımız Rab'sin. 10 Tanrımız
RAB'bin sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize
verdiği yasalara uymadık. 11 Bütün İsrail halkı yasanı çiğnedi, sırtını sana
dönüp seni dinlemek istemedi.
“Bu yüzden Tanrı kulu Musa'nın Yasası'nda yazılan lanet başımıza yağdı,
içilen ant yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik. 12 Üzerimize büyük
yıkım getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine
getirdin. Yeruşalim'in başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına
gelmemiştir. 13 Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlar başımıza
geldi. Buna karşın, ey Tanrımız RAB, suçumuzdan dönüp senin gerçeklerine
yönelerek lütfunu dilemedik. 14 RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı.
Çünkü Tanrımız RAB yaptığı her şeyde adildir. Bizse O'nun sözüne kulak
vermedik.
15 “Ey Tanrımız Rab, sen halkını Mısır'dan güçlü elinle çıkardın ve bugün
olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülük yaptık. 16 Ya Rab,

‡ **8:25** “Önderler Önderi”: “Tanrı”. **9:1-2** Yer.25:11; 29:10

doğru işlerin uyarınca kentin Yeruşalim'den, kutsal dağından öfkeni, kızgınlığını kaldırmanı dilerim. Günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden Yeruşalim de halkın da çevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu.
17 "Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasını, yakarışını işit. Adın uğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir. 18 Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör. Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametinden ötürü dilekte bulunuyoruz. 19 Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk senindir."

Cebrail Açıklama Yapıyor

20 Ben daha konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrail'in günahını açıkça kabul edip Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım RAB'be dilekte bulunurken, 21 daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam –Cebrail– akşam sunusu saatinde hızla uçarak* yanıma geldi. 22 "Daniel, sana anlayış vermek için geldim" diye açıkladı, 23 "Sen Tanrı'ya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görümü anla:
24 "Başkaldırıyı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsal'ı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta† kadar zaman saptanmıştır.
25 "Şunu bil ve anla: Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde Yeruşalim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak. 26 Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak. Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaş sona dek sürecek. Yıkımların da olacağı kararlaştırıldı. 27 Gelecek önder‡ birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak. Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler yerleştirecek."

10

Daniel'in Dicle Irmağı'nda Gördüğü Görüm

1 Pers Kralı Koreş'in krallığının üçüncü yılında Belteşassar diye çağrılan Daniel'e bir giz açıklandı. Büyük bir savaşla ilgili olan bu giz gerçekti. Daniel görümde kendisine açıklanan gizi anladı. 2 O sırada ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum. 3 Üç hafta dolana dek ağzıma ne güzel bir yiyecek ya da et koydum, ne şarap içtim, ne de yağ süründüm.
4 Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük Irmak'ın, yani Dicle'nin kıyısındayken, 5 gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufaz altınından kemer kuşanmış bir adam gördüm. 6 Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cilalı tunç gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu.
7 Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler, ama dehşete düşerek gizlenmek için kaçtılar. 8 Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük

9:21 Dan.8:16; Luk.1:19,26 * **9:21** "Hızla uçarak" ya da "Çok yorgun". † **9:24** "Hafta": Bu bölümde bir haftanın yedi yıl anlamına geldiği sanılıyor. **9:27** Dan.11:31; 12:11; Mat.24:15-16; Mar.13:14 ‡ **9:27** "Gelecek önder": İbranice "O". **10:5** Va.1:12-15; 2:18; 19:12

görümü seyrederken gücüm tükendi, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım. 9 Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin bir uykuya daldım.

10 Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle ellerimin üzerine kaldırdı. 11 Bana, "Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!" dedi, "Ayağa kalk ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim." O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım.

12 "Korkma, ey Daniel!" diye devam etti, "Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrın'ın önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim. 13 Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers kralların yanında alıkonulmuştum. 14 Son günlerde halkının başına neler geleceğini sana açıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görüm gelecekle ilgilidir."

15 O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım. 16 Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Ben de ağzımı açıp konuşmaya başladım. Karşımda durana, "Ey efendim, bu görüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum" dedim, 17 "Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğum kesildi."

18 İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni güçlendirdi. 19 "Ey çok sevilen adam, korkma!" dedi, "Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!"

O benimle konuşunca güçlendim. "Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin" dedim.

20 Bunun üzerine, "Sana neden geldiğimi biliyor musun?" dedi, "Çok yakında dönüp Pers önderiyle savaşacağım. Ben gidince Grek önderi gelecek. 21 Ama önce Gerçek Kitap'ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

11

1 "Medli Darius'un krallığının birinci yılında Mikail'i destekleyip korumak için onun yanında durdum."

Güney ve Kuzey Kralları

2 "Şimdi sana gerçeği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceği güçle herkesi Grek ülkesine karşı kışkırtacak. 3 Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecek ve dilediği gibi davranacak. 4 Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağın edilecek, göğün dört rüzgarı gibi dört parçaya bölünecek. Krallık onun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbiri onun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verilecek.

5 "Güney Kralı* güçlenecek. Ancak komutanlarından biri ondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak. 6 Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılan uzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralı'na† eş olarak verecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü de uzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerle onu destekleyen de ele verilecek.

7 "Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak. Kuzey Kralı'nın ordusuna saldırıp kalesini alacak. Onlarla savaşıp yenecek. 8 Onların ilahlarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüş kaplarını alıp Mısır'a götürecek. Kuzey

10:13 Va.12:7 * **11:5** "Güney Kralı": "Mısır Kralı". † **11:6** "Kuzey Kralı": "Suriye Kralı".

Kralı'nı birkaç yıl rahat bırakacak. 9 Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralı'nın
ülkesine saldıracak, ardından kendi ülkesine dönecek. 10 Kuzey Kralı'nın oğulları
savaşa hazırlanarak çok büyük bir ordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak,
önüne geleni alıp götürecek, gelip Güney Kralı'nın kalesine dayanacak.
11 "Güney Kralı öfkeyle çıkıp Kuzey Kralı'na karşı savaşacak. Kuzey Kralı
büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu Güney Kralı'nın eline teslim edilecek.
12 Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gurura kapılacak. On
binlerce insanı öldürecek, ama zaferi uzun sürmeyecek. 13 Çünkü Kuzey Kralı
öncekinden daha büyük bir ordu toplayacak ve birkaç yıl sonra büyük, iyi
donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek.
14 "Bu sırada birçokları Güney Kralı'na karşı çıkacak. Senin halkından bazı zor-
balar da, görüm yerine gelsin diye ayaklanacak, ama yenilgiye uğrayacaklar.
15 Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yığarak tepecikler yapacak ve surlu kenti
ele geçirecek. Güney Kralı'nın güçleri buna karşı duramayacak. En seçme
askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek. 16 Kente saldıran Kuzey
Kralı dilediği gibi davranacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülke'yi‡
yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak. 17 Krallığının bütün
gücünü toplayıp Güney Kralı'nın üzerine yürümeyi amaçlayacak ve Güney
Kralı'yla bir antlaşma yapacak. Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak
ona verecek. Ama tasarısı§ başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak.
18 Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yönelecek, birçoklarını ele geçirecek.
Ne var ki, bir komutan onun saygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının
karşılığını verecek. 19 Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerine
yönelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak.
20 "Yerine geçen kral, krallığının yüceliği için zorla vergi toplayacak birini
gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savaşsız yok edilecek.
21 "Yerine krallıkla onurlandırılmamış değersiz biri geçecek. Halk güvenlik
içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek. 22 Çok güçlü
orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi de yok edilecek. 23 Onunla ant-
laşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek.
24 Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırıp babalarının, ata-
larının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarına yağma ve çapul malı, servetler
dağıtacak. Kalelere saldırmak için düzenler kuracak, ama bu uzun sürmeyecek.
25 "Gücünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla Güney Kralı'na karşı
çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü bir orduyla savaşacak. Ne var
ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak. 26 Sofrasından yiyen-
ler Güney Kralı'nı yıkmaya çalışacaklar; ordusu dağılacak, birçokları vurulup
öldürülecek. 27 Her iki kral da kötülük tasarlayacak. Aynı masada oturup
birbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yarar sağlamayacak. Çünkü
son yine de belirlenen zamanda gelecek. 28 Kuzey Kralı büyük bir servetle
ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini
yaptıktan sonra ülkesine dönecek.
29 "Belirlenen zamanda dönüp yine Güney'e saldıracak. Ancak bu kez sonuç
öncekinden farklı olacak. 30 Ona karşı koymak için Kittim'den gelen gemiler
cesaretini kıracak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak,
kutsal antlaşmayı bırakanları yine kayıracak.
31 "Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlük sunuları kaldırıp
yıkıcı iğrenç şeyi koyacaklar. 32 Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltakla-
narak ayartacak, ama Tanrısı'nı tanıyan halk var gücüyle ona karşı duracak.

‡ **11:16** "Güzel Ülke": "İsrail ülkesi". § **11:17** "Tasarısı" ya da "Kızı". **11:31** Dan.9:27; 12:11; Mat.24:15-16; Mar.13:14

33 “Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler. Ama bir süre bu
kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak edilecek ya da mallarından
edilecekler. 34 Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekler. İçtenlikten uzak
birçok kişi onlardan yana geçecek. 35 Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle
ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler*.
Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek.
36 “Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük,
daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı'na karşı duyulmamış sözler söyleyecek.
Tanrı'nın öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarlanan,
yerine gelecektir. 37 Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınların
bağlandığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görecek. 38 Bu
ilahların yerine, kaleler ilahını yüceltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın,
gümüş, değerli taşlar, pahalı armağanlar sunup onu onurlandıracak. 39 Bu
yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldıracak; onu kabul edenleri
alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi
ödül olarak onlar arasında bölüştürecek.
40 “Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralı'yla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı
savaş arabalarıyla, atlılarla, birçok gemilerle saldıracak. Her şeyi süpürüp
götüren sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek. 41 Güzel Ülke'ye† de girecek,
birçok ülke yenilgiye uğrayacak. Ancak Edom, Moav ve Ammon önderleri onun
elinden kurtulacak. 42 Öbür ülkelere de saldıracak. Mısır bile elinden kurtul-
mayacak. 43 Altın ve gümüş hazinelerine, Mısır'ın bütün değerli eşyalarına el
koyacak. Luvlular'la Kûşlular onun ardınca yürüyecekler. 44 Ne var ki, doğudan
ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoklarını yıkıp yok etmek için
büyük öfkeyle yola çıkacak. 45 Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını
kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak.”

12

Zamanın Sonu

1 “O zaman senin halkını koruyan büyük önder Mikail görünecek. Ulusun
oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın
–adı kitapta yazılı olanlar– kurtulacak. 2 Yeryüzü toprağında uyuyanların
birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe
gönderilecek. 3 Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler
yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar. 4 Ama sen, ey Daniel, son gelinceye
dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileri artsın diye birçokları oraya
buraya gidecek.”
5 Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran
başka iki varlık gördüm. 6 İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten
giysili adama, “Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?”
diye sordu.
7 Irmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın sağ ve sol elini göğe
kaldırarak sonsuza dek Diri Olan'ın adıyla ant içip, “Üç buçuk yıl* alacak”
dediğini duydum, “Kutsal halkın gücü tümüyle kırılınca, bütün bu olaylar son
bulacak.”

---

* **11:35** “Öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler” ya da “Öyle ki, son gelinceye dek Tanrı'nın halkı arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsin”. **11:36** 2Se.2:4 **11:36** Va.13:5-6 † **11:41** “Güzel Ülke”: “İsrail ülkesi”. **12:1** Va.12:7 **12:1** Mat.24:21; Mar.13:19; Va.7:14 **12:2** Mat.25:46; Yu.5:29 **12:4** Va.22:10 **12:7** Va.10:5 **12:7** Dan.7:25; Va.12:14; 13:5
* **12:7** “Üç buçuk yıl”: İbranice “Bir vakit, vakitler ve yarım vakit”.

8 Adamın söylediklerini duydumsa da anlamadım. Bunun için, “Ey efendim,
bunların sonu ne olacak?” diye sordum.
9 Şöyle yanıtladı: “Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp
mühürlenecek. 10 Birçokları kendilerini arıtıp temizlenecek, lekesiz duruma
gelecek, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecek. Kötülerin hiçbiri anlamaya-
cak, bilgeler anlayacak.
11 “Günlük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin konduğu zamandan
başlayarak 1 290 gün geçecek. 12 Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu!
13 “Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına
kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın.”

12:10 Va.22:11 **12:11** Dan.9:27; 11:31; Mat.24:15-16; Mar.13:14

HOŞEA

GİRİŞ

Efrayim diye bilinen İsrail'in kuzey krallığının başkenti Samiriye İ.Ö. 722 yılında Asurlular tarafından ele geçirildi. Peygamber Hoşea bu olaydan önceki sıkıntılı günlerde ortaya çıktı. Özellikle putperestlik ve Tanrı'ya sadakatsizlik konusuna değindi. İsrail halkının Tanrı'ya sırt çevirip başka ilahlara yönelmesi zinayla özdeşleştiriliyor. Nitekim Hoşea Tanrı'yla İsrail halkı arasındaki ilişkileri sergilemek için Tanrı tarafından zina eden bir kadınla evlenmeye yönlendiriliyor. Karısı Gomer kendisine sadakatsizlik ettiği gibi Tanrı'nın halkı da Rab'be sadakatsizlik ediyor. Bu yüzden Tanrı İsrail'i cezalandıracak. Ama sonunda Tanrı'nın sürekli sevgisi halkını yeniden kazanacak, onlarla ilişkisini düzeltecektir. Bu sevgi 11:8 ayetinde şöyle açıklanır: "Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim? Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail? ... Yüreğim değişti içimde, alevlendi acıma duygularım."

Ana Hatlar:
1:1-3:5 Hoşea'nın evliliği ve ailesi
4:1-13:16 İsrailliler'e karşı bildiriler
14:1-9 Tövbe ve vaat bildirisi

1 Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın Yahuda'da ve Yehoaş oğlu
Yarovam'ın İsrail'de krallık ettiği dönemde RAB'bin Beeri oğlu Hoşea'ya
bildirdiği sözler.

Hoşea'nın Karısı ve Çocukları

2 RAB Hoşea aracılığıyla konuşmaya başladığında ona şöyle dedi: "Git, kötü
bir kadınla evlen, ondan zina çocukların olsun. Çünkü ülke halkı benden
ayrılarak adice zina ediyor."
3 Böylece Hoşea gidip Divlayim'in kızı Gomer'le evlendi. Kadın hamile kalıp
kendisine bir oğul doğurdu. 4 RAB Hoşea'ya, "Çocuğun adını Yizreel* koy"
dedi, "Çünkü çok geçmeden Yizreel'de dökülen kanın öcünü Yehu soyundan
alacağım. İsrail krallığının sonunu getireceğim. 5 Ve o gün Yizreel Vadisi'nde
İsrail'in yayını kıracağım."
6 Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea'ya, "Adını
Lo-Ruhama† koy" dedi, "Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları
bağışlamayacağım. 7 Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kur-
taracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi
aracılığımla."
8 Gomer Lo-Ruhama'yı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.
9 RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-Ammi‡ koy" dedi, "Çünkü siz benim halkım
değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim.
10 "Yine de İsrailliler'in sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez ola-
cak. Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, 'Yaşayan Tanrı'nın
çocuklarısınız' denecek. 11 Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek.

1:1 2Kr.15:1-7; 2Ta.26:1-23 **1:1** 2Kr.15:32-38; 2Ta.27:1-8 **1:1** 2Kr.16:1-20; 2Ta.28:1-27 **1:1** 2Kr.18:1-20:21; 2Ta.29:1-32:33 **1:1** 2Kr.14:23-29 **1:4** 2Kr.10:11 * **1:4** "Yizreel": "Tanrı ekecek" ya da "Tanrı dağıtacak" anlamına gelir. † **1:6** "Lo-Ruhama": "Merhamete ermeyecek" anlamına gelir. ‡ **1:9** "Lo-Ammi": "Halkım değil" anlamına gelir. **1:10** Rom.9:26

Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük
bir gün olacak.

2

1 “Kardeşlerinizi ‘Halkım’, kızkardeşlerinizi ‘Merhamete ermişler’ diye
çağırın.”

Sadakatsiz İsrail

2 “Azarlayın annenizi, azarlayın,
Çünkü o benim karım değil artık,
Ben de onun kocası değilim.
Yüzünden akan fahişeliği,
Koynundan zinaları atsın.
3 Yoksa onu çırılçıplak soyacak,
Anneden doğma edeceğim,
Çöle, çorak toprağa çevirecek,
Susuzluktan öldüreceğim.
4 Acımayacağım çocuklarına,
Çünkü onlar zina çocuklarıdır.
5 Anneleri zina etti,
Onlara gebe kaldı, rezillik etti.
‘Oynaşlarımın ardından gideceğim’ dedi,
‘Ekmeğimi, suyumu, yapağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içkimi onlar
veriyor.’
6 İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim,
Yolunu bulamasın diye
Önüne duvar öreceğim.
7 Oynaşlarının ardına düşecek,
Ama onlara erişemeyecek,
Onları arayacak,
Ama bulamayacak.
O zaman, ‘İlk kocama döneyim’ diyecek,
‘Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!’
8 Ama kendisine tahıl, yeni şarap, zeytinyağı verenin,
Baal için harcadığı altınla gümüşü bol bol sağlayanın
Ben olduğumu bilmedi.
9 Bu yüzden zamanında tahılımı,
Mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım;
Çıplak bedenini örten yapağımı, ketenimi çekip alacağım.
10 Evet, oynaşlarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım,
Kimse elimden kurtaramayacak onu.
11 Bütün sevincine, bayramlarına,
Yeni Ay törenlerine, Şabat günlerine,
Dinsel bayramlarının tümüne son vereceğim.
12 Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını,
Hani, ‘Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir’ dediği;
Çalılığa çevireceğim onları,
Yem olacaklar yabanıl hayvanlara.
13 Cezalandıracağım onu,
Baallar'a buhur yaktığı günler için;
Halkalarla, takılarla süslenmiş,

Oynaşlarının ardınca gitmiş,
Beni unutmuştu”
Diyor RAB.

14 “İşte bu yüzden onu ikna edip çöle götürecek,
Onunla dostça konuşacağım.
15 Kendisine orada bağlar vereceğim,
Akor* Vadisi'ni ona umut kapısı yapacağım.
Gençlik günlerinde olduğu gibi,
Mısır'dan çıktığı günlerde olduğu gibi,
Ezgiler söyleyecek.
16 Ve o gün gelecek” diyor RAB,
“Bana, ‘Kocam’ diyeceksin;
Artık, ‘Efendim†’ demeyeceksin.
17 Ağzından Baallar'ın adını sileceğim,
Adları bir daha anılmayacak.
18 Kırdaki hayvanlarla, gökteki kuşlarla,
Toprakta yaşayan canlılarla,
Halkım için o gün antlaşma yapacağım;
Ülkeden yayı, kılıcı, savaşı kaldıracağım,
Güvenlik içinde yatıracağım onları.
19 Seni sonsuza dek kendime eş alacağım,
Doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelinde
Seninle evleneceğim.
20 Sadakatle seninle evleneceğim,
RAB'bi tanıyacaksın.

21 “Ve o gün yanıt vereceğim” diyor RAB,
“Göklere yanıt vereceğim;
Onlar da yere yanıt verecek;
22 Yerse, tahıla, yeni şaraba,
Zeytinyağına yanıt verecek,
Onlar da Yizreel'e yanıt verecekler.
23 Onu ülkede kendim için ekeceğim,
Merhamete ermemiş olana acıyacağım,
Halkım olmayana, ‘Halkımsın’ diyeceğim;
Onlar da bana, ‘Tanrım’ diyecekler.”

3

Hoşea ve Vefasız Kadın

1 RAB bana şöyle dedi: “İsrailliler'in başka ilahlara yönelmelerine, üzüm pestillerine* gönül vermelerine karşın, RAB onları nasıl seviyorsa, sen de git, o kadını sev, başkasınca sevilmiş, zina etmiş olsa bile.”

2 Böylece onu on beş şekel† gümüş, bir homer bir letek arpa‡ karşılığında satın aldım kendime. 3 Ona, “Uzun süre benimle yaşayacaksın” dedim, “Zina etmeyecek, başka bir erkekle dostluk kurmayacaksın. Ben de sana öyle

2:15 Yşu.7:24-26 * **2:15** “Akor”: “Sıkıntı” anlamına gelir. † **2:16** “Efendim”: İbranice “Baalım”. Burada bir söz sanatı var. Baal hem bir ilahın adı hem de “Koca”, “Efendi” anlamlarına gelir. **2:23** Rom.9:25; 1Pe.2:10 * **3:1** Üzüm pestilleri putlara sunulurdu. † **3:2** “On beş şekel”: Yaklaşık 170 gr. ‡ **3:2** “Bir homer bir letek arpa”: Yaklaşık 220 kg.

davranacağım.” 4 Çünkü İsrailliler uzun süre kral, önder, kurban, dikili taş,
efod, aile putu olmadan yaşayacak. 5 Sonra dönüp Tanrıları RAB'bi, kral-
ları Davut'u arayacaklar. Son günlerde korkarak RAB'be ve O'nun iyiliğine
yönelecekler.

4

Rab İsrail'i Azarlıyor

1 Ey İsrailliler, dinleyin RAB'bin sözünü,
Çünkü RAB'bin davası var bu ülkede yaşayanlarla;
“Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı bilgisi.
2 Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık,
Zina almış her şeyin yerini.
Zorbalık ediyorlar,
Kan üstüne kan döküyorlar.
3 Bu yüzden ülke yas tutuyor,
Tükeniyor orada yaşayan herkes,
Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlar
Denizdeki balıklar...

4 “Ancak kimse kimseyle çekişmesin,
Kimse kimseyi suçlamasın,
Çünkü halkın kâhinle çekişenlere benziyor.
5 Sen gündüz tökezleyeceksin,
Peygamber de gece seninle birlikte,
Yok edeceğim anneni.

6 “Yok oldu halkım bilgisizlikten,
Sen bilgiyi reddettiğin için,
Ben de seni reddedeceğim,
Bana kâhinlik etmeyesin diye.
Sen Tanrın'ın yasasını unuttuğun için,
Ben de senin çocuklarını unutacağım.
7 Kâhinler çoğaldıkça
Daha çok günah işlediler bana karşı,
Onların onurunu utanca çevireceğim*.
8 Halkımın günahlarıyla† besleniyorlar,
Onların suç işlemesini istiyorlar.
9 Halkın başına gelenler kâhinlerin başına da gelecek,
Tuttukları yol yüzünden cezalandıracağım onları,
Yaptıklarının karşılığını vereceğim.
10 Yiyecekler, ama doymayacaklar,
Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar.
Çünkü RAB'bi dinlemekten vazgeçtiler.

11 “Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır.
12 Halkım tahta puta danışıyor,
Değneğinden yanıt alıyor.
Çünkü zina ruhu onları saptırdı,

* **4:7** Masoretik metin “Onların onurunu utanca çevireceğim”, Süryanice ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Onurumu utanca çevirecekler”. † **4:8** “Günahlarıyla”: İbranice sözcük hem “Günah” hem de “Günah sunusu” anlamına gelir (bkz. Lev.6:25-30).

Kendi Tanrıları'ndan ayrılarak zina ettiler.
13 Dağ başlarında kurban kesiyor,
Tepelerde meşe, aselbent, yabanıl fıstık ağaçları altında buhur yakıyorlar,
Gölgeleri güzel olduğu için.
Bu yüzden kızlarınız fahişelik ediyor,
Gelinleriniz zina.
14 Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı,
Zina ettiklerinde gelinlerinizi cezalandırmayacağım.
Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynaşıyor,
Putların tapınağında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar.
Anlayışsız halk mahvolacak.

15 "Ey İsrail, sen zina etsen de,
Yahuda suç işlemese bari.

"Gilgal'a gitmeyin,
Beytaven'e‡ çıkmayın.
'Yaşayan RAB'bin hakkı için' diye ant içmeyin.
16 Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti,
Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi?
17 Efrayim putlarına sarıldı,
Bırak onu!
18 İçkileri tükendi,
Hâlâ zina ediyorlar;
Önderleri rezilliğe gönül verdi.
19 Rüzgar onları kanatlarına sardı,
Kurbanları yüzünden utanacaklar.

5

1 "Ey kâhinler, işitin bunu!
Ey İsrailliler, dikkatle dinleyin!
Kulak verin, ey saraydakiler!
Bu yargı size uygulanacak.
Çünkü siz Mispa'da bir tuzak,
Tavor Dağı'na serilmiş bir ağ oldunuz.
2 Başkaldıranlar azıttıkça azıttı,
Ama ben hepsini yola getireceğim.
3 Efrayim'i tanırım,
İsrail'de de benim için gizli bir şey yok.
Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim,
Kirlenmiş İsrail.
4 Yaptıkları işler Tanrıları'na dönmeye izin vermiyor,
Çünkü zina ruhu var içlerinde,
RAB'bi tanımıyorlar.
5 İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor;
Suç içinde tökezliyor İsrail'le Efrayim,
Yahuda da birlikte.
6 Davarlarıyla, sığırlarıyla RAB'bi aramaya gidecekler,
Ama bulamayacaklar.

‡ **4:15** Gilgal ve Beytaven (Beytel) Tanrı'nın benimsemediği tapınma merkezleriydi.

Çünkü RAB onlardan uzaklaştı.
7 RAB'be ihanet ettiler,
Evlilik dışı çocuk yaptılar;
Şimdi yiyip bitirecek Yeni Ay törenleri,
Hem onları hem de tarlalarını.

8 “Giva'da boru, Rama'da borazan çalın,
Beytaven'de savaş çağrısı yapın;
Düşman peşinizde, ey Benyaminliler!
9 Azar günü Efrayim yıkıma uğrayacak,
Kararımı bildiriyorum İsrail oymaklarına.
10 Yahuda önderleri sınır taşlarının yerini değiştirenlere benziyor,
Gazabımı su gibi dökeceğim üzerlerine.
11 Baskı gördü Efrayim,
Ezildi yargı önünde,
Çünkü bile bile boş şeylerin ardına düştü.
12 Ben Efrayimliler'e karşı güve,
Yahuda halkına karşı küf gibi olacağım.

13 “Efrayim hastalığını,
Yahuda yarasını görünce,
Efrayim Asur'a gitti,
Büyük kraldan yardım istedi.
Ama o size şifa veremez,
Yaranızı iyileştiremez.
14 Çünkü ben Efrayim'e bir aslan,
Yahuda halkına genç bir aslan gibi saldıracağım.
Ben parçalayacağım onları,
Alıp götüreceğim, kurtaran çıkmayacak.
15 Sonra gidip yerime döneceğim,
Onlar suçlarını kabul edinceye,
Yüzümü arayıncaya dek orada kalacağım.
Sıkıntıya düşünce gayretle beni arayacaklar.”

6

İsrail Tövbe Etmiyor

1 “Gelin, RAB'be dönelim.
Bizi O parçaladı,
O iyileştirecek.
Bizi O yaraladı,
Yaramızı O saracak.
2 İki gün sonra bizi diriltecek,
Üçüncü gün ayağa kaldıracak,
Huzurunda yaşayalım diye.
3 RAB'bi tanıyalım,
RAB'bi tanımaya gayret edelim.
O tan gibi şaşmadan doğacak,
Yağmur gibi, toprağı sulayan
Son yağmur gibi bize gelecektir.”

4 Tanrı şöyle diyor:
“Ey Efrayim, ne yapayım sana?

Ey Yahuda, sana ne yapayım?
Sevginiz sabah sisine benziyor,
Erkenden uçup giden çiy gibi.
5 Bu yüzden sizi peygamberler aracılığıyla lime lime doğradım,
Ağzımdan çıkan sözlerle öldürdüm;
Yargılarım şimşek gibi ışıldıyor.
6 Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım,
Yakmalık sunulardan çok beni tanımanızı isterim.
7 Oysa onlar Adam Kenti'nde*
Antlaşmaya uymadılar,
Orada bana ihanet ettiler.
8 Gilat kötülük yapanların kentidir,
Kan izleriyle doludur.
9 Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa,
Kâhinler takımı da öyle;
Şekem yolunda adam öldürüyor,
Rezillik yapıyorlar.
10 İsrail halkında korkunç bir şey gördüm.
Efrayim zinaya kapılmış,
Kirlenmiş İsrail.

11 “Ey Yahuda, senin için de bir hasat günü saptandı.

“Ne zaman halkımın durumunu düzeltmek,

7

1 “İsrail'e şifa vermek istesem,
Efrayim'in suçları,
Samiriye'nin kötülükleri ortaya çıkıyor.
Çünkü hile yapıyorlar,
Evlere hırsız giriyor,
Dışarda haydut çeteleri soygun yapıyor.
2 Ne var ki, düşünmüyorlar,
Kötülüklerini unutmadığımı.
Günahları kuşatıyor onları,
Gözümün önündeler.

3 “Kralı kötülükleriyle,
Önderleri yalanlarıyla sevindiriyorlar.
4 Hepsi zinaya düşkün,
Yoğrulan hamur ekşiyinceye dek
Fırıncının ateşini karıştırmaya gerek duymadığı fırın gibi kızgınlar.
5 Kralımızın şenlik gününde,
Önderler şarabın ateşinden hastalandılar,
Kral da alaycılarla elele verdi.
6 Fırın gibidir yürekleri,
Dolap çevirerek ona yaklaşırlar.
İçin için yanar öfkeleri
Gece boyunca.

6:6 Mat.9:13; 12:7 * **6:7** “Adam Kenti'nde”: “Adem gibi”, “Adam gibi” ya da “Adam Kenti gibi” anlamlarına da gelebilir.

Alevli ateş gibi parlar
Sabah olunca.
7 Hepsi fırın gibi kızgındır,
Yutar yöneticilerini.
Bütün kralları düştü,
Kimse yardıma çağırmıyor beni.

8 “Efrayim öteki halklarla karışıyor,
Çevrilmemiş pideye döndü.
9 Gücünü yabancılar yedi,
Farkında değil;
Saçlarına ak düştü,
Farkında değil.
10 İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor;
Bütün bunlara karşın
Yine de dönmüyorlar bana, Tanrıları RAB'be,
Aramıyorlar beni.

11 “Efrayim bön, akılsız bir güvercin gibi,
Ya Mısır'ı yardıma çağırıyor,
Ya Asur'a gidiyor.
12 Gittiklerinde ağımı üzerlerine atacak,
Gökte uçan kuşlar gibi onları yere indireceğim.
Topluluklarına bildirildiği gibi,
Onları yola getireceğim.
13 Vay onların haline,
Çünkü benden uzaklaştılar!
Felaket gelecek başlarına,
Çünkü başkaldırdılar bana!
Ben onları kurtarmak istiyorum,
Onlarsa iftira ediyor bana.
14 Yürekten yakarmıyorlar,
Uluyorlar yataklarının üzerinde.
Tahıl ve yeni şarap için kendilerini yaralıyor*,
Bana sırt çeviriyorlar.
15 Ben onları eğittim, bileklerine güç verdim,
Onlarsa bana düzen kuruyor.
16 Dönüyorlar,
Ama Yüce Olan'a değil;
Kusurlu yay gibiler.
Arsız dilleri yüzünden
Önderleri kılıçtan geçirilecek.
Mısır'da gülünç duruma düşecekler bu yüzden.”

8

Tanrı Putperestleri Cezalandırıyor

1 “Boru çalmaya hazırlan!
Düşman kartal gibi dolaşıyor evimin üzerinde;
Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı,
Yasama karşı çıktılar.

* **7:14** “Kendilerini yaralıyor” ya da “Toplanıyor”.

2 ‘Ey Tanrımız,
Biz İsrailliler seni tanıyoruz!’
Diye bana yakarıyorlar.
3 İyi olanı reddettiler,
Düşman kovalayacak onları.
4 Krallar atadılar bana sormadan,
Önderler seçtiler benden habersiz.
Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına yol açan putlar yaptılar.
5 Ey Samiriye, atın buzağı putunuzu,
Öfkem alevleniyor size karşı!
Hiç mi temiz olamayacaksınız?
6 Çünkü bu İsrail'in işidir.
O buzağıyı bir usta yaptı,
Tanrı değildir o.
Samiriye'nin buzağı putu parçalanacak.
7 Çünkü rüzgar eken kasırga biçer.
Baş vermeyen buğday un vermez.
Verse bile yabancılar yutacak onu.

8 “Yutuldu İsrail,
Şimdi uluslar arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi.
9 Tek başına dolaşan yaban eşeği gibi Asur'a gittiler,
Efrayim ücretli oynaşlar tuttu.
10 Uluslar arasında oynaşlar tutsalar da,
Şimdi onları bir araya toplayacağım.
Çünkü azalmaya başladılar güçlü kralın baskısı altında.

11 “Efrayim günah sunusu sunmak için çok sunak yaptı,
Bunlar günah işlemelerine neden oldu.
12 Yasamdaki pek çok şeyi onlar için yazdım,
Ne var ki garipsediler bunları.
13 Bana sundukları kurbanlara gelince,
Kurban kesiyor, eti kendileri yiyorlar;
Oysa RAB bunu yapanlardan hoşlanmaz.
Şimdi anımsayacak suçlarını,
Günahları için onları cezalandıracak;
Geri dönecekler Mısır'a.
14 Çünkü İsrail Yaratıcısı'nı unuttu,
Saraylar yaptı;
Yahuda'ysa birçok kenti surlarla çevirdi,
Ama ateş göndereceğim kentlerinin üstüne,
Yiyip bitirsin kalelerini.”

9

İsrail Cezalandırılıyor

1 Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme, coşma!
Çünkü kendi Tanrın'a vefasızlık ederek zina ettin,
Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin.
2 Ama harman yeri, şarap teknesi halkı doyurmayacak,
Yeni şarap umutları boşa çıkacak.

8:13 Yer.14:10

3 RAB'bin diyarında kalmayacaklar,
Mısır'a dönecek Efrayim,
Asur'da kirli sayılan şeyleri yiyecekler.
4 RAB'be şarap sunuları dökmeyecekler,
O'nu hoşnut etmeyecek kurbanları.
Kurbanları yas yemeğine dönecek,
Kirli sayılacak onları yiyenlerin hepsi.
Yalnız kendi karınlarını doyuracak yiyecekleri,
RAB'bin Tapınağı'na girmeyecek.

5 Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda,
RAB'bin bayram gününde?
6 Yıkımdan kaçsalar bile,
Mısır bir araya toplayacak onları,
Mof* gömecek.
Değerli gümüş eşyalarını yabanıl otlar saracak,
Diken bitecek çadırlarında.
7 Onların ceza günleri geldi,
Hesap günleri çattı.
Bunu bilsin İsrail!
Suçunuzun çokluğundan,
Düşmanlığınızın büyüklüğü yüzünden,
Peygamber aptal, ruhsal insan deli sayıldı.
8 Peygamber Tanrım'ın yanısıra Efrayim'e gözcülük eder,
Ama tuzak kurulmuş bütün yollarına,
Düşmanlık var Tanrı'nın Tapınağı'nda.
9 Alabildiğine yozlaştılar,
Giva'da olduğu gibi.
Tanrı suçlarını anımsayacak,
Günahlarının cezasını verecek.

10 "İsrail çölde
Bir salkım üzüm gibi geldi bana,
Atalarıysa incir ağacının ilk ürünü gibi.
Ama Baal-Peor'a geldiklerinde
Utanç dolu puta adadılar kendilerini,
Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular.
11 Efrayim'in görkemi bir kuş gibi uçup gidecek,
Ne doğum ne gebelik olacak, kimse gebe kalmayacak.
12 Çocuklarını büyütseler bile,
Çocuklarından edeceğim onları,
Kimse kalmayıncaya dek;
Evet, vay başlarına,
Onları terk ettiğimde!
13 Efrayim'i, Sur Kenti gibi,
Güzel bir yere kurulmuş gördüm.
Ama Efrayim çocuklarını celladın önüne götürecek."

14 Ya RAB, ver onlara ne vereceksen!
Düşük yapan rahimler, sütsüz memeler ver.

---

* **9:6** "Mof": Memfis diye de bilinir. **9:7** Luk.21:22 **9:9** Hâk.19:1-30 **9:10** Say.25:1-5

15 “Gilgal'daki kötülükleri yüzünden,
Nefret ettim orada onlardan.
İşledikleri günahlardan ötürü,
Onları evimden kovacağım.
Artık sevmeyeceğim onları,
Bütün önderleri asidir.
16 Vuruldu Efrayim,
Kökleri kurudu,
Meyve vermeyecekler artık.
Çocuk doğursalar bile,
Rahimlerinin değerli meyvelerini öldüreceğim.”

17 Reddedecek Tanrım onları,
Çünkü O'nu dinlemediler,
Uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

10

1 İsrail serpilen bir asmaya benzer,
Meyvesini veriyor.
Meyvesi arttıkça,
Sunakları da arttı.
Ülkesi zenginleştikçe,
Onu güzel dikili taşlarla donattı.
2 İçleri yalan doldu,
Şimdi suçlarının cezasını taşımalılar.
RAB sunaklarını yıkacak,
Dikili taşlarını yok edecek.

3 O zaman, “Kralsız kaldık” diyecekler,
“Çünkü RAB'den korkmadık.
Kralımız olsa bile,
Ne yapabilirdi bize?”
4 Antlaşma yaparken,
Boş sözler veriyor, yalan yere ant içiyorlar,
Bu yüzden davalar, sürülmüş tarladaki zehirli ot gibi boy veriyor.
5 Samiriye'de yaşayanlar
Beytaven'deki inek putu yüzünden korkuya kapılacak.
Halkı onun ardından yas tutacak,
Onun görkemiyle coşan putperest kâhinler
Oradan sürgün edildiği için dövünecek.
6 Put armağan olarak büyük krala, Asur'a götürülecek.
Efrayim rezil olacak,
İsrail aldığı öğütten utanacak.
7 Samiriye, Kralı'yla birlikte
Su üstündeki çubuk gibi akıp gidecek.
8 İsrail'in günahı olan Aven'deki* puta tapılan yerler yok olacak,
Sunaklarını dikenler, devedikenleri saracak.
O zaman dağlara, “Bizi örtün!”,
Tepelere, “Üzerimize düşün!” diyecekler.

10:8 Luk.23:30; Va.6:16 * **10:8** “Aven”: “Kötülük” anlamına gelir (bkz. 4:15).

9 “Ey İsrail, Giva'da geçirdiğin günlerden beri
Günah işledin.
Orada direndiniz bana.
Kötülere karşı açılan savaş
Giva'da size erişemez mi?
10 İstediğim zaman onları cezalandıracağım,
Çifte günahlarına bağlandıkları zaman,
Uluslar toplanacak onlara karşı.
11 Efrayim eğitilmiş ineğe benzer,
Buğday dövmeyi sever.
Ama ben boyunduruk takacağım onun güzel boynuna.
Koşum vuracağım Efrayim'in sırtına,
Yahuda çift sürecek,
Yakup tırmık çekecek.
12 Doğruluk ekin kendiniz için,
Sevgi meyveleri biçin.
Nadasa bıraktığınız toprağı işleyin;
Çünkü RAB'be yönelme zamanıdır,
Gelip üzerinize doğruluk yağdırıncaya dek.
13 Ama siz kötülük ektiniz,
Fesat biçtiniz,
Yalanın meyvesini yediniz.
Çünkü kendi yolunuza,
Yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz.
14 Bu yüzden halkınızın arasında savaş uğultusu çıkacak,
Yıkılacak bütün surlarınız,
Şalman'ın savaşta Beytarvel'i yıktığı gibi.
Anneler çocuklarıyla birlikte yere çalınıp parçalandı.
15 Ey Beytel, sana da aynısı yapılacak,
Kötülüğünün büyüklüğü yüzünden.
Tan ağarırken İsrail Kralı büsbütün yok olacak.

11

Tanrı'nın İsrail'e Sevgisi

1 “Çocukluğunda sevdim İsrail'i,
Oğlumu Mısır'dan çağırdım.
2 Peygamberler İsrail'i çağırdıkça,
İsrail uzaklaştı onlardan.
Kurban kestiler Baallar'a*,
Buhur yaktılar putlara.
3 Efrayim'e yürümeyi ben öğrettim,
Kollarıma aldım onları.
Ama kendilerine şifa verenin ben olduğumu anlamadılar.
4 Onları insancıl iplerle,
Sevgi bağlarıyla kendime çektim;
Boyunduruklarını kaldıran biri gibi oldum,
Eğilip yiyeceklerini verdim.

5 “Mısır'a dönmeyecekler,
Asur kral olacak başlarına,

10:9 Hâk.19:1-30 **10:12** Yer.4:3 **11:1** Çık.4:22; Mat.2:15

Çünkü bana dönmek istemediler.
6 Fırıl fırıl kılıç dönecek kentlerinde,
Kapı sürgülerini yok edecek,
Tüketecek onları düzenleri yüzünden.
7 Halkım benden uzaklaşmaya kararlı.
Beni, Yüce Olan'ı çağırsalar bile,
Asla yüceltmeyeceğim onları.

8 “Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim?
Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail?
Adma'ya yaptığımı nasıl sana yaparım?
Seni nasıl Sevoyim'e çeviririm?
Yüreğim değişti içimde,
Alevlendi acıma duygularım.
9 Kızgın öfkemi başınıza yağdırmayacağım,
Efrayim'i yeniden yok etmeyeceğim.
Çünkü ben insan değil, Tanrı'yım,
Kutsal Olan'ım aranızda,
Artık öfkeyle üzerinize varmayacağım.
10 Aslan gibi kükreyen
RAB'bin ardınca yürüyecekler;
O kükreyince titreyerek gelecek çocukları batıdan.
11 Mısır'dan kuşlar gibi,
Asur'dan güvercinler gibi
Titreyerek gelecekler.
Evlerine oturtacağım onları”
Diyor RAB.

İsrail'in Günahı
12 Efrayim yalanla,
İsrail halkı hileyle çevremi sardı.
Yahuda'ysa hâlâ dizginsiz,
Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a karşı.

12

1 Efrayim rüzgarı güdüyor,
Doğu rüzgarının ardına düşüyor bütün gün;
Yalanı, zorbalığı artıyor.
Asur'la antlaşma yapıyor,
Mısır'a zeytinyağı gönderiyor.
2 RAB'bin davası var Yahuda'yla,
Yakup soyunu izlediği yola göre cezalandıracak,
Yaptıklarının karşılığını verecek.
3 Yakup ana rahminde kardeşinin topuğunu tuttu,
Büyüyünce Tanrı'yla güreşti.
4-5 Melekle güreşip yendi,
Ağladı, kutsanmak istedi.
Tanrı'yı Beytel'de buldu,
RAB, Her Şeye Egemen Tanrı bizimle orada konuştu,
O RAB diye anılır.

11:8 Yas.29:23 **12:3** Yar.25:26 **12:3** Yar.32:24-26 **12:4-5** Yar.28:10-22

6 Bu yüzden Tanrın'a dön sen,
Sevgiye, adalete sarıl,
Sürekli Tanrın'ı bekle.
7 Efrayim tüccardır,
Hileli terazi kullanır,
Aldatmayı sever.
8 "Çok zengin oldum" diye böbürlenir,
"Varlığa kavuştum,
Çok emek çektim,
Günah denecek bir suç bulamayacaklar bende."

9 "Ama seni Mısır'dan çıkaran
Tanrın RAB benim.
Bayram günlerindeki gibi,
Seni yine çadırlarda oturtacağım.
10 Peygamberlere de söyledim,
Çok görümler sağladım,
Onlar aracılığıyla örnekler verdim."

11 Kötülük mü var Gilat'ta?
Gerçekten değersiz bir halk!
Gilgal'da sığır üstüne sığır kurban ediyorlar,
Sunakları sürülmüş tarladaki taş yığınlarını andırıyor.
12 Yakup Aram'a kaçtı,
İsrail bir karı için kul oldu,
Koyun güttü.
13 RAB İsrail'i bir peygamber aracılığıyla Mısır'dan çıkardı,
Yine bir peygamber korudu onları.
14 Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı öfkelendirdi.
Rab döktükleri kanın hesabını soracak,
Aşağılamalarının karşılığını verecek.

13

Rab İsrail'e Öfkeleniyor

1 Efrayim konuştuğunda herkes titrerdi,
Yücelmişti İsrail'de.
Ama Baal'a* taparak suç işleyince öldü.
2 Şimdi günah üstüne günah işliyorlar,
Gümüşlerinden dökme putlar,
Akıllıca tasarlanmış putlar yapıyorlar,
Hepsi de usta işi.
Bu insanlar hakkında,
"İnsan kurban edenler
Buzağıları öpüyor!" diye konuşuluyor.
3 Bu yüzden sabah sisine,
Erken uçup giden çiye,
Harman yerinden savrulan saman çöpüne,
Bacadan tüten dumana dönecekler.

4 "Ama seni Mısır'dan çıkaran
Tanrın RAB benim,

12:9 Lev.23:42-43 **12:12** Yar.29:1-20 **12:13** Çık.12:50-51

Benden başka tanrı tanımayacaksın,
Çünkü başka kurtarıcı yoktur.
5 Ben sana çölde,
Kurak topraklarda göz kulak oldum.
6 Otlaklara sahip olunca doydular,
Doyunca gurura kapıldılar;
Bu yüzden unuttular beni.
7 Ben de onlara karşı bir aslan gibi olacağım,
Bir pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım.
8 Yavrularından edilmiş dişi ayı gibi
Karşılarına çıkacak,
Yüreklerinin zarını yırtacağım,
Dişi aslan gibi onları oracıkta yiyip bitireceğim,
Yabanıl bir hayvan parçalayacak onları.

9 "Ey İsrail, bana, yardımcına karşı çıkman
Yıkıma uğratıyor seni.
10 Nerede seni bütün kentlerinde
Kurtaracak kralın?
Yöneticilerin nerede?
Hani, onlar için:
'Bana bir kral ve önderler ver!' demiştin.
11 Öfkelendiğimde bir kral verdim sana,
Gazaba gelince alıp götürdüm onu.
12 Efrayim'in suçu birikmiş,
Günahı kayda geçmiş.
13 Doğum sancıları çeken kadının akılsız oğludur o,
Çünkü zamanı geldiğinde,
Açık rahimden çıkmıyor.

14 "Onları fidyeyle kurtaracağım
Ölüler diyarının elinden,
Ölümden fidyeyle kurtaracağım.
Felaketin nerede, ey ölüm?
Yıkıcılığın nerede, ey ölüler diyarı?
Hiç pişmanlık duymayacağım.

15 "Kardeşleri arasında serpilip gelişse de,
Doğu rüzgarı, çölden esen RAB'bin soluğu üzerine gelecek,
Onun kaynağı kuruyacak,
Pınarı kesilecek,
Değerli eşyalarının hazinesi yağmalanacak.
16 Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek,
Çünkü Tanrısı'na başkaldırdı.
Kılıçla yıkılacaklar,
Yere çalınıp parçalanacak yavruları,
Gebe kadınlarının karnı yarılacak."

14

Hoşea'nın İsrail'e Yalvarışı

13:5 Yas.8:11-17 **13:10** 1Sa.8:5-6 **13:11** 1Sa.10:17-24 **13:11** 1Sa.15:26 **13:14** 1Ko.15:55

1 Tanrın RAB'be dön, ey İsrail,
Çünkü suçlarından ötürü tökezledin.
2 Dualarla gidin, RAB'be dönün,
O'na, “Bağışla bütün suçlarımızı” deyin,
“Lütfet, kabul et bizi,
Öyle ki, dudaklarımızın kurbanını* sunalım.
3 Asur kurtaramaz bizi,
Savaş atlarına binmeyeceğiz.
Artık ellerimizle yaptığımıza
‘Tanrımız’ demeyeceğiz,
Çünkü öksüz sende merhamet bulur.”

Rab İsrail'e Umut Veriyor

4 “Onların dönekliğini düzelteceğim,
Gönülden seveceğim onları,
Çünkü onlara karşı öfkem dindi.
5 Çiy gibi olacağım İsrail'e;
Zambak gibi çiçek açacak,
Lübnan sediri gibi kök salacaklar.
6 Dallanıp budaklanacaklar,
Görkemleri zeytin ağacını,
Kokuları Lübnan sedirini andıracak.
7 Yine insanlar oturacak gölgesinde;
Buğday gibi gelişecek,
Asma gibi serpilecekler;
Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar.
8 Ey Efrayim, artık ne işim var putlarla?
Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim.
Yeşil çam gibiyim ben,
Senin verimliliğin benden kaynaklanıyor.”

9 Bilge kişi kavrasın bunları,
Anlayan anlasın.
Çünkü RAB'bin yolları adildir;
Bu yollarda yürür doğrular,
Ama başkaldıranlar bu yollarda sendeler.

* **14:2** “Kurban”: İbranice “Boğa”.

YOEL

GİRİŞ

Peygamber Yoel korkunç bir çekirge belasından ve İsrail'deki kuraklıktan söz etmektedir. Bu olayları Rab'bin gününün –adil iradesine karşı olanları cezalandıracağı zamanın– belirtisi olarak görmektedir. Rab'bin halkını eski haline döndürmek, kutsamak için verdiği sözü, tövbe etmeleri için yaptığı çağrıyı halka iletmektedir. Önemli bir nokta da Tanrı'nın Ruhu'nu kadın erkek, genç yaşlı herkese göndereceğine ilişkin verdiği sözdür.

Ana Hatlar:

1:1-2:17 Çekirge belası
2:18-27 Halkını eski gönencine kavuşturmak için Rab'bin verdiği söz
2:28-3:21 Rab'bin günü

1 RAB'bin Petuel oğlu Yoel'e bildirdikleri.

Çekirgelerin Saldırısı

2 Ey yaşlılar, dinleyin,
Ülkede yaşayan herkes, kulak verin:
Sizin zamanınızda ya da atalarınızın zamanında
Hiç böyle bir şey oldu mu?
3 Bunu çocuklarınıza anlatın;
Çocuklarınız kendi çocuklarına,
Onların çocukları da bir sonraki kuşağa anlatsınlar.
4 Genç çekirgeden artakalan ürünü olgunlaşmış çekirge yedi,
Ondan artakalanı yumurtadan yeni çıkan çekirge yedi;
Ondan artakalanı da yavru çekirgeler yedi.

5 Ey sarhoşlar, ayılın ve ağlayın.
Ey şarap düşkünleri, tatlı şarap için ağıt yakın.
Çünkü şarabınızı ağzınızdan kaptılar.
6 Güçlü ve sayılamayacak kadar büyük bir çekirge ordusu saldırdı ülkeme.
Aslan dişine benzer,
Dişi aslanın kesici dişlerine benzer dişleri var.
7 Asmalarımı harap ettiler,
İncir ağaçlarımı mahvettiler,
Kabuklarını soyup yere attılar.
Soyulan dallar bembeyaz.

8 Sözlüsünü yitirip çul kuşanan bir genç kız gibi yas tutun.
9 RAB'bin Tapınağı'na götürülecek
Tahıl ve şarap sunusu yok artık.
RAB'be hizmet eden kâhinler yas tutuyorlar.
10 Tarlalar harap oldu, toprak acılı.
Çünkü tahıl mahvoldu,
Yeni şarap tükendi, zeytinyağı kesildi.
11 Arpa, buğday için dövünün, ey ırgatlar,
Ağıt yakın, ey bağcılar,
Çünkü tarlaların ürünü yok oldu.
12 Asmalar kurudu, incir ağaçları soldu;

1:6 Va.9:8

Nar, hurma, elma, bütün meyve ağaçları kurudu.
İnsanoğlunun sevinci yok oldu.

Tövbeye Çağrı

13 Ey kâhinler, çul kuşanıp yas tutun.
Ey sunakta hizmet edenler, ağıt yakın,
Ey Tanrım'ın hizmetkârları, tapınağa gelin,
Çul içinde geceleyin.
Çünkü Tanrınız'ın Tapınağı için
Tahıl ve şarap sunusu kalmadı.
14 Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın;
Yaşlıları ve ülkede yaşayanların tümünü
Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na toplayıp RAB'be yakarın.

15 Eyvahlar olsun! Çünkü RAB'bin günü yakındır.
Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.
16 Yiyeceğimiz gözümüzün önünde yok edildi.
Tanrımız'ın Tapınağı'nda sevinç ve coşku sona erdi.
17 Tohumlar keseklerin altında çürüdü,
Tahıl yok oldu,
Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı.
18 Hayvanlar nasıl da inliyor!
Sığır sürüleri çaresiz.
Çünkü otlaklar kurudu.
Koyun sürüleri perişan oldu.
19 Ya RAB, sana yakarıyorum.
Çünkü ateş otlakları yok etti,
Bütün ağaçları kavurdu.
20 Yabanıl hayvanlar bile sana sesleniyor.
Çünkü akarsular kurudu,
Ateş otlakları yok etti.

2

Çekirge Ordusu

1 Siyon'da boru çalın,
Kutsal dağımda boru sesiyle halkı uyarın.
Ülkede yaşayan herkes korkudan titresin.
Çünkü RAB'bin günü çok yaklaştı, geliyor.
2 Zifiri karanlık bir gün olacak,
Bulutlu, koyu karanlık bir gün.
Dağların üzerine çöken karanlık gibi
Kalabalık ve güçlü bir çekirge ordusu* geliyor.
Böylesi hiçbir zaman görülmedi,
Kuşaklar boyu da görülmeyecek.
3 Önlerini ateş kavuruyor,
Artları alev alev.
Önlerinde Aden bahçesi gibi uzanan topraklar
Artlarında ıssız çöllere dönüyor.
Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor.

1:15 Yşa.13:6 **2:2** Sef.1:15 **2:2** Çık.10:14 * **2:2** "Çekirge ordusu": İbranice'de sadece "Ordu" sözcüğü geçiyor.

4 Atlara benziyorlar,
Savaş atları gibi koşuyorlar.
5 Savaş arabalarının, anızı yiyip bitiren alevlerin
Çıkardığı gürültüye benzer bir sesle,
Savaşa hazırlanmış güçlü bir ordu gibi
Sıçraya sıçraya dağları aşıyorlar.
6 Uluslar onların karşısında dehşete düşüyor;
Herkesin beti benzi soluyor.
7 Yiğitler gibi saldırıyorlar,
Askerler gibi surları aşıyorlar.
Dosdoğru ilerliyorlar,
Yollarından sapmadan.
8 İtişip kakışmadan,
Her biri kendi yolundan yürüyor.
Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar,
Sırayı bozmadan.
9 Kente doğru koşuşuyor,
Surların üzerinden aşıyorlar.
Evlere tırmanıyor ve hırsız gibi
Pencerelerden içeri süzülüyorlar.

10 Yeryüzü önlerinde sarsılıyor,
Gökyüzü titriyor;
Güneş ve ay kararıyor,
Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.
11 RAB ordusunun başında gürlüyor.
Sayısızdır O'nun orduları
Ve buyruğuna uyan güçlüdür.
RAB'bin o büyük günü ne korkunçtur!
O güne kim dayanabilir?

Rab'be Dönün
12 RAB diyor ki,
"Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak
Bütün yüreğinizle bana dönün.
13 Giysilerinizi değil,
Yüreklerinizi paralayın
Ve Tanrınız RAB'be dönün.
Çünkü RAB lütfeder, acır,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir,
Cezalandırmaktan vazgeçer.
14 Kim bilir, belki size acır da kararından döner.
Ardında bereket bırakır.
O zaman O'na tahıl ve şarap sunuları sunarsınız.

15 "Siyon'da boru çalın,
Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın.
16 Halkı toplayın, topluluğu kutsal kılın,
Yaşlıları bir araya getirin.
Çocukları, hatta emzikte olanları toplayın.
Güvey odasından, gelin gerdeğinden çıkıp gelsin.

2:4 Va.9:7-9 **2:6** Nah.2:10 **2:10** Va.8:12 **2:11** Va.6:17 **2:13** Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yun.4:2

17 Kâhinler, RAB'bin hizmetkârları,
Tapınağın girişiyle sunak arasında ağlaşıp,
'Ya RAB, halkını esirge' diye yalvarsınlar.
'Mirasın olan halkının aşağılanmasına izin verme,
Uluslar onunla alay etmesin.
Halklar arasında neden,
Onların Tanrısı nerede? densin?' "

Rab'bin Yanıtı

18 O zaman RAB halkına acıyıp ülkesini esirgeyecek.
19 Halkına şöyle yanıt verecek:
"Bakın, size tahıl, yeni şarap
Ve zeytinyağı vereceğim,
Bunlara doyacaksınız.
Artık ulusların sizi aşağılamasına izin vermeyeceğim.
20 Kuzeyden gelen çekirge ordusunu† sizden uzaklaştıracağım,
Kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim.
Önden gidenleri Lut Gölü'ne,
Arkadan gelenleri Akdeniz'e süreceğim.
Leşleri kokacak,
Kokuları göklere yükselecek.
Çünkü korkunç şeyler yaptılar.

21 "Ey toprak, korkma, sevinçle coş!
Çünkü RAB büyük işler yaptı.
22 Ey kır hayvanları, korkmayın!
Çünkü otlaklar yeşeriyor.
Ağaçlar meyvelerini yükleniyor,
İncir ağaçları, asmalar ürünlerini veriyor.
23 Ey Siyon halkı,
Tanrınız RAB'de sevinç bulun, coşun.
İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor‡;
Daha önce olduğu gibi,
İlk ve son yağmurları yağdırıyor.
24 Harman yeri tahılla dolacak.
Şarap ve zeytinyağı tekneleri taşacak.
25 Üzerinize gönderdiğim büyük çekirge ordusunun,
Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni çıkmış çekirgenin,
Yavrunun ve genç çekirgenin
Size kaybettirdiği yılları geri vereceğim.
26 Bol bol yiyip doyacak
Ve sizin için harikalar yaratan
Tanrınız RAB'bin adını öveceksiniz.
Halkım bir daha utandırılmayacak.
27 Bileceksiniz ki, İsrail halkının arasındayım,
Tanrınız RAB benim, başka biri yok.
Halkım bir daha utandırılmayacak."

Rab'bin Günü

28 "Ondan sonra bütün insanların üzerine

† **2:20** "Çekirge ordusu": İbranice'de sadece "Ordu" sözcüğü geçiyor. ‡ **2:23** "İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor" ya da "Size doğruluğu öğretecek olan öğretmeni veriyor". **2:28** Elç.2:16-21

Ruhum'u dökeceğim.
Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar.
Yaşlılarınız düşler,
Gençleriniz görümler görecek.
29 O günler kadın, erkek kullarımızın üzerine de Ruhum'u dökeceğim.
30 Göklerde ve yeryüzünde,
Kan, ateş ve duman sütunlarından belirtiler göstereceğim.
31 RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce
Güneş kararacak, ay kan rengine dönecek.
32 O zaman RAB'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.
RAB'bin dediği gibi,
Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de kurtulup
Sağ kalanlar arasında
RAB'bin çağıracağı kimseler olacak."

3

Uluslar Yargılanacak

1 "O günler Yahuda ve Yeruşalim halkını
Sürgünden geri getirdiğimde,
2 Bütün ulusları toplayıp
Yehoşafat* Vadisi'ne indireceğim.
Mirasım olan İsrail halkını
Uluslar arasına dağıttıkları ve ülkemi bölüştükleri için
Onları orada yargılayacağım.
3 Çünkü halkım için kura çektiler,
Erkek çocukları fahişelere ücret olarak verdiler.
İçtikleri şaraba karşılık kızları sattılar.
4 Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı,
Bana yapmak istediğiniz nedir?
Neye karşılık vermeye çalışıyorsunuz?
Eğer karşılık verirseniz,
Karşılığını çarçabuk ödetirim size.
5 Altınımı, gümüşümü alıp
Değerli eşyalarımı tapınaklarınıza götürdünüz.
6 Yahuda ve Yeruşalim halkını
Topraklarından uzaklaştırmak için Grekler'e sattınız.
7 Göreceksiniz, onları, sattığınız yerde
Harekete geçireceğim.
Onlara yaptığınızı kendi başınıza getireceğim.
8 Oğullarınızı, kızlarınızı
Yahuda halkına sattıracağım.
Onları uzak bir ulusa, Sabalılar'a satacaklar."
RAB böyle diyor.

9 "Uluslar arasında şunu duyurun:
Savaşa hazırlanın, yiğitlerinizi harekete geçirin.
Bütün savaşçılarınız toplanıp saldırıya geçsin.

2:31 Mat.24:29; Mar.13:24-25; Luk.21:25; Va.6:12-13 **2:32** Rom.10:13 * **3:2** "Yehoşafat": "RAB yargılar" anlamına gelir. **3:4** Yşa.23:1-18; Hez.26:1-28:26; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14 **3:4** Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

10 Saban demirlerinizi
Çekiçle dövüp kılıç yapın,
Bağcı bıçaklarınızı mızrak yapın.
Güçsüz olan ‘Güçlüyüm’ desin.
11 Ey çevredeki uluslar,
Tez gelin, bir araya toplanın.
Ya RAB, yiğitlerini oraya indir.
12 Uluslar harekete geçip
Yehoşafat Vadisi'nde toplansınlar.
Çünkü çevredeki bütün ulusları
Yargılamak için orada olacağım.
13 Salın orakları, ekinler olgunlaştı.
Gelin, üzümleri çiğneyin,
Sıkma çukuru üzümle dolu, şarap tekneleri taşıyor.
Ulusların kötülükleri bu denli çoktur.”
14 Kalabalıklar,
Yargı vadisini dolduran nice kalabalıklar...
Yargı vadisinde RAB'bin günü yaklaştı.
15 Güneş ve ay kararıyor,
Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.
16 RAB Siyon'dan kükreyecek,
Yeruşalim'den gürleyecek.
Gök ve yer sarsılacak.
Ama RAB kendi halkı için sığınak,
İsrailliler için kale olacak.

Rab Halkını Kutsayacak

17 “O zaman bileceksiniz ki,
Siyon'da, kutsal dağımda oturan Tanrınız RAB benim.
Yeruşalim kutsal olacak;
Yabancılar bir daha orayı ele geçiremeyecek.

18 “O gün dağlardan
Tatlı şarap damlayacak;
Tepelerde süt,
Yahuda derelerinde su akacak.
RAB'bin Tapınağı'ndan çıkan bir pınar
Şittim† Vadisi'ni sulayacak.

19 “Ama Mısır viraneye,
Edom ıssız çöle dönecek.
Çünkü Yahudalılar'ın ülkesine saldırıp
Suçsuz insanların kanını döktüler.
20 Oysa Yahuda sonsuza dek yaşayacak.
Yeruşalim kuşaktan kuşağa sürecek.
21 Akan kanların öcünü alacağım‡,
Suçluyu cezasız bırakmayacağım.”

RAB Siyon'da oturur.

3:10 Yşa.2:4; Mik.4:3 **3:13** Va.14:15 **3:13** Va.14:19-20; 19:15 **3:16** Yer.25:30; Amo.1:2 † **3:18** “Şittim”: “Akasyalar” anlamına gelir. ‡ **3:21** Septuaginta, Süryanice “Akan kanların öcünü alacağım”, Masoretik metin “Akan kanları cezasız bırakacağım”.

AMOS

GİRİŞ

Amos Kutsal Kitap'ta sözleri ayrıntılarıyla kaydedilen ilk peygamberdir. Yahudalı olmasına karşın, İ.Ö. 8. yüzyılın ortalarında daha çok İsrail'in kuzey krallığında yaşayan insanlara seslendi. Bu dönemde insanlar bolluk, güvenlik içinde yaşıyorlardı. Ne var ki, Amos bolluğun belirli zenginlerle sınırlı olduğunu, haksızlık ve yoksullara yapılan baskıyla beslendiğini gördü. Dinsel uygulamalar içten değildi; güvenlik görünüşte var, gerçekte yoktu. Amos cesaretle Tanrı'nın halkı cezalandıracağını duyurdu. "Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın" diye çağrı yaptı, "Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusuf'un soyundan sağ kalanlara lütfeder" dedi (5:15).

Ana Hatlar:

1:1-2:5 İsrail'in komşularının cezalandırılması
2:6-6:14 İsrailliler'in cezalandırılması
7:1-9:15 Beş görüm

1 Tekoalı koyun yetiştiricilerinden Amos'un sözleri. Uzziya'nın Yahuda,
Yehoaş oğlu Yarovam'ın İsrail Kralı olduğu günlerde, depremden iki yıl önce
Amos İsrail'le ilgili görümler gördü.
2 Şöyle dedi:

"RAB Siyon'dan kükrüyor,
Yeruşalim'den gürlüyor.
Yas tutuyor çobanların otlakları,
Karmel Dağı'nın dorukları kuruyor."

Rab İsrail'in Komşularını Cezalandırıyor

3 RAB şöyle diyor:
"Şamlılar'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Demir düvenlerle Gilat halkını dövdüler.
4 Bu yüzden Hazael'in evine ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın saraylarını.
5 Şam'ın kapı sürgüsünü kıracağım,
Söküp atacağım
Aven Vadisi'nde oturanı,
Beyteden'de elinde asayla dolaşanı;
Kîr'e sürgün edilecek Aram halkı."
RAB diyor.

6 RAB şöyle diyor:
"Gazzeliler'in cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Edomlular'a teslim etmek için
Bütün halkı sürgün ettiler.
7 Bu yüzden Gazze surlarına ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek saraylarını.
8 Söküp atacağım

1:1 2Kr.15:1-7; 2Ta.26:1-23 **1:1** 2Kr.14:23-29 **1:2** Yer.25:30; Yoe.3:16 **1:3** Yşa.7:1-3; Yer.49:23-27; Zek.9:1 **1:6** Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Sef.2:4-7; Zek.9:5-7

Aşdot'ta oturanı,
Aşkelon'da elinde asayla dolaşanı,
Elimin tersini göstereceğim Ekron'a,
Yok olacak Filistliler'in sağ kalanları!"
Egemen RAB böyle diyor.

9 RAB şöyle diyor:
"Surlular'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Bütün halkı Edomlular'a teslim edip sürdüler,
Dostluk antlaşmasını anımsamadılar.
10 Bu yüzden Sur Kenti'nin surlarına ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek saraylarını."

11 RAB şöyle diyor:
"Edomlular'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Kılıçla kovaladılar kardeşlerini,
Acıma nedir bilmediler;
Hep yırtıcıydı öfkeleri,
Sonsuza dek sürdü gazapları.
12 Bu yüzden Teman'a ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Bosra saraylarını."

13 RAB şöyle diyor:
"Ammonlular'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Sınırlarını genişletmek için
Gilatlı gebe kadınların karınlarını yardılar.
14 Bu yüzden Rabba surlarını tutuşturacağım,
Savaş günü çığlıklarla,
Kasırga günü fırtınayla
Ateş yakıp yok edecek saraylarını.
15 Krallarıyla görevlileri,
Hepsi sürgüne gidecek."
RAB böyle diyor.

2

1 RAB şöyle diyor:
"Moavlılar'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Edom Kralı'nın kemiklerini
Kireçleşinceye dek yaktılar.
2 Bu yüzden Moav'a ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Keriyot saraylarını.
Kargaşa, savaş naraları,
Boru sesleri arasında ölecek Moav halkı.
3 Söküp atacağım içinden yöneticisini,

1:9 Yşa.23:1-18; Hez.26:1-28:19; Yoe.3:4-8; Zek.9:2-4; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14 **1:11** Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Ova.1-14; Mal.1:2-5 **1:13** Yer.49:1-6; Hez.21:28-32; 25:1-7; Sef.2:8-11 **2:1** Yşa.15:1-16:14; 25:10-12; Yer.48:1-47; Hez.25:8-11; Sef.2:8-11

Öldüreceğim onunla bütün görevlilerini."
RAB böyle diyor.

4 RAB şöyle diyor:
"Yahudalılar'ın cezasını kaldırmayacağım.
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Reddettiler yasamı,
Kurallarıma uymadılar;
Yalancı putlar saptırdı onları,
Ataların da izlediği putlar.
5 Bu yüzden Yahuda'ya ateş yağdıracağım,
Yakıp yok edecek Yeruşalim saraylarını."

Rab İsrail'i Cezalandırıyor

6 RAB şöyle diyor:
"İsrailliler'in cezasını kaldırmayacağım,
Çünkü günah üstüne günah işlediler,
Doğruyu para için,
Yoksulu bir çift çarık için sattılar.
7 Onlar ki,
Yoksulun başını toz toprak içinde çiğner
Ve mazlumun hakkını bir yana iterler.
Baba oğul aynı kızla yatarak
Kutsal adımı kirletirler.
8 Her sunağın yanına,
Rehin alınan giysilerin üzerine uzanır,
Tanrıları'nın Tapınağı'nda
Ceza karşılığı alınan şarabı içerler.
9 Ama ben onların önünde
Amorlular'ı yok ettim;
Sedir ağaçları kadar boylu,
Meşe kadar güçlü olsa da,
Yukarıdan meyvesini,
Aşağıdan kökünü kuruttum.
10 Sizi Mısır'dan ben çıkardım,
Amor topraklarını sahiplenesiniz diye
Çölde kırk yıl size yol gösterdim.
11 Oğullarınızdan peygamberler,
Gençlerinizden bana adanmış kişiler atadım.
Doğru değil mi, ey İsrailliler?"
RAB böyle diyor.
12 "Sizse bana adanmış kişilere şarap içirdiniz
Ve peygamberlere, 'Peygamberlik etmeyin!'
Diye buyruk verdiniz.

13 "Tahıl yüklü araba toprağı nasıl ezerse,
İşte ben de sizi öyle ezeceğim.
14 Hızlı koşan kaçamayacak,
Güçlü gücünü gösteremeyecek,
Yiğit canını kurtaramayacak,
15 Okçu yerini koruyamayacak,

2:9 Yas.3:8-11 **2:11** Say.6:1-8

Ayağı tez olan uzaklaşamayacak,
Atlı canını kurtaramayacak,
16 En yürekli yiğitler bile
O gün silahlarını bırakıp kaçacak."
RAB böyle diyor.

3

1 Ey İsrailliler, kulak verin RAB'bin size, Mısır'dan çıkardığı halka söylediği şu sözlere:
2 "Yeryüzündeki bütün halklar arasından yalnız sizi tanıdım,
Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız bırakmayacağım."

Tanrı Konuşursa, Peygamber Susamaz

3 İki kişi anlaşmadan birlikte yürür mü?
4 Avı olmayan aslan ormanda kükrer mi?
Bir şey yakalamadıkça genç aslan ininde homurdanır mı?
5 Tuzak kurulmamışsa,
Yerdeki kapana kuş düşer mi?
İçine bir şey düşmedikçe
Kapan yerden fırlar mı?
6 Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı?
RAB'bin onayı olmadan bir kentin başına felaket gelir mi?
7 Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere
Sırrını açmadıkça bir şey yapmaz.
8 Aslan kükrer de kim korkmaz?
Egemen RAB söyler de kim peygamberlik etmez?

9 Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun:
"Samiriye dağlarında toplanın" deyin,
"Kentin ortasındaki büyük kargaşayı,
İçindeki baskıyı görün."
10 RAB, "Onlar doğruluk nedir bilmiyorlar" diyor,
"Saraylarına zorbalık ve çapul yığmışlar."

11 Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,
"Düşman kuşatmakta ülkenizi,
Saraylarınızı yağmalayacak, güçsüz kılacak sizi."
12 RAB şöyle diyor:
"Bir çoban aslanın ağzındaki hayvanın iki bacağını
Ya da kulağının parçasını nasıl kaparsa,
Samiriye'de sedir köşelerine,
Divan yastıklarına
Kurulan İsrailliler de öyle kurtarılacak.
13 Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın."
Egemen RAB, Her Şeye Egemen Tanrı konuşuyor:
14 "İsyanlarından ötürü
İsrail'i cezalandırdığım gün,
Beytel'in sunaklarını da yok edeceğim.
Kesilip yere düşecek sunağın boynuzları.
15 Hem kışlık hem yazlık evi vuracağım,

3:14 2Kr.23:15

Yok olacak fildişi evler,
Sonu gelecek büyük evlerin.”
RAB böyle diyor.

4

İsrail Rab'be Dönmüyor

1 Ey sizler, Samiriye Dağı'ndaki Başan inekleri*,
Yoksula baskı yapan,
Mazlumu ezen,
Beylerine, “Getir de içelim!” diyen hanımlar!
Kulak verin şu sözlere:
2 Egemen RAB kutsallığı üstüne ant içerek şöyle dedi:
“İşte geliyor o günler;
Sizi et kancalarıyla,
En son kalanlarınızı balık çengelleriyle götürecekleri günler.
3 Her biriniz karşınızdaki gedikten çıkacak,
Harmon'a atılacaksınız.”
RAB böyle diyor.

4 “Beytel'e gelip günah işleyin,
Gilgal'a gelip daha da günah işleyin!
Her sabah kurbanlarınızı,
Üç günde bir de ondalıklarınızı getirin.
5 Şükran sunusu olarak mayalı ekmek yakın,
Gönülden verdiğiniz sunuları açıklayıp duyurun!
Çünkü bundan hoşlanıyorsunuz, ey İsrailliler.”
Egemen RAB böyle diyor.

6 “Bütün kentlerinizde açlıktan nefesiniz koktu†,
Bulunduğunuz her yerde size kıtlık verdim,
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.
7 “Hasat mevsimine daha üç ay varken,
Sizden yağmuru da esirgedim.
Bir kente yağmur yağdırdım,
Öbürüne yağdırmadım.
Bir tarla yağmur aldı,
Öteki almayıp kurudu.
8 Su bulmak için
Kent kent sersemce dolaştınız;
Suya doyamadınız,
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.
9 “Samyeli ve küfle sizi cezalandırdım,
Mahvettim‡ bağlarınızı, bahçelerinizi,
İncir ve zeytin ağaçlarınızı çekirge yedi,
Yine de bana dönmediniz.”
RAB böyle diyor.
10 “Mısır'da olduğu gibi

* **4:1** Başan inekleri semizlikleriyle ünlüydü. † **4:6** “Açlıktan nefesiniz koktu”: İbranice “Size diş temizliği verdim”. ‡ **4:9** “Mahvettim” ya da “Çok kez”.

Aranıza salgın hastalık gönderdim,
Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi,
Atlarınızı düşmanlarınıza verdim,
Ordugahınızın pis kokusunu burunlarınıza doldurdum;
Yine de bana dönmediniz."
RAB böyle diyor.
11 "Sodom ve Gomora'yı altüst ettiğim gibi,
Altüst ettim içinizden bazılarını.
Ateşten kurtarılan yanık odun parçasına döndünüz,
Yine de yönelmediniz bana."
RAB böyle diyor.

12 "Bu yüzden sana şunu yapacağım, ey İsrail.
Yapacaklarım için
Tanrın'ı karşılamaya hazırlan, ey İsrail!"
13 Çünkü dağlara biçim veren,
Rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren,
Şafağı karanlığa çeviren,
Dünyanın yüksek yerlerine ayak basan işte O'dur,
O'nun adı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

5

Tövbeye Çağrı

1 Ey İsrail halkı, kulak ver,
Üzerine yakacağım ağıtın sözlerine:
2 "Düştü erden kız İsrail,
Bir daha kalkamaz,
Serilmiş kendi toprağına,
Kaldıran yok."
3 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor:
"Bin kişiyle savaşa çıkan kentin
Yüz adamı sağ kalacak,
Yüz kişiyle çıkanın
On adamı kalacak İsrail halkına."

4 Bu yüzden RAB İsrail halkına şöyle diyor:
"Bana yönelin, yaşarsınız;
5 Beytel'e gitmeyin,
Gilgal'a girmeyin,
Beer-Şeva'ya geçmeyin,
Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek,
Beytel bir hiç* olacak."
6 RAB'be yönelin, yaşarsınız,
Yoksa Yusuf soyunda bir ateş gibi parlar,
Beytel'i yakıp yok eder.
Yangını söndürecek kimse çıkmaz.

7 Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler,
Doğruluğu yere çalanlar!

4:11 Yar.19:24 * **5:5** "Hiç": İbranice "Aven". Bu sözcük "Hiç" ya da "Kötülük" anlamına gelir. "Beytaven" aşağılamak amacıyla Beytel için kullanılırdı.

8 Ülker ve Oryon takımyıldızlarını yaratan,
Zifiri karanlığı sabaha çeviren,
Gündüzü geceyle karartan,
Deniz sularını çağırıp
Yeryüzüne dökenin adı RAB'dir.
9 Kaleyi ansızın yıkar,
Surlu kenti yerle bir eder.

10 Mahkemede kendilerini azarlayandan nefret ediyor,
Doğru konuşandan iğreniyorlar.
11 Yoksulu ezdiğiniz,
Ondan zorla buğday kopardığınız için
Yaptığınız yontma taş evlerde oturmayacak,
Diktiğiniz güzel bağların şarabını içmeyeceksiniz.
12 Çünkü isyanlarınızın çok,
Günahlarınızın sayısız olduğunu biliyorum,
Ey doğru kişiye baskı yapan,
Rüşvet alan,
Mahkemede mazlumun hakkını yiyenler!
13 Bu yüzden susmak düşer akıllı insana
Böyle bir zamanda,
Çünkü zaman kötüdür.

14 Kötülüğe değil,
İyiliğe yönelin ki yaşayasınız;
Böylece dediğiniz gibi,
RAB, Her Şeye Egemen Tanrı sizinle olur.
15 Kötülükten nefret edin,
İyiliği sevin,
Mahkemede adaleti koruyun.
Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Yusuf'un soyundan sağ kalanlara lütfeder.

16 Bu yüzden RAB,
Her Şeye Egemen Tanrı Rab şöyle diyor:
"Bütün meydanlarda çığlık kopacak,
Sokaklarda inim inim inleyecekler;
Irgatları yas tutmaya,
Ağıtçıları feryat etmeye çağıracaklar.
17 Bütün bağlarda çığlık kopacak,
Çünkü ben aranızdan geçeceğim."
RAB böyle diyor.

Rab'bin Günü

18 Vay başına, RAB'bin gününü özlemle bekleyenlerin!
Niçin özlüyorsunuz RAB'bin gününü?
O gün aydınlık değil, karanlık olacak.
19 Nasıl ki, biri aslanın önünden kaçar da karşısına ayı çıkar,
Evine döner, elini duvara dayar da elini yılan sokar.
20 RAB'bin günü aydınlık değil, karanlık olmayacak mı?
Hem de zifiri karanlık,

5:8 Eyü.9:9; 38:31

Bir parıltı bile yok.

21 RAB şöyle diyor:
“İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan,
Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan,
22 Yakmalık ve tahıl sunularınızı
Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim,
Besili hayvanlarınızdan sunacağınız
Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım.
23 Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü,
Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim.
24 Bunun yerine adalet su gibi,
Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.

25 “Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca
Bana mı kurbanlar, sunular sundunuz?
26 Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı†,
Kendiniz için yaptığınız ilahın yıldızını taşıdınız.
27 Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine süreceğim.”
RAB böyle diyor, O'nun adı Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

6

Vay Başına Kaygısızların

1 Vay başına Siyon'daki kaygısızların,
Samiriye Dağı'nda kendilerini güvende sananların,
İsrail halkının başvurduğu
Önder ulusun tanınmış insanlarının!
2 Kalne Kenti'ne gidin de görün,
Oradan büyük Hama'ya geçin,
Filistliler'in Gat Kenti'ne inin,
Sizin bu krallıklarınızdan daha mı iyiler?
Toprakları sizinkinden daha mı geniş?
3 Ey sizler, kötü günü uzak sanan,
Zorbalık tahtını yaklaştıranlar.
4 Ey sizler, fildişi süslü yataklara uzananlar,
Sedirlere serilenler,
Seçme kuzular, besili buzağılar yiyenler,
5 Çenk eşliğinde türkü söyleyenler,
Davut gibi beste yapanlar,
6 Tas tas şarap içenler,
Yağların en güzelini sürünenler,
Yusuf'un yıkımına kederlenmeyenler!
7 Bu yüzden şimdi bunlar
Sürgüne gideceklerin başını çekecekler;
Sona erecek sedire serilenlerin cümbüşü.
8 Egemen RAB başı üzerine ant içti,
Her Şeye Egemen Tanrı RAB şöyle diyor:
“Yakup'un gururundan iğreniyor,

5:21 Yşa.1:11-14 **5:25** Elç.7:42-43 † **5:26** “Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı” ya da “Gerçekte kralınızın çadırını, putlarınızın kaidesini”. Sakkut ve Kayvan İsrail'de tapılan ilahlardı. Asur ilahları olduğu sanılıyor.

Saraylarından tiksiniyorum.
Bu yüzden içindeki her şeyle kenti
Düşmana teslim edeceğim.”
9 Eğer bir evden on kişi kalmışsa,
Onlar da ölecek.
10 Ölünün akrabası yakmak için cesedi evden almaya gelince,
Evdekine, “Yanında kimse var mı?” diye soracak,
O da, “Hayır!” yanıtını alınca,
“Sus!” diyecek, “RAB'bin adı anılmamalı.”
11 Çünkü RAB buyuruyor,
Büyük ev toza,
Küçük ev küle dönecek.

12 Atlar kaya üzerinde koşar mı?
Kimse denizde* öküzle çift sürer mi?
Ama siz adaleti zehire,
Doğruluk meyvesini pelinotuna çevirdiniz.
13 Sizler, Lo-Devar† Kenti'ni aldık diye sevinenler,
“Karnayim'i‡ kendi bileğimizle ele geçirmedik mi?” diyenlersiniz.
14 “İşte bu yüzden, ey İsrail halkı,
Üzerinize bir ulus göndereceğim”
Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB,
“Levo-Hamat'tan Arava Vadisi'ne kadar ezecekler sizi.”

7

Amos'un Görümleri

1 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlar biçilmişti. Otlar yeniden yeşermeye başlarken RAB sürüyle çekirge yaratıyordu. 2 Çekirgeler ülkedeki yeşil bitkileri yiyip bitirince:
“Ey Egemen RAB, lütfen halkını bağışla!” dedim,
“Yakup soyu buna nasıl dayanır?
Zaten küçük bir halk!”

3 Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi.
“Gerçekleşmeyecek bu” dedi.
4 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkını cezalandırmak için ateşi çağırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti, karayı yakıp tüketmeye başladı. 5 O zaman,
“Ey Egemen RAB, lütfen dur!” dedim,
“Yakup soyu buna nasıl dayanır?
Zaten küçük bir halk!”
6 Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi.
Egemen RAB, “Bu da gerçekleşmeyecek” dedi.
7 Başka bir görümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekül kullanılarak örülmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var. 8 RAB, “Ne görüyorsun, Amos?” diye sordu.
Ben de, “Bir çekül” dedim.
Bunun üzerine Rab, “İşte, halkım İsrail'in ortasına da bir çekül koyacağım” dedi, “Bir daha onları esirgemeyeceğim.

* **6:12** “Denizde” ya da “Orada”. † **6:13** “Lo-Devar”: “Bir hiç” anlamına gelir. ‡ **6:13** “Karnayim”: “Boynuzlar” anlamına gelir. Boynuz gücün simgesidir.

9 “Yok olacak İshak soyunun tapınma yerleri,
Yıkılacak İsrail'in kutsal yerleri,
Kılıçla yürüyeceğim Yarovam soyunun üstüne.”

Amos ile Amatsya

10 Beytel'deki Kâhin Amatsya, İsrail Kralı Yarovam'a haber gönderip şöyle
dedi: “Amos İsrail'in göbeğinde sana düzen kurdu. Ülke onun bunca sözünü
kaldıramaz. 11 Çünkü Amos diyor ki,
“ ‘Yarovam kılıçla öldürülecek,
İsrail halkı kesinlikle ülkesinin dışına,
Sürgüne gönderilecek.’ ”
12 Bunun üzerine Amatsya Amos'a, “Çek git, ey bilici!” dedi, “Yahuda'ya
kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada peygamberlik et. 13 Bir daha Beytel'de
peygamberlik etme. Çünkü burası kralın kutsal yeri, krallık tapınağıdır.”
14 Amos, “Ben ne peygamberdim ne de peygamber oğluydum” diye karşılık
verdi, “Yalnızca sığır yetiştirirdim. Yabanıl incir ağaçlarına bakardım. 15 RAB
beni sürünün ardından aldı, ‘Git, halkım İsrail'e peygamberlik et’ dedi. 16 Şimdi
kulak ver RAB'bin sözlerine:
“ ‘İsrail'e karşı peygamberlik etme,
İshak soyuna karşı konuşma!’ diyorsun.
17 Bu yüzden RAB şöyle diyor:
‘Karın kentte fahişe olacak,
Oğulların, kızların kılıçtan geçirilecek.
Ölçü ipiyle paylaşılacak toprağın,
Sen ise kirli sayılan toprakta can vereceksin.
İsrail halkı kesinlikle ülke dışına,
Sürgüne gönderilecek.’ ”

8

Bir Sepet Meyve

1 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım bir sepet olgun meyve. 2 Bana,
“Ne görüyorsun, Amos?” diye sordu.
“Bir sepet olgun meyve” diye yanıtladım.
Bunun üzerine RAB, “Halkım İsrail'in sonu* geldi” dedi, “Bir daha onları
esirgemeyeceğim. 3 O gün saraydaki türküler yas çığlıklarına dönecek.” Egemen
RAB, “Her yer atılmış cesetlerle dolacak, sessizlik hüküm sürecek” diyor.

4 Dinleyin bunu, ey yoksulu çiğneyenler,
Ülkedeki mazlumları yok edenler!

5 Diyorsunuz ki,
“Yeni Ay Töreni geçse de tahılımızı satsak,
Şabat Günü geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak.
Ölçeği† küçültüp fiyatı‡ yükseltsek,
Hileli tartı kullanıp
6 Yoksulları gümüş,
Mazlumları bir çift çarık karşılığında satın alsak.
Buğday yerine süprüntüsünü satsak.”

---

* **8:2** İbranice “Olgun” ve “Son” sözcükleri birbirini çağrıştırıyor. † **8:5** “Ölçek”: İbranice “Efa”, yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. ‡ **8:5** “Fiyat”: İbranice “Şekel”, yaklaşık 11.5 gramlık bir ağırlık taşı.

7 Yakup soyunun gurur duyduğu RAB kendi başı üstüne ant içti:
“Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım.
8 Bu yüzden yer sarsılmayacak mı,
Üzerinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı?
Bütün yer Nil gibi yükselecek,
Kabarıp yine inecek Mısır'ın ırmağı gibi.”
9 “O gün” diyor Egemen RAB,
“Öğleyin güneşi batıracağım,
Güpegündüz yeryüzünü karartacağım.
10 Bayramlarınızı yasa,
Bütün ezgilerinizi ağıta döndüreceğim.
Her bele çul kuşattıracağım,
Her başın saçını yoldurtacağım.
O günü biricik oğulun ardından tutulan yasa çevirecek,
Sonunu acı getireceğim.

11 “İşte günler geliyor,
Ülkeye kıtlık göndereceğim”
Diyor Egemen RAB,
“Ekmek ya da su kıtlığı değil,
RAB'bin sözlerine susamışlık göndereceğim.
12 RAB'bin sözünü bulmak için
İnsanlar denizden denize,
Kuzeyden doğuya dek dolaşacak,
Oraya buraya koşacak, ama bulamayacaklar.
13 O gün güzel kızlar,
Yiğitler susuzluktan bayılacak.
14 Samiriye tanrıçası Aşima§ üzerine ant içenler,
‘Ey Dan, senin ilahının başı üzerine’
Ve, ‘Beer-Şeva ilahının* başı üzerine’ diyenler
Düşecek ve bir daha kalkmayacak.”

9

İsrail Yıkıma Uğruyor

1 Rab'bi gördüm,
Sunağın yanında duruyordu.
“Sütun başlıklarına vur,
Eşikler sarsılsın” dedi,
“Başlıkları insanların başında parala.
Sağ kalanları kılıçtan geçireceğim.
Kaçan, kurtulan olmayacak,
2 Ölüler diyarını delip girseler,
Elimi uzatıp onları çıkaracağım.
Göklere çıksalar,
Onları oradan indireceğim.
3 Karmel Dağı'nın doruklarına gizlenseler,
Artlarına düşüp onları yakalayacağım.
Gözümün önünden uzağa, denizin dibine girseler,

§ **8:14** “Samiriye tanrıçası Aşima” ya da “Samiriye rezaleti”. * **8:14** Septuaginta “İlahının”, Masoretik metin “Yolunun”.

Orada yılana buyruk vereceğim,
Onları sokacak.
4 Düşmanlarınca sürgün edilseler,
Orada kılıca buyruk vereceğim,
Onları biçecek.
Gözümü üzerlerinden ayırmayacağım,
Ama iyilik için değil, kötülük için.”

5 Rab, Her Şeye Egemen RAB
Yere dokununca yer erir,
Üzerinde yaşayan herkes yasa bürünür,
Bütün yeryüzü Nil gibi kabarır,
Mısır'ın ırmağı gibi yine alçalır.
6 Yukarı odalarını gökyüzünde yapan,
Kubbesini yeryüzünde kuran,
Denizin sularını çağırıp yeryüzüne döken O'dur;
O'nun adı RAB'dir.
7 “Ey İsrailliler,
Benim için Kûşlular'dan* ne farkınız var?”
Diyor RAB.
“İsrailliler'i Mısır'dan,
Filistliler'i Kaftor'dan*,
Aramlılar'ı Kîr'den çıkaran ben değil miyim?

8 “İşte, Egemen RAB'bin gözleri
Bu günahlı krallığın üzerindedir.
Onu yeryüzünden söküp atacağım,
Ancak Yakup soyunu büsbütün yok etmeyeceğim”
Diyor RAB.

9 “İşte buyruk vereceğim,
Bütün uluslar arasından
İsrail'i kalburla eler gibi eleyeceğim,
Bir çakıl bile yere düşmeyecek.
10 Halkımın arasındaki bütün günahlılar,
‘Kötülük bizi bulmaz, bize erişmez’ diyenler
Kılıçtan geçirilecek.”

İsrail'in Rab'be Dönüşü

11 “O gün Davut'un yıkık çardağını yeniden kuracağım,
Gediklerini kapayacak,
Yıkık yerlerini onaracağım,
Onu eskisi gibi yapacağım,
12 Öyle ki, Edomlular'ın sağ kalanlarını,
Bana ait olan bütün ulusları sahiplensinler.”
Bunu yapacak olan RAB böyle diyor.

13 “İşte, günler geliyor” diyor RAB,
“Çift süren orakçıya,
Üzüm basan ekin ekene erişecek,
Dağlardan tatlı şarap damlayacak,

* **9:7** “Kaftor”: Bugünkü Girit. **9:11** Elç.15:15-18

Bütün tepelerden akacak.
14 Sürgün halkım İsrail'i geri getireceğim,
Yıkık kentleri onarıp orada yaşayacaklar,
Bağlar dikip şarabını içecekler,
Bahçeler yapıp meyvesini yiyecekler.
15 Onları topraklarına dikeceğim,
Bir daha sökülmeyecekler
Kendilerine verdiğim topraktan.”
Tanrınız RAB böyle diyor.

OVADYA

GİRİŞ

Kitap, Babilliler'in İ.Ö. 586'da Yeruşalim'i ele geçirmesinden sonra yazıldı. Yahuda'nın düşmanı Esav soyundan gelen Edomlular Yeruşalim'in düşmesine sevinmekle kalmadılar, Yahuda'nın kötü durumunu kullanarak kenti yağmalayıp işgalcilere yardım ettiler. Ovadya İsrail'in öteki düşmanları tarafından Edom'un bozguna uğratılıp cezalandırılacağına ilişkin peygamberlik etti.

Ana Hatlar:
1-14 Edom'un cezalandırılması
15-21 Rab'bin günü

Rab Edom'u Cezalandıracak
(Yer.49:7-22)

1 Ovadya'nın görümü.
Egemen RAB'bin Edom için söyledikleri:
RAB'den bir haber aldık:
Uluslara gönderdiği haberci,
"Gelin, Edom'la savaşalım!" diyor.
2 Edom'a, "Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim,
Herkes seni hor görecek" diyor.
3 "Kaya* kovuklarında yaşayan,
Evini yükseklerde kuran sen!
Yüreğindeki gurur seni aldattı.
İçinden, 'Beni kim yere indirebilir?' diyorsun.
4 Kartal gibi yükselsen de,
Yuvanı yıldızlar arasında kursan da,
Oradan indireceğim seni" diyor RAB.

5 "Hırsızlar ya da haydutlar gece sana gelselerdi,
Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı?
Üzüm toplayanlar bağına girseydi,
Birkaç salkım bırakmazlar mıydı?
Ama seni ne felaketler bekliyor;
6 Esav'ın her şeyi yağmalanacak,
Gizli hazineleri ortaya çıkarılacak.
7 Seninle antlaşma yapanların hepsi
Seni toprağından sürecek.
Güvendiğin insanlar
Seni aldatıp yenilgiye uğratacak,
Ekmeğini yiyenler sana tuzak kuracak
Ve sen farkına varmayacaksın bile."

8 RAB diyor ki,
"O gün Edom'un bilge adamlarını,
Esav'ın dağlarındaki bilgiçleri yok edeceğim.
9 Ey Teman†, yiğitlerin öyle bir korkuya kapılacak ki,

1:1 Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Mal.1:2-5 * **1:3** "Kaya": İbranice "Sela". "Kaya" anlamına gelen Sela, Edom'un başkentinin adıydı. † **1:9** "Teman": Edom'un önemli kentlerinden biriydi.

Esav'ın dağlarında bulunanların hepsi
Kıyıma uğrayıp yok olacak.

10 “Yakup soyundan gelen kardeşlerine
Yaptığın zorbalıktan ötürü utanca boğulacak
Ve sonsuza dek yok olacaksın.
11 Çünkü yabancılar onların malını mülkünü yağmaladıkları gün
Uzakta durup seyrettin.
Öteki uluslar kapılarından içeri girip
Yeruşalim için kura çektiklerinde
Sen de onlardan biri gibi davrandın.
12 Yahudalı kardeşlerinin o kötü gününden
Zevk almamalıydın.
Başlarına gelen yıkıma sevinmemeli,
Sıkıntılı günlerinde onlarla alay etmemeliydin.
13 Halkım felakete uğradığı gün
Kente girmemeliydin,
O gün halkımın uğradığı kötülükten zevk almamalı,
Malını mülkünü ele geçirmeye kalkmamalıydın.
14 Kaçmaya çalışanları öldürmek için
Yol ağzında durmamalı,
O sıkıntılı günde kurtulanları
Düşmana teslim etmemeliydin.”

Tanrı Ulusları Yargılayacak

15 “RAB'bin bütün ulusları yargılayacağı gün yaklaştı.
Ey Edom, ne yaptıysan sana da aynısı yapılacak.
Yaptıkların kendi başına gelecek.
16 Ey Yahudalılar, kutsal dağımda nasıl içtiyseniz,
Bütün uluslar da öyle içecekler.
İçip içip yok olacaklar,
Hiç var olmamış gibi.”

İsrail'in Zaferi

17 “Ama kurtulanlar Siyon Dağı'nda toplanacak
Ve orası kutsal olacak.
Yakup soyu da mirasına kavuşacak.
18 Yakup soyu ateş,
Yusuf soyu alev,
Esav soyu anız olacak.
Onları yakıp yok edecekler.
Esav soyundan kurtulan olmayacak.”
RAB böyle diyor.
19 Yahudalılar'dan Negev halkı Esav'ın dağlarını; Şefela halkı Filist bölgesini;
Yahudalılar'ın tümü Efrayim ve Samiriye topraklarını; Benyaminliler Gilat'ı
mülk edinecekler. 20 Kenan'dan sürülmüş olan İsrailli savaşçılar Sarefat'a
kadar uzanan toprakları, Sefarat'taki Yeruşalimli sürgünler de Negev'deki
kentleri mülk edinecekler. 21 Halkı kurtaranlar Esav'ın dağlarını yönetimleri
altına almak için Siyon Dağı'na çıkacaklar ve egemenlik RAB'bin olacak.

YUNUS

GİRİŞ

Yunus Kitabı Kutsal Kitap'taki öbür peygamberlik kitaplarından farklılık göstermektedir. Tanrı'nın buyruğuna uymamaya çalışan bir peygamberin başından geçen olayları anlatan bir öyküdür. Tanrı Yunus'a İsrail'in acımasız düşmanı, Asur'un başkenti Ninova'ya gitmesini buyurdu. Ama Yunus oraya gidip Tanrı'nın söylediklerini bildirmek istemedi. Çünkü Tanrı'nın onları yok etmeyeceğini biliyordu. Başına gelenlerden sonra isteksiz olarak Tanrı'ya itaat etti. Sonunda halka bildirdiği kötü son gerçekleşmeyince suratını astı. Kitap Tanrı'nın yarattıkları üzerindeki sınırsız gücünü göstermektedir. Ama Tanrı her şeyden önce cezalandıran, yok eden bir Tanrı olmaktan çok, halkının düşmanlarını bile bağışlayıp kurtaran, seven ve acıyan Tanrı olarak tanımlanmaktadır.

Ana Hatlar:

1:1-17 Yunus'un çağrılması ve itaatsizliği
2:1-10 Yunus'un duası ve kurtulması
3:1-10 Yunus'un Ninova'ya karşı bildirisi
4:1-11 Tanrı'nın Ninova'ya acıması

Yunus Rab'den Kaçıyor

1-2 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git
ve halkı uyar" diye seslendi, "Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi."
3 Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşiş'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya
inip Tarşiş'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den
uzaklaşmak için Tarşiş'e doğru yola çıktı.
4 Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi
neredeyse parçalanacaktı. 5 Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına
yalvarmaya başladı. Gemiyi hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise
teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.
6 Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, "Hey! Nasıl uyursun sen?" dedi,
"Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız."
7 Sonra denizciler birbirlerine, "Gelin, kura çekelim" dediler, "Bakalım, bu
bela kimin yüzünden başımıza geldi." Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.
8 Bunun üzerine Yunus'a, "Söyle bize!" dediler, "Bu bela kimin yüzünden
başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi
halka mensupsun?"
9 Yunus, "İbrani'yim" diye karşılık verdi, "Denizi ve karayı yaratan Göklerin
Tanrısı RAB'be taparım*."
10 Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. "Neden yaptın bunu?"
diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha
önce onlara anlatmıştı.
11 Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, "Denizin dinmesi için sana ne
yapalım?" diye sordular.
12 Yunus, "Beni kaldırıp denize atın" diye yanıtladı, "O zaman sular durulur.
Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız."

1:1-2 2Kr.14:25 * **1:9** "RAB'be taparım": İbranice "RAB'den korkarım".

13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar.
Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu. 14 RAB'be seslenerek, "Ya RAB, yal-
varıyoruz" dediler, "Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir
adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın,
ya RAB." 15 Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti.
16 Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar
sundular, adaklar adadılar.
17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç
gece bu balığın karnında kaldı.

2

Yunus'un Duası

1 Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be şöyle dua etti:
2 "Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım,
Yanıtladın beni.
Yardım istedim ölüler diyarının bağrından,
Kulak verdin sesime.
3 Beni engine, denizin ta dibine fırlattın.
Sular sardı çevremi.
Azgın dalgalar geçti üzerimden.
4 'Huzurundan kovuldum' dedim,
'Yine de göreceğim kutsal tapınağını*.'
5 Sular boğacak kadar kuşattı beni,
Çevremi enginler sardı,
Yosunlar dolaştı başıma.
6 Dağların köklerine kadar battım,
Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan;
Ama, ya RAB, Tanrım,
Canımı sen kurtardın çukurdan.
7 Soluğum tükenince seni andım, ya RAB,
Duam sana, kutsal tapınağına erişti.
8 Değersiz putlara tapanlar,
Vefasızlık etmiş olurlar.
9 Ama şükranla kurban sunacağım sana,
Adağımı yerine getireceğim.
Kurtuluş senden gelir, ya RAB!"
10 RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu.

3

Yunus Ninovalılar'a Sesleniyor

1 RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi: 2 "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente
git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir."
3 Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük
bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. 4 Yunus kente girip dolaşmaya
başladı. Bir gün geçince, "Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!" diye ilan etti.
5 Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi
çula sarındı.
6 Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula
sarınarak küle oturdu. 7 Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı:

1:17 Mat.12:40 * **2:4** "Yine de göreceğim kutsal tapınağını" ya da "Bir daha kutsal tapınağını nasıl göreceğim?" **3:4** Mat.12:41; Luk.11:32

“Kral ve soyluların buyruğudur:
Hiçbir insan ya da hayvan –ister sığır, ister davar olsun– ağzına bir şey
koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. 8 Bütün insanlar ve hayvanlar çula
sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan
vazgeçsin. 9 Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden
döner de yok olmayız.”
10 Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara
acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

4

Yunus Tanrı'nın Acımasını Kınıyor

1 Yunus buna çok gücenip öfkelendi. 2 RAB'be şöyle dua etti: “Ah, ya RAB, ben
daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmaya
kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin,
cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın. 3 Ya RAB, lütfen şimdi canımı al.
Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.”
4 RAB, “Ne hakla öfkeleniyorsun?” diye karşılık verdi.
5 Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine
bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için
beklemeye başladı. 6 RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısını
giderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi. 7 Ama ertesi gün
şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki kurdu keneotunu kemirip kuruttu.
8 Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran
güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, “Benim için ölmek yaşamaktan
iyidir” dedi.
9 Ama Tanrı, “Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?” dedi.
Yunus, “Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim” diye karşılık verdi.
10 RAB, “Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu” dedi, “Sen emek
vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da, 11 ben Ninova'ya, o
koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz
yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.”

4:2 Çık.34:6; Say.14:18; Neh.9:17; Mez.86:15; 103:8; 145:8; Yoe.2:13

MİKA

GİRİŞ

Peygamber Mika, Yeşaya'yla aynı dönemde yaşadı. Yahuda'nın kırsal bir kentinde doğmuştu. Amos'un kuzey krallığına bildirdiği ulusal felaketin bir benzerinin aynı nedenle güney krallığı Yahuda'nın da başına geleceğinden emindi. Tanrı adaletsizlikten ötürü halkı cezalandıracaktı. Buna karşın Mika'nın peygamberliği geleceğe ilişkin açık ve net bir umut vaat ediyordu. Kitap Tanrı'nın yönetimindeki evrensel barışın altını çiziyor (4:1-4); yüce kralın Davut soyundan çıkacağını ve ulusa barış getireceğini bildiriyordu (5:2-5a). Ayrıca bir ayet de İsrail peygamberlerinin söylemek istediğini şöyle özetliyordu (6:8): "Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Tanrınız RAB sizden ne istedi?"

Ana Hatlar:

1:1-3:12 Yahuda ve İsrail'in yargılanması
4:1-5:15 Yenilenme ve barış
6:1-7:20 Umut ve uyarı bildirisi

1 Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB Moreşetli
Mika'ya, Samiriye ve Yeruşalim'le ilgili olarak bir görümde şunu bildirdi:

2 Ey halklar, hepiniz duyun;
Ey dünya ve bütün içindekiler, dinleyin.
Egemen RAB kendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık edecek.

Samiriye ve Yeruşalim'in Yargılanması

3 İşte, RAB yerinden çıkıp gelecek,
Yeryüzüne inip dağ doruklarında yürüyecek.
4 Dağlar O'nun önünde ateş karşısında eriyen balmumu gibi eriyecek,
Vadiler, bayır aşağı akan sular gibi yarılacak.

5 Bütün bunlar Yakupoğulları'nın isyanı
Ve İsrail halkının günahları yüzünden olacak.
Yakupoğulları'nın isyanından kim sorumlu?
Samiriye değil mi?
Yahuda'daki putperestlikten kim sorumlu?
Yeruşalim değil mi?
6 Bu yüzden RAB, "Samiriye'yi kırdaki taş yığınına,
Bağ dikilecek yere çevireceğim" diyor,
"Taşlarını vadiye döküp temellerini açacağım.
7 Bütün putları paramparça edilecek,
Tapınaklarındaki fahişelere verilen armağanlar yakılacak.
Samiriye'nin bütün putlarını yok edeceğim.
Fahişelerin ücretiyle topladığı armağanlar
Yine fahişelere ücret olacak."
8 Ben Mika, bundan ötürü ağlayıp ağıt yakacağım,
Çırçıplak, yalınayak dolaşacağım.
Çakal gibi uluyup baykuş gibi öteceğim.
9 Çünkü Samiriye'nin yaraları onmaz.

1:1 2Kr.15:32-38; 2Ta.27:1-7 **1:1** 2Kr.16:1-20; 2Ta.28:1-27 **1:1** 2Kr.18:1-20:21; 2Ta.29:1-32:33

Yahuda da aynı sona uğramak üzere.
Halkımın yaşadığı Yeruşalim'in kapılarına dayandı yıkım.

Düşman Yeruşalim'e Yaklaşıyor

10 Bunu Gat'a* duyurmayın,
Ağlamayın sakın!
Beytofra'da† toz toprak içinde yuvarlanın.
11 Ey Şafir halkı,
Çıplak ve utanç içinde geçip git.
Saanan'da‡ yaşayanlar kentlerinden çıkamayacaklar,
Beytesel halkı yas tutacak.
Kesecek sizden yardımını.
12 Marot'ta yaşayanlar kurtulmayı sabırsızlıkla bekliyor.
Çünkü RAB'bin gönderdiği felaket Yeruşalim'in kapılarına dayandı.
13 Ey Lakiş'te§ oturanlar, atları koşun arabalara.
Siyon Kenti'ni günaha ilk düşüren siz oldunuz.
Çünkü İsrail'in isyanını örnek aldınız.
14 Bundan ötürü Moreşet-Gat'a* veda armağanları† vereceksiniz.
İsrail kralları Akziv‡ Kenti'nden boşuna yardım bekleyecek.
15 Ey Mareşa'da§ yaşayanlar,
RAB kentinizi ele geçirecek olanı üzerinize gönderecek.
İsrail'in yüce önderleri Adullam'daki mağaraya sığınacak.
16 Sevgili çocuklarınız için saçlarınızı yolup kazıyın.
Akbabalar gibi kafalarınızın keli görünsün.
Çünkü çocuklarınız sizden alınıp sürgüne götürülecek.

2

Halkı Sömürenlerin Cezalandırılması

1 Yatarken fesat ve kötülük tasarlayanların vay haline!
Ortalık ağarınca tasarladıklarını yaparlar.
Çünkü güçleri buna yeter.
2 Göz diktikleri tarlaları zorla alır, evlere el koyarlar.
Birini evinden, bir başkasını mirasından ederler.
3 Bu nedenle RAB bu halka şöyle diyor:
"Bakın, size öyle bir bela hazırlıyorum ki,
Bundan yakanızı kurtaramayacaksınız.
Öyle amansız bir zaman gelecek ki,
Başınız dik yürüyemeyeceksiniz.
4 O gün sizinle alay edecekler.
Sizin için şu acıklı ezgiyi söyleyecekler:
'Büsbütün mahvolduk!
RAB halkımızın varını yoğunu başkalarına bölüştürüyor,
Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.' "

5 Bu nedenle, ülkeyi kurayla bölüştürme zamanı gelince
RAB'bin topluluğunda sizden kimse bulunmayacak.

---

* **1:10** "Gat": "Duyurmak" sözcüğünü çağrıştırır. † **1:10** "Beytofra": "Toz evi" anlamına gelir. ‡ **1:11** "Saanan": "Çıkmak" sözcüğünü çağrıştırır. § **1:13** "Lakiş": "At takımı" anlamına gelir. * **1:14** "Moreşet": "Nişanlı" sözcüğünü çağrıştırır. † **1:14** "Veda armağanları": Burada geline verilen veda armağanlarından söz ediliyor. ‡ **1:14** "Akziv": "Aldatıcı" anlamına gelir. § **1:15** "Mareşa": "Ele geçiren" sözcüğünü çağrıştırır.

6 İnsanlar, “Peygamberlik etmeyin” diyorlar,
“Bu konularda peygamberlik etmemeli.
Utandırılmayacağız.”
7 Ey Yakupoğulları, böyle konuşulur mu?
“RAB'bin sabrı mı tükendi acaba?
O böyle şeyler yapar mı?
Benim sözlerim doğru yolda yürüyenin yararına değil mi?” diyor RAB,
8 “Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı.
Savaştan dönenlerin, kaygısızca önünüzden geçenlerin sırtından
Güzel giysilerini sıyırıp alırsınız.
9 Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar,
Çocuklarını yüce huzurumdan yoksun bırakırsınız.
10 Kalkıp gidin, dinlenme yeriniz değil burası!
Murdarlığınız yüzünden bu yer korkunç biçimde yıkılacak.
11 Yalancı, aldatıcı biri gelip,
‘Size şarap ve içkiden söz edeyim’ dese,
Bu halk onu peygamber kabul edecek.”

Kurtuluş Müjdesi

12 “Ey Yakupoğulları,
Elbette hepinizi bir araya getireceğim.
İsrail'in geride kalanlarını elbette toplayacağım.
Ağıldaki davar gibi,
Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri.
Topraklarınız insanlarla dolacak.”
13 Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek.
Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar.
Kralları olan RAB önlerinden gidecek.

3

Önderlerin ve Peygamberlerin Suçu

1 Dedim ki,
“Ey Yakupoğulları'nın önderleri,
İsrail halkının yöneticileri,
Dinleyin! Adil olmanız gerekmez mi?
2 Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz.
Halkımın derisini yüzer, etini kemiğinden sıyırırsınız.
3 Halkımın derisini yüzer, etini yersiniz.
Kemiklerini kırar,
Tencerede, kazanda haşlanacak et gibi doğrarsınız.”
4 Gün gelecek RAB'be yakaracaklar.
Ama O yanıtlamayacak,
Yüzünü onlardan gizleyecek.
Çünkü kötülük yaptılar.
5 RAB diyor ki,
“Ey halkımı saptıran peygamberler,
Sizi doyuranlara esenlik diler,
Doyurmayanlara savaş açarsınız.
6 Bu nedenle üzerinize görümsüz geceler çökecek.
Karanlıktan fal bakamayacaksınız.
Ey peygamberler, güneşiniz batacak, gününüz kararacak.
7 Biliciler utandırılacak.

Rezil olacak falcılar.
Utançtan yüzlerini örtecekler.
Çünkü Tanrı'dan yanıt gelmeyecek."

8 Ama Yakupoğulları'na isyanlarını,
İsrail halkına günahlarını bildirmek için
Ben RAB'bin Ruhu'yla, güçle,
Adalet ve cesaretle donatıldım.
9 Adaletten nefret eden,
Doğruları çarpıtan ey Yakupoğulları'nın önderleri
Ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin:
10 Siyon'u kan dökerek,
Yeruşalim'i zorbalıkla bina ediyorsunuz.
11 Önderleri rüşvetle yönetir,
Kâhinleri ücretle öğretir,
Peygamberleri para için falcılık eder.
Sonra da, "RAB bizimle birlikte değil mi?
Başımıza bir şey gelmez" diyerek
RAB'be dayanmaya kalkışırlar.
12 Siyon tarla gibi sürülecek sizin yüzünüzden.
Taş yığınına dönecek Yeruşalim.
Tapınağın kurulduğu dağ
Çalılarla kaplanacak.

4

Rab'bin Dağı
(Yşa.2:1-4)

1 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ,
Son günlerde dağların en yücesi,
Tepelerin en yükseği olacak.
Oraya akın edecek halklar.
2 Birçok ulus gelecek,
"Haydi, RAB'bin Dağı'na,
Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım" diyecekler,
"O bize kendi yolunu öğretsin,
Biz de O'nun yolundan gidelim.
Çünkü yasa Siyon'dan,
RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak."

3 RAB halklar arasında yargıçlık edecek,
Uzaklardaki güçlü ulusların anlaşmazlıklarını çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri,
Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.
4 Herkes kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak.
Kimse kimseyi korkutmayacak.
Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RAB'dir.

5 Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile,

3:12 Yer.26:18 **4:3** Yoe.3:10 **4:4** Zek.3:10

Biz sonsuza dek Tanrımız RAB'bin izinden gideceğiz.

Yeruşalim Halkı Sürgünden Dönecek

6 “Gün gelecek, düşkünü, sürgüne gönderip ezdiğim halkı
Bir araya getireceğim” diyor RAB,
7 “Düşkünü yaşatacak,
Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus yapacağım.
Onları Siyon Dağı'nda bugünden sonsuza dek ben yöneteceğim.”
8 Ve sen, sürünün gözcü kulesi olan ey Siyon Kenti'nin doruğu,
Eski egemenliğine kavuşacaksın.
Ey Yeruşalim, krallığını yeniden elde edeceksin.
9 Neden öyle hıçkıra hıçkıra ağlıyorsun şimdi?
Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun?
Kralın olmadığı için mi,
Öğütçün öldüğü için mi?
10 Doğuran kadın gibi ağrı çek, acıyla kıvran, ey Siyon halkı.
Şimdi kentten çıkıp kırlarda konaklayacaksın.
Babil'e gidecek,
Orada özgürlüğe kavuşacaksın.
RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden.
11 Ama şimdi birçok ulus sana karşı birleşti.
“Siyon murdar olsun,
Başına gelenleri gözlerimizle görelim” diyorlar.
12 Ne var ki, RAB'bin ne düşündüğünü bilmiyorlar,
O'nun tasarılarını anlamıyorlar.
RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibi
Cezalandırmak için topladı.
13 RAB şöyle diyor:
“Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv.
Çünkü seni demir boynuzlu,
Tunç tırnaklı boğalar kadar güçlü kılacağım.
Birçok halkı ezip geçecek,
Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana,
Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın.”

5

1 Ey ordular kenti, şimdi ordularını topla.
Çevremizi sardılar,
İsrail'i yönetenin yanağına değnekle vuracaklar.

Kurtarıcı Beytlehem'den Çıkacak

2 Ama sen, ey Beytlehem Efrata,
Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde,
İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak.
Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.
3 Bu yüzden onu doğuracak olan kadın doğurana dek
RAB İsrailliler'i düşmanlarına teslim edecek.
Sonra öbür soydaşları İsrailliler'e katılacak.
4 O gelince, halkını RAB'den aldığı güçle
Tanrısı RAB'bin görkemli adına yönetecek.

5:2 Mat.2:6; Yu.7:42

Halk güvenlik içinde yaşayacak.
Çünkü bütün dünya onun büyüklüğünü kabul edecek.
5 Halkına esenlik getirecek.

Kurtuluş ve Yıkım

Asurlular ülkemize saldırıp
Kalelerimizi ele geçirince,
Onlara karşı çok sayıda önder* çıkaracağız.
6 Asur topraklarını kılıçla,
Nemrut'un topraklarını yalın kılıçla yönetecekler.
Ülkemize saldırıp sınırlarımızdan içeri girecek olan Asurlular'dan
Bizi bu önderler kurtaracak.
7 Yakup'un soyundan geride kalanlar,
Birçok halkın arasında
RAB'bin gönderdiği çiy gibi,
Kimseye dayanmadan, kimsenin onayını beklemeden
Otları sulayan sağanak yağmurları gibi olacaklar.
8 Orman hayvanları arasında aslan ne ise,
Davar sürülerini paralayıp dağıtan, kurtulma fırsatı vermeyen genç aslan ne ise,
Yakup'un soyundan geride kalanlar da uluslar arasında,
Halkların ortasında öyle olacaklar.
9 Ey İsrailliler, düşmanlarınızı yeneceksiniz.
Karşıtlarınızın hepsi ortadan kalkacak.
10 RAB diyor ki,
"O gün atlarınızı elinizden alacak,
Savaş arabalarınızı yok edeceğim.
11 Ülkenizdeki kentleri yıkacak,
Bütün kalelerinizi yerle bir edeceğim.
12 Büyü yapma gücünüzü kıracağım,
Aranızda falcı kalmayacak.
13 Putlarınızı, dikili taşlarınızı kaldırıp atacağım.
Ellerinizle yaptığınız putlara artık tapmayacaksınız.
14 Aşera putlarınızı söküp atacağım,
Yerle bir edeceğim kentlerinizi.
15 Söz dinlemeyen ulusları öfke ve gazapla cezalandıracağım."

6

Rab'bin Yargısı

1 RAB'bin söylediğine kulak verin:
Kalkın, davanızı dağların önünde dile getirin.
Tepeler duysun sesinizi.
2 Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz temelleri,
RAB'bin suçlamasını dinleyin.
Çünkü RAB halkından davacı,
İsrail'den şikâyetçi.
3 "Ey halkım, sana ne yaptım?" diyor RAB,
"Sana nasıl yük oldum, yanıtla.
4 Seni Mısır'dan ben çıkardım,

* **5:5** "Çok sayıda önder": İbranice "Yedi çoban ve sekiz önder". **5:6** Yar.10:8-11 **6:4** Çık.12:50-51 **6:4** Çık.4:10-16; 15:20

Ben kurtardım seni kölelik diyarından.
Sana öncülük etsinler diye Musa'yı, Harun'u, Miryam'ı ben gönderdim.
5 Ey halkım, Moav Kralı Balak'ın neler öğütlediğini,
Beor oğlu Balam'ın onu nasıl yanıtladığını anımsa.
Şittim'den Gilgal'a dek olup biteni an.
Sizleri nasıl kurtardığımı o zaman anlayacaksın."

6 RAB'bin önüne ne ile çıkayım,
Yüce Tanrı'ya nasıl tapınayım?
O'nun önüne yakmalık sunuyla mı,
Bir yaşında danayla mı çıkayım?
7 Binlerce koç sunsam,
Zeytinyağından on binlerce dere aksam,
RAB hoşnut kalır mı?
Suçuma karşılık ilk oğlumu,
İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu?
8 Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi;
Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden
Ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka
Tanrınız RAB sizden ne istedi?

Yeruşalim'in Suçu ve Cezası

9 Dinleyin! RAB kente sesleniyor.
O'nun adından korkmak bilgeliktir.
Diyor ki, "Ey halk ve kent meclisi, dinleyin*.
10 Kötü adamların evleri
Haksızca kazanılmış servetlerle dolu,
Bilmiyor muyum sanıyorsunuz?
Eksik ölçek lanetlidir.
11 Hileli terazi kullanan,
Torbasında eksik ağırlıklar olan adamı nasıl aklayayım?
12 Kentin zenginleri zorba,
Halkı da yalancıdır.
Dillerinden aldatıcı sözler dökülür.
13 Günahlarınızdan ötürü yıkımınızı,
Mahvınızı hazırladım bile.
14 Yiyecek, ama doymayacaksınız.
Aç kalacak karnınız,
Biriktireceksiniz, ama saklayamayacaksınız.
Koruyabildiğinizi kılıçla yok edeceğim.
15 Ekecek, ama biçemeyeceksiniz.
Zeytin ezecek, ama yağını sürünemeyeceksiniz.
Üzümü sıkacak, ama şarabını içemeyeceksiniz.
16 Kral Omri'nin buyruklarına,
Ahav soyunun kötü adetlerine uyduğunuz,
Onların törelerini izlediğiniz için sizi utanca boğacağım, yıkıma uğratacağım.
Halkım olarak aşağılanmaya dayanmak zorunda kalacaksınız."

7

Mika'nın Ağıtı

6:5 Say.22:2-24:25 **6:5** Yşu.3:1-4:19 * **6:9** Olası metin "Ey halk ve kent meclisi, dinleyin", Masoretik metin "Ey halk, dinle ve onu kim atadı?" **6:16** 1Kr.16:23-28 **6:16** 1Kr.16:29-34; 21:25-26

1 Vay halime benim! Yazın meyve toplandıktan
Ve bağbozumundan artakalan üzümler alındıktan sonra
Tek bir salkım bulamayan adam gibiyim.
Canım turfanda inciri nasıl da çekiyor!
2 Ülkede Tanrı'ya sadık kul kalmadı.
İnsanlar arasında dürüst kimse yok.
Herkes kan dökmek için pusuda.
Kardeş kardeşe tuzak kuruyor.
3 Kötülük yapmakta elleri ne becerikli!
Önderler armağan istiyor, yargıçlar rüşvet alıyor.
Güçlüler her istediklerini zorla yaptırıyor,
Düzen üstüne düzen kuruyorlar.
4 En iyileri çalı çırpıdan değersiz,
En dürüstleri dikenli çitten beterdir.
Ama peygamberlerinin* uyardığı gibi,
Cezalandırılacakları gün geldi çattı.
Şaşkınlık içindeler şimdi.
5 İnanmayın komşunuza,
Dostunuza güvenmeyin.
Koynunuzda yatan karınızın yanında bile
Sıkı tutun ağzınızı.
6 Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor,
Kız annesine, gelin kaynanasına karşı geliyor.
İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır.
7 Ama ben umutla RAB'be bakıyor,
Kurtarıcım olan Tanrı'yı bekliyorum.
Duyacak beni Tanrım.

Kurtuluş Yolu

8 Halime sevinme, ey düşmanım!
Düşsem de kalkarım.
Karanlıkta kalsam bile RAB bana ışık olur.
9 RAB'be karşı günah işlediğim için,
O'nun öfkesine dayanmalıyım.
Sonunda davamı savunup hakkımı alacak,
Beni ışığa çıkaracak, adaletini göreceğim.
10 Düşmanım da görecek ve utanç içinde kalacak.
O düşman ki,
"Hani Tanrın RAB nerede?" diye soruyordu bana.
Onun düşüşünü gözlerimle göreceğim.
Sokaktaki çamur gibi ayak altında çiğnenecek.
11 Ey Yeruşalim,
Surlarının onarılacağı,
Sınırlarının genişletileceği gün gelecek.
12 Halkımızdan olanlar o gün
Asur'dan Mısır'a,
Mısır'dan Fırat'a kadar uzanan topraklardan,
Denizler arasında, dağlar arasında kalan topraklardan sana gelecekler.
13 Ama ülke, içinde yaşayanların yaptığı kötülükler yüzünden viraneye dönecek.

---

* **7:4** "Peygamberlerinin" ya da "Gözcülerinin". **7:6** Mat.10:35-36; Luk.12:53

Dua ve Teşekkür

14 Ya RAB, mirasın olan
Ve Karmel'in ortasındaki ormanda† ayrı yaşayan sürünü, halkını
Değneğinle güt.
Geçmişte olduğu gibi,
Başan'da ve Gilat'ta beslensinler.
15 Bizi Mısır'dan çıkardığın günlerdeki gibi,
Harikalar yarat halkın için.
16 Uluslar bunu görünce
Yaptıkları bunca zorbalıktan utanacaklar.
Elleriyle ağızlarını kapayacak, kulaklarını tıkayacaklar.
17 Yılanlar gibi, sürüngenler gibi toprak yalayacak,
Titreyerek sığınaklarından çıkacaklar.
Ey Tanrımız RAB, dehşet içinde sana dönecek
Ve senden korkacaklar.
18 Senin gibi suçları silen,
Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı?
Sonsuza dek öfkeli kalmazsın,
Çünkü merhametten hoşlanırsın.
19 Bize yine acıyacaksın,
Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında.
Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın.
20 Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi,
Yakup'un ve İbrahim'in torunları olan bizlere de
Verdiğin sözü tutacak ve sadık kalacaksın.

† **7:14** “Karmel'in ortasındaki ormanda” ya da “Ormandaki verimli topraklarda”.

NAHUM

GİRİŞ

Nahum, İsrailliler'in güçlü düşmanı Asur'un başkenti Ninova'nın düşüşünü önceden bildiren bir kitaptır. Ninova'nın İ.Ö. 612 yılında yıkılması, Tanrı'nın acımasız ve gururlu bir ulusu yargılaması olarak görülmektedir.

Ana Hatlar:
1:1-15 Ninova'nın yargılanması
2:1-3:19 Ninova'nın düşüşü

1 Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahum'un görümünü anlatan kitaptır.

Rab'bin Ninova'ya Öfkesi

2 RAB kıskanç, öç alıcı bir Tanrı'dır.
Öç alır ve gazapla doludur.
Hasımlarından öç alır,
Düşmanlarına karşı öfkesi süreklidir.
3 RAB tez öfkelenmez ve çok güçlüdür.
Suçlunun suçunu asla yanına koymaz.
Geçtiği yerde kasırgalar, fırtınalar kopar.
O'nun ayaklarının tozudur bulutlar.
4 Bir buyrukla kurutur denizi,
Kurutur bütün ırmakları.
Solar Başan'ın, Karmel Dağı'nın yeşillikleri
Ve Lübnan'ın çiçekleri.
5 Dağlar RAB'bin önünde titrer,
Erir tepeler.
Yer sarsılır önünde.
Dünya ve üzerinde yaşayanların tümü titrer.
6 O'nun gazabına kim karşı durabilir,
Kim dayanabilir kızgın öfkesine?
Ateş gibi dökülür öfkesi,
Kayaları paramparça eder.

7 RAB iyidir,
Sığınaktır sıkıntı anında.
Korur kendisine sığınanları.
8 Ama Ninova'yı azgın sellerle yok edecek,
Düşmanlarını karanlığa sürecek.
9 RAB'be karşı neler tasarlarsanız,
Hepsini yok edecek.
İkinci kez kimse karşı koyamayacak.
10 Birbirine dolaşmış dikenler gibi,
Kuru anız gibi,
Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar.

11 Ey Ninova, RAB'be karşı kötülük tasarlayan,
Şer öğütleyen kişi senden çıktı.
12 RAB diyor ki,
"Asurlular güçlü ve çok olsalar bile, yok olup gidecekler.

1:1 Yşa.10:5-34; 14:24-27; Sef.2:13-15

Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam da, bir daha sokmayacağım.
13 Şimdi boyunduruğunu parçalayıp üzerindeki bağları koparacağım.”
14 RAB, “Artık soyunu sürdürecek torunların olmasın”
Diye buyurdu, ey Ninova.
“Tanrılarının tapınağındaki oyma ve dökme putları yok edeceğim” diyor.
“Mezarını hazırlayacağım.
Çünkü sen aşağılıksın.”

15 İşte, müjde getirenin ayakları dağları aşıp geliyor,
Size esenlik haberini getiriyor.
Ey Yahudalılar, bayramlarınızı kutlayın,
Adak sözünüzü yerine getirin.
O kötü ulusun istilasına uğramayacaksınız bir daha.
Çünkü o büsbütün yok edildi.

2

Ninova'nın Düşüşü

1 Saldırı altındasın, ey Ninova, surlarını koru,
Yolu gözle, belini doğrult, topla bütün gücünü.
2 Çünkü RAB Yakup'un soyunu
İsrail'in eski görkemine kavuşturacak;
Düşmanları onları perişan edip asmalarını harap etmiş olsa bile.
3 Askerlerinin kalkanları kıpkızıl,
Yiğitler allar kuşanmış.
Savaş arabalarının demirleri hazırlık günü nasıl da parıldıyor!
Çam mızraklar sallanıyor havada.

4 Sokaklardan fırtına gibi geçiyor savaş arabaları,
Meydanlardan koşuşuyorlar her yöne,
Şimşek gibi seğirtiyorlar.
Görünüşleri meşalelerden farksız.
5 Ninova Kralı topluyor seçkin askerlerini,
Ama sendeliyorlar yolda.
Saldıranlar kent surlarına doğru seğirtiyor,
Siperler kuruluyor.
6 Irmakların kapıları açıldı
Ve yerle bir oldu saray.
7 Tanrı'nın dediği oldu, soyup götürdüler kenti.
Güvercinler gibi inliyor kadın köleler,
Göğüslerini döverek.
8 Kaçıp gidiyor Ninova halkı,
Boşalan bir havuzun suyu gibi,
“Durun, durun!” diye bağırıyorlar,
Ama geri dönüp bakan yok.

9 Yağmalayın altınını, gümüşünü,
Yok servetinin sonu.
Her tür değerli eşyayla dolup taşıyor.

10 Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye döndü Ninova.
Eriyor yürekler,

1:15 Yşa.52:7 **2:10** Yoe.2:6

Bükülüyor dizler, titriyor bedenler,
Herkesin beti benzi soluyor.

11 Aslanların inine,
Yavru aslanların beslendiği yere ne oldu?
Aslanla dişisinin ve yavrularının korkusuzca gezindiği yere ne oldu?
12 Aslan, yavrularına yetecek kadarını avladı,
Dişileri için avını boğazladı.
Mağarasını avladıklarıyla,
İnini kurbanlarıyla doldurdu.

13 Her Şeye Egemen RAB, "Sana karşıyım" diyor,
"Yakacağım savaş arabalarını,
Dumanları tütecek.
Genç aslanlarını kılıç yiyip tüketecek.
Yeryüzünde av bırakmayacağım sana
Ulaklarının sesi işitilmeyecek artık."

3

1 Elleri kanlı kentin vay haline!
Yalanla, talanla dolu.
Yağmalamaktan geri kalmıyor.
2 Kamçı şaklamaları, tekerlek gürültüleri,
Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları,
3 Saldıran atlılar, çakan kılıçlar,
Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölüler...
Sayısız ceset.
Yürürken ayaklar takılıyor ölülere.
4 Her şey o alımlı, büyücü fahişenin sınırsız ahlaksızlığından oldu.
Fahişeliğiyle ulusları, büyüleriyle halkları kendine tutsak etti.

5 Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
"Sana karşıyım, ey Ninova!
Savuracağım eteklerini yüzüne.
Uluslara çıplaklığını,
Halklara ayıp yerlerini göstereceğim.
6 Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim.
Dehşetle seyredecek herkes seni.
7 Seni kim görse kaçacak.
'Harabeye döndü Ninova' diyecekler,
'Kim dövünecek onun için?
Nereden bulalım onu avutacak birilerini?' "

8 Sen No-Amon'dan* daha mı üstünsün?
O kent ki, kanallar arasındaydı,
Suyla çevrelenmişti,
Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa sulardı.
9 Kûş ve Mısır onun sınırsız gücünün kaynağıydı.
Pût ve Luv da yandaşlarıydı.
10 Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü.

* **3:8** "No-Amon": Mısır'ın Tebes diye de bilinen eski başkenti.

Yavruları köşe başlarında paramparça edildi.
Soyluları için kura çekildi,
Zincire vuruldu ileri gelenleri.
11 Acıyla kendinden geçeceksin, ey Ninova,
Düşmanlarından korunacak yer arayacaksın.
12 Senin kalelerin incir ağacının ilk olgunlaşan meyvesi gibidir.
Bir silkeleyişte yiyenin ağzına düşecekler.
13 Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi.
Kapıların ardına kadar düşmana açık.
Ateş yiyip bitirmiş kapı sürgülerini.
14 Kuşatma vakti için su biriktir kendine,
Savunmanı güçlendir.
Tuğla yapmak için kili çiğne,
Kalıpları hazırla.
15 Orada ateş seni yiyip bitirecek,
Kılıç seni kesip biçecek.
Genç çekirgelerin yiyip bitirdiği ekin gibi yok olacaksın.

Çekirgeler gibi, genç çekirgeler gibi çoğalmalısın.
16 Tüccarlarının sayısı gökteki yıldızlardan çok.
Ama düşmanların genç çekirgeler gibi ülkeyi talan edip gidecekler.
17 Koruyucularınla görevlilerin serin günlerde duvarlara konan çekirgeler gibidir,
Güneş doğunca uçup kayıplara karışan çekirge sürüsü gibi.
18 Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü,
Uyudu sonsuza dek soyluların.
Halkın dağlara dağıldı.
Onları toplayacak kimse yok.
19 Uğradığın felaketten kurtuluş yok, yaraların ölümcül.
Başına gelenleri duyanlar sevinçle el ovuşturuyorlar.
Çünkü dinmeyen vahşetinden kim kaçabildi ki?

HABAKKUK

GİRİŞ

Peygamber Habakkuk İ.Ö. 7. yüzyılın sonlarına doğru, Babilliler'in Ortadoğu'da egemen olduğu dönemde yaşadı. Bu acımasız insanların zorbalığından çok derin rahatsızlık duyan Habakkuk Rab'be şunu sordu: "Doğrular kötülere yem olurken neden susuyorsun?" (1:13). Rab uygun bulduğu zamanda harekete geçeceğini söyledi. Aynı zamanda, "Doğru kişi sadakatiyle yaşayacaktır" dedi (2:4).

Kitabın geri kalan bölümü kötülerin başına gelecek korkunç sonu bildiriyor. Kitap, Habakkuk'un güçlü imanını dile getiren, Tanrı'nın büyüklüğünü kutlayan bir ilahiyle son buluyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:4 Habakkuk'un yakınmaları ve Rab'bin yanıtı
2:5-20 Kötülerin korkunç sonu
3:1-19 Habakkuk'un duası

1 Peygamber Habakkuk'a bir görümde verilen bildiridir.

Habakkuk'un Rab'be Yakınması

2 Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım,
Beni duymuyor musun?
"Zorbalık var" diye haykırıyorum sana,
Ama kurtarmıyorsun!
3 Bunca kötülüğü bana neden gösteriyorsun,
Nasıl hoş görürsün bunca haksızlığı?
Nereye baksam şiddet ve zorbalık var.
Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor.
4 Bu yüzden yasa işlemez oldu,
Bir türlü yerini bulmuyor hak.
Kötüler doğruları kıskaca almış
Ve böylece adalet saptırılıyor.

Rab'bin Yanıtı

5 "Bakın öbür uluslara,
Gördüklerinize büsbütün şaşacaksınız.
Sizin gününüzde öyle işler yapacağım ki,
Anlatsalar inanmayacaksınız.
6 Başkalarına ait toprakları ele geçirmek için
Dünyanın dört yanına yürüyen o acımasız ve saldırgan ulusu,
Kildaniler'i* güçlendireceğim.
7 Dehşetli ve korkunçturlar,
Gururlu ve başlarına buyrukturlar.
8 Parstan çeviktir atları,
Aç kurttan daha azgın.
Atlıları yeri deşerek geliyor uzaklardan,
Avına saldıran kartal gibi uçuyorlar,
9 Yağmalamak için geliyor hepsi.
Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyor
Ve kum gibi tutsak topluyorlar.
10 Küçümsüyorlar kralları,

1:5 Elç.13:40-41 **1:6** 2Kr.24:2

Yöneticilerle alay ediyorlar.
Dudak büküyorlar bütün surlu kentlere,
Önlerine toprak yığıp onları ele geçiriyorlar.
11 Rüzgar gibi geçip gidiyorlar.
Bu suçlu adamların ilahları kendi güçleridir.”

Habakkuk Rab'be Yine Yakınıyor

12 Ya RAB, kutsal Tanrım,
Öncesizlikten beri var olan sen değil misin?
Sen ölmeyeceksin*.
Ya RAB, bizi yargılamak için Kildaniler'i* mi seçtin?
Ey sığınağımız†, onlara mı verdin cezalandırma yetkisini?
13 Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin.
Haksızlığı hoş göremezsin.
Öyleyse nasıl hoş görürsün
Bu hain adamları?
Doğrular kötülere yem olurken
Neden susuyorsun?
14 İnsanları denizdeki balıklara,
Yöneticiden yoksun sürüngenlere çevirdin.
15 Kildaniler onları oltayla, ağla,
Serpme ağla tutar gibi tutuyor
Ve sevinç çığlıkları atıyorlar.
16 Kurban kesiyorlar ağlarına bu yüzden.
Kendilerine lezzetli ve bol yiyecek sağlayan ağları için buhur yakıyorlar.
17 Ağlarını durmadan boşaltmaya,
Ulusları acımasızca öldürmeye devam edecekler mi?

2

1 Nöbet yerinde, gözcü kulesinde durayım,
Bakayım RAB bana ne diyecek,
Yakınmalarıma ne yanıt verecek göreyim.

Rab'bin Yanıtı

2 Şöyle yanıtladı RAB:
“Göreceklerini taş levhalara oyarak yaz.
Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun.
3 Bu olayların zamanı gelmedi henüz.
Sonun belirtileridir bunlar ve yalan değildir.
Gecikiyormuş gibi görünse de bekle olacakları,
Kesinlikle olacak, gecikmeyecek.
4 Bakın şu övüngen kişiye, niyeti iyi değildir.
Ama doğru kişi sadakatiyle* yaşayacaktır.
5 Servet aldatıcıdır.
Küstahlar kalıcı değildir;
Açgözlüdürler ölüler diyarı gibi
Ve ölüm gibi hiç doymazlar.
Ülkeleri ele geçirip halkları tutsak alırlar.
6 Tutsak alınanlar onları küçümseyip alay etmeyecekler mi?

---

* **1:12** Olası metin “Sen ölmeyeceksin”, Masoretik metin “Biz ölmeyeceğiz”. † **1:12** “Sığınağımız” ya da “Kayamız”. **2:3** Rom.1:17; Gal.3:11; İbr.10:37-38 * **2:4** “Sadakatiyle”: Septuaginta “Bana olan imanla”.

‘Kendisine ait olmayanı ele geçirenin,
Haraç alarak zenginleşenin vay haline!
Daha ne kadar sürecek bu?’ demeyecekler mi?
7 Haraca kestikleriniz ansızın ayaklanmayacak mı?
Uyanıp yakanıza yapışmayacaklar mı?
İşte o zaman onlar için çapul malı gibi olacaksınız.
8 Birçok ulusu soyduğunuz,
Kan döktüğünüz,
Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiğiniz için,
Halklardan sağ kalanlar da sizi soyacaklar.
9 Evini haksız kazançla dolduranın,
Felaketten kaçmak için yuvasını yüksek yere kuranın vay haline!
10 Birçok halkı kıyıma uğratmakla
Kendi soyunuzu utanca boğdunuz,
Kendi yıkımınızı hazırladınız.
11 Duvar taşları bile haykıracak bunu
Ve yankılanacak ahşap kirişler.
12 Kan dökerek kentler kuranın,
Zorbalıkla beldeler yapanın vay haline!
13 Halkların bütün emeklerinin yanması,
Ulusların bütün çabalarının boşa gitmesi
Her Şeye Egemen RAB'bin işi değil mi?
14 Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa,
Dünya da RAB'bin yüceliğinin bilgisiyle dolacak.
15 Çıplak bedenlerini seyretmek için
Komşularına içki içirip sarhoş eden,
İçkiye zehir bile katan sizlerin vay haline!
16 Onur yerine utanca boğulacaksınız.
Şimdi sıra sizde, için de çıplaklığınız görünsün.
RAB size sağ elindeki ceza dolu kâseden içirecek.
Onurunuz kırılacak, rezil olacaksınız.
17 Lübnan'a ettiğiniz zorbalık kendi başınıza gelecek.
Telef ettiğiniz hayvanlar sizi dehşete düşürecek.
Çünkü insan kanı döktünüz,
Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiniz.
18 İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki aldatmaktan başka?
Putu yapan, yaptığına güvenir,
Ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan başka.
19 Tahta puta, ‘Canlan!’ diyenin,
Dilsiz taşa, ‘Uyan’ diyenin
Vay haline!
Put yol gösterebilir mi?
Altınla, gümüşle kaplanmış,
Ama içinde yaşam soluğu yok.
20 Oysa RAB kutsal tapınağındadır.
Sussun bütün dünya O'nun önünde.”

3

Habakkuk'un Duası

2:14 Yşa.11:9

1 Peygamber Habakkuk'un Duası - Şigyonot* Makamında

2 Ya RAB, ününü duydum ve yaptıklarının karşısında ürperdim.
Günümüzde de aynı şeyleri yap, ya RAB,
Şimdi herkes bilsin neler yapabildiğini.
Öfkeliyken merhametini anımsa!

3 Tanrı Teman'dan,
Kutsal Tanrı Paran Dağı'ndan geldi.
Sela †
Görkemi kapladı gökleri,
O'na sunulan övgüler dünyayı doldurdu.
4 Güneş gibi parıldıyor,
Elleri ışık saçıyor.
Gücünün gizi ellerinde.
5 Yayılıyor salgın hastalıklar önüsıra,
Ardısıra da ölümcül hastalıklar.
6 Duruşuyla dünyayı sarstı,
Titretti ulusları bakışıyla,
Yaşlı dağlar darmadağın oldu,
Dünya kurulalı beri var olan tepeler O'na baş eğdi.
Tanrı'nın yolları değişmezdir.

7 Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde gördüm,
Midyan konutları korkudan titriyordu.
8 Ya RAB, nehirlere mi öfkelendin?
Gazabın ırmaklara mı?
Yoksa denize mi kızdın da,
Atlarına, yenilmez savaş arabalarına bindin?
9 Gerdin yayını,
Okların içtiğin antlardır.
Sela
Yeryüzünü akarsularla yardın.
10 Sarsıldı dağlar seni görünce,
Seller her yanı süpürüp geçti.
Engin denizler gürledi, dalgalar yükseldi.
11 Uçuşan oklarının pırıltısından,
Parlayan mızrağının ışıltısından,
Yerlerinde durakaldı güneş ve ay.
12 Gazap içinde ilerledin yeryüzünde,
Ulusları öfkeyle çiğneyip ezdin.
13 Kendi halkını, seçtiğin ulusu‡ kurtarmaya geldin.
Kötü soyun başını ezdin,
Soydun onu tepeden tırnağa.
Sela
14 Başını kendi mızrağıyla deldin.
Askerleri fırtına gibi gelmişti bizi dağıtmaya,
Saklanan düşkünleri yok etmiş gibi seviniyorlardı.
15 Sense atlarınla çiğneyip geçtin büyük denizleri,

* **3:1** "Şigyonot": Bir müzik makamı ya da duygusal bir şiir biçimi olduğu sanılıyor. † **3:3** "Sela": Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor. ‡ **3:13** "Seçtiğin ulusu": İbranice "Meshettiğini*".

Sularını köpürterek...

16 Sesini duyunca yüreğim hopladı,
Seğirdi dudaklarım,
Kemiklerim eridi sanki,
Çözüldü dizlerimin bağı.

Ama bize saldıran halkın felakete uğrayacağı günü
Sabırla bekleyeceğim.

17 Tomurcuklanmasa incir ağaçları,
Asmalar üzüm vermese,
Boşa gitse de zeytine verilen emek,
Tarlalar ürün vermese de,
Boşalsa da davar ağılları,
Sığır kalmasa da ahırlarda,
18 Ben yine RAB sayesinde sevineceğim,
Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım.
19 Egemen RAB gücümdür benim.
Ayaklarıma geyik ayağının çevikliğini verir.
Aşırtır beni yükseklerden.

Müzik şefi için: Telli sazlar eşliğinde söylenecek.

3:19 2Sa.22:34; Mez.18:33

SEFANYA

GİRİŞ

Peygamber Sefanya İ.Ö. 7. yüzyılın ikinci yarısında, büyük olasılıkla Kral Yoşiya'nın İ.Ö. 621 yılında yaptığı dinsel reformlardan önceki yıllarda Yahuda ve çevresindeki halklara seslendi. Kitap şu peygamberlik konularını içeriyor: Başka ilahlara tapan Yahuda'nın korkunç şekilde cezalandırılacağı gün gelecek. Tanrı öteki ulusları da cezalandıracaktır. Yeruşalim kötü sona uğrasa bile, zamanla kent onarılacak, orada yaşayan alçakgönüllü ve doğru insanlar rahata kavuşacak.

Ana Hatlar:

1:1-2:3 Rab'bin yargı günü
2:4-15 İsrail'in komşularının korkunç sonu
3:1-20 Yeruşalim'in cezası ve kurtuluşu

1 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya zamanında Hizkiya oğlu Amarya oğlu
Gedalya oğlu Kuşi oğlu Sefanya'ya şöyle seslendi:

Felakete Karşı Uyarı

2 "Yeryüzünden her şeyi silip süpüreceğim.
3 İnsanları, hayvanları,
Gökteki kuşları,
Denizdeki balıkları,
Kötüleri ve onların günah tuzaklarını silip süpüreceğim.
Yok edeceğim insanı yeryüzünden."
İşte böyle diyor RAB.

4-6 "Elimi Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanlara karşı uzatacağım.
Baal'dan* kalan izleri,
Putperest din adamlarıyla kâhinlerin adını,
Damlardan gök cisimlerine tapınanları,
Hem benim adıma, hem de Molek putu adına ant içip tapınanları,
Yolumdan dönenleri,
Bana yönelmeyenleri,
Kılavuzluğumu istemeyenleri buradan yok edeceğim."

7 Susun Egemen RAB'bin önünde,
Çünkü O'nun günü yaklaştı.
RAB bir kurban hazırladı,
Konuklarını çağırdı.
8 "O kurban günü" diyor RAB,
"Önderleri, kral oğullarını,
Yabancıların geleneklerine uyanları
Cezalandıracağım.
9 İlahların tapınaklarını zorbalık ve hileyle dolduran putperestleri*
O gün cezalandıracağım.

10 Diyorum ki, o gün kentin Balık Kapısı'ndan çığlıklar,
İkinci Mahalle'den feryatlar

1:1 2Kr.22:1-23:30; 2Ta.34:1-35:27 * **1:9** "Putperestler": İbranice "Eşiğe basmadan içeri girenler" (bkz. 1Sa.5:4-5).

Ve tepelerden büyük çatırtılar yükselecek."
İşte böyle diyor RAB.
11 "Kentin aşağı mahallesinde oturanlar, feryat edin.
Bütün tüccarlarınız yok olacak,
Gümüş ticareti yapanların hepsi mahvolacak.
12 O gün kandille arayacağım Yeruşalim'in her yanını,
İçlerinden, 'RAB bir şey yapmaz,
Ne iyilik eder ne kötülük'
Diyen o rahatına düşkün† aymazları cezalandıracağım.
13 Servetleri yağmalanacak.
Viraneye dönecek evleri.
Yaptıkları evlerde oturamayacak,
Diktikleri bağların şarabını içemeyecekler."

Rab'bin Büyük Günü

14 RAB'bin büyük günü yaklaştı,
Yaklaştı ve çabucak geliyor.
Dinleyin, RAB'bin gününde
En yiğit asker bile acı acı feryat edecek.
15 Öfke günü o gün!
Acı ve sıkıntı,
Yıkım ve felaket,
Zifiri karanlık bir gün olacak,
Bulutlu, koyu karanlık bir gün.
16 Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek kulelere karşı
Savaş borularının çalındığı,
Savaş naralarının atıldığı gündür.
17 RAB diyor ki, "İnsanları öyle bir felakete uğratacağım ki,
Körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler.
Çünkü bana karşı günah işlediler.
Su‡ gibi akacak kanları,
Bedenleri yerde çürüyecek."

18 RAB'bin öfke gününde,
Altınları da gümüşleri de
Onları kurtaramayacak.
RAB'bin kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yakıp yok edecek.
RAB ülkede yaşayanların hepsini korkunç bir sona uğratacak.

2

1-2 Ey utanmaz ulus, toparlan!
Hakkında ferman çıkmadan,
Gün saman ufağı gibi geçip gitmeden,
RAB'bin kızgın öfkesi üzerine dökülmeden,
RAB'bin öfke günü gelmeden toparlan.
3 Ey RAB'bin ilkelerini yerine getirenler,
Ülkedeki bütün alçakgönüllüler, RAB'be yönelin.
Doğruluğu ve alçakgönüllülüğü amaç edinin.
Belki RAB'bin öfke gününde kurtulabilirsiniz.

† **1:12** "Rahatına düşkün": İbranice "Tortusu dibe çökmüş şarap gibi". **1:15** Yoe.2:2 ‡ **1:17** "Su": İbranice "Toz".

Rab Ulusları Cezalandırıyor

4 Gazze bomboş kalacak,
Viraneye dönecek Aşkelon,
Boşaltılacak Aşdot öğle vakti,
Ekron temelden yıkılacak.
5 Deniz kıyısında yaşayan
Keret* ulusunun vay haline!
Ey Filist ülkesi Kenan,
RAB'bin yargısı sana karşıdır.
Hepinizi yok edecek RAB,
Ülkede yaşayan kimse kalmayacak.
6 Deniz kıyısındaki ülkeniz,
Çoban barınaklarıyla sürü ağıllarının bulunduğu otlaklara dönecek;
7 Yahuda oymağından sağ kalanların eline geçecek.
Orada otlatacaklar sürülerini,
Aşkelon'un evlerinde geceleyecekler.
Çünkü Tanrıları RAB onları kayıracak.
Eski gönençlerine kavuşturacak onları.
8-9 İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
"Moavlılar'ın halkımı nasıl aşağıladığını,
Ammon halkının onlara nasıl hakaret ettiğini,
Onları nasıl alaya aldığını,
Topraklarını nasıl tehdit ettiğini duydum.
Varlığım hakkı için,
Moav kesinlikle Sodom gibi,
Ammon da Gomora gibi olacak.
Otlarla, tuz çukurlarıyla dolacak,
Sonsuza dek virane kalacak.
Mallarını halkımdan geride kalanlar yağmalayacak.
Topraklarını ulusumdan sağ kalanlar miras alacak."
10 Gururlanmalarının,
Her Şeye Egemen RAB'bin halkını aşağılayıp
Alay etmelerinin karşılığı bu olacak.
11 Dehşete düşürecek RAB onları,
Yeryüzünün bütün ilahlarını yok edecek.
Kıyılardaki bütün uluslar,
Bulundukları yerde O'na tapınacaklar.
12 "Ey Kûşlular,
Siz de benim kılıcımla öleceksiniz" diyor RAB.
13 RAB elini kuzeye doğru uzatıp
Asur'u yok edecek.
Ninova'yı viraneye,
Çöl gibi kurak bir alana çevirecek.
14 Orası sürülerin, her türlü hayvanın yattığı yer olacak.
Sütun başlıklarında ishakkuşları, kır baykuşları barınacak.
Sesleri pencerelerde yankılanacak,
Yıkıntılar dolduracak eşiklerin önünü,
Sedir kirişler ortaya çıkacak.

2:4 Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Zek.9:5-7 * **2:5** "Keret": Büyük olasılıkla "Girit". **2:8-9** Yşa.15:1-16:14; 25:10-12; Yer.48:1-47; Hez.25:8-11; Amo.1:13-15 **2:8-9** Yer.49:1-6; Hez.21:28-32; 25:1-7; Amo.1:13-15 **2:8-9** Yar.19:24 **2:13** Yşa.10:5-34; 14:24-27; Nah.1:1-3:19

15 İşte budur güvenlikte olduğunu sanan,
“Bir ben varım, benden başkası yok” diyen eğlence düşkünü kent.
Nasıl da viraneye döndü,
Yabanıl hayvanlara barınak oldu!
Yanından her geçen gördüğü dehşetten irkiliyor.

3

Yeruşalim'in Geleceği

1 Başkaldıran, yozlaşan, acımasız kentin vay haline!
2 Söz dinlemedi, ders almadı, RAB'be güvenmedi,
Tanrısı'na sığınmadı.

3 Yöneticileri kükreyen aslanlar,
Önderleri akşam gezen aç kurtlar gibi,
Sabaha bir şey bırakmazlar.
4 Peygamberleri sorumsuz ve güvenilmezdir.
Kâhinleri kutsal olanı kirletip,
Yasayı çarpıtırlar.
5 Ama adil RAB hâlâ o kentte;
O haksızlık etmez,
Aksatmadan dağıtır adaletini her yeni günün sabahında.
Ne var ki, bu yetmiyor haksızları utandırmaya.
6 RAB diyor ki, “Ulusları yok ettim,
Kalelerini yıktım, sokaklarını harap ettim.
O sokaklardan geçen kimse yok artık.
Kentleri viraneye döndü,
Eser kalmadı insandan.
7 Halkım benden korkar,
Ders alır bundan dedim.
O zaman konutlarına dokunmaz,
Onları tasarladığım cezaya çarptırmazdım.
Ama her türlü kötülüğü yapmaya istekli görünüyorlar.”
8 Bu yüzden, “Bekleyin de görün” diyor RAB,
“Ulusları yargılayacağım günü bekleyin.
Ulusları toplamaya,
Krallıkları bir araya getirmeye,
Gazabımı, kızgın öfkemi
Üzerlerine dökmeye karar verdim.
Çünkü kıskançlığımın ateşi bütün dünyayı yiyip bitirecek.
9 O zaman, hep birlikte beni adımla çağırmaları,
Omuz omuza bana hizmet etmeleri için,
Halkların dudaklarını pak kılacağım.
10 Dağılmış olan, bana tapan halkım,
Kûş ırmaklarının ötesinden
Bana sunular getirecek.
11 Halkım bana yaptığı bunca kötülük yüzünden utandırılmayacak o gün.
Çünkü gururlu, küstah olanları uzaklaştıracağım aralarından.
Kutsal dağımda bir daha böbürlenmeyecekler.
12 Orada sadece benim adıma sığınan uysal ve alçakgönüllüleri bırakacağım.
13 İsrailliler'den geride kalanlar haksızlık etmeyecek,
Yalan söylemeyecek,

2:15 Yşa.47:8 **3:13** Va.14:5

Kimseyi aldatmayacak,
Tok karna yatacaklar ve onları korkutan olmayacak.”

Sevinç Ezgisi

14 Ey Siyon kızı, ezgiler söyle!
Ey İsrail, haykır!
Yürekten sevin, sevinçle coş,
Ey Yeruşalim kızı!
15 RAB senin cezanı kaldırdı,
Kovdu düşmanlarını.
İsrail'in Kralı RAB seninle.
Korkma artık kötülükten.
16 O gün Yeruşalim'e denecek ki,
“Korkma, ey Siyon, gevşemesin ellerin.
17 Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle.
Alabildiğine sevinecek senin için,
Sevgisiyle seni yenileyecek*, ezgilerle coşacak.”
18-20 RAB, “Bayramlar için çektiğiniz özlemleri sona erdireceğim” diyor,
“Bunlar sizin için ağırlık ve utançtır.
Sizi ezenlerin tümünü cezalandıracağım o gün.
Düşkünleri kurtaracak, sürgünleri toplayacağım.
Utanç içinde kaldıkları bütün ülkelerde
Onları yüceltip onurlandıracağım.
O zaman sizi toplayıp yurdunuza geri getireceğim.
Göreceksiniz, sizi yeniden bayındır kılacak,
Dünyanın bütün halkları arasında yüceltip onurlandıracağım.”

* **3:17** Septuaginta “Seni yenileyecek”, Masoretik metin “Susacak”.

HAGAY

GİRİŞ

Hagay Kitabı Rab'bin Peygamber Hagay aracılığıyla İ.Ö. 520 yılında ilettiği bildirileri içerir. İsrail halkı sürgünden dönüp Yeruşalim'e yerleşerek kendi evlerini kurmuşlardı. Ama tapınak hâlâ yıkık durumdaydı. Bildiriler halkın önderlerini tapınağı yeniden kurmaları için göreve çağırıyordu. Rab de yenilenmiş ve kutsanmış halk için gönenç ve barış dolu bir gelecek vaat ediyor.

Ana Hatlar:
1:1-15 Tapınağı kurmak için çağrı
2:1-23 Teselli ve umut bildirileri

Tapınağı Yeniden Kurmak için Çağrı

1 Kral Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın birinci günü RAB
Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil ve
Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya seslendi:
2 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Bu halk, RAB'bin Tapınağı'nı yeniden
kurmak için vakit daha gelmedi diyor.' "
3 Sonra RAB, Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi: 4 "Bu tapınak
yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalı evlerinizde oturmanızın sırası mı?"
5 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Şimdi tuttuğunuz yolları iyi düşünün!
6 Çok ektiniz ama az biçtiniz; yiyorsunuz ama doyamıyorsunuz, içiyorsunuz ama
neşelenemiyorsunuz; giyiniyorsunuz ama ısınamıyorsunuz; ücretinizi alıyorsunuz
ama paranızı sanki delik keseye koyuyorsunuz."
7-8 Her Şeye Egemen RAB, "Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!" diyor, "Dağlara
çıkıp kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyle ki, ondan hoşnut olayım,
yüceltileyim. 9 Bol ürün umdunuz ama az topladınız. Eve ne getirdiyseniz
üfleyip dağıttım. Acaba neden?" Böyle soruyor Her Şeye Egemen RAB. "Yıkık
duran tapınağımdan ötürü! Oysa hepiniz kendi evinizle uğraşıyorsunuz. 10 İşte
bunun içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor. 11 Ülkeyi –
dağlarını, tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını, toprağın verdiği ürünleri, insanlarını, hayvanlarını, ellerinizin bütün emeğini– kuraklıkla cezalandırdım."

Halk Çağrıya Kulak Veriyor

12 Şealtiel'in torunu Zerubbabil, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve sürgünden
dönen halkın tümü Tanrıları RAB'bin sözüne, O'nun tarafından gönderilen
Peygamber Hagay'ın sözlerine kulak verdiler. Halk RAB'den korktu.
13 Sonra RAB'bin ulağı Hagay, RAB'bin şu sözlerini halka bildirdi: "RAB, 'Ben
sizinle birlikteyim' diyor." 14-15 Böylece RAB Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi
Zerubbabil'i, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'yu ve sürgünden dönen halkın
tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius'un krallığının ikinci yılında,
altıncı ayın yirmi dördüncü günü gelip Tanrıları Her Şeye Egemen RAB'bin
Tapınağı'nda işe başladılar.

2

Kurulacak Tapınağın Görkemi

1 Yedinci ayın yirmi birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle
seslendi: 2 "Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'e, Yehosadak oğlu
Başkâhin Yeşu'ya ve sürgünden dönen halka de ki, 3 'Aranızda bu tapınağı

1:1 Ezr.5:1; 6:14 **2:3** Ezr.3:12

önceki görkemiyle gören kaldı mı? Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak
görünmüyor mu? 4 Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen!' RAB böyle diyor. 'Ey
Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!' RAB böyle
diyor. 'İşi sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.' Böyle diyor Her Şeye
Egemen RAB. 5 'Mısır'dan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhum
aranızdadır. Korkmayın!'
6 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Kısa zamanda bir kez daha yeri, göğü,
denizi, karayı sarsacağım. 7 Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını
buraya getirecekler*. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.' Böyle diyor
Her Şeye Egemen RAB. 8 'Gümüş de, altın da benim' diyor Her Şeye Egemen
RAB. 9 'Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak. Buraya esenlik
vereceğim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

Kirli Sayılan Halk

10 Darius'un krallığının ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü
günü RAB, Peygamber Hagay'a seslendi: 11 "Her Şeye Egemen RAB diyor
ki, 'Kâhinlere* yasayla ilgili şu soruyu sor: 12 Eğer biri giysisinin kıvrımları
arasında kutsanmış et taşır ve o kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına
ya da başka bir yiyeceğe değerse, o yiyecek kutsal olur mu?' "
Kâhinler, "Hayır" diye yanıtladılar.
13 Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ölüye dokunduğu için kirli sayılan
biri, bu yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?"
Kâhinler, "Evet, kirlenmiş olur" diye karşılık verdiler.
14 Bunun üzerine Hagay şöyle dedi: "RAB, 'Bu halk, bu ulus gözümde böyledir'
diyor, 'Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.' "

Rab Bereket Yağdıracak

15-16 " 'Bugüne dek olanları iyi düşünün; RAB'bin Tapınağı'nda taş üstüne
taş konulmadan önce, yirmi ölçeklik bir tahıl yığınına gelen biri, yalnızca
on ölçek bulurdu; şarap teknesinden elli ölçek çıkarmaya varan biri, yalnızca
yirmi ölçek bulurdu. 17 Ellerinizin bütün emeğini samyeliyle, küfle, doluyla
cezalandırdım. Yine de bana dönmediniz.' RAB böyle diyor. 18 'Bugünden,
dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününden, RAB'bin Tapınağı'nın temelinin
atıldığı günden başlayarak olacakları iyi düşünün. 19 Ambarda hiç tohum kaldı
mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne dek ürün verdi mi?
" 'Bugünden başlayarak üzerinize bereket yağdıracağım.' "

Rab'bin Zerubbabil'e Verdiği Söz

20 Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagay'a ikinci kez seslendi: 21 "Yahuda
Valisi Zerubbabil'e de ki, ben yeri, göğü sarsmak üzereyim. 22 Kralların
tahtlarını devireceğim, yabancı ulusların gücünü yok edeceğim. Savaş
arabalarıyla sürücülerini de devireceğim; atlarla binicileri düşecek, hepsi
kardeşinin kılıcıyla öldürülecek.
23 "Her Şeye Egemen RAB 'O gün seni alacağım, ey Şealtiel'in torunu kulum
Zerubbabil' diyor, 'Ve seni mühür yüzüğü gibi yapacağım. Çünkü ben seni
seçtim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

2:5 Çık.29:45-46 **2:6** Hag.2:21; İbr.12:26 * **2:7** "Değerli eşyalarını buraya getirecekler" ya da "Onların özlediği kişi buraya gelecek." **2:13** Say.19:11-22

ZEKERİYA

GİRİŞ

Zekeriya Kitabı iki ana bölümden oluşur:

1) 1-8 bölümleri İ.Ö. 520-518 yılları arasında Peygamber Zekeriya'nın Tanrı'dan aldığı peygamberlikleri içerir. Bu peygamberliklerin çoğu görüm şeklindedir. Yeruşalim'de düzenin yeniden kurulacağını, tapınağın yeniden yapılacağını, Tanrı halkının kutsanacağını dile getirir.
2) 9-14 bölümleri beklenen Mesih'in geleceğinden ve son yargıdan söz eder.

Ana Hatlar:

1:1-8:23 Uyarı ve umut bildirileri
9:1-8 İsrail'in komşuları cezalandırılıyor
9:9-14:21 Gelecek gönenç ve barış

Rab Halkını Kendisine Dönmeye Çağırıyor

1 Darius'un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında RAB İddo oğlu Berekya
oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle seslendi:
2 "RAB atalarınıza çok öfkelendi. 3 Bu nedenle halka de ki, Her Şeye Ege-
men RAB böyle diyor: 'Her Şeye Egemen RAB, bana dönün' diyor; 'Ben de
size dönerim diyor Her Şeye Egemen RAB. 4 Atalarınız gibi davranmayın!
Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen RAB kötü yollarınızdan ve kötü
uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar
dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor RAB. 5 Hani atalarınız
nerede? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar? 6 Peygamber kullarıma
buyurduğum sözler ve kurallar atalarınıza ulaşmadı mı?'
"Onlar da dönüp, 'Her Şeye Egemen RAB yollarımıza ve uygulamalarımıza
bakarak bizim için ne düşündüyse aynen yaptı' dediler."

Birinci Görüm: Atlı

7 Darius'un krallığının ikinci yılında, on birinci ay olan Şevat ayının yirmi
dördüncü günü RAB İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriya'ya görümlerle
seslendi. 8 Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl ata binmiş bir
adam gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz atlar vardı. 9 "Efendim, bunlar
ne?" diye sordum.
Benimle konuşan melek, "Bunların ne olduğunu sana göstereceğim" diye
yanıtladı.
10 Mersin ağaçları arasında duran adam da, "Bunlar dünyayı dolaşmak için
RAB'bin gönderdikleridir" diye açıkladı.
11 Mersin ağaçları arasında duran RAB'bin meleğine, "Dünyayı dolaştık"
dediler, "İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!"
12 Bunun üzerine RAB'bin meleği, "Ey Her Şeye Egemen RAB, yetmiş yıldır
öfkelendiğin Yeruşalim'den ve Yahuda kentlerinden sevecenliğini ne zamana
dek esirgeyeceksin?" dedi. 13 RAB benimle konuşan meleği tatlı, avutucu
sözlerle yanıtladı.
14 Bunun üzerine benimle konuşan melek, "Şunu duyur!" dedi, "Her Şeye
Egemen RAB, 'Yeruşalim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum' diyor,
15 'Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben biraz öfkelenmiştim, onlarsa
kötülüğe kötülük kattılar.'

1:1 Ezr.5:1; 6:14 **1:8** Zek.6:2-3; Va.6:2,4

16 “Onun için RAB, ‘Yeruşalim'e sevecenlikle döneceğim’ diyor, ‘Tapınağım
orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipi çekilecek!’ Böyle diyor
Her Şeye Egemen RAB.
17 “Şunu da duyur: Her Şeye Egemen RAB, ‘Kentlerim yine bollukla
dolup taşacak’ diyor, ‘Ben RAB, Siyon'u yine avutacağım, Yeruşalim'i yine
seçeceğim.’ ”

İkinci Görüm: Dört Boynuzla Dört Usta

18 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı. 19 Benimle konuşan
meleğe, “Bunlar ne?” diye sordum.
Melek, “Bunlar Yahuda, İsrail ve Yeruşalim halkını dağıtmış olan boynuzlardır” diye karşılık verdi.
20 Sonra RAB bana dört usta gösterdi. 21 “Bunlar ne yapmaya geliyor?” diye
sordum.
Melek, “Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başını
kaldıramadı” dedi, “Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak için boynuz
kaldıran ulusları yıldırıp boynuzlarını yere çalmaya geldiler.”

2

Üçüncü Görüm: Ölçü İpi

1 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam vardı.
2 “Nereye gidiyorsun?” diye sordum.
Adam, “Yeruşalim'i ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadar olduğunu
öğrenmeye gidiyorum” diye yanıtladı.
3 Benimle konuşan melek yanımdan ayrılınca başka bir melek onu
karşılamaya çıktı. 4 Önceki meleğe şöyle dedi: “Koş, o gence de ki, içinde
barınacak sayısız insan ve hayvandan ötürü Yeruşalim sursuz bir kent olacak.
5 RAB, ‘Ben kendim onun çevresinde ateşten sur ve içindeki görkem olacağım’
diyor.”
6 RAB, “Haydi! Haydi! Kuzey ülkesinden kaçın!” diyor, “Çünkü sizi göğün
dört bucağına dağıttım.” Böyle diyor RAB. 7 “Babil'de oturan Siyon halkı,
haydi kaçıp kurtul!” 8 Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni onurlandırdı ve
sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi: “Size dokunan gözbebeğime*
dokunmuş olur” diyor, 9 “Elimi onlara karşı kaldıracağım, köleleri onları
yağmalayacak.” O zaman siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini
anlayacaksınız.
10 RAB, “Ey Siyon kızı, sevinçle bağır! Çünkü aranızda yaşamaya geliyorum”
diyor. 11 O gün birçok ulus RAB'be bağlanacak, O'nun halkı olacak. O zaman
RAB aranızda yaşayacak, siz de beni Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini
anlayacaksınız. 12 RAB kutsal topraklarda Yahuda'yı kendi payı olarak miras
edinecek ve Yeruşalim'i yine seçecek.
13 Ey insanlar, RAB'bin önünde sessiz durun! RAB kutsal konutundan
kalkmış geliyor!

3

Dördüncü Görüm: Başkâhin Yeşu

1 RAB, meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu'yu ve onu suçlamak için
sağında duran Şeytan'ı bana gösterdi. 2 RAB'bin meleği* Şeytan'a, “RAB seni

* **2:8** Olası metin “Gözbebeğime”, Masoretik metin “Gözbebeğine”. **3:1** Ezr.5:2 **3:1** Va.12:10 **3:2** Yah.9 * **3:2** Süryanice “RAB'bin meleği”, Masoretik metin “RAB”.

azarlasın, ey Şeytan!" dedi, "Yeruşalim'i seçen RAB seni azarlasın! Bu adam
ateşten çıkarılan yarı yanmış odun parçası değil mi?"
3 Yeşu meleğin önünde çok kirli giysiler içinde duruyordu. 4 Melek önündeki
meleklere, "Üzerinden kirli giysileri çıkarın" dedi. Sonra Yeşu'ya, "Bak, suçunu
kaldırdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim" dedi.
5 Ben de Yeşu'nun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim. Başına temiz
bir sarık sarıp onu giydirdiler. RAB'bin meleği de onun yanında duruyordu.
6 Sonra RAB'bin meleği Yeşu'yu uyardı: 7 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
'Eğer yollarımda yürür, verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen
yönetecek, avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasına
katılıp huzuruma çıkma ayrıcalığını vereceğim.
8 " 'Ey Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan kâhin arkadaşların, dinleyin!
Çünkü onlar gelecek olayların önbelirtisidir. Dal† adındaki kulumu ortaya
çıkarıyorum. 9 Yeşu'nun önüne koyduğum taşa bakın! O tek taşın yedi gözü‡ var;
onun üzerine bir yazıt oyacağım' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Bir günde bu
ülkenin günahını kaldıracağım. 10 O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir
ağacının altında oturmaya çağıracak.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

4

Beşinci Görüm: Kandillik ve Zeytin Ağaçları

1 Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırır gibi beni
uyandırdı. 2 "Ne görüyorsun?" diye sordu.
"Som altın bir kandillik görüyorum" diye yanıtladım, "Tepesinde zeytinyağı
için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var. 3 Ayrıca
kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında, öbürü solunda iki zeytin
ağacı da var."
4 Benimle konuşan meleğe, "Bunların anlamı nedir, efendim?" diye sor-
dum.
5 Melek, "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi.
"Hayır, efendim" dedim.
6 Bunun üzerine şöyle dedi: "RAB Zerubbabil'e, 'Güçle kuvvetle değil, ancak
benim Ruhum'la başaracaksın' diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 7 Sen
kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabil'in önünde bir düzlük olacaksın! O
tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, 'Ne güzel, ne güzel!' diye bağıracak."
8 RAB bana yine seslendi: 9 "Bu tapınağın temelini Zerubbabil'in elleri attı,
tapınağı tamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her Şeye
Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız.
10 "Küçük işleri yapma gününü kim küçümsüyor? İnsanlar Zerubbabil'in
elinde çekülü görünce sevinecekler.
–"Bu yedi kandil RAB'bin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir."–
11 Meleğe, "Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?"
diye sordum, 12 "Altın gibi yağ akıtan iki altın oluğun yanındaki bu iki zeytin
dalı nedir?"
13 "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılık verdi.
"Hayır, efendim" dedim.
14 Melek, "Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet eden, zeytinyağıyla
kutsanmış iki kişidir" diye açıkladı.

3:8 Yer.23:5; 33:15; Zek.6:12 † **3:8** "Dal": Mesih'in adlarından biri. ‡ **3:9** "Gözü" ya da "Yüzü".
3:10 Mik.4:4 **4:2** Va.4:5 **4:3** Va.11:4 **4:6** Ezr.5:2 **4:10** Va.5:6

5

Altıncı Görüm: Uçan Tomar

1 Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm.
2 Melek, "Ne görüyorsun?" diye sordu.
"Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi*, genişliği on arşın†" diye yanıtladım.
3 Melek, "Bütün ülkeye yağacak lanettir bu" dedi, "Tomarın bir yanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak. 4 Her Şeye Egemen RAB, 'Lanet yağdıracağım' diyor, 'Hırsızın ve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyle, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.' "

Yedinci Görüm: Ölçü Kabındaki Kadın

5 Sonra benimle konuşan melek yaklaşıp, "Gözlerini kaldır" dedi, "Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak."
6 "Nedir?" diye sordum.
"Bir ölçü kabı‡" dedi, sonra ekledi: "Bu, bütün ülke halkının suçudur."
7 Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabın içinde bir kadın oturuyordu. 8 Melek, "İşte bu kötülüktür!" diyerek kadını gerisingeri ölçü kabına itip kurşun kapağı yerine koydu.
9 Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan iki kadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabı yerle gök arasına kaldırdılar.
10 Benimle konuşan meleğe, "Kabı nereye götürüyorlar?" diye sordum.
11 "Kadın için bir ev yapmak üzere Şinar§ topraklarına" diye yanıtladı, "Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak."

6

Sekizinci Görüm: Dört Savaş Arabası

1 Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç dağın arasından çıkıp gelen dört savaş arabası gördüm. 2 Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah,
3 üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı. Atların hepsi güçlüydü. 4 Benimle konuşan meleğe, "Bunlar ne, efendim?" diye sordum.
5 Melek şöyle karşılık verdi: "Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet ettikleri yerden çıkan göğün dört ruhudur*. 6 Siyah atların çektiği savaş arabası bölgenin kuzeyine, beyaz atlarınki batıya, benekli atlarınki de güneye doğru gidiyor."
7 Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzünü dolaşmak üzere gitmek istiyorlardı. Melek, "Gidin, yeryüzünü dolaşın!" deyince, gidip yeryüzünü dolaştılar.
8 Sonra melek bana seslendi: "Bak, bölgenin kuzeyine gidenler, orada öfkemi yatıştırdılar."

Yeşu'ya Verilen Taç

9 RAB bana şöyle seslendi: 10 "Armağanları sürgünden dönenlerden –Babil'den gelen Helday, Toviya ve Yedaya'dan– al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşiya'nın evine git. 11 Aldığın altınla gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'nun başına tak. 12 Ona Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor de: 'İşte

---

* **5:2** "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. † **5:2** "On arşın": Yaklaşık 4.5 m. ‡ **5:6** "Ölçü kabı": İbranice "Efa", yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. § **5:11** "Şinar", yani "Babil". **6:2** Zek.1:8; Va.6:2,4 **6:5** Va.7:1
* **6:5** "Ruhudur" ya da "Rüzgarıdır". **6:12** Yer.23:5; 33:15; Zek.3:8

Dal adındaki adam! Bulunduğu yerde filizlenecek ve RAB'bin Tapınağı'nı
kuracak. 13 Evet, RAB'bin Tapınağı'nı kuracak olan odur. Görkemle kuşanacak,
tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında oturan kâhin olacak. İkisi
arasında tam bir uyum olacak.' 14 Helday'ın†, Toviya'nın, Yedaya'nın, Sefanya
oğlu Yoşiya'nın‡ anısına taç RAB'bin Tapınağı'na konulacak. 15 Uzaktakiler de
gelip RAB'bin Tapınağı'nın yapımında çalışacak. Böylece beni size Her Şeye
Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız RAB'bin sözüne özenle
uyarsanız bütün bunlar gerçekleşecektir."

7

Oruç Değil, Adalet ve Sevecenlik

1 Kral Darius'un krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı olan Kislev
ayının dördüncü günü RAB Zekeriya'ya seslendi. 2-3 Beytel halkı, Her Şeye Ege-
men RAB'bin Tapınağı'ndaki kâhinlerle peygamberlere, "Yıllardır yaptığımız
gibi beşinci ay oruç tutup ağlayalım mı?" diye sormuş ve RAB'be yalvarmaları
için Sareser'i, Regem-Melek'i ve adamlarını göndermişti.
4 Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki, 5 "Bütün ülke halkına ve kâhinlere sor:
'Yetmiş yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup dövündüğünüzde gerçekten
benim için mi oruç tuttunuz? 6 Yiyip içerken kendiniz için yiyip içmiyor
muydunuz? 7 Yeruşalim'le çevresindeki kentler gönenç içinde yaşarken, Negev
ve Şefela insanlarla doluyken, RAB'bin önceki peygamberler aracılığıyla
açıkladığı sözler bunlar değil mi?' "
8 RAB Zekeriya'ya yine seslendi: 9 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gerçek
adaletle yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin. 10 Dul kadına,
öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı
kötülük tasarlamayın.'
11 "Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarını çevirdiler, duyma-
mak için kulaklarını tıkadılar. 12 Kutsal Yasa'yı ve Her Şeye Egemen RAB'bin
kendi Ruhu'yla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri
dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen
RAB onlara çok öfkelendi.
13 " 'Madem ben çağırınca dinlemediler' diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Onlar
çağırınca, ben de onları dinlemeyeceğim. 14 Onları tanımadıkları ulusların
arasına fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız kaldı ki, oraya
kimse gidip gelemez oldu. Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler.' "

8

Rab Yeruşalim'i Kutsayacağına Söz Veriyor

1 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: 2 Her Şeye Egemen RAB, "Siyon
için büyük kıskançlık duyuyorum" diyor, "Evet, onu şiddetle kıskanıyorum.
3 Siyon'a dönecek ve Yeruşalim'de oturacağım. Yeruşalim'e Sadık Kent, Her Şeye
Egemen RAB'bin dağına Kutsal Dağ denecek.
4-5 "İlerlemiş yaşlarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşlı erkeklerle
kadınlar yine Yeruşalim meydanlarında oturacaklar. Kentin meydanları
orada oynayan erkek ve kız çocuklarla dolacak." Böyle diyor Her Şeye Egemen
RAB.
6 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O günlerde sürgünden dönen halkın
gözünde bu olanaksız olsa da, benim gözümde de böyle mi olmalı?" Böyle diyor
Her Şeye Egemen RAB.

---

† **6:14** Süryanice "Helday" (bkz.6:10), Masoretik metin "Helem". ‡ **6:14** Süryanice "Yoşiya" (bkz. 6:10), Masoretik metin "Hen".

7-8 “Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim.
Yeruşalim'de yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı
olacağım.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
9 “Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nın kurulması için temel atıldığında
orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediği sözleri duyan sizler
yüreklenin!” diyor Her Şeye Egemen RAB, 10 “O günlerden önce insan ya da
hayvan için ücret yoktu. Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip
gelemiyordu. Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm. 11 Ama şimdi sürgünden
dönen bu halka geçmiş günlerde davrandığım gibi davranmayacağım.” Böyle
diyor Her Şeye Egemen RAB, 12 “Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm,
toprak ürün, gökler çiy verecek. Bunların tümünü sürgünden dönen bu halka
mülk olarak vereceğim. 13 Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz
uluslar arasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağı
olacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!”
14 Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “Ataları nız beni öfkelendirdiğinde
başınıza felaket getirmeyi tasarladım ve vazgeçmedim” diyor Her Şeye Ege-
men RAB, 15 “Şimdi de Yeruşalim ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayı
tasarladım. Korkmayın! 16 Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği
söyleyin, kent kapılarınızda* esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın,
17 yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten
tiksinin. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim.” Böyle diyor RAB.
18 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi: 19 Her Şeye Egemen RAB diyor
ki, “Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları Yahuda halkı için
sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği ve esenliği
sevin.”
20 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Daha birçok halk, birçok kentte
yaşayanlar gelecek. 21 Bir kentte yaşayanlar başka kente gidip, ‘RAB'be yal-
varmak, Her Şeye Egemen RAB'be yönelmek için hemen yola çıkalım. Ben de
gideceğim’ diyecekler. 22 Her Şeye Egemen RAB'be yönelmek, O'na yalvarmak
için çok sayıda halkla birçok ulus Yeruşalim'e gelecek.”
23 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “O günlerde her dil ve ulustan on kişi
bir Yahudi'nin eteğinden tutup, ‘İzin verin, sizinle gidelim. Çünkü Tanrı'nın
sizinle olduğunu duyduk’ diyecekler.”

9

İsrail'in Düşmanlarına Yargı

1 Bildiri: RAB'bin sözü Hadrak ülkesine ve Şam Kenti'ne yöneliktir.
Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının gözü RAB'be çevrilidir.
2 Bu söz Hadrak sınırındaki Hama'ya,
Çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de yöneliktir.
3 Sur kendine bir kale yaptı;
Toprak kadar gümüş
Ve sokaktaki çamur kadar altın biriktirdi.
4 Ama Rab onun mal varlığını alıp götürecek;
Denizdeki gücünü yok edecek
Ve ateş kenti yiyip bitirecek.
5 Aşkelon bunu görünce korkacak;

8:16 Ef.4:25 * **8:16** “Kent kapılarınızda”: Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.
9:1 Yşa.17:1-3; Yer.49:23-27; Amo.1:3-5 **9:2** Yşa.23:1-18; Hez.26:1-28:26; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Mat.11:20-22; Luk.10:13-14 **9:5** Yşa.14:29-31; Yer.47:1-7; Hez.25:15-17; Yoe.3:4-8; Amo.1:6-8; Sef.2:4-7

Gazze acıdan kıvranacak,
Ekron da öyle, çünkü umudu sönecek.
Gazze kralını yitirecek,
Aşkelon ıssız kalacak.
6 Aşdot'ta melez bir halk oturacak,
Filistliler'in gururunu kıracağım.
7 Ağızlarından kanı alınmamış eti,
Dişlerinin arasından yasak yiyecekleri alacağım.
Sağ kalanlar Tanrımız'a bağlanacak
Ve Yahuda oymağında bir boy sayılacak.
Ekron Yevuslular gibi olacak.
8 Akın eden ordulara karşı
Evimin çevresinde ordugah kuracağım.
Hiçbir kıyıcı
Bir daha halkımın üzerinden geçmeyecek,
Çünkü artık halkımı ben gözetiyorum.

Vaat Edilen Kral

9 Ey Siyon kızı, sevinçle coş!
Sevinç çığlıkları at, ey Yeruşalim kızı!
İşte kralın!
O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür.
Eşeğe, evet, sıpaya,
Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!
10 Savaş arabalarını Efrayim'den,
Atları Yeruşalim'den uzaklaştıracağım.
Savaş yayları kırılacak.
Kralınız uluslara barışı duyuracak,
Onun egemenliği bir denizden bir denize,
Fırat'tan yeryüzünün uçlarına dek uzanacak.
11 Size gelince,
Sizinle yaptığım kurban kanıyla yürürlüğe girmiş antlaşma uyarınca,
Sürgündeki halkınızı
Susuz çukurdan çıkarıp özgür kılacağım.
12 Kalenize dönün,
Ey siz, umut sürgünleri!
Bugün bildiriyorum ki,
Size yitirdiğinizin iki katını vereceğim.
13 Yahuda'yı yayımı gerer gibi gereceğim
Ve Efrayim'i ok gibi ona dolduracağım.
Oğullarını Grekler'e karşı uyandıracağım, ey Siyon
Ve seni bir savaşçının kılıcı gibi yapacağım.

Rab Gelecek

14 O zaman RAB halkının üzerinde görünecek,
Oku şimşek gibi çakacak.
Egemen RAB boru çalacak
Ve güney fırtınalarıyla ilerleyecek.
15 Onları Her Şeye Egemen RAB koruyacak.
Düşmanlarını yok edecek
Ve sapan taşlarıyla yenecekler.
Şarap içmiş gibi içip gürleyecek

9:9 Mat.21:4-5; Yu.12:14-15 **9:10** Mez.72:8

Ve kurban kanı serpmekte kullanılan çanaklar gibi sunağın köşelerine
dolacaklar.

16 O gün Tanrıları RAB
Sürüsü olan halkını kurtaracak.
O'nun ülkesinde taç mücevherleri gibi parlayacaklar.
17 Ne yakışıklı ve güzel olacaklar!
Delikanlılar tahılla,
Genç kızlar yeni şarapla güçlenecek.

10

Rab Yahuda ve Efrayim'i Kayıracak

1 İlkbaharda RAB'den yağmur dileyin.
O'dur yağmur bulutlarını oluşturan.
İnsanlara yağmur sağanakları
Ve herkese tarlada ot verir.
2 Oysa aile putlarından alınan yanıtlar boştur,
Falcılar yalan görümler görür
Ve gerçek yanı olmayan düşler anlatarak
Boşuna avuturlar.
Bu yüzden halk sürü gibi dağınık,
Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok.
3 RAB şöyle diyor:
"Öfkem çobanlara karşı alevlendi,
Önderleri* cezalandıracağım.
Her Şeye Egemen RAB kendi sürüsünü,
Yahuda halkını kayıracak.
Görkemli savaş atı gibi yapacak onları.
4 Köşe taşı,
Çadır kazığı,
Savaş yayı
Ve bütün önderler Yahuda'dan çıkacak.
5 Savaşta düşmanlarını sokaklardaki çamurda çiğneyen yiğitler gibi olacaklar.
RAB onlarla olduğu için
Savaşacak ve atlıları utandıracaklar.

6 "Yahuda halkını güçlendireceğim,
Yusuf soyunu kurtarıp
Sürgünden geri getireceğim.
Çünkü onlara acıyorum.
Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar.
Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim ve onları yanıtlayacağım.
7 Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar,
Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak.
Çocukları bunu görüp neşelenecek,
Yürekleri RAB'de sevinç bulacak.

8 "Islık çalıp onları toplayacağım,
Onları kesinlikle kurtaracağım.
Eskiden olduğu gibi

10:2 Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Mat.9:36; Mar.6:34 * **10:3** "Önderleri": İbranice "Tekeleri".

Yine çoğalacaklar.
9 Onları halklar arasına dağıttımsa da,
Uzak ülkelerde beni anımsayacaklar;
Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak ve geri dönecekler.
10 Onları Mısır'dan geri getirecek,
Asur'dan toplayacağım;
Gilat'a, Lübnan'a getireceğim.
Onlara yeterince yer bulunmayacak.
11 Sıkıntı denizinden geçecekler,
Denizin dalgaları yatışacak,
Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak.
Asur'un gururu alaşağı edilecek,
Mısır'ın krallık asası elinden alınacak.
12 Halkımı kendi gücümle güçlendireceğim,
Adıma layık bir yaşam sürdürecekler."
Böyle diyor RAB.

11

1 Ey Lübnan, kapılarını aç ki,
Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok etsin!
2 Ey çam ağacı, haykır!
Sedir ağacı yıkıldı,
Ulu ağaçlar yok oldu!
Haykırın, ey Başan meşeleri,
Gür ormanın ağaçları devrildi!
3 Çobanların haykırışını duy,
Çünkü güzelim otlakları yok oldu!
Genç aslanların kükremesini dinle,
Çünkü Şeria Irmağı'nın kıyısındaki ağaçlık yok oldu!

İki Çoban

4 Tanrım RAB, "Kesime ayrılmış sürüyü sen güt" diyor, 5 "Sürüyü satın alanlar koyunları kesiyor ama cezalarını çekmiyorlar. Koyunları satanlar da, 'Tanrı'ya övgüler olsun, zengin oldum!' diyorlar. Çobanlar kendi sürülerine acımıyor. 6 Çünkü ülkede yaşayan halka artık acımayacağım" diyor RAB, "Herkesi kendi komşusunun ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi ezecekler, ben de halkı ellerinden kurtarmayacağım."

7 Bunun üzerine kesime ayrılmış sürünün özellikle ezilenlerini güttüm. Elime iki değnek aldım; birine "Lütuf", ötekine "Birlik" adını koydum. Böylece sürüyü gütmeye başladım. 8 Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüden bıkmıştım, sürü de benden tiksinmişti. 9 Sürüye, "Artık sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün, kesilen kesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin" dedim.

10 Sonra "Lütuf" adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslarla yapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım. 11 Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürünün ezilenleri RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladılar.

12 Onlara, "Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin" dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler.

13 RAB bana, "Çömlekçiye* at" dedi. Böylece bana biçtikleri yüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki çömlekçiye attım.

11:12 Mat.27:9-10 * **11:13** Masoretik metin "Çömlekçiye", Süryanice "Hazineye".

14 Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için "Birlik" adındaki
öteki değneğimi kırdım.
15 RAB bana, "Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini" dedi, 16 "Ülkeye
öyle bir çoban atayacağım ki, yitiklere bakmayacak, dağılmışları aramayacak,
yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamları beslemeyecek. Ancak semiz koyunların
etini yiyecek, tırnaklarını koparacak.
17 "Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline!
Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun!
Kolu tamamen kurusun,
Sağ gözü kör olsun!"

12

Yeruşalim'in Düşmanları Yok Oluyor

1 Bildiri: İşte RAB'bin İsrail'e ilişkin sözleri. Gökleri geren, yeryüzünün
temelini atan, insanın içindeki ruha biçim veren RAB şöyle diyor: 2 "Yeruşalim'i
çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse yapacağım. Yeruşalim gibi
Yahuda da kuşatma altına alınacak. 3 O gün Yeruşalim'i bütün halklar için
ağır bir taş yapacağım. Onu kaldırmaya yeltenen herkes ağır yaralanacak.
Yeryüzünün bütün ulusları Yeruşalim'e karşı birleşecek. 4 O gün her atı dehşete
düşürecek, her atlıyı çılgına döndüreceğim. Yahuda halkını gözeteceğim, ama
öbür halkların bütün atlarını kör edeceğim. 5 O zaman Yahuda önderleri, 'Her
Şeye Egemen Tanrısı RAB'be güvenen Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır' diye
düşünecekler.
6 "O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında yanan bir mangal gibi,
ekin demetleri arasında alev alev yanan bir meşale gibi yapacağım. Sağda
solda, çevredeki bütün halkları yakıp yok edecekler. Yeruşalim ise sapasağlam
yerinde duracak.
7 "Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım. Öyle
ki, Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanlar Yahuda'dan daha çok onura
kavuşmasın. 8 Ben RAB o gün Yeruşalim'de oturanları koruyacağım. Böylece
aralarındaki en güçsüz kişi Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi, kendilerine
öncülük eden RAB'bin meleği gibi olacak. 9 O gün Yeruşalim'e saldıran bütün
ulusları yok etmeye başlayacağım.
10 "Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu
dökeceğim. Bana, yani deştiklerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan
biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekecekler. 11 O gün
Yeruşalim'de tutulan yas, Megiddo Ovası'nda, Hadat-Rimmon'da tutulan yas
gibi büyük olacak. 12-14 Ülkede her boy kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan,
Levi, Şimi boyundan ve geri kalan boylardan aileler. Her boyun erkekleri
ayrı, kadınları ayrı yas tutacak."

13

Günahtan Arınma

1 "O gün Davut soyunu ve Yeruşalim'de yaşayanları günahtan ve ruhsal
kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak. 2 O gün ülkeden putların adlarını
kaldıracağım, bir daha anılmayacaklar" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Sahte
peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden uzaklaştıracağım. 3 Biri yine peygam-
berlik edecek olursa, öz annesiyle babası, 'Öleceksin, çünkü RAB'bin adıyla

12:10 Yu.19:37; Va.1:7 **12:11** 2Kr.23:29; Va.16:16

yalan söylüyorsun' diyecekler. Peygamberlik ettiğinde de öz annesi babası onun bedenini deşecekler.
4 "O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görümden utanacak; insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek. 5 'Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım*' diyecek. 6 Biri, 'Bağrındaki bu yaralar ne?' diye sorduğunda da, 'Bunlar dostlarının evinde aldığım yaralar' diye yanıtlayacak."

Çoban Vuruluyor

7 "Uyan, ey kılıç!
Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç"
Diyor Her Şeye Egemen RAB.
"Çobanı vur da
Koyunlar darmadağın olsun.
Ben de elimi küçüklere karşı kaldıracağım.
8 Bütün ülkede" diyor RAB,
"Halkın üçte ikisi vurulup ölecek,
Üçte biri sağ kalacak.
9 Kalan üçte birini ateşten geçireceğim,
Onları gümüş gibi arıtacağım,
Altın gibi sınayacağım.
Beni adımla çağıracaklar,
Ben de onlara karşılık vereceğim,
'Bunlar benim halkım' diyeceğim.
Onlar da, 'Tanrımız RAB'dir' diyecekler."

14

Mesih'in Gelişi ve Krallığı

1 İşte RAB'bin günü geliyor! Ey Yeruşalim halkı, senden yağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşılacak.
2 Yeruşalim'e karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sürgüne gönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak.
3 Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip bu uluslara karşı savaşacak. 4 O gün O'nun ayakları Yeruşalim'in doğusundaki Zeytin Dağı'nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek.
5 Yarılan dağımın oluşturduğu vadiden kaçacaksınız, çünkü vadi Asal'a dek uzanacak. Yahuda Kralı Uzziya döneminde depremden nasıl kaçtıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman Tanrım RAB bütün kutsallarla birlikte gelecek!
6 O gün ışık olmayacak, ışık veren cisimler kararacak. 7 Özel bir gün, yalnız RAB'bin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de olmayacak. Gece aydınlık olacak.
8 O gün Yeruşalim'in içinden diri sular akacak. Yaz kış suların yarısı Lut Gölü'ne, öbür yarısı Akdeniz'e akacak.
9 RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün yalnız RAB, yalnız O'nun adı kalacak.
10 Bütün ülke Geva'dan Yeruşalim'in güneyindeki Rimmon'a dek Arava Ovası gibi olacak. Ama Yeruşalim yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan ilk kapıya,

* **13:5** Olası metin "Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım", Masoretik metin "Çünkü bir adam beni gençliğimde köle olarak satın aldı". **13:7** Mat.26:31; Mar.14:27 **14:8** Hez.47:1; Yu.7:38; Va.22:1

Köşe Kapısı'na, Hananel Kulesi'nden kralın üzüm sıkma çukurlarına dek yerli
yerinde duracak. 11 İnsanlar oraya yerleşip güvenlik içinde yaşayacak. Yeruşalim
bir daha yıkıma* uğramayacak.
12 Yeruşalim'e karşı savaşan bütün halkları RAB şu belayla cezalandıracak:
Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri çürüyecek. 13 O gün RAB insanları
büyük dehşete düşürecek. Herkes yanındakinin elini yakalayacak, birbirler-
ine saldıracaklar. 14 Yahudalılar da Yeruşalim'de savaşacak. Çevredeki bütün
ulusların serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak. 15 Düşman
ordugahlarındaki bütün hayvanlar da –at, katır, deve, eşek– benzer bir belaya
çarptırılacak.
16 Yeruşalim'e saldıran uluslardan sağ kalanların hepsi Her Şeye Egemen
RAB olan Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı* kutlamak için yıldan yıla
Yeruşalim'e gidecekler. 17 Yeryüzü halklarından hangisi Her Şeye Egemen RAB
olan Kral'a tapınmak için Yeruşalim'e gitmezse, ülkesine yağmur yağmayacak.
18 Mısırlılar bunlara katılıp Yeruşalim'e gitmezlerse, RAB onları da Çardak
Bayramı'nı kutlamak için Yeruşalim'e gitmeyen bütün ulusların başına ge-
tirdiği aynı belayla cezalandıracak. 19 Mısırlılar'a ve Çardak Bayramı'nı kutla-
mak için Yeruşalim'e gitmeyen bütün uluslara verilecek ceza budur.
20 O gün atların çıngırakları üzerine, "RAB'be adanmıştır" diye yazılacak.
RAB'bin Tapınağı'ndaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak.
21 Yeruşalim ve Yahuda'da her kazan Her Şeye Egemen RAB'be adanacak. Kur-
ban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar.
O gün Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar† bulunmayacak.

14:11 Va.22:3 * **14:11** "Yıkıma" ya da "Lanete". † **14:21** "Tüccar" ya da "Kenanlı".

MALAKİ

GİRİŞ

Malaki Kitabı'nda geçen olaylar, Yeruşalim'de tapınak kurulduktan sonra İ.Ö. 5. yüzyılda yazıldı. Peygamber Malaki'nin çağrısı, kâhinlerle halkın Tanrı'ya olan sadakatlerini yinelemeleridir. Tanrı halkının yaşamında ve Tanrı'ya tapınmasında savsaklık, günah vardı. Kâhinler ve halk Tanrı'ya verilmesi gereken ondalıkları vermemekle Tanrı'ya karşı hile yapıyor, O'na doğru yürekle sunu sunmuyordu. O'nun öğretileri uyarınca da yaşamıyordu. Ama Rab yolu hazırlamak ve antlaşmasını açıklamak için habercisini önünden gönderecek, sonra kendisi gelecek, halkını cezalandırıp arındıracak.

Ana Hatlar:
1:1-2:16 İsrail halkının günahı
2:17-4:6 Tanrı'nın yargısı ve acıması

1 RAB'bin Malaki* aracılığıyla İsrail halkına bildirisi.

Rab İsrail'i Seviyor

2 RAB, "Sizi sevdim" diyor.
"Oysa siz, 'Bizi nasıl sevdin?' diye soruyorsunuz."
RAB, "Esav Yakup'un ağabeyi değil mi?" diye karşılık veriyor, "Ben Yakup'u sevdim, 3 Esav'dan ise nefret ettim†. Dağlarını viraneye çevirdim, yurdunu kırın çakallarına verdim."
4 Edomlular, "Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız" deseler de, Her Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: "Onlar kurabilirler, ama ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi, kendileri de RAB'bin her zaman lanetlediği halk olarak tanınacak. 5 Bunu gözlerinizle görünce, 'RAB İsrail sınırının ötesinde de büyüktür!' diyeceksiniz."

Rab Kâhinleri Uyarıyor

6 Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere, "Oğul babasına, kul efendisine saygı gösterir" diyor, "Eğer ben babaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysem, hani benden korkunuz?
"Oysa siz, 'Adını nasıl küçümsedik?' diye soruyorsunuz.
7 "Hem sunağıma murdar yiyecek getiriyor, hem de, 'Yiyeceği‡ nasıl murdar ettik?' diye soruyorsunuz.
" 'RAB'bin sofrası§ küçümsenir' demenizle. 8 Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü değil mi? Böyle bir hayvanı kendi valine sun bakalım! Senden hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
9 "Şimdi bize lütfetmesi için Tanrı'ya yalvarın. Siz böyle sunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
10 "Ne olurdu, sunağımda boşuna ateş yakmayasınız diye aranızda tapınağın kapılarını kapatan biri olsaydı! Ben sizden hoşnut değilim" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Getireceğiniz sunuları da kabul etmeyeceğim. 11 Doğudan

* **1:1** "Malaki": "Habercim" anlamına gelir. **1:2** Rom.9:13 **1:2** Yşa.34:5-17; 63:1-6; Yer.49:7-22; Hez.25:12-14; 35:1-15; Amo.1:11-12; Ova.1-14 † **1:3** "Ben Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim": "Esav yerine Yakup'u yeğledim" anlamına gelir. ‡ **1:7** Olası metin "Yiyeceği" (bkz. Septuaginta), Masoretik metin "Seni". § **1:7** "RAB'bin sofrası", yani "RAB'be sunulan kurbanlarla sunuların tümü" ya da "RAB'bin sunağı". **1:8** Yas.15:21

batıya kadar uluslar arasında adım büyük olacak! Her yerde adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünkü uluslar arasında adım büyük olacak!" diyor Her Şeye Egemen RAB.

12 " 'Rab'bin sofrası murdardır, yemeği de küçümsenir' diyerek adımı bayağılaştırıyorsunuz. 13 Üstelik, 'Ne yorucu!' diyerek bana burun kıvırıyorsunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

"Kurban olarak çalıntıyı, topalı, hastayı getirdiğinizde, elinizden kabul mu edeyim?" diye soruyor RAB. 14 "Sürüsünden adadığı erkek hayvan yerine Rab'be kusurlu hayvan kurban eden aldatıcıya lanet olsun! Çünkü ben büyük bir kralım" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Ve uluslar adımdan korku duyacak."

2

1 "Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir. 2 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağdırıp hayırdualarınızı lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya istekli değilsiniz.

3 "Soyunuzu paylayacağım. Bayramlarınızda kurban ettiğiniz hayvanların gübresini yüzünüze saçacağım. Sizi önümden atacağım*. 4 Levi'yle yaptığım antlaşmanın sürmesi için size bu buyruğu gönderdiğimi bilesiniz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 5 "Onunla yaşam ve esenlik verecek bir antlaşma yaptım ve bana saygı göstersin diye kendisine bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi. 6 Doğru öğüt ağzındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimle esenlik ve doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü.

7 "Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağzından öğüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RAB'bin ulağıdır. 8 Ne var ki, siz yoldan saptınız ve öğrettiklerinizle birçoklarını suça sürüklediniz; Levi'yle yaptığım antlaşmayı bozdunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. 9 "Benim yollarımı izlemediniz, Kutsal Yasa'yla ilgili konularda adam kayırdınız. Bu yüzden ben de bütün halkın önünde sizi aşağılayıp gülünç duruma düşürdüm."

Yahuda Halkının Tanrı'ya İhaneti

10 Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratan aynı Tanrı değil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı bozarak herkes kardeşine ihanet ediyor?

11 Yahuda halkı hainice davrandı. İsrail'de ve Yeruşalim'de iğrenç şeyler yapıldı: Yahuda yabancı ilaha tapınan kızla evlenerek RAB'bin sevdiği kutsal yeri kirletti. 12 Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen RAB'be sunular getirse bile RAB onu Yakup'un topluluğundan atsın!

13 Yaptığınız başka bir şey var: RAB'bin sunağını gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü RAB artık getirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor. 14 "Neden?" diye soruyorsunuz. Çünkü RAB seninle gençken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin.

15 Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin.

---

* **2:3** Septuaginta, Süryanice "Sizi önümden atacağım", Masoretik metin "Sizi ona götürecek". **2:4** Say.3:11-13 **2:5** Say.25:12

16 İsrail'in Tanrısı RAB, “Ben boşanmadan nefret ederim” diyor, “Giysisinin
üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden de nefret ederim.” Böyle diyor Her
Şeye Egemen RAB. Bunun için kendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin.

Yargı Günü Yakındır

17 Sözlerinizle RAB'bi usandırdınız.
“O'nu neyle usandırdık?” diye soruyorsunuz.
“Kötülük yapan herkes RAB'bin gözünde iyidir, O onlardan hoşnuttur” ya da
“Hani, adalet sağlayan Tanrı nerede?” diyerek usandırdınız.

3

1 “İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab
ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek”
diyor Her Şeye Egemen RAB.
2 Ama onun geleceği güne kim dayanabilir? O belirince kim durabilir?
Çünkü o maden arıtıcının ateşi, çamaşırcının kül suyu gibi olacak; 3 gümüş
eritip arıtan gibi davranacak: Levililer'i arındırıp altın, gümüş temizler gibi
temizleyecek. Böylece RAB'be doğrulukla sunular sunacaklar. 4 Geçmiş
günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda ve Yeruşalim'in sunacağı
sunulardan hoşnut kalacak.
5 Her Şeye Egemen RAB, “Yargılamak için size yaklaşacağım” diyor,
“Büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, işçinin, dulun, öksüzün,
yabancının hakkını çiğneyenlere –benden korkmayanlara– karşı hemen tanık
olacağım.”

Verilen Ondalıkları Çalmak

6 “Ben RAB'bim, değişmem. Siz bunun için yok olmadınız, ey Yakup soyu!
7 Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz, onlara uymadınız.
Bana dönün, ben de size dönerim” diyor Her Şeye Egemen RAB.
“Oysa siz, ‘Nasıl döneriz?’ diye soruyorsunuz.
8 “İnsan Tanrı'dan çalar mı? Oysa siz benden çalıyorsunuz.
“ ‘Senden nasıl çalıyoruz?’ diye soruyorsunuz.
“Ondalıkları, sunuları çalıyorsunuz. 9 Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün
ulus benden çalıyorsunuz. 10 Tapınağımda yiyecek bulunması için bütün
ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınayın” diyor Her Şeye Egemen
RAB. “Göreceksiniz ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinize dolup taşan
bereket yağdıracağım. 11 Çekirgelerin ekinlerinizi yemesini engelleyeceğim.
Tarlada asmanız ürünsüz kalmayacak” diyor Her Şeye Egemen RAB. 12 “Bütün
uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkeniz özlenen bir yer olacak.” Böyle
diyor Her Şeye Egemen RAB.
13 “Bana karşı sert sözler söylediniz” diyor RAB.
“Oysa siz, ‘Sana karşı ne söyledik?’ diye soruyorsunuz.
14 “Şunu dediniz: ‘Tanrı'ya kulluk etmek yararsızdır. Her Şeye Egemen
RAB'bin isteklerini yerine getirmek, O'nun önünde yas tutar gibi davranmak
bize ne kazanç sağlıyor? 15 Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük
edenler başarılı oluyor, Tanrı'yı deneyenler cezadan kurtuluyor.’ ”
16 Bunun üzerine RAB'den korkanlar birbirleriyle konuştular. RAB dedik-
lerine kulak verip duydu. RAB'den korkup adını sayanlar için O'nun önünde
bir anma kitabı yazıldı.

3:1 Mat.11:10; Mar.1:2; Luk.1:76-77; 7:27 **3:2** Va.6:17 **3:10** Lev.27:30; Say.18:21-24; Yas.12:6; 14:22-29; Neh.13:12

17 Her Şeye Egemen RAB, “Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar” diyor, “Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim. 18 O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz.”

4

Rab'bin Günü

1 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte o gün geliyor, fırın gibi yanıyor. Kendini beğenmişlerle kötülük yapanlar samandan farksız olacak; o gün hepsini yakacak. Onlarda ne kök, ne dal bırakılacak. 2 Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak. Ve çıkıp ahırdan salınmış buzağılar gibi sıçrayacaksınız. 3 Kötüleri ezeceksiniz. Çünkü bunları yaptığım gün, ayağınızın altında kül olacaklar.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

4 “Kulum Musa'nın yasasını, bütün İsrail'e iletmesi için Horev Dağı'nda ona verdiğim kuralları, ilkeleri anımsayın.

5 “RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas'ı göndereceğim. 6 O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeyim.”

4:5 Mat.11:14; 17:10-13; Mar.9:11-13; Luk.1:17; Yu.1:21

MATTA

GİRİŞ

Genel Bakış: Matta'nın amacı, İsa'nın yaşamını, öğretisini, ölümünü ve dirilişini anlatmaktır. Özellikle İsa'nın peygamberlerce geleceği bildirilen ve Yahudilerce uzun zamandır beklenen Mesih olduğunu göstermek ister. Bunun için İsa'nın gelişiyle gerçekleşen peygamberlik sözlerinden alıntılara yer verir1. İsa'nın kurtuluş Müjdesi'nin bütün uluslar için olduğunu ayrıca vurgular2.

Kitabın İçeriği: Matta, İsa'nın soyağacı ve doğumuna ilişkin bilgileri vermekle başlar (1:1-2:23). İsa'nın vaftiz oluşunu ve Şeytan tarafından nasıl denendiğini anlattıktan sonra O'nun faaliyetlerine geçer. Kendisine gelen hastaların tümünü iyileştirdiği bazı olayları kaydeder3; belirli bazı hastaları iyileştirmesinden4 ve öbür mucizelerinden5 de söz eder. Bununla birlikte ağırlık, İsa'nın beş temel bölümde6 toplanan öğretisine veriliyor. Bu öğretinin odağında Göklerin Egemenliği7 bulunuyor. Göklerin Egemenliği, İncil'in öbür kısımlarında Tanrı'nın Egemenliği diye de geçer. İsa'nın ilk gelişiyle başlayan bu egemenlik, O'nun Kral olarak dönüşüyle tamamlanacaktır. Günahlarından dönüp İsa'yı izleyenler, egemenliğin çocukları olurlar. Bunlar, İsa'nın özellikle Dağdaki Konuşma'da açıkladığı yeni yaşama çağrılıyorlar (5-7 bölümleri). Örneğin, ön planda bulunmak yerine başkalarına hizmet etmeyi amaç edinmeliler8; gösterişe kapılmadan iyilik yapmalılar (6:1-18); bağışlayıcı olmalılar (18:21-35); canları pahasına da olsa İsa'yı izlemeliler9.

İsa, sözleri ile eylemleri arasında büyük uyumsuzluklar olan Yahudi din önderlerini şiddetle eleştirir. Onlar için şöyle der: "Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kaparlar; ne kendileri içeri girerler, ne de girmek isteyenleri bırakırlar"10. Buna karşılık İsa, doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya gelmiştir (9:13). İsa ayrıca çağın sonu, kendisinin ikinci gelişi ve son yargı konusunda açıklamalarda bulunur; izleyicilerinin bütün bu olaylara hazırlıklı olmaları gerektiğini anlatır11. İsa'nın kimliğine gelince, Matta imalı ama kesin konuşur12.

Son bölümler İsa'nın ölümünü ve dirilişini anlatır. Ondan önce İsa, nasıl öleceğini birkaç kez açıklar. Son yemeğinde, "Kanım... günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır" der (26:28). Uzun zamandan beri onu öldürmeyi tasarlayan Yahudi önderlerce tutuklanır, yargılanır ve Romalı vali tarafından çarmıha gerilir. Ölür ve dirilir. Kitap, İsa'nın izleyicilerine verdiği ünlü son buyruğuyla noktalanır: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin..."

Ana Hatlar:

1:1-2:23 İsa'nın doğumu ve çocukluğu
3:1-4:16 İsa'nın göreve hazırlanması
4:17-18:35 İsa'nın Celile ve çevresindeki faaliyetleri
19:1-20:34 Yeruşalim (Kudüs) yolunda
21:1-27:66 İsa'nın Yeruşalim'de öğretisini yayması, tutuklanıp çarmıha gerilmesi
28:1-20 İsa'nın dirilmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 24

İsa Mesih'in Soyu (Luk.3:23-38)

1-2 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir:

İbrahim İshak'ın babasıydı,
İshak Yakup'un babasıydı,
Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı,
3 Yahuda, Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı,
Peres Hesron'un babasıydı,
Hesron Ram'ın babasıydı,
4 Ram Amminadav'ın babasıydı,
Amminadav Nahşon'un babasıydı,
Nahşon Salmon'un babasıydı,
5 Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı,
Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı,
Ovet İşay'ın babasıydı,
6 İşay Kral Davut'un babasıydı,
Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı,
7 Süleyman Rehavam'ın babasıydı,
Rehavam Aviya'nın babasıydı,
Aviya Asa'nın babasıydı,
8 Asa Yehoşafat'ın babasıydı,
Yehoşafat Yehoram'ın babasıydı,
Yehoram Uzziya'nın babasıydı,
9 Uzziya Yotam'ın babasıydı,
Yotam Ahaz'ın babasıydı,
Ahaz Hizkiya'nın babasıydı,
10 Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı,
Manaşşe Amon'un babasıydı,
Amon Yoşiya'nın babasıydı,
11 Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin'le kardeşlerinin babasıydı,
12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı,
Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı,
13 Zerubbabil Avihut'un babasıydı,
Avihut Elyakim'in babasıydı,
Elyakim Azor'un babasıydı,
14 Azor Sadok'un babasıydı,
Sadok Ahim'in babasıydı,
Ahim Elihut'un babasıydı,
15 Elihut Elazar'ın babasıydı,
Elazar Mattan'ın babasıydı,
Mattan Yakup'un babasıydı,
16 Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı.
Meryem'den Mesih diye tanınan İsa doğdu.

17 Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak vardır.

1:11 2Kr.24:14-15; 2Ta.36:10; Yer.27:20

İsa Mesih'in Doğumu (Luk.2:1-7)

18 İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı.
Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu an-
laşıldı. 19 Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde
utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. 20 Ama
böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi:
"Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü
onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. 21 Meryem bir oğul doğuracak.
Adını İsa* koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak."
22 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine
gelsin diye oldu: 23 "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel
koyacaklar." İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.
24 Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak
yanına aldı. 25 Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan
çocuğun adını İsa koydu.

2

Yıldızbilimcilerin Ziyareti

1-2 İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde
doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruşalim'e* gelip şöyle
dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun
yıldızını gördük* ve O'na tapınmaya geldik."
3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedir-
gin oldu. 4 Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara
Mesih'in nerede doğacağını sordu. 5 "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde"
dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

6 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem,
Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin!
Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder
Senden çıkacak.' "

7 Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın
göründüğü anı tam olarak öğrendi. 8 "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca
bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım" diyerek onları Beytlehem'e
gönderdi.
9 Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda† görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu. 10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. 11 Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelerini açıp O'na armağan olarak altın, günnük ve mür sundular. 12 Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Mısır'a Kaçış

1:18 Luk.1:26-27 **1:21** Luk.1:31 * **1:21** "İsa": "Rab kurtarır" anlamına gelir. **1:22** Yşa.7:14 **1:25** Luk.2:21 * **2:1-2** "Doğuda O'nun yıldızını gördük" ya da "O'nun yıldızının doğuşunu gördük". **2:6** 2Sa.5:2; 1Ta.11:2; Mik.5:2 † **2:9** "Doğuda" ya da "Doğuşunu".

13 Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada
görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber
verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak."
14 Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola
çıktı. 15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber
aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Oğlumu Mısır'dan
çağırdım."
16 Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkelendi.
Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bu-
lunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. 17 Böylelikle
Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

18 "Rama'da bir ses duyuldu,
Ağlayış ve acı feryat sesleri!
Çocukları için ağlayan Rahel
Avutulmak istemiyor.
Çünkü onlar yok artık!"

Nasıra'ya Dönüş

19-20 Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada
görünerek, "Kalk!" dedi, "Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun
canına kıymak isteyenler öldü."
21 Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü. 22 Ama
Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın kral olduğunu duyunca oraya
gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti. 23 Oraya varınca
Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, "O'na
Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

3

Yahya'nın Çağrısı
(Mar.1:1-8; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

1-2 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrıyı
yapıyordu: "Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır." 3 Nitekim
Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti:

"Çölde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor."

4 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge
ve yaban balıydı.
5-6 Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını
itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.
7 Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin* vaftiz olmak için kendisine
geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gele-
cek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır
meyveler verin. 9 Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye
düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk
yaratabilir. 10 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her

2:15 Hoş.11:1 **2:18** Yer.31:15 **3:1-2** Mat.4:17; Mar.1:15 **3:3** Yşa.40:3 **3:4** 2Kr.1:8 **3:7** Mat.12:34; 23:33; Luk.3:7 **3:9** Yu.8:33 **3:10** Mat.7:19

ağaç kesilip ateşe atılır. 11 Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama
benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya
bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. 12 Yabası
elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak,
samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

İsa Vaftiz Oluyor
(Mar.1:9-11; Luk.3:21-22)

13 Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Ir-
mağı'na, Yahya'nın yanına geldi. 14 Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından
vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" diyerek O'na engel
olmak istedi.
15 İsa ona şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her
şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir." O zaman Yahya O'nun dediğine
razı oldu.
16 İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın
Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. 17 Göklerden gelen bir
ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

4

İsa Deneniyor
(Mar.1:12-13; Luk.4:1-13)

1 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle
götürüldü. 2 İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. 3 O zaman
Ayartıcı* yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun" dedi.
4 İsa ona şu karşılığı verdi: " 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın
ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır."
5-6 Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp,
"Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.'

'Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "

7 İsa İblis'e şu karşılığı verdi: " 'Tanrın Rab'bi denemeyeceksin' diye de
yazılmıştır."
8 İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle
dünya ülkelerini göstererek, 9 "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana
vereceğim" dedi.
10 İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! 'Tanrın Rab'be tapacak,
yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."
11 Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

İsa Müjde'yi Duyurmaya Başlıyor
(Mar.1:14-15; Luk.4:14-15)

3:17 Mez.2:7; Yşa.42:1; Mat.12:18; 17:5; Mar.1:11; Luk.9:35 **4:1** İbr.2:18; 4:15 * **4:3** "Ayartıcı": Şeytan. **4:4** Yas.8:3 **4:5-6** Mez.91:11-12 **4:7** Yas.6:16 **4:10** Yas.6:13

12 İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye döndü. 13 Nasıra'dan
ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefar-
nahum'a yerleşti. 14-15 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz
yerine gelsin diye oldu:

"Zevulun ve Naftali bölgeleri,
Şeria Irmağı'nın ötesinde, Deniz Yolu'nda,
Ulusların yaşadığı Celile!
16 Karanlıkta yaşayan halk,
Büyük bir ışık gördü.
Ölümün gölgelediği diyarda
Yaşayanlara ışık doğdu."

17 O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: "Tövbe edin! Çünkü
Göklerin Egemenliği yaklaştı."

İsa İlk Öğrencilerini Seçiyor (Mar.1:16-20; Luk.5:1-11)

18 İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simun'la
kardeşi Andreas'ı gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı.
19 Onlara, "Ardımdan gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım."
20 Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. 21 İsa daha ileri
gidince başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü.
Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı.
22 Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Hastaları İyileştiriyor (Luk.6:17-19)

23 İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda
öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan
her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. 24 Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı.
Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları,
felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. 25 Celile, Dekapolis, Yeruşalim,
Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun
ardından gidiyordu.

5

Gerçek Mutluluk (Luk.6:20-23)

1 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. 2 İsa
konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:

3 "Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!
Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.
4 Ne mutlu yaslı olanlara!
Çünkü onlar teselli edilecekler.
5 Ne mutlu yumuşak huylu olanlara!
Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.
6 Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!

4:12 Mat.14:3; Mar.6:17-18; Luk.3:19-20 **4:13** Yu.2:12 **4:14-15** Yşa.9:1-2 **4:17** Mat.3:1-2
4:23 Mat.9:35; Mar.1:39 **5:4** Yşa.61:1-3 **5:5** Mez.37:11 **5:6** Yşa.55:1-2

Çünkü onlar doyurulacaklar.
7 Ne mutlu merhametli olanlara!
Çünkü onlar merhamet bulacaklar.
8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara!
Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.
9 Ne mutlu barışı sağlayanlara!
Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.
10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!
Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

11 "Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size! 12 Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler."

Tuz ve Işık
(Mar.9:50; Luk.14:34-35)

13 "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.
14 "Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. 15 Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. 16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!"

Kutsal Yasa

17 "Kutsal Yasa'yı* ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. 18 Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. 19 Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak.
20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini* aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!"

Öfke ve Cinayet

21 "Atalarımıza, 'Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak' dendiğini duydunuz. 22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz* söylerse, Yüksek Kurul'da* yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir. 23-24 Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun. 25 Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. 26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu† ödemeden oradan asla çıkamazsın."

Zina ve Boşanma

27 " 'Zina etmeyeceksin' dendiğini duydunuz. 28 Ama ben size diyorum ki,

---

5:8 Mez.24:3-4 **5:10** 1Pe.3:14 **5:11** 1Pe.4:14 **5:12** 2Ta.36:16; Elç.7:52-53 **5:13** Mar.9:50; Luk.14:34-35 **5:14** Yu.8:12; 9:5 **5:15** Mar.4:21; Luk.8:16; 11:33 **5:16** 1Pe.2:12 **5:18** Luk.16:17 **5:21** Çık.20:13; Yas.5:17 * **5:22** "Aşağılayıcı bir söz": Grekçe "Raka", yani "Boş kafalı". † **5:26** "Kuruş": Grekçe "Kodrantis" (bkz. Birimler Cetveli). **5:27** Çık.20:14; Yas.5:18

bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur. 29 Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. 30 Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.
31 " 'Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin' denmiştir. 32 Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Ant İçmek

33 "Yine atalarımıza, 'Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rab'bin önünde içtiğin antları yerine getireceksin' dendiğini duydunuz. 34-35 Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir. 36 Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz. 37 'Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır‡."

Göze Göz, Dişe Diş (Luk.6:29-30)

38 " 'Göze göz, dişe diş' dendiğini duydunuz. 39 Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. 40 Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin. 41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün. 42 Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeni geri çevirmeyin."

Düşmanlarınızı Sevin (Luk.6:27-28,32-36)

43 " 'Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz. 44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. 45 Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. 46 Eğer yalnız sizi sevenleri seversseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu? 47 Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? 48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

6

Yoksullara Yardım

1 "Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanız'dan ödül alamazsınız.
2 "Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. 3 Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. 4 Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir."

5:29 Mat.18:9; Mar.9:47 **5:30** Mat.18:8; Mar.9:43-44 **5:31** Yas.24:1-4; Mat.19:7-9; Mar.10:4,11-12; Luk.16:18; 1Ko.7:10-11 **5:33** Lev.19:12 **5:33** Say.30:2; Yas.23:21 **5:34-35** Mez.48:2; Yşa.66:1; Mat.23:22; Yak.5:12 ‡ **5:37** "Şeytan": Grekçe "Kötü olan". **5:38** Çık.21:23-25; Lev.24:20; Yas.19:21 **5:43** Lev.19:18 **5:48** Lev.19:2; Yas.18:13 **6:1** Mat.23:5

Dua
(Luk.11:2-4)

5 “Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini
görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten
zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. 6 Ama siz
dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a
dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir. 7 Dua
ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz
kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. 8 Siz onlara benzemeyin!
Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O'ndan dilemeden
önce bilir.
9 “Bunun için siz şöyle dua edin:

‘Göklerdeki Babamız,
Adın kutsal kılınsın.
10 Egemenliğin gelsin.
Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de
Senin istediğin olsun.
11 Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
12 Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi,
Sen de bizim suçlarımızı bağışla.
13 Ayartılmamıza izin verme.
Bizi kötü olandan kurtar.
Çünkü egemenlik, güç ve yücelik
Sonsuzlara dek senindir! Amin*’.

14 “Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı
bağışlar. 15 Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin
suçlarınızı bağışlamaz.”

Oruç

16 “Oruç* tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tut-
tuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler.
Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödüllerini almışlardır. 17 Siz oruç tuttuğunuz
zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. 18 Öyle ki, insanlara değil, gizlide
olan Babanız'a oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi
ödüllendirecektir.”

Göksel Hazineler
(Luk.12:33-36; 16:13)

19 “Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas
onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar. 20 Bunun yerine kendinize gökte
hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar
girip çalar. 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
22 “Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa†, bütün bedeniniz aydınlık olur.
23 Gözünüz bozuksa‡, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki ‘ışık’
karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!

6:5 Luk.18:9-14 **6:13** 1Ta.29:11 * **6:13** “Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir! Amin” sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur. **6:14** Mar.11:25-26 **6:19** Yak.5:2-3
† **6:22** “Gözünüz sağlamsa” diye çevrilen Grekçe deyim “Cömertseniz” anlamına gelebilir. ‡ **6:23** “Gözünüz bozuksa” diye çevrilen Grekçe deyim “Açgözlüyseniz” anlamına gelebilir.

24 “Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü
sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de
paraya§ kulluk edemezsiniz.”

Kaygılanmayın
(Luk.12:22-31)

25 “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye canınız
için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden
de giyecekten daha önemli değil mi? 26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker,
ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de
onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? 27 Hangi biriniz
kaygılanmakla ömrünü bir anlık* uzatabilir? 28 Giyecek konusunda neden
kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar,
ne de iplik eğirirler. 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın
Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 30 Bugün var olup yarın
ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok
daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?
31 “Öyleyse, ‘Ne yiyeceğiz?’ ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek
kaygılanmayın. 32 Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel
Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. 33 Siz öncelikle O'nun
egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da
verilecektir. 34 O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun.
Her günün derdi kendine yeter.”

7

Başkasını Yargılamayın
(Luk.6:37-38,41-42)

1 “Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. 2 Çünkü nasıl
yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle ala-
caksınız. 3 Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki
merteği farketmezsin? 4 Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, ‘İzin
ver, gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? 5 Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki
merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi
görürsün.
6 “Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın.
Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.”

Tanrı'dan Dileyin
(Luk.11:9-13)

7 “Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. 9 Hanginiz ken-
disinden ekmek isteyen oğluna taş verir? 10 Ya da balık isterse yılan verir?
11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi
biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar
vereceği çok daha kesin değil mi?
12 “İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle
davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur.”

---

§ **6:24** “Para”: Grekçe “Mamon”. Aramice'de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. * **6:27** “Ömrünü bir anlık” ya da “Boyunu bir arşın”. **6:29** 1Kr.10:4-7; 2Ta.9:3-6 **7:2** Mar.4:24 **7:12** Luk.6:31

Dar Kapı, Geniş Kapı
(Luk.13:24)

13 “Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu
kapıdan girenler çoktur. 14 Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu
yolu bulanlar azdır.”

Ağaç ve Meyvesi
(Mat.12:33-35; Luk.6:43-44)

15 “Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek
yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır. 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız.
Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? 17 Bunun
gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. 18 İyi
ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. 19 İyi meyve vermeyen
her ağaç kesilip ateşe atılır. 20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden
tanıyacaksınız.

21 “Bana, ‘Ya Rab, ya Rab!’ diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne
girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. 22 O
gün birçokları bana diyecek ki, ‘Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik
etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize
yapmadık mı?’ 23 O zaman ben de onlara açıkça, ‘Sizi hiç tanımadım, uzak
durun benden, ey kötülük yapanlar!’ diyeceğim.”

Sağlam Temel, Çürük Temel
(Luk.6:47-49)

24 “İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran
akıllı adama benzer. 25 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır;
ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. 26 Bu sözlerimi duyup
da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.
27 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da
korkunç olur.”

28 İsa konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. 29 Çünkü
onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor
(Mar.1:40-45; Luk.5:12-16)

1 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. 2 Bu sırada
cüzamlı bir adam yaklaşıp, “Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” diyerek
O'nun ayaklarına kapandı.

3 İsa elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. Adam anında
cüzamdan temizlendi. 4 Sonra İsa adama, “Sakın kimseye bir şey söyleme!”
dedi. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için
Musa'nın buyurduğu sunuyu sun.”

Yüzbaşının İmanı
(Luk.7:1-10)

5-6 İsa Kefarnahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, “Ya Rab” diye yalvardı,
“Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor.”

7 İsa, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi.

7:19 Mat.3:10; Luk.3:9 **7:20** Mat.12:33 **7:23** Mez.6:8; Luk.13:27 **7:28** Mar.1:22; Luk.4:32
8:4 Lev.14:1-32

8 Ama yüzbaşı, “Ya Rab, evime girmene layık değilim” dedi, “Yeter ki bir
söz söyle, uşağım iyileşir. 9 Ben de buyruk altında bir adamım, benim de
buyruğumda askerlerim var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim,
gelir; köleme, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”
10 İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, “Size doğrusunu
söyleyeyim” dedi, “Ben İsrail'de böyle imanı olan birini görmedim. 11 Size şunu
söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliği'nde
İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. 12 Ama bu
egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş
gıcırtısı olacak.” 13 Sonra İsa yüzbaşıya, “Git, inandığın gibi olsun” dedi.
Ve uşak o anda iyileşti.

İsa Birçoklarını İyileştiriyor
(Mar.1:29-34; Luk.4:38-41)

14 İsa Petrus'un evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını
gördü. 15 Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa'ya hizmet
etmeye başladı.
16 Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü
ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. 17 Bu, Peygamber Yeşaya
aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Zayıflıklarımızı O kaldırdı,
Hastalıklarımızı O üstlendi.”

İsa'yı İzlemenin Bedeli
(Luk.9:57-62)

18 İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini
buyurdu. 19 O sırada din bilginlerinden biri O'na yaklaşıp, “Öğretmenim” dedi,
“Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.”
20 İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun* başını
yaslayacak bir yeri yok” dedi.
21 Başka bir öğrencisi İsa'ya, “Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim”
dedi.
22 İsa ona, “Ardımdan gel” dedi. “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri
gömsün.”

İsa Fırtınayı Dindiriyor
(Mar.4:35-41; Luk.8:22-25)

23 İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi. 24 Gölde ansızın büyük
bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada
uyuyordu. 25 Öğrenciler gidip O'nu uyandırarak, “Ya Rab, kurtar bizi, yoksa
öleceğiz!” dediler.
26 İsa, “Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?” dedi. Sonra kalkıp rüzgarı
ve gölü azarladı. Ortalık sütliman oldu.
27 Hepsi hayret içinde kaldı. “Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de O'nun
sözünü dinliyor?” dediler.

İki Cinlinin İyileştirilmesi
(Mar.5:1-20; Luk.8:26-39)

8:11 Luk.13:29 **8:12** Mat.22:13; 25:30; Luk.13:28 **8:17** Yşa.53:4

28 İsa gölün karşı yakasında Gadaralılar'ın memleketine vardı. Orada O'nu
mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki,
kimse o yoldan geçemiyordu. 29 İsa'ya, "Ey Tanrı'nın Oğlu, bizden ne istiyor-
sun?" diye bağırdılar. "Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi
geldin?"
30 Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. 31 Cinler İsa'ya,
"Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder" diye yalvardılar.
32 İsa onlara, "Gidin!" dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine
girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.
33 Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler
dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar. 34 Bunun üzerine bütün kent halkı
İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9

Bir Felçlinin İyileştirilmesi
(Mar.2:1-12; Luk.5:17-26)

1 İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti. 2 Kendisine,
yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye,
"Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı" dedi.
3 Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, "Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!"
dediler.
4 Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, "Yüreğinizde neden kötü
düşüncelere yer veriyorsunuz? 5 Hangisi daha kolay? 'Günahların bağışlandı'
demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? 6 Ne var ki, İnsanoğlu'nun*
yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..."
Sonra felçliye, "Kalk, yatağını topla, evine git!" dedi. 7 Adam da kalkıp
evine gitti. 8 Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren
Tanrı'yı yücelttiler.

Matta'nın Öğrencilere Katılması
(Mar.2:13-17; Luk.5:27-32)

9 İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta
adındaki bu adama, "Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti.
10 Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle
günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. 11 Bunu gören
Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve
günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.
12 İsa bunu duyunca şöyle dedi: "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiy-
acı var. 13 Gidin de, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını
öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru
(Mar.2:18-22; Luk.5:33-39)

14 Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden biz ve Ferisiler oruç
tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?" diye sordular.
15 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı?
Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar.
16 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş
çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 17 Hiç kimse yeni şarabı eski

9:10 Luk.15:1-2 **9:13** Hoş.6:6; Mat.12:7

tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur."

Dirilen Kız, İyileşen Kadın
(Mar.5:21-43; Luk.8:40-56)

18 İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere
kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan,
dirilecek" dedi. 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.
20 Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından
yetişip giysisinin eteğine dokundu. 21 İçinden, "Giysisine bir dokunsam
kurtulurum" diyordu. 22 İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım!
İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti.
23-24 İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce,
"Çekilin!" dedi. "Kız ölmedi, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler.
25 Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı.
26 Bu haber bütün bölgeye yayıldı.

İki Körle Bir Dilsizin İyileştirilmesi

27 İsa oradan ayrılırken iki kör, "Ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye feryat
ederek O'nun ardından gittiler. 28 İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara,
"İstediğinizi yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu.
Körler, "İnanıyoruz, ya Rab!" dediler.
29 Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun"
dedi. 30 Ve adamların gözleri açıldı.
İsa, "Sakın kimse bunu bilmesin" diyerek onları sıkı sıkı uyardı. 31 Onlar ise
çıkıp İsa'yla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.
32 Adamlar çıkarken İsa'ya dilsiz bir cinli getirdiler. 33 Cin kovulunca adamın
dili çözüldü. Halk hayret içinde, "İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir" diyordu.
34 Ferisiler ise, "Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.

Ürün Bol, İşçi Az

35 İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel ege-
menliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. 36
Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve
perişandılar. 37 O zaman İsa öğrencilerine, "Ürün bol, ama işçi az" dedi, 38 "Bu
nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin."

10

İsa On İki Elçisini Göreve Gönderiyor
(Mar.3:13-19; 6:7-13; Luk.6:12-16; 9:1-6)

1 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.
Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.
2-4 Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun
kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartal-
may, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever
Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

9:34 Mat.10:25; 12:24; Mar.3:22; Luk.11:15 **9:35** Mat.4:23; Mar.1:39; Luk.4:44 **9:36** Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Zek.10:2; Mar.6:34 **9:37** Luk.10:2

5 İsa Onikiler'i şu buyrukla halkın arasına gönderdi: "Öteki ulusların arasına
girmeyin. Samiriyeliler'in kentlerine de uğramayın. 6 Bunun yerine, İsrail
halkının yitik koyunlarına gidin. 7 Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliği'nin
yaklaştığını duyurun. 8 Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları temiz
kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin. 9 Kuşağınıza altın,
gümüş, ya da bakır para koymayın. 10 Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan,
ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. 11 Hangi kent ya da
köye girerseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılıncaya dek onunla kalın.
12 Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin. 13 Eğer evdekiler buna
layıksa, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değillerse, size geri dönsün.
14 Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken,
ayaklarınızın tozunu silkin. 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin
hali Sodom'la Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır."

Gelecekteki Sıkıntılar
(Mar.13:9-13; Luk.21:12-17)

16 "İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki,
güvercin gibi saf olun. 17 İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek,
havralarında kamçılayacaklar. 18 Benden ötürü valilerin, kralların önüne
çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. 19 Sizleri mahke-
meye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne
söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek. 20 Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla
konuşan Babanız'ın Ruhu olacak.
21 "Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne
babaya başkaldırıp onları öldürtecek. 22 Benim adımdan ötürü herkes sizden
nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 23 Bir kentte
size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu
gelinceye dek İsrail'in bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.
24 "Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir. 25 Öğrencinin
öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efen-
disine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!"

Kimden Korkmalı
(Luk.12:2-9)

26 "Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa
çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. 27 Size karanlıkta
söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan
duyurun. 28 Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı
da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun. 29 İki serçe bir
meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız'ın izni olmadan bunlardan bir teki bile
yere düşmez. 30 Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. 31 Onun için
korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
32 "İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki
Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. 33 İnsanların önünde beni inkâr edeni,
ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim."

İsa'ya Layık Olmak
(Mar.9:41; Luk.12:51-53; 14:26-27)

10:7 Luk.10:4-12 **10:10** 1Ko.9:14; 1Ti.5:18 **10:14** Elç.13:51 **10:15** Yar.19:24-28; Mat.11:24
10:16 Luk.10:3 **10:21** Mar.13:12; Luk.21:16 **10:22** Mat.24:9,13 **10:24** Luk.6:40; Yu.13:16;
15:20 **10:25** Mat.9:34; 12:24; Mar.3:22; Luk.11:15 **10:26** Mar.4:22; Luk.8:17 **10:33** 2Ti.2:12

34 “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. 35 Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. 36 ‘İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.’
37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. 38 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. 39 Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.
40 “Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. 41 Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. 42 Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır.”

11

İsa ve Vaftizci Yahya (Luk.7:18-35)

1 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.
2-3 Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, O'na gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?”
4 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Gidin, işitip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin.
5 Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. 6 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!”
7 Yahya'nın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahya'dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? 8 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. 9 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

10 ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O önden gidip senin yolunu hazırlayacak’

diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür.
12 Vaftizci Yahya'nın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor*. 13 Yahya'ya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler. 14 Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. 15 Kulağı olan, işitsin!
16-17 “Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına,

---

10:35 Mik.7:6 **10:38** Mat.16:24; Mar.8:34; Luk.9:23 **10:39** Mat.16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; 17:33; Yu.12:25 **10:40** Mar.9:36-37; Luk.9:47-48; 10:16; Yu.13:20 **11:5** Yşa.35:5-6; 61:1-3 **11:10** Mal.3:1 **11:12** Luk.16:16 * **11:12** “Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor” ya da “Göklerin Egemenliği zorlu biçimde gelişiyor, zorlu kişiler ona sahip çıkıyor”. **11:14** Mal.4:5; Mat.17:10-13; Mar.9:11-13

‘Size kaval çaldık, oynamadınız;
Ağıt yaktık, dövünmediniz’

diye seslenen çocuklara benziyorlar. 18 Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden
kaçındı, ona ‘cinli’ diyorlar. 19 İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de
diyorlar ki, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla
dost oldu!’ Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.”

Tövbe Etmeyen Kentler
(Luk.10:13-15)

20-21 Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe
etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: “Vay haline, ey Horazin! Vay
haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış
olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. 22 Size
şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter
olacaktır! 23 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölüler
diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış
olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı. 24 Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin
halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!”

Yorgunlara Müjde
(Luk.10:21-22)

25 İsa bundan sonra şöyle dedi: “Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri
bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim.
26 Evet Baba, senin isteğin buydu.

27 “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz.
Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.

28 “Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size
rahat veririm. 29 Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü
ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.
30 Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”

12

Şabat Günü Sorunu
(Mar.2:23-3:6; Luk.6:1-11)

1 O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri
acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar. 2 Bunu gören Ferisiler İsa'ya,
“Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor” dediler.

3 İsa onlara, “Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını oku-
madınız mı?” diye sordu. 4 “Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin
yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi.
5 Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnedikleri
halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? 6 Size şunu
söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var. 7 Eğer siz, ‘Ben
kurban değil, merhamet isterim’ sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları
yargılamazdınız. 8 Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.”

11:20-21 Yşa.23:1-18; Hez.26:1-28:26; Yoe.3:4-8; Amo.1:9-10; Zek.9:2-4 **11:23** Yşa.14:13-15 **11:23** Yar.19:24-28 **11:24** Mat.10:15; Luk.10:12 **11:27** Yu.1:18; 3:35; 10:15 **11:29** Yer.6:16 **12:1** Yas.23:25 **12:3** Lev.24:9; 1Sa.21:1-6 **12:7** Hoş.6:6; Mat.9:13

9 İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. 10 Orada eli sakat bir adam vardı.
İsa'yı suçlamak amacıyla kendisine, "Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal
Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.
11 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü
çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? 12 İnsan koyundan çok daha değerlidir!
Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur."
13 Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine
sapasağlam oluverdi. 14 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek
için anlaştılar.

Tanrı'nın Seçtiği Kul

15 İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini
iyileştirdi. 16 Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. 17-18 Bu,
Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

"İşte Kulum, O'nu ben seçtim.
Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum O'dur.
Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım,
O da adaleti uluslara bildirecek.
19 Çekişip bağırmayacak,
Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak.
20 Ezilmiş kamışı kırmayacak,
Tüten fitili söndürmeyecek,
Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak.
21 Uluslar da O'nun adına umut bağlayacak."

İsa ve Baalzevul
(Mar.3:20-30; Luk.6:43-45; 11:14-23)

22 Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi.
Adam konuşmaya, görmeye başladı. 23 Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu,
Davut'un Oğlu olabilir mi?" diye soruyorlardı.
24 Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalze-
vul'un* gücüyle kovuyor" dediler.
25 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen
ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz. 26 Eğer
Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun
egemenliği nasıl ayakta kalabilir? 27 Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle
kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi
kendi adamlarınız yargılayacak. 28 Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuy-
orsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
29 "Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu
bağladıktan sonra evini soyabilir.
30 "Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte topla-
mayan dağıtıyor demektir. 31 Bunun için size diyorum ki, insanların
işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruh'a edilen küfür
bağışlanmayacaktır. 32 İnsanoğlu'na* karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak;
ama Kutsal Ruh'a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda
bağışlanacaktır.

12:11 Luk.14:5 **12:17-18** Yşa.42:1-4 **12:24** Mat.9:34; 10:25 **12:30** Mar.9:40 **12:32** Luk.12:10

33 “Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü
sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır. 34 Sizi engerekler soyu! Kötü
olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler.
35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük
hazinesinden kötülük çıkarır. 36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her
boş söz için yargı günü hesap verecekler. 37 Kendi sözlerinizle aklanacak, yine
kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.”

Yunus'un Belirtisi
(Mar.8:11-12; Luk.11:24-26,29-32)

38 Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, “Öğretmenimiz, senden
doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz” dediler.
39 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kötü ve vefasız kuşak bir belirti
istiyor! Ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka bir belirti
gösterilmeyecektir. 40 Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında
kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır. 41 Ninova
halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü
Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha
üstün olan buradadır. 42 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp
bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek
için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan
buradadır.
43 “Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama
bulamaz. 44 O zaman, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. Eve gelince
orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. 45 Bunun üzerine gider, yanına
kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin
son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da
budur.”

İsa'nın Annesi ve Kardeşleri
(Mar.3:31-35; Luk.8:19-21)

46 İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş,
O'nunla konuşmak istiyorlardı. 47 Birisi İsa'ya, “Bak, annenle kardeşlerin
dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar” dedi.
48 İsa, kendisiyle konuşana, “Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?”
karşılığını verdi. 49 Eliyle öğrencilerini göstererek, “İşte annem, işte
kardeşlerim! 50 Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse,
kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.”

13

Tohum Benzetmesi
(Mar.4:1-20; Luk.8:4-15)

1 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu. 2 Çevresinde büyük
bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık
kıyıda duruyordu. 3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. “Bakın”
dedi, “Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. 4 Ektiği tohumlardan kimi yol
kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi. 5 Kimi, toprağı az, kayalık yerlere
düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. 6 Ne var ki, güneş doğunca
kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler. 7 Kimi, dikenler arasına

---

12:33 Mat.7:20 **12:34** Mat.3:7; 23:33; Luk.3:7 **12:34** Mat.15:18 **12:38** Mat.16:1 **12:39** Mat.16:4 **12:40** Yun.1:17 **12:41** Yun.3:5 **12:42** 1Kr.10:1-13; 2Ta.9:1-12 **13:2** Luk.5:1-3

düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu. 8 Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı
yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi. 9 Kulağı olan işitsin!”
10 Öğrencileri gelip İsa'ya, “Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye
sordular.
11 İsa şöyle yanıtladı: “Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size
verildi, ama onlara verilmedi. 12 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek,
bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. 13 Onlara
benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü,

‘Gördükleri halde görmezler,
Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.’

14 “Böylece Yeşaya'nın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu:

‘Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz!
15 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapadılar.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirirdim.’

16 “Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor! 17 Size
doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi
görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama
işitemediler.
18 “Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin. 19 Kim göksel egemenlikle
ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker
götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. 20-21 Kayalık yerlere ekilen
ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak
bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme
uğrayınca hemen sendeleyip düşer. 22 Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü
işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün
vermesini engeller. 23 İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine
benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.”

Deliceler Benzetmesi

24 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi
tohum eken adama benzer” dedi. 25 “Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi,
buğdayın arasına delice ekip gitti. 26 Ekin gelişip başak salınca, deliceler de
göründü.
27 “Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi
tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?’
28 “Mal sahibi, ‘Bunu bir düşman yapmıştır’ dedi.
“ ‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordu köleler.
29 “ ‘Hayır’ dedi adam. ‘Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz.
30 Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce
deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp
ambarıma koyun.’ ”

13:12 Mat.25:29; Mar.4:25; Luk.8:18; 19:26 **13:14** Yşa.6:9-10 **13:16** Luk.10:23-24

Hardal Tanesi ve Maya Benzetmeleri (Mar.4:30-34; Luk.13:18-21)

31 İsa onlara bir benzetme daha anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir adamın
tarlasına ektiği hardal tanesine benzer" dedi. 32 "Hardal tohumların en
küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur.
Böylece kuşlar gelip dallarında barınır."
33 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "Göklerin Egemenliği, bir kadının
üç ölçek* una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır."
34 İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan
onlara hiçbir şey anlatmazdı. 35 Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz
yerine gelsin diye oldu:

"Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım,
Dünyanın kuruluşundan beri
Gizli kalmış sırları dile getireceğim."

Deliceler Benzetmesi Açıklanıyor

36 Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip,
"Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla" dediler.
37 İsa, "İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur*" diye karşılık verdi. 38 "Tarla ise
dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın
oğullarıdır. 39 Deliceleri eken düşman, İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar
ise meleklerdir.
40 "Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır.
41-42 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren
her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına
atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır. 43 Doğru kişiler o zaman
Babaları'nın egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!"

Define ve İnci Benzetmeleri

44 "Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan
yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı.
45 "Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.
46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciyi satın
aldı."

Ağ Benzetmesi

47 "Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa
benzer. 48 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara
koyar, yaramayanları atarlar. 49-50 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler
gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada
ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır."
51 İsa, "Bütün bunları anladınız mı?" diye sordu.
"Evet" karşılığını verdiler.
52 O da onlara, "İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini,
hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer"
dedi.

İsa Reddediliyor (Mar.6:1-6; Luk.4:16-30)

---

* **13:33** "Ölçek": Grekçe "Saton" (bkz. Birimler Cetveli). **13:35** Mez.78:2

53 İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı. 54 Kendi
memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşıp
kalmıştı. "Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?"
diyorlardı. 55 "Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem
değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi?
56 Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu
yaptıkları nereden geliyor?" 57 Ve gücenip O'nu reddettiler.

Ama İsa onlara şöyle dedi: "Bir peygamber, kendi memleketinden ve
evinden başka yerde hor görülmez."

58 İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

14

Yahya'nın Öldürülmesi
(Mar.6:14-29; Luk.9:7-9)

1-2 O günlerde İsa'yla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına,
"Bu, Vaftizci Yahya'dır" dedi. "Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin
olmasının nedeni budur."

3 Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı tutuk-
latmış, bağlatıp zindana attırmıştı. 4 Çünkü Yahya Hirodes'e, "O kadınla
evlenmen Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti. 5 Hirodes Yahya'yı öldürtmek
istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu.

6-7 Hirodes'in doğum günü şenliği sırasında Hirodiya'nın kızı ortaya çıkıp
dans etti. Bu, Hirodes'in öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vere-
ceğini söyledi. 8 Kız, annesinin kışkırtmasıyla, "Bana şimdi, bir tepsi üzerinde
Vaftizci Yahya'nın başını ver" dedi. 9 Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının
önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu. 10 Adam
gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi. 11 Kesik baş tepsiyle getirilip kıza
verildi, kız da bunu annesine götürdü. 12 Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi
aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mar.6:30-44; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

13 İsa bunu duyunca, tek başına tenha bir yere çekilmek üzere bir tekneyle
oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi.
14 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta
olanlarını iyileştirdi.

15 Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit
de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

16 İsa, "Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin" dedi.

17 Öğrenciler, "Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki"
dediler.

18 İsa, "Onları buraya, bana getirin" dedi. 19 Halka çayıra oturmalarını
buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak
şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar.
20 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.
21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.

İsa Su Üstünde Yürüyor
(Mar.6:45-56; Yu.6:15-21)

13:57 Yu.4:44 **14:1-2** Mat.16:13-14; Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 **14:3** Luk.3:19-20 **14:4** Lev.18:16; 20:21

22 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce
karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti.
23 Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam
olurken orada yalnızdı. 24 O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta* dalgalarla
boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.
25 Sabaha karşı† İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. 26 Öğrenciler,
O'nun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. "Bu bir hayalet!"
diyerek korkuyla bağrıştılar.
27 Ama İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!"
dedi.
28 Petrus buna karşılık, "Ya Rab" dedi, "Eğer sen isen, buyruk ver suyun
üstünden yürüyerek sana geleyim."
29 İsa, "Gel!" dedi.
Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı. 30 Ama
rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. "Ya Rab,
beni kurtar!" diye bağırdı.
31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, "Ey kıt imanlı, neden kuşku
duydun?" dedi.
32 Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi. 33 Teknedekiler, "Sen
gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun" diyerek O'na tapındılar.
34 Gölü aşıp Ginnesar'da karaya çıktılar. 35 Yöre halkı İsa'yı tanıyınca çevreye
haber saldı. Bütün hastaları O'na getirdiler. 36 Giysisinin eteğine bir dokun-
sak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

15

Töre mi, Tanrı'nın Sözü mü?
(Mar.7:1-13)

1-2 Bu sırada Yeruşalim'den bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip,
"Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?" diye sordular, "Yemekten
önce ellerini yıkamıyorlar."
3 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı
buyruğunu çiğniyorsunuz? 4 Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: 'Annene babana
saygı göstereceksin'; 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.'
5-6 Ama siz, 'Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım
Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir'
diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluy-
orsunuz. 7-8 Ey ikiyüzlüler! Yeşaya'nın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne
kadar yerindedir:

'Bu halk dudaklarıyla beni sayar,
Ama yürekleri benden uzak.
9 Bana boşuna taparlar.
Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.' "

İnsanı Kirleten Nedir?
(Mar.7:14-23)

10 İsa, halkı yanına çağırıp onlara, "Dinleyin ve şunu belleyin" dedi.
11 "Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır."

---

* **14:24** "Bir hayli uzakta": Grekçe "Birçok stadion uzakta" (bkz. Birimler Cetveli). † **14:25** "Sabaha karşı": Grekçe "Gecenin dördüncü nöbetinde" (bkz. Sözlük, "Saat"). **15:4** Çık.20:12; 21:17; Lev.20:9; Yas.5:16 **15:7-8** Yşa.29:13

12 Bu sırada öğrencileri O'na gelip, “Biliyor musun?” dediler, “Ferisiler bu
sözü duyunca gücendiler.”
13 İsa şu karşılığı verdi: “Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden
sökülecektir. 14 Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre
kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer.”
15 Petrus, “Bu benzetmeyi bize açıkla” dedi.
16 “Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?” diye sordu İsa. 17 “Ağza giren her şeyin
mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz? 18 Ne var
ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur. 19 Çünkü
kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep
yürekten kaynaklanır. 20 İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek
yemek insanı kirletmez.”

Kenanlı Kadının İmanı
(Mar.7:24-30)

21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti. 22 O yöreden Kenanlı bir
kadın İsa'ya gelip, “Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok
kötü durumda” diye feryat etti.
23 İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, “Sal şunu, gitsin!”
diye rica ettiler. “Arkamızdan bağırıp duruyor.”
24 İsa, “Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim” diye
yanıtladı.
25 Kadın ise yaklaşıp, “Ya Rab, bana yardım et!” diyerek O'nun önünde yere
kapandı*.
26 İsa ona, “Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir” dedi.
27 Kadın, “Haklısın, ya Rab” dedi. “Ama köpekler de efendilerinin
sofrasından düşen kırıntıları yer.”
28 O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: “Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin
gibi olsun.” Ve kadının kızı o saatte iyileşti.

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mar.8:1-10)

29 İsa oradan ayrıldı, Celile Gölü'nün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu.
30 Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak,
dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları O'nun ayaklarının dibine
bıraktılar. O da onları iyileştirdi. 31 Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların
iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve
İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.
32 İsa öğrencilerini yanına çağırıp, “Halka acıyorum” dedi. “Üç gündür
yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemi-
yorum, yolda bayılabilirler.”
33 Öğrenciler kendisine, “Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak
ekmeği nereden bulalım?” dediler.
34 İsa, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu.
“Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var” dediler.
35 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. 36 Yedi ekmekle
balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka
dağıttılar. 37 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu

---

15:14 Luk.6:39 **15:18** Mat.12:34 * **15:25** “O'nun önünde yere kapandı” ya da “O'na tapındı”.

topladılar. 38 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti.
39 İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

16

Doğaüstü Bir Belirti İsteniyor (Mar.8:11-13; Luk.12:54-56)

1 Ferisiler'le Sadukiler İsa'nın yanına geldiler. O'nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.
2 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Akşam, 'Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak' dersiniz. 3 Sabah, 'Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak' dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz? 4 Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek." Sonra İsa onları bırakıp gitti.

Ferisiler'le Sadukiler'in Mayası (Mar.8:14-21)

5 Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı. 6 İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi.
7 Onlar ise kendi aralarında tartışarak, "Ekmek almadığımız için böyle diyor" dediler.
8 Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: "Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz? 9-10 Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? 11 Ben size, 'Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının' derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?"
12 Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

Petrus'un Mesih'i Tanıması (Mar.8:27-30; Luk.9:18-21)

13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun* kim olduğunu söylüyor?"
14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor."
15 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"
16 Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin*" yanıtını verdi.
17 İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan* değil, göklerdeki Babam'dır. 18 Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun† ve ben kilisemi bu kayanın‡ üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. 19 Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak." 20 Bu sözlerden

---

16:1 Mat.12:38; Luk.11:16 **16:4** Mat.12:39; Luk.11:29 **16:6** Luk.12:1 **16:9-10** Mat.14:17-21; 15:34-38 **16:14** Mat.14:1-2; Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 **16:16** Yu.6:68-69 * **16:17** "İnsan": Grekçe "Et ve kan". † **16:18** "Petrus": Grekçe "Petros", yani "Kaya parçası, taş". ‡ **16:18** "Kaya": Grekçe "Petra", yani "Büyük taş kütlesi, kaya". **16:19** Mat.18:18; Yu.20:23

sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor (Mar.8:31-9:1; Luk.9:22-27)

21 Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.
22 Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi.
23 Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."
24 Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. 25 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. 26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir? 27 İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığının karşılığını verecektir. 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

17

İsa'nın Görünümü Değişiyor (Mar.9:2-13; Luk.9:28-36)

1 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. 2 Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.
3 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. 4 Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."
5 Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi.
6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. 7 İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi. 8 Başlarını kaldırınca İsa'dan başka kimseyi göremediler.
9 Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu* ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu.
10 Öğrencileri O'na şunu sordular: "Peki, din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?"
11 İsa, "İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak" diye yanıtladı. 12 "Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir." 13 O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.

16:21 Mat.17:22-23; 20:19; 27:62-63 **16:24** Mat.10:38; Luk.14:27 **16:25** Mat.10:39; Luk.17:33; Yu.12:25 **16:27** Mat.25:31 **16:27** Mez.62:12; Rom.2:6; Va.2:23 **17:1** 2Pe.1:17-18 **17:5** Mez.2:7; Yşa.42:1; Mat.3:17; 12:18; Mar.1:11; Luk.3:21-22 **17:5** Yas.18:15 **17:10** Mal.4:5 **17:12** Mat.11:14

Cinli Çocuk İyileştiriliyor
(Mar.9:14-32; Luk.9:37-45)

14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsa'ya yaklaşıp önünde diz
çöktü. 15 "Ya Rab" dedi, "Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık
ateşe, suya düşüyor. 16 Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler."
17 İsa, "Ey imansız ve sapmış kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar
kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin."
18 İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.
19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsa'ya gelip, "Biz cini neden kovamadık?"
diye sordular.
20-21 İsa, "İmanınız kıt olduğu için" karşılığını verdi. "Size doğrusunu
söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, 'Buradan şuraya göç'
derseniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır."*

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor
(Mar.9:30-32; Luk.9:43-45)

22-23 Celile'de bir araya geldiklerinde İsa onlara, "İnsanoğlu*, insanların
eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek" dedi.
Öğrenciler buna çok kederlendiler.

Tapınak Vergisi

24 Kefarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini† toplayan-
lar Petrus'a gelip, "Öğretmeniniz tapınak vergisini ödüyor, değil mi?" diye
sordular.
25 Petrus, "Ödüyor" dedi.
Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, "Simun, ne
dersin?" dedi. "Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi
oğullarından mı, yabancılardan mı?"
26 Petrus'un, "Yabancılardan" demesi üzerine İsa, "O halde oğullar muaftır"
dedi. 27 "Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at.
Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe‡ bulacaksın.
Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver."

18

En Büyük Kim?
(Mar.9:33-37,42-48; Luk.9:46-48; 17:1-2)

1 Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, "Göklerin Egemenliği'nde en büyük
kimdir?" diye sordular.
2-3 İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size
doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız,
Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. 4 Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü
olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. 5 Böyle bir çocuğu benim adım
uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.
6 "Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boy-
nuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için
daha iyi olur. 7 İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline!

17:20-21 Mat.21:21; Mar.11:23; 1Ko.13:2 * **17:20-21** Birçok Grekçe elyazması, "Ama bu tür cinler ancak dua ve oruçla kovulabilir" sözlerini de içerir. **17:24** Çık.30:13; 38:26 † **17:24** "İki dirhemlik tapınak vergisi": Grekçe "Didrahma" (bkz. Birimler Cetveli). ‡ **17:27** "Dört dirhemlik bir akçe": Grekçe "Bir statir" (bkz. Birimler Cetveli). **18:1** Luk.22:24 **18:2-3** Mar.10:15; Luk.18:17

Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin
vay haline!
8 “Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek
el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmandan
iyidir. 9 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama
kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmandan iyidir.
10-11 “Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu
söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her za-
man görürler.”*

Kaybolan Koyun Benzetmesi (Luk.15:3-7)

12 “Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu
şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez
mi? 13 Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan
dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir. 14 Bunun gibi,
göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez.”

Bir Kardeş Günah İşlerse

15 “Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster.
Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış
olursun. 16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her
şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. 17 Onları da dinlemezse, durumu
inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da
vergi görevlisi say.
18 “Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de
bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak.
19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecekleri
herhangi bir şey için anlaşırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine ge-
tirir. 20 Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada,
aralarındayım.”

Acımasız Köle Benzetmesi

21 Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, “Ya Rab” dedi, “Kardeşim bana karşı
kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?”
22 İsa, “Yedi kez değil” dedi. “Yetmiş kere yedi kez derim sana. 23 Şöyle
ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer.
24 Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir
köle getirildi. 25 Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının,
çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. 26 Köle
yere kapanıp efendisine, ‘Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim’ dedi.
27 Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.
28 “Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye
rastladı. Onu yakalayıp, ‘Borcunu öde’ diyerek boğazına sarıldı. 29 Bu köle
yüzüstü yere kapandı, ‘Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim’ diye yalvardı.
30 Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana
kapattı. 31 Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip
bütün olup bitenleri anlattılar.

18:8 Mat.5:30 **18:9** Mat.5:29 * **18:10-11** Birçok Grekçe elyazması, “İnsanoğlu, kaybolanı kurtarmak için geldi” sözlerini de içerir. **18:15** Luk.17:3 **18:16** Yas.19:15 **18:18** Mat.16:19; Yu.20:23 **18:21** Luk.17:3-4

32 "Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. 'Ey kötü köle!' dedi. 'Bana
yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. 33 Benim sana acıdığım gibi, senin
de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?' 34 Bu öfkeyle efendisi, bütün
borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.
35 "Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size
öyle davranacaktır."

19

Boşanmayla İlgili Soru
(Mar.10:1-12)

1 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celile'den ayrılıp Yahudiye'nin* Şeria
Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklarına geçti. 2 Büyük halk toplulukları da
O'nun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.
3 İsa'nın yanına gelen bazı Ferisiler, O'nu denemek amacıyla şunu sordular:
"Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasa'ya uygun
mudur?"
4-5 İsa şu karşılığı verdi: "Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan
başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle
adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.'
6 Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini,
insan ayırmasın."
7 Ferisiler İsa'ya, "Öyleyse" dediler, "Musa neden erkeğin boşanma belgesi
verip karısını boşayabileceğini söyledi?"
8 İsa onlara, "İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi"
dedi. "Başlangıçta bu böyle değildi. 9 Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan
başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla
evlenen de zina etmiş olur*."
10 Öğrenciler İsa'ya, "Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlen-
memek daha iyi!" dediler.
11 İsa onlara, "Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrı'nın güç verdiği
kişiler kabul edebilir" dedi. 12 "Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi in-
sanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini
hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!"

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor
(Mar.10:13-16; Luk.18:15-17)

13-14 O sırada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getirdiler; ellerini onların
üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, "Bırakın
çocukları" dedi. "Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği
böylelerinindir." 15 Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam
(Mar.10:17-31; Luk.18:18-30)

16 Adamın biri İsa'ya gelip, "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl
bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.
17 İsa, "Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız
biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir."
18-19 "Hangi buyrukları?" diye sordu adam.

19:4-5 Yar.1:27; 2:24; 5:2 **19:7** Yas.24:1-4; Mat.5:31 **19:9** Mat.5:32; 1Ko.7:10-11 * **19:9** "Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur" sözleri birçok Grekçe elyazmasında yoktur. **19:18-19** Çık.20:12-16; Yas.5:16-20; Lev.19:18

İsa şu karşılığı verdi: “ ‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin’ ve ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ”
20 Genç adam, “Bunların hepsini yerine getirdim” dedi, “Daha ne eksiğim var?”
21 İsa ona, “Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi.
22 Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.
23 İsa öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek. 24 Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”
25 Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.
26 İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.
27 Bunun üzerine Petrus O'na, “Bak” dedi, “Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?”
28 İsa onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardımdan gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. 29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak. 30 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.”

20

Bağcı Benzetmesi

1 “Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. 2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.
3 “Saat* dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. 4-5 Onlara, ‘Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm’ dedi, onlar da bağa gittiler.
“Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı. 6 Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, ‘Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?’ diye sordu.
7 “ ‘Kimse bize iş vermedi ki’ dediler.
“Onlara, ‘Siz de bağa gidin, çalışın’ dedi.
8 “Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‘İşçileri çağır’ dedi. ‘Sonuncudan başlayarak ilkine kadar, hepsine ücretlerini ver.’
9 “Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. 10 İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. 11 Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar: 12 ‘En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı’ dediler. ‘Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!’
13 “Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: ‘Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı? 14 Hakkını al, git! Sana

19:28 Mat.25:31; Luk.22:30 **19:30** Mat.20:16; Luk.13:30 **20:8** Lev.19:13; Yas.24:15

verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum. 15 Kendi paramla istediğimi
yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?'
16 "İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak."

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor (Mar.10:32-34; Luk.18:31-34)

17-18 İsa Yeruşalim'e giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara
özel olarak şunu söyledi: "Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin
ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da O'nu ölüm cezasına
çarptıracaklar. 19 O'nunla alay etmeleri, kamçılayıp çarmıha germeleri için O'nu
öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek."

Bir Annenin İsteği (Mar.10:35-45)

20 O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı.
Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.
21 İsa kadına, "Ne istiyorsun?" diye sordu.
Kadın, "Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri
solunda otursun" dedi.
22 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" diye karşılık verdi İsa. "Benim
içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?"
"Evet, içebiliriz" dediler.
23 İsa onlara, "Elbette benim kâsemden içeceksiniz" dedi, "Ama sağımda ya
da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri
belirli kişiler için hazırlamıştır."
24 Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar. 25 Ama İsa onları yanına
çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir,
ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler. 26 Sizin aranızda böyle olmayacak.
Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. 27 Aranızda birinci
olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. 28 Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye
değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi."

İki Körün Gözleri Açılıyor (Mar.10:46-52; Luk.18:35-43)

29 Eriha'dan ayrılırlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gitti. 30 Yol
kenarında oturan iki kör, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, "Ya Rab,
ey Davut Oğlu, halimize acı!" diye bağırdılar.
31 Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediyse de onlar, "Ya Rab, ey
Davut Oğlu, halimize acı!" diyerek daha çok bağırdılar.
32 İsa durup onları çağırdı. "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye
sordu.
33 Onlar da, "Ya Rab, gözlerimiz açılsın" dediler.
34 İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve
O'nun ardından gittiler.

21

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi (Mar.11:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

20:16 Mat.19:30; Mar.10:31; Luk.13:30 **20:25** Mat.23:11; Mar.9:35; Luk.22:25-26

1-2 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. 3 Size bir şey diyen olursa, 'Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz."
4 Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

5 "Siyon* kızına deyin ki,
'İşte, alçakgönüllü Kralın,
Eşeğe, evet sıpaya,
Eşek yavrusuna binmiş
Sana geliyor.' "

6 Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. 7 Eşekle sıpayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sıpaya bindi. 8 Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu. 9 Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı:

"Davut Oğlu'na hozana!
Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun,
En yücelerde hozana!"

10 İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, "Bu kimdir?" diyerek çalkandı.
11 Kalabalıklar, "Bu, Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır" diyordu.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor (Mar.11:15-19; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

12 İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi. 13 Onlara şöyle dedi: " 'Evime dua evi denecek' diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!"
14 İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. 15 Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, "Davut Oğlu'na hozana!" diye bağıran çocukları görünce öfkelendiler.
16 İsa'ya, "Bunların ne söylediğini duyuyor musun?" diye sordular.
"Duyuyorum" dedi İsa. "Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.' "
17 İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

Meyvesiz İncir Ağacı (Mar.11:12-14,20-24)

18 İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı. 19 Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, "Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!" dedi. İncir ağacı o anda kurudu.
20 Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. "İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?" diye sordular.
21 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız;

21:5 Yşa.62:11; Zek.9:9 **21:9** Mez.118:25-26 **21:13** Yşa.56:7; Yer.7:11 **21:16** Mez.8:2 **21:21** Mat.17:20; 1Ko.13:2

şu dağa, 'Kalk, denize atıl' derseniz, dediğiniz olacaktır. 22 İmanla dua edersiniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız."

İsa'nın Yetkisi (Mar.11:27-33; Luk.20:1-8)

23 İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'nun yanına gelerek, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

24 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. 25 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi* nereden geldi, Tanrı'dan mı†, insanlardan mı?"

Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: " 'Tanrı'dan' dersek, bize, 'Öyleyse ona niçin inanmadınız?' diyecek. 26 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor."

27 İsa'ya, "Bilmiyoruz" diye yanıt verdiler.

İsa, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

İki Oğul Benzetmesi

28 "Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, 'Oğlum, git bugün bağda çalış' dedi.

29 "Oğlu, 'Gitmem!' dedi. Ama sonra pişman olup gitti.

30 "Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, 'Olur, efendim' dedi, ama gitmedi.

31 "İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?"

"Birincisi" diye karşılık verdiler.

İsa da onlara, "Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar" dedi. 32 "Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız."

Bağ Kiracıları Benzetmesi (Mar.12:1-12; Luk.20:9-19)

33 "Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. 34 Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı. 35 Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşladı. 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar. 37 Sonunda bağ sahibi, 'Oğlumu sayarlar' diyerek bağcılara onu yolladı.

38 "Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, 'Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım' dediler. 39 Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. 40 Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?"

41 İsa'ya şu karşılığı verdiler: "Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak."

42 İsa onlara şunu sordu: "Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı?

'Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.

---

* **21:25** "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi": Grekçe "Yahya'nın vaftizi". † **21:25** "Tanrı'dan mı": Grekçe "Gökten mi". **21:32** Luk.3:12; 7:29-30 **21:33** Yşa.5:1-7 **21:42** Mez.118:22-23

Rab'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!'

43 "Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve
bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.
44 "Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse,
onu ezip toz edecek."
45 Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları
kendileri için söylediğini anladılar. 46 O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın
tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

22

Düğün Şöleni Benzetmesi (Luk.14:15-24)

1-2 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: "Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer. 3 Kral şölene davet
ettiklerini çağırmak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi.
4 "Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, 'Davetlilere şunu
söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım
kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!'
5 "Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. 6 Öbürleri
de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. 7 Kral öfkelendi. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.
8 "Sonra kölelerine şöyle dedi: 'Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna
layık değilmiş. 9 Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.'
10 Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar.
Düğün yeri konuklarla doldu.
11 "Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir
adam gördü. 12 Ona, 'Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?'
diye sorunca, adamın dili tutuldu.
13 "O zaman kral, uşaklarına, 'Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya,
karanlığa atın!' dedi. 'Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.'
14 "Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır."

Sezar'ın Hakkı Sezar'a (Mar.12:13-17; Luk.20:20-26)

15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsa'yı, kendi söyleyeceği sözlerle
tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular. 16 Hirodes yanlılarıyla birlikte
gönderdikleri kendi öğrencileri İsa'ya gelip, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin
dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını
biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayrım yapmazsın. 17 Peki, söyle bize, sence
Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?"
18 İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, "Ey ikiyüzlüler!" dedi. "Beni
neden deniyorsunuz? 19 Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!"
O'na bir dinar getirdiler. 20 İsa, "Bu resim, bu yazı kimin?" diye sordu.
21 "Sezar'ın" dediler.
O zaman İsa, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya
verin" dedi.
22 Bu sözleri duyunca şaştılar, İsa'yı bırakıp gittiler.

22:13 Mat.8:12; 25:30; Luk.13:28

Dirilişle İlgili Soru
(Mar.12:18-27; Luk.20:27-40)

23-24 Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsa'ya
gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adam
çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.'
25 Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından
karısını kardeşine bıraktı. 26 İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı
şey oldu. 27 Hepsinden sonra kadın da öldü. 28 Buna göre diriliş günü kadın bu
yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi."
29 İsa onlara, "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için
yanılıyorsunuz" diye karşılık verdi. 30 "Dirilişten sonra insanlar ne evlenir,
ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. 31 Ölülerin dirilmesi konusuna
gelince, Tanrı'nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? 32 'Ben İbrahim'in
Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor. Tanrı ölülerin değil,
dirilerin Tanrısı'dır."
33 Bunları işiten halk, O'nun öğretişine şaşıp kaldı.

En Büyük Buyruk
(Mar.12:28-34; Luk.10:25-28)

34 Ferisiler, İsa'nın Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar.
35-36 Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa'yı denemek amacıyla O'na şunu
sordu: "Öğretmenim, Kutsal Yasa'da en önemli buyruk hangisidir?"
37 İsa ona şu karşılığı verdi: " 'Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla
ve bütün aklınla seveceksin.' 38 İşte ilk ve en önemli buyruk budur. 39 İlkine
benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' 40 Kutsal
Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."

Mesih Kimin Oğlu?
(Mar.12:35-37; Luk.20:41-44)

41-42 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: "Mesih'le* ilgili olarak
ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?"
Onlar da, "Davut'un Oğlu" dediler.
43 İsa şöyle dedi: "O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek
O'ndan 'Rab' diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

44 'Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek
Sağımda otur.'

45 Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"
46 İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir
şey sormaya cesaret edemedi.

23

Vay Halinize!
(Mar.12:38-40; Luk.11:39-51; 13:34-35; 20:45-47)

1-2 Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: "Din bilginleri
ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar. 3 Bu nedenle size söylediklerinin

---

22:23-24 Elç.23:8 **22:23-24** Yas.25:5 **22:32** Çık.3:6 **22:37** Yas.6:5 **22:39** Lev.19:18 **22:44** Mez.110:1

tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü
söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. 4 Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp
başkalarının sırtına yüklerler, kendileriyse bu yükleri taşımak için parmaklarını
bile oynatmak istemezler.
5 "Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillerini* büyük,
giysilerinin püsküllerini† uzun yaparlar. 6 Şölenlerde başköşeye, havralarda
en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. 7 Meydanlarda selamlanmaktan ve
insanların kendilerini 'Rabbî*' diye çağırmalarından zevk duyarlar.
8 "Kimse sizi 'Rabbî' diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve
hepiniz kardeşsiniz. 9 Yeryüzünde kimseye 'Baba' demeyin. Çünkü tek Ba-
banız var, O da göksel Baba'dır. 10 Kimse sizi 'Önder' diye çağırmasın. Çünkü tek
önderiniz var, O da Mesih'tir. 11 Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı
olsun. 12 Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.
13-14 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Ege-
menliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor,
ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!‡
15 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi
dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de
kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.
16 "Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, 'Tapınak üzerine ant içenin
andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek
zorundadır.' 17 Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal
kılan tapınak mı? 18 Yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz,
ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.'
19 Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı?
20 Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin
üzerine ant içmiş olur. 21 Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de
tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. 22 Gök üzerine ant içen, Tanrı'nın
tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.
23 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin,
dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha
önemli konularını –adaleti, merhameti, sadakati– ihmal edersiniz. Ondalık
vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi. 24 Ey kör
kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!
25 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın
ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla
doludur. 26 Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan
da temiz olsunlar.
27 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel
görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara
benzersiniz. 28 Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve
kötülükle dolusunuz.
29 "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin
mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız. 30 'Atalarımızın

* **23:5** "Hamail": Eski Antlaşma'dan alınan bazı ayetlerin içine konduğu, alna ya da sol kola takılan küçük kutu anlamındadır (bkz. Çık.13:9; Yas.6:8,9). † **23:5** "Püskül": Dindar Yahudiler, Kutsal Yasa'yı hatırlamak için giysilerinin eteğine dört püskül dikerler (bkz. Say.15:38,39; Yas.22:12). **23:11** Mat.20:25-27; Mar.9:35; 10:43-44; Luk.22:25-26 **23:12** Luk.14:11; 18:14 ‡ **23:13-14** Birçok Grekçe elyazması, "Vay halinize, ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bir yandan gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, öte yandan dul kadınların malını mülkünü sömürürsünüz. Bundan ötürü cezanız daha ağır olacaktır" sözlerini de içerir (bkz. Mar.12:40; Luk.20:47). **23:22** Yşa.66:1; Mat.5:34-35 **23:23** Lev.27:30 **23:27** Elç.23:3

yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik' diyorsunuz. 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. 32 Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!

33 "Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız? 34 İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılayacak, kentten kente kovalayacaksınız. 35 Böylelikle, doğru kişi olan Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekya oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız. 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak§ sorumlu tutulacaktır.

37 "Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. 38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! 39 Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

24

Sonun Belirtileri (Mar.13:1-31; Luk.21:5-33)

1 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O'na göstermek için yanına geldiler. 2 İsa onlara, "Bütün bunları görüyor musunuz?" dedi. "Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!"

3 İsa, Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. "Söyle bize" dediler, "Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?"

4 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sakın kimse sizi saptırmasın! 5 Birçokları, 'Mesih* benim' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar. 6 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. 7 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

9 "O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. 10 O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. 11 Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak. 12 Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

15-16 "Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman –okuyan anlasın– Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. 17 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. 18 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin. 19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! 20 Dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne* rastlamasın. 21 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı

23:33 Mat.3:7; 12:34; Luk.3:7 **23:35** Yar.4:8 **23:35** 2Ta.24:20-21 § **23:36** "Kuşak" ya da "Soy". **23:38** Yer.12:7; 22:5; 26:6 **23:39** Mez.118:26 **24:9** Mat.10:22 **24:13** Mat.10:22 **24:15-16** Dan.9:27; 11:31; 12:11 **24:17** Luk.17:31 **24:21** Dan.12:1; Va.7:14

olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. 22 O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak. 23 Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da 'İşte şurada' derse, inanmayın. 24 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar. 25 İşte size önceden söylüyorum.

26 "Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın. 27 Çünkü İnsanoğlu'nun* gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.

28 "Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.

29 "O günlerin sıkıntısından hemen sonra,

'Güneş kararacak,
Ay ışık vermez olacak,
Yıldızlar gökten düşecek,
Göksel güçler sarsılacak.'

30 "O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. 31 Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.

32 "İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız. 33 Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır. 34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak* ortadan kalkmayacak. 35 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır."

Bilinmeyen Gün ve Saat
(Mar.13:32-37; Luk.12:41-48; 17:26-30,34-36)

36 "O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. 37 Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun* gelişinde de öyle olacak. 38 Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. 39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak. 40 O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak. 41 Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

42 "Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz. 43 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez. 44 Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.

45 "Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir? 46 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! 47 Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu

---

24:26 Luk.17:23-24 **24:28** Eyü.39:30; Luk.17:37 **24:29** Yşa.13:10; 34:4; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Va.6:12-13 **24:30** Dan.7:13; Va.1:7 * **24:34** "Kuşak" ya da "Soy". **24:37** Yar.6:5-8 **24:39** Yar.7:6-24 **24:43** Luk.12:39-40; Va.3:3; 16:15

bütün malının üzerinde yetkili kılacak. 48-51 Ama o köle kötü olur da içinden,
'Efendim gecikiyor' der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte
yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu
şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı
olacaktır."

25

On Kız Benzetmesi

1 "O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan
on kıza benzeyecek. 2 Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı. 3 Akılsızlar yanlarına
kandillerini aldılar, ama yağ almadılar. 4 Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte
kaplar içinde yağ da aldılar. 5 Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp
uyudular.

6 "Gece yarısı bir ses yankılandı: 'İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!'
7 Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.

8 "Akılsızlar akıllılara, 'Kandillerimiz sönüyor, bize yağ verin!' dediler.

9 "Akıllılar, 'Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin,
kendinize yağ alın' dediler.

10 "Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan
kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.

11 "Daha sonra gelen öbür kızlar, 'Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!'
dediler.

12 "Güvey ise, 'Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum' dedi.

13 "Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz."

Emanet Para Benzetmesi
(Luk.19:11-27)

14 "Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını
onlara emanet etmesine benzer.

15 "Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir
talant vererek yola çıktı. 16 Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve
beş talant daha kazandı. 17 İki talant alan da iki talant daha kazandı. 18 Bir
talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.

19 "Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya
oturdu. 20 Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, 'Efendimiz' dedi,
'Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.'

21 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde
güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel,
efendinin şenliğine katıl!'

22 "İki talant alan da geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Bana iki talant emanet
etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.'

23 "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve güvenilir köle!' dedi. 'Sen küçük işlerde
güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel,
efendinin şenliğine katıl!'

24 "Sonra bir talant alan geldi, 'Efendimiz' dedi, 'Senin sert bir adam
olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yer-
den devşirirsin. 25 Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantı toprağa
gömdüm. İşte, al paranı!'

26-27 "Efendisi ona şu karşılığı verdi: 'Kötü ve tembel köle! Ekmediğim
yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre
paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım...

25:1 Luk.12:35 **25:11** Luk.13:25

28 Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin! 29 Çünkü kimde
varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa,
kendisinde olan da elinden alınacak. 30 Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa
atın. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.' "

Yargı Günü

31 "İnsanoğlu* kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince,
görkemli tahtına oturacak. 32 Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O
da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak.
33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.
34 "O zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin!'
diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği
miras alın! 35 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana
içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. 36 Çıplaktım, beni giydirdiniz;
hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.'
37 "O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rab, seni ne zaman aç
görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? 38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri
aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? 39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda
görüp yanına geldik?'
40 "Kral da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit
kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.'
41 "Sonra solundakilere şöyle diyecek: 'Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le
melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin! 42-43 Çünkü acıkmıştım, bana
yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni
içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım,
benimle ilgilenmediniz.'
44 "O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: 'Ya Rab, seni ne zaman aç,
susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?'
45 "Kral da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, mademki
bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yap-
mamış oldunuz.'
46 "Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler."

26

İsa'yı Öldürme Tasarısı
(Mar.14:1-2; Luk.22:1-2; Yu.11:45-53)

1-2 İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, "İki gün sonra Fısıh
Bayramı olduğunu biliyorsunuz" dedi, "İnsanoğlu* çarmıha gerilmek üzere ele
verilecek."
3 Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin
sarayında toplandılar. 4 İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular.
5 Ama, "Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın" diyorlardı.

İsa Beytanya'da
(Mar.14:3-9; Yu.12:1-8)

6-7 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evindeyken, yanına bir kadın geldi.
Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti.
İsa sofrada otururken, kadın yağı O'nun başına döktü.

25:29 Mat.13:12; Mar.4:25; Luk.8:18 **25:30** Mat.8:12; 22:13; Luk.13:28 **25:31** Mat.16:27; 19:28
25:46 Dan.12:2 **26:1-2** Çık.12:1-27 **26:6-7** Luk.7:37-38

8 Öğrenciler bunu görünce kızdılar. “Nedir bu savurganlık?” dediler. 9 “Bu
yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.”
10 Söylenenleri farkeden İsa, öğrencilerine, “Kadını neden üzüyorsunuz?” dedi.
“Benim için güzel bir şey yaptı. 11 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama
ben her zaman aranızda olmayacağım. 12 Kadın bu güzel kokulu yağı, beni
gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı. 13 Size doğrusunu
söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da
onun anılması için anlatılacak.”

Yahuda'nın İhaneti
(Mar.14:10-11; Luk.22:3-6)

14-15 O sırada Onikiler'den* biri –adı Yahuda İskariot olanı– başkâhinlere
giderek, “O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?” dedi. Otuz gümüş tartıp ona
verdiler. 16 Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya
başladı.

Fısıh Yemeği
(Mar.14:12-26; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30; 1Ko.11:23-25)

17 Mayasız Ekmek Bayramı'nın* ilk günü öğrenciler İsa'nın yanına gelerek,
“Fısıh* yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye
sordular.
18 İsa onlara, “Kente varıp o adamın evine gidin” dedi. “Ona şöyle deyin:
‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı'nı, öğrencilerimle birlikte
senin evinde kutlayacağım.’ ” 19 Öğrenciler, İsa'nın buyruğunu yerine getirerek
Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.
20 Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. 21 Yemek yerlerken,
“Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi.
22 Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, “Ya Rab, beni demek istemedin
ya?” diye sormaya başladılar.
23 O da, “Bana ihanet edecek olan” dedi, “Elindeki ekmeği benimle birlikte
sahana batırandır. 24 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama
İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi
için daha iyi olurdu.”
25 O'na ihanet edecek olan Yahuda, “Rabbî*, yoksa beni mi demek istedin?”
diye sordu.
İsa ona, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi.
26 Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve
öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin” dedi, “Bu benim bedenimdir.” 27 Sonra bir
kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, “Hepiniz bundan için” dedi.
28 “Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna
akıtılan antlaşma kanıdır. 29 Size şunu söyleyeyim, Babam'ın egemenliğinde
sizinle birlikte yenisini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha
içmeyeceğim.”
30 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor
(Mar.14:27-31; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

31 Bu arada İsa öğrencilerine, “Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip
düşeceksiniz” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır:

26:11 Yas.15:11 **26:23** Mez.41:9 **26:28** Çık.24:8; Yer.31:31-34 **26:31** Zek.13:7

‘Çobanı vuracağım,
Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.’

32 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.”
33 Petrus O'na, “Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem”
dedi.
34 “Sana doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez
inkâr edeceksin.”
35 Petrus, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem” dedi.
Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde
(Mar.14:32-42; Luk.22:39-46)

36 Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine,
“Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun” dedi. 37 Petrus ile
Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya
başlamıştı. 38 Onlara, “Ölesiye kederliyim” dedi. “Burada kalın, benimle
birlikte uyanık durun.”
39 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. “Baba” dedi,
“Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin
istediğin olsun.”
40 Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, “Demek
ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!” dedi. 41 “Uyanık durup dua
edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.”
42 İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. “Baba” dedi, “Eğer ben içmeden bu
kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.”
43 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına
ağırlık çökmüştü. 44 Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü
kez dua etti.
45 Sonra öğrencilerin yanına dönerek, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?”
dedi. “İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 46 Kalkın,
gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!”

İsa Tutuklanıyor
(Mar.14:43-50; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

47 İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda geldi. Yanında,
başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük
bir kalabalık vardı. 48 İsa'ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, İsa O'dur,
O'nu tutuklayın” diye onlarla sözleşmişti. 49 Dosdoğru İsa'ya gidip, “Selam,
Rabbî!” diyerek O'nu öptü.
50 İsa, “Arkadaş, ne yapacaksan yap*!” dedi. Bunun üzerine adamlar
yaklaştı, İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 51 İsa'yla birlikte olanlardan biri, ani
bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. 52 O
zaman İsa ona, “Kılıcını yerine koy!” dedi. “Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek.
53 Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu
an bana on iki tümenden fazla melek gönderir. 54 Ama böyle olması gerektiğini
bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?”
55 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: “Niçin bir haydut-
muşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta

26:32 Mat.28:16 * **26:50** “Ne yapacaksan yap” ya da “Bunun için mi geldin?” **26:55** Luk.19:47; 21:37

oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. 56 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.” O zaman öğrencilerin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde (Mar.14:53-65; Luk.22:54-55,63-71; Yu.18:13-14,19-24)

57 İsa'yı tutuklayanlar, O'nu Başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı. 58 Petrus, İsa'yı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.

59 Başkâhinlerle Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı. 60-61 Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: “Bu adam, ‘Ben Tanrı'nın Tapınağı'nı yıkıp üç günde yeniden kurabilirim’ dedi.”

62 Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, “Hiç yanıt vermeyecek misin?” dedi. “Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?” 63 İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise O'na, “Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?” dedi.

64 İsa, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi. “Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun*, Kudretli Olan'ın† sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, “Tanrı'ya küfretti!” dedi. “Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. 66 Buna ne diyorsunuz?”

“Ölümü hak etti!” diye karşılık verdiler.

67-68 Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, “Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” dediler.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor (Mar.14:66-72; Luk.22:56-62; Yu.18:15-18,25-27)

69 Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, “Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin” dedi.

70 Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, “Neden söz ettiğini anlamıyorum” dedi.

71 Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam Nasıralı İsa'yla birlikteydi” dedi.

72 Petrus ant içerek, “Ben o adamı tanımıyorum” diye yine inkâr etti.

73 Orada duranlar az sonra Petrus'a yaklaşıp, “Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor” dediler.

74 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “O adamı tanımıyorum!” dedi.

Tam o anda horoz öttü. 75 Petrus, İsa'nın, “Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27

Yahuda Kendini Asıyor (Elç.1:18-19)

26:60-61 Yu.2:19 **26:64** Dan.7:13 † **26:64** “Kudretli Olan”: Tanrı. **26:65** Lev.24:16 **26:67-68** Yşa.50:6

1 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsa'yı ölüm cezasına
çarptırmak konusunda anlaştılar. 2 O'nu bağladılar ve götürüp Vali Pilatus'a
teslim ettiler.
3 İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına
pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. 4 "Ben
suçsuz birini* ele vermekle günah işledim" dedi.
Onlar ise, "Bundan bize ne? Onu sen düşün" dediler.
5 Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.
6 Paraları toplayan başkâhinler, "Kan bedeli olan bu paraları tapınağın
hazinesine koymak doğru olmaz" dediler. 7 Kendi aralarında anlaşarak bu
parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar.
8 Bunun için bu tarlaya bugüne dek "Kan Tarlası" denilmiştir. 9-10 Böylece
Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

"İsrailoğulları'ndan kimilerinin
O'na biçtikleri değerin karşılığı olan
Otuz gümüşü aldılar;
Rab'bin bana buyurduğu gibi,
Çömlekçi Tarlası'nı satın almak için harcadılar."

İsa Vali Pilatus'un Önünde
(Mar.15:2-15; Luk.23:3-5,13-25; Yu.18:33-19:16)

11 İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye
sordu.
İsa, "Söylediğin gibidir" dedi.
12 Başkâhinlerle ileri gelenler O'nu suçlayınca hiç karşılık vermedi. 13 Pilatus
O'na, "Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?" dedi.
14 İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaştı.
15 Her Fısıh Bayramı'nda* vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet
edinmişti. 16 O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı. 17 Halk bir
araya toplandığında, Pilatus onlara, "Sizin için kimi salıvermemi istersiniz,
Barabba'yı mı, Mesih denen İsa'yı mı?" diye sordu. 18 İsa'yı kıskançlıktan ötürü
kendisine teslim ettiklerini biliyordu.
19 Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, "O doğru adama
dokunma. Dün gece rüyamda O'nun yüzünden çok sıkıntı çektim" diye haber
gönderdi.
20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabba'nın salıverilmesini ve İsa'nın
öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.
21 Vali onlara şunu sordu: "Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?"
"Barabba'yı" dediler.
22 Pilatus, "Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım?" diye sordu.
Hep bir ağızdan, "Çarmıha gerilsin!" dediler.
23 Pilatus, "O ne kötülük yaptı ki?" diye sordu.
Onlar ise daha yüksek sesle, "Çarmıha gerilsin!" diye bağrışıp durdular.
24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını
görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: "Bu adamın
kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!"
25 Bütün halk şu karşılığı verdi: "O'nun kanının sorumluluğu bizim ve
çocuklarımızın üzerinde olsun!"

---

* **27:4** "Birini": Grekçe "Kanı". **27:9-10** Zek.11:12-13 **27:24** Yas.21:6-9

26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise
kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması
(Mar.15:16-20; Yu.19:2-3)

27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına
topladılar. 28 O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. 29 Dikenlerden
bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz
çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nunla alay ettiler. 30 Üzerine
tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular. 31 O'nunla böyle alay ettikten sonra
kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye
götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mar.15:21-32; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın
çarmıhını ona zorla taşıttılar. 33-34 Golgota, yani Kafatası denilen yere
vardıklarında içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek
istemedi.
35 Askerler O'nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında
paylaştılar. 36 Sonra oturup yanında nöbet tuttular. 37 Başının üzerine,

BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR

diye yazan bir suç yaftası astılar.
38 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da
çarmıha gerildi. 39-40 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, "Hani
sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini!
Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!" diyorlardı.
41-42 Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay
ederek, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diyorlardı. "İsrail'in
Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim. 43 Tanrı'ya
güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, 'Ben Tanrı'nın
Oğlu'yum' demişti." 44 İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı
şekilde hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü
(Mar.15:33-41; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

45 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 46 Saat
üçe doğru İsa yüksek sesle, "Eli, Eli, lema şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım,
beni neden terk ettin?" diye bağırdı.
47 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bu adam İlyas'ı çağırıyor"
dediler.
48 İçlerinden biri hemen koşup bir süngер getirdi, ekşi şaraba batırıp bir
kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. 49 Öbürleri ise, "Dur bakalım, İlyas gelip
O'nu kurtaracak mı?" dediler.
50 İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.
51 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer
sarsıldı, kayalar yarıldı. 52 Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin

27:35 Mez.22:18 **27:39-40** Mez.22:7; 109:25 **27:39-40** Mat.26:61; Yu.2:19 **27:43** Mez.22:8
27:46 Mez.22:1 **27:48** Mez.69:21 **27:51** Çık.26:31-33

cesetleri dirildi. 53 Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal
kente girdiler ve birçok kimseye göründüler.
54 İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür
olayları görünce dehşete kapıldılar, "Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!" dediler.
55 Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar,
Celile'den İsa'nın ardından gelip O'na hizmet etmişlerdi. 56 Aralarında Mecdelli
Meryem, Yakup ile Yusuf'un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de
vardı.

İsa'nın Gömülmesi
(Mar.15:42-47; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

57 Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın
bir öğrencisiydi. 58 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin
ona verilmesini buyurdu. 59-60 Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı,
kayaya oydurduğu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir
taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. 61 Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada,
mezarın karşısında oturuyorlardı.
62-63 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden* sonraki gün, başkâhinlerle
Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, "Efendimiz" dediler, "O aldatıcının,
daha yaşarken, 'Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırlıyoruz.
64 Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar.
Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Son
aldatmaca ilkinden beter olur."
65 Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik
altına alın" dedi. 66 Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı
güvenlik altına aldılar.

28

İsa'nın Dirilişi
(Mar.16:1-10; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

1 Şabat Günü'nü* izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli
Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler.
2 Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara
gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. 3 Görünüşü şimşek gibi,
giysileri ise kar gibi bembeyazdı. 4 Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar,
sonra ölü gibi yere yıkıldılar.
5 Melek kadınlara şöyle seslendi: "Korkmayın! Çarmıha gerilen İsa'yı
aradığınızı biliyorum. 6 O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin,
O'nun yattığı yeri görün. 7 Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden
dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte ben
size söylemiş bulunuyorum."
8 Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar;
koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. 9 İsa ansızın karşılarına
çıktı, "Selam!" dedi. Yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. 10 O
zaman İsa, "Korkmayın!" dedi. "Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye
gitsinler, beni orada görecekler."

Nöbetçilerin Getirdiği Haber

27:55 Luk.8:2-3 **27:62-63** Mat.16:21; 17:23; 20:19; Mar.8:31; 9:31; 10:32-34; Luk.9:22; 18:31-33

11 Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup
bitenleri başkâhinlere bildirdiler. 12-13 Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte
toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler
ki, “Siz şöyle diyeceksiniz: ‘Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun
cesedini çalıp götürdüler.’ 14 Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa
biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz.” 15 Böylece askerler parayı
aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında
bugün de yaygındır.

Son Buyruk
(Mar.16:14-18; Luk.24:36-49; Yu.20:19-23; Elç.1:6-8)

16 On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. 17 İsa'yı
gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. 18 İsa yanlarına
gelip kendilerine şunları söyledi: “Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana
verildi. 19 Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin;
onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla* vaftiz edin; 20 size buyurduğum
her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle
birlikteyim.”

28:16 Mat.26:32; Mar.14:28 **28:19** Elç.1:8 * **28:19** “Adıyla”: Grekçe “Adı içine”.

MARKOS

GİRİŞ

Kitabın İçeriği: Markos, İsa'nın yaşamını anlatan İncil'in ilk dört kısmı arasında en kısa olanıdır. İsa'nın ne doğumundan, ne soyağacından, ne de çocukluğundan söz eder. Öğretiye daha az ağırlık verir. Örneğin Matta'da 21, Luka'da 26 benzetmeye karşılık Markos'ta sadece 9 benzetme vardır. Markos daha çok İsa'nın yaptıklarını yazıyor. Kısa ve öz yazar (birinci bölümde ne denli çok sayıda olayın anlatıldığına bakın). Anlatım canlı ve hareketlidir. Markos, öbür yazarlara oranla belirli bazı olayları daha ayrıntılı yazar1. Dikkatini, özellikle insanların İsa'ya gösterdiği ilginin üzerinde yoğunlaştırır2.

Kitabın konusu 1:1'de yalın bir şekilde açıklanır: "Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin başlangıcı." Gerçekte Markos, İsa'yı Tanrı Oğlu3, İnsanoğlu4 ve çoktan beri beklenen kurtarıcı-kral Mesih5 diye tanıtır. Ne var ki İsa, "İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi" diyor (10:45). Böylece İsa durup dinlenmeden gezer ve öğretisini yayar, hastaları iyileştirir. Yaptığı mucizelerle kimliğini ve yetkisini kanıtlayarak6 kalabalıkları peşinden sürükler. Ama görevinin bu döneminde, kendisini tanıyanları sık sık uyararak kendisiyle ve mucizeleriyle ilgili haberleri yaymalarını engellemeye çalışır7. Dikkatini daha çok seçtiği kişileri eğitmeye verir8. Konuşmalarında, onu izlemenin bedelini9, imanı10 ve Tanrı'nın Egemenliği'ni11 durmadan vurgular. Eylemleri önemli tepkilere yol açar. Bir yandan kötü ruhlara meydan okur, onları kovar12, öte yandan Yahudi dininin ileri gelenleriyle çatışır13. Bunların kışkırtmasıyla gerçekleşecek ölümünden ve dirilişinden sık sık söz eder14. Kitabın neredeyse dörtte biri İsa'nın ölümünü ve dirilişini anlatır.

Ana Hatlar:

1:1-13 İsa'nın ortaya çıkışı
1:14-9:50 İsa'nın Celile ve çevresindeki faaliyetleri
10:1-52 İsa'nın Yeruşalim'e giderken yolda öğrettikleri
11:1-16:20 Yeruşalim'deki son günler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 24

Vaftizci Yahya'nın Gelişi
(Mat.3:1-12; Luk.3:1-18; Yu.1:19-28)

1 Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le* ilgili Müjde'nin başlangıcı.
2 Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nda şöyle yazılmıştır:

"İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O senin yolunu hazırlayacak."
3 "Çölde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor."

4 Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. 5 Bütün Yahudiye halkı ve

1:2 Mal.3:1 **1:3** Yşa.40:3

Yeruşalimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından
Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.
6 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve
yaban balı yerdi. 7 Şu haberi yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü
olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. 8 Ben
sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir."

İsa Görevine Başlıyor (Mat.3:13-4:22; Luk.3:21-22; 4:1-15; 5:1-11)

9 O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından
Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve
Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. 11 Göklerden, "Sen benim sevgili
Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.
12 O an Ruh, İsa'yı çöle gönderdi. 13 İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan
tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler O'na hizmet
ediyordu.
14 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura
duyura Celile'ye gitti. 15 "Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği
yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"
16 İsa, Celile Gölü'nün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile
kardeşi Andreas'ı gördü. Bu adamlar balıkçıydı. 17 İsa onlara, "Ardımdan
gelin" dedi, "Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım." 18 Onlar da hemen
ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. 19 İsa biraz ileri gidince Zebedi'nin
oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. 20 Hemen
onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp
İsa'nın ardından gittiler.

İsa Kötü Ruhları Kovuyor, Hastaları İyileştiriyor (Mat.8:14-17; Luk.4:31-44)

21 Kefarnahum'a girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı.
22 Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil,
yetkili biri gibi öğretiyordu. 23-24 Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha
tutulmuş bir adam, "Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi
mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın
sen!"
25 İsa, "Sus, çık adamdan!" diyerek kötü ruhu azarladı. 26 Kötü ruh adamı
sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.
27 Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, "Bu nasıl şey?" diye sormaya başladılar.
"Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da
sözünü dinliyor." 28 Böylece İsa'yla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine
hızla yayıldı.
29 İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve An-
dreas'ın evine gitti. 30 Simun'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu
hemen İsa'ya bildirdiler. 31 O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı.
Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı.
32 Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler.
33 Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı. 34 İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış

1:6 2Kr.1:8 **1:11** Mez.2:7; Yşa.42:1; Mat.3:17; 12:18; Mar.9:7; Luk.3:21-22 **1:15** Mat.3:1-2 **1:22** Mat.7:28-29

birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.

35 Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. 36 Simun ile yanındakiler İsa'yı
aramaya çıktılar. 37 O'nu bulunca, "Herkes seni arıyor!" dediler.
38 İsa onlara, "Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim" dedi. "Oralarda da
Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." 39 Böylece havralarında
Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor (Mat.8:1-4; Luk.5:12-16)

40 İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye
yalvardı.
41 İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!"
dedi. 42 Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.
43 İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı. 44 "Sakın kimseye
bir şey söyleme!" dedi. "Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese
kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun."
45 Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya
başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız
yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

2

Bir Felçlinin İyileştirilmesi (Mat.9:1-8; Luk.5:17-26)

1 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu
duyuldu. 2 O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak
yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. 3 Bu arada O'na dört
kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. 4 Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları
için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı
şilteyle birlikte aşağı indirdiler. 5 İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum,
günahların bağışlandı" dedi.
6-7 Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: "Bu adam
neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları
bağışlayabilir?"
8 Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, "Aklınızdan neden
böyle şeyler geçiriyorsunuz?" dedi. 9 "Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların
bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şilteni topla, yürü' demek mi? 10-11 Ne var
ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu
bilesiniz diye..." Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!"
dedi. 12 Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti.
Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması (Mat.9:9-13; Luk.5:27-32)

13 İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara
öğretmeye başladı. 14 Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu
Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti.

1:39 Mat.4:23; 9:35 **1:44** Lev.14:1-32

15 Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle
günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen
böyle birçok kişi vardı. 16 Ferisiler'den* bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar
ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, "Niçin vergi
görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular.
17 Bunu duyan İsa onlara, "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var"
dedi. "Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim."

Oruçla İlgili Soru
(Mat.9:14-17; Luk.5:33-39)

18 Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsa'ya gelip,
"Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden
tutmuyor?" diye sordular.
19 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tu-
tar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar! 20 Ama güveyin aralarından
alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar. 21 Hiç
kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker,
eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 22 Hiç kimse yeni şarabı eski
tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da
mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur."

Şabat Günü Sorunu
(Mat.12:1-8; Luk.6:1-5)

23 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken
başakları koparmaya başladılar. 24 Ferisiler İsa'ya, "Bak, Şabat Günü yasak olanı
neden yapıyorlar?" dediler.
25 İsa onlara, "Davut'la yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davut'un ne
yaptığını hiç okumadınız mı?" diye sordu. 26 "Başkâhin Aviyatar'ın zamanında
Davut, Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak
ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi." 27 Sonra onlara, "İnsan Şabat
Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı" dedi. 28 "Bu nedenle İnsanoğlu
Şabat Günü'nün de Rabbi'dir."

3

Eli Sakat Bir Adam İyileştiriliyor
(Mat.12:9-14; Luk.6:6-11)

1 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. 2 Bazıları İsa'yı
suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.
3 İsa, eli sakat adama, "Kalk, öne çık!" dedi. 4 Sonra havradakilere, "Kutsal
Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can
kurtarmak mı doğru, can almak mı?" diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.
5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu O'nu keder-
lendirmişti. Adama, "Elini uzat!" dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam
oluverdi.
6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes
yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.

İsa, Celile Gölü'nün Kıyısında

7-8 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık
O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar

2:23 Yas.23:25 **2:25** Lev.24:9; 1Sa.21:1-6

Yahudiye'den, Yeruşalim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından,
Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti. 9 İsa, kalabalığın arasında
sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi.
10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na
dokunmak için üzerine üşüşüyordu. 11 Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına
kapanıyor, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırıyorlardı. 12 Ama İsa, kim
olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.

İsa On İki Elçisini Seçiyor (Mat.10:1-4; Luk.6:12-16)

13 İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler.
14-19 İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyur-
maya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on
iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü
Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus,
Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya
ihanet eden Yahuda İskariot.

İsa ve Baalzevul (Mat.12:22-32; Luk.11:14-23; 12:10)

20 İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki,
İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. 21 Yakınları bunu duyunca, "Aklını
kaçırmış" diyerek O'nu almaya geldiler.
22 Yeruşalim'den gelen din bilginleri ise, "Baalzevul* O'nun içine girmiş" ve
"Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor" diyorlardı.
23 Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle
seslendi. "Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?" dedi. 24 "Bir ülke kendi içinde
bölünmüşse, ayakta kalamaz. 25 Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kala-
maz. 26 Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta
kalamaz; sonu gelmiş demektir. 27 Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını
çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir. 28-29 Size doğrusunu
söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama
Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek
bir günah işlemiş olur."
30 İsa bu sözleri, "O'nda kötü ruh var" dedikleri için söyledi.

İsa'nın Annesiyle Kardeşleri (Mat.12:46-50; Luk.8:19-21)

31 Daha sonra İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber
gönderip O'nu çağırdılar. 32 İsa'nın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, "Bak"
dediler, "Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar."
33 İsa buna karşılık onlara, "Kimdir annem ve kardeşlerim?" dedi.
34 Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: "İşte annem, işte kardeşlerim!
35 Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem
odur."

4

Tohum Benzetmesi (Mat.13:1-9; Luk.8:4-8)

3:9 Mar.4:1; Luk.5:1-3 **3:22** Mat.9:34; 10:25

1 İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir
kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün
kalabalık göl kıyısında duruyordu. 2-3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey
öğretiyordu. Öğretirken, "Şunu dinleyin" dedi. "Ekincinin biri tohum ekmeye
çıktı. 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları
yedi. 5 Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından
hemen filizlendi. 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları
için kuruyup gittiler. 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri
boğdu ve filizler ürün vermedi. 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyüp çoğaldı,
ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi." 9 Sonra
İsa şunu ekledi: "İşitecek kulağı olan işitsin!"

Benzetmelerin Amacı
(Mat.13:10-17; Luk.8:9-10)

10 Onikiler'le* öbür izleyicileri İsa'yla yalnız kalınca, kendisinden ben-
zetmelerin anlamını sordular. 11 O da onlara şöyle dedi: "Tanrı'nın Ege-
menliği'nin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle
anlatılır. 12 Öyle ki,

'Bakıp bakıp görmesinler,
Duyup duyup anlamasınlar da,
Dönüp bağışlanmasınlar.' "

Tohum Benzetmesi Açıklanıyor
(Mat.13:18-23; Luk.8:11-15)

13 İsa sonra onlara, "Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?" dedi.
"Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? 14 Ekincinin ektiği, Tanrı
sözüdür. 15 Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara
benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır
götürür. 16-17 Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle
kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir.
Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip
düşerler. 18-19 Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler.
Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha
başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller. 20 İyi
toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış,
kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir."

Kandil Kandilliğe Konur
(Luk.8:16-18)

21 Onlara, "Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi
getirirler?" dedi. "Kandilliğe koymak için değil mi? 22 Gizli olan ne varsa,
açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere
saklanmıştır. 23 İşitecek kulağı olan işitsin!"

24 İsa şöyle devam etti: "İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirseniz,
aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek. 25 Çünkü kimde
varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak."

Filizlenen Tohum Benzetmesi

4:1 Luk.5:1-3 **4:12** Yşa.6:9-10 **4:21** Mat.5:15; Luk.11:33 **4:22** Mat.10:26; Luk.12:2 **4:24** Mat.7:2; Luk.6:38 **4:25** Mat.13:12; 25:29; Luk.19:26

26 Sonra İsa şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan adama
benzer. 27 Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu
bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir. 28 Toprak kendiliğinden ürün verir.
Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. 29 Ürün
olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.”

Hardal Tanesi Benzetmesi (Mat.13:31-32,34; Luk.13:18-19)

30 İsa sonra şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim, nasıl bir
benzetmeyle anlatalım? 31-32 Tanrı'nın Egemenliği, hardal tanesine benzer.
Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte,
ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal
budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir.”
33 İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği
ölçüde anlatırdı. 34 Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı.
Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.

İsa Fırtınayı Yatıştırıyor (Mat.8:23-27; Luk.8:22-25)

35 O gün akşam olunca öğrencilerine, “Karşı yakaya geçelim” dedi.
36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle
götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı. 37 Bu sırada büyük bir fırtına
koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.
38 İsa, teknenin kıç tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu
uyandırıp, “Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırmıyor musun?” dediler.
39 İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, “Sus, sakin ol!” dedi. Rüzgar dindi, ortalık
sütliman oldu.
40 İsa öğrencilerine, “Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?” dedi.
41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgar da göl
de O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

5

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi (Mat.8:28-34; Luk.8:26-39)

1 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. 2 İsa tekneden
iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu
karşıladı. 3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı
tutamıyordu. 4 Birçok kez zincir ve köstekle bağlandığı halde, zincirleri
koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu. 5 Gece
gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.
6 Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. 7 Yüksek
sesle haykırarak, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı
hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!” dedi. 8 Çünkü İsa, “Ey kötü
ruh, adamın içinden çık!” demişti.
9 Sonra İsa adama, “Adın ne?” diye sordu.
“Adım Tümen. Çünkü sayımız çok” dedi. 10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması
için İsa'ya yalvarıp yakardı.
11 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. 12 Kötü
ruhlar İsa'ya, “Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim” diye yalvardılar.

4:29 Yoe.3:13; Yu.4:44

13 İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine
girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak
göle atlayıp boğuldu.
14 Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar.
Halk olup biteni görmeye çıktı. 15 İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir
tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce
korktular. 16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına
gelenleri halka anlattılar. 17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için
İsa'ya yalvarmaya başladı.
18 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, "Seninle geleyim"
diye yalvardı.
19 Ama İsa adama izin vermedi. Ona, "Evine, yakınlarının yanına dön" dedi.
"Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat."
20 Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya
başladı. Anlattıklarına herkes şaşıp kalıyordu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın (Mat.9:18-26; Luk.8:40-56)

21 İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık top-
landı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu. 22-23 Bu sırada havra yöneticilerinden
Yair adında biri geldi. İsa'yı görünce ayaklarına kapandı, "Küçük kızım can
çekişiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!" diye yalvardı.
24 İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, O'nu
sıkıştırıyordu.
25 Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. 26 Birçok hekimin
elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da
kötüleşmişti. 27 Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle,
kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu. 28 İçinden, "Giysilerine
bile dokunsam kurtulurum" diyordu. 29 O anda kanaması kesiliverdi. Kadın,
bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. 30 İsa ise, kendisinden
bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, "Giysiler-
ime kim dokundu?" diye sordu.
31 Öğrencileri O'na, "Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da,
'Bana kim dokundu' diye soruyorsun?" dediler.
32 İsa kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı. 33 Kadın da ken-
disindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına
kapandı ve O'na bütün gerçeği anlattı. 34 İsa ona, "Kızım" dedi, "İmanın seni
kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun."
35 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi.
Yöneticiye, "Kızın öldü" dediler. "Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?"
36 İsa bu sözlere aldırmadan havra yöneticisine, "Korkma, yalnız iman et!"
dedi.
37 İsa, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiç kimsenin
kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. 38 Havra yöneticisinin evine
vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı.
39 İçeri girerek onlara, "Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?" dedi. "Çocuk ölmedi,
uyuyor." 40 Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan
sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun

bulunduğu odaya girdi. 41 Çocuğun elini tutarak ona, "Talita kumi!" dedi. Bu
söz, "Kızım, sana söylüyorum, kalk" demektir.
42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı.
Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı. 43 İsa, "Bunu kimse bilmesin" diyerek
onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

6

İsa Reddediliyor
(Mat.13:53-58; Luk.4:16-30)

1 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından
gittiler. 2 Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten
birçok kişi şaşıp kaldı. "Bu adam bunları nereden öğrendi?" diye soruyorlardı.
"Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?
3 Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz
değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?" Ve gücenip O'nu
reddettiler.
4 İsa da onlara, "Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden
ve kendi evinden başka yerde hor görülmez" dedi. 5 Orada birkaç hastayı,
üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı.
6 Halkın imansızlığına şaşıyordu.

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor
(Mat.10:5-15; Luk.9:1-6)

İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu. 7 On iki öğrencisini yanına çağırdı
ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar
üzerinde yetki verdi.
8 Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi.
Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götüreceklerdi. 9 Onlara çarık
giymelerini söyledi. Ama, "İki mintan giymeyin" dedi.
10 "Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılıncaya dek hep aynı evde kalın"
diye devam etti. 11 "İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir
yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!"
12 Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. 13 Birçok
cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

Yahya'nın Öldürülmesi
(Mat.14:1-12; Luk.9:7-9)

14 Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsa'nın ünü her tarafa
yayılmıştı. Bazıları, "Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahya'dır. Olağanüstü
güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur" diyordu. 15 Başkaları, "O İlyas'tır"
diyor, yine başkaları, "Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir"
diyordu.
16 Hirodes bunları duyunca, "Başını kestirdiğim Yahya dirildi!" dedi.
17-18 Hirodes'in kendisi, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın yüzünden
adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu.
Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, "Kardeşinin karısıyla evlen-
men Kutsal Yasa'ya aykırıdır" demişti. 19 Hirodiya bu yüzden Yahya'ya kin
bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu. 20 Çünkü Yahya'nın
doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu

6:4 Mat.13:57; Luk.4:24; Yu.4:44 **6:8** Luk.10:4-11 **6:11** Elç.13:51 **6:13** Yak.5:14 **6:14** Mat.16:14; Mar.8:28; Luk.9:19 **6:17-18** Luk.3:19-20

koruyordu. Yahya'yı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.

21 Ne var ki, Hirodes'in kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu. 22 Hirodiya'nın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodes'le konuklarının hoşuna gitti.

Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen veririm" dedi. 23 Ant içerek, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm" dedi.

24 Kız dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyeyim?" diye sordu.

"Vaftizci Yahya'nın başını iste" dedi annesi.

25 Kız hemen koşup kralın yanına girdi, "Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum" diyerek dileğini açıkladı.

26 Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi. 27 Hemen bir cellat gönderip Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahya'nın başını kesti. 28 Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü. 29 Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor (Mat.14:13-21; Luk.9:10-17; Yu.6:1-14)

30 Elçiler, İsa'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. 31 İsa onlara, "Gelin, tek başımıza tenha bir yere gidelim de biraz dinlenin" dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.

32 Tekneye binip tek başlarına tenha bir yere doğru yol aldılar. 33 Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı. 34 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.

35-36 Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsa'ya gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar."

37 İsa ise, "Onlara siz yiyecek verin" diye karşılık verdi.

Öğrenciler İsa'ya, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?" diye sordular.

38 İsa onlara, "Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın" dedi.

Öğrenip geldiler, "Beş ekmekle iki balığımız var" dediler.

39 İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu. 40 Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu. 41 İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. 42-43 Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar. 44 Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

İsa Su Üstünde Yürüyor (Mat.14:22-33; Yu.6:15-21)

45 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti. 46 Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için

6:34 Say.27:17; 1Kr.22:17; 2Ta.18:16; Hez.34:5; Zek.10:2; Mat.9:36

dağa çıktı. 47-48 Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı* İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. 49 Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce O'nu hayalet sanarak bağrıştılar. 50 Hepsi O'nu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi. 51 Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi. 52 Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

İsa Ginnesar'da Hastaları İyileştiriyor (Mat.14:34-36)

53 İsa'yla öğrencileri gölü aştılar, Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi bağladılar. 54 Onlar tekneden inince, halk İsa'yı hemen tanıdı. 55 Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsa'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar. 56 Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

7

İnsanı Kirleten Nedir? (Mat.15:1-20)

1 Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar. 2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. 3 Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. 4 Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler*. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.

5 Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?" diye sordular.

6 İsa onları şöyle yanıtladı: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi,

'Bu halk, dudaklarıyla beni† sayar,
Ama yürekleri benden uzak.
7 Bana boşuna taparlar.
Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.'

8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz."

9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: "Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! 10 Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu. 11-12 Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz. 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz."

---

* **6:47-48** "Sabaha karşı": Grekçe "Gecenin dördüncü nöbetinde" (bkz. Sözlük, "Saat"). * **7:4** "Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler" ya da "Çarşıdan dönünce de, aldıklarını yıkamadan yemezler." **7:6** Yşa.29:13 † **7:6** "Beni": Tanrı'yı. **7:10** Çık.20:12; 21:17; Lev.20:9; Yas.5:16

14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, “Hepiniz beni dinleyin ve şunu
belleyin” dedi. 15-16 “İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez.
İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.”‡
17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin an-
lamını sordular. 18 O da onlara, “Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?” dedi.
“Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor
musunuz? 19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da
helaya atılır.” İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş
oluyordu.
20 İsa şöyle devam etti: “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. 21-22 Çünkü
kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefa-
hat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.
23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.”

Fenikeli Kadının İmanı (Mat.15:21-28)

24 İsa oradan ayrılarak Sur§ bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin
bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi. 25 Küçük kızı kötü ruha tutul-
muş bir kadın, İsa'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı.
26 Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması
için İsa'ya rica etti.
27 İsa ona, “Bırak, önce çocuklar doysunlar” dedi. “Çocukların ekmeğini alıp
köpeklere atmak doğru değildir.”
28 Kadın buna karşılık, “Haklısın, Rab” dedi. “Ama köpekler de sofranın
altında çocukların ekmek kırıntılarını yer.”
29 İsa ona, “Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin” dedi.
30 Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

Sağır Bir Adam İyileştiriliyor

31 Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından
geçerek tekrar Celile Gölü'ne geldi. 32 O'na sağır ve dili tutuk bir adam
getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar.
33 İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulak-
larına soktu, tükürüp onun diline dokundu. 34 Sonra göğe bakarak içini çekti
ve adama, “Effata”, yani “Açıl!” dedi. 35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili
çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.
36 İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama
onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar. 37 Halk büyük
bir hayret içinde kalmıştı. “Yaptığı her şey iyi. Sağırların kulaklarını açıyor,
dilsizleri konuşturuyor!” diyorlardı.

8

İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor (Mat.15:32-39)

1-2 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri
olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, “Halka acıyorum” dedi. “Üç gündür
yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. 3 Onları aç aç evlerine gönderirsem,
yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor.”

‡ **7:15-16** Birçok Grekçe elyazması, “İşitecek kulağı olan işitsin!” sözlerini de içerir (bkz. Mar.4:9,23).
§ **7:24** “Sur”: Bazı Grekçe elyazmalarında, “Sur ve Sayda” diye geçer.

4 Öğrencileri buna karşılık, “Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak
ekmeği insan nereden bulabilir?” dediler.
5 İsa, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu.
“Yedi tane” dediler.
6 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği
aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da
halka dağıttılar. 7 Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da
dağıtmalarını söyledi. 8 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe
dolusu topladılar. 9-10 Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine
gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta
bölgesine geçti.

Ferisiler'in ve Hirodes'in Mayası (Mat.16:1-12)

11 Ferisiler gelip İsa'yla tartışmaya başladılar. O'nu denemek amacıyla gökten
bir belirti göstermesini istediler. 12 İsa içten bir ah çekerek, “Bu kuşak neden
bir belirti istiyor?” dedi. “Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti
gösterilmeyecek.” 13 Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı
yakaya yöneldi.
14 Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir
ekmek vardı. 15 İsa onlara şu uyarıda bulundu: “Dikkatli olun, Ferisiler'in
mayasından ve Hirodes'in* mayasından sakının!”
16 Onlar ise kendi aralarında, “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” şeklinde
tartıştılar.
17 Bunun farkında olan İsa, “Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?”
dedi. “Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi?
18-19 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu
halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye
bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?”
“On iki” dediler.
20 “Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek
fazlası topladınız?”
“Yedi” dediler.
21 İsa onlara, “Hâlâ anlamıyor musunuz?” dedi.

Beytsayda'da Kör Bir Adam İyileştiriliyor

22 İsa ile öğrencileri Beytsayda'ya geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir
adam getirip ona dokunması için yalvardılar. 23 İsa körün elinden tutarak
onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, “Bir şey
görüyor musun?” diye sordu.
24 Adam başını kaldırıp, “İnsanlar görüyorum” dedi, “Ağaçlara benziyorlar,
ama yürüyorlar.”
25 Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini
açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı. 26 İsa, “Köye bile
girme!” diyerek onu evine gönderdi.

Petrus'un Mesih'i Tanıması (Mat.16:13-20; Luk.9:18-21)

27 İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti. Yolda
öğrencilerine, “Halk benim kim olduğumu söylüyor?” diye sordu.

8:11 Mat.12:38; Luk.11:16 **8:12** Mat.12:39; Luk.11:29 **8:15** Luk.12:1 **8:18-19** Yşa.6:9-10; Yer.5:21; Hez.12:2; Mar.4:12

28 Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: “Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi
İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.”
29 O da onlara, “Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?” diye sordu.
Petrus, “Sen Mesih'sin*” yanıtını verdi.
30 Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları
uyardı.

İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor (Mat.16:21-28; Luk.9:22-27)

31 İsa, İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. 32 Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı.
33 İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, “Çekil önümden, Şeytan!” dedi. “Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.”
34 Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. 35 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır. 36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? 37 İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?
38 Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır.”

9

1 İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim” diye devam etti, “Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliği'nin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

İsa'nın Görünümü Değişiyor (Mat.17:1-13; Luk.9:28-36)

2 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. 3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu. 4 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.
5 Petrus İsa'ya, “Rabbî*, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a” dedi. 6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.
7 Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!” dedi.
8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler.
9 Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı. 10 Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, “Ölümden dirilmek ne demek?” diye tartışıp durdular.
11 İsa'ya, “Din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?”

8:28 Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 **8:29** Yu.6:68-69 **8:34** Mat.10:38; Luk.14:27 **8:35** Mat.10:39; Luk.17:33; Yu.12:25 **9:2** 2Pe.1:17-18 **9:7** Mat.3:17; Mar.1:11; Luk.3:21-22 **9:11** Mal.4:5; Mat.11:14

diye sordular.
12 O da onlara şöyle dedi: “Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden
düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hiçe
sayılacağı yazılmıştır? 13 Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında
yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar.”

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi (Mat.17:14-23; Luk.9:37-45)

14 Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler.
15 Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı.
16 İsa öğrencilerine, “Onlarla ne tartışıyorsunuz?” diye sordu.
17 Halktan biri O'na, “Öğretmenim” diye karşılık verdi, “Dilsiz bir ruha
tutulan oğlumu sana getirdim. 18 Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor.
Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu
kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar.”
19 İsa onlara, “Ey imansız kuşak!” dedi. “Sizinle daha ne kadar kalacağım?
Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!”
20 Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı;
çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.
21 İsa çocuğun babasına, “Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?” diye
sordu.
“Küçüklüğünden beri böyle” dedi babası. 22 “Üstelik ruh onu öldürmek için
sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!”
23 İsa ona, “Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!” dedi.
24 Çocuğun babası hemen, “İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım
et!” diye feryat etti.
25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, “Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!” dedi.
26 Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü
gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, “Öldü!” diyordu. 27 Ama İsa
elinden tutup kaldırınca, çocuk ayağa kalktı.
28 İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak O'na, “Biz kötü ruhu neden
kovamadık?” diye sordular.
29 İsa onlara, “Bu tür ruhlar ancak duayla* kovulabilir” yanıtını verdi.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor (Mat.17:22-23; Luk.9:43-45)

30 Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu
bilmesini istemiyordu. 31 Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: “İnsanoğlu*,
insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün
sonra dirilecek.” 32 Onlar bu sözleri anlamıyor, İsa'ya soru sormaktan da
korkuyorlardı.

En Büyük Kim? (Mat.18:1-5; Luk.9:46-48)

33 Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, “Yolda neyi
tartışıyordunuz?” diye sordu. 34 Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda
aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

---

* **9:29** “Duayla”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Dua ve oruçla” diye geçer. **9:34** Luk.22:24

35 İsa oturup Onikiler'i* yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: “Birinci olmak
isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.”
36-37 Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara
şöyle dedi: “Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş
olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.”

Bize Karşı Olmayan Bizden Yanadır (Luk.9:49-50)

38 Yuhanna O'na, “Öğretmenim” dedi, “Senin adınla cin kovan birini gördük,
ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.”
39 “Ona engel olmayın!” dedi İsa. “Çünkü benim adımla mucize yapıp
da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur. 40 Bize karşı olmayan, bizden
yanadır. 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için sizlere bir
bardak su veren ödülsüz kalmayacaktır.”

Birini Günaha Sokmanın Cezası (Mat.18:6-9; Luk.17:1-2)

42 “Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna
kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi
olur. 43-44 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama
kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir. 45-46 Eğer
ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman,
iki ayakla cehenneme atılmandan iyidir. 47 Eğer gözün günah işlemene neden
olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle
cehenneme atılmandan iyidir.

48 ‘Oradakileri kemiren kurt ölmez,
Yakan ateş sönmez.’†

49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu
yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirini-
zle barış içinde yaşayın!”

10

Boşanmayla İlgili Soru (Mat.19:1-12; Luk.16:18)

1 İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin* Şeria Irmağı'nın karşı yakasındaki toprak-
larına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara
öğretiyordu.
2 Yanına gelen bazı Ferisiler O'nu denemek amacıyla, “Bir erkeğin, karısını
boşaması Kutsal Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.
3 İsa karşılık olarak, “Musa size ne buyurdu?” dedi.
4 Onlar, “Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin
vermiştir” dediler.
5 İsa onlara, “İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı” dedi. 6 “Tanrı,
yaratılışın başlangıcından ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.’ 7-8 ‘Bu
nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden

---

9:35 Mat.20:26-27; 23:11; Mar.10:43-44; Luk.22:25-26 **9:36-37** Mat.10:40; Luk.10:16; Yu.13:20
9:40 Mat.12:30; Luk.11:23 **9:41** Mat.10:42 **9:43-44** Mat.5:30 **9:47** Mat.5:29 **9:48**
Yşa.66:24 † **9:48** Bu ayet bazı Grekçe elyazmalarında ayrıca 45. ve 47. ayetlerden önce tekrarlanır.
9:49 Lev.2:13 **9:50** Mat.5:13; Luk.14:34-35 **10:4** Yas.24:1-4; Mat.5:31 **10:6** Yar.1:27; 5:2
10:7-8 Yar.2:24

olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. 9 O halde Tanrı'nın
birleştirdiğini insan ayırmasın.”
10 Öğrencileri evde O'na yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular. 11 İsa
onlara, “Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur”
dedi. 12 “Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur.”

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor (Mat.19:13-15; Luk.18:15-17)

13 Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokun-
masını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. 14 İsa bunu
görünce kızdı. Öğrencilerine, “Bırakın, çocuklar bana gelsin” dedi. “Onlara
engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir. 15 Size doğrusunu
söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemen-
liğe asla giremez.” 16 Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları
kutsadı.

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam (Mat.19:16-30; Luk.18:18-30)

17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, “İyi
öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu.
18 İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da
Tanrı'dır. 19 O'nun buyruklarını biliyorsun: ‘Adam öldürmeyeceksin, zina
etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin
hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’ ”
20 Adam, “Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyo-
rum” dedi.
21 Ona sevgiyle bakan İsa, “Bir eksiğin var” dedi. “Git neyin varsa sat,
parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.”
22 Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı.
Çünkü çok malı vardı.
23 İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, “Varlıklı kişilerin Tanrı
Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!” dedi.
24 Öğrenciler O'nun sözlerine şaştılar. Ama İsa onlara yine, “Çocuklar” dedi,
“Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür! 25 Devenin iğne deliğinden
geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”
26 Öğrenciler büsbütün şaşırmışlardı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtula-
bilir?” diyorlardı.
27 İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı
için her şey mümkündür” dedi.
28 Petrus O'na, “Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye
başladı.
29-30 “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “Benim ve Müjde'nin uğruna evini,
kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da
şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe,
anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç
kimse yoktur. 31 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların
birçoğu da birinci olacak.”

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor (Mat.20:17-19; Luk.18:31-34)

10:11 Mat.5:32; 1Ko.7:10-11 **10:15** Mat.18:2-3 **10:19** Çık.20:12-16; Yas.5:16-20 **10:31** Mat.20:16; Luk.13:30

32-33 Yola çıkmış Yeruşalim'e gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri
şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikiler'i* yine
bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: "Şimdi Yeruşalim'e
gidiyoruz" dedi. "İnsanoğlu*, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim
edilecek. Onlar da O'nu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim
edecekler. 34 O'nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp
öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek."

Yakup'la Yuhanna'nın Dileği (Mat.20:20-28)

35 Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, "Öğretmenimiz, bir
dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz" dediler.

36 İsa onlara, "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

37 "Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma
ayrıcalığını ver" dediler.

38 "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" dedi İsa. "Benim içeceğim kâseden siz
içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilir misiniz?"*

39-40 "Evet, olabiliriz" dediler.

İsa onlara, "Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım
gibi siz de vaftiz olacaksınız" dedi. "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza
izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır."

41 Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar. 42 İsa
onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar,
onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler.
43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin
hizmetkârı olsun. 44 Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.
45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını
birçokları için fidye olarak vermeye geldi."

Kör Bartimay'ın Gözleri Açılıyor (Mat.20:29-34; Luk.18:35-43)

46 Sonra Eriha'ya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte
Eriha'dan ayrılırken, Timay oğlu Bartimay adında kör bir dilenci yol kenarında
oturuyordu. 47 Nasıralı İsa'nın orada olduğunu duyunca, "Ey Davut Oğlu
İsa, halime acı!" diye bağırmaya başladı. 48 Birçok kimse onu azarlayarak
susturmak istediyse de o, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek daha çok
bağırdı.

49 İsa durdu, "Çağırın onu" dedi.

Kör adama seslenerek, "Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!" dediler.
50 Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsa'nın yanına geldi.

51 İsa, "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

Kör adam, "Rabbuni†, gözlerim görsün" dedi.

52 İsa, "Gidebilirsin, imanın seni kurtardı" dedi. Adam o anda yeniden
görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

10:38 Luk.12:50 * **10:38** Bu ayette İsa, çekeceği acılardan ve çarmıhtaki ölümünden söz etmektedir.

10:42 Mat.23:11; Mar.9:35; Luk.22:25-26 † **10:51** "Rabbuni": Aramice'de* öğretmenim anlamına gelir.

11

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi
(Mat.21:1-11; Luk.19:28-40; Yu.12:12-19)

1-2 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin. 3 Biri size, ‘Bunu niye yapıyorsunuz?’ derse, ‘Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek’ dersiniz.”
4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları sıpayı çözdüler. 5 Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı ne diye çözüyorsunuz?” dediler.
6 Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı. 7 Sıpayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sıpaya bindi. 8 Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler. 9 Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı:

“Hozana*!
Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!
10 Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun!
En yücelerde hozana!”

11 İsa Yeruşalim'e varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikiler'le* birlikte Beytanya'ya döndü.

Meyvesiz İncir Ağacı
(Mat.21:18-19)

12 Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı. 13 Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. 14 İsa ağaca, “Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!” dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor
(Mat.21:12-17; Luk.19:45-48; Yu.2:13-22)

15 Oradan Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi. 16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.
17 Halka öğretirken şunları söyledi: “ ‘Evime, bütün ulusların dua evi denecek’ diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.”
18 Başkâhinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı.
19 Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.

İncir Ağacından Alınacak Ders
(Mat.21:20-22)

20 Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler. 21 Olayı hatırlayan Petrus, “Rabbî*, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!” dedi.

11:9 Mez.118:25-26 **11:17** Yşa.56:7; Yer.7:11

22 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Tanrı'ya iman edin. 23 Size doğrusunu
söyleyeyim, kim şu dağa, ‘Kalk, denize atıl!’ der ve yüreğinde kuşku duymadan
dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir. 24 Bunun için size
diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın,
dileğiniz yerine gelecektir. 25-26 Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı
bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı
bağışlasın.”*

İsa'nın Yetkisi
(Mat.21:23-27; Luk.20:1-8)

27-28 Yine Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta gezinirken başkâhinler, din
bilginleri ve ileri gelenler O'nun yanına gelip, “Bunları hangi yetkiyle
yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?” diye sordular.
29 İsa da onlara, “Size bir soru soracağım” dedi. “Bana yanıt verin, ben de
size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. 30 Yahya'nın vaftiz etme yetkisi
Tanrı'dan† mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana.”
31 Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “ ‘Tanrı'dan’ dersek, ‘Öyleyse
ona niçin inanmadınız?’ diyecek. 32 Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek...”
Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahya'yı gerçekten
peygamber sayıyordu.
33 İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler.
İsa da onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim”
dedi.

12

Bağ Kiracıları Benzetmesi
(Mat.21:33-46; Luk.20:9-19)

1 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Adamın biri bağ dikti,
çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi
yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. 2 Mevsimi gelince bağın
ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı. 3 Bağcılar köleyi
yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. 4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle
yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. 5 Birini daha yolladı, onu
öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.
6 “Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. ‘Oğlumu
sayarlar’ diyerek bağcılara en son onu yolladı.
7 “Ama bağcılar birbirlerine, ‘Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras
bizim olur’ dediler. 8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.
9 “Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı
da başkalarına verecek. 10-11 Şu Kutsal Yazı'yı okumadınız mı?

‘Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.
Rab'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!’ ”

11:23 Mat.17:20-21; 1Ko.13:2 **11:25-26** Mat.6:14-15; 18:35 * **11:25-26** Birçok Grekçe elyazması, “Ama siz bağışlamazsanız, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz” sözlerini de içerir (bkz. Mat.6:15; 18:35). † **11:30** “Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan”: Grekçe “Yahya'nın vaftizi gökten”. 31. ayette de “Tanrı'dan” diye çevrilen sözcük Grekçe “Gökten” diye geçer. **12:1** Yşa.5:1-7 **12:10-11** Mez.118:22-23

12 İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler
O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu
bırakıp gittiler.

Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mat.22:15-22; Luk.20:20-26)

13 Daha sonra İsa'yı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla
Ferisiler'den ve Hirodes yanlılarından bazılarını O'na gönderdiler. 14 Bunlar
gelip İsa'ya, "Öğretmenimiz" dediler, "Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi
kayırmadan, insanlar arasında ayrım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe
öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil
mi? Verelim mi, vermeyelim mi?"
15 Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Beni neden deniyorsunuz?
Bana bir dinar getirin bakayım." 16 Parayı getirdiler. İsa, "Bu resim, bu yazı
kimin?" diye sordu.
"Sezar'ın" dediler.
17 İsa da, "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.
İsa'nın sözlerine şaşakaldılar.

Dirilişle İlgili Soru
(Mat.22:23-33; Luk.20:27-40)

18-19 Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya gelip şunu
sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir
adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını
alıp soyunu sürdürsün.' 20 Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk
bırakmadan öldü. 21 İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü.
Üçüncüsüne de öyle oldu. 22 Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın
da öldü. 23 Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin
karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi."
24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın
gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi? 25 İnsanlar
ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler.
26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın Kitabı'nda, alevlenen çalıyla
ilgili bölümde Tanrı'nın Musa'ya söylediklerini okumadınız mı? 'Ben İbrahim'in
Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor. 27 Tanrı ölülerin değil,
dirilerin Tanrısı'dır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz."

En Büyük Buyruk
(Mat.22:34-40; Luk.10:25-28)

28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğini
gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, "Buyrukların en önemlisi hangisidir?" diye
sordu.
29 İsa şöyle karşılık verdi: "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Tanrımız
Rab tek Rab'dir. 30 Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla
ve bütün gücünle seveceksin.' 31 İkincisi de şudur: 'Komşunu kendin gibi
seveceksin.' Bunlardan daha büyük buyruk yoktur."
32 Din bilgini İsa'ya, "İyi söyledin, öğretmenim" dedi. " 'Tanrı tektir ve O'ndan
başkası yoktur' demekle doğruyu söyledin. 33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle,

---

12:18-19 Elç.23:8 **12:18-19** Yas.25:5 **12:26** Çık.3:6 **12:29** Yas.6:4-5 **12:31** Lev.19:18 **12:32** Yas.4:35 **12:33** Hoş.6:6

bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir."

34 İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, "Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin" dedi.

Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi.

Mesih Kimin Oğlu?
(Mat.22:41-46; Luk.20:41-44)

35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: "Nasıl oluyor da din bilginleri, 'Mesih*, Davut'un Oğlu'dur' diyorlar? 36 Davut'un kendisi, Kutsal Ruh'tan esinlenerek şöyle demişti:

'Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek
Sağımda otur.'

37 Davut'un kendisi O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"

Oradaki büyük kalabalık O'nu zevkle dinliyordu.

İsa İkiyüzlü Din Bilginlerini Kınıyor
(Mat.23:1-36; Luk.20:45-47)

38-39 İsa öğretirken şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

Dul Kadının Bağışı
(Luk.21:1-4)

41 İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. 42 Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para* attı.

43 İsa öğrencilerini yanına çağırarak, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. 44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi."

13

Sonun Belirtileri
(Mat.24:1-28; Luk.21:5-24)

1 İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim" dedi, "Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!"

2 İsa ona, "Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi.

3-4 İsa, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: "Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?"

12:36 Mez.110:1 * **12:42** "Birkaç kuruş değerinde iki bakır para": Grekçe "Bir kodrantis olan iki lepton" (bkz. Birimler Cetveli).

5 İsa onlara anlatmaya başladı: “Sakın kimse sizi saptırmasın” dedi.
6 “Birçokları, ‘Ben O'yum’ diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar.
7 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması
gerek, ama bu daha son demek değildir. 8 Ulus ulusa, devlet devlete savaş
açacak; yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının
başlangıcıdır.
9 “Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek,
havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak,
böylece onlara tanıklık edeceksiniz. 10 Ne var ki, önce Müjde'nin bütün
uluslara duyurulması gerekir. 11 Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde,
‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu
söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak. 12 Kardeş kardeşi, baba
çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları
öldürtecek. 13 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna
kadar dayanan kurtulacaktır.
14 “Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz
zaman –okuyan anlasın– Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. 15 Damda
olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin. 16 Tarlada
olan, abasını almak için geri dönmesin. 17 O günlerde gebe olan, çocuk emziren
kadınların vay haline! 18 Dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın. 19 Çünkü o
günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın var ettiği yaratılışın başlangıcından
bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. 20 Rab o günleri
kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi
seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır. 21 Eğer o zaman biri size, ‘İşte Mesih
burada’, ya da, ‘İşte şurada’ derse, inanmayın. 22 Çünkü sahte mesihler, sahte
peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki,
ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar. 23 Ama siz dikkatli olun. İşte
size her şeyi önceden söylüyorum.”

Mesih'in Görkemli Gelişi (Mat.24:29-35; Luk.21:25-33)

24-25 “Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra,

‘Güneş kararacak,
Ay ışık vermez olacak,
Yıldızlar gökten düşecek,
Göksel güçler sarsılacak.’

26 “O zaman İnsanoğlu'nun* bulutlar içinde büyük güç ve görkemle
geldiğini görecekler. 27 İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini
yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından
toplayacak.
28 “İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsi-
minin yakın olduğunu anlarsınız. 29 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini
gördüğünüzde bilin ki Tanrı'nın Egemenliği yakındır, kapıdadır. 30 Size
doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak* ortadan kalkmay-
acak. 31 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan
kalkmayacaktır.”

13:9 Mat.10:17-20; Luk.12:11-12 **13:13** Mat.10:22 **13:14** Dan.9:27; 11:31; 12:11 **13:15** Luk.17:31 **13:19** Dan.12:1; Va.7:14 **13:24-25** Yşa.13:10; 34:4; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15; Va.6:12-13 **13:26** Dan.7:13; Va.1:7 * **13:30** “Kuşak” ya da “Soy”.

Bilinmeyen Gün ve Saat
(Mat.24:36-44)

32 "O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan
başka kimse bilmez. 33 Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne
zaman geleceğini bilemezsiniz. 34 Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna
benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye
de uyanık kalmasını buyurur. 35 Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne
zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru
mu, bilemezsiniz. 36 Ansızın gelip sizi uykuda bulmasın! 37 Size söylediklerimi
herkese söylüyorum; uyanık kalın!"

14

İsa'nın Ölümü Yaklaşıyor
(Mat.26:1-16; Luk.22:1-6; Yu.11:45-53)

1 Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na* iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bil-
ginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı. 2 "Bayramda
olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar" diyorlardı.

3 İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir
kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü
yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü. 4-5 Bazıları buna
kızdılar; birbirlerine, "Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan
fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi" diyerek kadını azarlamaya
başladılar.

6 "Kadını rahat bırakın" dedi İsa. "Neden üzüyorsunuz onu? Benim için
güzel bir şey yaptı. 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda
onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden
bedenimi yağladı. 9 Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde
duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak."

10 Bu arada Onikiler'den* biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek
amacıyla başkâhinlerin yanına gitti. 11 Onlar bunu işitince sevindiler,
Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat
kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği
(Mat.26:17-30; Luk.22:7-23; Yu.13:21-30)

12 Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın* ilk günü
öğrencileri İsa'ya, "Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı
istersin?" diye sordular.

13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada
su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. 14 Adamın gideceği
evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini
yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor.' 15 Ev sahibi size üst katta
döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın."

16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği
gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. 17 Akşam olunca İsa
Onikiler'le* birlikte geldi. 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, "Size

---

13:32 Mat.24:36 **13:34** Luk.12:36-38 **14:1** Çık.12:1-27 **14:3** Luk.7:37-38 **14:7** Yas.15:11
14:18 Mez.41:9

doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek."
19 Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, "Beni demek istemedin ya?" diye sormaya başladılar.
20 İsa onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır" dedi. 21 "Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."
22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, "Alın, bu benim bedenimdir" diyerek öğrencilerine verdi. 23 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. 24 "Bu benim kanım" dedi İsa, "Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde yenisini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."
26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.

Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor
(Mat.26:31-35; Luk.22:31-34; Yu.13:36-38)

27 Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Çobanı vuracağım,
Koyunlar darmadağın olacak.'

28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim."
29 Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem" dedi.
30 "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin."
31 Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

Getsemani Bahçesinde
(Mat.26:36-46; Luk.22:39-46)

32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi.
33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. 34 Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun."
35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi. 36 "Abba*, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır.† Ama benim değil, senin istediğin olsun."
37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür."
39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

14:24 Çık.24:8; Yer.31:31-34 **14:27** Zek.13:7 **14:28** Mat.28:16 * **14:36** "Abba": Aramice'de* baba anlamına gelir. † **14:36** Grekçe, "Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp mümkünse o saatin kendisinden geçmesi için dua etti. Dedi ki, 'Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır.' "

41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?”
dedi. “Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 42 Kalkın,
gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!”

İsa Tutuklanıyor
(Mat.26:47-56; Luk.22:47-53; Yu.18:3-12)

43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den* biri olan Yahuda
çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından
gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda,
“Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün” diye
onlarla sözleşmişti. 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, “Rabbî*” diyerek O'nu öptü.
46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. 47 İsa'nın yanında bulunanlardan biri
kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.
48 İsa onlara, “Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakala-
maya geldiniz? dedi. 49 “Her gün tapınakta, yanıbaşınızda öğretiyordum, beni
tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.” 50 O zaman
öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı.
51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç
de yakalandı. 52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde
(Mat.26:57-68; Luk.22:54-55,63-71; Yu.18:13-14,19-24)

53 İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve
din bilginleri de orada toplandı. 54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusuna kadar
uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya
başladı.
55 Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un* öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına
çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. 56 Birçok kişi
O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.
57-58 Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: “Biz O'nun,
‘Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir
tapınak kuracağım’ dediğini işittik.” 59 Ama bu noktada bile tanıklıkları
birbirini tutmadı.
60 Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, “Hiç yanıt
vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?” diye
sordu. 61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi.
Başkâhin O'na yeniden, “Yüce Olan'ın‡ Oğlu Mesih sen misin?” diye sordu.
62 İsa, “Benim” dedi. “Ve sizler, İnsanoğlu'nun* Kudretli Olan'ın§ sağında
oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.”
63-64 Başkâhin giysilerini yırtarak, “Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?” dedi.
“Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?”
Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. 65 Bazıları O'nun
üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. “Haydi,
peygamberliğini göster!” diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokat-
ladılar.

Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor
(Mat.26:69-75; Luk.22:56-62; Yu.18:15-18,25-27)

14:49 Luk.19:47-48; 21:37 **14:57-58** Yu.2:19 ‡ **14:61** “Yüce Olan'ın”: Grekçe “Mübarek'in”, yani “Tanrı'nın”. **14:62** Dan.7:13 § **14:62** “Kudretli Olan”: Tanrı. **14:63-64** Lev.24:16

66-67 Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi.
Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, “Sen de Nasıralı İsa'yla
birlikteydin” dedi.
68 Petrus ise bunu inkâr ederek, “Senin neden söz ettiğini bilmiyorum,
anlamıyorum” dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.
69 Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, “Bu adam onlardan
biri” demeye başladı.
70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine,
“Gerçekten onlardansın; sen de Celileli'sin” dediler.
71 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, “Sözünü ettiğiniz o adamı
tanımıyorum” dedi.
72 Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, “Horoz iki
kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” dediğini hatırladı ve hüngür hüngür
ağlamaya başladı.

15

İsa, Vali Pilatus'un Önünde
(Mat.27:1-2,11-14; Luk.23:1-5; Yu.18:28-38)

1 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un*
öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp
Pilatus'a teslim ettiler.
2 Pilatus O'na, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu.
İsa, “Söylediğin gibidir” yanıtını verdi.
3 Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. 4 Pilatus O'na
yeniden, “Hiç yanıt vermeyecek misin?” diye sordu. “Bak, seni ne çok şeyle
suçluyorlar!”
5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaştı.

İsa Ölüm Cezasına Çarptırılıyor
(Mat.27:15-26; Luk.23:13-25; Yu.18:39-19:16)

6 Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda* halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi.
7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir
tutuklu da vardı. 8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini
salıvermesini istedi.
9 Pilatus onlara, “Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?”
dedi. 10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini
biliyordu. 11 Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini
istemeleri için halkı kışkırttılar.
12 Pilatus onlara tekrar seslenerek, “Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz
adamı ne yapayım?” diye sordu.
13 “O'nu çarmıha ger!” diye bağırdılar yine.
14 Pilatus onlara, “O ne kötülük yaptı ki?” dedi.
Onlar ise daha yüksek sesle, “O'nu çarmıha ger!” diye bağrıştılar.
15 Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi.
İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Askerlerin İsa'yı Aşağılaması
(Mat.27:27-31; Yu.19:2-3)

16 Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu
topladılar. 17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına
geçirdiler. 18 “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyerek O'nu selamlamaya

başladılar. 19 Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde
yere kapanıyorlardı. 20 O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden
çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı
götürdüler.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mat.27:32-44; Luk.23:26-43; Yu.19:17-27)

21 Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu.
İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar.
22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler. 23 O'na mürle karışık
şarap vermek istediler, ama içmedi. 24 Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne
alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.
25 İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. 26 Üzerindeki suç yaftasında,

YAHUDİLER'İN KRALI

diye yazılıydı. 27-28 İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki
haydudu da çarmıha gerdiler.* 29-30 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya
sövüyor, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in
de kurtar kendini!" diyorlardı.
31 Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek ara-
larında, "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor" diye konuşuyorlardı.
32 "İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim." İsa'yla
birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler.

İsa'nın Ölümü
(Mat.27:45-56; Luk.23:44-49; Yu.19:28-30)

33 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 34 Saat
üçte İsa yüksek sesle, "Elohi, Elohi, lema şevaktani" yani, "Tanrım, Tanrım, beni
neden terk ettin?" diye bağırdı.
35 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, "Bakın, İlyas'ı çağırıyor" dediler.
36 Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna
takarak İsa'ya içirdi. "Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?" dedi.
37 Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.
38 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.
39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini
görünce, "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu" dedi.
40 Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında
Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome
bulunuyordu. 41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş,
O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha birçok
kadın da olup bitenleri izliyordu.

İsa'nın Gömülmesi
(Mat.27:57-61; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42)

42-43 O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden* önceki gündü. Artık akşam
oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un* saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Ege-
menliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak

---

15:21 Rom.16:13 **15:24** Mez.22:18 * **15:27-28** Birçok Grekçe elyazması, "Böylece 'O, suçlularla bir sayıldı' diyen Kutsal Yazı yerine geldi" sözlerini de içerir (bkz. Luk.22:37). **15:29-30** Mez.22:7; 109:25 **15:29-30** Mar.14:57-58; Yu.2:19 **15:34** Mez.22:1 **15:36** Mez.69:21 **15:38** Çık.26:31-33 **15:40** Luk.8:2-3

Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi. 44 Pilatus, İsa'nın bu kadar
çabuk ölmüş olmasına şaştı. Yüzbaşıyı çağırıp, "Öleli çok oldu mu?" diye sordu.
45 Yüzbaşıdan durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi. 46 Yusuf
keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir
mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı. 47 Mecdelli Meryem ile
Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

16

İsa'nın Dirilişi
(Mat.28:1-8; Luk.24:1-12; Yu.20:1-10)

1 Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Sa-
lome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. 2 Haftanın
ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler.
3 Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?"
diye konuşuyorlardı.

4 Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu
gördüler. 5 Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın
oturduğunu görünce çok şaşırdılar.

6 Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı
arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer. 7 Şimdi
öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor.
Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.' "

8 Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı.
Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

İsa Öğrencilerine Görünüyor
(Mat.28:9-10; Luk.24:13-35; Yu.20:11-18)

9 İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli
Meryem'e göründü. Ondan yedi cin kovmuştu. 10 Meryem gitti, İsa'yla bulun-
muş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi. 11 Ne var
ki onlar, İsa'nın yaşadığını, Meryem'e göründüğünü duyunca inanmadılar.

12 Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine
değişik bir biçimde göründü. 13 Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler,
ama öbürleri bunlara da inanmadılar.

14 İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e* göründü. Onları
imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü
kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

İsa Öğrencilerini Bütün Dünyaya Gönderiyor
(Mat.28:16-20; Luk.24:36-53; Yu.20:19-23; Elç.1:6-11)

15 İsa onlara şöyle buyurdu: "Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün
yaratılışa duyurun. 16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise
hüküm giyecek. 17-18 İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır:
Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle
tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini
hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

16:7 Mat.26:32; Mar.14:28 **16:15** Elç.1:8

19 Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağında
oturdu. 20 Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla
birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.*

16:19 Elç.1:9-11 * **16:20** 9-20 ayetleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.

LUKA

GİRİŞ

Kitabın Amacı: Luka, daha kitabın başında amacının, İsa'nın yaşamını doğru ve ayrıntılı bir biçimde anlatmak olduğunu açıkça ortaya koyuyor (1:1-4). Luka, Elçilerin İşleri Kitabı'nda da Müjde'nin o çağda bilinen dünyanın merkezi durumundaki Roma'ya kadar nasıl yayıldığını anlatır. O devirde yazarların, yapıtlarını ileri gelen kişilere adamaları bir gelenek haline gelmişti. Nitekim Luka da her iki kitabı, adı Teofilos –"Tanrı'yı seven" anlamında– olan bir kişiye hitaben kaleme almıştır. Kuşkusuz Luka bu adamın kişiliğinde geniş bir kitleye seslenmeyi amaçlamıştır.

Kitabın İçeriği: Kitap, "Rab'bin yolunu hazırlamaya" gelen Vaftizci Yahya'nın1 ve İsa'nın doğumuna ilişkin bilgileri vererek başlıyor. Bundan sonra İsa'nın Müjde'yi duyurduğu, öğretisini yayıp mucizeler yaptığı döneme geçiyor. Daha sonra İsa'nın, giderek artan baskılara rağmen Yeruşalim'e, bile bile ölüme gidişi anlatılıyor. Bunu, İsa'nın dirilişi ve göğe alınışını anlatan bölümler izliyor.

Luka, peygamberlik sözlerini yerine getiren Tanrı'nın, bir kurtarıcı göndermekle insanlık tarihini nasıl yönlendirdiğini vurgular2. Tanrı'nın bu etkinliği, meleklerin gönderilmesi olayında3; Tanrı'nın gökten seslenişinde4; ve özellikle birçok inanlının Kutsal Ruh'la dolması olayında5 açıkça görülüyor. Tanrı'nın gücü, İsa'nın yaptığı mucizelerde de gözle görülür bir şekilde etkindi6. On altı ayrı olayda, belirli hastalıklara yakalanmış kişilerin mucizevi şekilde iyileştirildiğinden söz ediliyor. Bunun yanısıra, İsa'nın bir arada bulunan çok sayıda hastayı iyileştirdiği, kitabın beş ayrı yerinde belirtiliyor.

Luka'nın yaklaşık yüzde kırkı İsa'nın öğretisinden oluşuyor. İsa öğretisinde birçok benzetme kullandı; Luka'da 26 benzetme var. Bunların 16'sı İncil'in öbür kısımlarında yer almaz. İsa'nın bütün öğretisini kısaca özetlemek oldukça güçtür. Şu kadarını söyleyelim ki, İsa Tanrı'nın Egemenliği'ni duyuruyor7. Sözü edilen egemenlik, değer yargıları yönünden tümüyle farklı, insanın yüreğinde etkin olan tanrısal egemenliktir8. İsa'nın kendisi, egemenliği günden güne büyüyen, ikinci gelişinde de bu egemenliği tümüyle gerçekleşecek olan Kral olarak çıkar karşımıza9.

Kitapta bireye iletilmek istenen bildiri, günahların bağışlanmasıyla gerçekleşen kurtuluş müjdesidir10. Dünya malına kökten değişik bir yaklaşım içinde olan İsa11, bu müjdeyle özellikle yoksullara, hastalara ve ezilmişlere sesleniyor12. Bildirisinin o çağda hor görülen kadınlara ve Yahudi olmayan uluslara da yönelik olduğunu vurguluyor13. Nitekim, "Kaybolmuş olanı arayıp kurtarmaya geldim" diyordu14. Ama kişinin kurtulmaya istekli olması gerekir. Bu nedenle önce Yahya, sonra İsa, daha sonra da İsa'nın öğrencileri insanları tövbeye çağırdılar15. İsa'yı izleyecek olanlar bütün varlıklarıyla adanmış birer öğrenci olmaya16 ve sürekli bir dua yaşamı sürmeye çağrılmışlardır17.

Ana Hatlar:

1:1-4 Giriş

1:5-2:52 Vaftizci Yahya ile İsa'nın doğum ve çocuklukları

3:1-20 Vaftizci Yahya'nın görevi

3:21-4:13 İsa'nın vaftiz olması ve denenmesi

4:14-9:50 İsa'nın Celile ve çevresindeki etkinlikleri
9:51-19:27 İsa Yeruşalim yolunda
19:28-22:46 İsa'nın Yeruşalim'deki son günleri
22:47-23:56 İsa'nın tutuklanması, yargılanması ve çarmıha gerilmesi
24:1-52 İsa'nın dirilmesi ve göğe yükselmesi
Kaynak Ayetler: Bkz. s. 24

1-3 Sayın Teofilos,
Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim
başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı
olanlar bunları bize ilettiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle
araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. 4 Öyle ki,
sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.

Yahya'nın Doğumu Önceden Bildiriliyor

5 Yahudiye Kralı Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında
bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabet'ti. 6 Her
ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin bütün buyruk ve kurallarına
eksiksizce uyarlardı. 7 Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin
de yaşı ilerlemişti.
8 Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölüğünde olduğu bir gün, Tanrı'nın
önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. 9 Kâhinlik geleneği uyarınca
Rab'bin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti.
10 Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.
11 Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya'ya
göründü. 12 Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı. 13 Melek, "Korkma,
Zekeriya" dedi, "Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak,
adını Yahya koyacaksın. 14 Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna
sevinecek. 15 O, Rab'bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek;
daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolacak. 16 İsrailoğulları'ndan
birçoğunu, Tanrıları Rab'be döndürecek. 17 Babaların yüreklerini çocuklarına
döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için
hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden
gidecektir."
18 Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim?" dedi. "Çünkü ben
yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi."
19 Melek ona şöyle karşılık verdi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Ce-
brail'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
20 İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için
dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın."
21 Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına
şaştı. 22 Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman
tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama
konuşamıyordu.
23 Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü. 24 Bir süre sonra karısı Elizabet
gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. 25 "Bunu benim için yapan Rab'dir" dedi.
"Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi."

İsa'nın Doğumu Önceden Bildiriliyor

26-27 Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de

1:5 1Ta.24:10 **1:15** Say.6:3 **1:17** Mal.4:5-6 **1:19** Dan.8:16; 9:21 **1:26-27** Mat.1:18

bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı
kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. 28 Onun yanına giren melek, “Selam, ey
Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir” dedi.
29 Söylenenlere çok şaşıran Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini
düşünmeye başladı. 30 Ama melek ona, “Korkma Meryem” dedi, “Sen Tanrı'nın
lütfuna eriştin. 31 Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. 32
O büyük olacak, kendisine ‘Yüceler Yücesi'nin Oğlu’ denecek. Rab Tanrı O'na,
atası Davut'un tahtını verecek. 33 O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde
egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.”
34 Meryem meleğe, “Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki” dedi.
35 Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler
Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı
Oğlu denecek. 36 Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula
gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. 37 Tanrı'nın
yapamayacağı hiçbir şey yoktur.”
38 “Ben Rab'bin kuluyum” dedi Meryem, “Bana dediğin gibi olsun.” Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Meryem, Elizabet'i Ziyaret Ediyor

39 O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir
kente gitti. 40 Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. 41-42 Elizabet
Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan
Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: “Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun,
rahminin ürünü de kutsanmıştır! 43 Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma
geldi? 44 Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle
hopladı. 45 İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'bin ona söylediği sözler
gerçekleşecektir.”
46-47 Meryem de şöyle dedi:

“Canım Rab'bi yüceltir;
Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.
48 Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi.
İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.
49 Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı.
O'nun adı kutsaldır.
50 Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.
51 Bileğiyle büyük işler yaptı;
Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.
52 Hükümdarları tahtlarından indirdi,
Sıradan insanları yükseltti.
53 Aç olanları iyiliklerle doyurdu,
Zenginleri ise elleri boş çevirdi.
54-55 Atalarımıza söz verdiği gibi,
İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek
Merhamet etmeyi unutmayarak
Kulu İsrail'in yardımına yetişti.”

56 Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.

Yahya'nın Doğumu

1:31 Mat.1:21 **1:32** 2Sa.7:12-16; Yşa.9:7 **1:37** Yar.18:14 **1:46-47** 1Sa.2:1-10 **1:54-55** Yar.17:7

57 Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. 58 Komşularıyla
akrabaları, Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun
sevincine katıldılar. 59 Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası
Zekeriya'nın adını vereceklerdi. 60 Ama annesi, "Hayır, adı Yahya olacak"
dedi.
61 Ona, "Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki" dediler.
62 Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular. 63 Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, "Adı Yahya'dır" diye yazdı. Herkes
şaşakaldı. 64 O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek
konuşmaya başladı. 65 Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu
olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. 66 Duyan
herkes derin derin düşünüyor, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diyordu. Çünkü
Rab* onunla birlikteydi.

Zekeriya'nın Şükran İlahisi

67 Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu:

68 "İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun!
Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı.
69-71 Eski çağlardan beri
Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi,
Kulu Davut'un soyundan
Bizim için güçlü bir kurtarıcı† çıkardı;
Düşmanlarımızdan,
Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden
Kurtuluşumuzu sağladı.
72 Böylece atalarımıza merhamet ederek
Kutsal antlaşmasını anmış oldu.
73-75 Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına
Ve ömrümüz boyunca
Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde,
Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair
Atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.
76-77 Sen de, ey çocuk,
Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın.
Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek
Ve O'nun halkına,
Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.
78-79 Çünkü Tanrımız'ın yüreği merhamet doludur.
O'nun merhameti sayesinde,
Yücelerden doğan Güneş‡,
Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak
Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere
Yardımımıza gelecektir."

80 Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne
dek ıssız yerlerde yaşadı.

1:59 Lev.12:3 * **1:66** "Rab": Grekçe "Rab'bin eli". † **1:69-71** "Güçlü bir kurtarıcı": Grekçe "Bir kurtuluş boynuzu". (Boynuz, güç simgesidir.) **1:76-77** Mal.3:1 **1:78-79** Yşa.9:2 ‡ **1:78-79** "Doğan Güneş": Mesih (bkz. Mal.4:2).

2

İsa'nın Doğumu (Mat.1:18-25)

1 O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının
yapılması için buyruk çıkardı. 2 Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği
zamanında yapıldı. 3 Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.
4 Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için
Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e
gitti. 5 Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. 6-7 Onlar
oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. O'nu
kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa* yer yoktu.

Çobanlar ve Melekler

8 Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren
çobanlar vardı. 9 Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi
çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. 10-11 Melek onlara, "Kork-
mayın!" dedi. "Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum:
Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir*.
12 İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bula-
caksınız."
13-14 Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir toplu-
luk belirdi. Tanrı'yı överek,

"En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun,
Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara
Esenlik olsun!" dediler.

15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirler-
ine, "Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim"
dediler. 16 Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği
buldular. 17 Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler.
18 Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşıp kaldılar. 19 Meryem
ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. 20 Çobanlar,
işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi,
kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.

İsa'nın Tapınakta Tanrı'ya Adanması

21 Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi.
Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.
22 Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin† bitiminde Yusuf'la Meryem
çocuğu Rab'be adamak için Yeruşalim'e* götürdüler. 23 Nitekim Rab'bin
Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye
yazılmıştır. 24 Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir
çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı.
25 O sırada Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve din-
dar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun
üzerindeydi. 26 Rab'bin Mesihi'ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla
kendisine bildirilmişti. 27-28 Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa

---

* **2:6-7** "Han" ya da "Konuk odası". Aynı sözcük Luk.22:11'de de böyle çevrilir. **2:21** Lev.12:3 **2:21** Luk.1:31 **2:22** Lev.12:6-8 † **2:22** "Arınma günleri": Lev.12:1-4'e göre bir kadın, bir erkek çocuk doğurduktan sonra kırk gün süreyle dinsel açıdan kirli sayılırdı. Bu dönemin sonunda bir kurban sunarak tekrar temiz hale gelirdi. **2:23** Çık.13:1-2,12

geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

29 “Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun;
Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim‡.
30-32 Çünkü senin sağladığın,
Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu,
Ulusları aydınlatıp
Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı
Gözlerimle gördüm.”

33 İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaştılar. 34 Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: “Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. 35 Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak.”

36-37 Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. 38 Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı.

39 Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. 40 Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.

İsa Tapınakta

41 İsa'nın annesi babası her yıl Fısıh Bayramı'nda* Yeruşalim'e giderlerdi. 42 İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler. 43-44 Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yeruşalim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar. 45 Bulamayınca O'nu araya araya Yeruşalim'e döndüler. 46 Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu. 47 O'nu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu. 48 Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, “Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk” dedi.

49 O da onlara, “Beni niçin arayıp durdunuz?” dedi. “Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?” 50 Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.

51 İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı. 52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

---

‡ **2:29** “Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim”: Grekçe “Kulunu şimdi esenlikle salıveriyorsun”. **2:30-32** Yşa.42:6-7; 49:6; 52:10 **2:39** Mat.2:23 **2:41** Çık.12:1-27; Yas.16:1-8 **2:52** 1Sa.2:26; Özd.3:4

3

Yahya Rab'bin Yolunu Hazırlıyor (Mat.3:1-12; Mar.1:1-8; Yu.1:19-28)

1 Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius
Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini
Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisanias yönetiyordu. 2 Hanan ile Kayafa
başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya
seslendi. 3 O da Şeria Irmağı'nın çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları,
günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. 4 Nitekim
Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır:

"Çölde haykıran,
'Rab'bin yolunu hazırlayın,
Geçeceği patikaları düzleyin' diye sesleniyor.
5 'Her vadi doldurulacak,
Her dağ ve her tepe alçaltılacak.
Dolambaçlı yollar doğrultulacak,
Engebeli yollar düzleştirilecek.
6 Ve bütün insanlar
Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecektir.' "

7 Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi:
"Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? 8
Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in
soyundanız' demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e
şu taşlardan da çocuk yaratabilir. 9 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi
meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır."

10 Halk ona, "Öyleyse biz ne yapalım?" diye sordu.

11 Yahya onlara, "İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği
olan yiyeceği olmayanla paylaşsın" yanıtını verdi.

12 Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, "Öğretmenimiz, biz ne
yapalım?" dediler.

13 Yahya, "Size buyrulandan çok vergi almayın" dedi.

14 Bazı askerler de, "Ya biz ne yapalım?" diye sordular.

O da, "Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın"
dedi, "Ücretinizle yetinin."

15 Halk umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında,
"Acaba Mesih bu mu?" sorusu vardı.

16 Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum,
ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının bağını çözmeye
bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. 17 Harman
yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde
hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacak."

18 Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi duyuruyordu. 19-20 Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya'yla
ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahya'yı
hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi.

3:4 Yşa.40:3-5 **3:7** Mat.12:34; 23:33 **3:8** Yu.8:33 **3:9** Mat.7:19 **3:12** Luk.7:29 **3:19-20** Mat.14:3-4; Mar.6:17-18

İsa'nın Vaftiz Olması
(Mat.3:13-17; Mar.1:9-11)

21-22 Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken
gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi O'nun üzerine
indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses
duyuldu.

İsa'nın Soyu
(Mat.1:1-17)

23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu olduğu
sanılıyordu.
Yusuf da Eli oğlu,
24 Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,
25 Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,
26 Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,
27 Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,
28 Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,
29 Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,
30 Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,
31 Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,
32 İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon* oğlu, Nahşon oğlu,
33 Amminadav oğlu, Ram oğlu†, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,
34 Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
35 Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,
36 Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,
37 Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,
38 Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

4

İsa'nın Çölde Denenmesi
(Mat.4:1-11; Mar.1:12-13)

1-2 Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un
yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O
günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı. 3 Bunun
üzerine İblis O'na, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.
4 İsa, " 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.
5 Sonra İblis İsa'yı yükseklere çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini
gösterdi. 6 O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim"
dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm. 7 Bana
taparsan, hepsi senin olacak."
8 İsa ona şu karşılığı verdi: " 'Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk
edeceksin' diye yazılmıştır."
9 İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. "Tanrı'nın
Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi. 10 "Çünkü şöyle yazılmıştır:

'Tanrı, seni korumaları için
Meleklerine buyruk verecek.'

3:21-22 Yar.22:2; Mez.2:7; Yşa.42:1; Mat.3:17; Mar.1:11; Luk.9:35 * **3:32** "Salmon": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sala" diye geçer. † **3:33** "Ram oğlu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Admin oğlu, Arni oğlu" diye geçer. **4:4** Yas.8:3 **4:8** Yas.6:13 **4:10** Mez.91:11

11 ‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye
Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’ ”

12 İsa ona şöyle karşılık verdi: “ ‘Tanrın Rab'bi denemeyeceksin!’ diye buyrulmuştur.”
13 İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı.

İsa Celile'de (Mat.4:12-17; Mar.1:14-15)

14 İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı. 15 Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.
16-17 İsa, büyüdüğü Nasıra Kenti'ne geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazılar'ı okumak üzere ayağa kalkınca O'na Peygamber Yeşaya'nın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

18-19 “Rab'bin Ruhu üzerimdedir.
Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti.
Tutsaklara serbest bırakılacaklarını,
Körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için,
Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak
Ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için
Beni gönderdi.”

20 Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu. 21 İsa, “Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir” diye konuşmaya başladı.
22 Herkes İsa'yı övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlere hayran kalıyordu. “Yusuf'un oğlu değil mi bu?” diyorlardı.
23 İsa onlara şöyle dedi: “Kuşkusuz bana şu deyimi hatırlatacaksınız: ‘Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahum'da yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.’ ”
24 “Size doğrusunu söyleyeyim” diye devam etti İsa, “Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. 25 Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrail'de çok sayıda dul kadın vardı. 26 İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti'nde bulunan dul bir kadına gönderildi. 27 Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de çok sayıda cüzamlı vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.”
28 Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular. 29 Ayağa kalkıp İsa'yı kentin dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. 30 Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.

İsa Kötü Bir Ruhu Kovuyor (Mar.1:21-28)

31 Sonra İsa Celile'nin Kefarnahum Kenti'ne gitti. Şabat Günü halka öğretiyordu. 32 Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşıp kaldılar.

4:11 Mez.91:12 **4:12** Yas.6:16 **4:18-19** Yşa.61:1-3 **4:24** Yu.4:44 **4:25** 1Kr.17:1 **4:26** 1Kr.17:8-16 **4:27** 2Kr.5:1-14 **4:32** Mat.7:28-29

33-34 Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, “Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?” diye bağırdı. “Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!”
35 İsa, “Sus, çık adamdan!” diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.
36 Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı. 37 İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.

İsa Birçok Hastayı İyileştiriyor (Mat.8:14-17; Mar.1:29-34)

38 İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. 39 İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.
40 Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi. 41 Birçoğunun içinden cinler de, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.
42 Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise O'nu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde O'nu yanlarında alıkoymaya çalıştılar. 43 Ama İsa, “Öbür kentlerde de Tanrı'nın Egemenliği'yle ilgili Müjde'yi yaymam gerek” dedi. “Çünkü bunun için gönderildim.” 44 Böylece Yahudiye'deki* havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

5

İsa'nın İlk Öğrencileri (Mat.4:18-22; Mar.1:16-20)

1 Halk, Ginnesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın sözünü dinliyordu. 2 İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. 3 İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti. 4 Konuşmasını bitirince Simun'a, “Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın” dedi.
5 Simun şu karşılığı verdi: “Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım.”
6 Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. 7 Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.
8 Simun Petrus bunu görünce, “Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım” diyerek İsa'nın dizlerine kapandı. 9 Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmışlardı. 10 Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı.

---

* **4:44** “Yahudiye'deki”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Celile'deki” diye geçer. **5:1** Mat.13:1-2; Mar.3:9-10; 4:1 **5:5** Yu.21:3 **5:6** Yu.21:6

İsa Simun'a, “Korkma” dedi, “Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın.”
11 Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler.

İsa Bir Cüzamlıyı İyileştiriyor (Mat.8:1-4; Mar.1:40-45)

12 İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: “Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” dedi.
13 İsa elini uzatıp adama dokundu, “İsterim, temiz ol!” dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.
14 İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. “Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun” dedi. 15 Ne var ki, İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsa'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu. 16 Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

Bir Felçlinin İyileştirilmesi (Mat.9:1-8; Mar.2:1-12)

17 Bir gün İsa öğretiyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yeruşalim'den gelen Ferisiler'le* Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu. 18 O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyordu. 19 Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsa'nın önüne indirdiler. 20 İsa onların imanını görünce, “Dostum, günahların bağışlandı” dedi.
21 Din bilginleriyle Ferisiler, “Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?” diye düşünmeye başladılar.
22 Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: “Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz? 23 Hangisi daha kolay, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? 24 Ne var ki, İnsanoğlu'nun* yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçli adama, “Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!” dedi.
25 Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. 26 Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, “Bugün şaşılacak işler gördük!” diyorlardı.

Levi'nin Öğrencilere Katılması (Mat.9:9-13; Mar.2:13-17)

27 Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, “Ardımdan gel” dedi. 28 O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti.
29 Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu. 30 Ferisiler'le onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, “Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” dediler.

5:14 Lev.14:1-32 **5:30** Luk.15:1-2

31 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime
ihtiyacı var. 32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.”

Oruçla İlgili Soru
(Mat.9:14-17; Mar.2:18-22)

33 Onlar İsa'ya, “Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar,
Ferisiler'in öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor” dediler.
34 İsa şöyle karşılık verdi: “Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç
tutturabilir misiniz? 35 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek,
onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.”
36 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: “Hiç kimse yeni giysiden bir parça
yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden
koparılan yama eskisine uymaz. 37 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara
doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de
tulumlar mahvolur. 38 Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek. 39 Üstelik
hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. ‘Eskisi güzel’ der.”

6

Şabat Günü Sorunu
(Mat.12:1-14; Mar.2:23-3:6)

1 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları
koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. 2 Ferisiler'den bazıları, “Şabat Günü
yasak olanı neden yapıyorsunuz?” dediler.
3 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Davut'la yanındakiler acıkınca Davut'un
ne yaptığını okumadınız mı? 4 Tanrı'nın evine girdi, kâhinlerden başkasının
yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi.”
5 Sonra İsa onlara, “İnsanoğlu* Şabat Günü'nün de Rabbi'dir” dedi.
6 Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat
bir adam vardı. 7 İsa'yı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler,
Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı. 8 İsa, onların ne
düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, “Ayağa kalk, öne çık” dedi. O
da kalktı, orta yerde durdu.
9 İsa onlara, “Size sorayım” dedi, “Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik
yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek
mi?” 10 Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, “Elini uzat”
dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi. 11 Onlar ise öfkeden
deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.

İsa On İki Elçisini Seçiyor
(Mat.10:1-4; Mar.3:13-19)

12 O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ed-
erek geçirdi. 13-16 Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından,
elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun
kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay
oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet
eden Yahuda İskariot.
17 İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden
büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur'la Sayda
yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı.

6:1 Yas.23:25 **6:3** 1Sa.21:1-6 **6:4** Lev.24:9

18 İsa'yı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar
yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu. 19 Kalabalıkta herkes İsa'ya dokun-
mak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.

Mutlular ve Mutsuzlar (Mat.5:1-12)

20 İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi:

"Ne mutlu size, ey yoksullar!
Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir.
21 Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler!
Çünkü doyurulacaksınız.
Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar!
Çünkü güleceksiniz.
22 İnsanoğlu'na* bağlılığınız yüzünden
İnsanlar sizden nefret ettikleri,
Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları
Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman
Ne mutlu size!
23 O gün sevinin, coşkuyla zıplayın!
Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür.
Nitekim onların ataları da
Peygamberlere böyle davrandılar.
24 Ama vay halinize, ey zenginler,
Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz!
25 Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler,
Çünkü açlık çekeceksiniz!
Vay halinize, ey şimdi gülenler,
Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!
26 Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman,
Vay halinize!
Çünkü onların ataları da
Sahte peygamberlere böyle davrandılar."

Düşmanlarınızı Sevin (Mat.5:38-48; 7:12)

27-28 "Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin,
sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size
hakaret edenler için dua edin. 29 Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da
çevirin. Abanızı alandan mintanınızı da esirgemeyin. 30 Sizden bir şey dileyen
herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin. 31 İnsanların size nasıl
davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.
32 "Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır?
Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. 33 Size iyilik yapanlara iyi-
lik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar.
34 Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç verirseniz, bu size ne övgü
kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara
ödünç verirler. 35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık
beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesi'nin
oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir.
36 Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun."

6:22 1Pe.4:14 **6:23** 2Ta.36:16; Elç.7:52-53

Başkasını Yargılamayın (Mat.7:1-5)

37 "Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de
suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız. 38 Verin, size
verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza
boşaltılacak. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız."

39 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: "Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkisi
de çukura düşmez mi? 40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini
tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.

41 "Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki
merteği farketmezsin? 42 Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl,
'Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım' dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi
gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha
iyi görürsün."

Ağaç ve Meyvesi (Mat.7:16-20; 12:33-35)

43 "İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez. 44 Her ağaç
meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm
devşirilmez. 45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan
içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağzı, yüreğinden taşanı
söyler.

46 "Niçin beni 'Ya Rab, ya Rab' diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi
yapmıyorsunuz? 47 Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime
benzediğini size anlatayım. 48 Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan,
derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran
ırmak o eve saldırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır. 49 Ama
sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın
üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin
yıkılışı da korkunç olur."

7

Yüzbaşının İmanı (Mat.8:5-13)

1 İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kefar-
nahum'a gitti. 2 Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde
hasta yatıyordu. 3 İsa'yla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iy-
ileştirmesini rica etmek üzere O'na Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini gönderdi.
4 Bunlar İsa'nın yanına gelince içten bir yalvarışla O'na şöyle dediler: "Bu adam
senin yardımına layıktır. 5 Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da
kendisidir."

6 İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını
yollayıp O'na şu haberi gönderdi: "Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık
değilim. 7 Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki
bir söz söyle, uşağım iyileşir. 8 Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de
buyruğumda askerlerim var. Birine, 'Git' derim, gider; ötekine, 'Gel' derim,
gelir; köleme, 'Şunu yap' derim, yapar."

6:39 Mat.15:14 **6:40** Mat.10:24-25; Yu.13:16; 15:20

9 Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, “Size şunu söyleyeyim” dedi, “İsrail'de bile böyle iman görmedim.”
10 Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.

İsa Bir Dulun Oğlunu Diriltiyor

11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu. 12 İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi. 13 Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, “Ağlama” dedi.
14 Yaklaşıp cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, “Delikanlı” dedi, “Sana söylüyorum, kalk!” 15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.
16 Herkesi bir korku almıştı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” ve “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar.
17 İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

İsa ve Vaftizci Yahya (Mat.11:2-19)

18-19 Yahya'nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?” diye sormaları için onları Rab'be gönderdi.
20 Adamlar İsa'nın yanına gelince şöyle dediler: “Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?’ diye soruyor.”
21 Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı. 22 Sonra Yahya'nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: “Gidin, görüp işittiklerinizi Yahya'ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. 23 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!”
24 Yahya'nın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahya'dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz?” dedi. “Rüzgarda sallanan bir kamış mı? 25 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur.
26 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

27 ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum;
O önden gidip senin yolunu hazırlayacak’

diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. 28 Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya'dan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrı'nın Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür.”
29 Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu doğruladılar. 30 Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler'le Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

7:22 Yşa.35:5-6; 61:1-3 **7:27** Mal.3:1 **7:29** Mat.21:32; Luk.3:12

31 İsa, "Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?"
dedi. 32 "Çarşı meydanında oturup birbirlerine,

'Size kaval çaldık, oynamadınız;
Ağıt yaktık, ağlamadınız'

diye seslenen çocuklara benziyorlar. 33 Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç
tutup şaraptan kaçındı, ona 'cinli' diyorsunuz. 34 İnsanoğlu geldiği zaman yiyip
içti. Bu kez de diyorsunuz ki, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri
ve günahkârlarla dost oldu!' 35 Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes
tarafından doğrulanır."

İsa ve Günahkâr Kadın

36 Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip
sofraya oturdu. 37-38 O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın,
İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap
içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup
ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını
sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.
39 İsa'yı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam
peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın
olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı" dedi.
40 Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var."
O da, "Buyur, öğretmenim" dedi.
41 "Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu.
42 Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu
bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?"
43 Simun, "Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan" diye yanıtladı.
İsa ona, "Doğru söyledin" dedi. 44 Sonra kadına bakarak Simun'a şunları
söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için
bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla
sildi. 45 Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı
öpüp duruyor. 46 Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma
güzel kokulu yağ sürdü. 47 Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok
olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa
kendisine az bağışlanan, az sever."
48 Sonra kadına, "Günahların bağışlandı" dedi.
49 İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam?
Günahları bile bağışlıyor!" şeklinde konuşmaya başladılar.
50 İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

8

İsa'yı İzleyen Kadınlar

1 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya
başladı. Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup müjdeliyordu. 2-3 Kötü ruhlardan
ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli
denilen Meryem, Hirodes'in* kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Suzanna ve
daha birçokları İsa'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsa'ya
ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.

7:37-38 Mat.26:6-7; Mar.14:3; Yu.12:3 **8:2-3** Mat.27:55-56; Mar.15:40-41; Luk.23:49

Tohum Benzetmesi
(Mat.13:1-23; Mar.4:1-20)

4-5 Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: "Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. 6 Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi." Bunları söyledikten sonra, "İşitecek kulağı olan işitsin!" diye seslendi.

9-10 İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, "Tanrı Egemenliği'nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi" dedi. "Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki,

'Gördükleri halde görmesinler,
Duydukları halde anlamasınlar.'

11 "Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı'nın sözüdür. 12 Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür. 13 Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. 14 Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir. 15 İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler."

Her Şey Işığa Çıkacak
(Mar.4:21-25)

16 "Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar. 17 Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur. 18 Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak."

İsa'nın Yakınları
(Mat.12:46-50; Mar.3:31-35)

19 İsa'nın annesiyle kardeşleri O'na geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar. 20 İsa'ya, "Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar" diye haber verildi.

21 İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: "Annemle kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü duyup yerine getirenlerdir."

İsa Fırtınayı Dindiriyor
(Mat.8:23-27; Mar.4:35-41)

22 Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Böylece kıyıdan açıldılar. 23 Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler. 24 Gidip İsa'yı uyandırarak, "Efendimiz, Efendimiz,

8:9-10 Yşa.6:9-10 **8:16** Mat.5:15; Luk.11:33 **8:17** Mat.10:26; Luk.12:2 **8:18** Mat.25:29; Luk.19:26

öleceğiz!” dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sütliman oldu.

25 İsa öğrencilerine, “Nerede imanınız?” dedi.

Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!” dediler.

Cinli Bir Adamın İyileştirilmesi (Mat.8:28-34; Mar.5:1-20)

26 Celile'nin karşısında bulunan Gerasalılar'ın memleketine vardılar. 27 İsa karaya çıkınca kentten bir adam O'nu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. 28 Adam İsa'yı görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, “Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun?” dedi. “Sana yalvarırım, bana işkence etme!” 29 Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

30 İsa ona, “Adın ne?” diye sordu.

O da, “Tümen*” diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti. 31 Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsa'ya yalvarıp durdular.

32 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. 33 Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

34 Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. 35 Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başına gelmiş olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular. 36 Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar. 37 O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsa'nın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

38-39 Cinlerden kurtulan adam İsa'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama İsa, “Evine dön, Tanrı'nın senin için neler yaptığını anlat” diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

Dirilen Kız, İyileşen Kadın (Mat.9:18-26; Mar.5:21-43)

40 Karşı yakaya dönen İsa'yı halk karşıladı. Çünkü herkes O'nu bekliyordu. 41 O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsa'nın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı. 42 Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi.

İsa oraya giderken kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. 43 On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti. 44 İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

45 İsa, “Bana kim dokundu?” dedi.

Herkes inkâr ederken Petrus*, “Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor” dedi.
46 Ama İsa, “Birisi bana dokundu” dedi. “İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim.”
47 Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsa'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı. 48 İsa ona, “Kızım” dedi, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git.”
49 İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü” dedi, “Artık öğretmeni rahatsız etme.”
50 İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: “Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak.”
51 İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi.
52 Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, “Ağlamayın” dedi, “Kız ölmedi, uyuyor.”
53 Kızın öldüğünü bildikleri için İsa'yla alay ettiler. 54 O ise kızın elini tutarak, “Kızım, kalk!” diye seslendi. 55 Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yemek verilmesini buyurdu. 56 Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

9

İsa On İki Elçisini Görevlendiriyor (Mat.10:5-15; Mar.6:7-13)

1 İsa, Onikiler'i* yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. 2 Sonra onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi. 3 Onlara şöyle dedi: “Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan. 4 Hangi eve girerseniz, kentten ayrılıncaya dek orada kalın. 5 Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin.” 6 Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjde'yi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar.
7-8 Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahya'nın ölümden dirildiğini, bazıları İlyas'ın göründüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. 9 Hirodes, “Yahya'nın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?” diyor ve İsa'yı görmenin bir yolunu arıyordu.

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor (Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Yu.6:1-14)

10 Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi. 11 Bunu öğrenen halk O'nun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.
12 Günbatımına doğru Onikiler gelip O'na, “Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz” dediler.
13 İsa, “Onlara siz yiyecek verin” dedi.

---

* **8:45** “Petrus”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Petrus ve yanındakiler” diye geçer. **9:3** Luk.10:4-11 **9:5** Elç.13:51 **9:7-8** Mat.16:14; Mar.8:28; Luk.9:19

"Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok" dediler. "Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?" 14 Orada yaklaşık beş bin erkek vardı.

İsa öğrencilerine, "Halkı yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun" dedi. 15 Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturttular. 16 İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. 17 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.

Petrus'un Mesih'i Tanıması (Mat.16:13-28; Mar.8:27-9:1)

18 Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

19 Şöyle yanıtladılar: "Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor."

20 İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"
Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesihi'sin*" yanıtını verdi.

21 İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu. 22 İnsanoğlu'nun* çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi. 23 Sonra hepsine, "Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin" dedi, 24 "Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. 25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? 26 Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babası'nın ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır. 27 Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü tatmayacak olanlar var."

İsa'nın Görünümü Değişiyor (Mat.17:1-8; Mar.9:2-8)

28 Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek üzere dağa çıktı. 29 İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü. 30-31 O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını* konuşuyorlardı.

32 Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsa'nın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler. 33 Bunlar İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, "Efendimiz" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Aslında ne söylediğinin farkında değildi.

34 Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular. 35 Buluttan gelen bir ses, "Bu benim Oğlum'dur, seçilmiş Olan'dır. O'nu dinleyin!" dedi. 36 Ses kesilince İsa'nın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler.

9:19 Mat.14:1-2; Mar.6:14-15; Luk.9:7-8 **9:20** Yu.6:68-69 **9:23** Mat.10:38; Luk.14:27 **9:24** Mat.10:39; Luk.17:33; Yu.12:25 **9:28** 2Pe.1:17-18 * **9:30-31** "Ayrılış": Ölüm. **9:35** Yşa.42:1; Mat.3:17; 12:18; Mar.1:11; 14:13-15

Cinli Bir Çocuğun İyileştirilmesi (Mat.17:14-23; Mar.9:14-32)

37 Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsa'yı büyük bir kalabalık karşıladı.
38 Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim" diye seslendi, "Yalvarırım,
oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur. 39 Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire
çığlık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini
yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. 40 Ruhu kovmaları için öğrencilerine
yalvardım, ama başaramadılar."
41 İsa şöyle karşılık verdi: "Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne
kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir."
42 Çocuk daha İsa'ya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama
İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi. 43-44 Herkes
Tanrı'nın büyük gücüne şaşıp kaldı.

İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor (Mat.17:22-23; Mar.9:30-32)

Herkes İsa'nın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine,
"Şu sözlerime iyice kulak verin" dedi. "İnsanoğlu*, insanların eline teslim
edilecek." 45 Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı
kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsa'ya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.

En Büyük Kim? (Mat.18:1-5; Mar.9:33-40)

46 Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar.
47-48 Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara
şöyle dedi: "Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.
Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim
ise, işte en büyük odur."
49 Yuhanna buna karşılık, "Efendimiz" dedi, "Senin adınla cin kovan birini
gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık."
50 İsa, "Ona engel olmayın!" dedi. "Size karşı olmayan, sizden yanadır."

Samiriyeliler İsa'yı İstemiyor

51 Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola
çıktı. 52 Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık
yapmak üzere gidip Samiriyeliler'e* ait bir köye girdiler. 53 Ama Samiriyeliler
İsa'yı kabul etmediler. Çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu. 54 Öğrencilerden
Yakup'la Yuhanna bunu görünce, "Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla
gökten ateş yağdırmamızı ister misin?" dediler.
55 Ama İsa dönüp onları azarladı. 56 Sonra† başka bir köye gittiler.

İsa'yı İzlemenin Bedeli (Mat.8:19-22)

57 Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, "Nereye gidersen, senin ardından
geleceğim" dedi.
58 İsa ona, "Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını
yaslayacak bir yeri yok" dedi.

---

† **9:56** Bazı Grekçe elyazmalarında 54-56 ayetleri şöyle geçer: ..." 'Rab, İlyas'ın yaptığı gibi, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?' dediler. 55 Ama İsa dönüp onları azarladı ve şöyle dedi: 'Siz hangi ruha ait olduğunuzu bilmiyorsunuz. 56 Çünkü İnsanoğlu insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.' Sonra..."

59 Bir başkasına, “Ardımdan gel” dedi.
Adam ise, “İzin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi.
60 İsa ona şöyle dedi: “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen
gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur.”
61 Bir başkası, “Ya Rab” dedi, “Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce
evimdekilerle vedalaşayım.”
62 İsa ona, “Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık
değildir” dedi.

10

Yetmişler'in Görevlendirilmesi

1 Bu olaylardan sonra Rab yetmiş* kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer
ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi.
2 Onlara, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be
yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin. 3 Haydi gidin! İşte, sizi kuzular
gibi kurtların arasına gönderiyorum. 4 Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık
alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın. 5 Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve
esenlik olsun!’ deyin. 6 Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik
onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir. 7 Girdiğiniz evde kalın, size ne
verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.
8 “Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin.
9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, ‘Tanrı'nın Egemenliği
size yaklaştı’ deyin. 10-11 Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o
kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: ‘Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu
bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı.’
12 Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kenti'nin halinden
beter olacaktır.
13 “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan
mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde
oturarak tövbe etmiş olurlardı. 14 Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve
Sayda'nın halinden beter olacaktır. 15 Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi
çıkarılacaksın? Hayır, ölüler diyarına indirileceksin!
16 “Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur.
Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.”
17 Yetmişler sevinç içinde döndüler. “Ya Rab” dediler, “Senin adını
andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor.”
18 İsa onlara şöyle dedi: “Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. 19
Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü
alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir. 20 Bununla
birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış
olmasına sevinin.”
21 O anda İsa Kutsal Ruh'un etkisiyle coşarak şöyle dedi: “Baba, yerin ve
göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara
açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.
22 “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başka
kimse bilmez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak
istediği kişilerden başkası bilmez.”

---

* **10:1** “Yetmiş”: Bazı Grekçe elyazmalarında “Yetmiş iki”. **10:16** Mat.10:40; Mar.9:36-37; Luk.9:47-48; Yu.13:20 **10:19** Mez.91:13 **10:22** Yu.3:35; 10:15

23 Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: “Sizin gördüklerinizi gören
gözlere ne mutlu! 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar
sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek
istediler, ama işitemediler.”

İyi Samiriyeli

25 Bir Kutsal Yasa uzmanı İsa'yı denemek amacıyla gelip şöyle dedi:
“Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?”
26 İsa ona, “Kutsal Yasa'da ne yazılmıştır?” diye sordu. “Orada ne okuyor-
sun?”
27 Adam şöyle karşılık verdi: “Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla,
bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seve-
ceksin.”
28 İsa ona, “Doğru yanıt verdin” dedi. “Bunu yap ve yaşayacaksın.”
29 Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, “Peki, komşum kim?”
dedi.
30 İsa şöyle yanıt verdi: “Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydut-
ların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler. 31 Bir rastlantı
olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip
gitti. 32 Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti. 33 O
yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce,
yüreği sızladı. 34 Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek
sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi.
35 Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi, ‘Bundan fazla
ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.’
36 “Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi
davrandı?”
37 Yasa uzmanı, “Ona acıyıp yardım eden” dedi.
İsa, “Git, sen de öyle yap” dedi.

İsa, Marta ve Meryem'in Evinde

38 İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında
bir kadın İsa'yı evinde konuk etti. 39 Marta'nın Meryem adındaki kızkardeşi,
Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu. 40 Marta ise
işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsa'nın yanına gelerek, “Ya Rab” dedi,
“Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırmıyor musun? Ona
söyle de bana yardım etsin.”
41 Rab ona şu karşılığı verdi: “Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp
telaşlanıyorsun. 42 Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti
ve bu kendisinden alınmayacak.”

11

Nasıl Dua Etmeli
(Mat.6:9-13; 7:7-11)

1 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, “Ya Rab”
dedi, “Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini
öğret.”
2 İsa onlara, “Dua ederken şöyle söyleyin” dedi:

“Baba, adın kutsal kılınsın.

10:25 Mat.22:35-40; Mar.12:28-34 **10:27** Lev.19:18; Yas.6:5 **10:28** Lev.18:5 **10:38** Yu.11:1

Egemenliğin gelsin.
3 Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.
4 Günahlarımızı bağışla.
Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz.
Ayartılmamıza izin verme.”

5-7 Sonra şöyle dedi: “Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, ‘Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok’ derse, öbürü içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem’ der mi hiç? 8 Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir.
9 “Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. 10 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.
11 “Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir? 12 Ya da yumurta isterse ona akrep verir? 13 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba'nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u vereceği çok daha kesin değil mi?”

İsa ve Baalzevul
(Mat.12:22-30; Mar.3:20-27)

14 İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde kaldı. 15 Ama içlerinden bazıları, “Cinleri, cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor” dediler. 16 Bazıları ise O'nu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.
17 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker. 18 Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevul'un gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz. 19 Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak. 20 Ama ben cinleri Tanrı'nın eliyle kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
21 “Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur. 22 Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür. 23 Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.
24 “Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, ‘Çıktığım eve, kendi evime döneyim’ der. 25 Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur. 26 Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur.”
27 İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın O'na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” diye seslendi.
28 İsa, “Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!” dedi.

Yunus'un Belirtisi
(Mat.12:38-42)

11:15 Mat.9:34; 10:25 **11:16** Mat.12:38; 16:1; Mar.8:11 **11:23** Mar.9:40

29 Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. “Şimdiki kuşak kötü
bir kuşaktır” dedi. “Doğaüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunus'un belirtisin-
den başka bir belirti gösterilmeyecek. 30 Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti
olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır. 31 Güney Kraliçesi, yargı
günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe,
Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti.
Bakın, Süleyman'dan daha üstün olan buradadır. 32 Ninova halkı, yargı günü
bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un
çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunus'tan daha üstün olan buradadır.”

Bedenin Işığı
(Mat.5:15; 6:22-23)

33 “Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz.
Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar. 34 Bedenin
ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün bozuksa,
bedenin de karanlık olur. 35 Öyleyse dikkat et, sendeki ‘ışık’ karanlık olmasın.
36 Eğer bütün bedenin aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin
seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, bedenin tümden aydınlık olur.”

Vay Halinize, Ferisiler!
(Mat.23:1-36; 12:38-40)

37 İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi O'nu evine yemeğe çağırdı. O da içeri
girerek sofraya oturdu. 38 İsa'nın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi
şaştı.
39 Rab ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temi-
zlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur. 40 Ey akılsızlar! Dışı
yapanla içi yapan aynı değil mi? 41 Siz kaplarınızın içindekini* sadaka olarak
verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.
42 “Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür
sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz.
Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi.
43 Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya,
meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız. 44 Vay halinize! İnsanların, farkında
olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.”
45 Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, “Öğretmenim, bunları
söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi.
46 İsa, “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!” dedi. “İnsanlara taşınması
güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı
bile kıpırdatmazsınız. 47 Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız,
oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür. 48 Böylelikle atalarınızın yaptıklarına
tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri
öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz. 49 İşte bunun için Tanrı'nın Bilgeliği
şöyle demiştir: ‘Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan
kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.’ 50-51 Böylece bu kuşak, Habil'in
kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına
değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından
sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

11:29 Mat.16:4; Mar.8:12 **11:30** Yun.3:4 **11:31** 1Kr.10:1-13; 2Ta.9:1-12 **11:32** Yun.3:5
11:33 Mar.4:21; Luk.8:16 * **11:41** “Kaplarınızın içindekini”: Grekçe “İçtekileri”. **11:42** Lev.27:30
11:50-51 Yar.4:8 **11:50-51** 2Ta.24:20-21

52 Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz.
Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz."
53 İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler O'nu şiddetle sıkıştırarak
birçok konuda ağzını aramaya başladılar. 54 Ağzından çıkacak bir sözle O'nu
tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12

Uyarılar ve Teşvikler (Mat.10:26-31)

1 O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce
kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: "Ferisiler'in mayasından –yani,
ikiyüzlülükten– kaçının. 2 Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da
bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. 3 Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün
ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan
duyurulacaktır.
4 "Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir
şey yapamayanlardan korkmayın. 5 Kimden korkmanız gerektiğini size
açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan
Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. 6 Beş serçe iki
meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş
değildir. 7 Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok
serçeden daha değerlisiniz.
8 "Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi,
İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. 9 Ama kim beni
insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr
edilecek. 10 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa
Kutsal Ruh'a küfreden bağışlanmayacaktır.
11 "Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne
çıkardıklarında, 'Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?' ya da, 'Ne söyleyeceğiz?'
diye kaygılanmayın. 12 Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini
öğretecektir."

Zengin Budala

13 Kalabalığın içinden biri İsa'ya, "Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası
benimle paylaşsın" dedi.
14 İsa ona şöyle dedi: "Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem
yaptı?" 15 Sonra onlara, "Dikkatli olun!" dedi. "Her türlü açgözlülükten
sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir."
16 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Zengin bir adamın toprakları bol ürün
verdi. 17 Adam kendi kendine, 'Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim
yok' diye düşündü. 18 Sonra, 'Şöyle yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıkıp
daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım.
19 Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye,
iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.'
20 "Ama Tanrı ona, 'Ey akılsız!' dedi. 'Bu gece canın senden istenecek.
Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?'
21 "Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin
sonu böyle olur."

12:1 Mat.16:6; Mar.8:15 **12:2** Mar.4:22; Luk.8:17 **12:10** Mat.12:32; Mar.3:29 **12:11** Mat.10:19-20; Mar.13:11; Luk.21:14-15

Kaygılanmayın
(Mat.6:25-34)

22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın.
23 Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir. 24 Kargalara bakın!
Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları
doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! 25 Hangi biriniz kaygılanmakla
ömrünü bir anlık* uzatabilir? 26 Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre,
öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?
27 “Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.
Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan
biri gibi giyinmiş değildi. 28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa
atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha
kesindir. 29 ‘Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?’ diye düşünüp tasalanmayın. 30 Dünya
ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. 31 Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size
bunlar da verilecektir.
32 “Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun
gördü. 33 Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler,
göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve
onu yer. 34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

Uyanık ve Hazırlıklı Olun
(Mat.10:34-36; 24:42-51; Mar.10:38; 13:34-36)

35 “Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır
olun. 36 Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an
kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun. 37 Efendileri geldiğinde
uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri
beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet
edecek. 38 Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde† gelsin, uyanık
bulacağı kölelere ne mutlu! 39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte
geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. 40 Siz de hazır olun. Çünkü
İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.”
41 Petrus, “Ya Rab” dedi, “Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa
herkes için mi?”
42 Rab de şöyle dedi: “Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için
başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir? 43 Efendisi eve döndüğünde
işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu! 44 Size gerçeği söyleyeyim, efendisi
onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak. 45-46 Ama o köle içinden, ‘Efendim
gecikiyor’ der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya
başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu
şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.
47 “Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine
getirmeyen köle çok dayak yiyecek. 48 Oysa bilmeden dayağı hak eden
davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok
istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.
49 “Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden
alevlenmiş olsaydı! 50 Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz

---

* **12:25** “Ömrünü bir anlık” ya da “Boyunu bir arşın”. **12:27** 1Kr.10:4-7; 2Ta.9:3-6 **12:35** Mat.25:1-13 † **12:38** “Nöbet”: Bkz. Sözlük, “Saat”.

gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!‡ 51 Yeryüzüne barış getirmeye
mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim.
52 Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.
53 Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı,
kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır."

Belirtileri Anlamak
(Mat.5:25-26; 16:2-3)

54 İsa halka şunları da söyledi: "Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz
hemen, 'Sağanak geliyor' diyorsunuz, ve öyle oluyor. 55 Rüzgarın güneyden es-
tiğini görünce, 'Çok sıcak olacak' diyorsunuz, ve öyle oluyor. 56 Sizi ikiyüzlüler!
Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da,
şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?
57 "Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz? 58 Sizden davacı
olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni
yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir,
gardiyan da sizi hapse atar. 59 Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son ku-
ruşunu§ ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız."

13

Tövbe Ediniz

1 O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatus'un nasıl bazı
Celileliler'i öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını
anlattılar. 2 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Böyle acı çeken bu Celileliler'in,
bütün öbür Celileliler'den daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz? 3 Size
hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız. 4 Ya
da, Şiloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de
yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz?
5 Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız."

Meyve Vermeyen Ağaç

6 İsa şu benzetmeyi anlattı: "Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı
vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı. 7 Bağcıya, 'Bak' dedi,
'Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes.
Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?'
8 "Bağcı, 'Efendim' diye karşılık verdi, 'Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben
çevresini kazıp gübreleyeyim. 9 Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu
kesersin.' "

Beli Bükük Bir Kadının İyileştirilmesi

10 Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu. 11 On sekiz yıldır
içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş,
belini hiç doğrultamıyordu. 12 İsa onu görünce yanına çağırdı. "Kadın" dedi,
"Hastalığından kurtuldun." 13 Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen
doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı.
14 İsa'nın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa
seslenerek, "Çalışmak için altı gün vardır" dedi. "O günler gelip iyileşin, Şabat
Günü değil."
15 Rab ona şu karşılığı verdi: "Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü
kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi? 16 Buna göre,

‡ **12:50** Bu ayette İsa vaftiz diye çarmıhtaki ölümünden söz etmektedir. **12:53** Mik.7:6 § **12:59** "Kuruş": Grekçe "Lepton" (bkz. Birimler Cetveli). **13:14** Çık.20:9-10; Yas.5:13-14

Şeytan'ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?"

17 İsa'nın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise O'nun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.

Hardal Tanesi ve Maya (Mat.13:31-33; Mar.4:30-32)

18 Sonra İsa şunları söyledi: "Tanrı'nın Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim? 19 Tanrı'nın Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır."

20 İsa yine, "Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzeteyim?" dedi. 21 "O, bir kadının üç ölçek* una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır."

Dar Kapı (Mat.7:13-14,21-23)

22 İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yeruşalim'e doğru ilerliyordu. 23-24 Biri O'na, "Ya Rab" dedi, "Kurtulanların sayısı az mı olacak?"

İsa oradakilere şöyle dedi: "Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek. 25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, 'Ya Rab, kapıyı aç bize!' diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız.

"O da size, 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum' diye karşılık verecek.

26 "O zaman, 'Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin' demeye başlayacaksınız.

27 "O da size şöyle diyecek: 'Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!'

28 "İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır. 29 İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliği'nde sofraya oturacaklar. 30 Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak."

Ey Yeruşalim! (Mat.23:37-39)

31 Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, "Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor" dediler.

32 İsa onlara şöyle dedi: "Gidin, o tilkiye söyleyin, 'Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.' 33 Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında ölmesi düşünülemez!

34 "Ey Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz. 35 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."

---

* **13:21** "Ölçek": Grekçe "Saton" (bkz. Birimler Cetveli). **13:27** Mez.6:8 **13:28** Mat.22:13; 25:30 **13:28** Mat.8:11-12 **13:30** Mat.19:30; 20:16; Mar.10:31 **13:35** Mez.118:26 **13:35** Yer.12:7; 22:5; 26:6

14

İsa Bir Ferisi'nin Evinde

1 Bir Şabat Günü İsa Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine yemek
yemeye gitti. Herkes O'nu dikkatle gözlüyordu. 2 Önünde, vücudu su toplamış
bir adam vardı. 3 İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, "Şabat Günü bir
hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur, değil midir?" diye sordu.
4 Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.

5 İsa onlara şöyle dedi: "Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer
de hemen çıkarmaz?" 6 Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.

7-9 Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkeden İsa, onlara şu ben-
zetmeyi anlattı: "Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki
senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinizi de çağıran gelip, 'Yerini bu
adama ver' diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin. 10 Bir
yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağıran gelince,
'Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?' desin. O zaman seninle birlikte
sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun. 11 Kendini yücelten
herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir."

Şölen Benzetmesi
(Mat.22:1-10)

12 İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: "Bir öğlen ya da
akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zen-
gin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler.
13 Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır.
14 Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda
değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir."

15 Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsa'ya, "Tanrı'nın Egemen-
liği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!" dedi.

16 İsa ona şöyle dedi: "Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk
çağırdı. 17 Şölen saati gelince davetlilere, 'Buyurun, her şey hazır' diye haber
vermek üzere kölesini gönderdi.

18 "Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, 'Bir
tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör' dedi.

19 "Bir başkası, 'Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica
ederim, beni hoş gör' dedi.

20 "Yine bir başkası, 'Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum' dedi.

21 "Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi
öfkelenerek kölesine, 'Koş' dedi, 'Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yok-
sulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.'

22 "Köle, 'Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var' dedi.

23 "Efendisi köleye, 'Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye
zorla da evim dolsun' dedi. 24 'Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan
hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.' "

İsa'nın Öğrencileri
(Mat.10:37-38)

25-26 Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp
onlara şöyle dedi: "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını,

14:5 Mat.12:11 **14:7-9** Özd.25:6-7 **14:11** Mat.23:12; Luk.18:14

kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa*, öğrencim olamaz. 27 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen, öğrencim olamaz.
28 "Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi? 29-30 Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, 'Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla eğlenmeye başlar.
31 "Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz? 32 Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister. 33 Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.
34 "Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir? 35 Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin."

15

Kaybolan Koyun Benzetmesi (Mat.18:12-14)

1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsa'yı dinlemek için O'na akın ediyordu. 2 Ferisiler'le din bilginleri ise, "Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor" diye söyleniyorlardı.
3-4 Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi? 5-6 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!' der. 7 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır."

Kaybolan Para Benzetmesi

8 "Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı? 9 Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!' der. 10 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrı'nın melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar."

Kaybolan Oğul Benzetmesi

11 İsa, "Bir adamın iki oğlu vardı" dedi. 12 "Bunlardan küçüğü babasına, 'Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ver bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.
13 "Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. 14 Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. 15 Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. 16 Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.

---

* **14:25-26** "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa": Grekçe "Biri bana gelip de babasından, annesinden, karısından, çocuklarından, kardeşlerinden, hatta kendi canından bile nefret etmezse". **14:27** Mat.16:24; Mar.8:34; Luk.9:23
15:1 Luk.5:29-30

17 “Aklı başına gelince şöyle dedi: ‘Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği
var, bense burada açlıktan ölüyorum. 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona,
Baba diyeceğim, Tanrı'ya* ve sana karşı günah işledim. 19 Ben artık senin oğlun
olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’
20 “Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası
onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. 21 Oğlu ona, ‘Baba’
dedi, ‘Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak
anılmaya layık değilim.’
22 “Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!’ dedi.
‘Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! 23 Besili danayı getirip
kesin, yiyelim, eğlenelim. 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü;
kaybolmuştu, bulundu.’ Böylece eğlenmeye başladılar.
25 “Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun
seslerini duydu. 26 Uşaklardan birini yanına çağırıp, ‘Ne oluyor?’ diye sordu.
27 “O da, ‘Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim kavuştuğu için besili
danayı kesti’ dedi.
28-29 “Büyük oğul öfkelendi, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona
yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: ‘Bak, bunca yıl senin için
köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana,
arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin. 30 Oysa
senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı
kestin.’
31 “Babası ona, ‘Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir’
dedi. 32 ‘Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü,
yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

16

Kurnaz Kâhya

1 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: “Zengin bir adamın bir kâhyası vardı.
Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi.
2 Efendisi kâhyayı çağırıp ona, ‘Nedir bu senin hakkında duyduklarım?
Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin’ dedi.
3 “Kâhya kendi kendine, ‘Ne yapacağım ben?’ dedi. ‘Efendim kâhyalığı
elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım.
4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye
ne yapacağımı biliyorum.’
5 “Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Bir-
incisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi.
6 “Adam, ‘Yüz ölçek* zeytinyağı’ karşılığını verdi.
“Kâhya ona, ‘Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz’ dedi.
7 “Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi.
“ ‘Yüz ölçek† buğday’ dedi öteki.
“Ona da, ‘Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz’ dedi.
8 “Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü.
Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıkta
yürüyenlerden‡ daha akıllı oluyorlar. 9 Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı

* **15:18** “Tanrı'ya”: Grekçe “Göğe”. * **16:6** “Ölçek”: Grekçe “Batos” (bkz. Birimler Cetveli).
† **16:7** “Ölçek”: Grekçe “Koros” (bkz. Birimler Cetveli). ‡ **16:8** “Işıkta yürüyenlerden”: Grekçe “Işık oğullarından”.

servetini§ kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler."

Servet ve Güvenilirlik

10 "En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük
işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. 11 Dünyanın aldatıcı
serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder?
12 Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere
size kim bir şey verir?
13 "Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü
sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya*
kulluk edemezsiniz."
14 Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsa'yla alay etmeye
başladılar. 15 O da onlara şöyle dedi: "Siz insanlar önünde kendinizi temize
çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne
varsa, Tanrı'ya iğrenç gelir.
16 "Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahya'nın zamanına dek sürdü. O
zamandan bu yana Tanrı'nın Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla
girmeye çalışıyor. 17 Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasa'nın ufacık
bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.
18 "Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış
bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

Dilenci ile Zengin Adam

19 "Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her
gün eğlenirdi. 20-21 Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam
bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla
karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını
yalardı.
22 "Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler.
Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. 23 Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin
adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü. 24 'Ey
babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının
ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'
25 "İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da
kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de
azap çekiyorsun. 26 Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size
gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.'
27 "Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı
babamın evine gönder. 28 Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki,
onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.'
29 "İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları din-
lesinler' dedi.
30 "Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' dedi. 'Ancak ölüler
arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.'

---

§ **16:9** "Dünyanın aldatıcı serveti": Grekçe "Haksızlık mamonu". Aramice'de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. Buna benzer bir deyim 11. ayette de kullanılmaktadır. **16:13** Mat.6:24 * **16:13** "Para": Grekçe "Mamon". Aramice'de* zenginlik anlamına gelen mamon sözcüğü, para ya da para kazanma hırsı anlamında kullanılır. **16:16** Mat.11:12-13 **16:17** Mat.5:18 **16:18** Mat.5:32; 1Ko.7:10-11

31 "İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi."

17

Günah, İman ve Görev (Mat.18:6-7; Mar.9:42)

1 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline! 2 Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur. 3 Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın. 4 Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın."

5 Elçiler Rab'be, "İmanımızı artır!" dediler.

6 Rab şöyle dedi: "Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, 'Kökünden sökül ve denizin içine dikil' dersiniz, o da sözünüzü dinler.

7 "Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, 'Çabuk gel, sofraya otur' der? 8 Tersine ona, 'Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin' demez mi? 9 Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi? 10 Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, 'Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık' deyin."

On Cüzamlı

11 Yeruşalim'e doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu. 12-13 Köyün birine girerken O'nu cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, "İsa, Efendimiz, halimize acı!" diye seslendiler.

14 İsa onları görünce, "Gidin, kâhinlere görünün" dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. 15-16 Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsa'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam Samiriyeli'ydi*.

17 İsa, "İyileşenler on kişi değil miydi?" diye sordu. "Öbür dokuzu nerede? 18 Tanrı'yı yüceltmek için bu yabancıdan başka geri dönen olmadı mı?" 19 Sonra adama, "Ayağa kalk, git" dedi. "İmanın seni kurtardı."

Tanrı'nın Egemenliği Ne Zaman Gelecek? (Mat.24:23-28,37-41)

20 Ferisiler İsa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek?" diye sordular.

İsa onlara şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez. 21 İnsanlar da, 'İşte burada' ya da, 'İşte şurada' demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği aranızdadır."

22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun* günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz. 23 İnsanlar size, 'İşte orada', 'İşte burada' diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın. 24 Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır. 25 Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.

17:3 Mat.18:15 **17:14** Lev.14:1-32

26 “Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak.
27 Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. 28 Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. 29 Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
30 “İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır. 31 O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin. 32 Lut'un karısına olanları hatırlayın! 33 Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır. 34 Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak. 35-36 Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak.”*
37 Onlar İsa'ya, “Bu olaylar nerede olacak, Rab?” diye sordular.
O da onlara, “Leş neredeyse, akbabalar da oraya üşüşecek” dedi.

18

Sürekli Dua

1-2 İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: “Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. 3 Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, ‘Davacı olduğum kişiden hakkımı al’ diyordu.
4-5 “Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, ‘Ben her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek’ dedi.”
6 Rab şöyle devam etti: “Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz. 7 Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi? 8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?”

Ferisi ve Vergi Görevlisi

9-10 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: “Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı. 11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: ‘Tanrım, öbür insanlara –soyguncular, hak yiyenlere, zina edenlere– ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.’
13 “Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, ‘Tanrım, ben günahkâra merhamet et’ diyordu.
14 “Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.”

İsa Küçük Çocukları Kutsuyor (Mat.19:13-15; Mar.10:13-16)

15 Bazıları bebekleri bile İsa'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar. 16 Ama İsa çocukları yanına çağırarak, “Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!” dedi. “Çünkü Tanrı'nın

---

17:26 Yar.6:5-8 **17:27** Yar.7:6-24 **17:28** Yar.18:20-19:25 **17:31** Mat.24:17-18; Mar.13:15-16 **17:32** Yar.19:26 **17:33** Mat.10:39; 16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; Yu.12:25 * **17:35-36** Bazı Grekçe elyazmaları, “Tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak” sözlerini de içerir (bkz. Mat.24:40). **17:37** Eyü.39:30; Mat.24:28 **18:14** Mat.23:12; Luk.14:11

Egemenliği böylelerinindir. 17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.”

Zenginlik ve Sonsuz Yaşam (Mat.19:16-30; Mar.10:17-31)

18 İleri gelenlerden biri İsa'ya, “İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

19 İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. 20 O'nun buyruklarını biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.’ ”

21 “Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum” dedi adam.

22 İsa bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksiğin var” dedi. “Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.”

23 Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi. 24 Onun üzüntüsünü gören İsa, “Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne kadar güç!” dedi. 25 “Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”

26 Bunu işitenler, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

27 İsa, “İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür” dedi.

28 Petrus, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi.

29-30 İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.”

İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor (Mat.20:17-19; Mar.10:32-34)

31 İsa, Onikiler'i* bir yana çekip onlara şöyle dedi: “Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu'yla* ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. 32-33 O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.”

34 Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.

Bir Körün Gözleri Açılıyor (Mat.20:29-34; Mar.10:46-52)

35 İsa Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu. 36 Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, “Ne oluyor?” diye sordu.

37 Ona, “Nasıralı İsa geçiyor” dediler.

38 O da, “Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!” diye bağırdı. 39 Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, “Ey Davut Oğlu, halime acı!” diyerek daha çok bağırdı.

40-41 İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşınca İsa, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.

O da, “Ya Rab, gözlerim görsün” dedi.

18:20 Çık.20:12-16; Yas.5:16-20

42 İsa, “Gözlerin görsün” dedi. “İmanın seni kurtardı.” 43 Adam o anda
yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu
gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

19

İsa ile Zakkay

1 İsa Eriha'ya girdi. Kentin içinden geçiyordu. 2 Orada vergi görevlilerinin başı
olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı. 3 İsa'nın kim olduğunu görmek
istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu. 4 İsa'yı
görebilmek için önden koşup bir yabanıl incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan
geçecekti.
5 İsa oraya varınca yukarı bakıp, “Zakkay, çabuk aşağı in!” dedi. “Bugün
senin evinde kalmam gerekiyor.” 6 Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde
İsa'yı evine buyur etti.
7 Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: “Gidip günahkâr birine konuk
oldu!” dediler.
8 Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle dedi: “Ya Rab, işte malımın yarısını
yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını
geri vereceğim.”
9 İsa dedi ki, “Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in
oğludur. 10 Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.”

Güvenilirlik Sınavı (Mat.25:14-30)

11 Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle
sürdürdü. Çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Tanrı'nın Egemenliği'nin
hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı. 12 Bu nedenle İsa şöyle dedi: “Soylu
bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti. 13 Gitmeden önce
kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. ‘Ben dönünceye dek bu
paraları işletin’ dedi.
14 “Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsil-
ciler göndererek, ‘Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz’ diye haber
ilettiler.
15 “Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu
köleleri çağırtıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi. 16 Birincisi geldi,
‘Efendimiz’ dedi, ‘Senin bir minan on mina daha kazandı.’
17 “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi köle!’ dedi. ‘En küçük işte güvenilir olduğunu
gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.’
18 “İkincisi gelip, ‘Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı’ dedi.
19 “Efendisi ona da, ‘Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın’ dedi.
20 “Başka biri geldi, ‘Efendimiz’ dedi, ‘İşte senin minan! Onu bir mendile
sarıp sakladım. 21 Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koy-
madığını alır, ekmediğini biçersin.’
22 “Efendisi ona, ‘Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım’
dedi. ‘Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu
bildiğine göre, 23 neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu
faiziyle geri alırdım.’
24 “Sonra çevrede duranlara, ‘Elindeki minayı alın, on minası olana verin’
dedi.
25 “Ona, ‘Efendimiz’ dediler, ‘Onun zaten on minası var!’

26 “O da, ‘Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama
kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak’ dedi. 27 ‘Beni kral olarak
istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde
kılıçtan geçirin!’ ”

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi (Mat.21:1-11; Mar.11:1-11; Yu.12:12-19)

28 İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yeruşalim'e doğru ilerledi.
29-30 Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya yaklaştığında iki
öğrencisini önden gönderdi. Onlara, “Karşıdaki köye gidin” dedi, “Köye girince,
üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu
çözüp bana getirin. 31 Biri size, ‘Onu niçin çözüyorsunuz?’ diye sorarsa,
‘Rab'bin ona ihtiyacı var’ dersiniz.”

32 Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine anlattığı gibi
buldular. 33 Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, “Sıpayı niye
çözüyorsunuz?” dediler.

34 Onlar da, “Rab'bin ona ihtiyacı var” karşılığını verdiler.

35 Sıpayı İsa'ya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsa'yı üstüne
bindirdiler. 36 İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu. 37 İsa Zeytin
Dağı'ndan aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın
tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle
Tanrı'yı övmeye başladılar.

38 “Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun!
Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!” diyorlardı.

39 Kalabalığın içinden bazı Ferisiler O'na, “Öğretmen, öğrencilerini sustur!”
dediler.

40 İsa, “Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!” diye
karşılık verdi.

İsa Yeruşalim için Ağlıyor

41 İsa Yeruşalim'e yaklaşıp kenti görünce ağladı. 42 “Keşke bugün sen de esen-
liğe giden yolu bilseydin” dedi. “Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi.
43 Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp
her yandan sıkıştıracaklar. 44 Seni de, bağrındaki çocukları da yere çalacaklar.
Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği
zamanı farketmedin.”

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor (Mat.21:12-17; Mar.11:15-19; Yu.2:12-22)

45 Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı. 46
Onlara, “ ‘Evim dua evi olacak’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine
çevirdiniz” dedi.

47-48 İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın
ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını
bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

19:26 Mat.13:12; Mar.4:25; Luk.8:18 **19:38** Mez.118:26 **19:46** Yşa.56:7; Yer.7:11 **19:47-48** Luk.21:37

20

İsa'nın Yetkisi
(Mat.21:23-27; Mar.11:27-33)

1 O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri, ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler. 2 O'na, "Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

3-4 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan* mıydı, insanlardan mı?"

5 Bunu aralarında şöyle tartıştılar: " 'Tanrı'dan' dersek, 'Ona niçin inanmadınız?' diyecek. 6 Yok eğer 'İnsanlardan' dersek, bütün halk bizi taşa tutacak. Çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmışlardır."

7 Sonunda, "Nereden olduğunu bilmiyoruz" yanıtını verdiler.

8 İsa da onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

Bağ Kiracıları Benzetmesi
(Mat.21:33-46; Mar.12:1-12)

9 İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: "Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı. 10 Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler. 11 Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. 12 Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.

13 "Bağın sahibi, 'Ne yapacağım?' dedi. 'Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.'

14 "Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: 'Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.' 15 Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler.

"Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak? 16 Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek."

Halk bunu duyunca, "Tanrı korusun!" dedi.

17 İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: "Öyleyse Kutsal Yazılar'daki şu sözün anlamı nedir?

'Yapıcıların reddettiği taş,
İşte köşenin baş taşı oldu.'

18 O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."

19 İsa'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkeden din bilginleriyle başkâhinler O'nu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.

Sezar'ın Hakkı Sezar'a
(Mat.22:15-22; Mar.12:13-17)

20 İsa'yı dikkatle gözlüyorlardı. O'na, kendilerine dürüst süsü veren muhbirler gönderdiler. O'nu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı. 21-22 Muhbirler O'na,

---

* **20:3-4** "Yahya'nın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan": Grekçe "Yahya'nın vaftizi gökten". 5. ayette de "Tanrı'dan" diye çevrilen sözcük Grekçe "Gökten" diye geçer. **20:9** Yşa.5:1-7 **20:17** Mez.118:22

"Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayrım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a* vergi vermemiz Kutsal Yasa'ya uygun mu, değil mi?" diye sordular.

23-24 Onların hilesini anlayan İsa, "Bana bir dinar gösterin" dedi. "Üzerindeki resim ve yazı kimin?"

"Sezar'ın" dediler.

25 O da, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.

26 İsa'yı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıta şaşarak susup kaldılar.

Dirilişle İlgili Soru
(Mat.22:23-33; Mar.12:18-27)

27-28 Ölümden sonra dirilişi yadsıyan Sadukiler'den bazıları İsa'ya gelip şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: 'Eğer bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.' 29 Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü. 30-31 İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü. 32 Son olarak kadın da öldü. 33 Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi."

34 İsa onlara şöyle dedi: "Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler. 35 Ama gelecek çağa ve ölülerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir. 36 Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklere benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar. 37 Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, 'İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı' deyimini kullanarak ölülerin dirileceğine işaret etmişti. 38 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir."

39-40 Artık O'na başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, "Öğretmenimiz, güzel konuştun" dediler.

Mesih Kimin Oğlu?
(Mat.22:41-46; Mar.12:35-37)

41 İsa onlara şöyle dedi: "Nasıl oluyor da, 'Mesih* Davut'un Oğlu'dur' diyorlar? 42-43 Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:

'Rab Rabbim'e dedi ki,
Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek†
Sağımda otur.'

44 Davut O'ndan 'Rab' diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?"

45-46 Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. 47 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

20:27-28 Elç.23:8 **20:27-28** Yas.25:5 **20:37** Çık.3:6 **20:42-43** Mez.110:1 † **20:42-43** "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".

21

Dul Kadının Bağışı (Mar.12:41-44)

1 İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri
gördü. 2-3 Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para* attığını görünce, "Size
gerçeği söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi.
4 Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise
yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi."

Sonun Belirtileri (Mat.24:1-35; Mar.13:1-31)

5-6 Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan
söz edince İsa, "Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş
üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!" dedi.
7 Onlar da, "Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların
gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" diye sordular.
8 İsa, "Sakın sizi saptırmasınlar" dedi. "Birçokları, 'Ben O'yum' ve 'Zaman
yaklaştı' diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin. 9 Savaş
ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama
son hemen gelmeyecek."
10 Sonra onlara şöyle dedi: "Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak.
11 Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve
gökte olağanüstü belirtiler olacak.
12 "Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi
havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kral-
ların, valilerin önüne çıkarılacaksınız. 13 Bu size tanıklık etme fırsatı olacak. 14
Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun.
15 Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki,
size karşı çıkanların hiçbiri buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek.
16 Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve
bazılarınızı öldürtecekler. 17 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek.
18 Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır. 19 Dayanmakla
canlarınızı kazanacaksınız.
20 "Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin
yıkılacağı zaman yaklaşmıştır. 21 O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara
kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmesin. 22 Çünkü o günler,
yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir. 23 O günlerde gebe
olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek
ve bu halk gazaba uğrayacaktır. 24 Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün ulus-
lar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya
dek onların ayakları altında çiğnenecektir.
25 "Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde ulus-
lar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler.
26 Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak.
Çünkü göksel güçler sarsılacak. 27 O zaman İnsanoğlu'nun* bulut içinde büyük
güç ve görkemle geldiğini görecekler. 28 Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca
doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir."
29 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: "İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca
bakın. 30 Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın

---

* **21:2-3** "Bakır para": Grekçe "Lepton" (bkz. Birimler Cetveli). **21:14** Luk.12:11-12 **21:22** Hoş.9:7 **21:25** Yşa.13:10; Hez.32:7; Yoe.2:31; Va.6:12-13 **21:27** Dan.7:13; Va.1:7

olduğunu kendiliğinizden anlarsınız. 31 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini
gördüğünüzde bilin ki, Tanrı'nın Egemenliği yakındır. 32 Size doğrusunu
söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak† ortadan kalkmayacak. 33 Yer
ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.
34-35 "Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın
kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin.
Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir. 36 Her an
uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve
İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin."
37 İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin
Dağı'nda sabahlıyordu. 38 Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek
için O'na akın ediyordu.

22

Yahuda'nın İhaneti
(Mat.26:1-5,14-15; Mar.14:1-2,10-11; Yu.11:45-53)

1 Fısıh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı. 2 Başkâhinlerle din bil-
ginleri İsa'yı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı.
3 Şeytan, Onikiler'den* biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine
girdi. 4 Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla
İsa'yı nasıl ele verebileceğini görüştü. 5 Onlar buna sevindiler ve kendisine
para vermeye razı oldular. 6 Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı
bir zamanda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Fısıh Yemeği
(Mat.26:17-35; Mar.14:12-31; Yu.13:21-30,36-38; 1Ko.11:23-25)

7 Fısıh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. 8 İsa,
Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin, Fısıh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın"
diyerek önden gönderdi.
9 O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular.
10-11 İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan
bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle
deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası
nerede? diye soruyor.' 12 Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda
gösterecek. Orada hazırlık yapın."
13 Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve
Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.
14-15 Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara
şöyle dedi: "Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi
çok arzulamıştım. 16 Size şunu söyleyeyim, Fısıh yemeğini, Tanrı'nın Egemen-
liği'nde yetkinliğe erişeceği* zamana dek, bir daha yemeyeceğim."
17 Sonra kâseyi alarak şükretti ve, "Bunu alın, aranızda paylaşın" dedi.
18 "Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden
bir daha içmeyeceğim."
19 Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. "Bu sizin
uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın" dedi.
20 Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, sizin
uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. 21 Ama bana ihanet

† **21:32** "Kuşak" ya da "Soy". **21:37** Luk.19:47-48 **22:1** Çık.12:1-27 * **22:16** "Yetkinliğe erişeceği": Grekçe "Tamamlanacağı". **22:20** Yer.31:31-34 **22:21** Mez.41:9

edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır. 22 İnsanoğlu, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!”
23 Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.
24 Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu. 25 İsa onlara, “Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar” dedi. 26 “Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. 27 Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum. 28 Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz. 29 Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum. 30 Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içesiniz ve tahtta oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.
31 “Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. 32 Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.”
33 Simun İsa'ya, “Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım” dedi.
34 İsa, “Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dedi.
35 Sonra İsa onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?” diye sordu.
“Hiçbir eksiğimiz olmadı” dediler.
36 O da onlara, “Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın” dedi. “Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın. 37 Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir.”
38 “Ya Rab, işte burada iki kılıç var” dediler.
O da onlara, “Yeter!” dedi.

Zeytin Dağı'ndaki Dua
(Mat.26:36-46; Mar.14:32-42)

39 İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağı'na gitti. Öğrenciler de O'nun ardından gittiler. 40 Oraya varınca İsa onlara, “Dua edin ki ayartılmayasınız” dedi. 41-42 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: “Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.” 43 Gökten bir melek İsa'ya görünerek O'nu güçlendirdi. 44 Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.
45 İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu. 46 Onlara, “Niçin uyuyorsunuz?” dedi. “Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız.”

İsa Tutuklanıyor
(Mat.26:47-68; Mar.14:43-50; Yu.18:3-12)

47-48 İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikiler'den* biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsa'yı öpmek üzere yaklaşınca İsa, “Yahuda” dedi, “İnsanoğlu'na* bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?”

22:24 Mat.18:1; Mar.9:34; Luk.9:46 **22:25** Mat.20:25-27; 23:11; Mar.9:35; 10:42-44 **22:27** Yu.13:12-15 **22:30** Mat.19:28 **22:35** Mat.10:9-10; Mar.6:8-9; Luk.9:3; 10:4 **22:37** Yşa.53:12

49 İsa'nın çevresindekiler olacakları anlayınca, “Ya Rab, kılıçla vuralım mı?”
dediler. 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.
51 Ama İsa, “Bırakın, yeter!” dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu
iyileştirdi.
52 İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına
ve ileri gelenlere şöyle dedi: “Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla
geldiniz? 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama
bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir.”
54 İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan
izliyordu. 55 Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturdukları nda Petrus da
gelip onlarla birlikte oturdu. 56 Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u
gördü. Onu dikkatle süzerek, “Bu da O'nunla birlikteydi” dedi.
57 Ama Petrus, “Ben O'nu tanımıyorum, kadın!” diye inkâr etti.
58 Biraz sonra onu gören başka biri, “Sen de onlardansın” dedi.
Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi.
59 Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, “Gerçekten bu da O'nunla
birlikteydi” dedi. “Çünkü Celileli'dir.”
60 Petrus, “Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!” dedi. Tam o anda,
Petrus daha konuşurken horoz öttü. 61-62 Rab arkasına dönüp Petrus'a baktı.
O zaman Petrus, Rab'bin kendisine, “Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr
edeceksin” dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63 İsa'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay ediyor, O'nu dövüyorlardı.
64 Gözlerini bağlayıp, “Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?” diye
soruyorlardı. 65 Kendisine daha bir sürü küfür yağdırdılar.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde
(Mat.26:59-66; Mar.14:55-64; Yu.18:19-24)

66 Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri top-
landılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurul'un* önüne çıkarıldı. 67 O'na, “Sen
Mesih isen, söyle bize” dediler.
İsa onlara şöyle dedi: “Size söylesem, inanmazsınız. 68 Size soru sorsam,
yanıt vermezsiniz. 69 Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın
sağında oturacaktır.”
70 Onların hepsi, “Yani, sen Tanrı'nın Oğlu musun?” diye sordular.
O da onlara, “Söylediğiniz gibi, ben O'yum” dedi.
71 “Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?” dediler. “İşte kendi ağzından
duyduk!”

23

İsa Vali Pilatus'un Önünde
(Mat.27:1-2,11-14; Mar.15:1-5; Yu.18:28-38)

1 Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsa'yı Pilatus'a götürdüler. 2 O'nu şöyle
suçlamaya başladılar: “Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük.
Sezar'a* vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih, yani bir kral
olduğunu söylüyor.”
3 Pilatus İsa'ya, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu.
İsa, “Söylediğin gibidir” yanıtını verdi.
4 Pilatus, başkâhinlerle halka, “Bu adamda hiçbir suç görmüyorum” dedi.

22:53 Luk.19:47-48; 21:37

5 Ama onlar üstelediler: “Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı
kışkırtıyor; Celile'den başlayıp ta buraya kadar geldi” dediler.
6 Pilatus bunu duyunca, “Bu adam Celileli mi?” diye sordu. 7 İsa'nın,
Hirodes'in* yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada
Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.
8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi. O'na ilişkin haberleri duyduğu için
çoktandır O'nu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiye tanık olmayı
umuyordu. 9 O'na birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi. 10 Orada
duran başkâhinlerle din bilginleri, İsa'yı ağır bir dille suçladılar. 11 Hirodes de
askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alay etti. O'na gösterişli bir kaftan giydirip
Pilatus'a geri gönderdi. 12 Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodes'le
Pilatus, o gün dost oldular.

Pilatus'un Kararı
(Mat.27:15-26; Mar.15:6-15; Yu.18:39-19:16)

13-14 Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, “Siz bu
adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz” dedi. “Oysa ben bu adamı sizin
önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini
bulmadım. 15 Hirodes de bulmamış olmalı ki, O'nu bize geri gönderdi.
Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı. 16-17 Bu nedenle
ben O'nu dövdürüp salıvereceğim.”*
18 Ama onlar hep bir ağızdan, “Yok et bu adamı, bize Barabba'yı salıver!”
diye bağırdılar. 19 Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam
öldürmekten hapse atılmıştı.
20 İsa'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi. 21 Onlar ise,
“O'nu çarmıha ger, çarmıha ger!” diye bağrışıp durdular.
22 Pilatus üçüncü kez, “Bu adam ne kötülük yaptı ki?” dedi. “Ölüm
cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım O'nda. Bu nedenle O'nu dövdürüp
salıvereceğim.”
23-24 Ne var ki onlar, yüksek sesle bağrışarak İsa'nın çarmıha gerilmesi için
direttiler. Sonunda bağırışları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine
getirilmesine karar verdi. 25 İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam
öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı.

İsa Çarmıha Geriliyor
(Mat.27:32-44; Mar.15:21-32; Yu.19:17-27)

26 Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli
bir adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler.
27 Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için
dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı. 28 İsa bu kadınlara dönerek, “Ey Yeruşalim
kızları, benim için ağlamayın” dedi. “Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
29 Çünkü öyle günler gelecek ki, ‘Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere,
emzirmemiş memelere ne mutlu!’ diyecekler. 30 O zaman dağlara, ‘Üzerimize
düşün!’ ve tepelere, ‘Bizi örtün!’ diyecekler. 31 Çünkü yaş ağaca böyle
yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?”
32 İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu.
33 Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak
üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. 34 İsa, “Baba, onları bağışla” dedi.

---

* **23:16-17** Birçok Grekçe elyazması, “Pilatus'un her Fısıh Bayramı'nda onlar için bir kişi salıvermesi gerekiyordu” sözlerini de içerir. **23:30** Hoş.10:8; Va.6:16 **23:34** Mez.22:18

“Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.
35 Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek,
“Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihi, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de
kurtarsın” diyorlardı.
36-37 Askerler de yaklaşıp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, “Sen
Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!” dediler. 38 Başının üzerinde şu yafta
vardı:

YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR

39 Çarmıha asılan suçlulardan biri, “Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de
bizi de kurtar!” diye küfretti.
40 Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. “Sende Tanrı korkusu da mı yok?”
diye karşılık verdi. “Sen de aynı cezayı çekiyorsun. 41 Nitekim biz haklı
olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam
hiçbir kötülük yapmadı.” 42 Sonra, “Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni
an” dedi.
43 İsa ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette
olacaksın” dedi.

İsa'nın Ölümü
(Mat.27:45-56; Mar.15:33-41; Yu.19:28-30)

44-45 Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine
karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı. 46 İsa yüksek sesle, “Baba,
ruhumu ellerine bırakıyorum!” diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son
nefesini verdi.
47 Olanları gören yüzbaşı, “Bu adam gerçekten doğru biriydi” diyerek
Tanrı'yı yüceltmeye başladı. 48 Olayı seyretmek için biriken halkın tümü
olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler. 49 Ama İsa'nın
bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş,
olanları seyrediyorlardı.

İsa'nın Gömülmesi
(Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Yu.19:38-42)

50 Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı.
51 Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla
bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. 52 Pilatus'a
gidip İsa'nın cesedini istedi. 53 Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı,
hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. 54 Hazırlık
Günü'ydü* ve Şabat Günü başlamak üzereydi.
55 İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek
mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. 56 Evlerine
dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın
buyruğu uyarınca dinlendiler.

24

İsa'nın Dirilişi
(Mat.28:1-10; Mar.16:1-8; Yu.20:1-10)

1 Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları
baharatı alıp mezara gittiler. 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.

23:44-45 Çık.26:31-33 **23:46** Mez.31:5 **23:49** Luk.8:2-3 **23:56** Çık.20:10; Yas.5:14

3 Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. 4 Onlar bu durum
karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki
kişi yanlarında belirdi. 5 Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler.
Adamlar ise onlara, "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?" dediler.
6 "O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın.
7 İnsanoğlu'nun* günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve
üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti."
8 O zaman kadınlar İsa'nın sözlerini anımsadılar. 9 Mezardan dönüp bütün
bunları Onbirler'e* ve ötekilerin hepsine bildirdiler. 10 Bunları elçilere an-
latanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla
birlikte bulunan öbür kadınlardı. 11 Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi
ve kadınlara inanmadılar. 12 Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri
baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına
dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.

Emmaus Yolunda İki Öğrenci (Mar.16:12-13)

13 Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalim'den altmış ok atımı* uzaklıkta
bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler. 14 Bütün bu olup
bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. 15 Bunları konuşup tartışırlarken İsa
yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. 16 Ama onların gözleri
O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.
17 İsa, "Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?" dedi.
Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. 18 Bunlardan adı Kleopas olan
O'na, "Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek
yabancı sen misin?" diye karşılık verdi.
19 İsa onlara, "Hangi olup bitenleri?" dedi.
O'na, "Nasıralı İsa'yla ilgili olayları" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve
bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi.
20-23 Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye
teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi
olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan
bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde,
O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümde, İsa'nın yaşamakta
olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. 24 Bizimle birlikte olanlar-
dan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi
bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler."
25 İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inan-
makta ağır davranan kişiler! 26 Mesih'in* bu acıları çekmesi ve yüceliğine
kavuşması gerekli değil miydi?" dedi. 27 Sonra Musa'nın ve bütün peygam-
berlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili
olanları onlara açıkladı.
28-29 Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecek-
miş gibi davrandı. Ama onlar, "Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün
batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak
üzere içeri girdi.
30 Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp
onlara verdi. 31 O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa

---

24:6 Mat.16:21; 17:22-23; 20:17-19; Mar.8:31; 9:31; 10:32-34; Luk.9:22; 18:31-33 * **24:13** "Altmış ok atımı": Yaklaşık 11 km.

ise gözlerinin önünden kayboldu. 32 Onlar birbirine, “Yolda kendisi bizimle
konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle
çarpıyordu, değil mi?” dediler.
33 Kalkıp hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirler'i* ve onlarla birlikte olan-
ları toplanmış buldular. 34 Bunlar, “Rab gerçekten dirildi, Simun'a görünmüş!”
diyorlardı. 35 Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman
İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

İsa Onbirler'e Görünüyor (Mat.28:16-20; Mar.16:14-18; Yu.20:19-23; Elç.1:6-8)

36 Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, “Size esenlik
olsun!” dedi.
37 Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. 38 İsa
onlara, “Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkular doğuyor içinizde?” dedi.
39 “Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti
kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.”
40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. 41 Sevinçten
hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, “Sizde yiyecek bir şey var
mı?” diye sordu. 42 Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. 43 İsa onu
alıp gözlerinin önünde yedi.
44 Sonra onlara şöyle dedi: “Daha sizlerle birlikteyken, ‘Musa'nın
Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili
yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir’ demiştim.”
45 Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.
46-47 Onlara dedi ki, “Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün
ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den
başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. 48 Sizler bu olayların
tanıklarısınız. 49 Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz,
yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın.”

İsa'nın Göğe Yükselmesi (Mar.16:19-20; Elç.1:9-11)

50 İsa onları kentin dışına, Beytanya'nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini
kaldırarak onları kutsadı. 51 Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe
alındı. 52 Öğrencileri O'na tapındılar ve büyük sevinç içinde Yeruşalim'e döndüler.
53 Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyorlardı.

24:49 Elç.1:4

YUHANNA

GİRİŞ

Kitabın Özelliği: Yuhanna, Matta'dan, Markos'tan ve Luka'dan farklı konuları vurgular. İsa'nın doğumunu anlatarak başlayacağına, İsa'nın başlangıçtan beri Tanrı'yla birlikte bulunmuş, beden alıp aramızda yaşamış olan Tanrı Sözü olduğunu açıklamakla başlar (1:1-18). Kitapta daha az sayıda mucizeden söz edilir ve bunlar İsa'nın bildirisini doğrulayan belirtiler diye anılır. ("Belirti" olarak çevrilen Grekçe sözcük dile uygunluk açısından yer yer "doğaüstü belirti" ya da "mucize" olarak çevrilmiştir). Yuhanna'da birkaç yerde örnekten söz edilmekle birlikte (10:6; 16:25), benzetme sözcüğü hiç geçmez. Bunların yerine İsa'nın konuşmalarına yer verilir. Yuhanna, Celile'de geçen olayların ancak bir bölümünü anarken Yeruşalim'de geçen olaylara daha çok yer verir. İsa'nın, tutuklanmasından önceki son gece anlattıkları (13-16 bölümleri) ve 17. bölümdeki duası bunların en önemlileridir. İsa'nın ölüp dirildikten sonra izleyicilerine birkaç kez görünmesine bu kitapta daha çok yer verilir (20 ve 21).

Amaç ve İçerik: Yuhanna'nın farklı yaklaşımı hiç de şaşırtıcı değildir. Bizzat kendisi şöyle diyor: "İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır" (20:30-31). Görülüyor ki, iman konusu güçlü bir biçimde vurgulanıyor1. Dinleyicilerin İsa'ya gösterdikleri ilgi, iman edip etmemeleriyle ölçülüyor2. Sonsuz yaşam konusu ayrıca vurgulanıyor3. İsa diyor ki, "Ben, insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim" (10:10) ve "Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır" (17:3).

Kitapta üzerinde durulan başka bir konu, Yahudi önderlerin dinmeyen karşı koymalarıdır4. Nitekim İsa'nın çarmıha gerilmesini isteyenler de bu önderler oldu.

Bununla birlikte kitabın ana amacı, İsa'nın kim olduğunu açıklamaktır. İsa'ya "Söz"5, "Mesih"6, "Tanrı Oğlu"7, "İnsanoğlu"8 ve daha birçok unvan9 verilir. İsa-Baba Tanrı ilişkisi konusundaki öğreti bu açıklamalarla içiçedir10. İsa bu kitapta 109 kez Tanrı'yı "Baba" diye anar. 23 kez de Tanrı'dan, "beni gönderen" diye söz eder. İsa'nın Baba'ya dönmesinden sonra inanlılara gönderilen Kutsal Ruh'la11 ilgili öğretiyi de anmalıyız. Bundan başka İsa Tanrı'yla inanlılar arasındaki harikulade ilişkilerden söz eder12. Bu konuda şöyle diyor: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız" (14:23).

Ana Hatlar:

1:1-18 Giriş

1:19-51 Vaftizci Yahya ve İsa'nın ilk öğrencileri

2:1-11:57 İsa'nın konuşmaları ve yaptığı mucizeler

12:1-19:42 İsa'nın ölümünden önceki son haftası

20:1-21:25 İsa'nın dirilişinden sonra izleyicilerine görünmesi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

Tanrısal Söz

1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi* ve Söz Tanrı'ydı.
2 Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. 3 Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var
olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. 4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.
5 Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi†.
6 Tanrı'nın gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı. 7 Tanıklık amacıyla,
ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. 8 Kendisi
ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. 9 Dünyaya gelen, her insanı
aydınlatan gerçek ışık vardı. 10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var
oldu, ama dünya O'nu tanımadı. 11 Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı
O'nu kabul etmedi. 12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine
Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. 13 Onlar ne kandan, ne beden ne de
insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.
14 Söz, insan‡ olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf
ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük. 15 Yahya O'na tanıklık etti.
Yüksek sesle şöyle dedi: " 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O
benden önce vardı' diye sözünü ettiğim kişi budur."
16 Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. 17 Kutsal
Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.
18 Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve
Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

Yahya'nın Ortaya Çıkışı (Mat.3:1-12; Mar.1:1-8; Luk.3:1-18)

19-20 Yahudi yetkililer§ Yahya'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere
Yeruşalim'den* kâhinlerle Levililer'i* gönderdikleri zaman Yahya'nın tanıklığı
şöyle oldu –açıkça konuştu, inkâr etmedi– "Ben Mesih değilim" diye açıkça
konuştu.
21 Onlar da kendisine, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular.
O da, "Değilim" dedi.
"Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna,
"Hayır" yanıtını verdi.
22 Bu kez, "Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim"
dediler. "Kendin için ne diyorsun?"
23 Yahya, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Rab'bin yolunu düzleyin' diye
çölde haykıranın sesiyim ben" dedi.
24-25 Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, "Sen Mesih, İlyas ya da bek-
lediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?" diye sordular.
26 Yahya onlara şöyle yanıt verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda
tanımadığınız biri duruyor. 27 Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının
bağını çözmeye bile layık değilim."
28 Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, Yahya'nın
vaftiz ettiği yerde oldu.

Tanrı Kuzusu

29 Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte,
dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! 30 Kendisi için, 'Benden
sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim
kişi işte budur. 31 Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben

---

* **1:1** "Tanrı'yla birlikteydi" ya da "Tanrı'daydı". † **1:5** "Alt edemedi" ya da "Anlamadı". **1:6** Mat.3:1-2; Mar.1:1-4; Luk.3:1-2 ‡ **1:14** "İnsan" ya da "Beden". § **1:19-20** "Yahudi yetkililer": Grekçe "Yahudiler". Yuhanna bu sözcüğü birçok yerde Yahudi yetkililer anlamında kullanıyor. **1:21** Yas.18:15-18; Mal.4:5 **1:23** Yşa.40:3

suyla vaftiz ederek geldim.” 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: “Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. 33 Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, ‘Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur’ dedi. 34 Ben de gördüm ve ‘Tanrı'nın Oğlu budur’ diye tanıklık ettim.”

İsa'nın İlk Öğrencileri

35 Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. 36 Oradan geçen İsa'ya bakarak, “İşte Tanrı Kuzusu!” dedi.

37 Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. 38 İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, “Ne arıyorsunuz?” diye sordu.

Onlar da, “Rabbî, nerede oturuyorsun?” dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.

39 İsa, “Gelin, görün” dedi.

Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı. 40 Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. 41 Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, “Biz Mesih'i bulduk” dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir.

42 Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, “Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın” dedi. Kefas, kaya* anlamına gelir.

43 Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, “Ardımdan gel” dedi.

44 Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. 45 Filipus, Natanel'i bularak ona, “Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk” dedi.

46 Natanel Filipus'a, “Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?” diye sordu.

Filipus, “Gel de gör” dedi.

47 İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, “İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!” dedi.

48 Natanel, “Beni nereden tanıyorsun?” diye sordu.

İsa, “Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm” yanıtını verdi.

49 Natanel, “Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!” dedi.

50 İsa ona dedi ki, “Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.” 51 Sonra da, “Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz” dedi.

2

İsa'nın İlk Mucizesi

1 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. 2 İsa'yla öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı. 3 Şarap tükenince annesi İsa'ya, “Şarapları kalmadı” dedi.

4 İsa, “Anne*, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi” dedi.

5 Annesi hizmet edenlere, “Size ne derse onu yapın” dedi.

6 Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre† alan altı taş küp vardı. 7 İsa hizmet edenlere, “Küpleri

* **1:42** “Kaya”: Grekçe “Petros”. **1:51** Yar.28:12 * **2:4** “Anne”: Grekçe “Kadın”. † **2:6** “Seksenle yüz yirmi litre”: Grekçe “İki üç metritis” (bkz. Birimler Cetveli).

suyla doldurun" dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. 8 Sonra hizmet
edenlere, "Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün" dedi.
Onlar da götürdüler. 9-10 Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun
nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyor-
lardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, "Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra
da kötüsünü sunar" dedi, "Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın."
11 İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve
yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

İsa Satıcıları Tapınaktan Kovuyor (Mat.21:12-13; Mar.11:15-17; Luk.19:45-46)

12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip
orada birkaç gün kaldılar.
13 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yeruşalim'e gitti. 14 Tapınağın
avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları
gördü. 15 İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte
tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.
16 Güvercin satanlara, "Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine
çevirmeyin!" dedi.
17 Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek" diye
yazılmış olan sözü hatırladılar.
18 Yahudi yetkililer İsa'ya, "Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti
göstereceksin?" diye sordular.
19 İsa şu yanıtı verdi: "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım."
20 Yahudi yetkililer, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi
kuracaksın?" dediler.
21 Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. 22 İsa ölümden dirilince
öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu
söze iman ettiler.
23 Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yeruşalim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği be-
lirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. 24 Ama İsa bütün insanların
yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. 25 İnsan hakkında kimsenin O'na bir
şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

3

İsa ile Nikodim

1-2 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den* olan bu
adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî*, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen
olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın
bu mucizeleri yapamaz" dedi.
3 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden*
doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."
4 Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci
kez girip doğabilir mi?" diye sordu.
5 İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve
Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. 6 Bedenden doğan
bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. 7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime

---

2:12 Mat.4:13 **2:13** Çık.12:1-27 **2:17** Mez.69:9 **2:19** Mat.26:61; 27:40; Mar.14:58; 15:29 * **3:3** "Yeniden" ya da "Yukarıdan".

şaşma. 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir."

9 Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu.

10 İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? 13 Gökten inmiş olan† İnsanoğlu'ndan* başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. 17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. 18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir."

Yahya'nın Tanıklığı

22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti. 23 Yahya da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. 24 Yahya henüz hapse atılmamıştı. 25 O sıralarda Yahya'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. 26 Öğrencileri Yahya'ya gelerek, "Rabbî" dediler, "Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor."

27 Yahya şöyle yanıt verdi: "İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. 28 'Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız. 29 Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. 30 O büyümeli, bense küçülmeliyim."

31 Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür. 32 Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. 33 O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. 34 Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. 35 Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. 36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

4

İsa ile Samiriyeli Kadın

† **3:13** "Gökten inmiş olan": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Gökten inmiş ve gökte olan" diye geçer.
3:14 Say.21:9 **3:24** Mat.14:3; Mar.6:17-18; Luk.3:19 **3:28** Yu.1:19-20 **3:35** Mat.11:27; Luk.10:22

1-3 Ferisiler, İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular –aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı– İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti. 4 Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. 5 Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. 6 Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. 7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi.

İsa ona, "Bana su ver, içeyim" dedi. 8 İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.

9 Samiriyeli kadın, "Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadınım" dedi, "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

10 İsa kadına şu yanıtı verdi: "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi."

11 Kadın, "Efendim" dedi, "Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? 12 Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?"

13 İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak. 14 Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak."

15 Kadın, "Efendim" dedi, "Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim."

16 İsa, "Git, kocanı çağır ve buraya gel" dedi.

17 Kadın, "Kocam yok" diye yanıtladı.

İsa, "Kocam yok demekle doğruyu söyledin" dedi. 18 "Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin."

19 Kadın, "Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin" dedi. 20 "Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz."

21 İsa ona şöyle dedi: "Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız! 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. 23 Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar."

25 Kadın İsa'ya, "Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek."

26 İsa, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi.

27 Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaştılar. Bununla birlikte hiçbiri, "Ne istiyorsun?" ya da, "O kadınla neden konuşuyorsun?" demedi.

28-29 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?" 30 Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı.

31 Bu arada öğrencileri O'na, "Rabbî*, yemek ye!" diye rica ediyorlardı.

32 Ama İsa, "Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" dedi.

4:5 Yar.33:19; Yşu.24:32 **4:9** Ezr.4:1-5; Neh.4:1-2 **4:10** Yu.7:38

33 Öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?” diye
sordular.
34 İsa, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun
işini tamamlamaktır” dedi. 35 “Sizler, ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’
demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın.
Ekinler sararmış, biçilmeye hazır! 36 Eken ve biçen birlikte sevinsinler diye,
biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. 37 ‘Biri eker,
başkası biçer’ sözü bu durumda doğrudur. 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir
ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden
yararlandınız.”
39 O kentten birçok Samiriyeli, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık
eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. 40 Samiriyeliler O'na gelip yan-
larında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. 41 O'nun sözü üzerine
daha birçokları iman etti.
42 Bunlar kadına, “Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil”
diyorlardı. “Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu
biliyoruz.”

Bir Memurun Oğlu İyileştiriliyor

43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti. 44 İsa'nın kendisi,
bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. 45
Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram
için gitmişler ve bayramda O'nun Yeruşalim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi.
46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya
bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı. 47 Adam, İsa'nın
Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere
olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı.
48 İsa adama, “Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeye-
ceksiniz” dedi.
49 Saray memuru İsa'ya, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!” dedi.
50 İsa, “Git, oğlun yaşayacak” dedi.
Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti. 51 Daha yoldayken köleleri
onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. 52 Adam onlara, oğlunun iy-
ileşmeye başladığı saati sordu. “Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü” dediler.
53 Baba bunun, İsa'nın, “Oğlun yaşayacak” dediği saat olduğunu anladı.
Kendisi ve bütün ev halkı iman etti. 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den
Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

5

Havuzdaki Kötürüm İyileştiriliyor

1 İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yeruşalim'e gitti.
2 Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de* Beytesta denilen beş eyvanlı
bir havuz vardır. 3-4 Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan
bir kalabalık yatardı.* 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.
6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu
anlayınca, “İyi olmak ister misin?” diye sordu.

4:44 Mat.13:57; Mar.6:4; Luk.4:24 **4:45** Yu.2:23 **4:46** Yu.2:1-11 * **5:3-4** Birçok Grekçe elyazmasında ayet şöyle devam eder: “Havuzun çalkanmasını beklerlerdi. Çünkü Rab'bin bir meleği zaman zaman havuzun içine iner, suyu çalkardı. Suyun çalkanmasından sonra havuza ilk giren, tutulduğu herhangi bir hastalıktan kurtulurdu.”

7 Hasta şöyle yanıt verdi: “Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza
indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor.”
8 İsa ona, “Kalk, şilteni topla ve yürü” dedi.
9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı.
O gün Şabat Günü'ydü*. 10 Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama,
“Bugün Şabat Günü” dediler, “Şilteni toplaman yasaktır.”
11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: “Beni iyileştiren kişi bana, ‘Şilteni
topla ve yürü’ dedi.”
12 “Sana, ‘Şilteni topla ve yürü’ diyen adam kim?” diye sordular.
13 İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa
da çekilip gitmişti. 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. “Bak, iyi oldun.
Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin” dedi.
15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu
bildirdi. 16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar.
17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: “Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de
çalışıyorum.”
18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret
ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi
Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.

Oğul'un Yetkisi

19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim,
Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne
yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. 20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının
hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de
gösterecektir. 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da
dilediği kimselere yaşam verir. 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama
işini Oğul'a vermiştir. 23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u
onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onur-
landırmaz.
24 “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin
sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. 25 Size
doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin
yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. 26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu
gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. 27 O'na yargılama yetk-
isini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur*. 28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların
hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. 29 Ve onlar mezarlarından
çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak
üzere dirilecekler.”

İsa'ya Tanıklık Edenler

30 “Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve
benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin
istediğini yapmaktır. 31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım
geçerli olmaz. 32 Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun
benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. 33 Siz Yahya'ya adamlar
gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. 34 İnsanın tanıklığını kabul ettiğim
için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. 35 Yahya, yanan ve ışık
saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. 36 Ama

5:10 Neh.13:19; Yer.17:21 **5:29** Dan.12:2 **5:33** Yu.1:19-27; 3:27-30

benim, Yahya'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için
Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine
tanıklık ediyor. 37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz
hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz. 38 O'nun
sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.
39 Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama
sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! 40 Öyleyken
siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.
41 "İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. 42 Ama ben sizi bilirim, içinizde
Tanrı sevgisi yoktur. 43 Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul et-
miyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.
44 Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazan-
maya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? 45 Baba'nın
önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır.
46 Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o
benim hakkımda yazmıştır. 47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim
sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6

İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor
(Mat.14:13-21; Mar.6:30-44; Luk.9:10-17)

1 Bundan sonra İsa, Celile –Taberiye– Gölü'nün karşı yakasına geçti.
2 Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı
mucizeleri görmüşlerdi. 3 İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı.
5 İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce
Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. 6 Bu
sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.
7 Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz
dinarlık ekmek bile yetmez."
8-9 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki,
"Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam
için bunlar nedir ki?"
10 İsa, "Halkı yere oturtun" dedi.
Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. 11 İsa
ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri
kadar verdi. 12 Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın,
hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.
13 Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla
on iki sepet doldurdular. 14 Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten
dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi.
15 İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini
bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

İsa Su Üstünde Yürüyor
(Mat.14:22-33; Mar.6:45-52)

16 Akşam olunca öğrencileri göle indiler. 17 Bir tekneye binerek gölün karşı
yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz
yanlarına gelmemişti. 18 Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı.

5:37 Mat.3:17; Mar.1:11; Luk.3:21-22

19 Öğrenciler beş kilometre kadar* kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde
yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. 20 Ama İsa, "Korkmayın,
benim!" dedi. 21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne
gidecekleri kıyıya ulaştı.
22 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece
bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye
binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. 23 Rab'bin şükretmesinden
sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi.
24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek
Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. 25 O'nu gölün karşı yakasında buldukları
zaman, "Rabbî*, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

Yaşam Ekmeği

26 İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler
gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.
27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın.
Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir†."
28 Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yap-
malıyız?"
29 İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt
verdi.
30 Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti
gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler. 31 "Atalarımız çölde man
yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.' "
32 İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa
vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. 33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği,
gökten inen ve dünyaya yaşam verendir."
34 Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler.
35 İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden
hiçbir zaman susamaz" dedi. 36 "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine
de iman etmiyorsunuz.' 37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek
ve bana geleni asla kovmam. 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin
isteğini yerine getirmek için gökten indim. 39 Beni gönderenin isteği, bana
verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. 40 Çünkü
Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama
kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim."
41 "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı
söylenmeye başladılar. 42 "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini
de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?"
43 İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi. 44 "Beni gönderen Baba bir kimseyi
bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilte-
ceğim. 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı onların hepsine kendi yollarını
öğretecektir.' Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. 46 Bu, bir
kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen
görmüştür. 47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
48 Yaşam ekmeği Ben'im. 49 Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler.
50 Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. 51 Gökten inmiş

---

* **6:19** "Beş kilometre kadar": Grekçe "Yirmi beş ile otuz stadion" (bkz. Birimler Cetveli). † **6:27** "Bu onayı vermiştir" ya da "Mühür basmıştır". **6:31** Çık.16:4,15; Mez.78:24 **6:45** Yşa.54:13

olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın
yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir."
52 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl
verebilir?" diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.
53 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini
yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. 54 Bedenimi yiyenin, kanımı
içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. 55 Çünkü
bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. 56 Bedenimi yiyip kanımı içen
bende yaşar, ben de onda. 57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın
aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığımla yaşayacak.
58 İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir.
Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar." 59 İsa bu sözleri
Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

Birçok Kişi İsa'yı Terk Ediyor

60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?"
dediler.
61 Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?"
dedi. 62 "Ya İnsanoğlu'nun* önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?
63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler
ruhtur, yaşamdır. 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var." İsa iman
etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri
biliyordu. 65 "Sizlere, 'Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez'‡
dememin nedeni budur" dedi.
66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz
oldular. 67 İsa o zaman Onikiler'e*, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye
sordu.
68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın
sözleri sendedir. 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın."
70 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim?
Buna karşın içinizden biri iblistir." 71 Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan
söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet
edecekti.

7

İsa Yeruşalim'e Gidiyor

1 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer
O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. 2
Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. 3 Bu nedenle İsa'nın kardeşleri
O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin de yaptığın işleri
görsünler. 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını
gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!"
5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı.
6 İsa onlara, "Benim zamanım daha gelmedi" dedi, "Oysa sizin için zaman
hep uygundur. 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor.
Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. 8 Siz bu bayramı

‡ **6:65** "Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez": Grekçe "Kendisine Baba'dan verilmedikçe hiç kimse bana gelemez". **6:68** Mat.16:16; Mar.8:29; Luk.9:20 **7:2** Lev.23:34; Yas.16:13

kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı."
9 İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı.
10 Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti. 11 Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında arıyor, "O nerede?" diye soruyorlardı.
12 Kalabalık arasında O'nunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da, "Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor" diyorlardı.
13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu.
14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı. 15 Yahudiler şaşırdılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir*?" dediler.
16 İsa onlara, "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir" diye karşılık verdi. 17 "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. 19 Musa size Kutsal Yasa'yı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?"
20 Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni öldürmek isteyen kim?"
21 İsa, "Ben bir mucize† yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz" diye yanıt verdi. 22 "Musa size sünneti buyurduğu için –aslında bu, Musa'dan değil, ataларınızdan kalmadır– Şabat Günü birini sünnet edersiniz. 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kızıyorsunuz? 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

İsa, Mesih Midir?

25 Yeruşalimliler'in bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı. 26 "Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek."
28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz. 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi."
30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti. 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı.
32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler.
33 İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim. 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz."

---

* **7:15** "Nasıl bu kadar bilgili olabilir?" ya da "Kutsal Yazılar'ı nasıl biliyor?" † **7:21** "Mucize": Grekçe "İş" (bkz. Yu.5:1-16). **7:22** Yar.17:10; Lev.12:3 **7:23** Yu.5:9

35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, “Bu adam nereye gidecek de biz
O'nu bulamayacağız?” dediler. “Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara
gidip Grekler'e mi öğretecek? 36 ‘Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız.
Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz’ diyor. Ne demek istiyor?”
37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi:
“Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. 38 Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana
iman edenin ‘içinden diri su ırmakları akacaktır.’ ”
39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu.
Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. 40 Halktan bazıları
bu sözleri işitince, “Gerçekten beklediğimiz peygamber budur” dediler.
41 Bazıları da, “Bu Mesih'tir” diyorlardı.
Başkaları ise, “Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?” dediler. 42 “Kutsal
Yazı'da, ‘Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden
gelecek’ denmemiş midir?”
43 Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. 44 Bazıları O'nu yakala-
mak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.

Yahudi Önderlerin İmansızlığı

45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, “Niçin O'nu getirmediniz?”
diye sordular.
46 Görevliler, “Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi
konuşmamıştır” karşılığını verdiler.
47 Ferisiler, “Yoksa siz de mi aldandınız?” dediler. 48 “Önderlerden ya da
Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç? 49 Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk
lanetlidir.”
50-51 İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi:
“Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu
yargılamak doğru mu?”
52 Ona, “Yoksa sen de mi Celile'densin?” diye karşılık verdiler. “Araştır, bak,
Celile'den peygamber çıkmaz.”

Zinada Yakalanan Kadın

53 Bundan sonra herkes evine gitti.

8

1 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü.
Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı.
3-4 Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler.
Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, “Öğretmen, bu kadın tam zina ederken
yakalandı” dediler. 5 “Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanmasını
buyurdu, sen ne dersin?” 6 Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı;
O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı.
İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. 7 Durmadan aynı soruyu
sormaları üzerine doğruldu ve, “İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!” dedi.
8 Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. 9 Bunu işittikleri zaman, başta
yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise
orta yerde duruyordu. 10 İsa doğrulup ona, “Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni
yargılamadı mı?” diye sordu.

7:37 Lev.23:36 **7:38** Özd.18:4; Yşa.58:11; Hez.47:1 **7:40** Yas.18:15-18 **7:42** Mik.5:2 **7:50-51** Yu.3:1-2 **8:5** Lev.20:10; Yas.22:22-24

11 Kadın, “Hiçbiri, Efendim” dedi.

İsa, “Ben de seni yargılamıyorum” dedi. “Git, artık bundan sonra günah işleme!”*

Geçerli Tanıklık

12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.”

13 Ferisiler, “Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil” dediler.

14 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. 15 Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. 16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. 17 Yasanızda da, ‘İki kişinin tanıklığı geçerlidir’ diye yazılmıştır. 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.”

19 O zaman O'na, “Baban nerede?” diye sordular.

İsa şu karşılığı verdi: “Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız.”

20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.

21 İsa yine onlara, “Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz” dedi.

22 Yahudi yetkililer, “Yoksa kendini mi öldürecek?” dediler. “Çünkü, ‘Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz’ diyor.”

23 İsa onlara, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım” dedi. “Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. 24 İşte bu nedenle size, ‘Günahlarınızın içinde öleceksiniz’ dedim. Benim O olduğuma† iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.”

25 O'na, “Sen kimsin?” diye sordular.

İsa, “Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O'yum” dedi. 26 “Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.”

27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar. 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: “İnsanoğlu'nu* yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. 29 Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım.”

30 Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti.

İbrahim'in Çocukları, İblis'in Çocukları

31-32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak” dedi.

33 “Biz İbrahim'in soyundanız” diye karşılık verdiler, “Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, ‘Özgür olacaksınız’ diyorsun?”

---

* **8:11** Birçok Grekçe elyazmasında 7:53-8:11 ayetleri yoktur. **8:12** Mat.5:14; Yu.9:5 **8:13** Yu.5:31

† **8:24** “Benim O olduğuma”: Grekçe “Ben olduğuma” (bkz. Çık.3:14). Aynı ifade 28. ve 58. ayetlerde de geçer. **8:33** Mat.3:9; Luk.3:8

34 İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir”
dedi. 35 “Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir.
36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz. 37 İbrahim'in
soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü
yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi
söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.”

39 “Bizim babamız İbrahim'dir” diye karşılık verdiler.

İsa, “İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız” dedi.
40 “Ama şimdi beni –Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni– öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.”

“Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır” dediler.

42 İsa, “Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz” dedi. “Çünkü ben Tanrı'dan
çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. 43 Söylediklerimi
neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da
ondan. 44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek
istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü
onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır‡. Çünkü o yalancıdır ve yalanın
babasıdır. 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman
etmiyorsunuz. 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği
söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz? 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın
sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.”

İsa'nın Yüceliği

48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: “‘Sen, cin çarpmış bir
Samiriyeli'sin*’ demekte haklı değil miyiz?”

49 İsa, “Beni cin çarpmadı” dedi. “Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama
siz beni aşağılıyorsunuz. 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu
isteyen ve yargılayan biri vardır. 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse
sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir.”

52 Yahudiler, “Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz” dediler. “İbrahim öldü,
peygamberler de öldü. Oysa sen, ‘Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla
tatmayacaktır’ diyorsun. 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O
öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?”

54 İsa şu karşılığı verdi: “Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni
yücelten, ‘Tanrımız’ diye çağırdığınız Babam'dır. 55 Siz O'nu tanımıyorsunuz,
ama ben tanıyorum. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum.
Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. 56 Babanız İbrahim günümü
göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.”

57 Yahudiler, “Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?”
dediler.

58 İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım” dedi.

59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan
çıktı.

9

Kör Bir Adam İyileştiriliyor

‡ **8:44** “Yalan söylemesi doğaldır”: Grekçe “Yalan söylediği zaman kendininkilerden söyler”. **8:58** Çık.3:14; Yu.1:1; 8:24,28; Va.1:4-6,8

1 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. 2 Öğrencileri İsa'ya, "Rabbî*,
kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?"
diye sordular.
3 İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın
işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. 4 Beni gönderenin işlerini vakit
daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz. 5 Dünyada
olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im."
6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru
adamın gözlerine sürdü. 7 Adama, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah,
gönderilmiş anlamına gelir.
Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü. 8 Komşuları ve onu daha
önce dilenirken görenler, "Oturup dilenen adam değil mi bu?" dediler.
9 Kimi, "Evet, odur" dedi, kimi de "Hayır, ama ona benziyor" dedi.
Kendisi ise, "Ben oyum" dedi.
10 "Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular.
11 O da şöyle yanıt verdi: "İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve
bana, 'Şiloah'a git, yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı."
12 Ona, "Nerede O?" diye sordular.
"Bilmiyorum" dedi.

Ferisiler'in Soruşturması

13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in* yanına götürdüler. 14 İsa'nın çamur
yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü*. 15 Bu nedenle Ferisiler de
adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, "İsa gözlerime çamur sürdü,
yıkandım ve şimdi görüyorum" dedi.
16 Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değildir" dediler.
"Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor."
Ama başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?"
dediler.
Böylece aralarında ayrılık doğdu. 17 Eskiden kör olan adama yine sordular:
"Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?"
Adam, "O bir peygamberdir" dedi.
18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan
onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. 19 Onlara,
"Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?" diye sordular.
20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: "Bunun bizim oğlumuz
olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini
kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi
konuşsun."
22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer,
İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında
sözbirliği etmişlerdi. 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, "Ergin
yaştadır, ona sorun" dediler.
24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı hakkı için doğruyu
söyle"* dediler, "Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz."
25 O da şöyle yanıt verdi: "O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum.
Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum."
26 O zaman ona, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler.

9:5 Mat.5:14; Yu.8:12 * **9:24** "Tanrı hakkı için doğruyu söyle": Grekçe "Tanrı'ya yücelik ver". Bu deyim, birine ant içirmek için kullanılırdı (bkz. Yşu.7:19).

27 Onlara, “Size demin söyledim, ama dinlemediniz” dedi. “Niçin yeniden
işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?”
28 Adama söverek, “O'nun öğrencisi sensin!” dediler. “Biz Musa'nın
öğrencileriyiz. 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın
nereden geldiğini bilmiyoruz.”
30 Adam onlara şu karşılığı verdi: “Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini
bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini
biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler.
32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı
duyulmamıştır. 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.”
34 Onlar buna karşılık, “Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders
vereceksin?” diyerek onu dışarı attılar.

Ruhsal Körlük

35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, “Sen İnsanoğlu'na* iman
ediyor musun?” diye sordu.
36 Adam şu yanıtı verdi: “Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman
edeyim.”
37 İsa, “O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur” dedi.
38 Adam, “Rab, iman ediyorum!” diyerek İsa'ya tapındı.
39 İsa, “Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu
dünyaya geldim” dedi.
40 O'nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, “Yoksa biz de mi
körüz?” diye sordular.
41 İsa, “Kör olsaydınız günahınız olmazdı” dedi, “Ama şimdi, ‘Görüyoruz’
dediğiniz için günahınız duruyor.”

10

İyi Çoban

1 “Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan
giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır.
3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi
koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. 4 Kendi koyunlarının
hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun
sesini tanırlar. 5 Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü
yabancıların sesini tanımazlar.”
6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.
7 Bunun için İsa yine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Ben koyunların
kapısıyım. 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar
onları dinlemedi. 9 Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse
kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve
yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar
diye geldim. 11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.
12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce
koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. 13 Adam kaçar. Çünkü
ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. 14-15 Ben iyi çobanım. Benimkileri
tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni
tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm. 16 Bu ağıldan olmayan başka
koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü,

10:14-15 Mat.11:27; Luk.10:22

tek çoban olacak. 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba
beni sever. 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm.
Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan
aldım."
19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. 20 Birçoğu,
"O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?" diyordu.
21 Başkaları ise, "Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil" dediler. "Cin,
körlerin gözlerini açabilir mi?"

İsa'ya Karşı Tepkiler Büyüyor

22 O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu.
Mevsim kıştı. 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu.
24 Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman
kuşkuda bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle."
25 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz.
Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. 26 Ama siz iman etmiy-
orsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. 27 Koyunlarım sesimi işitir.
Ben onları tanırım, onlar da beni izler. 28 Onlara sonsuz yaşam veririm;
asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. 29 Onları
bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya
kimsenin gücü yetmez. 30 Ben ve Baba biriz."
31 Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. 32 İsa onlara,
"Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden
hangisi için beni taşlıyorsunuz?"
33 Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfrettiğin için
taşlıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun."
34 İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil
mi? 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır.
Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya
gönderdi. Öyleyse 'Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için bana nasıl 'Küfrediyorsun'
dersiniz? 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. 38 Ama
yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki,
Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız."
39 O'nu yine yakalamaya çalıştılarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.
40 Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği
yere gitti ve orada kaldı. 41 Birçokları, "Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu
adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı" diyerek İsa'ya geldiler. 42 Ve orada
birçokları O'na iman etti.

11

Lazar'ın Ölümü

1 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında
bir adam hastalanmıştı. 2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla
O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. 3 İki
kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğin kişi hasta" diye haber gönderdiler.
4 İsa bunu işitince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine,
Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek" dedi.

10:33 Lev.24:16 **10:34** Mez.82:6 **10:40** Yu.1:28 **11:1** Luk.10:38-39 **11:2** Yu.12:3

5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. 6-7 Bu nedenle, Lazar'ın hasta
olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere,
“Yahudiye'ye dönelim” dedi.
8 Öğrenciler, “Rabbî*” dediler, “Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya
kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?”
9 İsa şu karşılığı verdi: “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen
sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. 10 Oysa gece yürüyen sendeler.
Çünkü kendisinde ışık yoktur.” 11 Bu sözleri söyledikten sonra, “Dostumuz
Lazar uyudu” diye ekledi, “Onu uyandırmaya gidiyorum.”
12 Öğrenciler, “Ya Rab” dediler, “Uyuduysa iyileşecektir.”
13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz
ettiğini sanmışlardı. 14 Bunun üzerine İsa açıkça, “Lazar öldü” dedi. 15 “İman
edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun
yanına gidelim.”
16 “İkiz*” diye anılan Tomas öbür öğrencilere, “Biz de gidelim, O'nunla
birlikte ölelim!” dedi.

İsa Lazar'ı Diriltiyor

17 İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu
öğrendi. 18 Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı† kadar uzaklıktaydı. 19 Birçok
Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. 20 Marta
İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.
21 Marta İsa'ya, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. 22 Şimdi
bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum.”
23 İsa, “Kardeşin dirilecektir” dedi.
24 Marta, “Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum” dedi.
25 İsa ona, “Diriliş ve yaşam Ben'im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse de
yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor
musun?”
27 Marta, “Evet, ya Rab” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın
Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.” 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi
Meryem'i gizlice çağırdı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi.
29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. 30 İsa henüz
köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem'le
birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp
dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.
32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapa-
narak, “Ya Rab” dedi, “Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.”
33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın içini
hüzün kapladı, yüreği sızladı. 34 “Onu nereye koydunuz?” diye sordu.
O'na, “Ya Rab, gel gör” dediler.
35 İsa ağladı. 36 Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler.
37 Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de
önleyemez miydi?” dediler.
38 İsa yine derinden hüzünlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı,
girişinde de bir taş duruyordu. 39 İsa, “Taşı çekin!” dedi.
Ölenin kızkardeşi Marta, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi.

---

* **11:16** “İkiz”: Grekçe “Didimos”. † **11:18** “On beş ok atımı”: Yaklaşık 2.8 km.

40 İsa ona, “Ben sana, ‘İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin’ demedim
mi?” dedi.
41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi:
“Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman işittiğini
biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman
etsinler diye söyledim.” 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı
çık!” diye bağırdı.
44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı
çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.
45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in
birçoğu İsa'ya iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e* giderek İsa'nın
yaptıklarını onlara bildirdiler.

İsa'yı Öldürme Tasarısı
(Mat.26:1-5; Mar.14:1-2; Luk.22:1-2)

47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u* toplayıp dediler
ki, “Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle
devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip
kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.”
49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz”
dedi. 50 “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin
için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?”
51-52 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın,
ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını
toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.
53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.
54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan
ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte
orada kaldı. 55 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu
bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti. 56 Orada İsa'yı arayıp durdular.
Tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?” diye
soruyorlardı.
57 Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber
vermesini buyurmuşlardı.

12

İsa Beytanya'da
(Mat.26:6-13; Mar.14:3-9)

1 İsa, Fısıh Bayramı'ndan* altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu
Beytanya'ya geldi. 2 Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet
ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. 3 Meryem,
çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar* getirerek İsa'nın
ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.
4-5 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, “Bu
yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?” dedi. 6 Bunu,
yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para
kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

12:3 Luk.7:37-38 * **12:3** “Yarım litre kadar”: Grekçe “Bir litra” (bkz. Birimler Cetveli).

7 İsa, “Kadını rahat bırak” dedi. “Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın.
8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmaya-
cağım.”
9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu
öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için
oraya geldi. 10 Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar. 11 Çünkü onun
yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.

İsa'nın Yeruşalim'e Girişi
(Mat.21:1-11; Mar.11:1-11; Luk.19:28-40)

12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yeruşalim'e
gelmekte olduğunu duydu. 13 Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar.
“Hozana*! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!” diye
bağırıyorlardı.
14-15 İsa bir sıpa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi,

“Korkma, ey Siyon kızı!
İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor.”

16 Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu
sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını
hatırladılar. 17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsa'yla bir-
likte bulunan kalabalık buna tanıklık etti. 18 İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi
gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. 19 Ferisiler ise birbirler-
ine, “Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine
takıldı” dediler.

İsa Öleceğini Önceden Bildiriyor

20 Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler
vardı. 21 Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek,
“Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz” diye rica ettiler.
22 Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya
haber verdiler.
23 İsa, “İnsanoğlu'nun* yüceltileceği saat geldi” diye karşılık verdi. 24 “Size
doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama
ölürse çok ürün verir. 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını
gözden çıkaran† onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. 26 Bana hizmet etmek
isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak.
Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır. 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne
diyeyim? ‘Baba, beni bu saatten kurtar’ mı diyeyim? Ama ben bu amaç için
bu saate geldim. 28 Baba, adını yücelt!”
Bunun üzerine gökten bir ses geldi: “Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim.”
29 Orada duran ve bunu işiten kalabalık, “Gök gürledi” dedi.
Başkaları, “Bir melek O'nunla konuştu” dedi.
30 İsa, “Bu ses benim için değil, sizin içindi” dedi. 31 “Bu dünya şimdi
yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni‡ şimdi dışarı atılacak. 32 Ben yerden yukarı
kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.” 33 İsa bunu, nasıl
öleceğini belirtmek için söylüyordu.

12:8 Yas.15:11 **12:13** Mez.118:25-26 **12:14-15** Zek.9:9 **12:25** Mat.10:39; 16:25; Mar.8:35; Luk.9:24; 17:33 † **12:25** “Canını gözden çıkaran”: Grekçe “Canından nefret eden”. ‡ **12:31** “Bu dünyanın egemeni”: Şeytan.

34 Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: "Kutsal Yasa'dan öğrendiğimize
göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, 'İnsanoğlu yukarı
kaldırılmalıdır' diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?"
35 İsa, "Işık kısa bir süre daha aranızdadır" dedi. "Karanlıkta kalmamak için
ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. 36 Sizde
ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız."
İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.

Halkın İnadı

37 Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman
etmediler. 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine
gelsin diye oldu:

"Rab, verdiğimiz habere kim inandı?
Rab'bin gücü kime açıklandı?"

39-40 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de
şöyle demişti:

"Tanrı onların gözlerini kör etti
Ve yüreklerini nasırlaştırdı.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Yürekleri anlamasın
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirirdim."

41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında
konuşmuştu. 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti.
Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça
söylemediler. 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha
çok seviyorlardı.
44 İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş
olur" dedi. 45 "Beni gören beni göndereni de görür. 46 Bana iman eden hiç
kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. 47 Sözlerimi işitip
de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil,
dünyayı kurtarmaya geldim. 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen
kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim
sözdür. 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın
kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. 50 O'nun
buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam,
Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum."

13

Alçakgönüllülük Örneği

1 Fısıh Bayramı'ndan* önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği
saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişti;
sonuna kadar da sevdi. 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un
oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. 3 İsa,
Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini

12:34 Mez.110:4; Yşa.9:7; Hez.37:25; Dan.7:14 **12:38** Yşa.53:1 **12:39-40** Yşa.6:10

ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. 4 Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu,
bir havlu alıp beline doladı. 5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin
ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.
6 İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?"
dedi.
7 İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra
anlayacaksın."
8 Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi.
İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı.
9 Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı
da yıka!" dedi.
10 İsa ona dedi ki, "Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının
yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz
değil." 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle,
"Hepiniz temiz değilsiniz" demişti.
12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. "Size
ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi. 13 "Siz beni Öğretmen ve Rab
diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. 14 Ben Rab ve Öğretmen
olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını
yıkamalısınız. 15 Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. 16
Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden
üstün değildir. 17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!"

İsa'ya İhanet
(Mat.26:20-25; Mar.14:17-21; Luk.22:21-23)

18 "Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, 'Ekmeğimi
yiyen bana ihanet etti*' diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak.
19 Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim
O olduğuma† inanasınız. 20 Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim
herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de
beni göndereni kabul etmiş olur."
21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça
konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi.
22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar.
23 Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. 24 Simun
Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. 25 O da
İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu.
26 İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Sonra
lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi. 27 Yahuda lokmayı
alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi.
28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anla-
madı. 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için
bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istediğini sandılar.
30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.

Birbirinizi Sevin

13:12 Luk.22:27 **13:16** Mat.10:24; Luk.6:40; Yu.15:20 **13:18** Mez.41:9 * **13:18** "Bana ihanet etti": Grekçe "Bana karşı ökçesini kaldırdı". † **13:19** "Benim O olduğuma": Grekçe "Ben olduğuma" (bkz. Çık.3:14). **13:20** Mat.10:40; Mar.9:37; Luk.9:47-48; 10:16

31 Yahuda dışarı çıkınca İsa, “İnsanoğlu* şimdi yüceltildi” dedi. “Tanrı da
O'nda yüceltildi. 32 Tanrı O'nda yüceltildiğine göre, Tanrı da O'nu kendinde
yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir. 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha
sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi size de
söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz. 34 Size yeni bir buyruk
veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.
35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu
anlayacaktır.”

Petrus, İsa'yı İnkâr Edecek (Mat.26:31-35; Mar.14:27-31; Luk.22:31-34)

36 Simun Petrus O'na, “Ya Rab, nereye gidiyorsun?” diye sordu.

İsa, “Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin”
diye yanıtladı.
37 Petrus, “Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için
canımı veririm!” dedi.
38 İsa şöyle yanıtladı: “Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu
söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.”

14

İsa - Tanrı'ya Giden Yol

1 “Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin. 2 Babam'ın
evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü size yer
hazırlamaya gidiyorum. 3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulun-
duğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım. 4 Benim gideceğim
yerin yolunu biliyorsunuz.”
5 Tomas, “Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebili-
riz?” dedi.
6 İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan
Baba'ya kimse gelemez. 7 Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık O'nu
tanıyorsunuz, O'nu gördünüz.”
8 Filipus, “Ya Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter” dedi.
9 İsa, “Filipus” dedi, “Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha
tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‘Bize Baba'yı
göster’ diyorsun? 10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor
musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende
yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba
da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin. 12 Size doğrusunu
söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha
büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. 13 Baba Oğul'da
yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. 14 Benim adımla
benden ne dilerseniz yapacağım.”

Kutsal Ruh

15 “Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. 16-17 Ben de
Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka
bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü
O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor
ve içinizde olacaktır. 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. 19 Az
sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım

13:33 Yu.7:34 **13:34** Yu.15:12,17; 1Yu.3:23; 2Yu.5

için siz de yaşayacaksınız. 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz
bendesiniz, ben de sizdeyim. 21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse,
işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim
ve kendimi ona göstereceğim."
22 Yahuda –İskariot değil– O'na, "Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya
göstermeyip bize göstereceksin?" diye sordu.
23 İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever.
Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz.
İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır.
25 "Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. 26 Ama Baba'nın benim
adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün
söylediklerimi size hatırlatacak. 27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi
veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın
ve korkmasın. 28 Size, 'Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim' dediğimi işittiniz.
Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden
üstündür. 29 Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle
ki, bunlar olunca inanasınız. 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım.
Çünkü bu dünyanın egemeni* geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi
yoktur. 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her
şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim."

15

Asma ile Çubuklar

1 "Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. 2 Bende meyve vermeyen her
çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye
budayıp temizler. 3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. 4 Bende kalın,
ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez.
Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. 5 Ben asmayım,
siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve
verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk
gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. 7 Eğer bende
kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.
8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.
9 "Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın.
10 Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim
de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...
11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.
12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. 13 Hiç kimsede,
insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.
14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. 15 Artık size
kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim.
Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim. 16 Siz beni seçmediniz, ben
sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben
atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin. 17 Size şu
buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!"

Dünyanın Nefreti

18 "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu
bilin. 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var

* **14:30** "Bu dünyanın egemeni": Şeytan. **15:12** Yu.13:34; 15:17; 1Yu.3:23; 2Yu.5

ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden
nefret ediyor. 20 Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün
değildir.' Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydu-
larsa, sizinkine de uyacaklar. 21 Bütün bunları size benim adımdan ötürü
yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar. 22 Eğer gelmemiş ve onlara
söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yok-
tur. 23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. 24 Başka hiç kimsenin
yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı.
Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan nefret
ettiler. 25 Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine
gelsin diye oldu.
26 "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu
geldiği zaman, bana tanıklık edecek. 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü
başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16

1 "Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim. 2 Sizi havra dışı
edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet
ettiğini sanacak. 3 Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar.
4 Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size
söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle
birlikteydim."

Kutsal Ruh'un İşleyişi

5 "Şimdiyse beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri
bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. 6 Ama bunları söylediğim
için yüreğiniz kederle doldu. 7 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin
yararınızadır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu
size gönderirim. 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda
dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir: 9 Günah konusunda, çünkü bana
iman etmezler; 10 doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni
görmeyeceksiniz; 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni* yargılanmış
bulunuyor.
12 "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü
kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte ola-
cakları size bildirecek. 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp
size bildirecek. 15 Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size
bildirecek' dememin nedeni budur.
16 "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni
göreceksiniz."

Kederiniz Sevince Dönüşecek

17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular.
" 'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz'
diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor." 18 Onun için, "Bu 'kısa süre'
dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular.
19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, " 'Kısa
süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' dememi

---

15:20 Mat.10:24; Luk.6:40; Yu.13:16 **15:25** Mez.35:19; 69:4 * **16:11** "Bu dünyanın egemeni": Şeytan.

mi tartışıyorsunuz? 20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız,
dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek.
21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama
doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unutur.
22 Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O
zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz. 23 O gün
bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla
Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir. 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey
dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.

25 "Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle
konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım. 26 O gün dileyeceğinizi benim
adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum.
27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için
Baba'nın kendisi sizi seviyor. 28 Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi
dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum."

29 Öğrencileri, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun"
dediler. 30 "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru
sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz."

31 İsa onlara, "Şimdi iman ediyor musunuz?" diye karşılık verdi. 32 "İşte,
hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız
saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birliktedir.
33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız
olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"

17

İsa Dua Ediyor

1 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: "Baba,
saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. 2 Çünkü sen O'na bütün
insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz
yaşam versin. 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa
Mesih'i tanımalarıdır. 4 Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni
yeryüzünde yücelttim. 5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken
sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

6 "Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar
senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. 7 Bana verdiğin her
şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. 8 Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara
ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni
senin gönderdiğine iman ettiler. 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya
için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar
senindir. 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben
onlarda yüceltildim. 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben
sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim
gibi bir olsunlar. 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi
adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden
adamdan* başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.

13 "İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için
bunları ben dünyadayken söylüyorum. 14 Ben onlara senin sözünü ilettim,
dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar

17:12 Mez.41:9; Yu.13:18 * **17:12** "Mahva giden adamdan": Grekçe "Mahv oğlundan".

da dünyadan değiller. 15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan
korumanı istiyorum. 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan
değiller. 17 Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. 18 Sen beni dünyaya
gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. 19 Onlar da gerçekle kutsal
kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum†.
20-21 "Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de
istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve
benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin
gönderdiğine iman etsin. 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki,
bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. 23 Ben onlarda, sen bende olmak
üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni
sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. 24 Baba, bana verdiklerinin de
bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana
verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce
sen beni sevdin. 25 Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum.
Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. 26 Bana beslediğin sevgi onlarda
olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye
devam edeceğim."

18

İsa Tutuklanıyor
(Mat.26:47-56; Mar.14:43-50; Luk.22:47-53)

1 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron
Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye
girdiler. 2 O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa,
öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu. 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle
başkâhinlerin ve Ferisiler'in* gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların
ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.
4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, "Kimi
arıyorsunuz?" diye sordu.
5 "Nasıralı İsa'yı" diye karşılık verdiler.
İsa onlara, "Benim" dedi.
O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. 6 İsa, "Benim"
deyince gerileyip yere düştüler.
7 Bunun üzerine İsa onlara yine, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu.
"Nasıralı İsa'yı" dediler.
8 İsa, "Size söyledim, benim" dedi. "Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın
gitsinler." 9 Kendisinin daha önce söylediği, "Senin bana verdiklerinden
hiçbirini yitirmedim" şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.
10 Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki
kölesine vurup sağ kulağını kopardı.
11 İsa Petrus'a, "Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim
mi?" dedi.
12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler
İsa'yı tutup bağladılar. 13 O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası
Hanan'a götürdüler. 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun
olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

† **17:19** "Adıyorum" ya da "Kutsal kılıyorum". **18:11** Mat.26:39; Mar.14:36; Luk.22:41-42 **18:14** Yu.11:49-50

Petrus'un İlk İnkârı
(Mat.26:69-70; Mar.14:66-68; Luk.22:55-57)

15 Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci
başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi.
16 Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci
dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. 17 Kapıcı kız Petrus'a,
"Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" diye sordu.
Petrus, "Hayır, değilim" dedi.
18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin
çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu.

Başkâhinin Soruşturması
(Mat.26:59-66; Mar.14:55-64; Luk.22:66-71)

19 Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. 20 İsa onu
şöyle yanıtladı: "Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün
Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey
söylemedim. 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor.
Onlar ne söylediğimi biliyorlar."
22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Başkâhine nasıl
böyle karşılık verirsin?" diyerek O'na bir tokat attı.
23 İsa ona, "Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!" diye yanıtladı.
"Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?"
24 Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak Başkâhin Kayafa'ya gönderdi.

Petrus'un İkinci ve Üçüncü İnkârı
(Mat.26:71-75; Mar.14:69-72; Luk.22:58-62)

25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, "Sen de O'nun
öğrencilerinden değil misin?" dediler.
"Hayır, değilim" diyerek inkâr etti.
26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın
akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim
mi?" diye sordu.
27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

İsa, Vali Pilatus'un Önünde
(Mat.27:1-2,11-31; Mar.15:1-20; Luk.23:1-5,13-25)

28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali
konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak* ve Fısıh yemeğini yiye-
bilmek için kendileri vali konağına girmediler. 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı
çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu.
30 Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu
sana getirmezdik."
31 Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi.
Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz
yok" dediler.
32 Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye
oldu.
33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı
mısın?" diye sordu.

---

* **18:28** "Dinsel kuralları bozmamak": Grekçe "Kirlenmemek". Yahudi olmayanlarla yakın ilişkilerde bulunan Yahudiler dinsel açıdan kirli sayılır, kutsal Fısıh Bayramı'nı kutlayamazdı. **18:32** Yu.3:14; 12:32

34 İsa şöyle karşılık verdi: “Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa
başkaları mı sana söyledi?”
35 Pilatus, “Ben Yahudi miyim?” dedi. “Seni bana kendi ulusun ve
başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?”
36 İsa, “Benim krallığım bu dünyadan değildir” diye karşılık verdi. “Krallığım
bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için
savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.”
37 Pilatus, “Demek sen bir kralsın, öyle mi?” dedi.
İsa, “Kral olduğumu sen söylüyorsun” karşılığını verdi. “Ben gerçeğe tanıklık
etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes
benim sesimi işitir.”
38 Pilatus O'na, “Gerçek nedir?” diye sordu.
Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. On-
lara, “Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum” dedi. 39 “Ama sizin bir geleneğiniz
var, her Fısıh Bayramı'nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı
sizin için salıvermemi ister misiniz?”
40 Onlar yine, “Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!” diye bağrıştılar.
Oysa Barabba bir hayduttu.

19

İsa Ölüme Mahkûm Ediliyor

1 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı. 2 Askerler de dikenlerden bir taç
örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. 3 Önüne
geliyor, “Selam, ey Yahudiler'in Kralı!” diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.
4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, “İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum.
O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz” dedi.
5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı.
Pilatus onlara, “İşte o adam!” dedi.
6 Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, “Çarmıha ger, çarmıha ger!” diye
bağrıştılar.
Pilatus, “O'nu siz alıp çarmıha gerin!” dedi. “Ben O'nda bir suç bu-
lamıyorum!”
7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: “Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre
O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.”
8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. 9 Yine vali konağına girip İsa'ya,
“Sen nereden geliyorsun?” diye sordu.
İsa ona yanıt vermedi.
10 Pilatus, “Benimle konuşmayacak mısın?” dedi. “Seni salıvermeye de,
çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?”
11 İsa, “Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı”
diye karşılık verdi. “Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha
büyüktür.”
12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, “Bu adamı
salıverirsen, Sezar'ın* dostu değilsin!” diye bağrıştılar. “Kral olduğunu ileri
süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur.”
13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme* –İbranice'de*
Gabbata– denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. 14 Fısıh Bayramı'na* Hazırlık

* **19:13** “Taş Döşeme”: Yeruşalim'deki vali konağının taş döşenmiş avlusu.

Günü'ydü*. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, “İşte, sizin Kralınız!” dedi.
15 Onlar, “Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!” diye bağrıştılar.
Pilatus, “Kralınızı mı çarmıha gereyim?” diye sordu.
Başkâhinler, “Sezar'dan başka kralımız yok!” karşılığını verdiler. 16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

İsa Çarmıha Geriliyor (Mat.27:32-44; Mar.15:21-32; Luk.23:26-43)

17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası – İbranice'de* Golgota– denilen yere çıktı. 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı:

NASIRALI İSA - YAHUDİLER'İN KRALI

20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, “ ‘Yahudiler'in Kralı’ diye yazma” dediler. “Kendisi, ‘Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi’ diye yaz.”
22 Pilatus, “Ne yazdımsa yazdım” karşılığını verdi.
23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. 24 Birbirlerine, “Bunu yırtmayalım” dediler, “Kime düşecek diye kura çekelim.”
Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu:

“Giysilerimi aralarında paylaştılar,
Elbisem üzerine kura çektiler.”

Bunları askerler yaptı. 25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, “Anne†, işte oğlun!” dedi. 27 Sonra öğrenciye, “İşte, annen!” dedi.
O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı.

İsa'nın Ölümü (Mat.27:45-56; Mar.15:33-41; Luk.23:44-49)

28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “Susadım!” dedi. 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir süngeri mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. 30 İsa şarabı tadınca, “Tamamlandı!” dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.
31 Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. 33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. 34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu

19:24 Mez.22:18 † **19:26** “Anne”: Grekçe “Kadın”. **19:28** Mez.22:15; 69:21

söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. 36 Bunlar, “O'nun
bir tek kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu. 37
Yine başka bir Yazı'da, “Bedenini deştiklerine bakacaklar” deniyor.

İsa'nın Gömülmesi
(Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Luk.23:50-56)

38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a
başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan
bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini
kaldırdı. 39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre‡
kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. 40 İkisi, İsa'nın cesedini alıp
Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere
sardılar. 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de
henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. 42 O gün Yahudiler'in
Hazırlık Günü'ydü*. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

20

İsa'nın Dirilişi
(Mat.28:1-8; Mar.16:1-8; Luk.24:1-12)

1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem
mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. 2 Koşarak
Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. “Rab'bi mezardan
almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz” dedi.

3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. 4 İkisi
birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara
önce vardı. 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri
girmedi. 6-7 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran
bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle
birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. 8 O zaman mezara ilk
varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. 9 İsa'nın ölümden
dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

İsa, Mecdelli Meryem'e Görünüyor
(Mat.28:9-10; Mar.16:9-11)

10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. 11 Meryem ise mezarın
dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. 12 Beyazlara
bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda,
öteki ayakucunda oturuyordu. 13 Meryem'e, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” diye
sordular.

Meryem, “Rabbim'i almışlar” dedi. “O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum.”

14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. 15 İsa, “Kadın, niçin
ağlıyorsun?” dedi. “Kimi arıyorsun?”

Meryem O'nu bahçıvan sanarak, “Efendim” dedi, “Eğer O'nu sen
götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım.”

16 İsa ona, “Meryem!” dedi.

O da döndü, İsa'ya İbranice, “Rabbuni!” dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

19:36 Çık.12:46; Say.9:12; Mez.34:20 **19:37** Zek.12:10; Va.1:7 **19:39** Yu.3:1-2 ‡ **19:39** “Otuz litre”: Grekçe “Yüz litra” (bkz. Birimler Cetveli).

17 İsa, “Bana dokunma!” dedi. “Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım.
Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim
Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum.”
18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, “Rab'bi gördüm!” dedi.
Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

İsa Öğrencilerine Görünüyor
(Mat.28:16-20; Mar.16:14-18; Luk.24:36-49)

19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden ko-
rkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında
durup, “Size esenlik olsun!” dedi.
20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler
Rab'bi görünce sevindiler. 21 İsa yine onlara, “Size esenlik olsun!” dedi.
“Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.” 22 Bunu söyledikten
sonra onların üzerine üfleyerek, “Kutsal Ruh'u alın!” dedi. 23 “Kimin
günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız,
bağışlanmamış kalır.”

İsa Tomas'a Görünüyor

24 Onikiler'den* biri, “İkiz*” diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla bir-
likte değildi. 25 Öbür öğrenciler ona, “Biz Rab'bi gördük!” dediler.
Tomas ise, “O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine par-
mağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam” dedi.
26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla
birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, “Size esenlik
olsun!” dedi. 27 Sonra Tomas'a, “Parmağını uzat” dedi, “Ellerime bak, elini
uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!”
28 Tomas O'nu, “Rabbim ve Tanrım!” diye yanıtladı.
29 İsa, “Beni gördüğün için mi iman ettin?” dedi. “Görmeden iman edenlere
ne mutlu!”
30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü
belirti gerçekleştirdi. 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih
olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye
yazılmıştır.

21

İsa Göl Kenarında

1-2 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine
göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, “İkiz*” diye anılan Tomas, Celile'nin
Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi
daha birlikte bulunuyorlardı. 3 Simun Petrus ötekilere, “Ben balık tutmaya
gidiyorum” dedi.
Onlar, “Biz de seninle geliyoruz” dediler.
Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. 4 Sabah
olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu
anlamadılar. 5 İsa, “Çocuklar, balığınız yok mu?” diye sordu.
“Yok” dediler.
6 İsa, “Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız” dedi.

20:23 Mat.16:19; 18:18 * **20:24** “İkiz”: Grekçe “Didimos”. * **21:1-2** “İkiz”: Grekçe “Didimos”.
21:3 Luk.5:5 **21:6** Luk.5:6

Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi.
Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın† kadar uzaktaydılar. 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.
10 İsa onlara, "Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.
11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. 12 İsa onlara, "Gelin, yemek yiyin" dedi.
Öğrencilerden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. 14 İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

İsa ile Petrus

15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu.
Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin."
İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. 16 İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu.
O da, "Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin" dedi.
İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi. 17 Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu.
Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" dedi.
İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi. 18 "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecek." 19 Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yüceltteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi.
20 Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, "Ya Rab, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrencidir. 21 Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, ya bu ne olacak?" diye sordu.
22 İsa, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel!"
23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, "O ölmeyecek" dememişti. Sadece, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti.
24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.
25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

† **21:8** "İki yüz arşın": Yaklaşık 105 m. **21:20** Yu.13:25

ELÇİLERİN İŞLERİ

GİRİŞ

Genel Bakış: Eski çağlarda yazılmış olan birçok yapıtın yazarı gibi, bu kitabın yazarı da kendini doğrudan bize tanıtmıyor. Bununla birlikte, ikinci yüzyılda yaşamış ve bir kısmı İsa'nın elçilerini bizzat tanımış inanlı yazarların hepsi, bu kitabı Luka'nın yazdığında birleşiyorlar. Kitabın yakından incelenmesi halinde "sevgili hekim" Luka'nın (Kol.4:14) elinden çıktığına dair ipuçları görülebilir. Örneğin "biz" çoğul zamirinin kullanılmış olmasından yazarın, Pavlus'un yol arkadaşlarından biri olduğunu anlıyoruz (16:10-17; 20:5-21:18; 27:1-28:16). Yazarın titiz biri olduğu su götürmez bir gerçek. Elçilerin İşleri Yeruşalim, Sezariye, Antakya, Efes, Korint, Atina, Roma ve daha birçok yere ilişkin kesin ve doğru tasvirlerle doludur. Arkeolojik araştırma ve bulgular, gidilen, gezilen yerlerin çeşitliliğine ve büyük kültür farklarına rağmen Luka'nın, kullandığı terim ve kavramlarda ne denli tutarlı olduğunu ortaya koyuyor. Bununla birlikte Luka'nın kendisi, Elçilerin İşleri Kitabı'nın ilk inanlı topluluklarının bütün bir tarihçesi olmadığını ifade ediyor. Örneğin bölüm 8'de, topluluğun dağıtıldığını, inanlıların Müjde'yi yaya yaya dört bir yana gittiklerini yazar. Bunun sonucunda birçok yerde yerli topluluklar filizlenip gelişir. Ama Luka bu toplulukların tarihçesini yazmaya girişmez. Sonuç olarak, Elçilerin İşleri, kilisenin büyüyüp gelişmesinde önemli bir yer tutan, ders alabileceğimiz temel olaylar dizisini sunuyor bize.

İsa'nın göğe yükseldiği İ.S. 30 yılları ile Elçi Pavlus'un Roma'da tutuklandığı İ.S. 63 yılları arasındaki dönemi konu eden kitap, büyük olasılıkla bu tarihten az sonra yazıldı.

İncil'deki Yeri: Elçilerin İşleri, Luka'nın bir devamıdır. Her iki kitabın da Teofilos adında bir adama hitaben yazıldığı özellikle belirtiliyor. Luka, İsa'nın başlangıçtan göğe alındığı güne dek yapıp öğrettiklerini kaydeder (1:1-3). İncil'in ilk dört kısmından sonra yer alan ve Müjde'nin Yeruşalim'den Anadolu'ya, oradan da antik çağın merkezi Roma'ya yayılışını anlatan Elçilerin İşleri Kitabı, bu özelliğiyle bir köprü görevi görmekte ve İncil'deki mektuplara zemin hazırlamaktadır. Örneğin kitap, Pavlus'un, adını sanını anarak sonradan mektuplar yazdığı birçok kente yaptığı ziyaretleri anlatıyor. Elçilerin İşleri Kitabı'nın bir diğer önemli özelliği, inanlılar topluluğunun ders alabileceği ilkeleri de sergilemesidir.

Konusu: Elçilerin İşleri Kitabı, ilk Mesih inanlılarının Müjde'yi, "Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında" (1:8) nasıl yaymaya başladıklarını anlatır. Bütün bu olaylar Kutsal Ruh'un inanlılar topluluğuna verilmesiyle başlar (bölüm 2). Sonraki bölümler, Tanrı'nın kilisesini adım adım nasıl yönlendirdiğini gözler önüne serer. İsa'nın elçileri dolaşıp Müjde'yi yayarken Tanrı da yaptığı mucizelerle onların bildirisini doğruladı (3:1-10; 14:3). Kilise, Yahudi din önderlerinin başını çektiği karşı koymalara rağmen hızla büyüdü. Gerçekte Yahudi kökenli olan inanlılar topluluğunun bütün ulusları kucaklayan bir kimliğe nasıl kavuştuğu, Elçilerin İşleri Kitabı'nda ön plana çıkan önemli konulardan biridir (10:1-11:18 ve 15. bölümün tamamı).

Ana Hatlar:

1:1-11 İsa'nın son buyrukları ve göğe alınması
1:12-8:3 Yeruşalim'deki inanlılar topluluğu
8:4-9:43 Tanrı sözünün Yahudiye ve Samiriye'de yayılması, Pavlus'un iman etmesi
10:1-11:30 Yahudi olmayan ilk inanlılar
12:1-25 Baskılara karşı zafer
13:1-28:31 Pavlus'un elçilik görevi:
13:1-14:28 İlk yolculuk
15:1-35 Yeruşalim'deki toplantı
15:36-18:22 İkinci yolculuk
18:23-21:16 Üçüncü yolculuk
21:17-28:31 Pavlus'un tutukluluk dönemi
Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

1-2 Ey Teofilos,

İlk kitabımda* İsa'nın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu
elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olan-
ları yazmıştım. 3 İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla
elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın
Egemenliği hakkında konuştu. 4 Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu
vermişti: "Yeruşalim'den* ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz
sözün gerçekleşmesini bekleyin. 5 Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler
birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz."

İsa Göğe Alınıyor

6 Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: "Ya Rab, İsrail'e ege-
menliği şimdi mi geri vereceksin?"

7 İsa onlara, "Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve
tarihleri bilmenize gerek yok" karşılığını verdi. 8 "Ama Kutsal Ruh üzerinize
inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve
dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız."

9 İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut
O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. 10 İsa giderken onlar gözlerini göğe
dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında
belirdi. 11 "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular.
"Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri
gelecektir."

Mattiya, Yahuda'nın Yerine Seçiliyor

12 Bundan sonra elçiler, Yeruşalim'den yaklaşık bir kilometre† uzaklıktaki
Zeytin Dağı'ndan Yeruşalim'e döndüler. 13 Kente girince kaldıkları evin
üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus,
Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu
Yahuda oradaydı. 14 Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın
kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.

1:1-2 Luk.1:1-4 * **1:1-2** "İlk kitabım": İncil'in Luka kısmı. **1:4** Luk.24:49 **1:5** Mat.3:11; Mar.1:8; Luk.3:16; Yu.1:33 **1:8** Mat.28:19; Mar.16:15; Luk.24:47-48 **1:9** Mar.16:19; Luk.24:50-51 † **1:12** "Yaklaşık bir kilometre": Grekçe "Bir Şabat Günü yolculuğu". Yahudi din kurallarına göre Şabat Günü 2 000 arşından (yaklaşık 1 050 m.) fazla yol gitmek yasaktı. **1:13** Mat.10:2-4; Mar.3:14-19; Luk.6:13-16

15-16 O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun
ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: “Kardeşler, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuk-
layanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağzıyla önceden
bildirdiği Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu. 17 Yahuda bizden biri
sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı.”
18 Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı.
Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü.
19 Yeruşalim'de yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan
Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler.
20 “Nitekim Mezmurlar Kitabı'nda şöyle yazılmıştır” dedi Petrus.

“ ‘Onun konutu ıssız kalsın,
İçinde oturan olmasın.’

Ve, ‘Onun görevini bir başkası üstlensin.’

21-22 “Buna göre, Yahya'nın vaftiz döneminden başlayarak Rab İsa'nın
aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre
boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsa'nın dirilişine tanıklık
etmek üzere bize katılması gerekir.”
23 Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf
ile Mattiya'yı önerdiler. 24-25 Sonra şöyle dua ettiler: “Ya Rab, sen herkesin
yüreğini bilirsin. Yahuda'nın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti
ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize.”
26 Ardından bu iki kişiye kura çektirdiler; kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle
Mattiya on bir elçiye katıldı.

2

Kutsal Ruh'un Gelişi

1 Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu.
2 Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları
evi tümüyle doldurdu. 3 Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin
üzerine indiğini gördüler. 4 İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldular, Ruh'un
onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.
5 O sırada Yeruşalim'de, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler
bulunuyordu. 6 Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes
kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı. 7 Hayret ve şaşkınlık içinde,
“Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?” diye sordular. 8 “Nasıl
oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor? 9-11 Aramızda Partlar, Medler,
Elamlılar var. Mezopotamya'da, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Asya
İli'nde*, Frikya ve Pamfilya'da, Mısır ve Libya'nın Kirene'ye yakın bölgelerinde
yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar,
Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrı'nın büyük işlerinin
kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz.”
12 Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, “Bunun anlamı ne?” diye
sordular. 13 Başkalarıysa, “Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış” diye alay ettiler.

Petrus'un Pentikost Günü Konuşması

1:18 Mat.27:3-8 **1:20** Mez.69:25; Mez.109:8 **1:21-22** Mat.3:16; Mar.1:9; Luk.3:21-22 **1:21-22** Mar.16:19; Luk.24:51 **2:1** Lev.23:15-21; Yas.16:9-11

14-15 Bunun üzerine Onbirler'le birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Ey Yahudiler ve Yeruşalim'de bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu! 16-17 Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır:

'Son günlerde, diyor Tanrı,
Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim.
Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar.
Gençleriniz görümler,
Yaşlılarınız düşler görecek.
18 O günler kadın erkek
Kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim,
Onlar da peygamberlik edecekler.
19 Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım.
Aşağıda, yeryüzünde belirtiler,
Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.
20 Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce
Güneş kararacak,
Ay kan rengine dönecek.
21 O zaman Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.'

22 "Ey İsrailliler, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir. 23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz. 24 Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı. 25 O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der:

'Rab'bi her zaman önümde gördüm,
Sağımda durduğu için sarsılmam.
26 Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir.
Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.
27 Çünkü sen canımı ölüler diyarına terk etmeyeceksin,
Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
28 Yaşam yollarını bana bildirdin;
Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.'

29 "Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanıbaşımızda duruyor. 30 Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu. 31 Geleceği görerek Mesih'in* ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.' 32 Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız. 33 O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür. 34-35 Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der:

'Rab Rabbim'e dedi ki,

2:16-17 Yoe.2:28-32 **2:23** Mat.27:35; Mar.15:24; Luk.23:33; Yu.19:18 **2:24** Mat.28:5-6; Mar.16:6; Luk.24:5 **2:25** Mez.16:8-11 **2:30** 2Sa.7:12-13; 1Ta.17:11-12; Mez.132:11 **2:31** Mez.16:10 **2:34-35** Mez.110:1

Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek*,
Sağımda otur.'

36 "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha
gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır."
37 Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve
öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.
38 Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in
adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını
alacaksınız. 39 Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız
Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir."
40 Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan
kurtarın!" diye yalvardı. 41 Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün
yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. 42 Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine,
paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar.

İmanlılar Arasındaki Birlik

43 Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve
harikalar yapılıyordu. 44 İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi
ortaklaşa kullanıyorlardı. 45 Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını
herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. 46-47 Her gün tapınakta toplanmaya
devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç
ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini
kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

3

Sakat Dilencinin İyileştirilmesi

1 Bir gün Petrus'la Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı. 2 O
sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan
kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün
getirip oraya bırakırlardı. 3 Tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı
gören adam, kendilerinden sadaka istedi. 4 Petrus'la Yuhanna ona dikkatle
baktılar. Sonra Petrus, "Bize bak" dedi. 5 Adam, onlardan bir şey alacağını
umarak gözlerini onların üzerine dikti.
6 Petrus, "Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum"
dedi. "Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!" 7 Sonra onu sağ elinden kavrayıp
kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu. 8 Sıçrayıp
ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla
birlikte tapınağa girdi. 9 Bütün halk, onun yürüyüp Tanrı'yı övdüğünü gördü.
10 Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup para dilenen kişi olduğunu an-
layınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.

Petrus'un Tapınaktaki Konuşması

11 Adam, Petrus'la Yuhanna'yı bir türlü bırakamıyordu. Bütün halk hayret
içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koşuştu. 12 Bunu gören
Petrus halka şöyle seslendi: "Ey İsrailliler, buna neden şaştınız? Neden
gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu
adamın yürümesini sağlamışız gibi...! 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı,

* **2:34-35** "Ayaklarının altına serinceye dek": Grekçe "Ayaklarına tabure yapıncaya dek". **2:44** Elç.4:32-35 **3:13** Çık.3:15

atalarımızın Tanrısı, Kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz. Pilatus O'nu
serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz.
14 Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz. 15 Siz
Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun
tanıklarıyız. 16 Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsa'nın adı sayesinde,
O'nun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam
sağlığa kavuşturan, İsa'nın aracılığıyla etkin olan* imandır.
17 "Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü
böyle davrandığınızı biliyorum. 18 Ama bütün peygamberlerin ağzından
Mesihi'nin* acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine
getirmiştir. 19-20 Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya
dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden
belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. 21 Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal
peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği
zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor. 22 Musa şöyle demişti: 'Tanrınız
Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak.
O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin. 23 O peygamberi dinlemeyen herkes
Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.'
24 "Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri
duyurdu. 25 Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrı'nın atalarınızla yaptığı
antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin
soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.' 26 Tanrı, sizleri
kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size
gönderdi."

4

Petrus'la Yuhanna Yüksek Kurul'un Önünde

1 Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler, halka seslen-
mekte olan Petrus'la Yuhanna'nın üzerine yürüdüler. 2 Çünkü onların halka
öğretmelerine ve İsa'yı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok
kızmışlardı. 3 Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste
tuttular. 4 Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece
imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.
5 Ertesi gün Yahudiler'in yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri
Yeruşalim'de toplandılar. 6 Başkâhin Hanan'ın yanısıra, Kayafa, Yuhanna,
İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı. 7 Petrus'la Yuhanna'yı
huzurlarına getirtip onlara, "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına daya-
narak yaptınız?" diye sordular.
8 O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: "Halkın yöneticileri
ve ileri gelenler! 9-10 Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden
hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve
bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın
ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam
duruyor. 11 İsa,

'Siz yapıcılar tarafından hiçe sayılan,
Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş'tır.

3:14 Mat.27:15-23; Mar.15:6-14; Luk.23:13-24; Yu.19:12-15 * **3:16** "Aracılığıyla etkin olan": Grekçe "Aracılığıyla olan". **3:22** Yas.18:15,18,19 **3:25** Yar.12:3; 22:18; 26:4; 28:14 **4:11** Mez.118:22

12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış,
bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur."
13 Kurul üyeleri, Petrus'la Yuhanna'nın yürekliliğini görüp de bunların eğitim
görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaştılar ve onların İsa'yla birlikte
bulunduklarını farkettiler. 14 İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna'yla bir-
likte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.
15 Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu
kendi aralarında tartışmaya başladılar. 16 "Bu adamları ne yapacağız?"
dediler. "Yeruşalim'de yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti
gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. 17 Ama bu haberin halk
arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan
böyle İsa'nın adından kimseye söz etmesinler."
18 Böylece onları çağırdılar, İsa'nın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak
hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular. 19 Ama Petrus'la Yuhanna şöyle karşılık
verdiler: "Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın sözünü değil de sizin sözünüzü dinle-
mek doğru mudur, kendiniz karar verin. 20 Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi
anlatmadan edemeyiz."
21 Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar;
onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk,
olup bitenler için Tanrı'yı yüceltiyordu. 22 Nitekim bu mucize sonucu iyileşen
adamın yaşı kırkı geçmişti.

İmanlılar Cesaret için Dua Ediyor

23 Serbest bırakılan Petrus'la Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek
başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler. 24
Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrı'ya şöyle seslendiler: "Ey
Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin.
25 Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedin:

'Uluslar neden hiddetlendi,
Halklar neden boş düzenler kurdu?
26 Dünyanın kralları saf bağladı,
Hükümdarlar birleşti
Rab'be ve Mesihi'ne karşı.'

27-28 "Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve
öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal Kulun İsa'ya karşı bir araya
geldiler. Senin kendi gücün* ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi
gerçekleştirdiler. 29 Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin
sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver. 30 Kutsal
Kulun İsa'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak
için elini uzat."
31 Dualarını bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve
Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.

İmanlılar Her Şeylerini Paylaşıyorlar

32 İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu
herhangi bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortak kabul ediy-
orlardı. 33 Elçiler, Rab İsa'nın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık

4:24 Çık.20:11; Neh.9:6; Mez.146:6 **4:25** Mez.2:1-2 **4:27-28** Mat.27:1-2; Mar.15:1; Luk.23:1,7-11; Yu.18:28-29 * **4:27-28** "Gücün": Grekçe "Elin". **4:32** Elç.2:44-45

ediyorlardı. Tanrı'nın büyük lütfu hepsinin üzerindeydi. 34-35 Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi†; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

36-37 Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

5

Hananya ile Safira

1-2 Hananya adında bir adam, karısı Safira'nın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberi vardı.

3 Petrus ona, "Hananya, nasıl oldu da Şeytan'a uydun*, Kutsal Ruh'a yalan söyleyip mülkün parasının bir kısmını kendine sakladın?" dedi. 4 "Mülk satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun."

5 Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı. 6 Gençler kalkıp Hananya'nın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.

7 Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananya'nın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi. 8 Petrus, "Söyle bana, mülkü bu fiyata mı sattınız?" diye sordu.

"Evet, bu fiyata" dedi Safira.

9 Petrus ona şöyle dedi: "Rab'bin Ruhu'nu sınamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar." 10 Kadın o anda Petrus'un ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler. 11 İnanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı.

Elçiler Birçok Kişiyi İyileştiriyor

12 Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu. İmanlıların hepsi Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu. 13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu. 14 Buna karşın, Rab'be inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı. 15 Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu. 16 Yeruşalim'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.

Elçilere Yapılan Baskılar

17-18 Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar. 19-20 Ama geceleyin Rab'bin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. "Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun" dedi. 21 Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar.

---

† **4:34-35** "Buyruğuna verirlerdi": Grekçe "Ayaklarının dibine koyarlardı". (Benzeri bir deyim 4:36-37 ve 5:1-2'de de geçiyor.) * **5:3** "Şeytan'a uydun": Grekçe "Şeytan senin yüreğini doldurdu".

Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurul'u*, İsrail halkının bütün ileri
gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam
yolladılar. 22-23 Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar.
Geri dönerek şu haberi ilettiler: "Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında,
nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kim-
seyi bulamadık!" 24 Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla
başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etm-
eye başladılar.
25 O sırada yanlarına gelen biri, "Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta
dikilmiş, halka öğretiyor" diye haber getirdi. 26 Bunun üzerine komutanla
görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları
için zor kullanmadılar.
27-28 Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları
sorguya çekti: "Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk ver-
miştik" dedi. "Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kenti'nin her tarafına yaydınız. İlle
de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz."
29 Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: "İnsanlardan çok, Tanrı'nın
sözünü dinlemek gerek. 30 Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek
öldürdüğünüz İsa'yı diriltti. 31 İsrail'e, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma
fırsatını vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına
yükseltti. 32 Biz, Tanrı'nın kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh'la
birlikte bu olayların tanıklarıyız."
33 Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelendiler ve elçileri yok etmek
istediler. 34-35 Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni
olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir
süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: "Ey
İsrailliler, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün! 36 Bir süre önce Tevdas
da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz
kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı,
hareket yok oldu. 37 Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan
Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü
ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu. 38 Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu
adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket
insan işiyse, yok olup gidecektir. 39 Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok
edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz."
Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler. 40 Elçileri içeri
çağırtıp kamçılattılar ve İsa'nın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra
salıverdiler.
41 Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Ku-
rul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar. 42 Her gün tapınakta ve evlerde
öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

6

Yedi Yardımcı

1 İsa'nın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler,
günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini
ileri sürerek İbranice konuşan Yahudiler'den yakınmaya başladılar. 2 Bunun
üzerine Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: "Tanrı'nın

5:27-28 Mat.27:25

sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız* doğru olmaz. 3 Bu
nedenle, kardeşler, aranızdan Ruh'la ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin.
Onları bu iş için görevlendirelim. 4 Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü
yaymaya adayalım."
5-6 Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruh'la dolu
biri olan İstefanos'un yanısıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve
Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas'ı seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de
dua edip ellerini onların üzerine koydular.
7 Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'deki öğrencilerin sayısı arttıkça
artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

İstefanos Tutuklanıyor

8 Tanrı'nın lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük
belirtiler ve harikalar yapıyordu. 9 Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bi-
linen havranın bazı üyeleri ve Kirene'den, İskenderiye'den, Kilikya'dan ve
Asya İli'nden* bazı kişiler İstefanos'la çekişmeye başladılar. 10 Ama İstefanos'un
konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar. 11 Bunun üzerine birkaç
kişiyi el altından ayartarak onlara, "Bu adamın Musa'ya ve Tanrı'ya karşı
küfür dolu sözler söylediğini duyduk" dedirttiler.
12 Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip
İstefanos'u yakaladılar ve Yüksek Kurul'un* önüne çıkardılar. 13 Getirdikleri
yalancı tanıklar, "Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı
konuşuyor" dediler. 14 " 'Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musa'nın bize emanet
ettiği töreleri de değiştirecek' dediğini duyduk."
15 Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek
yüzüne benzediğini gördüler.

7

İstefanos'un Konuşması

1 Başkâhin, "Bu iddialar doğru mu?" diye sordu.
2-3 İstefanos şöyle karşılık verdi: "Kardeşler ve babalar, beni dinleyin.
Atamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Harran'a yerleşmeden önce, yüce
Tanrı ona görünüp şöyle dedi: 'Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim
ülkeye git.'
4 "Bunun üzerine İbrahim Kildaniler'in* ülkesini bırakıp Harran'a yerleşti.
Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız
bu ülkeye getirdi. 5 Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile
vermemişti. Ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi
mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti. 6
Tanrı şöyle dedi: 'Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört
yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görecek. 7 Ama ben kölelik edecekleri
ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde
tapınacaklar.' 8 Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle
İbrahim, İshak'ın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak
Yakup'un, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.

---

* **6:2** "Maddi işlerle uğraşmamız" ya da "Sofralara hizmet etmemiz". **7:2-3** Yar.12:1 **7:4** Yar.11:31; 12:4 **7:5** Yar.12:7; 13:15; 15:18-21; 17:8 **7:6** Yar.15:13-14; Çık.3:12 **7:8** Yar.17:10-14; 21:2-4; 25:26; 29:31-35:18

9-10 “Yusuf'u kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı
onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır
Firavunu'nun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray
halkı üzerine yönetici atadı.
11 “Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı.
Atalarımız yiyecek bulamadılar. 12 Mısır'da tahıl bulunduğunu duyan Yakup,
atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi. 13 Mısır'a ikinci gelişlerinde
Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusuf'un ailesini
tanımış oldu. 14 Yusuf haber yollayıp babası Yakup'u ve bütün akrabalarını,
toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı. 15 Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de
atalarımız da orada öldüler. 16 Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in
Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu
mezara konuldu.
17 “Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında,
Mısır'daki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı. 18 Sonunda Yusuf hakkında
bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'da tahta çıktı. 19 Bu adam, halkımıza karşı
hainçe davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta
bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.
20-21 “O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay
babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu
bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi. 22 Musa, Mısırlılar'ın bütün
bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.
23 “Kırk yaşını doldurunca Musa'nın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğulları'nın
durumunu yakından görme arzusu doğdu. 24 Onlardan birine haksızlık
edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlı'yı öldürerek
ezilenin öcünü aldı. 25 ‘Kardeşlerim Tanrı'nın benim aracılığımla kendilerini
kurtaracağını anlarlar’ diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar.
26 Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbrani'yle karşılaşınca onları barıştırmak
istedi. ‘Efendiler’ dedi, ‘Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyor-
sunuz?’
27 “Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musa'yı yana iterek, ‘Kim seni
başımıza yönetici ve yargıç atadı?’ dedi. 28 ‘Yoksa dün Mısırlı'yı öldürdüğün
gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?’ 29 Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine
kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu.
30 “Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde,
yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü. 31-32 Musa gördüklerine
şaştı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: ‘Senin
atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı benim.’ Korkuyla
titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.
33 “Sonra Rab, ‘Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır’ dedi.
34 ‘Mısır'da halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve
onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.’
35 “Bu Musa, ‘Kim seni yönetici ve yargıç atadı?’ diye reddettikleri Musa'ydı.
Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı
olarak gönderdi. 36 Halkı Mısır'dan çıkaran, orada, Kamış Denizi'nde* ve kırk
yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu. 37 İsrailoğulları'na, ‘Tanrı
size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak’ diyen

---

7:9-10 Yar.37:11,28; 39:2,21; 41:39-41 **7:11** Yar.42:1-2 **7:13** Yar.45:1-3; 47:2-10 **7:14** Yar.45:9-11,17-18; 46:27 **7:15** Yar.46:1-7; 49:33 **7:16** Yar.23:3-16; 33:19; 50:7-13; Yşu.24:32 **7:17** Çık.1:7-8 **7:19** Çık.1:10-11,22 **7:20-21** Çık.2:2-10 **7:23** Çık.2:11-15 **7:29** Çık.18:2-4 **7:30** Çık.3:1-10 **7:36** Çık.7:3; 14:21; Say.14:33 **7:37** Yas.18:15,18

Musa odur. 38 Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağı'nda kendisiyle
konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek
üzere yaşam dolu sözler aldı.
39 "Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddet-
tiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular. 40 Harun'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar
yap' dediler. 'Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!'
41 Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi
elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler. 42 Bu yüzden Tanrı
onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygam-
berlerin kitabında yazılmış olduğu gibi:

'Ey İsrail halkı,
Çölde kırk yıl boyunca
Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz?
43 Siz Molek'in* çadırını
Ve ilahınız Refan'ın* yıldızını taşıdınız.
Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar.
Bu yüzden sizi Babil'in ötesine süreceğim.'

44 "Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı† vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan
Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı. 45 Tanıklık Çadırı'nı
önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde öteki ulusların
topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları
atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un zamanına
dek kaldı. 46 Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan Davut, Yakup'un Tanrısı için
bir konut yapmaya izin istedi. 47 Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.
48-50 "Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygam-
berin belirttiği gibi,

'Gök tahtım,
Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Benim için nasıl bir ev yapacaksınız?
Ya da, neresi dinleneceğim yer?
Bütün bunları yapan elim değil mi? diyor Rab.'

51 "Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar‡! Siz
tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyor-
sunuz. 52-53 Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil
Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla
buyrulan Yasa'yı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olan'a ihanet
edip O'nu katlettiniz!"

İstefanos'un Taşlanıp Öldürülmesi

54 Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanos'a karşı
dişlerini gıcırdattılar. 55 Kutsal Ruh'la dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip

---

7:38 Çık.19:1-20:17; Yas.5:1-33 **7:40** Çık.32:1-6 **7:42** Amo.5:25-27 * **7:43** "Refan": Refan ya da Remfan, Satürn gezegeniyle ilgili olan ve eski çağlarda bazı Filistinli halkların taptığı bir ilahtı. **7:44** Çık.25:9,40; İbr.8:5 † **7:44** "Tanıklık Çadırı": İsrailliler'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu. **7:45** Yşu.3:14-17; 18:1 **7:46** 2Sa.7:1-16; 1Ta.17:1-14 **7:47** 1Kr.6:1-38; 2Ta.3:1-17 **7:48-50** Yşa.66:1-2 **7:51** Yşa.63:10 ‡ **7:51** "Yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar": Tanrı'ya yürekten bağlı olmayan, O'nun sözünü dinlemeyen kişiler.

Tanrı'nın görkemini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü. 56 "Bakın" dedi,
"Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun* Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu
görüyorum."
57 Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çığlıklar atarak hep birlikte İstefanos'a
saldırdılar. 58 Onu kentten dışarı atıp taşa tuttular. İstefanos'a karşı tanıklık
etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar.
59 İstefanos taş yağmuru altında, "Rab İsa, ruhumu al!" diye yakarıyordu.
60 Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: "Ya Rab, bu günahı onlara
yükleme!" Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

8

1 İstefanos'un öldürülmesini Saul da onaylamıştı.
O gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler
hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye'nin her yanına dağıldılar. 2 Bazı
dindar kişiler, İstefanos'u gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular. 3 Saul
ise inanlılar topluluğunu kırıp geçirmeye başladı. Ev ev dolaşarak, kadın erkek
demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Filipus Samiriye'de

4 Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü
müjdeliyorlardı. 5 Filipus, Samiriye Kenti'ne gidip oradakilere Mesih'i*
tanıtmaya başladı. 6 Filipus'u dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören
kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler. 7 Birçoklarının
içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm
iyileştirildi. 8 Ve o kentte büyük sevinç oldu.

Büyücü Simun

9 Ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını
şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia
ediyordu. 10 Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, "Büyük Güç dedikleri
Tanrı gücü işte budur" derlerdi. 11 Uzun zamandan beri onları büyücülüğüyle
şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi. 12 Ama Tanrı'nın Egemenliği
ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları
zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular. 13 Simun'un kendisi de inanıp
vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipus'un yanında kaldı. Doğaüstü
belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü.
14 Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye halkının, Tanrı'nın sözünü benimsediğini
duyunca Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. 15 Petrus'la Yuhanna oraya
varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. 16 Çünkü
Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı, o
kadar. 17 Petrus'la Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal
Ruh'u aldılar.
18-19 Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruh'un verildiğini gören Simun
onlara para teklif ederek, "Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi
koysam Kutsal Ruh'u alsın" dedi.
20 Petrus, "Paran da yok olsun, sen de!" dedi, "Çünkü Tanrı'nın armağanını
parayla elde edebileceğini sandın. 21 Senin bu işte bir payın, bir hakkın
yok. Yüreğin, Tanrı'nın gözünde doğru değildir. 22 Bu kötülüğünden tövbe et
ve Rab'be yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki bağışlanır. 23 Senin kin dolu,
kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum."

8:3 Elç.22:4-5; 26:9-11

24 Simun, “Benim için Rab'be yalvarın da söylediklerinizden hiçbiri başıma
gelmesin” diye karşılık verdi.
25 Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Rab'bin sözünü bildirdikten sonra,
Samiriye'nin birçok köyünde de Müjde'yi duyura duyura Yeruşalim'e döndüler.

Filipus ve Etiyopyalı

26 Bu arada Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle seslendi: “Kalk, güneye
doğru, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola, çöl yoluna git.” 27 Filipus da kalkıp
gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya* Kraliçesi
Kandaki'nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorum-
luydu. Yeruşalim'e, tapınmaya gelmişti. 28 Geri dönerken arabasında oturmuş,
Peygamber Yeşaya'nın Kitabı'nı okuyordu. 29 Ruh Filipus'a, “Git” dedi, “Şu
arabaya yetiş.”
30 Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı
okumakta olduğunu işitti. “Acaba okuduklarını anlıyor musun?” diye sordu.
31 Hadım, “Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?” diyerek
Filipus'un arabaya binip yanına oturmasını rica etti. 32 Kutsal Yazılar'dan
okuduğu bölüm şuydu:

“Koyun gibi kesime götürüldü;
Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa,
O da öylece ağzını açmadı.
33 Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi.
O'nun soyunu kim anacak?
Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi.”

34 Hadım Filipus'a, “Lütfen açıklar mısın, peygamber kimden söz ediyor,
kendisinden mi, bir başkasından mı?” diye sordu.
35 Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu
bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi.
36-37 Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, “Bak, burada
su var” dedi. “Vaftiz* olmama ne engel var?”†
38 Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya
girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti. 39 Sudan çıktıkları zaman Rab'bin Ruhu
Filipus'u hemen oradan uzaklaştırdı. Filipus'u bir daha görmeyen hadım
sevinç içinde yoluna devam etti. 40 Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu.
Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

9

İsa Saul'a Görünüyor

1-2 Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu.
Başkâhine gitti, Şam'daki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını
istedi. Orada İsa'nın yolunda yürüyen kadın erkek, kimi bulsa tutuklayıp
Yeruşalim'e getirmek niyetindeydi. 3 Yol alıp Şam'a yaklaştığı sırada, birden-
bire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı. 4 Yere yıkılan Saul, bir sesin
kendisine, “Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?” dediğini işitti.
5 Saul, “Ey Efendim, sen kimsin?” dedi.

---

* **8:27** O çağda Etiyopya krallığı bugünkü Sudan'ın ve Etiyopya'nın bazı bölgelerini kapsıyordu. **8:32** Yşa.53:7-8 † **8:36-37** Bazı Grekçe elyazmaları, “Filipus, ‘Bütün yüreğinle iman edersen, vaftiz olabilirsin’ dedi. Hadım da, ‘İman ediyorum ki, İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur’ dedi” sözlerini de içerir.

“Ben senin zulmettiğin İsa'yım” diye yanıt geldi. 6 “Haydi kalk ve kente gir,
ne yapman gerektiği sana bildirilecek.”
7 Saul'la birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde
kalakaldılar. Sesi duydularsa da, kimseyi göremediler. 8 Saul yerden kalktı,
ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup
Şam'a götürdüler. 9 Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.
10 Şam'da Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görümde Rab ona,
“Hananya!” diye seslendi.
“Buradayım, ya Rab” dedi Hananya.
11 Rab ona, “Kalk” dedi, “Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahuda'nın
evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor.
12 Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için
ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür.”
13 Hananya şöyle karşılık verdi: “Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında
neler anlattıklarını duydum. Yeruşalim'de senin kutsallarına nice kötülük
yapmış! 14 Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden
yetki almıştır.”
15 Rab ona, “Git!” dedi. “Bu adam, benim adımı öteki uluslara, krallara ve
İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır. 16 Benim adım uğruna
ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim.”
17 Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saul'un üzerine koydu.
“Saul kardeş” dedi, “Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa,
gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni yolladı.” 18 O anda Saul'un
gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı.
Kalkıp vaftiz oldu. 19 Sonra yemek yiyip kuvvet buldu.

Saul, Şam'da ve Yeruşalim'de

Saul birkaç gün Şam'daki öğrencilerin yanında kaldı. 20 Havralarda İsa'nın
Tanrı'nın Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı. 21 Onu duyanların hepsi
şaşkına döndü. “Yeruşalim'de bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi?
Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?”
diyorlardı. 22 Saul ise günden güne güçleniyordu. İsa'nın Mesih olduğuna dair
kanıtlar göstererek Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.
23 Aradan günler geçti. Yahudiler Saul'u öldürmek için bir düzen kurdular.
24 Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saul'a ulaştı. Yahudiler onu
öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı. 25 Ama Saul'un
öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe
içinde aşağı indirdiler.
26 Saul Yeruşalim'e varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi
ondan korkuyor, İsa'nın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı. 27 O zaman
Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda Rab'bi
nasıl gördüğünü, Rab'bin de onunla konuştuğunu, Şam'da ise onun İsa adını
nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı. 28 Böylelikle Saul, Yeruşalim'de girip
çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rab'bin adını korkusuzca
duyurmaya başladı. 29 Dili Grekçe olan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu.
Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı. 30 Kardeşler bunu öğrenince onu
Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a yolladılar.
31 Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki* inanlılar topluluğu esenliğe
kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruh'un
yardımıyla sayıca büyüyordu.

9:23 2Ko.11:32-33

Eneas ve Tabita

32 Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Lidda'da yaşayan kutsallara da uğradı.
33 Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri
yatalaktı. 34 Petrus ona, “Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor” dedi. “Kalk,
yatağını topla.” Eneas hemen ayağa kalktı. 35 Lidda ve Şaron'da yaşayan herkes
onu gördü ve Rab'be döndü.

36 Yafa'da, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. 37 O
günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular. 38 Lidda
Yafa'ya yakın olduğundan, Petrus'un Lidda'da bulunduğunu duyan öğrenciler
ona iki kişi yollayıp, “Vakit kaybetmeden yanımıza gel” diye yalvardılar.

39 Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya
çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona,
Ceylan'ın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler.
40 Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek,
“Tabita, kalk” dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus'u görünce doğrulup oturdu.
41 Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları
çağırdı, Ceylan'ı diri olarak onlara teslim etti. 42 Bu olayın haberi bütün
Yafa'ya yayıldı ve birçokları Rab'be inandı. 43 Petrus uzunca bir süre Yafa'da,
Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

10

İman Eden Yüzbaşı

1 Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. “İtalyan” taburunda
yüzbaşıydı. 2 Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı
Tanrı'dan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrı'ya sürekli dua ederdi.
3 Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin kendisine
geldiğini açıkça gördü. Melek ona, “Kornelius” diye seslendi.

4 Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, “Ne var, efendim?” dedi.

Melek ona şöyle dedi: “Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına
ulaştı. 5 Şimdi Yafa'ya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simun'u çağırt.
6 Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor.”

7 Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel
yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı. 8 Kendilerine her şeyi anlattıktan
sonra onları Yafa'ya gönderdi.

Petrus'un Görümü

9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus
dua etmek için dama çıktı. 10 Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken
Petrus kendinden geçti. 11 Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir
nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü. 12 Çarşafın
içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve
kuşlar vardı. 13 Bir ses ona, “Kalk Petrus, kes ve ye!” dedi.

14 “Asla olmaz, ya Rab!” dedi Petrus. “Hiçbir zaman bayağı ya da murdar
herhangi bir şey yemedim.”

15 Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrus'a, “Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen
bayağı deme” dedi. 16 Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne
hemen göğe alındı.

17 Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini
düşünürken, Kornelius'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evinin

kapısına kadar geldiler. 18 Evdekilere seslenerek, “Petrus diye tanınan Simun
burada mı kalıyor?” diye sordular.
19 Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, “Bak, üç kişi seni
arıyor” dedi. 20 “Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları
ben gönderdim.”
21 Petrus aşağı inip adamlara, “Aradığınız kişi benim” dedi. “Gelişinizin
sebebi ne acaba?”
22 “Doğru ve Tanrı'dan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan,
Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, seni evine
çağırtıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu.” 23 Bunun üzerine Petrus
onları içeri alıp konuk etti.

Petrus, Kornelius'un Evinde

Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa'daki kardeşlerden
bazıları da ona katıldı. 24 İkinci gün Sezariye'ye vardılar. Bu arada Kornelius,
akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu. 25 Eve giren Petrus'u
karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı. 26 Petrus ise onu ayağa kaldırarak,
“Kalk, ben de insanım” dedi.
27 Petrus Kornelius'la konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplan-
mış olduğunu gördü. 28 Onlara şöyle dedi: “Bir Yahudi'nin başka ulustan
biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu
bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar demememem
gerektiğini gösterdi. 29 Bu nedenle, çağrıldığım zaman hiç itiraz etmeden
geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırttığınızı sorabilir miyim?”
30 Kornelius, “Üç gün* önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum”
dedi. “Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi. 31 ‘Kornelius’
dedi, ‘Tanrı senin duanı işitti, verdiğin sadakaları andı. 32 Yafa'ya adam yolla,
Petrus diye tanınan Simun'u çağırt. O, deniz kıyısında oturan derici Simun'un
evinde kalıyor.’ 33 Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip
geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rab'bin sana buyurduğu her şeyi dinlemek
üzere Tanrı'nın önünde toplanmış bulunuyoruz.”
34-35 O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: “Tanrı'nın insanlar arasında ayrım
yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna
bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum. 36 Tanrı'nın, herkesin Rabbi
olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğulları'na ilettiği bildiri-
den haberiniz vardır. 37-38 Yahya'nın vaftiz çağrısından sonra Celile'den
başlayarak bütün Yahudiye'de meydana gelen olayları, Tanrı'nın, Nasıralı
İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı
dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu.
Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi.
39 “Biz İsa'nın, Yahudiler'in ülkesinde ve Yeruşalim'de yaptıklarının hepsine
tanık olduk. O'nu çarmıha gerip öldürdüler. 40 Ama Tanrı O'nu üçüncü gün
diriltti ve açıkça görünmesini sağladı. 41 İsa halkın tümüne değil de, Tanrı'nın
önceden seçtiği tanıklara –ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte
yiyip içen bizlere– göründü. 42 Tanrı tarafından ölülerle dirilerin Yargıcı olarak
atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi
buyurdu. 43 Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar.
Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır.”

---

* **10:30** “Üç gün”: Grekçe “Dördüncü gün”. O çağda insanlar günleri hesaplarken yaşadıkları günü de sayarlardı. **10:34-35** Yas.10:17

44 Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin
üzerine indi. 45 Petrus'la birlikte gelen Yahudi† imanlılar, Kutsal Ruh
armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla
karşıladılar. 46-47 Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrı'yı
yücelttiklerini duyuyorlardı.
O zaman Petrus, "Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyla
vaftiz olmalarına kim engel olabilir?" dedi. 48 Böylelikle onların İsa Mesih
adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında
kalması için ricada bulundular.

11

Petrus'un Açıklamaları

1 Elçilerle bütün Yahudiye'deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı'nın sözünü
kabul ettiklerini duydular. 2 Ama Petrus Yeruşalim'e gittiği zaman sünnet
yanlıları onu eleştirdiler. 3 "Sünnetsiz* kişilerin evine gidip yemek yemişsin!"
dediler.
4 Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı. 5 "Ben Yafa
Kenti'nde dua ediyordum" dedi. "Kendimden geçerek bir görüm gördüm.
Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun
gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm. 6 Gözlerimi
çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört
ayaklılar, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm. 7 Sonra bir sesin
bana, 'Kalk, Petrus, kes ve ye!' dediğini işittim.
8 " 'Asla olmaz, ya Rab!' dedim. 'Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar
bir şey girmedi.'
9 "Ses ikinci kez gökten geldi: 'Tanrı'nın temiz kıldıklarına sen bayağı deme'
dedi. 10 Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.
11 "Tam o sırada Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin
önünde durdular. 12 Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla birlikte gitmemi
söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik.
13 Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle
demiş: 'Yafa'ya adam yolla, Petrus diye tanınan Simun'u çağırt. 14 O sana,
senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.'
15 "Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize in-
diği gibi, onların da üzerine indi. 16 O zaman Rab'bin söylediği şu sözü
anımsadım: 'Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruh'la vaftiz edile-
ceksiniz.' 17 Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği
armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrı'ya karşı koyayım?"
18 Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrı'yı yücelterek şöyle dediler:
"Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da
vermiştir."

Antakya'daki İmanlılar

19 İstefanos'un öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar,
Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudiler'e
duyuruyorlardı. 20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar
Antakya'ya gidip Grekler'le* de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsa'yla ilgili
Müjde'yi bildirdiler. 21 Onların arasında etkin olan Rab'bin gücü* sayesinde
çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü.

† **10:45** "Yahudi": Grekçe "Sünnetlilikten olan". **11:16** Elç.1:5 **11:19** Elç.8:1-4 * **11:21** "Rab'bin gücü": Grekçe "Rab'bin eli".

22 Olup bitenlerin haberi, Yeruşalim'deki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine
imanlılar Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler. 23-24 Kutsal Ruh'la ve imanla
dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakya'ya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini
görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rab'be bağlı kalmaya özendirdi.
Sonuç olarak Rab'be daha birçok kişi kazanıldı.
25-26 Sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da
Antakya'ya getirdi. Böylece Barnaba'yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar
topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez
Antakya'da Mesihçiler† adı verildi.
27 O günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi. 28 Bunlar-
dan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını
Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdius'un imparatorluğu sırasında oldu.
29 Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere
gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar. 30 Bu kararı yerine ge-
tirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına gönderdiler.

12

Petrus'un Hapisten Kaçışı

1 O sırada kral Hirodes, kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı.
2 Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü. 3 Yahudiler'in bundan mem-
nun kaldığını görünce ardından Petrus'u da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek
Bayramı sırasında yaptı. 4 Petrus'u tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik
dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramı'ndan* sonra onu
halkın önünde yargılamak niyetindeydi. 5 Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu.
Ama inanlılar topluluğu onun için Tanrı'ya hararetle dua ediyordu.
6 Petrus, Hirodes'in kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle
bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de
zindanın güvenliğini sağlıyordu. 7 Birdenbire Rab'bin bir meleği göründü ve
hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrus'un böğrüne dokunup onu uyandırdı.
"Çabuk, kalk!" dedi. O anda zincirler Petrus'un bileklerinden düştü.
8 Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus da söyleneni
yaptı. "Abanı giy, beni izle" dedi melek. 9 Petrus onu izleyerek dışarı çıktı.
Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü
sanıyordu. 10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya
geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca
yürüdüler, sonra melek ansızın Petrus'un yanından ayrıldı.
11 O zaman kendine gelen Petrus, "Rab'bin bana meleğini gönderdiğini şimdi
gerçekten anlıyorum" dedi. "O beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının
uğrayacağını umduğu bütün belalardan kurtardı."
12 Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhanna'nın an-
nesi Meryem'in evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.
13 Petrus'un dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya
bakmaya gitti. 14 Petrus'un sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan
tekrar içeri koşarak, "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi.
15 "Çıldırmışsın sen!" dediler ona. Ama kız üsteleyince, "Onun meleği olmalı"
dediler.
16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşıp
kaldılar. 17 Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rab'bin onu zindandan

† **11:25-26** "Mesihçiler": Mesih sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de "Hristianos" diye geçer.
11:28 Elç.21:10 **12:4** Çık.12:1-27

nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, “Bu haberleri Yakup'la öbür kardeşlere iletin” diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

18 Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, “Petrus'a ne oldu?” diye sordular. 19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi.

Kral Hirodes'in Ölümü

Bundan sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı. 20 Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastus'u kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.

21 Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı. 22 Halk, “Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!” diye bağırıyordu. 23 O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi.

24 Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyordu.

25 Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruşalim'den döndüler.

13

Barnaba'yla Saul'un Görevlendirilmesi

1 Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul. 2 Bunlar Rab'be tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: “Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırmış olduğum görev için bana ayırın.” 3 Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnaba'yla Saul'un üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.

Kıbrıs'ta

4 Kutsal Ruh'un buyruğuyla yola çıkan Barnaba'yla Saul, Selefkiye'ye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. 5 Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.

6 Adayı baştan başa geçerek Baf'a geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudi'yle karşılaştılar. 7-8 Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnaba'yla Saul'u çağırtıp Tanrı'nın sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu –büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas– onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı. 9-10 Ama Kutsal Ruh'la dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimas'a dikerek, “Ey İblis'in oğlu! dedi. “Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rab'bin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? 11 İşte şimdi Rab'bin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin.”

O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı. 12 Olanları gören vali, Rab'le ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.

Pisidya Sınırındaki Antakya'da

13 Pavlus'la beraberindekiler Baf'tan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kenti'ne gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yeruşalim'e döndü. 14 Onlar Perge'den yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakya'ya geçtiler.

Şabat Günü havraya girip oturdular. 15 Kutsal Yasa ve peygamberlerin
yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, “Kardeşler, halka
verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun” diye haber yolladılar.
16 Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, “Ey İsrailliler ve Tanrı'dan
korkan yabancılar, dinleyin” dedi. 17-18 “Bu halkın, yani İsrail'in Tanrısı,
bizim atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük
bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk
yıl onlara katlandı*. 19-20 Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun
topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört
yüz elli yıl sürdü.
“Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hâkimler
yetiştirdi. 21 Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından
Kiş oğlu Saul'u yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. 22 Tanrı, onu tahttan
indirdikten sonra onlara kral olarak Davut'u başa geçirdi. Onunla ilgili şu
tanıklıkta bulundu: ‘İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm,
o her istediğimi yapar.’ 23 Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan
İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı gönderdi. 24 İsa'nın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail
halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. 25 Yahya görevini tamamlarken şöyle
diyordu: ‘Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra
geliyor. Ben O'nun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.’
26 “Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrı'dan korkan yabancılar,
bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi. 27 Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve
onların yöneticileri İsa'yı reddettiler. O'nu mahkûm etmekle her Şabat Günü
okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular. 28 O'nda ölüm
cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatus'tan O'nun
idamını istediler. 29 O'nunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten
sonra O'nu çarmıhtan indirip mezara koydular. 30 Ama Tanrı O'nu ölümden
diriltti. 31 İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere
günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka O'nun tanıklığını yapıyor.
32-33 “Biz de size Müjde'yi duyuruyoruz: Tanrı İsa'yı diriltmekle, atalarımıza
verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mez-
mur'da da yazıldığı gibi:

‘Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum.’

34 “Tanrı, O'nu asla çürümemek üzere ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirt-
miştir:

‘Size, Davut'a söz verdiğim
Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.’

35 “Bunun için başka bir yerde de şöyle der:

‘Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.’

13:17-18 Çık.1:7; 12:51 **13:17-18** Say.14:34; Yas.1:30-31 * **13:17-18** “Onlara katlandı”: Bazı Grekçe elyazmalarında “Onları besledi”. **13:19-20** Yas.7:1; Yşu.14:1-19:51 **13:19-20** Hâk.2:16; 1Sa.3:20 **13:21** 1Sa.8:5; 10:21 **13:22** 1Sa.13:14 **13:22** 1Sa.16:12; Mez.89:20 **13:24** Mar.1:4; Luk.3:3 **13:25** Mat.3:11; Mar.1:7; Luk.3:16; Yu.1:19-20,27 **13:28** Mat.27:22-23; Mar.15:13-14; Luk.23:21-24; Yu.19:15 **13:29** Mat.27:57-61; Mar.15:42-47; Luk.23:50-56; Yu.19:38-42 **13:31** Elç.1:3 **13:32-33** Mez.2:7 **13:34** Yşa.55:3 **13:35** Mez.16:10

36 “Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra
gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. 37 Oysa
Tanrı'nın dirilttiği Kişi'nin bedeni çürümedi. 38-39 Dolayısıyla kardeşler, şunu
bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bu-
lunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musa'nın Yasası'yla aklanamadığınız her
suçtan O'nun aracılığıyla aklanır. 40-41 Dikkat edin, peygamberlerin sözünü
ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin:

‘Bakın, siz alay edenler,
Şaşkına dönüp yok olun!
Sizin gününüzde bir iş yapıyorum,
Öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.’ ”

42 Pavlus'la Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki Şabat Günü
aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı. 43 Havradaki topluluk dağılınca,
Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı'ya tapan yabancılardan birçoğu onların
ardından gitti. Pavlus'la Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrı'nın
lütfunda yaşamaya özendirdiler.
44 Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rab'bin sözünü
dinlemek için toplanmıştı. 45 Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık
içinde, küfürlerle Pavlus'un söylediklerine karşı çıktılar. 46 Pavlus'la Barnaba
ise cesaretle karşılık verdiler: “Tanrı'nın sözünü ilk önce size bildirmemiz
gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık
görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz. 47 Çünkü Rab bize şöyle
buyurmuştur:

‘Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için
Seni uluslara ışık yaptım.’ ”

48 Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü
yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.
49 Böylece Rab'bin sözü bütün yörede yayıldı. 50 Ne var ki Yahudiler, Tanrı'ya
tapan saygın kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlus'la
Barnaba'ya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına
attılar. 51 Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye
ayaklarının tozunu silkerek Konya'ya gittiler. 52 Öğrenciler ise sevinç ve
Kutsal Ruh'la doluydu.

14

Konya'da

1 Aynı şekilde Konya'da da Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnaba
öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den* çok kişi
iman etti. 2 Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere
karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar. 3 Orada uzunca bir süre kalan
Pavlus'la Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara
belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriyi
doğruladı. 4 Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudiler'in, bazıları da elçilerin
tarafını tuttu.
5 Yahudiler'le öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri
hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular. 6-7 Bunu öğrenen Pavlus'la

13:40-41 Hab.1:5 **13:47** Yşa.42:6; 49:6-7 **13:51** Mat.10:14; Mar.6:11; Luk.9:5; 10:10-11

Barnaba, Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjde'yi yaydılar.

Listra ve Derbe'de

8 Listra'da, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç
yürüyemiyordu. 9-10 Pavlus'un söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen
Pavlus, iyileştirilebileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, "Kalk,
ayaklarının üzerinde dur!" dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.
11 Pavlus'un ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, "Tanrılar insan
kılığına girip yanımıza inmiş!" diye haykırdı. 12 Barnaba'ya Zeus*, Pavlus'a da
konuşmada öncülük ettiği için Hermes† adını taktılar. 13 Kentin hemen dışında
bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi,
halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.
14 Ne var ki elçiler, Barnaba'yla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak
kalabalığın içine daldılar. 15 "Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?"
diye bağırdılar. "Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size
müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve
bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı'ya dönmeye çağırıyoruz.
16 Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin
verdi. 17 Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur
yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyecekle doyurup
yüreklerinizi sevinçle dolduruyor." 18 Bu sözlerle bile halkın kendilerine
kurban sunmasını güçlükle engelleyebildiler.
19 Ne var ki, Antakya ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi
taraflarına çekerek Pavlus'u taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına
sürüklediler. 20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente
döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti. 21-22 O kentte de
Müjde'yi duyurup birçok öğrenci edindiler.

Antakya'ya Dönüş

Pavlus'la Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakya'ya dönerek
öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret
verdiler. "Tanrı'nın Egemenliği'ne*, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz
gerekir" diyorlardı. 23 İmanlılar için her kilisede ihtiyarlar seçtiler. Dua ve
oruçla onları, inandıkları Rab'be emanet ettiler.
24 Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilya'ya geldiler. 25 Perge'de Tanrı sözünü
bildirdikten sonra Antalya'ya gittiler. 26 Oradan gemiyle, artık tamamlamış
bulundukları görev için Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri yer olan An-
takya'ya döndüler. 27 Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya
getirip Tanrı'nın kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara iman
kapısını nasıl açtığını anlattılar. 28 Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre
kaldılar.

15

Yeruşalim'deki Toplantı

1 Yahudiye'den gelen bazı kişiler Antakya'daki kardeşlere, "Siz Musa'nın
töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız" diye öğretiyorlardı.
2 Pavlus'la Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda
Pavlus'la Barnaba'nın, başka birkaç kardeşle birlikte Yeruşalim'e gidip
bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmesi kararlaştırıldı. 3 Böylece kilise

---

* **14:12** "Zeus": Grekler'in inanışına göre en büyük ilah. † **14:12** "Hermes": Grekler'in inanışına göre, Zeus'un özel yardımcısı ve sözcüsü olan ilah. **15:1** Lev.12:3

tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler. 4 Yeruşalim'e geldiklerinde inanlılar topluluğu, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

5 Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: "Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir."

6 Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar. 7 Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, "Kardeşler" dedi, "Öteki uluslar Müjde'nin bildirisini benim ağzımdan duyup inansınlar diye Tanrı'nın uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz. 8 İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruh'u tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi. 9 Onlarla bizim aramızda hiçbir ayrım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı. 10 Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? 11 Bizler, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle."

12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Tanrı'nın kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar. 13 Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: "Kardeşler, beni dinleyin" dedi. 14 "Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak* bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır. 15-16 Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi:

'Bundan sonra ben geri dönüp,
Davut'un yıkık konutunu yeniden kuracağım.
Onun yıkıntılarını yeniden kurup
Onu tekrar ayağa kaldıracağım.
17-18 Öyle ki, geriye kalan insanlar,
Bana ait olan† bütün uluslar Rab'bi arasınlar.
Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab,
İşte böyle diyor.'

19 "Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız. 20 Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız. 21 Çünkü çok eski zamanlardan beri Musa'nın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü havralarda okunmaktadır."

Öteki Uluslardan Olan İmanlılara Mektup

22 Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler. 23 Onların eliyle şu mektubu yolladılar:

15:7 Elç.10:1-43 **15:8** Elç.2:4; 10:44 * **15:14** "Kendine ait olacak": Grekçe "Kendi adı için". **15:15-16** Amo.9:11-12 † **15:17-18** "Bana ait olan": Grekçe "Üzerlerinde adımın anıldığı". **15:20** Çık.34:15-17; Lev.17:10-16; 18:6-23

“Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlere selam! 24 Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik. 25 Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik. 26 Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir. 27 Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silas'ı gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar. 28-29 Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın.”

30 Adamlar böylece yola koyulup Antakya'ya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler. 31 İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler. 32 Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler. 33-34 Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler.‡ 35 Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip Rab'bin sözünü müjdelediler.

Pavlus'la Barnaba Arasında Anlaşmazlık

36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya, “Rab'bin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim” dedi. 37 Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu. 38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi. 39 Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. 40 Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı. 41 Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

16

Timoteos, Pavlus'la Silas'a Katılıyor

1 Pavlus, Derbe ve Listra'ya da uğradı. Listra'da Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grek'ti*. 2 Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı. 3 Timoteos'u kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu. 4 Kent kent dolaşarak Yeruşalim'deki elçilerle ihtiyarların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı. 5 Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Pavlus'un Makedonya'yla İlgili Görümü

6 Kutsal Ruh'un, Tanrı sözünü Asya İli'nde* yaymalarını engellemesi üzerine Pavlus'la arkadaşları Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiler. 7 Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi. 8 Bunun üzerine Misya'dan geçip Troas Kenti'ne gittiler. 9 O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona

‡ **15:33-34** Bazı Grekçe elyazmaları, “Ama Silas orada kalmaya karar verdi” sözlerini de içerir. **15:38** Elç.13:13

yalvarıyordu: “Makedonya'ya geçip bize yardım et” diyordu. 10 Pavlus'un gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrı'nın bizi, Müjde'yi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.

Lidya'nın İman Etmesi

11 Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek Adası'na, ertesi gün de Neapolis'e gittik. 12 Oradan da Filipi'ye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonya'nın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık.

13 Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık. 14 Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kenti'nden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrı'ya tapan biriydi. Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı. 15 Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. “Beni Rab'bin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın” dedi ve bizi razı etti.

Pavlus'la Silas Hapiste

16 Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekten haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu. 17 Pavlus'u ve bizleri izleyerek, “Bu adamlar yüce Tanrı'nın kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!” diye bağırıp durdu. 18 Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, “İsa Mesih'in adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum” dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

19 Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler. 20-21 Onları yargıçların karşısına çıkartarak, “Bu adamlar Yahudi'dir” dediler, “Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar.”

22 Halk da Pavlus'la Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyırarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi. 23 Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular. 24 Bu buyruğu alan zindancı onları hapishanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.

25 Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu. 26 Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü. 27 Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı. 28 Ama Pavlus yüksek sesle, “Canına kıyma, hepimiz buradayız!” diye seslendi.

29 Zindancı ışık getirtip içeri daldı. Titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. 30 Onları dışarı çıkararak, “Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?” diye sordu.

31 Onlar, “Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz” dediler. 32 Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rab'bin sözünü bildirdiler. 33 Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu. 34 Pavlus'la Silas'ı evine götürerek sofra kurdu. Tanrı'ya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu.

35 Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, “O adamları serbest bırak”
dediler. 36 Zindancı bu sözleri Pavlus'a iletti. “Yargıçlar serbest bırakılmanız
için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin” dedi.
37 Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: “Roma vatandaşı olduğumuz halde,
bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi
kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarsınlar!”
38 Görevliler bu sözleri yargıçlara iletti. Yargıçlar, Pavlus'la Silas'ın Roma
vatandaşı olduğunu duyunca korktular. 39 Gelip özür dilediler. Sonra onları
dışarı çıkararak kentten ayrılmalarını rica ettiler. 40 Pavlus'la Silas zindandan
çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten
sonra oradan ayrıldılar.

17

Selanik'te

1 Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Burada
Yahudiler'in bir havrası vardı. 2 Pavlus, her zamanki gibi Yahudiler'e giderek
art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı. 3 Mesih'in*
acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor,
kanıtlar gösteriyordu. “Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir” diyordu.
4 Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri
gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldılar.
5 Yahudiler bunu kıskandı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlar-
dan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlus'la Silas'ı bul-
mak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yason'un evine saldırdılar. 6 Onları
bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler.
“Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler” diye bağırıyorlardı.
7 “Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu
söyleyerek Sezar'ın* buyruklarına karşı geliyorlar.” 8 Bu sözleri işiten kalabalık
ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı. 9 Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini
kefaletle serbest bıraktılar.

Veriya'da

10 Kardeşler hemen o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. On-
lar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler. 11 Veriya'daki Yahudiler Se-
lanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak
her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını
araştırıyorlardı. 12 Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek
kadın ve erkek iman etti.
13 Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Veriya'da da Tanrı'nın sözünü duyur-
duğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar. 14 Bunun
üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos
ise Veriya'da kaldılar. 15 Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar
götürdüler. Sonra Pavlus'tan, Silas'la Timoteos'un bir an önce kendisine
yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.

Atina'da

16 Onları Atina'da bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde
derin bir acı duydu. 17 Bu nedenle, gerek havrada Yahudiler'le ve Tanrı'ya
tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle

tartışıp durdu. 18 Epikürcü* ve Stoacı† bazı filozoflar onunla atışmaya
başladılar. Kimi, “Bu lafebesi ne demek istiyor?” derken, kimi de, “Galiba
yabancı ilahların haberciliğini yapıyor” diyordu. Çünkü Pavlus, İsa'yla ve
dirilişle ilgili Müjde'yi duyuruyordu. 19 Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Ku-
rulu'na‡ götürdüler. Ona, “Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir
miyiz?” dediler. 20 “Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyor-
sun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz.”
21 Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni
düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.
22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun önüne çıkıp şunları söyledi: “Ey Ati-
nalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. 23 Ben çevrede
dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde,

BİLİNMEYEN TANRI'YA

diye yazılmış bir sunağa bile rastladım. Sizin bilmeden tapındığınız bu
Tanrı'yı ben size tanıtayım.
24 “Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan
Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. 25 Herkese yaşam, soluk ve her
şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na
insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti
ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. 26 Ulusların sürelerini ve
yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. 27 Bunu, kendisini arasınlar
ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden
uzak değildir. 28 Nitekim, ‘O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.’
Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, ‘Biz de O'nun soyundanız.’
29 “Tanrı'nın soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve
becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini
düşünmemeliyiz. 30 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi;
ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. 31 Çünkü dünyayı,
atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi
ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.”
32 Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, “Seni bu
konuda bir daha dinlemek isteriz” dedi. 33 Bunun üzerine Pavlus aralarından
çıkıp gitti. 34 Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi
Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

18

Korint'te

1 Bundan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti. 2-3 Orada Pontus
doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar,
Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolundaki buyruğu
üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına gi-
den Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri

---

* **17:18** “Epikürcü”: Grek filozofu Epikür'ün (İ.Ö. 341-270) öğretisini benimseyen kişi. Bu öğretiye göre ruh, beden gibi ölümlüdür, yeryüzündeki yaşamdan başka yaşam yoktur. Kişinin, mutluluğu ataraksiyada (ruh dinginliğinde) araması gereklidir. † **17:18** “Stoacı”: Kişinin, mutluluğu ancak bütün acılar ve zevklerden kaçınmakla bulabileceğini savunan Grek filozofu Zenon'un (İ.Ö.?335-?263) öğretilerini benimseyen kişi. ‡ **17:19** “Ares Tepesi Kurulu”: Grekçe “Areopagos” (Ares Tepesi); eski Atinalılar'ın, ilk zamanlarda Ares Tepesi'nde toplanmış, daha sonraları da bu adla anılagelmiş olan ulusal meclisi.
17:24 1Kr.8:27; 2Ta.6:18; Yşa.42:5

çadırcılıktı. 4 Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem
Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu.
5 Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı
sözünü yaymaya verdi. Yahudiler'e, İsa'nın Mesih olduğuna dair tanıklık ediy-
ordu. 6 Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini
silkerek, "Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!" dedi. "Sorumluluk
benden gitti*. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim." 7 Pavlus oradan çıktı,
Tanrı'ya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustus'un evi havranın
bitişiğindeydi. 8 Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rab'be
inandı. Pavlus'u dinleyen Korintliler'den birçoğu da inanıp vaftiz oldu.
9 Bir gece Rab bir görümde Pavlus'a, "Korkma" dedi, "Konuş, susma! 10 Ben
seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak.
Çünkü bu kentte benim halkım çoktur." 11 Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı
ve halka sürekli Tanrı'nın sözünü öğretti.
12 Gallio'nun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlus'a karşı gelen
Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar. 13 "Bu adam Yasa'ya aykırı biçimde
Tanrı'ya tapınmaları için insanları kandırıyor" dediler.
14 Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudiler'e şöyle dedi: "Ey
Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri
sabırla dinlemem gerekirdi. 15 Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi
yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere
yargıçlık etmek istemem." 16 Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu.
17 Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp mahkemenin önünde
dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.

Antakya'ya Dönüş

18 Pavlus Korint'teki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla
vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola
çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenhere'de saçlarını kestirmişti. 19 Efes'e
vardıkları zaman Priskilla ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek
Yahudiler'le tartışmaya başladı. 20 Bunlar daha uzun bir süre kalmasını
istedilerse de, Pavlus kabul etmedi. 21 Ama onlara veda ederken, "Tanrı
dilerse yanınıza yine döneceğim" dedi. Sonra Efes'ten denize açıldı.
22 Sezariye'ye vardıktan sonra Yeruşalim'e gidip oradaki kiliseyi ziyaret
etti, oradan da Antakya'ya geçti. 23 Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı;
Galatya bölgesini ve Frikya'yı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi.

Apollos

24 Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi.
Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu.
25 Rab'bin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece
Yahya'nın vaftizini bildiği halde İsa'yla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu.
26 Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile
Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.
27 Apollos Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu
iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahaya'ya
varınca Tanrı'nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti. 28 Şöyle ki
Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını
açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

---

* **18:6** " 'Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!' dedi. 'Sorumluluk benden gitti.' ": Grekçe " 'Kanınız başınıza!' dedi. 'Ben temizim.' "

19

Pavlus Efes'te

1-2 Apollos Korint'teyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi. Orada
bazı öğrencileri bularak onlara, "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız
mı?" diye sordu.
"Kutsal Ruh'un varlığından haberimiz yok ki!" dediler.
3 "Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?" diye sordu.
"Yahya'nın öğretisine dayanarak vaftiz olduk" dediler.
4 Pavlus, "Yahya'nın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi" dedi. "Halka,
kendisinden sonra gelecek Olan'a, yani İsa'ya inanmalarını söyledi." 5 Onlar
bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular. 6 Pavlus ellerini onların
üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup
peygamberlik etmeye başladılar. 7 Aşağı yukarı on iki kişiydiler.
8 Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrı'nın Egemenliği konusunda ikna etmeye
çalıştı. 9 Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler
ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus
onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranus'un dershanesinde
her gün tartışmalarını sürdürdü. 10 Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi
olsun Grek olsun, Asya İli'nde* yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti.
11 Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu. 12 Şöyle
ki, Pavlus'un bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara
götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.
13 Çevrede dolaşıp kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü
ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar.
"Pavlus'un tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!" diyorlardı. 14 Bunu
yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.
15 Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: "İsa'yı biliyor, Pavlus'u da
tanıyorum, ama siz kimsiniz?" 16 İçinde kötü ruh bulunan adam onlara
saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı
olarak kaçtılar.
17 Bu haber, Efes'te yaşayan bütün Yahudiler'le Grekler'e ulaştı. Hepsini bir
korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. 18 İman edenlerin
birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu. 19 Büyücülükle
uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler.
20 Böylelikle Rab'bin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.
21 Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahaya'dan geçip
Yeruşalim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem
gerek" diyordu. 22 Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya göndererek kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı.

Efes'teki Kargaşalık

23 O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı. 24 Artemis*
Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el
sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu. 25 Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları
bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: "Efendiler, bu işten büyük kazanç

19:4 Mat.3:11; Mar.1:4,7-8; Luk.3:4,16; Yu.1:26-27 * **19:24** "Artemis": Grekler'in önemli bir tanrıçası; Artemis'in ya da Latince adıyla Diana'nın en büyük tapınağı Efes Kenti'ndeydi.

sağladığımızı biliyorsunuz. 26 Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan
tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efes'te değil, neredeyse
bütün Asya İli'nde* çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyor-
sunuz. 27 Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır,
hem de ulu tanrıça Artemis'in Tapınağı'nın hiçe sayılması ve bütün Asya İli'yle
bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi
vardır."
28 Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemisi
uludur!" diye bağırmaya başladılar. 29 Kent büsbütün karıştı. Halk,
Pavlus'un yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp
sürükleyerek birlikte tiyatroya koşuştu. 30 Pavlus halkın arasına girmek iste-
diyse de, öğrenciler onu bırakmadı. 31 Hatta, Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli
yöneticileri ona haber yollayarak tiyatroda görünmemesi için yalvardılar.
32 Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu.
Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu. 33 Yahudiler İskender'i öne çıkarınca
kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender,
halka savunmasını yapmak istedi. 34 Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu
anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, "Efesliler'in Artemisi
uludur!" diye bağırıp durdu.
35 Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, "Ey Efesliler" dedi, "Efes
Kenti'nin, ulu Artemis Tapınağı'nın ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi
olduğunu bilmeyen var mı? 36 Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun
için sakin olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir. 37 Buraya
getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza
sövdüler. 38 Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti
varsa, mahkemeler açık, yargıçlar† da var. Karşılıklı suçlamalarını orada
yapsınlar. 39 Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir
toplantıda çözümlenmesi gerekir. 40 Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma
suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kar-
gaşanın hesabını veremeyeceğiz." 41 Bunları söyledikten sonra topluluğu
dağıttı.

20

Pavlus Troas'ta

1 Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırtıp onları yüreklendirdi.
Sonra kendilerine veda ederek Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı. 2 O
yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra
Yunanistan'a* gitti. 3 Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gitmek
üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü
Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi. 4 Piros oğlu Veriyalı Sopater,
Selanikliler'den Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya
İli'nden* Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler. 5 Bunlar önden gidip bizi
Troas'ta beklediler. 6 Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan* sonra Filipi'den
denize açılıp beş günde Troas'a gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün
kaldık.
7 Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus
imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını
gece yarısına dek sürdürdü. 8 Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok

† **19:38** "Yargıçlar": Grekçe "Valiler". * **20:2** Burada Yunanistan sözcüğünün Roma İmparatorluğu'nun ili Ahaya için kullanıldığı sanılıyor.

kandil yanıyordu. 9 Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus
konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci† kattan
aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı. 10 Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine
kapanıp onu kucakladı. "Telaşlanmayın, yaşıyor!" dedi. 11 Sonra yukarı çıkıp
ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu,
sonra oradan ayrıldı. 12 Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan
büyük cesaret aldılar.

13 Biz önden giderek gemiye bindik ve Assos'a hareket ettik. Pavlus'u
oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle
düzenlemişti. 14 Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik.
15 Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü
gün Sisam'a uğradık ve bir gün sonra Milet'e vardık. 16 Pavlus, Asya İli'nde
vakit kaybetmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü
Yeruşalim'de olabilmek umuduyla acele ediyordu.

Pavlus Efesli İhtiyarlara Veda Ediyor

17 Pavlus, Milet'ten Efes'e haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını yanına
çağırttı. 18 Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: "Asya İli'ne* ayak
bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl
davrandığımı biliyorsunuz. 19 Yahudiler'in kurduğu düzenlerden çektiğim
sıkıntıların ortasında Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk
ettim. 20 Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek
evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim. 21 Hem Yahudiler'i hem de
Grekler'i*, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırdım.

22 "Şimdi de Ruh'a boyun eğerek Yeruşalim'e gidiyorum. Orada başıma neler
geleceğini bilmiyorum. 23 Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların
beklediğine dair her kentte beni uyarıyor. 24 Canımı hiç önemsemiyorum, ona
değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi,
Tanrı'nın lütfunu bildiren Müjde'ye tanıklık etme görevini tamamlayayım.

25 "Şimdi aralarında dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizlerden
hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. 26 Bu yüzden bugün size
şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim‡.
27 Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim. 28 Kendinize
ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz ku-
lak olun. Rab'bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere
atandınız. 29 Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranıza
gireceğini biliyorum. 30 Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için
sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. 31 Bunun için uyanık
durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her
birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.

32 "Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum.
Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında
mirasa kavuşturacak güçtedir. 33 Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da
giysisine göz dikmedim. 34 Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de
benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir.
35 Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz
ve Rab İsa'nın, 'Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur' diyen sözünü
unutmamamız gerektiğini gösterdim."

---

† **20:9** "İkinci": Grekçe "Üçüncü". (Zemin kat birinci kat sayılırdı). **20:24** 2Ti.4:7 ‡ **20:26** "Kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim": Grekçe "Herkesin kanından temizim".

36 Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.
37 Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, onu öptüler.
38 Onları en çok üzen, "Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz" demesi oldu. Sonra
onu gemiye kadar geçirdiler.

21

Yeruşalim'e Yolculuk

1 Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a,
oradan da Patara'ya geçtik. 2 Fenike'ye gidecek bir gemi bulduk, buna binip
denize açıldık. 3 Kıbrıs'ı görünce güneyinden geçerek Suriye'ye yöneldik ve Sur
Kenti'nde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı. 4 İsa'nın oradaki
öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruh'un
yönlendirmesiyle Pavlus'u Yeruşalim'e gitmemesi için uyardılar. 5 Günümüz
dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve
çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz
çöküp dua ettik. 6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar
da evlerine döndüler.
7 Sur'dan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kenti'ne geldik.
Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık. 8 Ertesi gün ayrılıp
Sezariye'ye geldik. Yediler'den biri olan müjdeci Filipus'un evine giderek
onun yanında kaldık. 9 Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı
vardı.
10 Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Hagavos adlı
bir peygamber geldi. 11 Bu adam bize yaklaşıp Pavlus'un kuşağını aldı,
bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, "Kutsal Ruh şöyle diyor:
'Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara
teslim edecekler.' "
12 Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yeruşalim'e gitmemesi
için Pavlus'a yalvardık. 13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Ne
yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsa'nın adı
uğruna Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım."
14 Pavlus'u ikna edemeyince, "Rab'bin istediği olsun" diyerek sustuk.
15 Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık.
16 Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde
kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'a götürdüler.

Pavlus Yeruşalim'de

17 Yeruşalim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar. 18 Ertesi
gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların hepsi orada toplan-
mıştı. 19 Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla
Tanrı'nın öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.
20 Bunları işitince Tanrı'yı yücelttiler. Pavlus'a, "Görüyorsun kardeş,
Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasa'nın candan
savunucusudur" dediler. 21 "Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki ulus-
lar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini,
törelerimize uymamalarını söylüyor, Musa'nın Yasası'na sırt çevirmeleri gerek-
tiğini öğretiyormuşsun. 22 Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka
duyacaklar. 23 Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adamış dört
kişi var. 24 Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl.
Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes,

21:8 Elç.6:1-6 **21:10** Elç.11:28

seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasa'ya uygun olarak yaşadığını anlasın. 25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık."

26 Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

Pavlus Tutuklanıyor

27 Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İli'nden* bazı Yahudiler Pavlus'u tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar. 28 "Ey İsrailliler, yardım edin!" diye bağırdılar. "Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekler'i sokarak bu kutsal yeri kirletti." 29 Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlus'un yanında gördükleri Efesli Trofimos'un, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı.

30 Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı. 31 Onlar Pavlus'u öldürmeye çalışırken, bütün Yeruşalim'in karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı. 32 Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlus'u dövmeyi bıraktı. 33 O zaman komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, "Kimdir bu adam, ne yaptı?" diye sordu.

34 Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlus'un kaleye götürülmesini buyurdu. 35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. 36 Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağırarak onları izliyordu.

Pavlus Kendini Savunuyor

37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi.

Komutan, "Grekçe biliyor musun?" dedi. 38 "Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçiyi* çöle götüren Mısırlı değil misin?"

39 Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım" dedi. "Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver." 40 Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

22

1 "Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin" dedi. 2-3 Pavlus'un kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: "Ben Yahudi'yim. Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğdum ve burada, Yeruşalim'de Gamaliel'in dizinin dibinde

21:25 Elç.15:28-29 **21:29** Elç.20:4 * **21:38** "Tedhişçi": Grekçe "Hançerli", şiddet yanlısı milliyetçi bir Yahudi partisinin üyelerine verilen ad. **22:2-3** Elç.5:34-39

büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim. 4 İsa'nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım. 5 Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şam'a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yeruşalim'e getirmekti.

6 "Ben öğleye doğru yol alıp Şam'a yaklaşırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. 7 Yere yıkıldım. Bir sesin bana, 'Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?' dediğini işittim.

8 " 'Ey Efendim, sen kimsin?' diye sordum.

"Ses bana, 'Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım' dedi. 9 Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.

10 " 'Rab, ne yapmalıyım?' diye sordum.

"Rab bana, 'Kalk, Şam'a git' dedi, 'Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.' 11 Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler.

12-13 "Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasa'ya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudiler'in kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, 'Saul kardeş, gözlerin görsün!' dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

14 "Hananya, 'Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp O'nun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir' dedi. 15 'Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak O'nun tanıklığını yapacaksın. 16 Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, O'nun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!'

17-18 "Ben Yeruşalim'e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rab'bi gördüm. Bana, 'Çabuk ol' dedi, 'Yeruşalim'den hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.'

19 " 'Ya Rab' dedim, 'Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar. 20 Üstelik sana tanıklık eden İstefanos'un kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.'

21 "Rab bana, 'Git' dedi, 'Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.' "

Roma Vatandaşı Pavlus

22 Pavlus'u buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, "Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!" diye seslerini yükselttiler.

23-24 Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlus'un aleyhine böyle bağırdığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi. 25 Kendisini sırımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, "Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamanız yasaya uygun mudur?" dedi.

26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. "Ne yapıyorsun?" dedi. "Bu adam Roma vatandaşıymış."

27 Komutan Pavlus'un yanına geldi, "Söyle bakayım, sen Romalı mısın?" diye sordu.

Pavlus da, "Evet" dedi.

28 Komutan, "Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim" diye karşılık verdi.

22:4 Elç.8:3; 26:9-11 **22:20** Elç.7:58

Pavlus, “Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım” dedi.
29 Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini
bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.

Pavlus Yüksek Kurul'un Önünde

30 Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını
öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un*
toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

23

1 Yüksek Kurul'u dikkatle süzen Pavlus, “Kardeşler” dedi, “Ben bugüne
dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım.” 2 Başkâhin Hananya,
Pavlus'un yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi. 3
Bunun üzerine Pavlus ona, “Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!”
dedi. “Hem oturmuş Kutsal Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'yı
çiğneyerek beni dövdürüyorsun.”
4 Çevrede duranlar, “Tanrı'nın başkâhinine hakaret mi ediyorsun?” dediler.
5 Pavlus, “Kardeşler, başkâhin olduğunu bilmiyordum” dedi. “Nitekim,
‘Halkını yönetenleri kötüleme’ diye yazılmıştır.”
6 Oradakilerden bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden
olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurul'a şöyle seslendi: “Kardeşler,
ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için
yargılanmaktayım.” 7 Pavlus'un bu sözü üzerine Ferisiler'le Sadukiler çekişmeye
başladılar, Kurul ikiye bölündü. 8 Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh
yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.
9 Kurul'da büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri
kalkıp ateşli bir şekilde, “Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz” diye bağırdılar.
“Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?” 10 Çekişme öyle
şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı
inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.
11 O gece Rab Pavlus'a görünüp, “Cesur ol” dedi, “Yeruşalim'de benimle ilgili
nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerekir.”

Pavlus'u Öldürme Girişimleri

12 Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. “Pavlus'u
öldürmeden bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!” diye ant içtiler. 13 Bu
anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşıyordu. 14 Bunlar başkâhinlerle ileri ge-
lenlerin yanına gidip şöyle dediler: “Biz, ‘Pavlus'u öldürmeden ağzımıza bir
şey koyarsak, bize lanet olsun!’ diye ant içtik. 15 Şimdi siz Yüksek Kurul'la*
birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştıracakmış gibi,
komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul'a
gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız.”
16 Ne var ki, Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu.
Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a iletti. 17 Yüzbaşılardan birini yanına
çağıran Pavlus, “Bu genci komutana götür, kendisine ileteceği bir haber var”
dedi.
18 Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu
genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış” dedi.
19 Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. “Bana bildirmek istediğin
nedir?” diye sordu.

23:3 Mat.23:27-28 **23:5** Çık.22:28 **23:6** Elç.26:5; Flp.3:5 **23:8** Mat.22:23-24; Mar.12:18-19; Luk.20:27-28

20 "Yahudiler sözbirliği ettiler" dedi, "Pavlus'la ilgili durumu daha ayrıntılı
bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurul'a götürmeni
rica edecekler. 21 Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona
pusu kurmuş bekliyor. 'Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içersek, bize
lanet olsun!' diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini
bekliyorlar."
22 Komutan, "Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme" diye
uyardıktan sonra genci salıverdi.

Pavlus Sezariye'ye Yollanıyor

23 Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: "Akşam saat
dokuzda Sezariye'ye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz
mızraklı hazırlayın. 24 Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliks'in yanına sağ salim
ulaştırmak için hayvan sağlayın." 25-26 Sonra şöyle bir mektup yazdı:

> "Klavdius Lisias'tan, Sayın Vali Feliks'e selam. 27 Bu adamı Yahudiler
> yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı
> olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım. 28 Kendisini neyle
> suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudiler'in Yüksek Kurulu'nun
> önüne çıkarttım. 29 Suçlamanın, Yahudiler'in yasasına ilişkin bazı sorunlarla
> ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir
> suçlama yoktu. 30 Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince
> onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini
> sana bildirmelerini buyurdum."

31 Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin An-
tipatris'e götürdüler. 32 Ertesi gün, atlıları Pavlus'la birlikte yola devam etmek
üzere bırakarak kaleye döndüler. 33 Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye
verip Pavlus'u teslim ettiler. 34-35 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un
hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, "Seni suçlayanlar da
gelsin, o zaman seni dinlerim" dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in* sarayında
gözaltında tutulması için buyruk verdi.

24

Pavlus Feliks'in Önünde Suçlanıyor

1 Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus
adlı bir hatip Sezariye'ye gelip Pavlus'la ilgili şikâyetlerini valiye ilettiler.
2-3 Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. "Ey erdemli Feliks!" dedi.
"Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de
bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman
ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz. 4 Seni fazla yormak istemiyorum;
söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyle dinlemeni rica ediyorum.
5 "Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler
arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşılarından
biridir. 6-8 Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık.* Onu
sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisin-
den öğrenebilirsin." 9 Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu
söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.

---

* **24:6-8** Bazı Grekçe elyazmaları, "Ve kendi yasamıza göre yargılamak istedik. Ne var ki, komutan
Lisias gelip kaba kuvvet kullanarak onu elimizden aldı götürdü. Onu suçlayanların sana başvurmalarını
buyurdu" sözlerini de içerir.

10 Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: “Senin yıllardan beri
bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum.
11 Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yeruşalim'e gidişimden bu
yana sadece on iki gün geçti. 12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin
başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya
çalışırken görmüşlerdir. 13 Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana
kanıtlayamazlar. 14 Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin
tarikat dedikleri Yol'un bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısı'na kulluk
ediyorum. Kutsal Yasa'da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye
inanıyorum. 15 Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem
doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı'ya umut bağladım. 16 Bu
nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her
zaman özen gösteriyorum.
17 “Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için
Yeruşalim'e geldim. 18 Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman
arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. An-
cak orada Asya İli'nden* bazı Yahudiler bulunuyordu. 19 Onların bana karşı
bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir.
20 Buradakiler de, Yüksek Kurul'un* önündeki duruşmam sırasında bende ne
suç bulduklarını açıklasınlar. 21 Önlerine çıkarıldığımda, ‘Bugün, ölülerin dirilişi
konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım’ diye seslenmiştim. Olsa olsa beni
bu konuda suçlayabilirler.”
22 İsa'nın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne
ertelerken, “Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm” dedi.
23 Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz
serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine
engel olmamasını buyurdu.
24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi,
Pavlus'u çağırtarak Mesih İsa'ya olan inancı konusunda onu dinledi. 25 Pavlus
doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya
kapıldı. “Şimdilik gidebilirsin” dedi, “Fırsat bulunca seni yine çağırtırım.” 26 Bir
yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu
sık sık çağırtır, onunla sohbet ederdi.
27 İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in
gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapiste bıraktı.

25

Festus'un Önünde Yargılanma

1 Eyalete vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariye'den Yeruşalim'e gitti.
2-3 Başkâhinlerle Yahudiler'in ileri gelenleri, Pavlus'la ilgili şikâyetlerini ona
açıkladılar. Festus'tan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u
Yeruşalim'e getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda
öldüreceklerdi. 4-5 Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutuklu bulunduğunu,
kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, “Aranızda yetkili olanlar
benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyu-
rusunda bulunsunlar” dedi.
6 Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra
Sezariye'ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getir-
ilmesini buyurdu. 7 Pavlus içeri girince, Yeruşalim'den gelen Yahudiler

24:17 Elç.21:17-28 **24:21** Elç.23:6

çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular.
8 Pavlus, “Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a* karşı hiçbir
günah işlemedim” diyerek kendini savundu.
9 Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle karşılık
verdi: “Yeruşalim'e gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister
misin?”
10 Pavlus, “Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde durmaktayım” dedi, “Burada
yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudiler'e karşı hiçbir suç
işlemedim. 11 Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam,
ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise,
hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezar'a iletilmesini
istiyorum.”
12 Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra şu yanıtı verdi: “Davanı
Sezar'a ilettin, Sezar'a gideceksin.”

Festus, Kral Agrippa'ya Danışıyor

13 Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki*, Festus'a bir nezaket zi-
yaretinde bulunmak üzere Sezariye'ye geldiler. 14 Bir süre orada kaldılar.
Bu arada Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. “Feliks'in tutuklu
olarak bıraktığı bir adam var” dedi. 15 “Yeruşalim'de bulunduğum sırada
Yahudiler'in başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikâyetlerini açıkladılar,
onu cezalandırmamı istediler.
16 “Ben onlara, ‘Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden,
kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu
suçlayanların eline teslim etmek Romalılar'ın geleneğine aykırıdır’ dedim.
17 Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı
kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum. 18 Ne var ki, kalkıp
konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama
yöneltmediler. 19 Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar,
kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa
adındaki birine ilişkin konulardı. 20 Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim
için Pavlus'a, Yeruşalim'e gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup
olmayacağını sordum. 21 Ama kendisi davasını İmparator'a† iletti, İmparator'un
kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparator'a‡ göndereceğim
zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum.”
22 Agrippa Festus'a, “Ben de bu adamı dinlemek isterdim” dedi.
Festus da, “Yarın onu dinlersin” dedi.

Pavlus, Agrippa'nın Önünde

23 Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar
ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festus'un
buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi. 24 Festus, “Kral Agrippa ve burada
bizimle bulunan bütün efendiler” dedi, “Yeruşalim'de olsun, burada olsun,
bütün Yahudi halkının bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. ‘Onu
artık yaşatmamalı!’ diye haykırıyorlardı. 25 Oysa ben, ölüm cezasını gerek-
tiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparator'a
iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim. 26 Ama Efendimiz'e
bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze
ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Amacım, bu

* **25:13** “Berniki”: Agrippa'nın kızkardeşi. † **25:21** “İmparator”: Grekçe “Sevastos”, Roma imparatorlarının unvanlarından biri olan Avgustus'un karşılığı. ‡ **25:21** “İmparator'a”: Grekçe “Sezar'a”.

soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir. 27 Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız."

26

1-2 Agrippa Pavlus'a, "Kendini savunabilirsin" dedi.

Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: "Kral Agrippa! Yahudiler'in bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum. 3 Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudiler'in bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

4 "Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yeruşalim'de, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler. 5 Beni eskiden beri tanırlar ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığıma tanıklık edebilirler. 6 Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım. 7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı'ya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudiler'in bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir. 8 Sizler, Tanrı'nın ölüleri diriltmesini neden 'inanılmaz' görüyorsunuz?

9 "Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim. 10 Ve Yeruşalim'de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım. 11 Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim.

12 "Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a doğru yola çıkmıştım. 13 Ey kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımın çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm. 14 Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dedi. 'Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.'

15 "Ben de, 'Ey Efendim, sen kimsin?' dedim.

" 'Ben senin zulmettiğin İsa'yım' diye yanıt verdi Rab. 16 'Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin. 17-18 Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan'ın hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.'

19 "Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim. 20 Önce Şam ve Yeruşalim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım. 21 Yahudiler'in beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu. 22 Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir

26:5 Elç.23:6; Flp.3:5 **26:9** Elç.8:3; 22:4-5 **26:20** Elç.9:18-20,28-29

şey değildir. 23 Onlar, Mesih'in* acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki
olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini
bildirmişlerdi."
24 Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, "Pavlus,
çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!" dedi.
25 Pavlus, "Sayın Festus" dedi, "Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla
uygun sözler söylüyorum. 26 Kral bu konularda bilgili olduğu için ken-
disiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden
kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir.
27 Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını
biliyorum."
28 Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: "Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip
Mesihçi* mi yapacaksın?"
29 "İster kısa ister uzun sürede olsun" dedi Pavlus, "Tanrı'dan dilerim ki
yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi
olsun!"
30-31 Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan
sonra aralarında şöyle konuştular: "Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını
gerektiren bir şey yaptığı yok." 32 Agrippa da Festus'a, "Bu adam davasını
Sezar'a* iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi" dedi.

27

Pavlus'un Roma'ya Deniz Yolculuğu

1 İtalya'ya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la öteki bazı tutuk-
luları Avgustus* taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. 2 Asya
İli'nin* kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek
denize açıldık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı.
3 Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Pavlus'a dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını
karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. 4 Oradan yine
denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgar altından geçtik.
5 Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira Kenti'ne geldik.
6 Orada, İtalya'ya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye
bindirdi.
7 Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kenti'nin açıklarına güçlükle
gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak
Girit'in rüzgar altından geçtik. 8 Kıyı boyunca güçlükle ilerleyerek Laseya
Kenti'nin yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.
9-10 Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü† bile geçmişti. O mevsimde deniz
yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: "Efendiler"
dedi, "Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar
ve ziyan getireceğini görüyorum." 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini
dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu. 12 Liman kışlamaya
elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya,
mümkünse Feniks'e ulaşıp kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Girit'in
lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.

Fırtına

26:23 1Ko.15:20 **26:23** Yşa.42:6; 49:6 * **26:28** "Mesihçi": Mesih sözcüğünden türetilen bu lakap Grekçe'de "Hristianos" diye geçer. * **27:1** "Avgustus": Grekçe "Sevastos". † **27:9-10** "Oruç günü": Yahudiler'in Eylül ya da Ekim ayında kutladıkları bayram. Günümüzde Yom Kippur olarak bilinir (bkz. Lev.16:29-34).

13 Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini
sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar.
14 Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu.
15 Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye
bıraktık. 16 Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin
filikasını güçlükle sağlama alabildik. 17 Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar
kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezi'nin‡ sığlıklarında karaya otur-
maktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye
bıraktılar. 18 Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük
atmaya başladılar. 19 Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize
attılar. 20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar göründü. Fırtına da olanca şiddetiyle
sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümden yitirmiştik.
21 Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle
dedi: "Efendiler, beni dinleyip Girit'ten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana
uğramamanız gerekirdi. 22 Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvola-
cak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak. 23-24 Çünkü kendisine ait
olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrı'nın bir meleği bu gece yanıma gelip
dedi ki, 'Korkma Pavlus, Sezar'ın* önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı,
seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.' 25 Bunun için
efendiler, cesur olun! Tanrı'ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği
gibi olacak. 26 Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor."

Gemi Karaya Oturuyor

27 On dördüncü gece İyon Denizi'nde§ sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru
gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler. 28 Denizin derinliğini ölçtüler
ve yirmi kulaç* olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler,
on beş kulaç† olduğunu gördüler. 29 Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan
dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler. 30 Bu sırada gemiciler
gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi
yapıp filikayı denize indirdiler. 31 Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, "Bunlar
gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız" dedi. 32 Bunun üzerine askerler ipleri
kesip filikayı denize düşürdüler.
33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. "Bugün on
dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız"
dedi. 34 "Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu
gerekli. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir." 35 Pavlus bunları
söyledikten sonra ekmek aldı, hepsinin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği bölüp
yemeye başladı. 36 Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi. 37 Gemide
toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. 38 Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize
boşaltarak gemiyi hafiflettiler.
39 Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir
körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler.
40 Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön
yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler. 41 Gemi bir kum yükseltisine çarpıp
karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise
dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

---

‡ **27:17** "Sirte Körfezi": Libya'nın kuzeybatı kıyılarında yer yer çok sığ olan körfez. § **27:27** "İyon Denizi": Grekçe "Adriya Denizi". O çağda Adriya Denizi terimi bugünkü İyon Denizi'ni de içine alıyordu.
* **27:28** "Yirmi kulaç": Yaklaşık 36 m. (bkz. Birimler Cetveli). † **27:28** "On beş kulaç": Yaklaşık 27 m. (bkz. Birimler Cetveli).

42 Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek
niyetindeydi. 43-44 Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri
bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya
çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin
öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes
sağ salim karaya çıktı.

28

Malta'da

1 Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik. 2 Yerliler bize
olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp
hepimizi dostça karşıladılar. 3 Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine
attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı. 4 Yerliler Pavlus'un
eline asılan yılanı görünce birbirlerine, "Bu adam kuşkusuz bir katil" dediler.
"Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı." 5 Ne var ki, elini silkip yılanı
ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi. 6 Halk, Pavlus'un bedeninin
şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip
de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. "Bu bir ilahtır!"
dediler.

7 Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı
birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça
ağırladı. 8 O sırada Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler
içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine
koyup onu iyileştirdi. 9 Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip
iyileştirildiler. 10 Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız
zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.

Roma'ya Varış

11 Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir
İskenderiye gemisiyle denize açıldık. 12 Sirakuza Kenti'ne uğrayıp üç gün kaldık.
13 Oradan da yolumuza devam ederek Regium'a geldik. Ertesi gün güneyden
esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoli'ye vardık. 14 Orada
bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar.

Sonunda Roma'ya vardık. 15 Haberimizi alan Roma'daki kardeşler, bizi
karşılamak için Appius Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar geldiler. Pavlus onları
görünce Tanrı'ya şükretti, yüreklendi. 16 Roma'ya girdiğimizde Pavlus'un, bir
asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.

Pavlus'un Roma'daki Etkinlikleri

17 Üç gün sonra Pavlus, Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bun-
lar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: "Kardeşler, halkımıza
ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalim'de
tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. 18 Onlar beni sorguya çektikten
sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç
işlememiştim. 19 Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezar'a* iletmek
zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için
yapmadım. 20 Ben İsrail'in umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum.
Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım."

21 Onlar Pavlus'a, "Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, oradan
gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü

28:19 Elç.25:11

bir şey söylemedi" dediler. 22 "Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz.
Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz."
23 Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla
onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrı'nın
Egemenliği'ne* ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek
Musa'nın Yasası'na, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa
hakkında ikna etmeye çalıştı. 24 Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise
inanmadı. 25 Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlus'un şu son sözünden sonra
ayrıldılar: "Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh
doğru söyledi. 26 Ruh dedi ki,

'Bu halka gidip şunu söyle:
Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız,
Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.
27 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı,
Kulakları ağırlaştı.
Gözlerini kapadılar.
Öyle ki, gözleri görmesin,
Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın,
Ve bana dönmesinler.
Dönselerdi, onları iyileştirirdim.'

28-29 "Şunu bilin ki, Tanrı'nın sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara
gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir."*
30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi
kabul etti. 31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir
cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

28:26 Yşa.6:9-10 * **28:28-29** Bazı Grekçe elyazmaları, "Pavlus'un bu sözlerinden sonra Yahudiler kendi aralarında şiddetle tartışarak oradan ayrıldılar" sözlerini de içerir.

Pavlus'tan ROMALILAR'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Elçi Pavlus bu mektubu Yeruşalim'e yaptığı bir yolculuk sırasında yazmıştır. Toplanan bağışları oradaki yoksul inanlılara iletmekle görevlendirilmişti (15:25-27). Bu da İ.S. 57-59 yılları arasında, Müjde'yi yaymak için çıktığı üçüncü yolculuğun sonlarında olabilir. Büyük olasılıkla Korint'ten yazmaktadır (Elç.20:1-3). Bundan sonra Yeruşalim'e, Yeruşalim'den de İspanya'ya gitmeyi, yol üzerinde de Roma'ya uğramayı tasarlar (1:9-15; 15:22-32). Daha önce Roma'da Müjde'yi yaymış değildi, ama oradaki inanlıların birçoğunu tanıyordu (16:3-16). Yaydığı Müjde'yi, Tanrı'nın kendisini duyurmaya çağırdığı bildiriyi1 bu mektupta açıklamaktadır. 1:16-17 ayetlerinde şöyle diyor: "Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin... kurtuluşu için Tanrı gücüdür. Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, 'İmanla aklanan yaşayacaktır.' "

Mektubun İçeriği: Mektubun ilk önemli konusu, Tanrı'nın gazabına ve yargısına yol açan insan günahıdır2. Pavlus bunu belirttikten sonra insanın bu kötü durumu için Tanrı'nın sunduğu çareyi açıklıyor. Tanrı insanları, İsa Mesih'e iman ettikleri için aklar, Musa'nın Yasası'na uydukları için değil3. Kutsal Yasa'nın gereklerini hiç kimse tümüyle yerine getiremez. Zaten Kutsal Yasa'nın amacı da başkadır. Yasa günahı tanımlar ve ciddiyetini vurgular. Dahası, Pavlus 6:1-23 ayetlerinde, Mesih'e ait olanların yalnız geçmişlerinden ötürü bağışlanmakla kalmadıklarını, günahtan da özgür kılındıklarını açıklar. Pavlus'un dediği gibi, "Günah size egemen olmayacaktır" (6:14). İnananlar Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşadıkça Tanrı'nın istediği gibi yaşamış olacaklardır (8:1-14). Gerçekte Tanrı'nın amacı bunun da ötesine geçiyor (8:14-39): "Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun" (8:29).

Yahudi kökenli olan inanlılar topluluğu her ulustan geleni kabul etmeye başladığı bir sırada Pavlus Tanrı'nın Yahudiler'e ilişkin amacını irdelemeye başlar4. Öyle anlaşılıyor ki, Roma'daki kilise hem Yahudi5 hem de öteki uluslardan6 gelen üyelerden oluşuyordu. Et yiyip yememek, belirli günleri kutlayıp kutlamamak (14:1-6) konusundaki tartışmalar da buna bir ipucu sayılabilir. Pavlus, Müjde'yi öteki uluslara duyurmaya çağrılmıştı, ama kendi halkı için de büyük kaygıları vardı7. Bir başka kaygısı daha vardı, bu da öteki uluslardan olan inanlıların Yahudiler'e neler borçlu olduklarını bilmelerini istemesiydi8.

Pavlus mektubun son bölümlerinde (12:1-15:13) uygulamaya ilişkin öğütleri peş peşe sıralıyor.

Ana Hatlar:

1:1-17 Giriş ve ana konu
1:18-3:20 İnsanın günahı
3:21-5:21 Tanrı, Mesih'e iman edenleri aklar
6:1-8:39 Artık günah size egemen olmayacaktır: Ruh'a bağlı yeni yaşam
9:1-11:36 Tanrı'nın İsrail için tasarladıkları
12:1-15:13 Yaşayan kurbanlar: Doğru davranmaya ilişkin öğütler
15:14-16:27 Pavlus'un tasarladığı ziyaret ve son selamlar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya
çağrılan ben Pavlus'tan selam! 2-4 Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le il-
gili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat
etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık
ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan
edildi. 5 Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih
aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk.
6 İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız. 7 Tanrı'nın
Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız
Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus'un Roma'ya Gitme Özlemi

8 İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü
imanınız bütün dünyada duyuruluyor. 9-10 Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta
bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda
andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek
için dua ediyorum. 11 Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan
ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. 12 Yani, ben aranızdayken karşılıklı
olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum.
13 Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda
da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye
dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum. 14 Grekler'e* ve Grek ol-
mayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. 15 Bu ne-
denle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek
için sabırsızlanıyorum. 16 Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden
herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için
Tanrı gücüdür. 17 Tanrı'nın insanı akladığı*, Müjde'de açıklanır. Aklanma
yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, "İmanla aklanan yaşayacaktır†."

Tanrı'ya İsyan

18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve
haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. 19 Çünkü
Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin
önüne sermiştir. 20 Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı–
dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu
nedenle özürleri yoktur. 21 Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak
yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler;
anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. 22 Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız
olup çıktılar. 23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört
ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.
24 Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları
yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. 25 Tanrı'yla ilgili gerçeğin
yerine yalanı‡ koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa
Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.
26 İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile
doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. 27 Aynı şekilde erkekler de kadınla
doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler

---

1:13 Elç.19:21 **1:16** Mar.8:38 **1:17** Hab.2:4 * **1:17** "Tanrı'nın insanı akladığı" ya da "Tanrı'nın adaleti". † **1:17** "İmanla aklanan yaşayacaktır" ya da "Doğru kişi imanla yaşayacaktır". **1:21** Ef.4:17-18 **1:23** Yas.4:16-18 ‡ **1:25** "Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı" ya da "Gerçek Tanrı'nın yerine sahte ilahları".

erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.
28 Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız
düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti. 29 Her türlü haksızlık,
kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme,
hile, kötü niyetle doludurlar. 30-31 Dedikoducu, yerici, Tanrı'dan nefret
eden, küstah, kibirli, övüngen, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen,
anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. 32 Böyle
davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde,
bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

2

Tanrı Ayrım Yapmaz

1 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün
yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey
yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. 2 Böyle davrananları Tanrı'nın haklı
olarak yargıladığını biliriz. 3 Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını
yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? 4 Tanrı'nın
sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni
tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?
5 İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı
gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. 6 Tanrı "herkese,
yaptıklarının karşılığını verecektir." 7 Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık,
ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. 8 Bencillerin, gerçeğe uymayıp
haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak. 9-10 Kötülük
eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– sıkıntı ve elem
verecek; iyilik eden herkese –yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana–
yücelik, saygınlık, esenlik verecektir. 11 Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım
yapmaz.
12 Kutsal Yasa'yı* bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvola-
caklar. Yasa'yı bildikleri halde günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar.
13 Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine ge-
tirenlerdir. 14 Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendilik-
lerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş
olurlar. 15 Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı
olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriyse onları
ya suçlar ya da savunur. 16 Yaydığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları
gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle
olacaktır.

Yahudiler ve Kutsal Yasa

17 Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla
övünüyorsun. 18 Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt et-
meyi Yasa'dan öğrenmişsin. 19-20 Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne
kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların
eğiticisi, çocukların* öğretmeni olduğuna inanmışsın. 21 Öyleyse başkasına
öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın?
22 "Zina etmeyin" derken, zina eder misin? Putlardan tiksinirken, tapınakları
yağmalar mısın? 23 Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı
aşağılar mısın? 24 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sizin yüzünüzden uluslar arasında

---

2:1 Mat.7:1; Luk.6:37 **2:6** Mez.62:12; Özd.24:12 **2:11** Yas.10:17 * **2:19-20** "Çocukların" ya da "Yeni öğrencilerin". **2:24** Yşa.52:5

Tanrı'nın adına küfrediliyor."
25 Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama
Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz†. 26 Bu nedenle,
sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı? 27 Sen
Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence
sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı? 28 Çünkü ne
dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet
gerçek sünnettir. 29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle
ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların
değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3

Tanrı'nın Güvenilirliği

1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? 2 Her yönden
çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. 3 Peki,
kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrı'nın
güvenilirliğini ortadan kaldırır mı? 4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile,
Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

"Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın
Ve yargılandığında davayı kazanasın."

5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne
diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız
mı? 6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? 7 Ama
Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık
şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum?
8 Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, "Kötülük
yapalım da bundan iyilik çıksın" demeyelim? Böylelerinin yargılanması
yerindedir.

Doğru Olan Yok

9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette
değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde
olmakla suçladık. 10 Yazılmış olduğu gibi:

"Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.
11 Anlayan kimse yok,
Tanrı'yı arayan yok.
12 Hepsi saptı,
Tümü yararsız oldu.
İyilik eden yok, tek kişi bile!"
13 "Ağızları açık birer mezardır.
Dilleriyle aldatırlar."
"Engerek zehiri var dudaklarının altında."
14 "Ağızları lanet ve acı sözle doludur."
15 "Ayakları kan dökmeye seğirtir.
16 Yıkım ve dert var yollarında.

† **2:25** "Sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz": Grekçe "Sünnetin sünnetsizlik olmuştur". **2:29** Yas.30:6 **3:4** Mez.51:4 **3:10** Mez.14:1-3; 53:1-3 **3:13** Mez.5:9 **3:13** Mez.140:3 **3:14** Mez.10:7 **3:15** Özd.1:16; Yşa.59:7-8

17 Esenlik yolunu da bilmezler.”
18 “Tanrı korkusu yoktur onlarda.”

19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. 20 Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

İmanla Aklanma

21 Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. 22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla* aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur. 23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. 24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla†, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar. 25-26 Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan‡ ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.
27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. 28 Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız. 29 Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. 30 Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.
31 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

4

İbrahim'in İmanı

1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? 2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. 3 Kutsal Yazı ne diyor? “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*.” 4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. 5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır. 6 Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

7 “Ne mutlu suçları bağışlanmış,
Günahları örtülmüş olanlara!
8 Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!”

9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, “İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.” 10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi?

3:18 Mez.36:1 **3:20** Mez.143:2; Gal.2:16 **3:22** Gal.2:16 * **3:22** “Mesih'e olan imanlarıyla” ya da “Mesih'in sadakatiyle”. † **3:24** “Kurtuluşla” ya da “Fidyeyle”. ‡ **3:25-26** Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. **3:30** Yas.6:4; Gal.3:20 **4:3** Yar.15:6; Gal.3:6 * **4:3** “Böylece aklanmış sayıldı”: Grekçe “Ve ona doğruluk sayıldı”. Grekçe “Doğruluk saymak” terimi 4:5,6,9,10,11,22,23 ve 24 ayetlerinde de geçmektedir. **4:7** Mez.32:1-2

Sünnetliyken değil, sünnetsizken... 11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın. 12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu. 13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi. 14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir. 15 Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

16-17 Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. "Seni birçok ulusun babası yaptım" diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın –ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden Tanrı'nın– gözünde hepimizin babasıdır.

18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. "Senin soyun böyle† olacak" sözüne güveniyordu. 19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. 20 İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. 21 Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. 22 Bunun için de aklanmış sayıldı. 23-24 "Aklanmış sayıldı" sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler –Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler– için de yazıldı. 25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

5

Tanrı'yla Barışmak

1 Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. 2 İçinde bulunduğumuz bu lütfa Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz. 3-4 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır. 5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

6 Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. 7 Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. 8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. 9 Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. 10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. 11 Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

Ölüm ve Yaşam

4:11 Yar.17:10 **4:13** Yar.17:4-6; 22:17-18; Gal.3:29 **4:14** Gal.3:18 **4:16-17** Yar.17:5; Gal.3:7 **4:18** Yar.15:5 † **4:18** "Böyle", yani "Yıldızlar kadar çok" (bkz. Yar.15:5). **4:19** Yar.17:17 **4:25** Yşa.53:4-5

12 Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi.
Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. 13 Kutsal
Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı
tutulmaz. 14 Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan
Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi.
15 Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir
kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın,
yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.
16 Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan
sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen
armağan aklanmayı sağladı. 17 Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o
tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma
bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik
sürecekleri çok daha kesindir.

18 İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir
doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. 19 Çünkü
bir adamın sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir
adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. 20 Kutsal Yasa suç
çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha
da çoğaldı. 21 Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın
lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla
egemenlik sürsün.

6

1 Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?
2 Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah
içinde yaşarız? 3 Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne
vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? 4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih
nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla
O'nunla birlikte ölüme gömüldük. 5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla
birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. 6 Artık
günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için
eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz. 7 Çünkü ölmüş
kişi günahtan özgür kılınmıştır.

8 Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.
9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün
artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. 10 O'nun ölümü
günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı
için sürmektedir. 11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da
Tanrı karşısında diri sayın.

12 Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü be-
denlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. 13 Bedeninizin üyelerini
haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi
Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.
14 Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında
değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

Doğruluğa Köle Olmak

5:12 Yar.3:6 **6:4** Kol.2:12

15 Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfu
altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! 16 Söz dinleyen
köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin
köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa
götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz. 17 Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden
günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.
18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
19 Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Be-
deninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle
olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa
köle olarak sunun. 20 Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz.
21 Şimdi utandığınız şeylerden o dönemde ne kazancınız oldu? Onların sonucu
ölümdür. 22 Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre,
kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. 23 Çünkü
günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz
yaşamdır.

7

Yasa'dan Özgür Olmak

1 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler –Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum–
Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir? 2 Örneğin, evli kadın, kocası
yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan
özgür olur. 3 Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa,
zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki,
başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz. 4 Aynı şekilde kardeşlerim, siz
de bir başkasına –ölümden dirilmiş olan Mesih'e– varmak üzere Mesih'in
bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde
verimli olmamız içindir. 5 Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın
kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu
olarak ölüme götüren meyveler verdik. 6 Şimdiyse biz, daha önce tutsağı
olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kılındık. Sonuç
olarak, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk ediyoruz.

Yasa ve Günah

7 Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama
Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim.
8 Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü
üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür. 9-10 Bir zamanlar, Yasa'nın
bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah
dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. 11
Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni
öldürdü. 12 İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve
iyidir.
13 Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah,
günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle
ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılsın. 14 Yasa'nın
ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha
satılmışım. 15 Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret

7:7 Çık.20:17; Yas.5:21 **7:11** Yar.3:13

ettiğim ne ise, onu yapıyorum. 16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi
olduğunu kabul etmiş olurum. 17 Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan
günah yapıyor. 18 İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum.
İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. 19 İstediğim iyi şeyi yapmıyorum,
istemediğim kötü şeyi yapıyorum. 20 İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık
ben değil, içimde yaşayan günahtır.
21 Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda
hep kötülük vardır. 22 İç varlığımda Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum.
23 Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın
onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah
yasasına tutsak ediyor. 24 Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden
beni kim kurtaracak? 25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler
olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın
yasasına kulluk ediyorum.

8

Yaşam Veren Ruh

1 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. 2 Çünkü
yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün
yasasından özgür kıldı. 3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın
yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah
sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde* yargıladı. 4 Öyle ki, Yasa'nın
gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.
5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri
düşünürler. 6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse
yaşam ve esenliktir. 7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır;
Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de... 8 Benliğin denetiminde olanlar
Tanrı'yı hoşnut edemezler. 9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa,
benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan
kişi Mesih'in değildir. 10 Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü
olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. 11 Mesih İsa'yı
ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten
Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.
12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe
borçlu değiliz. 13 Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü
işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. 14 Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin
hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. 15 Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik
ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba†, Baba!" diye
sesleniriz. 16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları
olduğumuza tanıklık eder. 17 Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda
mirasçıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak,
Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

Görkemli Gelecek

18 Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle
karşılaştırılmaya değmez. 19 Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük
özlemle bekliyor. 20-21 Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da

---

* **8:3** "İnsan benliğinde" ya da "Bedende". **8:11** 1Ko.3:16 **8:15** Mar.14:36; Gal.4:5-7 † **8:15** "Abba": Aramice'de* baba anlamına gelir. **8:20-21** Yar.3:17-19

yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. 22 Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. 23 Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. 24 Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? 25 Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.

26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder. 27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder. 28 Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz‡. 29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. 30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

Tanrı Sevgisi

31 Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? 32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? 33 Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. 34 Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. 35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? 36 Yazılmış olduğu gibi:

“Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz.”

37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. 38-39 Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

9

Tanrı'nın Seçtikleri

1 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. 2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. 3-4 Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsrailliler'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır. 5 Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

6 Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsrailli sayılmaz. 7 İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi

---

8:23 1Ko.15:35-54; 2Ko.5:2-4 ‡ **8:28** “Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz” ya da “Tanrı'yı sevenler, O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için etkin olduğunu biliriz”. **8:36** Mez.44:22
9:3-4 Çık.4:22; 24:1-17 **9:7** Yar.21:12

onun çocukları değildir. Ama, “Senin soyun İshak'la sürecek” diye yazılmıştır.
8 Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in
soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. 9 Çünkü vaat
şöyleydi: “Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak.”
10 Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı.
11-12 Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı
Rebeka'ya, “Büyüğü küçüğüne kulluk edecek” dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim
yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün. 13
Yazılmış olduğu gibi, “Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim.”
14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır! 15
Çünkü Musa'ya şöyle diyor:

“Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,
Acıdığıma acıyacağım.”

16 Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine
bağlıdır. 17 Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor:

“Gücümü senin aracılığınla göstermek
Ve adımı bütün dünyada duyurmak için
Seni yükselttim.”

18 Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.
19 Şimdi bana, “Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun
isteğine kim karşı durabilir?” diyeceksin. 20 Ama, ey insan, sen kimsin ki
Tanrı'ya karşılık veriyorsun? “Kendisine biçim verilen, biçim verene, ‘Beni
niçin böyle yaptın’ der mi?” 21 Ya da çömlekçinin aynı kil yığınından bir kabı
onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? 22 Eğer Tanrı
gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvol-
maya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? 23 Yüceltmek üzere
önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için
bunu yaptıysa, ne diyelim? 24 Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar
arasından da çağırdığı bu insanlar biziz. 25 Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor:

“Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.”
26 “Kendilerine, ‘Siz halkım değilsiniz’ denilen yerde,
Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar.”

27 Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor:

“İsrailoğulları'nın sayısı
Denizin kumu kadar çok olsa da,
Ancak pek azı* kurtulacak.
28 Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini
Tez yapıp bitirecek.”

29 Yeşaya'nın önceden dediği gibi:

9:9 Yar.18:10 **9:11-12** Yar.25:23 **9:13** Mal.1:2-3 **9:15** Çık.33:19 **9:17** Çık.9:16 **9:20** Yşa.29:16; 45:9 **9:25** Hoş.2:23 **9:26** Hoş.1:10 **9:27** Yşa.10:22-23 * **9:27** “Pek azı”: Grekçe “Kalıntı”. **9:29** Yşa.1:9

“Her Şeye Egemen Rab
Soyumuzu sürdürecek birkaç kişiyi
Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.”

İsrail'in İmansızlığı

30 Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya,
imandan gelen aklanmaya kavuştular. 31 Aklanmak için Yasa'nın ardından
giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. 32 Neden? Çünkü imanla değil,
iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve “sürçme taşı”nda sürçtüler. 33
Yazılmış olduğu gibi:

“İşte, Siyon'a* bir sürçme taşı,
Bir tökezleme kayası koyuyorum.
O'na iman eden utandırılmayacak.”

10

1 Kardeşler! İsrailliler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya
yalvarıyorum. 2 Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler;
ama bu bilinçli bir gayret değildir. 3 Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu an-
lamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın
öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. 4 Oysa her iman edenin aklanması için
Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.
5 Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: “Yasa'nın
gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.” 6-7 İmana dayanan doğruluk
ise şöyle diyor: “Yüreğinde, ‘Göğe –yani Mesih'i indirmeye– kim çıkacak?’ ya
da, ‘Dipsiz derinliklere –yani Mesih'i ölüler arasından çıkarmaya– kim inecek?’
deme.” 8 Ne deniyor?

“Tanrı sözü sana yakındır,
Ağzında ve yüreğindedir.”

İşte duyurduğumuz iman sözü budur. 9 İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça
söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kur-
tulacaksın. 10 Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla
açıklayarak kurtulur. 11 Kutsal Yazı, “O'na iman eden utandırılmayacak” diyor.
12 Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini
çağıranların tümüne eliaçıktır. 13 “Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.”
14 Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl
iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? 15 Sözü
yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: “İyi
haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!”
16 Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: “Ya Rab,
verdiğimiz habere kim inandı?” 17 Demek ki iman, haberi duymakla,
duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. 18 Ama soruyorum: Onlar
duymadılar mı? Elbet duydular.

“Sesleri bütün yeryüzüne,

9:32 Yşa.8:14 **9:33** Yşa.28:16; 1Pe.2:6-8 **10:5** Lev.18:5 **10:6-7** Yas.30:12-14 **10:11** Yşa.28:16
10:13 Yoe.2:32 **10:15** Yşa.52:7 **10:16** Yşa.53:1 **10:18** Mez.19:4

Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.”

19 Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa,

“Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracağım,
Anlayışsız bir ulusla sizi öfkelendireceğim” diyor.

20 Sonra Yeşaya cesaretle,

“Aramayanlar beni buldu,
Sormayanlara kendimi gösterdim” diyor.

21 Öte yandan İsrail için şöyle diyor:

“Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.”

11

Tanrı'nın Kendine Ayırdığı Kişiler

1 Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle
hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailli'yim. 2 Tanrı
önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde
Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez
misiniz? 3 “Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını
yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”
4 Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? “Baal'ın* önünde diz çökmemiş yedi
bin kişiyi kendime ayırdım.” 5 Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın
lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk* vardır. 6 Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi
işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık lütuf olmaktan çıkar! 7 Sonuç ne?
İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa
yürekleri nasırlaştırıldı. 8 Yazılmış olduğu gibi:

“Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi;
Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.”

9 Davut da şöyle diyor:

“Sofraları onlara tuzak,
Kapan, tökez ve ceza olsun.
10 Gözleri kararsın, göremesinler.
Bellerini hep iki büklüm et!”

Aşılanmış Dallar

11 Öyleyse soruyorum: İsrailliler, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip
düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş
verildi; öyle ki, İsrailliler onlara imrensin. 12 Eğer İsrailliler'in suçu dünyaya
zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük
bir zenginlik getirecektir! 13 Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım. 14 Böylelikle belki

---

10:19 Yas.32:21 **10:20** Yşa.65:1-2 **11:1** Flp.3:5 **11:3** 1Kr.19:10,14 **11:4** 1Kr.19:18 * **11:5** “Küçük bir topluluk”: Grekçe “Bir kalıntı”. **11:8** Yas.29:4; Yşa.29:10 **11:9** Mez.69:22-23

soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım. 15 Çünkü onların reddedilmesi
dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama
geçiş değil de nedir? 16 Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök
kutsalsa, dallar da kutsaldır.
17-18 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin
filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara
karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımıyorsun, kök seni
taşıyor. 19 O zaman, "Ben aşılanayım diye dallar kesildi" diyeceksin. 20 Doğru,
onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun.
Böbürlenme, kork! 21 Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirge-
meyecektir.
22 Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir;
ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip
atılırsın! 23 İmansızlıkta direnmezlerse, İsrailliler de öz ağaca aşılanacaklar.
Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılamaya gücü vardır. 24 Eğer sen doğal
yapısı yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına
aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!

Bütün İsrail Kurtulacak

25 Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı iste-
mem: İsrailliler'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların
sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır. 26 Sonunda bütün İsrail
kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

"Kurtarıcı Siyon'dan* gelecek,
Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman
Kendileriyle yapacağım antlaşma budur."

28 İsrailliler Müjde'yi reddederek sizin uğrunuza Tanrı'ya düşman oldular;
ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler. 29 Çünkü
Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. 30 Bir zamanlar Tanrı'nın
sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsrailliler'in sözdinlemezliğinin sonucu mer-
hamete kavuştunuz. 31 Bunun gibi, İsrailliler de, sizin kavuştuğunuz mer-
hametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular. 32 Çünkü Tanrı,
merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

Tanrı'ya Övgüler

33 Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun
yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!

34 "Rab'bin düşüncesini kim bilebildi?
Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?"

35 "Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki,
Karşılığını O'ndan isteyebilsin?"

36 Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu.
O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

11:26 Yşa.59:20-21; Yer.31:33-34 **11:33** Yşa.55:8 **11:34** Yşa.40:13 **11:35** Eyü.41:11 **11:36** 1Ko.8:5-6

12

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

1 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal* tapınmanız budur. 2 Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.
3 Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. 4-5 Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. 6 Tanrı'nın bize bağışladığı lütfa göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin. 7 Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. 8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.
9 Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın. 10 Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. 11 Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin. 12 Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. 13 İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin. 14 Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. 15 Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. 16 Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. 17 Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. 18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.
19 Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Rab diyor ki, 'Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.' "
20 Ama,

"Düşmanın acıkmışsa doyur,
Susamışsa su ver.
Bunu yapmakla onu utanca boğarsın†."

21 Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13

Yönetime Bağlı Olmak

1 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. 2 Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır.
3 İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın.
4 Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor.

---

* **12:1** "Ruhsal" ya da "Akla uygun". **12:4-5** 1Ko.12:12 **12:6** 1Ko.12:4-11 **12:14** Mat.5:44; Luk.6:27-28 **12:16** Özd.3:7 **12:19** Yas.32:35; İbr.10:30 **12:20** Özd.25:21-22 † **12:20** "Onu utanca boğarsın": Grekçe "Onun başı üzerine ateş korları yığarsın".

5 Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de
yönetime bağlı olmak gerekir. 6 Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü
yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. 7 Herkese
hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı
hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.

Birbirinizi Sevin

8 Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü
başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. 9 "Zina etmeye-
ceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeye-
ceksin" buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir:
"Komşunu kendin gibi seveceksin." 10 Seven kişi komşusuna kötülük etmez.
Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.

11 Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uyku-
dan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz
zamankinden daha yakındır. 12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için
karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım. 13 Kendimizi
çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa ve sefahate, çekişmeye ve
kıskançlığa kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim.
14 Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

14

Zayıf İman, Güçlü İman

1 İmanı zayıf olanı aranıza kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.
2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. 3 Her
şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın.
Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. 4 Sen kimsin ki, başkasının kulunu
yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı
çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. 5 Kimi bir günü
başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi
görüşüne tam güveni olsun. 6 Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi
yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez
ve Tanrı'ya şükreder.

7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz.
8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek
de Rab'be aitiz. 9 Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere
ölüp dirildi. 10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden
küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. 11 Yazılmış
olduğu gibi:

"Rab şöyle diyor:
'Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek,
Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.' "

12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir
kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. 14 Rab
İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar
değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. 15 Yediğin bir şey

13:6 Mat.22:21; Mar.12:17; Luk.20:25 **13:9** Çık.20:13-17; Yas.5:17-19,21 **13:9** Lev.19:18 **14:1** Kol.2:16 **14:10** 2Ko.5:10 **14:11** Yşa.45:23; Flp.2:10-11 **14:13** 1Ko.8:1-13

yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! 16 Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. 17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. 18 Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. 20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. 21 Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. 22 Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur! 23 Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

15

1 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz. 2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin. 3 Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.” 4 Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı. 5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim. 6 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.

7 Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. 8-9 Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

“Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim,
Adını ilahilerle öveceğim.”

10-11 Yine deniyor ki,

“Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!”

Ve, “Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!”

12 Yeşaya da şöyle diyor:

“İşay'ın Kökü ortaya çıkacak,
Uluslara egemen olmak üzere yükselecek.
Uluslar O'na umut bağlayacak.”

13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

Mesih'in Hizmetkârı

15:3 Mez.69:9 **15:8-9** 2Sa.22:50; Mez.18:49 **15:10-11** Yas.32:43; Mez.117:1 **15:12** Yşa.11:10

14 Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış
olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek
durumdasınız. 15 Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları
yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim. 16 Ben Tanrı'nın
lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni
bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak
Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun.
17 Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle
övünebilirim. 18-19 Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla,
sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle
yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den*
başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyur-
dum. 20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in
adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim. 21 Yazılmış olduğu gibi:

"O'ndan habersiz olanlar görecekler.
Duymamış olanlar anlayacaklar."

Roma'ya Gitme Tasarısı

22 İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi. 23-24 Şimdiyse bu
yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi
arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir
süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım.
25 Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. 26 Çünkü
Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul
olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. 27 Evet, uygun gördüler.
Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak
olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular.
28 Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra* size uğrayacağım,
sonra da İspanya'ya gideceğim. 29 Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin
doluluğuyla geleceğimi biliyorum.
30 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yal-
varıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. 31 Yahudiye'deki
imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca
kabul edilmesi için dua edin. 32 Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza
gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım. 33 Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte
olsun! Amin.

16

Özel İstekler ve Selamlar

1 Kenhere'deki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık
veririm. 2 Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi
bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına
destek sağlamıştır.
3 Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin.
4 Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki
ulusların bütün kiliseleri de onlara minnettardır. 5 Onların evindeki inanlılar
topluluğuna da selam söyleyin. Asya İli'nden* Mesih'e ilk iman eden sevgili

---

15:21 Yşa.52:15 **15:22** Rom.1:13 **15:25** 1Ko.16:1-4 **15:27** 1Ko.9:11 * **15:28** "Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra": Grekçe "Bu işi bitirip bu meyveyi onlara mühürledikten sonra". **16:3** Elç.18:2-3

kardeşim Epenetus'a selam edin. 6 Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam
söyleyin. 7 Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış
olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam
edin.
8 Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatus'a selam söyleyin. 9 Mesih
yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam
edin. 10 Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristo-
bulus'un ev halkından olanlara selam edin. 11 Soydaşım Herodion'a selam
söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. 12 Rab'bin
hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin hizmetinde
çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin. 13 Rab'bin seçkin kulu olan
Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin. 14 Asinkritus,
Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin.
15 Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün
kutsallara selam edin. 16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün
kiliseleri size selam ederler.
17 Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve
sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının. 18 Böyle kişiler
Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin
yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar. 19 Sözdinlerliğinizi herkes
duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük
konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. 20 Esenlik veren Tanrı çok geçmeden
Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.

Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.
21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size
selam ederler. 22 Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak
size selamlarımı gönderirim. 23-24 Ben Pavlus'a ve bütün inanlılar topluluğuna
konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve
Kuartus kardeşin size selamları var.*

25 Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz
çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek
güçtedir. 26 O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna
göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz
dinlemesi için bildirilmiştir. 27 Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla
sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

16:13 Mar.15:21 **16:21** Elç.16:1 **16:23-24** Elç.19:29; 1Ko.1:14; 2Ti.4:20 * **16:23-24** Birçok Grekçe elyazması, "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin" sözlerini de içerir.

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Korint, orta Yunanistan ile Mora Yarımadası arasındaki körfezin ağzında kalan, kuzey-güney ve doğu-batı ticaret yollarını denetimi altında tutan önemli bir kentti. (Deniz yüklerinin büyük bölümü, fırtınalı bir yol olan Mora Yarımadası'nın güneyinden değil de körfezden geçirilirdi.) Korint Kenti fuhuş yapmakla ün salmıştı. Eski Grek tanrılarına ait en az on iki tapınağın bulunduğu bu kent alabildiğine putperestliğin pençesindeydi. Örneğin, putlara sunulan adakların sadece belirli bölümleri yakılır, geri kalanı yenir ya da kasaplarda satılırdı. Bunun yanısıra felsefe ve bilgelik büyük değer taşırdı. Hem Yahudi, hem Yahudi olmayanlardan oluşan inanlılar topluluğu böyle bir ortamda belirli bazı kültürel sorunlarla karşı karşıya kaldı.1

Pavlus, Korint'e İ.S. 50 yılı dolaylarında geldi. Rab'bin, "Bu kentte benim halkım çoktur" sözü üzerine orada bir buçuk yıl kaldı (Elç.18:1-18). Bu mektubu, Makedonya'ya2 gitmek üzere Efes'ten ayrılmadan önce, İ.S. 55 yılları dolayında yazdı. Korint'i bir kez daha ziyaret etmeyi tasarlıyordu (16:2-7). Bu mektuptan önce Korintliler'le yazışmıştı (5:9). Onlar da ona bazı sorular sormuşlardı (7:1). Pavlus bu mektubu kaleme almadan önce Korint'ten gelen ziyaretçiler ona üzücü haberler getirmişti (1:11; 16:17-18).

Mektubun İçeriği: Her ne kadar Pavlus olumlu bazı şeylerden (1:4-7; 11:12) söz edebiliyorsa da, mektup genelde ruhsal açıdan olgunlaşmamış bir topluluğun kendine bir çekidüzen vermesi için yazılmıştır (3:1-4). Mektup, bu inanlıların manevi babası olan Pavlus'un onlar için çektiği kaygılardan kaynaklanan uyarıları içerir (4:14-20). Pavlus onları her bakımdan kutsal olmaya çağırıyor3. Aralarındaki bölünmeler4 ve dünyasal bilgeliklerine5 ilişkin gururlanmalar Pavlus'u en çok kaygılandıran konulardandır. Bu sözde bilgeliğe karşı, çarmıha gerilen Mesih'i, Tanrı'nın bilgeliği ve gücü olarak ilan etmektedir (1:17-2:16). Pavlus ayrıca Korintliler'i fuhuş6, birbirlerine karşı açtıkları davalar (6:1-8) ve toplantılardaki düzensizlikleri (11:17-34) konusunda bir hayli azarlar. Buna karşılık onları, sevgiyi kendilerine amaç edinmeye özendirir (13. bölüm).

Yazdıkları mektupta kendisine yönelttikleri sorulara yanıt verir. Bu sorular temelde bekârlık, evlilik (7. bölüm); putlara sunulan kurbanların etinin yenip yenmemesi7; ruhsal armağanlar ve bunların işlevleri8 ve Yeruşalim'de bulunan yoksul inanlılara verilecek bağışların toplanmasıyla9 ilgilidir.

Mektup, Korint'teki bazı kişilerin yadsıdıkları diriliş konusuna ilişkin öğretiyi de içerir (15. bölüm).

Ana Hatlar:

1:1-9 Selam ve teşekkürler
1:10-6:20 Korint kilisesindeki karışıklıklar
1:10-17 Bölünmeler
1:18-2:16 Dünyanın bilgeliğine karşı Tanrı'nın bilgeliği
3:1-4:21 Bölünmeler
5:1-13 Topluluğun fuhuş karşısındaki tutumu
6:1-11 Topluluk içi davalar
6:12-20 Fuhuş
7:1-16:4 Korintliler'in sorularına verilen yanıtlar
7:1-40 Evlilik
8:1-11:1 Putlara sunulan kurbanların eti

11:2-33 Toplantıdaki düzen
12:1-14:20 Ruhsal armağanlar
15:1-58 Diriliş
16:1-4 Kutsallar için toplanacak bağışlar
16:5-24 Sonuç
Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

Selamlar ve Şükranlar

1-3 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! Mesih İsa'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun. 4 Tanrı'nın Mesih İsa'da size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman Tanrım'a şükrediyorum. 5-6 Mesih'le ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan –her tür söz ve bilgi bakımından– zenginleştiniz. 7 Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz. 8 Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. 9 Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa çağıran Tanrı güvenilirdir.

İnanlılar Topluluğunda Bölünmeler

10 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve görüşte birleşin. 11 Kardeşlerim, Kloi'nin ev halkından aranızda çekişmeler olduğunu öğrendim. 12 Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus yanlısıyım", "Ben Apollos yanlısıyım", "Ben Kefas yanlısıyım" ya da "Ben Mesih yanlısıyım" diyormuş.
13 Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu? Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz? 14-15 Hiç kimse benim adımla vaftiz edildiğinizi söylemesin diye Krispus'la Gayus'tan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. 16 Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz ettiğimi anımsamıyorum. 17 Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece sözlere dayanmaksızın Müjde'yi yaymaya gönderdi.

Mesih: Tanrı'nın Gücü ve Bilgeliği

18 Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür. 19 Nitekim şöyle yazılmıştır:

"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim,
Akıllıların aklını boşa çıkaracağım."

20 Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? 21 Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. 22 Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler'se* bilgelik arar. 23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar. 24 Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için –ister Yahudi ister Grek olsun– Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. 25 Çünkü

1:1-3 Elç.18:1 **1:12** Elç.18:24 **1:14-15** Elç.18:8; 19:29; Rom.16:23 **1:16** 1Ko.16:15-16 **1:19** Yşa.29:14 **1:20** Eyü.12:17; Yşa.19:12; 33:18 **1:20** Yşa.44:24-28

Tanrı'nın "saçmalığı" insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı'nın "zayıflığı" insan gücünden daha güçlüdür.
26 Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre
bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. 27 Ne var ki, Tanrı bilgeleri
utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de
dünyanın zayıf saydıklarını seçti. 28 Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek
için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti. 29 Öyle ki, Tanrı'nın
önünde hiç kimse övünemesin. 30 Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O
bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. 31 Bunun için
yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Rab'le övünsün."

2

Çarmıha Gerilmiş Mesih'i Tanıtmak

1 Kardeşler, Tanrı'yla ilgili bildiriyi* duyurmak için size geldiğimde, söz
ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim. 2 Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve
O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıydım. 3 Size
zayıflık ve korku içinde geldim, tir tir titriyordum! 4 Sözüm ve bildirim, insan
bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu.
5 Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın.

Tanrı'nın Bilgeliği

6 Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne
şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. 7-8 Tanrı'nın
saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce
Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden
hiçbiri anlamadı. Anlasalardı yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi. 9 Yazılmış
olduğu gibi,

"Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını
Hiçbir göz görmedi,
Hiçbir kulak duymadı,
Hiçbir insan yüreği kavramadı."

10 Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi,
Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. 11 İnsanın düşüncelerini, insanın
içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrı'nın düşüncelerini de
Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez. 12 Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim
diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. 13 Ruhsal kişilere
ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği
sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz.
14 Doğal kişi, Tanrı'nın Ruhu'yla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar
ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz. 15 Ruhsal
kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez.

16 "Rab'bin düşüncesini kim bildi ki,
O'na öğüt verebilsin?"

Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

1:31 Yer.9:23-24 * **2:1** "Bildiriyi": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Sırrı" diye geçer. **2:3** Elç.18:9
2:9 Yşa.64:4 **2:16** Yşa.40:13

3

Toplulukta Uyum

1 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşamadım. Benliğe
uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum.
2 Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiy-
ordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz. 3 Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz.
Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi
yaşadığınızı göstermiyor mu? 4 Biriniz, "Ben Pavlus yanlısıyım", ötekiniz, "Ben
Apollos yanlısıyım" diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?
5 Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır.
Rab her birimize bir görev vermiştir. 6 Tohumu ben ektim, Apollos suladı.
Ama Tanrı büyüttü. 7 Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten
Tanrı'dır. 8 Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını
alacaktır. 9 Biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Sizler de Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın
binasısınız.
10 Tanrı'nın bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım,
başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat
etsin. 11 Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel
atamaz. 12 Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de
tahta, ot ya da kamışla inşa edecek. 13 Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı
günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini
sınayacak. 14 Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü
alacak. 15 Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten
geçmiş gibi olacaktır.
16 Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını
bilmiyor musunuz? 17 Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak.
Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.
18 Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini
bilge sanıyorsa, bilge olmak için "akılsız" olsun! 19 Çünkü bu dünyanın
bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Yazılmış olduğu gibi, "O, bilgeleri kur-
nazlıklarında yakalar." 20 Yine, "Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu
bilir" diye yazılmıştır. 21 Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü
her şey sizindir. 22 Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve
gelecek zaman, her şey sizindir. 23 Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4

Mesih'in Elçileri

1 Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının
kâhyaları saysın. 2 Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır. 3 Sizin
tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç aldırmam.
Kendi kendimi de yargılamıyorum. 4 Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama
bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rab'dir. 5 Bu nedenle, belirlenen zamandan
önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizledik-
lerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman
herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır.
6 Kardeşler, bizden örnek alarak, "Yazılmış olanın dışına çıkmayın" sözünün
anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollos'a
uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin. 7 Seni

---

3:2 İbr.5:12-13 **3:4** 1Ko.1:12 **3:6** Elç.18:4-11,24-28 **3:16** 1Ko.6:19; 2Ko.6:16 **3:19** Eyü.5:13
3:20 Mez.94:11

başkasından üstün kılan kim? Tanrı'dan almadığın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun?

8 Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke
gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik!
9 Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler
önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun
olduk. 10 Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız! Biz zayıfız, siz
güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz! 11 Şu ana dek aç, susuz,
çıplağız. Dövülüyoruz, barınacak yerimiz yok. 12 Kendi ellerimizle çalışıp
emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz.
13 İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın
süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.

14 Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak için
yazıyorum. 15 Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda
babanız yoktur. Size Müjde'yi ulaştırmakla Mesih İsa'da manevi babanız
oldum. 16 Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi. 17 Rab'be sadık
olan sevgili çocuğum Timoteos'u bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her
kilisede öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size anımsatacaktır.

18 Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor. 19 Ama Rab
dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların söylediklerini değil,
güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim. 20 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği lafta değil,
güçtedir. 21 Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak
bir ruhla mı?

5

Topluluğa Düzen Verin

1 Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile
rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış. 2 Siz hâlâ
böbürleniyorsunuz! Oysa yas tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez
miydi?

3-5 Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım
gibi Rabbimiz İsa'nın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça
aranızdayken Rabbimiz İsa'nın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok
olması için bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, Rab İsa'nın gününde ruhu
kurtulabilsin.

6 Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor
musunuz? 7 Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin.
Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz Mesih kurban edildi. 8 Bunun
için eski mayayla –kin ve kötülük mayasıyla– değil, içtenliğin ve dürüstlüğün
mayasız ekmeğiyle bayram edelim.

9 Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım.
10 Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, açgözlüleri, soyguncuları ya da putperest-
leri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız!
11 Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan,
açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin,
böyle biriyle yemek bile yemeyin. 12 İnanlılar topluluğunun dışındakileri
yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamanız gereken kişiler

4:12 Elç.18:2-3 **4:16** 1Ko.11:1; Flp.3:17 **5:1** Lev.18:8; 20:11; Yas.22:30; 27:20 **5:6** Gal.5:9
5:7 Çık.12:5 **5:8** Çık.13:7; Yas.16:3

topluluğun içindekiler değil mi? 13 Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar.
"Kötü adamı aranızdan kovun!"

6

Davalar Konusu

1 Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil
de, imansızlar* önünde yargılanmaya cesaret eder mi? 2 Kutsalların dünyayı
yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle
önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz? 3 Bu yaşamla ilgili davalar bir
yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? 4 Bu yaşamla ilgili
davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç
atıyorsunuz†? 5 Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki
davalarda yargıçlık edecek kadar bilge biri yok mu aranızda? 6 Kardeş
kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!
7 Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir.
Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılsanız daha iyi olmaz mı?
8 Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik
bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.
9-10 Günahkârların‡, Tanrı Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor
musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni mi-
ras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar,
ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular.
11 Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kılındınız, Rab İsa Mesih adıyla
ve Tanrımız'ın Ruhu aracılığıyla aklandınız.

Fuhuştan Kaçının

12 "Bana her şey serbest" diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. "Bana
her şey serbest" diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım. 13 "Yemek
mide için, mide de yemek içindir" diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de
yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden
içindir. 14 Rab'bi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek. 15 Bedenlerinizin
Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir
fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! 16 Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek
beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak" deniyor.
17 Rab'le birleşen kişiyse O'nunla tek ruh olur. 18 Fuhuştan kaçının. İnsanın
işlediği bütün öbür günahlar bedenin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi
bedenine karşı günah işler. 19 Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki
Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz.
20 Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

7

Evlilik Konusu

1 Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: "Erkeğin kadına dokunmaması
iyidir" diyorsunuz. 2 Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın
da kocasıyla yaşasın. 3 Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin.
4 Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni
de kendisine değil, karısına aittir. 5 Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi

---

5:13 Yas.13:5; 17:7 * **6:1** "İmansızlar": Grekçe "Doğru olmayanlar". † **6:4** "Sayılanları mı yargıç atıyorsunuz?" ya da "Sayılanları yargıç atayın." ‡ **6:9-10** "Günahkârların": Grekçe "Doğru olmayanların". **6:12** 1Ko.10:23 **6:16** Yar.2:24 **6:19** 1Ko.3:16; 2Ko.6:16

duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine
birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.
6 Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum.
7 Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı
ruhsal bir armağanı vardır; kiminin şöyle, kiminin böyle.
8 Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi
kalsalar kendileri için iyi olur. 9 Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa,
evlensinler. Çünkü için için yanmaktansa evlenmek daha iyidir.
10 Evlilereyse şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın
kocasından ayrılmasın. 11 Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın. Erkek
de karısını boşamasın.
12 Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman
etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın. 13 Bir kadının ko-
cası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın onu boşamasın.
14 Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı
kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi
kutsaldırlar. 15 İman etmeyen ayrılırsa ayrılsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle
durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırdı. 16 Ey kadın,
kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını
kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?

Aldığınız Çağrıya Göre Yaşayın

17 Ancak herkes Rab'bin kendisi için belirlediği duruma uygun biçimde,
Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kiliselere buyuruyorum.
18 Biri sünnetliyken mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası sünnetsizken mi
çağrıldı, sünnet olmasın. 19 Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan,
Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir. 20 Herkes ne durumda çağrıldıysa,
o durumda kalsın. 21 Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen,
fırsatı kaçırma! 22 Çünkü Rab'bin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse,
şimdi Rab'bin özgürüdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. 23 Bir
bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın. 24 Kardeşler, herkes ne
durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın.

Evli Olmayanlar

25 Kızlara gelince, Rab'den onlarla ilgili bir buyruk almış değilim.
Ama Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi
söylüyorum. 26 Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu
gibi kalması iyidir. 27 Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine
eş arama. 28 Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse
günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak.
Ben sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum. 29-31 Kardeşler, şunu demek
istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş
gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi,
mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine
yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.
32 Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rab'bi nasıl hoşnut
edeceğini düşünerek Rab'bin işleri için kaygılanır. 33 Evli erkekse karısını
nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. 34 Böylece ilgisi
bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruhça kutsal
olmak amacıyla Rab'bin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut

7:10 Mat.5:32; 19:9; Mar.10:11-12; Luk.16:18

edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır. 35 Bunu sizin iyiliğiniz için
söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rab'be
adanmış olarak, O'na yaraşır biçimde yaşamanızı istiyorum.
36 Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışıksız davrandığını düşünüyorsa, aşırı
tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah işlemiş
olmaz; evlensinler. 37 Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı,
istediğini yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmemeye yüreğinde
karar vermişse, iyi eder. 38 Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlen-
meyense daha iyi eder.*
39 Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölürse dilediği kimseyle
evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rab'be ait biri olsun. 40 Ama dul kadın,
olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende
de Tanrı'nın Ruhu vardır.

8

Putlara Sunulan Kurbanların Eti

1 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. “Hepimizin bilgisi var”
diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. 2 Bir
şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur. 3 Ama Tanrı'yı
seveni Tanrı bilir.
4 Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, “Dünyada
put bir hiçtir” ve “Birden fazla Tanrı yoktur”. 5-6 Yerde ya da gökte ilah
diye adlandırılanlar varsa da –nitekim pek çok “ilah”, pek çok “rab” vardır–
bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun
için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla
yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.
7 Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının
etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vic-
danları zayıf olduğu için lekeleniyor. 8 Yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz.
Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz. 9 Yalnız
dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden ol-
masın. 10 Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya
oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz
mı? 11 Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş,
senin bilgin yüzünden mahvolur! 12 Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip
onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz.
13 Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa,
kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

9

Elçinin Hakları

1 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi?
Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz? 2 Başkaları için elçi
değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda elçiliğimin kanıtı sizsiniz.
3 Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum. 4 Yiyip içmeye
hakkımız yok mu bizim? 5 Öbür elçiler gibi, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi,

* **7:38** ayetleri şu anlama da gelebilir: 36 Bir kimse kızına haksız davrandığını düşünüyorsa, kızın yaşı geçiyor ve evlenmesi gerekiyorsa, o kimse istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; nişanlılar evlensinler. 37 Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, kızını evlendirmemeye yüreğinde karar verirse, iyi eder. 38 Kısacası, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.

yanımızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu? 6 Geçimi için çalışması
gereken yalnız Barnaba'yla ben miyim? 7 Kim kendi parasıyla askerlik
yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden
içmez?
8 İnsansal açıdan mı söylüyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri
söylemiyor mu? 9-10 Musa'nın Yasası'nda, "Harman döven öküzün ağzını
bağlamayacaksın" diye yazılmıştır. Tanrı'nın kaygısı öküzler mi, yoksa bunu
özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift
sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla
dövmesi gerekir. 11 Aranıza ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir
harman biçmemiz çok mu? 12 Başkalarının sizden yardım almaya hakları
varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık.
Mesih Müjdesi'nin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz. 13
Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da
sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz? 14 Bunun
gibi, Rab Müjde'yi yayanların da geçimlerini Müjde'den sağlamasını buyurdu.
15 Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlansın
diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu
övünçten yoksun bırakmayacaktır! 16 Müjde'yi yayıyorum diye övünmeye hakkım
yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjde'yi yaymazsam vay halime!
17 Eğer Müjde'yi gönülden yayarsam, ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam,
yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum. 18 Peki, ödülüm nedir?
Müjde'yi karşılıksız yaymak ve böylece Müjde'yi yaymaktan doğan hakkımı
kullanmamaktır.
19 Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım
diye herkesin kölesi oldum. 20 Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e
Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasa'nın denetimi altında olmadığım
halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi
davrandım. 21 Tanrı'nın Yasası'na sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası
altındayım. Buna karşın, Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için Yasa'ya
sahip değilmişim gibi davrandım. 22 Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz
oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum.
23 Bunların hepsini Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.
24 Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin
kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. 25 Yarışa
katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek
bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç
için yapıyoruz. 26 Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum.
Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum. 27 Müjde'yi başkalarına
duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip
onu köle ediyorum.

10

İsrail Tarihinden Alınacak Dersler

1 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin
denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. 2 Musa'ya bağlanmak üzere hepsi
bulutta ve denizde vaftiz edildi. 3 Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; 4 hepsi
aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya

9:9-10 Yas.25:4; 1Ti.5:18 **9:11** Rom.15:27 **9:13** Yas.18:1 **9:14** Mat.10:10; Luk.10:7 **10:1** Çık.13:21-22; 14:22-29 **10:3** Çık.16:35 **10:4** Çık.17:6; Say.20:11

Mesih'ti. 5 Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri
çöle serildi.

6 Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders
olsun diye oldu. 7 Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim
şöyle yazılmıştır: “Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.” 8
Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini
bir günde yok oldu. 9 Yine bazıları gibi Rab'bi denemeyelim. Böyle yapanları
yılanlar öldürdü. 10 Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm
meleği öldürdü.

11 Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların
sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. 12 Onun için, ayakta
sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin! 13 Herkesin karşılaştığı den-
emelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü
aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle
birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

Putlar ve Rab'bin Sofrası

14 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının. 15 Aklı
başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın.
16 Tanrı'ya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor
muyuz? Bölüp yediğimiz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor
muyuz? 17 Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz.
Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz. 18 İsrail halkına bakın; kurban etini
yiyenler sunağa paydaş değil midir? 19 Öyleyse ne demek istiyorum? Puta
sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var?
20 Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere
sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem. 21 Hem Rab'bin, hem cinlerin
kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.
22 Yoksa Rab'bi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?

İmanlının Özgürlüğü

23 “Her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Her şey
serbest” diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir. 24 Herkes kendi yararını
değil, başkalarının yararını gözetsin. 25 Kasaplar çarşısında satılan her eti
vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin. 26 Çünkü “Yeryüzü ve
içindeki her şey Rab'bindir.” 27 İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırır, siz
de gitmek isterseniz, önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan,
sorgusuz sualsiz yiyin. 28 Ama biri size, “Bu kurban etidir” derse, hem bunu
söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin. 29 Senin değil, öbür adamın
vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının
vicdanı yargılasın? 30 Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten
ötürü neden kınanayım?

31 Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği
için yapın. 32 Yahudiler'in, Grekler'in* ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip
düşmesine neden olmayın. 33 Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye
birçoklarının yararını gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

10:5 Say.14:29-30 **10:6** Say.11:4 **10:7** Çık.32:6 **10:8** Say.25:1-18 **10:9** Say.21:5-6 **10:10** Say.16:41-49 **10:16** Mat.26:26-28; Mar.14:22-24; Luk.22:19-20 **10:18** Lev.7:6 **10:20** Yas.32:17 **10:22** Yas.32:21 **10:23** 1Ko.6:12 **10:26** Mez.24:1

11

1 Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

Duada Düzen

2 Her durumda beni anımsadığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu gibi
koruduğunuz için sizi övüyorum. 3 Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin
başı Mesih, kadının başı erkek, Mesih'in başı da Tanrı'dır. 4 Başına bir şey
takıp* dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. 5 Ama
başı açık† dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür.
Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur. 6 Kadın başını açarsa,
saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını
örtsün. 7 Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir. Kadın da
erkeğin yüceliğidir. 8 Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı.
9 Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı. 10 Bu nedenle ve melekler
uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.
11 Ne var ki, Rab'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır.
12 Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her
şey Tanrı'dandır. 13 Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrı'ya
dua etmesi uygun mu? 14-15 Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı
olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise
kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir.
16 Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrı'nın
kiliselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur.

Rab'bin Sofrası'na İlişkin Öğütler

17 Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları ya-
parken sizi övemem. 18 Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda
ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum. 19 Çünkü
Tanrı'nın beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler
olması gerekiyor! 20 Toplandığınızda Rab'bin Sofrası'na katılmak için
toplanmıyorsunuz. 21 Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor.
Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor. 22 Yiyip içmek için evleriniz yok mu?
Tanrı'nın topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak
mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!
23-24 Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline
ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda
edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." 25 Aynı biçimde yemekten
sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.
Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." 26 Bu ekmeği her yediğinizde
ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş
olursunuz.
27 Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin
kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. 28 Kişi
önce kendini sınasın, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin. 29 Çünkü bedeni far-
ketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. 30 İşte
bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür. 31 Kendimizi
doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. 32 Dünyayla birlikte mahkûm olmay-
alım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor.

11:1 1Ko.4:16; Flp.3:17 * **11:4** "Başına bir şey takıp": Grekçe deyim "Uzun saçla" anlamına da gelebilir. † **11:5** "Başı açık": Grekçe deyim "Başını örtmeden" ya da "Saçını toplamadan" anlamına da gelebilir. Benzeri bir deyim 6,7 ve 13. ayetlerde de geçer. **11:7** Yar.1:26-27 **11:8** Yar.2:18-23 **11:25** Çık.24:6-8; Yer.31:31-34

33 Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. 34 Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

12

Ruhsal Armağanlar

1 Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem. 2 Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiştiniz. 3 Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimse, "İsa'ya lanet olsun!" demez. Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın da kimse, "İsa Rab'dir" diyemez.

4 Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. 5 Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. 6 Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. 7 Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor*. 8-10 Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh'tan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor. 11 Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.

Bedenin Birliği

12 Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir. 13 İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı. 14 İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. 15 Ayak, "El olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. 16 Kulak, "Göz olmadığım için bedene ait değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. 17 Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık? 18 Gerçek şu ki, Tanrı bedenin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir. 19 Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu? 20 Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır. 21 Göz ele, "Sana ihtiyacım yok!" ya da baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok!" diyemez. 22 Tam tersine, bedenin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir. 23 Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz. Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur. 24 Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı. 25 Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetsin. 26 Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.

27 Sizler Mesih'in bedenisiniz, bu bedenin ayrı ayrı üyelerisiniz. 28 Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. 29 Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? 30 Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı?

12:4 Rom.12:4-8 * **12:7** "Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor" ya da "Herkesin ortak yararı için Ruh herkese kendini belli ediyor". **12:28** Ef.4:11

Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? 31 Ama
siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.

13

Sevginin Üstünlüğü

1 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran
bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. 2 Peygamberlikte bulun-
abilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden
oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim. 3 Varımı
yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere* teslim etsem, ama
sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.
4 Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez.
5 Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez,
kötülüğün hesabını tutmaz. 6 Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir.
7 Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır.
8 Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller
sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır. 9 Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz
de sınırlıdır. 10 Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalka-
caktır. 11 Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm.
Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım. 12 Şimdi her şeyi aynadaki
silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim
sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. 13 İşte kalıcı olan üç şey
vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

14

Diller ve Peygamberlik

1 Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamber-
lik yeteneğini gayretle isteyin. 2 Bilmediği dilde konuşan, insanlarla
değil, Tanrı'yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyler.
3 Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bul-
ması için insanlara seslenir. 4 Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir;
ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir. 5 Hepinizin
dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim.
Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bu-
lunan, dillerle konuşandan üstündür.
6 Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir
bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirmesem, size ne yararım olur?
7 Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler çıkarmasa,
kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar? 8 Borazan belirgin bir ses çıkarmasa,
kim savaşa hazırlanır? 9 Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız,
söylediklerinizi nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz! 10 Kuşkusuz
dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbiri de anlamsız değildir. 11 Ne var ki,
konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana
yabancı olur. 12 Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre,
inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye
bakın.
13 Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için
dua etsin. 14 Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin

* **13:2** Mat.17:20-21; 21:21; Mar.11:23 * **13:3** "Yakılmak üzere": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Övünmek için" diye geçer.

buna katkısı olmaz. 15 Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de
dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim. 16 Tanrı'yı yalnız
ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin
şükran duasına nasıl "Amin!" desin? 17 Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin,
ama bu başkasını geliştirmez. 18 Dillerle hepinizden çok konuştuğum için
Tanrı'ya şükrediyorum. 19 Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin söz
söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim.
20 Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama
düşünmekte yetişkinler gibi olun. 21 Kutsal Yasa'da* şöyle yazılmıştır:

"Rab, 'Yabancı diller konuşanların aracılığıyla,
Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim;
Yine de beni dinlemeyecekler!' diyor."

22 Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir
belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir.
23 Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri
dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman etmeyenler içeri girerse, "Siz
çıldırmışsınız!" demezler mi? 24 Ama herkes peygamberlikte bulunurken
iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı
olduğuna ikna edilecek, her sözle yargılanacak. 25 Yüreğindeki gizli düşünceler
açığa çıkacak ve, "Tanrı gerçekten aranızdadır!" diyerek yüzüstü yere kapanıp
Tanrı'ya tapınacaktır.

Düzenli Tapınma

26 Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi,
öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir
çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun. 27 Eğer bilinmeyen
dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de
söylenenleri çevirsin. 28 Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan,
toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrı'yla konuşsun. 29 İki ya da üç peygamber
konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın. 30 Toplantıda oturan-
lardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun. 31 Herkesin öğrenmesi
ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz.
32 Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. 33 Çünkü
Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında
böyledir.
34 Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın.* Konuşmalarına izin yoktur. Kut-
sal Yasa'nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar. 35 Öğrenmek istedikleri bir şey
varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması
ayıptır.
36 Tanrı'nın sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı?
37 Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size
yazdıklarım Rab'bin buyruğudur. 38 Bunları önemsemeyenin kendisi de
önemsenmesin. 39-40 Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı
gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her
şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

14:21 Yşa.28:11-12 * **14:34** "Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir./ / Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın" ya da "Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır./ / Kadınlar, kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, toplantılarınızda sessiz kalsın".

15

Mesih'in Dirilişinin Önemi

1 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız
Müjde'yi anımsatmak istiyorum. 2 Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız,
onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.
3-4 Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih
günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün
ölümden dirildi. 5 Kefas'a*, sonra Onikiler'e* göründü. 6 Daha sonra da beş
yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa
öldüler. 7-8 Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız
doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü. 9 Ben elçilerin en önemsiziyim.
Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim.
10 Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa
gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın
bende olan lütfu emek verdi. 11 İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür
elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.

Ölüler Dirilecek

12 Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda
bazıları ölüler dirilmez diyor? 13 Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.
14 Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur. 15 Bu durumda
Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i diriltiğine tanıklık ettik. Ama ölüler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. 16 Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir. 17 Mesih dirilmemişse
imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz. 18 Buna göre Mesih'e
ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır. 19 Eğer yalnız bu yaşam için
Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.
20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. 21 Ölüm
bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla
gelir. 22 Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.
23 Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in
gelişinde Mesih'e ait olanlar. 24 Bundan sonra Mesih her yönetimi, her
hükümranlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği
zaman son gelmiş olacak. 25 Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına
serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. 26 Ortadan kaldırılacak son
düşman ölümdür. 27 Çünkü, "Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek
O'na bağımlı kıldı." "Her şey O'na bağımlı kılındı" sözünün, her şeyi Mesih'e
bağımlı kılan Tanrı'yı içermediği açıktır. 28 Her şey Oğul'a bağımlı kılınınca, Oğul
da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı
her şeyde her şey olsun.
29 Diriliş yoksa, ölüler için vaftiz edilenler ne olacak? Ölüler gerçekten
dirilmeyecekse, insanlar neden ölüler için vaftiz ediliyorlar? 30 Biz de neden
her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz? 31 Kardeşler, sizinle ilgili olarak
Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum. 32
Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı
ne? Eğer ölüler dirilmeyecekse, "Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz."
33 Aldanmayın, "Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar." 34 Uslanıp kendinize

---

15:3-4 Yşa.53:5-12 **15:3-4** Mez.16:8-10; Mat.12:40; Elç.2:24-32 **15:5** Mat.28:16-17; Mar.16:14; Luk.24:34,36; Yu.20:19 **15:7-8** Elç.9:3-6 **15:9** Elç.8:3 **15:25** Mez.110:1 **15:27** Mez.8:6 **15:32** Yşa.22:13

gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.

Dirilişten Sonraki Beden

35 Ama biri çıkıp, "Ölüler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?" diye
sorabilir. 36 Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz
ki! 37 Ekerken, oluşacak bitkinin* kendisini değil, yalnızca tohumunu –buğday
ya da başka bir bitkinin tohumunu– ekersin. 38 Tanrı tohuma dilediği bedeni
–her birine kendine özgü bedeni– verir. 39 Her canlının eti aynı değildir. İnsan
eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır. 40 Göksel bedenler
vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal
olanlarınki başkadır. 41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların
görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.
42 Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür,
çürümez olarak diriltilir. 43 Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltilir.
Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak diriltilir. 44 Doğal beden olarak gömülür,
ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de
vardır. 45 Nitekim şöyle yazılmıştır: "İlk insan Adem yaşayan can oldu."
Son Adem'se† yaşam veren ruh oldu. 46 Önce ruhsal olan değil, doğal olan
geldi. Ruhsal olan sonra geldi. 47 İlk insan yerden, yani topraktandır.
İkinci insan‡ göktendir. 48 Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da
öyledir. Göksel insan§ nasılsa, göksel olanlar da öyledir. 49 Bizler topraktan
olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz. 50 Kardeşler, şunu
demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. Çürüyen
de çürümezliği miras alamaz.
51-52 İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca
hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan
çalınacak, ölüler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. 53 Çünkü
bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. 54
Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, "Ölüm yok
edildi, zafer kazanıldı!" diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.

55 "Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?"

56 Ölümün dikeni günahtır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır.
57 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!
58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa
gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli
olun.

16

Para Yardımına İlişkin Öğütler

1 Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne
buyurduysam, siz de öyle yapın. 2 Haftanın ilk günü herkes kazancına göre
bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya
gerek kalmasın. 3 Oraya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun

* **15:37** "Bitki": Grekçe "Beden". **15:45** Yar.2:7 † **15:45** "Son Adem": İsa Mesih. ‡ **15:47** "İkinci insan": İsa Mesih. § **15:48** "Göksel insan": İsa Mesih. **15:51-52** 1Se.4:15-17 **15:54** Yşa.25:8 **15:55** Hoş.13:14 **16:1** Rom.15:25-26

gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yeruşalim'e* göndereceğim. 4 Benim de
gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim.

Pavlus'un Kişisel Dilekleri

5 Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Make-
donya'dan geçmek niyetindeyim. 6 Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı
da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım
edebilesiniz. 7 Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rab'bin izniyle
uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum. 8 Ama Pentikost Günü'ne
dek Efes'te kalacağım. 9 Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana
bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.
10 Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin. Çünkü
o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. 11 Kimse onu hor görmesin. Yanıma
gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini
bekliyorum.
12 Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok
ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat bulunca
gelecek.
13 Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve güçlü olun. 14 Her şeyi
sevgiyle yapın.
15-16 Ahaya'da ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan
İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve
onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun. 17 İstefanas, For-
tunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular.
18 Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini
bilin.

Son Selamlar

19 Asya İli'ndeki* kiliseler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde
buluşan toplulukla birlikte Rab'de size çok selam ederler. 20 Buradaki bütün
kardeşlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
21 Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. 22 Rab'bi sevmeyene lanet
olsun. Maranata*! 23 Rab İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun. 24 Hepinize Mesih
İsa'da sevgiler! Amin.

16:5 Elç.19:21 **16:8** Lev.23:15-21; Yas.16:9-11 **16:8** Elç.19:8-10 **16:10** 1Ko.4:17 **16:15-16** 1Ko.1:16 **16:19** Elç.18:2-3 * **16:22** "Maranata": "Efendimiz, gel!" anlamına gelen Aramice bir söz. İsa Mesih'in tekrar gelişi için edilen dualarda kullanılır.

Pavlus'tan KORİNTLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus'un Korintliler'e yazdığı birinci mektuptan sonra neler olup bittiğini ayrıntılarıyla bilmiyoruz. Yalnızca ikinci mektuba bakarak durumu anlamaya çalışıyoruz. Pavlus, Korintliler'e yazdığı ilk mektupta onları bazı günahlarından ötürü azarlamıştı (1. Korintliler'e Giriş bölümüne bkz.). Ama sonuç alamayınca onları doğru yola döndürmek için ikinci ziyarette bulunuyor (2:1; 13:1-2). Umduğu sonucu vermeyen bu ziyareti "keder dolu" bir ziyaret diye niteliyor. Üçüncü bir ziyaret tasarlar; ama aynı durumla karşılaşmamak için bundan vazgeçer (1:15-2:3). Sonunda "büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla" başka bir mektup yazar (2:4), Titus'un eliyle Korint'e gönderir. Korintliler mektubu alınca tövbe ederler. Titus bu haberle döner ve Pavlus'u sevince boğar (7:5-16).

Pavlus ve Timoteos bu arada Asya İli'nde (bugünkü Ege Bölgesi) büyük sıkıntılardan geçmekteler. O kadar ki, yaşama umutlarını bile yitirirler (1:8-11). Pavlus buradan Troas'a geçer; ama Korintliler'in mektubu nasıl karşıladıklarına ilişkin haberleri getirecek olan Titus'u bulamayınca huzur içinde çalışamaz, Makedonya'ya gider (2:12-13). Burada da sıkıntılar peşini bırakmaz (7:5). Bu mektubu buradan, Titus'un getirdiği sevindirici haberleri aldıktan sonra, büyük olasılıkla İ.S. 56-57 yıllarında yazar.

Mektubun İçeriği: Korintliler tövbe ettikleri halde her şey pek de yolunda görünmüyor. Kimi Yahudi din adamları, ya da Pavlus'un deyimiyle "sözüm ona üstün elçiler" (11:5) Korintliler'e gelerek "farklı bir müjde" yaymaya çalışırlar (11:4-5). Pavlus bu adamları, Korintliler'i köleleştirmek isteyen "sahte elçiler, düzenbaz işçiler" diye niteler ve şiddetle eleştirir (11:13)1. Öte yandan Korintliler'in hâlâ kendisini ve yazdıklarını daha içtenlikle benimsemelerini bekler2.

Pavlus, biraz da bu din adamlarının kendisine saldırmasından ötürü mektupta kendinden epey söz eder. Amacının ve görevinin Korintlilerce anlaşılmasını ister (1:12-14). Bunun için görevini açıklamakta3 ve Korintliler'e nasıl davrandığını4 anlatmaktadır. Kendi yaşayışını, "sözüm ona üstün elçilerin" faaliyetleriyle karşılaştırır5. Pavlus'un bu denli gayretli olmasının nedenlerini kavramak, ruhsal önderlerin çağlar boyunca görevlerini yerine getirmelerine büyük ölçüde yardım etmiştir.

Pavlus, 8 ve 9. bölümlerde Yeruşalim'deki yoksullara yapılacak bağışlardan söz ederek Korintliler'i, vaat ettikleri bağışları toplamaya çağırır (Rom.15:26). Titus'la birlikte iki kardeş bunun hazırlığı için Korint'e gider (8:16-24).

Ana Hatlar:

1:1-7:16 Pavlus'un görevi
8:1-9:15 Yahudiye'deki inanlılar için bağış toplanması
10:1-12:18 Pavlus ve sahte elçiler
12:19-13:14 Son uyarılar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 25

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz
Timoteos'tan Ahaya'nın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrı'nın Ko-
rint'teki kilisesine selam!
2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

1:1 Elç.18:1

Teselli Kaynağı Tanrı

3 Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz
İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! 4 Kendisinden aldığımız
teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün
sıkıntılarımızda teselli ediyor. 5 Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde
çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. 6 Sıkıntı çekiyorsak, bu
sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz
acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir. 7 Size
ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de
ortak olduğunuzu biliyoruz.

8 Kardeşlerim, Asya İli'nde* çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı
istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki,
yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik. 9 Ölüme mahkûm olduğumuzu
içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya
güvenmemiz için oldu. 10-11 Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesin-
den kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu O'na bağladık. Siz de
dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok
kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için
şükranlar sunulsun.

12 Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın lütfuyla,
Tanrı'dan gelen saflık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve
biz bununla övünüyoruz. 13-14 Okuyup anlayabileceğinizden başka bir
şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde anladığınız gibi, tümüyle anlayacağınızı
umarım. Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin
övüncünüz de biz olalım.

Pavlus'un Geciken Ziyareti

15-16 Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size uğramak, sonra
Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan
Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim. 17 Bunu isterken acaba kararsız
mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce "Evet, evet", sonra
"Hayır, hayır" diyeyim? 18 Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size
ilettiğimiz söz hem "evet" hem "hayır" değildir. 19 Silvanus ve Timoteos'la
birlikte size tanıttığımız Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih hem "evet" hem "hayır"
değildi. O'nda yalnız "evet" vardır. 20 Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te
"evet" tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya
"Amin" deriz. 21 Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve meshetmiş olan
Tanrı'dır. 22 O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruh'u
yerleştirdi.

23 Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmeyişimin nedeni sizi esirgemekti.
24 İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle birlikte
çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

2

1 Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim. 2 Çünkü sizi
kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka beni kim sevindirecek?
3 Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni keder-
lendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepinize güvenim

1:8 1Ko.15:32 **1:15-16** Elç.19:21 **1:19** Elç.18:5

var. 4 Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye
büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım.

Suçluyu Bağışlamak

5 Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil –abartmadan
söyleyeyim– bir dereceye kadar hepinizi kederlendirmiş olur. 6 Böyle birine
çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir. 7 Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi
daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz. 8 Bunun için
ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim. 9 Sizi sınamak ve her
durumda söz dinleyenler olup olmadığınızı anlamak için yazdım size. 10 Kimi
bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladımsa, bunu sizin için
Mesih'in önünde bağışladım. 11 Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü
onun düzenlerini bilmez değiliz.

Yeni Antlaşmanın Elçileri

12-13 Mesih'in Müjdesi'ni yaymak amacıyla Troas'a geldiğimde Rab'bin işi
için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titus'u orada bulamadığım için iç
huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim.
14 Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel
kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! 15 Çünkü
biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesih'in güzel
kokusuyuz. 16 Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar
içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir?
17 Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı
tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde
içtenlikle konuşuyoruz.

3

1 Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da
sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? 2 Bütün insanlarca bilinen
ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz. 3 Hizmetimizin
sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil,
insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır.
4 Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır. 5 Herhangi bir şeyi
kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli
kılan Tanrı'dır. 6 O bizi yazılı yasaya* değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın
hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.

Yeni Antlaşmanın Yüceliği

7-8 Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik
içinde geldiyse –öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musa'nın
yüzüne bakamadılar– Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin
değil mi? 9 İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan
hizmetin yüceliği çok daha aşkındır. 10 Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi
yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur. 11 Geçici olan, yücelik içinde geldiyse,
kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.
12 Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz. 13
Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü
peçeyle örten Musa gibi değiliz. 14 İsrailoğulları'nın zihinleri körelmişti. Bugün

---

2:12-13 Elç.20:1 **3:3** Çık.24:12; Yer.31:33; Hez.11:19-20; 36:26 **3:6** Yer.31:31 * **3:6** "Yazılı yasa": Grekçe "Harf". **3:7-8** Çık.34:29-30 **3:13** Çık.34:33

bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu
peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar. 15 Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları
okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor. 16 Oysa ne zaman biri Rab'be
dönerse, o peçe kaldırılır. 17 Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu neredeyse orada
özgürlük vardır. 18 Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek†
yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh
olan Rab sayesinde oluyor.

4

Cesaretimizi Yitirmeyiz

1 Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yi-
tirmeyiz. 2 Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmayız, Tanrı'nın
sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı'nın önünde
her insanın vicdanına tavsiye ederiz. 3 Yaydığımız Müjde örtülüyse de,
mahvolanlar için örtülüdür. 4 Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle
ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı* onların
zihinlerini kör etmiştir. 5 Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsa'yı Rab,
kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz. 6 Çünkü, "Işık karanlıktan
parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini
tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.

7 Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazin-
eye toprak kaplar içinde sahibiz. 8 Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş
değiliz. Şaşırmışız, ama çaresiz değiliz. 9 Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş
değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmuş değiliz. 10 İsa'nın yaşamı bedenimizde
açıkça görülsün diye İsa'nın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz. 11 Çünkü
İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa
uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz. 12 Böylece ölüm bizde, yaşamsa
sizde etkin olmaktadır.

13 "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna
sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz. 14 Çünkü Rab
İsa'yı dirilten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne
çıkaracağını biliyoruz. 15 Bütün bunlar sizin yararınızadır. Böylelikle Tanrı'nın
lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın.

16 Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap
oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. 17 Çünkü geçici, hafif
sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük,
sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. 18 Gözlerimizi görünen şeylere değil,
görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse son-
suza dek kalıcıdır.

5

Göksel Konutumuz

1 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır* yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın
bize sağladığı bir konut –elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz–
vardır. 2 Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz. 3 Onu
giyinirsek çıplak kalmayız. 4 Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında
inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir. Öyle ki, ölümlü olan,

† **3:18** "Görerek" ya da "Yansıtarak". * **4:4** "Bu çağın ilahı": Şeytan. **4:6** Yar.1:3 **4:13** Mez.116:10
* **5:1** "Çadır": Beden.

yaşam tarafından yutulsun. 5 Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruh'u vermiş olan Tanrı'dır.

6 Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız. 7 Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız. 8 Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz. 9 Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rab'bi hoşnut etmektir. 10 Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.

Barıştırma Görevi

11 Rab'den korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz. 12 Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz. 13 Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir. 14 Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü. 15 Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

16 Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımayız. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz. 17 Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. 18 Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. 19 Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. 20 Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. 21 Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu† yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

1 Tanrı'yla birlikte çalışan bizler, O'nun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz. 2 Çünkü Tanrı diyor ki,

“Uygun zamanda seni duydum,
Kurtuluş günü sana yardım ettim.”

Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir.

Pavlus'un Çektiği Sıkıntılar

3 Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin sürçmesine neden olmadık. 4-8 Tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı, güçlük ve elemlerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayışta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrı'nın gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz. 9 Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağzındayız, ama işte yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz. 10 Kederliyiz ama her zaman

---

5:10 Rom.14:10 † **5:21** “Günah sunusu” ya da “Günah”. **6:2** Yşa.49:8 **6:4-8** Elç.16:23

seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz.
11 Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık. 12 Sizden
sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz. 13 Bize aynı
karşılığı verebilmek için –çocuklarıma söyler gibi söylüyorum– siz de yüreğinizi
açın.

Tanrı'nın Tapınağıyız

14 İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne
ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? 15 Mesih'le Beliyal* uyum
içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi?
16 Tanrı'nın tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın
tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor:

“Aralarında yaşayacak,
Aralarında yürüyeceğim.
Onların Tanrısı olacağım,
Onlar da benim halkım olacak.”

17 Bu nedenle, “İmansızların arasından çıkıp ayrılın” diyor Rab.

“Murdara* dokunmayın,
Ben de sizi kabul edeceğim.”

18 Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki,

“Size Baba olacağım,
Siz de oğullarım, kızlarım olacaksınız.”

7

1 Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu
lekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta
yetkinleşelim.

Pavlus'un Sevinci

2 Yüreklerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan
saptırmadık, kimseyi sömürmedik. 3 Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum.
Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimizde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölürüz
de yaşarız da. 4 Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum.
Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur.
5 Makedonya'ya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan
sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı. 6-7 Ama
yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titus'un yanımıza gelişiyle –yalnız
gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de– bizi teselli etti. Titus beni özlediğinizi,
benim için üzülüp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha
arttı. 8-9 Mektubumla size acı verdiysem bile pişman değilim. Aslında
pişman olmuştum –kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini
görüyorum– ama şimdi seviniyorum; acı duymanıza değil, bu acınızın sizi
tövbeye yöneltmesine seviniyorum. Tanrı'nın isteğine uygun olarak acı çektiniz.
Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz. 10 Tanrı'nın isteğiyle çekilen

---

* **6:15** “Beliyal”: Şeytan'ın adlarından biri. **6:16** Lev.26:12; Hez.37:27; 1Ko.3:16; 6:19; Va.21:3 **6:17** Yşa.52:11 **6:18** 2Sa.7:14; 1Ta.17:13; Yşa.43:5-7; Yer.31:9 **7:5** 2Ko.2:12-13

acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir. 11 Bakın bu acılar, Tanrı'nın isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız. 12 Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça görmenizi istiyordum.

13 Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattınız. 14 Sizleri ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, sizi Titus'a övmemiz de öylece doğru çıktı. 15 Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor. 16 Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8

Cömertlik Örneği

1-2 Kardeşler, sizlere Tanrı'nın Makedonya'daki kiliselerine sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü. 3 Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. 4 Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar. 5 Umduğumuzdan da öte, kendilerini önce Rab'be, sonra Tanrı'nın isteğiyle bize adadılar. 6 Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. 7 İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın.

8 Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum. 9 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu. 10 Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz oldunuz. 11 Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın. 12 Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre yardımda bulunması uygundur. 13-15 Amacımız sizi sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksiğini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık sizin eksiğinizi tamamlasın. Öyle ki, “Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu” diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun.

Titus Korint'e Gönderiliyor

16 Titus'un yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrı'ya şükürler olsun! 17 Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor. 18 Müjde'yi yayma çabalarından ötürü bütün kiliselerce övülen bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz. 19 Üstelik bu kardeş, Rab'bi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi. 20 Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz. 21 Çünkü yalnız Rab'bin gözünde değil, in-

8:1-2 Rom.15:26 **8:13-15** Çık.16:18 **8:21** Özd.3:4

sanların gözünde de doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz. 22 Birçok konuda
defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok
daha gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz. 23 Titus'a
gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımdır. Öbür kardeşlerimizse
kiliselerin elçileri, Mesih'in kıvancıdırlar. 24 Bunun için onlara sevginizi
kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

9

Yoksullara Yardım

1 Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek yok.
2 Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahaya'daki sizlerin geçen
yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle
övünmekteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi. 3 Bu konuda sizinle
övünmemiz boşa çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri
yanınıza gönderiyorum. 4 Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve
sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü
utanmayalım. 5 Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat
ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli
gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır
olsun.
6 Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. 7 Herkes yüreğinde
niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı
sevinçle vereni sever. 8 Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip
olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size
bol bol sağlayacak güçtedir. 9 Nitekim şöyle yazılmıştır:

"Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır."

10 Ekinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır. 11 Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz
bizim aracılığımızla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor. 12 Yaptığınız bu hizmet
yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrı'ya
şükretmesiyle de zenginleşiyor. 13 Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesi'ne uyarak kendileriyle ve
herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yı yüceltiyorlar. 14 Tanrı'nın
size bağışladığı olağanüstü lütuftan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özlüyorlar.
15 Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10

Pavlus'un Savunması

1-2 Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben
Pavlus, Mesih'teki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan
sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni. 3 Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da,
insansal güce dayanarak savaşmıyoruz. 4 Çünkü savaşımızın silahları insansal
silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. 5 Safsataları, Tanrı
bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e

9:9 Mez.112:9 **9:10** Yşa.55:10

bağımlı kılıyoruz. 6 Mesih'e tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, O'na bağımlı
olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız.
7 Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa,
yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesih'e aitiz. 8 Sizi yıkmak için değil,
geliştirmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam.
9 Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum.
10 Çünkü bazıları, "Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz,
konuşma yeteneği de sıfır" diyormuş. 11 Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzak-
tayken mektuplarımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz.
12 Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da
karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle
ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar. 13 Ama biz haddimizi aşıp fazla
övünmeyiz; övünmemiz, Tanrı'nın bizim için belirlediği, sizlere kadar da
uzanan alanın sınırları içinde kalır. 14 Etkinlik alanımız size kadar uzan-
masaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabilirdik. Oysa
Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ilk ulaştıran biz olduk. 15 Başkalarının emeğiyle
övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyüdükçe
sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek. 16 Böylelikle Müjde'yi
sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında
başarılmış işlerle övünmek istemiyoruz. 17 "Övünen, Rab'le övünsün." 18 Kabule
değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

11

Sahte Elçiler

1 Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni
hoş görün! 2 Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el
değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. 3 Ne var ki, yılanın
Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve
pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum. 4 Çünkü size gelen ve bizim
tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca,
aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul
ederek bunları hoş görüyorsunuz. 5 Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı
olduğumu sanmıyorum! 6 Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana
acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.
7 Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız
bildirmekle günah mı işledim? 8 Size hizmet etmek için yardım aldığım başka
kiliseleri adeta soydum. 9 Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük
olmadım. Çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar.
Size yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen göstereceğim.
10 Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İli'nde hiç
kimse beni böyle övünmekten alıkoyamaz. 11 Neden mi? Sizi sevmediğimden
mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum. 12 Övündükleri konuda bize eşit sayılmak
isteyen fırsatçılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim.
13 Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçisi
süsü verenlerdir. 14 Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü
verir. 15 Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü
vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır.

Övünmek Gerekirse...

10:17 Yer.9:24 **11:3** Yar.3:1-13 **11:9** Flp.4:15-18

16 Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız
birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim!
17 Söylediklerimi Rab'bin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övüngen
tavırla söylüyorum. 18 Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de
övüneceğim. 19 Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz!
20 Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük
taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz. 21 Utanarak kabul
ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik!

Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda –akılsız biri gibi konuşuyorum–
ben de övünmeye cesaret ediyorum. 22 Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim.
İsrailli mi? Ben de İsrailli'yim. İbrahim'in soyundan mıdırlar? Ben de onun
soyundanım. 23 Mesih'in hizmetkârları mıdırlar? Aklımı kaçırmış gibi
konuşuyorum. Ben O'nun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok
emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle
burun buruna geldim. 24 Beş kez Yahudiler'den otuz dokuzar kırbaç yedim.
25 Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına
uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. 26 Sık sık yolculuk ettim.
Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımın gerekse öteki ulusların
arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırda, denizde, sahte kardeşler arasında
tehlikelere düştüm. 27 Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım.
Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım.
28 Öbür sorunların yanısıra, bütün kiliseler için her gün çektiğim kaygının
baskısı var üzerimde. 29 Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha
düşürülür de ben onun için yanmam?

30 Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim. 31 Rab
İsa'nın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan
söylemiyorum. 32 Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni yakalatmak için kenti
denetim altına almıştı. 33 Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden
sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.

12

1 Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rab'bin vahiy-
lerine geleyim. 2 On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih
izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu,
bilmiyorum, Tanrı bilir. 3-4 Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyo-
rum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum,
Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti.
5 Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden
başka bir şeyle övünmeyeceğim. 6 Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım.
Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da
işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum.

7 Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende bir
diken, beni yumruklamak için Şeytan'ın bir meleği verildi, gururlanmayayım
diye. 8 Bundan kurtulmak için Rab'be üç kez yalvardım. 9 Ama O bana,
“Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır” dedi. İşte,
Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok
övüneceğim. 10 Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları,

11:23 Elç.16:23 **11:24** Yas.25:3 **11:25** Elç.14:19; 16:22 **11:26** Elç.9:23; 14:5 **11:32** Elç.9:23-25

zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.

11 Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. 12 Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi. 13 Size yük olmayışımdan başka öbür kiliselerden ne eksiğiniz var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın!

Pavlus'un Kaygısı

14 İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gerekir. 15 Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? 16 Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim! 17 Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü? 18 Titus'u size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi?

19 Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir. 20 Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda bulamayacağımdan korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum. 21 Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

13

Uyarılar, Selamlar

1 Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır. 2 Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirsem, hiç kimseyi esirgemeyeceğim! 3 Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; O'nun gücü sizde etkindir. 4 Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Biz de O'nda güçsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın gücü sayesinde O'nunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız.

5 İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınayıp yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız. 6 Umarım bizim başarısızlığa uğramadığımızı anlayacaksınız. 7 Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. 8 Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz. 9 Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz. 10 Rab'bin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye, bunları aranızda değilken yazıyorum.

13:1 Yas.17:6; 19:15

11 Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağrıma kulak
verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik
kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır. 12 Birbirinizi kutsal öpüşle
selamlayın.
13 Bütün kutsallar size selam eder.
14 Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı
hepinizle birlikte olsun.

Pavlus'tan GALATYALILAR'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus bu mektubu Galatya'da (İç Anadolu) kurduğu kiliselere yazdı. Orada Müjde'ye inananların birçoğu Yahudi değildi. Galatya'ya gelen bazı Yahudiler, Yahudi olmayanların sünnet olmaları ve Kutsal Yasa'ya uymaları gerektiğini savunuyorlardı1. Elçilerin İşleri'nden2 anlaşılacağı gibi, ilk inanlı toplulukları için duyarlı bir konuydu bu. O yıllarda İncil henüz yazılmamıştır. İnananların sahip olduğu kaynaklar, İsa'nın öğretisinden ve sünneti öngören Eski Antlaşma'dan oluşuyordu. Pavlus'un en önemli görevlerinden biri de Eski Antlaşma'nın, İsa'nın öğretisi ışığında nasıl anlaşılması gerektiğini göstermekti.

Mektubun İçeriği: Pavlus, Galatya'daki durumu duyar duymaz kaleme sarılır. İnanlıların "değişik bir müjdeye" yönelmeleri onu şaşırtmıştır3. Yaydığı bildirinin tek geçerli Müjde olduğunu, bunu doğrudan doğruya İsa Mesih'ten aldığını söylüyor4. Yıllar sonra Yeruşalim'e gider ve bildirisini elçilere de sunar. Elçiler bunu onaylayarak Pavlus'un Müjde'yi Yahudi olmayanlara ulaştırmak için aldığı çağrıyı da kabul ederler5.

Sonra Pavlus Müjde'yi özetler: "İnsanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz... Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak aklanmaz" (2:16). Pavlus, Galatya'daki inanlılara şunu hatırlatıyor: Tanrı onlara Kutsal Ruh'u, Kutsal Yasa'ya uydukları için değil, iman ettikleri için verdi. İbrahim de imanıyla aklanmıştı. Şimdiyse, inanlılar Mesih'le birleşmişlerdir; hepsi O'nda birdirler. Bu nedenle aralarında ırk, cinsiyet ya da mevkiye dayanan ayrımlar son bulmuştur. Hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır. Tanrı, Kutsal Yasa'ya bağlı yaşayanları, Yasa'nın bütün gereklerini yerine getirme tutsaklığından kurtarmak için Oğlu'nu gönderdi. Ama bu özgürlük benliğin tutkularına uymak için fırsat olmamalı6. Tersine, inanlılar Kutsal Ruh'un yönetiminde olmalı. Böylece Ruh'un meyvesi olan sevgi, sevinç, esenlik, sabır vb. niteliklere sahip olacaklardır.

Ana Hatlar:

1:1-2:10 Tek Müjde
2:11-4:7 Müjde'nin içeriği
4:8-5:12 Özgürlük ya da kölelik
5:13-26 Kutsal Ruh ya da benlik
6:1-18 Öğütler ve son sözler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

1-2 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden dirilten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere selam! 3 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. 4 Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti. 5 Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Tek Müjde

6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum. 7 Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. 8 İster biz, ister

gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona! 9 Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun! 10 Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.

Mesih'in Elçisi Pavlus

11 Kardeşlerim, yaydığım Müjde'nin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum. 12 Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı. 13 Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdüğümü duydunuz. Tanrı'nın kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum. 14 Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan daha ilerideydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.

15-16 Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla çağıran Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlu'nu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara* danışmadım; 17 Yeruşalim'e*, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm.

18 Bundan üç yıl sonra Kefas'la* tanışmak üzere Yeruşalim'e gittim, on beş gün onun yanında kaldım. 19 Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakup'u gördüm. 20 Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın önünde belirtiyorum. 21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. 22 Yahudiye'nin Mesih'e ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı. 23 Yalnız, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor" dendiğini duymuşlardı. 24 Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2

Öbür Elçiler Pavlus'u Kabul Ediyor

1 On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla birlikte yine Yeruşalim'e gittim. 2 Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar arasında yaydığım Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. 3 Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karşın sünnet edilmeye zorlanmadı. 4 Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı. 5 Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık.

6 Ama ileri gelenler –ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz– evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. 7 Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse, sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. 8 Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu. 9 Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudiler'e kendilerinin gitmesini uygun gördüler. 10 Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus Antakya'da Kefas'ı Azarlıyor

1:13 Elç.8:3; 22:2-5; 26:9-11 **1:15-16** Elç.9:3-6; 22:6-10; 26:13-18 * **1:15-16** "İnsanlara": Grekçe "Ete ve kana". **1:18** Elç.9:26-30 **2:6** Yas.10:17

11 Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça
karşı geldim. 12 Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas
öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yerdi. Ama o adamlar gelince
sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez
oldu.
13 Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile
onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. 14 Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını
görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: "Yahudi olduğun halde Yahudi
gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi
gibi yaşamaya zorlarsın? 15 Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan
olan 'günahlılar' değiliz. 16 Yine de insanın Kutsal Yasa'nın* gereklerini
yaparak değil, İsa Mesih'e iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için
biz de Yasa'nın gereklerini yaparak değil, Mesih'e iman ederek aklanalım
diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yaparak
aklanmaz. 17 Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih
günahın yardakçısı mı olur? Kesinlikle hayır! 18 Yıktığımı yeniden kurarsam,
yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. 19 Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere
Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. 20 Mesih'le birlikte çarmıha gerildim.
Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm
yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla
sürdürüyorum. 21 Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma
Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu."

3

Kutsal Yasa ve İman

1 Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak
gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? 2 Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyo-
rum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza
iman ederek mi aldınız? 3 Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra
şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz? 4 Boş yere mi bu kadar
acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı? 5 Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda
mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa
duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?
6 Örneğin, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*." 7
Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir. 8 Kutsal
Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek
İbrahim'e, "Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak" müjdesini önceden
verdi. 9 Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar.
10 Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır.
Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine
getirmeyen herkes lanetlidir." 11 Tanrı katında hiç kimsenin Yasa'yla aklan-
madığı açıktır. Çünkü "İmanla aklanan yaşayacaktır†." 12 Yasa imana dayalı
değildir. Tersine, "Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır."
13-14 İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bi-
zler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi

---

2:16 Mez.143:2; Rom.3:20,22 **3:6** Yar.15:6; Rom.4:3; Yak.2:23 * **3:6** "Böylece aklanmış sayıldı": Grekçe "Ve ona doğruluk sayıldı". **3:7** Rom.4:16 **3:8** Yar.12:3 **3:10** Yas.27:26 **3:11** Hab.2:4
† **3:11** "İmanla aklanan yaşayacaktır" ya da "Doğru kişi imanla yaşayacaktır". **3:12** Lev.18:5 **3:13-14** Yas.21:22-23

Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, “Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir” diye yazılmıştır.

Kutsal Yasa ve Tanrı'nın Vaadi

15 Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış
bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey
eklemez. 16 Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden
söz ediyormuş gibi, “Ve soyundan olanlara” demiyor; “Soyundan olana”
demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor. 17 Şunu demek istiyorum:
Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı
geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. 18 Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa,
artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.
19 Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya
eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi‡ gelene dek yürürlükte
kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi. 20 Aracı tek bir tarafa
ait değildir; Tanrı ise birdir.

Kutsal Yasa'nın Amacı

21 Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır!
Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla ak-
lanırdı. 22 Oysa İsa Mesih'e olan imana§ dayanan vaat iman edenlere verilsin
diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.
23 Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman
açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk. 24 Yani imanla aklanalım diye
Mesih'in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu. 25 Ama iman gelmiş olduğundan,
artık Yasa'nın denetiminde değiliz. 26 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için
hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. 27 Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi
Mesih'i giyindi. 28 Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi
ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. 29 Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in
soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

4

1 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece
köleden farksızdır. 2 Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin
gözetimi altındadır. 3 Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın
temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik. 4-5 Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa
altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan
öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. 6 Oğullar olduğunuz
için Tanrı öz Oğlu'nun “Abba*! Baba!” diye seslenen Ruhu'nu yüreklerinize†
gönderdi. 7 Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de
Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Pavlus'un Galatyalılar için Kaygıları

8 Ne var ki, eskiden Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan
tanrılara kölelik ettiniz. 9 Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı
tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere
dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz? 10 Özel günler,

---

3:16 Yar.12:7; 13:14-15 **3:17** Çık.12:40 **3:18** Rom.4:14 ‡ **3:19** “İbrahim'in soyundan olan Kişi”: Grekçe “Tohum”, yani İsa Mesih. § **3:22** “Mesih'e olan imana” ya da “Mesih'in sadakatine”. **3:29** Rom.4:13 **4:4-5** Rom.8:15-17 * **4:6** “Abba”: Aramice'de* baba anlamına gelir. † **4:6** “Yüreklerinize”: Birçok Grekçe elyazmasında, “Yüreklerimize” diye geçer.

aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! 11 Sizin için korkuyorum. Yoksa
uğrunuza boş yere mi emek verdim?
12 Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi
oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. 13 Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk
kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştim. 14 Bedensel durumum sizin
için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz.
Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz beni.
15 Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse
gözlerinizi oyar bana verirdiniz. 16 Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız
mı oldum?
17 Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri
için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. 18 Niyet iyiyse, yalnız
aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. 19 Çocuklarım!
Mesih sizde biçimlenınceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. 20 Şimdi
yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu halinize
şaşıyorum!

Sara'yla Hacer Örneği

21 Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne
dediğini bilmiyor musunuz? 22 İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından
iki oğlu olduğu yazılıdır. 23 Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından
olansa vaat sonucu doğdu. 24 Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar
iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndandır, köle olacak çocuklar
doğurur. Bu Hacer'dir. 25 Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'nı simgeler. Şimdiki
Yeruşalim'in karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. 26 Oysa
göksel Yeruşalim özgürdür, annemiz odur. 27 Nitekim şöyle yazılmıştır:

“Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!
Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,
Yükselt sesini, haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının,
Kocası olandan daha çok çocuğu var.”

28 Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarısınız. 29 Olağan yoldan doğan,
Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. 30
Ama Kutsal Yazı ne diyor?

“Köle kadınla oğlunu kov.
Çünkü köle kadının oğlu
Özgür kadının oğluyla birlikte
Asla mirasa ortak olmayacaktır.”

31 İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

Özgürlüğünüzü Koruyun

1 Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha
kölelik boyunduruğuna girmeyin.
2 Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç
yararı olmaz. 3 Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal

4:22 Yar.16:15; 21:2-3 **4:27** Yşa.54:1 **4:29** Yar.21:9-10 **4:30** Yar.21:10,12

Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. 4 Yasa aracılığıyla aklanmaya
çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın lütfundan uzak düştünüz. 5 Ama
biz aklanmanın verdiği umudun* gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla
bekliyoruz. 6 Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır;
yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.

7 İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoydu? 8 Buna kanmanız
sizi çağıranın isteği değildir. 9 "Azıcık maya bütün hamuru kabartır." 10 Başka
türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran
kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

11 Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne
dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı.
12 Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!

Benlik ve Kutsal Ruh

13 Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat
olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. 14 Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde
özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi seveceksin." 15 Ama birbirinizi ısırıp
yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyesiniz!

16 Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman
benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz. 17 Çünkü benlik Ruh'a, Ruh
da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak,
istediğinizi yapamıyorsunuz. 18 Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı
değilsiniz.

19-21 Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik,
büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar,
bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi
daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar.

22-23 Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık,
yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.
24 Mesih İsa'ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha ger-
mişlerdir. 25 Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim. 26 Boş yere
övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

6

İyilik Yapmaktan Usanmayalım

1 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle
birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kol-
layın. 2 Birbirinizin ağır yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine
getirirsiniz. 3 Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur.
4 Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil,
yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. 5 Herkes kendine düşen yükü taşımalı.

6 Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

7 Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. 8 Kendi
benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam
biçecektir. 9 İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz.
10 Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik
yapalım.

---

* **5:5** "Aklanmanın verdiği umudun" ya da "Doğruluğa kavuşma umudunun". **5:9** 1Ko.5:6 **5:14** Lev.19:18

Son Uyarılar ve Selamlar

11 Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum! 12 Bedende
gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmemek için
sizi sünnet olmaya zorluyorlar. 13 Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal
Yasa'yı yerine getirmiyor, sizin bedenlerinizle övünebilmek için sünnet ol-
manızı istiyorlar. 14 Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka
bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür*,
ben de dünya için. 15 Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan
yeni yaratılıştır. 16 Bu kurala uyan herkese ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve
merhamet olsun.
17 Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara
izlerini bedenimde taşıyorum.
18 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

* **6:14** "O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür": Grekçe "Bunun (ya da O'nun) aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerilmiştir".

Pavlus'tan EFESLİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektup Pavlus'un hapishaneden yazdığı mektuplardan biridir1. Mektubu götürmek görevi Tihikos'a verilir2. Tihikos, bu yolculuğu sırasında Kolose'yi de ziyaret etmiş olabilir3. Pavlus daha önce Efes'i iki kez ziyaret etmiş4, ikinci ziyaretinde orada iki yıldan fazla kalmıştı.

Mektubun İçeriği: Bu mektup Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla gerçekleştirdiği tasarıyı gözler önüne seriyor5. Bu tasarı inanlıları, kiliseyi ve Mesih'i kapsıyor. Biz inanlılar bir zamanlar günah içinde ölüydük, "ama merhameti bol olan Tanrı... bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu"6. Bizleri kendi "kutsal ve kusursuz" oğulları olmak ve "yüceliğinin övülmesi için" yaşamak üzere önceden seçmiştir7. Tanrı'nın öngördüğü iyi işleri yapmak için Mesih İsa'da yaratıldık8. İnanlılar birbirlerine yakın olmalıdırlar. Mesih, Yahudiler'le öteki uluslar arasındaki düşmanlık duvarını yıkmıştır. Buna göre her iki topluluktan inananlar da Tanrı'nın ev halkındandır9. Pavlus Müjde'yi öteki uluslara ulaştırmakla görevlendirildi10.

İnanlılar topluluğu, korunması gereken bir birlik içindedir11. Topluluğun üyelerine, onu geliştiren ayrı ayrı ruhsal yetenekler verilmiştir12. Tanrı'nın kiliseye ilişkin tasarısını açıklayan Pavlus, çeşitli benzetmeler kullanır. Mesih, bedene benzetilen kilisenin başıdır. Kilise de O'nun önderliğinde gelişmektedir. Bir yapıya benzetilen kilise hem "kutsal bir tapınak" hem de "Tanrı'nın konutu"dur13. "Mesih'in gelini" olarak da tanıtılıyor14. Aynı zamanda Tanrı'nın bilgeliğini göklerdeki ruhsal güçlere gösteren araçtır15.

Tanrı'nın tasarısı öncelikle Mesih'le ilgilidir. Tanrı her şeyi, "bütün yönetimlerin, hükümranlıkların, güç ve egemenliklerin... üstüne çıkardığı" Mesih'te birleştirmeyi tasarladı16.

Tanrı'nın tasarısını bu şekilde açıklayan Pavlus, mektubunu okuyanların yaşamlarında yer alması gereken değişiklikleri de vurguluyor17. Eşler, anne babalarla çocukları, kölelerle efendileri arasındaki ilişkileri özellikle konu ediyor. Pavlus'un inanlılar için yaptığı dualar18 ve Şeytan'ın saldırılarına karşı koyabilmek için inanlıların kuşanması gereken ruhsal silahlar19 mektubun önemli konularındandır.

Ana Hatlar:
1:1-3:21 Tanrı'nın tasarısı
4:1-6:9 Çağrınıza yaraşır biçimde yaşayın
6:10-24 Tanrı'nın sağladığı ruhsal silahları kuşanın

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

1 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan Efes'te* bulunan kutsallara, Mesih İsa'ya ait olan sadıklara selam! 2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Mesih'te Sahip Olduğumuz Ayrıcalıklar

3 Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. 4 O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. 5 Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine

1:1 Elç.18:19-21; 19:1 * **1:1** "Efes'te" sözcüğü bazı Grekçe elyazmalarında yoktur.

oğullar olalım diye bizi önceden belirledi.† 6 Öyle ki, sevgili Oğlu'nda‡ bize
bağışladığı yüce lütfu övülsün. 7-8 Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize
yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te
kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk.
9 Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı.
10 Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her
şeyi Mesih'te birleştirecek. 11 Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen
Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik§. 12 Öyle ki,
Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım.
13 Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde,
siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz. 14 Ruh, Tanrı'nın
yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın
güvencesidir.

Pavlus'un İmanlılar için Duası

15-16 Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi
duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep
anıyorum. 17 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız
için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum. 18-20 O'nun
çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın* yüce zenginliğini ve
iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü anlamanız
için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrı'nın,
Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken O'nda
sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir. 21 Tanrı O'nu bütün yönetimlerin,
hükümranlıkların, güç ve egemenliklerin, yalnız bu çağda değil, gelecek çağda
da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı. 22 Her şeyi ayakları altına sererek
O'na bağımlı kıldı. O'nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi.
23 Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

2

Ölümden Yaşama Geçtik

1-2 Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü
ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine*,
yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. 3 Bir
zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini
yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler
gibi biz de gazap çocuklarıydık†. 4-5 Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok
sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte
yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. 6 Tanrı bizi Mesih İsa'da,
Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. 7 Bunu, Mesih İsa'da bize
gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için
yaptı. 8 İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın

---

† **1:5** "Sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi" ya da "Kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi sevgiyle önceden belirledi".
‡ **1:6** "Sevgili Oğlu'nda": Grekçe "Sevgili'de", yani İsa Mesih'te. **1:7-8** Kol.1:14 § **1:11** "Seçildik" ya da "Mirasçı atandık". **1:18-20** Mez.110:1 * **1:18-20** "Kutsallara verdiği mirasın" ya da "Kutsallardan oluşan mirasının". **1:22** Mez.8:6 **1:22** Kol.1:18 **2:1-2** Kol.2:13 * **2:1-2** "Havadaki hükümranlığın egemeni": Şeytan. † **2:3** "Gazap çocukları": Tanrı'nın öfkesine uğrayanlar.

armağanıdır. 9 Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. 10 Çünkü
biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih
İsa'da yaratıldık.

Tanrı'nın Yeni Topluluğu

11 Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu
anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetli" diye anılanların
"sünnetsiz" dedikleri sizler, 12 o zaman Mesihsiz, İsrail'de vatandaşlıktan yok-
sun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız.
13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı
sayesinde yakın kılındınız. 14-16 Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kut-
sal Yasa'yı*, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu
birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı.
Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği
sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki
topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı. 17 O gelip hem uzakta olan sizlere hem
de yakındakilere esenliği müjdeledi. 18 O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta
Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

19 Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve
Tanrı'nın ev halkısınız. 20 Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa
edildiniz. Köşe taşı Mesih İsa'nın kendisidir. 21 Bütün yapı Rab'be ait kutsal
bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. 22 Siz de Ruh aracılığıyla
Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

3

Pavlus'a Açıklanan Sır

1 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsa'nın tutuklusu
oldum. 2 Tanrı'nın bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi
duymuşsunuzdur. 3 Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını
bana vahiy yoluyla bildirdi. 4 Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl
kavradığımı anlayabilirsiniz. 5 Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti.
Şimdiyse Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla
açıklanmış bulunuyor. 6 Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı bedenin
üyeleridir ve Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortaktır.

7 Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'yi
yaymakla görevlendirildim. 8-9 Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de
Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan
Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insan-
lara açıklama ayrıcalığı bana verildi. 10 Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği,
kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümranlıklara* şimdiki
dönemde bildirilsin. 11 Bu, Tanrı'nın başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz
Mesih İsa'da yerine getirdiği amaca uygundu. 12 Mesih'te ve Mesih'e olan
imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz. 13 Bu nedenle, uğrunuza
çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yücelik
kazandırır.

Mesih'in Sevgisini Anlamak

2:14-16 Kol.1:19-20; 2:14 **2:17** Yşa.57:19 **3:4** Kol.1:25-27 * **3:10** "Göksel yerlerdeki yönetimler ve hükümranlıklar": Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümranlıklar.

14-15 Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı
Baba'nın önünde diz çökerim. 16-19 Baba'nın kendi yüceliğinin zenginliği
uyarınca Ruhu'yla sizi iç varlığınızda kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in
iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrı'nın bütün
doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün
kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve
derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz
yetsin.
20 Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her
şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. 21 Kilisede ve Mesih İsa'da
bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

4

Bedenin Birliği

1 Bu nedenle, Rab'bin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır
biçimde yaşamanızı rica ederim. 2 Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu,
sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın. 3 Ruh'un birliğini
esenlik bağıyla korumaya gayret edin. 4-6 Çağrınızdan doğan tek bir umuda
çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyden
üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.
7 Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı. 8 Bunun
için Kutsal Yazı şöyle der:

"Yükseğe çıktı ve tutsakları peşine taktı,
İnsanlara armağanlar verdi."

9 Şimdi bu "çıktı" sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne* indi demek değil
de nedir? 10 İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne
çıkan da O'dur. 11 Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci,
kimini önder† ve öğretmen atadı. 12 Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak
ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın. 13 Sonunda hepimiz imanda
ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk
düzeyine erişeceğiz. 14 Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler
kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye
sürüklenen çocuklar olmayacağız. 15 Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedenin
başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz. 16 O'nun önderliğinde bütün
beden, her eklemin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin
düzenli işleyişiyle büyüyüp sevgide gelişiyor.

Eski ve Yeni Yaşam

17 Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki
uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın. 18 Onların zihinleri karardı. Bil-
gisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına ya-
bancılaştılar. 19 Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği
yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. 20 Ama siz Mesih'i böyle
öğrenmediniz. 21 Kuşkusuz İsa'nın sesini duydunuz, O'ndaki gerçeğe uygun
olarak O'nun yolunda eğitildiniz. 22-23 Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı
tutkularla yozlaşan eski yaradılışı üzerinizden sıyırıp atmayı, düşüncede ve

---

4:2 Kol.3:12-13 **4:8** Mez.68:18 * **4:9** "Aşağılara, yeryüzüne" ya da "Dünyanın aşağı kısımlarına".
† **4:11** "Önder": Grekçe "Çoban". **4:16** Kol.2:19 **4:22-23** Yar.1:26; Kol.3:9,10

ruhta yenilenmeyi, 24 gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan
yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz.
25 Bunun için yalanı üzerinizden sıyırıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği
söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenin üyeleriyiz. 26 Öfkelenin, ama günah
işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın. 27 İblis'e de fırsat vermeyin.
28 Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı
yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.
29 Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre,
başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. 30 Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu
kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruh'la mühürlendiniz. 31 Her kötü
niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrışma ve iftira sizden uzak
olsun. 32 Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te
bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

1 Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek alın. 2 Mesih bizi nasıl
sevdiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl
Tanrı'ya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün.
3 Aranızda fuhuş, ahlaksızlık ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara
yaraşmaz bu. 4 Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar
da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. 5 Şunu kesinlikle
bilin ki, fuhuş yapanın, pisliğe düşkün olanın ya da putperest demek olan
açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur. 6 Hiç
kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz
dinlemeyenlerin üzerine gelir. 7 Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın.

Işıkta Yürüyün!

8 Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları
olarak yaşayın. 9 Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte
görülür. 10 Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin. 11 Karanlığın meyvesiz
işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın. 12 Karanlıktakilerin gizlice
yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. 13 Işığın açığa vurduğu her şey görünür.
14 Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor:

“Uyan, ey uyuyan! Ölümden diril!
Mesih sana ışık saçacak.”

15 Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi
değil, bilgeler gibi yaşayın. 16 Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler
kötüdür. 17 Bunun için akılsız olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın.
18 Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la
dolun: 19 Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten
Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; 20 durmadan, her şey için Rabbimiz İsa
Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; 21 Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü
birbirinize bağımlı olun.

Karı Koca İlişkileri

22 Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun.
23 Çünkü Mesih bedenin kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de

4:25 Zek.8:16 **4:26** Mez.4:4 **4:32** Kol.3:13 **5:2** Çık.29:18; Mez.40:6 **5:16** Kol.4:5 **5:19** Kol.3:16-17 **5:22** Kol.3:18; 1Pe.3:1-2

kadının başıdır. 24 Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.

25 Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. 26 Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. 27 Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. 28 Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. 29 Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi. 30 Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz. 31 "Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak." 32 Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum. 33 Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı göstersin.

6

Aile İlişkileri

1 Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu budur. 2-3 "İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin." Vaat içeren ilk buyruk budur.

4 Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütün.

Köle Efendi İlişkileri

5 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. 6 Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin. 7 İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin. 8 Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz.

9 Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendiniz'in göklerde olduğunu ve insanlar arasında ayrım yapmadığını biliyorsunuz.

Tanrı'nın Sağladığı Ruhsal Silahlar

10 Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin. 11 İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın. 12 Çünkü savaşımız insanlara* karşı değil, yönetimlere, hükümranlıklara, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır†. 13 Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.

14-15 Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun. 16 Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın‡ bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. 17 Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın. 18 Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un

5:25 Kol.3:19; 1Pe.3:7 **5:31** Yar.2:24 **6:1** Kol.3:20 **6:2-3** Çık.20:12; Yas.5:16 **6:4** Kol.3:21 **6:5** Kol.3:22-25 **6:9** Kol.4:1 **6:9** Yas.10:17; Kol.3:25 * **6:12** "İnsanlara": Grekçe "Et ve kana". † **6:12** Sözkonusu yönetimler vb., cinler ve Şeytan'a hizmet eden öbür kötü güçlerdir. **6:14-15** Yşa.52:7; 59:17 ‡ **6:16** "Şeytan'ın": Grekçe "Kötü olanın". **6:17** Yşa.59:17; 1Se.5:8

yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak
tam bir adanmışlıkla uyanık durun. 19 Ağzımı her açtığımda bana gerekli
söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle
bildirebileyim. 20 Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi
gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin.

Son Selamlar

21 Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz,
Rab'bin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir. 22 Kendisini
bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size
gönderiyorum.

23 Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik
ve sevgi diliyorum. 24 Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle
sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

6:21 Elç.20:4; 2Ti.4:12 **6:21** Kol.4:7-8

Pavlus'tan FİLİPİLİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Bugünkü Yunanistan'ın Kavala Kenti'ne yakın olan Filipi, ilk yüzyılda Makedonya'nın en önemli kentlerinden biriydi. Pavlus burada bir inanlılar topluluğu oluşturmuştu1. Bu mektubu, büyük olasılıkla İ.S. 61 yılında Roma'da tutukluyken yazıyor2. O sırada Pavlus evde göz hapsindeydi3. Durumu öğrenen Filipili inanlılar, bağışlarını Epafroditus'un eliyle ona gönderirler. Pavlus ise ölüm derecesinde hastalanıp iyileşen Epafroditus'u övgülerle4 ve kendisine ulaştırılan bağışlar için5 sunduğu candan teşekkürlerle Filipi'ye geri gönderir. Bu arada Pavlus yargılanmayı beklemektedir6. Cesaretini yitirmeyeceğini ummakta, sonunda da görevini sürdürmek üzere hayatta kalacağına inanmaktadır. Durumu belli olur olmaz, Timoteos'u kendisiyle ilgili haberlerle Filipi'ye göndermeyi tasarlıyor7. Daha sonra onları bizzat ziyaret edebileceğini umuyor8.

Mektubun İçeriği: Pavlus'un imanı ve sevinci, çektiği acılara rağmen, mektup boyunca göze çarpıyor. Gerçekte "sevinç" ve "sevinmek" sözcükleri on yedi kez tekrarlanır9. Pavlus, Mesih uğruna tutuklandığının saray muhafızlarınca bilinmesinden, ayrıca birçok inanlının, çektiği sıkıntılardan cesaret alıp Tanrı sözünü yüreklilikle yaymalarından büyük sevinç duyuyor10. Hiçbir şeyin, Mesih'i tanımakla karşılaştırılamayacağını söylüyor. Hedefe ulaşmak umuduyla koşmaya devam ettiğini yazıyor11.

Bunun yanısıra Filipili dostları için dua etmekte12 ve onları yüreklendirmeye çalışmaktadır. Sevinmeleri13; birlik içinde olmaları14; yalnız kendilerini değil, başkalarını da düşünmeleri gerektiğini yazıyor15. Filipililer'i, mektubun ünlü 2:5-11 ayetlerinde, Mesih'in olağanüstü alçakgönüllülük örneğiyle cesaretlendirmeye çalışır. Yanlış öğreti yayanlar tarafından saptırılmamaları, kendilerine karşı olanlardan yılmadan Rab'be bağlı kalmaları gerektiğini hatırlatır. Onlara da, kendisi gibi Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı verilmiştir16. Pavlus onlara, "Beni örnek alın" diyor17.

Ana Hatlar:

1:1-11 Selamlar, teşekkür ve dua
1:12-26 Pavlus'un durumu
1:27-2:18 Yüreklendirici sözler
2:19-30 Timoteos ve Epafroditus
3:1-21 Hedefimiz
4:1-23 Son öğütler, bağışlar için teşekkür

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

1 Mesih İsa'nın kulları ben Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'deki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam! 2 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Şükran ve Dua

3 Sizi hatırladıkça Tanrım'a şükrediyorum. 4-5 İlk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı her duamda hepiniz için her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum. 6 Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacağına güvenim var. 7 Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdesiniz. İster zincire vurulmuş, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte

1:1 Elç.16:12

Tanrı'nın lütfuna ortaksınız. 8 Hepinizi Mesih İsa'nın sevgisiyle nasıl özlediğime
Tanrı tanıktır. 9 Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan
artsın. 10-11 Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın
yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle
dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız.

Müjde'nin Yayılması

12 Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjde'nin
yayılmasına yaramıştır. 13 Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil,
herkes Mesih uğruna zincire vurulduğumu öğrendi. 14 Kardeşlerin çoğu da
zincire vuruluşumdan ötürü Rab'be güvenerek Tanrı'nın sözünü korkusuzca
söylemekte daha da cesur davranıyorlar. 15 Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve
rekabetle, kimiyse iyi niyetle duyuruyor. 16 Sonuncular, Müjde'yi savunmaya
atandığımı* bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar. 17 Ötekilerse Mesih'i temiz
yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Böylece tutukluluğumda bana
sıkıntı vereceklerini sanıyorlar. 18 Ama ne önemi var? İster art niyetle ister
içtenlikle olsun, her durumda Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum,
sevineceğim de. 19 Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun
bana kurtuluş getireceğini biliyorum.
20 Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in
her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret
gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum. 21 Çünkü benim için, yaşamak
Mesih'tir, ölmek kazançtır. 22 Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama
hangisini seçeceğimi bilemiyorum. 23 İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan
ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. 24 Ama
hayatta kalmam sizin için daha gereklidir. 25 Bundan emin olarak kalacağımı
biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için hepinizle birlikte olmaya devam
edeceğim. 26 Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsa'da benimle daha
çok övünebilesiniz.
27-28 Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi
görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik dur-
duğunuzu, Müjde'de açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele
ettiğinizi, size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyayım. Böyle
davranmanız onlara bir belirtidir – kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise
kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrı'nın işidir. 29-30 Çünkü Mesih
uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz
ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih
uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

2

Mesih'i Örnek Alın

1-2 Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la
bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede,
sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. 3 Hiçbir şeyi bencil
tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle
öbürünü kendinden üstün saysın. 4 Yalnız kendi yararını değil, başkalarının
yararını da gözetsin.

1:13 Elç.28:30 * **1:16** "Savunmaya atandığımı" ya da "Savunduğum için hapis yattığımı". **1:29-30** Elç.16:19-40

5 Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. 6 Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu
halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak saymadı. 7-8 Ama kul özünü
alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı*. İnsan biçimine
bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.
9 Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan
adı bağışladı. 10-11 Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer
altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa
Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.

Kurtuluşunuzu Etkin Kılın

12 Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben
aranızdayken değil, ama şimdi yokluğumda, kurtuluşunuzu saygı ve korkuyla
sonuca götürmek için daha çok gayret edin. 13 Çünkü kendisini hoşnut edeni
hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. 14-16 Her
şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sımsıkı sarılarak ara-
larında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın or-
tasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna
koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir
nedenim olsun. 17 Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı
gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepinizin sevincine katılıyorum. 18 Aynı
şekilde siz de sevinin ve benim sevincime katılın.

Timoteos ve Epafroditus

19 Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatmak üzere yakında Timo-
teos'u yanınıza gönderebileceğime ilişkin Rab İsa'da umudum var. 20 Timoteos
gibi düşünen, durumunuzla içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok. 21 Herkes
kendi işini düşünüyor, Mesih İsa'nınkini değil. 22 Ama Timoteos'un, değerini
kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjde'nin
yayılması için benim yanımda hizmet ettiğini bilirsiniz. 23 Durumum belli
olur olmaz onu size göndermeyi umuyorum. 24 Ben de yakında geleceğim, bu
konuda Rab'be güveniyorum.
25 Ama muhtaç anımda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz
omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditus'u size geri yol-
lamayı gerekli gördüm. 26 Çünkü hepinizi özlüyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz
için çok üzülüyordu. 27 Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona
acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı. 28 İşte
bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz diye kendisini daha büyük bir
istekle yanınıza gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek.
29 Onu Rab'de tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın.
30 Çünkü sizin bana yapamadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye
atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

3

Gerçek Doğruluk

1 Sonuç olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana
usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir.
2 Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet
bağnazlarından* sakının! 3 Çünkü gerçek sünnetliler Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla

* **2:7-8** "Ululuğunu bir yana bıraktı": Grekçe "Kendini boş kıldı". **2:10-11** Yşa.45:23; Rom.14:11
* **3:2** "Sünnet bağnazları" ya da "Bedeni kesip biçenler"; sünnet gibi bedenle ilgili dinsel törelere aşırı bağlı olanlar.

tapınan, Mesih İsa'yla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz. 4 Ben
aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini
sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim. 5 Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail
soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbrani'yim. Kutsal Yasa'ya* bağlılık
derseniz, Ferisi'ydim*. 6 Gayret derseniz, kiliseye zulmeden biriydim.
Yasa'ya dayanan doğruluk derseniz, kusursuzdum.
7 Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım. 8-9 Dahası
var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri
yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i
kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman
etmekle† kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak
Mesih'te bulunayım. 10-11 Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak,
dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve
böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

Hedefe Doğru Koşalım

12 Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum.
Ama Mesih İsa'nın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak
için koşuyorum. 13-14 Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak
şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak,
Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazan-
mak için hedefe doğru koşuyorum. 15 Bunun için olgun olanlarımızın hepsi
bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı
bunu da size açıkça gösterecek. 16 Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam
sürelim.
17 Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca
yaşayanlara dikkatle bakın. 18 Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları
içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmıhına düşman olarak yaşıyor.
19 Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu
dünyayı düşünürler. 20 Oysa bizim vatanımız göklerdedir. Oradan Kurtarıcı'yı,
Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. 21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün
etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale
getirecektir.

4

Son Öğütler

1 Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili
kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun.
2 Evodiya'ya rica ediyorum, Sintihi'ye rica ediyorum, Rab yolunda aynı
düşüncede olun. 3 Evet, gerçek yoldaşım*, sana da yalvarırım, bu kadınlara
yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve adları yaşam kitabında
bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjde'yi yaymak için mücadele ettiler.
4 Rab'de her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin! 5 Uysallığınız
bütün insanlarca bilinsin. Rab'bin gelişi yakındır†. 6 Hiç kaygılanmayın; her
konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. 7 O
zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi
ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

3:5 Elç.23:6; 26:5; Rom.11:1 **3:6** Elç.8:3; 22:4; 26:9-11 † **3:8-9** "Mesih'e iman etmekle" ya da "Mesih'in sadakatiyle". **3:17** 1Ko.4:16; 11:1 * **4:3** "Gerçek yoldaşım" ya da "Sadık Sizigos". † **4:5** "Rab'bin gelişi yakındır": Grekçe "Rab yakındır".

8 Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli,
hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün.
9 Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne varsa,
onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

Pavlus'un Minnettarlığı

10 Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rab'de çok sevindim.
Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı. 11 Bunu
ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yet-
inmeyi öğrendim. 12 Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da.
İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her
koşulda yaşamanın sırrını öğrendim. 13 Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi
yapabilirim. 14 Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz.
15 Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında,
Makedonya'dan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı
yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı. 16 Ben Selanik'teyken
de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz. 17 Armağan
peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini istiyorum. 18
Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiğiniz
armağanları alınca bir eksiğim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular,
Tanrı'nın beğenisini kazanan, O'nu hoşnut eden kurbanlardır. 19 Tanrım
da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsa'da görkemli bir biçimde
karşılayacaktır. 20 Babamız Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Son Selamlar

21 Mesih İsa'ya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size
selam ederler. 22 Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın* ev halkından olanlar size
selam ederler.
23 Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

4:15 2Ko.11:9 **4:16** Elç.17:1 **4:18** Çık.29:18

Pavlus'tan KOLOSELİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Kolose, Denizli'nin 16 km. doğusunda bulunuyordu. Pavlus, oraya henüz gitmemişti; ama Epafras, büyük olasılıkla Pavlus Efes'teyken, onun temsilcisi olarak Müjde'yi Kolose'ye ulaştırmıştı. Bu arada, "Asya İli'nde yaşayan herkes Rab'bin sözünü işitti"1. Kolose'deki inanlıların gösterdiği gelişmeleri Pavlus'a bildiren de Epafras'tı. Pavlus, bundan sonra Tihikos ve Onisimos'u bu mektupla birlikte Kolose'ye gönderir2.

Mektubun İçeriği: Pavlus, Kolose'deki inanlıların içten iman ve sevgilerine ilişkin haberleri duymaktan mutludur3. Onlar için hararetle dua eder4; aralarında yanlış öğreti yayanların bulunmasından kaygı duyar5. Anladığımız kadarıyla bu öğreti, Yahudi din kuralları (Şabat Günü, bayramlar ve yiyeceklerle ilgili kurallar) ile sonradan Gnostisizm diye adlandırılan felsefe akımının karmaşığıdır. Özel bilgilere duyulan tutku, çilecilik ve meleklere tapınmayı da içerirdi. Pavlus, "bedenin başı" durumunda olan Mesih'e dayanmayan bu öğretiye şiddetle saldırıyor6.

Pavlus inanlıların dikkatini yine Mesih'e çekerek O'nun üstünlüğünü vurguluyor. O, "görünmez Tanrı'nın görünümü", "bütün yaratılışın ilk doğanı"dır. "Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır" ve "Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü"7. Koloseliler'i şu sözlerle uyarıyor: "Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın"8. Tanrı'yı daha iyi tanımalarını istiyor9.

Yanlış öğretiler bireyleri iyi davranmaya da yöneltemiyor. "Benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur"10. Pavlus, "Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri"11 olan Koloseli inanlıların, "Rab'be yaraşır biçimde yaşamalarını, O'nu her yönden hoşnut etmelerini"12 ister. Böylece 3:1 ile 4:6 arasında kalan ayetler, inanlıların nasıl davranması gerektiği konusunu işliyor.

Ana Hatlar:

1:1-12 Koloseliler'e selam ve dualar
1:13-23 Mesih'in üstünlüğü
1:24-2:5 Pavlus'un kutsallara hizmeti
2:6-15 Mesih'te yaşayın
2:16-23 Yanlış öğretilere karşı uyarılar
3:1-4:6 Mesih'te yeni yaşam
4:7-18 Haberler ve son selamlar

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

1-2 Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'de bulunan, Mesih'e ait kutsal ve güvenilir kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus Tanrı'ya Şükrediyor

3 Sizler için dua ederken Tanrı'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na her zaman şükrediyoruz. 4 Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduk. 5-6 İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjde'den aldınız. Müjde, onu işittiğiniz ve Tanrı'nın lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da

meyve vermekte, yayılmaktadır. 7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in güvenilir
hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. 8 Ruh'tan kay-
naklanan sevginizi de bize o bildirdi.

Pavlus'un Koloseliler için Duası

9 Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir
bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi sağlamasını
dilemekten geri kalmadık. 10 Rab'be yaraşır biçimde yaşamanız, O'nu her
yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrı'yı tanımakta ilerlem-
eniz için dua ediyoruz. 11 Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için
O'nun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz. 12 Bizi
kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz
için dua ediyoruz. 13 O bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili
Oğlu'nun egemenliğine aktardı. 14 O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına
sahibiz.

Mesih'in Kimliği ve Görevi

15 Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur.
16 Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemen-
likler, yönetimler, hükümranlıklar– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla
ve O'nun için yaratıldı. 17 Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını
O'nda sürdürmektedir. 18 Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri
alsın diye başlangıç olan ve ölüler arasından ilk doğan O'dur. 19 Çünkü Tanrı
bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. 20 Mesih'in çarmıhta
akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi
O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu.
21 Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrı'ya
yabancı ve düşmandınız. 22 Şimdiyse Mesih sizi Tanrı'nın önüne kutsal, lekesiz
ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla
barıştırdı. 23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan,
imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün
yaratılışa duyurulan bu Müjde'nin hizmetkârı oldum.

Pavlus'un İmanlılara Hizmeti

24 Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni,
yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde
tamamlıyorum. 25-26 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin
hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrı'nın sözünü, yani geçmiş çağlardan ve
kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı
eksiksiz* duyurmaktır. 27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne
denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih
içinizdedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor. 28 Her in-
sanı Mesih'te yetkinleşmiş olarak Tanrı'ya sunmak için herkesi uyararak ve
herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz. 29 O'nun kudretle bende
etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

2

1 Gerek sizler, gerek Laodikya'dakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç
görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim.
2-3 Yüreklerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki,

1:7 Kol.4:12; Flm.23-24 **1:14** Ef.1:7 **1:18** Ef.1:22-23; 2:14-16 * **1:25-26** "Eksiksiz" ya da "Her yerde".

anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanısınlar. 4 Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu. 5 Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum.

Mesih'in Sağladığı Yaşam

6 Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öylece yaşayın. 7 Şükranla dolup taşarak O'nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin.

8 Dikkatli olun! Mesih'e değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin. 9 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. 10 Siz de her yönetim ve hükümranlığın başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz.

11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedenin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz. 12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. 14 Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı* sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. 15 Yönetimlerin ve hükümranlıkların† elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

Yanlış Öğretilere Kapılmayın

16 Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. 17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir. 18-19 Sözde alçakgönüllülükte‡ ve meleklere tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Baş'a§ tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baş'tan beslenip bütünlenmekte, Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir.

20-21 Mesih'le birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, "Şunu elleme", "Bunu tatma", "Şuna dokunma" gibi kurallara uyuyorsunuz? 22 Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelerle ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır. 23 Kuşkusuz bu kuralların uyduruk dindarlık, sözde alçakgönüllülük*, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

3

Mesih'te Yeni Yaşam

1 Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. 2 Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün. 3 Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. 4 Yaşamınız olan Mesih göründüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.

2:12 Rom.6:4 **2:13** Ef.2:1-5 **2:14** Ef.2:14-16 * **2:14** "Yazılı antlaşma" ya da "Borç belgesi". † **2:15** "Yönetimler ve hükümranlıklar": Şeytan'a hizmet eden ruhsal varlıklardan (örneğin cinlerden) oluşan yönetimler ve hükümranlıklar. **2:16** Rom.14:1-6 **2:18-19** Ef.4:16 ‡ **2:18-19** "Sözde alçakgönüllülük" ya da "Çilecilik". § **2:18-19** "Baş": İsa Mesih. * **2:23** "Sözde alçakgönüllülük" ya da "Çilecilik". **3:1** Mez.110:1

5 Bu nedenle bedenin dünyasal eğilimlerini –fuhşu, pisliği, şehveti, kötü
arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü– öldürün. 6 Bunlar yüzünden
Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. 7 Geçmişte bunlarla
iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz. 8 Ama şimdi öfke,
kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyırıp atın. Ağzınızdan hiçbir
iftira ya da edepsiz söz çıkmasın. 9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski
yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; 10 eksiksiz
bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı
giyindiniz. 11 Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar*,
İskit†, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.
12 Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği,
iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin. 13 Birbirinize hoşgörülü
davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rab'bin sizi bağışladığı gibi,
siz de birbirinizi bağışlayın. 14 Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı
olan sevgiyi giyinin. 15 Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir
bedenin üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun! 16 Mesih'in sözü
bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt
verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla
Tanrı'ya nağmeler yükseltin. 17 Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla,
O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

Yeni Yaşamda Aile, Toplum İlişkileri

18 Ey kadınlar, Rab'be ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun.
19 Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın. 20 Ey çocuklar, her
konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. 21
Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.
22 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız
insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf
yürekle, Rab korkusuyla yapın. 23-24 Rab'den miras ödülünü alacağınızı
bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan
yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz. 25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın
karşılığını alacak, hiçbir ayrım yapılmayacaktır.

4

1 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize
adalet ve eşitlikle davranın.

Çeşitli Öğütler

2 Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin. 3 Aynı zamanda
bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim
Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın. 4 Bu sırrı gerektiği gibi
açıklıkla bildirebilmem için dua edin.
5 Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin.
6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece
herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.

3:9 Yar.1:26; Ef.4:22-24 * **3:11** "Barbar": Grekler'in Grek olmayan herkes için kullandığı, başlangıçta aşağılayıcı bir anlam taşımayan, sadece yabancı anlamına gelen bir sözcük. † **3:11** İskitler: Çok eski çağlarda Karadeniz'in kuzey ve doğusunda yaşamış göçebe bir halk. **3:12** Ef.4:2 **3:13** Ef.4:32 **3:16** Ef.5:19-20 **3:18** Ef.5:22; 1Pe.3:1-2 **3:19** Ef.5:25; 1Pe.3:7 **3:20** Ef.6:1 **3:21** Ef.6:4 **3:22** Ef.6:5-8 **3:25** Yas.10:17; Ef.6:9 **4:1** Ef.6:9 **4:5** Ef.5:16

Son Selamlar

7 Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz
Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir. 8 İşte bu amaçla, du-
rumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini size
gönderiyorum. 9 Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş
Onisimos'u da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler.
10 Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size
selam ederler. Markos'la ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini
kabul edin. 11 Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrı'nın
Egemenliği için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana
teselli oldular. 12 Sizden biri ve Mesih İsa'nın kulu olan Epafras size selam
eder. Tanrı'nın her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye
sizin için her zaman duayla mücadele ediyor. 13 Gerek sizin gerekse Laodikya
ve Hierapolis'tekiler için çok emek verdiğine tanıklık ederim. 14 Sevgili hekim
Luka'yla Dimas da size selam ederler.
15 Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya* ve evindeki topluluğa selam edin.
16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz
de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. 17 Arhippus'a, “Rab yolunda
üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!” deyin.
18 Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın.
Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

4:7 Elç.20:4; 2Ti.4:12 **4:7** Ef.6:21-22 **4:9** Flm.10-12 **4:10** Elç.12:12,25; 15:37-39; 19:29; 27:2; Flm.23-24 **4:12** Kol.1:7; Flm.23-24 **4:14** 2Ti.4:10-11; Flm.23-24 * **4:15** “Nimfa”: Bir kadın adı. **4:17** Flm.1-2

Pavlus'tan SELANİKLİLER'E BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus Müjde'yi yaymak için yaptığı ikinci yolculukta Selanik Kenti'ne uğradı1. Bu işlek liman kenti, Roma İmparatorluğu'nun Makedonya eyaletinin de başkentiydi. Pavlus'un ziyareti oldukça kısa sürdü. O kadar çok kişiyi İsa'ya döndürdü ki, Yahudi önderler halkı ayaklandırarak onu kenti terk edip yoluna devam etmeye zorladı. Pavlus, ayrılışından sonra çeşitli sıkıntılarla karşılaşan yeni inanlılar için çok kaygı çekiyordu2. Durumlarını öğrenmek ve onları yüreklendirmek için Timoteos'u Atina'dan Selanik'e gönderdi. Timoteos Selanik'teyken Pavlus Korint'e geçti3. Mektup kaleme alındığı sıralarda Timoteos, Selanik'teki inanlıların gösterdiği gelişmelerle ilgili olumlu haberlerle Pavlus'un yanına dönmüştü4. Elç. 18:12'de Pavlus'un Korint'teki Vali Gallio'nun önüne nasıl çıkarıldığını okuyoruz. Gallio'nun, İ.S. 51-52 yılları arasında Korint'te görev yaptığını belirten yazıt sayesinde, bu mektubun İ.S. 50 yılı dolaylarında yazıldığını anlıyoruz.

Mektubun İçeriği: Mektup, Selanik kilisesi için Tanrı'ya sunulan teşekkürle başlıyor5. Selanik'teki inanlılar, baskılara dayanmakla kalmayıp Müjde'yi civar bölgede de yaymışlardı. Pavlus, arkadaşlarıyla birlikte Selanik'teyken nasıl bir yaşam sürdüğünü, Selanikliler için nasıl kaygılandığını hatırlatıyor6 ve onları tekrar görmeyi ne denli arzuladığını dile getiriyor7. Pavlus, iman konusundaki eksiklerini tamamlamak istiyor. O güne kadarki gayretlerini överken daha da ilerlemelerini arzu ediyor8. Böylece onları ahlaksızlıktan uzak kalmaya çağırıyor9, birçok alanda yüreklendiriyor10.

Pavlus, Selanik'teki inanlıların aklını kurcalayan şu soruya değiniyor: Mesih tekrar gelmeden ölen inanlılara ne olacak? Umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmelerini önlemek için11 Mesih'in gelişinde ilk dirilecek olanların Mesih'e ait olarak ölenler olduğunu söylüyor. Mesih'in ikinci gelişi işlenen önemli konulardan biridir12.

Ana Hatlar:

1:1-10 Selanikli inanlılar için sunulan şükranlar
2:1-16 Pavlus'un Selanik'teki etkinlikleri
2:17-3:13 Pavlus'un kaygıları, Selanik'ten gelen iyi haberler
4:1-12 Tanrı'yı hoşnut etmenin yolu
4:13-5:11 Mesih'in ikinci gelişi
5:12-28 Son öğütler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 26

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait olan
Selanik kilisesine selam! Sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Örnek İman

2-3 Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepiniz için Tanrı'ya şükrediyoruz.
İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz
İsa Mesih'e bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız
Tanrı'nın önünde durmadan anıyoruz. 4 Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizleri
O'nun seçtiğini biliyoruz. 5 Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil,
kudretle, Kutsal Ruh'la ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin
yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz.

1:1 Elç.17:1

6 Siz de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı sözünü
kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız. 7 Böylece Makedonya ve Ahaya'daki
bütün imanlılara örnek oldunuz. 8 Rab'bin sözü sizden yayıldı. Tanrı'ya
imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahaya'ya değil, her yere ulaştı. Artık
bizim bir şey söylememize gerek kalmadı. 9-10 Çünkü herkes bizi ne kadar iyi
karşıladığınızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun
ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden
gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2

Pavlus'un Selanik'teki Hizmeti

1 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de biliyorsunuz. 2
Bildiğiniz gibi, daha önce Filipi'de eziyet görmüş, aşağılanmıştık. Ama şiddetli
karşı koymalara rağmen, tanrısal Müjde'yi size duyurmak için Tanrımız'dan
cesaret aldık. 3 Çağrımız yalana ya da kirli bir amaca dayanmıyor; bunun
hileli bir yönü de yoktur. 4 Tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya
layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut
edecek biçimde konuşuyoruz. 5 Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı
sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır.
6 İnsanlardan –ne sizden ne başkalarından– gelecek övgünün peşinde de değildik.
7 Mesih'in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını
bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. 8 Sizlere öylesine gönülden
bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da
paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik!
9 Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük
olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk. 10 İman
eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğuna siz
tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır. 11 Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl
davranırsa, her birinize öyle davrandık. 12 Sizi yüreklendirdik, teselli ettik;
sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşamaya
özendirdik.
13 Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü
bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte
olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan
da bu sözdür. 14 Çünkü kardeşler, siz Tanrı'nın Yahudiye'de bulunan ve
Mesih İsa'ya bağlı olan kiliselerini örnek aldınız. Onların Yahudiler'den çektiği
sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz. 15-16 Rab İsa'yı
ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudiler'dir. Öteki uluslar-
dan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle
Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar.
Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar*. Sonunda Tanrı'nın gazabına
uğradılar.

Geciken Ziyaret

17 Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden ırak
düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba
gösterdik. 18 Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç
kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. 19 Umudumuz, sevincimiz kimdir?

1:6 Elç.17:5-9 **2:2** Elç.16:19-24; 17:1-9 **2:14** Elç.9:23,29; 13:45,50; 14:2,5,19; 17:5,13; 18:12

* **2:15-16** "Durmadan günahlarına günah katıyorlar": Grekçe "Durmadan günahlarını tamamlıyorlar".

Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz? 20 Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

3

1-3 İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesih'in Müjdesi'ni yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz. 4 Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu. 5 Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı* bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman durumunuzu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim.

Selanik'ten Güzel Haberler

6 Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi. 7 Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk. 8 Çünkü siz Rab'be bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız. 9 Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrımız'a sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz? 10 Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz.

11 Babamız Tanrı'nın kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın! 12 Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın! 13 Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsin.

4

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

1 Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrı'yı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz. 2 Rab İsa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz.

3 Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız, 4-5 her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması 6 ve bu konuda haksızlık edip* kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır. 7 Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırdı. 8 Dolayısıyla bu çağrıyı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhu'nu veren Tanrı'yı reddetmiş olur.

9 Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti. 10 Gerçekte bütün Makedonya'daki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin. 11 Size buyurduğumuz gibi, sakin bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edinin. 12 Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz.

3:1-3 Elç.17:15 * **3:5** "Ayartıcı": Şeytan. **3:6** Elç.18:5 * **4:6** "Kendine bir eş alması ve bu konuda haksızlık edip" ya da "Kendi bedenini denetleyebilmesi ve iş konusunda haksızlık edip".

İsa'nın Tekrar Gelişi

13 Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için,
gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. 14 İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı
olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. 15 Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar,
Rab'bin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla
geçmeyeceğiz. 16 Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek.
17 Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada
karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek
Rab'le birlikte olacağız. 18 İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

1 Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek
yoktur. 2 Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü gece hırsız nasıl
gelirse öyle gelecektir. 3 İnsanlar, "Her şey esenlik ve güvenlik içinde" dedikleri
bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve
asla kaçamayacaklar. 4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi
hırsız gibi yakalasın. 5 Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarısınız. Geceye ya
da karanlığa ait değiliz. 6 Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık
olalım. 7 Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar. 8
Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak
kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım. 9 Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım
diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi.
10 Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda* olalım, O'nunla
birlikte yaşayalım. 11 Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip
ruhça geliştirin.

Son Öğütler ve Selamlar

12 Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt
verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz. 13 Yaptıkları işten ötürü onlara
fazlasıyla saygı, sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın. 14 Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere
destek olun, herkese karşı sabırlı olun. 15 Sakın kimse kötülüğe kötülükle
karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç
edinin. 16 Her zaman sevinin. 17 Sürekli dua edin. 18 Her durumda şükredin.
Çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için istediği budur. 19 Ruh'u söndürmeyin.
20 Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin. 21 Her şeyi sınayın, iyi olana sımsıkı
tutunun. 22 Her çeşit kötülükten kaçının.

23 Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın.
Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve
kusursuz olmak üzere korunsun. 24 Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu
yapacaktır.

25 Kardeşler, bizim için dua edin. 26 Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. 27 Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun.

28 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

4:15 1Ko.15:51-52 **5:2** Mat.24:43; Luk.12:39; 2Pe.3:10; Va.16:15 **5:8** Yşa.59:17; Ef.6:13-17 * **5:10** "İster uyanık ister uykuda" ya da "İster diri ister ölü".

Pavlus'tan SELANİKLİLER'E İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

İşlenen konuların benzerliği gözönüne alındığında, Pavlus'un 2.Selanikliler Mektubu'nu 1.Selanikliler Mektubu'ndan kısa bir süre sonra kaleme aldığı anlaşılıyor (her iki mektuba genel bir bakış için 1.Selanikliler'e Giriş bölümüne bakınız).

Pavlus, Selanikli inanlılar ve onların sevgide ve imanda gösterdikleri sürekli gelişmeler için Tanrı'ya şükreder durur (1:3-4). Bir taraftan onlar için hep dua eder (1:11-12); öbür taraftan, çektikleri zulüm ve sıkıntılara dayanabilmeleri için onları yüreklendirir (1:4-8; 2:15).

Anlaşılan Pavlus, Selanikli inanlıların aklını hâlâ kurcalayan iki konuya ilişkin haberler almış bulunuyor. Konuların ilki, çalışmak; ikincisiyse, gelecekteki olaylardır. Rab'bin gününün geldiğini ileri süren birilerinin, sözde Pavlus'tan gelen sahte bir mektubu da buna kanıt olarak gösterip Selanikliler'in aklını çeldiği anlaşılıyor (2:1-3). Pavlus buna karşılık, Mesih'in ikinci gelişinden önce imandan çok sayıda dönenler olacağını, Mesih'in ortadan kaldıracağı "yasa tanımaz adam"ın ortaya çıkacağını (2:3-12) bildiriyor. Bunlar henüz gerçekleşmediğine göre telaşlanacak bir şey yok demeye getiriyor. Mesih henüz ikinci kez gelmedi. Ama geldiği zaman, inanlılar rahata ererken, Tanrı, onlara "sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecektir" (1:5-10).

Geçinmek için çalışma konusuna gelince, Pavlus, Selanikli inanlılara iyi bir örnek olmak için, kendisi ve arkadaşlarının Selanik'teyken nasıl çalışıp didindiklerini hatırlatarak, boşta gezenlerle nasıl baş edebileceklerini anlatır (3:6-15'i 1Se.4:11-12'yle karşılaştırın).

Ana Hatlar:

1:1-2 Selamlar
1:3-12 Sıkıntılara karşılık yüreklendirici sözler
2:1-12 İsa'nın geleceği gün
2:13-3:5 Dayanın
3:6-15 Geçinmek için çalışın
3:16-17 Selamlar

1 Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'ya ve Rab İsa Mesih'e ait
Selanik kilisesine selam! 2 Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf
ve esenlik olsun.

Gelecek Yargı

3 Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız
da yerindedir. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne
olan sevgisi artıyor. 4 Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm ve
sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kiliseleri arasında
sizinle övünüyoruz.
5 Bütün bunlar Tanrı'nın adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda
acı çektiğiniz Tanrı Egemenliği'ne* layık sayılacaksınız. 6-8 Tanrı adil olanı
yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken
sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev
alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip göründüğü zaman
olacak. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uy-
mayanları cezalandıracak. 9-10 Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden

1:1 Elç.17:1

uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar
Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık
uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü
size ettiğimiz tanıklığa inandınız.
11 İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, iyiliğe yönelik her
dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye
sizin için her zaman dua ediyoruz. 12 Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in
lütfuyla Rabbimiz İsa'nın adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.

2

Yasa Tanımaz Adam

1-2 Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine ve O'nunla birlikte olmak üzere toplan-
mamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rab'bin gününün geldiğini
ileri süren herhangi bir esin, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir
mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın. 3 Hiç kimse hiçbir
şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş* başlamadıkça, mahvolacak
olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. 4 Bu
adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden
yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda
oturacaktır.
5 Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
6 Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini
biliyorsunuz. 7 Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama
bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek görevini sürdürecektir.
8 Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla
öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek. 9-10 Yasa tanımaz adam, her
türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan
her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar,
gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar.
11 İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların üzerine yanıltıcı bir
güç gönderiyor. 12 Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi
yargılansın.

Dayanın!

13 Ama biz, ey Rab'bin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrı'ya
şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak
kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan† seçti. 14 Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine
kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjde'yle sizi bu kurtuluşa çağırdı. 15 Öyleyse
dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz öğretilere
sımsıkı tutunun.
16-17 Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret
ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsin, her iyi eylem ve
sözde pekiştirsin.

3

Bizim için Dua Edin

1 Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp
yüceltilsin diye bizim için dua edin. 2 Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız

---

2:1-2 1Se.4:15-17 * **2:3** "İmandan dönüş" ya da "İsyan". **2:4** Hez.28:2; Dan.11:36 **2:8** Yşa.11:4
2:9-10 Mat.24:24 † **2:13** "Ta başlangıçtan": Birçok Grekçe elyazmasında, "İlk ürün olarak" diye geçer.

için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir. 3 Ama Rab güvenilirdir. O
sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. 4 Buyurduklarımızı yaptığınıza
ve yapacağınıza dair Rab'de size güveniyoruz. 5 Rab yüreklerinizi Tanrı'nın
sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin.

Kendi Emeğinizle Geçinin

6 Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün
kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesih'in adıyla buyuruyoruz.
7 Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü
biz aranızdayken boş gezenler değildik. 8 Kimsenin ekmeğini karşılıksız
yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz
çalıştık. 9 Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir
örnek bırakmak için böyle yaptık. 10 Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu
vermiştik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!" 11 Çünkü aranızda
bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının
işine karışıp duruyorlarmış. 12 Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor,
şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından* yesinler.
13 Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. 14 Eğer bu mektuptaki
sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için
onunla ilişkinizi kesin. 15 Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak
uyarın.

Son Selamlar

16 Esenlik kaynağı olan Rab'bin kendisi size her zaman, her durumda
esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun.
17 Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel
işaretidir bu; böyle yazarım. 18 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte
olsun.

* **3:12** "Kazançlarından": Grekçe "Ekmeklerini".

Pavlus'tan TİMOTEOS'A BİRİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Pavlus ve Timoteos: Timoteos, Konya İli'nin sınırları içinde kalan bugünkü Hatunsaray'a yakın Listra Kenti'ndendi. Çocukluğundan beri Kutsal Yazılar'ı bilen biriydi1. Pavlus Müjde'yi yaymak için çıktığı ilk yolculuğu sırasında Timoteos'la karşılaştı2. İkinci yolculuğu sırasında Timoteos'u da ekibine kattı3. Bundan sonra sık sık birlikte çalıştılar. Böylece İncil'de bulunan altı mektup hem Pavlus'un hem de Timoteos'un adını taşıyor. Timoteos, Pavlus tarafından Selanik'e4, Makedonya'ya5 ve Korint'e6 görevli olarak gönderildi. Yakında ölüm cezasına çarptırılacağını sezen Pavlus, Timoteos'un zaman yitirmeden yanına gelmesini istedi7. Bu olayların ışığında, Pavlus'un onu "imanda öz oğlum" diye çağırması şaşırtıcı değildir8. İbr. 13:23'te Timoteos'un salıverildiğini okuyoruz, ama olayların nasıl geliştiğini bilmiyoruz.

Mektubun İçeriği: Timoteos, özellikle yanlış öğretilerin yayılmasını önlemek için Efes'teki kilisede bırakılmıştır9. Pavlus'un yazılı uyarıları, belki de Timoteos'u yanlış öğretiler yayanlara karşı güçlendirmeyi amaçlıyordu. Pavlus'un umudu, çok geçmeden dönmektir; ama bu arada Timoteos'a, Tanrı'nın topluluğu içinde nasıl davranması gerektiğini de hatırlatmaktan geri kalmaz10. Timoteos'a verilen görevler arasında, öğretmek ve öğüt vermek, örnek biri olmak ve topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumak da var11. Genç yaşlı, erkek kadın, herkese nasıl yaklaşması gerektiği anlatılıyor12. Pavlus ayrıca topluluk içi sorunlara pratik çözüm yolları da öneriyor. Örneğin, dulların hangi durumlarda yardım görenlerin listesine dahil edilmesi gerektiğini13; önder atanacaklarda hangi özelliklerin aranacağını14; önderlere karşı nasıl davranılacağını15 anlatıyor. Pavlus bu mektupta ayrıca duadan16, inanlı kadınların özelliklerinden17, para konusundaki tutumdan18 ve Kutsal Yasa'nın amaçlarından söz ediyor19.

Ana Hatlar:

1:1-20 Pavlus'la Timoteos
2:1-15 Dua ve tapınma
3:1-16 Önderlerde aranacak özellikler
4:1-5:2 Timoteos'a çağrı
5:3-6:2 İnanlı topluluklarında uygulanacak ilkeler
6:3-21 Tanrı yolunda yürümek

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

1-2 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

Yanlış Öğretilere Karşı Uyarı

3-4 Makedonya'ya giderken sana rica ettiğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğütle. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar. 5 Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır. 6 Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar. 7 Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar.

1:1-2 Elç.16:1

8 Yasa'yı özüne uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz.
9-10 Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler,
tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olan-
lar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle
tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt olan başka
ne varsa onlar için konmuştur. 11 Mübarek Tanrı'nın bana emanet edilen yüce
Müjdesi'ne göre bu böyledir.

Tanrı Merhametlidir

12 Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir
sayarak hizmetine aldı. 13 Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri
olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve
imansızlıktan yaptım. 14 Ama Rabbimiz'in lütfu, imanla ve Mesih İsa'da olan
sevgiyle birlikte bol bol üzerime döküldü. 15 "Mesih İsa günahkârları kurtarmak
için dünyaya geldi" sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür.
Günahkârların en kötüsü benim. 16 Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz
yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende
sergilemek için bana merhamet etti. 17 Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün
çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrı'nın olsun! Amin.
18 Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri
uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak
iyi savaşı sürdüresin. 19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir
yana iterek iman konusunda battılar. 20 Himeneos ve İskender bunlardandır.
Küfretmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

2

Dua ve Tapınma

1-2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve
ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst
yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler
sunulsun. 3 Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. 4 O
bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister. 5-6 Çünkü tek
Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve
kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun
zamanda verilen tanıklık budur. 7 Ben bunun habercisi ve elçisi atandım –
gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum– uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye
atandım.
8 Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek
dua etmelerini isterim. 9-10 Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incil-
erle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla,
Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle
süslenmelerini isterim. 11 Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğrensin.
12 Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakin
olsun. 13-14 Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem
değildi, kadın aldatılıp suç işledi. 15 Ama doğum yapıp* kurtulacaktır; yeter ki,
sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

1:13 Elç.8:3; 9:4-5 **2:7** 2Ti.1:11 **2:9-10** 1Pe.3:3 **2:13-14** Yar.2:7,21-22; 3:1-6 * **2:15** "Doğum yapıp": Grekçe deyim "Çocuğu doğurmakla" anlamına da gelebilir.

3

Kilise Önderleri

1 İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir
görev arzu etmiş olur. 2 Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek
karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı.
3 Şarap düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak
olmalı. 4 Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı ol-
maklarını sağlamalı. 5 Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrı'nın topluluğunu
nasıl kayırabilir? 6 Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura
kapılıp İblis'in uğradığı yargıya uğrayabilir. 7 Topluluğun dışındakiler tarafından
da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblis'in
tuzağına düşmesin.
8 Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız kazanç
peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı. 9 Temiz vicdanla imanın
sırrına sarılmalıdırlar. 10 Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa
görev alsınlar. 11 Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü
ve her bakımdan güvenilir olmalı. 12 Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini
iyi yöneten kişiler olsun. 13 Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer
edinir, Mesih İsa'ya imanda büyük cesaret kazanırlar.

Büyük Sır

14-15 Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği
ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrı'nın toplu-
luğunda nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum.
16 Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür.

O, bedende göründü,
Ruh'ça doğrulandı,
Meleklerce görüldü,
Uluslara tanıtıldı,
Dünyada O'na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı.

4

İmandan Dönüş

1-3 Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancıların ikiyüzlülüğü
nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek iman-
dan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar
evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için
Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar. 4 Oysa
Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla
kabul edilsin. 5 Çünkü her şey Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsal kılınır.

İyi Görevli

6 Bunları kardeşlere öğütlersen, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle
beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir görevlisi olursun. 7 Kutsallıktan yoksun
kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit. 8 Bedeni eğitmenin
biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda
yürümek her yönden yararlıdır. 9 Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık

3:2 Tit.1:6-9

bir sözdür. 10 Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık.

11 Bunları buyur ve öğret. 12 Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. 13 Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazılar'ı okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada. 14 Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme. 15 Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. 16 Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

Topluluk İçi Sorumluluklar

1-2 Yaşlı adama* çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklere kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster.

3 Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster. 4 Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder. 5 Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz O'na dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder. 6 Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür. 7 Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar. 8 Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur.

9-10 Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış†, sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adamışsa, adı dullar listesine yazılsın. 11 Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler. 12 Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler. 13 Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırlar. Yalnız tembelliğe alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar. 14 Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim. 15 Kimisi zaten sapmış, Şeytan'ın ardına düşmüştür. 16 İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin.

17 Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün. 18 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: “Harman döven öküzün ağzını bağlama” ve “İşçi ücretini hak eder.” 19 İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme. 20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun. 21 Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum. 22 Birinin

* **5:1-2** “Yaşlı adam” ya da “İhtiyar”, yani kilise önderi. † **5:9-10** Ayak yıkamak, bir konukseverlik gösterisiydi. **5:18** Yas.25:4; Mat.10:10; Luk.10:7 **5:19** Yas.17:6; 19:15

üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.
23 Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.
24 Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar. 25 Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalamaz.

6

1 Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi kötülenmesin. 2 Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğütle.

Tanrı Yolunda Yürümek

3-5 Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar. 6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır. 7 Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. 8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. 9 Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar. 10 Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler.
11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş. 12 İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin. 13-14 Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. 15-16 Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıkta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun! Amin.
17 Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. 18 İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. 19 Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar.
20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere "bilgi" denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın. 21 Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar.
Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

6:13-14 Yu.18:37

Pavlus'tan TİMOTEOS'A İKİNCİ MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Pavlus bu mektubu yaşamının sonuna doğru, yıllarca yakın işbirliği içinde olduğu genç çömezi Timoteos'a yazmıştır (bkz. 1.Timoteos'a Giriş). Mektubu, Müjde'yi yaymak ve öğretmekten ötürü tutuklu bulunduğu Roma'dan gönderiyor1. İlk savunmasından (4:16-17) sonra, ölüme mahkûm olacağını biliyordur (4:6-8). Tarihi kaynaklar, çok geçmeden de kafasının kesilerek öldürüldüğünü yazar.

Arkadaşlarının çoğu ya onu terk etmiş ya da çok uzağında kalmışlardı2. Pavlus bu arada Timoteos'u bir hayli özler (1:1-5); iki kez, zaman yitirmeden yanına gelmesini ister (4:9,21).

Mektubun İçeriği: Timoteos'u durumdan haberdar edip ivedilikle yanına gelmesini istemenin dışında Pavlus'un esas kaygısı ona, İsa'ya tanıklık etmenin utanılacak bir şey olmadığını, tersine, sıkıntı ve baskılara dayanıp Tanrı sözünü yüreklilikle yaymanın gerekliliğini anlatmaktır3. Pavlus ayrıca Timoteos'u yanlış öğreti yayanların4 çok olduğu bir ortamda doğru öğretiye bağlı kalmaya çağırır5. Bu çağrıyı yaparken de kendini örnek gösterir (2:8-10; 3:10-12); kendisinden öğrendiklerini, "başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet etmesini" ister (2:2). Adım adım ölüme yaklaşan Pavlus, Tanrı'ya duyduğu güveni oldukça duygulu sözlerle ifade eder6.

Ana Hatlar:

1:1-2:13 Sıkıntıya göğüs ger
2:14-26 Anlamsız tartışmalardan kaçın
3:1-9 Dünyanın son günleri
3:10-4:5 Öğrendiğin ilkelere bağlı kal, Tanrı sözünü duyur
4:6-18 Pavlus'un durumu
4:19-22 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

1-2 Mesih İsa'daki yaşam vaadi uyarınca Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a selam! Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

Müjde'ye Bağlılık Çağrısı

3 Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. 4 Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum. 5 Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen Evniki'nin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim. 6 Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum. 7 Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir.

8 Bunun için Rabbimiz'e tanıklık etmekten de O'nun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrı'nın gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger. 9-10 Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsa'da bağışlanmış, şimdi de O'nun gelişiyle açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve

1:1-2 Elç.16:1 **1:5** Elç.16:1

ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır. 11 Ben Müjde'nin habercisi,
elçisi ve öğretmeni atandım. 12 Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama
bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'nun bana
emanet ettiğini* o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim. 13 Benden
işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih İsa'da olan sevgiyle
bunlara bağlı kal. 14 Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal
Ruh aracılığıyla koru.

15 Biliyorsun, Asya İli'ndekilerin* hepsi beni terk edip gittiler. Figelos'la
Hermogenis de bunlardandır. 16 Rab, Onisiforos'un ev halkına merhamet
etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan
utanmadı. 17 Tersine, Roma'ya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu. 18 O gün
Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet
ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

2

Sıkıntıya Göğüs Ger

1 Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen. 2 Birçok tanık önünde benden
işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet
et. 3 Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.
4 Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerliğe
çağıranı hoşnut etmeye çalışır. 5 Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de
kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez. 6 Emek veren çiftçi üründen
ilk payı alan kişi olmalıdır. 7 Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda
anlayış verecektir.

8 Yaydığım Müjde'de açıklandığı gibi, Davut'un soyundan olup ölümden
dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa. 9 Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurul-
maya kadar varan sıkıntılara katlanıyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurul-
muş değildir. 10 Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle
ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanısıra Mesih İsa'da olan kurtuluşa kavuşsunlar.
11 Şu güvenilir bir sözdür:

"O'nunla birlikte öldüysek,
O'nunla birlikte yaşayacağız.
12 Dayanırsak,
O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz.
O'nu inkâr edersek,
O da bizi inkâr edecek.
13 Biz sadık kalmasak da,
O sadık kalacak.
Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz."

Alnı Ak İşçi

14 Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten
başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrı'nın
önünde uyar. 15 Kendini Tanrı'ya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan,
alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et. 16 Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü
bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. 17 Sözleri kangren
gibi yayılacak. Himeneos'la Filitos bunlardandır. 18 Diriliş olup bitti diyerek
gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar. 19 Ne var

---

1:11 1Ti.2:7 * **1:12** "O'nun bana emanet ettiğini" ya da "O'na emanet ettiğimi". **2:12** Mat.10:33; Luk.12:9

ki, Tanrı'nın attığı sağlam temel, “Rab kendine ait olanları bilir” ve “Rab'bin
adını anan herkes kötülükten uzak dursun” sözleriyle mühürlenmiş olarak
duruyor.
20 Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak
kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır. 21 Bunun gibi,
kişi de kendini bayağı işlerden arıtırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış,
efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur.
22 Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte
doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. 23 Saçma, cahilce
tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin. 24 Rab'bin
kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme
yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır. 25 Kendisine karşı olanları
yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara
bir tövbe yolu açar. 26 Böylelikle ayılabilir, isteğini yerine getirmeleri için
kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

3

Son Günler

1 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır. 2-3 İnsanlar kendilerini seven,
para düşkünü, övüngen, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör,
kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen,
azgın, iyilik düşmanı olacaklar. 4-5 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan
çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr
edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur. 6-7 Bunların arasında evlerin içine
sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama
gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden
adamlar var. 8 Yannis'le Yambris nasıl Musa'ya karşı geldilerse, bunlar da
gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş
insanlardır. 9 Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannis'le Yambris
örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir.

Timoteos'a Son Öğütler

10-11 Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı,
sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da,
Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere kat-
landım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı. 12 Mesih İsa'ya ait olup Tanrı
yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecek. 13 Ama
kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar.
14-15 Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimler-
den öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtu-
luşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun.
16 Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola
getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. 17 Bunlar sayesinde
Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

4

1-2 Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun
gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur.
Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek

3:8 Çık.7:11 **3:10-11** Elç.13:14-14:20

ikna et, uyar, isteklendir. 3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye
katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi
arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. 4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp
masallara sapacaklar. 5 Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs
ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla. 6 Çünkü kanım adak şarabı
gibi dökülmek üzere*. Benim için ayrılma zamanı geldi. 7 Yüce mücadeleyi
sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. 8 Bundan böyle doğruluk tacı
benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana
değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.

Özel İstekler, Selamlar

9 Yanıma tez gelmeye gayret et. 10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği
için beni terk edip Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya
gitti. 11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp beraberinde getir, ya-
pacağım hizmette bana yardım eder. 12 Tihikos'u Efes'e gönderdim. 13
Troas'ta Karp'ın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini
gelirken beraberinde getir. 14 Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab
ona yaptıklarının karşılığını verecektir. 15 Sen de ondan sakın. Çünkü
söylediklerimize şiddetle karşı koydu.

16 İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti.
Bunun hesabı onlardan sorulmasın. 17 Ama Tanrı bildirisi aracılığımla tam
olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duysun diye Rab yardımıma gelip beni
güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum! 18 Rab beni her kötülükten
kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştıracak. Sonsuzlara dek O'na
yücelik olsun! Amin.

19 Priska, Akvila ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle. 20 Erastus,
Korint'te kaldı. Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım. 21 Kış bastırmadan
gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana
selam ederler.

22 Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.

---

* **4:6** "Kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere": Grekçe "Ben zaten adak şarabı gibi dökülmekteyim".
4:10 2Ko.8:23; Gal.2:3; Kol.4:14; Tit.1:4; Flm.23-24 **4:11** Elç.12:12,25; 15:37-39; Kol.4:10,14; Flm.23-24
4:12 Elç.20:4; Ef.6:21-22; Kol.4:7-8 **4:13** Elç.20:6 **4:14** 1Ti.1:20 **4:14** Mez.62:12; Rom.2:6 **4:19**
Elç.18:2-3; 2Ti.1:16-17 **4:20** Elç.19:22; 20:4; 21:29; Rom.16:23-24

Pavlus'tan TİTUS'A MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Grek asıllı olan Titus, uzun süre Pavlus'la çok yakın bir işbirliği yapmıştır (1:4, 2Ko.8:23). Pavlus, yaymakta olduğu öğretiyi ileri gelen inanlılarla gözden geçirmek için Yeruşalim'e gittiğinde Titus'u birlikte götürür (Gal.2:1-3). Titus, bir kez de Korint'te (2Ko.7:6-8:24), Pavlus'un temsilcisi olarak karşımıza çıkar. Bu mektubun yazıldığı tarihlerde ise Girit'teydi. Bu yöredeki kiliselerin ortaya çıkışında Pavlus'la yakın işbirliği içinde olduğu anlaşılıyor. Titus, Pavlus'un ayrılmasından sonra geri kalan işleri düzene sokma ve her kentte oluşan topluluğa ihtiyarlar atama görevini yüklenir (1:5). Yerini alacak birileri gelir gelmez, Pavlus'a katılması istenir (3:12). Daha sonra Pavlus'un onu Dalmaçya'ya (Arnavutluk ve eski Yugoslavya toprakları) gönderdiğini okuruz (2Ti.4:10).

Pavlus'un gerek Girit'e yaptığı ziyaret, gerekse bunu izleyen öbür yolculukları Elçilerin İşleri Kitabı'nda yer almadığı için, Titus'a yazdığı bu mektubun tarihini ve olayların gelişimini tam olarak belirleyemiyoruz. En yaygın kanı Pavlus'un, Elç. 28. bölümde açıklanan olaylardan sonra salıverildiği yönündedir. Tekrar tutuklanıp Roma'da öldürülmeden önce Girit'i ve başka birçok yeri ziyaret ettiği sanılıyor (bkz. 1. ve 2. Timoteos'a Giriş).

Mektubun İçeriği: Pavlus'un Titus'a verdiği görevi gözönüne alırsak, inanlılar topluluğunu güdecek önderlerde bulunması gereken özellikleri burada tekrarlaması pek şaşırtıcı olmamalıdır (1:6-9). Pavlus sağlam öğretiye ve tutarlı davranışlara duyulan ihtiyacı açıkça vurguluyor. Öğreti ve davranışlarında önemli sapmalar gösteren Giritli birçok din öğretmeni, bu konuların tekrar tekrar gündeme gelmesine neden olmuş olabilir (1:10-16; 3:9-11).

Ana Hatlar:

1:1-4 Giriş
1:5-16 Yönetim de öğreti de sağlam olmalı
2:1-3:11 Ne öğretmeli
3:12-15 Öğüt ve selamlar

1 Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği
anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan
selam! 2 Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce
vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. 3 Kurtarıcımız Tanrı'nın
buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun za-
manda açıklamıştır.
4 Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız
Mesih İsa'dan lütuf ve esenlik olsun.

Titus'un Girit'teki Görevi

5 Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte
ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım. 6 İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek
yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan
ya da asi çocuklar olmamalı. 7 Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre,
eleştirilecek yönü olmamalı. Dikbaşlı, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba,
haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı. 8 Tersine, konuksever, iyiliksever,
sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı. 9 Hem başkalarını

1:4 2Ko.8:23; Gal.2:3; 2Ti.4:10 **1:6** 1Ti.3:2-7

sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı.

10 Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet
yanlıları bunlardandır. 11 Onların ağzını kapamak gerek. Haksız kazanç
uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar.
12 Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: "Giritliler
hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır." 13-14 Bu tanıklık
doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruk-
larına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde
uyar. 15 Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve
imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları
da kirlenmiştir. 16 Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu
yadsırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

2

Uygun Olanı Öğret

1 Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret. 2 Yaşlı erkeklere ölçülü,
ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam
olsunlar. 3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba
tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. 4-5 Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve
çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına
bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. 6 Genç
erkekleri de sağduyulu olmaya özendir. 7-8 İyi olanı yaparak her konuda
onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı
doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz
bulamayıp utansın.
9 Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini
hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden, 10 hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir
olduklarını göstersinler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'yla ilgili öğretiyi her yönden
çekici kılsınlar.
11 Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır.
12 Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu,
doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. 13 Bu
arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız
İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. 14 Mesih bizi her suçtan
kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere
kendini bizim için feda etti.
15 Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları
ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

3

Doğru Olanı Yapmak

1 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her
şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat. 2 Kimseyi
kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak
davransınlar. 3 Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay
aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde

2:14 Çık.19:5; Yas.4:20; 7:6; 14:2; 1Pe.2:9

yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. 4-6 Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. 7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım. 8 Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.

9 Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasa'yla* ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir. 10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes. 11 Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir.

Son İstekler ve Selamlar

12 Ben Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderir göndermez, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. 13 Hukukçu Zenas'la Apollos'u yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et. 14 Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

15 Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle.
Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun.

3:12 Elç.20:4; Ef.6:21-22; Kol.4:7-8; 2Ti.4:12 **3:13** Elç.18:24; 1Ko.16:12

Pavlus'tan FİLİMON'A MEKTUP

GİRİŞ

Pavlus bu mektubu Filimon, Afiya, Arhippus ve Filimon'un evinde toplanan imanlılara yazmakla birlikte, seslenmek istediği esas kişi, büyük olasılıkla Kolose'deki kilisenin önderlerinden biri olan Filimon'dur. Pavlus ondan övgüyle söz ediyor (4-7), onu "sevgili emektaşımız" diye adlandırıyor ve hapisten salıverildikten sonra onun yanına gitmeyi umuyor (22).

Pavlus, tutukluluğu sırasında Filimon'un kaçak kölesi Onisimos'la tanışır. Yazdığı bu mektupta da Onisimos için Filimon'dan önemli bir ricada bulunur. Onisimos, Pavlus'un aracılığıyla iman etmekle kalmamış (10-11), onun sevgisini kazanmış (12), "güvenilir ve sevgili" bir kardeş olduğunu da kanıtlamıştır (Kol.4:9).

Onisimos, kaçak dolaşan bir köle olarak Roma yasalarına göre ölüm cezasına çarptırılabilirdi. Ayrılırken Filimon'u soyduğu da sanılıyor (18). Ama Pavlus, her şeye rağmen Filimon'dan Onisimos'u, aynı imana sahip sevgili bir kardeş olarak kabul etmesini rica eder (16-21).

Öyle görülüyor ki, bu mektup, Koloseliler'e yazılan mektupla aynı zamanda, büyük olasılıkla İ.S. 60 yılı dolaylarında Roma'dan yazıldı. Onisimos'un kendisi Koloseli'ydi ve oraya Tihikos'la birlikte döndü (Kol.4:7-9).

Ana Hatlar:
1-3 Selamlar
4-7 Teşekkür ve dua
8-22 Pavlus'un Onisimos için ricaları
23-25 Son selamlar

1-2 Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben
Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sana, kızkardeşimiz Afiya'ya, birlikte
mücadele verdiğimiz Arhippus'a ve senin evindeki inanlılar topluluğuna se-
lam! 3 Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Şükran ve Dua

4-5 Rab İsa'ya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duy-
dukça dualarımda seni anıyor, Tanrım'a sürekli şükrediyorum. 6 Mesih'te sahip
olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imana dayanan paydaşlıkta etkin
olman için dua ediyorum. 7 Sevgin benim için büyük sevinç ve teselli kaynağı
oldu. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim.

Pavlus'un Onisimos için Ricası

8-9 Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu
halde, şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle
rica etmeyi yeğliyorum. 10-11 Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal
baba olduğum oğlum Onisimos'la* ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana
yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır. 12 Kendisini, yani
can ciğerimi† sana geri gönderiyorum. 13-14 Müjde'nin uğruna tutuklu kaldığım
sürece senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim;
ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın
iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun. 15 Onisimos'un bir
süre senden ayrılması belki de onu temelli geri alman içindi. 16 Onu artık köle

1:1-2 Kol.4:17 **1:10-11** Kol.4:9 * **1:10-11** "Onisimos": Yararlı anlamına gelir. † **1:12** "Can ciğerimi": Grekçe "Yüreğimi".

değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri alacaksın. O, özellikle benim
için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de Rab'be ait biri olarak senin için
daha da çok sevilecek bir kardeştir.
17 Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi
kabul et. 18 Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu
benim hesabıma say. 19 Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini
ben öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememe gerek
yok. 20 Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi
ferahlat. 21 Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden fazlasını da
yapacağını bilerek sana yazıyorum.
22 Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarınız aracılığıyla
sizlere bağışlanacağımı umuyorum.

Son Selamlar

23-24 Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum Epafras,
emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.
25 Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

1:23-24 Elç.12:12,25; 15:37-39; 19:29; 27:2; Kol.1:7; 4:10,12,14; 2Ti.4:10-11

İBRANİLER'E MEKTUP

GİRİŞ

Genel Bakış: Yazar ne kendi kimliğini, ne de mektubu kime yazdığını açıklıyor. Böylece işimiz, metinde verilen ipuçlarından bazı sonuçlar çıkarmaya kalıyor. Yazarın kendisi, İsa'nın on iki elçisi arasında yer almaz; ama İsa'nın öğretilerini ilk izleyicilerinden duymuştur (2:2-3). Eski Antlaşma'yı iyi bildiği apaçık; Eski Antlaşma'dan yaptığı 29 aktarmanın yanısıra, 50'nin üzerinde bölümden de söz eder. Geleneksel başlıkla (İbraniler'e) içeriğin tamamı, mektubun Yahudi asıllı Mesih inanlılarına yazıldığını gösteriyor. Bu insanlar, daha önce ölüm derecesinde olmamakla birlikte, inançları uğruna büyük baskılara uğramışlardı1. Ama şimdi o kadar gayretli görünmüyorlar. Bunun için inandıklarına sımsıkı sarılmaya özendiriliyorlar2. Mektubun İ.S. 70'ten önce yazıldığı anlaşılıyor. Çünkü Yeruşalim'deki tapınağın İ.S. 70 yılında yıkılmasından hiç söz edilmiyor. Tersine yazar, tapınakta sürekli sunulan sunulardan söz ediyor (örn. 9:6-9).

Mektubun İçeriği: Yazarın ilk sözleri, iletmek istediği bildiriyi özetliyor: "Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir". İbraniler, özde Tanrı Oğlu'na ilişkin bir mektuptur3. Yazar, Oğul'u meleklerden (1:4-14; 2:15-18) ve Musa'dan (3:2-6) üstün gösterir. Zayıflıklarımızı bilen, "Kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkan" ve kendisinin aracılığıyla "Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtarabilen" başkâhin O'dur (4:15; 9:26; 7:25). Başkâhin olarak ortaya çıkması, Kutsal Yasa'da değişikliği gerekli kılıyor4; yeni bir antlaşma eskisinin yerini alıyor. Bu yeni antlaşmaya göre Tanrı diyor ki, "Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak... Suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım"5. İsa, Tanrı'nın huzuruna giden yeni bir yol açtı. Biz de Tanrı'ya güvenle yaklaşabiliriz (10:19-22).

Mektup ayrıca Tanrı'dan uzaklaşmak tehlikesiyle ilgili uyarılar içerir6. "İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır" ifadesinin yer aldığı 11. bölüm, iman konusunda eşsiz bir bölümdür. İmanda örnek alınacak erkek ve kadınlardan söz ediliyor. Bunlar öyle kişiler ki, "Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor."

Mektubun son bölümü uygulamaya yönelik öğütler içerir.

Ana Hatlar:

1:1-3 Giriş
1:4-3:6 Mesih'in üstünlüğü
3:7-4:13 Yüreklerinizi nasırlaştırmayın
4:14-7:28 Başkâhinimiz Mesih
8:1-9:28 Daha iyi bir antlaşma
10:1-39 Daha iyi bir kurban
11:1-40 İmanın zaferi
12:1-29 Tanrı sözünü reddetmeyin
13:1-25 Son öğütler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

Oğul Meleklerden Üstündür

1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. 2 Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. 3 Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın* sağında oturdu. 4 Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu. 5 Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine,

“Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum”

Ya da, “Ben O'na Baba olacağım,
O da bana Oğul olacak”

demiş midir? 6 Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, “Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsın.” 7 Melekler için,

“Kendi meleklerini rüzgar,
Hizmetkârlarını ateş alevi yapar” diyor.

8 Ama Oğul için şöyle diyor:

“Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır,
Egemenliğinin asası adalet asasıdır.
9 Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok meshetti.”

10 Yine diyor ki,

“Ya Rab, başlangıçta
Dünyanın temellerini sen attın.
Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
11 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
12 Bir kaftan gibi düreceksin onları,
Bir giysi gibi değiştirilecekler.
Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.”

13 Tanrı meleklerin herhangi birine,

“Ben düşmanlarını
Ayaklarının altına serinceye dek†,
Sağımda otur”

demiş midir? 14 Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

---

* **1:3** “Ulu Tanrı'nın”: Grekçe “Ululuğun”. **1:5** Mez.2:7 **1:5** 2Sa.7:14; 1Ta.17:13 **1:7** Mez.104:4 **1:8** Mez.45:6-7 **1:10** Mez.102:25-27 **1:13** Mez.110:1 † **1:13** “Ayaklarının altına serinceye dek”: Grekçe “Ayaklarına tabure yapıncaya dek”.

2

Dikkatli Olalım

1 Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi daha çok
önemsemeliyiz. 2-3 Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa,
her suç ve her sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kur-
tuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından
bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı. 4 Tanrı da
belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal
Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.

İzleyicileriyle Özdeşleşen İsa

5 Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere bağlı kılmadı. 6 Ama biri
bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

"Ya Rab, insan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?
7 Onu meleklerden biraz* aşağı kıldın,
Başına yücelik ve onur tacını koydun,
Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin†.
8 Her şeyi ayakları altına sererek
Ona bağımlı kıldın."

Tanrı her şeyi insana bağımlı kılmakla insana bağımlı olmayan hiçbir şey
bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz.
9 Ama meleklerden biraz‡ aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes
için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı
giydirilmiş olarak görüyoruz. 10 Birçok oğulu yüceliğe eriştirirken onların
kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi
aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun düşüyordu. 11 Çünkü hepsi –kutsal
kılan da kutsal kılınanlar da– aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara
"kardeşlerim" demekten utanmıyor.

12 "Adını kardeşlerime duyuracağım,
Topluluğun ortasında
Seni ilahilerle öveceğim" diyor.

13 Yine,

"Ben O'na güveneceğim"

ve yine,

"İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar" diyor.

14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani
İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.
15 Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini
özgür kılmak için yaptı. 16 Kuşkusuz O, meleklere değil, İbrahim'in soyundan
olanlara yardım ediyor. 17 Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi

---

2:6 Mez.8:4-6 * **2:7** "Meleklerden biraz" ya da "Kısa bir süre için meleklerden". † **2:7** "Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin" sözleri bazı Grekçe elyazmalarında yoktur. ‡ **2:9** "Meleklerden biraz" ya da "Kısa bir süre için meleklerden". **2:12** Mez.22:22 **2:13** Yşa.8:17-18

gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin
olup halkın günahlarını bağışlatabilsin. 18 Çünkü kendisi denenip acı çektiği için
denenenlere yardım edebilir.

3

İsa Musa'dan Yücedir

1 Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça
benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsa'ya çevirin. 2 Musa Tanrı'nın
bütün evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene
sadıktır. 3 Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musa'dan
daha büyük yüceliğe layık sayıldı. 4 Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin
yapıcısı ise Tanrı'dır. 5 Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için
Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı. 6 Oysa Mesih, O'nun
evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz
umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.

İmansızlığa Karşı Uyarı

7-8 Bu nedenle, Kutsal Ruh'un dediği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı,
Çölde O'nu sınadığı günkü gibi
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
9 Atalarınız beni orada sınayıp denediler
Ve kırk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler.
10 Bu nedenle o kuşağa darıldım
Ve dedim ki,
‘Yürekleri hep kötüye sapar,
Yollarımı öğrenmediler.
11 Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.’ ”

12 Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir
yüreğin bulunmamasına dikkat edin. 13 “Gün bugündür” denildikçe bir-
birinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla
nasırlaşmasın. 14 Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi
gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz. 15 Yukarıda belirtildiği gibi,

“Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.”

16 O'nun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır'dan
çıkanların hepsi değil mi? 17 Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah
işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi? 18 Sözünü dinlemeyenler dışında
kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti? 19 Görüyoruz ki,
imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

4

Tanrı'nın Huzur Diyarı

3:2 Say.12:7 **3:7-8** Mez.95:7-11 **3:15** Mez.95:7-8 **3:16** Say.14:1-35

1 Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyken, her-
hangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım. 2 Çünkü onlar gibi biz
de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için
bunun kendilerine bir yararı olmadı. 3 Biz inanmış olanlar huzur diyarına
gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir:

"Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi,
Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler."

Oysa Tanrı dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. 4 Çünkü bir
yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir:

"Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi."

5 Bu konuda yine diyor ki,

"Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler."

6 Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi
haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler. 7 Bu yüzden
Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, "bugün" diyerek yine bir gün
belirliyor. Daha önce denildiği gibi,

"Bugün O'nun sesini duyarsanız,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın."

8 Eğer Yeşu onları huzura kavuşturmuş olsaydı, Tanrı daha sonra bir başka gün-
den söz etmezdi. 9 Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalıyor. 10 Tanrı
işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden
öylece dinlenir. 11 Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle
ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmesin.
12 Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla
ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin
düşüncelerini, amaçlarını yargılar. 13 Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur.
Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

Başkâhinimiz İsa

14 Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça ben-
imsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. 15 Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda
bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denen-
miş, ama günah işlememiştir. 16 Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle
yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf
bulalım.

5

1 İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kur-
banlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için
atanır. 2 Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi
de zayıflıklarla kuşatılmıştır. 3 Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için
de günah sunusu sunmak zorundadır. 4 Kimse başkâhin olma onurunu kendi

4:3 Mez.95:11 **4:4** Yar.2:2 **4:5** Mez.95:11 **4:7** Mez.95:7-8 **4:8** Yas.31:7; Yşu.22:4 **4:10** Yar.2:2 **5:3** Lev.9:7 **5:4** Çık.28:1

kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır. 5 Nitekim
Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. O'na,

“Sen benim Oğlum'sun,
Bugün ben sana Baba oldum”

diyen Tanrı O'nu yüceltti. 6 Başka bir yerde de diyor ki,

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin.”

7 Mesih, yeryüzünde* olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte
olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu
nedeniyle işitildi. 8 Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.
9 Yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu.
10 Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.

Temel İlkeleri Aşıp İlerleyin

11 Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştuğu için
anlatmak zor. 12 Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin
temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine
süt gerekli, katı yiyecek değil! 13 Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk
sözünde deneyimsizdir. 14 Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi
ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6

1-2 Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini,
vaftizler, elle kutsama*, ölülerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin
temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe
doğru ilerleyelim. 3 Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.
4-6 Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak
edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları
halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yok-
tur. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin
önünde aşağılıyorlar. 7 Üzerine sık sık yağan yağmuru emen ve kimler için
işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. 8 Ama
dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır,
sonu yanmaktır.
9 Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun
daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz. 10 Tanrı adaletsiz
değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek
O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. 11 Umudunuzdan doğan tam
güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini
diliyoruz. 12 Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla
miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.

Tanrı'nın Vaadi

13 Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün
biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:

5:5 Mez.2:7 **5:6** Mez.110:4 **5:7** Mat.26:36-46; Mar.14:32-42; Luk.22:39-46 * **5:7** “Yeryüzünde”: Grekçe “Bedende”. **5:12** 1Ko.3:2 * **6:1-2** “Elle kutsama”: Grekçe “El koyma”. **6:13** Yar.22:16-17

14 “Seni kutsadıkça kutsayacağım,
Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım.”

15 Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.
16 İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant,
söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. 17 Tanrı da amacının
değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek istediği için vaadini
antla pekiştirdi. 18 Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya
sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey
aracılığıyla büyük cesaret bulalım. 19 Canlarımız için gemi demiri gibi
sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer. 20
Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza
öncü olarak girdi.

7

Kâhin Melkisedek

1 Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları bozguna
uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. 2 İbrahim de ona
her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce “Doğruluk
Kralı”dır; sonra da “Şalem Kralı”, yani “Esenlik Kralı”dır. 3 Babasız, anne-
sizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır.
Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.
4 Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar
büyüktür! 5 Levioğulları'ndan olup kâhinlik görevini üstlenenlere Kutsal Yasa
uyarınca halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden
ondalık almaları buyrulmuştur. 6 Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan
olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kut-
samıştır. 7 Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür. 8 Birinde ölümlü
insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor. 9 Ondalık
alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir. 10 Çünkü
Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.

Yeni Kâhinlik Düzeni

11 Eğer Levililer'in kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi –nitekim
Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi– Harun düzenine göre değil
de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne
gerek kalırdı? 12 Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir.
13 Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan hiç
kimse sunakta hizmet etmemiştir. 14 Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği
açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi.
15 Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık
daha da açıktır. 16 O, Yasa'nın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez
bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. 17 Çünkü,

“Melkisedek düzeni uyarınca
Sen sonsuza dek kâhinsin”

diye tanıklık ediliyor. 18 Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle
geçersiz kılındı. 19 Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine,

6:19 Lev.16:1-2 **6:20** Mez.110:4 **7:1** Yar.14:17-20 **7:5** Say.18:21 **7:17** Mez.110:4

aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi. 20 Bu da antsız
olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı. 21 Ama O kendisine,

"Rab ant içti, kararından dönmez,
Sen sonsuza dek kâhinsin"

diyen Tanrı'nın andıyla kâhin oldu. 22 Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefili
olmuştur. 23 Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini
sürdürmelerini engelliyordu. 24 Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği
süreklidir. 25 Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle*
kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Yeni Bir Antlaşmanın Başkâhini

26 Böyle bir başkâhinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış,
göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz– olması uygundur. 27 O,
öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları
için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu
ilk ve son kez yaptı. 28 Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin
atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış
olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

8

1-2 Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan,
kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev ya-
pan böyle bir başkâhinimiz vardır. 3 Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak
için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması
gerekir. 4 Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal
Yasa uyarınca sunuları sunanlar var. 5 Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan
tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken
Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: "Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre
yapmaya dikkat et." 6 Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi
bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.
7 Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. 8 Oysa
halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

" 'İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor'
Diyor Rab.
9 'Ataların Mısır'dan çıkarmak için
Ellerinden tuttuğum gün
Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek.
Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar,
Ben de onlardan yüz çevirdim'
Diyor Rab.
10 'O günlerden sonra İsrail halkıyla
Yapacağım antlaşma şudur' diyor Rab,
'Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim,
Yüreklerine yazacağım.
Ben onların Tanrısı olacağım,

7:21 Mez.110:4 * **7:25** "Tümüyle" ya da "Sonsuza kadar". **7:27** Lev.9:7 **8:1-2** Mez.110:1
8:5 Çık.25:40; Elç.7:44 **8:8** Yer.31:31-34

Onlar da benim halkım olacak.
11 Hiç kimse yurttaşını, kardeşini,
Rab'bi tanı diye eğitmeyecek.
Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni.
12 Çünkü suçlarını bağışlayacağım,
Günahlarını artık anmayacağım.' "

13 Tanrı, "Yeni bir antlaşma" demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

9

Eski Tapınma Düzeni

1 İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı. 2 Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu. 3 İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı. 4 Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı. 5 Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağı'nı* gölgeleyen yüce Keruvlar† dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.

6 Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler. 7 Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez. 8 Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor. 9 Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. 10 Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.

Mesih'in Kanı

11 Ama Mesih, gelecek‡ iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti. 12 Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi. 13 Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor. 14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

15 Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma§ zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü. 16 Ortada bir vasiyet* varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir. 17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği

---

9:2 Çık.25:23-40; 26:1-30; 36:8-34; 37:10-24 **9:3** Çık.26:31,33 **9:4** Çık.16:33; 25:10-16; 30:1-6; 37:25-28; Say.17:8-10; Yas.10:3-5 **9:5** Çık.25:17-22; 37:6-9 * **9:5** "Bağışlanma Kapağı": Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu. † **9:5** "Yüce Keruvlar": Tanrı'nın yüceliğiyle birlikte görünen göksel varlıklar. **9:6** Say.18:2-6 **9:7** Lev.16:1-34 ‡ **9:11** "Gelecek": Bazı elyazmalarında, "Gelmiş" diye geçer. **9:12** Lev.16:15-16; Say.19:9,17-19 § **9:15** "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır. * **9:16** "Antlaşma" ve "Vasiyet" için Grekçe'de aynı sözcük kullanılmıştır.

yoktur. 18 Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. 19
Musa, Kutsal Yasa'nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al
yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem
de bütün halkın üzerine serpti. 20 "Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın
kanı budur" dedi. 21 Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün
eşyaların üzerine kan serpti. 22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey
kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.

Son Kurban

23 Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki
asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. 24 Çünkü
Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama
şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. 25 Başkâhin
her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e* girer; oysa Mesih kendisini
tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi. 26 Öyle olsaydı, dünyanın kuru-
luşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, ken-
disini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda
ortaya çıkmıştır. 27-28 İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz
olduğu gibi, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban
edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini
bekleyenlere görünecektir.

10

1 Kutsal Yasa'da gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu
nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları
asla yetkinliğe erdiremez. 2 Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez
miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık
duygusu kalmazdı. 3 Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını
anımsatıyor. 4 Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. 5
Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

"Kurban ve sunu istemedin,
Ama bana bir beden hazırladın.
6 Yakmalık sunudan ve günah sunusundan
Hoşnut olmadın.
7 O zaman şöyle dedim:
'Kutsal Yazı tomarında
Benim için yazıldığı gibi,
Senin isteğini yapmak üzere,
Ey Tanrı, işte geldim.' "

8 Mesih ilkin, "Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve
bunlardan hoşnut olmadın" dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak
sunulur. 9 Sonra, "Senin isteğini yapmak üzere işte geldim" dedi. Yani ikinciyi
geçerli kılmak için birinciyi ortadan kaldırıyor. 10 Tanrı'nın bu isteği uyarınca,
İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.

11 Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan
kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. 12 Oysa Mesih günahlar için
sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu.

9:19 Çık.24:6-8 **9:21** Lev.8:15 **9:22** Lev.17:11 **9:27-28** Yşa.53:12 **10:5** Mez.40:6-8 **10:12** Mez.110:1

13 O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini*
bekliyor. 14 Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe
erdirmiştir. 15 Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,

16 "Rab, 'O günlerden sonra
Onlarla yapacağım antlaşma şudur:
Yasalarımı yüreklerine koyacağım,
Zihinlerine yazacağım' diyor."

17 Sonra şunu ekliyor:

"Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım."

18 Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

Dayanın!

19-20 Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde perdede, yani kendi
bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz
vardır. 21 Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır. 22
Öyleyse yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz
suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle
Tanrı'ya yaklaşalım. 23 Açıkça benimsediğimiz umuda sımsıkı tutunalım.
Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir. 24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl
gayrete getirebileceğimizi düşünelim. 25 Bazılarının alıştığı gibi, bir araya
gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da
çok yüreklendirelim.
26-27 Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam
edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli
beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır. 28 Musa'nın Yasası'nı
hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür. 29 Eğer bir kimse
Tanrı Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı
sayar ve lütufkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya
layık görülecek sanırsınız? 30 Çünkü, "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim"
ve yine, "Rab halkını yargılayacak" diyeni tanıyoruz. 31 Diri Tanrı'nın eline
düşmek korkunç bir şeydir.
32 Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye
dayandığınız o ilk günleri anımsayın. 33 Bazen sitemlere, sıkıntılara uğrayıp
seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz.
34 Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir
malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız.
35 Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. 36 Çünkü
Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma
gücüne ihtiyacınız vardır. 37 Artık,

"Gelecek olan pek yakında gelecek
Ve gecikmeyecek.
38 Doğru adamım, imanla yaşayacaktır.
Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım."

---

* **10:13** "Ayaklarının altına serilmesini": Grekçe "Ayaklarına tabure yapılmasını". **10:16** Yer.31:33-34 **10:22** Lev.8:30; Hez.36:25 **10:26-27** Yşa.26:11 **10:28** Yas.17:6; 19:15 **10:29** Çık.24:8 **10:30** Yas.32:35-36; Rom.12:19 **10:37** Hab.2:3-4; Rom.1:17; Gal.3:11

39 Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlardanız.

11

İman

1 İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır*. 2 Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar. 3 Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz. 4 Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

5 İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. 6 İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.

7 İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.

8 İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. 9 İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. 10 Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

11 İbrahim, yaşı geçmiş ve karısı Sara kısır olduğu halde, imanı sayesinde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu. 12 Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.

13 Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadılarsa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler. 14 Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. 15 Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. 16 Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.

17 İbrahim sınandığı zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. 18 Oysa Tanrı ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti. 19 İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

20 İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakup'la Esav'ı kutsadı. 21 Yakup ölürken iman sayesinde Yusuf'un iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. 22 Yusuf ölürken iman

* **11:1** "Varlığından emin olmaktır" ya da "Varlığına kanıttır". **11:3** Yar.1:1; Mez.33:6,9; Yu.1:3 **11:4** Yar.4:3-10 **11:5** Yar.5:21-24 **11:7** Yar.6:13-22 **11:8** Yar.12:1-5 **11:9** Yar.35:27 **11:11** Yar.18:11-14; 21:2 **11:12** Yar.15:5; 22:17; 32:12 **11:13** Yar.23:4; 1Ta.29:15; Mez.39:12 **11:17** Yar.22:1-14 **11:18** Yar.21:12 **11:20** Yar.27:27-29,39-40 **11:21** Yar.47:31-48:20 **11:22** Yar.50:24-25; Çık.13:19

sayesinde İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.

23 Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü
çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar. 24 Musa
büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti.
25 Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı
görmeyi yeğledi. 26 Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha
büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. 27 Kralın öfkesinden
korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı.
28 İlk doğanları öldüren melek İsrailliler'e dokunmasın diye Musa imanla,
Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı. 29 İman
sayesinde İsrailliler karadan geçer gibi Kamış Denizi'nden* geçtiler. Mısırlılar
bunu deneyince boğuldular.

30 İsrailliler yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda
imanları sayesinde surlar yıkıldı. 31 Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı
için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.

32 Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel
ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. 33 Bun-
lar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere
kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. 34 Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın
ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler,
yabancı orduları bozguna uğrattılar. 35 Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar.
Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma
umuduyla işkencelere katlandılar. 36 Daha başkaları alaya alınıp kamçılandı,
hatta zincire vurulup hapsedildi. 37 Taşlandılar, testereyle biçildiler†, kılıçtan
geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk
çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler. 38 Dünya onlara layık değildi.
Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

39 İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde,
hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. 40 Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler
diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

12

Rab Sevdiklerini Terbiye Eder

1 İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her
yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyırıp atalım ve önümüze
konan yarışı sabırla koşalım. 2 Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı
İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta
ölüme katlandı ve şimdi Tanrı'nın tahtının sağında oturuyor. 3 Yorulup cesare-
tinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı
düşünün. 4 Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar
direnmiş değilsiniz. 5 Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz:

"Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma,

11:23 Çık.1:22; 2:2 **11:24** Çık.2:10-12 **11:27** Çık.2:15 **11:28** Çık.12:21-30 **11:29** Çık.14:21-31 **11:30** Yşu.2:1-21; 6:12-25 **11:32** Hâk.6:11-8:32 **11:32** Hâk.4:6-5:31 **11:32** Hâk.13:2-16:31 **11:32** Hâk.11:1-12:7 **11:32** 1Sa.1:1-28:3 **11:32** 1Sa.16:11-1Kr.2:11 **11:33** Dan.6:1-27 **11:34** Dan.3:1-30 **11:35** 1Kr.17:17-24; 2Kr.4:25-37 **11:36** 1Kr.22:26-27; 2Ta.18:25-26; Yer.20:2; 37:15; 38:6 **11:37** 2Ta.24:21 † **11:37** "Biçildiler": Birçok Grekçe elyazmasında, "Biçildiler, denendiler" diye geçer. **12:5** Eyü.5:17; Özd.3:11-12; Va.3:19

Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.
6 Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder,
Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır."

7 Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına
davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez?
8 Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlat-
larsınız. 9 Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara
saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babası'na bağımlı olup yaşamamız çok daha
önemli değil mi? 10 Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi
terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza
terbiye ediyor. 11 Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne
var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir. 12-13
Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız
için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemden çıkmasın, tersine
şifa bulsun.

Tanrı'yı Reddetmeyin

14 Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa
sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek. 15 Dikkat edin, kimse Tanrı'nın
lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını ze-
hirleyecek acı bir kök filizlenmesin. 16 Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk
oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık
etmesin. 17 Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak
istediyse de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın,
vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi*.
18-19 Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık
ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış
değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye
yalvardılar. 20 "Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak" buyruğuna dayana-
madılar. 21 Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, "Çok korkuyorum, titriyorum"
dedi. 22-24 Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel
Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde
yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya,
yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan
İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana
yaklaştınız.
25 Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendi-
lerini uyaranı reddedenler kurtulamadılarsa, göklerden bizi uyarandan yüz
çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir. 26 O zaman
O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, "Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü
de sarsacağım" diye söz vermiştir. 27 "Bir kez daha" sözü, sarsılanların,
yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların
kalacağını anlatıyor. 28 Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için
minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla
tapınalım. 29 Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

12:12-13 Özd.4:26; Yşa.35:3 **12:15** Yas.29:18 **12:16** Yar.25:29-34 **12:17** Yar.27:30-40 * **12:17** "Vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi" ya da "Tövbe olanağını bulamadı". **12:18-19** Çık.19:16-22; 20:18-21; Yas.4:11-12; 5:22-27 **12:20** Çık.19:12-13 **12:21** Yas.9:19 **12:22-24** Yar.4:10 **12:25** Çık.20:22 **12:26** Hag.2:6 **12:29** Yas.4:24; 9:3

13

Son Öğütler

1 Kardeş sevgisi sürekli olsun. 2 Konuksever olmaktan geri kalmayın.
Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler. 3 Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz
olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın. 4 Herkes evliliğe saygı göstersin.
Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina
edenleri yargılayacak. 5 Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip
olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi:

“Seni asla terk etmeyeceğim,
Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.”

6 Böylece cesaretle diyoruz ki,

“Rab benim yardımcımdır, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?”

7 Tanrı'nın sözünü size iletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının
sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. 8 İsa Mesih dün, bugün ve
sonsuza dek aynıdır. 9 Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin.
Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere
güvenenler hiçbir yarar görmediler. 10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında
hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. 11 Başkâhin günah sunusu
olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri
ordugahın dışında yakılır. 12 Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal
kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. 13 Öyleyse biz de O'nun uğradığı
aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim. 14 Çünkü
burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz.
15 Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun
adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. 16 İyilik yapmayı, sizde
olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan
hoşnut olur. 17 Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar
canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü
dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil –bunun size yararı olmaz– sevinçle
yapsınlar.
18 Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu
bir yaşam sürmek istediğimize eminiz. 19 Yanınıza tez zamanda dönebilmem için
dua etmenizi özellikle rica ediyorum.
20 Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza
dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. 21 Tanrı, isteğini yerine
getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa
Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik
olsun! Amin.
22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size
kısaca yazdım. 23 Kardeşimiz Timoteos'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim.
24 Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar
size selam ederler. 25 Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

13:2 Yar.18:1-8; 19:1-3 **13:5** Yas.31:6,8; Yşu.1:5 **13:6** Mez.118:6 **13:11** Lev.16:27

YAKUP'UN MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Mektup, öteki uluslar arasında "dağılmış olan on iki oymağa" hitaben yazıldı (1:1). Büyük olasılıkla bunlar o çağda bilinen dünyaya dağılmış Yahudi kökenli inanlılardı. Elçilerin İşleri Kitabı'nda, Yahudi inanlıların, İstefanos'un ölümüyle başlayan baskılardan sonra Yeruşalim'den ayrılarak geniş bir alana dağıldıklarını okuruz (Elç.8:1; 11:19-21). Ayrıca Pentikost Günü İsa'ya iman edenlerin bir kısmının uzak ülkelerden geldikleri anlaşılıyor (Elç.2:9-11).

Mektubun inanlılar topluluğunun ilk yıllarında, topluluğun henüz Yahudi olmayanları bağrına basamadığı dönemde yazıldığını gösteren işaretler var. Örneğin 2:2-4'te, "toplandığınız yer" diye çevrilen Grekçe sözcük "havranız" anlamındadır.

Yakup bu mektupta Eski Antlaşma'da geçen birçok olaydan söz eder. Mektup ayrıca İsa'nın öğretisiyle, özellikle dağdaki konuşmasıyla birçok paralellikler gösterir1.

Mektubun İçeriği: Mektup, inanlının tutum, davranış ve özellikle sözleri üzerinde durur. İçten bir imanın, iyi eylemlerle kol kola yürümesi gerektiğini üstüne basa basa vurgular2. Böylece 108 ayetten oluşan bu kısa mektup, nasıl düşünmemiz ve davranmamız gerektiğini açıklayan 45 kadar buyruk içerir. Mektup inanlının tutumunu irdelerken, sıkıntıya dayanmak, alçakgönüllülük, tarafsızlık, merhamet, sabır, arzularımızın sonucu doğan günah gibi konuları ele alır3. Zengin ve yoksulun durumuyla yakından ilgilenir4. Dizginlenemeyen dilden ve nasıl konuşmamız gerektiğinden bir hayli söz eder5. İnanlıyı sürekli dua etmeye özendirir6.

Ana Hatlar:

1:1-18 Denenmek ve ayartılmak
1:19-27 Dinlemek ve uygulamak
2:1-13 Ayrım yapmayın
2:14-26 İman ve eylem
3:1-12 Dizginlenemeyen dil
3:13-18 Bilge olan kim?
4:1-17 Tanrı'ya bağımlı olun
5:1-6 Zenginlere uyarı
5:7-12 Sabredin
5:13-20 İmanla dua edin

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.

Denenmek ve Ayartılmak

2 Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. 3 Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. 4 Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.

5 İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir. 6 Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz

1:1 Mat.13:55; Mar.6:3; Elç.15:13; Gal.1:19

dalgasına benzer. 7-8 Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey
alacağını ummasın.
9-10 Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi
düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek.
11 Güneş yakıcı sıcağıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün
güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup
gidecektir.
12 Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman
Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. 13 Ayartılan
kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılamadığı
gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. 14 Herkes kendi arzularıyla sürüklenip
aldanarak ayartılır. 15 Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah
olgunlaşınca da ölüm getirir.
16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! 17 Her nimet, her mükemmel armağan
yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar
Babası'ndan* gelir. 18 O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız
için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.

Dinlemek ve Uygulamak

19 Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk,
konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun. 20 Çünkü insanın öfkesi
Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz. 21 Bunun için, her türlü pisliği ve
her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırıp atarak, içinize ekilmiş,
canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun.
Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. 23 Çünkü sözün dinleyicisi olup da
uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer.
24 Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur. 25 Oysa
mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan
dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.
26 Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır.
Böylesinin dindarlığı boştur. 27 Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz
dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini
dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

2

Ayrım Yapmayın

1 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar
arasında ayrım yapmayın. 2-4 Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir
adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle,
"Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın
dibine otur" derseniz, aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi
davranmış olmuyor musunuz? 5 Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu
dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat
ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? 6 Ama siz yoksulun
onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere
sürükleyen onlar değil mi? 7 Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar
değil mi?
8 "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kralımız
Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. 9 Ama

---

1:9-10 Yşa.40:6-7 * **1:17** "Işıklar Babası": Tanrı. **2:8** Lev.19:18

insanlar arasında ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz. 10 Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur. 11 Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun. 12 Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın. 13 Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

İman ve Eylem

14 Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi? 15-16 Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, "Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim" der, ama bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? 17 Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.

18 Ama biri şöyle diyebilir: "Senin imanın var, benimse eylemlerim." Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. 19 Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! 20 Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun? 21 Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı? 22 Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı. 23 Böylelikle, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı*" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi. 24 Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır. 25 Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı? 26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

3

Dizginlenemeyen Dil

1 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin* daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın. 2 Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. 3 Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. 4 Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler. 5 Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür.

Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. 6 Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. 7 İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. 8 Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür. 9 Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. 10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. 11 Bir pınar aynı

2:11 Çık.20:13-14; Yas.5:17-18 **2:21** Yar.22:1-14 **2:23** Yar.15:6; Rom.4:3,9; Gal.3:6 **2:23** 2Ta.20:7; Yşa.41:8 * **2:23** "Böylece aklanmış sayıldı": Grekçe "Ve ona doğruluk sayıldı". **2:25** Yşu.2:1-21 * **3:1** "Öğretmen": Burada, inanlılar topluluğunda ruhsal konuları öğreten kişi demektir. **3:9** Yar.1:26

gözden tatlı ve acı su akıtır mı? 12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma
incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

Bilge Olan Kim?

13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten
doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini göstersin. 14 Ama yüreğinizde kin,
kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın. 15 Böylesi "bilgelik"
gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir.
16 Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük
vardır. 17 Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır,
yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırıcılığı,
ikiyüzlülüğü yoktur. 18 Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü
biçerler.

4

Tanrı'ya Bağımlı Olun

1 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde
savaşan tutkularınız değil mi? 2 Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam
öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyor-
sunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. 3 Dilediğiniz
zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız
uğruna kullanmak için diliyorsunuz. 4 Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun
Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak
isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. 5 Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle
diyor: "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler*." 6 Yine de
bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor:

"Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder."

7 Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır.
8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahtan
temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. 9 Kederlenin, yas tutup
ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. 10 Rab'bin önünde
kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.
11 Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi,
Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılarsan, Yasa'nın uygulayıcısı
değil, yargılayıcısı olursun. 12 Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır;
kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan
sen, kim oluyorsun?
13-14 Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir
yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını
bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden
buğu gibisiniz. 15 Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız"
demelisiniz. 16 Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür
övünmelerin hepsi kötüdür. 17 Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de
yapmayan, günah işlemiş olur.

---

* **4:5** "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler" ya da "Tanrı'nın içimize koyduğu ruh kıskançlığa çok eğilimlidir". **4:6** Özd.3:34 **4:13-14** Özd.27:1

5

Zenginlere Uyarı

1 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat
edip ağlayın. 2 Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir. 3 Altınlarınız,
gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi
ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız. 4 İşte, ekinlerinizi
biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların
feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti. 5 Yeryüzünde zevk ve bolluk
içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiye çektiniz. 6 Size karşı
koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.

Sabredin

7 Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son
yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! 8 Siz de
sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır. 9 Kardeşler,
yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının
önünde duruyor. 10 Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri
sıkıntılarda sabır örneği olarak alın. 11 Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu
sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için
neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.
12 Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne
de başka bir şey üzerine ant için. "Evet"iniz evet, "hayır"ınız hayır olsun ki,
yargıya uğramayasınız.

İmanla Dua Edin

13 İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin. 14 İçinizden
biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp
onun için dua etsinler. 15 İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu
ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır. 16 Bu
nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için
dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir. 17 İlyas da tıpkı bizim
gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye
yağmur yağmadı. 18 Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü
verdi.
19-20 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri
onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren,
ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

5:2 Mat.6:19 **5:4** Yas.24:14-15 **5:11** Eyü.1:20-22; 2:10 **5:11** Mez.103:8 **5:12** Mat.5:34-37
5:14 Mar.6:13 **5:17** 1Kr.17:1; 18:1 **5:18** 1Kr.18:41-45 **5:19-20** Özd.10:12; 1Pe.4:8

PETRUS'UN BİRİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Mektubun İçeriği: Petrus mektubun amacını 5:12'de şöyle özetliyor: "Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun, Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın." İnanlıları, özellikle karşılaştıkları baskı ve sıkıntılar karşısında dimdik ayakta durmaya ve doğru olanı yapmaya özendiriyor. Baskı, mektup boyunca işlenen bir konudur1. Tanrı kutsal olduğu için, Petrus inanlıları da kutsal olmaya çağırıyor. İnanlılar bunu özel yaşamlarında2, yetkililere (2:13-17) ve efendilerine (2:18) bağımlılıkta, eşleriyle (3:1-7) ve birbirleriyle (4:8-11) olan ilişkilerinde göstermelidirler. Mektupta, inanlıların nasıl davranması gerektiğini anlatan yaklaşık 65 buyruk var. Yine de her şey Tanrı'nın lütuf çerçevesi içinde kalır. Petrus, Mesih'in sıkıntıları karşılamakta bize örnek olduğunu vurgular3. Tanrı'nın kendisi yeniden doğmamızı sağladı; bizi yaşayan bir umuda, göklerde saklı olan bir mirasa kavuşturdu (1:3-4). Bizler "seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkıyız". Bizi "karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için" seçildik (2:9). Petrus, inanlıları şöyle yüreklendiriyor: "Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir" (5:10).

Ana Hatlar:

1:1-12 Kurtuluş ve umut
1:13-3:7 Kutsal olun
1:13-2:3 "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım"
2:4-12 Diri taş, seçkin halk
2:13-20 Yönetici ve efendilere bağımlı olmak
2:21-25 Mesih'in özverisi
3:1-7 Karı koca ilişkileri
3:8-4:19 Doğruluk uğruna acı çekmek
3:8-17 Doğru olanı yapmak
3:18-22 Mesih'in özverisi
4:1-11 Tanrı için yaşamak
4:12-19 Mesih uğruna acı çekmek
5:1-7 Önderler ve gençler
5:8-19 Sonuç

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve
Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!
2 İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için,
Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz.
Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

Göksel Miras

3-4 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük
merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle
bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu
miras sizin için göklerde saklıdır. 5 Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya
hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle ko-
runuyorsunuz. 6 Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı

çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. 7 Böylelikle içtenliği kanıtlanan
imanınız, İsa Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak.
İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.
8 Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz
halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz.
9 Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.
10 Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla
ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar. 11 İçlerinde olan Mesih Ruhu,
Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık
ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı* ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar.
12 Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri
onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle
size Müjde'yi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük
özlem duyarlar.

Kutsal Olun

13 Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayıp ayık kalarak umudunuzu
tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfa bağlayın. 14 Söz
dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza
uymayın. 15 Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda
kutsal olun. 16 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım."
17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba
diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı ko-
rkusuyla geçirin. 18-19 Biliyorsunuz ki, ataларınızdan kalma boş yaşayışınızdan
altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu
andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz. 20 Dünyanın kuru-
luşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.
21 O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyor-
sunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.
22 Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip
oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin. 23 Çünkü ölümlü değil,
ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden
doğdunuz. 24-25 Nitekim,

"İnsan soyu ota benzer,
Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir.
Ot kurur, çiçek solar,
Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır."

İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

2

1 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün ifti-
raları üzerinizden sıyırıp atın. 2 Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran
Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz. 3
Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.

Diri Taş, Seçkin Halk

* **1:11** "Hangi zamanı" ya da "Kimi". **1:16** Lev.11:44-45; 19:2 **1:24-25** Yşa.40:6-8 **2:3** Mez.34:8

4 İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taşa,
Rab'be gelin. 5 O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kul-
lansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal
kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz. 6 Çünkü
Kutsal Yazı'da şöyle deniyor:

"İşte, Siyon'a* bir taş,
Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum.
O'na iman eden hiç utandırılmayacak."

7-8 İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için,

"Yapıcıların reddettiği taş
Köşenin baş taşı,"
"Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu."

İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere
belirlenmişlerdir.
9 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın* kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız.
Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için
seçildiniz. 10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir
zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.
11 Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutku-
larından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. 12 İnanmayanlar
arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi
size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün
yüceltsinler.

Yöneticilere Bağımlı Olun

13-14 İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma –gerek her şeyin üstünde
olan krala† gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin
onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere– Rab adına bağımlı
olun. 15 Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini sus-
turmanızdır. 16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük
yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın. 17 Herkese
saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı
gösterin.
18 Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına
değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun. 19 Haksız yere
acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder. 20 Çünkü
günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama
iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz. 21 Nitekim
bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size
örnek oldu. 22 "O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı." 23 Kendisine
sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi;
davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı. 24 Bizler günah karşısında
ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde
yüklendi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. 25 Çünkü yolunu şaşırmış koyunlar

---

2:6 Yşa.28:16 **2:7-8** Mez.118:22 **2:7-8** Yşa.8:14-15 **2:9** Çık.19:5-6; Yas.4:20; 7:6; 14:2; Yşa.43:20-21; Tit.2:14 * **2:9** "Kral": Tanrı. **2:10** Hoş.2:23 † **2:13-14** "Kral": Burada Roma İmparatoru anlamına gelir. **2:22** Yşa.53:9 **2:23** Yşa.53:7 **2:24** Yşa.53:5 **2:25** Yşa.53:6

gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne‡ döndünüz.

3

Karı Koca İlişkileri

1-2 Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri
Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı
görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar. 3 Süsünüz
örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın. 4 Gizli olan iç
varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun.
Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. 5 Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya
bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi.
6 Örneğin Sara İbrahim'i "Efendim" diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder,
hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz.
7 Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış
içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için
onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.

Doğruluk Uğruna Acı Çekmek

8 Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını
paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun. 9 Kötülüğe
kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü
kutsanmayı miras almak için çağrıldınız. 10 Şöyle ki,

"Yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek isteyen,
Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
11 Kötülükten sakınıp iyilik yapsın.
Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.
12 Çünkü Rab'bin gözleri
Doğru kişilerin üzerindedir.
Kulakları onların yakarışına açıktır.
Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır."

13 İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek? 14 Doğruluk
uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların "korktuğundan korkmayın,
ürkmeyin." 15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun
nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.
16 Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle
ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri
iftiradan utansınlar. 17 İyilik edip acı çekmek –eğer Tanrı'nın isteği buysa–
kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. 18 Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya
ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu
olarak ilk ve son kez öldü*. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi. 19 Ruhta
gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu. 20 Bir zamanlar, Nuh'un
günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar
söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla

‡ **2:25** "Canlarınızın Çobanı ve Gözetmeni": İsa Mesih. **3:1-2** Ef.5:22; Kol.3:18 **3:3** 1Ti.2:9-10 **3:6** Yar.18:12 **3:7** Ef.5:25; Kol.3:19 **3:10** Mez.34:12-16 **3:14** Yşa.8:12-13; Mat.5:10 * **3:18** "Öldü": Birçok Grekçe elyazmasında, "Acı çekti" diye geçer. **3:20** Yar.6:1-7:24

kurtuldu†. 21 Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor. 22 Göğe çıkmış olan Mesih, Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

4

Tanrı için Yaşamak

1 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir. 2 Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür. 3 İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter! 4 İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar. 5 Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler. 6 Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.

7 Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun. 8 Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. 9 Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin. 10 Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın. 11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

Mesih Uğruna Acı Çekmek

12 Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın. 13 Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi göründüğünde de sevinçle coşasınız. 14 Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor. 15 Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. 16 Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşıdığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin. 17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?

18 “Doğru kişi güçlükle kurtuluyorsa,
Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?”

19 Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5

İhtiyarlar ve Gençler

1-3 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın

† **3:20** “Suyla kurtuldu” ya da “Sudan sağ salim çıktı”. **4:8** Özd.10:12; Yak.5:19-20 **4:18** Özd.11:31 **5:1-3** Yu.21:15-17

istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla,
size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi
yapın. 4 Baş Çoban* göründüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.
5 Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı
alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü,

"Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder."

6 Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi
alçaltın. 7 Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.
8 Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini
arayarak dolaşıyor. 9 Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları
çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin. 10 Sizleri Mesih'te
sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi
kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip
temellendirecektir. 11 Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin.

Son Selamlar

12 Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca
yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın
gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.
13 Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos size selam
ederler. 14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.
Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

* **5:4** "Baş Çoban": İsa Mesih. **5:5** Özd.3:34 **5:6** Mat.23:12; Luk.14:11; 18:14 **5:7** Mez.55:22
5:12 Elç.15:22,40 **5:13** Elç.12:12,25; 15:37-39; Kol.4:10; Flm.23-24

PETRUS'UN İKİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Elçi Petrus'un İkinci Mektubu'nu1 alanlar, Birinci Mektubu'nu alan Anadolu'daki inanlılarla aynı kişiler olabilir. Petrus mektubunu yazdığında yakında öleceğini biliyordu2. Mektubu ruhsal gerçekleri arkadaşlarına anımsatmak için yazıyor3. Amacı, öğretisini yazıya dökmektir. Böylelikle arkadaşları ölümünden sonra da bunu anımsayabilecekler4.

Bu mektupla Yahuda'nın Mektubu arasında benzerlikler var. Petrus'un yanlış öğreti yayanlara ilişkin öğretisini (2. bölüm) Yahuda'nın aynı konuya ilişkin öğretisiyle karşılaştırın (4-18).

Mektubun İçeriği: Petrus, mektubu alanlara Tanrı'nın neler sağladığını hatırlatmakla söze başlıyor5. Tanrı bize, kendi yolunda yürüyebilmemiz için gereken her şeyi vermiştir. Petrus, inanlıların geliştirmesini istediği yedi temel niteliği –erdem, bilgi, özdenetim, dayanma gücü, Tanrı yoluna bağlılık, kardeşseverlik ve sevgi– sıralayarak inanlıları gayretli olmaya özendiriyor6. Bildirisinin, uydurma masallara dayanmayıp peygamberlerin sözlerinden ve kişisel deneyimlerinden kaynaklandığını altını çizerek belirtir. İsa ile birlikte dağa çıktığında İsa'nın görünümünün değiştiğini görmüş ve Tanrı'nın sesini işitmişti7.

Bunların yanısıra Kutsal Yazılar'ın kesinliğini de vurgular8. Okuyucularını yanlış öğreti yayanlara karşı uyarır9. Eski Antlaşma'dan örnekler vererek bu tür adamların uğrayacağı cezayı belirtir. Yaşamlarının, tıpkı öğretileri gibi kötülükle dolu olduğunu vurgular. Bu adamların İsa'nın ikinci gelişindeki gecikmeye ilişkin alaycı iddialarını yanıtlar10. Gecikme, kimsenin mahvolmasını istemeyen, ama herkesin tövbe etmesini dileyen Tanrı'nın sabrıyla açıklanır. Petrus inanlıları, Rab'bin gelişini bekler ve o günün yaklaşmasını çabuklaştırırken kutsal ve Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmeye çağırır11. Sonra Petrus, "sevgili kardeşimiz Pavlus'tan" övgüyle söz ediyor. Anlaşılan o ki, Petrus, Pavlus'un mektuplarını öbür Kutsal Yazılar'la aynı değerde buluyor12.

Ana Hatlar:

1:1-11 Gayretli olun
1:12-21 Petrus'un amacı ve yetkisi
2:1-20 Yanlış öğreti yayanlar
3:1-18 Rab'bin gelişi

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız
İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş
olanlara selam! 2 Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımakla lütuf ve esenlik artan
ölçüde sizin olsun.

Tanrısal Çağrı

3 Kendi yüceliği ve erdemiyle* bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini
tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken
her şeyi bize verdi. 4 O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük
ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı

* **1:3** "Erdemiyle" ya da "Erdemine".

yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak
olasınız. 5-7 İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi,
erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü,
dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği,
kardeşseverliğinize sevgiyi katın. 8 Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip
olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız.
9 Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından
temizlendiğini unutmuştur. 10 Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve
seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir
zaman tökezlemezsiniz. 11 Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in
sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır.
12 Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle
pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım. 13 Bu bedende†
yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum.
14 Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın
olduğunu biliyorum. 15 Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli
anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.
16 Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma
masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. 17 Mesih,
yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, "Sevgili Oğlum budur,
O'ndan hoşnudum" diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. 18 Kutsal
dağda O'nunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik.
19 Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp
sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya
benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz. 20 Öncelikle şunu bilin ki,
Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir.
21 Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal
Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.

2

Yanlış Öğreti Yayanların Yıkımı

1 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda
yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi*
bile yadsıyarak gizlice aranıza yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi
başlarına ani bir yıkım getirecek. 2 Birçokları da onların sefahatine kapılacak.
Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. 3 Açgözlülüklerinden ötürü uy-
durma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı
gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.
4 Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp
karanlıkta zincire vurdu†. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar. 5 Tanrı
eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde,
doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu. 6 Sodom
ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına
geleceklere bir örnek verdi. 7 Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından
azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı. 8 Çünkü onların arasında yaşayan bu
doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde

† **1:13** "Beden": Grekçe "Çadır". **1:14** Yu.21:18 **1:17** Mat.17:1-5; Mar.9:2-7; Luk.9:28-35
* **2:1** "Kendilerini satın alan Efendi": Rab İsa. † **2:4** "Karanlıkta zincire vurdu": Bazı Grekçe elyazmalarında, "Karanlık mağaralara kapattı" diye geçer. **2:5** Yar.6:1-7:24 **2:6** Yar.19:24 **2:7** Yar.19:1-16

her gün ıstırap çekerdi. 9-10 Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri
karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları,
özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri
cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir.
Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar. 11 Oysa
melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları
Rab'bin önünde söverek yargılamazlar. 12 Ama anlamadıkları konularda
sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere
doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma
uğrayacaklar. 13 Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk
alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle
yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar. 14 Gözleri zinayla‡ doludur,
günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırılmış
lanetli insanlardır. 15 Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balam'ın
yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar. 16 Balam işlediği suçtan ötürü azar-
landı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına
engel oldu.
17 Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu
karanlık bekliyor. 18 Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları,
boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar.
19 Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler.
Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur. 20 Rab ve Kurtarıcı İsa
Mesih'i tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan sonra yine aynı işlere
karışıp yenilirlerse, son durumları ilk durumlarından beter olur. 21 Çünkü
doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri
dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. 22 Şu
gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: "Köpek kendi kusmuğuna döner",
"Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

3

Rab'bin Günü

1 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki
mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya
çalıştım. 2 Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve
Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayasınız.
3-4 Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının
ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, "Rab'bin gelişiyle ilgili vaat
ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu
gibi duruyor" diyerek alay edecekler. 5 Ne var ki, göklerin çok önceden
Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini
bile bile unutuyorlar. 6 O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu.
7 Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların
yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.
8 Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin
yıl, bin yıl bir gün gibidir. 9 Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine
getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvol-
masını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. 10 Ama Rab'bin günü hırsız
gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel

‡ **2:14** "Zinayla": Grekçe "Zina yapan kadınla". **2:15** Say.22:4-35 **2:22** Özd.26:11 **3:3-4** Yah.18
3:5 Yar.1:6-9 **3:6** Yar.7:11-12 **3:8** Mez.90:4 **3:10** Mat.24:43; Luk.12:39; 1Se.5:2; Va.16:15

öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek*. 11-12 Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. 13 Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.

14 Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin. 15 Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. 16 Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar'ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. 17 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının. 18 Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza† dek O'na yücelik olsun! Amin.

* **3:10** "Yanıp tükenecek": Birçok Grekçe elyazmasında, "Açığa çıkarılacak" diye geçer. **3:13** Yşa.65:17; 66:22; Va.21:1 † **3:18** "Sonsuza": Grekçe "Sonsuzluğun gününe".

YUHANNA'NIN BİRİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Yuhanna, bu mektupta İsa Mesih'le ilgili kişisel deneyimlerini vurguluyor1. Elimizdeki kanıtlara göre mektup önceleri Asya İli'ndeki (bugünkü Ege Bölgesi) topluluklar arasında okunuyordu. Onlara yazılmış olabilir. Dili oldukça yumuşaktır. Yuhanna okuyucularına, "sevgili kardeşlerim", "yavrularım", "çocuklar" diye seslenir.

Mektubun İçeriği: Yuhanna, mektubunun birkaç amacı olduğunu söyler2:

(a) Mesih'in kimliği üzerinde duruyor. Mesih, Baba'yla birlikteydi, sonra beden alıp dünyaya geldi ve bizlere göründü3. O, Tanrı Oğlu'dur4; "günahları kaldırmak" ve "İblis'in yaptıklarına son vermek için" geldi5. "Gerçek Olan'ı (Tanrı'yı) tanımamız için bize anlama gücü vermiştir"6.

(b) "Bunları size, günah işlemeyesiniz diye yazıyorum" diyor7. Gerçekte günah konusunu uzun uzun işler8. İnanan, "Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar"9 ve günah içinde yaşamaz. Ne var ki, "Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır"10. Günaha karşı sahip olduğumuz seçenek, Mesih'in buyruklarına uyup birbirimizi severek "ışıkta yürümektir"11. "Çünkü sevgi Tanrı'dandır... Tanrı sevgidir"12.

(c) "Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım" diyor13. Böylesine güven veren bilgi14, yaşam15 ve iman16 tekrar tekrar işlenen konulardır.

(ç) "Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum" diyor17. Çünkü yanlış öğreti yayan bu kişiler, İsa Mesih'in beden alıp dünyaya geldiğini yadsıyorlardı18. Mektubun önemli bir bölümü, büyük olasılıkla bu kişilerin küçümsediği gerçekleri vurgulamak için kaleme alınmıştır. Mektupta sıkça tekrarlanan kavramlardan biri de "gerçek" kavramıdır19.

Ana Hatlar:

1:1-4 Yaşam Sözü
1:5-2:17 Işık ve karanlık
2:18-27 Yanlış öğreti yayanlar
2:28-3:24 Günah ya da sevgi
4:1-6 Ruhları sınayın
4:7-21 Tanrı sevgidir
5:1-21 İman ve yaşam

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 27

Yaşam Sözü

1 Yaşam Sözü'yle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz. 2 Yaşam açıkça göründü, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte* olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşam'ı size duyuruyoruz. 3 Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu İsa Mesih'ledir. 4 Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.

1:1 Yu.1:1 **1:2** Yu.1:14 * **1:2** "Baba'yla birlikte" ya da "Baba'da".

Işıkta Yürüyelim

5 Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır,
O'nda hiç karanlık yoktur. 6 O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta
yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz. 7 Ama O ışıkta olduğu gibi
biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi
her günahtan arındırır. 8 Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde
gerçek olmaz. 9 Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı
günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır. 10 Günah işlemedik
dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

2

1 Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden
biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. 2 O
günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da
bağışlatan kurbandır*. 3 Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan
emin olabiliriz. 4 "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen
yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur. 5 Ama O'nun sözüne uyan kişinin
Tanrı'ya olan sevgisi† gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da olduğumuzu bununla
anlarız. 6 "Tanrı'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.

7 Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul et-
tiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, işitmiş olduğunuz Tanrı sözüdür.
8 Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesih'te
ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor.
9 Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.
10 Kardeşini seven ışıkta yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz. 11 Ama
kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini
bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.

12 Yavrularım, size yazıyorum,
Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı.
13 Babalar, size yazıyorum,
Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz.
Gençler, size yazıyorum,
Çünkü kötü olanı yendiniz.
Çocuklar, size yazdım,
Çünkü Baba'yı tanıyorsunuz.
14 Babalar, size yazdım,
Çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıyorsunuz.
Gençler, size yazdım,
Çünkü güçlüsünüz,
Tanrı'nın sözü içinizde yaşıyor,
Kötü olanı yendiniz.

15 Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya
sevgisi yoktur. 16 Çünkü dünyaya ait olan her şey –benliğin tutkuları, gözün
tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur– Baba'dan değil, dünyadandır. 17 Dünya
da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza
dek yaşar.

---

* **2:2** Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir.

† **2:5** "Kişinin Tanrı'ya olan sevgisi" ya da "Kişide Tanrı'nın sevgisi". **2:7** Yu.13:34

Mesih Karşıtı

18 Çocuklar, bu son saattir. Mesih Karşıtı'nın* geleceğini duydunuz. Nitekim
şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu
bundan biliyoruz. 19 Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden
olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya
çıkardı. 20 Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepiniz bilgilisiniz.
21 Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi
olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum. 22 İsa'nın Mesih olduğunu yadsıyan
yalancı değilse, kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğul'u yadsıyan Mesih karşıtıdır.
23 Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur; Oğul'u açıkça kabul edende Baba da
vardır. 24 Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri
işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğul'da ve Baba'da yaşarsınız. 25 Mesih'in
bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.
26 Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum. 27 Size gelince,
O'ndan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek
yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği
gibi, Mesih'te yaşayın.
28 Evet, yavrularım, şimdi Mesih'te yaşayın ki, O göründüğünde cesaretimiz
olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. 29 O'nun doğru olduğunu
bilirseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3

Tanrı'nın Çocukları

1 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor!
Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba'yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. 2 Sevgili
kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz
bize gösterilmedi. Ancak, Mesih göründüğü zaman O'na benzer olacağımızı
biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. 3 Mesih'te bu umuda sahip olan,
Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.
4 Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya
karşı gelmek demektir. 5 Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını
ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz. 6 Mesih'te yaşayan, günah işlemez.
Günah işleyen O'nu ne görmüştür, ne de tanımıştır. 7 Yavrularım, kimse sizi
aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir.
8 Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir.
Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. 9 Tanrı'dan
doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda yaşar. Tanrı'dan
doğmuş olduğu için günah işleyemez. 10 Doğru olanı yapmayan ve kardeşini
sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. İşte Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları
böyle ayırt edilir.

Birbirimizi Sevelim

11 Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim. 12 Şeytan'a*
ait olup kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım. Kayin kardeşini neden
öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.
13 Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın. 14 Biz kardeşleri
sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümde kalır.
15 Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip

---

3:1 Yu.1:12 **3:5** Yu.1:29 **3:11** Yu.13:34 **3:12** Yar.4:8 * **3:12** "Şeytan'a": Grekçe "Kötü olana". **3:14** Yu.5:24

olmadığını bilirsiniz. 16 Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını ver-
mesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir.
17 Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan
şefkatini esirgeyen kişide Tanrı'nın sevgisi olabilir mi?
18 Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim.
19-20 Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman
suçlarsa, Tanrı'nın önünde onu yatıştıracağız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha
büyüktür ve her şeyi bilir. 21-22 Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa,
Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur, O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun
buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz. 23 O'nun
buyruğu Oğlu İsa Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi
birbirimizi sevmemizdir. 24 Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da
yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde
biliriz.

4

Ruhları Sınayın

1 Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını
anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her
yanına yayılmış bulunuyor. 2 İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden
her ruh Tanrı'dandır. Tanrı'nın Ruhu'nu bununla tanıyacaksınız. 3 İsa'yı kabul
etmeyen hiçbir ruh Tanrı'dan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtı'nın* ruhudur.
Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır. 4 Yavrularım,
siz Tanrı'dansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan,
dünyadakinden üstündür. 5 Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle
söyledikleri sözler de dünyadandır ve dünya onları dinler. 6 Bizse Tanrı'danız;
Tanrı'yı tanıyan bizi dinler, Tanrı'dan olmayan dinlemez. Gerçeğin Ruhu'yla
yalan ruhunu böyle ayırt ederiz.

Tanrı Sevgidir

7 Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven
herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. 8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz.
Çünkü Tanrı sevgidir. 9 Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu
dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. 10 Tanrı'yı biz sevmiş değildik,
ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban* olarak dünyaya
gönderdi. İşte sevgi budur. 11 Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok
sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz. 12 Hiç kimse hiçbir
zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde
yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.
13 Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını bize kendi Ruhu'ndan
vermiş olmasından anlıyoruz. 14 Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak
gönderdiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz. 15 Kim İsa'nın Tanrı'nın
Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar.
16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık.
Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. 17 Yargı
gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır.
Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. 18 Sevgide korku yoktur.
Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir†. Korkan

---

3:23 Yu.13:34; 15:12,17 * **4:10** Günahları bağışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. **4:12** Yu.1:18 † **4:18** "Korku işkencedir" ya da "Korku cezalandırılma düşüncesinden doğar".

kişi sevgide yetkin kılınmamıştır. 19 Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.
20 “Tanrı'yı seviyorum” deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü
gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez. 21 “Tanrı'yı seven
kardeşini de sevsin” diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

5

Tanrı Oğlu'na İman

1 İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı
seven O'ndan doğmuş olanı da sever. 2 Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine
getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. 3 Tanrı'yı sevmek O'nun
buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir.
4 Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer
kazandıran imanımızdır. 5 İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka
dünyayı yenen kim?
6 Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla
gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir. 7-8 Şöyle ki,
tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum içindedir.
9 İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür.
Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır.
10 Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya
inanmayansa O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın
Oğlu'yla ilgili tanıklığına inanmamıştır. 11 Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz
yaşam verdi, bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. 12 Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda
yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.

Sonsuz Yaşam

13 Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu
bilesiniz diye bunları yazdım. 14 Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun
isteğine uygun ne dilersek bizi işitir. 15 Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize
göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz.
16 Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin.
Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için
geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum. 17 Her
kötülük günahtır, ama ölümcül olmayan günah da vardır.
18 Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş
olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz. 19 Biliyoruz ki, biz
Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir. 20 Yine biliyoruz
ki, Tanrı'nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı tanımamız için bize anlama gücü
vermiştir. Biz gerçek Olan'dayız, O'nun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı
ve sonsuz yaşamdır.
21 Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

5:3 Yu.14:15 **5:11** Yu.3:36

YUHANNA'NIN İKİNCİ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektupla İncil'in Yuhanna kısmı ve Yuhanna'nın birinci ve üçüncü mektupları arasında yakın benzerlikler var. Mektupta seslenilen "hanımefendi ve çocukları", büyük olasılıkla bir inanlılar topluluğunu simgeliyor. Her kim ise, Yuhanna onları yakında ziyaret etmek umudundadır (12).

Mektubun İçeriği: Yuhanna, okuyucularını "Mesih'in beden alıp geldiğini" yadsıyanlar konusunda uyarmak için yazıyor (7). İlk iki yüzyılda gezici müjdeci ve din öğretmenlerinin Müjde'yi yaymakta önemli payları vardı. İnananlar çoğu kez onları ağırlayıp sonraki yolculuklarında yardım etmişlerdir. Yuhanna, yanlış öğreti yayanları ağırlamak bir yana, onlara selam bile verilmemeli diyor. Yanlış öğretiler karşısında İsa Mesih'e (3,7,9), sevgiye (1-6) ve gerçeğe (1-4) ilişkin doğru öğretiye ağırlık veriyor.

Ana Hatlar:

1-4 Giriş
5-6 Sevgiye çağrı
7-11 Yanlış öğreti yayanlara karşı uyarılar
12-13 Sonuç

Sevgi ve Gerçek

1 Ben ihtiyardan, Tanrı'nın seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve
çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri
2 seviyor. Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak.
3 Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de
gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.

4 Senin çocuklarından bazılarının Baba'dan aldığımız buyruğa uyarak
gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim. 5 Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk
değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur. 6 Sevgi Tanrı'nın buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, O'nun
buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir. 7 Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp
geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı,
Mesih karşıtı olan bunlardır. 8 Başardıklarınızı* yitirmemek ve ödülünüzü
eksiksiz almak için kendinize dikkat edin. 9 Haddini aşıp Mesih'in öğretisine
bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiye bağlı kalanda ise hem
Baba, hem de Oğul vardır. 10 Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize
almayın, ona selam bile vermeyin. 11 Çünkü böyle birine selam veren, kötü
işlerine ortak olur.

12 Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek
istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze
konuşmak umudundayım. 13 Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana
selam ederler.

1:5 Yu.13:34; 15:12,17 * **1:8** "Başardıklarınızı": Birçok Grekçe elyazmasında, "Başardıklarımızı" diye geçer.

YUHANNA'NIN ÜÇÜNCÜ MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Yuhanna'nın seslendiği kişi Gayus'tur. Onu çocuklarından biri olarak nitelerken, büyük olasılıkla kendisinin aracılığıyla iman ettiğini anlatmak istiyor. Yuhanna çok geçmeden Gayus'u ziyaret etmek umudundadır.

Mektubun İçeriği: Yuhanna, Gayus'u gerçeğe bağlılığından (3-4) ve Müjde'yi yayanlara gösterdiği konukseverlikten (5-6) ötürü över. Buna karşılık, gezici müjdecileri kabul etmeyip topluluğu etkisi altına almak isteyen Diotrefis'i kınar (9-10). Yuhanna'nın Gayus'a salık verdiği Dimitrios, aynı zamanda mektubu da getiren kişi olabilir (12).

Ana Hatlar:

1-4 Giriş
5-8 Gezici müjdecilere hizmet
9-12 Diotrefis ve Dimitrios
13-14 Veda ve selamlar

1 Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!
2 Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum. 3 Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim. 4 Benim için, çocuklarımın gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz!

Övgüler, Öğütler

5 Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun. 6 Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi edersin. 7 Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar. 8 Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz.
9 Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor. 10 Bunun için, eğer gelirsem, bize yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor.
11 Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrı'dandır. Kötülük yapansa Tanrı'yı görmemiştir. 12 Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitrios'un değerli biri olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.
13 Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemle yazmak istemiyorum. 14 Yakında seni görmek umudundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

1:1 Elç.19:29; Rom.16:23-24; 1Ko.1:14-15

YAHUDA'NIN MEKTUBU

GİRİŞ

Genel Bakış: Bu mektup oldukça kısadır, kime ve ne zaman yazıldığı açıkça belirtilmez. Kendini "Yakup'un kardeşi" diye tanıtan yazarın İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot'la ilgisi yoktur. Mektubun, inananları, aralarına sızıp yanlış öğreti yayanlara karşı uyarmak için yazıldığı anlaşılıyor (4). Söz konusu uyarılarla Petrus'un İkinci Mektubu'nda geçen uyarılar arasında benzerlikler var (2Pe.2).

Mektubun İçeriği: Yahuda, "tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan" bu kişilerin yaşamına ilişkin çok şey söylüyor (4). Kendi tutkularının peşinden giden bu adamlar, Tanrı lütfunu sefahate araç ederler1. Yakınıp söylenen (16), yerici (8-10) ve alaycı (17-19) kişilerdir. "Yalnız kendilerini besleyen çobanlar" gibi, amaçları sadece kazançtır2. Bölücüdürler (19) ve meyvesiz bir yaşam sürerler (12). Yahuda okuyucularına, Eski Antlaşma zamanında Tanrı'nın söz dinlemeyenleri cezalandırdığı gibi, yanlış öğreti yayan bu kişileri de cezalandıracağını hatırlatıyor (5-7, 13-15). Bu bağlamda, inanlıları gerçek iman uğrunda mücadeleye (3) ve kendilerini bu iman temeli üzerinde geliştirmeye (20) özendiriyor. Yoldan sapanları tekrar yola çekip kurtarmalarını istiyor (22-23). Mektubunu şu güvenceli sözlerle bitiriyor: "Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir"3.

Kuşkulandığımız öğreticilerle karşılaştığımızda Yahuda Mektubu bize yol gösterebilir. Mektupta sözü geçen günahların bu tür kişilerin yaşamında olup olmadığına bakmalıyız. İsa, "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız" diyor (Mat.7:15-20).

Ana Hatlar:

1-3 Selamlar ve amaç
4-19 Yanlış öğreti yayanlar
20-25 Öğütler ve Tanrı'ya övgüler

Kaynak Ayetler: Bkz. s. 28

1 İsa Mesih'in kulu, Yakup'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam!
2 Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun.

Günah ve Yargı

3 Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada sizi kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum. 4 Çünkü Tanrımız'ın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesih'i yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranıza sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır.

5 Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısır'dan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti. 6 Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti. 7 Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde

1:1 Mat.13:55; Mar.6:3 **1:5** Çık.12:51; Say.14:28-30 **1:7** Yar.19:1-24

kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma
cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir.
8 Aranıza sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz be-
denlerini kirletiyor, Rab'bin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar.
9 Oysa Başmelek Mikail bile Musa'nın cesedi konusunda İblis'le çekişip
tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, "Seni Rab azarlasın"
dedi. 10 Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan,
akıldan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma
götürüyor. 11 Vay onların haline! Çünkü Kayin'in yolundan gittiler. Kazanç
için kendilerini Balam'ınkine benzer bir yanılgıya kaptırdılar. Korah'ınkine
benzer bir isyanda mahvoldular. 12 Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte per-
vasızca yiyip içen bu kişiler birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen
çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden
sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler. 13 Köpüğünü savuran
denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar
gibidirler. Onları sonsuza dek sürecek koyu karanlık bekliyor.
14-15 Adem'den sonraki altıncı* kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin
şu peygamberlikte bulundu: "İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce
kutsalıyla† geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve
tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab,
bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir." 16 Bunlar hep yakınıp söylenir,
kendi tutkularının peşinden giderler. Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi
çıkarları için başkalarını pohpohlarlar.

Uyarılar ve Öğütler

17 Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından
önceden söylenen sözleri anımsayın. 18 Size demişlerdi ki, "Dünyanın son
günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar
olacaktır." 19 Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun
kişilerdir. 20 Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümden kutsal olan
imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruh'un yönetiminde dua edin.
21 Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini
beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun. 22 Kimi kararsızlara mer-
hamet edin. 23 Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet
edin. Ama günahlı bir bedenin lekelediği giysiden bile tiksinin.
24-25 Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde
lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki
Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar
boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

1:9 Yas.34:6; Dan.10:13,21; 12:1; Va.12:7 **1:9** Zek.3:2 **1:11** Yar.4:3-8; Say.16:1-35; 22:1-35
1:14-15 Yar.5:18,21-24 * **1:14-15** "Altıncı": Grekçe "Yedinci". Adem'i birinci kuşak sayarsak, Hanok
yedinci kuşaktan oluyor (bkz. Yar.5:4-20; Luk.3:37-38). † **1:14-15** "Kutsal": Burada melek anlamına
gelir. **1:18** 2Pe.3:3-4

VAHİY

GİRİŞ

Kitabın Özelliği: Vahiy, Yuhanna'nın görümlerinden oluşuyor. Kendini "sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz" (1:9) diye tanıtan Yuhanna, kitaba kaynaklık eden görümleri, inanlıların baskı altında olduğu bir dönemde1, ya Roma İmparatoru Neron'un (İ.S. 54-68) son yıllarında, ya da Domitian zamanında (İ.S. 81-96) almıştır.

Kitap, ilk yüzyılda oldukça yaygın ve sembolizm yönünden zengin bir yazın türü olan "apokaliptik" türündendir. Bu yazın türü, Tanrı'nın insanlık tarihindeki amacını açıklamayı hedef edinir (apokaliptik, Grekçe'de "açınlama, vahiy" anlamında bir sözcükten gelir). Apokaliptik yazılar, ağırlıklı olarak Eski Antlaşma'ya dayanır. Tanrı'nın tek egemen olduğu, iyi ve mükemmel amacını gerçekleştirmek için sonunda dünya tarihini doğaüstü olaylarla etkileyeceği görüşü, apokaliptik görüşün ağırlık noktasını oluşturur. Tanrı'nın karşıtları, simgesel olarak çoğu kez karşımıza canavarlar vb. biçiminde çıkan kötülüğün çeşitli güçleridir. Görümler, konuşan melekler, kıyasıya dövüşen büyük güçler var. Sonunda, Tanrı'ya inanıp zulüm görmüş olanların öcü alınır. Sorunumuz şu ki, kitabın yazılışından iki bin yıl sonra bugün bu simgelerin çoğunun ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Bu nedenle Vahiy'i yorumlamakta dikkatli olmalıyız. Ayrıntılar hakkında fazlaca dogmatik olmamalıyız.

Her ne olursa olsun, bu kitap Tanrı'nın bir vahyidir; anlaşılsın ve uygulansın diye verilmiştir (1:1-3; 22:7). Ana konular açıktır.

Kitabın İçeriği: Yuhanna bize bunun İsa Mesih'in vahyi olduğunu, Tanrı'nın, yakın zamanda olması gereken olayları kendi kullarına göstermesi için İsa'ya bu vahyi verdiğini özellikle belirtir2. Yuhanna'dan, gördüklerini, o anda olup bitenleri ve gelecekte olacakları yazması istenir (1:19). Kutsal Ruh ve melekler, ne yazması gerektiği konusunda onu yönlendirir3.

Yuhanna, ilk yüzyılda Anadolu'nun bugünkü Ege Bölgesi'nde oluşan yedi inanlı topluluğuna yönelik özel bildirimler alır. Bunları 2. ve 3. bölümlerde okuruz. Bildirimler, çeşitli buyruklar, övgüler, uyarılar ve vaatler içerir. Vahiy Kitabı İsa'ya4 ve Tanrı görkemine (4:2-11) ilişkin görümler ve gökte yer alan tapınmadan sahneler5 de içerir. İsa'ya ve Tanrı'ya ait çeşitli unvanları sıralar.

Kitap, dünyanın uğrayacağı Tanrı gazabından ve Tanrı yargısından söz eder. İnsanlar bu yargıya aldırmaz, tövbe etmeye yanaşmazlar. Söz konusu yargı, yedi mühürün açılması, yedi borazanın çalınması ve Tanrı öfkesiyle dolu yedi tasın yeryüzüne boşaltılmasıyla gerçekleşir. 11:15-17'de, yedinci borazanın çalınmasıyla "Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesihi'nin oldu" deniyor. Ejderha, yani Şeytan, gökten yeryüzüne atılır (12:7-12). Kendisi ve yandaşları bir süre için sahip oldukları gücü sergilerler. Ne var ki, birer birer yenilgiye uğrarlar. "Babil" yıkılır, "canavar ve sahte peygamber" ve sonunda Şeytan "ateş gölüne atılır."

Ölüler yaptıklarına göre yargılanır. Adları yaşam kitabında bulunanlar yeni bir göğe, yeni bir dünyaya kavuşur. Bundan böyle "Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak" (21:3-4). Adları yaşam kitabında olmayanlar ateş gölüne atılır; ikinci ölüm budur (20:14-15).

Ana Hatlar:
1:1-1:20 Giriş
2:1-3:22 Yedi kiliseye mektuplar
4:1-5:14 Taht, tomar ve Kuzu
6:1-8:1 Yedi mühür
8:2-11:19 Yedi borazan
12:1-14:20 Görümler: Kadın ve ejderha, canavarlar, yerin ürünü
15:1-16:21 Yedi tas
17:1-19:10 Büyük fahişe Babil yıkıldı
19:11-20:10 Şeytan'ın yenilmesi
20:11-20:15 Ölüler yargılanıyor
21:1-22:5 Yeni gökyüzü, yeni yer ve yeni Yeruşalim
22:6-22:21 Son
Kaynak Ayetler: Bkz. s. 28

1 İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları
kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği
aracılığıyla bunu kulu Yuhanna'ya iletti. 2 Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa
Mesih'in tanıklığına –gördüğü her şeye– tanıklık etmektedir. 3 Bu peygamber-
lik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu!
Çünkü beklenen zaman yakındır.

Yedi Kiliseye Selam

4-6 Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki* yedi kiliseye selam! Var olan, var
olmuş ve gelecek olandan, O'nun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve
ölüler arasından ilk doğan, dünya kralları na egemen olan güvenilir tanık İsa
Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür
kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler
yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.

7 İşte bulutlarla geliyor!
Her göz O'nu görecek,
O'nun bedenini deşmiş olanlar bile.
O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları.
Evet, böyle olacak! Amin.

8 Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, "Alfa*
ve Omega Ben'im" diyor.

İlk ve Son İsa'dır

9 İsa'ya ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve
kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos
denilen adada bulunuyordum. 10 Rab'bin gününde Ruh'un etkisinde kalarak
arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim. 11 Ses, "Gördüklerini
kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya
ve Laodikya'ya gönder" dedi.
12-13 Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın
kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın
kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm. 14 Başı, saçı ak yapağı gibi

1:4-6 Çık.3:14; 19:6; Mez.89:27; Yşa.55:4; Va.4:5; 5:10 **1:7** Dan.7:13; Zek.12:10; Mat.24:30; Mar.13:26; Luk.21:27; Yu.19:34,37; 1Se.4:17 **1:8** Va.21:6; 22:13 **1:8** Çık.3:14 **1:12-13** Hez.1:24; 43:2; Dan.7:9,13; 10:5-6

beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki. 15 Ayakları,
ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan
suların sesi gibiydi. 16 Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin
bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. 17 O'nu
görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup
şöyle dedi: "Korkma! İlk ve son Ben'im. 18 Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama
işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları
bendedir. 19 Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra ola-
cakları yaz. 20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına
gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir."

2

Efes'teki Kiliseye

1 "Efes'teki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın
kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor: 2 'Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını
biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde
kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun. 3 Evet,
sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın. 4 Ne var ki, bir konuda
sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın. 5 Bunun için, nereden
düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen,
gelip kandilliğini yerinden kaldırırım. 6 Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas
yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim. 7 Kulağı
olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde
bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.' "

İzmir'deki Kiliseye

8 "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan
şöyle diyor: 9 'Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi
olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olan-
ların iftiralarını biliyorum. 10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma!
Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On
gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını
vereceğim. 11 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen,
ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.' "

Bergama'daki Kiliseye

12 "Bergama'daki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip
olan şöyle diyor: 13 'Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır.
Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen
sadık tanığım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın. 14
Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretisine bağlı
olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları
için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. 15 Bunun gibi, sizin
aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var. 16 Bunun için
tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağzımdaki kılıçla onlara karşı savaşırım. 17
Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan
vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir
ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.' "

1:17 Yşa.44:6; 48:12; Va.2:8; 22:13 **2:7** Yar.2:9; Hez.28:13; 31:8; Va.22:2 **2:8** Yşa.44:6; 48:12; Va.1:17; 22:13 **2:11** Va.20:14; 21:8 **2:14** Say.22:5,6; 25:1-3; 31:16; Yas.23:4 **2:17** Çık.16:12-15,33-35; Yu.6:31,48-50,58 **2:17** Yşa.62:2; 65:15

Tiyatira'daki Kiliseye

18 "Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: 19 'Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum. 20 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyle karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor. 21 Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor. 22 Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım. 23 Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyenin ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim.

24-25 " 'Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum. 26-28 Ben Babam'dan nasıl yetki aldımsa, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim.

Demir çomakla güdecek onları,
Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır.

Galip gelene sabah yıldızını da vereceğim. 29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

3

Sart'taki Kiliseye

1 "Sart'taki kilisenin meleğine yaz. Tanrı'nın yedi ruhuna ve yedi yıldıza sahip olan şöyle diyor: 'Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün. 2 Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrım'ın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. 3 Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin. 4 Ama Sart'ta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar. 5 Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babam'ın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım. 6 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

Filadelfya'daki Kiliseye

7 "Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor: 8 'Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın. 9 Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar. 10 Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek

2:20 1Kr.16:31; 2Kr.9:22,30 **2:23** Mez.7:9; 62:12; Yer.17:10 **2:26-28** Mez.2:8-9 **3:3** Mat.24:43-44; Luk.12:39-40; Va.16:15 **3:5** Çık.32:32-33; Mez.69:28; Va.20:12 **3:5** Mat.10:32; Luk.12:8 **3:7** Eyü.12:14; Yşa.22:22 **3:9** Yşa.43:4; 49:23; 60:14

için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyeceğim. 11 Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl. 12 Galip geleni Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'a ait kentin –gökten Tanrım'ın yanından inen yeni Yeruşalim'in– adını ve benim yeni adımı yazacağım. 13 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

Laodikya'daki Kiliseye

14 "Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz. Amin*, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor: 15 'Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın! 16 Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım. 17 Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. 18 Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum. 19 Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et. 20 İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz. 21 Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim. 22 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

4

Gökteki Taht

1 Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: "Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim." 2 O anda Ruh'un etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. 3 Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu. 4 Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu. 5 Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi ruhudur. 6 Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu. 7 Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu. 8 Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar:

"Kutsal, kutsal, kutsaldır,
Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Var olmuş, var olan ve gelecek olan."

9-11 Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar

3:12 Yşa.62:2; 65:15; Va.21:2 **3:14** Özd.8:22 * **3:14** "Amin": İbranice'de "Öyle olsun" anlamına gelen Amin sözcüğü burada İsa Mesih için bir unvan olarak kullanılır. **3:19** Özd.3:12; İbr.12:6 **4:2** Hez.1:26-28; 10:1 **4:5** Çık.19:16; Hez.1:13; Va.8:5; 11:19; 16:18 **4:5** Va.1:4 **4:6** Yşa.6:2-3; Hez.1:5-10,18,22; 10:12,14

boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın
önüne koyarak şöyle diyorlar:

“Rabbimiz ve Tanrımız!
Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın.
Çünkü her şeyi sen yarattın;
Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.”

5

Mühürlü Tomar ve Kuzu

1 Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş
bir tomar gördüm. 2 Yüksek sesle, “Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim
layıktır?” diye seslenen güçlü bir melek de gördüm. 3 Ama ne gökte, ne
yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu.
4 Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse
bulunamadı.
5 Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, “Ağlama!” dedi. “İşte, Yahuda
oymağından gelen Aslan, Davut'un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü
O açacak.”
6 Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran
bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı'nın bütün
dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur. 7 Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden
tomarı aldı. 8 Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar O'nun önünde
yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur
dolu altın taslar vardı. 9 Yeni bir ezgi söylüyorlardı:

“Tomarı almaya,
Mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü boğazlandın
Ve kanınla her oymaktan, her dilden,
Her halktan, her ulustan
İnsanları Tanrı'ya satın aldın.
10 Onları Tanrımız'ın hizmetinde
Bir krallık haline getirdin,
Kâhinler yaptın.
Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.”

11 Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek
gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi.
12 Yüksek sesle şöyle diyorlardı:

“Boğazlanmış Kuzu
Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti,
Saygıyı, yüceliği, övgüyü
Almaya layıktır.”

13 Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün
yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim:

“Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek

5:1 Yşa.29:11; Hez.2:9-10 **5:5** Yar.49:9; Yşa.11:1,10 **5:6** Yşa.53:7; Zek.4:10 **5:8** Mez.141:2 **5:9** Çık.19:6; Mez.33:3; 98:1; Yşa.42:10; Va.1:6 **5:11** Dan.7:10

Tahtta oturanın ve Kuzu'nun olsun!”

14 Dört yaratık, “Amin” dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

6

Yedi Mühür

1 Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört
yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, “Gel!” dediğini işittim. 2
Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi
ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.
3 Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın “Gel!” dediğini işittim. 4 O zaman
kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma
yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar.
Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.
5 Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın “Gel!” dediğini işittim.
Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. 6 Dört
yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: “Bir ölçek buğday bir
dinara*, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!”
7 Kuzu dördüncü mührü açınca, “Gel!” diyen dördüncü yaratığın sesini
işittim. 8 Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm'dü. Ölüler
diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla,
yeryüzünün yabanıl hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri
üzerinde yetki verildi.
9 Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri
tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. 10 Yüksek sesle feryat
ederek şöyle diyorlardı: “Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde
yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar
bekleyeceksin?”
11 Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek
olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir
süre daha beklemeleri istendi.
12 Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş
keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine
döndü. 13 İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini
dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü. 14 Gökyüzü dürülen bir
tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı. 15
Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlüleri, özgürü kölesi
herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler. 16 Dağlara, kay-
alara, “Üzerimize düşün!” dediler, “Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun
gazabından saklayın bizi! 17 Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna
kim dayanabilir?”

7

Mühürlenmiş 144 000 Kişi

1 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bun-
lar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün

---

6:2 Zek.1:8; 6:2-3,6 * **6:6** “Bir ölçek buğday bir dinara”: Burada ölçek diye çevrilen Grekçe sözcük, o çağda bir erin günlük yiyeceği, dinarsa işçinin günlük ücretiydi. **6:8** Hez.14:21 **6:12** Va.11:13; 16:18 **6:12** Yşa.13:10; Yoe.2:10,31; 3:15; Mat.24:29; Mar.13:24-25; Luk.21:25 **6:13** Yşa.34:4 **6:14** Va.16:20 **6:15** Yşa.2:19-21 **6:16** Hoş.10:8; Luk.23:30 **6:17** Yoe.2:11; Mal.3:2 **7:1** Yer.49:36; Dan.7:2; Zek.6:5

dört rüzgarını tutuyorlardı. 2 Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek
gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek
için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: 3 "Biz Tanrımız'ın kullarını
alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!"
4 Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğulları'nın bütün oymaklarından
144 000 kişi mühürlenmişti:

5 Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.
Ruben oymağından 12 000,
Gad oymağından 12 000,
6 Aşer oymağından 12 000,
Naftali oymağından 12 000,
Manaşşe oymağından 12 000,
7 Şimon oymağından 12 000,
Levi oymağından 12 000,
İssakar oymağından 12 000,
8 Zevulun oymağından 12 000,
Yusuf oymağından 12 000,
Benyamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.

Beyaz Kaftanlara Bürünmüş Kalabalık

9 Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her
dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve
Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde
hurma dalları vardı. 10 Yüksek sesle bağırıyorlardı:

"Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a
Ve Kuzu'ya özgüdür!"

11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu.
Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınarak şöyle diyorlardı:

12 "Amin!
Övgü, yücelik, bilgelik,
Şükran, saygı, güç, kudret,
Sonsuzlara dek Tanrımız'ın olsun!
Amin!"

13 Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: "Beyaz kaftan giymiş olan bu
kişiler kim, nereden geldiler?"
14 "Sen bunu biliyorsun, efendim" dedim.
Bana dedi ki, "Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını
Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. 15 Bunun için,

"Tanrı'nın tahtı önünde duruyor,
Tapınağında gece gündüz O'na tapınıyorlar.
Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gerecek.
16 Artık acıkmayacak,
Artık susamayacaklar.
Ne güneş ne kavurucu sıcak
Çarpacak onları.

7:2 Hez.9:4,6 **7:14** Dan.12:1; Mat.24:21; Mar.13:19 **7:16** Mez.23:1-2; Yşa.25:8; 49:10; Hez.34:23

17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek
Ve yaşam sularının pınarlarına götürecek.
Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek."

8

Yedinci Mühür ve Altın Buhurdan

1 Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.
2 Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.
3 Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi. 4 Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi. 5 Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.

Yedi Borazan

6 Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.
7 Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.
8 İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü. 9 Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.
10 Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü. 11 Bu yıldızın adı Pelin'dir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaşan sulardan içen birçok insan öldü.
12 Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışıksız kaldı.
13 Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: "Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!"

9

1 Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi. 2 Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı. 3 Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti. 4 Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. 5 Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu. 6 O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.
7 Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi. 8 Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu. 9 Demir zırhlara benzer göğüs zırhları

8:5 Çık.19:16; Lev.16:12; Hez.10:2; Va.11:19; 16:18 **8:7** Çık.9:23-25; Hez.38:22 **8:10** Yşa.14:12 **8:11** Yer.9:15 **8:12** Yşa.13:10; Hez.32:7; Yoe.2:10,31; 3:15 **9:2** Yar.19:28 **9:3** Çık.10:12-15 **9:4** Hez.9:4 **9:6** Eyü.3:21; Yer.8:3 **9:7** Yoe.2:4 **9:8** Yoe.1:6 **9:9** Yoe.2:5

vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu. 10 Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler. 11 Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice adı Avaddon, Grekçe adıysa Apolyon'dur*.

12 Birinci "vay" geçti, işte bundan sonra iki "vay" daha geliyor.

13 Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim. 14 Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği çöz" dedi. 15 Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü. 16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondu, sayılarını duydum. 17 Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fışkırıyordu. 18 İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran ateş, duman ve kükürtten, bu üç beladan öldü. 19 Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.

20 Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. 21 Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

10

Melek ve Küçük Tomar

1 Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu. 2-3 Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler. 4 Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, "Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!" diyen bir ses işittim.

5 Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı. 6 Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, "Artık gecikme olmayacak. 7 Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemişti."

8 Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: "Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al" dedi.

9 Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. "Al, bunu ye!" dedi. "Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek." 10 Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı. 11 Sonra bana şöyle dendi: "Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın."

11

İki Tanık

---

* **9:11** "Avaddon", "Apolyon": Mahvedici anlamına gelir. **9:13** Çık.30:1-3; 37:25-26 **9:20** Mez.115:4-7; 135:15-17; Dan.5:23 **10:5** Yas.32:40; Dan.12:7; Amo.3:7 **10:8** Hez.2:8-3:3

1 Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: “Git, Tanrı'nın
Tapınağı'nı ve sunağı ölç, orada tapınanları say! 2 Tapınağın dış avlusunu bırak,
orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan
uluslara verildi. 3 İki tanığıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz
altmış gün peygamberlik edecekler.”
4 Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandil-
liktir. 5 Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fışkıracak ve
düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle
öldürülmesi gerekir. 6 Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye
göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç
kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler. 7 Tanıklık
görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak,
onları yenip öldürecek. 8 Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye ad-
landırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha
gerilmişti. 9 Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün
cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecek-
ler. 10 Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek,
birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde
yaşayanlara çok eziyet etmişti.
11 Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrı'dan gelen yaşam soluğunu alınca
ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı. 12 İki peygamber gökten gelen
yüksek bir sesin, “Buraya çıkın!” dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü
önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler. 13 Tam o saatte şiddetli bir deprem
oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye
kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrı'yı yücelttiler.
14 İkinci “vay” geçti. İşte, üçüncü “vay” tez geliyor.

Yedinci Borazan

15 Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu:

“Dünyanın egemenliği
Rabbimiz'in ve Mesihi'nin oldu.
O sonsuzlara dek egemenlik sürecek.”

16-17 Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere
kapandı. Tanrı'ya tapınarak şöyle dediler:

“Her Şeye Gücü Yeten,
Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı!
Sana şükrediyoruz.
Çünkü büyük gücünü kuşanıp
Egemenlik sürmeye başladın.
18 Uluslar gazaba gelmişlerdi.
Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi.
Ölüleri yargılamak,
Kulların olan peygamberleri, kutsalları,
Küçük olsun büyük olsun,
Senin adından korkanları ödüllendirmek
Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.”

11:1 Hez.40:3; Zek.2:1-2 **11:2** Luk.21:24 **11:4** Zek.4:3,11-14 **11:6** 1Kr.17:1 **11:6** Çık.7:17-19 **11:6** 1Sa.4:8 **11:7** Dan.7:7,21; Va.13:1-7; 17:8 **11:8** Yşa.1:9-10 **11:11** Hez.37:10 **11:12** 2Kr.2:11 **11:13** Va.6:12; 16:18 **11:15** Çık.15:18; Dan.2:44; 7:14,27 **11:18** Mez.2:5; 110:5; 115:13

19 Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma
Sandığı göründü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer
sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

12

Kadın ve Ejderha

1 Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın göründü. Ay
ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı. 2 Kadın
gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu. 3 Ardından gökte
başka bir belirti göründü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir
ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı. 4 Kuyruğuyla gökteki yıldızların
üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının
önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı. 5 Kadın bir
oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk
hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. 6 Kadınsa çöle kaçtı. Orada
bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri
vardı.
7-8 Gökte savaş oldu. Mikail'le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha
kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki
yerlerini yitirdiler. 9 Büyük ejderha –İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı
saptıran o eski yılan– melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı. 10 Bundan sonra
gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:

"Tanrımız'ın kurtarışı, gücü, egemenliği
Ve Mesihi'nin yetkisi şimdi gerçekleşti.
Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı,
Onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan
Aşağı atıldı.
11 Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla
Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle
Onu yendiler.
Ölümü göze alacak kadar
Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.
12 Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar,
Sevinin!
Vay halinize, yer ve deniz!
Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek
Büyük bir öfkeyle üzerinize indi."

13 Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovala-
maya başladı. 14 Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl* besleneceği yere uçup
kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi. 15 Yılan ağzından, kadını
selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı. 16 Ama yeryüzü,
ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti.
17 Bunun üzerine ejderha kadına öfkelendi. Kadının soyundan geriye kalan-
larla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle
savaşmaya gitti. 18 Denizin kıyısında dikilip durdu.

11:19 Va.8:5; 16:18,21 **12:3** Dan.7:7 **12:4** Dan.8:10 **12:5** Mez.2:9; Yşa.66:7 **12:7-8** Dan.10:13,21; 12:1; Yah.9 **12:9** Yar.3:1; Luk.10:18 **12:10** Eyü.1:9-11; Zek.3:1 **12:14** Dan.7:25; 12:7 * **12:14** "Üç buçuk yıl": Grekçe "Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit".

13

Denizden Çıkan Canavar

1 Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm.
Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar
yazılıydı. 2 Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı
aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük
yetki verdi. 3 Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu.
Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın
ardından gitti. 4 İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. "Canavar
gibisi var mı? Onunla kim savaşabilir?" diyerek canavara da taptılar.
5 Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki
ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. 6 Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına
ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. 7 Kutsallarla
savaşıp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her
dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı. 8 Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı
beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona
tapacak. 9 Kulağı olan işitsin!

10 Tutsak düşecek olan*
Tutsak düşecek.
Kılıçla öldürülecek olan†
Kılıçla öldürülecek.

Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir.

Yerden Çıkan Canavar

11 Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın
kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. 12 İlk canavarın
bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları
ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. 13 İnsanların gözü
önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu.
14 İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde,
yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan
canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu. 15 Canavarın heykeline
yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin
ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin. 16 Küçük büyük, zengin yoksul,
özgür köle, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurduruyordu. 17 Öyle ki,
bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir
şey satın alabilsin, ne de satabilsin.
18 Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın.
Çünkü bu sayı insanı‡ simgeler. Sayısı 666'dır.

14

Kuzu ve 144 000 Kişi

1 Sonra Kuzu'nun Siyon Dağı'nda durduğunu gördüm. O'nunla birlikte
144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adları yazılıydı.

13:1 Dan.7:3-6; Va.17:3,7-12 **13:5** Dan.7:8,25; 11:36 **13:7** Dan.7:21 **13:8** Mez.69:28 **13:10** Yer.15:2; 43:11 * **13:10** "Tutsak düşecek olan": Birçok Grekçe elyazmasında, "Başkasını tutsak eden" diye geçer. † **13:10** "Kılıçla öldürülecek olan": Birçok Grekçe elyazmasında, "Kılıçla öldüren" diye geçer. ‡ **13:18** "İnsanı" ya da "Bir insanı". **14:1** Hez.9:4; Va.7:2-3

2 Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses
işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu. 3 Bu 144 000 kişi,
tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu.
Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi.
4 Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu
nereye giderse ardısıra giderler. Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olacakların ilk
bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır. 5 Ağızlarından hiç
yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Üç Melek

6 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde
yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmek üzere sonsuza
dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. 7 Yüksek sesle şöyle diyordu: "Tanrı'dan
korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi,
su pınarlarını yaratana tapının!" 8 Ardından gelen ikinci bir melek, "Yıkıldı!
Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!" diyordu.
9-10 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Bir
kimse canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline canavarın işaretini
koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin
şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş
ve kükürtle işkence edilecek. 11 Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek
tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz
rahat yüzü görmeyecekler. 12 Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren,
İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir."
13 Gökten bir ses işittim. "Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne
mutlu!" diyordu.
Ruh, "Evet" diyor, "Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları
izleyecek."

Yerin Ürünü Toplanıyor

14 Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde "insanoğluna ben-
zer biri" oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı.
15 Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle
bağırdı: "Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış
bulunuyor." 16 Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin
ekini biçildi.
17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.
18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin
orağı olana yüksek sesle, "Keskin orağını uzat!" dedi. "Yerin asmasının
salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı." 19 Bunun üzerine melek orağını
yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük
masarasına* attı. 20 Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600
ok atımı† kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

15

Yedi Melek ve Yedi Bela

1 Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan
yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın öfkesi bu belalarla son buluyordu.

14:5 Sef.3:13 **14:8** Yşa.21:9; Yer.51:8; Va.18:2 **14:9-10** Yar.19:24; Yşa.51:17; Hez.38:22 **14:11** Yşa.34:10 **14:14** Dan.7:13 **14:15** Yoe.3:13 * **14:19** "Masara": Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru. **14:20** Yşa.63:3; Ağı.1:15; Va.19:15 † **14:20** "1 600 ok atımı": Yaklaşık 300 km.

2 Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve
adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrı'nın verdiği
lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı. 3-4 Tanrı kulu Musa'nın ve
Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

"Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Senin işlerin büyük ve şaşılası işlerdir.
Ey ulusların kralı,
Senin yolların doğru ve adildir.
Ya Rab, senden kim korkmaz,
Adını kim yüceltmez?
Çünkü kutsal olan yalnız sensin.
Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar.
Çünkü adil işlerin açıkça görüldü."

5 Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın* açıldığını
gördüm. 6 Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş,
göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı. 7 Dört yaratıktan biri
yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın öfkesiyle dolu yedi altın
tas verdi. 8 Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu.
Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

16

Tanrı'nın Öfkesi ve Yedi Tas

1 Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, "Gidin, Tanrı'nın
öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!" dediğini işittim.
2 Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp
heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.
3 İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü,
içindeki bütün canlılar öldü.
4 Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana
dönüştü. 5 Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim:

"Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı!
Bu yargılarında adilsin.
6 Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için,
İçecek olarak sen de onlara kan verdin.
Bunu hak ettiler."

7 Sunaktan gelen bir sesin,

"Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,
Yargıların doğru ve adildir"

dediğini işittim.
8 Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma
gücü verildi. 9 İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara
egemen olan Tanrı'yı yüceltmeyeceklerine, O'nun adına küfrettiler.

15:3-4 Çık.15:1; Mez.86:9; Yer.10:7 **15:5** Çık.38:21 * **15:5** "Tanıklık Çadırı": İsrailliler'in, Buluşma Çadırı diye de bilinen taşınabilir tapınağı. Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği, On Buyruk'un yazıldığı taş levhalar bu çadırda bulunurdu. **15:8** Çık.40:34; 1Kr.8:10-11; 2Ta.5:13-14; Yşa.6:4 **16:2** Çık.9:10 **16:4** Çık.7:17-21; Mez.78:44

10 Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırdılar. 11 Istırap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısı'na küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.
12 Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu. 13 Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm. 14 Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.
15 "İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!"
16 Üç kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.
17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapınaktaki tahttan yükselen gür bir ses, "Tamam!" dedi. 18 O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı. 19 Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babil'i anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi. 20 Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu. 21 İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo* ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

17

Canavarın Sırtındaki Kadın

1 Yedi tası alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: "Gel!" dedi. "Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim. 2 Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular."
3 Bundan sonra melek beni Ruh'un yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm. 4 Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkefliklerileyle dolu altın bir kâse vardı. 5 Alnına şu gizemli ad yazılmıştı:

BÜYÜK BABİL,
DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI

6 Kadının, kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm. 7 Melek bana, "Neden şaştın?" diye sordu. "Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım. 8 Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.

16:10 Çık.10:21-23 **16:12** Yşa.11:15 **16:15** Mat.24:43-44; Luk.12:39-40; Va.3:3 **16:16** 2Kr.23:29; Zek.12:11 **16:18** Va.8:5; 11:13,19 **16:19** Yşa.51:17 **16:20** Va.6:14 **16:21** Çık.9:23-25; Va.11:19
* **16:21** "Kırk kilo": Grekçe "Bir talanton". **17:1** Yer.51:13 **17:2** Yşa.23:17; Yer.51:7 **17:3** Va.13:1 **17:4** Yer.51:7 **17:8** Dan.7:7; Va.11:7

9 “Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu
yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır. 10 Bunların beşi düştü, biri duruyor,
ötekiyse henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek. 11 Yaşamış, ama
şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir
ve yıkıma gitmektedir. 12 Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on
kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar.
13 Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara
verecekler. 14 Kuzu'ya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü
Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağrılmış,
seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır.”
15 Bundan sonra melek bana, “Şu gördüğün sular –fahişenin kenarında
oturduğu sular– halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir” dedi. 16 “Gördüğün
canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak
bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar. 17 Çünkü Tanrı, amacını
gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı'nın sözleri
yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler.
18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.”

18

Babil'in Yıkılışı

1 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini
gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. 2 Melek gür bir sesle bağırdı:

“Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!
Cinlerin barınağı,
Her kötü ruhun uğrağı,
Her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.
3 Çünkü bütün uluslar
Azgın fuhşunun şarabından içtiler.
Dünya kralları da
Onunla fuhuş yaptılar.
Dünya tüccarları
Onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.”

4 Gökten başka bir ses işittim:

“Ey halkım!” diyordu.
“Onun günahlarına ortak olmamak,
Uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!
5 Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti,
Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.
6 Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin,
Yaptıklarının iki katını ödeyin.
Hazırladığı kâsedeki içkinin
İki katını hazırlayıp ona için.
7 Kendini yücelttiği, sefahate verdiği oranda
Istırap ve keder verin ona.
Çünkü içinden diyor ki,

17:12 Dan.7:24 **18:2** Yşa.21:9; Yer.51:8; Va.14:8 **18:2** Yşa.13:19-21; Yer.50:39 **18:3** Yşa.23:17; Yer.51:7 **18:4** Yşa.48:20; Yer.50:8; 51:6,45 **18:5** Yar.18:20-21; Yer.51:9 **18:6** Mez.137:8; Yer.50:29 **18:7** Yşa.47:7-9

‘Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim.
Asla yas tutmayacağım!’
8 Bu nedenle başına gelecek belalar
–Ölüm, yas ve kıtlık–
Bir gün içinde gelecek.
Ateş onu yiyip bitirecek.
Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.

9 “Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan
ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler. 10 Çektiği ıstıraptan
dehşete düşecek, uzakta durup,

‘Vay başına koca kent,
Vay başına güçlü kent Babil!
Bir saat içinde cezanı buldun’ diyecekler.

11 “Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın
alacak kimse yok artık. 12-13 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni,
ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her
çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit
malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı,
ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların
canını satın alacak kimse yok artık.

14 “Diyecekler ki,
‘Canının çektiği meyveler elinden gitti,
Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu.
İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.’

15 Babil'de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan
dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.

16 “ ‘Vay başına, vay!’ diyecekler.
‘İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış,
Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş
Koca kent!
17-18 Onca büyük zenginlik
Bir saat içinde yok oldu.’

“Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan
ateşin dumanını görünce uzakta durup, ‘Koca kent gibisi var mı?’ diye feryat
ettiler. 19 Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler:

‘Vay başına koca kent, vay!
Denizde gemileri olanların hepsi
Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla
Zengin olmuşlardı.
Kent bir saat içinde viraneye döndü.’

20 Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler!

18:9 Hez.26:16-18 **18:11** Hez.27:31,36 **18:12-13** Hez.27:12-13,22 **18:15** Hez.27:31,36
18:17-18 Yşa.23:14; Hez.27:26-34 **18:20** Yas.32:43; Yer.51:48

Onun başına gelenlere sevinin!
Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.”

21 Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp
denize atarak şöyle dedi:

“Koca kent Babil de
İşte böyle şiddetle atılacak
Ve bir daha görülmeyecek.
22 Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların,
Kaval ve borazan çalanların sesi
Hiç işitilmeyecek.
Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak.
Sende artık değirmen sesi duyulmayacak.
23 Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak.
Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak.
Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi.
Bütün uluslar senin büyücülüğünle yoldan sapmıştı.
24 Peygamberlerin, kutsalların
Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı
Sende bulundu.”

19

Gökte Sevinç

1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses
işittim.

“Haleluya*!” diyorlardı.
“Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız'a özgüdür.
2 Çünkü O'nun yargıları doğru ve adildir.
Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran
Büyük fahişeyi yargılayıp
Kendi kullarının kanının öcünü aldı.”

3 İkinci kez,

“Haleluya!
Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek” dediler.

4 Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, “Amin! Haleluya!” diyerek
tahtta oturan Tanrı'ya tapındılar.
5 Sonra tahttan bir ses yükseldi:

“Ey Tanrımız'ın bütün kulları!
Küçük büyük, O'ndan korkan hepiniz,
O'nu övün!”

6 Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök
gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim.

18:21 Yer.51:63-64 **18:22** Yşa.24:8; Hez.26:13 **18:23** Yer.7:34; 16:9; 25:10 **18:24** Yer.51:49

* **19:1** “Haleluya”: İbranice “Rab'bi övün” anlamına gelir. **19:2** Yas.32:43; 2Kr.9:7 **19:3** Yşa.34:10 **19:5** Mez.115:13 **19:6** Hez.1:24 **19:6** Mez.93:1; 97:1; 99:1

“Haleluya!” diyorlardı.
“Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız
Egemenlik sürüyor.
7 Sevinelim, coşalım!
O'nu yüceltelim!
Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor,
Gelini hazırlandı.
8 Giymesi için ona temiz ve parlak
İnce keten giysiler verildi.”

İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler.
9 Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!” Ardından ekledi: “Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir.”
10 Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, “Sakın yapma!” dedi. “Ben de senin ve İsa'ya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap! Çünkü İsa'ya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.”

Beyaz Atın Binicisi

11 Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek'tir. Adaletle yargılar, savaşır. 12 Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. 13 Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır. 14 Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş O'nu izliyorlardı. 15 Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın ateşli gazabının şarabını üreten masarayı† kendisi çiğneyecek. 16 Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı:

KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ

17-18 Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: “Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrı'nın büyük şölenine gelin!”
19 Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olan'la O'nun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm. 20 Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. 21 Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu.

20

Bin Yıl

1 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. 2 Melek ejderhayı –İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı– yakalayıp bin yıl için bağladı. 3 Bin yıl tamamlanıncaya dek

19:9 Mat.22:2-3 **19:11** Hez.1:1 **19:11** Yşa.11:4 **19:12** Dan.10:6 **19:15** Mez.2:9 **19:15** Yşa.63:3; Yoe.3:13; Va.14:20 † **19:15** “Masara”: Sıkmaç, üzüm sıkma çukuru. **19:17-18** Hez.39:17-20 **19:20** Va.13:1-18 **20:2** Yar.3:1

ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.
4 Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler. 5 İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. 6 İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak, O'nunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.

Şeytan'ın Cezalandırılması

7 Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak. 8 Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları –Gog'la Magog'u*– saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.
9 Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti. 10 Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.

Ölülerin Yargılanması

11 Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. 12 Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. 13 Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. 14 Ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. 15 Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

21

Yeni Yeruşalim

1 Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. 2 Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi. 3 Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. 4 Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı."
5 Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. Sonra, "Yaz!" diye ekledi, "Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir." 6 Bana, "Tamam!" dedi, "Alfa* ve Omega, başlangıç ve son Ben'im. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim. 7 Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı

20:4 Dan.7:9,22 **20:8** Hez.7:2; 38:2,9,15 * **20:8** "Gog'la Magog": Yecüc'le Mecüc diye de bilinir. **20:11** Dan.7:9-10 **21:1** Yşa.65:17; 66:22; 2Pe.3:13 **21:2** Yşa.52:1 **21:2** Yşa.61:10 **21:2** Va.3:12 **21:3** Lev.26:11,12; Hez.37:27 **21:4** Yşa.25:8; 65:19 **21:6** Yşa.55:1 **21:7** 2Sa.7:14; Mez.89:26-27

olacağım, o da bana oğul olacak. 8 Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren,
fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri,
kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur."
9 Son yedi belayla dolu yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle
konuştu. "Gel!" dedi, "Kuzu'ya eş olacak gelini sana göstereyim." 10-11 Sonra
melek beni Ruh'un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana
gökten, Tanrı'nın yanından inen ve O'nun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti,
Yeruşalim'i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan
yeşim taşının ışıltısına benziyordu. 12 Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı
vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğulları'nın on
iki oymağının adları yazılmıştı. 13 Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde
üç kapı, batıda üç kapı vardı. 14 Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı
bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı.
15 Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek
için altın bir ölçü kamışı vardı. 16 Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti.
Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı* geldi. Uzunluğu,
eni ve yüksekliği birbirine eşitti. 17 Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan
ölçüsüne göre 144 arşındı†. 18 Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam
duruluğunda saf altındandı. 19-20 Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla
bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik,
dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi
sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on
birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti. 21 On iki kapı on iki inciydi; kapıların
her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf
altındandı.
22 Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu,
kentin tapınağıdır. 23 Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi
yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır.
24 Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya
getirecekler. 25 Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece
olmayacak. 26 Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak. 27 Oraya
murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek;
yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22

1 Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak
yaşam suyu ırmağını gösterdi. 2 Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki
yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bu-
lunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir. 3 Artık hiçbir lanet
kalmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na
tapınacak. 4 O'nun yüzünü görecek, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. 5 Artık
gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinmeleri olmayacak.
Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.

İsa Geliyor

21:10-11 Hez.40:2 **21:12** Hez.48:30-34 **21:15** Hez.40:3 * **21:16** "12 000 ok atımı": Yaklaşık 2 200 km. † **21:17** "144 arşın": Yaklaşık 75 m. **21:18** Yşa.54:11-12 **21:23** Yşa.60:19-20 **21:24** Yşa.60:3 **21:25** Yşa.60:11 **21:27** Yşa.52:1; Hez.44:9 **22:1** Hez.47:1; Zek.14:8 **22:2** Yar.2:9 **22:3** Zek.14:11 **22:5** Yşa.60:19; Dan.7:18

6 Melek bana, “Bu sözler güvenilir ve gerçektir” dedi. “Peygamberlerin
ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına
göstermek için meleğini gönderdi.”
7 “İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!”
8 Bunları işiten ve gören ben Yuhanna'yım. İşitip gördüğümde bunları bana
gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. 9 Ama o bana, “Sakın
yapma!” dedi, “Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine
uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!”
10 Sonra bana, “Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme” dedi, “Çünkü
beklenen zaman yakındır. 11 Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan,
kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal
kalsın.”
12 “İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının
karşılığını vereceğim. 13 Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son
Ben'im.
14 “Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak
kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu! 15 Köpekler*, büyücüler, fuhuş
yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi
dışarıda kalacaklar.
16 “Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletsin diye meleğimi
gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, parlak sabah yıldızı Ben'im.”
17 Ruh ve Gelin†, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin.
Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.
18 Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim
bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.
19 Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu
kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.
20 Bunlara tanıklık eden, “Evet, tez geliyorum!” diyor. Amin! Gel, ya Rab
İsa!
21 Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.

22:11 Dan.12:10 **22:12** Mez.28:4; Yşa.40:10; 62:11; Yer.17:10 **22:13** Va.1:8 **22:13** Yşa.44:6; 48:12; Va.1:17; 2:8 **22:14** Yar.2:9; 3:22 * **22:15** “Köpek”: Burada “Düşük karakterli insan” anlamındadır. **22:16** Yşa.11:1,10 **22:17** Yşa.55:1 † **22:17** “Gelin”: İnanlılar topluluğu (bkz. Va.21:2). **22:18** Yas.4:2; 12:32